

BIBLIOTHECA SICULA,

S I V E

DE SCRIPTORIBUS SICULIS.

QUI TUM VETERA, TUM RECENTIORA SAECULA ILLUSTRARUNT,

NOTITIAE LOCUPLETISSIMAE;

In quibus non solum Siculorum Auctorum, qui ad hæc usque tempora scripserunt,
Codices excusi; vel manuscripti adnotantur; verum etiam eorumdem
Patria, Aetas, Professio, Munia, Dignitates, Memoranda,
Obitus, & Epitaphia recensentur.

*Encomia item, quibus adhuc exteri Scriptores Siculos Auctores exornarunt, in Lecto-
rum gratiam, indicantur: nonnulli Scriptorum lapsus corriguntur: pluresque
Siculi Scriptores vel ab alienigenis Provinciis usurpati,
vera Patria restituuntur.*

Accedit Apparatus præliminaris Operi prævius, comprehensens Sicanae Historiæ prospectum,
Disquisitiones de nomine Siciliæ, Siculorum Ingenio, & Literis,
& de Computo Olympiadum.

AUCTORE SAC. THEOL. DOCTORE

ANTONINO MONGITORE

PRESBYTERO PANORMITANO.

TOMUS PRIMUS.

PANORMI

EX TYPOGRAPHIA DIDACI BUA MDCCVIII.

Superiorum Licentia.

BIBLIOTHECA
SIGILLATA

DE SCRIBENDIS

21 JUL 12

EX LIBRIS

LIBRARIUS

LIBRARIUS

LIBRARIUS

LIBRARIUS

LIBRARIUS

LIBRARIUS

LIBRARIUS

ANTONIO MONTORI

LIBRARIUS

TOMUS PRIMUS

PADUA

IN TYPOGRAPHIA REGIA

LIBRARIUS

ILLUSTRISS. SENATUI PANORMITANO.

- D. CALOGERO GABRIELI COLUMNAE ROMANO, Duci Cifarò
de Infula, Marchioni Fluminis Nisæ, Baroni Cifarò de Joppulo, Jon-
cassii, Ragakuscii, Goderani, S. Alexii, Gissæ, &c. Regii Patrimonii
Rationum Magistro, à Consilio Catholicæ Majestatis, iterum Prætori,
D. JOSEPHO LA PLACA Tertiùm,
D. FRANCISCO FERNANDEZ DE MEDRANO Secundò,
D. FRANCISCO PEROLLO,
D. HIERONYMO OLIVERIO, ET PILO Secundò,
D. HONUPHRIO GONZALEZ à Consilio Catholicæ Majestatis, &
ejusdem à Secretis,
D. SIMONI SITAJOLO, ET GIGLIO,

SENATORIBUS.

AMPLISSIMA Sicularum Urbium ornamenta in
hoc primo Bibliothecæ meæ Tomo ab oblivione
vindicata, jure optimo Panormitanæ Urbi deberi
ratus, Vobis ornatissimis Patriæ Patribus devoceo,
qui ejus clavum summo prudentiæ studio mode-
ramini; cui enim consultius dicanda Sicularum
Urbium gloria, nisi Panormo tam Siculi Regni,
quàm Sapientiæ Capiti, augustissimo? Urbi celeberrimæ, inquam tan-
ta semper, velut in Auream Concham profluxit bonorum copia, ut in
ea cunctis temporibus, tanquam in proprio gloriæ theatro, naturæ
munificentiæ, nationum, Regumque benevolentia, ac præclarissimè

1. Ex inscrip.
apud Fazell. de
rebus Sicul. dec.
1. 8. legemur.
Valguern. de
orig. Pan.
2. Ferrarius
epit. Geogra.
ph. aliique.
3. Ex Ruzza-
no de orig. Pa-
nor. & inscrip.
in ad b. Sena-
tus.
4. Cic. or. 5. in
Verrem.
5. Fazell. dec.
1. l. 8. Barth.
Neocastr. hist.
Sicul.
6. Cic. or. 5.
in Verrem.
7. Polyb. lib.
1. ex vers. Cau-
samb. & alii.
8. Proe. de bell.
Goth. Roderic.
Xim. hist. Van-
dal. Alexand.
Calesin. in
Ciron. Rogerii
II. Henr. VI.
Frid. II. alio-
rumque Regum
Privileg. ca-
terique Scrip.
9. Natalis Co-
mmer myrbol. l.
4. c. 5.
10. Apud Paru-
tam. n. 84.
11. Ex Pierio
Valeriano hye-
rogl. lib. 20.
c. 14.
12. In elogio
Frâe. Baldu-
ci in vestibu-
lo carminum
eiusdem Bal-
ducci.
13. Tom. 1. an-
nal. Capue.
an. 1533.
14. De Tribus
Peregr. p. 172.
15. Stat. Sylu.
3.
16. Jos. He-
breus antiq.
Judae. lib. 1.
cap. 4.

mae Palladis artes latissime effluerint. Merito hanc Urbem, Noemi tem-
poribus conditam, (1) à largissimis naturæ beneficiis laudant; nam infi-
gni Cœli clementiâ, uberrimi soli fecunditate, situs amœnitate mirifi-
cè præstat; adeo ut possim Siciliæ Paradisum, (2) Orbis delictum appel-
lent. Hinc ab omnibus Gentibus impensè dilecta, eximius undique
privilegiis cumulata semper enituit. Panormiū Romani Urbis (3) nomi-
ne, Prætoris, ac Senatus (4) maiestate, & Aquilæ (5) insigniis cohonestatam,
liberam Urbem, (6) ac immunè constituere. In ea Carthaginenses (7) pri-
mariam Siciliæ sedem delegerunt. Siciliæ Regiam, (8) & Sicularum Urbium
Caput declararunt Gothi, Vandalī, Normanni, Suevi Imperatores, Ara-
gonii Reges, alique subsequenti. Ipsa Regum Patria, & Sedes, hos Dia-
demate Regio insignivit, his cunas, ac sepulchra exhibuit augusta. Hinc
nil mirum si maximis muneribus ejus gloriam munire, amplificare,
& felicissimam efficere cœtatim studuerint Summi Principes Orbis, qui
in Sicilia ad Metropolitico dignitatis fastigium in utroque ordine Ec-
clesiastico, ac politico insigniter evexere. At præstantissimam Urbis Fe-
licitatem, laudemque in literis, & illustrium Virorum gloria sitam esse
dubitavit nemo; quid enim splendidius, quid honestius quàm scientias
excolere, doctos Viros producere, literarum amantissimos fovere? Hac
in Urbe ingeniorum ubertas soli fecunditatē æmularur: in eâ discipli-
narum Athenarum transtulit sapientia. Id serpente illo Panormitani Ge-
nii præcordiis inhærenti, Majores nostri explicare curarunt, qui Miner-
væ Sacer, (9) sapientiæ decus adumbravit. Hoc ipsum Panormitana
numilinata (10) Palladis imagine, ac nocturno signo procusa, quo sapien-
tiæ domicilium (11) Panormi constitutum designarunt. Ex ea etenim
Philosophorum, Theologorum, Oratorum, Poetarum agmen frequen-
tissimum prodiit. In ea innumeri omnium scientiarum candidati pro-
geniti, quibus Panormitana Respublica gloriatur. Poësis Etrusca hic
primùm in lucem edita, Panormitanorum ingeniorum lacte educata
ad Italiæ totius gloriam adolevit; adeo hic primùm Hippocrenas
erupisse crederes. Hinc meritò à Joanne Zaccagno Romano, (12) Pa-
normus, vocatur, maximorum ingeniorum Civitas seracissima, & qua
cum Athenis ipsis gloriose conferri possit. Zaccarias Boverius (13) Vi-
bem, appellat, literarum studijs, maximisque ingenijs præstantem. Ex Mat-
thæo Silvagio (14) est Virorum illustrium amata nutrix, sapientialis do-
ctrina schola, & doctissimorum virorum veneratrix. Vobis ergo Patres
Illustissimi, Vobis inclytæ, literatæ Patriæ Custodes oculatissimi,
tribuendum opus. Vestro duce consilio felicitatis compendium, li-
terarum otium, ut in tutissimo portu perennem sibi augurantur pa-
cem;

Hæc æterna quies, nullis hic jura procellis. (15)

Vestra sub umbra ne dum perpetuum Patriæ felicitatis fulcimentum;
quàm inconcussam libri patrociniū ominatur Columna, quæ in hoc
Patrum confesso omnibus præit. Prima Mundi ætate decurrente, ere-
ctas Columnas duas, (16) æneam unam, lateriniam aliam tradunt, in
quibus astronomica arcana sedulo descripta contra ignis, & aquæ vini
ad Orbis utilitatem servarentur. In hac Columna delineata Siculo-
rum Scriptorum decora; contra temporis injurias, & invidorum di-
cacitatem

caecitatem illaſa, diuturno fulgore præſervanda ſperamus. Te Pa-
 trono, Prætor clariffime, firmior erit Siculorum gloria, glorioſior Li-
 reratorum fama: E tuo enim nitidiſſimæ familiæ lumine, huic Bi-
 bliothecæ ſplendor acceder. Cui ignotum auguſtiſſimi generis tui
 nomen latiſſimè diſfulum, quo totus terrarum Orbis illuſtratur? Ip-
 ſus honores haud paucis complectendi, dum ejus majeſtatem plurimum
 voluminum argumentum fuiſſe ſcimus: nec Columnæ tuæ ſublimi-
 tatē Auctorum quiſpiam adhuc pleniffimè dimenſus eſt. Id ſolū
 hic obiter indicare cenſui, Romanam Columnenſium Procerum fa-
 miliam, veruſtatiſſe origine, potentiā, opibus, ac perpetuā illuſtrium
 virorum gloriā eſſuſſe: in ea enim familiares, ac frequentiffimæ
 Summorum Pontificum Thyaræ, Cardinalium Purpuræ, Episcopales
 Infulæ, Provinciarum, ac Regnorum Præfecturæ. In ea longo or-
 dine Autei Velleris Equites, Magnates à titulis, honoribuſque egre-
 gios, Heroas bellica virtute præſtantiſſimos Orbis univerſus ve-
 nerabundus inſpexit. Ex his quā latè pateat familia tua omnes
 etſi cœcurentes apertiſſimè vident; id enim certo certius Jordanum
 Columnam Zagaroli Marchionem, Ioannis S. R. E. Cardinalis titulo
 S. Prædixiſſe fratrem, anno 1240. clarum, Octonem (ex quo Co-
 lumnenſis Coſtæſtabilis familia originem trahit ſuam) & Fridericum
 Columnam Romanum, ita à patria vocatum, genuiſſe. Hic autem
 in Siciliam tranſvectus, Savoxæ Dominus, & præcipuus Dux apud
 Fridericum II. Imperatorem, & Siciliæ Regem conſtitutus effloruit:
 ex quo rectā Proavorū ſerie Cæſarodis Barones, ac Duces originē agno-
 ſcunt, agnoſcunt & tuam, Id enim, ut cæteros mittā, teſtatur
 Dominicus de Sanctis, (1) qui ait: Siculos Columnenſes ex Baroni-
 bus Cæſarodis, & Fluminis Niſæ ex eodem ſanguine progenitos, ac
 Columnenſes Romanos: quod publicè, ac ſolemniter Thomæ Co-
 lumnæ Siculo ex Baronibus Cæſarodis teſtatus eſt Proſper Columna S.
 R. E. Cardinalis anno 1442. Hoc autem confirmarunt Marcus An-
 tonius Columnæ Siciliæ Prorex, Pompeus, & Marcus Antonius Co-
 lumnæ Cardinales, ac tandem Philippus Columna Talleacotii Dux,
 qui in teſtamento condito Romæ anno 1639. 26. Martii, cū fami-
 liæ ſuæ Magnatem, ac Primigenum inſtituiſſet, voluit, ut deſicien-
 tibus ſtirpis ſuæ Romanæ Proceribus, omnibus familiæ feudis, tituliſ-
 que Columnenſes Siculi ſuccederent. Hæc de Sanctis. Hæc autem ſupre-
 mæ Tabulæ in Archivo tuo inter inſignia gentis tuæ monumenta
 ſervatæ idipſum abundè teſtantur, Quis Tuorum pereximius Or-
 do, qui priſtinum generis tui ſplendorem Romæ deductum in
 Sicilia ſervavit, enumerare valeat? Hos inter Chriſtophorus, qui
 Luciam Manfredi Claramontis filiam uxorem duxit, ac anno 1320.
 & 1318. Meſſanæ Stratigotus, anno 1334. Cæſarodis Batonii adeptus
 eſt. Thomas Baro Fluminis Niſæ, Savoxæ, S. Alexii, Calatabia-
 ni, Biſſanæ, Giſiæ, Cattafi, Montalbani, & Favaroſæ, quinquies Meſſa-
 næ Stratigotus, & anno 1398. Magnus Siciliæ Juſtitiarius. Haud licet
 innumera in Reges Siculos obſequia à Majoribus tuis edita hic per-
 cenſere: nec munificentiffimam Regum benevolentiam, nec titulos,
 ſeudoſque, quibus in grati animi ſignificationem familiam tuam il-
 luſtrarunt;

1. In libro Co-
 lumnenſium
 Procerum le-
 ges, & me-
 moria.

1. S. Basilii
in Deuter. ca.
15.

lustrarunt? essent hæc omnia historię satis proluxa documenta; & cupientem me singula recensere, hic me deficiet dies. (1) Solum commemoro quæ Rex Martinus, Reginaque Maria protulerunt in privilegio, quò Thomæ supralaudato Oppidum Fluminis Nisæ concesserunt anno 1392. 15. Maii: illud enim dedisse, ait, ob egregia Thomæ facinora, quibus Messanam in Regis potestatem redegit: *in reduciendo scilicet prædictam Civitatem Messanæ ad fidei nostræ cultum, ut pro re meritis, & servitiis ipsam nobilem Thomasiū nostræ collationis, & gratiæ prosequamur impendio.* Tuam etiam præstantiam plenissimè intellexit tum Carolus II. Rex, qui Te à Rationibus Magistrum delegit: tum etiam Philippus V. Borbonius, qui perhumaniter studium excepit tuum, cū in Italiam appulisset: nam Te anno 1704. Patriæ hujus Prætozem amplissimum constituit: & ad eandem dignitatem iterum evectus nunc singulati prudentiā, ac consilio cuncta oculatissimè moderaris. At quid plura? rebus undique effulgentibus lucem deferam? meridiano Soli facem adhibeam? satius est omnia præterire, quàm exiguo laudum censu exornare: *supervacaneus laboris est commendare conspicuos, ut si in Sole positis facem præferas.* (2)

2. Symmachus
lib. 3. ep. 48.

Vos Patres Conscripti hoc observantię meę donum: Vos Patrię Custodibus vigilantissimis opus sisto: & à vestro patrocinio plurimum splendotis accipiet: quantum enim laudis Siculis Sapientibus detraxit ingenii mei imbecillitas, tantum dignitatis, ac famę ipsis nōminis vestri splendor impertietur. Dum Patriam optimis sapientiæ legibus temperatis, ob eximias, quibus effulgetis virtutes, Vos Urbs nostra obsequentissimè suspicit, ac veneratur: Vestra morum elegantia, familiarum nobilitas, ac singularis prudentia, arctissimo fœdere conjunctæ, summis laudum præconiis essent efferrendæ: sed egregias tum corporis, tum animi dotes angustis epistolæ sinibus comprehendere despero. Inspicite perhumaniter Prætor Clarissime, Patrię Patres opus. Auspice, ac Duce Columna feliciter gradietur Siculorum Literatorum cœtus: sub umbra Aquilæ Panormitanæ bona alite excedet liber iste meus: illum perbenignè fovete, ac tuemini; ac vestra Siculorum gloria, hoc in volumine occlusa, erit, nam

3. Claudianus
de laud. Steli-
conis lib. 2.

Quam quasisse decus. (3)
Valete ad æternum Patriæ ornamentum, & præsidium; & publico omnium bono Vos incolumes servet Summi Numinis cura. Panormi die Translationis Concivis nostræ D. Agathæ 18. Augusti 1707.

Addictiss. & Obsequentiss. Servus
Antoninus Mongitore.

PRAE-

P R Æ F A T I O A D L E C T O R E M.

IX adolescentiæ meæ limites attingeram, cum innatum ardorem erga Patriam, Nationemque Siculam in me conceptum, nimium excrevisse sensi. Hinc amor iste ad evolendas Siciliæ historias animum impulit. Legi, pervolvi sæpius. Incolarum ingenia, Camporum ubertatem, Urbium opulentiam, bellicam virtutem, temporum vicissitudines, aliæque notatu digna, non sine animi oblectamento, pluries perlustravi. At in his omnibus pauca sparsim de viris illustribus, qui literarum gloriâ excursus temporibus florere, animadverti: pauciora de illis, qui recentiora sæcula doctrinâ splendoribus illustrarunt. Cur, dicebam, poerior historię pars oblivioni damnata? cur singulare Literarum decus ex hominum mente dolendâ jacturâ prolaberetur? Quid gloriosius Reipublice, ac

Regionibus, quàm literarum cultum, ac Sapientum venerationem? Quid utilius, quàm eorum notitias custodire, qui de Orbe erudito benemeritissimi, scientiarum ope nominis immortalitatem affectu sunt? & Provinciarum, Urbiumque majestatem longè, latèque amplificaverunt? Aliarum Nationum studium laudabam, quæ sanè felicius Literatos viros, tamquam *Præceptores generis humani, rita Deorum colendo* arbitratæ cum Seneca *epist. 64.* hos emeritis laudum præconiis extulerunt: & posthumam eorum, idem famam impensis servare curantes, conditis Bibliothecis, memorabilia ipsorum gesta, ac lucubraciones in communem utilitatem sedulo digessere. Nunc verò horum gloriam geslentes inspeciant, aliisque demirandam proponunt. En nonnulli, qui de Nationum, ac Urbium Scripторibus libros edidere, nullo servato ordine, prout memoriz occurrunt. De *Aeglis literis illustribus* scripsit Joannes Balæus. Basileæ 1557. & 1559. in fol. Joannes Pitseus de *Scriptoribus Angliæ*. Parisiis 1649. in 4. De *Germaniæ* *Scriptoribus* Joannes Tritemius, quibus addiciones accessere Jacobi Wimphelingi. De *Scriptoribus Scotiæ* Thomas Dempsterus, & Joannes Balæus. Basileæ 1557. & 1559. in fol. De *Scriptoribus Hiberniæ* Fridericus Hibernus, & Jacobus Waræus. Deblinii 1639. in 4. De *Scriptoribus Poloniæ* Simon Seravollicus. Francofurti 1625. & Venetiis 1527. in 4. De *Scriptis Danorum* Thomas Bartholinus. Hafniæ 1668. in 8. De *Belgiæ* Aubertus Miræus. Antuerpiæ 1609. in 4. Franciscus Swertius in lucem protulit *Athenas Belgicæ*. Antuerpiæ 1628. in fol. *Bibliothecam Belgicam* edidit Valerius Andreas. Lovanii 1647. in 4. De *Flandriæ* *Scriptoribus* Antonius Sanderus. Antuerpiæ 1624. in 4. De *Hannoniæ* Philippus Brasseur in *Bibliotheca Hannoniæ*. Montibus 1637. in 8. De *Hollandiæ, Zelandiæ, & Ultrajectinæ* Pancratius Castricomicus. De *Frisiis* Ubbo Emmius, & Martinus Hamconius. De *Hispaniæ* Andreas Scotus in *Bibliotheca Hispana*. Francofurti 1608. in 4. & Nicolaus Antonius in *Bibliotheca Hispana*. Romæ 1672. & 1696. in fol. De *Neapolitanis* Nicolaus Toppius in *Bibliotheca Neapolitana*. Neapoli 1678. in fol. & Leonardus Nicodemus in *Additionibus* ad eandem. Ibidem 1683. in fol. De *Romanis* Clarissimus Prosper Mandosius in *Bibliotheca Romanæ*. Romæ 1682. & 1692. in 4. De *Pedemontanis, Sabaudis, & Niciensibus* Franciscus Augustinus ab Ecclesiastica *Catalogo* edito Taurini 1616. in 4. & Andreas Ralotus in *Syllabo Scriptorum Pedemontanorum*, ubi etiam de *Sabaudis, Monferratenibus, & Comitatus Niciensis*. Monreregali 1670. in 4. De *Gallis* Antonius Verderius in *Bibliotheca Gallica*. Lugduni 1585. in fol. ubi tantum de libris idiomate Gallico editis. De *Scriptoribus Umbriæ* Ludovicus Iacobillus in *Bibliotheca Umbriæ*, edita Fulginæ 1658. in 4. De *Liguriæ* Raphael Sopranus De *Scriptoribus Liguriæ*. Genue 1667. in 4. Michael Justinianus De *Scriptoribus Liguriæ*. Romæ 1667. in 4. & Augustinus Oldoinus in *Athenæo Ligustico*. Perusii 1680. in 4. De *Mediolanensibus* Philippus Piccinellus in *Athenæo Literatorum Mediolanensium*. Mediolani 1670. in 4. De *Venetis* Joannes Alberticus in *Catalogo de illustribus, & celeberrimis* *Scriptoribus Venetiæ*. Bononiæ 1605. in 4. Augustinus Superbus in *Triumpho illustrium Venetorum*. Venetiis 1629. in 4. ubi etiam eruditione Venetos Scriptores descriptos expedit Orbis literatus ab Apostolo Zeno viro præstâtissimo. De *Bergomensibus* Donatus Calvus in *Scena literaria* *Scriptorum Bergomensium*. Bergomi 1664. in 4. De *Cabillonensibus* Ludovicus Jacobus à S. Carolo. Parisiis 1692. in 4. De *Patavinis* Bernardinus Scardeopius. Basileæ 1560. in fol. De *Ferrariensibus* Augustinus Superbus in *Apparatu* edito Ferrariæ 1620. in 4. De *Bononiensibus* Bartholomæus Galeoens de *civis illustribus Bononiensibus*. Ferrariæ 1609. in 4. & Joannes Antonius Bumaldus, seu verius Ovidius Montalbani in *Bibliotheca Bononiensi*. Bononiæ 1641. in 4. De *Florentinis* Michael Poccatius in *Catalogo Scriptorum florentinorum*. Florentiæ 1589. in 4. Egregius Joannes Cinellus de *literaria Rep. benemerentissimus* *visum* etiam *Scriptorum Florentinorum* elucubravit, cujus editionem doctis viris fore gratissimam non dubitamus. De *Perusinis* Augustinus Oldoinus in *Athenæo Augusto*. Perusii 1678. in 4. De *Lucensibus* Gulielmus Burlamacchi. De *Brixienis* Leonardus Cozzandus in *Bibliotheca Brixienfi*. Brixie 1685. in 8. De *Tarvisinis* Bartholomæus Burchellatus in *Catalogo Scriptorum Tarvisinorum*. De *Forjullensibus* scripsit vir summus Justus Fontaninus in *Bibliotheca Forjullensi*, quam literato Orbi prout, ite in eruditissimo *Animi de seipso* cap. 11. pag. 281. Id ipsum alii de aliis Urbibus, & Regionibus forsitan præstiterunt. Hinc merito agebatur inter tantos Bibliothecarum libros, nullam hæcenus *Scriptorum Siculorum Bibliothecam* huc asportasse.

Comptertum mihi est, quod Siculi nonnulli eruditione, & doctrinâ instructissimi hanc spartam exornare tentarant: ac nullum opus aggregitum, tunc editum, vel adhuc absolutum, satis intellexeram. Omnium primus Petrus Carrera Militellanus in rebus Siculis versatissimus huic operi manum admovit: in epistola enim nuncupatoria, quam epistolarum libris Joannis Thomæ Moncata præfixit, librum de Siculis Scriptoribus concinnatè innuit: ac opus non exculum scimus: pauca verò ipsius fragmenta in ss. in Bibliotheca Clericorum Minorum Messinæ delitescere ex virorum eruditorum relatione percepi. Carolus de Neapoli Panormitanus in *Festis Ovidii lib. 6. n. 103. pag. 271.* ubi loquitur de Archimede, scripsit tradit Bibliothecam Siculam: *Salve, ait, magne Archimedes patria nostra decus, ingenium superhumanum, huius ubi jam insignis Sicula illa capiat: videsur hodiernum Culum proflus aliud ab antiquo. Ubi Theophrasti, ubi Lysia, & quorum plerumque scripta nobis atas l'vidit? habimus ante biennium, si Deus volet, Bibliothecam Siculam, ut mireris quos viros es tellus emisit, immo ne lugeas, quas gemmas Orbis emisit.* Hæc ille. Ex his clarè patet Siculam Bibliothecam exarasse; & utinam edidisset nam ingenio, & eruditione, quibus mirabiliter pollebat, Siculos Scriptores apprime illustrasset. Sed in ipso ætatis flore defuncto in Hispania, concepta de illo spes evanuit: ejusque lucubrationes quoniam loco reliquerit nescimus. Apud Nicolaum Antonium in *Bibliotheca Iespana tom. 2. pag. 316.* legimus Antonium Agraz nobilissimum Panormitanum opus inscriptum *Manusum Siculæ, sive de veteribus Siciliæ Scriptoribus in 4.* exornasse. Sed hic Neapoli denatus, ubi nam opus deposuerit, ubi asservetur, penitus ignoratur. Denique Aloysius de Farina Episcopus Panormitanus, Marchio Madoniz, opus diu molitus est de *Scriptoribus Siculis ab Orbe conditis*, hoc vidi in refectionissima ejus Bibliotheca, nunc Vincentii la Farina filii, sed non dum numeris omnibus absolutum, immò inordinatum, ac à nostro instituto alienum esse intellexi, prout obiter prospicere liceat. Hinc remitte tunc Siculam Bibliothecam edidisse pro certo sciebam. Solùm nonnullos aliquæ tantè de veteribus Siciliæ Scriptoribus tradidisse compri. Inter hos Constantinus Lafcaris Byzantinus, qui libellum de *Viris illustris Siculis* scripsit, quem edidit Franciscus Maurolycus in *rerum Siculæ earum compendio* à pag. 18. Thomas Fazellus Saccentis in volumine de *rebus Siculis* juxta Urbium descriptionem, ex occasione veluti oblata, nonnulla de Siculis Scriptoribus in lucem emisit: id ipsum prætergit Rocchus Pirrus Netinus in *Sicilia Sacra*, qui antiquis nonnullos ex recentioribus addidit. Hubertus Goltzius in *Sicilia historica posteriori* Siculorum Catalogum à doctrina celeberrim inferuit. Joannes Vignatimillius Messanensis de omnibus Siculis Poetis scribere meditabatur: ac edito tantum de Poetis Bucolicis Siculis libro, vivere desit. Philadelphus Mugnòs Leontinus nonnulla de Antiquis Philosophis, Poetis, Historicis, aliisque Siculis in *suo novo Laetio* evulgavit: recentiora promisit: ac hæc non edidisse nobis gratulamur: vir enim in iis, quæ typis consignavit dubiè fidei (ut satis patet ex censura viri integerissimi, & eruditissimi Vincentii Auriz, Panormi hoc titulo excusa: *La Verità storica svelata, & vero accertamenti, & Correzioni al nuovo Laetio di D. Filadelfo Mugnòs*) potius Siculorum Literatorum gloriæ tenebras offudisset, quam Siciliam illustrasset: ideoque ea, quæ de veteribus typis tradidit, iuxta reliquit, & velut commentitiis neglexi. Aliqui tandem solùm de peculiaribus quarundam Urbium scriptoribus in patriis historiis aliqua tradiderunt, nempe de Panormitanis Franciscus Baronius in libro de *Majestate Panormitana*, & Vinc. Auria in *Theatro Literarum Panormitanorum mss.* De Syracusanis Vinc. Mirabella, & Christophorus Schobær de *rebus præclaris Syracusanis*. De Messanenibus Josephus Bonifilius in *sua Messana*, & Placidus Samperus in *Iconologia Maria Virginali*. De Catanensibus Petrus Carrera in *historiis Catane*, & Joannes Baptista de Grossis in *Decordo Catane*. De Agrigentinis Christophorus Schobær de *quibusdam Civitatibus Agrigenti enarrationibus*. De Mazariensibus Joannes Jacobus Adria in *topographia Mazaria*. De Nethis Vincentius Litara de *rebus Netinis*. De Drepanitanis Leonardus Orlandinus in *descriptione Drepani*. De Thermitanis Vincentius Solitus in *historia Thermarum*. De Calatajeronenibus Petrus Paulus Morretta de *Calatajerone*. De Piazienibus Joannes Paulus Chiarandanus in *historia Platia*. At hi omnes aliqua tantum colligere de Scriptoribus Siculis: & hæc vel in epitomen contracta, vel obiter indicata, nec ad lætem percipia videbantur.

Hinc Bibliothecæ Siculæ inopia, & literariæ gentis nostræ gloria, nulli secunda, mihi potissimum scribendi fuit causa: hæc animum incendit meum: cui accessit amicorum adhortatio: his enim cum meum aperuissim consilium, tum verbis, tum humanissimis officiis meam dissipant fiduciam. Hanc igitur Provinciam suscepi, & ad opus condendum manum admovi. Et nimium, fateor, in longum opus protrahere, & Siculorum patientiam fatigare opus fuit: inspidæ enim curæ, domesticæque sollicitudines, quæ naturæ fluentis impetus avertunt, animique vires persæpe enervant, ab incœpto opere, mentem evocant. At nunquam deteritus, ut has lucubrationes perficerem, ipsis subcœsiva dierum momenta devovi.

At jam elapsis quatuor fere lustis, etsi fœgniter opus processerat, in non parvam molem excreverat, cum P. Hieronymum Ragusam Societatis Jesu Motycensem inaudivi in Bibliotheca Sicula concinnanda ferventius defendare; & jam veluti operis prodromum librum à nonnullis auctoribus præsertim supra relatis, hinc inde collectum in lucem emiserat, cui titulum præfixit: *Elogia Siculorum, qui veteri memoria literis floruerunt*. Lugdunî 1690. ex tunc paululum hæsi dubius, & an lucubrationes meas protrahendas anceps dubitavi: cum etenim Siculam gloriam quærerem, hanc autem promovere curaret vir eximius, haud ultra progrediendum ratus, quæ digesseram igni potius, quam Orbi literato tradenda, arbitrabar. At amicorum benevolentia passim urgere sensi, sæpius enim aures vellicabat: ita ne, ajebant, quæ diuturno labore, ac non exiguis impensis collegisti uno temporis momento disperdes: coactævacas Scriptorum notitias perpetuæ oblivioni damnaabis? Cur Siculos, exterosque frustra, quibus opus tunc

sub incude esse jamdiu innotuit. Jasta est alea; nam ab anno 1698. Vincentius Auria in *Gagino Redivo* pag. 35. Bibliothecam tuam lectoribus iudicavit. Nonne tu ipse Siculo Literarum sollicitare curasti, ut exoptatas notitias tibi mitterent? nonne amici omnes, qui literaria monumenta, ut opus numeris omnibus absolvere, exhibere, deceptos esse credent? E memoria forsitan ejicisti, libros ex Clemente Alexandrino lib. 1. *Strom. mentis partus, antequam factus esse* immò resse Platone *epist. 7. libri liberis tantò chariores sunt parentibus, quantò mentis filii sunt præstantiores, quàm corporis*. Quænam ergo barbaries in animum illapsa tuum, ut contra naturæ leges proprios jugulare sæctus cogites; dum à rationis instituto abhorret, mentis partus suffocare? At quid mirum si Scriptores plures eodem, vel diverso tempore, de eodem argumento scripserint nonne Auctores innumeri eandem historiam tradidere? nonne Siculam historiam Thomas Fazellus, inde Franciscus Maurolycus, Joies Bonilius, aliique scripsere. Eodem anno 1667. de Scriptoris Cenuenibus Michael Justinianus, & Raphael Sopranus libros evulgarunt, hic Genæv, ille Romæ; & inde Augustinus Olcomus anno 1680. Perusæ. *Utile est ex Divo Augustino lib. 1. de Trinit. cap. 3. plures à pluribus fieri libros, diverso stylo, non diversa fide, etiam de quæstionibus eisdem, ut ad plurimos res ipsa perveniat, ad alios sic, ad alios autem sic*. Non on-nitus datum est omnia scire: nonnulla quæ forsua in publicam lucem emittes, è Ragusæ noticia effugisse putamus: nonnulla, etiam illi notare forsua latuere: hinc quæ in uno deficient opere, alterius lucubratio ad integram Siciliae gloriam exhibebit.

His rationibus permotus expumicandum opus decrevi, typisque parandum, quòd dum perficio, ecce in foribus operis Ragusæ tuam unum inscriptum: *Sicilia Bibliotheca Vetus, continens Elogia Veterum Siculorum, qui literarum famâ claruerunt*, Romæ editum annò 1700. at anno 1702. publici juris effectum. Summâ aviditate librum evolui; ac elogia, jam ab ipso edita Lugduni, varia accessione locupletata, continere cognovi. At verum intellexi propè impossibile esse, omnibus innotescere posse omnia: quamvis enim multa à Ragusæ edita jam antea in meam Bibliothecam, pervolutis ad rem auctoribus ferè omnibus, transfuleram; paucia mihi impervia in opere Ragusæ adiunxi; multa verò me affequuntur, Ragusæ, vel forsua incogitavi, vel ab eo pretermisissæ: ubi superiores notitiarum manipulos me collegisse animadverti multa ad Siculam gloriam amplificandam necessaria me digessisse comperi, à Ragusæ extremis digitis pertractata. Hinc ab omni hesitatione liber, opus meum habuè omnino inutile putavi, ac typis tradendum constitui, ut nesci, aliorumque voluntati facerem satis.

Habebis ideoque humanissime Lector duplicem Bibliothecam Siculam, Ragusæ unam, alteram ex meo penu, diverso tamen ordine, diversa scribendi ratione concinnaram, cum ipse opus suum in veterem, ac novam Bibliothecam divideret: novam verò in centurias distribuerit: ego verò cum sequutus sum ordinem, quem mihi prima nominum elementa obtulere. Nonnullos complexus est Ragusæ Siculos, solum doctrinæ jure in suum opus exceptos; nulla enim edidere ingenii monumenta: quamplures etiam non Siculos, vel apocryphos ex inani aliorum fide descripsit: ego verò legibus Bibliothecarum extimulatus, eos solammodo, qui aliquid edidit, vel saltem scripsit; Siculos tantum, ac veros Scriptores in meam Bibliothecam exhibere studui. Navos nonnullos sive librorum inopiâ, sive otii penuriâ in Ragusæ Bibliotheca observavi: hinc si aliqua meis in scriptis emendo, vel diverse propono, à viri eruditissimi æquanimitate mihi veniam polliceor; Deum enim obtestor, id non carpendi libidine, sed veritatis studio effecisse: nec ideo debiram Ragusæ laudem unquam eripere mihi in animo fuisse velim intelligas; immò omni laude dignissimum libenter profiteor.

Ad eruenda multorum gesta, præsertim antiquiora, codices, qui operi condendo subsidio essent, non sine maximo sumptu congerere, & evolvere ingenti labore, ac vigiliis opus fuit. Bibliothecas Panormi non paucas, nec librorum copiâ destitutas, immò abundè refertas, lustravi. Bibliothecarum Auctores, ac librorum indices percurri. Regularium Ordinum historias perscrutavi, & propriis oculis omnia ususpare, & examinare pernecessarium fuit, ut omnia colligerem, & ne aliquod interitum negligenter.

Nec minor labore recentiora obtinui; datis undique epistolis ad Siciliæ literatos, aliisque tum in Sicilia, tum extra Regni fines, & in distitis etiam regionibus degentes, ab his, perbenigne exceptis animi mei vocis, multa relationibus fide dignis habui.

At de quibusdam Scriptoris majora forsua exorabis; nam supremis tantum digitis eorum gesta me attingere animadvertes: & ipsorum promerita id exigere videbantur: at hoc fortunæ meæ vitium, aliam potius, quam illorū naturæ fuisse, apud quos iteratis precibus instillet, ut vel proprias, vel concivium, vel denique affinium notitias mitterent; sed irritò labore: hinc exigui literatorum notitias fusi ascribant; nam ad extollendam Scriptorum gloriam omnem movlapidem, sed aliquando inani conatu desudant; surdis cecini. Fateor tamen plura nobis eripuisse memorabilem Siciliæ Terræmotum anni 1693. qui eversis miserabili ruinâ Urbibus, Oppidisque, non pauca literarum monumenta sub eaderum lapidibus, ac perpetuâ oblivione opplevit. Ar precor te humanissime Lector, ut quæ à mea cognitione effugisse observabis, mihi mittere digneris; & necessariò supplenda in additionibus secundo operis Tomo subjungenda adiciam.

Quæ ad Scriptorum gloriam collimare cognovi, omnia congerere, vel saltem præcliora colligere jamdiu existimavi. Hinc ne dum patriam, nativitatē diem, annumque, & institutum; verum etiam, omnia, præclare gesta, vitæ memorabilia, mortis tempus, epitaphia, omnia maximo labore perquisita exhibere curavi. Aliquando non omnia Scriptorum gesta retuli, & consultò à proluxa rerum narratione calumini temperavi; sciebam enim me non vitas, sed Scriptorum elogia connexere. Attramen præstantiora retuli, ne jejunum lectorem dimitterem; & ubi uberiores gestorum mellei invenire poterit,

ecit, indigitavi. Sicularum autem Scriptorum encomia, quæ ingenioli mei tenuitas excogitare non va-
luit, in celebrioribus Auctorum libris legentia proposui, ac obtuli. Quæ forsitan sapientibus indigna,
nonnulli patravérunt, naturioribus censoribus vituperanda reliqui; nam teste Averroë *1. Rhetor. tr. 2. cap.*
42. laus virtutis satis est sine mentione malorum.

Librorum titulos à Siculis Scriptoribus editorum, eâ lingua tibi obtuli, quâ Auctoribus scribere
placuit, quod non sine exemplo feci; ut si quandoque liber tibi artiferis, facilius invenire posses. His
addidi, ut diligentiorum Scriptorum mos est, Urbis, & Typographi nomen, editionis annus, & forma:
immò operum omnes, variasque editiones recensere curavi, ut librorum amanissimis morem gererem:
erit minis doctis hoc parùm ardeat: arramen erudito Orbi id satis gratum scio. Manuscripta, ad plagio-
rum flagitia averenda renui, & ubi lateant indicavi. Lucubratorum reliquias, ab integro operum
naufragio ereptas, à quibusdam servatas, vel in Archivorum latebris cum blactris luctantes detexi.

In nostrorum Scriptorum albo nonnullos inserui, qui exiguæ molis opellas edidere: etsi aliqui à Siculo-
rum Scriptorum numero deleudos arbitrabantur. At ex his quosdam lubens admisi, nec debitâ laude
fraudandos putavi. Parva persæpe magnam complectuntur ingeniorum excellentiam, magnamque re-
dolent pietatem: sicut enim aliquando ex Plinio *lib. 11. cap. 2. rerum natura, nusquam magis, quam in*
minimis tota; ita non raro in iniuriis opellis tota ingenii vis elucere videtur. Sicut etiam summi
artificis est in exiguo opere artis indutram, ac elegantiam, Myrmeædis ingenio exprimere; ita egregiū
ingenii laus in contractis lucubratiunculis ingenium voluminū materiam perstringere. Nec sine
exemplo hoc efficere statui; nam S. Hieronymus, S. Ildorus, Cennadius, Tritemius, Miraus, Bel-
larminus in libris de Scriptoribus Ecclesiasticis, Leo Allatius in apibus *Præbenis*, Philippus Alegambe in *Bi-*
bliotheca Soc. Jesu, Nicolaus Antonius in *Bibliotheca Hispana*, alique plures, inter Scriptorum catalogos
nonnullos recensent, qui vel epistolam, vel carmina perpauca, alique perparula edidere; quasi ipsi
dixisset Dominus *Jo. 6. 11. colligite fragmenta ne pereant*. Ideoq; majorum more nonnullos opusculorum
Scriptores hac Bibliotheca excludere nolui. Horum aliqui etsi parvæ molis Opellas in lucem emise-
re, aramen vel alias lucubraciones ineditas reliquere, vel ingenio satis muniri magna edidissent, si
occasio, vel tempus non defuisset. At multos, fateor, qui parvi momenti libellos, vel versiculos aliquot
typis tradidere, nec alia scripsisse comperi, libenter neglexi.

Muli lucubraciones suas condiderunt, ar publica luci non configurant: ex his celebriores tantum
exibui; & alios, qui in aliorum libris proditi sunt: si quis enim omnia per otium colligeret, Bibliotheca-
cam manuscriptorum non exiguum conderet.

Innumeros etiam doctissimos, ac celeberrimos prætermisi, quia nihil vel scripsisse, vel edidisse liquet
de Scriptoribus enim Siculis, non de Sapientibus, ac illustribus viris notitias edere proposui.

Adversus nonnullos Auctores in arenam coactus descendit, qui vel Sicularum Scriptorum gloriam
usurpare, vel veritatis caudorem obubilare tentant. Hinc multa nobis adversa diluere, quorum-
dam lapsus corrigere opus fuit. Scriptores multos ab exteris Provinciis surreptos, Siciliæ restitui: Ideo-
que Siculi nonnulli ad proprios lares, quasi jure postliminii redire. At veritatis studio, alios nonnullos
inter Siculos Scriptores falsò recensitos, propriis regionibus restitui. Sæ Siciliam suis illustrem arbitra-
mur. Hos ad operis calcem rejeci: ibique illorum etiam Elenchum atroxitur, quibus aliquos libros
attributos comperi, sed falsè: ibique etiam eos statui, qui inter apocryphos Scriptores recensendos puravi.

Clare omnia nec falerata eloquutione digerere curavi nam laudes non accupare, sed exhibere statui
e animi sinceritate, quâ semper literatorū gloriam intimo cordis sensu recolui: Ideoq; stylum nec nimis
ornatū, nec nimis depressum delegi: mediū inter Oratorem, & Historicum tenui. Orationis lenocinia expō-
tēri ea memorabo, quæ Lucilio suo Seneca exposuit *ep. 115. Nimis anxium esse te circa verba, & compositionem*
mi Lucili, nolo: habeo majora, quæ cures. Quare quid scribas, non quemadmodum. Hoc advertendum puto,
quod nonnulla nomina, præsertim munerum, barbaræ, vel infimæ latinæ ætatis
seculum non audivit recentiora secula adinvenerunt: ut puta: Prorex, Inquisitor, Studiū Regens,
Prior, Provincialis, Guardianus, Syndicator, Visitator, Advocatus, & similia. His aliquando usus sum,
ut seculi usū, recentioribus Scriptoribus, & auribus me accommodarem; aliorum etiam auctorum
vestigia sectatus.

Ab his, qui aliquid aliquandō typis tradidere, ob typographiæ errores, sanè inevitabiles, veniam
ïpero. Qui aliquid adhuc non ediderunt, sua mendis expurgata in lucem emittere tentent: & hoc dissi-
cillimum experientur.

Demum, si quæ in his, humanissime lector, à veritatis studio animadvertes aberrantia, hand ægrè
feram, si veriora me edocere digneris: insigni enim beneficio me affectum putabo, si quisquis Erudito-
rum hîc in studiis rectora detexerit; & cum S. Gregorio *epist. 37. lib. 2. profiteor quod: ab omnibus*
corripit, ab omnibus emendari paratus sum: & solum mihi amicum existimo, per cujus linguam maculas tergo.

Autequam ad Bibliothecam accedas, Apparatum Operi prævium tibi exhibere proposui, quo non-
nulla præmittenda curavi, ut ex quibusdam summariè prænotatis Siciliam, tanquam rudi penicillo de-
lineatam præ legentium oculis exponerem, & quæ sit Provincia tantorum Literatorum Mater optime
scias. His addam disquisitiones de nomine Siciliæ, ut ex nominis ambiguitate, aliorum errorum decli-
nes: de Sicularum ingenio, & literarum cultu, in Sicilia, ex materiæ affinitate necessarias, demum ali-
qua adnotabo de computo Olympiadum, ut quam annorum rationem amplexus sum, exploratè percipi-
as.

A P P A R A T U S AD BIBLIOTHECAM S I C U L A M.

§. I.

PERBREVIS SICILIAE PROSPECTUS.

SICILIA inter Thyrreni Maris Insulas maxima, tum ambitus amplitudine, tum rerum omnium ubertate, aliisque naturæ beneficiis ceteras excellit, immò multas Orbis regiones mirificè superat.

1 Iuxta situs figuram, ac inconstantis fortunæ vices, varia obtinuit nomina. A Triangulari specie, quæ velut Græcæ Delta 3 respondet, Triquetram, & Trinaciam passim dixere antiqui Scriptores. Trinacria à tribus Promontoriis Pachyno, Lilyboro, & Peloro in diversa procurentibus fuit vocata. Triverticem appellavit Lycophron in *Alexandra*: Tricuspidem Orphæus in *Argonauticis*: Terram Cyclopum, & Solis Insulam Homerus *Odyss. lib. 9*. Trilatera à Marciano Heracleensi appellatur: Trifulca à Claudiano de

raptu Proserpine lib. 1. Triceps, & Tricollis à Nonno *lib. 2. & 6. Dionysie*. Sicaniæ tandem nomen à Sicanis accepit, & Siciliæ à Siculis ex Thueydidæ *lib. 6*. aliisque.

3 Insula satis ampla inter Africam, & Italiam constituta, ambitus 150. millia passuum habet ex Cluverio *Sicilia antiqua lib. 1. cap. 3. pag. 56*. et si alii ad 150XXXIII. plus, minùse extendunt.

4 Triâ Insulæ latera à diversis maris fluctibus pulsantur: Thyrrænum enim mare, sive Tuscum, ad Boream. Siculum ad Ortum, Lybicum, sive Africum ad Meridiem habet.

5 In tres resecta est partes, quas Valles vocamus, nempe Vallem Mazarinæ ad Occasum, Vallem Nectinam ad Austrum, Vallem Nemorum, sive Dæmonum ad Ortum, & Boream. Olim in quatuor dissectam Valles invenio Martini Regis ævo anno 1408. quas vocabant Valles 1. Mazarinæ, 2. Agrigenti, & Castrijoannis, 3. Necti, 4. Dæmonum, ex *Sicilia Nobili Romæ edita an. 1691*.

6 Ex Astronomorum calculo sub quarto benigniore climate collocatur; ideòque Cœli clementiæ, & insigni aeris salubritate mirificè gaudet.

7 Ab angusto freto, quod Phærum vocant, propè Messanam, ab Italia separatur, & aliquando Italiam annexam, & Brutio agro adhæsisse multi præsertim ex Poëris opinantur, & vel maris impetu, vel terræmotuum vi discessit putant: quod consensu negant Marianus Valguarnera de *Origine Panormi à pag. 381*. & Cluverius *Sicilia antiqua lib. 1. cap. 1. pag. 6*. cum aliis, qui validissimis rationibus statuunt, Siciliam semper Insulam fuisse; et si minùs rectè horum argumenta enervare tæteat, sed inani conatu, Claudius Dausquius in libro *Terræ stantæ cap. 11*.

8 In Sicilia vernantes undique Sylvæ, & florentissimi deliciarum tractus ita laxantur, ut natura hæc profusissimas animoniaris opes concessisse fateantur omnes. Ea verò est Siciliæ fecunditas, ut ipsam merito Marcus Cato Cellam pœnariam Romanæ Reipublicæ, & Populi Romani nutriticem nominaverit, teste Cicerone *orat. 7. in Verrem*, qui & Insulæ ubertatem summis laudibus extollit. Hic Tritici suæ sponte nati usum à Cereere invenit innumerum Auctores docent. Nunc singulis annis magna Tritici copia à Sicilia horreis extrahitur, quæ regionum ceterarum inopie abundè prospicitur.

9 Nec Tritici tantum copiâ, ex qua longè, latèque celebratur, verum etiam rerum omnium affluentiâ abundat. Plura vinorum genera tum jucunda, tum generosa progignit. Oleo, Caseo, Croco, Manâ, Leguminibus, Eborâ canâ (mellitam cannam vocant, ex qua Saccharum educitur egregium) melle præstantissimo, præsertim Hyblæo apud Poëtas celeberrimo, ac omnibus arborum, ac fructuum generibus exuberat.

10 Herbarum, plantarumque medicarum virtute excellentes ubique in Sicilia nascuntur ad humanæ salutis præsidium Botaniciis notissimæ. Sal tamen maritimum, tum minerale Sicilia colligit insigne. Sericum hic nobilissimum, præsertim Messanæ, atque in conterminis Oppidis, ac Civitatibus invenies, cujus artificium Rogerii Regis operâ Panormum ab Oriente advectum, inde in omnes Siciliæ, & Italiæ fines deducum transit, ut Otho Frisingensis de *gestis Frederici lib. 1. cap. 33. pag. 213*. Carolus Sigonius de *Agro Italia lib. 21. pag. 281*. alique tradunt.

11 Multis in locis Auri, Argenti, Ferri, & Aluminis fodinæ observantur. Lapides etiam, gemmarumque pretiosiores in Sicilia inveniuntur, ac passim effodiuntur: præcipuè Agatha, Beryllus, Sapphirus, Alabastris, Jaspis, Smaragdus, Adamas, Succinum, Porphyrites, aliique lapilli, quibus plurimum tri-

bunt.

12 Fluvii irrigant affluuntque ac fontes ad pœnũ saluberrimas ubique emittit innumeros. Balnea habet salutaria calidis, tepentibus, ac sulphureis aquis refertissima. Admiranda etiam aquarum scaturigines inveniuntur, quas nultum hic est recensere. Solũ innum, quod Panormita in agro cupinvis generis arborum, fructuosque feracissimo, ac amenissimo fluvio quamvis, tresque suprà tringenta saluberrimi, iique placidissimi fontes ibi nati interfluunt nitidissime.

13 Nec defunt ad versationis, & deliciarum studium Perdicæ, Faxianæ, Falcones, Accipitres, Cervi, Dama, Suesque sylvestres, aliaque id generis animalia.

14 Maris fecunditas admiranda, ubique exhibet copiose piscium abundantiam. Piscatio præcipue Thynnorum apud Panormum celebris. Xiphii captura juxta Messaniam laudatissima. Corallium in nonnullis Siculi maris partibus, præsertim Drepani, piscatorum industria colligit.

15 Hinc merito Strabo *Geogr. lib. 6.* Siciliam nullã ex parte Italiã inferiore demonstrat, superiorem verò frumentis, melle, croco, aliisque permultis. Solinus *Polybi. cap. 11.* ait: *quidquid Sicilia gignit, sicet soli, sicet hominis ingenio, proximam est illi, quæ optima judicantur.* Ideoque ab Homero *Odyss. lib. 12.* Solis insula appellatur: & *lib. 9.* omnia in ea sponte exoriri tradidit. Admiranda Siculi soli uatura perhibetur; miracula enim exhibent montes, fontesque prodigiis fecundis, quæ alibi enarranda prætereo.

16 Sunt Siculi ingenio acuti, facundi, faceti, sui potius, quàm publici boni nimium studiosi: in bello animi fortitudine præstant. Simulacris impatientes, alienigenarum amantes. In aliorum rebus agendis solertes, in propriis rebus concludendis fluctuantes in dubio versantes. Regibus suis magnã veneratione, ac fide obsequuntur.

17 Decies centena milia incolarum numerum explent. Viros sanè egregios quocumque seculo in qualibet facultate protulit, quorum fama longe, Jarèque diffusa mirifice inclauit.

18 Ante uniuersalem Orbis alluvionem, Siciliam inhabitatam nonnulli tradunt: post verò diluvium eandem primùm Gigantes incoluerunt; id etenim corporum reliquiæ miræ proceritatis, in nonnullis Siciliæ locis, præsertim Panormi, ex urnis, cryptisque ad montium radices pluriès effusæ, aptè testantur. Hi Elisã Duce Javani Filio, Japheti Nepote, & Noemi abnepote, primũ Siciliam habuere. Inde Sicani, ita vel à Sicano Iberiæ fluvio, vel à Sicano Rege vocati in hanc Insulam appulsi, ipsam inhabitantur, & Sicaniam appellant. Siculi subsequenti ex Italia huc digressi, à quibus Sicilia vocata. Exinde Coloniam nonnullæ à variis Orbis plagis traicientes, quasdam Siciliæ partes tenuere. Trojani Elymo Duce Segestem, & Elymam extruxere. Cretenses Minoam, & Engium accipere. Phœnices negotiandicauis à Sicilia digressi Panormum, Motyam, Solentum, Urbes jam antea conditas, incoluerunt. Græci deductis Colonis Siciliam occuparunt, undè Græca lingua in Siciliam introducta. A Tyrannis postea miserè discepta est, regnantibus utroque Dionysio, Agathocle, Phalere, Hierone, aliisque, à Pœnis, & Romanis vario Marte dilaniata fuit, donec Romanis tota cecidit. Romano declinante imperio à Vandalis, & Gothis direpta, inde à Belisario an. 535. recuperata, Imperatoribus Constantinopolitanis obtinebat. Saracenos jugum perpessa ab an. 837. usque ad an. 1071. ab eorum potestate erepta est per Normannos, qui teste Fazello *Dec. 2. lib. 7. cap. 1. pag. 433.* à Panormitanis Militibus Christianis de prodenda ipsi Urbe iusto consilio, occupatã deiu arce, celsisque custodibus Saracenis, Panormum triumphantes mense Julio, *plaudente passim populo, ut ait ipsemet Fazellus, Christumque vocare conclamante ingreditur.* Hinc sublati Saracenis Rogerius II. Comes Sicilia coronam obtinuit Panormi 15. Mali 1129. Normannis successere Suevi, his verò Galli, quibus cæsis an. 1283. à Siculis Aragonenses excepti. A Caroli V. Imp. ævo Austriacis Regibus obediuit. Tandem Carolo II. è vivis, sine liberis sublato, Philippo V. Borbonico paret ab anno 1709.

19 Urbs Regia, Siciliæ Metropolis, & Caput Panormus, olim Siculorum Regum, nunc Proregum sedes: ut passim scriptores veteres, & nuper insigniores, ac præsertim Sicilia Reges in diplomatibus produnt.

20 Urbes Archiepiscopales Panormus, Messana, Mons Regalis. Panormitanæ Sedis suffraganei Episcopi Agrigentinus, Mazariensis, & Melitenis. Messanenæ sunt Cephalæditanus, Liparenus, & Pachynus. Montis Regalis verò Ecclesiæ suffraganeos habet Cananensem, & Syracusanam.

21 Suprema rerum summa est apud Proregem, qui Catholici Regis nomine Siciliam moderatur. Publica jura à Magistratibus administrantur, præcipue à Tribunalibus Magnæ Regiæ Curia, Regii Patrimonii, & Concistorii Sacræ Regiæ Conscientiæ, quæ Panormi perpetuò resident. Hic etiam Regiæ Mouarchiæ, & Sac. Inquisitionis S. Officii Tribunalia.

22 Regni Comitibus, Panormi passim eogi solita, Parlamenti nomine vocantur, & tria personarum genera constituunt, quæ Regni Brachia appellant: Primum Præsulum, & Ecclesiasticorum: Secundum Baronum, ac Siciliæ Procerum: Tertium Urbium, & Oppidorum: ideoque primum, Ecclesiasticum Brachium, Secundum Militare, Tertium Demaniale vocant. Inter Præsules primum obtinet locum Archiepiscopus Panormitanus: itidemque inter Urbium oratores, Prætor Panormi, ipsius Senatus nomine, vel ejus Orator. Hujus rei usum sanè antiquissimum hodie præ omnium oculis servatũ videmus. Hinc eruditissimo Vincencio Coronello in *Epist. historica Siciliæ* nuper Parisiis edita, primum locum Archiepiscopo, & Senatu Messanenũ in Comitibus starenti pag. 20. & 21. condonandus est error, quem cum aliis historicæ veritati dissens, alibi discutendis, à quodam Messanenũ, cujus nomen libens reticeo, Venetis cum eo agente hausit, ex fide dignis accepit.

23 De Sicilia hæc tantum præcipua delibasse placuit, alibi forsitan fusiori calamo uberius edentur.

DE NOMINE UTRIUSQUE SICILIAE.

Paulo fusiùs hic immorandum in illo oblongo, qui nimium inolevit, errore, nempe Utriusque Siciliae nomine, quo passim Sicilian, ac Neapolitanum Regnum indigenae, exterique omnes vocant: id enim Regiis in diplomatibus, titulisq; Regis Catholici frequentissimè usurpatur: unde etiam nos apud Scriptores invaluit, quo utrumque Regnum barbarà appellatione Siciliae citra, & ultra Pharium perpèpe nominatur.

2 Id certum, ut eruditissimè Thomas Fazellus observat *de rebus Siculis deced. 1. lib. 1. cap. 2. pag. 13. apud Historicis, & Cosmographos haec sola, in qua orci sumus, nominatur Sicilia. Regnum verò Neapolitanum, seu partem illam Italiae, quae olim Graecia Major dicebatur, aut aliquam ejus regionem nullus gravis Auctor, ex tot Graecis, Latinisq; Scriptis, quorum praeclara extant opera, Siciliam appellavit.*

3 Hoc Scriptorum testimonio confirmat; nam Plaro, Aristoteles, Herodotus, Timaeus, Philistus, Antiochus, Diodorus, Polybius, Trognus, Athenaeus, Elianus, Pausanias, Plutarchus, aliiq; veteres ex Graecis Auctores Siciliae nomine hanc nostrà dumtaxat Insulà intellexerunt. Id ipsà patet tū ex Cicerone, Salustio, Livio, ceterisque Latinis Scriptoribus; tum etiam ex Homero, Theocrito, Hesiodo, Pindaro, Virgilio, Lucano, Ovidio, Horatio, Martiale, Silio Italico, Claudiano; aliisque innumeris Graecis, Latinisque Poetis. Demùm Strabo, Ptolemaeus, Pomponius Mela, Plinius, Solinus, aliiq; Geographi Siciliam nominantes, hanc nostram solum Insulam aperte indicant.

4 Romani nulli Italicae, & Neapolitani Regni regioni, Siciliae nomen imposuerunt; & indè Sicilia potius Insulae nomen à vetustioribus Barbaris, Graecisque acceptum, intraque reliquere. Hoc etiam observant Goethi, Graeci Imperatores, & Saraceni, qui Siciliam occuparunt. Normanni Proceres pulsus Saracenis, Regno Neapolitano haud novum nomen constituere; & Siciliae nomen nostrae tantum Insulae apicem, alterarunt: ideoque Robertus Guiscardus Apuliae Dux, Rogerius Bosius Siciliae Comes vocabatur. Rogerius exinde Rogerii Comitris filius cum totum propè Neapolitanum Regnum, & Siciliam in suam redegeret potestatem, Italicae, & Siciliae se Regem nominavit: at Innocentius II. eidem denegato Regis Italicae titulo, Siciliae Regem, Apuliae Ducem, & Caput Principem vocari coecepit anno 1139. Guilielmus, aliiq; Reges ex Normannis, ac Saevis subsequenti, ut etiam Carolus Andegavensis, omnes Siculum, ac Neapolitanum Regnum possidentes, titulo Regio Siciliae, Ducatus Apuliae, & Principatus Caput insigniti effulserunt: nec unquam Utriusque Siciliae nomen excogitarunt: quod ex eorum Privilegiis clarissimè patet. Post Gallorum cladem Reges Aragonenses, qui Siciliae, & non Neapolitani Regni dominatione adepti sunt, Siciliae tantum Reges nominabantur.

5 At ex quo exortus appellationis Utriusque Siciliae abusus? Ex Fazello citato comperitur, quod cum Clemens IV. Pontifex Carolo Andegavensi Neapolitanum Regnum, ac Insulam nostram concessisset, in concessionis diplomate primus omnium, utrumq; Regnum communi vocabulo, Siciliae nomine appellavit: & hunc abusum semel introductum subsequentes Pontifices amplexi sunt.

6 Gregorius XI. cum pacem inter Joannam Neapolis Reginam, & Fridericum III. Siciliae Regem anno 1363. conclusisset, Neapolitanum Regnum Siciliam, nostram Insulam Trinacriam vocavit in diplomate de pacis conditionibus edito (cujus verba apud Baronium anno 1097. num. 111. sunt: *Ps Fridericus absque juris praedictio Rex Trinacriae, & simul Joana Regina Siciliae appellaretur.* Inde Martinus Siciliae Rex hunc imitatus in diplomatibus suis Neapolitanum Regnum alieni juris, Siciliam citra, Insulam nostram, cui praeerat Siciliam ultra Pharium nominavit. Demùm Alphonsus Rex Neapolitanum Regnum adeptus, cum in illo, nostraque Insula dominaretur, novo titulo, sed penitus absurdo, & inaudito Utriusque Siciliae Regem se vocari cepit. Hinc posteri omnes Reges, qui utrumque Regnum tenuerunt, eo titulo vocati sunt. Hæc ex Fazello, qui pag. 15. concludit: *abusum itaque à Romanis Pontificibus exortum fecit, ut Neapolitanum Regnum Sicilia a Regibus hodie vocaretur.*

7 Id ipsum planè confirmat Joannes Antonius Summontius in *hist. Neapol. tom. 2. lib. 2. cap. 1. pag. 38.* Octavianus Caetani in *animad. ad tom. 1. ss. Siculor. pag. 48.* Clariss. Pompeus Sarnellus in libro: *Spectebio del Clero sepolare par. 2. pag. 550.* Antonius Amicus in *diff. epistol. de Patria S. Francisce de Paula epistol. 2. ad pag. 5. aliq.*

8 Hunc autem abusum à Clemente IV. exortum circa annum 1265. putat Hennigius Arniseus *de jure Majestatis lib. 1. cap. 5. pag. 85.* ex Bulla ejusdem Pontificis, quo utrumque Regnum Carolo concessit, cuius (nummarini extat apud Summontium cit. tom. 2. lib. 2. cap. 10. pag. 277. & fragmentum apud Baronium tom. 11. annal. an. 1097. nu. 91. & 93. Bzovium an. 1265. num. 3. A vultum Iuvages tom. 3. annal. Paurom. pag. 694. At Hennigii verba hic exscribere non gravabor: *Clemens IV. ait, in Bulla, qua Carolo Andegavensi Coronam offert creat ipsum Regem utriusque Siciliae citra, & ultra Pharium. Ob id meritò reprehensum à Guicciardini lib. 1. hist. Flor. quod Regnum Neapolitanum vocent Regnum Siciliae citra, & ultra Pharium, cum non sit nisi una Sicilia, nec Normanni harum regionum Auctores alio titulo nisi sunt, quàm Regnum Siciliae. Hinc addam Aeneam Sylvium, inde Pontificem, Pii II. nomine, qui epistol. 12. scribit: in ea tunc erat, quod utriusque Sicilia mentionem effiebat, quam rem satis sum demiratus. Legi utique satis multas historias, Cosmographiamque perfructus sum, neque unquam Siciliam reperi, nisi unam, quae tunc Sicani, tunc Trinacria dicta est, quam nonnulli ex veteribus conjunctam olim Italiae tradunt fuisse: sed impulsu continuo seperi, atque inferi*

inferi maris dissecum esse terram, qua Rhegium, Pelorumque conjungebat; moxque Scylla, atque Carydia inter abrupta montium, & immanis antra locum monstrosi fabulorū datum. Quod verò ex Italia portio, qua quondam Magna Graecia dicebatur, Sicilia nomen habuerit, non legi unquam, nec audiri, nisi nunc: quod mihi absurdum videtur, nec satis mihi causae praeberet, quod Reges Siciliae, qui Neapolim tenuerunt, duo Regna fecerint: alterum ultra Pharam, alterum citra: nam hoc Regnum Apulia, illud Sicilia dicebatur; non utriusque Sicilia. Haec Aeneas Sylvius.

9 Ab eo anno 1265. advertit scitè Summontius cit. pag. 176. utrumque Regnum nomine Siciliae citra, & ultra pharum, vocatum. Inveges verò tom. 3. annal. pavor. pag. 694. est ex privilegio Clementis IV. originē traxisse ait, nomen Regis utriusque Siciliae: at Carolus in diplomatis suis usquā hoc titulo usus est; nam semper se dixit, iuxta Normannorum, & Svevorum Regum morem: Rex Siciliae, Dux Apuliae, & Principatus Capuae. ut videre est in iuramento fidelitatis, quod edidit in Ecclesiae obsequium die coronationis, in quo legitur ex eodem Inveges pag. 698. Nos Carolus D. G. Rex Siciliae, Ducatus Apuliae, & Principatus Capuae. Multa hic exhibere possem diplomata, aliaque publica testimonia, quae id ipsum testantur: excipe hae pauca. In privilegio concessio Cœnobio S. Mariae Matris Domini, apud Summontium cit. tom. 2. lib. 3. cap. 1. pag. 215. legitur: Carolus Dei gratia Rex Siciliae Ducatus Apuliae, & Principatus Capuae. Ita in aliis apud Inveges cit. pag. 742. 746. & apud Ferdinandum Ughellum in Italia Sacra: in bulla iuramenti fidelitatis editi anno 1276. apud Rinaldum ann. 1276. num. 38. & in aliis omnibus monumentis; nunquam enim invenies Carolum se Regem utriusque Siciliae vocasse.

10 Hinc relictienda futilis Joannis Jovenii de antiquitate, & varia Tarentinorum fortuna lib. 2. cap. 5. in Italia illustrata pag. 1260. opinio, qui cum Fazelli sententiam retulisset de abusu nominis utriusque Siciliae, subdit: Ego verò dixerim ob id duas Siciliās appellari incipimus, quia ex terra motu avulsa suis insula ab Italia continetur, sicut Cyprus à Syria &c. qua ratione fortasse non à Siculis ex Italia fugientibus, sed quasi Sicilia, hoc est ex Italia. Haec enim ejus opinionem ex jam dictis falsam esse patet: & omnium graviorum auctororum sententiae adversatur, qui Siciliam à Siculis appellatam volunt, ut infra videbimus.

11 Nonnulli Calabriam Sicilia nomine vocatam referunt; ex quo Siculos quosdam venios ad Calabriam attrahere conantur: est minus rectè, immò insanè exagitati auctacii contrarium sentiant, nempe à Siculis nonnullos Calabros usurpatos. His breviter satisfaciendum puto, ut veritas eluceat, ac non Siculos, sed Calabros fures esse pateat.

12 Hieronymus Marafotus in Chronica Calabria lib. 1. cap. 7. pag. 20. quem sequitur Joannes de Flores in apparatu Calabriae illustrat. disc. 3. §. 6. pag. 33. ait ex Antiocho apud Dionysium Halicarnasum lib. 1. Calabriam primū Italianam vocatam ab Italo viro praepotente, cui Morges successit ejus filius, qui Calabriam appellavit Morgetiam. Hujus tempore vir quidam nomine Siculus ad Morgetiam venit ab Urbe Roma, aliā ab ea, quam Romulus condidit, Trojanis temporibus superiore. Constituto apud Calabros à Siculo isto principatu, Calabria ab eo dicta est novo nomine Sicilia, incolae verò Siculi. Haec autem antiquam Siciliam in Italia esse putat Marafotus: hinc Strabo ex Antiocho tradit Rhegii provinciam tum à Morgensibus, tum etiam à Siculis habitatam. Marafotus Cluverii auctoritatem addit de Flores, qui ait: & quod Siculus à Morgete hospitio exceptus, proprium principatum in ea gente constituerit. Hi autem Siculi, sequitur Marafotus, ad vicinam Insulam trajicientes, hanc Siciliam appellarunt. Rogerius verò hoc nomen amplificavit, nam Calabria, & Sicilia Dominis, ab Anacleto Antipapa, & Innocentio II. Regis titulum utriusque Siciliae obtinuit, nempe Siciliae antiquae, id est Calabriae; & recentioris, id est Insulae, ut ex Platina in vita Innocentii II. proditum est. At Siculos Calabriae incolas Insulam habitasse ante Trojanas res ex Hellanico apud Halicarnasum, Thucyde lib. 6. & Philisto probare conatur. Haec Marafotus, ejusque pedisequus de Flores.

13 In his supra allatis plura expendenda; nam compertum sanè est ex Antiocho Syracusano apud Halicarnasum lib. 1. Italos ab Italo, inde Siculos à Siculo quodam Romano vocatos: at non ait, hos in sola Calabriae Provincia habitasse. En Dionysii verba: Antiochus Xenophanis hae differetē scripti de Italia bona fide secutus sermones veterum. Terram hanc, qua nunc Italia dicitur, olim tenuerunt Oenotri. Deinde commemoratis eorum moribus, ac forma Reipublicae, & quod Regnum tandem Italo delatum sit, à quo mutato nomine dicti sint Itali: Morgetemque huic successisse, unde Morgetem eis appellatio: & quod Siculus à Morgete exceptus hospitio proprium principatum in ea gente constituerit: haec verba subiicit: sic facti sunt Siculi, & Morgetes, & Itali, cum essent Oenotri. Alibi etiam eadem repetit.

14 Quamvis autem Marafotus Siculos, à Calabria venisse tradat ex Hellanico, Thucyde, & Philisto, attamen hi non à Calabria, quam non nominant, sed ab Italia appellasse scribunt. Hellanicus apud Dionysium Halicarnasum lib. 1. ait: Siculum genus reliquit Italiam, ut Hellanicus Lesbicus auctor est, ante bellum Trojanum aetate tertia. Thucydes lib. 6. Scribit: Siculi ex Italia (ubi namque habitare) fugientes Opicos in Siciliam trajecerunt. Philistus apud Dionysium cit. Philistus autem Syracusanus scribit, trajecisse illos anno octuagesimo ante bellum Trojanum, gentem verò transvectam ex Italia nec Siculos, nec Ansonesuisse, nec Elymos, verum Ligures Duce Siculo. Addit Dionysius: Haec sunt, quae praecipui scriptores tradunt de novis habitatoribus profectis in Siciliam ex Italia. Alibi: ac Siculi ex Italia in proximam trajecerunt Insulam. His addit Diodorum Siculum lib. 5. num. 5. qui ait: post multas denique aetates Siculorum gens ex Italia cum familiis universis in Siciliam transgressa, reliquam à Sicanis egrum occupavit.

15 Sed esto habitasse hos Siculos Calabriam, ut ex Plinio lib. 3. cap. 5. deduci videtur (nam si id à Dionysio scribitur ait Cluverius in Sicil. antiq. lib. 1. cap. 1. pag. 29. apud Dionysium hoc non invenio) & ex Calabria in Insulam trajecisse: haec ex hoc deduci tuto potest, Calabriam Siciliae nomen obtinuisse,

nuisse. Probandum enim erit, hos Siculos Calabriz Provinciz, Siciliz nomen imposuisse, & ibidem reliquille. Populorum nonnulli exterar regiones inhabitaverunt, nec nomen nationis eisdem reliquere. Ionomani, Vandalii, Gothi, Normanni Siciliam incoluere, nec eorum nomen Siciliz tribuisse scimus. Sicani Iberiam tenuere ex Thucydide lib. 6. Solino cap. 11. aliisq; nec Sicaniz nomen Iberiz concessere.

16 Non me fugit Cluverium in Italia antiqua lib. 3. cap. 1. pag. 788. de Latio scripsisse, quod Latium omnium prius, quorum extat memoria, Siculi incoluere ex Dionysio Halicarnasgo lib. 1. Varrone de lingua Latina lib. 4. Solino cap. 8. Plinio lib. 3. rap. 5. & Siciliam vocare: Atque tum ab incolis Siculis regio hæc dicta fuit Sicilia. At auctores hi Siciliz nomen, Italiam accepisse non sribunt: sed illic habitare: & etiam si putes Italiz aliquando nomen Siciliz obvenisse, hoc soli Latio, non Calabriz concessum.

17 Nec Siculo ille Romanus, Siciliz nomen Italice Provinciz, ubi habitavit, imposuit, sed populos suos Siculos vocavit: Siciliz nomen, Insulæ tantum præbuit, ut ait Hellenicus apud Halicarnasgum, lib. 1. Horum Regem dicit Siculum, a quo nomen sit iudicium tam genti, quam Insula. Philistus apud eundem. Duce Siculo, hunc Itali filium imposuisse nomen suum subditis. Clarius idem Cluverius Italia antiqua lib. 1. cap. 1. pag. 11. cum scripsisset Italiam ab Italo vocatam, concludit: post Italum verò, sive filius ejus, sive quis alius posterorum, nomine Siculus, gentem de suo nomine appellavit Siculos; ipsi terra vocabulo præfixo Italia servata.

18 At concedas Latio Siciliz nomen: qui tunc hujus Siciliz fines? Cluverius eit. lib. 3. cap. 1. pag. 788. demonstrat: comprehendisse hæc Siciliam non tantum omne præfixum Latium, cujus fines mox infra aperimus; sed & eorum Sabinnum agrum & intra: sed hunc Sabinnum agrum Siculi agri tractum circa Cutiliam lacum, & Reate oppidum jam ante Aboriginum immigrationem occuparunt Umbrorum quidam: quibus pulsus prociis in hæc Siculas egressi sunt Aborigines. Unde hic Neapolis, & Calabria?

19 Adde, quod cum idem Cluverius loc. cit. scripsisset, Latium olim à Siculis incolis Siciliam appellatum, paulo post addit: pag. 790. Hoc nomen postea à quodam Rege eorum Italo mutatum fuisse in Italia vocabulum. Ideoque Siciliz nomen, postquam Italia dicta fuit, deletum agnoscimus: id verò antiquis temporibus, quando uenimen Scriptorum Sicularum, vel Italarum invenies. Hinc cum Siculum dicant aliquem Scriptorum; haud posse Calabrum intelligi, clarissimè patet: tunc enim Scriptores Siculi clare reperiuntur, cum jam Siciliz nomen ex Italia exulaverat. Id etiam prodit Dionysius Halicarnasgus cit. ex Hellenico, & Philisto, dum ait, Aborigines ex Italia ejecisse Siculos ante bellum Trojanum atate tertia, nempe ex Cluverio eit. lib. 3. rap. 2. pag. 836. & in Sicilia lib. 1. rap. 2. pag. 29. anno 80. ante bellum Trojanum. Hinc vides Siciliz nomen alicui Italiz loco impositum, juxta Calabrorum sententiam, haud trahi posse ad eum, quo Scriptorum, vel Pontificum quispiam effloruit.

20 Hoc ipsū ex Marafoto l. 1. c. 7. p. 33. (adde eundē Flores rit. p. 33.) deducitur: fatetur enim Siculos ex Calabria in Siciliā trajecisse ante bellū Trojanū, & inde ipsā Magnæ Græciæ nomen adeptam vel ex habitatione Pythagoræ, vel ex vicis illustribus, qui eandem Calabriam inhabitaverunt post ipsum bellum: hinc jam eliminato Siciliz nomine, Magnæ Græciæ nomen acceperat. Ideoq; Scriptores fere omnes nostri post bellum Trojanum efflorentes, cum Siculi vocentur, non Calabros fuisse intelligendum; Calabria enim non Sicilia appellari poterat, sed Magna Græcia, nec utrumque nomen habuisse videtur.

21 Ut alias Marafoti rationes diluam advertendum, nec Anacletum Pseudoponticem, nec Innocentium II. in concessione tituli Regii, quem Rogerio concessere, Siciliam, & Calabriam utriusque Siciliæ nomine vocatæ, ut ipse Marafotus, & ante ipsum Barrius lib. 3. falso tradit; etsi id asserat Platina in vita Innocentii II. qui recentiori tempore scribitis, eo nomine jam introducto usus est. Anacletus in bulla coronationis Rogerii anno 1130. apud Baronium tom. 12. annal. an. 1130. num. 52. & Caetanum Isagog. rap. 40. pag. 322. ait Autorizamus tibi, & filio tuo Rogerio, & aliis filiis tuis, secundum tuam ordinationem in Regnum substituendis, & heredibus tuis totorum Regni Siciliae, & Calabriae, & Apuliae, Innocentius II. in diplomate legitime coronationis ejusdem anno 1139. apud Baronium cit. an. 1139. num. 12. apud Rocchum Pirrum in Chronologia Regum Siciliae pag. 24. & Caetanum eit. n. 14. pag. 324. ait: Innocentius Epist. Servus Servorum Dei. Charissimo in Christo filio Rogerio illustri, & glorioso Siciliae Regi, ejusque Heredibus in perpetuum, & Regnum Siciliae, quod utique (pro ut in antiquis refertur historis) Regnum fuisse non dubium est; tibi ab eodem Antecessore nostro concessimus, tum integritate honoris Regii, & dignitate Regibus pertinente, excellentie tue concedimus, & Apostolica auctoritate firmamus. Duratum quoq; Apulia tibi ab eodem collatum, & insuper Principatum Capuanum insuper nostri favoris robore commimus. Nec ipse Rogerius Regio titulo Utriusque Siciliae usus est, sed ante Innocentii concessionem Siciliae, & Italiae Rex dicebatur: post ejusdem concessionem, solum Siciliae Rex, ut advertit Rocchus Pirrus loc. cit. Postea hoc sexcentis diplomatum testimonii confirmare: at excipe pauca. In Privilegiis annorum 1131. & 1133. apud Rocchum Pirrum in notitiis Eccles. Messan. pag. 304. Eccles. Pafens. pag. 391. & Archiepiscopus pag. 5. leges: Rogerius Siciliae, & Italiae Rex. In aliis annorum 1142. 1147. & 1148. apud eundem Pirrum in not. Prioratus Messan. pag. 633. & Abbatie S. Joannis de Eremitis pag. 214. & apud Fazellum dec. 1. lib. 8. pag. 172. habes: Rogerius Siciliae Rex, Duxas Apulia, & Principatus Capua. Hinc Ptolomæus Lucentis de Genealogia Roberti Giffardi, quam edidit Hieronymus Surita, una cum Gaufrido Malaterra p. 144. ait: tunc prædictus Rogerius se Regem vocari mandavit: Et quia suum proprium dominiū erat Sicilia, inde motus est, ut nomen Regni ipsa Sicilia obtineret: Apulia in suo antiquo nomine, & Principatus remanente.

22 Joannes de Flores in apparatu Calabriae cit. dist. 3. §. 6. pag. 32. & seq. Calabria, & ob eam toto Neapolit Regno, hoc Siciliz nomen, totis viribus, attrahere conatur. Idcirco prius Summoatii opinionem,

clef. hist. literaria tom. 1. pag. 404. anno 911.) in administ. imperii esp. 27. ait: Postquam Constantinopolim translata fuit imperii sedes, omnis Italia divisa in duos Principatus fuit divisa; & ex eo tempore missi sunt ab Imp. Constantinopolitano Partitii duo, quorum unus Sicilia, Calabria, Neapoli, & Amalphia preerat. Erembertus Longobardus, qui effloruit circa an. 910. ex Antonio Caracielo in propyl. ad antiquos Chronologos pag. 18. aiti in epitom. Chronolog. pag. 67. Abentibus autem in Calabriam Saracenis.

29 Tandem ut plenius objectionibus Calabri de Flores faciam satis, qui Summontii opinionem reiciens, aie in apparatu dist. 3. §. 6. pag. 32. ut supra innui num. 23. hoc Utriusque Siciliæ nomine ante Clementem IV. nempe ante annum 1265. comprehendi Calabriam; hic nonnulla tùm Scriptorum, tùm diplomatum testimonia innuam, quibus ostendam, Calabriam suo proprio Calabriz nomine vocatam, autem annum 1265.

30 Ideoque prætermisiss Athanasii, Erempti, & Constantini Porphyrogenetæ locis supra allatis num. 28. si historicorum monumenta evolvas, hoc apertissimè comperies: nam Leo IX. Pontifex anno 1052. Umfridum Apulie Comiti omnem terram, quam pervaserant Normanni, & quam ulterius versus Calabriam, & Siciliam lucrari possent, de S. Petro, hereditarij feudo sibi, & heredibus suis possidendam concessit, circa annum M. LII. ex Gaufrido Malaterra de acquisit. Sicilia lib. 1. n. 14. pag. 14.

31 Inde Robertus Guiscardus primò fe Ducem Calabriz appellatum voluit ex Sigonio lib. 9. de Regno Italia, & hunc Ducis titulum eidem concessit Nicolaus II. Pontif. Max. teste Baronio annal. tom. 11. an. 1059. num. 69. Leo Ostiensis in Chron. cap. lib. 3. cap. 15. Summontius lib. 1. cap. 13. pag. 462. Michael Riturus de Regibus Sicilia lib. 1. Oñavius Beltranus in descript. Neap. pag. 65. & 209. Claudius Bouffiers in hist. Sicilia lib. 2. an. 1056. pag. 86. Bap. Platina in vita Nicolai II. Ideoque in juramento fidelitatis idem Robertus ait: Ego Robertus Dei gratia, & S. Petri Dux Apulie, & Calabria. hoc autem juramentum habes apud Baronium cit. an. 1059. num. 71. Ostiensem cit. lib. 3. cap. 15. Summontium loc. cit. pag. 474. extat & inter epistolas Gregorii VII. lib. 8. pag. 824. & in libro consensum ex Codice Vaticano apud Oñaviū Cactanum Isagog. cap. 40. num. 12. pag. 321. Eandem juramenti formam Robertus præstitit Alexandro II. & Gregorio VII. Nicolai successores, quæ extat apud eundem Gregorium lib. 9. epist. post epistolam primam, & apud Cactanum cit. num. 13. pag. 321.

32 Roberto successit Rogerius filius an. 1084. Dux II. Calabriz ex Summontio cit. pag. 476. & 477. hic autem ab Urbano II. Ducatus Calabriz confirmationem obtinuit, cui anno 1090. in Melfitano Synodo fidelitatis juramentum delevit, ex Romualdo Salernitano in Chron. apud Baronium tom. 11. anno 1090. Michael Riturus de Regibus Sicilia lib. 1. & Cornelio Vitigiano in Chron. Neapoli. cap. 17. pag. 54. Rogerium etiam Calabriz Ducem vocat Sichelgaita in privilegio Ecclesiæ Panormitanæ concessio anno 1089. apud Rocchum Pirrum not. Ecclesiæ Panorm. pag. 104.

33 Gulielmus Rogerii prædicti filius Ducis Calabriz titulo enituit; & Ducatus confirmationem à Paschale II. Pontifice obtinuit anno 1114. ex Falcone Beneventano in Chronic. pag. 194. Petro Diacono l. 4. c. 51. & Summontio cit. pag. 487. & Gelsio II. qui eidem Gulielmo Ducatus titulum concessit ex Vitigiano cit. pag. 55. & Amato Mastrullo in Monte Virgine Sacro pag. 274. jurejurando pollicitus est, se Romanæ Ecclesiæ fidem servaturum. Hanc juramenti formam recitat Romualdus in Chron. ut etiam eam, quam Calisto II. an. 1120. præstitit. At Ducatum hunc Calabriz anno 1122. Gulielmus Rogerio Siciliæ Comiti, inde Siciliæ Regi concessit, ex Falcone Beneventano in Chron. pag. 224.

34 Rogerius Siciliæ Comes Roberti fratres, Calabriz etiam Comes vocabatur, ut in Privilegiis concessis an. 1095. Ecclesiæ Panormitanæ apud Pirrum not. Ecclesiæ Panorm. pag. 104. Ecclesiæ Melfanensi anno 1090. apud eundem not. Ecclesiæ Melfan. pag. 298. & 301. Ecclesiæ Cataneusi an. 1091. & 1094. apud eundem not. Ecclesiæ Catan. pag. 10. 12. 14. & 17. Ecclesiæ Agrigentina an. 1094. apud eundem pag. 271. Ecclesiæ Patensi eodem anno apud eundem pag. 385. 386. & 387. Ecclesiæ Mazarenis anno 1093. ex eodem Pirro not. Ecclesiæ Mazarenis pag. 500. Abbatie S. Pantaleonis anno 1099. apud eundem de Abbatibus pag. 53. Abbatie S. Michaelis de Troina an. 1083. & 1093. apud eundem pag. 74. & 75. Abbatie S. Angeli de Brolo an. 1084. Ibid. pag. 81. Abbatie S. Mariæ de Milli an. 1092. Ibid. pag. 87. Abbatie SS. Petri, & Pauli de Itala an. 1093. Ibid. pag. 103.

35 Rogerius Rogerii Comitiss filius, Siciliæ Comes, inde Rex Siciliæ, & Calabriz Comes vocabatur. Innumera hujus extant privilegia, in quibus se Calabriz Comitem appellat, ut in privilegio Ecclesiæ Catarensi concessio anno 1124. apud Pirrum not. Ecclesiæ Catan. pag. 20. in privilegio S. Mariæ de Gloria in Calabriz Provincia ann. 1117. apud Augustinum Inveges tom. 3. annal. Panorm. pag. 167. Adelais etiam ejus mater, Siciliæ, & Calabriz Comitem vocat Rogerium in ejus privilegio anno 1112. apud Pirrum not. Ecclesiæ Panorm. pag. 105. & ipsa Adelais Siciliæ, & Calabriz Comitissa dicebatur, ex quadam respecto Melfanensis Præfultis anno 1120. ex eodem Pirro not. Ecclesiæ Melfan. pag. 303.

36 Inde etiam titulum Ducatus Calabriz ob mortem Gulielmi accepit ex Summontio cit. pag. 490. ideoque Comitiss titulum aspernatus, Calabriz Ducem se appellari mandavit: at quia inconsulto Pontifice id effecit, ipsum anathemate percussit Honorius Papa; sed inde absolutus, Ducatus titulum ab eodem obtinuit, teste Romualdo in Chron. cit. Amato Mastrullo in Monte Virgine Sacro pag. 277. & Summontio cit. pag. 490. hinc idem Rogerius Rex Siciliæ salutat, in privilegiis suis editis, Siciliæ, Apuliz, & Calabriz Rex nominabatur, ut tradit Oñavius Beltranus in descript. Neapoli. pag. 68. non Rex utriusque Siciliæ ut falsò scribit Thomas Costus in vita S. Gulielmi pag. 7. id enim clarissimè patet in privilegio Ecclesiæ Agrigentina an. 1142. ex Pirro not. Ecclesiæ Agrig. pag. 276. in privilegio Ecclesiæ Mazarenis anno 1144. ex eodem not. Ecclesiæ Mazaren. pag. 502. In aliis etiam an. 1134. & 1145. Archimandrita Melf-

facienti concessis apud Pirrum *de Abbatibus* pag. 7. 11. & 13. Calabria nomen invenies. Et in ejus euse hæc inscripta verba deferebat:

Apulus, & Calaber, Siculus mihi servit, & Afer.

ut tradunt M. Antonius Sabellicus in *hisl.* & Summontius *tom. 2. hist. Neap. lib. 2. cap. 1. pag. 16.*

37 Vivente adhuc Rogerio Rege, Gulielmus ejus filius, inde Siciliæ Regem Ducem nominatum observamus apud Summontium *tom. 2. lib. 3. cap. 1. pag. 4.* & Ritiu *de Regibus Sicilia lib. 1.* & idem Gulielmus in privilegio Ecclesiæ Montisregalis an. 1176. aliqua bona Calabria, eidem Ecclesiæ concessa, commemorat, ex privilegio apud Pirrum *not. Eccl. Montisregalis* pag. 401. Rogerius etiam, Rogerii Siciliæ Regis filius, Dux etiam fuit Calabriae teste Summontio *cit. pag. 35.*

38 Nec defunt Pontificum diplomata, qui Calabriam proprio Calabria nomine vocant ante annum 1265. ex his Anacletus Pseudopontifex in diplomate, quo anno 1130. Regisriculum Rogerio largitus est, quod extat apud Baronium *to. 12. annal. in. 1130. num. 52.* & Pirrum in *Chronologia Regum Siciliae* pag. 22. Urbanus II. in Bulla edita anno 1090. apud Pirrum *not. Eccl. Messan. pag. 299.* Hadrianus in bulla an. 1136. apud eundem in *Chronolog. cit. pag. 29.* Honorius in apostolicis literis anno 1216. datis, & ab eodem Pirro in libro *de Abbatibus* pag. 20. allatis: Alexander IV. in diplomate anno 1247. scripto apud eundem Pirrum *not. Eccl. Mess. pag. 334.* Innocentius III. in epistola ad Constantiam Imperatricem, & Siciliæ Reginam an. 1199. inter epistolas ejusdem *lib. 1. epist. 410.* Nicolaus Lin *epist. ad Michaelen Imp.* apud Baronium *an. 860. n. 8.*

39 His adde illius ævi scriptores, qui eodem Calabria nomine Calabriam appellant: ad Lupum Procopatarum, Anonymum Casinensem, & Falconem Beneventanum in *Chronica* editis ab Antonio Caracciolo Neapoli an. 1626. qui Calabriam nominant. Id ipsum habent Gaufridus Majazerra in libro *de acquisitione Siciliae*, & Alexander Celestini Cænobii Abbas *de Gestis Rogerii*, quorum historiam in lucem emisit Hieronymus Surita Cæsaragusta an. 1578. Hugo Falcandus in *historia Siciliae*, Gulielmus Apulicus in libro *contra Normannicum*, Romualdus Archiepiscopus Salernitanus in *Chronico* pluries à Baronio *tom. 11. annal. citato*, alij quorum loca hic non exscribo, ne tædio lectores afficiam.

40 Ex his clarissime patet ante annum 1265. Calabriam non utriusque Siciliae nomine comprehendendi, sed suo proprio Calabriae nomine vocatam.

41 Hinc recte vides Octavianum Cætanum (virum tum sanctimonie famam, tum literarum gloriæ celeberrimum, ut ex Soc. Jesu Scriptoribus prolitum est) à Calabro de Flores *lib. 4. cap. 1. §. 2. pag. 363. num. 11.* immerito laesseiun; & Petrum Carceram in *hisl. Catanae* *vol. 1. lib. 4. pag. 413.* rejecisse Barrium, & Marasiotu, qui viros omnes illustres (nempe Siculos, non omnes Orbis viros, ut crassiori interpretatione expendit de Flores: quod amplificationis gratiâ intelligendum) ad Calabriam pertrahere tentarunt. Merito etiam Jacobus Bonanu in *Syrac. illustrata* *lib. 2. pag. 311.* Barrium furti vitio laborasse scribit: nam hic, alij viros nonnullos, Siculos dictos, Calabriæ adscribunt: Calabriam enim Siciliae nomine vocatam falsò putarunt.

42 Immo audaci sane injuriâ contra Siculos reclamare præsumunt de Flores *cit. Bartius lib. 3. de antiq. & situ Calabriae*, & Paulus Æmilii Sanctiorius in *hisl. Monast. Carbonensis* *pag. 14.* exillinant enim quod à Siculi Scriptoribus, malos viros illustres Calabriae abstulerint. Hoc autem exemplo ostendere intendit de Flores: Raphael Volaterranus *lib. 20. anthropol. ait: S. Franciscum Paulanum Siculum fuisse*, contra omnium opinionem, qui Calabrum voluit: subditque hoc unico exemplo de Flores: *Ecco adunque come molti Personeggi di conto famosi, e nella fantasia, o nelle lettere, o nell' armi, o in altra professione notati col nome di Siculi non pure li Scrittori lontani, che non possono saper tanto, ma li medesimi Italiani con manifesta violenza, li rubbano, trasportando li, per la loro somiglianza non bene avvertita del cognome, da quella à quell' altra Sicilia.* Ex unico errore Auctoris non Siculi derideandam educit illationem contra Siculos, tanquam multorum factorum reos. At S. Franciscum Paulanum non Siculum, sed Calabrum esse fatentur potius Siculi Scriptores: nec unum comperies, qui de eo scribens, Siculis Sanctorum fastis accenseatur: etsi è Sicilia origine traxisset scribat Antiochus Amicus *in differe. epistol. ep. 3.* At de singulis Scriptoribus à Calabria ablati, scribendum in Bibliotheca suis locis.

43 Hinc concludendum, Siculi nomine non Calabrum, ut perperam voluit Barrius *cit.* sed Siculum in Insula natum intelligi, ut recte scribant Cætanus in *animad. ad tom. 2. S. Siculor. pag. 1.* Pandulfus Collennucius *hisl. Neapol. lib. 1. pag. 7.* Arnaldus Wion in *liguo vite* *lib. 1. cap. 2. pag. 136.* alique cum Augustino Invege *tom. 2. Annal. Panor. pag. 466.* immerito à de Flores reprehendo, dum ipsius inconsistentiam exprobat: si enim Invegi dicta perpendes *tom. 3. ann. pag. 293. & 294.* facillime videbis Calabrum huic Scriptori nugas hisce suis notitiarum seriem confundisse, nec Invegi sibi contrarium fuisse. At de Flores ne videretur innumera, & selectiora à Siculis Scriptoribus expulasse, eisdem futili, ac petulanti censurâ, ac nimia dicacitate reprehendere audeat. Sed de Sicilia nomine satis.

§. III.

DE LITERARUM CULTU IN SICILIA.

1 Singularem gloriam à literarum cultu Provinciis accedere satis compertum est. Ab antiquissimis temporibus hoc ornamenti genus Siciliae non defuit, etenim si remotissima temporis monumē-

sedulo percurres, apertissime percipies literas à vetustionibus seculis in Sicilia magno studio excultas:

2 Jacobus Middelendorpius in *Academii Orbis Christiani* lib. 1. pluribus firmare contendit, Judaeos literas, omnesque bonas artes, ac disciplinas invenisse: Noemum verò post diluvium, ejusque nepotes, traductis in Italia Colonia, Physicam, Astronomiam, Theologiam, aliarumque facultatum doctrinas huc apportasse. Id etiam roxum pag. 229. de Sicilia prodixit: ait enim, quòd Sicilia eodem ævo quo Italia bonas literas accepit; nempe à Noemi Neporibus, à quibus primùm post diluvium Sicilia inhabitata, ut eruditè firmant Marianus Valguarnera *de origine Panormi*, & Augustinus Inveges tom. 1. *anal. Panormi*.

3 In Sicilia etiam à Chaldeis, & Phœnicibus literas inventas non obscurè coniectamus: horum enim Coloniam Panormum appulisse anno Mundi 2276. docet Chaldaea inscriptio antiquissima apud Fazellum *de rebus Siculis* dec. 1. lib. 8. pag. 165. Invegius cit. pag. 121. & Valguarnera cit. pag. 450. ex Petro Ranzano in opusculo m. s. de *antiquo, primordiis, ac progressu felicitis Urbis Panormi*. Ea hæc est, *Vivente Isaac filio Abrabæ, & regnante in Idumæa, atque in Valle Damascena Esau filio Isac: ingens Chaldaeorum manus, quibus adjuncti sunt multi Damasceni, atque Phœnices, profecti ad hanc Triangularem Insulam sedes perpetuas locaverunt in hoc ameno loco, quem Panorumum cognominaverunt.* Chaldei autem si scientiis, præsertim astronomicis instructissimi clarescere, ut Plinius lib. 6. cap. 26. Diodorus Siculus lib. 2. n. 9. alique numeri tradunt; literas in Siciliam, & Panormum transfuissè putandum est. Id ipsum de Phœnicibus intelligendum. Hi autem negotiandi gratiæ, alià Colonia in Siciliam deducta anno Mundi 3474. Panormum, Moriam, & Solæntum incolere ex Thucydide lib. 6. Valguarnera cit. Invegio cit. pag. 273. aliique: & horum Phœnicum appulsi in Sicilia literas floruisse putat Hieronymus Matranga *de Academia syntag.* 6. cap. 6. pag. 181. & merito, Phœnices enim doctrinâ excultissimi prædicantur: de quorum Philosophia consule Jo: Gerardum Vossium de *Philosophorum sectis* cap. 1. s. 24. pag. 8. & seq. Immo Phœnices primùm literas à Judæis acceptas Græcis docuisse multi cum Plinio lib. 7. cap. 56. Tacito lib. 11. *anal.* & Diodoro Siculo lib. 5. n. 74. scribunt.

4 Elapsis exinde temporibus Græci varias in Sicilia transfudere Colonias, teste Thucydide lib. 6. Chalcidenses enim ex Eubœa Insula Theoclis Atheniensis ductu in Siciliam appulsi Naxum edificarunt. Corinthii nonnulli Archia Duce Syracusas tenere. Lamia Megarâ relicta cum Grecorum colonia Panragii fluminis ripas incoluit, ac Trotilum condidit, exinde Leontinum occupavit. Antiphenus ex Rhodo, Eurhimus ex Crera Coloniaram Duces, Gelam extruxere. Alii cum aliis Græcis in Insulam nostram traicientes, Græcorum sapientiam in Siciliam invexere, eorumque linguam, doctrinam, disciplinas, fabulas, & artes in Siciliam allatas propagarunt, ex Middelendorpio *de Academiis* lib. 1. cap. 230. & Mario Aretio *de Situ Sicilia* pag. 9. Hinc Græcorum doctrinâ Siciliam plenam fuisse tradit Cicero *de universis* & lib. 1. de *divinat.* & exinde Philosophi, Poetæ, & Oratores nonnulli Siculi literarum gloriâ efflorescere.

5 Larissimè verò amplificata in Sicilia Philosophorum doctrina Pythagoræ viri doctissimi adventu: hic enim Sanctus Italiani adiri, Crotonem incoluit, ibique scholam aperuit, ac frequentissimo discipulorum numero stipatus pythagorica dogmata longè, larèque diffusit, ex Lærtio lib. 8. Ab eo exortum Philosophorum genus, quod Italicum dixere, quia Pythagoras in ea Italiæ regione docuit, quæ Magna Græciâ vocabatur, ut Cicero prodit lib. 1. & 5. *Tufcul. quest.* Vossius de *Philosophorum sectis* cap. 6. pag. 28. Abrahamus Grævius in *hist. philosophica* lib. 1. cap. 5. & lib. 2. cap. 7. pag. 12. & lib. 5. cap. 1. pag. 283. & 286. alii: Pythagoras hæc Siciliam doctrinæ splendoribus illustravit: is enim teste Jamblico *de vita Pythagoræ* lib. 1. cap. 7. pag. 46. in Siciliam digressus, cum accepisset civitates quasdam foedissimæ servitute oppressas, eas liberali prudentiâ complevit per auditores, qui singulis diebus ad ipsum meabant, atque in libertatem efferuit. Has inter libertate donavit Catanam, Himera, Tauromenium, Agrigentum, aliasque, quas legibus à Charonda Caranense, & Zeleuco Locro conditis munivit; eoque præsidio vallatas diu effloruisse scribit Jamblicus cit. lib. 1. cap. 7. pag. 46. & cap. 27. pag. 123. & 126. & Porphyrius *de vita Pythagoræ* ex editione Luca Holstenii pag. 14.

6 Ut Pythagoram audire Siculi studiosi ad ipsum convolvabant, ut testatur Anaximenes *in epistola ad Pythagoram* apud Lærtium in *vita Anaximænis*, ait enim: *atque in Crotoniensi, atque Italis ceteris gratis, atque in pretio es, quem accedunt & ex Sicilia studiosi quique.* Hinc innumeri ex ejus schola doctrinâ instructissimi prodire, inter quos Empedocles Agrigentinus ex Jamblico cit. cap. 23. pag. 103. Leptines Syracusanus, & Colas Selinuntinus, ex eodem cap. 36. pag. 223. Pythias, & Damon Syracusani, eodem teste loc. cit. & lib. 1. cap. 33. pag. 197. & cap. 27. pag. 121. cum Porphyrio cit. pag. 41. & Valerio Maximo lib. 3. cap. 7. Charondas Catanensis Legumlator, ex Jamblico cit. lib. 1. cap. 27. pag. 123. cap. 23. pag. 103. & alibi.

7 Ne dum Siculi ad Pythagoram in Magna Græciâ docentem accedere, verè etiam ipsum in Sicilia habitasse, eamque egregiâ doctrinâ instructum nonnulli tradunt. Tauromenium præsertim incoluit, ibique disputavit teste Joanne Franciscò Pico Mirandulano, in dialogo de *Sagis* pag. 21. & Franciscò Scorro *in proem. ad homilias Thopanis Ceramphi*: Catanam etiam ex Petro Carrera *in hist. Catana* vol. 1. lib. 4. pag. 405. Phalaris Agrigentinus tyrannus Pythagoram obsecrav ut ad ipsum accederet, & ad ejus preces Agrigentum petiit, ex epistolis Phalaris ep. 23. & 73. ibique Pythagoram per multos menses moram proraxisse ex eadem epistola 73. aperte deducimus. Immo Hermippus apud Lærtium in *vita Pythagoræ* ait, quòd bello inter Agrigentinos, & Syracusanos exorto, Pythagoras cum Agrigentinis focis opem amicis latirus proceffit: at his in fugam versis, Pythagoras cum fabarum campum

circueiſit, illuc à Syracuſanis interfectus, extrema clauſit. Hinc Pythagoræ incolatu Sicilia literarum gloria mirum in modum effulſit: ideoque ejus Philoſophiam diu in Sicilia floruiſſe tradit Middendorpius in *Academis* pag. 33. & 230. ex Cicerone de uniuerſitate, & lib. 1. *Tuſcul.*

8 Hoc etiam ævo literarum ſcholas in Sicilia vigiuiſſe conſectantur; Charoadas enim Pythagoricus, qui in Sicilia leges Catanenſibus, Agrigentiniſibus, Tauromenitanis, aliſque ſcripſit ex Porphyrio cit. pag. 14. & Jamblico cit. lib. 1. cap. 7. pag. 46. his legibus egregium pro literis addiſcendis decretum inferuit, quod Diodorus Siculus lib. 12. an. 12. protulit; ait enim: *aliam præterea legem jam recitatâ præſtabiliorem, ſed à vetuſtis Legumlatoribus etiam poſthabitam, ſancivit, ut omnes ciuium filii in bonis literis inſtituerentur, Citoitate ſtipendia magiſtriſus erogante. Proſpexerat enim illos, qui præ inopia rei familiaris mineruiſſa ſoluerent nequirent, honeſtiſſimo inſtitutionis fruſtu cariuſuros. literarum enim ſcientiam cæteris diſciplinis huiusmodi imerito præferendam conſuit. . . homines illiteratos, ut ſummis bonis deſtitutos, ad meliorem ille cultum hæc ſanctio revocavit, & publicè illos curâ, impenſaque erudiendos conſuit.*

9 Ab extrema Italiæ plaga Græciæ nomine vocata, innumeri Græci ſapientes in Siciliam effluere, ne dum ut Siciliæ amœnitate fruereutur, ac admiranda naturæ arcana diſcaterent, quàm ut Siculorum conſuetudine doctriinam augerent, eorumque ingenia recolerent, & veluti apum examina à florentiſſimis incolètiſ diſciplinis ſapientiæ mella delibarent, ut obſervat Matranga de *Academia ſyntax.* 6. cap. 6. pag. 181. E proximis Græciſ liſtoribus turmatim *Actii ſapientes in illam fluebant, ac tuto commercio commeabant, diuerſabant; ſeculi fluxio jura firmante.* Alii etiam ex Athenienſibus lyceis huc tranſveſti Siciliam tenuere. Ex his accipe quorundam nomina, prout memorie occurrunt. Xenophanes Coloſoniens è patria expulſus Siciliam adiiit, & Zanciam, ac Catanam inhabitavit, teſte Lærtio in *ejus vita.* Homerus Poëta, ac Philoſophus celeberrimus pluries Siciliam vidit ex Mariano Valguarnera de *orig. Panor.* pag. 89. & 90. Arion Poëta, & Muſicus ex Ovidio lib. 2. *ſaſtor.* v. 93.

Nomen Arionum Siculis impleverat Urbes.

et Natalis Coenæ mytholog. lib. 8. cap. 14. ex Herodoto lib. 1. Prochagoras Philoſophus Abderites in Siciliam navigavit, ut Lærtius in *ejus vita* ſcribit. Zenon Eleates Philoſophus Agrigentum incolat cum Phalaris hanc Urtem tyrannico jago opprimeret, ac populi animos à Phalaridem excitavit, ut Valerius Maximus prodiſ lib. 3. cap. 3. Philoſtratus ob Pailoſophiam in Siciliam appulit, ut Plutarcho in *vita Catonis minoris.* Archias Poëta Antiochenus diu in Sicilia vixit in Heracleæ civium numero adſcriptus, ut Aſcanius Perſianus tradit apud Carolum Stephanum in *diſt.* pag. 292. Tyrannorum præſertim ævo, Philoſophi, doctri: Viri hic innumeri ex Græciſ auſiebantur, quorum frequentia Siculorum doctriina latius propagata. Plato Academicæ ſectæ Princeps; tertium in Siciliam venit ex Lærtio in *vita Platonis*, nempe primò, ut ſuſulam perluſtraret, ac Aene cratres perſcrutaretur. Secundò tempore: Dionyſii junioris, ut ab eo terram, homineſque peteret, qui juxta conſtituit am ipſo Rempublicam viverent. Terriò, ut Dioem Dionyſio reconciliaret. De hoc triplici Platonis adventu Apulejus de *dogmate Platonis*, Lucianus in *Paraſito*, & Athenæus lib. 11. cap. 15. pag. 507. In ſecundo ejus adventu à Dionyſio honorificè exceptus eſt, teſte Plutarcho in *Dione*, *Æliano var. hiſt.* lib. 4. cap. 18. & Plinio lib. 7. cap. 30. Syracuſis literarum Academicam excitavit, in quapermaximo ardore bonarum artium ſtudia effluere; præſertim Philoſophicæ, & Geometricæ ſciences magnâ ipſius Dionyſii voluptate. *Erat, ait Plutarchus in vita Dionis, hunc omnium ad doctriinam, & Philoſophiam impetus. Erat præterea pulcherrima, ut ſerunt, reſta oſ coram m'vitiuſum, qui Geometria figuræ deſcribent: id ipſum ſcribit in opus, quomodo poſſit adulator ab amico diſcerni.* Inter alios Dionem Syracuſanum doctriinâ egregiè expoliit Plato, ut Plutarchus in *Dione* tradit: immò amari Plato à Dionem, virum ingenio, ac morum elegantia præſtantiſſimum, triplicem ipſius adventum adſcribit Max. Tyrus diſſ. 6. Idemmet Dionyſius ex Plutarcho cit. libenter Platonem à diſciat, ac omnium rerum molli ſe ſubducens, tactus in Academia doctriinæ bona perſcrutabatur, & beatam ex Geometria vitam perquirebat. Addit Middendorpius in *Academis* lib. 1. pag. 231. quòd Dionyſius ſolebat & alios in omni artium genere præſtantiſſimos viros alere, ut ſi non doctior, & melior, ſaltem admirabiliſ ſuis civibus fieret.

10 Nonnulli Viri doctiſſimi utriuſque Dionyſii tempore Siciliam incolere; inter hos Aechines, Ariſtippus, Helicon, Pheton, Carcinus, Xenocrates, ex Lærtio in *vita Aechinæ, Ariſtippi, & Xenocratiſ*, & Suida to. 1. p. 816. & 817. His adde Cratium ex Plutarcho in *vitis decem Oratorum de Aniphone.* Diogenem Ciniçum, ex Valerio Maximo lib. 4. cap. 3. Eudoxum, ex *Æliano var. hiſt.* lib. 7. cap. 17. Philoxenum Cytherium ex Diodoro Siculo lib. 15. an. 6. & Athenæo lib. 1. cap. 6. pag. 6. Helicouem Cyziçenam, qui à Dionyſio argenti talentum accepit ob prædictam ex ſolis calculo eclipſim, ut ait Joannes Baptiſta Riccioli in *Chronolog. reſor.* tom. 4. indic. 1. pag. 175. De Ariſtippo narrat Galenus in *oratione ſuſſoria ad artes* cap. 2. pag. 2. quòd cum inſelictis velificaffer, & fractâ tempeſtatibus navi in Syracuſana littora eſectus eſſet, primùm fiduciam concepit, exiſtimans ſe ad Græcos, & ſapientes Viros eſſe delatum, argumentò quòd geometricam figuram in arena deſcriptam vididiſſet. Inde Syracuſas ingreſſus, ſtatim ac in gymnaſium venit honorificè exceptus eſt.

11 Ne dum exteri Græci Siculis ſapientiam contuliſſe, verùm etiam à Siculis Græci multa accepiffe putandum, dum eo tempore multos claruiſſe Siculos doctriinâ ornatiffimos ex noſtra Bibliotheca comperit eſt. Inito ideoque ſedere doctriinam viciffim communicare, ac ſummo ſtudio ſoviſſe cenſendum. Ab egregia Siculorum doctriina multa didiciſſe Græcos hoc unico exemplo deduci poſſet: Plato enim Athenienſis Academiz inſtitutor, haud exiguum doctriinæ excellentiam è Siculis ingeniis hauit; nam multa ex Epicharmi Siculi libris excerpti, & in lucubrationibus ſuis excerpti, teſte Lærtio in

vita

vita Platonis: multum, ait, illi Epicharmus contulit comicus, ejus & plurima transcripsit, ut Alcimus in eisdem libris quos ad Amyntam scripsit quatuor numero, meminit. Eorum in primo ita loquitur; constat autem & Platonem complura sibi de Epicharmi libris assimere. Idem Plato ex eodem Laërtio loc. cit. omnium primus Sophronis Syracusani mimos Athenas invenit: his adeo delectatus est, ut frequentissime in eorum lectione obdormiret, juxta Athenæum lib. 11. cap. 15. p. 518. decedente verò Platone, hi Sophronis libri sub ejus capite inventi sunt, ut testatur Laërtius cit. Valerius Maximus lib. 8. cap. 7. alique. Hinc vides Platonis studium in Siculo rum libris, et quibus multa percepiisse cognoscimus.

12 De Hierone Syracusarum Tyranno proditum est, quod cum in morbum incidisset, doctrinam Philosophicæ desiderio æstare cepit: eruditissimos viros acceverit, præsertim Pindarum Thebanum, Bacchilidem Julierem, & Simonidem Ceam, quorum consuetudine, ac colloquiis ita profecit, ut omnes ævi sui sapientes facili superaverit, ut habent Alianus var. hist. lib. 4. cap. 15. lib. 9. cap. 1. lib. 12. ca. 26. & Athenæus lib. 14. cap. 21. pag. 656. Hos autem Syracusis diu incoluisse non dubitamus.

13 Extinxi Dionysii Tyrannide, & Timoleontis Corinthii operâ, libertate Syracusanis restituta, Gymnasium, ut adolescentiæ erudirentur, Syracusani instituerunt, quod Timoleontium appellatur, ex Plutarcho in vita Timoleontis: Palestinas aut, edificavit, Gymnasium adolescentibus faciunt, Timoleontiumque appellavit. Cum autem Syracusis Timoleon decessisset hoc in gymnasium sepulture traditus est. Hic, ait Amilius Probus, seu verius Corneilius Nepos in vita Timoleontis, cum diem supremum obisset, publicè à Syracusanis in gymnasio, quod Timoleontium appellatur, totâ celebrare Siciliâ, sepulchrum est.

14 Nec prætermittendum illud Athenicisum responsum, quod in proverbium abiit: Aut perit, aut profectus in Sicilia literas docet. Cum enim Athenienses in Sicilia contra Syracusanos infelicitè pugnaverint, eorum multi servitutis iugo præssi Siculo rum filios literas docere coacti sunt: ideoque pauci tugâ elapsi, Athenis interrogati, quid hic, aut ille in Sicilia ageret, responsum referebant: Aut perit, aut in Sicilia literas docet, ut ex Zenodoto Paulus Mavritius tradit in *Atagiis* pag. 599.

15 Eximium Syracusarum studium in literarum cultu sanè laudandum, præstantius enim Urbis ornamentum in literis constitutum, amplificare curarunt. Hinc nil mirum si ex ea viri doctissimi prodierint: ut non immeritò Cicero 5. *Tuscul. quest.* hanc Urbem doctissimam vocaverit.

16 At non solum Syracusis, verum etiam in aliis Siciliæ Civitatibus innumeri, tum gravioribus discipulis, tum etiam mitioribus literis additi mirificè claruerunt: Philosophi nempe, Medici, Mathematici, Historici, Oratores, Poetæ, qui in hac nostra Bibliotheca longo ordine recensentur. Immo literarum facultates longius illustrantur; multa enim nova ad sapiendæ gloriam propagandam adinvenerunt, ut latius infra, ubi de Siculi ingenii præstantia. Multi etiâ Siculi doctrinâ excelsissimi in Græciam, & aliò profecti, illarum scientiarum scholas reclusere, ac Græcos ipsos erudire curarunt. Inter hos non ultimi Gorgias, Empedocles, Lysias, Acron, Euclides, alique. Hinc cum Hieronymo Matranga de Academia loc. cit. pag. 183. concludendum: *Equam dehis prolem omnia tellus Sicula Quot suo fovit calore ingenia? Quos illustres submisit Philosophos, Mathematicos, Medicos? Omnium ferme scientiarum coronides à cætero Orbe Iusula istha suspensas erexit. Loca ipsa, quæ totam Phœbo sacra, ac pergratam fecerit, Philosophanti-bus opportuna.*

17 Itaque in Sicilia sapientiam vixisse sat certum. Hac ex causâ antiquissimus fuit in Sicilia Minervæ cultus: hanc enim sapientiæ Deam decepti gentiliū mentes arbitrabantur. Hinc Minervæ templa dicata effulserunt Syracusis, & Agrigenti ex Cicetone orat. 9. in *Verrem*, & Polybio lib. 9. Himera suburbana erant eidem sacra, ut testatur Diodorus Siculus lib. 5. num. 3. Catanz etiam divinos obtinuit honores, ut habet Petrus Carerra in *histor. Catan.* vol. 1. In numismatibus Panormitanis, & Megarensibus Minerva insculpta spectatur, quibus ejus venerationem his in Urbibus intelligimus. Mercarius eloquentiæ Deus in nummo Panormi 85. apud Philippum Parutam in *Sicil. ill. num.* observatur, de cujus cultu Angustinus Invoget *annal. Panor. par. 1. pag. 215.* Apud Tyndaritanos Mercurii sanum assurrexit, teste Fazello de *rebus Sicul. dec. 1. lib. 9. cap. 7. pag. 204.* & quo Verres pulcherrimum ejus signum substituit ex Cicetone orat. 9. in *Verrem*. Apollo Musarum præses ab Hybleis colebatur ex Stephano de *Urbibus*: Apollo Lybistinus ab accolis Pachini, ex Macrobio *satur. lib. 1. cap. 17.* à Syracusanis Apollo Temenites, ex Cicetone orat. 9. in *Verrem*, & Sætonio in *Tiberio cap. 74.* à Naxiis, & Tauromenitanis Apollo Archageta ex Thucyde lib. 6. & Fazello *dec. 1. lib. 3. cap. 3. pag. 53.* Venerabatur etiam apud Gelam, ut testatur Diodorus lib. 13. num. 108. Panormi, ex nummis 41. 75. & 98. apud Parutam, & Invergium cit. pag. 23. 29. 33. 225. Catanz ex nummis à Paruta allatis, & Carerra *histor. Catan. lib. 3. cap. 20.* Meissanz ex numismate apud Parutam, & Placidum Reinam in *histor. Meissan. par. 1. pag. 242.* in templo inter Herbitenses, & Halesinos ex Diodoro lib. 14. num. 17. cui subdit Georgius Gualterius in *animad. ad antiquas tabul. Sicil. num. 182. pag. 96.* mirè Apollinem in Sicilia cultum cognoscimus. Ipse etiam Musæ in Sicilia venerationem insigniter adeptæ sunt: immò Siciliam Musæ sacram Ravilii Textoris testimonio comperimus; ait enim in *officin. rit. 1. de locis Diis quibusdam sacris. Sunt & alia loca sacra Musis, ut Sicilia, unde Sæclides dicuntur à Virgilio.* Fontem in Sicilia, cui nomen Oëstrus, Musis dicatum tradunt Aretius de *situ Siciliæ* pag. 30. & Joannes Bocacius de *fontibus* pag. 142. Oëstrus, ait, fons est Siciliæ, apud quem Musæ coluntur. Hanc verò Franciscus Alunnus in libro: *fabrica del Mondo* pag. 13. num. 165. Oëstrum vocat. Siculo rum ingenia, ad carmina pangenda mirificè prona, Musas coluisti rationi consonum videbatur. Sæclides, enim, *Musæ suum habere in hac Solis Iusula Permessum*, ut ait Matranga de *Academia syntag. 6. cap. 6. pag. 183.* Middendorpius verò in *Academici* lib. 1. pag. 244. scribit: Cum ergo hujus Iusulæ homines naturæ ingeniosi sint, & ad multas optimas res inveniendum, perdisendumque appositi, certe res literariam miris modis

dis promovere potuerunt, ut non huc introducere Musæ, sed hic usq. & possimum habitare viderentur. Ex his exploratum, planumque est, Siculos antiquitatis literarum, & sapientie amantissimos, doctrinâ insigniter excultos claruisse.

18 Romani Insulam adepti, haud tepuit Siculorum ardor in literis amplectendis; immò hic effuse Romanæ eloquentiæ latices, quod ex Scriptoribus nostris nonnullis clarissimè patet. Sub Imperatoribus enim Romanis celebres vixere Apulejus Celsus, Frontinus, Flaccus Siculus, T. Calphurnius, Fl. Vopiscus, alique Siculi. Eodem etiam tempore, ac paulò ante literarum lycea in Sicilia floruisse colligimus ex eo Ciceronis scemmate dicinat. in *Verremsi literas Græcas Athenis, non Lilybei, latinas Roma, non in Sicilia didicisses*; ex hoc utraque linguam tunc in Sicilia vixisse intelligimus; quod cum Diodorus Siculus, tum Cæcilius Calactinus, qui tunc græcè linguâ scripsere, satis testantur. Tunc etiam Panormi, Catanzæ, & Syraculis effluere egregiæ literarum Academix. De Panormitana, Middendorpius de *Academiis lib. 1. pag. 243.* ait: Panormum quoque inde ab initio bonis literis, & saluberrimis legibus floruisse videtur, quas ubi Verres, ut liberius tyrannidem suam exerceret, subtulisset, L. Metellus Prætor restituit. De Catanenisi idem Middendorpius cit. *M. Marcellus Prætor Rg. post captas Syracusas pulcherrimum gymnasium extraxit.* Hujus etiam meminit Hieronymus Mercurialis de ratione vitiis *lib. 1. cap. 3.* qui ait: Tempore Hippocratis, ut ego reperio, tres fuerunt nobilissima schola, una Rhodi, altera in Sicilia, & præsertim in Urbe Cataneasi, tertia fuit in Guido. At temporis vicissitudine collapsam Academiam, instauravit M. Marcellus, ex Plutarcho in *Marcello.* Consule Joannem Baptistam de Grossis in *Decacordo Catanenfi tom. 1. cord. 4. modulo 1. à pag. 199.* alioque ab Ignatio Gastone in *discept. Juridicæ, de Gymnasio Catanenfi discept. 1. num. 11. citatos.* De Syracusano Middendorpius cit. *pag. 236.* scribit: Syracusarum Urbem, & maximam olim existisse, & pulcherrimam, florentissimamque: veteres Scriptores probant: quippe ubi varia opulentissima, religiosissimaque; Deorum immortalium templa, forum maximum, ornatissimum Prytæneum, amplissima curia, & frequentissimum gymnasium, auctore Cicero, reperiebatur. *Ubi & Cæsar Casar Græcæ, Latineque lingue gymnasium, certamen, & exercitia illustrius legitur.* De utraque Academia Panormitana, & Syraculâ Franciscus Suveretius in opusculo, cui titulus: *Academix Orbis universæ, in Athen. Belgicæ pag. 66.* ait: Panormitana Schola, ut & Syracusana sub Imperio Romano nomen, famamque habuere, postea Regum, & Archiepiscoporum liberalitate exquisitissimis privilegiis, & multis ornata. In Syracusana præcipue Mathematicarum artium studia floruerunt.

19 Eo etiam tempore externos sapientes Siciliam frequentasse comperies. Inter hos recentidmè lating eloquentiæ Princeps M. Tullius Cicero, qui in Sicilia Quæstorem egit: hic Siculos summe dilexit: literarum studia la Insula excoluit, & Siculorum consuetudine fovit, ut ex ipsius libris liquidò patet. Lucilius archicimus amicitie vinculis Senecæ adstrictus, doctrinâ excultissimus fuit, quod Senecæ epistolæ, ac questionum naturalium libri ad ipsum scripti satis docent. Dum Quæstoris munere in Sicilia fungeretur, aliquando dignitatis inania lætaminebat, ut literarum studiis operam daret, ut Raphael Volaterranus tradit *lib. 17. antropol.* Lucilius Romanus historicus Panormum incoluit, & hac in Urbe doctrinâ claruit, testè Cicero *epist. lib. 1. ad Atticum.* Valerius Licinianus vitæ eloquentissimus in Siciliam venit, ubi Rhetoricæ præcepta docuit, ex Plinio *epist. lib. 3. ad Cornelium Mitanianum.* Celeberrimus Virgilius Maro in hanc Insulam profectus est, ut Donatus in *vita* prodit; quod ex ejus operibus conjiciamus. Ovidius Siciliam perlustravit, ut ipsemet testatur *lib. 2. eleg. 10. de Ponto.*

• Te duce magnificas Affix perperimus urbes;

Trinacris, & oculis te duce vixi meis.

Æmilius Macer Veronenfis Poeta cum eodem Ovidio Siciliam habitavit ex Petro Crinito de *Poetis Latinis lib. 3. cap. 52.* Post Christi Domini adventum à doctis viris Siciliâ perlustrata. Caligula Imp. cujus eruditio, & eloquentia à Suetonio laudatur in *C. Calig. cap. 53.* peregrinationem Siciliensem suscepit. Siculorum admiranda vidit, & ab Actæi verticis fumo, ac nummure pavescens, repente à Sicilia profugit, ex eodem Suetonio *cap. 51.* Hadrianus etiam Imperator græcis, latinisque literis impenusè instructus in Siciliam venit, & Ætæam ascendit ex *Ælio Spartiano in ejus vita*; in hujus adventus memoriam cufus nummus cum epigraphæ *Hadrianus Aug. Cæs. in postica* verò parte: *Alvanti Aug. Siciliæ,* ex Sebastianò Erizo in *numismatibus pag. 403.* Antoninus Augustus Siciliam peragravit, & incoluit, ut ex ejus itinera-rio patet. Atquis hujus operis auctor, an Antoninus Pius, an Antoninus Philosophus, vel alius Imperator, dubitare scilicet. Consule Bartium *adversar. lib. 45. cap. 8.* & Vossium de *bislor. latin. lib. 3.* Nec sapientibus suis Siciliâ per hæc tempora caruit. Testis mihi est Xanthippus egregius Philosophus Tauromenitanus à Pancratii primo Tauromenitauræ Ecclesiæ Episcopo ad catholicam fidem traductus; inde in propaganda evangelicæ veritate eidem Antistiti adjutor; ut ex actis S. Pancratii apud Oñavium Caetanum in *animad. ad tom. 1. SS. Sienlor. pag. 13.* & in *Isag. cap. 17. num. 6. pag. 143.*

20 Tercio Christi sæculo Porphyrium, & Plotinum Philosophos in Siciliam advenisse scimus, cum hac in Insula Probus, & Chrysoarius Siculi Philosophi claruissent; nam anno 15. Galieni in Siciliam apulit Porphyrius, ut ad Probum Lilybetanum virum doctrinâ excultissimum accederet & cum eo scientiarum arcana conferret, ut ipsemet Porphyrius fateatur in *vita Plotini*: quod anno Christi 269. accidisse tradit Lucas Holstenius in *differ. de vita, & scriptis Porphyrii cap. 2. pag. 15.* qui & *pag. 8.* non obscure colligit per aliquot annos in Sicilia insigni nominis famâ vixisse. De ejus diuturno Siciliæ domicilio meminit etiam Eusebius Sardinus de *Sophistarum vitis de Porphyrio.* In Sicilia claruit Chrysoarius Siculus, qui Porphyrio in Sicilia commoranti adhaesit. Huic Chrysoario opus inscriptum suum Porphyrius, cui titulus: *Introductio ad Chrysoarium.* Amnuovius in hujusce libelli commentario ait, Porphyrium Chrysoario quoddam

alios

alios inscripſiſſe libros : cauſam verò huiusce libelli enarrans, ſic addit Ammonius cir. *Chryſoſtomo illum unucupavit, cui, & alios quoſcumque libros inſcripſit; dedecus autem illi huiusmodi de cauſa. Præceptor Chryſoſtomi erat, cùmque cum diſciplinis imbueret, petiit, ut incendium Ætne coram cognosceret: uſque eo profeſſus fuit. Repetie interea tempus Chryſoſtomi Categoriz Ariſtotelis, quatum mentem nequaquam aſſequi poterat : quapropter Porphyrio literis rem ſignificat, peregrè tum degenti rogatuque, ſi incendii naturam exploraret, domum redeat: ſumma, ut introducerem aliquam ſcribam, cuius ope libri ſenſum aſſequeretur: cùmque Porphyrius nec dum redire poſſet, ſcripſit ci hunc libellum, quem ſermè à verbo ad verbum ex Platonis diſſis colligit. Hæc Ammonius. Ex his deducimus Porphyrium in Sicilia diu commoratum, & incendium Ætneum examinaſſe: Chryſoſtomi verò Siculum, Porphyrii diſcipulum, ſciendi cupidiffimum fuiſſe. Ammonii locum paulò diverſum juxta Hoſtenſii editionem loc. cir. cap. 6. pag. 52. vertit Joannes Baptiſta Roſarius; ait enim : Porphyrius Chryſoſtomi doctbat, cumque ei Mathematica declararet, rogaret Porphyrium, ut de Ætne igne compoſeret hiſtoriam, tum Porphyrius profeſſus eſt. Hinc Porphyrium Ætnei incendii hiſtoriam ſcripſiſſe; Chryſoſtomi verò mathematicas etiam diſciplinās, præter Philoſophiam, didiciſſe colligimus. Plotinus Philoſophus celeberrimus magno proſequutus eſt amore Porphyrium; eumque Romæ in Siciliam, profeſſum ſequutus eſt, ut animi morbo laborantem ſua præſentia levaret. De hac Plotini profectione in Siciliam idem Porphyrius in vita Plotini, Eunapius, & Hoſtenſius cit. cap. 5. pag. 43. Ex ſupra alaris Volaterrani lapſum advertere licet; is enim in *anthropolib.* 18. (quem ſequitur Carolus Stephanus in *diſſon.* pag. 1652.) ait: Porphyrium in Siciliam profeſſum, & apud Lilybæum morbo correptum, à Plotino magiſtro, qui conſolandi gratià eò ſe contulerat receptum, ſtatu convaluiſſe; moxque ſinul Romam repetentes, ibi extrema clauſiſſe: Porphyrius enim diu in Sicilia vixit; Plotinus verò Romam reverſus, triennio poſt diſceſſum obiit in Campania, quo tempore Porphyrius apud Lilybæum adhuc degebat, ut Hoſtenſius cit. cap. 2. pag. 16. ex eodem Porphyrio in vita Plotini non obſcure deducit. Diu ergo in Sicilia vixit Porphyrius, multos doctriinā eruditivā inter diſcipulos verò ſuos clariſſi Chryſoſtomi, cui Porphyrius etiam nuncupavit opus inſcriptum: *De eo, quod eſt in noſtra poteſtate ad Chryſoſtomi*, ex Hoſtenſio cit. cap. 8. pag. 64. An verò Porphyrius in Sicilia inſipioſ ſcripſerit libros contra Catholicam Religionem, an verò à Porphyrio Siculo diverſus, in ſecundo Bibliothecæ Tomo, ubi de Porphyrio Siculo, diſcutimus.*

21 His adde Caſſiodorum Theodorici Regis à Secretis, virum doctriinā, & eruditione præſtantem, qui circa an. 493. fuit Siciliæ Præſes, ut ex ejus *epiſt.* 3. & 4. lib. 1. colligimus. Præſuit etiam Siciliæ Correſtor, ut notat Gulielmus Cave in *ſcrip. Eccleſ. hiſt. liter. tom. 1. pag. 277.*

22 Plura hic eſſent addenda de Literarum cultu in Sicilia poſtquam Inſula hæc noſtra verè ſapientiz luce illuſtrata, unicuique, verumque Dominum agnovit, & adoravit: tunc enim cum Dei cognitione, & Evangelica doctriinā optimas diſciplinās ſcitè conjunxit. At ne longius hanc diſquiſitionem protraham, ſolum inuam plures in Eccleſiaſtico ordine, doctriinæ, & ſapientiz laude eſſuſſite viros ſanè celeberrimos uſque ad Saracenicam direptionem, & ſub ipſo Saracenoſum jugo. Inter hos Pantæus ſacrarum literarum ſtudio inſignis à Clemente Alexandrino *ſtom. lib. 1.* Apis Sicula vocatus. S. Mamilianus Archiepiſcopus Panormitanus ſapientiſſimus ex Octavio Caetano *tom. 1. ſſ. Sienſis. pag. 141.* Capito, & Juſtinus Siciliæ Epicoſpi, quorum primus contra Arium, ſecundus contra Petrum Gnaphæum Antiochenum Epicoſpum doctiſſime ſcripſere : ex Athanaſio *lib. 1. contra Arianos, & to. 2. Concilior. Gener.* quibus adde Julium Firmicum Maternum, qui librum contra errores proſanarum religionum ſcripſit. S. Baſilius Syracæſanus, Epicoſpus Laudentiſ viſcientiſſimus. S. Maximianus, qui S. Gregorium Magnum regulari diſciplinā inſtituit. Sanctus Gregorius Epicoſpus Agrigentinus doctriinā, & ſanctitate clarus : ex Caetano cit. pag. 164. 188. & 220. Sanctus Agatho, & Sanctus Sergius Panormitani, & Leo II. Siculus Summi Pontifices doctiſſimi, & æquè ſanctiſſimi, quorum geſta ſcriptores hiſtoriz Pontificiz tradiderunt. Theophanes Patriarcha Antiochenus ſcientiæ ſamā laudatus ex Tomo 3. *Conciliorum.* Georgius Epicoſpus Syracæſanus ſacræ poeſi eruditus ex Rocco Pirro *not. Eccl. Syrac.* pag. 137. S. Stephanus IV. Ponr. Max. ex Anaſtaſio Bibliothecario in *Vita Pontif. S. Methodius Patriarcha Conſtantinopolitanus, vir in ſacris literis verſatiſſimus teſte Guiljelmo Cave in ſcrip. Eccl. hiſtor. literaria tom. 1. pag. 375.* Theophanes Ceranæus Epicoſpus Tauromenitanus eloquentiſſimus teſte Franciſco Scorſo in *Proem. ad ipſius homilias.* Petrus Siculus, qui de Manichæorum hæzeſi ſcripſit. Joſephus Hymnographus à ſacris canticis dulciter conditiſſe celebratus; ut tradit Caetano cit. tom. 2. pag. 43. aliiq. multi, quos lubens reticeo.

23 Hoc eodem tempore nonnulla Concilia Siculi Præſules celebrarunt, quibus fidei Catholicæ ſtudium, ac cœleſtem ſapientiam detexere. Anno 125. Provinciale Concilium in Sicilia celebratum fuit contra Heraleonicas, in quo omnes Siciliæ Epicoſpi, ſub Theodoro Panormitano, & Euſtachio Lilybetano Epicoſpis, interfuere. Hoc edidit Stephanus Baluzius in nova *Collect. Concilior. pag. 3.* ex Authore libri de hæreſi prædeſtinata, quem ſub prædeſtinati nomine edidit Jacobus Sirmondus *lib. 1. de hæreſibus* hujus etiam meminit Cave cit. *tom. 3. pag. 24.* Abſolutio Concilio Nicæno I. Provinciale Concilium coegere Siculi Epicoſpi, teſte S. Athanaſio *epiſt. ad Epicoſ. Africa.* Anno 365. Epicoſporum Siculorum Concilium convocatum eſt, in quo Nicæna fidei formula, ac conſubſtantialitas Filii cum Patre confirmata, fuit ut ex Conciliis Generalibus *tom. 1. pagina 486.* & Socrate *hiſtor. Eccl. lib. 4. cap. 11.* Alias & aliis temporibus in fidei propugnacionem Synodos Provinciales habuere ſapientiſſimi Siciliæ Epicoſpi, quas ſedulā curā perquiſivit eruditiffimus Joannes Maria Amatus Panormitanus Soc. Jeſu, & in publicam emittit lucem in *prodromo ad Concilium Provinciale Panormitanum an. 1388.* Epicoſpi etiam nonnulli

nulli Sicilia Generalibus Conciliis interfuisse praefertim Nicæno I. & II. Constantinopolitano, Antiocheno, Sardicenis, Aquilejens, Romanis, Ephelino, Chalcedonenſi, Lateranenſi I. & II. ut ex eorundem actis colligitur, & ex Oſtavio Caſtrano *in Hſtegog. ad hiſt. Sacram ſicutum cap. 3. 6. à pag. 255. & ſeq.*

24 Multi etiam in Regularium Ordinum Familiis praefertim S. Baſilii, & S. Benedicci, effluere hoc tempore viri doctiſſimi in ſacris literis abunde verſari. In harum enim ſepts ne dum vigit praclariffimæ diſciplinæ ſtadium, verum etiam & ſcientiarum ſerventiffimus amor. S. Benedicci Ordo praclariffimus, per totam Siciliam ampliffimè diſfuſus, literarum facultates mirificè excolere conſuevit: nam apud plures alumnos non invaluit laudatiffimus, ut ſcholas in Conobiis excitaret, & alios omni diſciplinæ genere impenſè eruditur. Hoc multorum reſtimonio firmare poſſum: ſit pro omnibus Coſtantiinus Caſtæanus in *vita Geſaſii PP. pag. 39.* qui ait: Sic certum eſt in omnibus ſerè Benediccinorum Monaſteris Puerorum, & juniorum ſcholas à Monachis excoltas fuiſſe. Quin immò, ut Trivemio ait, Monaſteria omnia erant Gymnaſia, & omnia Gymnaſia erant Monaſteria, ex quibus Maximi Pontifices Romana Eccleſia Magiſtros acceperunt. Item primis tribus Religioſis Benediccinæ ſæculi, ſola eorum Monaſteria erant ſchola, atque ſchola, ut plurimum Monaſteria uſque dum Carolus Magnus, alique ſequentes Imperatores iſdem iſſi Benediccinis Doctores extra Monaſteria Academia erigerent. Conobiis quoque multitudo in Sicilia, doctorem numerum, ac Diſcipulorum caeteram mirificè adauxit unde & optimè literarum diſciplinæ plurimum viguere, & Sicilia à literarum ſtudiis celeberrima ſapientiz famæ Orbem complevit.

25 At quis in dubium revocet quod literatorum frequentiam ampliorem habuiſſet Sicilia, ni barbarorum illuvies hanc Inſulam inundaviſſet, ac bonarum artium ſtudia expulſiſſet? Humanarum rerum viciffitudinem experta Sicilia, Saracenos, Vandalos, Gothos, alioſque à literis alienos habuit dominatores. Ætas hæc ſanè ferrea, in qua ſterileſcere viſus ſapientiz campus in Sicilia aliàs lautiſſimus: bellorum tumultu, quibus perſepe Sicilia laceſſita eſt, tepuit literatorum ardor, intermiſſa Academicarum exercitia, neglectis ingenuorum cultus. At reſtituta à Normannis Principibus veri Numiniſ opus Siculis libertate, itatim ac conſtare cepit Reipublicæ ſtatus, reſſorere literarum ſtudia, revocare bonarum diſciplinæ curæ, reſtrata lyceæ, ac inſens literarum amor iterum germinavit. Literatorum frequentia, ac commercio expulſis barbaræ conditionis legibus, Palladia artes vires reſumere viſes ſub Normannis eam Principibus nonnullis hic appuliſſe viros doctiſſimos nos docet hiſtoriz notitia. Gualterius Cave in *Scriptorum Eccleſ. hiſtor. literaria tom. 1. pag. 421.* de Nilo cognoſcmento Duxor arro, Eccleſiæ Græcæ Archiepuiſ adſcribit: unde oriundus ſi conjellura locus detur, putare, eum è Magna Græcia ortum eſſe: certè Panormi in Sicilia aliquandiu vixiſſe ipſe vobis teſtis eſt. Claruit anno 1043. Rogatus per literas à Rogerio Siciliæ Rege ſcriptis breviter de Majorum Patriarcharum ſediſu, quod poſtea, anno nempe prædicto, ſuiſſiſſi opere proſequutus eſt. Ex hoc opera multa exhibet Leo Allatius de concordia Eccl. orient. & occident. lib. 1. & integrum librum Gr. Lat. in lucem cuiſit Stephanus Moynius Varior. Sacr. tom. 1. pag. 211. Idem Cave in *hiſt. lit. tom. 3. pag. 202.* de Joanne quodam ait: Joannes natione Italus, Philoſophus, & dialecticus ſuo tempore celeberrimus, claruit anno 1082. Puer adhuc parvem in Siciliam comitatus, primi ibi eruditionis fundamenta poſuit. Sub iſſdem Principibus claruit in Sicilia Hugo Falcandus, qui hiſtoriam ſuam de rebas geſitis in Sicilia Petro Panormitanæ Eccleſiæ Theſaurario nancupavit. Petrus Bleſenſis Gallus Archiepuiſcon Baronis Guillemi II. Siciliæ Regis Magiſter, Siciliam, & Panormum incoluit, quod tum ex Baronio *annal. Eccleſ. tom. 12. an. 1167. num. 71.* Cave *cit. tom. 1. pag. 471.* & Petro Augelo Spera de nobilit. Proſiſſorum *Grammaticæ lib. 4. pag. 398.* tum ex ejuſdem Petri epistoſis apertiffimè patet, præfertim *epiſt. 46.* ac exortis turbis, ac conſolatione contra Stephanum Comitis Perticeuſis filium, Siciliæ Cancellarium: eo eſſeſto, Petrus ſibi eebeventis timens, ait Rocchus Pirrus in *Chronol. Regum Siciliæ pag. 33.* exceſſit è Sicilia, uſque nullo vel ſeſſi precibus, quin abiret, vel promiſſis allici nunquam potuit: immo concepto contra Siculos odio, ob animum acerbiſſi nâ indignatione concitatum, nimis durè, ni dicam minus rectè, in Siculos ſtylum acuit, ut ex ejaſdem epistoſis comperitur eſt. Gualterius etiam H. Anglus Archiepiſcopus Panormitanus vir apprime doctus, humanioribus literis prædictum Guillemum Regem erudit, ut ex Joanne Piſſeo *tom. 1. de reb. Angliſis etia. 12. de illuſtrib. Angliſ Scriptor.* Hugone Falcando in *hiſt. Sicil. pag. 188.* & Petro Augelo Spera *cit. lib. 3. pag. 176.* pater. Petrus Bleſenſis in epistoſis ad eundem Gualterium ſcribit: Siciliæ quod Dominus Rex Siciliæ per annum diſcipulas meus fuit, qui & vobis verſificatori, & literaria artis primitias habuerat: per induſtriam, & ſollicitudinem meam beneficium ſcientiæ plenioriſ obtinuit. Hic aarem Gualterius in Guillemi diſcipuli gratiam, Pro latine lingæ exercitiis librum ſcripſit, ex Spera *cit.* & Joſia Simlero in *Epitom. Bibliothec. Geſæri pag. 296.* Huic ade aliqum Eccleſiæ Panormitanæ Atchiepiſcopum, nempe Hugonem, virum ſanè doctum, cui Laborans S.R.E. Cardinalis opus tripartitum de vera libertate, & epistoſam contra Sabellianos reſum reſciſcentes, dicavit: teſte Caſimiro Oudin in *ſupplemen. ad Bellarminum de Script. Eccleſ. pag. 449.* & Auguſtino Oldoino in *Athenæo Romano pag. 449.* Joachimus Abbas Floriacenſis pluries Panormum venit, præfertim anno 1178. ex privilegio apud Angelum Mauriquæ *tom. 3. annal. Ord. Cifterienſis an. 1178. cap. 5. num. 4. & 5. pag. 69.* anno 1193. ex eodem *tom. 3. ann. 1193. cap. 1. u. 6. pag. 271.* & Gregorio de Lande in *vita S. Joſebim pag. 102.* & anno 1198. ex eodem Gregorio *cit. pag. 156.* Horum, aliorumque literatorum commercio ſcientiæ in Sicilia excolta iterum effluere.

26 Sub Suevis Regibus, mirificè increbuit literatorum ſplendor, & amor. Sub Friderico II. Imp. Panormitano ſcientiarum, ac literatorum amantiſſimo, mirum in modum literas effloruiſſe ſine hæſitatione fatendum: ipſe enim doctiſſimus, multarum diſciplinarum ornamento conſpicuus, doctriſinæ, & prudentiæ omnes fui ſæculi homines ſuperavit ex Joanne Palazio in *Aquila Sæna lib. 26. p. 308.* Græcam, Latini

Latinam, Italicam, Gallicam, Arabicam, Germanicam, Saracenicam, aliasque linguas insigniter calluiz ex Joanne Antonio Summontio in *bislor. Neapol. tom. 2. lib. 2. cap. 8. pag. 102.* & Joanne Villano *bislr. lib. 6. cap. 1. cap. 15.* Doctos viros impensis dilexit, literas mirificè fovit: idcoque Aristotelis libros, ac medicos nonnullos Græcos, & Arabicos latinitate donari mandavì, ac Bononiensì gymnasio transmissit, teste post alios Collenuccio in *bislr. Neapol. lib. 4. pag. 113.* Cornelio Vitigiano in *Chron. Neapol. cap. 24. pag. 79.* & Palatio cit. pag. 309. Astronomicis, & Mathematicis Codices, præcipuè Ptolomæi Almagestum ex Arabica in Latinam linguam transfundendi mandavit, quibus Mathematicæ disciplinæ diu exules in Europam revocavit, ex Vossio de *scient. mathem. cap. 3. s. 28. pag. 179.* Josepho Blancano in *Chronol. mathem. pag. 58.* & Simone Majolo *dier. canicular. par. 2. coll. 4. pag. 513.* Academiis nonnullas, vel excitare, vel instituire curavit. Gymnasium Neapolitanum fundavit, teste Summontio, & Vitigiano cit. & Middendorpio de *Academis lib. 1. pag. 211.* & 212. & ad ipsum viros doctissimos accersivit, quos ipse audire consuevit, ex Augustino Invegio *anual. Panor. to. 3. pag. 633.* Bononiensem Academiam Patavium transtulit, ut docent Leander Albertus in *Italia de Patavio*, Middendorpius cit. pag. 215. & Joannes Philippus Tomassius in *Gymnasio Patavino lib. 1. cap. 1. pag. 5.* Ferrariensem instituit ex Leandro Alberti cit. de *Ferraria*, & Laurocio Anania in libro *Fabrica del Mondo trail. 1. pag. 85.* ut etiam Maceratesensem ex quocundam sententia, teste clariss. Jo: Mario de Crescimbenis in *Comment. ad bislr. Italiae Poet. vol. 1. lib. 5. cap. 6. pag. 287.* Valeritanum etiam Lyceum magnis benevolentia argumentis unice fovit, ex Summontio cit. pag. 99. Viennensis Academiæ fundamenta posuit, ex Palatio cit. pag. 337. Hinc jure merito Michael Hertzius in *Bibliotheca Germanica par. 3. un. 117.* ait de Frederico: *doctorem virorum Fautor existit egregius, ut sub hoc Imperatore studia refloruisse jare dixeris.* & præsertim Panormi ubi Majorum suorum more, Regiam statuerat sedem, scientiarum Lyceæ viguisse, qui negabit? In Panormitana ejus Regia Italicam linguam, ac Musas Etruscas primum lucei alpexisse statui eruditissimus Vincentius Auria in *Sicilia Inveutrice cap. 9. s. 5. pag. 31.* quo. l multis firmare studi in *observationibus meis ad eandem* cit. pag. 146. & seq. consule etiam hanc Bibliothecam pag. 246. & 247. & Auctoribus ibidem allatis adde Octavium Caetanum in *Ussage ad bisloriam sacram Siciliam cap. 42. num. 12. pag. 357.* nuper edita, & Joannem Mariam Amatium in *notis ad orat. 1. num. 134. pag. 119.* id ipsum eruditè scribentibus. Hinc in Frederici aula prima Italicorum carminum Academia clausit, in qua effloresce ex Siculis ipsomet Fredericus, Manfredus, Encius, & Henricus ejus filii Panormitani, Henricus Testa Leontius, Cudulus de Camo Alcanensis, Inghilfredus Panormitanus, Guido de Columnis Messanensis, Mazeus, seu porius Matheus de Ricco Mellanenensis, Rugeronus Panormitanus, Rainerus Panormitanus, alique: quibus ex alienigenis adde Petrum de Vineis Capuanum à Secretis ejusdem Frederici.

27 Ex his hæcenus allatis apertissime vides, quantum à vero deflexerit Petrus Daniel Huertius in libro Gallico inscripto *origine des Romains* pag. 78. ait enim, quòd circa XIII. seculum Italia ignorantie tenebris involuta delitescibat: qui verò literarum studiis operam dabant, Parisiensem Academiam adibant, tunc scientiarum matrem. Sed haec Huertii sententiam eruditissimi non resellat viri summi, & æquè celeberrimi Joannes Marius de Crescimbenis in *commentariis ad bislor. Poetis Italiae vol. 1. lib. 5. cap. 6. d. pag. 284.* & Antonius Gattus in *bislor. Gymnasii Ticiensis cap. 15. d. pag. 122.*

28 Recentiora secula commemorare supervacaneum puto, sat enim patet in Sicilia scientiarum, lyceæ, & literarum studiosos ubique longo ordine claruisse: quod ex hac nostra Bibliotheca prodierunt. cit. *Gymnasii*, ait Marranga de *Academia* pag. 185. & *Academie* complures publicæ, privatæq; jura nunc per totam ferè Siciliam patent. Nullibi magis variegata, quàm inibi insupelablis, Pallados pulchram. Siculum traiecit fructum, maritimum litus circumnaviga, videbis tecum circumnantes Camænas, Nymphasque Sicelides. Cephaladium, Himeram, Drepanum, Megaram, Atylas percurrere, non deerunt innumeri, qui se obiciunt, Philosophi, atque Academici. Mediterraneas plagas periusa? Leontinos, Agrigentum, Tauromulum, atque oras Philosophianas, passim Hermetas, ac Philologia adnotabis vestigia. Musæ centum, centumque lyceæ habebis obvia. Hæc Marranga, qui exinde Panormum, Messanam, Syracusas, ac Catanzam à literarum cultu efflorentes celebrat; earumque Academiis commemorat. Publicum Gymnasium Catanzæ nunc effulget, discipulorum frequentia clarissimum, in quo omne scientiarum genus proficitur. Hujus Privilegia recensentur à Joanne Baptista de Grossis in *Decadeo Catanensi corda* 4. & Ignazio Gassone in *disertationibus pro studio Catanensi*. De eo etiam Middendorpio de *Academis lib. 1. pag. 243.* Franciscus Suvertius in *Academis Orbis universi*, quas edidit in libro *Athena Belgica* pag. 65. De Syracusano Lyceo Middendorpius cit. pag. 236. & Suvertius cit. pag. 66. Panormitana Academia commemoratur ab ipsè Middendorpio loc. cit. Suvertio cit. pag. 66. Joanne Baptista Ricciolio in *Chronol. reform. tom. 3. par. 3. Catal. 8. pag. 160.* Matheo Silvagio de *tribus Peregrinis* pag. 173. De Messanensi Middendorpius cit. pag. 241. Ricciolius, & Suvertius loc. cit. & Placidus Samperi in *teonologia Maria Virginis lib. 2. cap. 13. d. pag. 203.* Privatæ Academiæ per universam Siciliam ubique patent, præsertim intra Regularium Cœnobiorum claustra, in quibus scientiarum omnium amor mirificè effervet, & insigni emulationis æstu successus quotidie demitrat ab exteris etiam nationibus, quæ tamquam scientiarum Athenæum Siciliâ inspeciant, & veluti literarum nutrice, ac matrem veneratione.

29 Tandem pro hujus disquisitionis coronide subjungam, in Sicilia conditam olim publicam Bibliothecam, cui præfuisse tradunt Paulum Perusinum, teste Volzærrano in *Antibropol. lib. 21.* Middendorpio cit. pag. 244. & Ludovico Jacobillo in *Bibliotheca Umbria* pag. 217. at subdubito hanc Bibliothecam Neapoli existisse, nam à Roberto Siciliæ Rege electum Bibliothecæ Præfectum scribunt; at Robertus etiam Siciliæ Rex vocabatur, Neapolitanum Regnum tenuit, non Siculum. Id certum, olim Messanæ Biblio-

Bibliothecam publico usui servatam, Græcis Codicibus refertissimam, quam Messanensi Urbi ex testamento legavit Constantinus Lascaris Bizanticus, ut testatur Georgius Qualterius in *animad. ad antiquas tabulas Siciliæ* num. 455. pag. 179. & Paulus Bellus in *Gloria Messanensium* pag. 158. Constantinus enim circa annum 1470. Messanæ Græcas literas docuit, & in ejus schola innumeri Græca eruditione exculti inclaruere; præsertim Petrus Bembus celeberrimus, ac doctissimus Venetus, exinde S. R. E. Cardinalis, ne ex Middendorpio *elit.* pag. 242. Joanne Mario de Crescimbenis in *bissor. Poet. Ital. lib. 2. pag. 98.* & ex ejusdem Petri epistolis *lib. 1.* patet. Ad hæc Constantini Bibliotheca passim expilata, tandem à Siciliæ moderatoribus direpta evanuit. Eandem temporis vicissitudinem passa est Bibliotheca in Cœnobio Messanensi Sancti Salvatoris, in qua m. ss. Græci Codices asservabantur innumeri. Hujus meminit Rocchus Pirrus de *Abbatibus* pag. 50. & Placidus Samperius in *Iconolog. Beatæ Mariæ Virginis lib. 5. cap. 13. pag. 587.* ejus Indicem exhibet Antonius Possivinus in *calce tom. 3. Appar. sacri.*

30 At hodie exant in præcipuis Siciliæ Civitatibus Bibliothecæ librorum copiam refertissimæ, tum in Regularium Cœnobiolorum septis, tum in privatis Procetum, ac Jurisconsultorum ædibus: præsertim Panormi, ubi & insignis Bibliotheca apud ornatissimos Patres Congregationis Oratorii S. Philippi Nerii, publico omnium commodò destinata, ex supremis tabulis Francisci Sclafani Panormitani, ut in hac nostra Bibliotheca pag. 239. Denique hic addam nonnullas Auctorum antiquorum Iucubrationes in Siciliæ Bibliothecis adinventas, quibus non obscure percipimus, antiquitus literarum cultum in Sicilia floruisse. Fragmentum Dionis Cassii, Dionysii, & Polybii ex Justo Lipsio *epistolæ. quæst. lib. 4. epist. 3.* in Sicilia reperta: de Dionysii, ait, *Polybii, Dionis fragments in Sicilia repertis.* Commentum Arati in Stellis in Sicilia asservatum, & repertum seimus, ut in vestibulo operis editi Venetiis anno 1488. legimus. *Fragmentum Arati Phenomenon per Germanicum in latinum conversum nuper in Sicilia repertum.* Clironicon Alexandrinum, opus egregium, quia in Sicilia à Hieronymo Surira repertum, primum *Fasterum* Senlorum nomine proditi: exinde *Chronica temporum*, & *Chronici Alexandrii* lemmate vulgatum; tandem *Chronici Fastibus* titulo editum curâ, & studio Caroli Du Fresne D. Du Cange, Parisiis ex typographia Regia 1688.

S. IV.

DE SICVLORVM INGENIO.

1. **P**luta sunt quæ ingeniorum præstantiam in humana mente constituunt, ex qua aliquod veluti divinum elucere, percipimus. Mitto hic naturales ingeniorum causas, quas examinare concedunt Joannes Imperialis in libro de *humano ingenio*, & Antouius Zara in *Anatomia ingeniorum & scientiarum*. Illud certum, externas ingeniorum causas ab ætre, climatis, ac soli natura pandere, Regionum temperamentum, ac aëris constitutio, sive subtilis, sive crassa, ingenia vel acutum, vel obtundunt. Syderum motus, ac Cæli vis in inferiores Mundi plagas virtutem influere Philosophorum est sententia: ideoque ab ipso Regionum situ ingeniorum perfectionem derivare passim docent. Ab ipsa denique victus ratione desumunt ingeniorum excellentiam concedunt omnes tum Medici, tum Philosophi. Unaqueque natio suam habet ingeniorum indolem. Regiones illæ, quæ tenui, ac puro gaudent aere, salubri Cælo subjacent, ac cibo, potuque optinio exuberant, acuta, ac solertia gignunt ingenia. Consule Albertum Magaum de *natura locorum tract. 1. cap. 13.* Hippocratem de *aere, aquis, & locis*, aliosque Medicinæ peritos. Alexander ab Alexandro *dier. Genial. lib. 4. cap. 13. pag. 379. quædam Regiones, ait. sunt quæ acuta ingenia, & solertia gignunt, ut quibus est aer purus, & tenuis, velut Athenis: alia quæ rensa, & hebetiora, ut quibus crassus & pinguis, sicut Thebis.* Cicero de *natura Deorum lib. 2.* docet: *acutiora ingenia, & ad intelligendum aptiora eorum, qui terras incolunt eas, in quibus aer sit purus, ac tenuis, quam eorum qui utuntur crasso Cælo, atque concreto. Quin etiam cibo, quo utantur, interesse ad mentis aciem putant.*

2 Sicilia ideoque sub insigni Cæli clementiâ, purâ, & tenui aeris temperie constituta (subjacet enim quarto climate, quod benignitate sex aliis antecellit, teste Fazello *dec. 1. lib. 1. cap. 4. pag. 17.*) ac saluberrimis aquis, cibisque refertissima, acuto, ac subito ingenio præditos progignit: ideoque præstantissimorum ingeniorum Mater fecundissima, semper ab omnibus demirata. Hinc Siculi ingenio præstant acutissimo; adeo ut laboris, ac studii patientes ingeniorum vim gravioribus scientiis adnoverent, facili negotio penitiora facultatum arcana penetrarent, ac supra omnes ad doctrinæ fastigia sese extollerent. Non immerito doctissimus Michael Angelus Fardella in *universæ Philosophiæ systemate tom. 1. par. 5. pag. 453.* ait: *Quædam autem architectrix, & robusta mens ad scientias, & artes longius promovendas comparata, maxime in Sicilia Gente elucet, hinc olim Trimaeria, teste Cicero, Romana juvenentis Athenarum fuit, in quo Gorgias, Empedocles, Archimedes, Euclides Megarensis, pluresque alii summi Rhetores, Philosophi, & Mathematici floruerunt.*

3 Sit pro omnibus exempli unius fama, quæ apud Patres Societatis Jesu adhuc viget; prædicat enim de Antonio Perez Hispano Societatis Jesu acutissimi ingenii viro, quod dum hic scholasticam Theologiam in Romano Collegio doctissimè traderet, & non satis ipsius discipuli speculatio-

num acumina assequerentur, omnes propè ejus auditores ipsum obscuritatis infimulabant. Aderant & inter hos Siculi quidam, qui Antonii doctrinam apertissimè intelligebant. Subtilissimam ipsius mentem penetrabant, ac ante alios longe præbant. Hiuc reclamantibus discipulis sæpius dicebat: *Siculi me audiunt*. Aliquando verò querulas ipsorum voces his retundeat verbis: *Mittite me ad Siculos, & intelligant*: quo innuere satagebat, Siculos propter acutissimam ingenii indolem, doctrinæ suæ subtilitatem perceptorum; & se non obscuritate laborare, sed discipuli aliquo ingenii vitio claudicare, dum clarissimæ sapientiæ suæ fastigium non attingerent.

4. Nonne hanc ingenii aciem testantur Siculi Scriptores in scientiis omnibus præstantissimi? præcipue selectissimus Poëtarum cætas, Oratorum facundissimus Chorus, Philosophorum, Medicorum, Theologorum, Jurisconsultorum, omniumque bonarum artium agmen frequentissimum. Hi autem innumeri, omni laudum præconio majores, editis in lucem libris, Siculum ingenii acumen satis aperiant: quod ex hac nostra Bibliotheca liquidò patet.

5. Hoc ipsum experimentis probatur; multa enim à Siculis primùm adinventa, dilucidè pandunt, Sculorum ingenia egregia vi insignita: Siculi enim primùm adinvenere Poëmæ Bucolicam, Comædiam, Rhetoricam, Medicinam Empiricam, Chirurgiam, Catapultas, Organum hydraulicum, Organum tractorium, rythmos Italicos, aliaque multa, ut videre est in *Sicilia Inventrice* Vincentii Auriz eruditissimi Panormitani, edita Panormi anno 1704. cui nonnulla addidi adinventæ: addideri & alia si opus recuderetur.

6. Hinc nil mirum si Siculi præcipuo ingenii acumine instructissimi, breviter, immò ad oculi ictum, hominum conditionem, ac naturam agnoscant, eorumque mores statim æqua lance, perpendant. Dialectica prompta, lepida, argutissima, ex ipso vulgi ore profluentia, mentis aciem omnibus detegunt.

7. Tandem Siculos acutos esse innumeri testantur Scriptores. Cicero de *claris Oratoribus* ait: *Itaque, ait Aristoteles, cum sublati in Sicilia Tyrannis res privata longo intervallo judicii raperentur, tum primùm quod esset acuta illa gens, & contraversa natura, artem, & præcepta Siculos Coracem, & Thiam conscripserunt. Idem in Verrem orat. 6. de quadam Heronis lege: ita acutè ut Siculum. Idem in divinis in Verrem: illi quidem, est hominum genus nimis acutum. Denique lib. 2. de Oratore Siculis facetias, ac sales adscribit. In *quæst. Tuscul.* 8. acutos, lepidosque vocat. Id ipsum asstruunt Julius Firmicus *Astronomicor. lib. 1. cap. 1.* Cælius Rhodiginus *lect. antiq. lib. 18. cap. 18.* Alexander ab Alexandro *dier. genial. lib. 4. cap. 13. pag. 381.* qui *Sienlus* vocat *vastro*, & *mostrifico ingenio*. Ravius Testor in *Officiu. tit. mores Popularum*. Middendorpius de *Academiis lib. 1. pag. 234.* & 244. Volaterranus in *anthropol. lib. 21.* Thomas Porchacius in *Insulis* *pag. 39.* Antonius Minturnus in *Poetica lib. 2. pag. 129.* Joannes Franchinus in *Bibliophia de Script. Ordin. Minorum Conventual. pag. 333.* Joseph Carnilivarius *hist. Sicil. lib. 1. pag. 16.* alique multi.*

S. V.

DE COMPUTO OLYMPIADUM.

1. Sicut tempus, quo floruerint Siculi Scriptores post Christi Domini adventum, ejusdem Redemptoris anno designantur; ita illi omnes, qui ante salutarem Domini natiuitatem vivere, non incongruum patet, si Lectoribus innotescat, quo claruerint anno ante Domini adventum. At quia ut plurimum Siculi Scriptores ante Christum natum, Olympiadum anno signantur; ideoque opere pretium duxi hic breviter decernere Olympiadum annum, quando Salvator Dominus natus sit, ut annus exinde invenire possimus, quando Scriptor Siculus ante Christum Dominum vixerit.

2. Non est meum hic omnes Scriptorum opiniones ad lancem revocare, & juxta varia ipsorum placita diversas, eorum sententias exponere: aliis hanc provinciam excolendam relinquo; innumeræ enim sunt Scriptorum sententiæ: ac Petrus de Alva in *portent. Gratia & Naturæ prod. cap. 3.* opiniones 197. enumerat diversas, quas enarrat. Satis est juxta institui mei rationem hic breviter indicare, me in annorum computatione, eam sequentum sententiam, quæ asstruunt Christum Dominum natum Olymp. 194. post initum Olympiadum computum anno 776. ut melioris noxæ Chronologi passim scribunt: præsertim Scaliger de *emend. tempor. lib. 1. pag. 36.* & lib. 5. pag. 381. Krisinnannus de *conexione annorum*, Ubbo Emmius lib. 2. de *Gracia veteri.* & lib. 3. *verum Chronologicarum pag. 47.* Origanus tom. 1. *Epitimeridum pag. 22.* Henricus Philippi in *introduc. Chronol. cap. 17.* Jacobus Saliarius tom. 4. *annal. ad annum Mundi 3170.* & 3278. Jacobus Tirinus tom. 1. in *Chronico Sacro cap. 31.* Willelmus Langius de *annis Christi lib. 1. cap. 13.* & lib. 2. cap. 10. Dionysius Petavius de *doctrina temporum à cap. 37. ad 44.* & in *Rationario temporum par. 2. lib. 1. cap. 11.* & lib. 3. cap. 1. quos laudat, & sequitur Joannes Baptista Ricciolus *Chronol. Reform. tom. 1. lib. 3. cap. 2. pag. 126.* & 127.

3. Non me lazet, quòd in assignando, quo anno Olympiadis 194. in lucem editus sit à Virgine Deipara Christus, dissentiant Chronologi: alii enim Olympiadis 194. anno secundo natum volunt.

XVIIJ
volunt: quam sententiam amplectuntur Baronius, Scaliger, Calvisius, & Gordonus. Alii anno tertio, cum Onuphrio, Pererio, & Saliano. Alii tandem anno quarto ejusdem Olympiadis, ut opinantur Dionysius Exiguus, Ecclesia, multique alii, teste, post alios Philippo Briceio in *annal. Mun- in prolegom. Chronol. quæst.* 23. At hac quaestione non me gravabor: quam velit opinionem Lector sequatur: id enim certâ regulâ definire, ac lites dirimere longum erit: at non multum hoc nobis prodesse puto. In sola Olympiadis 194. periodo me filio: hunc solum annum velim scias me decrevisse.

4 Hinc videbis me in annorum numero ab hac Olympiade 194. nempe ab annis 776. semper detrachere annos Olympiadum, quando Siculus Scribeor inclaruit, quo detracto, annum ante Christum natum constituo. Ideoque Aeron Agrigentinus, exempli gratiâ, claruit circa Olymp. 84. quæ annis 336. constituitur. Si ex annis 776. quibus constantur Olymp. 194. deducas 336. videbis hunc claruisse ante Christum annis 440. Hanc verò computationem observare placuit, ut quâ potui curâ Siculis facerem facis. Hæc pro Apparatu sufficiant: Bibliothecam ingredi, & perhumaniter percurrere.

PROTESTATIO AUCTORIS.

CUM SS. Pontifex Urbanus VIII. die 23. Martii anno 1625. in Sacra Congregatione S. Rituum, & Universalis Inquisitionis Decretum ediderit, idemque confirmaverit die 5. Julii 1634. quo inhibuit imprimi libros hominum, qui Sanctitate, seu Martyrii famâ celebres è vita migrarunt, gesta, miracula, vel revelationes, sive quæcumque beneficia, tamquam eorum intercessionibus à Deo accepta continentes, sine recognitione, atque approbatione Ordinarii & quæ hæcenus sine ea, impressa sunt, nullo modo vult censi approbata. Idem autem Sanctissimus die 5. Junii 1631. ira explicaverit, ut nimirum non admittantur Elogia Sanctorum, vel Beatorum absolute, & quæ cadunt supra personam, bene tamen ea, quæ cadunt supra mores, & opinionem, cum protestatione, quod illi nulla adsit auctoritas ab Ecclesia Romana, sed fides tantum sit penes Auctorem. Huic Decreto, ejusque confirmationi, & declarationi observantiâ, quâ par est insistendo, profiteor, me haud alio sensu, quidquid in hac Bibliotheca refero, accipere, aut accipi ab ullo velle, quàm quo ea solent, quæ humanâ dumtaxat auctoritate fulciuntur; illi tantummodo exceptis, quos Sancta Sedes Sanctorum, Beatorum, aut Martyrum Catalogo adscripserit

BIBLIOTHECA SICULA.

3 1 7 2

DESCRIPTORIBUS SICULIS.

QVI TYM VETERA, TYM RECENTIORA SÆCULA ILLUSTRANT.

NOTITIÆ LOCUPLETISSIMÆ.

AVCTORE

D. ANTONINO MONGITORE

PANORMITANO,

A

CCENSORVM Academia Panormitana Sicula Literatorum Athenæo exordium fausto omine constituit. Prima inter Siculas Academiæ amoniores coluit literas, faunquæ fortita est initium ann. 1568. moderante Sici-

llam Francisco Ferdinando de Avalos Pischaria Marchione, sub ejus auspiciis floruit. Suam habuit sedem in Divi Dominici Fratrum Predicatorum Cœnobio; ubi in pervetusto Sanctæ Barbaræ sacello (sub ejus tutelari umbra clarebat) in unum coibant Academicorum cœtus; eruditique excitamentis ingenia, virtutis, famæque gloria accensa, mirum in modum incalcescebant, ut ex Petro Cannizzario de Religione Panormi, M. S. pag. 270. habetur. Hujus symbolum, vulgò *Impresa*, Luna fuit renata, cum epigraphæ: *Revertens colligit ignes*, ex Virgilio Georgic. lib. 1. v. 427. Inde mutato consilio, aliud delegit, nempe: *Alambicum igni super-*
Biblioth. Sicula Tom. I.

impositum, ejus vi ex oleribus, floribusque occlusæ eiciebantur virtutes ad mortalium utilitatem, & oblectamentum; adjecto lemma: *Virtutes elicit arte*, teste Hyacintho Maria Fortunio in libro *Seintille della Selce* pag. 20. In hoc Eruditorum Lyceo viri illius ævi præstantiores recensebantur; emeritisque prosequuntur. laudibus Vincentius de Joanne in libro *Palermo Trionfante* lib. 12. p. 119. Leonardus Orlandinus *Imagium* lib. 3. p. 72. Rochus Gambacurta in *Foto Christiano* par. 4. cap. 2. p. 395. Fortunius cit. p. 17. Vincentius Auria in *hist. Chronol. Prærogam Sicilia* p. 53. & tandem clarissimus vir Blasius de Avicabile in libro *Componimenti diversi de Passori-Arcadi della Colonia-Severia* p. 16. Exinde desicientibus paulatim illius conditoribus, tepescere cepit literatorum ardor, & superfuso veluti cinere præfocatus evanuit: sed post non longam annorum moram, eruditorum curâ sub Reaccensorum nomine iterum incaluit, ut loco suo habeatur. Edidit italicè

Rime dell' Accademia degli Accesi di Palermo Panormi apud Jo. Marchzum Maidam 1571. in 8.
Delle Rime degli Accesi di Palermo libro secondo

A

40

Idem apud eundem 1573. in 8.

Rime di diversi belli spiriti della Città di Palermo in morte della Signora Laura Serra, & Friar. Ibid. apud eundem 1573. in 8.

ACHÆVS siue ACHIVVS Syracusanus Poeta Tragicus: teste Suida in *diß.* to. 1. p. 517. quem sequitur Lilius Greg. Gyraldus in *Poetorum biß.* dial. 7. p. 271. Carolus Stephanus in *diß.* p. 37. Martinus del Rio *Synagm. de Tragœd. in prolog. lib. 1. p. 22. Mœnerius in mag. dißion. ar. to. 1. fol. 31. & Hofmannus in diß.* to. 1. p. 17. scriptit

Decem Tragedias. Hinc Raphael Volaterranl in *anthropol. lib. 13.* lapsus patet, qui citato Suida, unam tantum Tragediam scripsisse tradit. Constantinus Lascaris apud Francicum Maurolycum in *comp. hiß. Sicil. 1. p. 19. Ab. Rochus Pirrus not. Ecd. Syracuf. p. 212. & Hubertus Goltzius in biß. post. Sicil. p. 88.* non Tragedias, sed Comœdias sœcæ edidisse putanti idoque haud immerito Poeta Comicus à Martho Silvagio de *trib. peregrinis cap. 46. p. 170.* dictus. Athenzus in *Dipsosophilorum libris*, hæc Achæi Fabulas citat: nempe *lib. 7. cap. 3. p. 277. Parca sine Sertes. lib. 10. cap. 4. p. 417. Ludi Publici. lib. 15. cap. 13. p. 619. Certamine.* Sed merito in dubium vocat Jacobus Bonannus in *sua Syracusa illustr. lib. 3. p. 395.* sicut nostri Poetæ, qn Achæi Eretrienfis: at in indice Athenæi Ludi Publici, & Parca Eretrienfis adscribuntur. Achæum Tragicum citat Helianus de *animal. lib. 7. cap. 47.* sed qn de Siculo, vel Eretricæ intelligat, incertum. Post adductos auctores Achæi meminere Laurentius Crassius in *hißtor. Poetar. Græc. p. 5.* & Vincen. Coronelli in *Biblioth. to. 1. n. 5066. p. 986.* Adhuc in incerto pendet tempus Achæi. Hoc planè exploratum habeo, floruisse post 74. olymp. ante Christi Domini adventum an. 480. nam Suidas nostrum Achæum juniorem appellat, ob distinctionem Achæi Eretrienfis. qui ex eodem Suida loc. cit. vixit olymp. 83. vel ex Crasso cit. p. 4. olymp. 74. hinc postmodum vixisse nostrum Achæum, non ambigendum.

ACRON nobilis Agrigentinus Xenonis filius, Orator, Philosophus, & Medicus præstantissimus. Athenis una cum Empedocle concive Philosopho celeberrimo, publicè, non sine laude, Rhetoricam docuit: ita Suidas *lex. to. 1. p. 147. & Lascaris apud Maurolycum in compend. hiß. Sicil. lib. 1. p. 21.* additque Carolus Stephanus in *diß.* p. 54. Raphael Volaterranus *anthropol. lib. 13. p. 172. & Hofmannus in lex. to. 1. p. 26.* quod ibi cum eodem Empedocle philosophus est. Ex Leonardo Cozzando de *magisterio antiquorum. Philosoph. l. 5. c. 3. p. 329.* Empedocli in philosophiæ studiis comes fuit Athenis: & à Gerardo Io. Vossio de *philosophia cap. 11. §. 16. p. 84.* inter illustres Philosophos recensetur. Laertius in *vita Empedoclis p. 109.* quem sequitur Hesichius *Illustr. de iis qui eruditissimè fama claruerunt p. 739.* ait quod postulante Acrone à Senatu Agrigentino locum ad construendum patrum monumentum, eo quod inter medicos arte præcipua excelleret, fieri prohibuit Empedocles, cum multa de

æqualitate egregiè dixisset: & inter cætera ita illam cogare cepit. *Cujusmodi monumento insides Eligimus num hoc?*

Acronem summum Medicum ex Agrigante profectum.

Qui summo in patria colmine habet tumulum. Adiditque Laertius, nonnullos pentameterum ita protulisse.

Versicis excelsi celsa sepulchra tenent.

Hoc verò quidam Acronidis fuisse tradiderunt. Empedocles Acronis nomen irrisit, quod idem est ac fumus. Id ipsum natus Suidas cit. qui immutata aliquantulum allata carmina exhibuit. Petrus Castellanus in *Viris illust. Medic. p. 46.* pestilenti, air, locum, ut sepulchrum sibi excideret, non patri. Plutarchus de *syde. & Osiride. 2. Kallias Rhodiginus testant. lib. 24. c. p. 22. Paulus Aegineta lib. 2. cap. 35. Aetius Terrab. 2. ser. 1. 1. 94. Tiraquellus de nobil. cap. 31. n. 58. p. 194. & Petrus Castellanus in *Viris illust. Medic. p. 46. Vossius, Hofmannus, alique testantur*, quod grassante apud Athenienses pestilentia, accensis propè urbem ignibus, salutarem attulit opem: ægrotantibus suffusi enim aerem purgavit, quod ab Ægyptiis acceptar, teste Morerio cit. In res dividunt classes nonnulli totam medicinæ facultatem, nempe in Empiricam, quæ experientis tantummodo inhæret; Jatrolecticam, quæ unguenta adhibet, & fricationes; & Pharmacœuticam medicamina apponentem. Harum prima, ab Acrone originem trahit Plinio testis *hiß. nat. lib. 29. cap. 1. & Galenus, aut quisquis est auctor libri Galeno adscripti, de suffuguratione empiricæ cap. 1. p. 31.* ubi addit, quod Empiricæ scilicet cultores Acronæi vocabantur ab Acrone primo Empiricæ disciplinæ Scriptore. Sed idem Galenus, vel quisquis auctor est libri, quem Galeno attribuunt, cui titulus: *Introductio, sive Medicus cap. 4. p. 51.* ait, quod Empiricæ præfuit Philinus Coss, qui primus eam, & rationali medicina separavit, occasione ab Herophilo suo præceptore accepta. Cum autem hæresim suam principem esse veller, & prædicarent empiricam rationabili verusior, Acronem Agrigentinum eidem primordia dedisse dixit. Quæ omnia reulit Tiraquellus de nobil. cap. 31. n. 58. p. 194. nec reprobare aude sententiam, quod Acron empiricæ fuerit parens: id ipsum habet Fuchsius de *Empirica apud Cozzandum cit. p. 330.* Ex Hofmanno etiam in *lex. primus in Sicilia Empiricæ à dogmatica separavit.* Fazellus de *reb. Siculis dec. 1. lib. 6. cap. 1. p. 136.* Goltzius in *Sicil. biß. post. p. 92. & Alexander Sardus de rer. invent. lib. 1. p. 25.* hujus inventionis gloriam. Creoni Philosopho Agrigentino concedunt: sed à vero desectiunt, dum Acronem à Creone diversum scribunt: cum Acron idem sit ac Creon. Hinc licet in aliquibus Plinii codicibus Creonis nomine notetur empiricæ iuventor, ut videre est in Veneta editione an. 1519. p. 227. ætatem in castigatis, & recentioribus editionibus, ut in illa Coloniz Allobrogum an. 1615. cum annotationibus Sigismundi Gelenii p. 591. Acronis nomen habet.*

habetur, ibique antiquiores editiones emendantur: nam, in verbis Acroni notat in ore codicis Gelenius: *Acronem* est; cuius lectionem sequutus est Ludovicus Domenichini, qui italicè vertit *Acronem*. Hinc rectè Tiraquellus cit. cap. 3. p. 269, scripsit, eundem fuisse Acroquem, & Cronem, ubi aliter: *Cron Agriennus* sunt eiq. qui ipsa vocant *Acronem*, de qua n. 36. (corrigit n. 38.) in *facessione Medicorum*. Vide de hac re quæ scripsit Vincentius Auria in *Skilla Invenitricæ* cap. 6. §. 1. p. 9. & observationes meas ad ipsum p. 111, quibus addo Comædum cit. p. 339 & 330. & *Euchysium de Empiria*, qui Acronem vocat, & Plinii textum, in quo Creontem legitur exhibent. Hinc nō modo Fazellus, & Goltzius supra notati; verum etiam Ab. Rochus Pirrus not. *Ecel. Agriq.* p. 337 & Hieronymus Ragusa in *Elogiis Sicul.* p. 10. & *de Agriq. in Sicilia Biblioth.* vet. §. 9. & 70. non fuerunt errore immunes, dum duos fuisse Creontem, & Acrogem voluerit, ac ut de duobus distinctè loqueretur fuit. In alium haud absimilem errorem cecidit Carolus Stephanus in *dict.* qui p. 54. de Acronem scribit; inde p. 118. de Agrone, ut de dyetlo, eundem sit. Ideoq. Morerius in *dict.* t. 1. & Cornelli in *Biblioth. vulg.* t. 1. n. 6370. p. 123, & ib. 4. n. 1833. p. 345. Acronem vel Agroem nostrum Agriennum medicum vocatum scribunt. Acronis discipulus fuit Crito medicus insignis, teste Vossio *de philosophia* cap. 11. §. 25. p. 66. Floruit ante Hippocratem ex Snida, Volaterrano, Gesnero, in *Bibl. f. & aliis* & propè olymp. 84. ante Christum natum an. 440. nam eum vixit tempore Empedoclis, hic olymp. 84. insularum reseruatario cit. p. 514. Sub Artaxerxe Longimano visus, circa an. 310. Romæ ait Morerius tom. 1. *dict.* p. 39. Cornelli cit. & Konigius in *Biblioth.* Præter auctores, supra allatos Acronis nomen Martia Silvius *de trib. Peregrinis* c. 46. p. 171. Leander Albertus in *Insulis* p. 14. Christophorus Scannellus in *Cron. Sicil.* aliiq. Ex Fazello cit. Pleraque doricæ lingvæ in *medicina, & philosophia* scripsit volumina. Id ipsum habet Pirrus cit. Air & Lascaris: multa doricè scripsit de *Medicina*. Carolus Stephanus, Volaterranus, & Hofmannus scripsisse volunt: de *Medicina Librum unum*. Sentias verò & Gesnerus cit. edidisse testatur.

De Arte medicæ libros doricæ lingvæ.

De Salubri viis ratione librum unum.

adduntq. hic etiam est unus de illis, qui quadam de *genis* notant.

ÆGIDIUS ex oppido Cesari Ord. Min. Conventualium S. Francisci, Sacre Theologiæ Magister; vis doctrinæ, & animarum zelo illustris. In Romanæ Missionis Conventibus adscriptus (quæ Græciam, & Thraciam usque ad Constantinopolitana urbem, complectitur) Apostolici Missionarii munus egit: & in eo obeundo sedulus fidei operarius fuit, diuque inter Barbaros, ac Schismaticos desudavit. Græcum idioma egregie callens, ecclesiasticis historiis, divinis scripturis, Sanctorum Patrum eruditione, & conciliorum decreta satis instructus, vel concionando,

vel disputando catholicæ Fidei veritatem indefessè labore amplificare curavit. Ac doctissimi viri argumentis obfistere non valentes Cæci, supplicibus libellis ad Sacram Congregationem de Propaganda Fide transmissis, calumniisq. refertis, ab i. accipio opere exturbare tentarunt. Egredis, qui Romam reversus Hæreticorū vesulas, ac missionis necessitatem, erudio calamo ostendit. Vitam agebat Venetiis vir eximius anno 1678. ipsumque emeritis laudibus extollit Jo. Franciscus in *Bibliographia Scrip. Min. Cæsar.* n. 102. p. 162. edidit.

Controversias *Metaphysicarum Hæreticarum* t. 1. *Orthodoxæ Ecclesiæ, ac nonnullorum domesticorum cœni Apostolicæ Missionis. Tomus primus.* Mediane apud Hæcides Petri Bæta 1664. in 4.

Controversiarum partem posteriorem. Ibid. apud eisdem 1664. in 4.

Calum. conscientia brevissimam, ac originalem expositionem. Venetiis typis Blasii Maldura 1678. in 4.

Apologias in Cæsalatino Nathanielis Xhibia Atheniensis, in quibus quinquaginta tres, propostiones hæreticæ, & erroneæ ad bonum consuetudine. Ibid. typis, Morali 1678. in 4. sunt autem græcè, latinè, & italicè scriptæ.

ÆGIDIUS HONESTVS Drepanitanus Ordinis S. Mariæ de Monte Carmelo; vir doctrinæ, virtutis, & honoribus clarus. In nonnullis Ordinibus suis Cœnobitis graviores disciplinas Regentis munera docuit, & Sacre Theologiæ Magister renunciatus, apud suos effulsi. Bis in Sicilia Provincie S. Alberti gubernacula annis octo moderavit. Visitatoris, Communitarii Generalis, & Reformationis munus quinque pœ latus egit eadem in Insula, & in Provincia S. Angeli Vicarii Generalis proviciam rexit. Per hosce honorum gradus, prudentiæ, morum suavitate, ac virtutum ornamento conditis, omnium amorem, ac veneracionem sibi conciliavit. In Generalibus consiliis Romæ coactis anno 1598. Generalem totius Ordinis Moderatorem Patrum vota pro meritis creare decreverunt: eiq. postmodum S. R. E. Card. Montepulcianus Episcopalem insulam Policasteri, quam resignare cogitabat N. Inconelli Romanus, obtulit non inmerito: at agnosce Ægidii humilitas se raurorum onerum mole imparem, utramque dignitatem constanti animo recusavit. Ad Ordinis sui splendorem memorabilia edidit opera: nonnullis ornamentis celeberrimum SS. Virginis Templum, & Cœnobium Drepanitanum, cui præfuit, cohonestavit: & capite Sancti Vicii Martyris, memorati Cardinalis donum locupletavit, extruendo in eius honorem sacello. Drepani, & Panormi Cœnobis S. Alberti, & S. Mariæ de Itria fundavit. Tandem raurorum meritorum mercede gravidum animam Drepani exoneravit 19. Mæii. 1611. De eo plura Leonæus Orlandinus in *descript. Drepani* p. 63. & in epist. nuncupatoria, Petrus Lucius Belgæ in *Bibl. Cæsar.* p. 81. Pirrus not. *Ecel. Mar.* p. 550. Caeranus in *Vitiis SS. Sicul.* t. 1. animæ. p. 32. & rom. 2. p. 203. & Vincenzius. Nobilis in *Thesaur. abscondito pro Sanctissima Virgine Drepani* cap. 23. p. 20.

300. & 790. edidit testatur Orlandinus
De septem post mortem receptaculis Animerum.
 ÆGIDIUS LEONDELICATUS Saccentis Or-
 dinis S. Marie de Monte Carmelo, Sacre Theo-
 logiæ Magister, ne dum doctrina præclarus, ve-
 rum etiam vitæ integritate illustris. Historica-
 etiam eruditione dives enituit. In Sicilia non-
 nulla rexit Ordinis Cœnobii Prioris munere.
 Obiit Sacce anno 1597. non facis laudatus
 ab Abb. Pitro not. *Ecl. Agrigent.* p. 336. &
 339. posthumo relicto opere italicè conscripto
 scilicet.

*Giardino Carmelitano Parti Quattro, nel quale
 si contengono l'Historia dell' Origine, continuatione,
 e moltiplicazione della Sacra, & antichissima Reli-
 gione Carmelitana.* Panormi apud Io. Bap. Maring-
 um 1600. in 4.

ÆGIDIUS MANCURTIUS sive Mancusius
 ex oppido Claramontis, ut habet Lavonius in
Chron. Minor. an. 1591. n. 6. p. 343. licet in
appendice p. 589. oppido Mazzereni tribuat. Maz-
 zarenæ etiam concedit Pirrus not. *Ecl. Syrac.* p.
 260. at in opere ab ipsomet Ægidio edito, infra
 notando, Petrus Balliond in ipso libri limine, ubi
 eundem laudibus exornat, & Petrus Minutus in
 epistola in sui operis calce, Claramontanum
 denunciat. Ordini Minorum S. Francisci Pau-
 lensis nomen dedit; doctoribus præcipuis, qui
 hoc institutum literis illustrarunt merito ac-
 censendus. Philosophicas, ac Theologicas disci-
 plinas mirâ subtilitate docuit humaniores etiam
 literas coluit. Pluries Correctoris manus sua
 biit: claruit: anno 1591. Tanti viri meminere,
 præter laudatos Scriptores, Posselvinus in *Appar.*
Sacr. to. 1. p. 22. & Sylvester Maurolycus in *Mari*
Oceano omnium Relig. p. 363. Edidit

*Typum omnium scientiarum, & præsertim Theo-
 logiæ Scholasticæ, in quo omnia, quæ ad Christianam
 Philosophiam sunt necessaria continentur.* Parisiis
 apud Joannem Veyrat 1591. in 8.

ÆGIDIUS Panormitanus Ordinis strictioris
 Observantiæ S. Francisci, vir doctrinâ, & in re-
 bus agendis eximâ dexteritate ornatus, Marci
 Antonii Columnæ Magni Regni Neapolis Comi-
 sis tabilis, aliorumque Procerum ex eadem familia
 à confessionibus fuit. Custodis munus Patrum
 Observantium S. Francisci ann. 1638. & Siculæ
 Provinciæ Definitorum an. 1641. egit. Tandem
 dum Custos, ut ajunt, Vocalis Observantibus Re-
 formatis præfesset, dimisit clausit extremum Panor-
 mi an. 1653. De eo Petrus Tognolettus in *Para-
 diso Seraphico* lib. 5. cap. 1. p. 571. & alibi. Scrip-
 sit italicè

*Novella Settimana, o vero Sacro diario settene per
 salutare humilmentre la SS. Triade, la Purissima Ver-
 gine Maria con tutta la Corte Celeste tutti li giorni
 della settimana.* &c. M.S. in 8. hoc opus idem To-
 gnolettus servabat.

ÆGIDIUS TUTINUS Miletellanus in valle
 Netti Ord. Prædicatorum, Sac. Theologiæ Magi-
 ster: natus anno 1613. studiis apprime addictus
 doctrinâ claruit; & in Messanen. Cœnobio stu-
 diorum, ut vocant, Regens, graviores disciplinas

docuit. Ecclesiastes etiam eloquentissimus fuit
 & cum magnum sibi nomen comparasset, deces-
 sit Platææ propè annum 1675. scripsit italicè

*Instruzione sopra le virtù Cristiane fatta a i Prin-
 cipi.*

L'Anno Santo, Vite di tutti Santi d'ogni giorno.
Tomi XII. opus in duodecim menses, ac comos
 distributum, in quibus Sanctorum vitas præfer-
 tim ignotas complexus est.

Il Virgilio ridotto in versi italiani.

Quaresimale, e Prediche.

Horum operum aliqua servantur M.S. Miletelli in
 Bibliotheca Fratrum Ordinis Prædicatorum.

ÆSCHYLUS celeberrimus Poeta Tragicus, à
 multis primè notè scriptoribus Atheniensis habi-
 tus, inter quos Suidas *lex. to. 1. p. 817.* Gyraldus de
Poet. hist. dial. 6. p. 250. at ex Macrobio *satur. lib.*
5. cap. 19. Siculus censetur, libi enim ait. *Æschy-
 lus vir utriusque Siculus.* Siculum etiam putant Gy-
 raldus sibi contrarius de *Diis Gentium synag. 1. p.*
67. Anonymus quidam in libro cui titulus *Vita*
quoniam Philosphorum, & Poetarum, Parisiis per
 Joannem Petir 1516. cap. 56. qui ait: *Æschylus*
Poeta Tragicarum scriptor natione Siculus, Joanne-
 nes Vigintimilius in *Tabula Siculorum Poetarum,*
 quam suo de Poetis Siculis libro præfixit, & Hiero-
 nymus Ragusa in *Elogiis Siculorum* p. 10. & in
Biblioth. Vet. p. 10. Ex Eliano de *animalib. lib. 7.*
cap. 16. & Plutarcho in *Theset.* Eleusinius fuit: nec
 me fugit, quod Eleasis Civitas sit non longe ab
 Athenis; at suspicor mendum in Eliano irrepsis-
 se, & pro Eleusinius, substituendum Alesinus: A-
 lesia enim Urbs Siciliæ nunc diruta, de qua Clu-
 verius *Sicil. antiq. lib. 2. cap. 4. p. 287.* sed hoc aliis
 disquirendum relinquo, non enim est tanti exa-
 minare omnia. Gyraldus de *Poet. hist. dial. 6.*
par. 252. ait, nil mirum, quod ab Athenæo
lib. 9. cap. 14. pag. 402. proditum sit, nempe
 Æschylum Siculorum vocibus uti, dum in Sicilia
 diu sit diversatus: attamen Athenæi exem-
 plar corruptum credit; subdubitar verò an de
 alio Æschylo agat, de quo Macrobius, & Sicu-
 lum fuisse scribit. Ragusa *cit. in Biblioth.* duos
 Æschylos Tragicos Poetas floruisse innuit, Sicu-
 lum unum, alterum Atheniensem; & utriusque
 gesta, scriptæque confusa opinionum diversitatem
 induxisse putat. Pult Æschylus refert Suida *cit.*
Pausania 1. 2. & 8. & Herodoto *lib. 3.* Euphorio-
 nis filius, natus Olymp. 60. ex Petavio de *doctr.*
sempor. lib. 13. p. 560. vel Olymp. 67. ex auctore
 vitæ Sophoclis apud eundem *lib. 13. p. 562.* Fabu-
 lantur nonnulli ex eodem Æschylo apud Pausa-
 niam *lib. 1. p. 36.* quod adolescens dum uvas eu-
 stodiret à Baccho per somnium admonitus est, ut
 Tragedias scriberet; expergetactus obtempera-
 vit, & feliciter Tragedias condidit: exinde tan-
 quam Baccho extimulatosi gratissimus, tunc for-
 cundius fabulas suas concinnare solitus, cum lar-
 gius biberet: hinc Plutarchus *symp. lib. 1. quest. 4.*
& lib. 7. quest. 10. ait: Æschylum viuo inflatum,
 Tragedias scripsisse: Athenæus *lib. 1. cap. 19. p.*
22. Gyraldus *cit.* & Cælius Rodig. *leß. antiq. lib.*
5. c. 13. Omnium primus ex Athenæo *lib. 10. cap.*

7. p. 438. Jul. Cæsare Scaligero *Poet. lib. 1. cap. 16. p. 61.* & Alexandro Sardo de rer. invent. lib. 1. p. 44. In tragicas fœnas ebriorum spectaculum objecit; cum enim ebrietas laborares, alios eo vitio adnotari mentiris est: adduncque ebrum tragedias scripsisse, quod innuit & Lucianus in *Demost. exomilo.* Unde caruina scribens Bacchum magis quam Apollinem invocasse ajunt: et quæ addidit tragediis ornamenta, ut scripserit Quintilianus *Instit. lib. 10. cap. 1.* tragedias primum in iuocem protulisse. Is horribilas personas, scibus, varisque coloribus pictas in scenas primus deduxit: cœthurnos, ac secundum hiltionem stantem, ehorri partes immittit: primarum partium sententiam instituit; aliaque ad theatri maiestatem invenit, ex Aristotele in *Poet. Laetio in vita Platonis, Athenæo lib. 1. cap. 18. p. 21.* Suida, Gyrardo, aliisq; apud me in *additionibus ad Siciliam Inventiæ D. Vincentii Auria cap. 10. §. 9. p. 168. & cap. 5. p. 163.* ideoque Horatius de arte poet. 9. 279. ait.

Post hunc persona, pallaque repertor honesta

Æschylus, & medicis instravit pulvisca tigris,

Et docuit, magnamque loqui, nitique cœthurnus.

At quidquid ornamentis tragicis scenis addidit, nempe vestes, pulviscem, perlonas, Heroum nuntios à Gorgia Leontino accepisse restatur Fazellus de *rebus Siculis. Dec. 1. l. 3. cap. 3. p. 74.* Memorat Æschylus scholiastes, quod ita terribilis visa est ejusdem fabularum representatio, ut cum primum Eumenidas edidit, puerorum multi præ horrore subita morte obriguere, ac nonnullæ gravidæ feritum larvarum imagine consternatæ in theatro perire. Propter quamdam tragediam impietatis damnatus, Athenienses lapidibus obruerent parati erant: at Amyntas (perperam Amintam vocat P. Coronelli *Bibl. Univ. 16. 3. n. 1075.*) junior ipsius frater, ea quæ fortiter pugnando in Salamine gesserat iudiciis obiectando, Æschyli absolutionem impetravit, ex Eliano *var. hist. lib. 5. cap. 19.* A tragica facultate immortalem gloriam adeptus, magnam sui estimationem tum vivens, tum mortuus consequutus est, teste Philostrato in *vita Apollonii lib. 6. cap. 6.* ait enim, quod ærem incompositam, et inornatam apparatu sublimiore, & magnificentia instruxit, choros in unum contraxit: pulpitis hiltionis imposuit, & eorumdem frequentes responsiones abstulit; cædes & scena removit: & ornatiore vestibus heros induit: hinc Athenienses Tragediæ parentem putabant in Dionysii festis etiam mortuum invocare consuevere, & ab eo inventa præ cæteris in pretio habebant, ac edificabant. At in Dionysii invocatum, ita intelligendum Philostratum, putat Vossius c. 5. de *Poetis Græc. p. 29.* contra Frid. Morellum Philostrati interpretem: nempe in Dionysiorum festis ex Atheniensium decreto advocatum etiam mortuum, dum ab aliis ejus fabulæ agerentur: & qui vicerat vivus, pluries etiam mortuus aliis prælatus. Æschyli grandiloquentiam post Plutarchum de gloria *Atheniensium, Quintilianum Instit. or. lib. 10. cap. 1.* & Photium *Bibl. cod. 158. p. 327.* laudat Daniel Heinsius in *epist.*

uncup. Tragad. Seneca; Vossius verò lib. 1. Instit. Poet. c. 14. ait: Primus verò Æschylus grandiloquentiam addidit Tragediæ; sciteque ut verè ambularet cœthurnata. De Tragediarum suarum iudicio consule Quintilianum cit. Renatum Rapinum *Reflex. 22. in Poet. par. 1.* Fabrum de *Poetis Græcis p. 52.* & Ephemerides *Eruditorum Gall. Mart. 1665.* Philosophus fuit etiam clarus ex Athenæo *lib. 8. cap. 8. p. 347.* Pythagoræ sectatorem vocat Cicero *Tust. quæst. lib. 2.* & Leonardus Cozzandus de *magist. antiq. Philosoph. lib. 5. cap. 2. p. 313.* Militari etiam gloria enituit, & in celeberrima pugna apud Marathonem inter Athenienses, & Perias, fortiter decertavit, ex Plutarcho *symp. l. 1. quæst. 10.* Pausania *lib. 1.* Suida cit. aliisque. Hanc autem victoriam obtigisse credunt olymp. 70. Gyrardus cit. & Vossius de *Poetis cap. 4. p. 25.* qui cum Crasso de *Poetis Græcis p. 199.* putant apud Suidam mendum irrepisse, ubi legitur olymp. 9. Tanti verò bellicam virtutē existimavit, ut poetis gloriæ prætulere, teste Athenæo *l. 14. c. 5. p. 627.* ideoque mortuus inscribi decreverat sepulchro:

Præclarum animi fortis constantiam prædicabit Marathonis locus,

Expertusque Medus ipse, coma densa capillaris.

Cum autem dum Tragediam ageret theatri tabulata concidissent, Siciliam fugiens reperit ex Suida, & Vossio cit. & apud Hieronem Syracusarum Regem una cum Simonide viris teste Pausania *lib. 1.* Memorandus fuit ejus mortis genus, dum enim extra Gelæ monia detecto capite confiscesceret, aquila testudinē furata unguibus, calvi capitis splendore decepta, in illud, velut in lapidem dimisit predam, ut diffracto cortice illius vesceretur: ideoque ejusdem cerebrum adeo contritum est, ut statim decesseret, & vitæ suæ tragediam absolverit. De hac ejus morte consule Helianum de *animal. lib. 7. cap. 16.* Plinium *lib. 10. cap. 3.* Valerium Maximum *lib. 9. cap. 12.* Suidam cit. aliosque. Secundus Lancellottus in *libro Farfalloni* n. 31. Inter historicorum mendacia hoc mortis genus projecit, arbitratus in Sicilia aquilæ haud inveniri: at aquilarum genus, quæ ossifragas vocant, sæpius vidimus, & olim vidit P. Gaspar Schottus, ut restatur in *Physica curiosa par. 2. lib. 9. cap. 3. p. 117.* apud D. Carolum Virginilium equitem Panormitanum: & prope Panormum in monte Gryphone nidificare comperit est. Sunt qui scribunt, teste Gyrardo, in aperto loco confedisit, quod tabulati ruinam pertimesceret, quam ei oæculum prædixerat. Aliter rem narrat aliqui: Gyrardus cit. cum Alexandro ab Alex. *Gen. dier. lib. 6. cap. 19. §. 707.* ait, quod senior aliquando à Sophocle juvene in tragico certamine victus, morte confectus occubuit. Plutarchus verò in *Cimone*, narrat, victum in Siciliam velisicasse, ibique circa Gelam defunctum sepulture traditum fuisse, Geloi verò publicas in ferias disposuere teste Casaubono in *Athen. lib. 14. cap. 6. p. 899.* Carmina hæc sepulchro insculpta legebantur, ex Plutarcho de *exilio p. 604.*

Æschylus Euphronius Athenis, natus in arvis

Frugiferi jaces hic post sua fata Gela,

Clas.

Persa. Plutarch. in *Themistocle*, & *Athen*, lib. 3.

Ap. 9.

Myrmidones Athen.

Prothaus. Athen. lib. 9. c. 11. p. 394. Ita enim legunt alii, non in *Promethæo*, ut observat Jacobus Dalacampius in adnot. ad *Athen*. pag. 763. ita & Casaubonus in *Athen*. l. 9. c. 11. p. 425. ex *Hefyæchio*.

Amphytrion, addit *Gefnerus* in *Biblioth.* p. 14. Sed hoc opus est *Aeschyl*i Alexandrini, teste *Atheno* lib. 13. cap. 8. & *Cyrardo de Poet. hist. dial. 6.* p. 252.

Scriptis etiam.

De Marathonis pugna *carmen*, ex *Pausania* lib. 2. Multa horum operum fragmenta extant apud auctores, nuper citatos: aliaque exhibens suppressio operis nomine. *Aeschyl*i tragedias *Harpalus* misit *Alexandro* M. libros cupienti, ex *Plutarcho* in *Alex*.

AETIUS Medicus Siculus, cuius meminit *Andreas Tiraquellus de nobilitate* cap. 31. p. 253. eo-que teste scripsit librum.

De Attribile sive *Malancholia*, ex quo, & aliorum libris excerptis est *Tractatus de Attribile*, *Galeo* adscriptus. Extat hic liber inter *purios* *Galen*i libros ex editione *Venetæ* apud *Juntas* 1586. in fol. pag. 114. Habetur & inter eadem opera *Galeo* attributa pag. 19. tractatus hoc titulo prænotatus. *Galen*i attributus liber. de *Dynamidis casura*, liber magna ex parte ex *Actio desumptus*, erroribus tamen plurimis seculum. Sed an sit nostri *Actii*, an verò *Aetli* *Amideni*, haud fari liquet. Sanè opus inscriptum: *Contra illa ex veteribus medicina* *Tetrabilis*, *Lugduni* ex offic. *Codefridi* & *Marcelli Beringorum* fratrum 1549. in fol. *Aetio* *Medico* *Amideno* adscribendum putant, quod in dubium revocare possent.

AGATHINVS CASTILIONVS *Leontinus* Sacre Theologiæ Doctor, Prochoronarius Apostolicus, & *Leontine* Ecclesiæ Canonici, antiquitatum studiosissimus, eximius divini verbi decimator, *Paulo V. Sum. Pont.* tum ob virtutis, tum etiam facundie ornameto carissimus. Pluries cum laude eodem Pontifici, ac Sacre Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus conciones habuit: & Romæ in æde S. Joannis Florentinorum Theologiam moralem docuit. Diem clausit extremum. *Leontinus* æm. 1631. & in Ecclesiæ Fratrum Observantium S. Francisci humatus requiescit. De eo *Rochus Pirrus* nos. *Eccl. Syracen.* p. 240. & *Carolus Ant. Conversanus in ætherea Leontinorum gloria* p. 14. edidit.

Sermonem in Ascensione Domini habitum in *Basilica S. Petri* in *Vaticano* *V. kl. Mali* 1609. *ceram* SS. D. N. *Paulo V. Pont. Opt. Max. & Sacro Cardinalium Senatu*. Romæ apud *Guillelmum Facietum* 1609. in 4.

Sermonem in Feria IV. Cinerum habitum in *Templo S. Sabinae* in *Urbe* *nonis Martii* 1612. *coram* SS. D. N. *Paulo V. Pont. Opt. Max. & Sacro Collegio Cardinalium*. Romæ apud *Jacobum Mascardum* 1612. in 4.

Orationem in Cinerum assensione Domini. Romæ 1608.

in 4. ex indice Bibliothecæ Barberinæ 2.1. p. 245.

Alia SS. *Leontinorum*, ac officia cuiusque S. *Leontini* à *Paulo V. Pont.* approbata. Romæ 1612.

Servatur in Bibliotheca Collegii Panormitani Societatis Jesu, italice.

Apologia in difesa d'alcuni Santi di Lentini. M. S.

Aliâ prælo parabat, ac M. SS. reliquit.

AGATHINVS GUIGLIA Panormitanus Juris utriusque Doctor, vir doctrinæ, & ingenio insignis: causarum patrocinium egit cum laude, in Panormitano Prætorio, & in supremis Magnæ Regiæ Curie, ac Concistorii Sacre Regiæ Conscientiæ sublellis pluries Iudex exultit. Enituit etiam *Messanæ* Tribunalis bonorum confiscatorum (Regiæ lunctæ vocat) Moderator in Regiæ Patriarchii, & Magnæ Regiæ Curie foro Fiscæ Patronus. Tandem à Regiis Rationibus Magister electus in eodem munere vivit. Multa scripsit, at solum edidit.

Responsum Fiscole, in quo per semitas *Justitia* *Jura Regii Fiscæ* penduntur, atque tancur *Juribus Regiæ Adhæ Publicanorum pro remissione mercedis adductis* penitus rejectis. Panormi ex Typographia Augustini Epiro 1700. in fol.

AGATHON Poeta Tragicus, cujus patriam & si veteres Scriptores silentio tradidere, attamen *Thomas Porcathius in Insulis* p. 40. & *Franciscus Apares in trinypoe Sicula* p. 51. *Leontinum* aperte scribunt. Lx *Partitio Poet. dec. hist.* l. 1. p. 91. & *Leonardo Cozzardo de magisterio antiquor. Philosoph.* lib. 2. c. 3. p. 34. *Socratis* Discipulus fuit *Platonem* etiam audivit, ejusque benevolentiam adeo sibi conciliare narrat, ut ab eo disticho extolleretur apud *Laertium* in *vitæ Platonis*, A. *Gellium* in *noct. Att.* l. 19. c. 11. & *Cozzandum* cit. l. 1. c. 4. p. 44. *Philosophus* *Pythagorici* doctrina eximie excultus nominatur à *Raphael Volaterrano in anthol.* l. 13. *Morerio* in *dist. re.* 1. p. 68. & *Cozzando* cit. p. 45. & lib. 5. c. 2. p. 314. At *Suidas* tom. 1. p. 23. *Discipulum* *Socratis* alium *Agathonem* Comicæ putat. Acce ingenium cum vultus elegantia excoluit: & ex *Cyrardo de Poet. hist. dial. 3.* p. 100. munificentia, & liberalitate insignis, præcipuus inter *Platonis* amicos recentissus exultit. *Philosophus* in *vitæ Sophistæ* lib. 1. p. 497. ait quoddam tragicus fuit *Poeta* (*Morerius* cit. *Hofmannus lex. 1.* p. 60. & 65. & *Corneilius in Biblioth.* 2.1. n. 756. & 760. *Agathonæ* *Philosophi* ab *Agarhone* tragico *Poeta* distinguit) & in comica etiâ facultate nō minus sapientia innouit, quam dicendi cultu. Addit & *Craſſus* in *hist. Poet. Græc.* p. 13. quod per omnes Græciæ regiones nominis sui fama irrepſit: & cū æquè ejus ingenium in comicis, tragicis; studiis versaretur, lōgè celebrior à tragicis studiis enituit hinc sæpè tragicus tantum dictus, ut ab *Agathone* altero comico. scerneretur. Idem *Parricius*, & *Craſſus* negant, quod accepta in tragico certamine victoris (de qua etiâ *Athenæus* l. 5. c. 17. p. 216) *Jociparum* convivium amicis suis instruxit; qua oblata occasio *Plato* convivium suum scripsit, quod & *Macrobius Sat.* l. 7. c. 1. extollit. Ea occasione *Platonem* opus suum excoſitasse.

gitasse testes habentur Gyraldus, & Suidas, qui Agathonem carpit, ubi ait: quod Agathon ob mollitiem infamis erat: at Aristophanis testimonio eundem laudibus ornat ob morum elegantiam, mensæque splendorem. Tragedias suas ipsa frequenterque vestiebat atheniensi, ac de ipsa magis operè gloriabatur ex Aliano var. *historiar. lib. 14. cap. 13.* qui addit quod adnonitos Agathona, ut suas tragedias crederet illo antithesis vicio laborantes purgaret, non animadvertit, inquit, ob hanc vir, se Agathonem ex Agirbone delere, putabat enim tragedias suas reitratæ hisce figuris exornari: sed à Platone notatus, & irritus teste Arhenzo *l. 5. c. 13. p. 187.* qui *lib. 5. c. 17. p. 116.* Pausanias in deliciis fuisse ait. Inter familiarissimos Archelai Regis ennucciatus est, à quo interrogatus, cum quadraginta alii 80. leguntur suæ ætatis annis ageret, si robur viresque adhuc servaret, inquit, non solus enim ver, verum etiam Aethnus solet bona, & prosperitatem influere ita Aliano var. *hist. l. 13. c. 4.* De Agathone etiam Lucianus in *Rhetorum præcept. p. 448.* & Xenophanis *Symposi. p. 898.* Coevus fuit ex Cozzando cit. Socratis, & Euphridis, Mitylenæ, Herodoti, Tuciddidis, & Euphridis, Claruit teste Fabro de *Pœtis Græcis p. 85.* tempore Aristophanis. Ex Voisio de *Pœtis Græcis cap. 6. p. 39.* & *cap. 7. p. 50.* Crasso, & Morerio *eleolymph. 90.* ante Christum natum 416. Scripsit.

Tragedias, & Comedias, ex Patritio, & Gyraldus: ex Tragediis ab Athenæo *l. 10. c. 30. p. 454.* & *l. 12. c. 7. p. 538.* memorantur.

Thyestes, & Thelapnos, ex quibus aliqua adducit fragmenta: sicut alia ejus ca. rmina alibi exhibet suppressio operis nomine *l. 5. c. 1. p. 185.* ubi sepium Agathonem dicit, *lib. 10. c. 12. p. 445.* & *l. 13. c. 6. p. 584.* Extant & apud Joeseobæum nonnulla Agathonis Carmina: sed an nostri, an alterius Agathonis sint, pendet in ambiguo: quod etiam dictum velim de Agathonis fragmentis in libro, cui titulus: *Excerpta ex Tragediis, & Comædiis Græcis tum quæ extant, tum quæ perierunt emendata, & latinis versibus reddita ab Hugone Grotio Græco-lat. Parisiis apud Nicolaum Buon 1616.* in 4. carmen apud Aristotelem *l. 5. moral.* nostri puto, Aristoteles *Pœt. c. 7.* aliam Agathonis Tragediam prodit, cujus nomen

Flos, in qua nedum actiones verum etiam & verba erant ficta, sed nimis delectabilia: quod etiam narrat Gyraldus cit. Paulus Benius in *Arist. Pœt. cap. 7. part. 54. n. 188. p. 239.* & Castelvetro in *Pœt. Arist. par. 3. part. 7. p. 211.* & seq. ipse enim omnium primas fidei hominibus in tragediis usus est, ut cum Alex. Sardo de *ver. invent. lib. 1. p. 43.* scripsi in *Additionibus ad Sicillam Inventricem D. Vinc. Auria cap. 31. p. 247.* Ipse etiam primus inter Tragediarum actiones interposuit Chorum, qui ab eorumdem actionibus aliena, & penitus sejuncta caneret, ut ex Aristotele citato: quod ipse cum eodem Castelvetro *par. 3. part. 30. pag. 402.* non approbat: ego ex hac tragediarum interfectione emanasse puto Intermedia, ut vocant, quorum usus in recentioribus Comici, est fre-

quentissimus. Scripsit etiam.

Gymbus, ad æmulationem Gorgiæ ex Crasso, Morerio, Patritio, qui neicire fidei sit hie Gorgia celeberrimus voster Siculus, an aliussed nostrum Gorgiam Leontinum fuisse clarissimè patet ex Philostrato in *visis Sophistæ. p. 497.* qui in vita Gorgiæ Leontini ait: *Agathonem verè Pœta tragicus, quem Comædia sapientem, & elegantem esse non ignorat, jambicis plerumque Gorgiæcæ mictur.* Tandem Troja excidium in tragico quodam opere oclausit: quod adeo Aristotelem displicuit, ut in oburgationem adierit, dum in unica tragedia tantam eventuum molem coarctare ausus fuerit: ita in sua *pœt. c. 17.* cujus sententiam sequutus est Paulus Benius in *Arist. Pœt. c. 17. part. 94. n. 450. p. 376.* & Castelvetro *loc. cit.*

S. AGATHO Pontifex Maximus Panormitanus Ecclesiæ Catholice lumen. Præusquam illustriora ejus vitæ gesta delibando referam, de patria tanti viri breviter disquisitionem instituere oportet, ut iuanes infringam conatus, qui subterpe eundem Siculis, & Panormitanis atrentarunt, Omnium primus occurrit Alphonsus Ciaconius in *visis Pontif.* qui eam compendit ab innumeris scriptoribus Agathonem Siculum renunciarum, perperam Aquilani castro quodam vallis Siciliæ in Provincia ulterioris Aprutii natum scripsit. At Ciaconius commentum convellunt Octavianus Caetanus in *animad. ad co. 1. 55. Siculor. p. 1.* & August. Inveges *par. 2. annal. Panorm. p. 466.* Siculi enim voce ex vocabuli usu, sine alia appositione, in Insula Siciliæ natus indicatur: nec scriptorum quispian cum Siculum quæquam enunciat in valle Siciliæ apud Samnites unquam intellexit quod præter citatos liberos affirmant Arnaldus Uvion in *ligno vite lib. 2. c. 1. p. 135.* Franc. Scorius in *visis Agathonis p. 2.* & Jos. Perdicaris in *visis 55. Siculor. p. 73.* hinc eam Ciaconius interpretatorem suam nullo auctoris fulcramento communiat, cæ facilitate qua exhibetur etiam rejicitur. Hieronymus Marafioti in *Chronie. Calabrig. lib. 1. cap. 26. p. 56.* hoc argumento Agathonem ad Calabriam trahere conatur: ait enim, Agathonem in epistola ad Constantinum Imp. Abundantium Episcopum Paternensem, & Joannem Episcopum Rhegiensem contertaneos suos vocasse: cum autem Præsules ipsos Rheginos fuisse constet, Rhegium & Agathonem putandum concludit. At Caetanus cit. Marafioti argumentum retorquendo, ait: Si Agatho ab innumeris scriptoribus Siculus acclamatur, potius dicendum, Abundantium, & Joannem Siculos fuisse. Sed facilis Marafioti ratiocinatio diluitur, cum Agathonis epistola spectatur: in ea enim, ut Caetanus observat, non contertaneos, sed consanulos legitur, quod usus Pontificum est, & qui à limine Ecclesiastica historia salutavit satis superque sciri lege & epistolam ejusdem Agathonis & Concilii Romani in *Conciliis Generalibus to. 3.* ex editione Severini Binii *p. 22.* ubi Theodorum Angliæ Primatem Consanulum vocat. Denum M. Joannes Fiore in *Calabria illustr. lib. 4. cap. 4. n. 5. p. 384.* ut Calab-

Calabrie causam defendat; primam remissivè ait, Siculum etiam natum in Calabria intelligi; quod nos in nostro Bibliothecæ apparatus contra ipsius rationes refellimus. Secundo contra Inveges mirari, ait, eundem Ciacconii opinionem novitatis, ac singularitatis damnasæ, cum multi Auctores celeberrimi Agathonem non natum in Sicilia dixere ante, & post Ciacconium; hos autem Auctores nominat Scipionem Mazzellam, Henricum Baccum, Joannem Tassonem, Marcum Ant. Politum, Gabrielem Barrium, Prosuperum Parisium, Octavium Beltranum, & Hier. Marafioti. At hi omnes non Ciacconium sequuti sunt, sed Marafiotum, qui Rhegiensem dixit Agathonem, cuius opinionem jam satis rejicimus: omnes etiam, excepto Barrio, post Ciacconium scripsisse liquidò constat ex eodemdem libris editis, ut habemus apud Nic. Topium in *Biblioth. Neapolitana*. Hinc merito singularem, novam, & tanquam somnium damnavit Inveges Ciacconii opinionem; cui nec calculum rationibus suis Pater Fiore adjecit. Nec felicius Marafioti patrociniū cessit eidem Patri Fiore; ait enim: Marafiotus Vir Religiosus, ac prudens in Epistola Agathonis apud antiquiores Conciliorum editiones forsitan *Caterraneus* vidit, non *Consamulori* data verò ex lectione ad sui favorem Agathonem Rheginum fuisse ineptissimè deducta. At ego patienter omnes Conciliorum editiones observavi, in quibus constanter *Consamulos* adveni. Ipsa etiam Agathonis epistola apud Baronium *anno. 8. an. 680. n. 9.* habet *Famalos*: ideoque ne dum de Marafioti fraude suspicandum, sed eerte dicendum Agathonis epistolam deturpasset: seu potius Barrium hoc commentum excogitasset, ut aliorum spoliis Calabream tegeret; hic enim de *situ & antiq. Calabria lib. 3. apud Italiani Illustr. p. 1094.* Conterreaneos primam protulit hunc verò clausis oculis sequens est Marafiotus: ideoque omnis mala deductæ ratiocinatio ex falsis penitus principiis corrui. Nec superest dubitandi locus, Agathonem in Sicilia ortum: ut ex antiquis, & recentioribus scriptoribus patet; ex quibus solum memoris revocabo Anastasium Bibliothecarium in *visis Pontif. S. Antoninum p. 2. bist. tit. 13. cap. 4. 6. 4. Jo. Tricemium de Viris Ill. Ord. S. Bened. lib. 4. c. 4. p. 119. & lib. 3. cap. 150. pag. 84.* ita etiam *cap. Agatho distin. 63.* At quæ in Urbe Siciliæ natus Agatho? Non melius Josephum Bonifilium *bist. Sicil. par. 1. lib. 1. p. 41. & in Mess. lib. 8. p. 57.* scripsisse Agathonem Catanensem: hinc Jo. Baptista de Grossis Catanensis in libris suis opus inscriptum, *Agatho Restitutus*, edendum pluries minatus est potius, quam promisit. At quis unquam scriptorum Agathonem Catanensem fuisse affirmavit? Fabella hæc, ut Perdicarus de SS. *Sicul. p. 73.* ait, purum fuit Bonifilii somnium, ut de morte Panormitanorum res exturbare tætare. Ab ipsa fane Catanensi Civitate, nec inter Sanctos suos recensens Agatho: inter Sanctos enim quos Catanenses putant Catanenses, & in Choro Catanensis Ecclesiæ depictos omnium oculis exhibebat. *Sicula Tom. 1.*

bent, eodem de Grossis teste in *Decacordo Catanen. tom. 1. cord. 2. mod. 3. p. 43.* & Dom. Guglielmino in libro, *Catania Destrutta p. 45.* Agathonem apponere non ausi sunt. Panormi verò exortum Agathonem non pauci affirmant: ita Panvinus in *Chron. Ecclesiast. an. 676.* Arnaldus Uvion in *ligno vitæ lib. 2. cap. 1. p. 131. & 135.* Petrus Opmeerus in opere *Cronographico p. 338.* Victorius Baldinus *Cronolog. Eccl. p. 90.* Dominicus à SS. Trinitate in *Biblioth. Theologica to. 3. fest. 4. cap. 12. p. 239.* Gabriel Bucellinus in *annal. Ord. S. Bened. par. 1. an. 678. p. 95. & in Aquila Imp. Benedic. p. 109. & bist. univers. an. 678.* Gabriel Biscoliæ *Epit. annal. Baronii to. 2. in Indice v. Romani Pontifices*, Fabius Justinianus in *indice, alphab. p. 12.* Coronelli *Biblioth. to. 2. n. 763.* Jo. Bollandus in *actis SS. to. 1. Jan. p. 1108.* qui Francisci Scorti sententiam retulit, nec improbat, Franciscus Carriere in *Chronol. Pontif. p. 22.* alique. His innumeros Siculos, & Panormitanos non addo; satis enim esse reor hic judicare, Panormitanam Ecclesiam, ævetnitis temporibus, ut Civem suum inter præcipuos Urbis Patronos relatum peculiari cultu recolere, ut infra. Panormi itaque natus Agatho Patre Pannonio, sive Pontiano ab infanti pietate potius, quam lacte nutritus, ad celestem patriam anhelare cepit: sacrisque literis datus, ob ingenii felicitatem doctrinâ inelaurit. Parentibus defunctis facultates omnes pauperibus distribuit, & rejectis mundi illecebris in Cœnobio S. Hermetis Panormi, Ord. S. Benedicti, nunc S. Joannis Eremitarum, prima Regularis vitæ elementa suscepit; ibique die, nocteque in rerum celestium contemplatione fixus, breviter ad absolutissimum sanctimonie fastigium atcessit. Ejus virtutum odor undique effusus Romanam replevit aulam, & Pontificis animum impulit, ut ad Catholicæ Ecclesiæ ornamentum in Cardinalium Senatum ascriberetur: & exinde omnium suffragiis, ac plausu, ad supremum Pontificiæ dignitatis gradum fuit evehctus anno 678. Romanam sedem vitæ sanctitate venerabiliorem effecit, & præclarissimam Christianæ perfectionis exemplam longè, latèque omnibus exhibuit, ita ut unâ omnium voce Vir Sanctissimus vocaretur. Nec defuerunt sanctitatis testimonia: nempe supra naturæ ordinem patrata miracula; adeo ut Thaumaturgi nomen à Græcis accepit. Inter alia narrat, leprosum dato osculo ab Agathone, statim mandatum. Insignia nonnulla ad Ecclesiæ utilitatem perpetravit: in primis ab Ecclesiæ facie maculam delevit; hoc est tributum, quod Imperatoribus petsolebant Pontifices statim ac ad dignitatem erant evehcti; nâ ad Agathonis petitione Constantinus Imp. ab hujus pensionis onere Ecclesiam liberavit. Ecclesiasticorum mores ad sanctimonie regulam composuit. Verè pauperum Pater, omnium primus Ecclesiastici ærarii Custodem instituit, ipseque se primum Thesaurarium constituit, ac manibus suis stipem pauperibus erogavit. Memorabilem reddidere SS. Viri Pontificum coacta Concilia: horum unum Romæ in

Basilica Lateranensi fuit celebratum, cui ipse Pontifex præsuit an. 680. & Monothelitarum errore anathematizatus percussit. In eo interfuit Theodorus Ravennatis Ecclesiae Archiepiscopus, qui ad Agathonis pedes prostratus, obedientiam Romanæ sedis sanctè juravit: & sedula nostri Pontificis curâ, sequestrata longo schismate Ecclesiani, Romanæ iterum colligavit. Celeberrimam item VI. synodum Oecumenicam Constantinopolitanam coegit: literis ad Imperatorem datis excitavit, ac fovit. In eâ iterum contra Monothelitarum insaniam fuit conclamatum; & post diuturnam dissidia, firmato inter Latinos, Græcosque, federe, Agathonis studio pax Ecclesiae redita. Graulante per Italiam contagiosa lue nosler Agathos, eximia charitatis officia edidit Romæ: ubique eum paternâ curâ, eleemosynis, lachrymisque adebat, ut sevientis morbi vires enervaret: ac tandem divino monitu, cum Martyri Sebastiano aram excitasset, statim à dissidina clade Italia fuit liberata. Editis tandem aliis pietatis argumentis, nonagenario major ad Cœlestem gloriam evolavit anno 682. die 10. Junii, vel ut aliis placet, 10. Januarii, & in Basilica D. Petri tumulatur, hac adiecta inscriptione.

Pontificalis Apex, virtutum pondere Ductus,

Ut jubar irradet, personat ut tonitru.

Quæq; modo hoc peragit doctrinæ fomes, & auctor,

Format enim gestis, quod docet eloquiis.

• Dnm simul æquiparat virtus, & culmen honoris,
Officium decorat moribus, arte gerit.

Præditus his meritis Antistes Summus Agathos,

Sedis Apostolicæ fœdera firma tenet.

En pietas, en prisca fides: insignia Patrum

Intemerata manent nobis, almae, tui.

Quis cerò cunctorum morum documenta tuorum,

Formula virtutum, dum tua vita foret?

In Sanctorum fastos relatum Agathonem veneratur Ecclesia: hinc in Martirologiis Romano, Græco, Germanico, aliisque recolitur. Panormitana verò Ecclesia ut Civem suum, & præcipuum Patronum solemniter prosequitur cultu 9. Julii. A Græcis ejus dies festus 21. Februarii peragitur. Guilelmus Cave in *Script. Eccl. lib. 1. l. 27. primo Decembris anno 681. Agathonis obitum appingit, quod apud neminem legi. Innumeri Auctores ejus gesta scribere: consule Anastasium Bibliothecarium in *Vitis Pontificum*, Baronium to. 8. *annal.* Ciacconium ejusque Auctarios, Platinam, aliosque, qui Pontificum gesta edidit. P. Franciscus Scorsius Panormitanus ejus vitam seorsim scripsit an. 1640. Panormi excusans, ut etiam Petrus Fortis in *Vitis SS. Panorm.* à p. 91. Joannes Bollandus in *Actis SS. Januarii* to. 1. à p. 623. Jos. Perdicarius in *Vitis SS. Sicul.* p. 70. alique. Edidit Agatho ex Ludovico à S. Carolo in *Biblioth. Pontif.* p. 5. Augustino Oldoino in *Atbenæo Romano* pag. 39. aliisque apud ipsos.*

Epistolas tres, quarum dux ad Aug. Imperatorem, tertia verò ad Edictum Archiepiscopum Viennensem. Harum prima ad Constantinum, Heraclium, & Thebium Imp. legitur dimidiata,

apud Baronium. to. 8. an. 680. à n. 6. integra verò habetur to. 3. *Conciliorum Generalium* ex editione Severiani Bini in *Concilio Constantinopolitano* alt. 4. à p. 12. Secunda ab Agathone simul, & Concilio Romano ad eisdem scripta, extat apud Baronium cit. an. 680. à n. 33. & in eodem *Conciliorum* tomo alt. 4. à p. 21. hæc dux epistola in Græcâ veris, & in quarta memorati Concilii sessione recitatae fuit 15. Novembris an. 680. ex Baronio cit. an. 681. n. 56. ibique à Concilii Patribus conclamata fuit divina Pontificis sapientia, fidei zelo, & eruditione conjuncta. Tertia tandem epistola ad Edictum Archiepiscopum Viennensem habetur in *Bibliotheca Floriacensi* edita à Joanne Bosco par. ult. pag. 39. in *Antiquitatibus Viennensibus* Joannis Lיערפי pag. 163. & in *annal.* Baronii to. 2. an. 682. n. 1. italicè verò apud Aug. Inveges to. 2. *annal. Panormi* p. 576. Sed hanc tertiam epistolam rejicit contra Baronium Franciscus Combefis in *bist. Hæresis Monothelit.* cap. 2. §. 5. & 6. p. 146. & 152. atque potius Leoni I. I. ascribendam: idemque obitus S. Agathonis à Baronio emendatum, & ex hac epistola à 10. Januarii ad 10. Junii translata, non à Jussit. Guilelmus Cave in *Script. Eccl.* bist. liter. p. 27. & Morerius in *dist.* to. 1. p. 68. præter duas epistolas ad Augustos Imp. scriptas purant aliam

Epistolam ad Ethelredum Mariorum Regem, & alios de collata Abbati Medamsledensis potestate vicaria. Extrat ex Cave in *Concilii Gener.* to. 4. p. 576. à L. Ellies du-Pin in *Biblioth. Eccl.* to. 6. pag. 33: hanc epistolam ab aliquo monacho Anglo efformatam suspicatur. Scripti præterea Agatho alias epistolas, quarum aliquæ ad Constantinum Imperatorem, quibus obtinuit, ut pensio illa à Romanis Pontificibus pro ipsorum consecratione solvi solita, remitteretur: hæc à Ciacconio in *vita Agathonis* memorantur, sed non extant. Alias scripsit ad Occidentis Episcopos, ut contra Monothelitarum, dementiam Provinciales Synodos congregarent, quarum vigore plures sunt coactæ, nempe Anglicana, Gallicana, Mediolanensis, aliarque à Beda *bist. Anglie* lib. 5. cap. 20. & Baronio cit. to. 8. an. 679. n. 1. memoratæ. De his epistolis, etiam de perditis Baronius cit. Binius in *notis ad Concilium VI. Constantinopolitanum*, Augustinum Inveges cit. p. 568. aliosque. Tandem Agathonis extant *Decreta* apud Gratianum cap. si omnes *dist.* 19. & cap. Agatho *dist.* 63.

ALANVS Siculus, sed incertæ patris, Poeta, & Orator clarissimus: quo vixit ævo, ignoratur. Scripti ex Gesnero in *Biblioth.* p. 17.

In *Ciceronis Rhetoricam secundam.*

Ex Josia Simlero in *epit. Biblioth. Gesneri* p. 4. etiam edidit librum

De plantæ Naturæ, partim carmine, partim soluta oratione compositum (hoc modo primum, non hunc secundum librum concinnatum, perperam scribit Coronelli in *Biblioth.* to. 2. n. 2678.) At Robertus Holcote, in c. 10. *Salomonis lēli*, 129. apud eundem Gesnerum opinatur, quod opus de Plantæ Naturæ, sit Alani de Insulis fortis, non Alani Siculi. Et sanè Guilelmus Cave in *scrip. Eccl.*

Ecles. hist. literar. to. 1. p. 492. Trittenius de script. *Ecles.* p. 305. & Gesnerus cit. Alano de Insulis hoc opus accensit: ideoque Joannes Mollerus de script. *Hononymi cap. 6. p. 534.* cum Joanne Gebhardo in *Prologomenis ad parabolas. c. 1. de Insulis.* Simlerum reſellunt ab hononymiz virio deceptum.

ALBANICIVS ab **ALBANO** Siculus Juris utriusque doctor, cujus patria, & ætas in obscuro est. Scriptis

Consilium, in diversorum illustrium sapientissimorum Siculorum Consiliis, à Petro Luna collectis. Panormi apud Erasimum de Simeone 1617. in fol.

S. ALBERTVS Carmelidel instituti singulare ornamētum. De ejus Patria diuturna diffidia inter Drepanitanos, & Eryeinios fovit Religionis studium, utriusque enim ut civem sibi vindicare conatur: at ne pietatis obsequiis officiam, aliis dissertationem remitto. Natus itaque est patre Benedicto Abbate, & Joanna Politeia nobilitate clarissimis. Præcessit Parentum longa sterilitas annorum 26. at edito voto quod nascituram prolem **B. Mariz** Virgini in ordine Carmelitarum dicarent, optatam fecunditatem impetrarunt. Vita per somnū ab iisdem patribus rigidissima fuit, quam marem venter emittere videbatur, futuræ sanctimoniz splendores præsignavit. Inania oblectamenta parvulus declinavit, & pietatis studia literis addidit: inde votū consensu ad Carmelitarum Cœnobium propè Drepanum convolvit, in quo mirabili animi æstu sanctissimum vite genus amplexus est. Virtutibus omnibus instructus effulsit: in sapientiarum literarum studiis adeo profecit, ut inter eruditissimos eam tempore eninuerit. Concionatoris munus suscepit in aetate victoris cœno ad salutandam peccatellæ vitium revocavit, ac nonnullos Ethnicos, & judæica labe affectos ad Catholicæ fidei lumen reduxit. Eximii viri sanctimoniam quam plurimis Deas miraculis illustravit illudque in primis memorabile narravit ejus vite Scriptores, quod dum ingenti classe præmebatur Messana an. 1301. à Roberto Neapolis Rege, dira famem Urbem aggressa, supremum exitum minabatur obsessis; ad civium preces Deum exoravit Albertus, & exemplō quatuor oneravit naves per medios hostes in portū impulsæ, egestatis angustias expulere, & urbem à periculo liberarunt. Prophetia dono futura prædixit: cordium ad divina luce petasus penetravit, aliæque mirabilia peregit, quæ sanctitati suæ venerationem, nominis splendorem conciliarunt. Hinc non immerito ordinis sui Fratres Siculæ Provinciæ præfecerunt, quàm zeli ardore, eximii prudentiâ, ac virtutum splendore illustravit. Demum in Cœnobio Menanensi dum ab hominum frequentia semotis solitudinis deliciis fruebatur, Ingravescens ætate, Cœlestis Patriæ desiderio æstare cepit. Invenit mortis diem, Fratribus convocatis, obitus sui, ac Sotoris horam eodem die Drepani moriturus prædixit. Instante verò transitu genibus innixus Deum exoravit, & invocata Deipare

auxiliari ope, ad ea verba: *In manus tuas Domine commendo spiritum meum*, animam efflavit, quæ in candidissimæ columbæ specie recta ad Cœlum viâ; videntibus fratribus, evolavit 7. Augusti an. 1307. Corpus verò durissimo cilicio circumscriptum, odorem effudit gratissimum. Messanensem Populum ad sanctissimi viri exuvias vocavit ex campanum, quod, nemine pulsante, ejus mortem enuntiavit. Ad Cathedralē Ecclesiā funebri pompa cadaver delatum fuit; & cū inter Clerum Populumque orta esset contentio, cantandumne de sanctorum sacrum, an verò Confessorum; Deo remissa est quæstionis solutio; jussit enim Archiepiscopus Messanenſis ut Deum enixe orarent: annuit Deus populi votis; ideoque duo Angeli lumine radiantes, & Cœlo delapsi albis amicti vestibus, aureisq; solis præcincti, decantavit: *Or jussi meditabitur sapientiam*; & statim evanuerunt. Itaque parestia Divini Numinis voluntate, consensum Confessorum solemniter celebrata, non sine læta lacrymarū effusione quibus expletis, cadaver ad Carmelitarū ædem redditum, innumera edidit miracula: proinde Sixtus IV. in Sanctorum numero retulit; ex Bulla data Romæ 31. Maii 1476. Sancti hujus vitam perspicere multi præsertim Vincentius Barbarus Drepanitanus editam Panormi 1536. recusat ibidem 1688. quam exscripsit Octavius Caetanus to. 2. SS. Siculor. d. p. 119. Jo. Maria Politianus, eamque adducit Sodus 7. Aug. Theodorus Arianus Messana 1646. Thomas Cantoni Bononiz 1679. Laurentius Abbas carmine italico Florentiæ: carmine verò latino Bap. Mantuanus in *fessis* lib. 8. Petrus Ribadiniera in *Vitis* SS. Heribertus Hosvevudus in *Gener. legends* SS. 7. Aug. Alphonsus Vigliegas in *Vitis* SS. Placidus Sanperius *Iconolog. M. P. lib. 2. cap. 9. d. p. 184.* Joannes Maria Fornari in *anno memor. Carmelit.* to. 1. 3. d. p. 736. & to. 2. 7. Aug. d. p. 242. De eo etiam Bzovius *annal. Eccles.* to. 13. anno 1292. n. 7. Joannes Bap. Lezana *annal. Carmelit.* t. 4. ab an. 1250. & seq. Michael Mugnos in *Propugnaculo. Alie lib. 2. tit. 3. cap. 1. ar. 2. p. 318.* Marcus Anronius Allegre in *Paradiso Carmelitici decoris* fl. q. & 14. Theophilus Raynaudus de *scapulari Mariano* par. 1. cap. 4. 5. 4. Andreas Bruner in *fessis Marianis* 7. Augusti. Daniel à Virg. Maria in *Speculo Carmelit.* to. 1. p. 3. L. 6. n. 3499. & to. 2. par. 4. 7. Aug. d. n. 2162. 3404. 3420. & alii apud ipsum alibi pluries; & ut innumeros omittam Vinc. Coronelli *Biblioth.* to. 2. qui ter ipsius meminit nempe n. 3198. de Alberto Carmelita, n. 3226. de Alberto Messanenſi, n. 3254. de Alberto Drepanitano, ac eundem esse legentibus patet. Ejus etiam memoria extat in Martyrologiis Romano, & Carmelitano Petri Tho. Saraceni à pag. 199. aliisque. Joannes Tritemius de *Vitis illustr.* Ord. B. M. de Monte Carmelo apud Daniele à Virgine Maria cit. to. 2. n. 3070. Albertum in divinis scripturis studiosum, atque doctissimum vocat: quem idem Daniel n. 3693. inter scriptores Ordinis recenset, Petrus Lucius Belga in *Biblioth. Carmel.* p. 3. & Arnaldus Boslius de *Vitis illustr.* Ord. Carmel. apud eundem Daniele cit. n. 3006. multa utilis scripsisse affirmant.

Possevinus in *appar. sac.* to. 1. p. 30. ait: *Plures scripsisse, quæ cum non crearent ad manus meas, sat fuerit ea indicasse.* Ex Joanne Maria Politiano in vita, Gesnero in *Biblioth.* p. 19. & Coronelli cit. n. 3254. scripsit

De Pius moribus.

De Timore Dei.

De Amore Fraternali.

De Patientia.

De Mundi contemptu.

De Fallacis Diaboli.

Homilias ad Populum.

ALBERTUS FARDELLA nobilis Drepanitanus Clericus Regularis, natus an. 1620. & in ordinem admittus Panormi 25. Augusti 1632. solemnem emisit vota Romæ 25. Iulii 1637. ibique severiores disciplinas accepit, ac ita ob egregias ingenii dotes effulsit, ut eximium in Philosophicis, ac Theologicis studiis laudem promeruerit: ideoque anno ætatis suæ 19. Philosophiam docuit Panormi, & exinde Scholasticam Theologiam, quam pluries ibidem tradidit, eo Discipulorum progressu, ut doctrinæ profunditate, egregios instituerit viros ad Ordinis sui ornamentum. Galliam etiam scientiarum splendoribus illustravit: Parisiis enim easdem facultates docuit in regia domo S. Annæ. Hic ingenii acumine primarios Parisiensis Academiæ Doctores in sui admirationem traxit, qui, præter morem, pluries ad publicas disputationes accerserent: & in Theologicis concertationibus celeberrimū sibi nomen comparavit, ibidem non sine maxima sui gloria primus omnium sententiam adjuvenit, & docuit, quod Demones, & anime in lætæ æternis cruciatibus damnaræ, ab igne materiali torqueretur per unionem hypostaticam ad ignem, ut satis patet in *Altiſſimis meis ad Siciliam Invenitricem D. Vincentii Atria cap. 105. p. 228.* Roman regressus vires credibile dictu, quos à Magnaribus, ac S. R. E. Cardinalibus honores acceperit ob doctrinæ præstia ita: & dū ibi moras protraxit in difficillimis rerum questionibus ipsum frequenter conveniebant, ut inextricabiles nexūs sapienter eloadaret. Carolus Robertus de Victoriis Cardinalis in suam Theologiam, & confessorium Albertum delegit, & in omnibus legationibus suis, obituſque numeribus, individuum socium voluit. Eo defuncto per annos plures Theologiam docuit Romæ; & exinde Siciliam, repetiit 27. 1675. ut Præpositi munere Panormi tantam domum S. Joseph moderaretur, ut antea ibidem aliam S. Mariz de Catena gubernaverat. Siculæ etiam Provincie visitationem obivit. Concionator eximius, eloquentiā claruit. In divinis rebus versatissimus, omnes propè scripturæ libros insigni memorie vi retinebat. Insistuti tenacissimus custos, virtutes egregie coluit morum præsertim suavitæ, & singulari humilitate clarus, omnibus mansuetudinis exemplum, non sine admiratione exhibuit. Tandem dum Theologicas lectiones, ut typis traderet, eliminabat, inopinato morbo correptus, religiosè decessit Panormi 19. Januarii 1683. De eo P. D.

Franc. Maria Magius in *propositis bene moriendi* L. 1. prop. 22. p. 171. ad id. 10. præno nomine italicè *Brevet compendium della città del Glorioso. Marcare S. Mamillano, Cittadino, & Arcivescovo della felice Città di Palermo* auctoris apud Augustinum Bostium 1658. in 8.

Novena per la Nascita della Beatissima Vergina. Ibid. apud Petrum de Fiola 1681. in 8.

Docilissimum reliquii M. V. Votum, cui titulus

Optica invisibilium, seu veritates Fidei umbra, & natura lumine exorta, per varias disputationes distinctas, de Deo secundum se.

ALBERTUS JOZZI Messanenſis Poeta, tum vernaculū, tum etruscā linguā carmina edendo, claruit circa annum 1662. Ipsum laudat Joseph Galeanus in *Musis Siculis* par. 2. to. 2. p. 388. ibique Alberti extant

Canzoni siciliane. Panormi apud Joseph Bifagnum 1662. in 12.

ALBERTUS PALICIVS Catanensis propè annum 1637. vixit, quo elidit italicè

Corra della Nobiltà di Sicilia, che entra in Parlamento. Panormi 1637. in fol.

ALBERTUS PICCIOLUS Messanenſis Sacerdos, aliquando Congregationis Oratorii Messanenſis. A teneris unguiculis, literis addictus, diu in evolendis auctorum voluminibus insudavit. Utriusque Juris laudē insignitiss, doctrinæ laude in Messanenſi Academia Jura Pontificia docuit. Li historis factis, prophetisq; veritas, eximiam eruditionem pluries patefecit. Messanæ morum integritate, solitudinē, & viri inculpate documentis claus, venerationē dignum existimant. Florentē adhuc ætate obiit Messanæ mense Janii an. 1632. & in Ecclesia S. Agathæ Clericorum Minorum sepultus jacet. Laudibus ornant Albertum Benedictus Salvagus, & Franc. Maria Arenæ in orationibus suæ rectoris Messanæ editis 1632. Placidus Samperius *Iconolog. M. P. lib. 1. p. 37.* Placidus Reina *Notic. hist. Messan. par. 2. p. 227. & 439.* Stephanus Maurus in *sua Messana cap. 21. p. 302.* Petrus Aſalonius de *sua familia p. 343.* & Joseph Ambrosius in *descrip. festi epistola Mariana* p. 125. Elidit.

De antiquo Jure Ecclesiæ Sicilia diffinitione. Messanæ apud Petrum Brea 1623. in 4.

Philadelpia adversus Mamertine Immunitatis exluminatores. Venetiis apud Nicolaum Misserinum 1623. in 4. sub anagrammatica larva L. Porcii Calbeti I. C. & Colantræ 1628. ex Fontana in *Biblioth. legalis* p. 171.

Apolegeticam expostulationem pro S. P. Q. Romanæ. Venetiis apud Nicolaum Misserinum 1623. in 4. Hæc duo postrema opera à Siculis Quæstoribus prohibita, iussu, supremi Tribunalis Hispaniæ publicæ luci restituta sunt. Scripserat etiam volumina duo

De Immunitate Ecclesiastica, quorum editionē aggressus, non extinguit, ut abolveretur, ex Mauro, & Reina cit. addit; Maurus, scripsisse etiā

De dividuis, & individuis M. S. S. & Poemata M. S. S. ALBERTUS TUCCARI nobilis Messanenſis Politioris literas excoluit. Messanenſem Academi-

miam,

iniam, cui nomen, degit *Abbarbicati*, destitutam, inauguravit, in proprias aedes excepit, & diu fovit. Senatoris munus in patriam exercuit. Relictis patriis laribus ab an. 1676. regressus est an. 1703. & Massanz vivit. Ipsum laudat Petrus Ansalonus de sua familia p. 395. & Donia. Arganantius in *Pompis Festivis* p. 138. Italicè edidit.

L' Arca Africana di verso Accademica nella nascita del Prencipe delle Spagne, in libro inscripto, *Fasoli Presigii dell' Accademia degli Abbarbicati, per la nascita felice del Prencipe delle Spagne*. Venetiis apud Bodium 1659. in 4. in eo etiam nonnulla Alberti carmina habes italica. Ipsi etiam ascribunt librū suppresso nomine editū hoc titulo.

Il Veridico Messinese, o sia succinta Relazione di quanto è seguito nella Città di Messina dal giorno della Rivoluzione fino alla chiamata de Francesi. Rhegii apud Prosperum Vedrotum 1676. in 12.

ALCADINUS sive ALCADIMUS Siculus, & ni fallor, Syracusanus, ex Garsino Syracusano ortus, Saletnum se contulit, ut ibidem literarum studiis operam daret. Ob ingenii felicitatem, emenso brevi temporis tractu Philosophia, ac Medicinæ curriculum, eā doctrinæ præstantiā locupletatus effulsit, ut in eadem Urbe has facultates non sine maximā laude, docuerit: hinc magnam nominis celebritatem adeptus: eximii medicæ opinionis claruit: adeo ut singuli Principes, ac Dynastæ ad salutis tuitionem apud se habere semper maximè cuperent. Henricus VI. Imper. Neapolim appulsus, cum letali morbo laboraret, ab Alcadini doctrinā fuit proutiā suavitati restitutus: ideoque Imperatori gratiā suā, ab ipso muneribus, opibusque cumulatus est. Defuncto Henrico, medicus etiam Fulgerii II. mori fuit, cuius rogatu de Balnei Patculini elaboravit opusculum latius numeris concinnatum, ut Felde-rico Poësis amantissimo, morem gereret. Prestantissimus hic Medicus, ac Poeta claruit ann. 1191. ac fato cessit annis natus 53. De eo Gesnerus in *Biblioth.* p. 22. & ex eo Cornelli in *Biblioth.* 10. 2. n. 3506. & Auctor 10. 3. *Dictionary Magni* sive *Supplem. ad dict. Lud. Morerii* p. 33. Scripsit

De Balnei Patculini metro. Extat in libro inscripto de Balneis omnia, quæ extat apud Græcos, & Arabes. Venetiis apud Juncos 1553. in fol. & in libro, cui titulus: *Opusculum de Balnei Patculini, B. jorum, & Pibechenarum à Joanne Eliso medico illustratum*, denuo à Scipione Mazzella Neapolitano recognovit &c. Neapoli apud Horatium Salvianum 1591. in 8. in quo pag. 43. Alcadini elogium legitur. Jo. Franciscus Lombardus in libro de Balnei Patculini, edito in Italia illustrata, ponit quædam Alcadini in opusculum suum exscripsit. Edidit etiam Alcadinus ex Gesnero

De Triumphis Henrici Imp.

De his quæ à Friderico II. Imp. præclarè, ac fortiter gesta sunt.

Hæc scripsisse etiam patet ex epigrammatibus, quo suum de Balnei opusculum Friderico Cæsari nuncupavit: ex eo etiam deducimus, quod Annales Cæsariani moliebatur.

ALCIMENES Megarenensis Tragicus Poeta, de

quo Suidas to. 1. p. 178. Gyraldus de Poet. *bislor.* dial. 7. p. 287. Crædus de Poet. Græc. p. 18. sed horum nemo de ætate, & de editi. floribus commemorat: ideoque Vossius de Poetis Græcis p. 85. Poetis incertæ ætatis accessit: nec aliquis ex illis scriptoribus exponit an Megarenis ex Sicilia, vel Græcia. Siculū verò puto, & illum, de quo Jo. Vigeniū nullius in indice Siculorū Poetarū, quem in ipso limite libri de Poetis Siculis præxit. Hieronymus Ragula cum in *elog. Siculor. pag. 19. 27. in Sicil. Biblioth. ceter.* p. 18. Magaricem putat, & inter Siculos recitat: ut eoq; ex Magara Siciliæ dicendus.

ALCIMVS Historicus incertæ patris, sed Siculus, ut apertissimè Athenæus lib. 10. cap. 10. pag. 441. Gesnerus in *Biblioth.* pag. 23. Cerardus, Jo. Vossius de *bist. Græc.* lib. 4. p. 501. Uti. Cæcæus in *animad. ad Vitæ S. Sicul.* 10. 2. p. 43. qui Alcimum vocat, Petrus Carrera de *Æt. i.* lib. 1. cap. 1. p. 3. & in *bist. Cæcen.* col. 1. lib. 3. cap. 7. p. 277. ex Theocriti Schoiaste, Jo. Brunetius Campegius de *re cibaria* lib. 3. cap. 7. alique. Quo vixit ævo in obscuro est: adeo, ut inter incertæ ætatis historicos Alcimum collocat Vossius cit. Græcā linguā scripsit historias, nempe

Italica, ex Athenæo, Gesnero, & Vossio loc. cit.

Siculus Reges, ex Athenæo lib. 7. cap. 20. p. 322. & Natale de Comibus *mythol.* l. 9. cap. 8. qui hujusce o. eris tertium librum citat.

De Statuariis librum Alcimi etiam citat idem de Comibus lib. 7. c. 16.

Ab Athenæo Alci nas citatur lib. 12. cap. 3. p. 518. suppresso nomine operis. Laertius lib. 3. in Platone, Alcimum citat in libris, quos ad Amyntham scripsit: & de nostro Siculo intelligendū. indicat Gesnerus: et lib. 2. de Stilpione, me nimit Alcimi oratoris, sed a i. idem ac noster hic toricus sit, Alci nas. Sa 12 Coronas illi *Biblioth.* 10. 2. n. 3698. & 3701. de utroque distinet egit.

ALCMAN celebris Poeta Lyricus. Huius poetæ gesta ex homonymiæ fraude confusa, hæc notata: duo etiam Alcmænis nomine Poetæ lyrici claruisse, & uisus gesta, scriptaque alteri ascribunt. Hora n quum apud Sardem Lidiæ urbem, vel apud Amicla in Lacedæmoniorum civitatē, alia n Meissæ in Sicilia, (perpetua aliqui ex Meissæ apud Peloponnesum) natum scribunt. Suidas to. 1. pag. 179. cum de primo egisset, addidit: *est etiam alius Alcm in unius ex lyricis, quem Meissæ enlit, vel quem Meissæ genuit*: & Gyraldus de Poet. *bist. dial.* 9. pag. 328. ait: *Sunt & qui alterum Alcm fuisse asserant in Urbe Meissæ, & ipsum Lyricum.* de utroque Vossius de Poetis Græcis cap. 3. p. 13. & 15. Hofmannus in lex. 10. 1. p. 77. Morerius in *dict.* 10. 1. p. 123. & Coronis *Biblioth.* 10. 2. n. 3743. & 3744. De primo consule Plutarchum de exilio; Gyraldum cit. & Carolum Stephanum in *bist. bist.* & Poet. p. 150. quibus ex Sarde fuisse placet. Statius lib. 4. *Sylvar.* in *epiced. in parrem*, ex Amicla Laconica urbe prolatum putat. Frauc. Patritius Poet. dec. *bist.* lib. 1. p. 53. ex Laconia: etsi Velleus Paterculius *bist.* lib. 1. in fine, hanc opinionem reiiciat, ait enim: *Alcmæna Lacones falsi sibi vindicant.* hoc vide etiam

Græc.

Cratium de Poetis Græc. p. 19. Secundus verò Siculus fuit, quem Suidas Mæloam Lacedæmoniorum gentilem opinatur: *Alcman Lacon ex Mæloa.* & intra: *est & alius Alcman unus ex lyricis, quem Mæloana tulit, vel quem Mæloana genuit.* At Suidam co. rigis Cyraldis, Lacedæmonium enim cum Mælianensi confundere videtur. Suidas, ait Gyraldus, *ex Urbe Mæloana, in eo licet perperam legatur, Mæloam, fuisse ait;* quæ Gyraldi correctio haud placet Thomæ Pinedo in *Breviario Lullorum*, quos citat Stephanus p. 753. ait enim, unus Alcman ex Mæloa loco seu tribu Laconicæ; altes ex Mæloa & Urbe Laconicæ. Hunc etiam Mælianensem voluit Constantinus Lascaris apud Maurolycum *hifl. Siel. l. 1. p. 17.* Placidus Reina not. *hifl. Mæloana par. 1. p. 110.* Franc. Flacomius in *Sielia. feli. 3. p. 37. & in aclog. p. 34.* Hier. Ragusa in *eleg. Siel. p. 29. et in Siel. Biblioth. vet. p. 19. & alii.* De tempore, quo claruerit Mælianensis multiplex est apud Scriptores sententia, ex eadem confusiois ratione: Suidas enim & Gelsæus in *Biblioth. p. 23.* olymp. 27. vixisse putant. Eusebius in *Chron. olymp. 30. & 42.* At Vossius *cit. existimat, intelligendum.* olymp. 30. de Lacedæmonio, olymp. 42. de Mælianense: & licet apud Eusebium olymp. 30. legatur Alcman, ut vidit Gyraldus, attamen scribendum Alcman ex Josepho Scaligero in eodem Eusebio, & Vossio *cit. Olymp. 42. etiam statuit Petavius de doct. tempor. l. 3. p. 553.* Hinc Reina *cit. p. 113.* alium ab alio Alcmane secernens Lacedæmonium antiquiorem olymp. 27. (ita & Mæroetias in *dist.*) vel 28. vixisse ait; Siculum verò recentiore olymp. 43. Noster Siculus Alcman Lyricus Poeta græcæ scriptus, sed quæ ediderit, quæque gentis divinare non audeo. Sed cum Reina *cit. p. 114.* opinetur nonnulla Alcmanis gesta, ac libros intercursum nostri Siculi fuerint, aliterius & Graiffæ, cum Coronelli existimet, quod multa antiquioris recentiori ascribant Scriptores, & inter se discrepent; ideoque Alcmanis omnia hic recenseo, ut quæ Siculo, sicut & extero convenire possint. Suidas itaq; *tem. 1. p. 179.* ait: Alcmanem ex servis parencibus natum, amoribus dicatum vixisse, quorum occasione amatorii carminis inventorem proclamari scriptis autem *Carmenium libros sex,* ac fabulam, cui nomen: *Naxos sumus.* de hac etiam Photius in *Bibl. cod. 190. p. 486.* Auctor fuit primus ne versus exametri ad Lytam caneretur. Ex eo originem traxit Alamanicum dicendi genus (nam apud Alamanem frequentissimum) quo ab utraq; orationis parte verbum inter nomina collocatur. Athenæus *lib. 13. c. 8. p. 600.* Alcmanem laudat ut amatorii carminis scriptorem, in eoque genere omnium Principem, & ducem vocat: additq; in amoribus mulierum impudentissimum fuisse, ac carminum fetidam libidinem oleatum inventorem: Megalostræ amoribus caput, eam lem versibus celebrasse. *& lib. 10. cap. 4. p. 416.* aliqua ipsius carmina ascribit, in quibus se veracem fuisse fatetur. Franc. Parricius *Poet. dec. hifl. lib. 1. p. 53.* ait quod Megalostræ

Poetrix laqueis irrexitur, amatoris carmina laconicâ linguâ modulare exorsus, ex quorundam sententiâ melos primum invenit, vel primum alio merito, ab exametris diverso, multimodè amatoris carmina scripsit; quæ deinde Lyrica vocarunt, multosq; sui imitatores invenit; ideoq; eorum lyricorum Principes, & Parcis. Testatur tandem, Alamanico genere usum, librosq; sex Lyricorum Poematum scripsisse. Giraldi de *Poet. hifl. dial. p. 328.* ait, quod Patrem habuisti Damantem, ex alijs Litarum. Agefidis autem fuit servus, sed ob virtutum merita, ingeniiq; felicitatem, libertate donatus. Gule deliciis indulgit, ideoque inter helleuones adscriptus. Inter lyricos poetas primus, ante omnes poemata, quæ abq; exametris modulantur, invenit ab eo autem accepere nomen Almani versus, perperam ab alijs Almani vocati. Scripti autem dorica lingua *Lacedæmoniorum Res familiares, & domesticas libros sex, & lyricos versus,* quos Colimbos vocavit: Græci vero danci titulo Almanem notant: obisse tã idem pediculari morbo scribit. Eadem morbi vi interfectum testatur Aristoteles *hifl. anim. Plinius hifl. nat. l. 11. c. 33.* & Plutarchus in *Sylla.* Ex eodem Plutarcho de *musica,* quodam musicos modos adinvenit. Almanus *var. hifl. lib. 1. cap. 27.* inter Gulosos reponit, ideoq; forsitan Scaliger in *Poet. lib. 1. cap. 2. p. 11.* ait: unum ex his fuisse, qui vino poeticum furorem excitantur. Suidas, cum Gelsæo *Biblioth. p. 23. & Scaligero cit. lib. 1. c. 44. p. 117. & 122.* amatoris carminis inventorem putat. Pausanias *lib. 3.* Alcmanis sepulchrum in Græcia observavit, qui ait quod dorica lingua Lacedæmoniorum, minus per se suavi, scripsit: ac ipsius influavit nihil oñciere, carminibus suis gratiã sibi conciliavit; quod post Pausaniam notat Nic. Cragius de *Rep. Lacedæmoniorum lib. 1. c. 3. p. 20.* Alcmanem Mælianensem cum Laconicis causâ lit Raph. Volaterranus *lib. 13. anthropol. & Gelsæus cit.* In Anthologia sive var. epigrammatum florilegio, duobus epitaphiis Alcmanem laudant Antipatrus, & Leonida. Ipsam citant Aliaius *var. hifl. l. 12. c. 37. de animal. l. 1. c. 24.* Athenæus pluries, ac nonnulla ejusdem fragmenta habet & *lib. 3. x. 30. p. 114. & lib. 14. c. 14. p. 646.* testatur: Sosibium & Apollodorum libros de Alcmane scripsisse. Ipsius *Carmen de Castore & Polluce* citat Pausanias *lib. 1. De Anichoro* Stephanus u. *Anichorum*: idem Stephanus de *urbibus* pluries Alcmanis testimonio utitur, præsertim ver. Erycie ait: in principio secundi *Virginiorum canonicorum* Alcmanis fragmenta extant in libro: *Carmina novem illustrium Feminarum, & lyricorum*: Genæ ex Bibliotheca Fulvii Ursini Romani; & Iarid verso expressa à Laurentio Gambara Brixienfi. Anucripæ ex officina Plantiniana 1568. in 8. Ibid. ex eadem officina 1569. in 16. Pindaro subjunxit & inter Poetas Græcos Veteres Tragicos, & Lyricos Colonie 1604. in fol. & alibi.

ALEXANDER BONANNVS Panormitanus Ordinis Mii. Conventualium S. Francisci, Sacræ Theologiæ Magister doctissimus, ac Concionator

ro: egregius, Scientiarum, ornamēto, sacrarum literarum eruditione, & singulari eloquentiā celeberrimus effulfit. Ex huius ore mirabilis in auditores concionando effluebat suavitas, adeo undique irrudentibus populis, omnium animos sibi conciliabat: easque nominis fama ubique induruit, magnāque apud omnes estimatione valuit. Siculam Provinciā exiit an. 1562. & pietate eminebat. Obiit Panormi in Conobio Sancti Francisci 31. Augusti 1571. Funeri celebrando, honoris causā, interfuisse legitur Canonicoꝝ Capitulum Panormitanæ Ecclesiæ, ut ex defunctorum libris ejusdem habemus. De eo vide Præfationem, siue Elogium D. Leonardi Certosa Veneri, quod Alexandri concionibus præfixit. Possesivum appar. fac. 10. 1. p. 40. Vvadiūm in scrip. Minor. p. 8. Philippum Cagliola in manif. Prov. Sicil. Ord. Min. Conv. explor. 2. manifest. 1. p. 32. manifest. 8. p. 40. & expl. 3. manifest. 2. p. 98. Toffignanum bist. Seraph. 1. 3. p. 306. & Franc. Baronium de mæst. Panorm. lib. 3. cap. 6. p. 127. Hoc titulo prodire Alexandri Conciones.

Portus Panormi, siue Conciones Quadragesimales. Venetiis ex officina Dominici Guerzæ, & Io. Fratrum 1574. in 4.

ALEXANDER BURGOS Messanenſis Ordinis Min. Conventualium S. Francisci, vir ingenio, & doctrinā præclarus. Parentibus ex civili ordine natus 26. Decembris 1666. ab anno ætatis unde cimo Clericali militiæ nomen dedit, & humanioribus literis dicitur, inter studiorum socios eminuit. Minorum Conventualium institutum amplexus 5. Octobris 1682. solemniter emisit vota 6. Octobris 1683. Emenſo studiorum curriculum, sodales suos Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam docuit, & ut easdem facultates in Bononiciâ Aeademia publicè traderet, electus est, in qua Rhetoricæ præcepta exposuit. Romæ, & alibi tum à viris doctrinā, & eruditione, eximii, tum etiam à Præfultibus, ac S. R. E. Cardinalibus magnā estimatione prosequutus semper inclaruit. Hinc inter Sacre Congregationis Indictis Consultores ascriptus, doctrinā insigniter instructus effulget. Amœniores coluit literas inter egregios Poetas, & Oratores meritò recensendus Ecclesiastes enim eximius in cinerali jejuniō conciones habuit Panormi, & alibi magno cum literatorum plausu, ab eloquentiā, & eruditione laudatus. In Romana Inſecundorum Aeademia ascriptus, ibi à literatis omnibus semper cum laude excepta ejus ingenii monumenta. Vivit nunc vir inelytus Romæ, gravioribus studiis addictus in Collegio S. Bonaventuræ, in quo jam Collegialis Sacre Theologiæ emeriti laureæ acceptat. Ipsum laudat Eustachius Manfredus in fine Epistolæ ad Dominicum Quarataironum pro Reformatione Calendarii p. 62. edidit italicè

Lettera del P. Alessandro Burgos scritta ad suo amico, che contiene le notizie ſue ora avute de' danni cagionati in Sicilia da' Terremoti a 9. e 11. Gennaio 1693. con una Elegia nel fine. Panormi apud Augustinum Episcopum 1693. in 4. Neapoli apud Dominicum Parrinum 1693. in 4. Extat etiam hæc

Epistola apud Silvium Bocconem in Museo edito Venetiis typis Jo: Bap. Zuccato 1697. in 4. à pag. 25.

Palermo offeginosa à piè di S. Rosalia ſua Cittadinna, & Protettrice per basteria liberata dalle communi rovine caggionate in Sicilia da' Terremoti. Panormi typis Aug. Episcopo 1693. in 4.

Ad poeticas delicias à pueritia mirificè profusus, multa edenda paravit, præsertim italicè Il Flauto di Pane, Sonetti Bosphorecci.

La Cerva d'Arione, Sonetti maritimi. Hæc I. U. D. Iosepho Prescimonio Vati eximio, & amico suo amantissimo nuncupavit. Calme d'Ippocrène fra le tempeste del Faro, compositioni Murali, Eroiche, ed Encomiastiche.

Saette del Divino Amore, Elegie Sacre poste in bocca a più Santi Vergini.

Lagime della Penitenza, Elegie Sacre espresse dalle Sante peccatrici convertite.

Diario del Sacro Parnaso, Sonetti sopra le azioni più conspicue de' Santi, che corrono in ciascun giorno dell'anno.

Et alia quamplurima italicè, & latinè.

ALEXANDER CALAMATUS Messanenſis Sacerdos, eximius divini verbi declamator: à doctrinā, pietate, & eloquentiā emeritis laudibus celebratus. In sacris literis, Sanctorumque Patrum libris apprime versatus, non vulgari eruditione insignitus claruit. Deceſſit Messanæ an. 1648. Ipsum laudant Hippolytus Maraccius Bibl. Mar. par. 1. p. 34. & Placidus Reina Not. bist. Messan. par. 2. p. 500. Edidit

Sententias selectas pro concionibus totius anni, ex SS. Patribus, aliisque Doctoribus tum sacris, tum profanis excerptas. Messanæ apud Viduam Joann. Franc. Bianco 1637. in 8. Venetiis apud Juntas 1639. & 1653. in 4.

R. P. Antonini Dilecti Cl. Regul. & S. Officii in Regno Sicilia Consultoris dignissimi selectiorum conscientie casuum, qui in Resolutionibus Moralibus quinque priorioribus partibus, variisque tractatibus elucidantur cõpeditum. Venetiis apud Juntas, 1642. in 8.

Officium Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi Annotationibus Italicis. Ibid. apud Turrium 1642. in 16.

Italicè verò

La Croce di Giesù, e di Maria, o vero Discorsi scritturali della Passione, e compassione di Christo, e di Maria. Messanæ apud Petrum Brea 1623. in 4. Ibid. apud Jo: Franciscum Bianco 1630. in 4. recusa: exinde immutato titulo, nempe. Doloroso spettacolo della Passione, e Morte di Christo N. S. e compassione di Maria Vergine ſua dilectissima Madre. Venetiis apud Juntas 1640. in 8. & 1653. in 4.

Delle Grandezze, & Prerogative di Maria Vergine Madre di Dio Raggionamenti ſei per le festività di lei, Novena, e Sabbati di Quaresima, con due discorsi nel fine, l'uno della Lettera scritta dalla Sacratissima Vergine alla Città di Messina, & l'altro delle pene del Purgatorio. Messanæ apud Petrum Brea 1630. in 4.

L'Avvento di Christo N. S. Ibid. apud Io: Franciscum Bianco 1637. in 4. recensit tum hoc titulo. Expectatione del Verbo Incarnato, o vero Predi-

ebe dello Domeniche dell'Avvento, e feste correnti. Venetis apud Juntas 1639. & 1653. in 4.
Quaresimale con li Sabbati delle 104 di Maria Vergine. Bononietypis Caroli Zeneri 1643. in 4. & Venetiis typis Combi, & la Nou 1674. in 4.
Seleza novissima di concerti fondati nell'autorità della fiera scrittura, de' SS. Padri, ed altri gravissimi Dottori di S. Chiesa, applicabili a tutte le ferie di Quaresima, Domeniche fra l'anno, e feste correnti. Messanæ apud heredes Bianchi 1640. in 4. pluribus recusa Venetiis, præsertim typis Combi, 1643, 1648. & 1663. in 4. postrema hæc editio est decimatercia.
Instruzione de' Penitenti, nella quale s' insegna il modo di ben confessarsi sacramentalmente, con una breve regola per fare la Confessione Generale fruttuosamente. Messanæ apud Jo. Franc. Bianchi 1628. in 12. Ibid. apud Viduam Bianchi 1637. in 12. & post alias editiones, ibidem typis Heredum Petri Brea 1656. in 12. editio decimatercia.
Esercizii spirituali per l'Oratione delle Quarant'ore. Ibid. apud heredes Petri Brea 1646. in 24. editio tertia, & iterum Messanæ typis Pauli Bonacuta 1672. in 12.
Historie sacre, & altre varie cose deservite. Ibid. apud Iacuum Matthæi 1647. in 12.
Le meraviglie operate da Christo N. S. nell'Institutione del SS. Sacramento, discorsi tre. Ibid. apud eundem 1647. in 12.
Hinni Sacri del Breviario Romano, con le quattro sequenze, che si leggono nel Messale nelle solennità di S. Chiesa tradotti, e commentati in lingua volgare. Ibid. apud Petrum Brea 1639. in 8. & iterum juxta reformationem Urbani VIII. Messanæ typis Viduæ Bianchi 1642. in 8.
Trionfo dell' Amore di Maria Vergine verso Dio sopra tutte le Creature. Ib. ap. Iac. Matthæi 1647. in 12.
Serto spirituale intessuto di varie devotioni in honore della S. Vergine. Neapoli apud Goffardum 1646. in 12.
Delle Lodi, Virtù, Meriti, e Prerogative della Gran Madre di Dio, discorsi otto. Venetiis apud Oddonem 1646. in 4.
Santuario, o vero Discorsi panegirici per le feste di Gesù Christo, della Beatissima Vergine, e de' Santi, con tre discorsi per li tre giorni delle Rogationi, e un altro in occasione di Professione di Monaca. Venetiis apud Jo. Jacobum Hertz, & Giannos 1658. in 4. opus postumum.
Panegirico sacro de' pregi di Messina per la Lettera di Nostra Signora. Messanæ apud Heredes Petri Brea 1646. in 4.
Modo di aggiutare gli Agonizzanti. Venet. 1640. in 8. iterum cum hoc titulo. *Prattica per aggiutare a ben morire.* Ibid. apud Juntas 1653. in 4.
Messina Giuliva per la Lettera scrittale da M. V. ex Reina cit. p. 501.
Editioni paraverat latinæ
Anatome conscientia seu Resolutionum omnium ferè casuum, qui in administratione Sacramenti Patienti occurrere possunt.
Vocabularium Ecclesiasticum Latino-Italicum ex

Sacris Bibliis, Conciliis, Discorum Vitis, Sanctis Scriptoribus continuum.

De Cælibus Reservatis Tractatum.

Italicè

Vite de' Santi, ebe fino a nostri tempi de' Sommi Pontefici sono stati canonizzati.

Il sacerdote della nuova legge, ove si ragiona di quanto si appartiene al suo stato.

La Gerusalemme celeste, Ragionamenti sopra le feste del Signore, della Vergine, e de' Santi.

Il desio de' Patriarchi, e Profeti adempito nella venuta del Messia.

Il Cavaliere caritatevole cooperatore di Dio nella salute dell'anime.

Ragionamenti per le feste della Quaresima.

ALEXANDER CHIARENZA Paternionensis Juris utriusque Doctor, Poeta, & Orator egregius. Politiores literas coluit, inter Claros Cantabrigie, & Renovatos in patria Academicos ascriptus. Sacris etiam literis instructissimus effulsit. Ab adolescentia, usque ad supremam vitæ lineam raro proprias relinquere edes solitudinis amantissimus; in libris etenim evolvendis, & incubationibus molliendis pertinaci studio rotas erat. A doctrinâ celebratus Alexandri VII. & Clementis IX. Pont. Regibusque Hispaniarum, ac Gallie, & Magno Melitenium Equitum Magistrato gratissimus, illos ut immaculatissimam Deiparæ Conceptionem ex Fide deciderent, hos vero ut pro hac decisione preces effunderent, extimulavit. Eloquentiâ mirificè claruit; ideoque orator missus à Patriæ Magistrali ad Camillum Aftallum S. R. E. Cardinalem Episcopum Catanensem; eximias hujusce laudes obtinuit: quod iterum contigit Panormi apud Sacre Inquisitionis Judices, ab iisdem vocatus; ut quamdā propositionem in libro suo de Immaculatæ Virginis Conceptione scriptam defenderet. Relicto sui desiderio obiit in Patria an. 1672. ætatis circiter 65. Scriptis Italicè

Poete.

La Stella de' Magi Poemetto in ottava rima.

La Cuna Austriaca per la nascita dell' Augustissimo Cattolico Monarca Carlo II. Re delle Spagne. Poema Eroico.

L'Incendio del Monte Etna Poemetto allegorico in ottava rima.

L'Orto armonioso. Poemetto allegorico per la Capitanata della Città di Palermo in persona dell' Ill. Signor D. Luigi Riggio Marchese della Ginestra.

L'Amante Ravveduto. Poemetto.

Il Trionfo del Tetro. Poema Eroico Emblematico nel felice Ponteficato di N. S. Clemente IX.

Il Giudizio di Paride. Canzonetta allegorica.

Disorso Apologetico in lode del Sign. Fr. D. Carlo Riggio, oggi Bailo della Religione Gerusalemmitana.

Discorsi Accademici.

La Donna Mascherata. Poemetto allegorico.

L'Innocenza difesa. Disorso Apologetico per l'immacolata Concezione di Maria Vergine. in sol.

Hæc omnia M. SS. extant apud D. Gregorium Aleffium Paternionensem, de patriis rebus benemerentissimum.

ALE-

ALEXANDER DIONYSIUS Panormitanus Poeta non contemnendus: e trufco carmine edidit

Gli Amorelli fofpiri. Favola Pafforale. Panormi apud Jo: Anton. de Francis. 1599. in 8.

ALEXANDER GRANDIS Siculus, Muficus peritus: tum in Sicilia, cum in multis Italicis civitatibus celfbris vixit. Ferrarig, Venetiis & alibi mufices moderator, claruit propè annum 1620. Edidit Italicè

Primo libro dell'i Mottetti a 2. 3. 4. 5. e 8. voci. Panormi apud Joan: Baptiftam Maringum 1619. in 4.

Secondo libro di Mottetti a 2. 3. e 4. voci. Ibid. apud eundem 1620. in 4.

Terzo libro di Mottetti a 2. 3. e 4. voci. Ibid. apud eundem 1620. in 4.

Quarta libro di Mottetti a 2. 3. 4. e 7. voci. Ibid. apud eundem 1620. in 4. quinta editio.

Quinto libro di Mottetti a 2. 3. 4. e 7. voci. Ibid. apud eundem 1620. in 4.

Madrigali concertati. Venetijs apud Alexandrum Vincenti 1619. in 4. tertia editio.

ALEXANDER PALAZZOLVS Mœneufis Societatis Jefu, doctriinâ, ac virtutibus ornatus claruit. Humaniores literas, ac Rhetoricam docuit. Sed vix abfoluto ftudiorum curriculo, vitam explevit Mœnis 17. Octobris 1648. Edidit

Orationē in literarijs anni renfettis aufpicijs apud Illuftriffimum Senatum Panormitanum habitam in Aula Collegij Soc. Jefu Panormi. Panormi apud Decium Cyrtillum 1644. in 4.

ALEXANDER STAITI Mœfanenfis Poeta, eximius, amceniores literas coluit, inter Officiuq; Academicos Mœfanē afcripsit. Octogenario major vivit Mœfan. Sub nomine Academici Ottufi laudatur à Fulgentio Arminio in Profs Academicis Officiis lib. 1. p. 73. & à Jo. Gotho in libro *Mufe foflegianti ejufdem Academijs* p. 35. Hujus extant carmine italico

Pœfie: in libro, *Stravaganze liriche degli Accademici della Fucina par. prima.* Bononiæ apud Joan. Bap. Ferronem 1642. in 4. item in libro: *Pœfie volgari degli Accademici della Fucina parte prima.* Mœfanæ apud heredes Petri Brea 1656. in 12. & parte tertia. Neapoli apud Agidium Longum 1659. in 12.

Præz paratum habet Poema ingentis molis, cui nomen: *Il Coftantino.*

ALEXIVS GRIGNANUS Marfaleufis Ordin. Capuccinorum, morum integritate confpicuus, Mufas colite e trufcas. Claruit anno 1620. obiitque Panormi. Hujufce mentio extat apud Abb. Pirrum not. Eccl. Mazar. p. 560. qui edidiffe teftatur Italicè

Vita di S. Aleffio in verfo eroico. Panormi.

ALEXIUS LOMBARDUS. vide Laurentius Fmichiaro.

ALIPANDRUS Syracufanus hiftoricus, cujus ætas ignoratur: fcripfit

Hiftorias Rgmanorum ab edificatione Urbis libris sex.

Pluries ejufdem teftimonium addnecit Chrift.

Biblioth. Sicula Tom. L.

Scaneellus in *Chronico Sicilia.* Licet verò Alipandrum, vel Aliprandum nominer, attamen Jacobus Bonannus Syrac. *Illuftr. lib. 2. pag. 305.* putat Alipandrum ex graeco feribendum, & antiquis hiftoricis accenfendum.

ALOYSIUS BONONIUS ex equeftri ordine, Panormitanus, Francis Bononiæ Baronis Sambuce, & Cephalæ filius. Fuit Aloyfius Montis Franci Baro; & ob eximiam prudentiæ laudem, egregiofque mores omnium extirpationem promeruit. Ampliffima honorum ornamenta affequutus eft, Carolus V. Imp. ad munus Thefaurarii R. Patrimonij evexit an. 1526. Siciliæ, ut vocant, Mag. Porculanus fuit, Panormi Dux an. 1566. & tandè an. 1573. R. Patrimonij à Rationibus Magifter. Dum Mouris Pictatis gubernacula moderabarur, ftudiofè curavit, ut mutuum pauperibus traderetur, eâ lege, quâ nunc ad omniũ utilitatem, ac Urbis splendorem fervatur. Caroli Aragonij Terrænovæ Ducis, & Siciliæ Præfidis facultate, ad Panormitanæ Urbis ornatum, ante Palatii fui profpectum, plateam expandit, quæ adhuc ab eo Bononiorum Platea vocatur; ac ex adverso ejufdem palatii, Ecclefiam D. Nicolai, ac Cœnobium Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo magnificentiffimo fumptu excitavit. Obiit tandem Panormi 16. Junii 1574. & in eadem D. Nicolai Ecclefia humulatus eft. De eo Bernardinus Bononius in *descrip. famil. Bononiæ* p. 44. 45. & 48. Pirrus not. Eccl. Panorm. p. 218. Mugnos *Theat. Genol. p. 1. p. 144.* Generis nobilitati licentiarum splendorem addidit: Academiæ Panormitanæ Accenforum nomen dedit: ac Mufas anavit. Ex ejufdem ingenij monumentis fuperfunt Italicè

Rime: in libro cui titulus: *Rime degli Accademici Aceffi di Palermo libro fecundo.* Panormi apud Jo: Mattheum Maidam 1573. in 8.

ALOYSIUS BRANCIFORTIUS nobiliffimus Panormitanus Herculis Brancifortii Ducis Sancti Joannis, & Cammararæ Comititis, ac D. Agathæ Lanceæ ex Principibus Trabiæ filius: Octavii primum Cephalundenfis, exinde Cataenenfis Epifcopi frater. Literis additus, utriufq; juris lauream obtinuit: ob doctriinæ, morumque præftantiam ab Octavio fratre Epifcopatus, ac Diœcefis Cataenenfis Vicarius Generalis, & Cataenenfis Academicæ Vicerancellarus electus eft. Exinde reftituta Ecclefie Cataenenfis Archidiaconi dignitate, idem Octavius in eadem primum Archidiaconum collocavit. Tandem illuftiores promeritis honores, ad Epifcopalem Melphienfis Ecclefie infulam in Regno Neapolitano evedus eft 28. Septembris an. 1648. quam cum non fine prudentiæ, ac virtutis laude per annos 18. gubernaffet, vivere defuit an. 1667. De eo Jo: Bap. de Groffis in *decat. Catanen. to. 1. p. 67.* & *Catana Sacra* pag. 287. Blafius Altimarius *Genol. fam. Carafe lib. 3. p. 210.* Aug. Inveges *annal. Panor. in appar. to. 2. p. 72.* & *to. 3. p. 46.* & Ughellus *Ital. facr. to. 5. in append. ad to. 1. pag. 1521.* Edidit opufculum, in fcriptum

Iter Panitentis. Neapoli apud Lucam Antonium Fulco 1662. in 12.

C

ALOY.

ALOYSIUS CIACCIUS Thermitanus, publicus in parria Tabellio, ac Poeta: claruit propè annum 1582. Edidit italicè

Brieve ritratto di sentenze Christiane, e documenti utili ad ogn'uno, fatto in versi distici con loro espressione in lingua Siciliana. Panormi 1582. in 8. siue typographi nomine.

ALOYSIUS GUILIELMUS MONTECATI-NUS nobilissimus Panormitanus, Dux Montisalti, Parentibus Antonio Montecatino Montisalti Duce, & Paternionis Principe, & Jeanna la Catteda Mediceoli Ducis filia, lucis nupiam Panormi accepit primo Januarii 1614. sæculi pompis nuncio à patre remisso, noster Aloysius anno ætatis suæ 15. amplissima familiæ suæ bona assequutus est; ac titulus in Sicilia, & extra far notis, insignitus effulsit. Hæreditarias familiæ fortunas, honoribus adeptis mirificè illustravit: adhuc enim ephæbus à morum excellentiæ clarus cernitur: ideoque Ferdinandus Afan Dux Alcala, Siciliæ Prorex, unicam ipsi filiam suam nuptui tradidit: ac anno ætatis suæ 21. egregiè instructum arbitratu, ut in Sicilia moderanda sibi succederet, Siciliæ residem reliquit an. 1635. quod Philippus IV. C. tholicus Rex approbavit: ideoque non sine maxima prudentiæ laude Regni clavam tenuit usque ad an. 1638. Nonnulla memorabilia perpetravit: ea sunt: è Sicilia expulsa fames, quæ ob tristici inopiam populos urgebat: eliminati sutes: Gentilialia Regni Comiticia bis coacta, quibus ingente pecunie vim in tegum ætariam translatit: editio secundæ Voluminis Satisfactionum Regni: ac supra cætera intemperate iustitiæ cultus, omnium acclamatione probatus. Adhuc ejusdem nominis fama perenniter vivit nonnullis in ornamentis, quibus patriam illustravit: sed in primis ad Urbis commodum, ac magnificentiæ. Portam extruxit, & aperuit, quæ ab eo nomen asseruat Montisalti. Hinc eximius prudentiæ argumenis detectis, Catholicus Rex ad Sardinie administrationem Aloysium transiit, quam, & laudabiliter rexit ab ann. 1645. ad ann. 1647. ibique ne dum terum ubertatem retinere, verum etiam ex eo in regionum exercituum beneficium, Catalanum oppugnantium, magni momenti bellica transiit auxilia: & Neapolim, Siciliæque Regnis caritate laborantibus salutaria exhibuit prædia. Inde in Valentini Regnum missus, ut ibidem regias subintraret vices, semel, iterumque illius Regni gubernacula tenuit, ac singularis prudentiæ, iustitiæ, & vigilantie bona constantissimè explicavit: hinc ab ejus gesta numeris omnibus absoluta, celeberrimum sibi nomen comparavit: & in Magnatum etiam animos, gloriæ suæ magnitudo mirabiliter adauca, livoris igniculos excitavit. At Philippus Rex majori præmiorum cumulo dignum ratus, Aloysium, ut in inter Hispaniarum Magnates ascriptum, Regiæ Cameræ Cubicularium, aurei velletis Equitem, Belvis Sierra Commendatarium, in Neapolitano Regno equitans Generalem Duem delegit: ac Oratorem extra ordinem ad Leopoldum Imperatorem misit: nec Regiæ uxori præcipuè Reguo-

rum suorum Ministrum designare dubitavit, dum gravi morbo urgebatur: quo exstintavit satis Regiæ familiæ consultum, si decedere contingit. Regnante demum Carolo II. filio, ac Maria Anna Regina, dignitate, ut ajunt, Majoris domus, & Consilarii Sratu cohonoratus: & ad eorundem petitionem ab Alexandro VII. in amplissimum Cardinalium Collegium cooptatus est, ut Romanam Aulam exornaret, ut Regiam illustraverat. Ab infantia licetis sacis institutus, morales, ac civiles scientias egregiè calluit: quibus accessit Musarum cultus. Hinc ingenii præstantissimi dotes carminibus Etruscis, Hispanis, ac Siculis exercuit, & magnæ omnium admiratione, in tantæ rerum agendarum mole, nonnulla edidit ingenii monumenta. Immortali tandem relicta nominis fama, decessit Martii an. 1673. De eo multo, inter quos Augusti. Lengueglia in *Epist. nuncup. familia Montecat.* & par. 1. p. 673. & in libro cui titulus, *Staffetta privata per totum Vincentius Atria biflor. Chronol. Prorex. Sicilia* p. 100. & seq. Franciscus Strada in *Glor. Aquila Triumph.* p. 180. Aug. Inveges in *appar. to. 3. annal. Panorm.* p. 95. Ab. Pirrus *Chronol. Reg.* p. 112. Ioseph Galeanus in *epist. nuncup. Musar. Sicul.* to. 1. & 2. par. 2. & ibid. p. 1. Aug. Oldoinus in *addit. ad Ciceronem* to. 4. p. 766. Ioseph Munebria in libro *Muse Riveglia* p. 1. p. 213. Aliique. Scripsit vernaculâ linguâ

Canoni Siciliane: hatum nonnulla extant in libro *Muse Siciliane* to. 2. par. 2. Panormi apud Decii Cyrtillum 1647. in 12. & apud Iosephum Bisagni 1662. in 12. Hispanicè

Consultationem pro Proregibus naturalibus. Martii 1662. in fol.

ALOYSIUS HEREDIA Panormitanus nobilis, ac patritio genere ortus. Non Hispanus ut perperam Nicolaus Antonius *Biblioth. Hispan.* to. 2. p. 35. Vir sanè eruditione, post, ac politicioribus literis instructissimus claruit: unde ne dum Siciliam, verum etiam & Italiani nominis gloriâ replevit. Romæ, & in præcipuis Italici civitatibus, quas studiosè peragravit, ejus eruditio, ac doctriæ præstantia Licentiaris innotuit, & eorumdem venerationem sibi conciliavit: ibique amicitiam cum primariis contraxit, inter quos non ultimi Antonius Querengus, & Joannes Bap. Marinus. Philosophiam Platonicam maxime in deliciis habuit. Juris utriusque Doctor, in nonnullis delegationibus à Siciliæ Moderatoribus est adhibitus: his eremin gratissimus fuit. Tandem diuturnis doloribus confectus, è morbi, vitæque laboribus excessit Panormi an. 1604. Laudibus ornant Aloysium Ioseph Galeanus in *epist. ad Lectionem*, quam carminibus Io: Bap. de Iudice præxiit, & in *Muse Siculis* to. 1. par. 2. p. 349. Vincenrius de Ioanne in *Panor. triumph.* lib. 12. p. 125. Petrus Carrera *epigr. lib. 2. p. 80.* inter doctos auctores, qui contra celeberrimum Baptistæ Guarini opus, cui nomen *Pastor Fido*, scripsere, Herediam accensit Scipio Glareanus, idem Angelicus Aprosius in libro, *Oeciale fricatos*, & clarissimus vit Io: Marius de Cresci ubeni in *hst. Poes. vulg.*

ulgari. lib. 5. pag. 361. Editio italicæ

Apologia nella quale si difendono Teocrito, e i Dorici Poeti, e Ciceroni dalle accuse di Battista Guarino, e per incidenza si mette in disputa il suo Pastor Fido. Panormi apud Io. Anton. de Francis 1603. in 4. & Vicentiz typis Laurentii Cori 1608. in 8.

Intermedii della Trappolaria, Comedia recitata con superbo apparato nelle felicissime nozze di D. Lorenzo Lanza, e D. Elisabetta Barresi Consilii di Mussomeli. Panor. apud Io. Ant. de Francis. 1603. in 4.

Oratione nell'Essequio dell'Eccell. Principe D. Bernardino de Cardines Duca di Macheda Viceré di Sicilia in italiano, e spagnolo, con le lagrime dell'Eccell. Signora Duchessa di Nasciara, e Macheda, in ottava rima. Ibid. apud Ioan. Baptistam Matingumæ. 1602. in 4.

Hispanice

Canzon Primera de Bartolome Martinez de Quintana al Ill. Senor D. Geronimo de Gasman Successor de la casa Olivoares, con Anotaciones de D. Luis de Heredia. Ibid. 1594. in 4.

Canzon Segunda de Bartolome Martinez de Quintana, con Anotaciones de D. Luis de Heredia. Ibid. 1594. in 4. Carmine Siculo, sub nomine Baptistæ Basilii prodicio

La Surci Giurania Poema Herolen. Ibid. apud Io. Ant. de Francis 1604. in 4. Ibid. apud Petrum Coppola 1663. in 12. & pluries ibidem.

La Siringa Idillio. Ibid. 1613. in 12.

Infidi lumi Madrigalia 5. voci di diversi Autori Siciliani. Panor. apud Io. Bapt. Matingum 1603. in 4. Nonnulli Siculi musicis modulis hæc expressere: carmina verò omnia sunt nostri Aloylii. Extant apud me m. ss.

Rime di D. Luigi Eredia. in 4.

ALOYSIUS LA FARINA nobilis Panormitanus vir sancti præstantissimus. Parentibus Vincentio la Farina Asperimontis Barone, de quo fuo loco, & D. Alconora Madrigale, in lucem eductus est 6. Novembri 1597. Genetis claritatem illustriorem reddidit honoribus, quos literis, armisque adeptus est. Aetate adhuc florentie militaria studia sequutus, Catholico Regi, supra Regni Neapolitanici triremes, celebranda præstitit obsequia. Octavii Aragonii Panormitani strenuissimi triremium ducis individuum comes; in præclaris gestis consors fuit: & unitus legionis loricate Dux egregius. Hinc Catholicus Rex horum gratia, ac eximii morum præstantia, an. 1639. in Equitum S. Jacobi de Spada album adscriptus: & an. 1650. Marchionis Madoniae titulo cohonestatus. In Generalibus Regni Comitibus an. 1648. Panormi coactis, iunus ex Regni, ut vocant, Deputatus, eligitur. Secundò hunc Regni clavum suscepit an. 1658. ac tenuit usque ad an. 1660. & confirmatur an. 1661. quod vix, vel nunquam de alio legitur. An. 1650. Senatocis munere patriam gubernavit: nonnulla alia ejusdem Urbis munia obtinuit, & non sine prudentie laude moderavit. At majore laudum ornamenta ob literarum studia promeruit: egregium enim nactus ingenium, indefesso studiorum labore mirifice illustravit. Sæperiores scientias insigniter calluit;

ideoque philosophicis, mathematicis, astronomicis, civilibus, aliisque disciplinis instructissimus effulsit. Linguam Italianam, Hispanam, Gallicam, Latinam, & Hebraicam eximie assuevit, ratiorebus earumdem eruditionibus mentem locupletavit. Nec amoeniores literas neglexit. Musatum, eloquentiam, & historiarum studia coluit: & in Panormitanæ Reacensorum Academiæ ascriptus, insignia cum sui laude protulit ingenii monumenta. Antiquitatum sedulus perscrutator, eruditionis thesaurum sibi collegit: de quo satis testatur ejus Bibliotheca selectissimis repleta codicibus tum editis, tum manu exaratis. Hinc non modò Sicilia, verum etiam, & Italia famæ suæ præconia audivit: ibique præstantioribus literarum Orbis candidatis in amoribus fuit, inter hos non ultimus celeberrimus Leo Allatius, qui nosstrum Aloysium, ob plenissimam græcarum literarum cognitionem, plurimum dilexit, ac mutuum amorem, ac studia, frequentem epistolarum usu magnopere fovit. Hinc, teste Philippo Labbeo in *Bibliotheca Bibliothecarum* p. 144. prodit: *Leois Allatii librorum editorum Eleuthis ad illustr. Dom. Don Aloysium la Farina Marchionem Madoniae &c. Romæ ex Typographia Varesii 1659. in 8.* Sicut Literatorum omnium venerationem promeruit, ita & Literatos benevolentia, ac Mœcenatis liberalitate semper excepit. Tandem auum agens 68. ingenti sapientum mœnore, decessit Panormi 18. Aprilis an. 1664. & in Ecclesia S. Annæ Fratrum S. Marie de Mercede tumulatus est: ibique in majori familiarum suarum sacello, ad perennem tanti viri memoriam ejus effigies marmoreis insculpta conspicitur, hæc adiecta inscriptione.

*Qui avitâ gloriâ, in præliis animi robore excelluit, D. Octavii de Aragona strenuus comes, & consors classe de Thureis victricis; qui Palladis utriusque artibus præditus; calamo, & gladio potens, voluminum assiduus lector, & auctor, in quo non totius antiquitatis, & historie memoriam, linguarumque pand omnium peritiam effulsit; qui politica doctrinâ insignis hujus Urbis Senator, ac Regni, ut ajunt, Deputatus effectus, aliaque munera pari solertia, integritate, ac prudentiâ administravit, is est D. Aloysius la Farina, & Madrigal Marchio Madonia, & Eques S. Jacobi; ne Patriam hanc suam nobilibus privaret ossibus, fato cessit an. salutis M. DC. LXIV. die XVIII. Aprilis ætatis sue LXVIII. Monumentum hoc D. Vincentius Patri Benemerenti mississimus posuit. Laudatur ab Aug. Iuvenges *annal. Panor. par. 1. p. 82. & appar. tom. 3. ubi de familia la Farina, à Josepho Galeano in Musis Siculis par. 1. p. 13. to. 2. par. 2. p. 13. & epist. nuncup. par. 3. Franc. Baronio in Sicilia nobil. amplit. p. 13. Franc. Scrolo protom. 3. 5. 2. ad domitias Theophrasti Carameli, & in Latio Christ. p. 694. Vinc. Auria hist. Cephal. 6. 8. p. 57 Jo. Caramuele in Rhythmic. pag. 222. & Phil. Magnòs Theatr. Genealog. par. 2. p. 53. Editio vernaculâ linguâ**

Canzoni Siciliane. in Musis Siculis tom. 2. par. 2. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Iosephum Bisagni 1661. in 12. Alia plura

ra scriptis, quæ m.ss. servantur in laudatâ Bibliothecâ, nunc D. Vincentii la Farina Marchionis Madoniz ejus filij præsertim

De *Scriptoribus Siculis ab Orbe condito. opus incomptum, ac non dum ab umbilicum productum, Italice*

Rimario Siciliano. in 4.

Rime Italiane. in 4.

Discorsi Politici, Filosofici, e Morali. in 4.

Discorso in cui si prova la lingua Siciliana esser Madre dell' Italiana. in 4.

Ragguagli di Paraso. in 4.

Il Ministro di Stato. in 4.

Corona di Sonetti in lode del Ser. D. Gio. d' Austria. hujus operis editionem exoritur, exinde dissolvit.

ALOYSIUS LANUSA sive Lanuzza Leocatenfis Societatis Iesu præclarissimum ornamen- tum, & celeberrimus Siciliæ orator apostolicus. Natus anno 1591. Patre Ioanne Lanusa equite Aragonense, à teneris adhuc annis futuræ sanctitatis edidit argumenta. Orationis studio dicatus superius prægustavit delicias, morum innocentiam fervavit, savioribus penitentiae legibus corpusculum exercebat. Sed ad virtutum fastigia anhelans, Societatem Iesu amplexus est. Mense 16. Januarii 1608. In eâ obumbrare studuit eximias ingenij doctes; adeo ut nonnulli propè stolidum putaverint. At detectâ humilitatis industria, gravioribus studiis admodum, inter co- tanteos præstantissimi ingenij laude semper efflo-ruit. Panormi Societatis juniores Rhetoricam docuit, & ad perfectionis regulam direxit. Absolutis studiorum spatiis, ad animarum salutem supra modum æstare visus: hinc ad eorum lu- cra omnes dicavit animi vires in Sacris Missio- nibus, in quibus usq; ad ultimum vitæ spiritum, constantissimè desudavit. In sacris ad populum declamationibus admirabilis fuit: ad ipsū audien- dum uadiq; confluebat magnus omnium ordi- num concursus: adeo ut nec ampliora Tempia, auditorum frequentiam capere poterant. Hinc ut omnium cupiditatem expleret, in amplissimis plateis, ac apertis camporum spatiis detonare, coquebatur: & non semel Panormi confluentium numerus 15. millium fuit. Siciliæ totius Urbes, oppida, insulasq; propinquas, concionibus suis illustravit: apostolico spiritû incensus prædica- tionis faces indefesso labore circumtulit, ac ani- mos celestium rerum amore inflammavit: ideo- que unâ omnium voce Siciliæ Apostolus nuncu- pabatur. Innumeros è victorum ceno ad melio- rem frugem revocavit: ipsius etenim verbis, velut orationis fulminibus, perditos viros terrore confusos emollire solitus, duriora corda in la- chrymas eliquare consuevit. Apostolicos tanti viri labores, ac ardentissimum animarum zelum benedictionibus suis cumulavit Deus: miraculo- rum etenim numero propè infinito, ac mirabili- bus signis ejus sacras expeditiones illustravit. Innum-eris depeditam sanitatem restituit: pue- rulos duos jam mortuos ad vitam revocavit: prophetica hinc persusus futura prædixit: ocul-

ta, ac longiora prospexit; & abdita cordium pe- netralia detexit. Dum è singulis fervebat ipsius orationis vis, multorum villa fulgidissima velut stella in ejus fronte delixa: facies flammis redi- mita, ac Sole similis retulgens: in capitis verti- ce demirata columba, & lateri suo altare Ange- lus. At si scire singula præclarè gesta cupis, ani- marum lucra, patrata supra naturæ ordinem, heroicarum virtutum excellentiam, consule, & ejus vitani Panormi editam à P. Michaele Fra- zetta Soc. Jesu an. 1677. in epitomen à P. Do- minico Stanfilao Alberto italicè, & à P. Andrea de Pureo latinè contractam. Tandem præmuni- tiato mortis die, dum fractis viribus à labore non desisterat, morbum contraxit, & vitæ cy- prum feliciter consumavit Panormi 21. Octobris 1656. Ad accipiendam æternam gloriæ felicitatem sibi paratum, ad Cœlum evolare visus splen- didibus præcibus: ac innumeris, ejus operâ Co- lo adjunctis, constipatus. Funus magno civium concursu celebratum: nec cohiberi potuit con- fluentis populi vis, quin devotionis sensu, ves- tes in frustra dilaniaret. Sepulcræ traditus fuit in domo Professorum: de vitæ gestis, ac oculis miraculis, Præfatum auctoritate confecti proces- su, ac Sacræ Rituum Congregationi sunt exhi- biti. De Aloysio vide etiam Bibliothecam Soc. Je- su p. 129. Franc. Mariam Magium in Soc. Jesu Ma- rians p. 179. Silvium Tornamiram in Soc. Jesu Il- lustrata Passionis Dominicæ devotione cap. ult. p. 330. & in 'prodigii Euchæ, cap. 15. p. 353. Placidum Reinam not. hist. Messan. par. 2. p. 95. Joannem Nadasi anno dier. memor. par. 2. p. 236. Anto- nium Natalem de Colecti converf. par. 3. n. 916. p. 186. aliosq; Edidit hispanicè suppresso nomine Remedio precioso contra la possilecia del pecado mortal. Panormi apud Nicolaum Bua 1640. in 12. Italicè vertit Carolus Latus, & apposito au- ctoris nomine, hoc titulo in lucem prodieit, *Antidoto pretioso contro il Peccato mortale*. Ibid. apud Josephum Bisagni 1662. & apud Petrum de Insula 1678. in 24. Italicè

Le due Machine potentissime per convertire l' anime a Dio, cioè le considerationi delle due morti tem- porale, & eterna. Ibid. apud Angeliolum, & Leo- nem 1695. & 1699. in 12.

ALOYSIUS IO SCAJVZZO Panormitanus elegantissimi ingenij vir, ætate junioribus literis ex- politus elaruit, Musis Italis, Siculisq; impensè addictus. Inter Reacenses Panormitanæ Aca- demix ascripseus, eruditorem amorem promeruit. Neapolim se contulit, & ejusdem Urbis Aca- demias non sine laude frequentavit; inter Otiosos, Rotios, Curiosos recentissus. Adversantibus fortunæ injuriis affectus, & ætate gravatus, ex inopinato apoplexiæ ictu obiit Neapoli propè annum 1688. Eundem laudat Joseph Galeaus in *Massi Si- culi* 10. 2. par. 2. p. 22. & par. 4. p. 258. Pyrrus Schir- tius eor. p. 42. Domitius Ant. Parrinus in *epist. ad leonem Idei Musarum Andrea Perrucci perfixa*. Vernaculâ linguâ scriptis

Canzoni Siciliane. In Musis Siculis 10. 2. par. 2. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud

apud Iosephum Bisagni 1661. in 12.

Canoni siciliensi Burlesco. Ibid. par. 3. apud eundem 1651. in 12.

Canoni Siciliensi Sacre. In eodem opere par. 4. Panormi apud Ios. Bisagni 1653. in 12. Italicè Rime. In libro cui titulus. *Raccolta di Rime di Poeti Napoletani non più ancora stampati.* Neapoli apud Dominicum Ant. Parrinum 1702. in 12. Inter Neapolitanos ex incolatur, & obim receptus. Parrinus; fuit etenim Panormitanus, quod idemmet Parrinus dixerat in epistola citata.

ALPHIUS FERRAROTTUS nobilis Leontinus, patre Antonino Ferrarotto an. 1619. natus, Ingenii præstantiam polioribus literis coluit, & eruditionis ornameto locupletavit; quam ex historicis, ac civilis doctriæ libris eduxit. Patriam Urbem Senatoris munere gubernavit an. 1643. 1644. 1648. & 1649. ac Senatui Leontino Patrius præfuit an. 1650. & 1651. Florente adhuc ætate obiit Leontini 1652. Eundem laudat Philadelphus Mancus in *vita* SS. *Alphi, Philadelphii, & Cirini lib. 1. cap. 10. pag. 61. & 72.* Edidit italicè

Gli Ambrosioli disegni. Racconta Politico. Bononiz apud Cardouem 1644. la 12. Eiusdem operis paraverat partem secundam, & alia erudita ingenii monumenta.

ALPHIUS MATTHIOLUS Alcamensis Ordinis S. Mariz de Monte Carmelo, Sacre Theologie Magister, doctriam, prædicationem, ac virtutem laude floruit. Gravioribus disciplinis, humanis divinisque literis instructissimus, Philosophiam, ac Theologiam docuit; & præfuit. Drepani, Panormi, Neapoli, & Patavii Ordinis Academiæ Regentis in juere instruxit. In Romano Sapientiz Lyceo Professorum egit doctissimus ibique a doctriæ, & eruditionis præstantia magnam nominis celebritatem est acquisitus. Conciones in cinerali sejanio habuit eloquentiæ, & eruditione repletas; etenim Ecclesiasticæ fuit celeberrimus. Siculas Provincias S. Alberei, & S. Angeli exivit. In Sicilia etiam, Neapoli, atque Hispaniis Visitatione Generalis, & Apostolicæ Commissarius. Romæ ad munus Procuratoris Generalis, & Socii Generalis erectus est; aliisque sæpius præclarissimis muneribus, ac dignitatibus semper ornatus effulsit. A Duce Feriz Siciliæ Moderatore Philippo III. Catholico Regi in Episcopum Agrigentinum oblatum est. Alcamense Crebissimè magnificentissimè edificis illustravit. Tandem morum integritate conspicuus, Romæ decessit an. 1600. De eo Petrus Lucius Belga *Biblioth. Carmel. p. 4.* Aut. Postsevius *Appar. Sac. tom. 1. p. 51.* Daniel à Virgine Mariæ *Specul. Carmel tom. 2. par. 5. lib. 3. n. 3413. p. 972.* & lib. 5. n. 3694. p. 1067. Petrus aut. *Eccl. Nazar. p. 580.* Scriptit

Lectiones Theologicas, & Philosophicas.

Conciones per Sacrum Quadragesimale tempus.

Orationes varias.

Lucubrationes in Methaphysicam, & alia multa.

ALPHIUS URSUS ex oppido Militelli Philosophia, ac Medicinæ doctor, ac poeticæ facultatis amantissimus; Obiit in patria circa annum 1596. Typis tradidit italicè

Il Giusteppe Gioffo Azione drammatica.

ALPHONSUS BOCCONUS Panormitanus Savonâ Liguriæ Urbe oriundus, Ordinis Prædicatorum, Frater P. D. Silvii Bocconi Ordinis Cisterciensis, de quo suo loco, vir doctriam, & ingenio clarus, eloquentiæ præcipuus, a virtute inclytus. Post graviores disciplinas, amonioris literas coluit, ac castissimas adamavit Mulas. Ecclesiasticæ eruditione, & eloquentiæ clarum egit; cui ne dum orationis flores & nervi, verum etiam corporis proceritas, vitæ sanctimonia, & animarum zelus venerationem conciliavit. In cinerali sejanio non sine plausu an. 1676. in principe Templo conciones habuit Panormi, & exinde in præcipuis Siciliæ, & Italiæ Civitatibus. Bis in Generalibus Ordinis concitiis Romæ coactis, egregii concionatoris partes explevit, ac singulares in auditoribus plausus excitavit. Apostolico animarum zelo æluavit; morum suavitati eximias virtutes addidit. Deiparæ cultum in recitatione SS. Rosarii promovere studuit multis in locis, præsertim Panormi, ubi an. 1676. ut recitaretur quando ad infirmos SS. Eucharistiæ Sacramentum deducebatur, imponsè curavit. Inter suos lætoris manus obtinuit. Tandem dum concionandi causâ apud Forum Livii moras protraheret, ibi vitæ finem impoluit circa an. 1681. ubi SS. Rosarii societatem excitaverat. Tanquam viri cum laude meminisse Aug. Quidinus in *Athen. Ligustico p. 542.* & Franc. Fulvius Frugonius in libro *Cane di Diogene latr. 5. racc. 10. p. 484. & seq.* Edidit italicè

La Statua effigiata in un Monte, o vero il Simulacro di S. Alessandro Invittissimo Martire, e vestigliato trionfante dalla Gloriosa Legione de' Santi Martiri Tebei oratore Panegirica, Bergoni apud filios Marci Ant. Rubel 1675. in 4.

Le Trebre lumenose, o vero l'Ineffabile Mistero di un Dio Trino, & Uno occulto all'occhiata superbia dell'ingegno humano, veduto senz' ombra dalla cecità della Fede. Cantico Sacro. Ibid. apud eundem. 1675. in 4.

Le Tre Sacre Metamorfosi della fedelissima, e antichissima Città di Bergamo. Cantico Sacro. Ibid. apud eundem 1675. in 4.

Il Cadavero Tannaturgo della B. Caterina d. a. Bologna Imagine viva del Corpo di Gesù, agguerrante nel Gessumani, morto nel Calvario, e glorioso nell'Empireo, Orationi Panegiriche. Bononiz apud Hærdem Bonacci 1679. in 12.

Il Dito Tannaturgo Oratione Panegirica per S. Tomaso d'Aquino. Ibid. apud. Josephum Longum 1679. in 12. Editioni parabat

La Ruba Domenicana, cioè gl'Humani, e Donne illustri in smittiti, e lettere dell'Ordine di S. Domenico, che vissero nel suo secolo.

ALPHONSUS CAETANUS Syracusanus Societatis Iesui, frater Octavii ex eadem Societate, & P. D. Constantini Casimilis, de quibus alibi. Natus an. 1578. parentibus Barnaba Caetano, & Hieronyma Perna Baronis Floridiz filia, societatem amplexus est an. 1597. in eaque vitam virtutibus egregiè ornata traduxit. In se ipsum. *Serie-*

seviebat, tenui, ac vulgari victu contentus: in alios vero curæ suæ dema idatos, juxta cujusque habitudinem, benignus. Regularis paupertatis observantissimus fuit: gravissimos mores in quotidiano convictu servavit: & à jocis penitus abhorrens, vel utilia, vel de rebus divinis aliquando studiosè inferebat. Fervida colloquia cum Deo, ac Cœlicolis frequenter habebat: mens ipsi in omnibus Cœlo defixa. Omnes hebdomadae dies cæleste, distribuit, ut distribuitur vicibus quotidie Deum, Sanctissimam Virginem, aliosque Cœlestes patronos successivè ignitis pietatis obsequiis veneraretur: & ad eorumdem cultum facilius prosequendum præcurrem, & meditationum libellum sibi conscriberat. Ad tyrones efformandos præfuit aliquandiu Messanz, maximam cum eorumdem utilitate. Per aliquot Annos Nobilium Sodalitium rexit Panormi, ac juniores Societatis in Panormitano Collegio ad perfectæ viræ regulam instituit. Panormi tandem, ubi diu religiosissimè vivebat, piissimè decessit 7. Januarii 1647. quatuor vora postea de eo *Biblioth. Soc. Jesu* p. 35. Franciscus Scorsius *proem.* 3. §. 2. in *hæmiliis Theophanis Cerasnei*. Edidit italicè

Vita di Francesco Gaetana della Compagnia di Gesù. Panormi apud Decium Cyrillum 1637. in 12. auda & recusa Panormi & Bononiz 1649. In Iarinum sermonem transiit p. 35. Toussaint Bridoul Belga ac edidit Insulis apud Petrum de Rache 1641. in 8. ex eadem *Biblioth. cit.* p. 771. PP. Scorsius cit. Petrus Salernus in *epist.* ad *lectorem præfixa Vitis SS. Sicul. Octavii Gaetani*, & Joseph Verdicaus in *epist.* ad *lectorem operis sui de Sanctis Siculis* testatur, quod diu infundavit, ut opus Octavii fratris de Sanctis Siculis ad unicum stylium redigeret, ac in publicam lucem emitteret.

ALPHONSUS CARIBDUS Messanenensis Aeronii filius Jurisconsultus doctrinâ clarus, ac magni nominis causarum forensium Patrouus. Pluries Iudex Stradacotialis Messanz fuit, ac in Magnæ Regiæ Curie subseclis itidem Iudex sedit. Ob doctrinæ, ac prudentiæ præstantiam multarum apud Siciliæ Moderatores extirpatione valuit: & ipsius curæ magni momenti negotia demandavit. Superstes erat anno 1537. eo enim anno Iudicem Messanensem video, ex Ferrarotto de *Præminentibus officii Stradic. dist.* 24. p. 132. de eo etiam Petrus Anafonius in *suâ familia* pag. 292. & Muguôs *Theatri Genealogici* par. 1. pag. 231. Edidit

Consuetudines Nobilis Civitatis Messanz. Post alias editiones prodire Venetis sumpibus Laurentii Peguli 1575. in 4.

Regni Siciliæ Capitula à Iacobo Rege, usque ad Carolum V. Imp. collegit, & ad justum ordinem disposuit: quibus Proemium præfixit, ediditque Messanz apud Georgium, & Petruccium Spira 1526. in fol. ejusdem Regni Pragmaticas collegit ex Reina *not. Mess.* p. 2. p. 226.

ALPHONSUS SALVUS Panormitanus Sacerdos eximie literaturæ vir. Ingenii aciem gravioribus Philosophiæ, ac Theologiæ studiis mirabiliter perfecit, magnam nominis celebritatem con-

sequutus. Non modo Theologiæ lauream, verum etiam Jurisprudentiæ, cui etiam operam dedit, obtinuit. Sæverioribus discipulis ætate literas adjecit: eruditione quæ sacra, quæ profana egregiè instructus, eloquentiam, ac poëticis profectus est: orator enim discretissimus: poëta non vulgaris, latinâ, etruscâ, & vernaculâ linguâ multa eleganter scripsit, tum solutâ oratione, tum etiam carmine. Hinc merito in Panormitana Reacconform Academia eruditæ ejus ingenii monumenta à doctioribus nunquam sine plausu excepta. A Francisco Gisulfo Episcopo Agrigentino, cui semper gratissimus fuit, instantissimè accersitus est, ut Seminario Agrigentiu præficeret, ac Clericorum ingenia Rhetoricæ, & Poëticæ præceptis informaret, tandem pertrahi se passus, ibi nominis sui famam excitavit, ubi adhuc constantissimè viget. At post brevem temporis lapsum, obiit Agrigenti 26. Octobris 1660. magno Litteratorum dolore, & in Cathedrali Ecclesia sepultus est. Reacconform Academia sodali suo jussu persolvit, & in ejus laudem funebrem orationem dixit Anronius Romanus Columna 26. Octobris 1661. Academicis verò omnes Musarum sicut ejus jacturam collachrymarunt. Laudant Alphonsum Joseph Galeanus in *Musis Siculis* p. 2. to. 1. & par. 4. pag. 32. & Vincentius Auria in *Rosa Cælesti* pag. 114. Edidit italicè

Prose Sacre, e Morali, o Familiari. Panorm. apud Josephum Bisagni 1655. in 8.

Delle Prose Parte Seconda, cioè le Morali, o Familiari. Ibid. apud eundem 1655. in 8.

Tributo di gratitudine dell'anno 1656. che Palermo offerì alla sua Cittadina, e Tutelare la Vergine S. Rosalia nel solenne anniversario per l'invensione del sacro Corpo di lei. Ibid. apud Petrum de Insula 1656. in 4.

La Trionfal solennità fatta nel 1657. dalla Città di Palermo nel rinovarfi la memoria del ritrovamento felice del sacro Corpo della gloriosa Vergine S. Rosalia sua Cittadina, e Liberatrice della Peste. Ibid. apud Augustinum Bossium 1657. in 12. suppressio nomine.

Il Disegno Panegirico di S. Ottavia Martire. Ib. apud eundem 1656. in 4.

La Melia Idillio Siciliano. Ibid. apud Cyrillum 1649. in 8. sub anagrammatico nomine Alphii Lusani.

Canzoni Siciliane. In *Musis Siculis* to. 1. p. 2. Ib. apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Josephum Bisagnium 1662. in 12.

Canzoni Siciliane Burlesche. In *Musis cit.* par. 3. apud Josephum Bisagnium 1651. in 12. sub nomine Alphii Lusani.

Canzoni Sacre Siciliane. In *eiusdem Musis* par. 4. apud eundem 1653. in 12.

Epigrammata aliquot ex innumeris in libro. Selecta Epigrammata, Elegiz, & Poemata aliquot ex Carullo &c. Panormi apud Hæredes Jacobi Maringo 1656. in 12. in eodem libro præter sua nonnulla Epigrammata Poetarum recentiorum, præsertim Siculorum non dam edita colle-

collegit, & publici juris fecit. Ex Hieremias lamentationibus aliqua italicis carminibus expressit, ac edidit unâ cum aliis Simonis Rœ in libello, cui titulus: *la Cetra dogliosa del Profeta Geremia*. Ibid. apud Iosephum Biagiû 1656. in 4. scriptum etiam

De antiqua Orbis Panormitanæ Religione dissertationem. M. S. in 4. hujus authographum extat apud P. D. Michaelen de Judice virum eximium Panormitanum, Priorem Ordinis Casinensis S. Benedicti, cum aliis auctoris opusculis, & apud P. Jo: Mariam Amatun eruditissimum Panormitanum: Soc. Jesu, quam ipse Amatus citat in notis ad orationem primam ad illustriss. Senatun Panormitanum pag. 30. qui etiam à pag. 63. opusculum criticum in Angust. Integer, exhibet ex M. SS. apud de Judice laudatum. Praelo paraverat

Opuscula Scholastica, & Moralia.

Disputationem de S. Sylva Divi Gregorii Magni Matre, Panormi ex nobili, & Senatorio genere orta.

Carmina. Italicè

Delle Prose Parte Terza.

Pantegirici.

Vite d'alcuni Santi.

Poesie Tosane. Tandem moliebatur: *Historiam Panormitanam.*

ALPHONSUS S. LUCIA Panormitanus Ord. Sanctiss. Trinitatis Redemptionis Captivorum, Sacræ Theologiæ Lector, & Magister, ac Crenobii Panormitani S. Demetrii Minister. Philosophiam, ac Theologiam inter suos docuit Neapoli: conciones etiam habuit cum laude. Post sexveneros discipulas Multas amavit. Panormi obiit circa annum 1670. Edidit italicè

La Celeste instructione del Sacro Ordine della Santissima Trinità della Redazione dellì Scbiarvì, con il Racconto della Vita de' suoi Santi Patriarchi Gio. da Mata, & Felice V'alois, e delle miserie, che patiscono i fedeli Christiani schiavi de' Barbari, e delle Indulgenze, Privilegi, & Gratie, che i Sommi Pontefici hanno concessio per lo riscatto di quelli. Panormi apud Mandrachiam 1655. in 12.

ALVARUS PATERNIONUS nobili Catanensis, ac Patritius Romanus. A Canonicorum Catanensiu Capitulo Patriæ Episcopus electus, morte eam præventus Episcopalem insulam tantum promeruit, non accepit, ut habemus ex Matthæo Silvagio de tribus Peregrinis cap. 44. p. 165. Obiit Catanæ an. 1518. ex Francisco Privitera in libro *Annuario Catanese* p. 193. sed pag. 206. sibi contrarius, an. 1516. decessisse putat, & in Ecclesiæ S. Mariæ de Jesu Fratrum Strictioris Observantiæ S. Francis sepulchro traditum: ipseque Privitera testatur, solemnità D. Agathæ, quæ singulis annis Catanæ quadriiduo triumphali pompâ celebrantur, instituisse. Vt habet Vincentius Auria. lib. Cephal. p. 59. scripsit

Chronicon Siciliæ, ex quo fragmentum adducit & apud ipsum servabat M. S. nunc: apud Illustr. D. Hieronymum Septimanum Marchionem Jarratanæ virum literarum gloriâ celeberrimum. Scripsit etiam

Chronicon Cincinatis Neapolis, quod M. S. serva-

vabat Carolus Viginthillius Panormitanus; antiquo charactere exaratum, in fine historiæ Siculæ Nicolai Specialis, unâ cum alio breviori Chronico, & epistola Genealogica Regum Siciliæ ejusdem Specialis, quæ omnia unico volumine complexæ ad N. Cannizzarium Passaniti Baronem pervenire, ex relatione ejusdem Auriz.

AMBROSIVS BORGHESIVS Panormitanus, eruditione & politioribus literis clarus: in Reacensorum Academia ascriptus, poeticam facultatem impensè coluit. Anno ætatis suæ 26. obiit Panormi 26. Januarii 1659. Hujus neminit Vincentius Coronelli in *Biblioth. to. 3. n. 704.* Edidit italicè

L'Ambrosio Comedia. Panormi apud Coppolam 1656. in 12.

AMBROSIVS PIAGGIA Panormitanus Sacerdos, Sacræ Theologiæ Doctor, doctrinâ, & pietate insignis. Martino Miræ Episcopo Cephaludenli gratissimus vixit, qui in suum Vicarium Generalem delegit, teste Benedicção à Passafiumine de orig. Ecclesiæ Cephal. p. 78. claruit an. 1610. Typis tradidit

Metodo spirituale per li fratelli Sacerdoti Confessori della Compagnia de' Bianchi di Palermo impiegati al servizio della Cappella, ed al conforto degli Afflitti condannati à morte. Panormi apud Jo: Antonium de Francis 1613. in 8.

Discorsi spirituali per l'ammortio della morte, & degli Afflitti condannati à morte. Ibid. apud eundem 1617. in 8.

AMERISTVS V. Mamertinus.

ANCHITUS Siculus, Pausanii Gelo Medici pater, doctrinâ, & sapientiâ claruit, ex Empedocle, qui de eo apud Laertium in *vita Empedoclis* cecinit:

Pausania Anchiti sapientia, percipe, fili. &

Pausaniam Anchiti narum, Diabique nepotem.

Empedocles amicus, ac familiaris fuit, & ex narrat Jamblicus de *Vita Pythagoræ lib. r. cap. 25.* pag. 110. & Nicolaus Scutellius in *vita ejusdem* p. 8. cum adolescens quidam irâ incensus, iusticiæ gladio in Anchitum Empedocles hospitem irruisset, ut occideret, quod patrem suum publico judicio, capitis supplicio affecisset, Empedocles cantu furibundum adolescentem sedavit: ideoque Anchitum hospitem è morte, furem ab homicidii flagitio liberavit. Hic autem, ex eodem Jamblico, imposuimus inter Empedocles familiares insignis, summâ estimatione claruit. Eodem quo Empedocles tempore vixit, nempe olymp. 84. ex Laertio in *vita Empedoclis*. Inter Siciliæ Scriptores à Hieronymo Ragusa in *Siciliæ Biblioth. vet. p. 21.* recensentur: at quæ scripserit incertum.

ANDREAS antiquus, & insignis historicus Panormitanus, cujus expressè meminit Athenæus lib. 14. cap. 8. pag. 634. fuit eximius Philosophus: Andreas enim Philosophus, de iis, quæ falsè creduntur: scripsit, ex eodem Athenæo lib. 7. cap. 18. pag. 312. quamvis autem haud aperiat Athenæus an Andreas Panormitanus opus hoc scripserit: actamen Tho: Fazellus dec. 1. de reb. Sicul. lib. 8. pag. 190. nostro Panormitano ascribit: ideoque

An-

Andreas nosse historica, ac philosophica facultate inclaruit. Medicum etiam fuisse patet ex Friderico Bonaventura Urbinate in libro de *natura partium sensibilibus*, edito Venetiis 1603. qui in auctorum iudice inter medicos hunc Andream collocat his verbis. *Andreas Siculus*: cum autem non comperiatur alter Andreas inter veteres Siculos, nisi Panormitanus iste, recte deducendum, de nostro Panormitano intellexisse, ac medicam doctrinam effuluisse. Hinc uti Medicus citatur ab Athenæo l. 1. c. 5. p. 675. & l. 3. c. 30. pag. 115. & Tertulliano de anima cap. 5. Adde Gesnerum in *Bibl. pag. 40.* opus nostri Andree, de quibusdam falsis creditis commemorans, ipsum Medicum, appellasse: quod observat etiam Paschalis Gallus in *Bibl. medic. p. 19.* qui eundem esse putat Andream medicum, qui de Plantis, de quibusdam falsis creditis, & narthix, idest ferulis, scripsit: & pag. 375. Andream Medicum, ait, de Serpentibus: de iis, quæ falsis creduntur, & narthix scripsisse. Hinc non ambigendum puto Andream illum esse à Plinio citatum lib. 20. cap. 18. nat. hist. (ubi ex editione Veneta anni 1519. legitur Andron, & in ore libri corrigitur, Andreas: & ita Hermolaus Barbarus in *castigat. Plinii ibidem*, & in editionibus ex recentiore Dalacampii, & Gelenii) lib. 22. cap. 23. de Silphio, ubi habet Andreas: sicut & lib. 32. cap. 5. de Halcione. Idem Plinius inter medicos scriptores recenset, ex quibus suos de historia naturalis libros 23. 24. 25. 26. & 27. continuavit: sicut & inter auctores ex quibus librum 31. & 32. consecit, qui de medicamentibus ex aquatilibus agunt: & tandem inter auctores librorum 33. 34. & 35. ubi de metallis, & picturis scribit. A nonnullis etiam medicis ejus testimonium adducitur, ut mox addam. Nec prætermittenda sunt, quæ de Andrea habet eruditissimus Andreas Tiraquellus de nobilitate cap. 31. p. 256. *Andreas*, ait, *sive Andras, sive Andrias, sive Andron, vel Andros*, nam & hæc omnia nomina medicorum reperio, nisi diverſi ſint. *Andream citant Dioscorides in præfatione, Cornelius Celsus lib. 5. cap. 1. & 18. & Galenus, qui enim non multi faciunt, nam in libro qui inscribitur suffragatio Empirica, eum vocat superbium, & experientia expertum, & in præfatione lib. 6. Simplicius Pharmacorum, eum vocat præstigiatorum, & arrogantem. Sed & eum Andream vocat Epiphanius Cyprius statim post princ. lib. 1. Hæreſion, ubi eum dicit scripsisse de herbis. Andro-nem citat idem Cornelius lib. 5. Galenus, Actius, & Paulus Aegineta. Andream ipse Dioscorides, Celsus, & Plinius. Et quod Andreas, & Andron unus sit, potest videri ex eo, quod quem Andream vocat Dioscorides lib. 4. cap. 59. ubi de Papavere loquitur, Andream appellat Plinius de cadum re loquens lib. 20. cap. 18. ipse Cornelius Celsus illo lib. 5. cap. 5. Paulus Aegineta lib. 3. cap. 42. & lib. 4. cap. 25. Ex quibus apertissime liquet eundem esse Andron, & Andream. Addit Tiraquellus: eum quoque Athenæus citat ex libris de Serpentibus, & de quibusdam falsis creditis, & anſtar magis etymologici. At nostrum Andream Panormitanum librum de quibusdam falsis creditis scripsisse, innui supra cum*

Fazello. Hinc recte deducimus, quod nosse Andreas, utpote medicum exculat à præcatis scriptoribus adducitur, & de medicinis, herbisque scripsit. Immo omnigenæ scientiæ capacem credimus; nam ipsi oratoria facultas non deficit. Andreas namque inter Declamatores accensetur à Seneca in fine 2. *suasor. & contr. lib. 2. contr. 7.* ubi Andreas Schottus in notis ad *suasoria* citatum p. 34. de Andrea hæc habet. *Andreas infra nominatur contr. 7. & medicus quidam apud Plinium lib. 20. 23. 31. 32. 33. 34. 35. nat. hist. Item apud Dioscoridem & Nicandri interpretem; ideoque nosse Andreas inter oratores citari numerandus. Quamvis autem Cujacio, ut Janus Gruterus in notis ad contr. 7. Seneca pag. 125. refert, videbatur Andree nomini, utpote recentiori, substituendum Hybreas apud Seneca: controversias frequens: attamen Schottus loc. cit. & in *Vitis Declamatorum apud Senecam pag. 400.* hanc futilem opinionem optime, more suo, repellit: nam Andree nomen novitatem non sapit; cum expresse apud Athenæum, Plinium, Dioscoridem, aliosque veteres scriptores supracitatos legatur. Andreas autem alius est ab Hybreas oratore. Hinc Schottus in *Declamatorum Vitis citatis p. 400.* cum primum de Andrea scripsisset, de Hybreas, utpote diverso, exinde pag. 411. scribit: atque cum Strabone lib. 13. Hybreas in urbe Milesia natum, eorumque opinionem rejicit, qui eundem Andream, & Hybreas fuisse putarunt. Viuentius Auria in *Sicilia Inventrice cap. 7. 8. 5. pag. 14.* Mathematicis disciplinis exculum Andream putat, illumque fuisse Vitruvium memoratum lib. 9. arch. cap. 9. ubi ait, quod una cum Theodosis Horologium quoddam excogitavit, Parmenion vocatum ad omnes Cæli inclinationes, vel climata accommodatum, cui in *additionibus ad eundem pag. 125.* addidi Alex. Sardum de *rer. invent. lib. 1. pag. 32.* Tandem addam Andream hunc Ptolomæi Philopatoris Ægyptiorum Regis medicum fuisse, suumque interim exponit Polybius lib. 5. ubi Theodoti scelus enarras ait, quod dum mortem Ptolomæo inferre tentabat, Regem in tentorio non conſperto, Andream Regis medicum interfecit. Ex quo Andree præstantiam, ac ejusdem ætatem deducimus, nempe eodem tempore Ptolomæi claruit: hanc verò Andree occisionem an. 1. olymp. 141. affligit Bæticus *annal. 10. 1. par. 2.* nempe an. 210. ante Christi Domini adventum: etsi Vossius de *hist. Græc. lib. 4. par. 3. pag. 501.* inter incertæ ætatis historicos collocaet. Præter auctores hæcenus citatos Andree meminere Inveges 10. 2. *annal. Pannon. pag. 353.* Thomas Porchauchius in *Insulis pag. 41.* Oct. Cætanus in *animad. ad to. 2. SS. Siculorum pag. 43. n. 21.* Vinc. Coronelli *Biblioth. Rom. 3. n. 2497.* alique. Scripsit Andreas græcè ex Athenæo lib. 14. cap. 8. p. 634. & Vossio cit.*

De Rebus in quibusque oppidis Sicilia memorabilibus. hujus operis librum 33. citat Athenæus. At Fazellus de reb. Sicul. dec. 1. lib. 8. p. 190. Athenæum explaudando, ait, quod Andree opus, Historiam civilem Siculorum complectebatur.

De Medica origine. Ex Tiraquello de nobilit. cap.

31. p. 156. eoq. teste hoc in opere Hippocratem infamare tentavit, quod fortasse Galenum ad scribendum contra Andream extimulavit: Galenus n. in libro inscripto, *Subgurgatio Empirica*, cap. 10. p. 33. Andream superbiam, & impetitiā obiectit & Jacobus Thomafinus de *Plagio literario* §. 76. p. 33. & §. 358. p. 156. Plagiarius accuset, ex Brassocano Prover. 17. p. 291. An opus hoc fuerit alii Andream à nostro divetſi, dubitat Voſſius cit.

De *lis, quæ falsò eroduntur*. Huiusce libri mentio habetur apud Athenum lib. 7. cap. 18. p. 312. Fazellum, Tiraquellum citatos, Gesnerum *Biblioth.* p. 40. & Paschalem Gallum *Bibl. Medie.* p. 20. & 375.

De *lis, quæ morsu venenata sunt, sive de serpētib.* ex Athenæo Tiraquello, Gesnero, & Gallo loc. cit.

De *Herbis, sive de Plantis*. ex Epiphanio Cyprio lib. 1. *Hareſes* apud Tiraquellum cit. & ut Herbarum Scriptor adductus videtur ab Apuleo Celso Siculo de herbis c. 63. 67. & 68. Plinio locis supra relatis, Dioscoride lib. 4. cap. 60. Galeno de simplicium medicam. facultate. Ex *scholis Nicandri in Theriacis*, & Paschale Gallo cit. p. 19. 20. & 375. scriptis opus inscriptum, *Naribus, sive de fernis*, ac non diversum puro à libro de Plantis.

Glossmata ad Nicandrum, teste Pierio Valeriano lib. 29. *hierogl.* cap. 24. pag. 196. Ex Andream superest fragmentum apud Senecam lib. 2. *contr.* 7. & antioda nonnulla apud Galenum de *antidotis* cap. 13. p. 117. de *composit.* *Pharmac.* lib. 9. cap. 2. p. 198. de *composit.* *medicam.* lib. 7. cap. 7. p. 266. lib. 4. c. 13. p. 243. & de *composit.* *pharmac.* lib. 10. c. 3. p. 207.

ANDREAS ADONNINUS Messanenſis clarissimo ortus genere an 1639. omnium fratrum. natu major, familię splendorem virtute, ac literis amplificavit. Absoluto humaniorum literarum, & Rhetoricę curriculo, ac degustatā Philosophiā, ad evolventa præcipuotum auctiorem volumina versu, profusq; insignium, sese vertit ideoque auctorioribus literis abunde instructus claruit. Florentē adhuc ætate Italiam, ejusque præstantiores Academias cum sui laude iustravit. In patrię suæ obsequium Catholici Regis aulam adit, ubi civilis doctrinæ cognitionem plenē assequutus est, ad quam ex naturali propensione fleſcebatur. Vix ad patriam regressus, in Officinæ Academia Princeps electus, ingenii præstantiam tum cæcine, tum solutā oratione patefecit. Ætate maturus iterum in Hispaniam se tranſtulit, in Galliam divertens, & à Carolo II. Catholico Rege, pro magnis in ipsum editis obsequiis, Comitiss titulum pro se, suisque hæredibus obtinuit, ex privilegio dato primo Februarii 1678. cui addidit octoginta aurea singulo mense sibi solvenda, vitā ejus durante. Munia obit præclara Messanę, & in Sicilia, quibus egregiam indolem, integritatem, animique fortitudinem in publicis, ac privatia rebus petraſcandis detexit. Ætatem etſi gravem, adhuc vividam servatq; eloquio, moriq; suavitate insignis eſulget in egregio enim vito natura, ſagacitatē eximīe ani-

Biblioth. Sicula tom. I.

mi candorem, raro nexu, alligavit. Multa scripsit, ac solum prodire italicē.

Discurso in lode della Peregrinatione. extat in libro: *Proſe della Fucina libro ſecondo*. Neapoli apud Andream Colicchia 1669. in 4.

Rime, in libro: *Duello delle Muſe dagli Accademici della Fucina Trattamento Quinto*. Ibid. apud eundem 1671. in 4.

Nonnulla etiam foliis expansis edita divagantur. Præcipue aliqua ejus carmina vidi in laudem Principis Buteræ Caroli Mariz Carafa, in ejusdem libris inscriptis: *Iſtruzione Criſtiana a Principi, e Regi, & Via ſicura al Cielo*.

ANDREAS DE BARTHOLOMÆO, sive BARBATA, ita dictus ex prolixā barbæ cultu. Quod autem ex familia de Bartholomæo exortus fuerit, primum deduxi ex lectura M. S. in cap. Volentes apud Vincentium Aurium, in qua ita ſubiſcriptū animadverſi: *Et ita ut ſuperius ſcriptum per me & dico, & conſulo Ego Andreas de Bartholomæo, quem Barbatum vulgus dicit*. Ibiq; calamo expreſſa ejus effigies ſpectatur, cui appicita nimium proluſta barba. Confirmavi ex eodem Barbata, qui in conſiliis editis Venetiſ anno 1581. vol. 1. in *caſes conſil.* 63. p. 202. ita ſe ſubiſcribit: & ita ego Conſulo Andreas Siculus, quem Barbatum vulgus dicit Antonius Corſeſtus in *epiſt. nuncupat. ſingulariorum*, ait, *Andrea Siculo, vulgo Barbatia*, ita & Azotius *Inſt. moral.* par. 1. lib. 2. cap. 24. his addidi Anguſtinum Fontanum in *Biblioth. legali* par. 1. p. 70. ubi de Andrea de Bartholomæo, ibique ad Andream Barbatum leſtorem remittit. Poſt hæc ſcripta incidi in vol. *conſiliorum*, ſeu *Reſponſorum ad cauſas criminales* to. 1. Venetiſ 1582. ubi *conſil.* 93. pag. 80. extat: *Conſilium Andree Barbatia Sicuti &c.* & in fine p. 84. legitur: & ita ut ſuperius ſcriptum eſt dico & conſulo ego Andreas de Bartholomæo de Sicilia &c. tandem Henricus Wharton in *append. ad biſt. literariam Guilelmi Cave* p. 98. ait: Andreas Barbatius, ſeu Barbatias, alias Andreas de Bartholomæo. Andream itaque de Bartholomæo celeberrimum Juriconſultum Meſſanę natum putant Franc. Maurolycus *biſt. Sicil.* lib. 5. p. 185. Bonſilius in *ſua Meſſana* lib. 7. p. 54. qui eundem falſe Joannem appellat, (ut etiam in *biſt. Sicil.* par. 1. lib. 1. p. 62.) Fazellus in *aditiſt.* ad dec. 1. de reb. ſicil. lib. 2. cap. 2. p. 50. Matt. Silvagius de trib. *Peregrinis* cap. 42. p. 149. Franc. Flaccornius *Sicelid. ſeſt.* 3. p. 37. Franc. Faraonius *inſt. gramm.* lib. 2. ubi de *coſmographia*, Placidus Samperius *Iconolog.* M. V. lib. 1. p. 34. Placidus Rcina *not. biſt. Meſſ.* par. 2. p. 301. Stephanus Maurus in *ſua Meſſana* cap. 17. p. 122. Petrus Anſalonus in *ſua familia* p. 232. Leonardus Orlandinus in *diſſe. de Sicilię laudib.* p. 81. Joſeph Ambroſius in *deſcr. ſolemnitat. epiſtola Mariana* p. 126. Henr. Wharton cit. qui meoſe Sicutum Maſſanenſem dixit: Vincentius verò Ferrarottus in libro de *off. & præminentiiſ Straticoti* cap. 18. p. 106. ex oppido Cataſtaci propè Meſſanā oriundum ait. Sane ipſemet Andreas ſe Meſſanenſem faretur de *off. legat.* n. 19. & in *conſiliis* Vol. 2. *conſil.* 98. p.

D

167.

167. Sed patriâ Netinum privilegio Meisanensem existimant Vincentius Littara de *Rib. Nerinis* pag. 141. & Roccoch Pittus not. *Ecl. Meisan.* pag. 360. & not. *Ecl. Syrac.* p. 227. auctoritate tunc inscriptionum ejusdem Barbariæ, quæ Neti asserabantur; ac testimonio Josephi Bonasæ, qui in eadem Urbe ædes An. Ircæ indigebat: & Magni Netii nomine proclamari a firmat Pittus. Hanc sententiam sequitur Leander Albertus in *Insulis* pag. 56. Christophorus Scanelus in *Chronica Siciliæ*, & Joseph Carnilivarius *hist. Sicil.* lib. 2. p. 221. Hinc Morerius in *dist. rom.* 1. p. 437. Barbariam Siculam Netinum, vel Meisanensem fuisse ait: P. verò Hier. Ragusa in *elogiis Sicul.* p. 23. Netinum, in *Sicilia ver. Biblioth.* p. 21. Meisanensem voluit: etsi pro utraque opinione patronos exhibet. His addam quod Andreas ipse, qui se Meisanensem dicit, ut supra innuit, attamen *consilio* 93. supra citato, in *vol. consiliorum ad causas criminales* to. 1. p. 82. ait: *fuit ad prædicta quod voluit Dominus, & concisus mens Abbas in cap. postulatæ de Judeis*. Nicolaum Tudecium concivem dicit, qui nec Meisanensem, nec Netinum fuisse scimus: sed Panormitanum, vel Catanensem. Quò te veritas lector nescio: ego Siculum fuisse raturummodo affirmo. Andreas Patre Bartholomæo narus, literarum studiis addictus, an 1448. Bononiam profectus est: ibique sub Joannis Imolensis, & Ioannis Ananæ discipulæ Juris, rudentis operam dedit. Acutissima ipsi fuit ingenii acies, adeo ut vix peracto anni secundo curriculo, publicè, non sine omnium admiratione, de utroque jure doctissimè differeret. Juris utriusque laurea donatus, ac patefactâ ingenii felicitate, Ferrariæ primùm, inde Bononiæ Pontificia Jura publicè interpretatus est. Idem etiam Cæsarea fura evascebat, magni ingenii, doctrinæque laude, inter celeberrimos Italic Jurisperitos, magno omnium plausu, ac scriptus est, Bononiæ sui æmulum habuit Alexandrum Tartagnum egregium Jurisconsultum, cui memoris felicitate antecivit, quam singula rem accepit: adeo ut omnia quæ oculis lustrabat memoriâ tenaciter complecteretur: hinc ne dum maximâ omnium admiratione in causarum patrocinio usque ad satietatem dicebat, verum etiam centum, & bis centum argumenta, ipsi obiecta, fideliter repetebat, ac responsa celeriter ad omnia reddebat. Brevi horarum intercapedine causas plures inter se dissidentes propugnabat: & ingenii acutissimi ope, de re quacumque, etiam inopiarè disceptabat. Ideo: ob clarissimum nominis celebritatem ubique diffusam, Dynastarum, Regumque venerationem promeruit: ac passim legum Monarcha vocabatur. Et sanè si ab incæpto studiorum ardore ingenium non antavisset, ipsum exequare potuisset nemo, ac Doctorum primas ipsi detulissent omnes: in eo enim quod inventu difficile, & ingenii subtilitas, & memoria ad miraculum fecundissimè colligata demirabantur. Memoriam verò calamo adauxit, cui nunquam parcendum dicebat. Interfuit Concilio Basilensi, & in eo summa Patrum laude pro

illibata Dolparæ Virginis Conceptione doctissimè disputavit, relictæ Mathæo Silvagio de *trib. peregrinis* cap. 42. p. 149. quoniam nonnulli ex aliatis scriptoribus sequentibusque instante, Maris immunitas ab originali labe fuit conclamata. Divitiis adausus Margaritam duxit uxorem: & nobilissimæ Populorum familiæ Bononiensis, cum ampla bonorum dote. At studiorum solertia relaxatâ, cum morum gravitatem neglexisset, mulierum apud doctos ejus doctrinæ opinio diminuta est. Hinc Franc. Arctinus asserere non dubitavit, Barbariæ famam velut palcarum ignem futuram: idest momentaneo lumine refulebit. A nonnullis ut inanis gloriæ cupidum, & jactantem reum criminatum est. Pluries minus prudens inventus, adeo ut ad risum, & irrisionem discipulos excitaverit. Ab aliquibus quorumdam criminum insinulator: præcipue rerum suarum studiofissimum, ac veralem prædicantem. Nonnulli etsi doctrinæ suæ præstantiam, ingeniiq; fecunditatem fateantur, attamen ipsi loquacitatem obliquant: ac disputatioibus nimis addictum, & mendacem reuantiunt Laurentium Calcagnum *conf. 1. in princip. Zolius lib. 1. singular. resp. cap. 7. n. 11. Nevizæ lib. 5. Sylvæ. n. 28. Menochius de recap. possesi. remed. 14. n. 57. & Dionysius Simon in Biblioth. hist. & Chronol. pag. 32. adduntque cartas pauperibus, ac viduis vendidisse. Felinus in cap. postulatæ enim de rescript. furti reum incusat: & tandem Suarez *tit. de las arras* n. 40. ait, æternam ejus salutem in dubio versari. At extollere non dubitant Andream gravissimæ notæ scriptores infra citandi: inter hos Ant. Corsetus à quo in *singular minor*, 1. Lucerna Juris vocatur: & passim in operum suarum editionibus: Eques Apostolicus appellatur, Regis Aragonum, & Siciliæ Consiliarius, utriusque Juris Monarcha, & Princeps clarissimus, Canonum Patre famigeratissimus, utriusque juris Illuminator, Jurisconsultus eminentissimus, ac facundissimus. Tandem cum altiorum pericli imminuentem privarij Jurisconsulti mortem prædixissent; prognosticum sibi ascribens (cremum putabat se inter omnes primum) extimescere cepit supremum diem. Sed cum è vivis excessisset Alexander Tartagnus, majori extinctione Alexandrum teneri perpeudens, molestè hoc pertulit, ac nimio dolore animum dilaniavit. Excursus verò quatuor propè annis post Alexandri mortem, virg cursum absolvit Bononiæ circa annum 1476. ex Guidone Pancirolo de *Clar. legum Interpretib. lib. 2. cap. 116.* licet Bellarminus de *script. Ecl. Aubertus Miræus in Bibliot. Ecl. cap. 484. p. 272. & Wharrou* cit. ad annum 1460. Sansovinus in *Chronolog.* ad an. 1477. Philippus Bergomensis in *suppl. Chronol. lib. 15.* ad an. 1433. & Maurolycus *hist. Sic. lib. 1. p. 33.* [ad annum 1494. vel paulò ante rejiciant. In Ecclesiâ S. Petronii sepulcrus jacet, hac adjecta inscriptione.*

Andreas Barbarus Siculo, Maximo Juris utriusque Monarcha, Equiti Aurato, hic molliter agent, suam Conjug D. Margarita de Populis, & pia in parentem Prolet, hoc S. opus E. M. F.

Ex ejus schoia nonnulli eximii Jurisprudenciarum Doctores prodire, inter quos Hippolytus Marfilius. Ex eo genus deducit nobilissima Barbatianorum familia, quæ adhuc Bononiæ floret, ut Leander Alberti testatur in *Insulis* pag. 56. & Morerius in *diſſ.* 10. 1. pag. 437. De Andrea ſcripſere, præter auctores ſupra relatos, Marcus Mantua Epie. *Viror. illuſtr.* n. 15. p. 23. Philippus Labbe de *ſcrip. Ecclæſ.* 10. 1. p. 75. & 718. Raphael Volterraniſ. lib. 22. *anthrop.* Poſſevinus *appar. ſacr.* 10. 1. pag. 81. Marinus in *Epiſt. lib.* 5. ad *Cataldum Pariſium*. Ioan. Antonius Burnaldi, ſeu verius, Ovidius Montalbanus in *Biblioth. Bononienſi* p. 15. qui Siculo, & Bononiensẽ civem Andream vocat, aliq; multi. Edidit.

Conſiliarum Voluminis quatuor. Venetiis per Philippum Pincium 1516. in fol. ibid. 1563. in fol. ex Biblioth. Claſſica pag. 679. & Biblioth. Exotica pag. 471. iterum apud Bernardum Juntam, & fratres 1581. in fol. Lugduni apud Thomam Bertellum, & Claudium Servantium 1559. in fol.

Leſturam in Clementinarum Compilationem. Venetiis apud Philippum Pincium 1516. in fol. Parisiis apud Reginaldum Chaudiere 1517. in fol.

De *Teſtibus* ad c. *Teſtimonium* de *Teſtibus*. Exat in tom. 4. Tractatum univerſi Juris. Venetiis 1584. in fol. à pag. 130. & in Volumine inſcripto *Tractatus de Teſtibus probandis, vel reprobandis variorum Auctorum, per Jo. Bapt. Zilettum in lucem editi.* Venetiis apud Jacobum Vitalena 1574. in 4. à pag. 193.

De *Præſentia Cardinalium.* In Tom. 13. Tractatu par. 2. Ibid. à pag. 63. Hunc Tractatum adhuc juvenis exaravit ex Mantua cit. Pancirolus verò Baſſarion Card. Bononiens Legato anno circiter 1494. nuncupaviſſe teſtatur.

De *Cardinalibus Legatis.* In Tom. 13. *alt.* p. 2. pag. 131. cum additionibus Joannis de Gradibus excuſus eſt Lugduni 1518. in fol. ex Fontana in *Biblioth. legali* p. 1. p. 62. & 439.

In *libro Decretaliſ Commentaria.* In Tom. V. Venetiis 1508. in fol. ex indice Bibliothecæ Barberinæ 10. 1. pag. 109. & Burnaldi *Bibl. Bonon.* p. 15. Ibidem 1511. ex Vuharton cit.

In *Titulum Digreſſorum de verborum obligationibus.* ex Fontana cit. par. 1. pag. 62. & Burnaldi cit.

Repetitionem in Rubricis C. qui admitti. exat apud Repetentes in 2. p. Codicis vol. 8. Venetiis ſub ſigno Aquilæ renovantis 1608. in fol. à p. 18.

Repetitionem in l. cum acceſſum, C. de fideicom. Ibid. à p. 385.

Super 2. ſſ. novi. & in 1. Infortiati. ex Geſnero in *Bibl.* p. 41.

Idem Fontana cit. pag. 61. à c. *Andrea Barbatia Siculi* à Terra S. Georgii *Idolaria*: *Repetitio in Rubrica de fide Inſtrumentorum* habetur in tom. 4. *Repetitum in Jus Canonicum.* ſed quis iſſe Barbatius Stultus à S. Georgio erroris puto: ſanè noſter Barbatia ſcripſit.

Super 2. Decretaliſ Rubr. de fide Inſtrumentorum c. diſſolutum. ex Geſnero *Bibl.* pag. 41. exat inter Repetentes *Juris Canonici tom. 4.* ex indice

Bibliothecæ Barberinæ pag. 109. & Fontana cit.

Additiones ad commentaria in Jus ſecondum V. baldi Baldi in Codicem, Digreſſum, Feuda, & Infortiatum. Lugduni 1545. ex Vuharton cit. qui & Barbatia *Repetitiones varias* editas teſtatur Papiæ 1496. Lugduni 1553. & Venetiis 1587.

Conſilium. In libro Conſiliorum ſive Reſponſorum ad cauſas ultimarum voluntatum &c. Vol. 2. Venetiis apud Franciſcum Zilettum 1581. in fol: *conſil.* 24. p. 30. ubi ſubſcribitur, Barbatius Meſſanenſis.

Conſilium. Inter Conſilia, ſeu Reſponſa ad cauſas criminales tom. 1. Venetiis apud Joan. Bapt. Zilettum 1582. in fol.

Deſiſſiones Rotæ Romanæ, ex Fontana cit. par. 2. p. 201. Sed an Barbatia fuerit Romanæ Rotæ Auditor, neſcimus. Sanè in *Syntraxi Auditorum Rotæ Romanæ* auctore Jo: Bapt. Catalinajo, non inveniri Barbatiam.

ANDREAS CASTROREGALENSIS Ord. S.

Mariz de Monre Carmelo, Provinciæ Reformatæ, ut vocant, Primi Inſiſſicuri Montis Sancti. In Civitate Caſtreſregalis Dioceſis Meſſanenſis ortus ex honeſta familia Ferraria, regularẽ diſciplinam amplexus eſt. Exacto ſtudioſum curriculum, claſſiſſimam nominis famam ſibi comparavit, ſive è ſuggeſſu declamando, ſive è cathedra docendo.

Concionatoris munere, pluries in cinerali jejuniis eruditionis, ac eloquentiæ ubertatem pateſcit in præcipuis Siciliæ, & Italiæ urbibus: dicendi copię pondus non leve addidit fervidus aninarum zelus, Philoſophiam, & ſcholæſticam Theologiam ſodales ſuos docuit cum doctrinæ laude. Promeritis exigentibus ad nonnullos Ordinis honores eveſtus eſt; ſuique in Cenobio Neapolitano ſtudiorum Præſectus: Conventus Montis Sancti bis, ut vocant, Prior; Provinciæ Montis Sancti Deſinitor, Vicarius Provincialis: ipſamque Provinciam ſemel, & iterum rexit. Doctrinam morum integritate, ac virtutum ſplendore exornavit. Tandem vitæ ſanctimonia, ac religioſæ diſciplinæ zelo inſignis, obiit Neapoli 24. Julii 1685. De eo Placidus Reina in *Not. biſſ. Meſſane* par. 2. pag. 56. Daniel à Virgine Maria in *Specul. Carmelit.* 10. 2. par. 5. lib. 5. n. 3723. pag. 1070. & Marcellus Baro in *carm. ſacr.* p. 180. Edidit

Intelligentiarum Divinarum B. Mariæ Magdalena de Pazzis. Ordinis Carmelit. libros ſeptem. Neapoli typis Hyacinthi Paſſari 1666. in fol.

Dictini Amoris ſpicula S. Mariæ Magdalena de Pazzis. Ibidem apud eundem 1673. in 16. Italicè

Diſcorſo funerale nella morte dell Ill. Sig. D. Diego Marotta Preſidente di Giuſtizia nel Regno di Sicilia. Panormi apud Auguſtinum Boſſium 1661. in 4.

Alluna delle due diſcorſi diſtinguanti. Neapoli apud Hyacinthum Paſſarum 1667. in 4. & iterum apud eundem 1679. in 8.

Sacra Novena Problematica dell Incarnazione del Verbo per i giorni d' innanzi il Parto di Maria Vergine. Neapoli apud Hyacinthum Paſſarum 1673. in 4.

Compendio della Vita di S. Maria Madalena de' Pazzi Carmelitana. Ibid. apud eundem 1669. & iterum Panormi apud Petrum de Insula 1669. in 16.

Saette d'Amor Divino di S. Maria Madalena de' Pazzi Carmelitana. Neapoli apud Hyac. Passarum 1674. in 16.

L'Imparadifata Maria Predica della Lettera di Maria Vergine a' Messinesi. ex Reina cit.

ANDREAS CHIARELLVS Messanenſis, animi, corporisque dotibus clarus, ad musicam mirè pronus, ut ipsam edificeret Romanæ, ac Neapolim se contulit. Messanam remeans, omnium oculos, aureſque ad se traxit ob singularem majorem Lyra, quam *Arcliluto* vocamus, sonum. Cum autem uxorem duxisset, vix excursu tertio mēse, vivere desit mēse Septembris 1699. non sine æternæ felicitatis argumentis, annum agens 24. & sepulture traditus fuit in Ecclesia S. Nicolai Societ. Jesu. Edidit Italicè

Sonate Musicali di Violini, Organo, Violone, Arcliluto Tom. IV. Neapoli ex nova typographia Michaelis Aloyſii Mutii 1699. in 4.

ANDREAS CIRINUS nobilis Messanenſis, Ordinis Clericorum Regularium, egregiè instructus indole, adoleſcens Ordini nomen dedit, & sese solemnibus aditrixit vocis Messanæ 16. Julij 1634. Absoluit studiorum spatium, ad antiquitatum monumenta quæ sacra, quæ prophana animâ toto pectore adiecit ac omnia, quæ antiquitatem redolerent, mirâ aviditate perulstravit, Sæctorum Patrum volumina evoluit omnia, diu, notisque in perſcrutandis omnium ſcientiarum, scriptoribus tempus impendit, eâ animi contentione, ut adhuc adoleſcens, librorum helvo meritò proclamaretur. Singulari ideoque, ac imperviâ eruditione locupletatus effulſit. Præstantissima erat ipsi memoriæ vis, adeout læta ſemel ſcripſerit retineret; & ad rem promptè promeretur eruditionis theſauros. Vix ſacris initiatus acceptâ à Superioribus concionandi facultate, inter egregios Eccleſiaſtes aſcriptus eſt; ejuſque conciones doctrinâ, eruditione, & Patrum copiam affluentes, haud exiguum pepererunt nominis ſuo gloriam. In Eccleſiis, ac oratoriis ter, & nonnunquam quater eodam die, eruditiffimè, mirâque facilitate declamavit. Panormi in Divi Joſepi Templo è ſuggeſſu ſingulis ſeſſis diebus per multa annorum ſpatia ſacras literas, ac hiſtorias expenſus eſt, magnâ populi frequentia, ac plauſu. Prudentiâ, ac conſilio plurimum valuit hinc nobiles, Dynaſtæ, ac conſuſque ordinis viri in diſſicillimis rebus ſtatuerendis, conſilij cauſâ ad ipſum conſuebant. His acceſſit humilitas ſui ipſius ſenſus, morumque ſuavitas, quibus omnium animos ſibi conciliavit. Omnimodam quietem neglexit; nunquam otiaſi viſus, nec corpori relaxando aliquantulum indulſit: vel audiendis ſecularium curis, vel evolvendis ſcriptorum libris, vel concionibus habendis ſemper deſixus: itant conſans fuit omnium ſententia, ea ipſum perfectiſſe, quæ quinque non deſidioſis operariis ſat eſſe poſſent. Tandem ob diuturnam laborum, ſtudij

rumque perſevaciam morbo correptus, mirabili animi tranquillitate ſefe ad mortem conpoſuit: & ingemuitu ſuſpiriis, divini amoris flammâ succendebat. Hinc 8. Idus Septembris ſupremam vitæ horam præſentens, eja, inquit, commendationis animæ ſignum edite; mea enim elapſâ horâ hinc commigrantes, ad celeſtem gloriam properabimus. Exinde emiſſis probariis eximij, ac futuræ felicitatis argumentis, dum Chriſti Domini cruciatu ex D. Joanne, ſodalæ circumfuſi recitabant, ſublatis ad Cælum oculis, pieque ad crucis formam compositis brachiis, ad ea verba: & inclinato capite emiſit ſpiritum, efflavit animam 6. Septembris 1664. ætatis ſux 46. Mortis ſux punctum exceperit omnium lachrymæ. In funere celebrando ea confluxit omnium frequentia die obitus, ac poſtridie, ex pulſio nimio labore concurſu, cadaver vix provehi poſſet. De eo vide Joſephum Silos *Hiſt. Cler. Regul. par. 3. pag. 537.* & in *Analitiſis epiſt. 100. pag. 274.* & infer. p. 71. pag. 303. Franc. Mariam Magium iſci præſat. ad librum de Urbe Roma ab ipſo edita, & in libro, *Propoſita bene morituri prop. 26. pag. 194.* & Placidû Reini *Not. hiſt. Meſſan. par. 2. p. 501.* Edidit *Variarum lectionum, ſive de Venatione Heronum libros duos.* Meſſanæ apud hæredes Petri Brezæ 1650. in 4.

De Venatione, & naturâ Animalium. Panormi apud Joſephum Biſagniam 1653. in 4.

De Natura & ſolertia Canum librum ſingularem. Ibid. apud eundem 1653. in 4.

De Natura Piſcium. Ibidem apud eundem 1653. in 4.

Variarum Lectionum de Urbe Roma, ejuſque conditione Regula librum ſingularem. Ibid. typis Auguſtini Boſſii 1665. in fol. Italicè

Hiſtoria delle cauſe, & effetti della Peſte. Genovæ apud Benedicctum Guafum 1656. in 4.

Peſte celebrata in Napoli per la naſcita del Soverano. Principe delle Spagne dal Sig. Conte di Caſtiglia Vicerè &c. Neapoli ex typographia S. Apolloniorum 1659. in fol. cum figuris ære inciſis

Oratione nell'Eſequie dell'Emin. Card. Doria Arciveſcovo di Palermo. Panormi apud Decium Cyrillum 1643. in 4.

Diſcorſo detto nella ſolenità della Lettera di Maria Vergine ſcritta a' Meſſineſi. Moateſeoni apud Jo: Bap. Rubenm 1649. in 4.

Vita del Ven. Servo di Dio D. Franceſco Olimpio Chierico Regolare. Neapoli apud Novellum Bonis 1655. in 4.

Reliquit hæc m. ſs. Ingenii monumenta Panormi, quæ in Bibliotheca S. Joſepi Clericorum Regularium aſervantur; nempe

De Pulchritudine B. Mariae librum.

Commentarium in Genefim. Tom. II. in fol.

Commentarium in D. Joannis Apocalypſin. Tom. II. in fol.

De Interregno Urbis Romæ, ejuſque Rege Numæ Pompilio. lib. 2.

De Sedandis ac componenda Republica. in 4.

De Obeliſcis, Pyramidibus, Saxis, & Columnis Egyptiorum. Tom. III.

Cla-

- *Clades Orbis Terrarum, Terremotus, Pests &c.*
- *De Natura Elephantorum.*
- *De Passione Domini.*
- *Prodigia Orbis Terrarum.*
- *Commentarium in D. Joannis Evangelium.*
- *Commentarium in D. Joannis Epistolam.*
- *Philosophiam Platoniam.*
- *In Petronium Arbutum Notae.*
- *Antiquarum, Variarumque lectionum libros quatuor.*

Philosophiam Epireti, sive de Constantia.

Encomium Medicinae Artis.

De Prodigis, & Apparitionibus S. Crucis.

Historiam ab Orbe condito.

Lectiones in Sacram Scripturam.

Conciones varias, Meditationes, & Historias.

Et alia, vel jam absoluta, vel non dum eliminata, ANDREAS CORDONE Alcanensis, aliquandiu in Societate Jesu vixit: inde egressus Sacrae Theologiae laurea, & Abbas titulo insignitus claruit. Divini verbi egregius praeco, quadraginta tempore conciones habuit doctrinae, & eloquentiae referens Panormi in Principe Templo anno 1651. & alibi in precipuis Siciliae, & Italiae urbibus, non sine laude, & plausu. Politioribus literis, scholasticis, & moralis doctrinae ornamentum addidit. Jo: Domenico Spinola S. R. E. Card. & Episcopo Mazariensi gratius fuit, qui Synodalem Examinatorem in Mazariensi Ecclesia delegit, ut ex ejusdem synodo p. 174. patet. Obiit Panormi 9. Januarii 1656. & in Ecclesia S. Marthae sepulture traditus est. Andream laudat Hyacinthus Maria Fortunius in *Plausib. Panormi* p. 19. Edidit italicè

Il Serco Seroiro, *Raggionamento Panegirico del B. Filippo Benizio Fiorentino, Quinto Generale, e Propagatore dell' Ordine de' Servi di Maria Vergine*, detto nella Chiesa di S. Maria d' ogni bene di Napoli. Neapoli apud Franciscum Savium 1636. in 4.

• *Relazione della divisione de' dotali di Maria Vergine, e de' Confrati, e Sorelle ad essa scritti.* Panoemi 1648. ex Augustino Lavezoli in libro: *Modo di comporre la Vergine Adolorata*, cap. 3. p. 29. & cap. 6. p. 46. Prælo paraverat

• *Quaestiones Theologicae Scholasticae, & Morales, Compendium artis concionatoriae.* Carminum, & elegantium libros duos. *Quadragesimales duas.* Panegyricorum librum. *Orationum fanebrum librum.*

• ANDREAS JUSTINIANUS Messanensis, ex Patetia Iannensi familia Justiniana Parentibus Cassiano Justiniano, & Caterina Belli, ex Comitibus Chelmi Messanae ortus est 14. Octobris 1605. Literarum studiis dicatus, jurisprudentiae lauream accepit primo Februarii 1635. Inde Romam se transtulit: ibique 18. Decembris 1637. Vincentii Justiniani Bosiani Marchionis haeres renunciatus est: qui ab anno 1631. ex testamento instituerat, fundebatque consanguinitatis vinculis, & eximii Andree moribus: quibus accedere Urbani VIII. Pont. Max. hortationes. Accepta hereditate, ante 1649. uxorem duxit Mariam Panisliam, Jo: Baptiste Panislii Card. neptem, qui anno 1645. ad Pontificatus apicem evectus, assumpto Innocen-

tii X. nomine, Andream unum ex nepotibus suis, ac Pontificiae Sedis Principibus declaravit, & molis Adriani praefectum, Bassiani Principem elegit. Ex filiis suis Olympia major nata: M. Feo Barberino Palestrinae Principi nupsit, Urbani VIII. pronepoti Francisci, & Antonii Barberini Card. Nepoti: & Caroli Barberini Card. g. r. minor fratri: eorumque Sponsalia solemni ritu, maximam pompam idem Innocentius in pontificio Sacello celebravit anno 1653. Caterina vero nata minor anno 1664. Julio Savelli Albani Principi, Principis Pauli Savelli, inde S. R. E. Cardinalis fratri, nuptui tradita est: & sponsaliorum mineliter fuit memoratus Card. Carolus, confluentibus Cardinalium Collegio, ac omnium nobilium ordine, Ad omnia domestica, ac economica negotia pertractanda propensus, & Reipublicae muneribus alienus vixit: in amoribus habuit sodalitatum frequentiam, & asecricorum librorum usum, quibus christianam pietatem fovaret. Attamen scientiarum Rudia, & liberalium artium cognitionem non neglexit, quibus instructissimus claruit. Romae obiit mense Maii an. 1667. ejusque laudes retulit Ab. Michael Justinianus de scrip. *Liguri* p. 57. & in Epistolis memorabilibus de scrip. Augustinus Oldoinus in *Actibus Ligustici* p. 24. Italicè scriptis: testantur

Diario del Viaggio del Marchese Vincenzo Giustiniani fatto nel 1605. per la Germania, per la Fiandra, per l' Inghilterra, & per la Francia. Latine ex Oldoino

Propositiones Legales a se collectas, & ewolgatas. ANDREAS LAMOSTOLFUS v. Thomas Far-

della, ANDREAS LAUS, sive ANDREAS A CRUCE Caranensis Ordinis S. Mariae de Monte Carmelo, Theologus praestantissimus, ac Ecclesiastes numeris omnibus absolutus. Die 13. Februarii 1614. natus Carmelitarum institutum, a teneris annis amplexus est. In ea gravioribus scientiis insigniter excultus, adeptam doctrinam virtutum splendoribus illustravit: ideoque ad nonnullos honorum gradus, ascendit, ab incomparabili morum integritate, & egregia doctrinae excellentia promeritos. Philosophiam, ac Theologiam non sine plausu sodales suos docuit, ab ingenii acie demitatus. Studiorum, ut vocant, Regens, & Praefectus effulsit in Regio Neapolitanae Cœnobio, & alibi: ac Sacrae Theologiae laurea ornatus est. In publica Patavina Academia Sacrarum Literarum explanator, eximiam eruditionem detexit. Anno 1640. ætate adhuc florente, Siculam Provinciam S. Alberti insigni prudentiae laude moderatus est: in eaq. Provincia Visitatorem, & ut dicunt, Reformatorem, & Comissarium Generalem egit. Inde arctioris vitae desiderio extimulatus ad Carmelitas Excalceatos transit an. 1647. accepto nomine Andree à Cruce. Sed tanti viri iacturam egrè ferens Carmelitarum Institutum, hunc discessum irritum tentavit: hinc per annos quatuor apud Sacram Congregationem ab his Ordinibus disceptatum, & ex utraque parte pugnatum pro hujus doctissimi, ac absolutissimi viri regressu, ac

tuticio-

tuitionē. Sed tandem adjudicata primævo Ordini causâ anno 1651. Andreas ex obedientiâ ad dimissum Institutum renicare coactus est; ut gravis culpæ & apostasie noxam declinaret; quod scriptis mandavit Io: Baptista Lezana in *consultationibus* conf. 17. idemq: Andreas in *pref.* 10. 2. in p. p. D. Tho. Nec minori extimatione exceptus Andree regressus: ideoq: bis ad Procuratoris Generalis, semel ad Vicarii Generalis munera Carmelitici Ordinis assumptus est. Quo ipsum in pretio habuere Romani Pontifices ex eo colligimus, quod inter Consultores Sacre Rituum Congregationis ascriptus: Sacre Congregationis SS. Inquisitionis Censorem, & Episcoporum examinatores delegerunt. Alexander VII. Reverendissimi titulo exornavit Andream, & ut primum suffragium post Vicarium Generalem haberet in Generalibus Ordinis comitiis decessit. Concionatoris munus egregie exercebat, inter celeberrimos ævi sui Ecclesiastes, qui eloquentiæ gloriâ Italian illustrant, merito cooperatus est. In præcipuis Europæ civitatibus conciones habuit, semper faustis omnium acclamationibus auditus: & multoties ad eadem pulpita insisteret revocatus. Ub sacre eloquentiæ vires, ac zelum in excitandis ad penitentiam, virtutisq: populis, Concionatorum Pater, Sacrarum Literarum familiaris Doctor, populum, ac plausum Magis, passim vocatus. Dum Romæ in Varicana Basilica è fustulo orabat singulari laude, & incredibili audientium frequentiâ, pluries Clem. IX. Pon. Max. ad ipsum audiendum accessit. Neapolitanis jejuniis conciones in Ecclesia S. Joannis Majoris eo excepere plausu docti viri, ut nonnulli libellum poetici encomiis concinnarunt, quem hoc titulo prænotatum typis tradidere Neapoli an. 1633. nempe: *Sacre acclamationis alle Glorie sublimi del M. R. P. Andrea Læo*. Ob virtutum splendorem, doctrinæ opinionem, & uberrimis animarum lucris, quæ declamando assequutus est, omnium venerationem sibi concilivit. Proceribus ideoq: carus fuit S. R. E. Cardinalibus, & Episcopis iunctus, ac omnibus gratissimus, qui eundem veluti singulare Carmelitici Instituti, Romanæq: Aulæ ornamentum intuebantur. Taudem virtutibus, doctrinâ, & honoribus emulatus, è vivis abiit Genue 13. Decembris 1675. relicta apud mortales clarissimi nominis famâ. Andream celebrant Io: Bapt. de Grossis in *deceat. Catan.* tom. 1. *cord.* 2. mod. 10. pag. 160. Placidus Reina *nor. hist. Messane* par. 2. p. 496. Ab. Michael Justinianus in *litteris memor.* par. 3. lit. 117. p. 593. Daniel à Virgine Maria in *Speculo Carmeli.* 2. par. 5. lib. 5. n. 3724. p. 1070. Ioseph Maria Forquarius in *Anno memorabili Carmeli.* 1. p. 732. Franc. Fulv. Frugon. in *Casæ Diogenis lat.* 5. nar. 1. o. pa. 603. & Jacob. Phil. Tomasinus in *Gymnasio Patavino* l. 3. c. 5. p. 287. & c. 35. p. 332. Edidit *Compendiosas totius Philosophiæ Disputationes, in quibus dilucidat, & succintè rationes magni ponderis juxta angelicam D. Thomæ doctrinam, oblietioneq: minusensq: materia funditus disponuntur.* Neapol. ex typographia Regidii Longhi 1643, in 12.

In *Primum partem D. Thomæ Disputationes Theologicas à quæst. 1. usq. ad quæst. 23. inclusivè: Tomum Primum.* Genue apud Io: Mariam Ferronum 1650 in fol.

In *Primum partem D. Thomæ Disputationes Theologicas de libro Vitz, de Omnipotentia, de Trinitate, de Creatione, de Angelis. Tomum Secundum.* Ibid. apud eundem 1652. in fol.

In *Primum Secundam D. Thomæ Disputationes Theologicas de Fine, de Beatitudine, de Voluntario, & Involuntario, de Affibus humanis: de Bonitate, & de Malitia humanorū affibus. Tomum Tertium.* Ibid. apud. eandem 1653. in fol.

In *Primum Secundam D. Thomæ Tomum Quartum.* Ibid. apud eundem 1656. in fol. hic in tractatu de conscientia, habetur opusculum de Romano Pontifice: exinde scortum reculum Romæ an. 1663. in 8. & tandem in *Bibliotheca Maximi Pontificis* edita à Joanne de Roccaforti Archiepiscopo Valentino tom. 3. Romæ typis Jo. Francisci Buagni 1697. in fol. 4. pag. 591. ubi laudatur Andree doctrina. Placidus Reina cit. opus de *Epistola Mariana ad Messanenses*, scripsisse restatur: sed publicæ non vidit lucem.

ANDREAS LONGUS Panormitanus Ordinis Minorum S. Francisci de Paula, vir ne dum gravioribus Philosophiæ, & Theologiæ disciplinæ egregie excultus, verum etiam polioribus literis ornatus. In dicendo è suggestu eloquentiâ valuit. Ætate adhuc florebat obiit Panormi circa annum 1672. Edidit italicè

Il Demonstrativo della retta pronunzia degl' Italiani, si de' Verbi Toscani. Panormi apud Augustinum. Boffium 1657. in 8.

La Germana pronunzia di tutti gl' Italiani de' verbi Italiani. Ibid. apud eundem 1667. in 16. & iterum locupletata prodit eodem anno apud eundem in 16.

ANDREAS MASTRILLI nobilis Panormitanus, Marii Mastrilli Iuriconsulti eximii filius, & Carli frater: effulsit doctrinâ, morumq: integritate præclarus, Philippi III. Catholici Regis Cappellanus, à quo primum Abbas S. Mariæ de Alfofonte, sive de Pareo; inde an. 1618. Archiepiscopus Messanenſis electus, à Messanenſibus egro animo exceptus est: & licet oculara Præsulis prudentia, omnium offensionum suspitionibus aditum occludidit, invideſe ipsam declinare, non valuit: ideoque innocentie sue candorem apud Romanam Sedem falsis criminalionibus: denigrare tentavit adversariorum procacitas, Sed vibrata jacula tetundit integerrimæ vitæ candore, pietas, & constantis animi celsitudo: adeoq: nondum Pontificis sapientia, verum etiam ipsæ adversarii, resurgente Andree virtute, in emerita laudum præconia erumpere conati sint. In Ecclesiâ gubernanda sedis sue jura contra Liparensem Episcopum propugnavit: Archiepiscopales sedes ampliavit, & in elegantiorum forum egregiam munificentia redegit. Seminarii Clericorum tamen: damenta ad Messanenſe litus projecit. His, & præcipue morum integritate, omnium benevolentiam sibi conciliavit. Obiit eandem 31. Maii

1624. & in Cathedrali Ecclesia sepultus est, hac inscriptione cohonestatus.

D. O. M.

D. Andreas Mastrellus Panormitanus post plurimos honoris gradus ad Messan. Sedem evectus; Messanensium studiosissimus fuit. morum candore, aditusque facilitate vix parem habuit, pietate, exemplo, precibusque. Anxius Annuorum redditus exiguis, Praefulum aedes dilatare, perfecti: bisque animo maiora concipiens sibi parum, muneri satis cum vixisset, abiit non obiit, ex memoria 3. nonas Maii an. 1624.

Quod sedes alius condidit Mastrelli superbis

En tibi vix superest hoc breve marmor, habet.

Mansolea tuis meritis jam merita tecum

Constitit Zancla simul condere non potuit.

Tanti Praefuli laudes & suggestu proclamavit Carolus Cirinus Messanen. Soc. Jesu funebri oratione, quam suppresso nomine edidit Messan. eodem anno. De eo etiam Ab. Petrus nor. Eccl. Messan. p. 380. & 387. Baronius de mess. Panor. lib. 3. p. 136. Antalonius de mess. familia pag. 315. Franciscus Rodella in epist. nuncupat. libri Memoriae artificiali Messani Fatii, aliiq. Synodu Dicesanam coegit, quum typis tradidit hoc titulo.

Constitutiones Synodales. Messan. 1621. in 4.

ANDREAS MINUTOLUS Messanen. ex nobilissima, & antiquissima Minutolorum familia, natus est 5. Octobris 1667. Parentibus Joanne Minutolo oppidi Callaris Barone, ac teudorum Boccarani, Oleastri, & Mastrelli, & Cornelia de Joanne, ex Marchionibus Solatii. Adolescentis reliqua Jurisprudentia, cui, invitatus, & Patri obsequendo, biennio operam dederat, militariibus studiis addictus, & in Equitum Herosolymitarum albo adscriptus, militie tyrocinium super ejusdem ordinis tiremes posuit. Nonnulla fortissimè indolis argumenta edidit: anno n. 1692. à Veneta, & Melitensi class. obseffa Canea in Cretensi Insula, Andreas in magis dubiis oppugnationibus, ubi incalcescebat conficius, adfuit, ac intrepidè, strenuèque: pugnavit labores, ac pericula neglexit, & multoties ad difficillima loca, periculis undique obsecis progressus est: unus ex iis, qui primi in hostes irruere in expugnando suburbio. In nonnullis hostium eruptionibus, eminentiora loca propugnando, haud exiguam militaris glorie laudem promeruit. Anno verò 1693. cum eadem classe profectus (que ora Corinthi custodire, & ab hostilibus incursionibus Peloponnesum liberare curavit) in eadem, adfuit legatus, vulgo Teuente, militaris cohortis Equitis Dominici Savini, ac praclaris laboribus enituit: Anno. 1701. Melitæ à Magno Magistro, & 1704. Messanè ab Eminentissimo Cardinali de Judice Prorege Peditum Dux electus est. Pietate conspicuus, dum Gubernatorem ageret Archiepiscopatus Messanen. ut vocant Ceruleorum, in novis aedificiis ejusdem solidissimi eleganter extruendis animam appulit: Pinacothecam, Sacram, aliaque haud parvo profuso æte perfecit. Politiores literas, historiarum, ac poësis studia summo opere coluit: ac ingenii vires exalato nunc Messan. adangit non sine plausu in Clitiae Academia. Ipsum laudat

Nicolaus Maria Sicaus in funebri pompa pro D. Joanne de Joanne p. 30. Italicè in lucem emisit

Memorie del Gran Priorato di Messina. Messan. apud Vincentium Amicum 1699. in fol.

Applausi nel di Natalizio di Filippo V. Gran Monarca delle due Sicilie, e delle Spagne. Ibidem. apud Dominicum Costa 1704. in 8. Nonnullos etiam dialogos italicis carminibus concinnatos, ctti parve molis, quia collesctos simul recudere meditatur, additis aliis ingenii monumantis, hic recensbo.

La Scala del Cielo 1685. Il Tobbia 1687. La Casta Trionfante per S. Bernardo 1688. Il Giacobbe travestito figura del P. nre Sacramentato. 1698. L'Amazzone a Zingalea per lo monacato della Sig. Domenica Marino 1698. La Donna costante. 1699. La Sapienza coronata. 1699. La Pace del Cielo 1705. I prodigii del Cielo 1705. Hæc omnia Messan. apud Vincentium de Amico.

I Trionfi di Giuseppe Giusto 1695. Il Fonte svelato dell' Angelo d' Agar per dar la vita al fidoibno Israele figura del P. nre Eucharistico 1696. La Donna forte 1697. La vera Fortuna al Natale del Gran Monarca Filippo V. 1703. dalla Clemenza La Pace 1704. Scherzo fra Pastori 1704. Il Mondo è un inganno 1706. Hæc omnia Messan. Typis Dominicis Costa.

Sanlle scoufeto 1700. Lo scudo Mamertino 1705. Messan. apud D. Anton. Maffei. Prælo parat.

Notizie storiche della sacra Religione Gerosolimitana, appartenenti alla Ven. lingua d'Italia, col Ragolo generale di tutti i Cavalieri di Malta Italiani.

Ne lo Sargio l'Amore, Drama per Musica.

Nò è forza l'Amor genio è l'amare, Comed. in prosa. Nobile amor di Cavaliere, e Dama, Comed. in prosa. Poësie.

ANDREAS MUGNOS ex oppido Licodiz, Francisci Mugnòs, de quo suo loco, pater. Poeticas amoenitates non fine ingenii laude profectus est. Obiit Panormi ætate gravis 29. Martii 1669. & in Ecclesia S. Jacobi Hispauorum sepultus est. Emeritis laudibus Andream extollit Joseph Galeanus in Musis Siculis to. 1. par. 2. pag. 78. ibique invenies Andream vernaculâ lingua

Canzoni Sicillane. Panormi apud Decium Cyrellum 1647. & apud Josephum Bisagnium 1662. in 12. Extat apud D. Rofam Mugnòs Lingue grofie dominam Principem, magnum Volumus Siculorum cantionum, quas latinitate donavit. in. 8. in 4. ex expitollis mihi datis à Michaele Angelo Mancharduo Syracusano viro erudito.

ANDREAS MUSCARA Libritiensis, Juris utriusque Doctor, unus ex celebrioribus causarum Patronis, doctrinâ præclarus: merito nonnullis honoribus cohonestatus, Magnæ Curie Archiepiscopalis Panormi Assessor, pluries Magnæ Regie Curie, & semel Consistorii Sacre Reg. Conscientie Index: tandem Fisci Patronus effulsit. Vivere desit Panormi 11. Novembris 1666. & in Ecclesia S. Antonini Fratrum Strictioris Observatiz S. Francisci sepultus traditus est. In lucem emisit

Defensionem Immunitatis Ecclesiastica. Panormi typis

typis Nic. Bua, & Mich. Portanova 1647. in fol.

Consilium in causa competentis jurisdictionis vertente inter Eminentiſſi. Dom. Card. Montalto Archiepiscopum Montis regalis ex una, & Illuſtriſſi. Inquiſitores parte ex altera. Editum à Franciſco Baronio in *Conſiliis diverſorum Sæculorum ſuper privilegio Felicitatis Urbis Panormi, quod Fiſcus non poſſit principaliter agere contra clericos.* Panormi apud Maringum 1656. in 4.

Allegationes apud Paulum Franciſcum Perramurò in Cæſitum Jureconſultorũ par. 3. to. 2. d. p. 290. Plurimorum manibus teritur

Conſultatio Juridica pro exaltatione Tandarum in donatio per tria brachia impoſitum, ill. & Excell. D. Ferdinando de Ayala, Comiti Ayala & c. Prorog. m. 8. in fol.

ANDRIAS NOLEDO Panormitanus: in ipſo ætatis flore egregiam ingeni præſtantiam Muſis Latinis, Etruſcis, Siculiſque addidit: ætate verò maturior ab his avulſus, forenſes curas aluit: aliorum negotia procuravit, ac ratiocinationes tractavit. Obiit Panormi 26. Maii 1677. De eo Joſeph Galeanus in *Muſis Siculis* to. 1. par. 2. pag. 54. & par. 4. p. 68. Siculo carmine ſcripſit

Canzoni Siciliante. in eodem to. 1. p. 2. Panormi apud Decium Cyryllum 1647. & apud Joſephum Balignum 1662. in 12.

Canzoni Sacre Siciliante. in Muſis cit. par. 4. Ibid. apud Joſephum Biſagnium 1653. in 12. Italicè

Traditioni. o vero Paraſi poetiche ſopra il Credo, Dies ira, Miſereere, Stabat Mater, I mi Scetle Spiritus, Lauda Sion, Quicumque vult ſalvus eſte. m. 5. in 4. extant apud filium Panormi, cum aliis Cantionibus Siculis.

ANDREAS PANARELLUS Meſanenſis, Ordinis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, pietate, & doctrinâ inſignis: Præſecti muneris Meſanenſem domum rexit ubi an. 1660. ſuperſeſſe clarebat. De eo Dominicus Regi *hiſt. Cler. Regal. Miſiſtr. Inferm. lib. 15. cap. 7. pag. 462.* Publici juris fecit Italicè

Diſpoſitione per incaminate l'anima al Cielo nel tempo dell'infermità, e morte, & anco delli ſuffragij, che ſi doveranno fare. Meſanæ apud viduam Ioan. Franc. Bianco 1639. in 8. & iterum ibidem 1660. in 4. Prælo parabat

Atado come diſponer ſi decono coloro, che vorranno haver cura d'anime.

Modo di quello, che deve fare il Criſtiano nel tempo da che haverà l'uſo della ragione, fino all'infermità, come ſpender debba tutto il tempo di ſua vita.

ANDREAS PERRVCCIVS Panormitanus, Jurisprudentiæ Doctör, ac Poeta eximius. Natus Panormi 1. Junii 1651. ex Franciſco Perruccio, & Anna Fardella nobili Drepanenſe: annum a-gens octavum unicum Patre Neapolim petiit; ibique humanas literas à Patribus Soc. Jeſu, Philoſophicas verò diſciplinās, ac Theologiæ partem à Fratribus Ord. Prædicatorum non ſine eximij ingeni laude accepit. Inde Jurisprudentiæ ſtudiis admotus, in publico Neapolitano Lyceo ſub diſciplinā celeberrimi Juriſconſultorum Anelli de Philippiſ, & Julii Capone, civiſia jura, & à Joſeph Pulcharello Pontificia didicit. In iis mirè

profeſcit, & in eadem Academia emeritè lauret donatus, cauſarum patrociniū ſuſcepit, doctrinā, ingenioſe iuſtigante inſtructus: & ſub vitæ finem Neapolitanæ Urbis Advocatus extraordinarius electus eſt. Poeticū ingenium naſtus, à pueritia cum Muſis ludere cepit: ideoque nondum duodecimum ætatis annū exceſſerat, cū carmine opus prælo dignū ſcripſit pro Bethleemitiſ inſantis Domini inconvulſis: cuiſcalicè nomen ſecit: *Le ſaggiato morte*: quòd ſequuta ſunt alia multa in publicis, privatiſque theatris expoſita, quorum aliqua muſicis modulis expreſſa, magno ſemper eruditorum plauſu excepta ſunt. Muſas ne dum Etruſcas, & Latinas, verum etiam Hiſpanas, Siculas, Neapolitanas, & Calabras egregiè culnit: & inter ſori clamores, parris obluſantis conatus, ac ægritudinum, animique noleſtiſ, innumera ſcripſit ingeni monumenta. In poeticis ſtudiis, numeris omnibus abſolutus enituit, & Literatorum opinione, cum primis apollinæ facultatis candidatis merito conferendus. Per annos plurimos Parthenopæo Theatro Sancti Bartholomæi præſuit ut Poeta, conſtitutus à Neapolitani Regni Moderatöribus Marchione de los Velez, Marchione del Carpio, Comiteſtabili Columna, & Conite S. Stephani, quibus gratiſſimus fuit: multaque ad illius theatri ſplenorem edidit, præſertim Proloquia, & Intermedia. Ludrica etiam metro cum maledicorum mæra, amicorumque oblectamento lepidiſſimè ſcripſit. His acceſſit uberem omnigenæ eruditionis copiam: & his omnibus præclarum ſibi nomen comparavit. In celeberrimis Italiæ Academiſ aſcriptus fuit, ut inter Incultos, vulgò Razzi, in quibus à ſecretis fuit, Otioſis, aliſque Neapolitanis. Extra verò nonnullis aliis nonnō dedit: inter Peregrinos Romæ, Reaccenſos Panormi, Figros Bari, Incuſorios Ruſcinia, (inter hos Senſorem, ut vocant, Promotorialem egit) & alios aliſ clamit. In his verò amœnioriſ literaturæ præſtantia, eruditione, ac doctrinâ egregiam ingeni excellentiam patefecit. Hinc hanc mirum ſi celeberrimi Literatorum, Procerumque benevolentiam, & eximias ſibi laudes conciliaverit: à Marchione de los Velez, à Ferdinando Carolo Gonzaga Mantuæ Duce, aliſque Dynaſtiſ, magnâ exiſtimatione proſequutus ſit. Tandem acutè febre confuſus, Neapoli deceſſit 6. Maii 1704. non ſine Literatorum dolore. Ipſum laudant Sicula in nobilitate glorioſa pro S. Appreno p. 270. Sigifmundus Fanelli in otis *ſciſis* pag. 116. Balthaſar Piſanus *Poet. par. 2. pag. 95.* Carolus Sernicola *Poet. & poſt alios, Vincentius Auria in epiſt. nomenclatoria Siciliæ Incentricis.* ac omnino videndus clariffimus Hyacinthus Gimma in *erudit.ſ. elogiiſ Academiſ Societatis Incenſioſorum Roſcinii* par. 2. *elog. 33. pag. 47.* Paduanus Guadſcus apud ipſum in *epiſt. ad Leſtorem*, & Auſtor operis inſcripti *Galleria di Minerva* to. 4. par. 11. pag. 223. Edidit Neapolitano carmine

L' Agnato Zaffanato d' Apollo Poemina Arcico Gioſo, e la malatia d' Apollo. Neapoli apud Ior Fran. Pacem 1678: in 12.

Italicè

La

La Stellidaura Vendicante. Drama per musica. Ibid. apud Carolum Porfite 1678. in 8. & iterum 1679. 1685. in 12. & Genue, & Romz. Exinde prosa expressa à Francisco Mallaro, hoc titulo edita, nempè: *la Viva sepolta, o vero la Stellidaura Comedia tradotta dal verso.* Neapoli apud Franciscum Mollum 1690. in 12.

Chi tal nasce, tal vive, o nero l'Alessandro Bald. Drama per musica. Neapoli apud Carolum Porfite 1678. in 12.

Il Convitato di Pietra, opera tragica. prosa ibid. apud Franciscum Mollum 1678. in 12. exinde recognita, & in elegantiorum formam concinnata prodiit sub anagrammatico nomine Henrici Preudarcha. Neapoli apud Joani. Franc. Pacem 1690. in 12. & pluries.

L'Epanionda, Drama per musica. Ibid. apud Anroum Gramignanum 1684. in 12. & Panormi apud Epirum 1687. in 8.

La Fede Trionfante su le rovine di Buda. Opera scenica. Neapoli apud Michaelum Monachum 1687. in 12.

Il Figlio del Serafico S. Pietro d'Alcantara. Opera Tragi-facta. Venetis apud Zinum 1684. in 12. Neapoli apud Pacem 1692. in 12. apud Carolum Troife 1695. & apud Dominicum Parrinum 1699. in 12.

Il Devoto della Vergine Maria Immacolata. Opera Tragi-facta. Romz apud Mascardum 1691. in 12. & Neapoli apud Mutium, & Parrinum 1697. in 32.

La Costanza nelle sventure. Tragi-comedia. Neapoli 1694. in 12. Ibid. apud Troife 1695. in 12. & Venetis 1694.

La Pragità Costante nel Martirio de' SS. Vito, Modesto, & Crescentza. Opera Tragi-facta. Neapoli apud Carolum Troife 1695. in 12. & iterum apud eundem 1698. in 12.

Il Zelo animato del gran Profeta Elia. Ibid. apud Franc. Pacem 1691. in 12.

Compire con la sua obbligazione. Opera scenica in prosa. Ibid. apud Purpuram, & Troife 1697. in 12.

Il Vero lume tra l'ombre, ovvero la spelunca arricchita per la nascita del Verbo Incarnato. Opera Pastorale sacra. Neapoli apud Pacem 1698. in 12. sub nomine Casimiri Rogerii Oconis.

Il Calidandro, o vero l'Infedele Fedele. Opera recitativa. Ibid. apud Carolum Porfite 1698. in 12.

Idee delle Muse. Poesia. Ibid. apud Socios Parrinum, & Mutium 1695. in 12.

L'Arte rappresentativa, Premeditata, & all'Imprevisto. Parti due. Ibid. apud Michaelum Aloyum Mutium 1699. in 12.

Oscurarsi per risplendere. Opera Tragi-facta del Martirio della gloriosa V. o M. S. Lucia. Ibid. apud Dominicum Aut. Parrinum. 1701. in 12.

Sedissimi fondamenti sopra i quali si stabilisce la gloria Vergine S. Rosalia Palermitana non essere sua Religiosa Basiliana, ò d'altra Religione; ma Solitaria Romita secondo il giustissimo Decreto del Reverendiss. & Illustriss. D. Ferdinando Bazan Arcivescovo della Fedeliss. & Feliciss. Città di Palermo.

Bibliarb. Sicula Tom. I.

In risposta alle brevi Regioni per l'Abito Basiliano portate dal R. Abbate D. Demetrio Roscovizzo del SS. Salvatore di Grotta Latomia. Neapoli 1701. in 8.

Disinto diario dell'operato dalla Maestà Cattolica di Filippo V. Re delle Spagne, Napoli, Sicilia &c. dalla sua partenza da Barcellona, sua dimora, e partenza da questa Città di Napoli, con estato, e compiuto ragguaglio delle Feste, Cavalcate, Giuramento, Iffirizazioni, Apparati, ed Azioni più solenni da esso già fatte. Ibid. apud Dom. Ant. Parrinum, & Michaelum Mutium 1702. in 12.

La Sacra lega Tomo IV. Neapoli. suppresso nomine. *Il desio di Napoli appagato nella venuta dell' Eccellentiss. Signore il Sig. D. Gio. Emmanuele Fernandez Paceco Duca d'Alcalona, Marchese di Vigliena &c. in Vicere, e Capitan Generale del suo Regno. Corona di Sonetti.* Neapoli apud Dom. Ant. Parrinum 1702. in 8.

Alias etiam cantiones, ac dialogos exiguz molis edidit, nempè

La Sufanna. Neapoli apud Carolum Porfite 1686. in 8.

La Debbora. Ibid. apud Mutium 1698. in 8. & apud Hyac. Pittantem 1701. in 8.

La vera Armonia per S. Cecilia. Panormi apud Iacobum Epiro 1688. in 8.

La Sirena consolata per la recuperata salute della Maestà Cattolica di Maria Anna di Neuburgo sposa di Carlo II. Monarca delle Spagne. Serenata. Neapoli apud Mutium, & Parrinum 1692. in 4.

L'Vnion d'Amore, Bellezza, & Grazia. Serenata. Ibid. apud Mutium 1699. in 4.

Serenata dedicata al nome dell' Eccell. Sign. D. Geronymo Pignatelli Principe d'Avellino dall' Eccell. Marchese di Cocoglinio. Ibid. apud Canillum Cavallum, & Mutium 1689. in 4.

Gli stupori per la nascita del Signore. Ibid. apud Mutium 1700. in 4. & in 8.

Il Roveto di Mosè Geroglifico della SS. Trinità per la sua Santiss. festa. Oratorio per musica. Ibid. apud eundem 1700. in 8.

L'Ereba discacciata dal suolo di Partenope dalla Fede di S. Gaetano. Oratorio. Ibid. apud eundem 1679. in 4. & 1700. in 4.

Il Gedeone Geroglifico del Santiss. Patriarca S. Domenico Illicatore del Sacratiss. Rosario della Vergine. Oratorio per musica. Ibid. apud Pittante 1701. in 8.

L'Arca del Testamento di Gerico, ed il Laccio Purgatorio di Rab simboli della Sacratiss. Vergine, e suo sacerdotiss. Rosario. Oratorio per musica. Ibid. apud Carolum Troife 1702. in 8.

La Verga, la Massa, e la Legge nell' Arca del Testamento, simbolo della Santiss. Trinità. Oratorio per musica. Ibid. apud Hyacinthum Pittantem 1703. in 8.

Elogio alla gloriosa S. Rosalia Vergine Palermitana. Neapoli apud Socios Parrinum, & Mutium 1693. in 8. Prelo paraverat

L'amor vendicativo, o Dafne in alloro. Drama recitativo.

Gli Incanti di Letitia disturbati dal caso. Opera Tragica.

La Grandezza nel precipizio in Belisario. Tragedia.
Gli effetti della Grazia nella nascita di S. Gio: Battista. Opera sacra per musica.

Gli scherzi della sorte. Drama per musica.

La Zenobia. Opera Tragica.

L'Alano. Melodrama sacro.

Sospetto mal fondato.

Graccone.

Non può evitarsi il destino.

Infedele per necessità.

L'Invenzione a tempo.

Il Tiresia.

L'Angelo decollato.

L'Adalgiso. Melodrama per musica.

La fatalità delle Sferre. Recitativo.

La Stagione mutata per la nascita del Verbo.

Lo splendore degli Eremi per S. Rosalia. Tragedia sacra.

Discorsi Accademici Problematici, e Panegirici.

Discorsi Accademici Legali.

Poesie. Tomi 8.

Canzoni Siciliane.

Epistole traiche sacre, e profane. (se.

La Biagiede, o vero il secondo D.Ciccio. Poesie giocolle armoniche contenenti 60. Oratorii per Musica, Serenate, & altri componimenti.

ANDREAS RIZZO Catanensis Poeta, vernaculâ linguâ lepidè, vnuellèq; multa cecinit. Ipsum laudat Joseph Galeanus in *Musis Siculis* to. 1. par. 2. pag. 74. ubi ejusdem leges Siculo carmine.

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. & apud Josephum Bisagnium 1663. in 12.

ANDREAS SCAMARDI Panormitanus, Congregationis Oratorii Panormitani Sacerdos, quâ Præpositi munere rexit: vir gravioribus disciplinis, eruditione, peritissimè; morumque integritate conspicuus. Ætate gravis, etiam morborum molestitis cruciatus, vivit Panormi. Edidit italice *il Mistero della Santità, Panegirico in lode del Glorioso Patriarca S. Filippo Neri Fondatore della Ven. Congregazione dell' Oratorio.* Panormi apud Rumolam 1691. in 4.

ANDREAS TRIMARCHI nobilis Messanenſis Philoſophiæ, & Medicinæ Doctör, doctrinâ clarus, & in mathematicis rebus scientissimus: Collegii Messanenſis, ut vocant, Prior. Apud Siculos non modò, verum etiam & exteris magnâ estimatione vixit: in arduis enim sanitate negotiis pluries, datis ad ipsum epistolis, salutarem ejus sententiam multè expetere curarunt. Anterioribus literis instructus, Poeta non injucundus fuit. Obiit Messanæ circa an. 1660. ætatis 80. Edidit italice carmine

Discorso capriccio Anatomico. Messanæ apud hæredes Petri Brea 1644. in 4.

ANDREAS VATTICANE nobilis Messanenſis Poeta eximius: floruit eodem tempore, quo Paſormi celeberrimus Antonius Venetianus, nempe circa annum 1590. & Siculâ linguâ poemata sua cecinit. Ipsum laudat Joseph Galeanus in *Musis Siculis* par. 1. pag. 105. ibique ex eo habentur

Canzoni Siciliane. Panormi apud Buan, & Portanovam 1645. & apud Josephum Bisagnium 1663. in 12.

ANDREAS VETRANUS Panormitanus Philoſophiæ, ac Medicinæ studiâ amplexus, eorundem laureâ cohonellatus est. Ab egregia ingenii præstantia, ac doctrinâ laudatus, magnâ estimatione claruit: ideoque Panormitani Prætoris Conſultor, ac Urbis Archiater electus est. Defunctâ uxore, clericali militiæ mancipatus, ad Jurisprudentiæ, & Theologiæ studiâ animum appulit, & in utraque facultate emeritâ doctoris laureâ donatus, ad nonnullos honorum gradus Panormi ascendit: fuit etenim Parochus Ecclesiæ S. Nicolai de Calcia, Apostolicus Prothonotarius, Tribunalis SS. Inquisitionis Siciliæ Conſultor, in Panormitana Diocesi Examinator, & Judex Synodalis, & Monasteriorum, ut vocant, Deputatus, sub oculato regimine Præfulam Jacobi de Palafox, & Ferdinandi de Baza. Doctorinâ, honoribusque clarus, decessit Panormi 24. Martii 1689. anno ætatis circiter 64. & in eadem Parochiali Ecclesia sepultus est. Edidit

Tractatum Apologeticum Conſilii Medici à Paulo Strelles nuper editi pro Alexandro la Barbera & Regio, contra RR. PP. & Moniales Carmelitas disſeſſatores. Panormi typis Nicolai Bua 1651. in 4.

Annussum Medicamentariam ad usum Pharmacopolarum Felici Urbis Panormi. Ibid. apud eundem 1655. in 4.

Medicum diſcrimen de Lepra Gallica. Ibid. apud Augustinum Boffium 1657. in 4.

Orationem Gratulatoriam de recepta Catalonia victoria. Ibid. apud Nicolaum Buan 1653. in 4.

Orationem habitam in ſalutari Medicorum Academia Panormitana in ſuavere Ar. & Med. Doctöris D. Marci Antonii Alaimi. Ibid. typis Aug. Boffii 1662. in 4.

ANGELICUS CALATANISSECTENSIS, ex familia Vavanuzza Ord. Strictioris Oſervantiæ S. Francisci. Concionatoris, Lectoris, & Provincie Vallis Mazariæ Definitoris munera exercuit. Obiit anno 1648. De eo Petrus Togettoletus in *Paradiso Seraphico* par. 1. lib. 5. cap. 1. p. 569. qui scripsit testatur italice

Spiegatione della Regola di S. Francesco m. s. in 4. quod opus morte instante P. Michaeli Angelo Bonadies, tunc Vicario Provinciali, mox Episcopo Catanensi transmissit.

ANGELICUS SPATAFORA nobilis Messanenſis Ordinis Capueciorum, vir pietate, doctrinâ, & eruditione insignis. Scholasticam Theologiam Sodales suos docuit, & in Messanenſi Provincia pluries Definitoris gradum obtinuit. Concionatoris munus, apostolico spiritu munitus, eximieque virtutibus ornatuſ egregie professus est: ac præsertim in præcipuis Italiæ civitatibus doctrinæ, eloquentiæ, ac zeli luminâ effudit. Magnas, ac aliorum exemplum, virtutes coluit inter quas singularem in Deiparam amorem. In ea recolenda totus erat, ejusque illibatam Conceptionem impensè venerabatur, eoque animi sensu, ut nunquam, etiam in supremam senectutem

ne autem ingressus, ausus sit in ejusdem obsequium preces suadere, nisi in genua reverenter prostratus: aliquoties verò furtivè auditus, audientes ad Virginis studium miram in modum excitavit. Obiit tandem non sine absolutissimi viri fama, Messanæ an. 1650. De eo Hippolytus Marraccius in *Bibl. Mariana* par. 1. p. 104. Wadigius in *Scrip. Ord. Min.* p. 26. Angelus Maria Gagliardo in *Adamante Mariano* p. 103. Pagnotius in *Maria Triumphantè*, Torrecilla in *Specul. Seraph. Relig.* Placidus Reina not. *hisl. Messan.* par. 2. pag. 502. Dionysius Genuensis in *Biblioth. Capuc.* p. 16. Typis tradidit Italicè.

L' Unigenita della Gracia Maria adorna del candore dell' Innocenza, e ricca di eccellentissime prerogative, rappresentate con dodici luminosi candelieri. Messanæ apud hæredes Petri Brex 1640. in fol.

ANGELUS ANTONIUS FOTIUS Messanensis, publicus in patria sua Tabellio. Edidit *Formularium censualis generis instrumentorum ad stylum, & omnem usum Regni Sicilia.* Messanæ apud Paulum Bonacotam 1659. in 4.

ANGELUS FARDELLA nobilis Drepanitanus Ord. S. Marie de Monte Carmelo, vir gravioribus disciplinis apprime instructus, quas Regentis inuenerat docuit, & concionator eloquentiâ illustis. Drepanensis Cœnobii fœnel, & iterum Prior exir. Claruit an. 1650. Edidit italicè

Orazione funeale recitata nella Città di Piazza il giorno 30. di Gennaio dell' Anno 1648. nell' esequie del Sig. che fu D. Giuseppe Strarabba. Panormi apud Buam, & Portamnovam 1648. in 4.

Il titolo di Maria, Maria del Carmine, Predicaz fatta in Palermo nel 1648. Ibid. apud Petrum de Isola 1648. in 4.

ANGELUS GALIOTUS Saccensis Ord. Obs. S. Francisci, historica eruditione clarus: vixit propè an. 1597. Ipsum meminit Ab. Pirrus not. *Ecel. Agrig.* p. 339. & Wadigius in *Scrip. Minor.* p. 23. Italicè evulgavit

Relazione dello Scisma Anglico, ano. e del Glorioso Martirio del B. F. Gio: Forella Francescano Osserv. Confessore di Caterina d' Aragona Regina d' Inghilterra, e d' altri Santi Martiri d' Inghilterra nella persecuzione d' Enrico Ottavo. Panormi apud Jo: Aut. de Francisca 1597. in 4.

Nihil mirum Sculum ætatem vitam scripsisse, dum tẽpore quo liber in lucem prodiret, ejusdem familiaris ramus in Sicilia pedem inixerat, ut ex epistola nuncupatoria, Ludovico Forella data, patet, Scripsit etiam teste Pirro citato

De universo orbe columnæ quatuor.

De Monarchia Mundi.

De antiquis familiis Siculis. Italicè

Chorographia Francescana m. s. in fol. extat in *Biblioth. Cœnobii Panormitani* S. Antonini Fratrum Obfer. S. Francisci ex Petro Tognoletto in *Parad. Seraph.* par. 1. p. 22. 35. & 487.

Il caso memorabile di Giacomo Perello Portulano, e Bartolomeo di Pandolfina, commissario da D. Sigismondo di Luna Conte di Calabellotta, successo nella Città di Sciacca l' an. 1529. m. s. in 4. multorum manibus tractus Panormi sub nomine F. Angeli Candela,

ANGELUS GIARDINA Messanensis ex Ordine Cler. Regul. Minifraurium. Infirmis, vir religiosus morum elegantia, ac doctrinâ æquè conspicuus. In evolvendis sacrarum literarum, Sanctorumq; Patrum voluminibus assiduus. Obiit Messanæ circa an. 1656. Ipsum laudes videt apud Dominicum Regium in *hisl. Cler. Reg. Min. Infirm.* l. 15. c. 7. p. 462. & Placidum Reinath not. *hisl. Messan.* par. 2. pag. 502. Edidit

Viridarium florum scientiarum, ex Sanctis Patribus potissimum, ac Philosophis desumptum. Panormi apud Alphonsum Isola 1633. in 4. Exinde copiosissimis accessionibus locupletatum, iterum, hoc apposito titulo, prodit, nempe

Sacrum Stagnum sententiarum, atque conceptuum ex pluribus Sanctis Patribus potissimum, alijsq; Doctoribus hancolorum. Messanæ ex Typographia Jacobi Matthæi 1645. & 1651. in fol.

ANGELUS MARIA RAMPULLA Panormitanus Philosophia, ac Medicinæ Doctor eximius. Doctrinâ præfultus, ac eò medicinæ peritiâ pervenit, ut singulari æstimatione prosequutus, inter præstantiores xvi sui medicos habetur. Primarius fuit Hispanæ Militiæ, & Nosophonii Panormitani S. Jacobi Medicus. Ferdinandi de Ayala, Ayale Comitiss, & Claudii Lomoraldi Principis Ligur, Siciliæ pro Rege Moderatorum, valetudinem tutavit, ac feliciter instauravit. Ingeniij elegantiam politionum literarum, ac poësis usu dexteritæcinnit enim nò sine laude rhythmis Latini, Etruscis, Siculifq; Obiit Panormi 16. Novembris 1675. & in Ecclesia SS. Annuntiatæ Fratrum Terit Ord. S. Francisci Xistæ sepelitus. Ipsum laudat Didacus del Mastro in *causa Mediocornu Poetarum* p. 56. Posteris reliquit

Epistolam curatissimam medicam de agitudine Principis a Lign, & Sacri Romani Imperij, Sicilia Præregis. Panormi apud Petrum Camagnam 1672. in 4. Siculâ lingua

Carsoni Siciliæ Burlesche. Extant in Musis Siculis p. 3. Panormi apud Bisagnium 1651. in 12. *Deservitiæ dell' antico fisco di Palermo, e della sua Rocca, e come, e quanto girava per tutta la Città.* m. s. in 4.

ANGELUS MARIA A RISURRECTIONE Panormitanus, ex Ordine Carmelitarum Exaltatorum, in sæculo Balthasar Carmignanus. Natus an. 1599. annum ætatis 17. Ordinis habitum accepit Panormi 13. Aprilis 1616. & elapsio probationis anno, solemniter emisit vota 16. Aprilis 1617. Vir moribus integerrimis, tanquàm singulari regularis observantiæ exemplar, omnibus præluxit. In detegendis rerum creaturarum, ac Dæmonum rechinis, & in orationis studio incomparabilis fuit: cujus fustigatio eximias coluit virtutes. Pluries Cœnobiorum Priorem egit, ac tandem meritis plenus obiit Panormi 31. Decembris 1672. Edidit Italicè

Christo Amante dell' Anima, detto il Passare Solitario. Opera von meno erudita, che profittet ole a qualsivoglia persona spirituale. Panormi apud Bosium 1664. in 4.

Libro Secondo. Ibidem apud Petrum de

E 2

Isola

Isola 1670. in 4. sed non absolvit.

ANGELUS MATHÆUS BONFANTES de CASSARINIS Panormitanus Genuâ oriundus Juris utriusq; Doctor, Philosophicis disciplinis instructissimus enituit: civilem doctrinam, medicinam, ac antiquiores literas eximie cultuit: magno ideoq; pretio apud doctos fuit. In Recensentor Academia Panormitana, & Officina Messanenſis, quibus nomen dedit, præclaras ingenii vires patefecit, editis quâ carinine, quâ soluta oratione ingenii monumentis. Musis carus, Latîâ, Eruscâ, Hispanâ, Siculâq; linguâ multa concivit. Botanicus expertissimus herbarum, plantarumq; genera, ac vires mirâ solertia perscrutavit: è cujus doctrina nonnullarum stirpium discrimen, ac salutaria documenta haurere Panormitani Pharmacopole. Longâ annorum serie à secretis fuit Principis Carinis, aliorumq; Procerum. Repentino tandem morbo confectus, vivere desit Panormi 13. Septembris 1676. & in Ecclesia S. Petri in Vincula Fratrum Hospitaliorum S. Joannis de Deo sepultus est. Ipsû laudat Nicolaus Gervasius in *Sæculæ est.* pag. 11. & alibi. Joan. Bap. de Judice in *poes. par. 2.* p. 97. & 84. Franciscus Cupanus in *epist. ad Leisorem Horti Catholici*, Augustinus Oldoinus in *Arbenæo Linguistio* p. 544. Angelicus Aprosino, sub Jo. Perri Jacobi Villani Larva, in lib. *la Visiera alzata* p. 30. & Silvius Bocconus in *Museo Plantar.* p. 159. & in *Museo Physic.* p. 127. Edidit Italicè

La Fortuna di Cleopatra Regina d'Egitto. Poemetto heroico. Panormi apud Nicolaum Baam, & Michaellem Portanno. an. 1644. in 4.

L'Amor Fedele di Bianca da Bassano. Poema lirico-tragico. Ibid. apud Petrum Coppolan 1653. in 4.

Il Cigno provocato risposta Apologrica al Giudicio Poetico di Aitorino Zancone sopra una canzone di D. Francesco Magna. Vinctus apud Turrianû 1661. in 4. sub nomine Friani Farboera.

Rime. in libro: *Duella delle Muse degli Accademici della Fucina Trattamentato IV.* Napoli apud Andream Colicchiann 1671. in 4.

Epistole Botaniche. in libro: *Bizzarrie Botaniche di alcuni semplicissimi di Sicilia publicate, e dichiarate da Nicolo Gervasi.* Ibid. apud Novellum de Bonis 1673. in 4. Quæ prælo paraverat hæc sunt.

Politicorum civilium, & æconomicorum axiomatum Epochæ.

De morte amplectenda, & de vitæ contemptu epilogis suis latis numeris. Carmen.

Vocabularium Botanicum.

De Lythiâ, Nephritide, ac Renum & vesicæ vitis, quæstiones CCCC. Italicè

Poesie Tofane.

Discorsi Accademici.

Somiglianza di parole, ovvero sinonimi nella lingua Italiana, opera grande, e necessaria à Poetis, Secretariis, Predicatoris, Historis, & Profanis.

Lettere Italiane.

Gli affetti svelati nel significato de' colori, ucelli, animali, pesti, alberi, herbe, fiori, & altre cose indifferenti, & varie al numero 1500.

Discorso Politico sopra le Rivoluzioni della Città di Messina dell'anno 1675.

ANGELUS de SETTI Siculus ex Io: Vigiati-millio in Indice Poetarum Siculorum, quem libro primo Poetarum præfixit. Messanenſem suspicor, nam Messanenſis Bonilius in *sua Messana* l. 8. p. 49. eundem laudibus ornans: utriusq; Juris Doctorem, & eximium humanarum literarum professorem prædicat. Quæ scripsit me latente, exceptis carminibus, quæ edidit cum Messanæ Carolo V. Casari iusta perfolverentur, idemque Bonilius protulit loc. cit. & in *hist. Sicil. par. 2. lib. 5. pag. 529.* Claruit circa annum 1559.

B. ANGELUS SINISIUS (Senesium, vel Sinicium, vel Senitium alii vocant) Catanenſis Ordinis S. Benedicti Catanenſis Cœnobii S. Nicolai de Arenis Monachus, vir fœderate celebris. Dû eo in Cœnobio pierare omnibus prælueret, an. 1342. ab Emmanuele Spinoia Archiepiscopo Montisregalis effugiatum est, ut collapsam disciplinam in Monasterio S. Mariæ Maniacis instauraret. Sed dum sanctissimis morum docu-mētis regulare observantiam reparare curabat, à Monachis variè vexatus, tandem ab eorum audacia è Monasterio unâ cum sociis suis, fuit expulſus. Post diuturnos labores invictâ constantiâ exantlatos, à prædicto Archiepiscopo benignè exceptus, ab eodem antiqua diruti Monasterii S. Martini de Scalis rudera (ab Urbe Panormo 6. p. mil. distat) olim à D. Gregorio Magno fundati, obtinuit. Cœnobium jam à Saracenis incendiis absumptum, unâ cû quinque Monachis sedulâ curâ breviter instauravit; ibique piè, sanctèque vivendo, nonnullos nobiles Panormitanos virtutum odore traxit, qui elemosinarum copiis, Monasterium amplificare curarunt; ac divitiis Salerni Evulo nobilis Panormitanus locupletatum, fuit numeris omnibus absolutum. Hinc cûm quinquennio Prioris munere Cœnobium gubernasset, exinde ex Bula Cleti. VI. Abbatæ titulo insignito Monasterio, à Monachorum cœtu B. Angelus primus Monasterii Abbas post igitur electione electus est 5. Julii 1553. Sub ipsius regimine mirificè restituerunt antiquæ regularis disciplinæ leges, & Monachorum virtutes, ac sanctimonie laudâ nou modo Siciliam, verum etiam, & occidentales plagas replevere. Pississimi viri, Dynastæ, ac Siculi Reges Cœnobii amplissimis donis, ac annuis redditibus locupletarunt: Summiq; Pontifices nonnullis diplomatibus munire studuerunt; interque alia nostrum Angelum, ejusque successores Pontificalium usu cohonestatos volvere. Monasterium per annos 39. sanctissimè rexit; Religiosis habitum 500. propè viris concessit, quos sanctimonie famâ traxit, egregiis moribus informavit, sanctarumque virtutum exemplo instruxit. Denique virtute, & operè clarus ab eodem Monasterio ad Cœlestem patriam evolavit 27. Novembris 1386. cujus cadaver adhuc in sacro s. servatur, mar-morè sepulchro oculum, sub Sanctarum reliquiarum altari, ab anno 1585. ibi collocatum: hæc adjecta inscriptione.

Reverendissimi Viri Angeli Senesii hujus Sacri Monasterii Abbatis hæc ossa requiescunt.

De

De eo plura leges apud Ab. Pitrum lib. 4. *Sicut fact.* p. 168. & seq. Joannem Aloysium Lellum in *hiss. Eccles. Montisregalis* par. 2. pag. 34. & seq. & par. 3. pag. 56. & seq. nova editione anni 1702. operâ, & studio P. D. Michaelis de Judice Prioris Casinensis observationibus, multisque accessionibus illustrata: Antorem opusculi de Reudificatione Monasterii S. Martini per totum, Jo. Bapt. de Grossis in *deccor. Catan.* tom. 1. cord. 2. mod. 5. pag. 128. qui lapsus est in eo, quod Beati viri obitum ad annum 1380. præfixit, & carmina exhibet, quæ nō ad sepulchrum, ut ipse ait, sed in quodam m. s. in membranis leguntur, ut ex Pitro habemus, quod & intuenti patet. Vide etiam Camillum Borellum de præstantia Regis Catholici cap. 70. n. 82. pag. 453. Octavium Cætanum in *Idea Sancti. Sien.* pag. 52. & 142. Arnaldum Wion in *ligno Vitæ* par. 2. lib. 3. pag. 410. Seraphinum à Pauorino in *declaratione arboris Montis* pag. 76. qui testatur vitam m. s. in eodem Cænobio ferveri, Petrum Ant. Tornamiram in *Inditib Panormitana* pag. 168. & seq. in *hiss. Congreg. Casinensi* s. 10. 2. pag. 449. Franc. Priviteram in *Annal. Catanens.* pag. 210. Ansalonium de sua familia pag. 382. Bialium Altimarum in *familla Carafa* lib. 3. pag. 640. Addit Ab. Pietrus cit. p. 177. quod: ob sanctitatis famam, & ardentissimam in pauperes peregrinos, suosque alumnos, & Fratres charitatem, cōmuni Beati nomine semper est appellatus. A nonnullis supra allatis scriptoribus Beati titulo est insignitus. De Grossis verò ait, quod: *Viri hujus sanctitatem plurimis in vitâ, & post mortem Deus miraculis comprobavit.* Fuit Angelus non modò sanctitate conspicuus, verum etiam doctrinâ præclarus; scripsitque ex Pitro cit. pag. 177.

Expositiones Psalmorum.

Modum meditandi.

Expositionem Regule S. Benedicti.

Historiam Monasterii S. Martini de Scalis.

Catalogum Contractuum, & Bonorum Monasterii S. Martini.

Vocabularium latinum pergrande.

Omnia m. ss. in eodem Monasterio servantur, præter historiam, cujus aliqua tantum fragmenta supersunt.

ANNA MARCHESIA LAVAGI Panormitana Monialis in Panormitano Monasterio S. Catharinæ Ord. S. Dominici, ingenio, & religione, conspicua: Musis vernacula, & etruscâ linguâ loquentibus grata. In eodem Monasterio hydrocephali affectu, an. ærat. 73. obiit 17. Februarii 1704. Edidit Italicè

Mazzetto di fiori spirituali, e varie canzoni sopra la Nascita, Vita, e Morte del nostro Redentore, con una raccolta di Canzoni, e nenie Siciliane al Bambino Gesù. Panormi apud hæredes Petri de Isola 1687. in 8. Alia multa poetica scripsit Siculâ, & Italicâ linguâ, ac etiam *Expositionem Apocalypsis.*

ANNA MARIA ARDOINA nobilis Melitanensis ex D. Paulo Ardoino Palicii Principe, & Marchione Floricæ, ac D. Joanna Furnari, Ducis Furnaris filia, natâ, & tenetis adhuc annis ornamenta, quibus nobilissimarum mulierum ordo

cohonefatur, egregiè conseqnuta est. Corporis venustate eminus: musicâ, picturâ, quæres, phrygio labore acupingere telas, ac choreas ducere, eximie calluit. Natiâ mirificas ingenii dotes fecit omnium liberalium artium, ac scientiarum arcana penetravit. Philosophiam præsertim, Rhetoricam, Poësim, amœnioreque literas supra festus vires didicit. Plurimæ Philosophicæ theses doctissime propugnavit. Plura cedro digna versu, prosâque, latinè, ac italicè scripsit cum Literatorum plausu. Hinc non modo apud Siculos, verum etiam, & apud externos magnâ valuit doctrinæ, & ingenii opinione. Plumbini Principi nuptiæ Romæ se contulit, ubi, editis ingenii monumentis, in sui admirationem Urbis Academicas traxit: & inter Arcades, aliquæ eruditiorum lyceæ fuit ascripta. Ex memorato viro filium habuit, sed acerbo fato cùm extrema clausisset Princeps, Patris vestigia sequutus est Puer: Anna verò superstes elapso vix anno à filii morte, obiit Neapoli 29. Decembris 1700. editis in suprema ægritudine egregiæ virtutis argumentis. Cadaver in Ecclesia S. Didaci delatum magnificèntissimo funere cohonestatū, confluentes cuiusvis ordinis viri merentes conspexere. Landatur in epistola nuncupatoria Militis Rhetorici Antonii Fortis eidè dicatî, à Mario Reitano in Poemate inscripto *il Regiero in Sicilia* lib. 10. *stan.* 75. p. 281. & ab egregio viro de orbe literato benemerentissimo Joan: Mario de Crescimbeni in *hiss. vulgari Poësi* lib. 2. p. 169. & lib. 3. pag. 228. Edidit carmina latina hoc titulo prænotata.

Rosa Parnassi plaudens triumpho imperiali S. M. C. invictissimi Leopoldi de Austria Romanorū Imperatoris &c. ejusque dignissimæ uxoris Eleonore Magdalene Palatini Rheni. Neapoli apud Salvatoremm Castaldum 1687. in 4. Apud Crescimbeni cit. p. 228. carminum suorum libamentum invenies, italicè scriptum.

ANNIBAL DE AFFLICTIS Panormitanus, Rhegynus Archiepiscopus, vir nobilitate clarus, sanctimoniâ verò longè illustrior, in lucem editus est anno 1560. Patre Vincentio Sinagræ Domino, matre verò Francisca Bardi Comitissæ Acis filia. A teneris annis ad pietatem mirificè pronus futuræ sanctimonie non obscura edidit argumenta. Spreto sæculi pompis Clericali militiæ nomen dedit, & confectio Bononiæ, & Patavii studiorum curriculo, Jurisprudentiæ laureâ insignitus est. Patris jussu ad Catholici Regis Aulam tranfit, ubi statim inter Regii Sacelli Capellanos cooptatus, vitæ incipitæ splendore, Philippi II. Regis, omniumque amorum pariter, ac venerationem sibi conciliavit. Hinc Rhegynâ Ecclesiâ viduatâ Pastore, ad ipsam regendam Rex Annibalem, etiam reluctantem, designavit. Romæ 30. Novembris 1593. consecratus, & in Ecclesiæ suæ possessionem immixtus, statim in ejusdem beneficium sanctitatis lumina effudit. Sibi, ac domesticis suis pietatis, immò sanctimonie leges inviolabiliter observandas præscripsit: & ut ab Ecclesiastico foro injustitiæ labes eliminaret,

iet, Cutis suæ administris ex ære suo stipendia assignavit, ne supra mercedem statutam aliquid extorquerent: æquius illius laudem haud exiguum Roux promeruit, præfectum à Clemente VIII. qui Annibalis integritatem perinaximâ admiratione prosequutus est. Omnem viæ suæ rationem ita composuit, ut ne temporis particula boni operis vacua pertraheretur: omnia enim temporis momenta vel in gregis beneficiis, vel in præclaris pietatis officiis studiosè impendit. Nodum cum exiguum corpori quietem super stramentorum fascis concessisset, reliquum orationi dabatur: scilicet enim, dum oves somno indigebat, evigilare Pastorem oportet. In pauperes liberalitatem exercuit summam: ipsos etenim, proventuum suorum dominos appellabat. Hinc integras sæpe familias frumento, puellas doctæ, pauperes omnes victu providere consuevit. Nec defuere tantæ charitati divinæ providentiæ subsidia: multoties enim horreo inirabiliter vidit frumenti copiam multiplicatam: ideoque Panpetum Patrem, immo & vir Sanctus omnium voce proclamabatur. In nosocomiis, ægrotis humiliter inservire, Annibali solenne fuit: quorum unum Sacerdotio insignitum, necetibusq; plenû, propè cubiculum suum apportavit, & qui quæntio in infirmis ministris inservire. Clericorum Seminarium proprio ære excitavit. Dixit enim, omnem singulo biennio perlustans, operariis sanè sedulis munivit. Pueros fidei rudimentis informabat: quibus vividiores diligebat, ut in Seminarium instituendos transferret: eoque presidio non impigros viæ suæ cultores obtinuit. In Bovenensem etiâ Seminarium operam contulit suam. Monialium Rhegynensium perfectione fovit: & Puellarum Gynæceum eâ temperatè, excitatum, eximie constitutionibus vallavit. Virtutibus, quibus enituit, virum undiquegregiam ad sanctitatis fastigium evocare: humilitate, charitate, angelicâ puritate, prudentiâ, pietate, modestiâ, ecclesiasticæ disciplinæ zelo, misericordie effluat. Viæ seviticæ, & austeritatem usque ad supremum spiritum produxit. Prophetiæ, ac miraculorum dono conspicuus claruit. Noctes in somnis orationi dicavit, in quæ extaticæ suavitates delibavit, ejusq; ope multa à Domino obtinuit. Rhegynæ Urbis inopinatam frumenti copiam, imperavit: pluvias petiit, & assequutus est. Ad opulcentiores Ecclesias à Catholico Rege non semel vocatus, primam sponsam pro ditiori dimittere recusavit. Depopulato à Thureis Rhegyno an. 1603. ne dum ecclesiasticos census, verum etiam, & patrimonium sui proventus pauperibus liberalissimè addidit: & Cathedralis exedim, propriis usurpatum oculis, instauravit: aliasque omnes Ecclesias, immanissimè directas, reparavit: & non semel exornavit. Ecclesiasticâ Immunitatem impertentito pectore defendit, & in ea propugnanda divinam opem expertus est. Synodum coegit, in qua suffraganei Præsules interfuerunt, nempe Nicotrensis, Militenensis, Tropicensis, Bovienensis, & Heracenensis, in causâ ecclesiasticam disciplinam instaurandam, saluberrimas edidit sanctiones. Tandem numeris omnibus ab-

solutus, præcognita divinitus morte, in supremû, motum incidit, in quo dolotibus patientiâ expolivit: & prædictis terramotibus Calabriam excussuris, inter ferventissimos animi affectus, in Domino sanctè quievit primo Aprilis 1638. ætatis 79. Confluentes populi ejus vestes, aliæq; avidissimè expetiere, ut tanquam reliquias viri sanctissimi servarent. Tanto Pastori Rhegynum solemniter iusta perfolvit, & funebrem oratione dixit Stephanus Pepe Cl. Reg. quam ad publicam beneficium edidit. Mira patrara, ac cada-ver post annos quatuor incorruptum adinventum, sanctimoniz ipsius opinionem firmavit: magnificentiissimò verò tumulto cohonestatus est, hoc addito epitaphio.

D. O. M.

Annibali de Affiliis

Patris Patriorimitano, Archiep. Rhegyno,

Comiti Roveni, Reg. Consiliario &c.

Pastorali vigilantiâ, ac pietate noto,

Sed profusa in pauperes liberalitate nostrissimò.

Ne desine vel præmia virtuti, vel exæpla posteritati,

Quod vicus noluist per summam modestiam,

Hoc desunt propter summa in hac Ecclesiâ merita,

D. Matthæus de Januario Archiep. Rhegynus

Addidit animi monumentum

suo ære posit.

Anno salutis humanæ M. DC. LXII.

Egregii Præfatis vitâ edidit Josephus Fozius Soc. Jesu Romæ an. 1681. ejusque meminere Ab. Pirrus not. Ecclesiæ Agrig. pag. 117. & Pall. pag. 416. Franc. Baronius de mirac. Patrom. lib. 3. pag. 123. Joannes Rhô in var. virtut. lib. 6. cap. 6. n. 2. pag. 708. Placidus Reina not. hist. Messin. par. 2. pag. 57. Ughellus Italia Sacra tom. 9. pag. 453. & Joan. Bap. Paciehellus in epist. famil. tom. 2. pag. 162. qui falsè Matthæum vocat. Edidit ex indice Bibliothecæ Barberinæ tom. 2. pag. 277. & 433.

Synodum Rhegynensem ann. 1595. Rhegii 1595. in 4.

Synodû Rhegynensē ann. 1614. Rhegii 1614. in 4. In Bibliotheca Collegij Panormitani Societ. Jesu servatur volumen cui titulus

Lettere m. s. in fol.

ANNIBAL BUFALUS Messanenensis, Philosophiæ, & Medicinæ Doctor eximius. Politiores litteras, poetica studia Etruscâ, ac Latîâ linguâ, Græcâq; litteras calluit. A seeretic Senatû Messanenensis fuit, & in gravioribus negotiis pertractandis adnotus. Claruit anno 1602. Ipsum laudant Franc. Flaccominus in lustris pag. 94. & Placidus Reina not. hist. Messin. par. 2. pag. 503. qui edidisse ait

Aphorismorum Hippocratis Erometaphrasi. Messanz typis Petri Brex per Laurentium Vallam. 1605. in 8. Italicè

Canzone per l'Epistola di Maria Vergine scritta a Messinesi. Messanz apud Petrum Brex, & Laurentium Vallam 1602. in 4.

Canzone alla sua cara Patria Messina. Ibid. apud eundem 1602. in 4. Extant apud Franciscum Flaccominû in libro Carminum edito Messanz an. 1609. typis Petri Brex pag. 91. & 100. Epistola

duas

dua Ausibalis carmine scripta. Tandem apud Rocchum Gambacurtam in fine Fori Christiani, Panormi apud Jos. Franciscum Carrara 1594. in 4. editum vidi: *Rosarium Delphicæ Virginis carminum descriptum.*

ANNIBAL RVBA' Patritius Messanenſis, Jurisconsultus doctriâ clarus. Obiit propè annua 1663. editit

Summarium notabilium Decisionum S. R. C. Neapolitani. Venetiis apud Franciscum Baza 1654. in 4.

ANONYMUS CATANENSIS Græcus Encomiastes, cuius extat apud Octavianum Caetanum tom. 2. *Sancti. Sicul. p. 6.*

Vita, & Gest. S. Leonis Episcopi Catana ex Græcis versis. Versionem è græco in latinam linguam adornavit Jacobus Sirmundus Soc. Jesu, ex Codicibus Vaticano, Cryptæ Ferratæ, & Bibliothecæ Cænobii Sanctiſs. Salvatoris luxurâ Meſſanam, ut idem Caetanus ait in *animad. p. 6. n. 1.* ubi auctorem Siculum facetur, & u. c. Caranenſem: idque ex eo deducit, quod Berillum Episcopum Catanenſem, Episcopum nostrum vocat.

ANONYMUS alter CATANENSIS Græcus Poeta, carmine jambico scriptit

Vitam S. Leonis Catanenſis Episcopi versibus expressa. ex m. s. Codicæ Monasterii S. Salvatoris Meſſanæ latinitate donavit Augustinus Floritus Soc. Jesu: extat apud Caetanum cit. tom. 2. *Sancti. Siculor. à pag. 22.* qui in *animad. pag. 11. n. 1. & 2. & pag. 12. nu. 19.* Catanenſem putat, & ante annum Christi 800. ac paulo ante floruisse rectè suspicatur.

ANONYMUS tertius CATANENSIS clauit anno 1669. eoque anno editit italicè

Relazione del nuovo incendio fatto da Mongibello, con la rovina di molti C. ſſi della Città di Catania, & de' miracoli, & prodigii operati dal ſacro Velo dell'Invittissi. V. & M. S. Agata à d. 11. del Meſe di Marzo del preſente anno 1669. ſua d. 11. di Luglio del medefimo anno quando terminò l'incendio. Catana apud Bonaventuram Roccam 1669. in 4. & Meſſanæ apud Joſephum Bilegnianum 1670. in 4.

ANONYMUS DREPANITANUS, ex Leone Allatio in ſua *Dramaturgia* ind. 6. pag. 613, ubi de ineditis operibus, proliſcè ſcriptiſſe ait

Girandola Comedia curioſa. A' ſcena quæ Drepani effingitur, & ab interioribus Drepanitanis, Drepanitanum Antorem putavit Allatius: qui addidit, quod una cum aliis m. ss. operibus exarabat in Bibliotheca Ducum Urbini, exlude in Vaticana.

ANONYMUS JURISCONSULTVS SICVLVS editit

Ad Bullam Apoſtolicam Nicolai P. & Reg. Pragmaticam Alphonſi Regis de Censibus Annotationes. apud Petr. de Greg. de Censibus. Panormi typis Jos. Ant. de Francis 1609. in 4. & iterum ibid. typis Franc. Ciotti 1622. in fol.

ANONYMVS alter JURISCONSULTVS SICVLVS, cuius extant

Additiones super Ritu Regni Siciliæ. in Commentariis super Ritu collectis à Marcello Con-

versano. Panormi apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrillum 1614. in fol.

ANONYMUS MESSANENSIS eruditione & doctrinâ reſertus clauit anno 1663. *Scriptis*

Conſilium, in quo cuiuſcuſque diſſertationis vanitas aduerſus Virginalis Epistolet ad Meſſanenſes ſcriptæ immemorabilem traditionem, evidenter oſtenditur. Extat in calce noticiarum hiſtoriarum Meſſanæ Placidi Reina par. 2. Meſſanæ apud Paulum Bonacotam 1668. in fol. à pag. 537.

ANONYMUS PANORMITANUS Theologus doctiſſimus, editit

Votum Reſponſivum pro ſerenatione conſcientiarum Monialium SS. Salvatoris Urbis Panormi pſallentium ad præſcriptum Dominicani Breviaris. Meſſanæ 1681. in 4.

ANONYMUS SICVLVS Monachus ſcriptit græcè

Vitam S. Cononis Monachi, quam latinitate donavit Abbas Francisus Maurolycus Meſſanenſis: & repurgatam habes apud Caetanum tom. 2. *SS. Siculor. p. 200.* de quo etiam in *animad. p. 67.*

ANONYMUS SICVLVS Monachus græcè ſcriptit

Vitam S. Virginis Marine, ipſam protulit Caetanus cit. to. 2. *SS. Sicul. p. 109.* Qui in *animad. p. 40.* Siculum, ac monachum fuiſſe putat: & græcam habuiſſe ex m. ss. membranis Monasterii SS. Salvatoris Meſſanæ affirmat. Hieronymus Ragusa in *elogiis Sicul. p. 28.* & in *Siciliæ Biblioth. vet. p. 26.* Auguſtinum Floritum Soc. Jesu latinitate donante teſtatur.

ANONYMUS SICVLVS. Leo Allatius in ſua *dramaturgia* in ind. 6. p. 612, ubi de quibuſdam operibus m. ss. ab incertis auctoribus exaratis, hanc opellam italicè ſcriptam proſâ exhibet

La Coſtanza d'Alone Tragicomedia. Antorem Siculum fuiſſe putat Allatius ex ſervis interloquutoribus ſiculâ linguâ loquentibus: ſervabatur in Bibliotheca Ducum Urbini, nunc in Vaticana.

ANONYMUS SICVLVS, & forſan Panormitanus Monachus Benedicteſſimus in Monasterio S. Martini de Scalis juvè Panormum, qui propè annum 1390. floruiſſe creditur. Huius extat opuſculum

De Reſtitutione Monasterii S. Martini de Scalis Panormi Ordinis S. Benedicte. Romæ apud Nicolaum Piccoletum 1567. in 4. iterum ibid. apud Aloyſium Zannetum 1596. in 4. & Panormi typis Auguſtini Epiri 1702. in fol. in calce Hiſtoriæ Montisregaleſis Aloyſii Lelli: eſt in tertia editione annus, locus, & typographus ſecundæ editionis ſpectetur. In lucem emiſus fui liber juſſu Ludovici de Torres Archiep. Montisregali in multis vel auctus, vel diminutus, prout ad ſtimanda Montisregaleſis Eccleſiæ jura oportuum putavit, & primò exemplari m. s. in Bibliotheca S. Martini de Scalis haud reſpondere teſtatur Ab. Pirrus lib. 4. *Sic. Sacra. p. 168.*

ANONYMUS SICVLVS, qui clauit non longe ab ævo S. Alberti Carmelitæ, cujus obitum, ſcriptores ipſius vitæ an. 1307. notant, ut in Al-

Alberto scripti. Apud Danieleum à Virgine Maria in *Speculo Carmelitarum* edito Antuerpiz 1680. in fol. tom. 2. par. 4. n. 2176. à pag. 631. & seq. extat opusculum inscriptum

Vita S. Alberti Auctore aquall, aut suppari Siculo: & inde ulterius tradita per Theodoricum de Aquis, ex codice Carmeli Coelestinensi, collata cum altero n. 2. codice Carmeli Melitensi, & extra-cto Bibliotheca Vaticana. Quòd verò vitæ istius scriptor Siculus fuerit, & quòd ex ea S. Alberti vitam digesserit Theodoricus de Aquis, habetur ex eodem Daniele cit. n. 2175. pag. 630. & n. 2182. p. 632. additque auctorem hunc Siculum non longè ab Alberti obitu vixisse.

ANONYMUS SICULUS Astronomiz peritus. ex M. Georgio Draudio in *Biblioth. classica* pag. 1055. opusculum astronomicum scripsit, ait enim *Siculi cuiusdam Astronomus.* Venetiis apud Junctam 43.

ANONYMUS SICULUS, sub nomine Academici Fumici Abconditi, eruditè edidit italicè *Relazione delle feste fatte in Palermo per lo solennissimo nascimento del Serenissimo Principe della Spagna, Primogenito dell' Invittissimo Re di Spagna, e di Sicilia p. Filippo IV.* Panormi apud Decium Cyrellum 1630, in 4.

ANONYMUS SYRACUSANUS græcè scriptit *Vitam S. Zosimi Episcopi Syracusani*, quam ex m. s. Ecclesiæ Bovinenfis, latinitate donatam, edidit Octavius Caetanus to. 1. SS. *Sienlar.* p. 226. in animad. verò p. 180. Syracusanum auctorem patat, cujus meminit etiam in animad. ad to. 2. p. 106.

ANONYMVS alter SYRACVSANVS antiquus encomiastes: antequam Saraceni Siciliam occuparent, claruit; seculo nempe reparati orbis septimo, vel octavo, ut ex Caetano citato in animad. ad to. 1. p. 7. n. 1. extat apud ipsum r. 1. p. 4.

Narratio S. Patris nostri Mercurii Episcopi Syracusani, & Martini incerto, sed antiquo Auctore. Latinam fecit ex græco P. Jacobus Sirmundus Soc. Je. u. ex cod. m. s. Bibliothecæ Vaticanæ. eodem Caetano teste p. 3. & in animad. p. 7. de quo etiam in animad. to. 2. p. 106.

ANSELMVS CRASSVS Acentis Ordinis Capuccinorum Melitanensis Provincie Sacerdos. In ter suos morum integritate, eruditione, doctrinâ, & concionatoris munere, venerandam sui opinionem fovit, Humilitati præferrim additus, neglecta Ordinis munia studiosè amplectebatur: ab honoribus verò semper abhorruit. Luminibus captis, cæcitatibus incommoda alacriter pertulit, divinis voluntati conformis, usq; ad supremam vitæ liniam. Annua Provincia monumenta superiorum iusto curavit: & relicto sodalibus suis probitatis exemplo, in patrio Conobio Septuagenarius decessit 9. Decembris 1689. Ipsum laudant Placidus Reina not. biff. Mess. par. 2. pag. 57. Dionysius Conquensis in *Bibliot. Capucc.* p. 28. & Joseph de Ambrosio in *relat. solemnitatis epistola Mariana* p. 626. Edidit italicè

Le Annirande Notizie della Patria, Vita, e Triomfi della Gloria S. Venera, detta pur Veneranda, e da Greci Parasteve, Predicatrice Evangelica.

V. e M. del Regno di Sicilia Cittadina, e Tusolar Padrona dell' amplissima Città di Meli. Melianæ apud Iacobum de Marthæo 1665. in 4.

Compendio dell' Annirande Notizie della Patria, Vita, e Triomfi della Gloria Predicatrice S. Venera. Catanæ apud Bisagni 1687. in 4.

ANSELMVS FATIVS Ennensis, musices peritus. Edidit

Sacras Cantiones, Italicè

Il Primo libro de' Madrigali a cinque voci. Melianæ apud Faustum Bufalinum 1589. in 4.

ANSELMVS FATIVS, (an idem qui supra, haud satis liquet) Ennensis Ord. S. Augustini, vir eruditione, & doctrinâ clarus. Edidit italicè

Memoria artificiale di casi di coscienza, o vero nuovo modo di apprendere con facilità, e di ritenere con felicità tutto ciò, che appartiene alla materia de' casi di coscienza, disposto artificiosamente per via di numeri. Parte Prima. Melianæ apud Franciscum Bianco 1628. in 8. Secundam promiserat partem, at non edidit.

ANSELMVS SAMSON Mazarenfis, ex Ordine Montis Olivet. Poeta eximius. Obijt Caccabi an. 1699. In lucem emisit italicè

La Geografia, o vero il Tridimento svelato, Drama musicale. Panormi apud Bosium 1667. in 8. ibid. apud Buam, & Camagnam 1667. in 12. typis Petri de Insula 1677. in 12. Neapoli, & alibi.

Santa Giuliana di Tolemaida V. e M. con S. Paolo suo Fratello. Opera Sacra. Panormi apud Petrum de Insula 1672. in 8.

Maria Senarà Drama Tragic. Ibid. apud eundem 1672. in 12.

ANTANDER vel ANTANDRVS Syracusanus Agathoclis Syracusanum tyranni frater. Syracusanus nam ex eo rectè deducit Jacobus Bonannus in *Syracus. illustr.* lib. 2. pag. 303. quòd cum Syracusanus ipsius parentes commigrassent, Agathoclem puerum secum deduxere, ut habet Diodorus Siculus lib. 19. n. 2. hinc cum Antander fuerit natus minor, inferendum putat, Antandrum Syracusanum, ubi deinde incoluere parentes. Agathoclis fratrem fuisse liquet ex Iustino lib. 22. & Diodoro cit. n. 3. & in *Eclipsis* lib. 21. n. 12. A' Paulo Orofio lib. 4. cap. 6. mendosè Andron vocatur: ut observavit Bonannus cit. sed in editione Moguntina an. 1615. ab Andrea Schotto castigatâ p. 235. rectè legitur Antander Agathoclis frater. Fuit Antander militari gloriâ præclarus, unusque ex Ducibus, qui magnâ militum inanu à Syracusanis in Crotonitarum auxilium sunt missi contra Bruos, ut ait Diodorus cit. lib. 19. n. 3. Thom. Fazellus etiam dec. 2. de reb. Sicil. lib. 4. cap. 1. pag. 342. 346. & 347. bellica fortitudine munum prædicat, adeout ob strenuissimas pugnando res gestas; præclarissimam nominis famam sibi comparaverit. Cùm autem Agathocles ab Annicæ Carthageniensium duce obsessus, (egregio sanè consilio) ad evertendâ hostium vires, bellum in Africam transferre deliberasset, Antandro (cujus animi virtutum, fideque satis noverat) bellicis Siciliæ rebus, ac Syracusanis præfecit

fecit qui mirâ prudentiâ, ac fortitudine, urbem, civisque fluctuantes, contra hostium conatus, & astus firmavit: immo profligatis Carthaginensibus, ac intersecto Amilcare, insignem retulit victoriam, ut narrat Fazellus. Attamen Diodoro lib. 20. n. 16. natura effeminatus, vocatur: & contrarium, fratris audaciæ, rebusque præclare gestis, iugulum habuisse ait: ideoque quamvis ad urbis præsidium relictus, ut ibidem dixerat n. 4. attamen urbem Carthaginensibus tradendam censuit: at prævalente prudentiorum sententiâ, in fide fortiter perseveravit. Agathoclis iussu cõrum consanguineos omnes, qui Carthaginensis militiæ socii fuerunt, magnâ perpetratâ clade, trucidavit, ut habet Diodorus cit. n. 73. Claruit ex Bonanno eodem fere tempore, quo Timæus historicus vixit, nempe olymp. 120. ante Christum natum an. 296. Scripsit ex Diodoro in *eclésiâ* lib. 21. n. 12.

Historias, quibus complexus est res gestas Agathoclis fratris, ut exponit Bonannus.

ANTIOCHVS Syracusanus historicus æticius, teste Dionysio Halicarnaseo lib. 1. *antiq.* Xenophanis filius, claruit circa olymp. 90. nempe 416. ann. ante Christi Domini natiuitatem, ex Vossio de *hist. Græcâ* lib. 4. cap. 7. pag. 456. & 457. Bonanno Syrac. *illustr.* lib. 2. pag. 297. & Morerio *dict. rom.* 1. pag. 275. Eo tempore vixisse deducitur à Diodoro Siculo lib. 12. n. 71. ubi cum de Xerxe scripsisset, cui Darius successit, addit: hoc anno Sicilicarum rerum scriptor Antiochus Syracusanus historia sue finem imponit, quam libris IX. à Cocalo inde Rege deduxit. Darius autem regni primordia exoritur est anno primo olymp. 89. ideoque rectè Bonannus Philippi Cluverii sententiam rejicit, qui lib. 1. *Sicil. antiqu.* cap. 2. pag. 28. ait: Antiochum Thucydide multo priorem fuisse: nâ Thucydides in exordio belli Peloponnesiaci, Atheniensium dux interfuit olymp. 87. ex quo historiam suam aggressus est, ex Diodoro cit. l. 12. n. 37. hinc Bonannus concludit Thucydidem, & Antiochum, vel eodem tempore floruisse, vel Thucydidem aliquantum Antiochi ætatem præcessisse. Idem Cluverius, qui in *Italia* lib. 1. cap. 1. pag. 10. & lib. 3. cap. 2. pag. 835. ait Antiochum Aristotele superiorem fuisse annis propè ducentis, rejicitur à Vossio cit. pag. 457. & metito: Alexander enim Aristotelis discipulus ann. 1. olymp. 111. regnare cœpit: adeo ut interfuit olymp. 22. ab olymp. 89. Antiochi, ad 111. Alexandri: quibus si addere velis olymp. 3. regni ejusdem Alexandri, annos centum constabis ante Aristotelem, non duocentum, ut Cluverio placet. Ideoque ex Vossii computo claruit Antiochus olymp. 90. Romæ 330. ex Mariano Valguarnera *antiq. Panor.* pag. 30. Herodoti coævus fuit, qui historiam olymp. 89. scripsit. Timæi Siculi historici vetustior, ut deducere licet ex Josepho Hebreo contra Appionem lib. 1. Scripsit græcè

Historiam Sicilia libris IX. comprehensam, à Cocalo Rege, usque ad obitum Xerxi deductam, ut ait Diodorus cit. hujus historiæ meminit Pausanias in Phocidis, siue lib. 10. ubi ait *Antiochus Syracusanus* *Biblioth. Siculæ* Tom. I.

was Xenophanis filius in *Siciliensi historia*: quibus adde Vossium, Bonannum cit. Lascarem apud Maurolycum *hist. Sicil.* lib. 1. pag. 19. Goltzium *hist. post. Sicil.* p. 91. Gefnerum in *Biblioth.* p. 55. Fazillum de *reb. Sicul.* dec. 1. c. 1. p. 102. qui ex Pausania liberos X. scripsisse tradit.

Historiam Italiæ, ut ait Dion. Halicarnaseus lib. 1. *antiq.* qui Antiochem perantiquum scriptorem vocat: & infra addit. *Antiochus Xenophanis è vetustis monumentis hæc, quæ bona fide dignissima, & certissima visa sunt, de Italia conscripsit*: ibique hujusce operis fragmentum adducit: pluries etiam citat infra. Historia hæc de Italia citatur à Serabone *Geog.* lib. 5. ubi ait *Antiochus, quod de Italia scripsit*: eodem libro sepius Antiochum citatur, ut etiam lib. 6. de eadem etiam Stephanus de *urbib.* & Hefychius apud Vossium cit. Gefnerus in *Biblioth.* pag. 55. alique. Testatur Vossius quod ea, quæ Strabo l. 5. scripsit de Campania ab Opicis, siue Ausonibus inhabitata: & ea, quæ lib. 6. scripsit de Tarentinæ urbis origine, omnia eruit ab historia Italiæ nostri Antiochi. Additque Vossius, quod ubi Festus *ver. Romæ*, citat Autigonum Italiæ historiz scriptorem, ejus lectionem sequatur esse Scaliger, corrigendum Antiochum. Lascari apud Maurolycum lib. 1. *hist. Sicil.* p. 19. scribit Antiochum *Romanorum historias* edidisse à Pausania citatas: at Bonannus censet, ni intelligat de historia Italiæ, in errorem lapsum esse: nemo etenim scripsisse Romanorum historias testatur. Idem censendum de Goltzio, qui Lascarem sequutus est, & de Josepho Bonfilio *hist. Sicilia par.* 1. lib. 1. pag. 27. dum ait: scripsisse bellum inter Romanos, & Syracusanos, Arnobius contra *Gentes* lib. 6. Historiarum Antiochi librum nonum citatur. Morerius tandem edidisse ait: *Historiam Bizantinam*: quod apud neminem legi. Antiochum ab Auriloco historico, qui de *viris illustribus* scripsit, diversum esse, rectè adverit Corouelli in *Biblioth.* 10. 3. n. 421. qui de Antiochio ibidem agit n. 4306. Diversus etiam ab Antiochio Alexandrino ab Atheæzo lib. 11. ca. 9. pag. 482. & ab Antiochio Leodiceno à Laetio in *Pyrrone* citatis.

ANTONINUS ALFANUS Panormitanus Philosophus, ac Theologus doctissimus, qui sævioribus discipulis posterioris literas addidit: & poetica ingenii nonnunquam Etruscis, Latineque numeris non sine laude exposuit. In Panormitana Accensorum Academia inter clariore promeruit. Obiit Panormi 16. Augusti 1578. & in Ecclesia S. Petri Martyris, nunc Monialibus Vallis viridis adjuncta, sepelitur. Laudatur à Leonardo Orlandino in *dist. Sicilia in calce descriptionis Aræneæ* pag. 80. & in lib. *var. Imaginum* pag. 49. & à Hieron. la Rapa, Argiistro Giuffredo, Barth. Bonanno, aliisque in *carm. Accensorum* lib. 1. p. 9. 50. & 67. Italiæ scripsit

La Battaglia celeste tra Michele & Lucifero. Poema, Panormi apud Jo: Martheum Maidam 1568 in 8. *Rime*. in libro: *Rime dell' Accademia degli Accessi di Palermo*. Ibid. apud eundem 1571. in 8.

Rime. in libro secundo, eorumdem Carminum.

²um. Ibidem and eundem 1573. in 8.

Vittoria del Marchese di Pescara Poema, ex eisdem carm. lib. 1. pag. 9. scriptum etiam de S. Christiano F. & M. teste Orlandino cit. in eod. lib. pag. 168. ubi eundem laudat.

ANTONINUS AMATVS Panoemitanus celeberrimus Juris utriusque Doctor, inter causarum forisum Patronos sua tempestate nemini secundus; doctrinâ, & eloquentiâ apud supremo Siciliæ Magistrum mirabiliter valuit. Ob egregiam Juris doctrinam nonnullos honores promeruit, & obtinuit. In Prætorio Panoemitano, & Tribunalis Conditioris Sacre Regiæ Conscientiæ, & Magnæ Regiæ Curiæ pluries sedit Judex. Tandem morborum vi læcissimè, Panoemi decessit 31. Julii 1653. Placidus Carafa in *Sicaniæ descript.* pag. 49. inter Illustrioris Iurisconsultos adnumerat ipsum laudat Fraus. Strada in *quæritation.* p. 13. Mar. Giurba *objer.* 104. n. 24. ejusque etiam meminir Coronelli in *Biblioth.* 3. n. 402. Edidit *V. priorem Forisum, & Practicabilium Juris Resolutionum librum Primum.* Panoemi typis Jo. Ant. de Fracastis 1616. in fol. & *Ibid.* apud Angelum Orlandum 1637. in fol.

Variorum Forensium, & Practicabilium Juris Resolutionum liberum Secundum. Ibid. typis Decii Cyriilli 1634. in fol. Exiade uterque liber unico volumine complexus prodijt Venetiis apud Turrim 1655. in fol. & Lugduni 1668. in fol.

Patrocinium pro Senatu Panormitano contra Fiscum Patrum, Panormi 1646, in fol.

*Allegationes pro Serenissima Altitudinis D. Ducis
Sabaudie contra hujus Sicilia Regni Prothonotarium,
Magistrum Notarium Regie Cellularia, Magistrum
Notarium Regii Patrimonii, & Confortes. Ibid. apud
Decium Cyrrillum 1632. in fol.*

ANTONINVS AMICVS Meslanensis Sacerdos, vir eximie eruditiois historiçus, ac Panormitanæ Ecclesiæ Canonicus. Aº Philippo IV. Catholico Rege Historiographi Regii titulo insignitus. De antiquis rebus benemeritissimus, omnia Archivorum Siciliæ, & Neapolis tabularia indefesso perquisivit labore, è quibus monumenta omnia cedro digna, quæ Siculam respicerent historiam vel sacra, vel profanam, eruit diligenter: eorum magna pars in libros digesta Codices, hodie in referatissima Bibliotheca D. Aloygii la Farina Marchionis Madoniz (nunc D. Vincentii filii) aservatur: nonnulla cum ad Archiepiscopum Panormitanum D. Jacobum Palafox pervenissent, secum transtulit, quando ad Ecclesiam. Hispanensem regendam transiit. Vatis tandem graminis affectus, Panormi ultimum clausit diem 23. Octobris 1641. & Canonicorum sepulture in Ecclesia Cathedrali traditus fuit, Ipsum laudat Petrus Carrera in *epist. nuncupat.* libelli inscripti: *Disorso sopra quella scrittura di quattro fogli, nostro Antonino dicati, & Hier. Ragusa in Eleg. Sicil. p. 170.* Editit

Huic operi plenè respondit Franc. Baronius edito libro: *Historia, & Chronologica dissertationis &c. Judicium.*

Seriem Admiratorum Insula Sicilia ab anno Domini 843. usque ad annum 1640. Panormi apud Petrum Coppolam 1640 in 4.

De Messianicis Prioratus Sacra Hospitalis domus,
Milicium S. Joannis Hierosolymitanum Origine. Ibid.
apud eundem 1640. in 4.

Trium Orientalium Latinorum Ordinum post captā
à Duce Gothefredo Hiernsalem, videntur Sacra
domus Hospitalis, sive militum S. Joannis Hierosolymi-
tani : Sacra domus Templi, sive Militum Templario-
rum ante ipsorum extinctionem : & S. Mariae de Valle
Josphat Ord. S. Benedicti Notitias, & Tabularia.
Ibidem apud Alphonsum de Nola 1636. in fol.
at horum opusculorum unum tantummodo edi-
tum apparet, nempe : de orig. sacr. domus templi.
Hinsang.

Chronologia de los Virreyes, Presidentes, y de otras personas, que han gobernado el Reyno de Sicilia desde que sus Reyes han dexado de morar, y vivir en el. Ibid. apud Decium Cyrillum 1640. in 4. & apud Petrum Coppola 1640. in 4. Tercio apud Iacobum Epirum 1687. in 4. adiecta Chronologia continuatione usque ad annum 1687. ab V. J. D. Josepho Scoma. Multa edite promittebat tum propria, tum aliena: quorū indiculum in calce dissertationis de Syracuse Vrbis Archiepiscopatu exhibuit. Quæ ipsa scripturar, hæc sunt.

*Vindiciae Tutelares Urbis Messanae.
Historia Ecclesiae Messanenſis, & Archiepiſcopo-
rum Viſig.*

De germano magni Monasterii S. Salvatoris Ord.
S. Basilii, olim in Promontorio Portus Urbis Messanae
construendi Autore, Chronologica, & Historica differ-
tatio. Autographum extat apud me m. s. in fol.

*Historia Magni, & Regii Monasterii S. Salvatoris
Linguae Phari nuncupati, Ord. S. Basilii propè Meſſa-
nam: in qua Archimandritalis dignitatis origo de-
monſtratur, & omnium Archimandritarum vita ſcri-
buntur.*

Brevis dissertatio de seruatō apud Beneuentanos S.
Apostoli Bartholomaei corpore.

Sacra domus Hospitalis, sive Militum S. Joannis Baptistæ Hierosolymitani, Notitia, & Tabularia. m. s. apud me in fol.

Brevis, & exacta noticia originis Monasterii S. Mariae de Valle Josaphat Ord. S. Benedicti in Urbe Hierusalem fundati &c. m. s. in fol. apud me.

De sacra Regum Sicilia Ducatus Apulia, & Principatus Capua Untione, & Coronatione in Urbe Panormo constituta, dissertatio.

De Officina Monetaria Regni Siciliae in Urbe Mes-
sana constituta, dissertationes duae.

Parensis ad Panormitanos, & Messanenſes, in qua Meſſanenſis, & Panormitana Urbium antiqua amicitia declaratur, & recentiorum inter eas ſimulacrum origo demonſtratur.

De origine, progressu, immunitatibus, & Privilegiis Crucie signatorum. Quæ deinde in Sanctiss. Fidei Quæstores, eorumque Ministros, ac Familiæ Romanorum PP. dispositione collata sunt, Apodictice dissertatio.

15

Regem è Martino Sicilia Rege, & Martino Mancini. Alibi Duce, postea Aragonum, & Sicilia Rege ejus pare, in Sicilia gestarum usque ad eorum interitum brevis, & exacta enarratio. Extat authographum m. s. in fol. apud me.

Speculum Tragicum clarissimorum quorundam virorum, ac supremorum Magistratum auctoritate prefantium, qui octidigallum Regni Sicilia, Duceatus Apulia, & Principatus Capua amplificandi, novorumque eidem Regno imponendi Carolo I. Sicilia Regi, & Andegavia, ac Narbonensis Provincia Comitii Aniores fuerit.

Serenissimorum, ac beatissimorum Sicilia Regnum Annales, ab anno 1060. reparata salutis, quo expulsi Maumethanis, piissimus Princeps Comes Rogerius Normannus Siciliam conquistavit, usque ad presens seculum. Hispano sermone etiam promissit.

Notitiam Regiminis Regni Sicilia, in qua omnium Magistratum ratio, & Præcipua munia in singulis eorum admissum explicantur.

Notitiam Principum, Ducum, Marchionum, Comitum, & Barum Regni Sicilia, ubi germanum conjugis genus, ac dominatum, quem in suis oppidis, pagisque obtinent, brevi narratione traduntur.

ANTONINVS AMICVS alter, v. Laurentius Amicus.

ANTONINVS ANSALDVS, v. Gerardus Ansaldu.

ANTONINVS ANSALONIVS nobilis Messanensis, in equestri ordine muneribus insignite versatus. Hunc illum esse puto, quem Petrus Ansalonius in sua familia pag. 300. prudentia, & virtute egregiâ, & adversæ fortunæ injuriis exagitatione describit. Vivebat anno 1637. Edidit italicè

Il Cavalier descritto. Messina apud Petrum Brema 1639. in 4.

Il Torneo à piedi, discorso, nel quale si ragiona con quâta magnificenza si sia combattuto nella sbarra de' Signori Cavalieri della Stella nell' anno 1636. Ibidem apud hæredes ejusdem 1637. in 4.

ANTONINVS de ASSALI Panormitanus Jurisconsultus doctrinâ clarus. Inter præcipuos causarum Patronos incluruit. Obiit Panormi anno 1636. ætatis 80. & in Ecclesiæ Monialium S. Catharinæ sepultus jacet. Edidit

Allegationes pro Regio Fisco, & Terra Tartoreti contra D. Aloysium Magistrum, in fol. sine loci, anni, & typographi nomine.

Allegationes pro D. D. Alvaro Valdaxi, Russo, & Spatafore Barone Martinorum contra D. Franciscum Campula. in fol.

ANTONINVS BONONIA v. Antonius Bononia.

ANTONINUS BOTTUS Panormitanus, Jacobo Botri nobilis Genensis filius, Ordinem Carmelitarum Excalceatorum ingressus, inde ad Clericos Regulares Somaschos transit. Egregiâ doctrinâ splendoribus effulsit, quorum præstantiâ sui admirationem excitavit, cum sexennio philosophiam, ac duodecim annis scholasticam Theologiam docuisset Neapoli, Genue, & Romæ. Ad Clerum Torellanum apud Veneros Theologiam moralem publicè exposuit, ad hoc

munus ab Episcopo loci electus. Honorum gradus, ad quos sæpè promerita virum eximium accelerare, constantissimè respuit, ut quieti, & studiorum otis indulgeret. Inter celeberrimos verbi divini concionatores recensetur à Joanne Fracchino in *Bibliotheca Francisc.* n. 41 p. 66. Romæ vivebat an. 1684. Edidit

Disputationes in Aristotelis Logicam, Philosophiam naturalem, & Metaphysicam, in tres tomos distributas. Genue ex typographia Antonii Georgii Francelli 1671. in 4. Prælo paraverat

Theologiam in quatuor Tomos distributam, in fol. & nonnulla opera Theologicæ moralis.

ANTONINUS BRANCACCIO Messanensis, Philosophiz, & Medicinæ Doctor: ob doctrinæ præstantiam pluries in Medicorum Collegio Messanenii Prior, ac illius Urbis Archiater. Claruit an. 1636. De eo Placidus Reina not. *roff. Messanae par. 3. p. 503.* qui edidisse refertur italicè

Brevi Racconto de' favori, e benefici ricevuti dalla B. V. e delle feste celebrate in rendimento di gratie nella solennità dell' Epistola Mariæ nel 1636. nella Città di Messina.

ANTONINVS BRYNVS Panormitanus Juris utriusq. Doctor, natus anno 1673. 16. Julii, & literarum studia amplexus, Jurisprudentiæ lauræ insignitus est. Causarum patrocinium naviter agit, ab ingenio, doctrinâ, & eruditione laudatus. Vivit nunc vir eximius in studio indefessus, & sui spem in diem excitat. Edidit

Allegationes in causâ spoliis fendi Bellisera pro Ill. D. Joseph Monreale Duce Castriphilippi contra D. Carolum Deodato. Cum Tribunalis Concistorii S. R. C. decisione, & motivis juxta allegata. Panormi apud Felicem Marinum 1703. in fol.

Allegationes Juris, & Facti pro Ill. D. Joseph Valguarnera Principe Nisicemi, contra Ill. D. Pontium Valguarnera. Ibid. 1700. in fol. Italicè

Discorso in Patro, con alcune considerazioni legali, e precisamente sopra la l. si unquam C. de revoc. pro la validità dell' insinuata revocazione fatta a 26. Maggio 1653. della donazione fatta a 8. Luglio 1643. dall' Ill. Qu. D. Vitale Valguarnera Principe di Nisicemi &c. a due figli naturali. Ibid. 1703. in fol.

Præventionis Judicialis Notula coram Ill. D. Francisco Arana Consultore E. S. Anno 1703. Pro Ill. D. Joseph Monreale Duce Castriphilippi contra D. Rinaldum Deodato. Panormi in fol. ex typographia Felicis Marini, sulcica postea favorabili decisione ejusdem Ill. Consultoris Anno 1705.

Legalis discussus tribus minutis sententiis conformibus: ne attendatur duplex consanguinitatis vinculum in feudis inter Francorum, Primogeniti, Majoratibus, & Fideicommissis, pro Ill. D. Pacratio Rga, & Cervaja Marchione Monigini &c. contra D. Mattheum Fusca. Panormi 1706. in fol. Sub prælo Felicis Marini.

Scriptis suppressio nomine, Pro Ill. D. Joseph Valguarnera Principe Nisicemi super textu in l. quod jussu ff. de re judicata sub die primo Martii 1700. in fol.

Italicè scriptis suppressio pariter nomine, super textu in l. si unquam C. de revoc. donat. & super l. comparationes C. de fide instrum. pro eodem Ill. Principe Nisicemi in fol.

ANTONINVS COELI Meffanenfis, Philofophus, ac Medicus doctiffimè inſtructiffimus; in: Meffanenſi Collegio Prioris munere claruit. Vixit anno 1618. quo in lucem emiſit

Introductionem & univerſalem ad medicâ facultatem, ac brevem methodum curandi particulares præter naturam corporis humani affectus: nec non de pulſibus tractationem: quibus additur commentarius in primum librum Aphoriſmorum Hippocratis. Meſſanæ apud Petrum Brema 1618. in 4.

ANTONINUS COLLURAF ex oppido Libritii, Diocæſis Paſtenſis, in lucem editus an. 1585. à teneris annis clericali militiæ nomen dedit. Literarum ſtudia eâ animi cõtentione amplexus eſt, ut ob egregiâ ingeniû felicitatē mirabiliter profeſſerit, & Philoſophiæ, ac Theologiæ laureâ adhuc adoleſcens obtinuerit. Exinde elegantiffimum ingeniû ad amœniores literas admovit, tanto cum fructu, ut in præſtantiffimum virum evaſerit: ob reconditam eruditiois copiam, tum ſacram, tum profanam, hiſtoriæ cognitionem, civilemq; doctriinam; ſed præcipuè ob ſingularem eloquentiæ cultum, & ſplendoreq; eximium, inter præclariores avi ſui viros merito accenſendus. His ſcitis præſidiis, extra Siciliam beuigæ fortunæ veſtigia perſequebatur, Venetiis ſe conſtitit; ubi cum ejus literarum ornameta intellexiſſent bonarum artium amatores, egregium virum perhumaniter ſoverunt: & à nobiliſſima donata familia, memorabili munificentia fuit exceptuſſibique ornatiffimâ eloquentiæ, & eruditiois venuſtate, Literarum omnium amorem ſibi conciliavit. Senatus decreto publicè civilis doctriinæ, & Rhetoricæ præcepta docuit; tantæque doctriinæ laude, ut ibique præclara celeberrimi ſui nominis ſana eſtuderetur; & eloquentiæ præſtantiam prædicarent omnes. Nobiles Veneriarum adoleſcentes ſuo in gymnafio erudiiti, novis literarum ſplendoribus partiam amplitudinem exorantur: ex eius enim Schola prodire laudatæ ſapientia viri, poliſtoribus literis celebres, inter quos Jo: Franciſcus Lauredanus, ab editis libris longè, latèque notus, quem, ut teſtatur Gaudentius Brunaccius in ejus vita p. 17. & 18. & Auſtor libri inſcripti, *Glorie degl' Inceſſi* p. 246. vvida eloquentiæ lumina à Coluram præceptis originem traxiſſe ſcribunt: quod idem Lauredanus in libro, *Scherzi Geniali*, (quorum unum noſtro Antonino dicavit) aperter ſacetur. Suorum Diſcipulorum numerum auzere Pietrus Michael, Fernandus Pallavicinus, Victor Contareus, alique plures, quorum libri omnium calculo probantur. Cum autem ſummâ apud omnes veneratione vigeret, in Equitum S. Marci albo, maximo honore ſuit reſatus, & in ejuſdem dignitatis diplomate, ampliffima noſtri Antonini promerita recensentur. Ipius doctriinæ fama ultra môtos progrefſa eſt, & à Ferdinando III. Imp. eloquentiæ ſux vi demirata, in libris, quos eidem nuncupavit; grati animi teſtimonium Cæſar edidit, ſuique æſtimationem patefecit: ideoque imagine ſua graphice effictâ, ac duodecim geminis ornatâ cum muneravit, &

Comitem Palatinum delegit. Nec minori æſtimatione Antoninum proſequutus eſt Philippus IV. Hiſpaniarum Rex; ſtatim enim ac ad regiam aulam acceſſit Antoninus, illius benevolentiam promeruit: ob eximia ingeniû monumenta, quibus Hiſpanæ coronæ decus propagavit, ipſum Regium Hiſpaniarum Chronographum conſtituit, ac Capellâ S. Petri in Regio Panormi Palatio Cantorem (hæc unica eſt inter Canonicos ipſius Sacelli dignitas) ejuſque animi, ingenuitatis dotes, in regio diplomate extulit. Nec reticendum, quod ad eminentiorem dignitatum falſtigium evexiſſet, ſi tunc præſtantior vacaſſet dignitas: pluries enim animi ſui propenſionem aperuit Rex liberaliſſimus: at Antoninus moræ impatiens, Panorum ſe tranſtulit; ibique Literarum omnium amorem, ac venerationem ſibi comparavit: & in Panormitana Reaccenſorum Academia recensitus eſſuſit. Panormi tandem ætate gravatus, maguo cum bonorum dolore, deceſſit 27. Maii. 1655. æt. 70. & in Regio Sacello ſepultus eſt. Ipſum laudant Lauredanus cit. in *epiſtolis* par. 1. p. 246. 284. & 333. Brunaccius cit. Petrus Angelus Spera de nobil. *Profeſſi Gramm.* lib. 3. p. 150. Glicerius ab Annunciatione in lib. *ſpogi facri* p. 104. Philadelphus Magnûs in *Veſpere Siculo* primæ editionis p. 57. & *Theatro Geneſ.* par. 1. pag. 283. ubi ait, proprium familiæ cognomen fuiſſe Collura, ab Antonino verò immutato, ut dulciorem ederet ſonum. Vide etiam Antonium Sanctam Crucem in lib. *Serætaria* & *Apollo* p. 165. & Nicolam Antonium in *Biblioth. Hiſpana* to. 2. p. 351. qui Antonii Colluræ nomen anagrammaticum fuiſſe, minus rectè, dubitavit. Edidit

Perſpicuam totius dicendi artis, in tres compendiariorum libros diſtinctam explicationem, in qua quidquid ad perfectum ſpectat Oratorem, ex ſummis, probiſſiq; Rhetoribus decerptum, ſingulari ordine, mirâ brevitate, & ſacillâ methodo continetur. Venetiis typis Jacobi Sarzina 1619. in 8. Italicè

Idea del Gentiluomo di Repubblica nel governo Politico, Etico, ed Economico, o vero il Nobile Veneto. Venetiis apud Andream Muſchium 1623. in 4. Exiunde recognitiua & auctum, addita ſecunda parte. Ibid. apud Paulum Balionem 1630. in 4.

L' Eſſeſſe dicina, o vero S. Domenico di Suriano. Ibid. apud Jacobum Sarzinam 1638. in 12.

Lettere Parte Prima, & Seconda. Ibid. apud eundem 1628. in 8. & apud Ginnamum 1655. in 8.

L' Amicitia Incapabile degl' Illuſtriſſi. Nicolò Barbarigo, & Marco Tripiſiano. Panegirico; c

La Pacienza degl' Illuſtriſſi. Sig. Aluſe Donato. Panegirico. hæc ſeorſim primûm edidit, inde cum laudatis *Epistolis*.

I Triſſi della Virtù nella coronatione del Ser. Franceſco Erizzo Principe di Venetia. Panegirico. Venetiis apud Jacobum Sarzinam 1631. in 4.

L' Aquila Coronata, o vero la felicità ſoſpirata dall' Univerſo, alla Maeſtà ſempre Auguſta di Cefare il Grande Ferdinando III. Imp. Panegirico. Ibid. apud Marcum Ginnamum 1637. in fol.

I Diſſignati Politici, Riſpoſta a i Felici Progreſſi dell'

dell'armi del Re Christianissimo nelle Province di Spagna, Fiandra, Borgogna, ed Italia. Panormi apud Decium Cyrillum 1641. in 4. Hispana lingua editos perperam scripsit Nicolaus Autonus in Biblioth. Hispana tom. 3. pag. 351. nisi forte aliquis in eam linguam verterit.

L'Occhio sopra lo scettro, o vero la Prudenza Regia delineata nell' Idea della Maestà del Re N. S. Filippo I V. il Grande. Matriti apud Joannem Sanchez 1643. in 4. hoc opus Hispanice etiam editum hoc titulo

El Ojo sobre el Cetro, de la Prudencia Real. Ibidem apud eundem 1643. in 4.

Il Racconto di Portolongone, e di Piombino fatto dall'Armi Cattoliche di Filippo IV, il Grande. Panormi 1651. in 4.

Le Tumultuazioni della Plebe di Palermo. Panormi 1651. in fol. sed priusquam abfolveretur editio, decreto Regis fuit suspensa. Hos etiam in lucem emisit, libros, quos adhuc non vidi.

L'Accademia.

La morte di Catone Uticense.

Declamatione per la morte di Catone Uticense.

Il confuso aspetto di ringraziamento all' Imp. Ferdinando III.

Expunicabat, ut in lucem emitteret, *Historiam Familiae Aragoniae, & Pignastelli*, quam m. s. reliquit.

ANTONINVS DIANA nobilis Panormitanus Clericus Regularis, ne dum Patris, verum etiam Siciliae singulare ornamentum. Natus an. 1585. à teneris unguiculis literis additus, adolescentis praeclaram genii indolem detexit. Florenti ætate Musis indulsit, una sine ingrali laude; suasque ingenii dotes coniecere licet ex paucis vernaculâ linguâ cantionibus, quas leges *no. 1. p. 1. Musarum Sicularum* pag. 84. Clericalem militiam sequutus, & Sacerdotio jam initiatus, exinde Clericorum Regularium inilitatum amplexus est, annum agens 30. Panormi Ordinis habitum accepit primo Februarii 1615. ibique solemniam emisit vota 2. Februarii 1616. teste P. D. Carolo Morales in *Diana Vindicato* pag. ultimâ vel ex Josepho Silos in *hist. Cler. Regul.* p. 3. pag. 533. die 4. Octobris 1614. Abolutis studiorum spatiis, ob ingenii præstantiam, ac memorici felicitatem doctissimus evasit. Eximie doctrinæ, singularemque prudentiam sociavit; ad eum tum inter sodales suos, tum extra, magnam sibi æstimationem comparaverit. Morali Theologie toto pectore, diuturnis vigiliis, & non intermisso labore adhæsit, eo animi fervore, ut, in eruditionis, doctrinæque Theaurum adauctus, resuscitaret. Totus erat in pervolvendis Auctorum libris, in peruestigandis sententiis: non volumine neglexit, quin non lustraret: non Doctorem placira, quin non recte perpenderet. His munitis præsidis, Primam Resolutionum Moralium Partem abfolvit, in qua, acris sanè iudicio, in opinionum delectu, non trivia, non obvia, sed peregrina congestit, ac breviter, & dilucidè omnia, ad prudentiæ libram percepta, digessit; adeo ut typis tradita communi omnium plausu fuerit excepta: & tot suarum luc-

cubrationū fortitus sit laudatores, quot habuerit lectores. Id Dianæ animam roboravit, ut ea studia prosequeretur, aliæque exararet volumina, quæ successivè edita, eadem felicitare, eximius laudum præconiis sapientes exornarunt. Opera hæc sua summâ aviditate amplexa, doctiorum desideria excitabant ad alia expectanda, & expectanda. Hujusce verò cupiditatis testes sunt, repetitæ, brevi temporis lapsu, editiones: vix namque exacto quinquennio, primæ operum suarum partes septies fuerunt reculsæ, his Panormi, his Lugduni, ter in Hispaniis. Nec minori plausu alix Resolutiones exceptæ: vix enim in lucem emisit, cum statim celeberris typographorum officinis insperere Romæ, Venetiis, Lugduni Avenione, Parisiis, Antuerpiæ, Monachii, Marriti, Syracusis, & alibi. Universalem omnium approbationem testantur, doctissimi, celebresque viri, qui multoties in compendium ejus volumina, contraxere, ut infra distinctè recensebimus: & tandem Resolutionum omnium Coordinationis à P. Martino Alcolea doctissimè, prædantèque digesta. Innumeram tandem Doctores prædicare non cessant, Dianam Moralis Theologie Principem, ac Magistrum. Summâ veneratione egregie doctrinæ suæ, & eruditionis præstantiam venerabantur viri sapientissimi, quorum amoreni sibi conciliavit: & in primis recensendi Joannes Caranael, Antonius Coccaias, Angelus Maria Verticelli, Franciscus Pellizzarius, Sforza Pallavicinus, Augustinus Baroza, Franciscus de Lugo, Antonius Escobar, Gregorius Gouat, Joannes Dicaftillo, aliique ab editis libris celeberrimi. Edidistis Regionibus, & etiam (quo librum dista) à nova Orbedatis ad ipsum literis, veluti ad Theologie Moralis oraculum; pro enodandis difficilissimis controversiis, advolabant. Academiæ per Europam celeberrioris ipsius probare doctrinam. Panormi eâ sapientiæ opinione floruit, ut Proceres, Duxesque, Senatus Panormitanus, ac ipsi Siciliæ Moderatores, in graviorebus conscientie negotiis ejus consilium exploraverint. Hinc merito ob singularem doctrinæ splendorem, morum gravitatem, prudentiam, virique ut egritatem, ad nonnulla honorum culmina evectus est. Ter Romæ apud Præpositos Generales Clericorum Regularium altitir Consultor: Panormi Synodalis examinatore, & Tribunalis S. Officii Siciliæ Consultor effulsit. Romæ etiam, ubi per annos 26. moras protraxit, nonnulla ipsius estimationis argumenta edidere Pontifices Max. Episcoporum erentium Examinator fuit coram Urbano VIII. Innocentio X. & Alexandro VII. Tanta ejusdè doctrinæ opinio apud Innocentium valuit, ut amplissimis pensionibus, & annuo censu ejus studia levaverit: & bis ante Quirinalis Cœnobium D. Silvestri Clericorum Regularium pertransiens, Aulicis, Proceribusque stiparus, Dianam nostrum, qui de more, unâ cum aliis Parribus ad domus ostium accurrerat, suo nomine salutatum misit: quod sicut in Pontificibus inusitatum: ita & Dianæ honorificentissimum. Ea in Urbe omnium Sapientum animos ad se traxerat: immò ibi nul-

ius accedebat, qui Dianam studiosè nō perquire-
ret, & quem tam clarissimum intellexerat, præ-
sentè agnosceret. Nec demum apud Romanam.
Curiam disceptatio aliqua incalcescebat, quin ad
eum, veluti ad Delphicum Tripodem, non accu-
reretur: jurgii qualiteram exponerent, ac senten-
tiam suam enixè perquirerent. Inter hos viri Re-
ligiosi, Præsules, Procuresque præcipui enume-
randi. Relictâ tandem posteritati celeberrimi
nominis famâ, magno Sapientium dolore vivere
desiit Romæ 18. Julii, ex Philippo Brierio *Annal.*
mund. par. 4. 10. 2. pag. 569. vel 23. Junii, ex P. Mo-
rales in *Diana Vindicato pag. 143.* seu verius 22.
Julii, ex Francisco Marchio in *Elogio infra no-*
tando, ann. 1663. In postremis operum Dianæ
editionibus luculentum Auctorum Catalogum,
leges, qui Dianæ doctrinam emeritis laudibus
excolunt: quem, ne actum agam, hic non excri-
bosolum addam præter supra citatos Josephû Si-
los *hist. Cler. Regul. par. 3. pag. 533.* & in *analctis*
epist. 33. p. 76. Franc. Mariam Præm in *Discept.*
Forens. cap. 1. n. 76. Frances in *feminarum consula-*
tationum conf. 19. n. 1. Angelicum Aprosium, sub
nomine Scipionis Clareani, in *Scito Rinaldi, cap.*
29. pag. 215. Lud. Morerium in *dict. to. 1. p. 1061.*
Aug. Oldoinum in *addit. ad Ciacconium to. 4. pag.*
528. & 718. Nicolaum Antonium in *Bibliot. Hisp.*
pan. to. 1. pag. 595. Joannem de Cardenas in *Cris-*
theol. ad propof. denu. diss. 25. cap. 7. n. 66. & Sfor-
tiano Pavlacinum in *epist. pag. 12. & 14.* Tandem
doctissimus, & æquè eruditissimus Frânciscus Mar-
cheionis Canonicus Panormitanus, ann. 1694. P.
Dianæ imaginem ære incalgram, in lucem emi-
sit, hoc adjecto elogio. R. P. D. Antonius Diana
Cl. Reg. Nobilis Panormitanus, in Sicilia Sanctiss.
Inquisitionis Consultor, Romæ Episcoporum Exami-
nator, ubique Sapientum calculo Doctor celeberrimus,
ac Libertatis, & Immunitatis Ecclesiastica strenuus
Propagator. Obiit Romæ 22. Julii 1663. ætatis an-
norum 77.

Edidit Diana

Resolutionum Moralium Partes duodecim, qua-
rum primæ editiones hoc ordine prodire.

Partes Prima, & Secunda. Panormi apud Hieron.
Rossettum 1639. in fol.

Partes Tertia. Ibid. apud eundem 1632. in fol.
Partes Quarta. Lugduni typis Laurentii Anisson

1636. in fol.

Partes Quinta. Ibid. apud eundem 1639, in fol.
Partes Sexta. Ibid. apud eundem 1642, in fol.

Partes Septima. Lugduni apud Laurentium Anis-
son 1644. in fol.

Partes Octava. Ibid. apud hæredes Petri Proft,
Philippi Borde, & Laurentii Arnaud 1646. in fol.

Partes Nona. Lugduni apud Laurentium Anisson
1649. in fol.

Partes Decima. Lugd. apud Anisson 1651, in fol.
Partes Undecima. Lugd. apud eundem 1655, in fol.

Partes Duodecima. Romæ apud Ignarium de La-
zaris 1656. in fol.

Recusæ sunt successivè, & exinde simul variis
in locis. At non omnes hic recensèam & editiones,
quod longum immò ferè impossibile erit, cum

innumetæ sint eorumdem operum impressiones,
omnibus pervix: solum coordinarum editionem
operum omnium, studio P. Alcoleæ innumam,
quæ hoc titulo prodit

Diana Coordinata à V. P. Martino Alcolea Car-
thusiensi ex Regali Censura de Paular. Lugd. 1667.
in fol. & iterum ibid. sumptibus Jo. Aur. Hugue-
tan, & Soc. 1680. in fol.

Opusculum à V. P. Martino Alcolea, *Discepta-*
iones Apologeticae: primò fuit editum Romæ ex
typographia Mavelphi Mavelphii 1647. in 4. inde
partim operum tract. 10. adjunctum, & tandem reculum
in opere magno, cui titulus: *Bibliotheca Maxima*
Pontificia Sanctor. Patrum, & aliorum Catholicorum
&c. in lucem edita à Fr. Joanne de Roceberti *Ar-*
chiepiscopo Valentino tom. 4. Romæ typis Joannis
Francisci Buagni 1699. in fol.

P. D. Carolus Morales Matritensis Cler. Reg.
edidit Volumen inscriptum

A. R. P. D. Antonius Diana Panormitanus Con-
greg. Cler. Reg. Doctor celeberrimus, Episcoporum
Examinator, carum tribus Sum. Pontif. Urbano VIII.
Innocentio X. & Alexandro VII. Dogmaticis, sive
id omne, quod controversum ex professio, vel obiter ip-
se variis in Resolutionibus discussit, quibus Pontificia
potestas adversus præcipuos nostræ Religionis hostes,
præsertim Semicatholicos, Sacramentarios, Novati-
anos, aliosque Hæreticos vindicatur, clara, ac schola-
stica methodo ad unicum volumen redactum. Cui in
calce affixus Idem venit Vindictus, seu defensio ab
omnibus scriptis Propositionibus à Sum. Pontifici-
bus Alexandro VII. Innocentio XI. & Alexandro
VIII. Neapoli ex typographia Felicis Mosca, &
hæredum Layni 1697. in fol.

P. D. Carolus Tomasius Cler. Reg. in coordi-
nanda omnium Resolutionum mole defudavit,
ut ait Silos cit. pag. 558. sed à P. Alcoleæ præven-
tus, opus edere neglexit: arctam ejusdem operis
Tabulam, veluti Coordinationis Regulam, typis
tradidit, hoc titulo.

Tabula Auræ operum omnium Antiqui Dianæ
Cler. Regul. quæ Resolutionum plusquam sex milli-
bus, pluraque aliorum casuum millia in duodecim partes
promiscuè impressa restât, & clarâ methodo in 150.
Tractatus ritè, ac scholasticè ordinantur. Romæ ex ty-
pographia Angelii Tinaffi 1664. in fol.

Nonnulli Dianæ opera in compendium cotra-
xere, nempe

Joannes de la Val Belga, Tres tantum Partes
compendio suo complexus est. Lugd. apud Iaco-
bum Cardon 1634. in 24.

Alexander Calamatus Messanensis. Quinque Par-
tes. Veneriis apud Iuntas 1642. in 8.

Anonymus quidam Sex partes. Antwerpæ
apud Joannem Meursium 1645. in 24.

Antonius Cotonius Siculus Nicosiensis Tertii
Ord. S. Francisci Partes Sex, quas edidit sub ana-
grammatico nomine Anthonii Noctinoct. Lugduni
sump. hæredum Gabriellæ Boissar, & Lauren-
tii Anisson 1644. in 4. & Veneriis apud Junctas
1646. in 4. & additâ septimâ parte, Lugduni a-
pud hæredes Petri Proft, Philippi Borde, & Lau-
rentii Arnaud 1646. in 4. & 1660. in fol. & ali-
bi

his etiam cum aliis partibus, quas alii addidere. Idem Cotonius edidit Summarium Samnæ Venetiis apud Mattheum Lenium 1643. in 24.

Andreas Guadagnini, & Pontanus, usque ad decimam partem compendium produxere: ex Silos, & 8. 9. & 10. cum aliis Cotonii prodire in Lugdunensi editione 1660, in fol.

Engelbertus Ewrich Belgæ Soc. Jesu sub nomine Theologi Clunienfis decem partes incompendium edidit. Antuerpiæ apud Maurisium 1637. in 24.

Paulus Maria Quartus Cl. Reg. compedio Engelberti addidit undecimam partem. Romæ apud Joannem Casone 1655. in 12.

Duodecim partes coplexi sunt sequentes nempe *Nicolaus Antonius Lotharingus, Anonymus Antuerpiensis, Matthæus Defendius*, Lugduni apud Gabrielem Boissart 1642. in 8.

Joannes à Valle
Michael Van Triest. Antuerpiæ apud Jacobum Meursium 1660. in 8.

Simon Rendolius Persiusus, Veneriis typis Jo: Jacobi Herz 1675. in 8.

Antonius Montes de Torres Ord. S. Mariæ de Mercede. Autor hic hispano idiomate compendium suum edidit, quod insuetum & rarum apud Hispanos; excercorum enim opera in propriam linguam transferre, vel in compendium redigere maxime abhorrent.

Gulelmus de Ofca compendium etiam evulgavit Hispanè

ANTONINUS DREPANENSIS Ordinis observantium S. Francisci, vir doctissimus, graves disciplinas docuit, & ad Lectoris, ut vocant Jubilati, gradum evectus est. Disertissimus, & apostolicus concionator, in cenerali jejuniu cum laude, & fructu declamavit. Anno 1693. in Sicilia Provinciam rexit: apud Siciliæ Inquisitores Consulor, & Censor effulget. Apud suos magnâ estimatione prosequutus vivit. Edidit italicè

Novena de' sarsi ad honore dell' Gl. S. Antonio di Padova. Panormi apud Coppulam 1693. in 12.

Otesario del SS. Viatico, nel quale s' esortano i Fedeli all' accompagnamento del SS. Sacramento quando è agl' Infermi, e nelle Processioni portato; con alcuni Avvertimenti a' Predicatori, e Parochi: Bolla, e Sommario d' Indulgentie per ciò concedute, e con un Panegirico di S. Pasquale di Bailonne. Ibidem apud Constantium 1703. in 12.

ANTONINUS FALSAPERLA Panormitanus, Patre Balthassar, de quo suo loco, in lucem editus est 11. Aprilis an. 1666. Literis, & eruditione instructissimus irradiat. Latius Musis impensè addictus, elegantissimi ingenii opes, planè egregias, detexit summâ cum laude, & Literaturum estimatione. Plauti Philippo V. Hispaniarum Regi elegiaco carmine typis ediro: nempe

Ob Successionem S. C. M. Philippi V. Hispaniarum, & Sicilia Regis Augustissimi Triumphus. Panormi typis Michaelis Constantino 1701. in fol. Excerpto Ovidiano concentu Marchionem Villenæ, ediditque

Gemebunda dudum Sicilia Imaginem, modò ex-

stantis, ob suspiratum Excel. Domini D. Joannis Emmanuels Fernandez, Paeco, Marchionis de Villenæ, Ducis de Escalona Proregis, accessum. Panormi typis Gramignani 1701. in 4. Nonnullos concinne elucubratos asservat libros, prælo tradendos, non sine literati Orbis supercilio: videlicet,

Morceam Victorum armis subactam, Duce Francisco Mauroceno, sive de Bello Peloponnesiaco, heroico carmine.

Paraphrasim divini Poematis Comitiss Hieronymi Gratiani, qui nomen, il Conquistador de Granada, heroico carmine. Italicè

Elifire Poetico, Selva di Poesia Italiana, che contiene, Sinonimi, Epiteti, Definitiori congregate, e Amplificationi Poetiche.

Frasologia Siciliana, Italiana, e Latina. Quæ omnia quamprimùm in lucem prodiret vir eximius, ni domesticis distractus curis, & forensibus involutus negotiis, sæpè manum è calamo removere coactus sit.

ANTONINUS FABA Messanenſis Barbitonfor peritus, italicè edidit

Practica di Barbiero circa el cavar sangue, ed altre cose appartenenti a detto officio. Mellianæ apud Vincenrium Amicum 1698. in 8.

ANTONINUS FERRAROTTUS Nobilis Messanenſis Caroli Ferrarotti, & Antonij Lapis, ex Baronibus lapidum S. Mariæ, Filius. Natus 30. Augusti 1637. Exactis studiorum spatiis, Juris utriusque lauream accepit Messanæ an. 1657. Ob doctrinæ præstantiam à Siciliæ Moderatoribus ad nonnullas causas delegatus: & titulo ducis armorum fuit cohonestatus. An. 1664. à Duce, Sermonetæ pro Rege Sicilian gubernante, munere Regij Syndicatoris Thermarum functus est. Dum verò ad alia properabat, honorum progressus inhihibuit tēporum sævitia. Amoeniores etiam literas coluit, & poesi, ac eruditione inter Officinæ Academicæ elaruit. Tandem annum agens 48. obiit Messanæ 1685. De eo Anselmus de sua familia p. 294. Librariæ de Præminentiss Stratacori Mellanenſi, auctore Vine. Ferrarotto, addictionibus locupletatum, reculit hoc titulo

Della Preminenza dell' Ufficio di Stradicò della Nobile, ed Esemplare Città di Messina, e sua Regina. Corte Compendio brevissimo diviso in Trenta discorsi, composti dal Dottor Vincenzo Ferrarotto Gentiluomo dell' istessa Città ristampato di nuovo, e ricorretto con l'additioni del Dottor D. Antonino Ferrarotto Nipote dell' Autore. Cosentinz apud Jo: Bapt. Rubicum 1671. in 4.

Scriptis ac in. s. reliquit, *Chronicon suarum temporum.*

ANTONINUS FORMICA Siculus: musices peritus. Hujusce extant nonnulla in libro, qui titulus:

Insidi lumi Madrigali a 5. voci di diversi Autori Siciliani. Panormi apud Jo: Bapt. Maringum 1603. in 4.

ANTONINUS GALLEGUS Panormitanus Philosophus, ac Medicus Doctor: ab eruditione, & doctrinâ laudatus. Edidit

Orationem habitam in funere Arim, & Medicæ Doctoris D. Gerardi Natalis, cum parentalia persolveretur, in salutarî Jatrophyficorum Academia Panormitana, de tanto Fundatore bene, optimeque promerita. Panormi typis Dominici de Anselmo 1667. in 4.

ANTONINUS GUERCIO Panormitanus Ordinis Prædicatorum, vir eruditione, doctrinâ, ac eloquentiâ clarus, Baccalaurei munere insignitus, vivit. Edidit italicè

Il Macabio delle Spagne Oratione funerale recitata per le seconde esequie del grau serco di D. Don Gio: Barbofa del Consiglio di S. M. e suo Castellano di Castella à Mare di Palermo. Panormi apud Thomam Romulum 1692. in 4.

ANTONINUS JURATUS Terrænovæ in Sicilia nobilibus parentibus ortus, ab adolescentia Jurisprudentiæ laureâ donatus, postquam causarum Patronum in supremis Siciliæ subcellis, non sine egregiæ doctrinæ, ingenique laude egit, ad novissimos honorum gradus ascendit. Prætorii Panormitani primum Juxæ, inde Concistorii Sacræ Regiæ Conscientiæ, ac semel, & iterum Magnæ Regiæ Curiæ integerrimus Juxæ refutit. In severissimæ famis angustis, quibus Sicilia laboravit an. 1671. Commissarii Generalis munus prudenter obivit. Post hæc Fisci Patronus Regiæ Patrimonii, ac Magnæ Reg. Curiæ, & bellicæ gentis Auditor electus, A' Rationibus etiam Magistri Regiæ Patrimonii, & Primum novi Tribunalis Regiæ Juntæ Messanæ excitati, Supremus præstitit Minister. His in muneribus semper intemeratæ justitiæ jura servavit, & integritate, prudentiâ, ac doctrinâ inclausit. Anno tandem, 1683, in Hispaniam evocatus, ut in Supremo Italici Consilio Regentis munere præficeret, ibi hæcenus degit, ob eximias animi dotes, ac sapientiam, inter egregios Hispanæ Monarchiæ Ministros recensitus: ideoque venerationem, amoremque omnium promeretur. Hujusce laudes vide apud Ignatium Galtone in *discept. fiscalibus* dist. 4. n. 27. p. 42. Franciscum Stratam in *suis quietationib.* p. 17. & in *Clementia Regiæ* pag. 508. & Vincentium Auriam in *hist. Chronol. proreg. Siciliæ* pag. 403. Edidit

Allegationes pro D. Philippo Hozes, & Corvajæ, contra D. Mariam Lazar, & Hozes. Panormi typis Bossii 1671. in fol.

Allegationes pro Regio Fisco. Ibid. in fol.

ANTONINUS DE JUDICE Panormitanus ex nobili, eruditæque familiâ natus, Patre Cæsare de Judice; de cujus Pietate, Doctrinâ & generis decore suo loco scribendum erit. Fratres habuit Joannem Baptista, & P. D. Michaelum superstitem, de quibus in hac Bibliothecâ suis erit dicendi locus: sicuti de Octavio Bellia, ipsius ex sorore nepote. Ab adolescentiâ Jurisprudentiæ laureâ insignitus, forensibus causis tuendis, non sine plausu operam dedit. Amœnioribus etiam literarum studiis, ingenium plurimum capax, & unius facultatis impatiens, admoveit. Sacræ, prophanzque eruditionis copiâ instructissimus præfulget. Poësim præsertim Etra-

scam hæreditario quodam jure feliciter excoluit, & ad animi oblectamentum, subcessivis horis cum laude cecinit. Pro meritis exigentibus anno 1701. in Panormitano Prætorio Juxæ fuit constitutus, mox Syndicatorem egit: nunc verb in Tribunali Concistorii Sacræ Regiæ Conscientiæ integerrimus Juxæ sedet: & ad alia promovendum speramus. Ipsam laudat Michael Peramutus in *Patrocinio causæ Butera* nu. 112. pag. 34. Ex innumeris lucubratiombus in jure scriptis, solum typis cudendum permittit.

Propugnaculum Apologieticum Peritatis, constructum in judicio mantinende possessionis Comitatus S. Marci, Principatus Mirti, aliorumque Statuum, & Titulorum, pro Ill. D. Maria Anna de Filingerio, & de Vigintimillia, contra Ill. D. Joseph de Filingerio. Panormi ex typographia Augustiani Epiro 1700. in fol.

Multos præterea Dialogos Etruscis numeris concinnatos, & Musicis modulis concinnandos, ut amicis moreni gereret, edendos permittit, suppresso nomine. Hi sunt

La Carità Prodigiosa nel Glorioso S. Francesco di Paola. Panormi apud Aug. Epirum 1691. in 4.
De Drepani apud Bartholomæum Francum 1696. in 4.

Il Giosnè. Drepani apud Francum 1697. in 4.
Le lagrime di S. Maria Maddalena. Ibid. apud eundem 1697. in 4.

I Prefagj di fedeltà per Il Glorioso Patriarca S. Benedetto. Panormi apud Epirum 1698. in 4.

L'Eleazero. Ibid. apud eundem 1700. in 4.
S. Rosalia in Quisquina. Messanæ apud Vincentium Amicum 1701. in 4.

L'Alcide Prologo per lo Drama intitolato la caduta de' Decemviri, Panormi apud Felicem Marinum 1698. in 12.

In quinque etiam festivitatibus D. Rosaliæ celebratis Panormi, quarum prænobilem ideam, multiplici eruditione refertam disposuerat P. D. Michael de Judice ejus frazer, Etrusca edidi: Pecunia in triumphali Curru cœnenda, quæ unâ cum Relationibus earundem festivitatum sunt excussa, nempe

L'Appianfo delle Regie Virtù. Panormi apud Epirum 1695. in 4.

L'Intelligenza. Ibid. apud eundem 1696. in 4.
La contesa delle Muse, e delle Sirene. Ibid. apud eundem 1697. in 4.

Epitalamio per lo Sponsalizio di S. Rosalia con l'Amor Divino. Ibid. apud eundem 1699. in 4.

Cantata à 3. voci con quattro minori uelle conquiste di S. Rosalia. Ibid. apud eundem 1701. in 4.

ANTONINUS LAGUIDARA Messanensis Sacerdos, natus 13. Aprilis 1660. ex Petro & Guidara nobili Messanensi, & Antonia Pavone. Studiis severioribus admotus, utriusque Juris lauream obtinuit. Cum autem causarum Patrocinium cum laude egisset per aliquot annos, à forensibus clamoribus, ad Ecclesiasticam quietem se vertit, ac anno ætatis 30. Sacerdorio insignitus, nunc Messanæ vivit, morum integritate, eruditione, & doctrinâ præclarus. Edidit italicè.

L'Ana-

L'Assassino Zúncles, o vero la Notizie di S. Nicandro venuto, e morto in Messina co' suoi seguaci Gregorio, Pietro, Demetrio, ed Elisabetta. Messina apud Vincentium Amicum 1635. in 12.

Il Secolo impugnato, e revocato de' vizi. Parte Prima. Ibid. apud eundem 1691. in 8.

L'Avvocato Ravveduto, opera diletzata al vero bene degli Avvocati. Ibid. apud eundem 1706. in 4.

Molitur & alia praefertim, Vitas aliquae Messanenorum Sanctitatis famā illustrium.

ANTONINUS MAGRI ex oppido Frazano Dioces. Messanenensis, Sacerdos, & Abbas. Natus 28. Septembris 1668. litterarum studii impensè addictus, Philosophiam, ac scholasticam Theologiam dilicte Panormi: A teneris inguiculis ad poeticas delicias pronus, Erruscas, Siculasque Musas dilexit: ideoque multa tunc protulit ingenii monumenta cum litterarum laude: praetertim vernaculo carmine, Vitam, & miracula S. Coni cecinit, dum decimum quintum aetatis annum non exccsserat. Politioribus literis egregii ingenii doctis addixit, & eruditione clarus elucet. Siciliæ monumenta cum vetera, tum recentiora, persequendo, sui zeltimationem promerit. Vivit Panormi vir eximius studii intentus. Edidit Italicè

La Ricetta del Cielo per la Podagra nel Patrocinio di S. Scapino Vescovo, e Regino. Discorso Encomiastico. Panormi apud Baam, & Barberam 1695. in 12.

Sole, ed Orsi in nuovo Cielo. Panegirico Encomiastico recitato nella nuova Chiesa del Monastero de' PP. Basiliani nuovamente eretto nella Città di Palermo sotto titolo di S. Basilio, ed una Notizia storica della fondazione di detto Monastero, e degli Antichi, che ebbe la medesima Religione in questa Felice, e Fidelissima Città di Palermo. Ibid. apud Anglesem, & Leonem 1697. in 4.

La Santità Coronata d'Alloro. Vita di S. Lorenzo Basiliano di Franzani.

Storia dello stato antico, e moderno di S. Marco Città di Sicilia.

Vita, e Miracoli del B. Giosuef Basiliano Arcivescovo di Polocia, e Martire, per l'unione con la Chiesa Cattolica Romana.

Vita, e Miracoli di S. Como della Terra di Nafse, Poema Eroico in verso Siciliano.

ANTONINUS MARCHESIUS nobilis Panormitanus Clericus Regularis, natus anno 1602. Ordinis institutum amplectus est Panormi 3. Decembris 1617. & ibidem solemnità annuncupavit vota 7. Aprilis 1619. Vir doctus aequè, ac pius, gravioribus disciplinis ingenii præstantiam coluit, ac fodeles suos exinde Philosophiam docuit. Inetæ ipsi peracram ingenium, adeout difficillima Doctorum placita, seligere videbatur: celeberrimum sibi nomen comparaturus, nisi mores in ipso aetatis flore vitas oberruissent Panormi 5. Septembris 1637. De eo Joseph Silos hist. Cler. Reg. par. 3. lib. 12. pag. 526. Hippol. Marzaccus Biblioth. Mar. par. 1. pag. 120. Ad excitand. Biblioth. Sicula Tom. I.

dam in Dreiparam pietatem. Edidit Italicè

Meditazioni dell'Esperazione del Parto di Maria Vergine. Panormi apud Rosellum 1635. in 16.

ANTONINUS MARIA SIERIPEPOLI nobilis Drepanitanus Soc. Iesu. Lucis usum accepit 18. Octobris 1641. Societatem verò ingressus est 18. Iunii 1653. in qua solemnè quatuor votorum sacramento se addixit 2. Februarii 1675. Emenfis studiorum spatii, post humaniores literas, Philosophiam, ac scholasticam Theologiam docuit Panormi, & Messanæ; ob egregiam ingenii felicitatem, ac singularem doctrinæ præstantiam summis laudibus prosequutus. Nunc præst Collegio Drepanitano studiorum Praefectus, & in Marzaroni Diocesi Synodalem Examinatorem agit. Edidit

Corollaria Moralia, quibus ea, quæ pertinent ad Sacramenta, praesertim Penitentia per illationes ex principis Theologicis communiter receptis, breviter, ordinatè, & clare traduntur. Panormi per Calatro, & Drepani per Franco 1698. in 12.

Curfus Theologiae Partem Primam de Visione Dei. Panormi apud Josephi Gramignani 1700. in 12.

Partem Secundam de Voluntate Dei. Drepani apud Bartholomæum Francum 1703. in 8.

Alia Praelo paravit, quæ successivè in lucem emittet.

ANTONINUS MAZZONVS Netinus Ordinis Praedicatorum Sacrae Theologiae Magister doctissimus: cū claruit doctrinæ, & sanctimonie opinionè, ut permaximam sui zeltimationem excitaverit. Integerrimus servavit mores, quos scrupulorum molestitis eliminavit: virtutes verò eximie egregium virum ingeniter exornavit. In normali Theologia versatissimum, passim consulebant viri primarii, qui ad ipsum tanquam ad oraculum in difficillimis rerum quæstionibus consuebant. Non sine sanctimonie fama obiit Neta an. 1660. Edidit

Propugnaculum contra impugnantes metam Netinam. Ngapoli apud Aegidium Logum 1644. in 4.

ANTONINUS DE MICHAËLE Ragusanus Sacerdos, Sacrae Theologiae, & Juris utriusq; Doctor, ac Prothonotarius Apostolicus. Doctrinæ, & eruditione excultus, fuit Siciliensis Ecclesiae Archiepiscopatus, mox Ecclesiae Syracusanae Canonici ad. 1640. à Francisco de Alia, & Rubens Episcopo Syracusano electus: ibique etiam Judicem, & Examinatorem Synodalem egit. Obiit Syracusis 3. Septembris 1666. in Ecclesia S. Hippolyti extra Urbis moenia sepultus. De eo Ab. Rochus Pirra voc. Ecl. Syracus. p. 257. Evulgavit Italicè *Brieve Relazione della Vita, Morie, e Miracoli del B. Guglielmo Eremita Patrono di Scitli. Panormi apud Io. Bap. Maringum 1630. in 8.*

Alia quæ scripsit hæc sunt, nempe

Thypus Ecclesiae in compertoria. Fori Inter Judicem Laicum, & Ecclesiasticum, Resolutiones Canonice lib. V. m. s.

De antiquo, & novo statu Ecclesiae Syracusanae lib. V. m. s. ubi de Episcopis Syracusanis, de Mensa Episcopali, de Canonibus, aliisque ad eam Ecclesiam pertinentibus. Ex relatione viri eximii

mii Michaelis Angeli Mancharusi, extant apud hebreos. Opus de antiquo, & novo statu Ecclesie Syrac. citatur à Mariano Perrello in vita S. Luce p. 33. Ioseph Michael huiusce Antonini frater in libro Hispanè inscripto: Imperio de Satanas p. 50. ipsum citat in sermone de providentia.

ANTONINUS DE MICHAËLE alter ex opido Tusæ Sacerdos à morum integritate laudatus. Obiit Tusæ an. 1680. Edidit italicè

La Nova Chitarra di Regola, di dichiarazioni, e figure, con le Regole della Scala. Panormi apud Barberam, Rumalum, & Orlandum 1680. in 4. & apud Petrum Coppolam 1698. in 4.

ANTONINUS MIRELLUS, & MORA Messanensis Pictor: ne dum è penicelli laboribus, verum etiam è politioribus literis sibi gloriam comparare putavit. Academiis Officinæ, & Rectorum Messanæ ac etiam Otioforum Neapolis nomen dedit. Vivebat an. 1667. Consule Cornelium Aspasium Antivigilmi, sive poetus Anglicum Aprosium Vigintimilium in Biblioth. Aprosiana pag. 430. & 431. ubi huiusce viri iudicium habes. Edidit italicè

La Diva Senia Principessa. Bononix apud Cordubam 1644. in 8.

Discorsi delle Glorie della Nobile, Fedele, Infigne, ed Esemplare Città di Messina. Venetiis apud Heredes Iuugè 1649. in 4.

Vita del P. Antonio Fermo Fondatore della Congregazione sotto titolo di Gieri, e Maria. Messanæ apud Iacobum de Matthæo 1655. in 15.

L'Arcadio Liberato Poema Heroico. Bononiæ apud Io. Bap. Ferronum 1660. in 15. At hoc opus ab alio Messanense, nempe N. Tuppo elucubratum nonnulli Messanenses mihi testati sunt; plagiarii vitio Mirello ascriptum.

Discorso, che fà la lingua volgare, dove si vede il suo nascimento essere Siciliano. Messanæ apud Paulum Bonocotam 1660. in 8.

Discorso dove si mostra che la Sicilia sia stata Madre non solo dello scrivere, e poetare, ma anco della lingua volgare. Cosentix apud Io. Bap. Mojum, & Io. Bap. Rubrum 1663. in 8.

Risposta di Antonino Mirello, e Mora ad una lettera di D. Diego di Mora Regio Castellana nella Città di Milazzo. Ibid. apud eisdem 1663. in 4.

Risposta ad una seconda lettera di D. Diego di Mora Regio Castellana nella Città di Milazzo. Neapoli apud Salvatorem Novellum 1664. in 4.

Il Rimane della Risposta alla Seconda lettera di D. Diego di Mora &c. Ibid. apud eundem 1664. in 4. Has responsiones contra crudelitissimum virum Iohannem Vigintimilium non à Mirello, sed à Petro Henrico Meilanensi scriptas, mihi repertarunt Messanensium eruditi.

La Fama Oratrice per la morte di D. Gio. Vespigniglia Cavalier della Stella, e de' Conti di Vespigniglia. Messanæ ex typogr. Pauli Bisagni 1665. in 4.

Vita di Guido delle Colonne Messinese. Venetiis apud Guettilios 1665. in 4.

Vita di Tomaso Caloria Messinese. Ibid. apud eundem 1666. in 4.

Vita di Maffeo Gio: Antonio Viperano Vespigniglia

di Giovenazzo Messinese. Ibid. apud eundem 1667. in 4. Edidisse etiam referunt

L'Asirea.

Poesie.

Capricci Poetici.

La Lucerna.

Nettuno componimento drammatico.

Odi Pindariche. ac etiam non vidi

ANTONINUS MOLETUS Messanensis, Pauli Moleti Patritii Messanensis filius. Generis nobilitatem egregiis ingenii dotibus, ac studiis splendidiorem reddidit. Politioribus literis additus poesi, eloquentiâ, & eruditione emicuit. Romæ apud Urbis Literatos, Principes, ac S. R. E. Cardinales consanguineos magnâ doctrinæ opinionione valuit, & ibidem inter Academicos Infecundos inclauit. Messanæ etiam in nova Clitix Academia ascriptus est, ubi in Officina recensitus effulserat. Edidit italicè

Oratione funerale nella morte di Felice Rospigliosi, detta nell'Accademia degli Infecundi. Romæ apud Angelum Bernabò 1688. in fol.

Discorso Accademico per lo Pontificato di Papa Innocenzo XI. Ibidem apud Iacobum Komarek. 1691. in 4.

Etrusca etiam carmina edidit nonnulla expansis foliis excusa.

ANTONINUS PILUS nobilis Panormitanus, à teneris annis vividam ingenii indolem detexit, quam poeticis studiis excoluit. Panormi vivebat an. 1662. laudatur à Iosepho Galeano in *Massiculis* to. 1. par. 2. pag. 84. ubi ex eo leges vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliane. Panormi. apud Iosephum Bisagnium 1662. in 12.

ANTONINUS PLATAMONIUS Caranensis nobilitate, & doctrinâ clarissimus, Juris utriusque Doctor celebris: vixit circa an. 1540. De eo cum laude meminere Marius Cutelli de donationib. to. 1. rr. 4. disc. 2. part. 1. n. 80. pag. 354. Io. Bapt. de Grossis in decr. Canon. tom. 2. cord. 9. pag. 146. Multa scripsit, ex quibus supersunt

Annotationes super Ritum Regni Sicilia. in commentariis super Ritum collectis à Marcello Cöverfano. Panormi apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrillum 1614. in fol.

ANTONINUS RANDATIENSIS ex familia Tetti, natus an. 1578. annum agens 20. institutum Fratrum Strictioris Observantia S. Francisci amplexus est an. 1598. inter quos doctrinâ, & religiosis moribus floruit, immò & omnibus se præbuit virtutum exemplum. Hinc pluries præfuit Custos provincie Siculæ, & maximo charitatis, zelique fervore Provinciam gubernavit. Visitatorem, ut ajunt, in Provincia Apulensi Septem Martyrum egit; in eaque cum comitia celebrasset, & reditum in Siciliam meditaretur, apud Tropeam morbo correptus, ibi non sine absolutissimi viri famâ decessit 13. Iunii 1632. eo die quo Ecclesia S. Antonii Paravlini festum celebrat, ut ipse exoptaverat, & à Domino enixè petierat. Vixi sanctimoniam nonnulla, supra naturæ vires patrata post mortem, probaverit. Plura de eo Lucas

cas Vvadignus de scrip. minor. p. 37. Angelus Rodriguez in susrespons. pag. 27. Benedictus à Palastumine de orig. Eccles. Cephal. pag. 56. & 83. Litus de imitat. Chr. Patientis lib. 2. cap. 12. pag. 108. & lib. 4. cap. 7. pag. 302. Petrus Tognolettus in Paradiso Seraphico par. 1. in proem. pag. 2. lib. 4. cap. 87. p. 561. l. 5. cap. 1. pag. 566. cap. 2. p. 583. & seq. & par. 2. lib. 7. cap. 22. pag. 269. & l. 9. cap. 7. pag. 522. Scriptis italicis

Processi delle Vite di molti Frati, e Tertiarii, che vissero, e morirono con fama di santità, e d'alcuni altri Uomini illustri di quella Provincia di Sicilia, con altre cose notabili. Tom. 1. 2. & 3. m. s. in fol. Primi, & Terzi Tomi autographum erat apud Vvadignum, inde apud Tognolettum: Secundum verò servatur in Cœnobio Sanctæ Mariæ Portus Salvi Messanzæ. Ex hoc opere, sicut & ex sequentibus multa excerpti P. Tognolettus pro suo Seraphico Paradiso, & nonnulla ipsius fragmenta in eo describit.

Cronica delle Vite de' Beati, & altri Servi di Dio dell'uno, e l'altro sesso, che nell'Offertanza di Sicilia fiorirono con fama di santità. m. s. in fol. servatur in eodem Cœnobio Portus Salvi.

Cronica delle Vite de' Beati, e altri Servi di Dio dell'uno, e l'altro sesso, che nella Riforma di Sicilia fiorirono con fama di santità. m. s. in fol. Idem. Tognolettus servabat. Anno 1611. nonnullas Icones Fratrum Strictioris Observantiz, qui sanctitatis famâ claruerunt, ære incisus edere curavit, & unicuique suum addidit elogium.

ANTONINUS SALAMON Panormitanus Eques Hieresolymitanus Petrarum vivarum Baro, in Melitenis equitum albo ascriptus ann. 1671. elegantissimi ingenii vires politionibus literis admoveit: lyricâ suavitatē, & argutis reserata multa cum plausu cecinit: ideoque non modo in Sicilia, verum etiam & extrâ estimationem summam sibi comparavit. In Academia Reaccenforum Panormitana ascriptus, laudes promeruit haud vulgares. Obiit Panormi 14. Octobris 1697. & in Cœnobio Capuccinorum sepultus est. Laudibus exornatur ab Anr. Forte in Epigram. pag. 48. Balthasare Pisano in eruditis armoniis feris lib. pag. 309. Ioan. Baptista de Iudice Poet. par. 1. pag. 74. Gutterra la Valle in observationib. ad Batillum ejusdem de Judice pag. 331. & 287. Vincentio Auria ibid. p. 335. & Ioannes Silvester Salva in libro, et Embaxador de Apolo pag. 15. Ipsius etiam meminere Andreas Minutolus in not. Prioratus Messan. pag. 340. Edidit italicè

La Floridissima Drama per musica. Panormi apud hæres Boslii 1678. & apud Petrum de Insula 1680 in 12.

La Rosidora Melodrama. Ibid. apud Iacobum Epirum 1685, & 1687. in 12.

La Cassandra in Babilonia Drama per musica. Ibid. apud Alessem 1691. in 12.

Il Trionfo della Virtù per le Glorie della Felice Città di Palermo Dialogo. Ibid. apud Petrum de Insula 1681. in 4.

La Saffina Dialogo. Ibid. apud D. Cillenium Hesperium 1634. in 4. Post ejus mortem prodire

I Ghiacci d'Ippocrone Poese liriche. Messanzæ apud Vincentium Amicum 1703. in 12. Drammatico operi inscripto, Orfeo, nonnulla addidit. ANTONINUS SALDANUS v. Gerardus Ansaldo.

ANTONINUS SALONIA Panormitanus Iuris universus Doctor, claruit doctrinâ excultus an. 1632. Edidit

Additiones ad Singularia Nicolai Inriglioli. Panormi apud Angelum Orlandum 1632. in fol.

ANTONINUS SAPONIUS Panormitanus Sacerdos, natus 11. Julii 1670. severiores disciplinas accepit in Collegio Panormitano Soc. Jesu ibique Sacræ Theologiæ laurcâ insignitus est 12. Julii 1692. cui etiam moralem Theologiam, Pontificia jura, ac sacræ eloquentiam addidit. Ingenio, doctrinâ, & eruditione clarus Panormi vivit. Edidit italicè suppressio nomine

Vita di S. peregrino Confessore cavata dalli Codici manuscritti della Città di Caltrabellotta. Panormi apud Felicem Marinum 1699. in 8.

Vita, e Miracoli del glorioso S. Filippo Sacerdote volgarmente detto S. Filippo d'Argiro. Ibid. apud eundem 1699. in 12.

ANTONINUS SERRA Messenensis Poeta. Edidit italicè

Il Trionfo ammirabile, o vero il Martirio glorioso della Vergine S. Agata descritto in ottava rima. Cantanz apud Bisignum 1685. in 8.

ANTONINUS SVRVDUS Alcarensis Sacerdos Abbas Sanctæ Mariæ lo Rogato in Oppido Alcariz Diocesis Messanenensis. Natus 14. Augusti 1646. cum literis sese addixisset Jurisprudentiæ lauream accepit, ac causarum Patronum egit non sine laude. At anno 1680. rejectis forensibus curis, Clericalem habitum suscepit, & ad sacræ eloquentiæ studium ingenium convertit ideoque in nonnullis Siciliæ Civitatibus, oppidiisque, magno cum animarum fructu per annos 20. quadragesimale curriculum, ad populos declamando, confecit. Ab Archiepiscopo Panormitano in sacris missionibus pluries adhibitus est. Nunc vivit Panormi. Anagrammatico nomine Nuntii Saldani edidit vernaculâ linguâ

Vita, Morte, e Miracoli del glorioso Eremita San Nicolò in ottava rima Siciliana. Panormi apud Iacobum Epirum 1692. in 12. Prælo paravit italicè

La Penitenza vittoriosa, Vita, Morte, e Miracoli di S. Nicolò Eremita in stile oratorio.

Quaresimale. Panegirici.

ANTONINUS ROSEA nobilis Messanenensis, Natalis Rosæ, & Agathæ Donati filius, amceniores literas coluit, magnâque pietate exornatus refulsit. Divi Michaelis Archangeli præsertim studiofus, ipsam præcipuo honore veneratus est. Obiit Messanzæ 13. Decembris 1700. Edidit italicè

La Domitilla o vero i tormenti d'una Donzellâ innamorata. Racconto. Messanzæ apud Iacobum Matthei 1651. in 12.

L'Engenio. Amore di Purità libri quattro. Ibid. apud eundem 1652. in 12.

La bellezza di Marcello, e di Cleo libri tre, Me-

Melitæ apud Hieronymum Montefortem 1653. in 12.

L'Escarlo, o vero la Virtù coronata in tre libri. Vettelis apud Io: Jacobum Hertz 1656. in 12.

ANTONINVS TANITILLVS Panormitanus vir sane egregius, literis instructissimus, publicum in patria Tabellionem egit. Naturali propensione poliorioribus literarum studiis addictus, eâ animi contentione iis operam dedit, ut primas obtineret; præstantissimis, qui sua tempestate positi, & oratoria facultate incluserant, merito æcenfendus. Poëmata sua Siculo, ac Italico idiomate; tragicis, lyricisq; numeris scripta, singularem promerere laudem. Esti autem perpetuis aduersæ fortunæ injuriis comitatus; attamen semper apud eruditos, literatosq; magnâ valuit æstimatione: ideoque Academiæ Panormitanæ Reaccensorum ascriptus summo semper honore fuit prosequutus. A' Pindarica poësi celebris; in ea demirabantur doctiores, dicendi gravitatem, ab ineptiis penitus alienam. Nec minor ipsi gloria accessit in tragediis scribendis juxta præscriptas Aristotelis leges, cujus præcepta, in omnibus ingeniî monumentis, servata inviolabiliter voluit. His celeberrimum sibi nomen compararet, si publicam insumpserat lucem: sed inopiâ obstitente, quæ usque ad supremum ejus vitæ diem, virum meliori fortunâ dignum, urgere non cessavit, multa manu exarata relinquere coactus fuit: in illis verò, quæ typis tradidit, mirè resurgit ityli elegantia, dictionis cultus, ac earminis puritas; in quibus superiorem fortasse neminem habuit. Obiit tandem Panormi 25. Febr. 1659. Ipsumque laudant Io: Baptista Vallegius in *post. pag. 52.* Ioseph Galeanus in *Musis Siculis par. 2. to. 1. pag. 98.* & in *lib. Diporti Giovanili pag. 189.* Edidit italicè

Compendio di quanto si contiene nella Tragedia di S. Lucia da rappresentarsi per gli Accademici Agghiacciati, con un Ragionamento Poetico. Panormi apud Decium Cyrillum 1622. in 4.

Sommario di quanto si contiene nella Tragedia di S. Alessio da rappresentarsi per gli Accademici Agghiacciati, con un discorso sopra la Tragedia: Ibid. apud Angelum Orlandum 1621. in 4.

Della Cetra Pindarica il Leoluca, ode sacra. Ibid. apud Nicolaum Buam, & Michaelen Portamnovam 1642. in 8.

Della Cetra Pindarica la libertà di Genova, ode morale. Ibid. apud eisdem 1642 in 8.

Della Cetra Pindarica la povertà, ode morale. Ibid. apud eisdem 1642. in 8.

Della Cetra Pindarica l' Aquila Trionfante, ode morale. Ibid. apud eisdem 1643. in 8.

Della Cetra Pindarica la Bellezza interna, ode morale. Ibid. apud eisdem 1643. in 8.

Della Cetra Pindarica odi tre morali. Il Bethi fiante, Il Bagno, la Servitù coronata. Ibid. apud eisdem 1643. in 8.

Della Cetra Pindarica la Romita d' Oreto, ode Sacra. Ibid. apud Nicolaum Buam, & Michaelen Portamnovam 1643. in 8.

Della Cetra Pindarica la Ricchezza, ode morale.

Ibid. apud Petrum de Insula 1652. in 8.

Della Cetra Oratiana la virtù mal gradita. Ibid. apud Nicolaum Buam 1649. in 8.

Ragionamento Poetico. Sub nomine Academici Humidi, extat in Tragediis Horrenti Scamniacca.

Canzoni Siciliane. In *Musis Siculis tom. 1. par. 2.*

Ibid. apud Decium Cyrillum 1647. in 12. &

apud Iosephum Bisagni 1662. in 12.

Canzoni Siciliane Burlesche. In *Musis Siculis*

par. 3. Ibid. apud Bisagni 1651. in 12.

La Rosalia Tragedia Sacra. m. s. in 4. anthographum extat apud me.

Della Cetra Pindarica la difesa: la Speranza: la Giostra, odi tre morali. m. ss. apud Vincentium Anriam Panormitanum.

Della Cetra Pindarica le Muse, ode morale. m. s. apud me.

La Natività di Cristo N. S. Tragedia Sacra. m. s. *Oratione dell' arte histrionica.* m. s. in 4. apud Auriam.

L' Albero di Merlino, Comedia. Hanc Vincentius Tudiscus annis elapsis Panormi servebat.

ANTONINVS THERMITANVS Ord. Strictioris observantia S. Francisci Laicus, ex familia Aidonia. Panormi magno probitatis exemplo diu in quærendis, ac colligendis elemosynis constitutus est laudabilè vitam mors haud diffiniis sequuta est Panormi 1656. ex Petro Tognolestro in *Paradiso Seraphico par. 1. lib. 5. cap. 1. pag. 569.* qui vernaculâ linguâ scriptisq; testatur

Historia di S. Caterina V. e M. in ottave Siciliane. m. s. servabatur apud eundem Tognolestrum.

ANTONINVS DE VICENTIO Panormitanus Societatis Jesu, in lucem editus 15. Martii 1655. Societatis habitum suscepit 14. Octobris 1671. ac votorum quatuor Sacramento se astrinxit 15. Augusti 1688. Exacto studiorum cursu elegantissimam ingeniî præstantiam sacræ eloquentiæ dicavit. Concionis in cenerali jejunio emeritis laudibus, & plausu habuit in præcipuis Siciliæ Civitatibus: pluries enim Panormi, Messanzæ, Drepani, Monteregali, & alibi declamavit: à dicendi copia, styli cultu, & eruditione celebratus. Panormi cum magnâ populi frequentia conciones dixisset Quadragesimali tempore, libellum ejusdem laudes complectentem edidere, hoc titulo: *Appiansi di Accademici Recessi in lode del R. P. Antonino di Vincenzo famosissimo Predicatore nella casa Professa della Compagnia di Gesù nel 1693.* Panormi apud Iosephum la Barbera 1693. in 4. Vivit nunc eloquentissimus vir Panormi, veneratione dignus. Edidit italicè

Il Ritratto del Cnor di Maria. Inviato nella Sacra sua Lettera a' Messinesi. Panegirico Sacro. Messina apud Michaelen Amicum 1697. in 4.

La Vita ammirata in un Simulacro. Panegirico Sacro in honor della SS. Annunziata di Trapani. Drepani apud Francum 1702. in 4.

L' Oggetto di Beatitudine alle Pupille de' Viatori. Panegirico Sacro della SS. Annunziata di Trapani. Ibid. apud eum lem 1702. in 4.

Discorsi Panegirici in lode di S. Rosalia Vergine Romita Palermitana. Panormi apud Dominicum Cor-

Cortesium 1703. in 12. Suppreſſo nomine

Ara Maximæ in atrio Panormitane Regiæ inter Obſidiales Corporis Chriſti ſerietate anno 1679. Breveſſe deſcriptionem. Panormi typis Barberæ, Rummuli, & Orlandi 1679. in 4.

ANTONINUS XIBECCA Prioritanus Ju- riſconſultus ob egregiam doctri- nam merito exi- miis laudibus exornandus. Inter præcipuos cau- ſarum Patronos nulli ſecundus claruit: ideoque nonnullis honoribus cohonestatus: fuit etiam in Panormitano Prætorio Judex, Regii Patrimo- nii Fiſci Patronus, Regni Siciliæ Prothonotarius, Regiſque Conſiliarius. Doctrinâ celeberrimâ deceſſit Panormi 3. Julii 1584. & in Oratorio Charitatis D. Bartholomæi Sepulchre traditus eſt. Laudatur à Franciſco Strada in *quæſtionib.* pag. 13. Hujus extant

Conſilia quatuor: in ſelectis conſiliis collectis à Petro Luna. Panormi apud Eraſmum Simeonem 1627. in fol. Italicè

Conſtitutioni Pragmaticali fatte ſotto M. Antoni- no Colonna Vicere di Sicilia. Ibid. apud Joannem Frane. Carrara 1583. in fol.

De Regiæ Monarchiæ Regni Siciliæ Traſſatus, & Allegationes. m. 5. in fol. paſſim in Ju- riſconſultorum Bibliothecis vagantur; & citantur ab Abb. Pirro Sicil. Sacre to. 2. pag. 455. Antonino Dia- na par. 3. traſſ. 1. reſol. 74. Muta in *Proem. ad conſue- tudines Panormi* pag. 13. & 729. aliſque.

Allegationes de Regio Jure Patronatus in Archie- piſcopalibus, ceteriſque beneficiis Eccleſiaſticis Regni Siciliæ. m. 5. in fol. apud Doctores multos. ci- tantur à Muta in *proem. cit.* pag. 13. & *Capit. Re- gni Siciliæ.* to. 1. cap. 39. n. 66.

Annotaciones in Conſuetudines Panormi. citantur à Muta in *conſuet. Panor. in proem. n. 49. pag. 9. & alibi paſſim.*

Votum pro Ill. D. Pompeo Colonna. ex Muta cit. cap. 11. n. 45. pag. 118.

Allegationes pro Magnifico Procuratore Regii Fi- ſci contra D. Joannem de Vigintimillitis. ex Muta cit. tom. 4. capitulor. cap. 132. n. 51.

Allegationes in cauſa Frederici Sabæ. ex An- tonino de Ballis traſſ. var. lib. 1. qu. 7. n. 6. p. 11.

Super Inſtitutionibus Inſtituendis. citatur à Fran- baronio de eſſet. minor. etatis. eſſ. 1. n. 19.

ANTONINVS AGRAZ Nobilis Panormita- nus, parentibus Alphonſo Agraz Hiſpano, Regii Patrimonii in Sicilia Præſide, & in Supremo Hiſpa- niam Conſilio Regente, & D. Angela Spue- cios, natus eſt 25. Maii 1640. Fuit Antonius hære- ditario jure Langonix Marchio, & Baro oppidi kaggi. Literis ab adoleſcentia apprime inſtruc- tus, ob egregiam ingenii indolem doctri- nâ, & eruditione maximè præſuſit. In utraq; juris fa- cultate ſcientiſſimus fuit, ac laureâ inſignitus. In poſterioribus literis nemini ſecundus, Maſæ ſive Eruſacæ, ſive Latias magnâ cum laude coluit. Eruditiſſimis, doctiſſique ingenii monumentis quâ proſa, quâ verſu concinnatis, mentis æiem præfecit tum Panormi in Reacconſorum Aca- demia, in qua Principem egit, tum in Neapolitanis, Romanique Literatorum Liceis. Hinc non im-

merito Abbas SS. Salvatoris de Placa in Sicilia, & an. 1658. Regai, ut vocatur, Deputatus electus eſt. Apud D. Petrum Aragonium Ducem Sergo- bix Neapolitani Regni Moderatorem, magnâ æſtimatione valuit qui Orator electus ad obedi- entiam Apoſtolice Sedi præſtandam, Caroli II. Hiſpaniarum Regis nomine, an. 1671. Romæ noſtrum Antonium ſecum adduxit, qui ejuſdem nomine orationem habuit ad Clemen-tem IX. Pont. Max. Eâ in Urbe magnâ æſtimatione, ab erudi- tione, prædentiâ, & ingenio proſequutus, inter Honorarios cubiculi Clementis IX. & X. aſcrip- tus eluxit, ac inter Purpuratos Patres recenſen- dum putantur omnes. Neapoli apud D. Antonium Alvares Aſſorgæ Marchionem cum eſſentiali honore, ut prædicaverit ſantâ (vera ne, an men- dax nſcio) invidiam, propinato veneno, ejus mortem ſollicitaſſe. Obiit 27. Maii 1672. anno æt. ſuæ 32. dum ad majora honorum culmina properabat. Intenſiſſima ejus mors literatorum animos ſummopere exacerbavit, ac in primis gravi dolore Marchionem, Regium Moderatorem, aſſecit, qui ampliſſimo funere, magnâ Proce- rum, ac Nobilium frequentiâ ſuo funtptu Antonium cohonestatum voluit. Laudatur à Nicolao Antonio in *Biblioth. Hiſpana* par. 2. p. 316. Vincen- tio Tancredo *quæſ. moral. par. 2. art. 5. qu. 23. pag. 271.* Dominiſco Antonio Parrino in *Theatre. Pro- reg. Neapol. t. 3. p. 266.* Franciſco Londres in *epiſt. nuncupat. concionum Quadrag. Fulgentio Arminio in epist. etiam nuncup. diſcurſus inſcriptiſſa comedia, Antonio Peſciullo in ſpeculo Principum in *epiſt. nuncup. & Joſepho Galeano in lib. Diporti Giova- nilli* pag. 148. Eddidit*

Douſtignum Voluntarium Poſtlicum Diatribe. Ro- mæ typis Joſephi Corbi 1672. in 4.

Orationem Caroli II. Hiſpaniarum Regis, & Ma- riæ Annæ Reginiæ Matris nomine ad Clementem X. P. O. M. habitam Romæ 4. Jul. Februarii 1671. Ibid. typis Dragonellianis 1671. in 4. Prelo paraverat Panvini epitomen Pontificum Romanorum, & S. R. E. Cardinalium antiq. noſſique illuſtratam. in fol. *Muſæum Siculum, ſive de Veteribus Sicilia Scripto- ribus.* in 4.

Siciliam Normannam, Suevam, & Aragonenſem in tres Tomos diſtinctam varios continentem aucto- res de rebus Siculis antiquis, partim antea editos, partim nunc primùm edendos. in fol.

De Panbaſilia, & Baſiliſ, ſive de ſumma, & ampliſſima Principum poteſtate, ac de Regibus. in fol.

De Privilegiis Eccleſiæ Viduæ tum Principis, tum Inferiorum. in 4.

Politicum Hiſtoricum, ſive Methodum legendi hi- ſtorias ad politicam compendendam. Hæc ſcripſiſſe Antonium, Nicolaus Antonius in *Bibl. Hiſp. loc. cit.* aſſertatur, quæ m. ſs. forſan ſervantur in Biblio- theca Marchionum Aſſorgæ in Hiſpaniis: memo- ratus etenim Prorex Dux Aſſorgæ, emptâ Anto- nii noſtri Bibliothecâ, ac ſuz adjunctâ, in Hiſ- paniam ſecum tranſtulit. Scripſit præterea ex Vincenzo Auria in *Elogiis ſs. illuſtr. Panormi- tanorum*

Poemata varia, & orationes.

De

De Inquisitoribus Siciliæ.

ANTONIUS DE ALEXANDRO Catanensis Philosophiæ, ac Medicinæ doctior eximius, ac Siciliæ, Insularumque sibi adiunctarum Archiater. Claruit an. 1441. ex Jo: Rap. de Grossis in decre. Catan. to. 2. Cord. 9. pag. 151. Scriptit

Constitutiones, & Capitula, nec non Jurisdictiones Regii Protomedici officii Siciliæ, quas approbarunt Nicolaus Specialis, & Guilielmus Montagnana (corrigere Moucada) an. 1429. Siciliæ Moderatorores, ut ex eorumdem exordio habetur: at recognitas, & elucidatas edidit Jo: Phippus Inglezia etiam ejusdem Regni Archiater. Panormi apud Jo: Antonium de Francis 1564. in 4.

ANTONIUS ANSALDUS v. Gerardus Ansaldo.

ANTONIUS de BALLIS nobilis Drepanitanus Senior dictus, Joannis de Ballis I. V. Doctoris filius: fuit & ipse Jurisconsultus doctrinâ insigniter excultus, & primarius causarum Patronus, à doctrinâ, & integritate laudatus. Hinc meritò Magnæ Regiæ Curie Index, & Regii Patrimonii à Rationibus Magister claruit: uamq: et Philadelphus Magnus par. 1. *Theatr. Genealog.* pag. 98. affirmet. Antonium de Ballis juniorem à Rationibus Magistrum fuisse, in errorem lapsum putos; Antonius n. de Ballis junior in *trakt. varior. lib. 5. de prag. Regni prag. 4. tit. 2. a. 1.* Antonium seniore citans, quem patrum suum vocat, hac dignitate ornatum prædicat. Obiit Panormi 8. Novembris 1591. & in Ecclesiâ S. Nicolai de Calcia sepultus est. Hunc laudant Baronius de *messi. Panorm. lib. 3. de familia de Ballis*, Octavius Corsetius *quest. forens. q. 12.* Hujus, an sequens Antonii honorificè loquatur Orlandinus *destr. Drepan. pag. 48.* non liquet. Edidit

Ad Bullam Apostolicâ Nicolai V. & Reg. Pragm. Alphonsi Regis de censibus Annotationes. Apud Petrum de Gregorio de censibus Panormi apud Io: Antonium de Francis 1609. in 4. & iterum apud Franciscum Cioctum 1622. in fol. Scriptit etiam

Allegationes in ss. quarum lib. 2. alleg. 21. citat supra laudatus de Ballis junior.

ANTONIUS DE BALLIS Drepanitanus junior dictus, supradicti ucos, Juris utriusque Doctor, non minus doctrinâ, quàm integritate ornatus refulsit. Prætorii Panormitani, ac Magnæ Regiæ Curie Index præfuit; ac Fiscii Patroni egit. Obiit in oppido Bufacchiui 23. Aprilis 1598. & in majori Ecclesiâ ejusdem oppidi fuit sepultus. De eo Pirrus not. *Ecclesiæ Mazar. p. 555.* Vincentius Nobilis in *thesaur. abscond. pro Drepana Drepanitana* pag. 788. & Magnòs cit. Edidit.

Variarum Tractatum libros sex, omnem serè materiam criminalem Judiciorum, & Tortura complectentes, & præsertim ubi proceditur ex abrupto, novè diti defensionibus, in Regno Siciliæ ex Excell. Proregum dispensatione, cum aliquibus questionibus. Ad Joannem Annotatiombus ipsius Regni Pragmaticarum, titam & Bulla, Commentariisque ad Capitula ejusdem Regiæ Regis Alphonsi nn. 363. & 364. de Syndicatu Officialium. Panormi apud Ioan. Antonium de

Franciscis 1606. in fol. & iterum typis Petri Coppola 1646. in fol. Lugduni etiam in 4. ex Caralogo librorum Philippi Borde, & Laurentii Arnaud 1662. pag. 141. His argumenta, summiaria, & indices addidit Joannes Andreas de Ballis Alcamensis Jurisconsultus, auctoris filius, natus Alcam 4. Septembris 1561, pluries in eadem Civitate Alcam Gubernator, & Index supremus, qui ibidem obiit 13. Augusti 1630. sepultus in Ecclesiâ majori, & Sacello Sanctiss. Rosarii. Fontana in *Biblioth. legalis par. 1. pag. 58.* præter Tractatus prædictos edidisse ait, opus cui titulus: *Tractatus varii criminales.* Panormi 1646. in fol. in quo 25. Tractatus completè affirmat, quos iisdem recenset: an autem hoc verum, videant Jurisconsulti. Hujus, vel præcedentis Antonii citat *Muta in consuet. Panorm. cap. 84. nu. 17. pag. 814.*

Votum pro Josepho de S. Clemente Barone Gibile.

ANTONIUS BLANDVS ex oppido Mazzarini Soc. Iesu, viâ à virtutum, & sanctimonie plenitudine clarus. Sub auspiciis Sanctiss. Eucharistiæ in lucem editus, adolescens virtutum speciem: dedit virgulem æternam candorem intemeratum servavit: à noxiis omnibus sensus custodire studuit, oculos præsertim summâ vigilantia cohibuit: quibus spectacula, licet honesta, negavit. Societatem ingressus est ann. 1602. & absoluto probationis biennio ad humillima ministeria adhibitus est, sed eâ vitæ innocentia, ac puritate, ut inter coquinæ sordes pluries Iesum puerulum viderit, qui se spectabilem fecit. Studiis admodum, temporis reliquis maximo spiritus fervore orationi dicebat, in qua sex integras quotidie horas infumebat. Peripetis virtutum, & prudentiæ dotibus, ad informandos Societatis tyrones præfuitur Panormi, & Messanæ: eaque tyrocinia per ann. 18. summâ utilitate, ac laude moderatus est: in his verò domibus adificiorum magnificentiam produxit, in qua multoties opem divitiarum expertus est: ab Angelis enim juvenili specie ad ipsum missis, ingentes pecuniarum summas accepit: ad remunerandas forsas profusas elemosynarum copias, quibus paterna Antonii charitas inopes ad ipsum consuetes sublevabat. Habuit & tutelarîs Angeli promptam opem, dum non sine vitæ discrimine flumen traliebat, nam invocato ejus auxilio, assistit Angelus sub pulcherrimi juvenis forma, eumque ab imminenti periculo liberavit. Tyrones sanctissimis legibus, ac pietatis studio ad perfectionis apicem direxit: ad virtutes adipiscendas verbo, & exemplo inflammasvit. Proprieo afflatus spiritu multa prædixit, ac intima cordium penetravit. Humilitatem in amoribus habuit: hinc quatuor votorum professionem edere constantissimè recusavit, suadentibus dicere solitus: finite nte in mea humilitate mori. Beatissimam Virginem summopere coluit, adeo apud omnes constans fuerit opinio, sæpius ipsi se spectabilem fecisse, ac familiariter de rebus divinis secum egisse: ipsamque Deiparam ei aperuisse in toto terrarum orbe se inter ferventiores Virginis cultores secundum tenere locum. Virginitatis candorem usque ad

supre-

supremum vite spiritum illibatam servavit. Tri-
bus instituti votis quatuor addidit eximie per-
fectionis vota: primum nempe, ne lethali culpa,
conscientiam temeraret. Secundum: ut sangui-
nem, vitamque pro Dei amore profunderet, quo-
ties exhiberet occasio ratio, ac Divini Nun-
tis gloria. Tertium: ut non a creaturis, sed tan-
tummodo à Deo, ejusque sapientia, ac providen-
tia penderet. Quartum: ut nullam cordis affec-
tionem in creaturis collocaret. His editis votis,
à creaturis solutus vixit, adeo ut res omnes crea-
tas, veluti paless habuerit. Aliud tantum emisit vo-
tum, quod inter Misarum solemnia Deus voce,
propè sensibili ipsi inspiravit, nempe ut in divi-
nam voluntatem, nomen, famamque omnium re-
mitteret: ac paulò post multa pertulit adversa,
ac etiam à tyrocinio fuit amorus: ac perpensa
tandem ejus vite innocentia, antequam ad pri-
mum munus restitueretur, ad Cœlum evolavit.
Obiit Panormi 27. Martii 1649. numeris omni-
bus absolutus. Consule Joannem Nadasi in anno
dier. memor. 27. Martii pag. 171. Silvium Torna-
miram in prodig. Angelor. cap. 3. pag. 33. & seq.
Michaelem Frazzettum in Vita Aloysii Lana lib.
2. cap. 12. pag. 233. & Carolum Mariam Plateam
in vita Gasparis Panormi lib. 2. cap. ult. pag. 160.
Hujusce post mortem italicè prodire

*Contemplationi per l' aspettazione del Parto della
Vergine N. S. Panormi apud Insulam 1669. in 12.*

Stanza della Colomba nelle piaghe del Crocifisso.

Ibidem apud Buam, & Camagna 1671. in 12.

ANTONIUS BONONIA, passim ANTONIUS
PANORMITA dictus, ex nobilissima Buccadelli
familia ortus, quâ Panormi Bononiâ dicimus, ex
quo è Bononiensî vrbe originem traxit: ætate
multidè Panormira vocatus à Patria Panormo,
ubi natus: quod innumeri testantur auctores. Per-
peram Petrus Angelus Spera de nobil. prof. Gramm.
lib. 3. pag. 135. Pandulfus Collennutus in hist.
Neapol. lib. 6. pag. 270. Morerius in dist. 10. 1. pag.
281. & Cotonelli in Biblioth. 10. 3. n. 4674. Bonon-
niæ exortum dixere: origine enim Bononiensem,
ortu Panormitanum faterentur omnes: & professio
si ejusdem Panormitæ Epistolâ percurserint, in
quibus Panormum Patriam suam pluries vocat,
lappum declinaissent. Originis verò causâ inter
Bononienses non immerito recensetur à Joanne
Antonio Bualdo, seu verius, Ovidio Montalbano
in Biblioth. Bonon. pag. 21. Fuit Antonius inter
xvii. viri literatos celeberrimos, immò facile Prin-
ceps. Natus an. 1393. patre Henrico Bononio,
qui pluries Panormum Prætoris munere rexit, ex
Balthasare Bononio in descr. famul. Bonon. pag. 3.
& Chronol. Prætorum Panorm. apud Vincencium
Aurium in Chronol. Præreg. Siciliæ pag. 256. A' ten-
neris annis literis adnotus Panormi Germanum
quemdam audivit, ejus meminisse Pontanus de
fortuna lib. 1. cap. 26. pag. 833. Bononiâ exinde se
contulit, ibique, ob præstantissimam ingenii in-
dolem, doctrinæ celeriter instructissimus, Juris
utriusque lauræ insignitus est. At ingenii valti-
tatem unius facultatis limitibus continere hand
passus, ad alias animum contulit: hinc multipli-

doctrinâ excultus floruit; ac Theologus, Orator,
Historicus, & Poeta effulsit clarissimus. In amœ-
nioribus literis mirabiliter profecit, ac studio-
rum amore extinguitur præcipuas Italiz Urbes
excurrit, præsertim Papiam, Placentiam, Bonon-
iam, Patavium, aliasque literis insignes, iustra-
vit, & literatorum benevolentiam sibi concilia-
vit, ut ex ejus oratione ad Alphonsum Regem in
suarum epistolarum calce p. 123. patet. Celeberrimo
sibi nomine adepto, ob egregiam literarum
præstantiam, ingenique elegantiam, omnium
calculo, literatj orbis ornamentum proclamatus
est. Poeticè nactus ingenij, Musarum vultus,
non modo suo tempore desolentes, verum
etiâ emortuas, iterû cnatas, ac expolitas, pristino
splendori restituit: ad ejus styli emulationem poe-
mata sua exornavit Pontanus, ac Saazarus: id eo-
que Pontanus de sermone lib. 6. pag. 247. ait: oblitera-
tam ne dum languiscentem in Italia Poeticam, res-
tituit in antiquam penè formam. & in lib. amorum pa.
3278. ita Antonium alloquitur: Antoni decus
elegantiarum, atque idem pater omnium leporum. Cy-
raldus de Poetis nostrorum temporum dial. 1. p. 335.
scribit: Quidam excellentes viri elegantia Parentem
appellant: ita & Barth. Fatius de reb. galli. Alpho-
si lib. 3. pag. 102. qui de eo tradit: Hic præter
eximiam doctrinam, excellenti ingenio præditus, & ear-
mine, & soluta oratione, quod est perarum, propè
aqué valuit, in suadendo, & dissuadendo perscudus
habitus: iudicio propè acerrimus, atque in primis fa-
cetus, jacentem tempestate nostrâ elegiam excitavit.
Philippus Maria Vicecomes, Mediolanensis
Dux, in epistola ad Antonium, Poetam non minus
admirandum, quam insignem vocat. Eneas Sylvius
Senensis Aulicus, inde Pius II. Pontifex Summus,
in proem. ad Panormitæ libros, Oratorum, & Poeta-
rum limatissimum proclamat. A' doctrinæ splendo-
re veneratque singularem promeruit æstimationem
apud Italiz Magnates, ac viros literis instru-
ctissimos: inter quos recensendus Sigismundus
Imp. à quo plaudentibus bonarum artium ama-
toribus, fuit poetica lauræ redimtus propè an-
num 1433. non 1449. ut perperam Toppius in
Bibliothec. Neapol. pag. 24. merito à Ioanne Ma-
ria Amato in not. ad Orat. 1. pro Collegii Panor-
mitæ stud. n. 137. p. 124. relictus. Philippus Mediolani
Dux paterni sui benevolentia Antonio promit-
tes ad se attraxit, nec inanem ipsius spem, dimisit,
summum etenim amorem in Antonium fovit: in
suum discipulum se ipsi tradidit: cum eo fami-
liariter semper usus est. Annum octingentorum
aureorum censum ipsi constituit, ut ea in vrbe
publicè polioribus licetis Mediolanensis a dole-
scentes informaret; quod testantur Paulus Jovius
in elegiis, Pontanus de liberalitate, Petrus Ange-
lus Spera de nobilit. profess. Grammaticæ lib. 4. pag.
203. ipsemet Panormita in epist. l. 1. pag. 8. Idem
Viperâ Mediolanensij Ducis insignie gentilitium,
olim à Britannis Regibus Panormiræ majoribus
concessum, ut gentilitiis Antonij tesseris emine-
neret, permisit. At Duci præclarissimo, ob bel-
lorum ingruitum favitiam, interrupto studio-
rum cursu, Antonius noster Alphonsi Sicilia,

Nea-

Neapolisque Regi adhaesit, qui ad se evocaverat. Hic ut oratorum amantissimus, Panormita studiosus marum in modum semper fuit: ne dum in suam praetorem constituit, verum etiam, & a secretis, & consiliis suis delegit. In itineribus suis terrâ, in marique emensis, perpetuum sui comitem voluit. In gravissimis rebus agendis ejus eximiae prudentiae, doctrinae, sententiae explorabatur: immo ab eo quotidie sapientiae documenta edificare cōtendebat. Absoluto etenim prandio, literariis Antonii colloquiis summo opere animo demulcebat: teste Pontano de convivio p. 143. Ipsum maximo amoris zetu complexus est: honoribus continuo affectit, muneribus regii liberalitate honestavit: quod idem Panormita fateatur in *epist. lib. 5. p. 99. 103. & lib. 1.* Nec praetermittendum illud amoris, honorisque argumentum, quod cum Messana, eo praecoptore, Virgillii explanationem audiret: mox Regum Hispanorum more, potio afferretur: Rex ipse Antonio manu sua ministrare gaudebat, saccari condimenta, aliaque offerebat, inferviutibus primoribus Regiae Aulae Equitibus, ex Petro Spera cit. *lib. 3. pag. 135.* Hos inter honores reponendū in primis munus Praedictis Regiae Camerae Summariae, ad quod Neapoli Antonium evexit, idque perhonorifico patet diplomate, apud Nicolaam Toppium de *orig. Tribunal. Civ. Neapolis par. 1. lib. 4. cap. 10. p. 189.* quo etiam in Neapolitanorum civiū albū Antonium cooptavit. Ab eodem Alphosio pluries Orator missus est ad Venetam Rempublicam, ex *epistolis suis lib. 5. pag. 104. 115. & 120.* ejusque oratio ad Venetos de Pace habetur apud Barth. Facium de *reb. gestis ab Alphosio pag. 259.* in haurum legationem una à Senatu petiit, & obtinuit, ut è Patavina urbe brachium sibi concederent celeberrimi Titi Livii, ut ex inscriptione in Patavino Palatio rationis colligitur, quam exhibent Angelus Pordinarius in *felicitate Patavii lib. 3. cap. 6. pag. 98.* Franciscus Scotus *Itiner. Italia par. 1. pag. 41.* & Joan. Bapt. Pacichellus in *Itiner. per Europam Christianam. par. 4. to. 1. pag. 63.* Oratoris munere functus est etiam ad Rempublicam Genuensem, ut ex oratione ad ipsam habitam patet in calce epistolarum ipsius Antonii *pag. 124.* Missus etiam Orator ad Florentinos, ex *epist. cit. lib. 4. pag. 74.* ad Caceranos, ex oratione, teste Fatio cit. *lib. 4. pag. 120.* ad Calatiam obsecram ex eodem *lib. 7. pag. 205.* ad Borsum Atestinum Ferrariae Marchionem; ac tandem ad Fridericum III. Imp. cum se Neapolim transulset, ut ex *lib. de dilectis, & festis Alphosii l. 4. p. 108. & epist. cit. lib. 5. p. 115.* Tanta igitur legationibus colligita ipsius eloquentiae viam, singularem prudentiam, & supra comanem omnium ordinum merita testatur. Ideoque optimo jure à Rege dilectus, ac beneficiis saepe ornatus: inter alia annuas centum uncias auri (cō tunc magni ponderis summa) ipsi donavit, ex procyonibus Regis sibi Panormi venditas, quas voluit omnibus praerferrent: facultatem etiam fecit, ut Regia insignia, tesseras gentilitiis suis superimponeret: quae omnia diplomate regia manu exarato 5. Febr. 1450. don-

cessit; eumque leges apud Balth. de Bononia *ita describit. suae familiae pag. 12.* Vetusissimum palatium à Saracenis extractum juxta Panormum, cui nomen Zifa, ipsi largitus est; erat etiam viridaria, fluentia, & proventus eodem annexa, ex eodem Balth. cit. *pag. 14.* de quo etiam habetur epistola ejusdem Panormitae ad Alphosium Regem *lib. 5. pag. 108.* Nec minori claruit estimatione, apud Ferdinandum, qui Alphosio successit: iisdem etenim dignitatibus honoribusque cohonestatum apud se voluit. Nonnulla virtutum ornamenta Antonium veneratione dignum effecere. Pontanus de *serm. lib. 6. p. 247.* ipsius modestie meminuit. Idem Pontanus in dialogo, cui titulus *Antonius p. 68.* Panormitae hilaritatem, & imperturbabilem animi constantiam, cum adversis urgeri videbatur, mirabiliter dicit: xquo etenim animo tolerabat fortunae injurias, & omnia ad Deum referebat. Idem de *fortitudine lib. 2. cap. 8. pag. 240.* generosam Antonii fortitudinem extollit, cum enim acerbissimis calculi doloribus cruciaretur, dissimulata morbi vi, nec angoris signum edebat: quod & affirmat Ravissius *Text. in officina tit. constantes.* Neapoli Academiam excitavit, ex qua literis praestantissimi prodierunt: & ingravescente senectute hoc literatorum lyceum variis propoſitis questionibus fovebat, ac doctissimis exhortationibus inflammabat, ut testatur Pontanus in *diálogo inscripto Antonius pag. 68.* ubi etiam festivam animi indolem, & lepidissimam ipsius eloquia commemorat, usque ad senilem aetatem servata: de quibus etiam in *lib. amorum pag. 3278.* & Bartol. Facius cit. *pag. 102.* Panormitam etiam laudat. Pontanus in *diálogo* cui nomen, *Actius*, de *sermone lib. 6. pag. 193.* & 241. & *lib. de laudib. divinis.* Antonio nuncupavit Pontanus Carmen de *Mundi creatione p. 43.* & alibi saepius variè extollit Panormitam: quod ut bene perpendit Leonardus Nicodemus, ad *dilect. ad Biblioth. Neapol. Nicolai Toppi pag. 172.* tam Panormitae merita, tum grati animi indolem: hoc exigere videbatur; dum Pontanus Antonii nostri discipulum, doctrinae praestantiam à Potormitae praeceptis derivatam agnosceat: id ipse scribit Jo: Mathaeus Toscanus in *Peple Italia pag. 32.* apud Nicodemum cit. *pag. 131.* & Henricus Wharton in *append. ad hist. literariam Guillelmi de pag. 125.* qui & addit quod Panormita Pontano honores procuravit: ipse enim ut apud Alphosium Ferdinandum Regis Filium Magistrum, ac à Secretis esse, auctor fuit: & defuncto Rege in ejusdem Panormitae locum successit, teste etiam Toppio in *Bibl. Neapol. pag. 151.* Panormitae spectatissimam fidem, prudentiam, aequitatem, commendaverunt omnes, ex Bart. Fatio cit. *pag. 102.* Inter alia Petrus Ranzanus *lib. 4. c. 10. 8. anast. m. 1.* praedicare non cessat ipsius pietatem, ac christianam religionis zelum. Uxorem dedit Neapoli Lauram Arcelliam, quam ipse Panormita à nobilitate, pulchritudine, ac morum elegantia laudat in *epist. lib. 1. pag. 1. & lib. 5. pag. 108.* & 115. cujus etiam Pontanus in *tumulis p. 2417.* exhibet epitaphium. Hinc Neapoli familiam

propagavit, quæ adhuc inter nobiles Sedis Niddi scripta floret, ex Mazzella in *descript. Regni Neap.* p. 689. Octavio Beltrano in *descript. ejusd.* p. 26. & Blasio Altimaro de *familia Carsafa* l. 3. p. 404. Alii etiam duxit uxore nomine Philippæ Ferrusina, cujus etiam meminit in *epist.* l. 4. & p. 74. Tandem meritis, honoribusque onustus, à Regibus, Proceribus, ac doctissimis viris æquè veneratus, ætate, & urina morbo confectus, Neapoli maximo omnium dolore vivere desit 6. Januarii 1471. æt. 78. & marmoreo sepulchro ante majorem aram in Ecclesia S. Dominici, hoc additum fuit epitaphium, quod ipsemet in supremo morbo sibi scripserat.

Quærite Pierides alium, qui ploret amores,

Quærite qui Regum fortis facta exant.

Me Pater ille ingens hominum factor, atq. Redemptor
Evocat, & sedes donat adire piæ.

Janus Vitalis celeberrimus Poeta Panormitanus alius edidit Epitaphium in Antonii laudè, quod habes in *deliciis Poetar. Italor. a Regnatio Ghero collectis par.* 2. pag. 1437, aliud Elius Calentius, & aliud Pontanus scripsit *lib. 1. Tumulorum* pag. 3384. Egregiis laudibus Panormitam exornant Scriptores innumeri, ac præter autores supra citatos, non ultimi Bart. Fatius de *libris & factis Regis Alphonsi* *lib. 4. pag. 120. lib. 7. pag. 105. & alibi, & lib. de humane vite felicitate*, Leander Albertus *descrip. Sicilia* pag. 46. Fazellus de reb. Siculis *dec. 1. lib. 8. cap. 1. f. 190.* Sannazarius *Arcad. prof. 11.* Baronius de *maest. Panor. lib. 3. cap. 3. pag. 106. & Sicula nobil. amphit. p. 6.* Honorius Dom. Caramella in *Musis*, & Michael Foscatenus in *notis p. 10.* Nicolaus Antonius in *Biblioth. Hispan. to. 1. p. 364.* Nicolaus Toppius in *Bibl. Neap. p. 24.* Petrus Opmeer in *opere Chron. pag. 416.* Maurolycas *bibl. Sicil. lib. 1. pag. 32. & lib. 5. pag. 179.* Paulus Jovius in *Elogiis* pag. 10. Raphael Volaterranus *antrop. lib. 21.* Aubertus Miræus in *Bibl. Eccl. cap. 499. pag. 275.* Vossius de *bibl. latinis lib. 3. cap. 7. pag. 592.* Jo: Mariana de reb. Hispania *lib. 22. cap. 18. p. Jo: Maria Amatius in notis ad orat. 1. n. 137. p. 123. & seq. & alii sexcenti, quos lubens prætermitto.* Panormitæ extant

De libris & factis Alphonsi Regis Aragonum libri quatuor. Commentarium in eisdem Æneæ Sylviæ, quæ capitulum cum Alphonsiis contendit. A Jæstina sunt singulis libris Scholia per D. Jacobum Spiegelium. Basileæ ex officina Hervagiana 1538. in 4. Æneas Sylvius, exinde Pontifex Max. Pii II. nomine insignitus, prædictum edidit Commentarium cum Ecclesiæ Senensis præfate, & in epistola ad Panormitam, summis laudibus ipsum celebrat. Prodiit iterum opus Panormitæ cum eodem Commentario, & Scholis Vitembergæ 1585. in 4. Hannoviz 1611. in 4. Roschii typis Mylandinis studio Chytræi 1590. in 4. ex *Biblioth. Pontificæ* Lud. Jacobi à S. Carolo, *lib. 1. p. 188.* Hispani etiam linguâ donavit Joannes de Molina Hispanus, & edidit Burgis apud Joannem Junquera 1530. in 4. & Cesaragustæ apud Augustinum Millan 1553. in 4. Pro lubricatione hac Alphonsus mille aureis muneravit Antonium, *Biblioth. Sicula T. I.*

ut ait Pontanus de liberalitate *cap. 29. pag. 328.*

Epistolæ libri V. orationes duæ, (ad Ligurum unam, ad Alphonsum alteram) Carmina præterea quadam, quæ ex multis ab eo scriptis adhuc colligi potuerunt. Veneritis apud Bartholomæum Celsam 1553. in 4.

Ad Fridericum III. Imperatorem Antonii Panormitæ ab Alphonsi Aragonum Rege legati, in coronatione illius Roma habita oratio. Extat inter Scriptores Germanicarum Rerum tom. 3. Hanuoniz impensis claudii Marnii, Hæredum Jo: Andrea Marnii, & confort. 1611. in fol.

Orationes duæ ad Cæsarum, & Venetorum de Pace, apud Bartholomæum Fatium de rebus gestis Alphonsi. Lugduni apud Hæredes Sebast. Gryphi 1560. in 4. *lib. 3. d. pag. 103. & lib. 9. d. pag. 259.*

Epistola. in libro inscripto: *Regis Ferdinandi, & aliorum Epistola ac orationes utriusq. militia.* Vicinæquens apud Josephum Cocchiom 1586. in 8. hæc non extant in supra dicto epistolæ libro. Scripsit etiam

Hermaphroditum. liber hic graviter olet, obsecnis enim carminibus fuit concinnatus: Cosmæ de Medicis Florentiz Duci nuncupavit, qui eâ exceptis extimatione, ut nonnulla exarare exemplaria demandaverit, quorû aliqua mss. servantur Florentiz in Bibliotheca S. Laurentii: extat & m. s. apud præclarissimum Antonium Magliabechi literari Orbis Ornamentum. Ipsius meminit Panormita in *epistolis lib. 2. pag. 39. lib. 3. pag. 48. & lib. 4. pag. 75. 76. & 79.* Gyraldus, & Fazellus citâ nonnullis utpote lascivior Carmine fœdatus execratur, ab aliis ob elegantiam commendatur: consule citatos auctores, & epistolas, aliosque apud Nicodemum in *addit. ad Biblioth. Neapol. pag. 20.* Scripsit præterea Panormita

De Rebus Gestis Ferdinandi Regis. Ex Ranzano, & Fazello cit. Testatur Ab. Pirrus *lib. 4. Sicil. Sacra p. 180.* Ambrosium Isfar & Corigliæ nobilissimi Panormitam Abbatem S. Martini, Neapolit decelisse, ac Panormitam Alphonsi Regis nutu cultissimam orationem de ipsius laudibus habuisse. Addit Pirrus: *Inde Panormita nobilem, & antiquam ejusdem Ambrosii progeniem versibus expositis conscripsit: ipsius præclara gesta illustravit.* Opus hoc in Cœnobio S. Martini de Scalis juxta Panormum afferri innuit. Scripsit & alia, quæ ad nostram ætatem non pervenerunt, nempe

Commentaria ad Plantum. ex epist. Panormitæ lib. 1. pag. 19. 22. lib. 2. pag. 54. & lib. 5. pag. 994.

In Rhodum Poema, Carminis elegiaci, ex epist. lib. 2. pag. 40. opus contra Raudensem scriptum, qui teste Ranzano, & Fazello, Panormitam maledictis provocaverat

Tragedias. ex epist. lib. 3. p. 55.

Memoria: & lib. 3. pag. 53. opusculum quoddam jam inceptum, non dum verò absolutum: & *lib. 3. p. 69.* ait, quod edere cogitabar lubricationem, de dolore. In epistolis citatis epigrammata quadam exarasse ait, quæ periere, ut *lib. 1. pag. 22.* in laudem Ambrosii *lib. 3. pag. 50.* Epitaphium Leonardi *lib. 3. pag. 53. & 54.* Epigramma ad

Catellam Antonii Abbatis, & lib. 3. pag. 53. Epigramma ad sepulcrum genitoris Cambii Zambicarii. Cum Laurentio Valla similitates habuit graves, ex virulentissima ipsius Vallæ dicacitate, quæ literatorum omnium odium sibi conciliavit, teste Paulo Jovio in *elogiis*: qui ait, aculeatis scripturanculis sese mutuo confixisse: sed utriusq; monumenta perire. Perperam Coronellus in *Biblioth.* tom. 3. pag. 1318. Antonii amicum e-nunciavit Vallam: inimicum potius scribere oportebat: typographo forsitan error ascribendus; addit enim satyras ad invicem utrumq; scripsisse injuriis refertissimas.

ANTONIUS BONONIA nobilis Panormitanus, Utriusq; Juris Doctor, vir oppido doctissimus, magnæq; auctoritatis. Ob egregiam, ac omnigenam eruditionem, doctrinamq; dignitates nonnullas promeruit, & obtinuit. Hinc SS. Inquisitionis Siciliæ primarius fuit Consultor, Prætorii Panormitani Judex, Magnæ Regiæ Curie sexies etiam Judex: per totam Siciliam Generalis Vicarius delectus 27. Decembris 1577. Regius Consiliarius, ac tandem Regii Patrimonii à Rationibus Magister. His alijsq; in muneribus intemperatum jultitiz cultum, ac eximiam coluit integritatem; adeo ut maxima Moderatorum Siciliæ æstimatione sit prosequutus, qui magni ponderis negotia ipsi prudenter remisissent. Obiit Panormi 6. Martii 1633. & in Ecclesia Domus Professorum Soc. Jesu sepultus est, scripta eadem Societate suorum bonorum hærede. De eo vide Bernardinum Bononium in *sua Familia* pag. 49. Franciscum Strada in *quietationib.* pag. 13. & Philad. Magnòs in *Theatr. Genealog.* par. 1. pag. 145. Edidit

Allegationes in causa Carcerum Felicis Urbis Panormi pro D. Antonio de Bononia contra Andream de Salazar. Panormi apud Jo: Antonium de Franciscis 1607. in fol.

Allegationes Bernardi Rivalora Gemenfis in causa Angeli Maria Rivalora consanguinei. in fol. sine anni, & typographi nomine. Allegationes istas à nostro Antonio elaboratas, studio etiam, & operâ Frederici, & Jo: Francisci Auriz Iurisconsultorum Panormitanorum, ex succura Vincentii Auriz relatione, accepit.

Sententiam de Ecclesiasticorum Immunitate in viro cessigali. Panormi apud Andream Colicchiara 1664. in fol. opus posthumum. Italicè scripte

Discorso attorno la divisione del Regno di Sicilia. m. s. in fol. vidi apud Auriam supra laudatum: hujus aliqua adducit fragmenta Frânciscus Strada in *Glories Aquile Triumphantis* pag. 226. 228. 229. 232. & 268.

Ex testamento evolvandos reliquit hos etiam libros, nempe

De Tractis. de Immunitate.

ANTONIUS CASELETTUS Panormitanus Soc. Jesu, natus anno 1632. non modo Jurisprudentiz operam dedit: ac Doctoris Lauream accepit; verum etiam ætate adhuc florente egregias ingenii dotes politoribus literis admovit. In Reaccensium Academia Panormitana ascriptus ob eximia monumenta versu, prosæque ve-

nustissimè scripta, non modicè promeruit laudes. Inde Seculo vale dicto, anno 1655. Societatis Iustitiam amplexus est invitis parentibus, qui Antonium à proposito dimovere tentarunt. In gravioribus disciplinis ingenii felicitatem detexit: sacris verò concionibus dicatus inter præstantiores divini verbi præcones fuit meritò adnumeratus. Eloquentiâ, & eruditione conspicuus in præcipuis Siciliæ Civitatibus magnâ omnium ordinum frequentiâ, cum laude, plausuq; non vulgari, susceptum munus exercuit. Panormi intra ævumque ter quadragesimale curriculum absolvit, bis in Domo Professorum Societatis, semel in Ecclesia Cathedrali, majori semper cum laude, novissq; encomiis auditus. Eo verò tempore, quo habuit conciones in prædicto Principe Templo anno 1674. Reaccenâ Academicæ ipsius eloquentiam, elegantissimis Musarum vocibus exornare curarunt, edito libello Venetijs, cui titulus: *Poesie de Sig. Accademici Reaccen di Palermo in lode del M. R. P. Antonio Casaletti Palermitano della Compagnia di Gesù per lo suo famosissimo corso Quaresimale fatto nella Chiesa Metropolitana della medesima Città nell' aa. 1674.* Omnibus gratissimè vixit, præsertim D. Io: Roazio Archiepiscopo Montisregulii, qui ipsius industria, Diocæsis universæ absolutam temporalium administrationem commisit: sed raro exemplo hæc constanter detrectavit curam: ipseq; Præsul Antonii virtutem demiratus est. Etii in pertractandis Instituti negotiis sedulus, annuos Societatis redditus auxerit, ætate præstantiori studio, spiritualibus bonis se ipsum locupletare curavit: hinc piè decessit Panormi 26. Augusti 1673. relicto apud suos virtutum exemplo. Antonium laudat Io: Bap. de Iudice in *poes.* par. 1. pag. 94. & 404. Edidit italicè suppressio nomiae

Le Pompe Trionfali celebrate in Palermo à 13. 14. & 15. di Luglio del corrente anno 1661. per l'Annuale memoria dell' Invettione del sacro Corpo di S. Rosalia V. Palerm. Panormi apud Petrum Insula 1661. in 4. *Panegirici Sacri.* Ibid. apud Dominicū de Anselmo 1689. in 12. opus posthumum. Reliquit etiam *Quaresimale.* m. s.

ANTONIUS CASSARINUS Netinus orator eximius, eâ floruit nominis famâ, ac doctrinâ, ut oratoria præcepta in nonnullis civitatibus magnâ celebritate docuerit. Panormi triennium, publico urbis stipendio cohonoratus, adolecentes instituit. Inde ad majora intenteus Constantinopolim profectus est, ubi ad supremum oratoriz facultatis culmen ascendit, græciscæ literis instructissimus claruit. Cum ea in urbe decennio moram proteraxisset, singularem sibi gloriam comparavit, & doctissimorum laudem, qui magno tunc numero in Italia, & Græcia florebant, non modo coæquavit, verum etiam, & excelluit. Ea in urbe quinquennid Rhetoricam græcè, latinèque docuit, magnâ auditorum frequentia, maximoque civium, & Imperatoris plausu. In Italiani regressus oratoria præcepta Papiz, Mediolani, & tandem Genæ publicè docuit, ac per annulos insigniter iustruxit. At cum Genæ anno

444. magna in populo exorta esset seditio, & excurrentes per urbem turbæ insano furore omnia miscerent; nonnulli ad diripiendam Antonii substantiam, domus ejusdem fores perfringere, tentarent, Antonius timore concussus, diu vice discrimen effugere nititur, vitam amisit, nam ad proximiorum domum per fenestram transire, pertentans, lachrymabili lapsu ad terram concidit, ac statim decessit. Laudes accepit à Thoma Fazello dec. 1. de reb. Sicul. lib. 4. cap. 8. pag. 109. Leandro Alberto in Insul. pag. 16. Christophoro Scanello in Chron. Sicilia, Antonio Panormitano in epist. l. 3. p. 62. & 63. (hi tres Antonium Gasparinum vocant) Ab. Pietro not. Eccl. Syracus. pag. 216. Vincentio Littara de reb. Neinis pag. 118. Petro Angelo Spera de Nobil. professi. Grammaticæ lib. 4. p. 253. & Josepho Perdicaro in Vitis Sanctæ Sicul. p. 300. Scriptis.

Epistolarum libros quatuor.

Orationes duas, quarum una habuit ad Philippum Mariam, alteram ad Genuensem Senatorem.

Platonis libros de Republica latinitate donavit, quos Alphonsus Sicilia Regi dicavit: pluraque alia Platonis, & Plutarchi latina fecit, teste Fazello, & Spera citatis.

ANTONIUS CASTRONOVUS Drepanitanus Ordinis S. Augustini Sacre Theologię Magister, vir in Philosophicis, Theologicis, ac Mathematicis disciplinâ doctissimus: ideoque à litterarum præstantia magnam promeruit æstimationem. Munere Vicarij Generalis Ordinis sui fuit coonestatus, & Sanctiss. Inquisitionis in Sicilia cenforem egit. Dum ad sublimiora properabat, ætate adhuc florente, è vita miserabili casu sublatus est: dum enim Panormi in ædibus Inquisitionis apud Castrum ad Mare esset, ex inopinato eventu, tormentaria pulvis ejusdem Castris accensa, ingentem peperit ruinam, nosciturque Antonius unâ cum aliis ab ædificiorum lapsu oppressus interit. Memoranda hæc ruina contigit 19. Augusti 1593. ex Josepho Bonifilio hist. Sicil. per. 2. lib. 10. pag. 665. Vincentio Auria in hist. Chron. Provec. Sicilia pag. 67. ubi ex Typographi incuriâ legitur 19. Augusti, alique: non antem an. 1595. ut habet Pirrus not. Eccl. Mazæ. pag. 547. qui emeritis laudibus Antonium extollit: ut etiam Leouardus Orlandinus in descript. Drepani pag. 50. & in diss. Sicilia pag. 80. Vincentius Nobilis in Thes. abscondite pro Scipione Drepan. cap. 23. pag. 785. Edidit librum

Adversus antiqua Schismata, Romæ 1582.

Regnum Christi, seu de Ecclesia Romana, libros 1180.

ANTONIUS CELESTRIS nobilis Panormitanus Tertij Ord. S. Francisci, natus 13. Octobris 1649. eadem die 13. Octobris 1664. Religionis institutum amplexus est. Graviore discipulus magnâ cum animi contentione didicit, nempe Philosophiam Melfanæ, Theologiam Patavij, & Romæ, in iisque doctrinâ instructissimus, Romæ in celeberrima Sapientie Academia Philosophię, ac Theologiæ laureâ insignitus est; & Sacre Theologiæ Magister renunciatus. Inde ac-

ceptas facultates alijs docendo tradidit summè cum ingenij laude. Bis Romæ Philosophię curriculum perfectè in Collegio Siculo S. Pauli ad Arenulâ: triennij studiorum, ut vocant Regens, Theologiam in eodem Collegio, ut etiam Mediolani docuit: & ingenij præstantiam, doctrinamque egregie perfecit. Inter doctissimos Academicos candidatos in Cœnobio Sancti. Cosmæ, & Damiani fuit Romæ ascriptus. In Cœnobij, quibus præfuit publicas Theologiæ moralis Academicas excitavit. Eloquentiâ, & eruditione præclarus apud præcipuas Italij, & Siciliæ Civitates in cinerali ieiunio conciones habuit cum populo frequentiâ, & plausu: præfuit Panormi, Catanæ, Mediolani, Bononiæ, Romæ, & alibi. Ad nonnullos honores literarum suffragio ascendere meruit; nam primò Provincialis titulo fuit insignitus Provinciæ Patrimonij S. Petri: inde semel, & iterum Siculam Provinciam rexit: bis etiam totius Ordinis Procurator Generalis. In his verò obitibus numeribus singularem prudentiam, & Regularis Observantiæ zelum mirificè detexit: & tum Romæ, tum alibi magnam sui opinionem, ac venerationem excitavit. Nonnullis Ordinis Cœnobis Prioris munere præfuit: eaque egregijs operibus illustravit: præfuit Panormi Ecclesiæ, & Valetudinarium S. Nicolai. Apud D. Ferdinandum de Bazar Archiepiscopum Panormitanum Examinator, & librorum Censor claruit: sicut & apud D. Hasdribalem de Thernis Episcopum Syracusanum. Dum Cœnobium Sanctiss. Annuntiatæ Zizæ moderabatur, decessit Panormi 19. Martij 1706. magno suorum, literatorum, ac Dynastiarum dolore, à quibus insigni æstimatione prosequabatur. Edidit

Christianam Catholicam Religionem contra Gentiles, Hebræos, & Sæctarios viginij tribus Propositionibus demonstratam, quas in Comitibus Generalibus disputandas proposuit P. Antonius Celsus &c. Romæ typis Tizzoni 1683. in 12. Has Propositiones Romæ per quindecim dies publicè propugnavit.

Tabulam Conciliorum Generalium, quæ huc usque extant ad studioforum sacra eruditionis commodum, & memoriæ facilitatem: Romæ typis Angelij Barnabò 1684. in fol. & in folio expanso. Hanc Pat. Bonaventura S. Elia Panormitanus ejusdem Ordinis, auctam reculit Romæ apud eundem 1700. In duas divisam tabulas.

Scriptis etiam alia breviter edenda, nempe

Scutum Germanicum omnium Propositionum à Summis Pontificibus damnatarum.

Compendium alphabeticum operum Pat. Francisci Bordonij.

Italice

Paraphrasi allegorica ad Brevariario Romano.

L'Officio della settimana Santa commentato, in lingua Italiana.

ANTONIUS CINGALIVS ex oppido Galati, Poeta egregius: multa Etrusco, & Latio carmine magna cum laude cecinit. Claruit Panormi propè annum 1590. ab Antonio Venetiano in epigramm. pag. 28. laudatur, ut etiam à Philippo Patruia in elogijs Poet. Sicul. suo tempore defunctorum

m. ss. apud me, ex quo deducimus ante Parutam obiisse, nempe ante annum 1639. hic enim in ejus obitum cecinit. Typis tradidit

Epithalamium in nuptias Ill. & Excell. D. Francisci Moncata Paternionis Principis, & Ill. & Excel. D. Marla Aragonie Montisatri Ducis. Panormi apud Franc. Carraram 1584. in 4.

De Morte Christi libros duos. Ibid. apud Jo: Ant. de Francis 1588. in 4.

Panormi lachrymas in obitum Francisci Valguarnerii viri illustrii Voderani Baronis, & Panormitanæ Urbis Pretoris optimi. Ibidem apud eundem 1590. in 4. Italicè verò

Argumenti, & Allegorie al Ratto di Proserpina, di Claudiano tradotta da Gio: Domenico Bevilacqua. Ibidem apud Joan: Franciscum Carraram 1586. in 4.

ANTONIUS CORDICI Erycinus patriâ familiâ ortus anno 1586. Neapol. graviores disciplinas accepit: Panormi verò ingenium insigniter expolivit: & in omnibus pêne Siciliæ Academicis fuit ascriptus. Summo fuit prosequutus honore ob disciplinas, quibus instructissimus clauit. Vitam Philosopho dignam sibi traducere placuit, studiis toto pectore solum addictus, ceteris que penitus neglectis. Eâ animi contentione lubricationibus suis operam dabat, ut sæpius nimis imperium urgere ad vices igne, ciboque reficiendas, inedia, ac frigore consumptus perisset. Linguas calluit multas: Musas cum laude, & coisuit in Erycina Difficili Academia Principem egit antiquitatis monumena sedulos perscrutavit. Hinc non exiguas facultates hæreditariè jure ab ingenuis parentibus acceptas, in librorum emptione, in antiquis numismatibus, & monumentis colligendis, etiam à longinquis regionibus, non sine maximo sumptu transmissis, profudit: quibus & in pauperes liberalitatem addidit. Ideoque ægestatis angustias expertus, à supremis Tribunalibus Ministris aliquando nonnullis in patria meritis levamen accepit. Tandem octogenarius decessit in Erycis urbe 4. Martij 1666. scripto hæredæ suorum numismatum, & antiquitatum Cœnobio Minorum Cœventualium S. Francisci, in cujus Ecclesia sepultus traditus fuit. At crassioris judicii Patres illum antiquitatis thesaurum parvipendentes, villi pretio, juxta metalli pondus, extraxerunt: & Melitæ ad Magnum Hierosolymitarum Magistrum perveit, ut ex literis Viti Carvini Erycis Archiepiscyteri mihi datis accepi. De eo Pirrus not. Eccl. Mazzar. pag. 569. Vincentius Auria in bist. Cephaludii cap. 4. pag. 27. Philipp. Cagliola in manifest. Prov. Sicilia Ord. Minor. Convent. explor. 3. manifest. 5. pag. 136. Vitus Carvinus de orig. antiquit. & statu Eccles. Erycis cap. 1. p. 4. Scriptit italicè

Historia della Città d'Eryce, o vero Monte di S. Giuliano. m. ss. in fol. authographum servabat Antonius Palma ex Pitro, & Auria, nunc verò Albertus Palma ejus filius, apud quem legi. Aliud ejusdem Auctoris exemplum extat apud D. Antoninum Moranam Erycinum. Idem Carvinus loc. cit. scripsisse ait opus

De Ecclesia Erycina, quod m. ss. servatur in Archivio ejusdem Ecclesiæ. Scriptit etiam ex ejusdem Carvini epistolis, Italicè

Rime. L'Influenza Civile tradotta in versi Toscani. Due Tragedie sacre. Quattro Comedie in prosa. Innumera tandem m. ss. de rebus Siculis reliquit.

ANTONIUS CORSETTUS Netinus celeberrimus Juris utriusque Doctor, vir acutissimi ingenii, ob juris Pontificii, ac civilis doctrinæ peritiam, meritis excellentissimi Doctoris nomen in Italia, immò & in universa Europa est adeptus. Neti, ubi natus patre Michael Corsetto, florente adhuc ætate, animatum curam habuit. Inde Abbas Commendatarius S. Marie de Arca in eadem civitate fuit, ac Regis Ferdinandi Cappellanus. Pontificii juris mirum in modum additus, sub celeberrimi Andreæ Barbarii disciplina (ut ipse ait in epist. nuncup. singularium, quæ Andreæ dicavit) ita profecit, ut doctrinâ instructissimus evaserit. Patavinæ Ecclesiæ Canonicus renunciatus, ea in urbe jura Pontificia explanavit, & primæ notæ viros in sui admirationem traduxit: ibique emulatorem habuit Antonium Franciscum de Doctoribus Jurisconsultum egregium, ut innuit Pauciroli de claris legum Interpretib. lib. 3. cap. 52. pag. 479. Ideoque magnam nominis gloriam assequutus, Romæ Cameræ Apostolicæ Auditor constitutus est, ex Pirro not. Eccl. Melit. pag. 602. At Joan. Bapt. Catalmajus in syntaxis Sacrae Rotæ Auditorum pag. 31. ait: Sacræ Rotæ Auditorem fuisse Antonium Corsettum Hispanum Sivilum, non Antonium Corsettum Netinum Siculum: hinc Typographum erroris arguit, qui ibidem pag. 18. pro Siculis edidit Sivilum. Sed pasc tanti viri, Corsettum Siculum Auditorem fuisse ex eodem Catalmajo patet: dum enim pag. 18. ait: Antonium Corsettum Hispanum obiisse Mense Augusti an. 1503. ex Rota, hoc de nostro Antonio intelligendum, qui eo mense, & anno decessit, ut infra scribam. A Rege Ferdinando, datis literis Grænatæ 26. Julii 4. Ind. 1501. Melitæ Episcopus designatus, ab Alexandro VI. inauguratus est. Huic Pontifici gratissimus fuit, ac ejusdem intimus familiaris, & aulicus: ideoque anno 1503. 18. Augusti Romæ Pontifice veneno percipito, Antonius qui apud ipsum morabatur, eadem venefica potione sublatu est, dixi 18. Augusti, non mense Septembri, ut habet Pirrus loc. cit. nam eo die obiit Pontifex, ex Panvino, Ciaccconio, aliisque Pontificiæ Historiæ scriptoribus. Eximii laudibus Antonium extollunt Marthæus Silgius de trib. peregrin. 4. 46. pag. 170. Lucius Marinus epist. lib. 5. Vincentius Littara de reb. Netinis pag. 141. Pirrus not. Eccl. Syracus. pag. 126. & not. Eccl. Melit. pag. 602. Franciscus Strata quier. pag. 17. Philippus Parata in orat. de laudibus Ostorii Corsetti, Marcus Mantua epist. Viror. illust. num. 46. pag. 18. Maurolycus in mari Oceano pag. 351. Jac. Philip. Tomasius de Gymnas. Patavino lib. 2. cap. 4. & 6. pag. 341. & 345. Joan. Francisc. Abela in Melita illust. lib. 3. not. 1. pag. 319. Quæ scripsit hæc sunt.

De Juramento, & ejus Privilegiis. Extat inter Tra-

Traſatus Univerſi Juris tom. 4. Venetiis 1584. in fol.

De Trebellianica. Ibid. tom. 8. par. 1. Venetiis 1584. in fol. & in Volumine Inſcripto. Selecti Tractatus Juris varii de ſucceſſione tam à teſtato, quam ab inteſtato. Venetiis apud hæredes Melchiotis Seſſæ 1570. in fol. d. pag. 456. Et in volumine inſcripto. Selecti Tractatus de ſucceſſione. Venetiis 1570. in fol. ex Fontana in Biblioth. Legali pag. 253.

De Poceſtate, & excellentia Regiæ. in ejuſdem Tractatibus univerſi Juris to. 16. Lugduni 1549. & Venetiis 1584. in fol.

De Bravio. Ibid. tom. 12. Venetiis 1584. in fol. *De Privilegio Pacis*. Ibid. & cum Commentariis Conradi Schleiffi Stettini 1634. in 4. ex Fontana cit. par. 1. pag. 253. & par. 2. p. 256.

Fallentia Regule ſpollatus aut omnia reſtituendi. In iſſdem Tractatib. tom. 13. par. 2. Venetiis 1584. in fol. & in Volumine *Regule Juris tam civilis, quam criminalis à diverſis conſcriptæ*. Venetiis apud Hieronymum Scoti 1571. in f. d. p. 470.

De Authoritate Gloſſæ. Ibid. tom. 18. Venetiis 1584. in fol.

De Verbis Geminatis. Ibid. De Minimis. Ibid.

Singularia. Patavi 1490. Lugduni apud Joannem de Joavelle 1517. in 4. & in volumine primo, cui titulus, *Singularia omnium Doctõrum tunc temporis exiſtentia*. Lugduni 1560. in fol. & ibidem 1570. in fol. His Joannes Bap. Caſtillioneus Genuenſis, & Gabriel Sarayna Veronenſis apoſtillas addidere. De his verò Manruſ cit. ait: *Singularia adeò pulchra, & utiliâ, ut nihil pulchrius, nihil utilius poſſit à ſtudioſis deſiderari.*

Conſilia. Lugduni 1560. in fol. ex Fontana cit. p. 253.

Reſponſa. Ibid. 1560. in fol. ex Bibliotheca Claſſica p. 680. & Bibl. Exorica p. 472.

Repetitio in Rub. de Jure jurando. Inter Repetentes in Jure Canonico tom. 4. ex Fontana cit. p. 253.

Repetitio in cap. Grandi de ſupplend. negligen. Prælat. Ibid. tom. 5. ex Fontana cit.

Conſilia pro tuitione Sacri Montis Pietatis. ex Mantua cit.

Tractatus de Triginta quaſtionibus in laudem Religionis Jeſuatorum, ex Maurolyco in mari Oceano pag. 351. & Paulo Morigia in hiſt. orig. omnium Relig. cap. 38. pag. 239.

Index locupletiffimus in Abbatſ Panormitani Commentarii, editus cum iſſdem Commentariis pluribus. v. Nicolanus Tudicelus.

Regula Juris. In volumine inſcripto: *Dominici Atonis, Thraquelli, Corſetti &c. Regula Juris collecta, & duobus Tomis comprehenſa*. Francofurti 1586. in fol. ex Fontana cit. p. 51. & 253. ac hæc eadem ac Fallentig ſupranotatæ.

Deciſiones Sacre Rote Romanæ in corpore ejuſdem Rotæ Deciſionum, ex Fontana cit. pag. 253.

ANTONIUS COTRONA Syracuſanus Sacerdos Sacre Theologie Doctõr: natus 14. Septembris 1638. aliquando in Societate Jeſu vixit, in qua abſoluto ſcientiarum curriculo, concionato-

ris munus ſuſcepit, & non ſine laude, ac fruſtu in cinerali jejunio auditis Paſcoeni, Drepani, Syracuſis, Marſaræ, & Siciliæ egreſſus, eadem eloquentiæ laude, conciones habuit Moryæ, Syracuſis, Calathajeroni, ac in aliis Siciliæ Civitatibus. Ad animarum emolumentum ſacris miſſionibus, vel etiam ſupra Pontificiis rriremes adheſit. Ob doctrinam, aliâq; eximias viri doctes noanullis honoribus ſui cohonectatus: tribus enim Seminariis præfuit Rector, ut etiam Lucarino Collegio apud Trebiam Umbriæ urbem, in Eccleſia Collegiata S. Mariz Conſolationis Siciliæ Decauus: tandem Romæ Collegiæ Eccleſiæ Sanctorum Celſi, & Juliani Archipreſbyter. No modò eloquentiſſim, ſacraſque literas, verum etiam Muſas inſigniter coluit, quibus apud literatos titimentionem promeruit. Nunc Romæ vivit. Typis tradidit

Conceptus prædicabiles in ſacrum librum Geneſeos. Romæ apud Vannaciũ 1691. in 8. Italicè verò

La Cecilia Tragedia ſacra, Romæ apud Jacobum Dragondelli 1657. in 8.

Vita di S. Fautino Confeſſore Cavaliere Siracuſano, Meſſanæ apud Paulum Bonacota 1662. in 16. *La ſacra Lettera ſcritta à Meſſioſi, opera Tragicæ*. Coſentiz apud Jo: Bap. Rubrum 1671. in 12. & alibi.

La conquiſta del Mindanao. Opera Tragicæ. Romæ apud Jacobum Dragondellum 1674. in 12. *Devozioni da farſi alla Santiſſ. Trinità diſpoſte in forma di Triduo*. Ibid. apud eundem 1675. in 16.

Vita de' ſortiffimi Martiri Giuliano, Celſo, & Compagni. Ibid. apud Antonium Herentem 1697. in 12.

Il Criſto Giudice opera Tragicæ tradotta dal latino del P. Stefano Tuccio da Monforte. Ibid. apud eundem 1699. in 12. Prælo paravit hæc alia, nempe *Conceptus Prædicabiles in Sacrum Pſalmorum librum*. in fol.

De Deſolatione Moreſæ Tractatum. Italicè

Il Principe,

Il Cavalier Criſtiano Politico, & Morale.

Il Mauritio, Opera Tragicæ.

L' Arianna Siracuſana, drama per muſica.

L' Eleonora, drama per muſica.

Il S. Franceſco Saverio, } Tragedie.

La S. Lucia, }

Vite de' Santi Pittori, Architeti, & Scultori.

Stelta di Compoſizioni Liriche, Dramatiche, & Eroiche. harum magna pars muſicis modulis iſſemet expreſſit; aliæq; Comicæ, ac Tragicæ ſcriptæ.

ANTONIUS COTONIUS Nicolienſis Tertii Ordinis S. Franciſci Theologus celeberrimus, natus an. 1613. Ordinis inſtitutum amplexus eſt an. 1628. In ſtudiorum paleſtra præſtauriſſimus, ingenii acumen detexit: exacto namque graviorum ſcientiarum curriculo, & Sacre Theologie Magiſter, & Doctõr proclamatus, adhuc Clericus Philoſophiam, ac Theologiam docuit Romæ in Cœnobio SS. Coſmæ, & Damiani. Hujuſce viri ſapientiam admirari ſunt docti in Patavina Aca-

Academia, ubi Methaphysicæ publicus Professor, hanc facultatem per annos 18. Summa cum laude explauavit. Illud doctrinæ suæ decus non prætereit, quod Sor. Mariæ Veronicæ Maleguzzi è Regio Lepido monialè Salefanâ ita gravioribus difficultatibus eruditur, ut ea in Urbe, & in aula publici palatii an. 1664. eodem Cotonio Præceptore assistente, non modo Philosophiæ, ac Theologiæ thesēs iuxta subtilissimi Scoti mentem, verum etiam Astronomiæ, Arithmeticæ, Grammaticæ, & Rhetoricæ conclusiones strenuè propugnauerit, non sine sapientum admiratione, & plausu, ut ait Joannes Franchinus in *Bibliotheca de scrip. Minor. Convent.* pag. 608. Egregiè doctrinæ suæ præstantiâ veluti in illustriori scientiarum theatro Romæ mirum in modum effulsit: ibique inter præstantiores Theologos semper ascriptus, eximium S. R. E. Cardinalium, Summorum Pontificum, ac Doctissimorum æstimationem promeruit. Academiæ à Christiana Successorū Regina excitatæ inter eruditissimos nomen dedit. Ab Innocentio XI. Pont. Max. ad dilectissimas Lavoniz propositiones inter præcipuos Theologiæ candidatos cense electus est. Caroli Roletti Cardinalis Consultor: nonnullorum Cardinalium à confessionibus suis: & præcipuè Sfortiæ Pallavicinæ gratissimus, cui amicitia vinculis adstrictus vixit. Purpureo galero exornatum putabant omnes: & profecto accepisset, nisi ut alienæ voluntati se accommodaret, nimium suas propugnasset opiniones, quibus Pœtificis neminem à se alienavit. Romæ in Canobus S. Pauli ad Arenulæ Sicularum Collegiū Ordinis sui excitavit. Procuratoris Generalis, ac Regentis, ut ajunt, Generalis perpetui munere functus est. Doctrinæ, honoribusque virtutum addidit ornamenta; singularem enim humilitatem, ferventissimū divinæ gloriæ zelum excoluit: animi tranquillitatem semper admirabiliter servavit; adeo ut nunquam adversa commovisset inclyti viri mentem videretur. Mores, ac totius vitæ momenta, ad religiosissimæ vitæ regulam sanctè direxit. Tandem pie decessit Romæ 14. Maii 1682. & ad viri inemoriā servandā, ipsius effigies æri graphice sculpta est Romæ, hac adiecta Inscriptione.

Reverendissimus P. Mag. Antonius Cotonius natione Siculus Patria Nicosienfis, Tertii Ord. S. Francisci Exprocurator, & Regens Generalis perpetuus; Patavii per 18. annos olim publicus Methaphysicus, Junior Diana summam, & celeberrimam controversiarum libros ingeniosè edidit. Innumera deinde scripta, inter quæ mirabilem Philosophiæ structuram, novam methodum pie philosophandi exposuere reliquit, ubi profunditas, acumen, claritas, ad miraculum usque coalescunt. Singulari humilitate, ac ferventissimo divini honoris zelo præ aliis virtutibus præditus. Tam invicti animi moderatione, ut nullis unquam rerum adversarum procellis potuerit convelli. Morum, ac vitæ excellentiæ religiositatis vivens, moriensque omnibus sui Ordinis præluxit exemplo. Ad laborem denique suorum amplam mercedem percipiendam, ut pie credimus, quiescit die 14. Maii, Anno Domini 1682. ætatis suæ 62.

Antonium laudant Frane. Bordonus in *Chrom. Tertii Ord. S. Franc.* cap. 38. pag. 549. Io. Petrus Cœlestinus in *Præsidio Romano lib. 3. pag. 97.* Franc. Rificatus de *statu Hominum in Repub. 10. 1. cap. 6. pag. 68.* Lucas Vvadignus in *Script. Minor. pag. 44.* Card. Siorzia Pallavicinus in *epistol. pag. 178. 179. & 225.* Frane. Marchesius in *Sacerdote in Villa cap. 1. subsept. 3. n. 35. p. 29.* Frane. Fulvius Feugone in *lib. Cane di Diogene. latr. 5. vac. 10. pag. 525.* Io. Caramuel Theolog. *Fundamen. sum. 5. 10: Maria in Annal. Tertii Ord. S. Franc. par. 3. pag. 622.* Edidit, dum 23. ageret annum,

Summam Dianæ, in qua R. P. D. Antonini Dianæ Panormitani Cl. Reg. coram S. D. N. Urbano VIII. Episcoporum Examinatoris, & S. Officii Regni Sicilia Consulatoris opera omnia sex partibus comprehensa, Diana ipso committente, & approbante, in unicum volumen arantur, alphabetico simul, & doctrinali ordine digestum, & bipartitum. Lugduni sumpt. Hæredum Gabrielis Bosilis, & Laurentii Anisson 1644. in 4. Venetiis apud Iunctas 1646. in 4. & addita septima parte Lugduni sumpt. Hæredum Petri Prost. Philippi Borde, & Laurentii Atraud 1646. in 4. & Romæ typis Ludovici Grignani 1646. in 4. Eo plausu viri docti exceptere opus, ut vix fluxerat biennii, cum pluries recusum prodierit Romæ, Venetiis, Lugduni, & alibi: & quod præstantius inter Hispanos, qui haud facilius extetorum opera recudere eunt: ideoque vulgatum est Matriti typis Didaci Diaz de la Carrera 1649. in fol. Prodiit vero semper sub anagrammatico nomine Ausonii Noctinoct, & quadragenarium numerum editiones excedunt, quas hic recensere supervacuum. Dum autem summam septem partium, aliarum partium additionem, à Diana successivè editarum, maximo labore parabat, alii editionem prævenire, ac ita infelicitur, ut non modò mendosa addidere compendia, verum etiam, quæ Cotonius in lucem miserat devenustarunt. Ideoque noster Antonius repudiata summâ Dianæ edidit

Controversiarum celeberrimam ad statum & mores Christianæ Reipublicæ pertinentium librorum decem. Venetiis apud Tomasinum, & Herz 1661. in fol. Scripsit etiam

Summam Dianæ Summarium cum Septima, & Octava parte. Ibid. apud Mattheum Lenium 1643. in 24. sub eodem Ausonii Noctinoct nomine. Ex latina in Italianum linguam vertit, Theoremata Moralia de Augustissimo Eucharistia Sacramento P. Benedicci Fidelis, & hoc titulo edidit suppresso nomine

Speculationi morali del SS. Sacram. dell' Eucharistia. Venetiis apud Iacobum Sarzinam 1640. in 4. Edidisse etiam ajunt, librum ad dialogi formam concinnatum pro Hispani Regibus, contra Regum Gallia rationes super Comitatu Burgundia, quem non vidi. Scripsit tandem

Philosophiæ Institutiones, opus pluribus voluminibus comprehensum, quod servatur Romæ m.s. apud suos, cum aliis ejusdem lucubrationibus. In eo autem

autem novâ, piâ, & admirabili methodo, Christianè philosophatur, ac de omnibus scientiis agit.

ANTONIUS CRISPUS Drepanitanus Sacerdos, natus 11. Junii 1600. Patre Joanne Crispo Medico celebri, ab infancâ literis adnotus, non modò in humaniorum literarum, verùm etiam & graviorum facultatum Philosophiæ, Theologiæ, ac Medicinæ studiis ingenii sublimitatem detexit. Medicinæ laureâ insignitus, ea in arte ita profecit, ut Medicus numeris omnibus absolutus evaserit. Hinc doctrinâ, ac saluberrimis experimentis in egrototum beneficium adhibitis, nomen sibi celebrè comparavit ac venerationem ne dum in Sicilia, verùm etiam extra Regni limites obtinuit. Ad ipsum tanquam ad oraculum in difficillimis morborum langoribus cōfugere consuevere Principes Viri, Dynastæ, Præsules. Apud Rodericum Mendoza Infantadi Ducem Siciliæ Proregem magnâ valuit opinione; Drepanum a. appellus Antonio corporis sui sanitatem commendavit. Franciscus Fernandez de la Cueva Dux Alburquerque, Siciliæ etiam Moderator, ad vitæ suæ tuitionem, curatorem, doctissimum expertus est Panoemi, ubi accersitum Antonium voluit, ut pròptam sui opem haberet. Frequentes etiam literæ à longinquo ad ipsum datæ tum à Præsulibus, tum à primariis nobilitatis viris, ut salubres ipsius cōsultationes obtinerent, nominis sui celebritatem, & egregiæ doctrinæ præstantiam testantur. Maritali vinculo primùm ligatus, inde uxoris morte solutus, clericalem militiam a. n. plexus est; ac Sacerdotio insignitus, egregiarum virtutum edidit argumenta. Senio cōfectus, rejectâ omni sèculi, ac medicinæ curâ, eximio animi ardore totus in pietatis officiis fuit; ideoque annum agens 88. piissimè decessit Drepani 30. Novembris 1688. & in Ecclesiâ S. Aug. Fratrum Strictioris observantiæ S. Francisci sepultus est. Finitis oratione, & emensis laudibus Antonium exornavit Franciscus Vascassar, quam Drepani edidit anno 1689. Ipsum etiam laudat Vincentius Nobilis in *Thesuro abscondito de Virgine Drepani. cap. 23. pag. 781. & cap. 18. pag. 619.* Edidit

In *acutæ febris historiam Commentarium*. Panoemi apud Dominicum de Anselmo 1661. in 4.

In *Letargum febris supervenientem acutæ Commentarios duos*; nec non in *Isteriam acutæ Septimum Commentarium*, in quibus nonnullam etiam quæ ad febris malignæ, & pestilentis dignotionem, & curationem faciunt enucleantur. Ibid. typis Petri Insula 1668. in 4.

In *Hippocratica duo, in quibus de Parotide laboriosa in febribus superveniente, juxta Hippocratis historias in Epid. agitur; & simul nonnulla controversantur, & declarantur*; nec non quid à Medicis praxim exercens in ejus eruptione sit agendum exponitur. Ibid. apud eundem 1679. in 4.

De *Sputo Sanguinis à Corporis partibus infermis provenientis cum rursi & sine vomitu consultationem*. Nec non & in *epistolas medicinales dilucidationes, in quibus agitur de neglectâ venæ sectione in febr-*

bus, vel omiffa. Drepani apud Iosephum Barberam 1682. in 4.

Medicinalem Epistolam ad Grandonium Seminaræ Medicinæ, Philosophiæ, & Chirurgiæ Doctorem, in qua respondetur, & simul exponitur ratio curandi febres puridas per venæ sectionem, & purgationem per alvum. Panoemi apud Iosephum la Barbera 1682. in 4. cum autem Antonius Russi Crispi Nepos, & Discipulus Philosophiæ, & Medicinæ Doctor: *epistolam interrogationum in medicinam epistolam*, Drepani apud Iosephum la Barbera 1682. in 4. in lucem emittisset; scripsit Antonius

In *Medicinalem epistolam dilucidationes*; & simul *interrogationibus respondetur per epistolam factis à Phil. ac Med. Doctore Nepote Antonio Russi.* Drepani apud Iosephum la Barbera 1682. in 4.

De *SS. Cosmæ, & Davidi Thermalibus Aquis librum in sex diversâ sectiones, in quibus earum non solum, sed etiam nonnullarum aliarum aquarum vires, & facultates exponuntur, & rectus administrandi usus indicatur: cui sunt aggregatæ de his aquis à doct. Joanne Crispo Philosophiæ, & Medicinæ Authoris Sententiæ compositiones.* Drepani apud eundem 1684. in 4.

Hæc etiam m. ss. reliquit opera,

Theoricam, & Practicam Medicinæ;

De Febribus.

De Crisibus.

De fluxibus.

De Variolis, & Morbillis.

De Aere terra Pæccæ.

Observationes, & Consultationes medicæ.

Appendicem ad librum de Aquis Thermalibus; Miscellaneam medicam.

Dispositiones limologicas pro sanitate Patriæ; & de Pestè.

ANTONIUS LO DUCA Cephaleditanus Sacerdos literarum, & sanctimoniz famâ clarissimus. Natus 15. Junii an. 1491. perfectioris vitæ studia sequutus, statim ad virtutum fastigia pro perare visus. Ea præsertim quæ majorem Dei gloriam spectare cognoscebat, promovere curavit. Liberalitate in pauperes sui insignis. Anno 1516. Panoemi inventa celeberrima Sanctior. Septem Angelorum Icone, ac Hezoris Pignatelli Siciliæ Proregis operâ, erga SS. Angelorum excitatæ civium obsequio, noster Antonius ab eodem Prorege, eorumdem Ecclesiæ Rector eligitur. Hinc mirabiliter in SS. Angelos Antonii studium efferebuit, eorumque cultum nimio labore amplificare contendit. Horum etiam causa an. 1530. Romam trajecit, ubi de nostra SS. Angelorum inventione Card. Antonium de Monte certiorum fecit, cui Iconis exemplum tradidit: hujus intuitu eo devotionis sensu incensus est Cardinalis, ut Antonio significaverit, gratissimum sibi fore, ut præcipiam Angelorû Misiâ concinnaret: quod ultro fecit Antonius; & exinde in Sanctior. Angelorum cultum fuit approbata; ac celebrata. Sed defuncto Cardinale magis, magisque erga Sanctos Angelos Antonipæctus flagravir. Cum verò sepius à Bartholomæo Salutio, inde Episcopo Montis-regalis urgeretur, ut egregium aliquid opus ad

• eorumdem honorem aggrediretur; et si ad illud ferventissimè extimulatus, atque virium imbecillitatem humillimè facebatur. At prophetico afflatus spiritu, Romæ magnificentissimum Templum in Sanctior. Angelorum obsequium sacrandum prædixit; quod etiam per visum ipsi Antonio Deus patefecit. Pluries ut Diocletiani Therinæ in Sanctior. Angelorum cultum transire frustra tentavit sub Paulo III. at tandem à Julio III. ann. 1550. obtinuit. Hinc Pontificis Iulii Therinæ prædictæ ad Deiparæ, & Angelorum cultum dicarè sunt ab Episcopo Sebasteno 15. Augusti ingenti cum Antonii exultatione: sed Denonum invidia eo devenit sacrilegorum procacitas, ut tribus excursis mensibus altaria evertere, Sacerdotes ejicere haud dubitarent, non sine divini Numinis ultione. Tepefcere aliquantum cepit Antonii spes, iterumque supernis illustrationibus animi vires instauravit sub Pio IV. Pont. Max. qui accessit Antonio statim ac Divinam voluntatem ab ejus ore perceptæ, piissimum ipsius negotium fovit, & Antonii patrocinium suscepit. Hinc celeberrimo Michaeli Angelo Bonarotæ præcepit, ut earundem Thermarum partem ad ecclesiæ formam tangeret; ipseque Pontifex 5. Augusti 1561. in ipso operis exordio primum lapidem jecit, ut habent Ciacconius in *Vitis Pontif. tom. 3. pag. 871.* & Bonaninus in *numism. Pontif. rom. 1. pag. 284.* omnibus verò ex voto absolutis, B. Mariæ Virginis, Sanctissimæ Angelis sacramentum voluit: Cardinalis titulo insignivit, indulgentiarum thesaurum ditavit; & proximiorum locum Certosæ Patrius tradidit: quibus omnibus operam suam maximè contulit S. Carolus Borromeus, ut habet Petrus Giusianus in *ejus Vita lib. 1. cap. 8. pag. 21.* Tandem Antonius tot exantlati laboribus, cum operis supremam manum impostam vidisset, gaudio exultans, sanctitatis, & virtutum gloriâ præclarus; obiit Romæ 30. Octobris 1564. anno ætatis sue 73. et in eodem Templo sepelitur, ubi hæc legitur Inscriptio.

Antonii de Duca Siculi Presbyteri Cephaludensis, qui has Diocletiani Therinas ante annos fere XXL Virginis Angelorum, ut extat, Templum fore divinitus prævidit, hic ossa quiescunt. Vixit ann. LXXIII. mensis IV. dies XP. obiit XXX. Octob. M.D.LXIII. Jacobus de Duca Pronepos ex testamento hæres posuit.

De Antonio plura Oð. Caetanum to. 2. *Sanctor. Siculorum pag. 268. & seq. & in animad. pag. 107.* Ab. Pierus not. *Ecl. Cephal. pag. 476.* Vinc. Auria in *hist. Cephal. cap. 9. pag. 69.* Cornelius à Lapide in *Apocal. cap. 1. vers. 4. p. 18.* Stephanus Menuchius in *lib. Tractamentum Erudit. par. 3. cent. 6. cap. 20.* Antonius Bellinghem in *Kalend. Virginis 5. Augusti pag. 424.* Oðavius Panciroli in *The-sauris absconditis Roma pag. 307.* Onuphrius Panvinus de *septem Urbis Ecclesiis*, Blasius Vic-gas in *Apocalypsim cap. 12. com. 1. sect. 17. pag. 508.* Franciscus Carrera in *Panth. Siculo pag. 265.* Petrus Martyr Felinus in *admirandis Roma pag. 192.* Antonius Spinellus de *Festis, & Templis Deiparæ pag. 690.* Andreas Victorellus de *mysteriis Angelor. cap. 21.* Pompeus Ugonius in *hist.*

Stationum stat. 25. pag. 200. aliique multi. Edidit

Septem Principum Angelorum orationes cum Mis-se, & eorum antiquis Imaginibus. 1543. in 4. lineæ loco, & Typographi nomine: Venetiis, & Romæ 1555. ex Cornelio à Lapide, Neapoli ad instantiam Mariani Fiamengo 1604. in 8. addita est in libro Revelatio de Therinis Diocletiani.

Vitam Antonii de Noto, ad Antonium de Monte Episcopi Portuensem S.R.E. Cardinalem. Extat apud Oð. Caetanum in Vitis Sanctor. Siculor. lib. 1.2. p. 278.

ANTONIUS LO FASO Caccabenfis Sacerdos, vir sanctimonius, ac doctrinâ æquè præclarus. Natus an. 1509. parentibus Jaconia, & Petna lo Faso, humaniores literas Caccabi, Philosophicas, ac Theologicas disciplinas à Hieronymo Baldovino Panormi accepit, in quibus doctissimus fuit. An. 1534. Sacerdotio insignitus patriam repetens, divino afflatus spiritu, extra urbem propè Monasterium Monialium S. Mariz de Menia (nunc est Carmelitarum Cœnobium) secessit, ut in rerum cœlestium contemplatione solitari vitam ageret. At Panormitanus Archiepiscopus, cui à vitæ integritate gratissimus fuit, illarum Monialium regimen ipsi demandavit. Interea ad Siciliam moderandam Ferdinandus Gonzaga, Moisset Princeps Prorex electus, septem secum transtulit filios, nempe Cesarè, qui Annam Sancti Caroli Borromæi Sororem, uxorem duxit, Franciscum inde S.R.E. Cardinalem, Andræ S. Jacobi Equitè, Vincenti Equitè Hierosolymitanum, Bartettæ Priorè, & inde S.R.E. Cardinalem; Hercule, Octavium, & Hippolytâ, quæ Fabricio Columnæ nupsit. Cum autem ipsi Moderatorem, ac magistrum virtutibus clarum perquireret, Petto Tagliavia, & Aragonia Panormitano Archiepiscopo curam remiit, ut quem dignum cognosceret, eligere statuisset: ipse verò nostrum Antonium deligere curavit, quem anno 1545. Panormitanæ Ecclesiæ Canonicata exornavit. Inde an. 1546. ejusdem Proregis operâ Abbas S. Anastasi in Cephaludensi Diocesi à Medolo V. enunciatus est. At Ferdinandus ad Mediolani gubernium evectus eodem munere secum voluit Antonium. Roma verò pertransiens, ingenii excellentiam patefecit, ipse coram Paulo III. Pont. Max. in publica concertatione disputavit summâ cum ipsius Pontificis laude, & æstimatione. Sed in Belgium progressu Ferdinando Gonzaga, Antonius ad Patriam regressus est, & ab Archiepiscopo laudato Juxda Delegatus in Panormitana Diocesi fuit constitutus: ipse verò ad animi tranquillitatem, anhelans, veniam obtinuit, ut Caccabum secederet, ibique toto pectore virtutum omnium studia amplexus est. Omnium frequentiam fugere, jejunii, cilicii, humicubationibus corpus domare solemne habuit. Sepe cibum, quem ejus Neopotes sibi offerebant, pauperibus erogabat. Virginalis puritatis, ac conscientie candorem intemeratam servavit: ac erga Christi Domini cruciatu miro animi sensu æstuvit. B. Ioannis Licii Caccabenfis Ordinis Prædicatorum canonizationem promovere studuit. Hinc an. 1557. facultatem

tein à Paulo IV. accepit, ut ejusdem vitæ, ac miraculorum processus rite colligeret, quos morte præventus Romam transmittere haud potuit: & in Cenobio Sancti Dominici Castriveterani nunc servantur. Indiſto Tridentino Concilio à Pio IV. Pont. Max. & Apostolice Sedis Legato electo inter alios Hercule Gonzaga S. R. E. Cardinale, me morati Ferdinandi fratre, ab ipſo, & à S. Carolo Borromeo, honorificentissimis datis literis, Antonius accersitus est, ut Concilio interesset: de Antonii enim virtute, ac doctrina egregiam coaceperant opinioem. At ipse ætate, gravatus exculationem remisit. Gonzagæ familiæ Dynastæ, alique primæ uqque Proceres studuere ne Antonii virtutes siue præmio delitescerent: hinc an. 1561. Episcopales insulas Cephalædii, & Mazuræ ipsi obtulere, hac libertate, ut quam vellet eligeret; & ann. 1564. Agrigentine Ecclesiæ sedem Antonio exhibuerat: ipse humillimè omnem Episcopalis oeris dignitatem constanti pectore subire reuult, licet amicorum suasionibus nimidum urgeretur. Apud Deum obsecrationibus instabat, ne in lætulo, nec febrî correptum se mori permitteret; ne morbi vi, & amicorum importunitate à rerum cœlestium contemplatione diuelleretur. Tandem inclyti viri preces suscepit Deus; quadam enim die, absoluto sacro, infueto frigoris horrore se aggressum sensit, quo imminente mortis horam intellexit, ac pedetentim deficientibus viribus, eodem die placidissime decessit Caccabi 28. Octobris 1572. ætat. 63. Ad viri cadaver undique populi confluxere; ac funebri pompâ ad maiorem Ecclesiæ translationem, ut omnium votis fieret satis, triduum infelptum relinquere, ac tandem iuxta majus sacellum sepulture traditum. Sed cum an. 1626. Ecclesiæ renecent, à corruptione immune fuit inventum, ac flexibile. Denique 25. Martii 1651. ad nouum Sanctiss. Eucharistiæ sacellum translatum, iterum incorruptum, confluentes ciues demirati sunt: ibique hæc legitur inscriptio.

Hic jacet D. Antonius Faso Abbas S. Anastasiæ, obiit die 28. Octobris anno Dom. 1572.

Ejus vitam scripsit breuiter Augustinus Inueges, in hist. Caccabi lib. 3. cujus autographum a m. s. seruat P. Ioannes Maria Amatus Soclesus: breuiter typis tradendum, ac aliam etiam vitam m. s. habui Incerti auctoris, ex monumentis Pauli Muxia Canonici Panormitani. Edidit

Peribermianus Antonii Fassi Siculi Caccabensis, cum omnibus scriptis sui præceptoris Hieronymi Baldini suo tempore summi logici, & Philosophi Hydruntini. Mediolani 1549. in fol.

Commentariorum de Bello Germanico, quod gessit Carolus V. Maximus Imperator libros duos. Ibidem 1555. in fol. Italicè verò

Modo di Confessarsi.

Reliquæ m. ss.

Commentaria in Daniele, & Apocypsum: & Procession B. Ioannis Lici, quæ ratione spoliū in Civitatem Castriveterani translata, ad Carolum de Aragonia Terranovæ Duem, qui tunc Siciliā moderabatur, hic in Cenobio Sancti Dominici

Biblioth. Sicula Tom. L.

ejusdem urbis, custodienda reposuit.

ANTONIUS DE FEDERICIS Mazarenſis Jurisconsultus, legali doctrinæ, quâ claruit, amœniora studia sociavit. Obiit anno 1585. laudatur ab Ab. Pirro not. Eccles. Mazar. pag. 543. Reliquæ apud hæcædes m. ss.

Commentaria super Ritum M. R. C.

Epigrammata.

ANTONIUS FERMO ex oppido Gypsi Dicecesis Messanenſis, natus 14. Februarii 1574. ab ineunte ætate futuræ sanctimonix edidit argumenta; à teneris enim annis severiores penitentix leges professus est: silenti, ac solitudinis studiosus. Sacerdotali dignitate initatus virtutes coluit egregias: puritate præsertim, vigilantia, ac miro animi fervore claruit. Hinc cœlestium gaudiorum assuetudine perfusus, cum sæculi illecebras declinare exoptasset, Capueinorum Ordinem amplexus, vitam austeritate admirabilem, aggressus est. Sed fractis viribus tam ob vitæ severitatem, tum etiam q̄ morborum vim, ad sæculum regredi coactus est. At tepeſcere haud visus Antonii fervor, nec jejunia, frequentes verberationes, & in se ipsum sevitiæ, aliquatulum temperavit. Ultra quinque dies horas, ac majoris noctis partem orationi concedebat. In animarum salute procuranda zēlubar: sodalium Jesu, & Mariæ nomine inscriptum. Messanę fundavit ann. 1599. in quo reverentissimi spiritus ardore sodalium corda ad cœlestia adipsenda bona mirabiliter incendebat: piissimis verò pietatis officiis innumeratos ad meliorem frugem traduxit: ad vitia eliminanda, & Christianæ perfectionis studia amplectenda excitavit. Hinc nonnulli supremo lumine perſui mundi oblectamenta fugientes, strictioris Instituti Ordines sunt amplexi. Adauco sodalium numero, ut omnium beneficio consulere, alia novem per urbem excitavit sodalita, quæ ab aliis, in Antonii schola edoctis, moderabantur. In his autem adhuc nōstri Antonii nomen venerat, ac reverentissima ejusdem spiritus documenta insigniter vigent. Maxima etiam populorum utilitate, ad horum exemplum, haud absimilia tum in Sicilia, cum in Calabria excitata efflorent. Horum operum fructu exarſit Dæmonum invidia: hinc ex concepta indignatione, flagellis sæpius Antonium vexare consuevere; & aliquandò propè mortuum reliquerunt. Aliquando perditos homines, populares, puerosq̄ excitant, qui verberibus, & contumeliis ipsū affecere. Sed in omnibus inconcussa ejus patientia triumphavit: nam se ipsum continere assuetus, aliorum injurias parvifecit, immò non semel studiosè perquisivit. Voluntariam coluit pauperatē: at charitas in pauperes liberalissimum efformavit. In ipsos enim copiosè elemosynas erogabat, quas eo animo colligebat; his integras etiam alebat familias; pellas matrimonio collocabat. Tandem numeris quonibus absolutus, apopleſię ictu confusus est: & membrorum, ac linguæ usu orbatus, per sex menses invictæ patientiæ edidit exempla, ac 7. Septembris an. 1636. Messanę decessit.

cessit. Ad inelyei viri cadaver ingens effluxit concursus; ac populi multitudo difficilis undique vestibus, veluti inestlinabiles sancti viri reliquias aservare curavit. Funeri verò solemni pompâ celebrando, convenere Senatus Messanenſis, ac Cathedralis Ecclesiæ Capitulum: funebri oratione Soc. Jesu, Sacerdos Antonium laudavit: & in memorata, Jesu, Marięque Ecclesiæ sepulture traditus est: ac tanti viri sanctimoniam nonnullis miraculis firmavit Deus. Ejus vitam scriptis mandarunt Placidus Samperius in *Icenologia M. V. lib. 4. cap. 16. pag. 543. & seq. & cap. 29. pag. 503.* Antonius Mirellus, & Mora, qui Messanę editit an. 1655, & Benedicſus Salvagus etiam ibidem. De eo plura leges apud Stephanum Maurum in *sua Messana cap. 21. pag. 206.* Placidum Reinam in *not. hist. Messanae par. 2. pag. 505.* Agathinum Lupum, sive Paulum Iuaram in *vita P. Placidi Junia cap. 6. pag. 47.* P. Domin. Arganarium in *Rompis festivo p. 121.* & Iosephum Ambrosium in *solennit. epiſt. Mariana pag. 506.* Editit italicę

Esercitiū, e Regole della devotione di Gesù, e Maria. Messanę apud Petrum Bream 1632. in 8.

ANTONIUS FERNANDEZ de GUEVARA, & ADORNO. In libro cui titulus: *Innocentia Vincitata, Pars Prima Theologica. Auctore Emin. Celeſtino Sfondrato S. R. E. Cardinalis 6. 1. n. 4. pag. 4.* Literę quędam extant cuſuſdā Ferdinādi Guevara, & Adorno Siculi, quę incorruptum D. Thomę Aquinatis librum in epiſtolas D. Pauli, se vidisse testatur, ubi clarissimam pro Deiparę Immaculatę Conceptione sententiā editit. In ea vocatur Ferdinandus Guevara, & Adorno, natione Siculus, ex fidelissima Civitate Cefaragustana, jam, ut ipse ait, incorporatus, & naturalizatus, & Privilegiorum omnium in Regno Castellę capax effectus: eo quod in dicto Castellę Regis Regis Capellanus fuerit per annos 23. Regii Castellę Senatus, Canonicus, & dignitas Ecclesię Asturicensis, & S. Jacobi de Penalva Abbas: additq; Romę etiam vixisse an. 1635. Cardinalis de Trexto Theologus, & Confessarius. Ex his patet Siculum fuisse. Eundem verò esse suspicor, cujus meminit Nicolaus Antonius in *Biblioth. Hispana tom. 1. pag. 92.* ab ipſo vocatus Antonius Fernandez de Guevara, & Adorno: & editisse testatur.

Dominica Passionis octo supra quadragesima homiliar. Martii 1636. in 4. & Venetiis apud Christophorum Thomasiū 1637. in 4. In laudato fidei suę testimonio, pro explicatione Pyramidis Romę sitę in platea S. Mariae de Populo laborasse, ait: sed aliquid editisse ea de re non liquet.

ANTONIUS alius ANTONINUS FERRARA, Messanenſis Philosophiæ, & Medicinæ Doctör, in Messanensi Medicorum Collegio Decanus; pluries etiam Messanę Archiatri gradum obtinuit: à doctrina, ingenio, pietate, & eruditione laudatus claruit. Amceniores etiam literas coluit, ac poesi ingenii præstantiam detexit in Messanensi Academia Officinę. Vivebat anno 1674. de eo Placidus Reina in *not. Eccl. Messan. par. 2. pag. 504.* Editit

Syllogum encomiorum quibus Sacra Litera, & liturgie

Patres, alique Ecclesiastici Doctores B. Virgine, Mariam laudibus extulerunt. Messanę ex typographia Ill. Senatus per Mattheum la Rocca 1674.

Brevem, & Pium dialogum erant ex quingentis novaginta septem elementalibus Epistolam B. Virginis ad Urbem Messana composuerunt. Ex Reina cit. italicę

Poesie. In libris. *delle Poesie volgari degli Accademici della Fucina, Parte Prima*, Messanę apud hæredes Petri Brea 1656. in 12. & *Parte Terza* Neapoli apud Regidium Longum 1659. in 12. & in libro: *Stravaganze liriche degli Accademici della Fucina Parte Prima.* Bononię apud Io. Bapt. Ferronum 1642. in 4.

ANTONIUS FERRARI Politienſis Ord. S. Marię de Monte Carmelo, ex Petro Carrera vol. 2. *memorias, Catania pag. 368.* editit italicę *Ghirlanda di Sacri Fiori.* Panormi 1633.

ANTONIUS FERRUS Drepanitanus Jurisconsultus, doctrinā, & integritate præclarus. Obiit anno 1633. ex Pirro not. Eccl. Mazar. pag. 555. qui reliquissē testatur m. ss.

De Fendis. De Theatro Judiciario. *De Modo procedendi in causis.*

ANTONIUS FERRUS aliter Drepanitanus Soc. Jesu, natus 29. Aprilis 1630. ad Societatem accessit 18. Novembris 1644. & quatuor emisit voſa 15. Augusti 1664. Eloquentiā, & eruditione inclaruit, & cum suorum altissima & Drepani decessit 20. Julii 1704. Sub prælo reliquit opus italicę inscriptionum

La Satira Sanſificata ad uſo de' Pergami, discorsi. Panormi apud Hæredes Gramignani 1704. in 4. Scriptit etiam italicę has lucubraciones in lucem emittendas, nempe

Della Satira Sanſificata, Parte Seconda, e Terza. Iddio al pazzo ſindacato or dregl' Ignoranti, or degli Empi, opera divisa in due parti.

La peggiore fortuna l'ha Dio nel Mondo.
La verità nel Mondo alla Catena, e a tutto il peggio del Mondo.

Le Finezze di Dio verso dell' Uomo.

Gli Spaventati formidabili da fare ammattire i più Saggi, e insaniare tutti i Matti.

ANTONIUS FILOTEUS DE HOMODEIS Siculus incertę patrię, Juris utriusque Doctör in Pontificiis præsertim iuribus instructissimus, doctrinā elacuit, Ad examinandum Æterni ignis naturam, montem prodigijs gravem, ter usque ad verticem ascendit, oculisque lustravit, nempe an. 1533. 1540. & 1545. Vivebat an. 1566. Hujusque meminit Petrus Vinc. Marzulla in *pref. ad lib. Decretorum Concil. Trid.* & Antonius Passivinus in *appar. sacro tom. 1. pag. 111.* Editit,

Ætne Topographiam, incendiorumque Ætneorum historiam. Venetiis Muschijs excudebat 1591. in 4. & in Italia Illustrata Francofurti 1600. in fol. italicę translaſum editit Leonardus Orlandinus, Panormi apud Jo. Antonium de Francis 1611. in 4.

Compilationem Decretorum, & Canonum Sacrosancti æcumenici, & Generalis Tridentini Concilii. Venetiis apud caudentes Salamandrę signis 1566. in

ibid.

8. Ibid. 1569. & 1573. apud Dominicum Zeu-
rum in 8. Italicè

Vita della B. Chiara da Montefalco. 1556. ex
Baptista Piergilio in vita ejusdem, edita Panormi
1644. In syllabo auctorum. Scripsit etiam

Siciliam restauratam, & illustratam, ut indicat
ih opusculo de *Fama* huius operis m. 5. librom
octavum citat Franc. Baronius de *masf. Panor.*
lib. 3. in famil. Palmarum §. 10. & 13. In itali-
cam vertit linguam.

Historiam Siciliae Hugonis Falcandi, quâ m. 5. in 4.
servat Panormi Vincetius Perinus, ibiq; nonnulla
extant carmina Italicè scripta ab eodè Antonio.

ANTONIUS FLAMINIUS Menensis ex Lucio
Marineo in *epistolis lib. 12.* ubi Antonio scribens
ait: In *Sicilia Bixinus* mihi patria est, quâ d. Mi-
noo tuo felicissimo natali solo distat serè passuum
millia decem. Menz autem serè decem millia
passuum à Bixino distare indubium est. At re-
ctius dixisset Marineus d. Menis, vel à Mineo; alia
est enim Urbs, quam dicimus *Mineo*, latine Me-
næ, alia est Minoa, à Menis distat 80. propè
millia passuum. Consule Cluverium *Sic. antiq.*
lib. 1. cap. 17. p. 216. & lib. 2. cap. 9. pag. 339.

Hanc Antonium Flaminium, eundem ac Lucium
Flaminium putat: Nicolaus Antolius in *Biblioth.*
Hispan. 10. 2. pag. 357. ubi ait: *Antonius (aliis*
Lucius ascriptio, juxta cui morem, prænominè) Fla-
minius. Sed omni. 10. diversò dicendum, et ei
eodem claruerit tempore, & uterque Siculus, &
Marineo gratissimus. Antonius etenim Flami-
ninus Marineo æqualem, immò senioresse fuisse su-
pior; nam Antonius consiliis suis Marineum ex-
stimulavit, ut ex *epistola Marinei lib. 12.* ad ipsum
Antonium ait. *olim me ad virtutem, ad literarum*
studia fidelissimis, atq; amantissimis consiliis accende-
bas. Romæ Antonius vixit literis, & sanctimoniâ
clarus, ibique obdit, ut infra. Lucius verò Mari-
neus ætate minor anno enim 503. Lucium Salma-
tenses adolescentem dicebant, ut ait ipsemet
Lucius in *epistola sua* apud Marineum *lib. 6.* Ma-
rineus verò an. 1509. annum tetigerat 65. ex
epist. 1. lib. 2. ad Alphonsum Ferdinandi Regis
filium, & paterno velati amore prosequabatur
Lucium, ut lib. 6. epist. ad ipsum ait: pro mea in
te benevolentia, quæ tanta est, quæta esse possit
in filium, te rogo, monitoque. Lucius in Hispaniâ vi-
xit, ac Salamantici decessit, ut loco suo referam.
Ad utroque distinctis nominibus scribit Mari-
neus: Lucio *lib. 6.* cui sex dedit *epistolas: Anto-*
nio lib. 12. unam. Uterque verò diversus à M.
Antonio Flaminio Imolensi, de quo præclara
scripsit Hieronymus Ghilius in *Theatro Viror.*
lib. par. 2. p. 192. Antonius itaq; Panormi li-
teris expositus, ibidem longâ consuetudine fami-
liarem, ac contubernalem habuit Marineum, dum
hic græcæ literas à Jacobo Mirabello accipie-
bat. Magno fuit præditus ingenio, & rerum om-
nium capax. Græcis, latinisq; literis, omnium
scientiarum generibus, eruditione, ac poeti in-
struissimus claruit: quibus egregiarum virtu-
tum ornamenta addidit. Româ profectus ibidem
adolescentis diu positioribus literis erudit, ibi-

que Sapientię, ac Sanctimonię splendoribus ef-
fult: ideoque ab omnibus veneratus; tum in Si-
ciliâ, tum in Italia, ac Hispaniâ, celebris vixit,
ex *Marineo epist. lib. 12.* in *epistola* ad ipsum.
Antonium: qui & *lib. 5. in epist. ad Catalogum Pa-*
risiensem, ait: sed quis mihi fidem habebit si dixerò, An-
tonium Flaminium Siculum, qui Roma nunc est, cum
illis mortales, qui sunt hodie, & qui fuerunt unquam,
omni genere doctrinæ superare? Quem quidem ego
propter ejus vitæ honestatem, & sanctissimos mores
inter Sanctos sine dubio spero reponendum. & *lib. 3.*
epist. ad Joannem Thomam Zaccum, Antonium.
Bixandrum Flaminium vocat: *Antonius Bixan-*
der, qui nunc, ut mihi dicitur Flaminius cognomi-
natur; ibique ipsius ingenium mirabile, vitæ in-
tegritatem, consuetudinem jucundissimam, ac
studia mirum in modum laudat. & *lib. 6. epist.*
ad Alphonsum Seguritanum, omnium tunc floren-
tium idigè doctissimum, sapientissimumque ju-
dicavit: ejusque ingenium non humanum, sed
divinum potius fuisse sibi persuasit; aliâq; laudi-
bus referatissima exhibet. Clericalem habitum ac-
cepisse puto, ne me mea fallit conjectura: in *epi-*
stola n. sua ad Antonium Caroneim inter *episto-*
las Marinei lib. 3. innuit, quòd mater ejus Sacer-
dotio insignium nullo pacto voluisset. Ille ille.
Antonius Flaminius est, de quo Io: Pierius Vale-
rianus de *litteratorum infelicitate, lib. 1. pag. 23.* ait:
Antonius Flaminius natione Siculus, ejus præcellen-
tibus Roma longè antiorum serie nihil habuit erudi-
tius, vitæ in primis eo infelicitatis genere perduxit,
quod nullius unquam neq; docti, neque indocti homi-
nis familiaritate, commatrocine delectatus est; non
sanctulum, non sericum habuit, neminem unquam ad
cenam adhibuit, neque alterum ipse mensus affecta-
vit, quod sanctum aliquis dicat nisi solitudine ipsi, &
molestum & periculosum esset. Is autem inopinatè
præcæsus morte à eursione & leinigi, qui quotidianè cen-
dula homini venditabat, curationem admirante, quod
jam triduum non apparuisset, & per boreali fen-
estrellam quædam ingreßo, inter libros, quos humi
stratos, stratus & ipse lætissime conscribat, sempter-
no oppressus somno reperitus est. Hæc ille. In hoc
uno autem quòd solitaria vitam nimum affecta-
tisset, quamvis ipsum reprehendissent nonnulli
alii verò vehementer commendarunt viram e-
gregiam, teste Petro Angelo Spera de *nobilitate*
professorum Grammaticæ lib. 4. pag. 466. Annus
quo Romæ obiierit tacet: hoc tantummodo pro-
certo habeo, Romæ, vixisse an. 1489. & 1502.
ex *epist. ipsius Antonii ad Antonium Caroneum*
citatam, & ex epist. Marinei ad eundem Flami-
nium lib. 12. epist. Sub nomine Antonii Bixan-
deri, inter Marinei epistolas editas Vallisolei per
Arnaldum Guillelmum Brocarium 1514. in fol.
extant libro tertio:

Epistole duo nostræ Antonii Flaminii, quarum
una ad Antonium Caroneum, altera ad Antonium
Muratorum. Scripsit etiam

De Accentriscis, Epycidis, & obsidibus volumina
dno. Ex epistola sua memorata ad Antonium
Caroneum.

ANTONIUS FORTIS Calarabronensis So-
cieta.

eiet. Jefe, natus 8. Junii 1651. Religionem ingreſſus eſt 2. Octobris 1665. ac votorum quatuor profeſſionem emiſit 15. Auguſti 1684. Præter humaniores literas, Rhetoricam publicè biennio, & eandem Societatis junioreſ etiam docuit. Non ſine emendatâ laude Philoſophiam ſeptennio Meſſanz, & Panormi; Scholaſticam Theologiam Calathajeroni, Catanz, Meſſanz, & Panormi per annos 14. tradidit. In hiſ ſævioribus diſciplinis, ſicut & in amenioribus ingenii felicitatem, quâ excellebat, egregiè pateſcit. Doctrinâ, & eruditione præclarus nunc in Panormitano Collegio divinarum literarum oracula expendit. Typis dedit

Epigrammata. Meſſanz ex typographia Vincentii de Amico apud Marthæum la Rocca 1682. in 8. eorumdem ſelecta proſeque Neapoli apud Franciſcum de Bonis in 16.

Miliſem Rhetoricum, & Poeticum, ſeu Artis Rhetoricæ, & Poeticæ compendium. Meſſanz apud Vincentium de Amico 1685. in 4. Monochii, & Genæv typis Georgii Franchelli 1695. in 12. Sub prælo habet

Philoſophiæ Negative Tomos III. in 4. Denum in publicam lucem emittet

Theologiæ Tomos VIII.

ANTONIUS GANGUTIA Siculus incertæ patriæ, Sacræ Theologiæ Doctör, magnâ doctrinæ opatione vixit Romæ, ibique in publica Academia Theologiam docuit. Superſteſ florebat an. 1560. Edidit librum, cui titulus.

Libri Scintillarum opus Ven. Bedæ Preſbyteri Doctöris, Theologicique celeberrimi, nuper inventum, & à Rev. Antonio Gangutia Siculo, S. Theologiæ in alimæ Urbis gymnaſio publicè proficiente, caſtigatum, inſtitutum, & altum, ac ab inſinitis pend errorum monſtris enixiſſimo labore vindictum, cum annotationibus, ſeu brevibus quibuſdam declarationibus in titulorum intelligentiam: nec non atteſtationibus locorum in capitulis citatorum, & multis aliis, quæ in ipſo exemplari decrant, ab eodem Antonio ad legendum utilitatem editis, atque adieſtis. Romæ apud Antonium Baldum 1560. in 4.

ANTONIUS la GRECA Panormitanus, agnomine dictus Fardiola, utpote Philippi Fardiolæ Panormitanæ Eccleſiæ Beneficiarii diſcipulus, natus an. 1631. muſices ſcientiſſimus fuit, quâ ampliffimum ſibi nomen comparavit. Obiit Panormi 8. Maii 1668. & in Eccleſia S. Auguſtini ſepultus eſt. Edidit italicè

Armonia ſacra di varii Mottetti à 2. 3. 4. & 5. voci. Libro primo. Opera prima. Panormi apud Ioſephum Biſagnium 1657. in 4.

ANTONIUS IANNAPOLIS Soc. Jeſu in lucem editus an. 1587. ad Societatem acceſſit 4. Octobris 1605. ac quatuor votorum profeſſionem emiſit 8. Septembris 1625. Ingenio, doctrinâ, & virtute eminuit. Philoſophiam docuit in Meſſanenſi Collegio magna cum audientium utilitate, ac laude. In Architecturæ regulis inſtrutiſſimus, ſi quid in Sicilia ſua tempeſtate aliquod extruere quilibet cogitabat, ipſius conſilium, ac directionem exoptabat. In aliis etiam ſcientiis abſolu-

tiſſimus claruit: de Meſſanenſi domo benemeritus, eidem Campanariam addidit Turrim. Obiit Meſſanz circa annum 1640. Edidit italicè

Relazione delle feſte celebrate in Meſſina per la Canonizzazione di S. Francesco Saverio. Meſſanz apud Petrum Bream 1619. in 4.

Trionfo ſacri de' Santi Ignazio Loiola, & Francesco Saverio. Ibid. apud Franciſcum Biancum 1622. in 8.

Extat in Bibliotheca Domus Profeſſorum Soc. Jeſu Meſſanz opus m. s. prælo dignum

De Cambiis.

ANTONIUS IGNATIUS MANCUSUS Panormitanus Societatis Jeſu, patre Jacobo Medicinæ Doctör, in lucem editus eſt 16. Auguſti anno 1677. ejuſque nativitatem, ac nomen prædixerat Fr. Bernardinus Sambucenſis Ordinis Strictioris Obſervantiæ S. Franciſci, cujuſ vitæ geſta, miraque parrara edidit Panormi an. 1688. P. Archangelus l'Adragna. Literarum ſtudiis animum adiecit, & abſoluto cum ingenii laude minorum literarum, & Philoſophiæ curriculum, Societatis Institutum amplexus eſt 20. Novembris 1693. In eo humaniores literas docuit, & Theologicæ ſcientiæ inſigniter excultus, ſacris miſſionibus incubuit. Nunc in oppido Mazarenî haud impigro Operarius vivit: & eruditione, doctrinâ, ac ingenio clarus, ſpem excipiendo eloquentiam ſuam, quam è ſuggeſtu breviter perſonabit, nimium excitat. Divæ Roſaliæ cultui impenſè adiectus, ejus honorem, gloriæque calamo, & lingua promovere ſtudit: ideoque edidit italicè

Iſtoria dell' ammirabile Vita di S. Roſalia Vergine Palermitana compendioſamente deſcritta. Panormi apud Dominicum Cortezium 1704. in 8.

Plura alia ſcripſit vir ſanè eruditus, plurimæque alia, vitâ ſuperſtite, in lucem emittet.

ANTONIUS INVEGES Saccenſis Philoſophiæ, & Medicinæ Doctör, eâ excelluit doctrinâ, ut in Hiſpanias digreſſus, Philippi II. Catholici Regis fuerit Medicus. Floruit circa annum 1590. De eo Ab. Pirrus not. Eccl. Agrig. pag. 339. Scripſit eo teſte, multa

De rebus Medicis, m. ss. magnæ eſtimationis. ANTONIUS LANCEA nobilis Cacanèſis Blaſci frater, celeberrimus Juſiſconſultus. Summâ doctrinæ opinione vixit, ac Regii Conſiliarii titulo cohoneſcit, ſloruit propè annum 1530. Laudatur à Io: Bap. de Groſſis in *deacorum. Catan. tom. 2. cord. 9. pag. 146.* Franciſco Milanenſi *decif. 1. lib. 2. n. 55.* Pirro not. Eccl. *Catan. pag. 94.* & Mario Cucchello de *donationib. tr. 1. diſt. 2. par. 11. n. 80.* Hujusce exrant

Apoſtilla ſuper Ritum Regni Sicilia, in Cornventariis ſuper Ritum collectis à Marcello Converſano, Panormi apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrrillum 1614. in fol.

Ad Bullam Apoſtolicam, & Regiam Pragmaticam Alphonſi Regis de Cenſibus Annotationes. Apud Petrum de Gregorio de Cenſibus. Ibidem apud Ioan. Antonium de Franciſcis 1609. in 4. & typis Franciſci Ciotti 1622. in fol. Scripſit etiam

Repe-

Repetitiones Penales. Fides sit Francisco Milanenſi lib. 1. deſic. 15. n. 71. quas non dum editas ſcimus.

Apoſtillas ad Catana Statuta. ex Groſſo cit. quæ m. s. circumferuntur.

ANTONIUS LOMBARDUS Marſaleſis Iuris utriuſque Doctör, ob Eccleſiaſticas dignitates ſigis illuſtris: primùm etenim à ſacris Hieronymi Termini Epilcopi Mazarenſis fuit, à quo Mazarenſis Eccleſiæ Canonicus, & Marſalæ Archiprebyter electus eſt. Ad graviffimam pertractanda negotia in Hiſpaniam miſſus, ibi Regii Capellani honore inſignitus claruit. Acceptâ Agrigentini Archidiaconi dignitate in Siciliam reſtreſſus eſt. At deficientibus dignitatibus ſine proventibus, iterum ad Regiam aulam reſiit, & Abbatîâ Sancti Gregorii de Giſpo propè Meſſaniam auctus fuit. Iacobi Lomellini Epilcopi Mazarenſis Vicarias geſſit curas: ann. 1570. S. Andree Plarie Prior, & an. 1572. Abbas S. Marię Caranę electus eſt. Tranſlato Lomellino prædicto ad Panormitanam Eccleſiam, noſter Antonius Mazarenſis Epilcopus enunciatuſ, ex præſentatione Philippi II. Catholici Regis, & Gregorio XIII. an. 1573. eligitur. Paſſorali vigilantia creditam ſibi Eccleſiam rexit, in animarum enim ſalutē, in tuendis Eccleſiæ bonis, & in monialium diſciplinā inſtauranda totus fuit. Cathedralē Eccleſiam exornavit: Montem Pietatis, àſſignato annuo cenſu ex menſa Epilcopali reſtituit. Cum laudabiliter hanc gubernaviſſet Eccleſiam ann. 1578. ad Agrigentinam tranſlatus eſt: & ann. 1584. ad Archiepiſcopalem Meſſanenſem Sedem. In his regendis toto peſtore animarum commoda curavit: & an. 1588. inventis Meſſanę Sancti. Placidi, & Sociorum reliquiis, Romam ſe tranſtulit, & ex ſaculſtate Sixti V. (ſanctorum nominibus in Romano Martyrologio relatis) de iſſdem Sanctis feſtum celebrari poſſe obtinuit. Meſſanenſis Seminarii fundacionem ann. 1590. promovit: ac tandem honoribus pleas obiit Meſſanę 13. Septembris 1597. cadaver verò Marſalam tranſlatum, ibi in Eccleſia majori jacet, hoc adjecto Epitaphio.

D. O. M.

D. Antonius Lombardus Marſalia Clois, & Archiprebyter: Philippo II. Hiſp. Regi à Sacris, S. Andree, Novæque Lucis Abbas, max. Mazaria, & Agrigentini Epilcopus, inde Meſſanenſis Archiep. ut in Patriæ gremio requieſceret, hoc D. ejusdem Genitrici Marię facellum doctē, ſibi quę tumultum DD. fixit ann. ætatis 71. Rexit Eccleſiam Mazar. ann. VI. Agrigent. VI. Meſſan. XI.

De cõ vide Ab. Pirrum not. Eccl. Meſſan. p. 377. & 387. Agrigent. pag. 313. & 324. Mazar. pag. 553. & 562. & de Abbatibus pag. 130. Bonifilium biſ. Sicil. par. 1. lib. 1. p. 33. & Carolum de Graſſis de eſſetib. Clericatus in præluſis n. 318. p. 37. Edidit Conſtitutiones, & Decreta condita in plena Synodo Diaceſana ſub Illuſtriſſi. & Reverendiſſi. Domini D. Antonio Lombardo Epilcopo Mazarenſi. Panormi apud Io. Anron. Maydam 1575. in 8.

Synodum Meſſanenſem, ex Pirro cit.

ANTONIUS MALFI Saccenſis Ordinis Obſervantium S. Francis. Hiſtoricus eruditus. Obiit an. 1613. ut habet Ab. Pirrus not. Eccl. Agrigent. pag. 337. qui ibi, & pag. 339. ſcripſiſſe ait *Hiſtoriam Siculæ.*

ANTONIUS MANRIQUES. v. Ferdinandus Bazzan.

ANTONIUS DE MARIA Panormitanus Philoſophiæ, & Medicinæ Doctör eximius, Panormi non ſine laude medicinam fecit, ibique deſceſſit 10. Octobris 1672. & in Eccleſia S. Francis Minorum Conventualium ſepultus eſt. Hujus extat *Epiloſola erudiſſima de rebus Botanicis ad Angelum Mariam Bonſonem*, in libro, cui titulus: *Bazzarie Botaniche di alcuni ſempliciſſi di Sicilia, publicate, & diebiarate da Nicolo Gerſadi.* Neapoli apud Novel- lum de Bonis 1673. in 4.

ANTONIUS MAZZARENſIS Muſices peritiſſimus, cujus meminit Ab. Pirrus not. Eccl. Mazar. pag. 543. qui ait Hieroſolymis ſe tranſtulit, ibique vitam Philoſophorum more egit. Scripſit *Cytharam ſeptem cordarum.*

ANTONIUS MACSINA Siculus, ex iudice Poetarum Siculorum, quem Ioannes Vigintilius in libro *Poet. Sicul.* præfixit, ex quo an. 1663. jam mortuum patet. Meſſanenſem fuiſſe mihi renuſciarunt nonnulli. Vir fuit æmuloſioribus literis, ac poeſi excultus, & Meſſanenſis Officinæ Academicus. Sub Accenſi nomine laudatur à Fulgentio Arniſio in *Proſis Officina* lib. 1. pag. 72. Edidit italicè

La Bondà Priggiuiera diſtorſo Accademico fatto in giorno di Giovedì Santo, &

L'eſtito Signore diſtorſo Accademico fatto in giorno di Venerdì Santo. Extant in libro: *Proſe degli Accademici della Fucina. Libro primo.* Monteleonì apud Do. Nicolaum Anc. Ferram 1667. in 4.

Poeſis in libris: *Stravaganze Liriche degli Accademici della Fucina Parte prima.* Bononiæ apud Io. Bapt. Ferronum 1643. in 4. & *Parte Terza.* Neapoli apud Sebaſtianum de Alece 1661. in 12.

ANTONIUS MONTALTVS Siculus incertæ patris, at forſan Syracuſanus, Juris utriuſque Doctör celebris, qui ann. 1525. præfuit Magnæ Regiæ Curie Iudex, ann. 1530. Theſaurarius Siciliæ vices geſſit, ann. 1538. ejusdem Regui Vicarius Generalis, ac diu, nempe ab ann. 1520. uſque ad 1537. Magnæ Regiæ Curie Fiſci Patronus, doctrinâ inclariuit. De eo Philadelphus Magnòs tom. 2. *Theatr. Genealog.* pag. 184. & m. s. apud me. Hujus tantum vidi

Conſilium apud Io. Franciſcum del Caſtillò in *deſiſionib.* lib. 1. deſic. 51. pag. 285. Panormi apud Angelum Orlandum 1626. in fol.

Allegationes in cauſa Roccellæ cantant à Mario Mura in *Cap. Agni Sicil.* to. 2. cap. 28. n. 77.

ANTONIUS NATALIS Panormitanus Soc. Jeſu vitæ doctriinâ ac pietate conſpicuus. Natus 3. Aprilis 1648. in Societatem aſcriptus eſt 17. Iunii 1663. in qua quatuor votorum profeſſionem emiſit 2. Februarii 1682. A puerili ſanctè educatus, modeſtiâ, ac vitæ innocentia claruit.

Societatem amplexus ab ipso tyrocinio sanctioris vite viam sollicitus arripuit. Eminentis studiorum spatium, humaniores literas publice, Rhetoricâ Societatis juniores docuit. Meitanensem Probationis domum, hectoris munere gubernavit magno cum sodalium fructu: ac humilitate impellente, eo se onere abdicavit. Virtutum studium exactissime coluit: ideoque votum edidit, ut omnem honorem utcumque tenem declinaret. Consilio valuit, prudentiâ apprime instructus claruit, quam vite probitas, ac erga proximos præsertim charitas auxit. Hinc Calatanixetæ Magistratus, nobiles, ac ciues omnes nil eo incòsulto aggrediebantur. Siculis Missionibus diu præfuit, quas animi fervore, zeloque fovit, ac annuis centum aureis donavit: animarum enim salute mirum in modum æstuvit, & fractâ licet valetudine, promovere curavit. Sodalitium Deiparæ Virginis à Fervore Panormi rexit: eâque diligentia, ut sodales omnes ad virtutes misticæ accendit. Inerat egregio viro propè celestis rerum divinarum eloquentia. Intra domesticos parietes spiritualium rerum Præfatus constitutus, consilio, & exemplo Societatis juniores exstimulavit: privatique colloquiis animos celestis inflammavit igne. A' confessionibus D. Ferdinandi Bazan Archiepiscopi Panormitani clementer, & finis permagnam æstimationem expertus est: ac omnium venerationem ob virtutum splendorem Panormi promeruit. Virginis obsequio addictissimus vixit, ejus amore flagravir. Defunctorum animas juvare studuit, quibus omnia sua opera in eorum suffragium renuntiavit. Nonnullos etiam sanctos mito quodam cultu venerabatur: præcipuè verò D. Rosaliam, ac S. Josephum sanctis, Virginis sponsum. Demum domesticæ adhortationis onere ex obedientia suscepto, ob ipsius laborem gravem contraxit morbum, & per novem ferè menses ægritudinis ærumnis vexatus, egregia patientiæ exempla reliquit: acerbissimis enim affectus doloribus, animi, ac vultus tranquillitatem servavit admirabilem: psalmisque decantatis insigni alacritate, quibus Deiparæ spiritum commendabat, eâ, quâ vixit opinione, sanctè decessit in Panormitano Collegio 17. Octobris 1701. Ad viri cadaver confluxere certatim cives, qui & vestes devotionis causa discerpere. Luculentum ipsius elogium habes in ejus opere posthumo de *Celesti conversione*. Ipsum laudat P. Antonius Ignatius Manculus in *Vita S. Rosalie* pag. 46. Ad pietatem excitandam edidit italicè

Glorie del Sacerdotio rivelate da S. Brigida insieme col suoi obblighi, e pregianditii. Panormi apud Coppolan 1693. & 1696. in 24. & cum additionibus ibidem apud Michaelem Constantinum 1701. in 24.

Il Giglio fra le spine, custodito nel vago Giardino de' sacri Monasteri, e coltivato dallo sposo celeste, cho si paste tra Gigli. Ibidem apud Barberam 1693. in 24.

Origine della devotone della Madonna del Cuore, venerata dal Glor. Patriarca S. Ignazio Loiola Fondatore della Compagnia di Gesù. Ibid. apud Adamum 1693. in 24.

Regola pratiche per le Congregazioni segrete di S. Maria del Cuore erette da' Padri Missionarli della Compagnia di Gesù. Ibid. apud Anglesim, & Leonem 1694. in 12.

Scelta di varii fiori spirituali, o vero diario delle azioni del Cristiano, che desidera salvarsi. Ibid. apud eundem in 24. sine anno.

L'Amante di Gesù in Croce, o vera pratica d'un serco di Dio unito in amore à Cristo Crocifisso, che serve di guida à chi desidera unirsi à Nostro Signore in Croce, cavata dalla guida delle principali azioni Cristiane del P. Glor. Battista Sanginè della Compagnia di Gesù. Ibid. apud Barberam 1693. in 24.

Le Celesti Miniere delle Indulgenze concesse da' Sommi Pontefici alla Compagnia di Gesù. Se ne dà lume à luce i tesori, e se n'esponne insieme il grand'utile. Ibidem apud Anglesim, & Leonem 1697. in 12.

Il Purgatorio inondato dal sangue del Divino Agnello per le copiose Indulgenze degli Ordini Regolari, e per altre industrie giocevoli all'Anima de' Fedeli de' fonti. Ibid. apud Joannem Adamum 1697. in 12.

Le sette Fonti del Salvatore spalancate all'universale pietà de' Fedeli per rinfresco dell'Anima del Purgatorio. Ibid. apud eundem 1697. in 12.

La Spada del dolore della Regina de' Martiri, & il Balsamo dell'Amore applicato al cuore ferito della medesima, cioè la pietosa divotione alli sette principali dolori di N. S. con altre tante contemplazioni per li giorni della settimana. Ibid. apud Gramignanum 1699. in 12. & apud Felicem Marinum 1701. in 12. cum additione.

Il Paradiso in Terra spalancato à chi vuole, & è libero à scegliere il più sicuro stato di vita. Ibid. apud Anglesim, & Leone 1699. in 24.

Allegazione Theologica in difesa dell'Anima del Purgatorio per la donazione universale, che suoi farsi alle medesime di tutto il frutto delle nostre buone opere: e in prova del grande emolumento, che perciò a noi s'accresce nel merito in terra, e nella Gloria in Cielo. Ibid. apud Honuphrium Anglesim 1701. in 12. Post mortem prodire etiam hæc alia, latinè

De Celesti Conversatione in terris à Religioso viro institueda, seu piarum operationum praxis quoad diand in diaris economiâ ritè disposita. Pars Prima, Secunda & Tertia. Ibid. typis Jo. Bap. Aiccardi 1703. in 8.

Atrium domus æternitatis, sive praxis preparationis ad mortem sanctè obendum in Societate Jesu. Ibid. apud eundem 1703. in 8. & 12.

Amores Eucharistici, sive de Christo Jesu in Sacramentalibus deliciis Animarum suavissimo Salomone Cantica Divini Amoris. Ibid. apud eundem 1703. in 12.

Edenda reliquit m. s. hæc alia nempe, *Abortiones domesticas, Poemata, & Satyræ aliquot.*

ANTONIVS OLIVERIVS Messanenſis Philoſophix, & Medicinæ Doctor insignis: ob doctrinæ præstantiam primum in Messanenſi Academia Chirurgiam, & Medicinam, inde Botanicæ facultatem publice docuit: tandem in eodem Lycei primam Philoſophiæ cathedram obtinuit: & Archiatri munere Messanæ fuit etiam cohonestatus.

stæus. Claruit. an. 1640. quo opusculum edidit
intercriptum

Apologia de Tempore. Venetiis. apud Marcum.
Cinnamum. 1640. in 4.

ANTONIUS RACIENSIS in oppido Piranti
ex familia Nacoli natus an. 1539. a diuturno
Pactum domicilio Antiquis. Patensis diuus.
Ordinis Strictioris Observantie S. Francisci. Ab
incumbens pietate excelsus, mox literis apprime
instructus, annum agens 29. Observantium S.
Francisci Ordinem amplexus est an. 1568. fru-
stra obuitente patre, ut ab incepto infirmitate An-
tonium diuelleret. Absoluto studiorum curriculo,
ac doctrina insigniter cumulatus, magnâ cum
ingenii laude scholasticum, & moralem theologi-
am fœdiles suos docuit. Inde ut leuiores
instituta præteriret, ad Strictioris Observan-
tiæ Deditionem transiit, ubi in regulari perfectione
mirabiliter profecit, adeo ut virtutum exemplar
sefe aliis exhibuerit. Vt aliis præcederet. Siculæ
Provinciæ Custos electus. Apostolicus Visitator
à Clemente VIII. Pont. Max. designatus est cum
aliis, ut lapsum repararet disciplinam, cum ipsi
Sicilia, Calabria, ac Basilicata contingeret, has
Provincias ad perfectam viræ regulam, verum, &
exemplo direxit, & vetuliorum observantiæ ter-
rorum iustaurare curavit. Neapoli Regii Mun-
sterli S. Clare fuit Custos, & SS. Inquisitionis Sicu-
læ Consultor. Deinde autem Dignioris munere
in Sicilia fungere, ac fratribus suis regularem
perfectionem, quæque zelum abhorrentibus ad
Generalem Ordinis Ministerium, obiectis falsè
criminibus, accusatur hinc à strictiori observan-
tia expulsi, cum Roman concessisset, & animæ
constantia, viræque innocentia citius detexisset
egregias, iterum ad illas citi, quæque per-
secutores multitudine viaditem Dei iram suam ex-
perti. Romæ tandem in Consilio S. Francisci
Transcyberin, numeris omnibus absolutus, ad
Cœlum evolarit, relicta sanctitatis opinione 8.
Januarii 1618. In funere à concurrentibus populis
quæ vestes direptæ, & ejus animam celesti gloria
trionatam perfectam dicunt, sequentibus: si-
gnis sanctimoniam comprobaram, Antonii vi-
tam leges apud Petrum Tognolettum in *Paradi-
so Seraphico par. 2. lib. 6. cap. 36. p. 88. & seq.*
vide etiam *par. 1. lib. 5. cap. 3. p. 566. 582. 591.*
593. & 594. Wadignum de *scrip. Minor. p. 36. &*
Ab. Rocchum Pirra. not. Eccl. Pal. p. 421.
Edidit.

*Viridarium Consonum, id est sermones de Purga-
toria, Inferno, & Hierusalem triumphante.* Venetiis
1619. in 4.

Ingressum facilem & securum ad Paradisum. Lug-
duni 1644. in 12. Italice

*Considerationi, & expositioni sopra tutti i peccati
della Regola di S. Francesco raccolti dalla dottrina
de' Sen. Pontefici, & grati Dottori.* Venetiis. apud
Joannem Guerlium. 1615. in 4.

ANTONIUS PANORMITA v. Antonius Bo-
noria.

ANTONIUS PIRRY Placentis Philosophiæ,
& Medicinæ Doctor, sâ excelluit doctrinâ, ut ad

Archiatrî dignitatem Siciliæ fuerit erectus anno
1520. Apud Carolum V. Imp. magnâ valuit
opinio. Panormi decessit anno 1532. Laudatur
à Roccho Pirro not. Eccl. Catamp. 109. Francisco
Nigro. in *epistolâ*, & Io: Paulo Chiarandano in
hist. Platia lib. 3. cap. 3. pag. 154. & lib. 4. cap.
3. pag. 261. Edidit

Protopharmaceutæ Constitutiones.

Addit Chiarandanus cit. multa scripsisse, & in-
ter ea

Historiam Platia, ex qua multa protulit frag-
menta. & lib. 3. cap. 3. pag. 154. ejus epistolam
ad Hælorem Pignatillum Sicilia Protegen exten-
dit, de origine Imaginis Peipara à D. Luca depicta,
qua Platii magna conerone servatur.

ANTONIUS POLLIVS Calatathieronenfis
privilegio Panormitanus, Philosophus, Medicus
uz, & Jurisprudencia Doctor præstantissimus.
Inter primariis medicinæ peritos, Panormi cla-
ruit, ibique SS. Inquisitionis Siciliæ fuit Medi-
cus. Panormi, ubi decessit, vivebat an. 1625. De
eo Petrus Paulus Morretta de *Calatathierone cap. 12.*
pag. 53. Typis tradidit

*De Quinæ essentia solutiva, atq; brevis epilo-
gus compositionum medicamentorum, cum aliquibus Phi-
losophiæ, & medicinæ problematibus.* Panormi apud
Jor. dactilum Maringum 1613. in 4.

*De Echiribus Philestianis, Pestis à me nominan-
tis, cum bubonicis, carbunculis, & aliis gravis syn-
tomatibus grassantibus per Fel. Urbem Panormi die
16. Junii 7. ind. 1624. Consultationem.* Ibid. apud
Angelum Orlandum 1625. in 4.

*Apologia de Anagnymate pretenso pro Ill. &
Exc. Marchione de Teraci, ac Principe Castriboni.*
Ibid. typis. Gaspari Cyrilli 1620. in 4. Hanc ed-
dem puto, quam Antonius Antonid., Vaaderlin-
den de *Scriptis Medicis p. 80.* Apologiam de Gan-
grana vocat. Ex eodem etiam edidit opus

De utero gerentibus.

ANTONIUS PORTUS Drepanitanus, Eques
Ordinis SS. Mauritii, & Lazari, Jurex utriusque
Doctor, vir politioribus literis instructus. Cla-
ruit anno 1640. Edidit italicè ex Vincaario No-
bile in *thesauro Abscondito pro Peipara Drepani-
tan. cap. 23. p. 788.* & ex literis mihi datis à Jo-
sepho Barlotra Oratorii Drepanitanii Sacerdote
La Genealogia del Re Catalico. Neapoli.
L'Aspe del Principe. Taurini, & Veneriis.
Poesie.

*Relazione dell' Imagine di Nostra Signora di Tra-
pani.* ex Nobile cit. pag. 109.

*Le Glorie della Religione de SS. Mauritio, e Laza-
ro.* in 5.

Le Famiglie antiche della Città di Trapani. in 2.
Elogii d' alcuni Principi de' suoi tempi. in 5.

ANTONIUS PRINZIVALLIS Marsulanus
Tertii Ordinis S. Francisci, Sacræ Theologiæ Ma-
gister. Romæ graviores disciplinas cum ingenii
laude accepit: mox Regentis munere. Philoso-
phiam, ac Scholasticam Theologiam ibidem in
Collegio Siculo S. Pauli ad Arenulâ docuit, ubi
nunc Petri. Oñoboni. S. R. E. Cardinalis Theo-
logus, ingenio, ac doctrinâ refulget. Edidit italicè

Vita

Vita de Santi Spofi, e Vergini Elzeario, e Delfina Conti & Ariano del Terzo Ordine di S. Francesco. Panormi apud Dominicū Cortesium 1703. in 4.

ANTONIUS A. S. ROCCHO Panormitanus ex Ordine Clericorum Regularium Matris Dei Scholarum Piarum, in Saeculo Rocchus de Silvestro. Natus an. 1624. Ordinis habitum accepit 2. Februarii 1640. Studiiis additus praecipuā animi contentione mathematicas disciplinas excoluit, praesertim Geometriam, ac Arithmetica. Obiit Panormi 15. Augusti 1674. Edidit italicē
Dell' Arithmetica la numerica Scala. Libro Primo. Messinae apud Jacobum Marthari 1650. in 4.

Dell' Arithmetica la Scala numerale. Parte Seconda. Ibidem apud eundem 1653. in 4.

ANTONIUS ROMANVS & COLUMNA nobilis Alcamensis, Sacerdos literis instructissimus, iurisprudētia laurē insignitus, & polioribus etiam literis ornatus, inter praecipuos literarum caudatos Panormi clarissimus vixit. In pangendis carminibus Siculā, & Etruscā linguā elegantissimum patefecit ingenium: & haud exiguas promeruit laudes apud Reaccensēs Academicos, quibus fuit ascriptus. Doctrinā morum integritatem sociavit usque ad supremam vitæ lineam. Obiit Panormi senectutem ingressus 27. Julii 1693. Eximiis cumulatur laudibus à Iosepho Galeano in *Musis Siculis tom. 1. par. 2. pag. 93.* à Balthasare Pisano in *Armonis Ferialibus pag. 95. & 318.* & Io: Bapt. Iudice in *poes. par. 1. pag. 299. & 432.* Vernaculā linguā edidit
Canzoni Siciliane. In *Musis Siculis parte 1. ca. 1.* Panormi apud Ioseph Bisignii 1662. in 12.

Pezzo paraverat
L' Hore dell' ozio, Rime d'ioise in Amori, Lodi, Lagrime, Capricci, Moralità, e Devozioni.
Trattato della vera Nobiltà, diviso in discorsi.
Raggionamenti sopra l' Arte Retorica, e particolarmente sopra l' Eloquenza Italiana.

At hæc à morborum frequentia vexatus, in lucem edere neglexit.

ANTONIUS SAPIOLUS Messanenſis Philoſophiz, & Medicinæ Doctor, inter Clirig Messanenſis Academicos ascriptus fuit. Typis tradidit

Constantiam sacra Litera à Sanctis. Virgine Messanensis scriptæ. Messinae ex typographia D. Antonii Maſſet 1699. Italicē

Trionfo, e Cavalcata fatta nelle Nobilissima Città di Messina l'anno 1701. dal primo di Marzo infino all'otto del medesimo mese per l'Accademia del Catolico Monarca Filippo Quinto, che Dio guardi. Ibid. apud Acciardum, & Arenam 1701. in 4.

ANTONIUS SARZANA Corleonenſis, Ordinis S. Benedicti Congregationis Casinenſis, Monasterii S. Martini juxta Panormum monachus, vir doctrinā, & virtutum splendore præclarus: in memorato Cœnobio, ut etiam Catanenſi, & Monteregalenſi, Priorem egit. Ut Deo totus viveret, ab omnibus curis solutus, Siciliam reliquit: at perpenſis tantæ viri virtutibus, Abbas S. Martini Camporeſ electus eſt, ibique magnā sanctitatis opulenta deceſſit. Clariſſe an. 1560; De eo Ab. Pirrus de Lebbaris pag. 199. Scripſit

Arborem creationis Mundi usque ad Carolum V,

Imp. de Viris illustribus, ac historiis illius ævi. m. s. servantur in Cœnobio S. Martini.

ANTONIUS SCILLANUS Siculus incertæ patris vixit an. 1638. quo edidit italicē

Sampogna Scillana Pastorale. Panormi apud Decium Cyrellum 1638. in 12.

ANTONIUS SEROVIRA Alicatenſis Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci doctrinā, & eloquentiā clarus. In lucem editus 8. Aprilis 1644. Ordinis habitum suscepit ann. 1632. & solemnia emisit vota 23. Aprilis 1663. Gravioribus disciplinis insignitur excultus, Philosophiam, & Scholasticam Theologiam Magister, & studiorum Moderator docuit, non sine ingenii laude Panormi, & Drepani. A' disputationibus clarus, praesertim in Generalibus Ordinis Comitibus, summo cum plausu doctrinæ splendores patefecit. In praecipuis Siciliæ Civitatibus, & alibi conciones habuit laudibus exceptas. Bis Panormi tum in Ecclesia S. Francisci, tum in principe Templo magnā cōsuetudinē frequentia, & plausu auditus in quadragesimali curriculo. Bis etiam Neapoli in Ecclesia S. Laurentii, totidem Catanæ, semel Senis cinerales habuit conciones, & eximii oratoris nomen sibi comparavit. Romæ in Ordinis Conſtitii (in quibus Custodum Custos, ut vocant, Siculæ Provinciæ interfuit) eximia effulsit eloquentiā: hinc merito Siculæ Provinciæ perpetuus Definitor enunciatus eſt. Musis gratissimus ad animi oblectamentum plura cecinit, quæ elegantissimū ingenii sui dotes satis testatur. In patrium Cœnobium secedens, & omnibus curis solutus, toto pectore ad virtutes adipsendas incubuit: & regularis observantia tenacissimus in divinarum rerum contemplatione æstuvavit. At dum virtutū studia curabat, anno 1703. invitus Siciliæ Provincialis electus eſt, eamque Provinciam prudētia, Ecclesiasticæ disciplinæ zelo, & exemplo moderatus eſt. Laudatur à Balthasare Pisano in *Armonis ferialibus pag. 88.* & Ioanne Franchino in *Bibliotheca nu. 47. pag. 77.* Edidit italicē
La Santità di Rosalia più ammirabile nelle Corti, che ne' Desertis, Oratione Panegirica, Panormi apud Petrum Insulam 1677. in 4. Pezlo paravit

Poesie.

L'inganno sferbato in Susanna. Tragicomedia.

ANTONIUS SICULUS Ordinis S. Augustini, Poeta insignis, qui floruit circa annum 1570. Edidit ut testatur Joseph Pamphilus in *Chronich. Ord. S. Augustini pag. 132.* & Thomas Gratianus in *Anaſtaſ. Augustin. pag. 136. & 137.*

Pœmata ægeia, quibus exornavit Donati Marre Augustiniani Enarrationes in Hymnos, qui cantantur in Ecclesiis, secundum morem S. R. E. in Religioſorum Ordinum Sanctor. Augustini, Benedicti, Dominici, Francisci, & Carmelitarum. Neapoli apud Horatium Salvanum 1578. in 4.

ANTONIUS TOSCANVS Erycinus Ord. S. Augustini Sacræ Theologiæ Magister, sacrarum literarum explanator doctissimus, & Concionator eloquentiā præclarus. Siculam Provinciam rexit an. 1553. De eo Rocchus Pirras not. *Eccl. Maxar. pag. 147.* Ex Antonio Cordici in *hist. m. s. Erycis lib. 3. cap. 22.* Edidit

Ora-

varietatem luculentissimam, aequè & eloquentissimam.

ANTONIUS VENETIANUS Monteregaleus Poeta celeberrimus, & Siciliae ornamentum, iure optimo Poetis Siculae Magister, & Princeps proclamatus. Partitio genere 7. Januarii ann. 1543. ortus est. In ejus vita m. s. quam ab V. J. D. D. Vincentio Auria accepi; & ut videtur, ab auctore synchrono, & Antonii familiaris scripta, legi, Antonium in lucem editum parentibus Antonello, & Elisabeth Vallone: at quia pater Venetus, passim Antonellum Venetum appellabant: hinc nostro etiam Antonio Venetiani cognomen accessit, Panormi ab igitur aetate literis admotus, egregias ingenii flores in humanioribus studiis mirabiliter patefecit, ut etiam in severioribus Philosophia, & Theologiae inter Societatis Jesu Patres, cujus aliquando fuit alumnus. Amoeniores etiam facultates peramavit ardentius, adeo ut Orator fuerit egregius, Poeta singularis, antiquitatum, numismatum, historiarum studiosus, & eruditione undique refertissimus inelargieret. Graecis literis apprime instructus sub Francisci Tolosae, inde S. R. E. Cardinalis disciplina, dum Romae humaniores doceret literas, in iis omnium admiratione profecit. A poetica facultate summam nomini gloriam comparavit: quavis enim multa Etrusca, Latina, Hispanisq; numeris cum laude cecinisset, ad Siculas attamen canenas exornandas, novisque luminibus illustrandas velut à natura excultus, Siculae poesi incumbere toto pectore vilis est: & quamvis Antonio pauci praeferre Siculi Poetae, qui vernaculâ lingua Siculas cantiones scripserint; attamen ista hoc poematis genus studio, ingenioque eliminat, ut ejus industriae Siculae Musae suprema Parnassi culmina concessidisse viderentur: ita enim hanc Spartaphormam, ita Siculas cantiones ad summam pangendi formam redegit; salubris undique consperxit, & argutiarum floribus exornavit, ut non modo omnium caleulo fuerit in hoc poetico genere facile Princeps, verum etiam ipsum superandis spem posteris penitus amputasse putetur. In ejus etenim cantionibus colligata demittuntur styli maeftas, conceptuum acumen, dictionis suavitas, animi affectus ita ad vivum expresse, ut ad miraculum canere videatur. Graeco Pindaro, Latino Horatio, Etrusco Petrarca nec per unguem latum inferior. Hinc & in Sicilia, & in Italia plausibus, acclamationibusque ejus cantiones exceptae, quas magna perquirebant aviditate: & ex celeberrimis Poetae nonnulli, qui Antonii amicitiam coluerunt, ex ipsius spoliis citati non vulgarem sibi gloriam copararunt. De his Carolus Bassolotta Nicosiensis, S. Andreae Baro, eruditione praedaris, integre scripserat librum, quo omnia quae Etrusci Poetae à Venetiani carminibus furto substulerant, perspicue indicabat: at opus morte praeventum indecivum reliquit. De Jos. Baptista Marinio Siculorum Poetarum, & praesertim Antonii Venetiani, argutius ditato, non obscure innuit Scipio Henricus in *Belii Parnassi lib. 2. pag. 135.* Ob immoderatum poeticae gloriae lauream, literatorum, ac Magnatum in se studium concitavit,

omnesque Antonium vel agnoscere, vel familiariter cum eo tractare exoptabant: inter quos non ultimus recensendus Marcus Antonius Columna Siciliae Prorex Venetiani studiosissimus, qui ipsius colloquia in deliciis habuit. Haud impari estimatione apud Comitem Albedefistam etiam Proregem, omnesque Siciliae Proreges valuit: doctissimi etenim excolitissimus, in publicis, privatisque colloquiis salubris, ac facetiis semper conspectus, auditorum animos mirifice deumolcebat. Quamvis autem acutus, lepidusque, attamen eruptentis ingenii libidine, ob aculeatos libellos pluries carceri mancipatus, tormentisque tortus, parum absque, quin publice poenas lueret, ut patet ex Antonio Ballo *Tratt. Varior. lib. 2. quæst. 14. num. 1.* Panormitani Senatus aliquando fuit à se cretis, ejusdemque benevolentiam expersus est, praesertim anno 1578, cum enim duobus trirēmbus unâ cum Carolo Afragana Terrenove Duce velificaret, ut Romam peteret, juxta Insulam Caprariâ à Turcharū piratis captus, mox apud Algerium servitutis iugo fuit addictus: quod ubi Senatus innovit, illud solo pro pretio, Antonium redemit; ejusque regressus Panormi plausibus fuit exceptus. Hiuc reliumptâ ciarâ ad pristinos cantus rediit, ac innuenera ejus carmina omni-modâ venustate conspersâ, nominis sui famam, longe, latèque propagavit: adeo ut plerique patris laribus religiosis in Siciliam convolverint, ut Antonium agnoscerent: inter quos connumerandus esset ille Etruscorum Vatum Princeps Torquatus Tassus, qui amicitiae viâculis Antonio strictus, ex ejus famâ exultimulatus, ut ipsum videret discessit, & professio Panormum appulisset, nâ de Antonii morte in itinere nuncium accepisset. Tandem dum Panormi apud Castrum ad mare, in carcere detritus detinebatur, ex quodam libello in Proregeti scripto, quem suspiciones nonnullae ipsum edidisse indicabant, successu ex inopinato casu tormentario pulvere illi affervato, statim ingens exorta ruina multos oppressit: inter hos Antonius noster dum unâ cum Barone Sinagre, & Petro Afflido comedebat, factorum prolapsu obrutus, extrinseca elapsus 19. Augusti 1593. ut ipsemet, (quod ducta per manus fama enarrat) antea predixerat. Dum cadaver ab ipsis dirutiarum edium ruderibus effoderetur, adhuc Comes Albedefista Prorex, qui cum deatunum Antonium perperisset in lachrymas abiit: ac dixisse scribunt: Siciliam Venetiani iacturâ suam, amissis ornamentum, Funus ingenti lachrymarum vi celebratum: cadaver vero in Mons Regalis Urbem translatum, in Ecclesia S. Viti fuit conditum in castello Sanctissae Virginis de Rosario, ubi diu in facies cranio publice exposito legebatur: Hoc est Caput bona memoria Antonii Venetiani de civitate Nentia Regalis. Pro ejus sepulchro hoc sibi ediderat epitaphium, ex Baronio in *Vita*, quod, & apud Leonardum Orlandinum *lib. 1. Imag. pag. 35.* legitur.

*Exanimem tumulae sculptum, qui cerni Olerem,
Hanc tumulam Pater Vinitianus habet.
At cum Pater fides bona Musa, & doctus Minerva*

Tres

Tres ceteros simul, tres iterum una simul.
Omnis longior et non indiget. *Antoni*

Anno ab Orbe rep. M. D. XCIII.
Inquireret. Antonium laudant, inter

quos Franciscus Baronius de *Mact. Panorm. lib. 3.*
cap. 3. pag. 114. In *Sicula Nobilit. Ampliaturo* pag.

74. & in *Vita*, quoniam editis operibus praefixit Jo-

seph Galeanus in *Musis Siculis* par. 1. pag. 1. & par.

4. pag. 1. Petrus Cattera in *epigram. lib. 1.* pag. 141.

Scipio Hieronymus in *Bellis Parnasi* lib. 2. pag. 137.

& lib. 3. p. 228. Leonardus Orlandinus in *disertis*

Siculis pag. 80. Honorius Dominus, Caramella in

Musis pag. 39. Michael Foleseus in *notis*, Mat-

thaeus Donia in *Ecloga inscripta Mactens*, Vincen-

tius de Joanne in *Panorm. Triumph.* lib. 12. pag.

123. Vincentius Auria in *Chiron. Prolegom. Sicula*

pag. 67. ubi ex Typographi incuria obisse legitur

29. Augusti, & pag. 227. & hic alios omittam.

praclarissimus Joannes Marius Crescimbeni in

eruditiss. histor. Poetis Vulgaris lib. 2. pag. 82. &

lib. 4. pag. 157. Duplicem vidit Antonii Imaginem

ae sculptam, ac duplici exornatam inscriptione.

Harum una haec habet ex Fränk. Baronio.

Haec potius mellita suos fere Hybla liquoris.
Quam tu dulce tuo est gustare carmen Olor.

Hac tibi fideretis. Tuli vox iusta ab astris.
Qua datus astra parem sunt habiturus modum.

Altera verò ex Hieronymo Basilico Messanense.

Qui Minici ripas, & stagna fovemur arietis.
Et qui Strymonias ecce beatis aquas.

Cedite Trinacria, & Regalis gloria Montis.
Dulcius in vestro carmine cantat Olor.

Verterque Poeta ad Vatis praestantiam, & Nephia

gentilium Antonii, quod Olor fuit, alludere

videretur. Multa scripsit Antonius; quae verò ex-

stant, haec sunt:

Antonii Vindiani Sientii Poeta celeberrimi Epi-

grammata quasi omnia, Inscriptiones, Fontium de-

scriptiones. Panormi apud Alphonsium de Isola

1648. in 4. Ex his nonnulla sunt recusa in selectis

Epigrammatibus editis Panormi apud heredes

Jacobi Maringio 1656. in 12. Antonii Vindiani

Epigrammata, quae nonnulla sunt recusa in selectis

Epigrammatibus editis Panormi apud heredes

Jacobi Maringio 1656. in 12. Antonii Vindiani

Epigrammata, quae nonnulla sunt recusa in selectis

Epigrammatibus editis Panormi apud heredes

Jacobi Maringio 1656. in 12. Antonii Vindiani

Epigrammata, quae nonnulla sunt recusa in selectis

Epigrammatibus editis Panormi apud heredes

Jacobi Maringio 1656. in 12. Antonii Vindiani

Epigrammata, quae nonnulla sunt recusa in selectis

Epigrammatibus editis Panormi apud heredes

Jacobi Maringio 1656. in 12. Antonii Vindiani

Epigrammata, quae nonnulla sunt recusa in selectis

Epigrammatibus editis Panormi apud heredes

Jacobi Maringio 1656. in 12. Antonii Vindiani

Epigrammata, quae nonnulla sunt recusa in selectis

Epigrammatibus editis Panormi apud heredes

Jacobi Maringio 1656. in 12. Antonii Vindiani

Epigrammata, quae nonnulla sunt recusa in selectis

Epigrammatibus editis Panormi apud heredes

Jacobi Maringio 1656. in 12. Antonii Vindiani

Epigrammata, quae nonnulla sunt recusa in selectis

Epigrammatibus editis Panormi apud heredes

Jacobi Maringio 1656. in 12. Antonii Vindiani

Epigrammata, quae nonnulla sunt recusa in selectis

Epigrammatibus editis Panormi apud heredes

Jacobi Maringio 1656. in 12. Antonii Vindiani

Epigrammata, quae nonnulla sunt recusa in selectis

Epigrammatibus editis Panormi apud heredes

Jacobi Maringio 1656. in 12. Antonii Vindiani

Epigrammata, quae nonnulla sunt recusa in selectis

Epigrammatibus editis Panormi apud heredes

Historia della Città di Pianea, quam sepius citat ipse Chiarandanus, & nonnulla proculit ejusdem operis fragmenta.

ANTONIUS VINUTIUS Netivus vir eruditus presertim in rerum naturalium scientia. Claruit propè annum 1516. Ipse meminerit Vinc. Littara de reb. Neutis pag. 150. & Rocchus Pirrus not. Reg. Syracus. pag. 227. Edidit

de *Agricoltura*. Opusculum. Neapoli per Sigismundum Mayr 1516. in 4. & Venetiis apud Melchioram Seltam 1536. in 12.

Epitome D. Comadi ex Pirro cit. & Odr. Caetano in animad. ad tom. 2. Sanctor. Siculor. pag. 85, ubi est Typographi errore Antonius Venetus vocatur.

ANTONIUS DE VIRGILIO Saugensis Jurisconsultus doctrinâ instructissimus, inter primarios causarum forensium Patronos effulsit. Sanctiss. Inquisitionis fuit Consulator, & Fisci Patronus. Panormi decessit 18. Novembris 1643. & in Ecclesia S. Nicolai Bononiorum sepultus est. Ipse cum laude meminit Rocchus Pirrus not. Eccl. Mazur. p. 339. Edidit

de *Legitimatione persone contrahentis, & in judicio comparantis*. Panormi apud Alphonsum Hoylam 1640. in fol.

ANTONIUS VISALI Messanensis Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci, ne dum vitâ integritate, quàm doctrinâ præclarus. Martij denderio ælians, bis ad barbaras regiones iter direxit: sed obstitit Domini voluntate, vel ægritudinum molestiis, vel tempestatum vi recentis, regredi coactus est. Cum simplicitatis candore doctrinâ præstantiam composuit, nam Sacra Theologiæ laureâ insignitus, ingenii sublimitate excelluit. Placidus Sarnperius in *Iconolog. M. V. lib. 2. cap. 8. pag. 179.* anno 1431. Siculæ Provinciæ præfuisse affirmat: at Philippus Cagliola explor. 3. Prov. Sicilia Minor. Conv. pag. 58. ubi de eo scribit, & pag. 39. ubi Catalogum Siculorum Provincialium retulit, de hac Antonii dignitate altum silentium: eoq; anno Ioannem Picem Caranensem Provinciam Siculam rexisse ait. Scripsit

Super Sententiis.

ANTONIUS URA Mylenis Sacra Theologiæ professor, Poeta Latinus, & Italus. Hujus habes *Dissertationes Epistolares ad Amicum de Ollas, quibus stemma, & Patria D. Francisci Alessi de Paula vindicatur, à D. Antonio de Amico nobili Myleni, D. Antonii Fra S. T. Professoris elucubratione, ad concinnum stylum redactas.* Messanzæ est typographus Vincentii de Amico 1693. in 12.

ANTONIUS VSO DI MARE Panormitanus, ex Leone Allatio in *Dramaturgia Ind. 8. p. 580.* ubi de operibus ineditis, Italice scripsisse testatur

Il *Pazzo offeso* Comedia recitata in Palermo per comandamento del Senato l'anno 1584. in prosa.

In relatione verò Vincentii de Auria edidit anno 1553. Comediam hanc, coram M. Antonio Columna Prælege peractam, additis intermediiis Philippi Parutz, Hieronymi Barchinæ, & Antonii Venetiani.

APOLLODORVS Poeta Comicus ex Gela Sicilia urbe, nunc eversa. Duos Apollodori nomine Poetas fecerunt Athenæus, & Pollux, Carystium unum, alterum Geloum. De Geloo Athenæus lib. 3. cap. 35. p. 125. & Julius Pollux *onomast. lib. 4. cap. 2. pag. 172.* & alibi. De Carystio autem Athenæus lib. 6. cap. 10. pag. 243. lib. 7. cap. 6. pag. 280. & alibi: utriusque meminit Pollux lib. 10. cap. 31. pag. 489. Hinc licet Vossius de *Poetis Græcis cap. 8. pag. 59.* innuat, quòd aliquibus idem videri possit; tabulam enim inscriptam Grammatodippon Pollux Geloo, Athenæus Carystio concedit; at unus ab alio est diversus: unde concludit Vossius: Idem videri possit Carystius, & Gelous. Sed Pollux eos aperte distinguit. Uterque ab Apollodoro Comico Atheniense diversus, qui fabulas 7. scripsit, de quo Suidas tom. 1. pag. 375. & Vossius loc. cit. Fuit noster Apollodorus Gelous Poeta Comicus, & ex Suida loc. cit. & Gyraldo de *Poetis hist. dial. 7. cap. 292.* vixit temporibus Menandri Poetæ, qui teste Laurentio Crasio in *hist. Poet. Græcor. pag. 339.* natus olymp. 109. obiit olymp. 121. Eodem Menandri tempore vixisse tradunt Vossius cit. Lud. Moretus in *diff. tom. 1. pag. 293.* & Gesnerus *Biblioth. pag. 70.* olymp. 124. Fuit autè teste Gyraldo, & Gesnero inter primos, ac præcipuos novæ Comediæ Poetas. Comœdias verò his prænotatas titulis scripsit, nempe *Apocarteron*, seu *Philadelphus* ex Suida. *Philadelphus*, seu *Tindores* ex Gyraldo. Inedia sibi mortem consciscens, & dicebatur *Philadelphus* ex Vossio cit. & Athenæo l. 11. c. 6. p. 473. aliiq; de *Sophal* ex Suida: sive *Tindores* ex Vossio, & Gesnero cit.

Hiera, hoc est *Sacra*, ex Suida, Gyraldo, Vossio, & Gesnero.

Grammatodippon, hoc est, *Litlam Procyator* ex eisdem, & Jul. Polluce lib. 7. cap. 33. pag. 371. Casaubonus perpendit in *confid. ad Athenæum lib. 7. cap. 6. pag. 501.* quòd vel à vero desecit Pollux lib. 10. cap. 33. pag. 479. vel Athenæus lib. 7. cap. 6. pag. 280. ille enim hoc opus Apollodoro Geloo tribuit, hic verò Caristio: nisi antiquorum Criticorum fuerit error circa hujus Comœdiæ auctore. Sed nostrò Geloo etiam Suidas concedit. Addit & Casaubonus, Suidam memorasse hanc Comœdiam inscriptam Aristodippon, sed eadè esse ac Grammatodippon putat. Ex citatis Suida, Gyraldo, Vossio, & Gesnero nostri Apollodori sunt etiam

Psendæus.

Sisyphus.

Eschion.

Animo Poetis ex Athenæo lib. 3. cap. 35. pag. 125. & Vossio.

Psendajax, sive *Falsus Ajax*, ejus meminit Pollux l. 10. c. 31. p. 489.

De *Templo Poetis* Polluci memorata lib. 10. cap. 51. pag. 503. ubi dubitat an Apollodoro, an Philoni, potius ascribenda. Ambigit verò Vossius sine Geloo, an Atheniensis Apollodori. Addit Gesnerus in *Bibliotheca pag. 70.* hanc etiam fabulam ex Athenæo scripsisse, cui nomen

Apuleius: ex aliis vero has Apollodoro ascribuntur *Antergetes, Aeneas, Amphiaratus, Diaballus, vel Calumnator, Proctomene, Himatipolis, Phanostrate, Sphatomeus, Taurapola*; sed ex his, quasdam Apollodoro Carystio tribui affirmat. Tādem de Carystio scribens has exhibet inscriptas: *Grammatopaeus, Hecereja, Proctomene, Himatipolis, Sphatomeus*: at addit, à quibudam Celso ascribi. Ex Apollodori nostri operibus aliqua, supersunt fragmenta, sive sententiae in libro cui titulus: *Sententiae insignes Græcorum Quinquaginta Comicorum, quorum opera integra non extant, latino idiomate collectae, Ignatii Albani opera denno in litem edita*. Brixiae apud Bartholomæum Fontanum 1612. in 12. & in libro: *Excerpta ex Tragediis, & Comædiis Græcis, tum quæ extant, tum quæ perierunt emendatæ & latini versibus redditæ, Auctore Hugone Grotio*. Parisiis 1626. *Apollodori Geologi Græcæ*, prodire an. 1569. in 16. ex indicet Bibliothecæ Barberianæ tom. 1. pag. 58. Tandem Gyraldus Gesnerus, & Vossius cit. ex auctoritate Donati tradunt, Tettentium Comædiis inscriptas, Phormion, & Hecyra à Comædiis Apollodori exscriptis. De Apollodoro vide etiā Fazellum dec. 1. lib. 5. cap. 3. pag. 127. Humbertum Goltziū in hist. post. Sicil. pag. 89. Scipionem Tettum in comen. de Apollodori, & Laurentium Crasium in hist. poet. Græc. pag. 51.

APOLLONIUS A SS. TRINITATE Campanatensis Ord. Excelsætorum S. Augustini, natus 20. Decembris 1619. ex familia Tuccito, Ordinis habitum accepit 17. Augusti 1634. & solemniter emisit vota Panormi 21. Decembris 1635. Absoluto studiorum curriculo, triennio Philosophiam, novennio Scholasticam Theologiam Scholasticos suos docuit, Ordinis sui juniores instruxit Prioris munere Drepanitæ, Panormitanæ S. Gregorii, & Cammaratensis Conobium rexit. Panormitanæ Provinciæ præfuit; ac tandem ad supernam Ordinis dignitatem evectus est, Generalis Romæ electus. Joannis Lozani Archiep. Panormitanæ fuit à consiliis, & confessionibus: ac demum Panormi decessit 9. Octobris 1685. Ad aliorum preces scripsit, & edidit italicè

Esaminatorio, o modo di confessione per farsi con puntualità & speditezza. Post alias editiones prodiit Panormi apud Gramignanum 1701. in 12. Opus reliquit m. s.

De Rhetoricæ præceptis.

APULEJUS CELSUS CENTURIPINUS (Centuripæ Urbs Siciliæ, nunc vulgò Centorbi) Medicus præstantissimus. De eo Scribonius Largus lib. de compon. medicament. cap. 171. Fazellus de reb. Sicil. dec. 1. lib. 10. cap. 2. pag. 216. & Goltzius hist. post. Sicil. pag. 92. qui affirmant, quod cum in ejus patriâ canes sæpius rabie aggressi laterales mortus non modicè jacturâ in cives instigarent, ipse patriæ amore extimulatus singulis annis salutarem pharmacum contra canum rabiem exegitabat, civibusq; suis transmittēbat. Valētis, & Scribonii cæpi, celeberrimæ Medicorū præceptor fuit, teste eodē Scribonio loc. cit. cap. 69. & 171. Claruit Augusti Imp. tempore ex Octavio Caetano in animad. ad tom. 5. s. c. sicut. pag.

106. Ex Morerio in dict. nom. 1. pag. 700. quem sequitur Coroneti Biblioth. rom. 4. n. 823. p. 471. sub. Tibetio circa an. 30. & 35. humanæ Mente. Marcellus Empiricus, qui sub Theodosio, & Gratiano vidit Apulejum inter eos recenset, quid de medicina melius scripsit, ut ait Morerius citatus. Scripsit librum

de Herbis; quem inconfutè nonnulli Apulejo Madaurensi Philosopho Platonicè ascribere. Prohūit cum ejusdem operibus Lugdunū Viūdu Antonij de Hæthy ad inigne sancti Oribasii 1614. in 8. Quod autem opus hoc ibi editū, & inscriptū de Medicamentis herbarum, non sit Apulei Madaurentis habetur ex Joannis Perso in observat. ad ipsum, ibidem editis pag. 104. ubi ait in libello etiam de virtutibus Herbarum, quem ego viderex sim; si unquam ascribo Apulejo: Celsus Rhodiginus test. antiq. lib. 20. cap. 19. scribit propterea herbam sceleratam: Hæst Apulejus; sed ista ræson est de Platini commentariis; Ex his utriusque dubitasse doctos, essetne hoc opus Apulei Madaurentis. Jo. Mollerus de scriptoribus Romanis cap. 4. n. 4. pag. 354. ex homonymiæ vitio, Madaurentis ascriptum putat. Jo. Albertus Fabricius in Biblioth. latinæ pag. 179. inter Apulei Madaurentis opera dubia, vel supposita; hoc opus de herbis collocat, atque nūquam opus hoc existimare inter Apulei opera; sed sub Apulei Platonicæ ulcè nomine, cum Antonii Musæ sibiello de Botanica, Basileæ 1528. in fol. 22. calem Plinij V. L. Seriani, & an. 1537. in 4. Tiguri cum commentario Gabr. Hummelbergii. Ad ist. Fabricius pag. 140. quod in alunt quidam Apulejo Celsi medicæo adscribere, qui Augusti ævo floruit; sed Justinus Scriptoris fuisse putat; qui Dioscoridensi, ut nūquam præ manibus habuit; ambigit tamen quod forte ex Apulei Platonicæ medicine libris, aliisque auctoribus collectus; contra dicitur sic liberi sed Hummelbergius ab Apulejo ipso ita scriptum fuisse nō dubitat; ac facitur codices nūquam depravatos, & mutilos ad nos pervenisse. Fabricius tandem ad aliud opus suum inscriptum Centuria Plagiatorum n. 58. testorem remittit, in quo teste Jo. Mollero cit. Veterum de illo loca exhibet, sed Madaurentis, videretur videtur. Thomas Reinesius cap. 30. ad Hosiandum pag. 136. dubitantur ait. Fuit Apulejus Celsus, Centuripinus Siculus, Felsi Valentis, & Scribonii Largi, qui fuerit sub Claudio; Præceptor; hujusque, quæ circumferuntur, Botanica; vel hic est; in quem referuntur: hic enim videtur adferre in sua illud, Mocerius, cum Coronellio etiam cit. Apulei Celsi opus hoc putant, additque Morerius ibi: hujus stylus ex Augusti, & Tiberii temporibus hanc videtur; avex autem parte parum confusis stylo Platonicæ Philosophi apparet. At nostro Apulejo Celsi sine hesitatione accesserit Andreas Tirachetius de nobilit. cap. 3. 1. pag. 139. & Otho v. Cæcilius cit. In vita Apulei Madaurentis ex recensitione Bonaventuræ Vulcanii edita Tur. Parisiorum 1801. fortan & eodē Vulcanio scripta, legimus quod opus de herbis esse in editione Basilienis Madaurentis ascribitur; postus Apulejo

Apuleio Celfo stibibendum, quamvis Augusti Tib-
berique tractat non sapiat, p. 2. de gustat. Roma-
nae defectu. In vita etiam ejusdem cum ipsius
operibus editis ad usum Delphini à Juliano Spon-
dio, Parisiis. 1688. de hoc libro haecur et scribit
hinc Platonica. Ad usum Delphini. sed et ad usum
venerunt scriptum. Apuleio Celfo medico videntur.
Prodit opus de Herbis. v. d. Ant. Antonii. Van-
derlinden de scriptis. med. pag. 713. et non 71.
Basilis apud And. Cerasdum 1548. fol. cum
cum aliis de re medica libris, & apud Joannem
Oporinum. 1599. in fol. Parisiis. 1602. Cuiuslibet. W. S.
shelton 1528. in fol. cum Galeo libro de Plurim.
tudine. Venetiis apud Aldum. 1547. in fol. f. 112.
De re. Rebus. fragmenta. aliquot. Exstat in li-
bris. De re. Rebus. Scler. lib. 1. X. C. C. C. C.
Joannis Ale. Bracciani. opera in lucem. Basil.
Basilis apud Rob. Winter. 1530. in 8. latine. Ja-
no Cora. in interprete. Ibid. apud Frobenium.
1549. in 8. ex. Van der Linden de scriptis. med. pag.
85. Operis hujus auctor noster Apuleius putat
Vulcanius in vita. Apulei. Mediceus. de Mo-
rta. in dist. Librum hunc citat Palladius. lib.
de re. rustica. Constantinus. vel ut alii voluit. Cal-
purnius Bassus in lib. inscript. Geoponicis. qui Con-
stantini inap. nomine editus est. ex eo multa rap-
tuus est. eodem Vulcanio teste. Tiraquellus cit.
de Simero epist. Biblioth. Gesner. pag. 16. His ad-
derem.

Libellum de Betonica. Hunc ut observat Simple-
xus in epist. Bibl. Gesner. pag. 123. et Vandelinus cit.
pag. 1077. quidam Antonio Muz. nonnulli L.
Apuleio ascribunt ac nostri Apulei fortis suspitionem
Ipsam recognovit. emendavit. & commentariolo
illustravit edidit. Figuri Gabriel Hammebergius.
ex Simero cit. pag. 14. 56. et 122. prodit etiam
in volumine de re. medica. Basilis apud And.
Cerasdum 1548. in fol. & apud Jo. Oporinum
1549. in fol. Tandem addidit quod Servius in
Virgil. Georg. lib. 3. in com. dia. fert. tristis fuerat.
Apulei librum de arboribus citat. ac eandem ad
librum de Herbis. puto. quam Rhodigianus test.
antiqu. lib. 20. c. 19. de Plantis vocat.

ARCHANGELUS ADRAGNA Panormitanus
Ord. Strictioris Observantiae S. Francisci. S. Theo-
logiae Lector. Concionator. Provincie Panormita-
nae Definitor. & Canonici Panormitani S. Ma-
rie de Jesu Cultor. doctrina. & morum. integritate
ornatus. Obiit Panormi anno 1688. Edidit
italice.

Vita. & Viri. del Ven. Servo di Dio F. Bernardi-
no della Sambuca. Laico de' Minori Osservanti Refor-
mati della Provincia del Val di Mazzara. Panormi
apud Thomam Romolanum 1688. in 4. f. 112.

ARCHANGELVS CAPRONA Panormita-
nus Ordinis Capucinorum nobili genere natus.
mundi blandimenta. divitias. honoresque desin-
navit. & in ipsa aetate flore Capucinorum Or-
dinis amplexus est. anno aetatis suae 19. maxime
conculsa animi. consuetudine omnes partis conatus
eluse. qui summo studio stium. quem unice
diligebat. ad seculum revocare conabatur. Hic
animo contentione piumam vitam rationem. ag-

gressus eduxit brevesque virtutes omnibus. & ab-
solutissimam perfectionem animum. cumulaverit.
Apud hunc. Spiritus. concionatoris munus suscep-
it. ac. tanto. animarum zelo. ut. cum. de. fuisse
denuntiantem. quidam. ignis. jacula. vel. fulmi-
nes. verba. dixisset. idcirco. i. a. quoniam. corda
peius. venerabat. mirum. in. modum. infamabat.
ac. omnino. rursus. concitabat. Hinc. ad. me-
lores. frugum. immittens. revocando. i. ingenia
quoniam. luctu. assequens. etc. Nonnulli ad vo-
cans. clamorem. excitati. mundi. illecebras. ani-
mad. vacantes. ad. Regulares. Magines. mulieris
multae. ad. monialium. gymnasia. convolarunt. Drex
pani. Viris. praeteritis. admirabilem. predicationis
suae. vim. experta. esset. Archangeli. enim. con-
ciones. haud. civitatis. sed. Canonici. speciem. dis-
solvi. regulari. instructissimi. aliquando. serva-
vit. ibi. tria. crevit. sodalitia. quorum. unum. totum
erat. qui. animam. agentibus. in. Nocomio. ad-
dissent. ut. fide. arboribus. monitis. ad. mortem. fan-
tiae. obitum. jaceant. Aliud. Monds. Pietatis.
quod. pauperum. agitati. consuleret. Tertium.
vero. quod. in. pauperum. carceri. mancipatis. to-
tus. fuerit. Mulieris. etiam. exstimulavit. ut. do-
mum. pro. pauperibus. convalescentibus. funda-
rent. Pia. haec. omnia. solidissima. muniv. statu-
tis. identissimam. erga. Deam. ac. proximos. ex-
stavit. amoris. praefectum. pauperes. quos. mirifice
juxta. vires. levare. curavit. Humilitatis. suae. ex-
plum. illud. edidit. per. alios. egregium. quod. etiam
Custodem. agere. orem. singulis. hebdomade
sabbatis. manet. humeris. appens. panem. olliv.
tini. de. electio. emendicabat. ac. sarcina.
gravatus. ad. Canonium. regrediebatur. Tandem
non. fuit. virtutis. genus. quod. non. esset. persansit
cunctatus. idcirco. meritorum. coronam. redimitus.
ad. Coelum. transiit. magnam. relictam. facultatem.
opinione. Obiit. anno. 1577. Vide. Zaccariam. Bo-
verden. anal. Caput. to. 1. m. 1577. n. 20. Dion-
ysium. Genetium. in. Biblioth. Capuce. pag. 39. &
Formatum. Hubertum. in. menolog. Ord. S. Franc. 23.
febr. pag. 358. edidit. ex. Dionysio. citato. in. 16.

Servus. &. documenta. pro. Confraternitatis. do-
mus. Hospitalis. Montis. Pietatis. &. Misericordiae
erectis. in. Civitate. Drepanensi. Panormi. 1573.

ARCHANGELVS GARINVS Afforches Ter-
tius Ord. S. Francisci. natus an. 1614. Religionem
ingressus est an. 1671. Gravioribus disciplinis
abbundè instructus. Magistri. ac. Sacrae. Theolo-
giae. lauream. obtinuit. Romae. in. Sapientiae. Aca-
demia. Philosophiam. docuit. Romae. in. Collegio
S. Pauli. ad. Atrium. ut. etiam. Regentis. mune-
re. Scolasticam. Theologiam. in. Cenobio. Roma-
no. SS. Cosmae. & Damiani. ubi. novam. Conci-
liorum. Academiam. excitavit. quae. exinde. in. Col-
legium. de. propaganda. Fide. translata. est. Pro-
vincialis. titulus. Provinciae. Patrimonii. S. Petri. in.
Vincentis. & Generalem. examinator. egit. Anno
1677. Affor. obiit. 10. Septembris. 1690. Edidit
in. Cirillo. Apostolorum. Romae. in. typographia. Pau-
lo. Moreo. 1690. in. folio. expanso. Edenda. reliquit
in. philosophiam. Rom. 1. m. 1690. &
in. Theologiam. in. obeliscum. in. 1690. Tom. II.

m. 4. in fol. fervantur in patrio Conobio: ARCHANGELUS MESSANA Netinus Ord. Obervantium S. Francisci virtute, & doctrinā conspicuus, claruit propē annum 1560. de quo hocchius Pittus not. *Ecl. Syrac.* pag. 250. quem sequitur Wadignus de *Strip. Minor.* pag. 39. scripsit testatur: *libro obsecris characteribus exaratori.*

ARCHANGELUS A S. NYMPHA Panormitanus Ord. Excalceatorum S. Marie de Mercede, ex familia Burzio natus 17. Septembris 1664. Religionis habitum suscepit anno 1679. Eminentissimorum spatilis doctrinam acceptam aliis explanavit, & Sacram Theologiam docuit. Concionatorem etiam cum laude egit: & Motycensii Conobio praefuit. Vixit, ac edidit italicē

L'Oracolo della Sanità Palermitana eretto sopra Mo nti. Oratione sacra in lode di S. Rosalia Vergine, e Protettrice di Palermo. Panormi apud August. Epurum 1696. in 4.

ARCHANGELVS SCANDURA Acentis Ordinis Capuecinorum, Concionator illustris, tyronum instructor, & pluries Messanensis Provinciae Desinitor. Fuit in sacrarum litterarum studiis versatus; ac obiit in patria 27. Maji 1679. Ipsum laudat Dionysius Genuesis in *Bibl. Capuecinorum* p. 39. Edidit italicē

Albero della Vita discorso Panegirico in lode della Glor. V. e M. S. Venera. Melitani apud Jacob. Matthai 1666. in 4.

ARCHANGELVS TROPEA Acentis Ordinis Strictioris Observantiae S. Francisci Provinciae suae in Sicilia Desinitor, & Custos. In quadragesimali curriculo conciones habuit Panormi in principe Templo, & alibi. Adhuc superites apud suos vivit. Edidit italicē

Il Gran Segno Apocalittico del Cielo Palermitano. Oratione Panegirica de D. Rosalia. Panormi apud Jo: Adamum 1695. in 4.

ARCHESTRATVS celeberrimus Poeta Siculus, Syracusanus, vel Gelous, Athenaeus enim *lib. 1. cap. 4. pag. 4.* Syracusanum, vel Geloum dicit, & *lib. 4. cap. 17. pag. 162.* Geloum voluit hinc Vossius de *Poetis Graecis* pag. 85. & Morerius in *dist. tom. 1. pag. 316.* Syracusanum, vel Geloum enunciant Archestratum. Litterarum studiis additus sub Terpsionis disciplina, ex Atheno *L. 8. cap. 3. pag. 337.* Vossio, cit. & Gyraldo de *Poet. hist. dial. 3. pag. 109.* oratoriā, & poetica facultate claruit; & omni genā eruditione fuit illustris. Eodem Atheno teste *lib. 7. cap. 20. pag. 288.* Philosophus fuit Pythagoricus; doctrinam verō voluptatibus, gulā vitis, ac insatiabili voracitate deturpavit ciborum erentim deliciis plurimum indulsisse. Ut commodiū ventris studio vacaret, terrarum orbem perlustavit, & quae ad gulam oblectandam expedirent, & ubi preclatoria ciborum genera nascerentur, diligentius perquireret, ex Atheno *lib. 1. cap. 31. pag. 116. lib. 7. cap. 22. pa. 326. & cap. 18. pag. 314.* Ab eodem Atheno *lib. 7. cap. 5. pag. 278.* Oplodadali vocatur, nempe ut Delacampius exponit in *annor. ad Athen. pa. 747.* Variosum Opsoniorum Magister 1 addidit Athenus. *Idem ait.* Chryppum Philosophū dixisse, quod Ar-

chestratus Epicuri, & eorumque discipulorum fuk dux, & magister; quod & repetit *lib. 3. cap. 22. pag. 101.* eodem Oplodadali nomine pluries Archestrati meminit Athenus; nempe *lib. 3. cap. 22. pag. 101. lib. 7. cap. 8. pag. 285. cap. 22. pag. 326. deo lib. 7. cap. 12. pag. 294.* Sardanapali vicinā origine ait eodem libro *cap. 14. pag. 301.* Coenarum ductum, & perfectionem nominat, & *cap. 20. p. 326.* Opfartyem, idest ex Delacampio in *annor. pag. 952.* cibi condiendi petrus doctor, *lib. 3. cap. 3. pag. 101.* vocatur, parandi variis modis obsonia peritissimae *cap. 24. ejusdem libri pag. 105.* parandi obsonii Ingeniosus artifex *cap. 26. pag. 112.* Helluo, catilloque *cap. 31. pag. 117. & lib. 8. cap. 6. pag. 342.* Helluo: *lib. 3. cap. 33. pag. 119.* Felisius: *lib. 4. cap. 17. pag. 163.* ex sententia Timonis, voracē appellatur: *lib. 7. cap. 17. pag. 310.* Helluonum, Helioidas: *lib. 9. cap. 14. pag. 399.* Ingeniosus variorum obsoniorum enarrator: & tandem *lib. 7. cap. 18. pag. 312.* Voluparius Philosophus. At Iulius laudes non praeferit Athenus multis in *id. lib. 7. cap. 17. pag. 310. & 311. & cap. 24. p. 328. cap. 20. pag. 321.* Virum sapientem vocat *cap. 21. ejusdem lib. pag. 325.* multiplici terū litiō celebrē appellat. *Idem. p. 335.* Panosius: *lib. 7. cap. 16. pag. 307.* Eleganter. Esti cibis mirum in modum se ingurgitabat, attamen nimium in sece fuit, teste Aliano *var. hist. libro. cap. 6.* Atheno *lib. 12. cap. 13. pag. 552.* & Morerio *dist. tom. v. pag. 316.* adeo ut cum in hostium manibus inculcisset (à Ptolemaeo captum ait Tobias Magirus) ad luncem appensum, vix oboli pondus aequaverit: hinc Tobia Magiro in *Eponymologio critico* p. 23. fuit dictus *ambrosi* *trajner.* Inopie angustis vexatus vixit: ideoque cum nescio quā, Archestrati egestatem, ac carnium suorum praestantiam perpenderit, ita dixisse ait Plutarchus de *fortitudine Alexandri, & Gyraldas de Poet. hist. dial. 3. p. 109.* Archestrate si cum Alexandro fuisses, tui cuiusque carminis praemium Cyprum, aut Phoenicem tulisses: quo facile deducit Archestratum egre-gium, sed inopem fuisse Poetam. Vossius cit. inter incertae patris Poetas collocat Archestratum; sed ex his à Plutarcho relatis colligimus post Alexandri Magni evum florasse; ut recte observat Laurentius Crassus de *Poet. Graec. pag. 58.* Hinc Franc. Patritii lapsum videmus; qui *Poet. dec. dist. lib. 1. p. 93.* ait, temporebus Alexandri, & paulo post Chrysippum Stoicū vixisse. Profecto post Alexandrum claruit, sed ante Chrysippum; Athenus enim *lib. 6. cap. 5. p. 278.* ait quod Chrysippus dixit, Archestratum Epicuri, & discipulorum ejus Magistru; & ducem fuisse: & *lib. 3. cap. 24. p. 104.* affirmat, quod eum Chrysippus Archestrati Gastrononiam legisset, Metropolin Philosophi Epicureae vocavit ideoque ante, non post Chrysippum florandum Archestratis. Bonannus Syracus *lib. 1. p. 274.* cum Patritii sententiam rejecisset, multo ante Alexandri tempore vixisse putat, circa olymp. 84. sed non multo ab Alexandri seipote remotū puto. Scripsit Archestratus poetiarum opus de Cibus, hoc est de panoratū. *Gastronomia, seu Hedyphagia; ab illis dicta Dip-*

sphaeras Archimedis, in harum una Solis, Lunae, ac quique planetarum motus spectabatur: in alia vitrea contrarii circuli motus. Archimedis inventum facere intervacia corporum Coelestium ex Macrobio in *sem. Scipionis lib. 3. cap. 3.* Vt Aegipii terram commodè rigarent, & Nili aquas in altum efferrent, Coeleam adinvenit, teste Diodoro Siculo *lib. 1. num. 34. & lib. 5. num. 37.* De ea etiam Vitruvius *lib. 10. cap. 11.* Gasp. Schotus in *mech. Hydraul. Pneumat. par. 3. class. 3. mach. 1. p. 338.* Salmasius ad *Solin. p. 589.* hanc ex Blancano cit. Ioseph Cedrenus ævo suo instantavit: & ad ipsius æmulationem, Archimedeam Coeleam extruxit Ath. Kircherius, quam in suo Museo Romæ spectatur, ut ait Georg. de Sepibus in *Musæo Kircher. p. 4.* & Hofmannus in *suppl. lex. tom. 1. p. 152.* Aegyptias etiam tetras, villasq; ageribus cinxit, pontium fundamenta posuit, quibus à pago in pagum transiit in Nili alluvione, teste Gregorio Abul-Pharaj in *hist. compend. Dynastiar. apud Thomam Pope - Blount in censur. celebr. auctor. pag. 44.* Hieronis iussu cum aurea corona condita fuisse, & artificis fraus argenteum in illam admisisset, modum excogitavit, quo fraudem depræhendere, eumque describunt Vitruvius *lib. 9. cap. 3.* Proclus *lib. 2. cap. 3.* Priscianus siue Remus Faunius, vel Q. Rhemnius Faunius Polemon de ponderibus, & mensuris, aliiq; Hydraulicum organum etiam adinvenit admirandum, quod Tertullianus de *anima cap. 5.* aliiq; describere. Machinam etiam extruxit, cui nomen Divalsile, ex Galeno in *Hippocr. lib. 4.* apud Bonannum cit. *p. 325.* eamque esse puto ac instrumentum ab Oribasio *cap. 6. de machin.* & Ioannes Correo definit. *medicin. v. Polypastion p. 384.* Polypastion vocatum, undique incisum, eumque ad medicum usum accommodatum, Vitrem siue Trypastion appellant, quo membra dissoluta consolidant, ex Oribasio cit. *cap. 26.* vide etiam Rivalium in *Vita.* Specula Parabolica, quibus hostium naves igne concepto, concremavit, ut infra: et si aliqui minus sapientes, quia ad hanc inventionem pertingere non potuerunt, negare audeant. Optimum primum adinvenit proportionem cylindri ad sphaeram, teste Claudio Francisco Milliet in *ægypt. mathem. tom. 1. tract. primus. de illustr. Math. p. 9.* Occultam notam, quam Scitalam nonnulli vocant excogitavit, cuius meminerit Tritemius in *Polygraphia p. 17.* Gasp. Schotus in *scibla Strategographica class. 8. cap. 1. §. 2. pag. 283.* & Mogli. *Cryptographica syntagm. 1. §. 1.* aliiq; Instrumentum, quo quodcumque pondus è loco suo dimovere posset invenit: hinc factabundus dicebat Mundi machinam è loco suo divulsuram, si extra mundum locus esset, ubi instrumenta sua niti possent: ideoque ipsius dictum memorant,

hic ubi contestam, & Culum, terram, movebo. Consule Plutarchum in *Marcello, Athenæum lib. 5. cap. 7.* Sinesius de *insomniis*, & Blancanum in *Chrostol. Math. pag. 47.* Ut hanc ingenii sui vim ostenderet, à Hierone rogatus, onerariam navem emit ingeniem, magnæq; ponderis gravatam voluit: & quam vix innuere vi viribus singul collatis

in mare deducere potuerunt, Archimedes parvo adhibito instrumento, licet longè distaret, statim ad se attraxit, tanquam per mare decurrentem. Navem etiam admirandam, immò verius parvam confexit Urbem Hiero, tum ex magnitudine, tum ex rerum artificio, tum denique ex omnibus officinis singularè. Ipsam exactè descriptam habemus ab Athenæo *lib. 5. cap. 9.* Fazello de *rebus Sicil. dec. 1. lib. 4. cap. 1.* pag. 97. Fabio Vigile apud Maurolycum *hist. Sicil. lib. 1. pag. 23.* Constructionis moderator præfuit Archimedes: lignorum strues tanta fuit adhibita, quanta ad sexaginta galeas extruendas satis esset, 300 homines ligna composuere, 500 ad alia peragenda insudarunt: qui omnes, vix sex elapsis mensibus, ad medietatem perduxerunt. Ut ad umbilicum perducerent, cum in mare petrahere tentassent, nulla fabricum vis, nec Archæ Corinthii ingenium, opus ingentissimum dimovere valuit. At Archimedes Helice adjuveto (quem organum tractorium vocat Vitruvius *lib. 10. cap. 4.* Arganum Delacampius in *annot. ad Athen. pag. 738.* & Bonannus *Syrac. lib. 2. pag. 326.*) Statera eum omnium admiratione ad mare solus traxit. Tunc Hiero in stuporem raptus exclamavit: de quavis re Archimedi inq; inquit imponere credendum est, ut ait Proclus in *Euclidem lib. 2. cap. 3.* Per alios sex menses numeris omnibus abfoluta est navis, in qua ædes multæ, viridaria, deambulatoria, Templum, Bibliotheca, Balnea, Cisterna, Piscina, Stabulum, molendina, turres, & propugnacula demirabantur. In medio machina adurgebat, quæ ingenia saxa tres centum librarum pondere, hactaq; duodecim cubitorum ultra stadium emittebat. Coeleam construxit, ut solus homo navis sentinam purgare posset: aliiq; machinis abundè instruxit. Navis hæc veluti artis mechanicæ miraculum, & ingenii Archimedi prodigium Hieron ad Ptolomæum Aegypti Regem misit: eamque celebrarunt Moschion, & Archimedes Atheniensis, quorum laudes habes apud Athenæum *lib. 5. cap. 1. pag. 206. & 209.* Tractoriam machinam construxit, quæ immensis molis lapides jaculabatur: in eaque omnes æmetricas facultates conjunxit, ex Sulda, & Mantio in *adagis pag. 1806.* Primus artium mechanicarum auctor, & inventor à Constantino Lascare vocatur apud Maurolycum *hist. Sicil. lib. 5. pag. 19.* Primus magna cum Republicæ utilitate Geometriam ad Mechanicum usum adjunxit, ut ait Gottfried *hist. pag. 85.* quod quæstionibus Hieronis fecit, teste Plutarcho in *Marcello:* eoq; instante bellica instrumenta tum ad propugnandas Urbes, tum ad Hostium perniciem mirabilè celestirate, & artificio perfectè ac usui non adhibita, nisi quando Syracusæ à Romanis M. Marcello Duce oppugnate, & durè obsidiq; perfrictæ sunt. Et profecto appugnantium dimero, ac vi Atinæ Urbs descenderet, si Archimedes bellicis Inventis, inimicorum apparatus illustrisset: Archimedes enim ingenium, ut ait Florus *lib. 1. Syracusæ defendit.* Consule Plutarchum in *Marcello, Livium lib. 24.* Athenæum *lib.*

34. cap. 8. pag. 634. Silium Ital. lib. 14. alioque
historicos, & divinum Archimedis ingenium,
obfuscatum demeraberis: hic enim o nia Ro-
manorum machina nentia, magno tempore, ac
sumptu confecta, brevi tractu facilliter dissipabat,
adhibitis, quasi per jocum, quæ prius ad
manus veniebant instrumenta, jam antea parata.
In hostes admirandi poulderis saxa, aliaque mis-
silia arma emittebat magno cum ipsorum metu.
Ferrea brachia in naves demittebat, quibus
in altum levatas, magno cum terrore in ma-
re immergendas proiciebat, vel ad scaphu-
los, aut muros illas quælibat. Contra easdem
ustorium adhibuit speculum, quod solis radiis
oppositum, ignem in naves excitabat, ac consi-
grabat, ex Zonara to. 1. Apuleo *Apolog.* Blacano
Chron. M. r. pag. 47. Voisio cit. cap. 16. §. 2.
pag. 56. Galeo lib. 3. de temperamenti c. 1. Vitru-
vio lib. 8. cap. 7. Verbis utrum frequentibus
scissuris aperuit, cives securi sagittas in hostes
emitterent ex Silio lib. 14. & Livio cit. Ab
Eustachio apud Tob. Magirus in *Epaminol.* pag.
33. & Cæli Rhodigini lib. 23. cap. 14. Centima-
nus vocatus, quod uno machine ballistæ tortu,
multa simul jacula in hostes dirigeret. Marcellus
etiam ex Plutarcho Briareum vocabatur, &
Centimanus. Romani verò Archimedis opera
& machinarum varietate, ac multitudine undique
lanceatis, non contra homines, sed in Deos pu-
gnare credebant: eumque terrorem in eorum
animos ingerere Archimedis machine, ut si funi-
culum modo, aut lignum supra murum conspexissent,
tormentum aliquod ab Archimede proferri claman-
tes, fugerent. Ideoque Marcellus sæpius clamans,
haud posse cum Archimedis ingenio pugnare,
tandem decrevit obsequio Verbum perstringere,
& fame expugnatos ac triennio obsequium pro-
traxisse scribitur. Denique occasione capiendi
Verbum accepit Marcellus a Diane festo, quod
triduo Syracusani celebrabant magis omnium
letitia: dum enim cives a summo, vinoque op-
pressos animadvertit, Verbum noctu aggressus su-
peravit. At dum Verbum ingrediebatur Archime-
dis necem inordinavit, teste Plinio lib. 7. cap. 37.
et si, quod summo opere exoptavit, non obtinuit; in
Verbis enim dispersione perit. Mortis genus va-
riè narrat, cum Plutarcho in *Mareello*, Cicero-
ne de *finibus*, & in *Verrem* 6. Valerio Max. lib. 8.
cap. 7. §. 7. & Sillio: illi eam scribunt, quod urbis
vastationem, ac milites undique omnia miscantes
non animadvertit, geometricis operibus profan-
dè intentas: & cum Romanus miles supervenis-
set, & ut ipsum sequeretur Marcellus sistendus
jussisset, ire noluit, nisi prius inceptum opus dem-
onstratione absolvisset: hinc ire accessus milites
satis Archimede vicia privavit. Alii tradidere,
quod cum milites strido ense in ipsum irruisset ad
necem, militem exoravit enixe, ut aliquantulum se
sisteret, ne formas in terra describere deperiret,
& rem non dum absolutam dissolveret: qui roga-
tionibus preteritis, statim confudit. Alii scripserunt,
quod dum ad Marcellum angulos, sphaeras, &

mathematica instrumenta deferebat, percussit
milites offenditque ajunt, qui auro plena ea instrum-
ta rati, occiderunt. Alii quod oculis in terra des-
xis, ubi mathematicas expresserat linesas, militi
interroganti quisnam esset, ob profundam per-
secutandæ cupiditatem, nomen haud dixisse: sed
protactio manibus pulvere, noli, dixit, obsecro
circulam istam dissolvere: miles verò impetum
neglexisse arbitratus, interfecit. Tandem alii volunt,
quod dum diametros suos in pulvere obsequabat
à prætereunte milite incognitus occisus est. Il-
lud verò certissimum, Archimedis necem Marcellum
summo dolore affecisse, qui non minorem gloria-
ri à servato Archimede, quam ex capta urbe
se assequuturum sperabat, ex Val. Maximo, ideo-
que inter ovantes militem obitrepentium vociferationes,
Iugabri maxore perclusus, Archimede-
dem deservit, teste Jul. Firmico *math. lib. 6. cap. 2.*
& Sil. Italico lib. 14. Addit Firmicus, quod dum
Romæ triumphum ageret, Archimede deploraba-
t: interfecitorem vero, ac si sacrilegas manus
in aliquem Numinum intulisset, execratur, teste
Livio cit. & Archimede, quem vivum honoribus
insignire haud potuit, mortuum veneratus
est: ejusque sepulchrum excitandum curavit, ac
perquisitis sepulchri propinquis, honoribus cumu-
lavit. Sepulchro Sphaeram, & Cylindrum, ut suis
præceperat inquisivit, cui questionem inscriptam
addidit: ex coactumque firma mento ad contentum
quænam esset excessus proportio. Cicero in Sicilia
Quæstor hoc sepulchrum ex oblivione ab homi-
num memoria deletum inter vepres se inve-
nisse gloriatur, *Tufcul. quest. lib. 5.* Obiit ex Tzetze
h. lib. 3. phil. 3. annos natus 75. Ex Rivalto uo-
nagenarius, ante Christum natum 214. ex Voisio
cit. cap. 16. §. 2. p. 56. & cap. 33. §. 2. p. 158. &
Pope-Blount in *encycl. p. 44. an. 1. olymp.* 142. ex
Brieto *annal. rom.* 3. an. 4. olymp. 141. ex Euse-
bio in *Chr. an.* 3. olymp. 141. eo enim anno Sy-
racularum excidium statuit: ante Christi Domini
adventum an. 214. ex Maurolyco *hist. Sicil. lib. 1.*
p. 28. ex Mæreio *dist. rom.* 1. p. 316. an. 1. olymp.
143. Archimedis vicem scripuit Heracles, quæ
perit, ut testatur Eutocius *comm. in Archimede*,
eamdem scripsit Proclus Lycius, & Rivalto,
Archimedis fama orbem implevit, quam ab inge-
genio, editisque operibus clarissima, nunquam sen-
fescet. Ut Archimedis excellentiam, & zela-
tionem testarentur antiqui, duo edidere numis-
mata Archimedis effigie insignita, quorum uni
Lunam, Stellæque addidit: alio Cylindrum,
& Sphaeram. Consul Philippum Parum in *his Si-
culis numis.* p. 192. eaque exposuit Bonannus cit.
p. 331. & Marcus Maer p. 73. Ad demonstrandam
ipsius doctrinæ præstantiam plura exhibent ex
Archimede adagia. Vnum ex Cicero *orat. pro*
A. Cluentio. Non Archimedes melius potuit descri-
bere. Aliud i. Archimedeum Problema, ex Cicero, lib.
13. *epist. ad Att.* quod intelligendum de ob-
scura questione soluti difficulti: De eo Manutius *la-*
44. p. 1806. qui aliqd exhibet p. 1805. nempe
multis brachiis æqualis, de eo qui ingenii vi plus
potest, quam plurimum simul opus. Petrus Ramus
lib. 1.

Lib. 1. *proem. mathem.* illud exhibet: *Arithmetica Archimedis*. Si hic auctorum laudes excrībueret, Instituti mei limites excederet. Aliquis tantū recen-
deretur facis erit. A Livio *lib. 2. 4.* Vnicus Cæsi-
syderumq; spectator, vocatur. Tullius *lib. 1. 1.* Teste
Deū tertentia, & divino ingenio instructum ap-
pellat. *lib. 3.* acutissimum vocat. Platarchus *in*
Marcello divino præditan ingenio prædicat. Ex
Apulejo *apol. 1.* vir fuit in omni Geometria nul-
lum ante alios admirabili subtilitate. Ex Cassio-
doro *lib. 7. var.* subtilissimus tandem indagatur.
Lucianus *in dial. Mercurii*: doctum, & virtutum
amicum vocat, & ut ejus doctrinam testaretur,
In Elysiis campis collocat. Cardanus *de subtilit.*
lib. 1. 6. appellat: Mathematicum non tam primum,
quam inimitabilem: quod ab editis in Syracusa-
na obliuione probat. A Ioanne Zonora *lib. 3.* ce-
leberimus artifex vocatur. Cælius Rhodiginus
l. 1. c. 7. lelt. m. post alias laudes ingenio divino
præditum vocat: a Vossio etiam cit. *cap. 16. §. 2.*
p. 56. vocatur: Divini vir ingenii, qui priorum
omnium luminibus obstruxit. Ex Lascari apud
Maurolcyo *lib. 1. hist. Sicil. p. 19.* Philosophus, &
Geometra acutissimus, artiumq; mechanicae auctor.
Iosepho Bianco cit. *p. 47.* fuit, *Ingeniorum Pba-*
ix. Ab Andrea Tacquet *hist. narr. de ortu, &*
progressu math. vocatur: Apex humane subtilita-
tis, totius mathematicæ disciplinæ absolutio. Ex
Goltzio *hist. post. Sicil. p. 85.* fuit Philosophus &
Geometra omnium seculorum nobilissimus. Bern.
Varas. *lib. Geogr. gener. cap. 3.* apud Pope-Blount
cit. divinisimum vocat, qui nec decipit, nec de-
ceptus unquam fuit. A Claudio Francisco Milliet
cit. *p. 9.* enunciat: Mathematicorum facile
Principes, qui vias ivit mirabiles; magnosq; homine
dignas. Mitto alios fœceterumq; vos videre poteris,
præsertim Virgiliū explanatores in illud *Ecolg. 3.*
Canon, & quis fuit alter?

Descripsit radio totum, qui gentibus orbem.
vbi de Archimede intellexisse nonnulli volunt.
Multa doricā linguā scripsit; horum nonnulla
primū, Constantinopoli capta, in Italian aspi-
portata; à Ioanne Regiomontano in Germaniam
deducta, & latine facta, curā Thomæ Venatorii,
ab Hervagio edita sunt ann. 1544. ex Vossio cit.
cap. 16. §. 2. pag. 56. & Pope-Blount cit. Quæ pri-
mum prodire, sunt:

De Sphæra, & Cylindro lib. 2. Circuli dimensio 1. 1.
Planorum æquipedantium inventa, vel centra gra-
vitatūs Planorum lib. 2. de Conoidibus, & Spheroidi-
bus lib. 1. de Lineis spirālibus lib. 1. de Arcu nume-
ro lib. 1. Quadratura Parabolæ lib. 1. à Jacobo Cre-
monense in Latinum conversa, Græc-lat. Basileæ apud
Joannem Oporinum 1544. in fol. cum Commen-
tariis Græcis Eutocii Ascalonitæ in tria prima
opera. Horum nonnulla à Friderico Comman-
dino Urbinate latinitate donata, & Commenta-
riis illustrata. Venetiis typis Pauli Manutii 1558.
in fol. Græcè & latine, cum demonstrationibus,
& Commentariis Davidis Rivalei à Flaurautia.
Parisiis apud Claudium Morellum 1604. & 1615.
in fol. Prodire etiam latine Monumenta omnia
ex traditione Francisci Maurolcyi. Panormi apud

D. Cellenium Hæfperium 1685. in fol. Idem Ba-
rro. Londini 1670. in 4. ejusdem Apollonii Per-
gei, & Theodolii opera nova methodo demon-
strata Londini 1668. in 4. ex Biblioth. Sluffi pag.
388. & 389.

Assumptorum libri duo ex Codicibus Arabicis m.
ss. Serruissimi Magui Ducis Hetruriae ab Abrahamo
Eccellenfii Maronita, & Joanne Alphonso Borrello
linguâ Latinâ, & cum notis. Florentiæ typis Iose-
phi Cochini 1661. in fol.

Multa etiam scripsit, quæ temporis injuriâ pe-
rire. Blancanus cit. has ipsius lucubrationes nō-
minat

De libra.

Vaticum de Sphæræ constructione.

De tresdecim solidis à se inventis.

Lemmata.

De sectione circuli.

De speculis comburentibus.

Theodosius Tripolita scripsit opus in *Vaticum*
Archimedis, ex Gesnero in *Biblioth. p. 778.* Snida-
citato, & Bianco cit. *p. 49.* Opus de *Speculis com-*
burentibus memoratur etiam à Gesnero cit. *p. 75.*
Goltzio *hist. post. Sicil. p. 85.* qui extare putant: sed
ex Vossio *de math. cap. 16. §. 2. p. 108.* non est edi-
tum. Rivaltus etiam non extare censet, nisi sit il-
lud à Gogava emissum, paululum illustratum.
Maurolcyus in *proem. ad Archimed. opera* ait,
opus de *Speculis comburentibus*, aliqui *Archimedi*,
alii *verius Ptolemæo* adscribunt. Sed de his scrip-
sisse, ante alios testatur Vossius *de scientiis mathem.*
c. 16. p. 108. & Pappus *prop. 10. L. 8.* De *Speculis in-*
gecti volumine tractasse ait Apulejus *Apolog. 1.* &
Cælius Rhodiginus *lelt. ant. lib. 15. cap. 13.* Scripsit
etiam

Ochumena, nempe *res à curribus tracta*, ex Ges-
nero cit. *pag. 75.* librum de rebus quæ trahuntur
scripsisse testatur Strabo *lib. 1. Geogr.* quem an
idem sit ac Ochumena, dubitat Bonannus cit. *pag.*
331.

De Nave Hieronis. ex Gyraldo *de navigiis cap.*
7. pag. 580. & Poet. *hist. dial. 10. pag. 365.*

De Numeris ad Eudippum. hujus meminit idem
Archimedes in *lib. de humero arenæ*: non extat
ex Rivalto.

Organica teste Rivalto cit. ex Vitruvio *lib. 1.*
arch. cap. 1. qui ait: *Archimedes, & Scopinus ab*
Syracusiis, qui multas organicas, & gnomicas nume-
ro, naturalibusque rationibus inventas, atque expli-
catas posteris reliquerunt.

De Architectura scripsisse ait Vitruvius *cap. 1.*
at dabitur Bonannus cit. an intelligendum de ali-
quo ex supradictis operibus.

De Septangulo in circulo, ex Abul-Pharai cit.
opis forsitan aliquod ex supra relatis, qui addit
Romanos 2 libris Archimedis quindecim gestamina
combussisse.

Spiritalia, & ea quæ clepsydri docent horas me-
tiri. Ex Joanne Tette *chil. 3. hist. 35.* quoddam
firmare non audet Vossius cit. *cap. 48. §. 4. pag.*
288. propter fastidium hujusce scriptoris fidem.

De figuris æqualis ambibus. quod opus ex Ma-
urolcyo in *proem. Archimed.* ab aliquibus Archi-
med

inedi, ab aliis verò, & verius, Theoni Alexandrino adscribitur.

Elementa Conica, quæ aliâ Apollonio Pergeo, aliâ Archimedi arribuunt, ex Vossio cit. adf. pag. 434. Archimedeum opus putavit Eutocius in *ſta Archimed.* apud eundem Voſſium, dicens: Archimedeum omium primum conſigulaſſe elementa conica: Apollonium verò cum ea non dū edita eſſe ſciret, ab auctore involuſiſſe, & tanquam ſua, Plagiarii more, ediſſe. Id comprobari poſſe ait Voſſius, ex ipſo Archimede, qui in libris ſuis, operis ſui de conicis elementis meminit: ac dubitat, quòd fortaſſe Archimedis eas natuſ, Apolloniui, eas perfectiſ.

Commentaria in Homerum, & Mechanica. Hæc opera Archimedi Grammatico Tralliano attribuit Suidas r. 1. pag. 452. Geſnerus in *Biblioth.* pag. 75. & Voſſius cir. pag. 290. At Leſcaris apud Maurolycum *hiſt.* Sic. lib. 1. pag. 19. noſtrum Archimedeum ea ſcripſiſſe putat. Petrus Angelus Spera de nobil. *Profeſſ. Grammat.* lib. 4. pag. 318. Commentaria in Homerum, & Mechanica Archimedi Tralliano aſcribit: at lib. 5. pag. 518. Commentarium prædictum noſtro Archimedi accēſet. Sanè Bartius in *praef. ad Boetium de conſol. Philoſoph.* ait, quod Boetius tranſtulit Archimedeum Mechanicum: Caſſiodorus verò ep. 1. Theodotici nomine Boetio ſcripta, ait: Mechanicum etiam Archimedeum Italiae Siciliæ reddidiſſi. Quod etiam affirmat ſul. Martianus Rota in *vita Boetii*, Rivaltus in *vita Archimedis*. Hinc mechanica ſcripſiſſe liquet. Plutarchus in *Martello* de mechanicis ſcripſiſſe negat. Carpus verò Antiocheuſis apud Pappum *proem.* in 8. *Colleſtaurorum Mathematicorum* de Mechanicis nihil ſcriptis conſignaſſe ait, niſi Sphaeropojan, quæ deperit: ſed ad utrumque reſpondet Voſſius cir. *cap.* 48. 5. 5. pag. 288: præſertim ex eodem Archimede, qui mechanica ſcripſiſſe fatetur.

Obſervationum Coeleſtium Archimedis meminit Ptolomæus in *Almageſto* lib. 3. *cap.* 2.

Multi in Archimedis opera ſcribere, nam præter ſupra allatos Guidus Ubalduſ Moutis Marchio librum inſcriptum edidit: in *Archimedis æquiponderantium libris paraphraſi ſchoolæ illuſtrata.* Viſauri apud Hier. Concordium 1588. in fol.

Adrianus Romanus ſcripſit: *Expoſitionem in Archimedis circuli dimenſionem, & Analyſi Apologia pro Archimede.* Viterbo, 1597. in 2. fol. in ea Archimedeum defendit contra Joſephum Scaligerum, qui Archimedeum reprehendebat, quia in dimenſione circuli numerus eſſet uſuſ, ut obſervat Milliet cit. & Voſſius pag. 57. qui & alios Archimedeum defendendiſe ait.

Alexander Anderſonius edidit *Findeſas Archimedis* 1605. ex Milliet cir. pag. 19.

David Sanctæus ſcripſit: *pro Archimede contra Anonymum, qui quendam quadraturam circuli promulgaviſſe* 1623. ex Milliet cit. pag. 20.

Lucas Gvaricus Neapolitanus ſcripſit: *Circuli Quadraturam per Campanum Archimedeum, & Boetium* 1523. ex Milliet *cap.* pag. 13.

Fridericus Comandinus Vrbinaſ vertit o-

pus de Conoidibus, & Sphæroidibus Archimedis & græco in latium commentariis illuſtratum. Idè in priſtinum nitorem, & commentariis explanavit libros: *De ſolis, quæ nebuntur in aqua.* Bononiæ 1565. in 4. nonnulla etiam opeta, nempe: *Circuli dimenſionem, de lineis ſpiralibus, de quadratura parabolæ, de Conoidibus, & Sphæroidibus in latium convertit, & commentariis illuſtravit.* Venetiis 1558. in fol.

Nicolaus Tartaglia edidit italicè. *Ragionamenti ſopra Archimede.* Veneriis 1606. in 4. Joannes Bardius in *Archimedeum de liis quæ nebuntur in aquis,* Romæ 1614. in 4. ex Bibl. Suſii pag. 389.

Marius Gethaldus Ragusiuiſ edidit: *Archimedeum Promotum, ſeu de variis corporum generibus, gravitate, & Magnitudine comparatiſ.* Romæ 1603. in 4. ex Judice Bibl. Barberina pag. 468. Palchaſius Hamelinus protulit. *Commentum in Archimedis librum de numero Arena.* Lutet. 1557. in 8. ex eodem indice p. 519.

Andreas Tacquet Belgæ Soc. Jeſu ſcripſit. *Elementa Geometriæ planæ, ac ſolidæ, quibus accedunt ſelectæ ex Archimede Theoremata* Antuerpiæ typis Jacobi Meurſii 1654. in 8.

P. Marſenaius Ord. Minor. teſte Milliet cit. pag. 23. edidit ann. 1644. *Universa Geometria mixtaeque Mathematicæ Synopſis*, in qua inter alia exhibuit libros Archimedis de Sphæra, & Cylindro, de conoidibus & Sphæroidibus, de quadratura parabolæ, & ſpiralibus, æquiponderatibus, & natantibus in humido, Arenariis, & Propositiones ſupplementi Archimedis à Suetlio editos. Gulielmus Oubhredus ex eodem Milliet pag. 36. in clavi mathematicæ an. 1667. edidit: *Theorematum Archimedis de Sphæra, & Cylindro declarationem.*

Petrus Foreat del librum Archimedis de ponderibus, ſeu de aqua immerſis gallicum fecit, ex Milliet cir. pag. 39.

Petrus Antonius Catalduſ: Deſeuſionem Archimedis paravat ex Voſſio *cap.* 57. 5. 6. pag. 340. & Blancano pag. 63.

Claudius Ricardus Commentarium reliquit in Archimedis opera, ex Voſſio cit. *cap.* 16. n. 35. p. 71.

Joannes Walliſ notas in arenarium gr. lat. edidit Oxon. 1676. in 8. ex Bibl. Card. Suſii pag. 388.

ARCHINUS ſive ARCHIVVS Agrigentiuſ Poeta Tragicuſ ex Fazello de reb. Sicil. dec. 1. lib. 6. *cap.* 1. pag. 136. *Chriſt. Scobar. in antiq. Agrig.* *cap.* 14. pag. 16. Humberto Goltzio *Sic. hiſt. poſt.* pag. 89. Rocco Pirro not. Eccl. Agrig. pag. 332. Laurentio Craſſo in *hiſt. poet. Græc.* pag. 61. & Corouelli in *Biblioth.* r. 4. pag. 391. & 421. Haud exiguum nominiſ famâ ſibi comparavit ſcribens *Tragædiæ Sexaginta.*

Acritum mendosè vocat Joſeph Perdicarus in *Vitiſ* 55. *Siculor.* pag. 152. quem ſequitur Vinc. Coronelli in *Biblioth.* tom. 1. n. 6199. Hi verò antiquorum Romanorum ævo floruiſſe ſcribunt.

ARGISTRVS JVFREDVS Nobilis Panormitanus vir aunioribus literis abunde instructus, Poeta nou vulgaris, in Panormitana Academia Accensorum recensitus effulsit. Academicus etiam fuit Academicus Panormitanus, quam vulgò *Iarfolini* dicebant, cui prae fuit Princeps, ut legere est in epistola: nuncup. carminum, quae nonnulli Panormitani edidere in obitu D. Laureæ Serra Argilro dicata; & in discursu Hier. Opizingha pro Poenatæ SS. Rosarii Jos. Antonii Blandi, p. 402. Fuit à Secretis Senatus Panormitani, & Etrusco, & Hispano idioma multa ornate scripsit. Dum inimicorum causa in carcerem detusus retineretur apud Caltrum ad mare Panormi, accessu tormentario pulvere ibi ad bellicam rem asseruato, in ingenti patrata ruina, ab eversis lapidibus obrutus, factus est 19. Augusti 1593. Ipsi sunt laudant Joseph Galeanus in Musis Siculis par. 1. pag. 163. in elogio Josephi Juffredi filii, Antonius Alfano, Jos. Bap. Macarellus, Leonardus Orlandinus, & Hieronymus la Rape in Carmin. Accensorum lib. 1. p. 24. 39. 40. 41. Magnas in Theatr. Genealog. p. 1. pag. 397. Edidit italicè

Rinac in libro Rime degli Accademici degli Accesi di Palermo: Panormi apud Matthæum Maidam 1571. in 8.

Oratione delle Azioni di Marc' Antonio Colonna. Romæ 1586.

Trattato della Gloria humana. Romæ 1588.

Il vivo de' Dialoghi del licenziato Pietro di Lusignan da Siviglia, nel quale tratta di molte cose appartenenti allo stato matrimoniale, tradotto dal Castigliano in Toscano. Panormi apud Io: Ant. Maidam 1575. in 12. In eo aliquot dialogos Antonii Torchemada italica lingua à se datos promittebat.

Compendio del Sig. Massimo Trojano tratto dalle Osservazioni della lingua Castigliana del Sig. Gio: Miranda, nel quale in diologo si ragiona della differenza, e convenienza dell' Alfabeto Spagnolo, e Italiano, col quale si può imparare a leggere, intendere, parlare, e proficere la detta lingua Castigliana, con le Annotazioni del Sig. Argilro Juffredi utilissime non solo per sapere la lingua Spagnola, ma per sapere molte cose della Toscana. Florentiæ apud Bartholomæum Sermaxtelli 1601. in 4. Prælo paraverat Trattato per insegnare à gli Spagnoli la Pronuntia Toscana.

Censura alla Gerusalemme di Torquato Tasso. hæc m. s. aservabat Joseph Galeanus.

Rime varie in lingua Spagnola.

ARISTOCLES Messanensis Philosophus Peripateticus, ab operibus scriptis celebris. Quo floruerit ævo incertum. Placidus Reina par. 1. hist. Messin. pag. 204. ex quo fuit Peripateticæ sectæ alumnus, ann. 319. ante Christum uatum starnit. circa olymp. 115. De Aristocle scripsere Suidas tom. 1. p. 429. Fazellus dec. 1. de reb. Sicil. lib. 2. cap. 2. p. 49. Lascaris apud Mantolycum hist. Sicil. lib. 1. p. 18. Gerardus Joannes Vossius de hist. Græc. lib. 3. p. 333. qui inter historicos incertæ patriæ collocat, Goltzius hist. poss. Sicil. p. 85. Leonar-

clus Cozzandus de magistr. antiquor. lib. 2. cap. 2. p. 161. Petrus Angelus Spera de nobil. profess. Grammatic. lib. 5. pag. 528. alique. Atteius de sin Sicil. pag. 37. & Placidus Samperi in Iconol. M. P. lib. 1. p. 32. Aristotelem vocant. Scriptis.

De Philosophia libris X. ex Suida, Fazello, Vossio, Goltzio, Lascari cit. Morerio in dict. tom. 1. p. 331. Gelsnero id Biblioth. pag. 77. Coronelli in Biblioth. tom. 4. pag. 735. n. 2655. Hinc à vero deflectunt Volaterranus anthropol. lib. 13. & Carolus Seephanus in dict. pag. 321. qui unum tantum librum de Philosophia scripsisse testantur.

Utrum Homerus præstantior, an Platon In his omnes Philosophos, eorumque opiniones retulit. ex autoribus citatis.

Præcepta Rhetorica. ex Suida, Goltzio, Lascari, Volaterrano, Samperio, & Gelsnero cit.

De Serapide. ex Suida, Samperio, & Gelsnero.

De moribus, sive de morali Philosophia libris IX. ex Suida, Gelsnero, & Samperio: sed libris X. ex Fazello, Goltzio, & Lascari. An nostris Aristoclis, an alterius sint hæc alia, se nescire fateetur Vossius, nempe

De Paradotis. ex his aliqua exhibet Strobeus ferm. de vituperatione Veneris. Alia Aristotelis citat Athenæus, quæ au nostro ascribenda non liquet: ea sunt,

De Republica Lacedæmoniorum. Athen. lib. 4. ca. 8. p. 140.

De Choris. lib. 4. cap. 23. p. 174.

Theodoretus Therapeu ferm. 8. aliqua ex Aristocle addit, alia etiam Elianus lib. 11. de animal. cap. 4.

ARISTOLOCUS Siculus incertæ patriæ, Poeta Tragicus: temporibus Phalaridis Agrigentini Tyranni: & Stesichori Poetæ visitillus, tyrannidis odio, insectator, hujus in poeticis studiis æmulator fuit. At poetica Stesichori monumenta, coquare minime potuit. Scriptis

Tragedias quasdam contra Phalaridem. Hinc tyrannus epistolam Aristoloco misit, in qua minacibus verbis Aristoloco arrogantiam exprobat, dum Stesichoro se equiparare audebat. Phalaridis epistolam, inter cæteras ejusdem leges. De Aristoloco etiam Laurentius Crassus in bist. Poet. Græc. p. 70. & Coronelli tom. 4. n. 1697. p. 745.

ARISTOTELES Siculus Orator, cuius meminit Laertius lib. 5. in Aristotelis Stragiritæ Vita: ibi enim dum viros illustres Aristotelis nomine insignitus recenset, quarto loco nostrum Aristotelem collocat. De eo etiam Volaterranus anthropol. lib. 13. Lascaris apud Mantolycum hist. Sicil. lib. 1. p. 21. & alii. Hunc Aristotelem Adria in topographia Mazaria, ex Selinunte Siciliæ Urbe, nunc diruta fuisse ait. Scriptis

Orationem adversus Paucyptem Ilocratem, ex Laertio, Adria, Lascari, & Stephano. Ex hac oratione, quo claruerit evo colligere licet, nempe temporibus Ilocratem, qui natus olymp. 86. decessit olymp. 111. teste Photio in biblio. cod. 260. p. 1254. Addit Lascari, quod præter orationem prædictam: plura composuit.

De alio ARISTOTELE Panormitano Oratore, ac Phi-

Philosopho egie Philadelphus Magnus in suo *Lactio* p. 81. multaque narrat, quæ amplectitur Hieronymus *Hagula in elegis Siculis* p. 53. & in *Sicilia vet. Biblioth.* pag. 44. At Magnus quæ literis mandavit ex auctoritate ejusdani Theophrasti in sua Sicilia, & Guilelmi Duranti in compendio Viroorum illustrium apographa, & tanquam somnia putant eruditi; eorum horum auctorum libri non extant; immo ex his, quæ hanc Panormitanam Aristotelem scripsisse refert, clarè patet, cum Aristotele Messanensi, & Aristotele Selinuntino confundisse; ideoque, quæ Magnus de hoc Aristotele scripsit religiose deinceps alia, quæ de viris illustribus Siculis, eo in opere retulit aspiciamus: eum ejusdem sursum esse puto. Confuse opusculum erudicum oculatissimi viri D. Vincentii Auria inscriptum. *La Verità historica svelata, ovvero Accertamenti, e Correzioni al nuovo Lactio di D. Filadelfo Magnò.* edit. Panormi an. 1702.

ARISTOXENUS Selinuntinus antiquus Poeta, qui ex Ephesione omnium primus anapestico metro usus est, ut ait Gyraldus de *Poet. hist. dal.* 9. p. 23. a. Idem Epicharmo antiquiore fuisse, & ex Censorino tunc peritissimum, tunc eloquenti modulari prociuum cantu claruisse. Floruit ann. 2. olymp. 29. teste Vossio de *Poet. Græc.* cap. 3. p. 14. & 15. & Eusebio in *Chron.* De eo etiam idem Vossius de *hist. Lat.* lib. 1. cap. 9. p. 43. & 44. Mercurius de *scrip. homonymis* cap. 3. num. 13. p. 290. Ionius apud ipsum, & Mercurius de *lib. tom.* 1. pag. 334. qui aduertunt S. Cyrillum lib. 1. contra Iulianum hunc Aristoxenum, cum Aristoxeno Philosopho, & musico confundisse, qui olymp. 80. vixit. Vide etiam Scaligerum *poet. lib.* 2. cap. 36. p. 196. & Laur. Crassum in *hist. Poet. Græc.* p. 72. à Coronelli sequuntur in *Biblioth. tom.* 4. p. 752. num. 2734. qui ait, eodem anapestico versu a se invento multa scripsisse.

ARSENIUS Siculus, Monachus Ordinis S. Basilii in Cenobio S. Philippi Fragalatis. Claruit antequam Saraceni Siciliam occuparent, nempe annum 837. Carmina græcè paxit. Ipsiuss. extat

in nobilissimæ Christi Martyrem Visu carmen, quod latinitate donatum ab Augustino Florito Soc. Jesu, protulit Othavius Caetanus *tom.* 1. *Sanctar. Siculorum* p. 95. de quo etiam idem Caetanus ibidem in *animad.* p. 71. & in *animad.* ad *tom.* 2. p. 106.

ATHANASIVS BASCO Panormitanus Ordinis Prædicatorum: ante Religionis ingressum, politioribus literis operam dedit, in Panormitanæ Reaecessorum Academia scriptus. Philosophiam Lectoris munere docuit, & Panormi ætate adhuc florente obiit 9. Augusti 1702. Edidit italicè

La Felicità immortalata in Castelluono. Panegirico sacro per le Glorie dell' Augustissimo Capo di S. Anna. Panormi apud Iosephum Barberam 1691. in 4.

ATHANES, vel ATHANAS Syracusanus historicus, ex Iacobi Bonanai conjecturis Syracus. illustr. lib. 2. p. 304. claruit non longè à Timoleontis, Dionis, & Dionysii secundi temporibus nem-

pè circa olymp. 120. ante Christum natum anno 336. etsi Vossius de *hist. Græc.* lib. 3. p. 336. inter historicos incerte ætatis collocet. Scripsit

Historiam Dionis, ejusque res gestas lib. XXXIII. comprehensam ab olymp. 104. & unico libro *historiam septem annorum complexus est, quam Philistus italicum reliquit*, ut scribit Diodorus Siculus lib. 15. n. 94. Mendosè Bouannus cit. libros XXXIII. scripsisse ait: Hujus verò in *hist. an. Mundi* 3589. libros XXVII. Ejus librum primum de rebus Siculis citat Athenæus lib. 3. cap. 50. pag. 98. ipsum etiam citat Plutarchus in *Vita Timoleontis*. Othavius Caetanus in *animad.* ad *tom.* 2. *Sanctar. Sicul.* p. 43 antiquis illustrioribus Siculis accessit. De eo etiam Coronelli in *Biblioth. tom.* 4. num. 5376. p. 1336.

ATTALUS Siculus, ex Columella de *re rustica* lib. 1. cap. 1. Scripsit

De *re Rustica*: ait enim: Siculi quoque non mediocri cura negotium istud prosecuti sunt. Hieron. & Epicharmus discipulus, Poilomator, & Attalus. Hujus etiam meminit Varro de *re rust.* lib. 1. cap. 1. & Coronelli in *Biblioth. tom.* 4. num. 5742. p. 1417.

ATTILIUS OPIZINGA nobilis Panormitanus, Musas amavit, quibus Martis studia sociavit; ideoque sæpè in hastiliis Panormi habitis magna cum pompa, bellicam fortitudinem, in exercitū quadam animi constantiā, usque ad senectutem laudabiliter paterfecit. Hiæ senex, & ægrotus his in certaminibus aderat semper, & sui laudem apud omnes excitabat, ex Vincentio de Joanne in *Panormo restaurata m. 1. lib. 2.* Claruit an. 1584. quo edidit italicè

Della Vita di S. Giosafat convertito da S. Basiliano Eremita, canti cinque, con alcune rime spirituali nel fine. Panormi apud Ioannem Anton. Carrara. 1584. in 8.

AVGVSTINVS ARATA Panormitanus, origine Genuensis ex Michaelè Iustiniano de *scrip. Liguri* p. 7. non patria Genuensis ut habet Augustinus Oldoinus in *Athenæo Linguistico* p. 60. nec Genuensis, & ex diuturna habitatione Panormitanus, ut scripsit Ioseph Galeanus in *Musis Siculis* par. 4. p. 17. Natus Panormi ex Jo: Augustino Arata Genuense, Ioannettini Doria S. R. E. Cardinalis, & Archiepiscopi Panormitani familiare, & Virginita Segni Penormitana, Clericorum Regularium Ordinem ingressus est Panormi, ubi solemniter emisit vota 16. Januarii 1628. Gravioribus studiis ingenium addidit, ac Philosophiæ, & Theologiæ tunc Scholasticæ, tum Moralis disciplinæ fuit instructus. Ecclesiasticæ etiam inter eloquentiores eruditione præclarus effulsit. A teneris adhuc annis Musas coluit, quas licet exinde prætermiserit, ut severioribus studiis concederet, at tamen ætate maturus iterum Latinis, Etruscis, Siculisque carminibus, vel ad excitandam aliorum pietatem, vel ad exornanda aliorum promerita indulsit. Ad secreta sodalitatæ regenda, sæpius adhibitus, in his singularum prudentiam, morum comitatem, ac religiosorum virtutum splendorem paterfecit. Tandem dum Neapoli couragiosa lues grassabatur, ibi fato cessit anno 1656.

1656. Hujusce laudes vix apud citatos auctores, Edidit vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliane sacre. In Musis Siculis par. 4. Panormi apud Ioseph Bisagnium 1653. in 12. Scripsit etiam

Carmina in laudem Urbani VIII. P. M. quæ m. ss. asservantur Romæ in Bibl. Barberinâ, ex Hustis. cit.

Carmina alia m. ss. apud Ioannem Vincentium Aratam fratrem Clementis IX. Pont. M. honorarium Cubicularium, & Canonicum Basilicæ Vaticanæ, ex Oldoino cit.

AUGUSTINUS BALDUS Panormitanus cum generis claritate poliora literarum studia copulavit. Musas tum Etruscas, tum Siculas vel ab ipsa infanzia familiares habuit. Panormitanæ Reacensium Academiæ fuit ascriptus. Obiit Panormi circa annum 1668. Eundem laudat Ioseph Galeanus in *Musis Siculis* par. 2. t. 1. p. 1. ubi editas habes maternâ linguâ

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cyrellum 1647. in 12. & apud Iosephum Bisagnium 1662. in 12.

AUGUSTINUS BRUNUS Saccenis Ordinis Observantium S. Francisci viri doctrinâ, & morum integritate illustris virtutibus haud exiguis egregiè excultus claruit. Hierosolymitanam peregrinationem aggressus, ibi Cœnobii sui Cultorem egit. Panorum regressus, sanctitatis famâ clarus, ibidem ætate confectus obiit in Cœnobio S. Mariz Angelorum an. 1623. teste Pirro not. Eccl. Agrig. p. 337. De eo etiam Wadignus in scrip. Minor. p. 43. Edidit italicè

Peregrinaggio di Terra Santa. Panormi apud Ios. Bap. Maringum 1632. in 8.

AUGUSTINUS DENTICE Thormitanus Sacerdos, ætate adhuc floreante medicæ facultati operam dedit, cuius lauream obtinuit Messanæ. Inde amœnioribus literis ingenium expolivit, cuius aciem soluta oratione, ac poeticis numeris præfecit: sæpè de suggestu eum laude auditus. Vivit Panormi, in lucem Italicè emisit

Oratione panegyrica per le Glorie di S. Gio. Battista. Messanæ apud Vincentium Amicum 1691, in 4. inde in sequenti volumine refusa.

Parafrafi alle Investitive Evangeliche delle Ferie penitenti, illustrata con encomiastiche dicie di più Heroi di santità, & alcune ponderationi problematiche del Verbo Incarnato nel doloroso confitto della sua Passione, acerbamente sferbato dal Carnefice, & nelle sacre menze sotto gli Azimi Eucharistici imbandito per i Fedeli. Venetiis sumptibus Antonii Tivauii 1698. in 4.

Il Sole dall' Orto fino all' Occaso, cioè dalli primi palpiti della Sapienza Incarnata nella rupe di Berlelemme suo, alle orme estreme, che stampò nel corso di settanta Gradi sì le vette dell' Oliveto. Tom. I & II. Panormi typis Felicis Martini 1704. in 4. Plura medicatur viri ingenio, eloquentiâ & eruditione eximius.

AUGUSTINUS DONATVS Messanenſis Ord. Clericorum Regularium Minorum, vir non minus sanguinis nobilitate, quam doctrinâ, virtutibusque præclarus. Natus an. 1605. magnâ cum lau-

de anteniores literis coluit. In Messanenſi Officinæ Academiæ ascriptus, in ea ingenii præstantiam Etruscâ Poeti patefecit. Religiosis domos: Panormitanam semel, bis Messanenſem, bis etiam & Catanensem Præpositi munere rexit, ac Siculam Provinciam gubernavit. Per annos quatuordecim Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam Messanæ, & Neapoli docuit. A doctrinæ splendore veneratus, Messanenſium Præfulum æstimationem promeruit. Obiit tandem Caranz an. 1659. Hujus nomen Placidus Reina histor. Messan. p. 2. p. 499. & Stephanus Maurus in *ſua Messan. cap. 21. p. 203.* Ipsius prodire Italicè

Poesie. In libro *Trasuganze liriche degli Accademici della Fucina parte terza*. Neapoli apud Sebastianum Alecci 1662. in 12. Scripsit hæc alla, quæ m. ss. asservantur Messanæ in Bibliotheca Clericorum Regularium, nempe

Historias antiquas Urbis Messanæ, & de Epistola B. Mariæ Virginis ad Messanenſes. ex Reina cit.

Annales Sicilia, & Messanæ. ex Mauro cit.

Historiam Gallorum Baribolemi Neocæsari, & Nicolai Specialis, multorum Scriptorum testimoniis illustratam.

Monumenta aliqua Clericorum Regularium.

AUGUSTINUS FLORITUS Mazarenſis Philosophiæ, & Medicinæ Doctur celeberrimus: magnâ doctrinæ, & nominis famâ diu Philosophiam, ac medicinam docuit Mazariæ, ubi decessit anno 1590. ex Ab. Rocco Pirro var. Eccl. Mazar. pag. 544. qui reliquias testatur: m. ss. magnæ auctoritatis. At Octavius Cætanus in animad. ad tom. 1. 55. Sicular. pag. 68. Scripsit ait

Topographiam Mazariæ.

AUGUSTINUS FLORITVS Mazarienſis alter à superiore, Soc. Jesu, natus an. 1580. ad Societatem accessit an. 1600. Philosophus, ac Theologus fuit doctissimus: grecisq; literis, quas Panormi etiam juniores Societatis docuit, abundè instructus. Obiit in Panormitano Collegio 27. Junii 1613. Hujus meminit Pirrus cit. qui scripsisse testatur

Plures libros Tragædiarum Græcæ, & Latinæ. Octavius Cætanus ut multa Sanctorum Siculorum monumenta è græco in latinum verteret curavit, quorum aliqua in suis SS. Siculorum Vitis Panormi editis apud Cyrillos 1657. in fol. extant. In Tomo primo habentur

Antiqua vides fragmentum ex græco versum in S. Marciannum Episc. Syracusanum S. Josephi Hymnographi. pag. 7. & ex pag. 3.

In S. Pontificem Pancratium Hymnus ex Græcorum mensis à S. Josepho Hymnographo composuit. pag. 15. & ex pag. 9.

Ex homilia sapientissimi, & eloquentissimi Theophanis Ceramæi Archiepiscopi Tauromentani dictâ in festo S. Pancratii Fragmentum. pag. 10. ut ex animad. pag. 16.

Gregorii humilis Monachi Bizantini ex Monasterio Nazariensi euconium in D. Pancratium. pag. 11. ex animad. pag. 17.

In S. Nicodem Martyrem Hymnus S. Josephi Hymnographi. pag. 45. ex animad. pag. 35.

MAR

Martyrium Sanctæ, magnæque Christi Martyris Agathe ex m. s. Vaticanæ græco versum. pag. 47. ex animad. pag. 37.

In Virginem & Martirem Agrippinam Hymnus. pag. 85. ex animad. pag. 64.

Martyrium SS. Petri, Modesti, & Crescentia ex m. s. græco cod. Monasterii S. Salvatoris. p. 97. ex animad. pag. 67.

In Nobilissimum Christi Martyrem Vitum Carmen Arsenii. pag. 95. ex animad. pag. 71.

S. Lucia Virginis Martyrium ex m. s. græco codic. ex. pag. 114. & animad. pag. 87.

Depositi corporum SS. MM. Pappiani, & Luciani ex Græcorum Mémoris p. 148. ex animad. p. 124.

Hymnus in S. Pantinum ex m. s. græco codice Monasterii S. Philippi Fragalatis. p. 161. ex animad. pag. 139.

Memoria SS. Calogeri, Gregorii, & Demetrii in Cronio Sicilia, Carmen Sergii. pag. 128. &

De S. Calogero Carmen Sergii Chronista pag. 131. ex animad. pag. 105.

In secundo Tomo extant

Vita S. Leonis Catanensis Episcopi versibus expressa ex m. s. codice Monasterii S. Salvatoris. pag. 22. ex animad. p. 11.

Commemoratio Iocuntianis SS. Nicandri, Gregorii, Petri, Demetrii, & Hælisabet ex m. s. codice Monasterii S. Salvatoris. pag. 37. ex animad. pag. 15.

Vita S. Philæti Monachi, & Martyris ex m. s. codice Monasterii S. Bartholomæi de Virgine in Calabria. pag. 42. & animad. pag. 16.

Vita S. Josephi Hymnographi ex m. s. græco codice Monasterii S. Salvatoris. pag. 43. ex animad. pag. 17.

Petri Humillimi Argicorum Episcopi Epitaphium in B. Athanasium Methones Episcopum ex m. s. codice Monasterii S. Salvatoris. p. 52. & animad. p. 19.

Vita S. Elia Tunicensis scriptore Anonymo Monacho ferè Synchrono, ex m. s. codice græco Monasterii S. Salvatoris. pag. 63. ex animad. pag. 27.

Vita S. P. N. Joannis cognomento Thersila. pag. 107. ex animad. pag. 38.

De S. Philavoto Iunioris Nilii Monachi sermo. pag. 112. ex animad. pag. 41.

Vita S. Bartholomæi Fundatoris magni monasterii S. Salvatoris à Daniele monacho scripta, & ex græcis codicibus translata. pag. 136. ex animad. pag. 49.

Vita S. Virginis Marinæ ex m. s. codice Monasterii S. Salvatoris. pag. 109. quam translulisse P. Floritum, ait Hieronymus Ragusa in *elogiis Sæcular.* p. 28. & in *Sicil. Bibl. veteri* pag. 26. citans animadversiones Cætanis, sed ex hisdem animadversionibus haud patet P. Floritum hanc vitam latuitate donasse.

AUGUSTINUS GERVASIUS Panormitanus Nicolai Gervasilii de quo suo loco, filius, Philosophia, & Medicinæ Doctor eximius. Doctrinâ excellentissimum vixit Antidocetarium Panormitanum Nicolai Patris recognovimus, ac locupletatum, recendere curavit, hoc adiecto titulo.

Gervasio Reliquens J. N. Nicolai Gervasilii Antidocetarium Panormitanum Gallego Chirurcum omnino

medicaminum, quæ Panormi perantur vendita, selectiorumque earum, ex quibuscumque Pharmacologis, Chymicis, & clarissimis inter recentiores practica de promptorum accessione locupletatum, nec non pluris notis illustratum ab Augustino Gervasio & Panormi apud Michaelē Constantinum 1700. in 42.

AVGVSTINVS Inverges Sacensis Sacerdos, natus an 1595. à pueritia magna cum ingenii laude humanioribus literis operam dedit, & inouente ætate gravioribus disciplinis fuit insigniter instructus. Philosophiam, ac Theologiam, non sine planfu docuit in Societate Iesu, in qua aliquando vixit. Ar ex ea egressus, in Sanctorum Patrum, & historicorum lectione totus fuit. Hiuc eruditissimâ fupellectili mentem locupletavit; his enim studijs reliquum viræ cursum indefesso labore devovit in referendissimâ D. Francisci Sclafani Panormitani Sacerdotis Bibliotheca, è qua innumera monumenta ad Siculam historiam latè extruendam, aliaque sacre, profaneque historie volumina concinunda, sedulâ curâ deiegit. Eâ animi contentione omnium librorum angulos pervolvuit, ut merito à multis librorum belluo voracissimus appellaretur. Doctrinæ morum integritatem addidit; adeo ut non minus eruditiorne, quàm virtutis clarus à doctis viris magnâ fuisse estimatione prosequutus. Panormi ubi diu vixit, obit octogenarius mense Aprilis 1677. & in Ecclesia S. Ignatii Congregationis Oratorii sepultus est. Hujus enim laude meminere Philippus Labbé in *Biblioth. Nummaria* pag. 1. & Joannes Fiore in *epist. ad lectorem Calabria Illustr.* 5. 4. & lib. 4. cap. 3. 5. 6. pag. 370. Edidit.

Historiam Sacram Paradisi Terebratis & SS. Innocentii statuit. Panormi ex typographia Petri de Isola 1651. in 4. Italicè

Palermo Antico Parte Prima degli *Annali della felice Città di Palermo* Prima Sella, Corona del Re, e Capo del Regno di Sicilia. Ibid. apud eundem. 1649. in fol.

Palermo Sacro. Parte Seconda degli *Annali della felice Città di Palermo.* Ibid. apud eundem 1650. in fol.

Palermo Nobile. Parte Terza degli *Annali della felice Città di Palermo.* Ibid. apud eundem 1651. in fol.

La Castagna Siciliana. Historia della Città di Caccamo. Ibid. apud Josephum Bisignì 1651. in 4. Hujusce historie librum tertium m. s. diu servavit P. Joannes Maria Amatus Panormitanus Soc. Jesu, nunc verò dum hæc excudantur, est sub prelo Panormi. Scriptit, etiam *Annali Regni Sicilia Tomo IV.* in fol. quos in historia Panormitana pluries citat.

Ideam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, hanc citat tom. 2. annal. Panorm. pag. 512.

Ideam Regularis Ecclesiæ. Ibid. pag. 481.

Ideam Clericalis Ecclesiæ. ex eodem tomo pag. 600. & 563. 542.

Idea monialis Ecclesiæ. Ibid. p. 543.

Chronologia Pontificia. Ibid. pag. 299.

Chronologia Regis post Christum. Ibid. pag. 617. Italicè verò

Palermo Anftrisco parte quarta degl' Annali di Palermo. in fol.

Sicilia Titolata, & armata di Cavalieri. ex tom. 3. annal. Panorm. pag. 164.

Dichiarazione delle Medaglie di Sicilia di Filippo Parata. ex Carthagine Sicul. pag. 37.

Dichiaratione Historica de' quattro paffi, che fi cātano nella Settimana Santa. ex tom. 1. Annal. Panorm. pag. 409.

AVGVSTINVS LAVAGGI Mazarenfis Iuris utriusque Doct̃or celebris, inter primæ notæ caufarum Patronos commendatus claruit. Ejus doctrina promeriti honores probare, fuit etenim Curiz Montisregalis, & Pratorii Panormitani Judex. Ter etiam Iudicem in Magnæ Regiæ Curiz fubfelliis egit, ejufdem Tribunalis Fifci Paronum, Regiumque Confiliarium. Magnâ ætimatione veneratus, vivere defijt Panormi 2. Septembris 1630. & in Ecclefia Collegii Soc. Iefu fepultus traditus est. Ejus laudes habes apud Firrum not. Eccl. Mazar. p. 544. & Jo. Antonius de Caftillo def. lib. 1. def. 72. pag. 409. Edidit *Allegationes pro D. Francisco Caffari contra Magiftrum Procuratorem Regii Fifci.* Panormi 1610. in fol.

Refponfum pro Dominis baronibus D. Francifci Lucchini contra infignem Civitatem Melfanæ in fol. fine anno, & loco.

Confilium. In feleciis confiliis à Petro Luna editis. Panormi apud Erafinum de Simone 1627. in fol. Reliquit etiam *Allegationum quamplurima volumina.*

AUGUSTINUS LEONDELICATUS Saccenfis Ordinis Obfervantium S. Francifci, vir eruditione, & doctrinâ clarus, Sacræ Theologiæ lector, ut dicunt, Jubilarus, ac Mazarenfis Provinciæ Definitor. Obijt Panormi 6. Maii 1660. Edidit italice *La Pazzia delli Savii, & la Saviezza de' Pazzi del Mondo, difcorfi.* Panormi apud Petrum de Ifola 1660. in 4.

AUGUSTINUS DE LAVRENTIO Panormitanus Philofophiæ, ac Medicinæ Doct̃or. Ab adolefcentia egregias ingenii dotes dextit literis addidit. Philofophiam à Joſepho Requeſenio Panormitano Soc. Iefu accepit, medicam verò facultatem à Joſepho Petronillo celebri medico, ac eorundem obtinuit lauream Melfanæ. A doctrina meritò commendatus, quam in Panormitana Medicorum Academia pluries patefecit, nonnullis exhibitis medicinæ lucubrationibus omnium approbatione, ac plaufu exceptis. Hinc à præſtantioribus primæ notæ viris ſummoq̃uè veneratus inclaruit: ideoque ſæpè Marcus Antonius Alaimus medicus inſignis laborum ſuorum adiutorem voluit, & Petroniſſus laudatus Panormi in Regia Atce, cui pœcerat Archiater, vices ſuas demandavit. Amœniores etiam coluit literas, & in Reaccenſorum Academia Panormitana Latini, & Eruſciſ numeris cum laude cecinit. In ipſo ætatis flore obiit Panormi 14. Septembris 1661. & in Eccleſia S. Nicolai Tertii Ordin. S. Francifci ſepelitur. *Quæ edidit ſunt.*

Diſſertationum Medicarum Decas prima, quas

huc uſque in nova, nobili, & ſalutari Panormitana Academia habuit Auguſtinus de Laurentio &c. Pag. normi apud Cyriſſos 1652. in 4.

Panormus deliciarum Hortus à Medicina tamquam à pervigiis Dracone cuſtoditur. Oratio in anniverſariâ nova, nobili, & ſalutari Academia Panormitana ſolemnitate ſub Senatus Maſſiſſimi auſpiciis habita Kal. Auguſti 1650. Ibid. apud eodemq̃ 1652. in 4.

AVGVSTINVS MARTIJS Mazarenſis Inſis, conſultus doctrinæ excellentiâ clariffimus, celebris cauſarum Patronus, An. 1567. Syndecum Melfanæ egit, & ann. 1569. Sicilia Protbonotarium. In Magnæ Regiæ Curiz, & Tribunalis Concilioris ſpro pluries præfuit Iudex. Fuit etiâ Regii Patrimonii à Rationibus Magiſter, Regiuſque Conſiliarius, Obijt Panormi primo Odobris 1574. In Eccleſia S. Mariæ Angelorum Ordinis Obſervantium S. Francifci jacet, ubi in ſacello S. Antonii Patavini, marmoreum ejus ſepulchrum videbatur, quod ut elegantiori formâ exornaretur, exinde fuit amotum: in eoque legebatur hoc epiraphium.

Auguſtino Martio, & Hieronymo ejus filio Juſtiperitiæ, omnique virtute viris eximii, quorum alter ſummis honoribus in ſori judiciis præſtantis, libens è vita diſcedere; Alter jam ampliffimæ juvenis admodum conſequutus, memorabili Pontis ruina hominum expellatiori violenter viſus eſt eripi, uterque verò ſpi deſiderium bonis omnibus reliquit maximum, Peritiæ Belguardo Javeſſi, & Celidonia Marino, Zaffni Domina Sorores Patri, & Fratri benevolentibus maſſiſſima poſuerunt.

Obijt Auguſtinus Kal. Octob. Anſal. M. D. LXXIV. ætatis ſua XLIX. Hieronymus IIXX. Kal. Januarii M. D. XC. annum ægens undetrigeſimum. Tanti viri cum laude meminere Rocchus Gæbaccura in Foro Chriſtiano p. 118. & 330. & Petrus not. Eccl. Mazar. p. 544. Hujus extat

Confilium. in ſeleciis Confiliis à Petro Luna collectis, & editis Panormi apud Eraſinum de Simone 1627. in fol.

Reliquit etiam ex Piro plura volumina *Allegationum, & Confiliorum:* inter alia memorantur

Allegationes pro Domina Catharina Cardona contra Ducem Biſbonæ, ex Mario Mata tom. 1. Caput. Regni Sicil. in proem. nu. 23. & tom. 2. cap. 116. n. 9. & to. 3 cap. 7. n. 103.

Allegationes pro N. Giſſazzo contra N. Marciano. ex eodem to. 4. cap. 101. n. 71.

Allegationes pro Joſepo Riſaliti contra Joannem Vincentium, & Antonium de Mareſio. Idem in Conſuet. Panorm. cap. 4. p. 65.

Allegationes pro D. Jacobo de Baſſamo contra Magiſtrum Procuratorem Regii Fifci. Idem ibid. cap. 9. num. 17. pag. 95. ubi egregium Doct̃orem vocat.

B. AVGVSTINVS NOVELLVS Panormitanus ex nobiliſſima Familia de Thermeſi (que antiquis temporibus Panormi eſſoruit) octus; generis claritatem ſanctiſſimæ luminis ſplendidiorem, peditit. Pro huiusce patriæ contendunt nonnulli

Alii

Alii ex Theramo dixerunt, inter quos omnium primus B. Jordanus de Saxonia in *lib. de Viris Fratribus* lib. 2. c. 4. 5. 7. & 13. Hieronymus Romanus in *Chron. Ord. S. Augustini* cent. 9. an. 1288. p. 55. & alibi; Thomas Hetera in *Alphabero Augusti* pag. 6. qui addit Senensem etiam dictum: Cæsar Eugenius in *Neapoli sacra* p. 333. Alii ex Iterano, ut Henricus Gran in *magno specul. exemplor. ann.* 1480. p. 484. exempl. 67. Mattheus Raderus in *Virid. Sanctor.* p. 531. qui sequitur sunt Philippum Bergomensem in *supplem. Chron.* an. 1303. Ex Turano putavit Ambrosius Coriolanus in *Chron.* Alii Interannensem voluerunt ex Marco Guazzo in *Chron.* p. 254. Dominico Bagrile in *supplem. Chron.* lib. 13. pag. 288. Ex Iterano scribunt Abr. Bzovius an. 10. 14. 24. 1308. p. 118. Alii ex Iteramna Umbriae urbe, quam opinionem repellit Angelus Rocca in *Chronist. Sacrasis Apostol.* pag. 128. & in *paraph.* eos reitit, qui de Theramo Umbriae urbe dixerunt. Alii Senensem opinantur hi sunt Marcus Antonius Vianius, & Paulus Volturnus in *Augusti Theatr.* qui minus rectè, ut adverte Caetanus in *animad. ad tom. 2. Sanctor. Siculor.* p. 80. Vincentius Autia in *Annot. ad Vitam B. Augusti. Novelli* p. 42. & Vincentius Solito in *hystor. Therm. tom. 2. par. 4. cap. 5. p. 43.* duos Augustinos Novellos admittunt, unum Siculum, Scutensem alterum: unus enim fuit Augustinus Novellus, idemque Siculus, qui Senis obiit ann. 1310. ubi quiescit. Nicolaus Toppius in *Biblioth. Neapol.* p. 5. Sphalmaribus suis aliorum errores corrigere putans, ut more suo, exterius ad se nolentes attraheret, ex Theramo Samnii urbe putat. Alti auctores ignorantis familiæ cognomen de Thermes, vocabuli similitudine decepti, ex Theramo, Iterano, Iterano, Turano, Interamna, sive Iteramna, Umbriae urbe dixerunt, ut cum Autia, eic. p. 40. putos quod haud obscure deducitur ex Sancto Martino in *hystor. S. Augusti*, gallicè scripta, p. 367. qui de Theramo Siculum vocat. Phil. Bergomenensis cit. de Iteranno Siculum, Laurentius Epopolus in *Bullar. Ord. S. Augusti* p. 395. de Theramo Siculum, Quod Iterannæ non fuerit ortus, liquet ex Ludovico Iacobello, qui ut observat Autia cit. p. 42. in suis de Sanctis, & Beatis Umbriae libris, Augustinum prætermisit: nec in Bibliotheca Umbriae ipsius Iacobelli ego inveni. At Siculum fuisse præter auctores supra allatos affirmant Volacertanus *anthropol.* lib. 21. Cherub. Gearducci in *hyst. Bononia* lib. 13. p. 445. Nonnulli Siculum in Civitate Thermarum ortum putant, ita Angelus Rocca in *Chyrist.* cit. pag. 56. 60. & 127. Ambros. Landucci in *syloa illeceas* p. 89. qui ex aliquam senectia Panormitanum fuisse retulit, & Caetanus in *animad. ad tom. 2. Sanctor. Sicul.* p. 79. Iacobus lo Cascio in *Vita*, & Vincentius Solitus in *hyst. Therm.* tom. 2. par. 5. ideoque Thermiani ex hac opinione excitati, inter suos, relictum Augustinum ab anno circiter 1610. præcipuo honore recolunt. Alii cum Augustinum de Therna, vel de Thermes dixissent, ex familia de Thermes intellexisse putos. Henricus Spondanus *ann. tom. 1. an. 1306.* p. 358. de Therna dixit: Philippus Ber-

Biblioth. Sicula Tom. I.

gomeus in *supplem. cit.* ut à nonnullis citatur de Therna scitip: at ego in latina editione ann. 1492. Venetiis pag. 206. de Iterano lego: Rocchus Pirtus in *Indicem. Sicul. sacre v. Siculi Generales*, B. Augustinum Novellum de Thermes vocavit: Andreas Gelfomini in *Thesaur. Calesti* p. 243. ait: Mattheo da Termene: Raymundus Capisulchius in *Vita B. Joannis Chigii*, scitipit: Augustinus de Thermis: hi cum Thermitanum rectius dixissent, si ea in urbe natum credidissent B. Augustinum, non de Thermes. At Panormi ortum ex familia de Thermes multi testantur, nempe Bernardus Riera Drepanitanus, qui claruit circa annum 1560. in vita edita Panormi 1664. è Codice m. s. Bibliothecæ Collegii Panormitani Soc. Jesu extracta, & à Vincentio Autia annotationibus illustrata, qui eandem opinionem tueretur in *Chronolog. proregum Sicil.* p. 295. Petrus Cannizzarius in *ms. de Relig. Panormi* p. 772. Franciscus Carrera in *Panrb. Siculo* p. 127. Victorius Constantinus in *libro Cigno moribundo* p. 141. Hilariou Predicatus in *epist. ad lectorem Vita S. Joannis de Dro. Aloysii Torellus in fensl. Augusti. tom. 5. pag. 311.* Ioseph Castelluccius in *diar. Panormi.* p. 63. Petrus Antonius Tornamita in *Propag. D. Rosalia disc.* 2. cap. 10. p. 212. & Vincencius Coronelli in *Biblioth. tom. 2. p. 1613. pag. 292.* Nec nova hæc opinio ab anno 1664. ut suspicatur aliquis; Ambrosius enim Landucci in *Sylva cit.* edita Senis anno 1655. p. 89. ait; aliqui volunt Augustinum habuisse Civitatem Panormi patriam ex gente Terminorum asserentes illidem extare palatium episcopi famulæ. Iacobus lo Cascio Thermitanus in *epist. nuncup. Vita B. Augustini*, innuit nonnullos ex familia de Thermes putasse. Quotquot verò vel effluere hujusce familiæ Proceres, ac extant, constanter ex proavorum traditione tenere, Augustinum familiæ de Thermes sanguine progauitum. Non me læcet Frasciò Alibrandum e mentito nomine Bernardini Asfalei, in libro *Termine rimessa sua* stata, pro Thermitanis pugnavisse: ac operis hujus judicium habes apud Ioann. Petrum Iacobum Villanum, siue Anglicam Aprosium Vigintimilium in libro *Vistara* alata m. 38. pag. 51. & severiorem censuram in eundem edidere Siculæ Inquisitionis Iudices, qui publico edicto daro Panormi 24. Augusti 1665. prohibere. Vincencius Solitus etiam inani rationum apparatu, hæc Thermitarum opinionem defendere conatur, sed contra utrosque auctores apologeticum opusculum scitipit Autia supralaudatus numeris omnibus absolutum, quo Panormitanorum causam propugnat. Ideoque optimo jure Panormus suum Civem Augustinum agnoscat, & inter urbis Patrum relatum veneratur. Natus ideoque Panormi, & Mattheus de Thermes vocatus, in ipso ætate flore Bononiæ Jurisprudentiæ operam dedit, & ob ingenii præstantiam celeberrimis Doctor evasit: ibique aliquandiu jura Civilia, ac Pontificia magnâ doctrinæ laude, famâque docuit. Sacra etiam Theologiæ scientiâ instructissimus claruit. Inde in aula Manfredi Siciliæ Regis à Consiliis, & secretis fuit, ac amplissimis honoribus, & præ-

M

mil

Tres sive quatuor, tres totius nona simul.
Orbit longior, et non iniquior. *Alia.*
Non est enim, non est, non est, non est.

Anno ab Orbe repar. M. DC. XCIII.

Innumeri scriptores Antonium laudant, inter
quos Franciscus Baronius de *Metz. Patrum. lib. 3.*

cap. 1. pag. 114. in *Sicula Nobilit. Amplitude. pa.*

71. & in *Vita*, quam editis operibus præfixit, Jo-

seph Galeanus in *Musis Siculis. par. 1. pag. 1. & par.*

4. pag. 1. Petrus Cattera in *epigram. lib. 3. pag. 141.*

Scipio Henricus in *Sicula Patrum. lib. 2. pag. 137.*

& lib. 5. p. 128. Leonardus Orlandinus in *disens.*

Sicula. pag. 80. Honorius Dominio, Caramella in

Musis. pag. 39. Michael Folcarenus in *notis. Mat-*

thæus Donia in *Elegia inscripta Melicens. Vincen-*

tius de Joanne in *Panorm. Triumph. lib. 12. pag.*

113. Vincenzius Atria in *Chron. Proreum Sicula.*

pag. 67. ubi, ex Typographi incuria obisse legitur

29. Augusti, & pag. 227. & licet alios omittam,

præclarissimus Joannes Marius Crescimbeni in

eruditiss. histor. Poetis Siculis. lib. 2. pag. 82.

& lib. 4. pag. 157. Duplicem vidit Antonii imaginem

ære sculptam, ac duplici exornatam inscriptione:

Harum una hanc habet ex Frisco. Baronio,

Haud potius mellita suos fere Hybla liquoris.

Quam tu dulce tuo è gutture carmen Olor.

Hæc tibi sydereis Cæli vox insula ab æstis.

Quæ dant astra parem sunt habita modum.

Altera verò ex Hieronymo Basilisco Mellanense,

Qui Minici ripas, & flumina Ioviania doret.

Et qui Strymonias vocæ beatæ aquas:

Cedite Trinitate, & Regibus gloria Montis.

Dulcis in vestro carmine cantat Olor.

Vterque Poeta ad Vatis præstantiam, & Rethorica

genitum Antonii, quod Olor fuit, alludere

videtur. Multa scripsit Antonius, quæ verò ex-

cant, hæc sunt:

Antonii Vinitiani Siculi Poeta celeberrimi Epi-

grammata quasi omnia, inscriptiones, Fontium, de-

scriptiones. Panormi apud Alphonsium de Isola.

1646. In 4. Ex his nonnulla sunt recula in selectis

Epigrammatibus, editis Panormi apud hæredes

Jacobii Maringii 1656. in 12.

Cælia. Panormi apud Alphonsium de Isola 1657.

in 16. & iterum apud eundem 1645. in 8. com-

plectitur Siculas citharones, quas latine carmini-

bis donavit Franciscus Baronius: quod antea fe-

cerat Philippus Paruta: hujus authori epum.

m. 6. vidi in Bibliotheca Collegii Panormitani

Soë. Jesu: & nonnulla exant apud me mss.

Canzoni Siciliæ. In Musis Siculis par. 1. Panormi

apud Buani, & Portamovanam 1645. in 12. &

apud Josephum Bisagnum 1662. in 12. Harum ali-

quæ editæ etiam sunt in libro: *Raccolta di Canzoni*

Siciliane di diversi buoni Autori. Felta per Paolo Ce-

farea. Mellanæ apud hæredes Petri Brea 1638. in

12. ubi & aliquas etiam invenies, quæ in supra-

dictis Musis non extant.

Canzoni Siciliæ Sacre. In Musis Siculis par. 4.

Panormi apud Joseph Bisagni 1653. in 12.

Canzoni Siciliæ Burlesche. In Musis prædictis

par. 3. Ibid. apud eundem 1652. in 12.

Raccolta di Proverbi Siciliani in ottava rima. Ibi-

dem apud Joan. Bapt. Maringum 1628. in 8. &

in 16. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. & iterum apud eundem 1645. in 8. &

in 12. &

Historia della Città di Piazza, quam sepius citat ipse Chiarandanus, & nonnulla protulit ejusdem operis fragmenta.

ANTONIUS VINUTUS Nettus vir eruditus
praefertim in rerum naturalium scientia. Claruit
propè annum 1526. Ipsius meminere Vine. Li-
tara de reb. Nettis pag. 150. & Rocchus Pirrus
not. Eccl. Syracus. pag. 227. Edidit

De Agricultura. Opusculum. Neapoli per Sigfrundum Mayr 1536. in 4. & Venetiis apud Melchiorum Scellam 1536. in 12.

Vitam D. Conradi ex Pifro cit. & Oñ. Caetano in animad. ad tom. 2. Saufier. Siculer. pag. 85. ubi ex Typographi errore Antonius Venetus vocatur.

ANTONIUS DE VIRGILIO Sacensis Juris-
consultus doctrinā instructissimus, inter prima-
rios eorum forensium Patronos effulsit. San-
ctis. legumitionis iute Consultor, & Fisci Pa-
tronus. Panormi decessit 18. Novembris 1643.
& in Ecclesia S. Nicolai Bononiorum sepultus est.
Ipsius cum laude meminit Rocchus Pirrus not.
Erl. Mazov. p. 110. Edidit

De legitimatone persona contrahentis, & in iur-
dicio comparantis, Panotini apud Alphonsum Ho-
lam 1640. in fol.

ANTONIUS VISALLI *Messanenſis Ordinſ*
Minorum Conventualium S. Francisſci, ne dum
yita integratę, quám doſtríná præclarus. Marti-
tirſi deluderio æſtans, his ad barbaras regiões
iter diredit: ſed obſiſtente Domini voluntate,
vel ægritudinim moleſtis, vel tempeſtatum vi
rẽtens, regredi coactus eſt. Cum ſimplicitatis
candore doſtrínę præſtantiam compoſuit, nam
Sacre Theologię laureę inſignitus, ingeniſ ſubli-
mitate excellit. Placidus Samperius in *ſeolog.*
M. V. lib. 2. cap. 8. pag. 179. anno 1421. Siculę
Provincię præſiſſe affirmat: at Philippus Cag-
liola *explor. 3. Prov. Sicilia Minor. Conv. pag. 58.*
ubi de eo ſcribit, & *pag. 39.* ubi Catalogum Si-
culorum Provincialium reſultę, de hac Antoniſ
dignitatę altum ſilentiũ: eoq; anno Ioannem
Pſſer Canaręum Provinciã Siculam reſiſſe
aſſer. Serioſte

Super Sentential.

ANTONIUS URA Mylenfis Sacre Theologie professor, Poeta Latinus, & Italus. Injuss habet
Differtationes Epistolares ad Amicum directas, quibus stemma, & Patrie D. Francisci Alesii de Paula vindicatur, à D. Antonio de Amico nobili Mylenfi, D. Antonii Vra S. T. Professoris elucubratione, ad concinnum stylium redactas. Mesianæ ex typographia Vincentii de Amico 1692. in 22.

ANTONIVS VSO DI MARE Panormitanus,
ex Leone Allatio in *Drammaturgia* Ind.8.p.580, ubi
de operibus ineditis. Italicè scilicet testatur

Il Palazzo affezionato Comedia recitata in Palermo per comandamento del Senato l'anno 1584. in profa. In relazione verò Vincentii de Auria edidit anno 1533, Comœdiam hanc, coram M. Antonio Columna Prætoris peractam, additis intermediis Philippique Paræti, Hieronymi Brancii, & Antonii Venetiani.

APOLLODORVS Poeta Comicus ex Gela Siciliae urbe, nunc eversa. Duos Apollodori nomines Poetas fecerunt Athenæus, & Pollux, Carysium unum, alterum Geloum. De Geloo Athenæus lib. 3. pag. 35. p. 125. & Julius Pollux *onomast. lib. 4. cap. 2. pag. 172.* & alibi. De Carysio autem Athenæus lib. 6. cap. 10. pag. 243. lib. 7. cap. 6. pag. 280. & alibi: utriusque mecinquit Pollux lib. 10. cap. 31. pag. 489. Hinc licet Vossius de *Poetis Græcis cap. 8. pag. 59.* iunuat, quod aliquibus idem videri possit: tabulam enim inscriptam Grammatodipnon Pollux Geloo, Athenæus Carysio concedit; at unus ab alio est diversus: unde concludit Vossius: *idem videtur possit Carysius, & Gelous. Sed Pollux eos aperte distinguit.* Vterque ab Apollodoro Comico Atheniense diversus, qui fabulis 47. scripsit, de quo Suidas tom. 1. pag. 375. & Vossius loc. cit. Fuit noster Apollodorus Gelous Poeta Comicus, & ex Suida loc. cit. & Gyraldo de *Poetis hist. dial. 7. cap. 392.* vixit temporibus Menandri Poetæ, qui teste Laurentio Cratio *ins. hist. Poet. Græcor. pag. 339.* natus olymp. 109 obiit olymp. 121. Eodem Menandri tempore vixisse tradunt Vossius cit. Lud. Morerius *in dist. tom. 1. pag. 393.* & Gesnerus *Biblioth. pag. 70. olymp. 114.* Fuit autē teste Gyraldo, & Gesnero inter primos, ac præcipuos novæ Comediæ Poetas, Comædiaz verò his prænotatis titulis scripsit, nempe *Apocarteros, seu Philadelphi ex Suida. Philadelphi, seu Tintiores ex Gyraldo.* Inedia sibi mortem consciscens, quæ & dicebatur Philadelphiæ ex Vossio cit. & Athenæo l. 11. c. 6. 9. 242. aliusque

Denfopai ex Suida: live *Tinctores* ex Voffio, & Gesnero cit.

*Hiéra, hoc est Sacra, ex Sulda, Gytaldo, Voffio,
& Gefnero.*

Grammatopæus, hoc est, *Lilium Procusator* ex
eisdem, & Jul. Polluce lib. 7. cap. 33. pag. 371.
Cafaubonus perpendit in *confid. ad Athenæum*
lib. 7. cap. 6. pag. 501. quod vel à vero desectis
Pollux lib. 10. cap. 23. pag. 479. vel Athenæus lib.
7. cap. 6. pag. 280. ille enim hoc opus Apollodori
Geloo tribuit, hie vero Caristio: nisi antiquorum
Criticorum fuerit error circa hujus Comæ-
diæ auctore. Sed nostrò Geloo etiam Suidas con-
cedit. Addit & *Cafaubonus*, Suidam memorasse
hanc Comædiam inscriptam Aristodippon, sed
eisdem esse ac *Grammatopæum* putat. Ex cita-
tione Suida, Gyrardo, Vossio, & Gesnero nostri
Apollodori sunt etiam

Pseudellus

Silvius.

Escione.

Animo defessa. ex Athenæo lib. 3. cap. 35. pag.
125. & Vossio.

Pseudajax, sive *Falsus Ajax*, cujus meminit Pollux *L. 10. c. 31. p. 489.*

De Templo Poësis Polluci memorata lib. 10. rap.
51. pag. 503. ubi dubitat an Apollodoro, an Phi-
loui, poësis ascribenda. Ambigit verò Vossius si-
ne Geloi, an Atheniensis Apollodoro. Addit Ges-
nerus in *Bibliotheca* pag. 70. hanc etiam fabulam
ex Athenzo scripsisse, cui nomen

Apuleius: ex aliis verò has Apollodoro ascribunt: *Antevergetes*, *Anteus*, *Amphiaratus*, *Diallion*, vel *Calumnator*, *Prockzomene*, *Himaripolis*, *Phanostate*, *Sphatomene*, *Tauropola*; sed ex his, quasdam Apollodoro Carylio tribui affirmat. Tamen de Carylio scribens has exhibet inscriptiones: *Grammatopaus*, *Hereja*, *Prockzomene*, *Himaripolis*, *Sphatomene*: ad addit, à quibusdam Geloo ascribi. Ex Apollodori nostri operibus aliqua, superflua fragmenta, sive sententiae in libro cui titulus: *Sententiae insignes Gracorum Quinquaginta Comicorum*, quorum opera integra non extant, latine idiomate collecta, Ignatii Albani opera denno in lucem edita. Brixiae apud Bartholomaeum Fontanum 1612. in 12. & in libro: *Excerpta ex Tragediis, & Comediis Graecis*, tum quae extant, tum quae perierunt emendata & latinis versibus reddita, Auctore Hagone Grocio. Parisiis 1626. Apollodori *Geloi Gnomiae Graecae*, prodire an. 1569. in 16. ex indice Bibliothecae Barberinae tom. 1. pag. 58. Tandem Gyrardus, Gesnerus, & Vossius cit. ex auctoritate Donati tradunt, Terentium Comedias inscriptas, *Phormion*, & *Hecyra* è Comediis Apollodori exscriptis. De Apollodoro vide etiam Fazellum der. 1. lib. 5. cap. 3. pag. 127. Humbertum Goltziolum in hist. post. Sicil. pag. 89. Scipionem Tettum in comment. de Apollodori, & Laurentium Crassum in hist. Poet. Graec. pag. 52.

APOLLONIUS A SS. TRINITATE Campanarum Ord. Excelsatorem S. Augustini, natus 30. Decembris 1619. ex familia Tuccito, Ordinis habitum accepit 27. Augusti 1634. & solennia emisit voca Panormi 21. Decembris 1635. Absoluto studiorum curriculo, triennio Philosophiam, novennio Scholasticam Theologiam Scholasticos suos docuit. Ordinis sui juniores instruxit Prioris munere Drepanitatum, Panormitanum S. Gregorii, & Cammaratense Conobium rexit. Panormitanæ Provinciæ praefuit; ac tandem ad supremam Ordinis dignitatem evectus est, Generalis Romæ electus. Joannis Lozani Archiep. Panormitani fuit à consiliis, & confessionibus: ac demum Panormi decessit 9. Octobris 1685. Ad aliorum preces scripsit, & edidit italice

Esaminatorio, o modo di confessione per farsi con puntualità, e speditezza. Post alias editiones prodit Panormi apud Gramignanum 1701. in 12. Opus reliquit m. s.

De Rhetoricae præceptis.

APULEIUS CELSUS CENTURIPINUS (Centuripæ Urbs Siciliae, nunc vulgo Centorbi) Medicus præstantissimus. De eo Scribonius Largus lib. de compon. medicament. cap. 171. Fazellus de reb. Sicul. dec. 1. lib. 10. cap. 2. pag. 216. & Goltzius hist. post. Sicil. pag. 92. qui affirmant, quod cum in ejus patria caues sæpius rabie aggressi ferales mortus non modicæ jacturæ in cives instigerent, ipse patriæ amore exhumilatus singulis annis salutarem pharmacum contra canum rabiem excogitabat, civibusque suis transmitterebat. Valētis, & Scribonii citati celeberrimæ Medicorum præceptor fuit, teste eodem Scribonio loc. cit. cap. 69. & 171. Claruit Augusti Imp. tempore ex Octavio Cæcetano in animad. ad tom. 5. Sc. Sicul. pag.

106. Ex Morerio in dict. tom. 1. pag. 700. quem sequitur Coroneti Biblioth. tom. 4. n. 23. p. 271. sub Tiberio circa an. 30. & 35. humanæ Mithrid. Marcellus Empiricus, qui sub Theodosio, & Cratiano vixit Apulejum inter eos recenset, quidē medicina melius scripsere, ut ait Morerius citatus. Scripsit librum

De Herbis; quem inconfutis nonnulli Apulejo Madaurensi Philosopho Platonicis ascribere. Proliit cum ejusdem operibus Lugduni apud Viduā Antonij de Hartz ad inigne sancti Odilonensis 1614. in 8. Quod autem opus hoc ibi editū, & inscriptū de Madaurensibus herbis, non sit Apulei Madaurensis habetur ex Joanne Plurto in observat. ad ipsum, ibidem editis pag. 104. ubi ait: in libello etiam de virtutibus Herbarum, quem ego viderex sum, si quando adscribo Apulejo: Celsus Rhodiginus hist. antiq. lib. 20. cap. 19. scribit præterea herbam sceleratam dicti Apulej, stylum tamen est de Placitis commentarium; Ex his deinde minus dubitasse doctos, esset hoc opus Apulei Madaurensis. Jo. Mollerus de Scripioribus Medicis cap. 4. n. 4. pag. 354. ex homonymiæ vitio, Madaurensis ascriptum putat. Jo. Albertus Fabricius in Biblioth. satrap. pag. 179. inter Apulei Madaurensis opera, dubia, vel supposita, hoc opus de herbis collocat, atque nunquam opus hoc editum inter Apulei opera, sed sub Apulei Platonicis nomine, quod Antonii Musæ libello de Herbarum, Basilie 1538. in fol. 21. calcem Plinii Valeriani, & an. 1537. in 4. Tiguri cum commentario Gabr. Hummelbergii. Adde Fabricius pag. 140. quod in alunt quidam Apulejo Celsi memoris adscribere, qui Augusti ævo floruit: sed jamoribus Scripioris fuisse putat, qui Dioscoridem, Plinimumque præ manibus habuit: ambigit tamen quod forte ex Apulei Platonicis medicinis libris, aliisque auctoribus collectis, contractusque sit liber: sed Hummelbergius ab Apulejo ipso ita scriptum fuisse non dubitat; ac faceret cosices manifeste depravatos, & mutilos ad nos pervenissent. Fabricius tandem ad aliud opus suum inscriptum Centuriæ Magiariorum n. 58. lectorem remittit, in quo teste Jo. Mollero cit. Veterum de illo loca exhibit, sed Madaurensi, vindicare videtur. Thomas Reinesius cap. 30. ad Hofmannum pag. 136. dubitantur ait. Fuit Apulejus Celsus, Centuripinus Siculus, Vetus Valentis, & Scribonii Largi, qui fuit sub Claudio, præceptor hujus fane, quæ circumferuntur; Botanica: vel hic est; in quem referuntur: hoc enim videtur adscribere non illud. Morerius, cum Corneliō etiam cit. Apulei Celsi opus hoc putant, additque Moretus ubi hujus stylus ex Augusti, & Tiberti temporibus hand videtur; at ex alia parte parum confomis stylo Platonicis Philosophis apparet. Ad nostrum Apulejo Celsi sine hesitatione accedent Andreas Tirardus lib. 4. nobilit. cap. 31. pag. 259. & Otho Cæsius Carthusius. In vita Apulei Madaurensis ex recensione Bonaventuræ Vulcanii edita Lut. Parisiis in 1601. fortasse ab eodem Vulcanio scripta, legimus quod opus ab herbis edit in editione Basilienſi Madaurensi ascribitur, potius Apulejo

Apuleio Colſo ſcribendum, quāvis Auguſtiſi Ti-
beriusque etatis non ſuſcipe. p. c. ſcriptoris Roma-
ne deſectū. in vita etiam. ſiſdem. cum ipſius
operibus editis aduſum Deſpini à Juliano Flo-
rido. Parisiis. 1688. de hoc libro habetur ſcriptū
hinc Platonici. Ad aduſum ſcriptoris. ſed eruditior
venit. ſcriptoris. Aduſum. Conſultatio. videntur.
Prodiit opus de Herbis. ex Ant. Autoni. Van-
derlinden de ſcriptis medicis. pag. 753. et 1077.
Baſilex apud And. Cratandrum. 1598. ſol.
cum aliis dare medica libris. & apud Joannem
Oporinum. 1599. in ſol. Parisiis. ap. Canib. W. S.
chelum. 1598. in ſol. cum Galeati libro de Pleu-
rudine. Menſuris apud Aldum. 1547. in ſol. 112.
De Re. Reſſia. fragmenta. aliquot. Extraſi in li-
bro. De Re. Reſſia. Selectarum. lib. 1. X. C. C. C.
Joannis Ale. Bracciani. opera in lucem editi.
Baſileæ apud Rob. Winter. 1550. in 8. latine Ju-
no Corna. in interprete. Ibid. apud Frobenium.
1549. in 8. ex. Vnde de ſcrip. medic. pag. 83.
Operis hujus auctorem noſtrum Apulejum ſcri-
bat Vulcanius in vita Apulei. Aduſum. & Mo-
reus in diſſic. Librum hunc citat Palladius. lib.
de re ruſtica. Conſtantiinus. vel ut alii voluit. Cal-
ſianus Baſilius in lib. Inſcriptis Graecis. qui Con-
ſtantiini Imp. nomine editus eſt. ex eo multa mu-
tuatus eſt. eodem Vulcanio teſte. Tiraquello. cit.
de Simlero. epiſt. Biblioth. Geſner. pag. 16. His ad-
derem.

Libellum de Betonica. Hunc. ac. obſervat Simle-
rus in epiſt. Bibl. Geſner. pag. 123. & Vandelinus cit.
pag. 1077. quidam Antonio Muſæ. nonnulli L.
Apulejo aſci. ſuſper. ac noſtri Apulei ſorū ſuſpicionem
Ipſum recognovit. emendavit. & commentario ſolo
iſtaſtrati edidit. Tiguri Gaſſeri Hummelbergius.
ex Simlero. cit. pag. 14. 56. & 122. prodiit etiā
in volumine de re. medicis. Baſileæ apud And.
Cratandrum. 1528. in ſol. & apud Jo. Oporinum
1549. in ſol. Tandem addam. quod Servius in
Virgil. Georg. lib. 2. in eor. media. fert. triſtes ſuſcepit.
Apulei librum de arboribus. citat. ac eundem ad
librum de Herbis puto. quem Rhodiginus deſt.
antiq. lib. 20. c. 19. de Plantis. vocat.

ARCHANGELUS. ADRAGNA Panormitanus
Ord. S. Crucis Obſervantiæ S. Francis. S. Theo-
logiæ Licet. Concionator. Provincie Panormi-
tanæ Deſonator. & Canonici Panormitani S. Ma-
rie de Jeſu Cultor. doctri. & morum integritate
ornatus. Obiit Panormi anno 1688. Edidit
italicè

Vita. & Virgilio Ven. Servo di Dio F. Bernardi-
no della S. Ambra. Laico de' Minori Obſervanti Reform.
nati della Provincia del Pal di Meſſara. Panormi
apud Thomam Romolom. 1688. in 4. ſol.

ARCHANGELUS. CAPRONA Panduritanus
Ordinis Capucinorum nobili genere natus.
mundi blandimenta. divitiar. honoreſque. dedi-
navit. & in ipſa etatis flore Capucinorum Or-
dinem amplexus eſt. anno etatis ſue 28. mox in-
conſueti animi. conſtanti omnes paſſus cona-
tus eſt. qui ſumma. ſtudio ſitum. quem unicè
diligebat. ad ſeculum revocare. conabatur. E-
i animi contentione piſſimam vitæ rationem. ag-

greſſus eſt. brevesque virtutibus omnibus. & ab-
ſolutiſſis. perfectione animum. cumulaverit.
Apodictico. Spiritu. concionatoꝝ. munus ſuſce-
pit. actaſto. animarum zelo. ut. quā ē ſingulis
deſolantem. quodlibet. ignis. jaculis. vel ſummi
negre. verba dixerit. idcirco. a quatuordecim. corda
reſurrexerant. mirum in modum inſanabatur.
ad. domino. reſurrexer. concubitoꝝ. Hinc. ad. me-
liores. ſtugens. inſuperes. revocando. ingentia
animarum. luce. aſſequutus. eſt. Nonnulli ad vo-
cis ſus. clareſcentem. excitati. mundi illecebras. ani-
ma. vertentes. ad Regulares. Ordines. mulierē
multe. ad monaſterium. gynæceæ. ſolvolarunt. Dre-
pani. Verbo. præſertim. admirabilem. prædicationem
ſux. vim. experta. eſt. Archangeli enim. con-
tiones. hanc civitatis. ſeu. Canonici. ſpeciem. di-
ſciplinā. regulari. inſtruiſſimi. aliquandiu. ſerva-
vit. Ibi. tria. crevit. ſodalitas. quorum. unum. fo-
rum. erat. qui. animam. agentibus. in Noſcomio
adoſcent. ut. ſcholaribus. moniſ. ad. inorem. ſan-
ctē. obſervandam. juvarent. Aliud. Montis. Pietatis.
quod. pauperum. angelati. conſulere. Tertium.
verō. quod. in pauperibus. carceri. mancipis. to-
tum. fuit. Mulieres. etiam. exſtimulavit. ut. do-
mum. pro. pauperibus. convaleſcentibus. funda-
rent. Pia. hæc. omnia. ſoliſſimis. muniv. ſtatutis.
Ardentiffimo. erga. Deum. ac. proximis. e-
ſtavit. amor. præſentem. pauperes. quos. miſeric-
cordia. vires. levare. curavit. Humilitatis. ſux. ex-
plum. illud. edidit. præ. aliis. egregium. quod. etſi
Caſtodem. agere. ut. tamen. ſingulis. hebdomade
ſabbatis. mentis. humeris. appenſā. panem. oli-
vum. de. eleoſophinas. emendicabat. ac. ſarcinā
grævatus. ad. Conventum. regredebatur. Tandem
non. ſuit. virtutis. genus. quod. non. eſſet. perſan-
cum. ſuſtinet. idcirco. meritorum. corona. redimi-
tus. ad. Coelum. tranſiit. magnā. reliq. ſancitatis
opinione. Obiit. anno. 1577. Vide. Zaccariam. Bo-
verſiam. anal. Caput. 10. 1. et. 1577. n. 20. Dionyſium.
Genueſem. in. Biblioth. Caput. pag. 39. &
Formazum. Hubertum. in. meſolog. Ord. S. Francis. 23.
Febr. pag. 581. ſic. citat. ex. Dionyſio. citato.

Statuta. & documenta. pro. Conſraternitatibus. do-
mus. Hoſpitalis. Montis. Pietatis. & Miſericordia
erectis. in. Civitate. Drepanenſi. Panormi. 1573.

ARCHANGELUS GARINVS Aſſoreſis Ter-
tili Ord. S. Francis. natus an. 1654. Religionem
ingreſſus eſt. an. 1671. Gravioribus diſciplinis
abbundē. inſtruitus. Magiſtri. ac. Sacre. Theolo-
giæ. lauream. obtinuit. Romæ. in. Sapientia. Aca-
demia. Philoſophiam. docuit. Romæ. in. Collegio
S. Pauli. ad. Arenam. ut. etiam. Regentis. munere.
ſcolasticam. Theologiam. in. Cenobio. Roma-
no. SS. Coſmæ. &. Daniiani. ubi. novam. Conci-
liorum. Academiam. excitavit. quæ. exinde. in. Col-
legium. de. propaganda. Fide. translata. eſt. Pro-
vincialis. titulus. Provincie. Patrimonii. S. Petri. ſuit.
Inſignitus. &. Generali. examinator. egit. Anno.
et. 37. Aſſori. obiit. 10. Septembris. 1690. Edidit.
in. Ciſſilla. Apoſtolorum. Romæ. ex. typographia. Pau-
Moſcop. 1690. in. ſol. io. expanſo. Edenda. reliquit.
in. philoſophia. Tom. 1. in. ſol. ſol. 1.
in. Theologiā. de. ſcholaſtica. in. ſol. ſol. 1.

m. s. in fol. servatur in patrio Conobio. *ARCHANGELVS MESSANA* Nerinus Ord. Obte-
vantium S. Francisci virtute, & doctrinā con-
spicius, claruit propē annum 1560. de quo
hoecbus Pictus not. *Ecll. Syrac. pag. 130.* quem
sequitur Wadignus de *scrip. Minor. pag. 39.* scrip-
sisse testatur: *libros obsecris characteribus exaratos.*

ARCHANGELVS A S. NYMPHA Panormi-
tanus Ord. Excalceatorum S. Marie de Mercede,
ex familia Baronio natus 17. Septembris 1664.
Religionis habitum suscepit anno 1679. Emen-
sis studiorum spatii doctrinam acceptam aliis
explanavit, & Sacram Theologiam docuit. Con-
cionatorem etiam cum laude egle & Motyceni
Conobio præsuit. Vivit, ac edidit italicē

*L'Oracolo della Santità Palermitana eretto sopra
Monti. Oratione sacra in lode di S. Rosalia Vergine,
e Protettrice di Palermo.* Panormi apud August.
Epirum 1696. in 4.

ARCHANGELVS SCANDURA Acanensis Ordinis
Capuccinorum, Concionator illustris, ty-
ronum instructor, & pluries Messanensis Provin-
ciae Defensor. Fuit in sacrum litterarum studiis
versatus; ac obiit in patria 17. Maii 1679. Ipsum
laudat Dionysius Genensis in *Bibl. Capuccinorum*
p. 39. Edidit italicē

*Albero della Vita discorso Panegirico in lode della
Glor. V. c. M. S. Venera. Messanē apud Jacob. Mat-
thæi 1656. in 4.*

ARCHANGELVS TROPEA Acanensis Ordinis
Scribitoris Observantiae S. Francisci Provinciae
suae in Sicilia Descriptior, & Custos. In quadra-
simali curriculo coeque habuit Panormi in
principe Templo, & alibi. Adhuc superstes apud
suos vivit. Edidit italicē

*Il Gran Segno Apocalittico del Cielo Palermitano.
Oratione Panegirica, de D. Rosalia.* Panormi apud
Joī Adamum 1695. in 4.

ARCHESTRATVS celeberrimus Poeta Selen-
tius Syracusanus, vel Gelous, Athenzus eum
lib. 1. cap. 4. pag. 4. Syracusanum, vel Geloum di-
cit, & *lib. 4. cap. 17. pag. 162.* Geloum voluit hinc
Vossius de *Poetis Graecis pag. 85.* & Morerius in *diſt.*
tom. 1. pag. 116. Syracusanum, vel Geloum enu-
manciant Archestratum. Litterarum studiis additus
sub Terpsionis disciplina, ex Athenzo *l. 8. cap. 3.*
pag. 337. Vossio, cit. & Gyrardo de *Poet. hist. diſt.*
3. pag. 109. oratoris, & poetica facultate elaruit;
& omnigenā eruditione fuit illustris. Eodem A-
thenzo teste *lib. 7. cap. 10. pag. 188.* Philosophus
fuit Pythagoricus; doctrinam verō voluptatibus,
gulæ vitæ, ac insatiabili voracitate deturpavit
ciborum etenim deliciis plurimum indulsisse. Ve
commodius ventris studio vacaret, terrarum o-
bem perstravit, & quæ ad gulam oblectandam
expedirent, & ubi præclariora ciborum gene-
ra nascerentur, diligentius perquisitet, ex Athe-
nzo *lib. 3. cap. 31. pag. 116. lib. 7. cap. 22. pa. 326.*
& *cap. 18. pag. 314.* Ab eodem Athenzo *lib. 7.*
cap. 5. pag. 178. *Opodadatus* vocatur, nempe ut
Delicampius exponit in *annot. ad Athen. pa. 747.*
Variorum Opusculorum Magister 1 addit; Athenzus
ip. ait. Chrysippum Philosophū dixisse, quod Ar-

chestratus Epicuri, et ceterumque discipulorum fue-
rit, & magister; quod & repetit *lib. 3. cap. 22.*
pag. 101. eodem Opodadati nomine pluries Ar-
chestrati meminit Athenzus, nempe *lib. 3. cap. 22.*
pag. 101. lib. 7. cap. 8. pag. 188. cap. 22. pag. 326.
sed lib. 7. cap. 12. pag. 394. Sardanapali vicari-
gine ait eodem libro *cap. 14. pag. 301.* Conarum
ducent, & prædictum nominat, & *cap. 20. p. 326.*
Opartytem, idest ex Delicampio in *annot. pag.*
752. cibi condiendi peritus doctor, *lib. 3. cap. 14.*
pag. 101. vocatur, parandi variis modis obicula
peritissimē *cap. 24. ejusdem libri pag. 105.* parandi ob-
icula ingeniosus artifex *cap. 28. pag. 112.* Hellus,
carilloque *cap. 31. pag. 127. & lib. 2. cap. 6. pag.*
342. Hellus *lib. 3. cap. 33. pag. 319.* Felisvus *lib.*
4. cap. 17. pag. 163. ex sententia Timonis, voracē
appellatur *lib. 7. cap. 17. pag. 310.* Hellonum,
Heliodes *lib. 9. cap. 14. pag. 399.* Ingeniosus va-
riorum obsoniorum enarrator, & tandem *lib. 9.*
cap. 18. pag. 312. Voluptarius Philosophus. At ip-
sius laudes non praterit Athenzus multis in lo-
cis *lib. 7. cap. 17. pag. 310. & 311. & cap. 24. p.*
328. cap. 20. pag. 321. Virum sapientem vocat
cap. 22. ejusdem lib. pag. 325. multiplex rerū bitu-
ria celebrē appellat *lib. 3. cap. 33. pag. 319.* Panoside *lib. 7.*
cap. 16. pag. 307. Eleganter. Et cibus mirum in
modum se ingurgitabat, artamen nimium misce-
re sole, teste Eliano var. *hist. lib. 10. cap. 6.* Athenzo
lib. 12. cap. 13. pag. 552. & Morerio *diſt. tom. V.*
pag. 316. adeoque eum in hostium manus ineluf-
see (à Ptolemaeo captum ait Tobias Magister) ad-
lancem appensus, vix oboli pondus æquavit;
hinc Tobias Magistro in *Eponymologia critica pa. 23.*
fuit dictus *umbri tenuior.* Inopie angustis vexa-
tus vixit; ideoque cum nescio quis, Archestrati ne-
gestatem, ac carminum suorum præstantiam per-
pendisset, ita dixisse ait Plutarchus de *fortitudine*
Alexandri, & Gyraldi de Poet. hist. diſt. 3. p. 109.
Archestrate si cum Alexandro fuisset, tui cuiusq;
carminis præmium Cyprum, aut Phoenicem tri-
buisse quo facile deducitur Archestratum egre-
gium, sed inopem fuisse Poetam. Vossius cie. inter
incertæ patris Poetas collocat Archestratum;
sed ex his à Plutarcho relatis colligimus post A-
lexandri Magni ævum floruisse, ut recte observat
Laurentius Crassus de *Poet. Græc. pag. 58.* Min-
Franc. Patritii lapsum videmus; qui *Poet. dec. diſt.*
lib. 1. p. 93. ait, temporibus Alexandri, & paulo
post Chrysippum Stoicis vixisse. Profecto post A-
lexandrum claruit, sed ante Chrysippum; Athe-
næus enim *lib. 6. cap. 5. p. 278.* ait quod Chrysi-
ppus dixit, Archestratum Epicuri, & discipulorum
ejus Magistrum, & ducent fuisse & *lib. 3. cap. 24.*
p. 104. affirmat, quod eum Chrysippus Archestra-
ti Gastrosciam ligasset, Metropolim Philoso-
phia Epieureæ vocavit ideoque ante, non post
Chrysippum floruisse Archestratum. Bonannus
Syracusensis *lib. 2. p. 174.* cum Patritii senten-
tiam rejecisset, maledicte ante Alexandri tempore
vixisse putat, circa olymp. 84. sed non inultū ab
Alexandri tempore remotū puto, Scripsit Archestra-
tus poeticum opus de Cibus, hoc tunc operaturū.
Gastronomi, seu Hedypathia; ab alijs dicta *Dis-*

neleria, Obolonia, & Gastronomia, ut ex Athenæo habemus lib. 1. cap. 1. p. 1. & lib. 2. cap. 1. p. 1. quæ nomina in eundem colluntur, nempe ut explicat Delacampius in *annot. p. 105.* Ventris leges, de Voluptate, Carnarum enarratio, obolionum apparatus, Athenæus cit. opus hoc scribit ab Epicuro propriam Theogoniam vocatum, lib. 1. Athenæus, sicut & lib. 9. cap. 8. p. 134. Poemata vocat famulum. Multa hujus poematis carmina passim leges apud Athenæum, & apud alios, quæ ut observat Cyraldus loc. cit. si ex Grecis collecta commentariis, & presertim ab Athenæo in unum conferret, in justum volumen, ne dum poema coalescerent, Operis hujus principium emendatum præstulit Calaubonus in *Athen. lib. 7. cap. 5. p. 498.* Scripsit etiam ex indice Athenæi, & Crasso cit.

Senectas. Athen. lib. 7. cap. 9. p. 286.
De Tibicinibus libros duos. Athen. lib. 14. cap. 8. p. 634.

Hedypathiam Voluptariam, & Opologiam. Athen. lib. 7. cap. 16. p. 306. Sed Hedypathia, & Opologia, eadem sunt opera, ac Gastronomia. Quod Hedypathia eadem sit ex eo deducimus, quod cum Athenæus ipsam hoc nomine citet, & Delacampius in *annot. p. 750.* explicat de voluptate, lantitii, epedili, & aliisque, sic interdum suam *Opologiam* sic vocat. Opologiam autem Gastroniam esse, id affirmat Vollius cit. Legem quandam Archestrati de coquinis viis referunt Cyraldus cit. & Cælius Rhodig. lib. 18. lect. ant. cap. 8. Eundem in Phagoticis Archestrati imitatur ait Celsus in *Biblioth. p. 74.* Etsi Bonanus cit. Archestrati vitæ faciat, at tamen ejus laudes, & literarum studii celebrat. Plutarchus in *Vita Alcibiadi*, Archestratum citat. De eo vide etiam Vinc. Cocconellus in *Biblioth. p. 104.*

ARCHETYMUS SYRACUSANUS Philosophus, & Historicus, eximius, claruit ex Bonanno Syracus. illustr. lib. 2. p. 297. circa olymp. 70. natus, p. an. 496. ante Christum natum; sed ex Vossio, de hist. Græc. lib. 3. cap. 1. p. 432. olymp. 47. id est, ante humanæ salutis annum 588. Idem auctor, seu quia Laertio in *Vita Thaletis*, Fazello de reb. Sicul. dec. 1. lib. 4. cap. 1. p. 103. Goltzio hist. post. Sicil. p. 91. Coronelli in *Biblioth. tom. 4. p. 379.* & 398. aliisque scriptis referunt.

Septem Sapientum cum Cyclopa Corinthiorum Tyræno congressum, in quo ipse Archetymus interfuit, Ad id Ioannes Iacobus Hofmannus loc. tom. 1. p. 165. primum, fuisse historię philosophicę scriptorem, ut innot in addit. ad Siciliam Invenit, Vinc. Lucæ c. 22. p. 241.

ARCHIMEDES celeberrimus Syracusanus, natus patris, verum etiam supremum Sicilię gubernatorem, Mathematicorum facie Princeps, in lucem editus est, an. 3. olymp. 121. ante Christi Domini adventum an. 289. ex Davide Rivallo in ejus Vita, cum ipsius Archimedis libris edis, in Julius Firmicus, cum ejus genitorem in speciem, ex altioris aspectu in rebus Mechanicis ingenij sui excellentiam deduxit. Nobilissimo ornum

genere scribitur, ac ex Hieronis Syracusarū Regis sanguine, ex citato Rivallo, Fazello dec. 1. lib. 4. cap. 1. p. 103. Vincencio Mirabella in *Syrac. antiqu. p. 56. & 106.* aliisque. At quævis Bonannus Syrac. illustr. lib. 2. p. 321. hanc Archimedis nobilitatem in dubium revocet Ciceroni innixus, qui *Inst. quæst. l. 5.* humilem hominem Archimede appellat, & pulvis, & radio excitatum, & Silio Italico lib. 14. qui eundem nudum opum, vocat, attamen ex his haud satis liquet vulgari sanguine ortum; ita forsitan loquuti, ut Philosophum, ob scientiarum studium, divitiarum contemptorem, describerent. Plutarchus sanè in Marcello Archimede Hieronis cognatum, & amicum enunsiat, Dubitat verò Bonannus an Hieronis cognatum dixerit ex ipsius Hieronis matre, obscuri generis ancilla; sed hoc divinare est, Ex Rivallo cit. lo. Bap. Riccio in *Chron. Mathematic. par. 2. ante. Amagellum p. 39.* & Mariano Perello in *Vita S. Lucie p. 3.* ex ejusdem Archimedis stirpe orta est D. Lucia V. & M. Syracusana, nobilitate clara, sanctimoniam longè clarior. Canonem Samium Mathematicum egregium audivit ex Proclo, aliisque, at præceptorum insigniter excelluit. Eximius fuisse Philosophum, nemo est, qui neget. Marcus Marz in *explicit. unumismatum Parva p. 73.* à Platone Philosophum accepisse ait, cum is Syracusas pluries petiit; ac penitus falsum; annorum, ætatem ratio non consonat. Archimede enim cum Placo Siciliam vidit, non dum natum sciunt. Mathematicis disciplinis mirum in modum affluat, eaq; animi contentione, ut ubicunque pergeret figuras, lineasq; describeret; & ut tradit Plutarchus in *Marcello*, sæpè cibi luncendi, curandique corporis penitus oblitum viriille: ac sæpe iuvitus ad balnea, tractus, geometricas figuras in corpore unctis, digito deducebat, ea enim disciplinarum suavitate mens superflua afflictebatur, ut, quia oblivione dederet, quod etiam scribit Max. Tyrius *serm. 78.* In multis orbis regionibus profectus est, præsertim ubi literarum studia efflorescant, vel ut disceret, vel ut doctrinam suam patefeceret. Multa subtiliter adiuvenit. Pappus lib. 8. apud Iosephum Blancanum in *Chronol. Mathematic. p. 47.* ait, mechanicas res ab Archimede inventas quadraginta huius; quarum aliquæ scriptorum oblitum prætere; aliz ab eodem Blascanum, aliisque recentior, hic breviter adnotabo. Inter præcipuas fuit Sphæræ artificium, in quo Solis, Lunæ, aliarumque Stellarum motus mirè converterique, & dissimili motu, sua sponte euntium, & redcurrentium observabatur. Sphæram hanc Lactantius Firm. lib. 3. cap. 5. divin. instil. describit, ut etiam Claudian. in epigram. Ma. T. Cicer. lib. 1. *Tascul. Or de nat. deor. lib. 2.* Sextus Empiricus lib. 8. *causa mathem.* Ovidius lib. 6. *fastor.* Iulius Firmicus *astronom.* qui divinam vocat inventionem, aliisque: an vero ærea, an vitrea, vide observationes, nec in Siciliam Invenit Vincencij. *Syrac. cap. 75. & 120.* ubi incripiorem æream, vitream exteriorem ipsius partem statui. Vincencius Coronelli in *Biblioth. tom. 4. p. 86.* Fazellum in omnibus Archimedis sequutus, duas admittit

spha-

sphaeras Archimedis, in harum una Solis, Luna, ac quinque planetarum motus spectabantur: in alia vitrea contrarii circuli motus. Archimedis inventum facit intervalla corporum Coelestium ex Macrobio in *son. Scipionis lib. 2. cap. 3.* Ut Aegipti terram commodè rigarent; & Nil aquas in altum efferrent, Coelestem adinvenit, teste Diodoro Siculo lib. 1. *nu. 34. & lib. 5. num. 37.* De ea etiam Vitruvius lib. 10. *cap. 11.* Gasp. Schotus in *mech. Hydraul. pneumat. per. 2. class. 2. mach. 1. p. 338.* Salmasius ad *Solin. p. 589.* hanc ex Blancano cit. Ioseph Cedrenus xvo suo instantavit: & ad ipsius æmulationem, Archimedeam Coelestem extruxit Ath. Kircherius, quam in suo Museo Romæ spectatur, ut ait Georg. de Scipio in *Musæo Kircher. p. 4.* & Hofmannus in *suppl. lex. tom. 1. p. 152.* Aegyptias etiam terras, villasq; ageribus cinxit, pontium fundamenta posuit, quibus à pago in pagum transitur in Nili alluvione, teste Gregorio Abul-Pharai in *bibl. romend. Dynastiar. apud Thomam Pope. Nilotus in censur. celebr. auctor. pag. 44.* Hieronis iussu cum aurea corona condita fuit, & artificis fraus argentum in illam admisisset, modum excogitavit, quo fraudem depræhenderet, eumque describunt Vitruvius lib. 9. *cap. 3.* Proclus lib. 2. *cap. 3.* Priscianus siue Remus Favianus, vel Q. Rhemnius Favianus Polæmon de *ponderibus, & mensuris, aliisque. Hydraulicum organum etiam adinvenit admirandum, quod Tertullianus de anima cap. 5. aliique describere. Machinam etiam extruxit, cui nomen Divulsile, ex Galeno in *Hippocr. lib. 4.* apud Bonanum cit. *p. 325.* eamque esse puto ac instrumentum ab Orisatio *cap. 6. de machin.* & Ioannes Gorreio *desinit. medicin. v. Polyplasten p. 384.* Polyplaston vocatum, undique incisum; eumque ad medicum usum accommodatam, Vitæ siue Tryplaston appellanti, quam membra dissoluta consolidant, ex Orisatio cit. *cap. 26.* vide etiam Rivaltum in *Vita. Specula Parabolica, quibus hostium naves igne concepto, concitnavit, ut infra: et si aliqui minus sapientes, quia ad hanc inventionem pertingere non potuerunt, negare audeant. Omnium primus adinvenit proportionem cylindri ad sphaeram, teste Claudio Francisco Milliet in *æcursu mathem. tom. 1. tract. proem. de illustr. Math. p. 9.* Occultam notam, quam Scitalam nonnulli vocant excogitavit, cuius meminere Tritemius in *Polygraphia p. 17.* Gasp. Schotus in *sebola Steganographica class. 2. cap. 1. §. 2. pag. 283.* & *Megala Cryptographica synagm. 1. §. 1. aliique. Instrumentum, quo quodcumque pondus à loco suo dimovere posset invenit: hinc factabundus dicebat Mundi machinam à loco suo divulsuram, si extra mundum locus esset, ubi instrumenta sua niti possent: ideoque ipsos dictum memoratur,***

Dis ubi ventisam, & Colum, terramq; movebo.
Consule Plutarchum in *Marcello, Athenæum lib. 5. cap. 7.* Sinesius de *insomniis, & Blancanum in Chironel. Math. pag. 47.* Ut hanc ingens sui viam ostenderet, à Hierone rogatus, operariam navem effudit ingentem, magnosq; pondera gravatam voluit: & quam vix innumeri viribus simul collatis

in mare deducere potuerunt, Archimedis parvo adhibito instrumento, licet longè distaret, statim ad se attraxit, tanquam per mare decurrentem. Navem etiam admirandam, immo verius parvam confecit Urbem Hiero, tum ex magnitudine, tum ex rerum artificio, tum denique ex omnibus officinis singulari. Ipsam exactè descriptam habemus ab Athenæo lib. 5. *cap. 9.* Fazello *de reb. Sicil. dec. 1. lib. 4. cap. 1. pag. 97.* Fabio Vigile apud Maurolycum *bibl. Sicil. lib. 1. pag. 23.* Constructionis moderator præfuit Archimedes: signorum strues tanta fuit adhibita, quanta ad sexaginta galeas extruendas facis esset, 300: homines ligna compositæ, 500: ad alia peragenda insudarunt: qui omnes, vix sex elapsis mensibus, ad medietatem perducere. Ut ad umbilicum perducerent, cum in mare petrahere tentassent, nulla fabrorum vis, nec Archæ Corinthii ingenium, opus ingentissimum dimovere valuit. At Archimedes Helice adjuvento (quem organum tractorium vocat Vitruvius lib. 10. *cap. 4.* Ataganum Delacampus in *annot. ad Athen. pag. 738.* & Bonannus Syrac. lib. 2. *pag. 326.*) Statim eum omnium admiratione ad mare solus traxit. Tunc Hiero in stuporem raptus exclamavit: & quavis re Archimedi loquenti impoliter credendum est, ut ait Proclus in *Euclidem lib. 2. cap. 3.* Per alios sex menses numeris omnibus aboluta est navis, in qua edes multæ, viridaria, deambulatoria, Templum, Bibliotheca, Balnea, Cisterna, Piscina, Stabulum, molendina, turres, & propugnacula demirabantur. In medio machina adsurgebat, quæ ingenia fassa tres centum librarum pondere, hastasq; duodecim cubitorum ultra stadium emittebat. Coelestem construxit, ut solus homo navis sentinam purgare posset: aliisque machinis abundè instruxit. Navis hæc veluti artis mechanicæ miraculum, & ingeniū Archimedi prodigium Hieron ad Ptolomæum Egypti Regem misit: eamque celebrarunt Moschion, & Archimedes Atheniensis, quorum laudes habes apud Athenæum lib. 5. *cap. 11. pag. 206.* & 209. Tractoriam machinam construxit, quâ immensis motis lapides jaculabatur: In eaque omnes geometricas faenstras conjunxit, ex Sulda, & Manatio in *adagis pag. 1806.* Primus artium mechanicarum auctor, & inventor à Constantino Lascare vocatur apud Maurolycum *bibl. Sicil. lib. 1. pag. 19.* Primus magna cum Republicæ utilitate Geometriam ad Mechanicum usum adiunxit, ut ait Gotfridus *bibl. pol. Sicil. pag. 85.* quod suasionibus Hieronis fecit, teste Plutarcho in *Marcello:* eoquæ instante bellica instrumenta tum ad propugnandas Urbes, tum ad Hostium perniciem mirabiliter celeritate, & artificio perfecit: at usui non adhibita, nisi quando Syracusæ à Romanis M. Marcello Duce oppugnate, & durâ obsidione perstrictæ sunt. Et profecto appugnantium numero, ac vi Atinæ Urbis defecisset, ni Archimedes bellicis inventis, inimicorum apparatus illustrasset: Archimedes enim ingenium, ut ait Florus lib. 1. Syracusas defendit. Consule Plutarchum in *Marcello, Livium lib. 24. Athenæum lib.*

14. cap. 8. pag. 634. Silium Ital. lib. 14. alioſq; hiſtoricos, & divinum Archimedis ingenium. obſuſpectatus demirabaris: hic enim omnia Romanorum machina nauti, magno tempore, ac ſumptu coſtructa, brevi tractu faciliſſe diſſipabat, adhibiſſis quaſi per jocum, que primum ad manus veniebant inſtrumenta, jam antea parata. In hoſtes admirandi ponderis ſaxa, alique miſſilia arma emittebat magis cum ipſorum metu. Ferrea brachia in naves demittebat, quibus in altum levatis, magno cum terrore in mare immergendas proieciebat, vel ad ſcaphulos, aut muros illiſas quaſſabat. Contra eandem uſtorium adhibuit ſpeculum, quod ſolis radiis oppoſitum, ignem in naves excitebat, ac conflagrabat, ex Lonzoro to. 1. Apuleo *Apolog.* Blaccano *Chron. M. t.* pag. 47. Voſſio cit. cap. 16. §. 2. pag. 56. Galeo lib. 3. de temperamenti c. 2. Vitruvio lib. 8. cap. 7. Verbis marum frequentibus ſciſuris aperuit, ut cives ſecuri ſagittas in hoſtes emitterent ex Silio lib. 14. & Livio cit. Ab Euaſtacio apud Tob. Magirum in *Epimol.* pag. 23. & Cæſ. Rhodigino lib. 24. cap. 14. Centimanus vocatus, quod uno machine ballistarum tortu, multa ſimul ſaxa in hoſtes dirigeret. Marcellus etiam ex Plutarcho Briareum vocabat, & Centimanum. Romani verò Archimedis opera & machinarum varietate, ac multitudine undiq; ſacceſſi, non contra homines, ſed in Deos pugnare credebant: eumque terrorem in eorum animos ingeſſere Archimedis machine, ut ſi ſumculum mædæ, aut lignum ſupra murum conſperxiſſent, tormentum aliquod ab Archimede proferri clamantes, ſugerent. Ideoque Marcellus ſepius clamans, haud poſſe cum Archimedis ingenio pugnare, tandem decrevit obſidione Verban perſtringere, & ſane expugnare, ac triſennio obſidionem protraxiſſe ſcribunt. Denam occaſionem capiendi Verbum accepit Marcellus à Dianæ feſto, quod eriduo Syracuſani celebrabant magnâ omnium lætitiâ: dum enim cives à ſomno, vinoque oppreſſos animadvertit, Verbum noctu aggreſſus ſuperavit. At dum Verbum ingreſſedibatur Archimedis necem inredidixit, teſte Plinio lib. 7. cap. 37. etſi, quod ſummopere exoptavit, non obtinuit: in Verbis enim direptione petiit. Mortis genus variè narrat, cum Plutarcho in *Marcello*, Cicero de *ſenibus*, & in *Verrom* 6. Valerio Max. lib. 8. cap. 7. & 7. Silio: illi enim ſcribunt, quod urbis vaſtationem, ac milites in ſi: omnia miſcentes non animadvertit, geometrice operibus profundè intentus: & cum Romanis milites ſuperveſiſſet, & ut ipſum ſequeretur Marcello ſiſtendus juſſiſſet, ire noluit, ni prius inceptum opus demõſtratione abſolviret: hinc ira accenſus milites àrim Archimedem vitam privavit. Alii tradiderunt quod cum milites ſiſtenti enſe in ipſum irruiſſet ad necem, militem evoravit enixè, ut aliquantulũ ſe ſiſtret, ne formas in terra deſcriptas deturparet, & rem non dum abſolutam diſſolveret: qui rogationibus preſis, ſtatim conſiſit. Alii ſcribere, quod dum ad Mareſſum angulos, ſphæras, &

mathematica inſtrumenta deferrebat, percupidos milites offendiſſe ajunt, qui auro plena ea inſtrumenta cari, occiderunt. Alii quod oculis in terra deſcriptis, ubi mathematicas expreſſeret lineas, militi interroganti quidnam eſſet, ob profundam perſeſutandi cupiditatem, nomen haud dixiſſe: ſed protaſto manibus pulvere, uoli, dixit, obſcuro circulum iſtum diſſolvere: milites verò imperitiam neglexiſſe arbitratuſ, interfecit. Tandem alii volunt, quod dum diametros ſuos in pulvere obſignabat à prætereunte milite incognitus occiſus eſt. Illud verò certiffimum, Archimedis necem Marcellum ſummo dolore aſſeſſiſſe, qui non minorè gloriam à ſervato Archimede, quàm ex capta urbe ſe aſſequutarum ſperabat, ex Val. Maximo, ideoque inter ovantes militum obſtreptentium vociferationes, lugubri maxore perſuſus, Archimedem deſſevit, teſte Jul. Firmico *math. lib. 6. cap. 2.* & Sil. Italico *lib. 14.* Adſit Firmicus, quod dum Romæ triumphum ageret, Archimedem deplorabat: interfecit eum verò, ac ſi ſacrilegas manus in aliquem Numinum intuliſſet, execravit, teſte Livio cit. & Archimedem, quem vivum honoribus inſignire haud potuit, mortuum veneratus eſt: ejusque ſepulchrum excitandum curavit, ac perquisitis iſtius propinquis, honoribus cumulavit. Sepulchro ſphæram, & Cylindrum, ut ſuis præceperat inpoſuit, cui quaſtionem inſcriptam addidit: ex continenti ſiſta mento ad contentum quænam eſſet excuſſus proportio. Cicero in Sicilia Quaſtor hoc ſepulchrum ex oblivione ab hominum memoria deſectum inter vepres ſe invenniſſe gloriatur, *Tuſcul. quaſt. lib. 5.* Obiit ex Tzerze *h. ſ. 3. c. phil. 3.* annos natus 75. Ex Rivalto nonagenarius, ante Chriſtum natum 214. ex Voſſio cit. cap. 16. §. 2. p. 56. & cap. 33. §. 2. p. 158. & Pope-Blount in *conſar. p. 44. 2. 1. olymp. 141.* ex Brietio *ann. d. rom. 3. a. 1. 4. olymp. 141.* ex Eufebio in *Chr. an. 3. olymp. 141.* eo enim anno Syracuſarum excidium ſtatuit ante Chriſti Domini adventum an. 214. ex Maurolyco *hiſt. Sicil. lib. 1. p. 28.* ex Morerio *diſt. rom. 1. p. 316.* an. r. olymp. 143. Archimedis vitam ſcripſit Heraclides, quæ periit, ut teſtatur Eutocius *comm. in Archimedem*, eandem ſcripſit Proclus Lycias, & Rivaltus. Archimedis fama orbem implevit, quam ab ingenio, editiſque operibus clariffima, nunquam ſeneſcet. Ut Archimedis excellentiam, & æſtimationem teſtaretur antiqui, duo edidit numiſmata Archimedis effigie inſignita, quarum uni Lunam, Stellæque addidit: alio Cylindrum, & ſphæram. Conſule Philippum Paracum in *ſuis Siculis numiſm. p. 192.* eaque expoſuit Bouannus cit. p. 331. & Marcus Maer p. 73. Ad demonſtrandam ipſius doctrinæ præſtantiam plura exhibent ex Archimede adagia. Vnq; ex Cicero *orat. pro A. Cluentio*. Non Archimedes melius potuit deſcribere. Aliud *Archimedeum Problema*, ex Cicero. lib. 13. *epiſt. ad Attic.* quod intelligendum de obſcure quaſtione ſolviſſe diſſicili: De eo Manutius *la. ed. p. 1806.* qui aliud exhibet p. 1809, nempe multis brachiis equalia, de eo qui ingeniũ vi plus poteſt, quàm plurimum ſimul opus. Petrus Ramus

inedi, ab aliis verò, & verius, Theonì Alexandrino adscribunt.

Elementa Conica, quæ alii Apollonio Pergeo, alii Archimedi attribuant, ex Vossio cit. *addit.* pag. 434. Archimedeum opus putavit Eutocius in *el. Archim.* apud eundem Vossium, dicens: Archimede omium primum configurasse elementa conica: Apollonium verò cum ea non dū edita esse sciret, ab auctore involasse, & tanquam sua, Plagiaris more, edidisse. Id comprobari posse ait Vossius, ex ipso Archimede, qui in libris suis, operis sui de conicis elementis meminit: at dubitat, quòd forsasse Archimedis cartas nactus, Apolloniis, eas perfecit.

Commentaria in Homerum, & Mechanica. Hæc opera Archimedi Grammatico Tralliano attribuit Suidas *cap. 1. pag. 452.* Gesnerus in *Biblioth.* pag. 75. & Vossius cit. pag. 290. At Lascaris apud Maurolycum *bist. Sic. lib. 1. pag. 19.* nostrum Archimede ea scripsisse putat. Petrus Angelus Spera, de nobil. *Profess. Grammat. lib. 4. pag. 318.* Commentarium in Homerum, & Mechanica Archimedi Tralliano ascribit: at lib. 5. pag. 528. Commentarium prædictum nostrum Archimedi acceperat. Sanè Bartius in *pref. ad Boetium de consol. Philosoph.* ait, quod Boetius transfudit Archimede Mechanicum: Cassiodorus verò ep. 1. Theodori nomine Boetio scripta, ait: Mechanicum etiam Archimede latiale Siculis reddidisti. Quod etiam affirmat Jul. Martianus Rota in *vita Boetii*, Rivaltus in *vita Archimedis*. Hinc mechanica scripsisse liquet. Plutarchus in *Marcello* de mechanicis scripsisse negat. Carpus verò Antiochenis apud Pappum *proem. in 8. Collectaneorum Mathematic.* de Mechanicis nihil scriptis consignasse ait, nisi Sphaeropojan, quæ deperit: sed ad utrumque respondet Vossius cit. *cap. 48. §. 5. pag. 288.* præsertim ex eodem Archimede, qui mechanica scripsisse fatetur.

Observationum Celestium Archimedis meminit Ptolomæus in *Almagesto lib. 3. cap. 2.*

Multi in Archimedis opera scribere, nam præter supra allatos Guidus Ubaldis Montis Marchio librum inscriptum edidit: in *Archimedis æquiponderantium libris pærophis scholii illustrata*. Pisauri apud Hier. Concordium 1588. in fol.

Adrianus Romanus scripsit: *Expositionem in Archimedis circuli dimensionem, & Analysis Apologia pro Archimede*. Vvtrcebr. 1597. in 2. fol. in ea Archimede defendit contra Josephum Scaligerum, qui Archimede reprehendebat, quia in dimensione circuli numeris esset usus, ut observat Milliet cit. & Vossius pag. 57. qui de aliis Archimede defendisse ait.

Alexander Anderfonius edidit: *Vindicias Archimedis* 1605. ex Milliet cit. pag. 19.

David Sanctarius scripsit: *pro Archimede contra Anonymum, qui quandam quadraturam circuli promulgavit* 1622. ex Milliet cit. pag. 20.

Lucas Gvaricus Neapolitanus scripsit: *Circuli Quadraturam per Campanum Archimede*, & Boetium 1523. ex Milliet *cap. pag. 13.*

Fridericus Commandinus Urbinas vertit o-

pus de Conoidibus; & Spheroidibus Archimedis à græco in latinum commentariis illustratum. Idè in pristinum nitorem, & commentariis explanavit libros De Solidis, quæ vehuntur in aqua Bononiæ 1565. in 4. nonnulla etiam opera, nempe: *Circuli dimensionem, de lineis spiritalibus, de quadratura parabola, de Conoidibus, & Spheroidibus in latinum convertit, & commentariis illustravit.* Venetiis 1558. in fol.

Nicolaus Tartaglia edidit italicè. *Ragionamenti sopra Archimede.* Venetiis 1606. in 4. Joannes Bardius in *Archimede de iis quæ vehuntur in aquis*, Romæ 1614. in 4. ex Bibl. Slusii pag. 389.

Marius Gethaldus Ragusinus edidit: *Archimede Promotum, seu de variis corporum generibus, gravitate, & Magnitudine comparatis.* Romæ 1603. in 4. ex Judice Bibl. Barberinæ p. 468. Palchafius Hamelius protulit *Commentum in Archimedis librum de numero Arenæ.* Lutet. 1557. in 8. ex eodem indice p. 519.

Andreas Tacquet Belga Soc. Jesu scripsit. *Elementa Geometriæ planæ, ac solidæ, quibus accedunt selecta ex Archimede Theoremata* Antuerpiæ typis Jacobi Meursii 1654. in 8.

P. Marfennius Ord. Minor. teste Milliet cit. pag. 25. edidit ann. 1644. *Universa Geometriæ mixtæque Mathematicæ Synopsis*, in qua inter alia exhibuit libros Archimedis de Sphæra, & Cylindro, de conoidibus & Spheroidibus, de quadratura parabola, de spiritalibus, æquiponderatibus, & natantibus in humido, Arenarios, & Propositiones supplementi Archimedis à Suellio editos. Gulielmus Oubhredus ex eodem Milliet pag. 36. in clavi mathematica an. 1667. edidit: *Theoremata Archimedis de Sphæra, & Cylindro declarationem.*

Petrus Forcardel librum Archimedis de ponderibus, seu de aqua immerfis gallicum fecit, ex Milliet cit. pag. 39.

Petrus Antonius Cataldus: Defensionem Archimedis paraverat ex Vossio *cap. 57. §. 6. pag. 340.* & Blancano *pag. 63.*

Claudius Ricardus Commentarium reliquit in Archimedis opera, ex Vossio cit. *cap. 16. n. 35. p. 71.*

Joannes Wallis notas in arenarium gr. lat. edidit Oxon. 1676. in 8. ex Bibl. Card. Slusii pag. 388.

ARCHINUS five ARCHIVVS Agrigentius Poeta Tragicus ex Fazello de reb. Sicul. dec. 1. lib. 6. *cap. 1. pag. 136.* Christ. Scobar. in antiq. Agrig. *cap. 14. pag. 16.* Humberto Goltzio Sic. bist. *post. pag. 89.* Rocco Piro not. Eccl. Agrig. *p. 332.* Laurentio Crasso in hist. poet. Græc. *pag. 61.* & Coronelli in *Biblioth.* to. 4. *pag. 391.* & 421. Haud exiguum nominis famæ sibi comparavit scribens *Tragædiæ Sexaginta.*

Acrium mendosè vocat Joseph Perdicarus in *Vitis SS. Siculor.* pag. 152. quem sequitur Vinc. Coronelli in *Biblioth. rom.* 1. n. 6199. Hi verò antiquorum Romanorum ævo floruisse scribunt.

ARGISTRVS JVFREDVS Nobilis Panormitanus vir amantioribus literis abunde instructus, Poeta non vulgaris, in Panormitana Academia Accensorum recentius effuluit. Academicus etiam fuit Academiae Panormitanae, quam vulgò *degli Iurifolati* dicebatur, cui praeiit Princeps, ut legere est in epiti: nuncup. carminum, quae nonnulli Panormitani edidere in obitu D. Laureæ Setta Argistro dicata; & in discursu Hier. Opizingha pro Poemate SS. Rosarii Jo: Antonii Blandi, p. 402. Fuit à Secretis Senatus Panormitani, & Etrusco, & Hispano idiomate multa ornate scripsit. Dum insularum causa in carcerem detrusus retineretur apud Castrum ad mare Panormi, accenso torquentario pulvere ibi ad bellicam rem asservato, in ingenti patrata ruina, ab everis lapidibus obrutus, fatis cessit 19. Augusti 1593. Ipsius laudant Joseph Galeanus in *Musis Siculis par. 1. pag. 163.* in elogio Josephi Juffredi filii, Antonius Alfano, Jo: Bap. Marcillus, Leonardus Orlandinus, & Hieronymus la Rape in *Carmin. Accensorum lib. 1. p. 24. 39. 40. 50. 41.* Magnos in *Theatr. Genealog. p. 1. pag. 397.* Edidit italicè

Rime in libro *Rime degli Accademici degli Aceffi di Palermo*: Panormi apud Matthæum Maidam 1571, in 8.

Oratione delle Azioni di Marc' Antonio Colonna: Romæ 1586.

Trattato della Gloria humana. Romæ 1588.

Il primo de' Dialoghi del licenziato Pietro di Lusitan da Siviglia, nel quale tratta di molte cose appartenenti allo stato matrimoniale, tradotto dal Castigliano in Toscano. Panormi apud Io: An. Maidam 1575, in 12. In eo aliquot dialogos Antonii Torcheatada Italica lingua à se datos promittit.

Compendio del Sig. Massimo Trojano tratto dalle Osservazioni della lingua Castigliana del Sig. Gio: Miranda, nel quale in diologo si ragiona della differenza, e convenienza dell' Alfabeto Spagnolo, e Italiano, col quale si può imparare a leggere, intendere, parlare, e proferire la detta lingua Castigliana, con le Annotazioni del Sig. Argistro Giuseppi utilissime non solo per sapere la lingua Spagnola, ma per sapere molte cose della Toscana. Florentiæ apud Bartholomæum Sermaxtellæ 1601, in 4. Prælo paraverat Trattato per insegnare à gli Spagnoli la Pronuntia Toscana.

Confusa alla Gerusalemme di Torquato Tasso. hæc m. s. ante vabar Ioseph Galeanus.

Rime varie in lingua Spagnola.

ARISTOCLES Metanensis Philosophus Peripateticus, ab operibus scriptis celebris. Quo floruerit ævo incertum. Placidus Ræna *par. 1. hist. Messan. pag. 204.* ex quo fuit Peripateticæ sectæ alumnus, ann. 319. ante Christum natum statuit. circa olymp. 115. De Aristocle scripsere Suidas *tom. 1. p. 419.* Fazellus *dec. 1. de reb. Sicul. lib. 2. cap. 2. p. 49.* Lascaris apud Maurolycum *hist. Sicil. lib. 1. p. 18.* Gerardus Ioannes Vossius *de hist. Græc. lib. 3. p. 33.* qui inter historicos incertæ patris collocat, Goltzius *hist. poss. Sicil. p. 85.* Leonardus

Cozzandus *de magist. antiquor. lib. 2. cap. 2. p. 161.* Petrus Angelus Specta *de nobil. profess. Grammatic. lib. 5. pag. 518.* Alique. Aretius *de fist. Sicil. pag. 37.* & Placidus Samperci in *Iconol. M. V. lib. 1. p. 32.* Aristotelem vocant. Scriptit.

De Philosophia libros X. ex Suida, Fazello, Vossio, Goltzio, Lascari cit. Morerio in *dict. tom. 1. p. 331.* Gesnero id *Biblioth. pag. 77.* Coronelli in *Biblioth. tom. 4. pag. 735.* n. 2655. Hinc à vero deflectunt Volaterranus *anthropol. lib. 13.* & Carolus Stephanus in *dict. pag. 321.* qui unum tantum libeum de Philosophia scriptisse reitulant.

Utrum Homerus præstantior, an Plato in his omnes Philosophos, eorumque opiniones retulit. ex auctoibus citatis.

Præcepta Rhetorica. ex Suida, Goltzio, Lascari, Volaterrano, Samperio, & Gesnero cit.

De Serapide. ex Suida, Samperio, & Gesnero, *De moribus, sive de morali Philosophia libros IX.* ex Suida, Gesnero, & Samperio: sed *libros X.* ex Fazello, Goltzio, & Lascari. An nostri Aristoclis, an alterius sint hæc alia, se nescire fateatur Vossius, nempe

De Paradoxis. ex his aliqua exhibet Stobæus *serm. de vituperatione Veneris.* Alia Aristoclis citat Athenæus, quæ an nostro ascribenda non liquet: ea sunt,

De Republica Lacedæmoniorum. Athen. lib. 4. ca. 8. p. 140.

De Choris. lib. 4. cap. 23. p. 174. Theodoretus *Therapeu. ferm. 8.* aliqua ex Aristocle adducit, alia etiam Elianus *lib. 11. de animal. cap. 4.*

ARISTOLOCUS Siculus incertæ patris, Poeta Tragicus: temporibus Phalaradis Agrigentinii Tyranni, & Stesichori Poetæ vixit: illius, tyrannidis odio, insectator, huius in poeticis studiis æmulator fuit. At poetica Stesichori monumenta, cogitare minime potuit. Scriptit

Tragedias quasdam contra Phalaridem. Hinc tyrannus epistolam Aristoclo misit, in qua minacibus verbis Aristocloci arrogantiam exprobat, dum Stesichoro se equiparare audebat. Phalaridis epistolam, inter ceteras ejusdem leges. De Aristoclo etiam Laurentius Crassus in *Poet. Græc. p. 70.* & Coronelli *tom. 4. n. 2697. p. 745.*

ARISTOTELIS Siculus Orator, cuius meminit Laertius *lib. 5.* in Aristotelis Stagiritæ Vita: ibi enim dum viros illustres Aristotelis nomine insignitus recenset, quarto loco nostrum Aristotelem collocat. De eo etiam Volaterranus *anthropol. lib. 13.* Lascaris apud Maurolycum *hist. Sicil. lib. 1. p. 21.* & alii. Hunc Aristotelem Adria in *topographia Mazariae*, ex Selinunte Siciliæ Urbis, nunc diruta fuisse ait. Scriptit

Orationem adversus Panegyricum Isocratis, ex Laertio, Adria, Lascari, & Stephano. Ex hac oratione, quo claruerit quo colligere licet, nempe temporibus Isocratis, qui natus olymp. 86. decessit olymp. 111. teste Photio in *biblio. cod. 260. p. 154.* Addit Lascari, quod præter orationem prædictam: *plura composuit.*

De alio ARISTOTELE Panormitano Oratore, ac Phi-

Philosopho egit Philadelphus Magnos in suo *Laertio* p. 81. multa que narrat, que amplectitur Hieronymus. *Ragula in elegiis Siculis* p. 53. & in *Sicilia vet. Biblioth.* pag. 44. At Magnos qui literis mandavit ex auctoritate cujusdani Theopili in sua Sicilia, & Gulielmi Duranti in compendio Virorum illustrata in apocrypha, & tanquam somnia putant erudiiti: cum horum auctorum libri non extent: immo ex his, que hunc Panormitanum Aristotelem scripsisse refert, clarè pater, cum Aristotele Meilanensi, & Aristotele Selinuntino confundisse: idcirco que Magnos de hoc Aristotele scripsit relictione deinceps alia, que de viris illustribus Siculis, eo in opere retulit aspiciam: cum ejusdem furfuris esse puto. Constat opusculum eruditum oculatissimi viri D. Viacentii Aurla inscriptum. *La Verità historica svelata, ovvero l'averimenti, e Correttioni al nuovo Licerio di D. Filadelfo Magnos*. editum Panormi au. 1702.

ARISTOXENUS Selinuntius antiquus Poeta, qui ex Ephesione omnium prius anapestico metro usus est, ut ait Gyradius de *Poet. lib. dial. 9. p. 123*. a Iditque Epieharmoni antiquiorem fuisse, & ex Censorino tuum peritit, tum eloquentià modulari procius cantu clausisse. Floruit ann. 2. olymp. 29. teste Vossio de *Poet. Græc. cap. 3. p. 124*. & 15. & Eusebio in *Chron.* De eo etiam idem Vossius de *hist. Lat. lib. 1. cap. 9. p. 43*. & 44. *Morerius de scrip. homonymis cap. 3. num. 13. p. 290*. Ionius apud ipsum, & *Morerius dist. tom. 1. pag. 334*. qui advertunt S. Cyrillum lib. 1. contra Iulianum hunc Aristoxenum, cum Aristoxeno Philosopho, & musico confusuisse, qui olymp. 80. vixit. Vide etiam Scaligerum *poet. lib. 2. cap. 36. p. 196*. & Laur. Crassum in *hist. Poet. Græc. p. 72*. à Coronelli sequutum in *Biblioth. tom. 4. p. 752. num. 274*. qui ait eodem anapestico versu à se invento multa scripsisse.

ARSENIUS Siculus, Monachus Ordinis S. Basilii in Cenobio S. Philippi Fragalati. Claruit antequam Saraceni Siciliam occuparent, nempe annum 827. Carmina græcè panxit. Ipsius extat

• In nobilissimè Christi Martyrem Viti carmen, quod latinitate donatū ab Augustino Florito Soc. Iesu, proculit Octavins Caetanus tom. 1. *Sanctor. Siculorum* p. 95. de quo etiam idem Caetanus ibidem in *anim. ad. p. 71*. & in *anim. ad. tom. 2. p. 106*.

• ATHANASIVS BASCO Panormitanus Ordinis Prædicatorum: ante Religionis ingressum, politionibus literis operam dedit, in Panormitana Reacensiorum Academia ascriptus. Philosophiam Lectoris munere docuit, & Panormi ætate adhuc floreante obiit 9. Augusti 1702. Edidit italicè

• La Felicità immortalata in Castellbuono. *Panegirico sacro per le Glorie dell' Augustissimo Capo di S. Anna*. Panormi apud Iosephum Barberam 1691. in 4.

• ATHANES, vel ATHANAS Syracusanus historicus, ex Iacobi Bonanni conjecturis Syracens. *illustr. lib. 2. p. 304*. claruit non longè à Timoleonte, Dionis, & Dionysii secundis temporibus nem-

pè circa olymp. 110. ante Christum natum anno 336. et si Vossius de *hist. Græcis* lib. 3. p. 336. inter historicos interca ætatis collocet. Scripsit

• *Historiam Dionis, ejusque res gestas* lib. XXXIII. *comprehensam ab olymp. 104. & unico libro historiæ septem annorum complexus est, quam Philistus intactam reliquit, ut scribit Diodorus Siculus lib. 15. n. 94*. Mendosè Bouannus cit. lib. XXXIII. scripsisse ait: Hujus verò in *hist. an. Mundi* 3589. libros XXVII. Ejus librum primum de rebus Siculis citat Athenæus lib. 3. *cap. 20. pag. 98*. ipsum etiam citat Plutarchus in *Vita Timoleonis*. Octavius Caetanus in *anim. ad. tom. 2. Sanctor. Sicul. p. 43* antiquis illustrioribus Siculis accenset. De eo etiam Coronelli in *Biblioth. tom. 4. num. 5376. p. 1336*.

ATTALUS Siculus, ex Columella de re rustica lib. 1. cap. 1. Scripsit

De re Rustica: ait enim: Siculi quoque non mediocri cura negotiorum istud profecti sunt. Hieron. & Epieharmoni discipulus, Philometor, & Attalus. Hujus etiam nomen in Varro de re rust. lib. 1. cap. 1. & Coronelli in *Biblioth. tom. 4. num. 5742. p. 1417*.

ATILIVS OPIZINGA nobilis Panormitanus, Musas amavit, quibus Martis studia sociavit: idcirco sæpe in hastiliis Panormi habitis magna cum pompa, bellicæ fortitudinem, instructà quadam animi constantiâ, usque ad senectutem laudabiliter pæferebat. Hiæ seuæ, & ægrotus his in certaminibus aderat semper, & sui tandem apud omnes exerebat, ex Vincentio de Joanne in *Panormo restaurata m. 2. lib. 2. Claruit an. 1584. quo edidit italicè*

Della Vita di S. Giosafat convertito da S. Barlaam Eremita, canti cinque, con alcune rime spirituali nel fine. Panormi apud Joannem Antou. Carratam 1584. in 8.

AVGVSTINVS ARATA Panormitanus, origine Genensis ex Michaelè Iustiniano de script. *Liguris* p. 7. non patria Genensis ut habet Augustinus Oldoinus in *Athenæo Lignifico* p. 60. nec Genensis, & ex diuturna habitatione Panormitanus, ut scripsit Ioseph Galeanus in *Musis Siculis* par. 4. p. 17. Natus Panormi ex Jo. Augustino Arata Genueuse, Joannettui Doria S. R. E. Cardinalis, & Archiepiscopi Panormitani familiaris, & Virginia Segni Penonitana, Clericorum Regularium Ordinem ingressus est Panormi, ubi solemniter emisit vota 16. Januarii 1618. Gravioribus studiis ingenium addidit, ac Philosophiæ, & Theologiæ tum Scholasticæ, tum Moralis disciplinâ fuit instructus. Ecclesiastes etiam inter eloquentiores eruditione præclarus effulsit. A teneris adhuc annis Musas coluit, quas licet exinde prætermiserit, ut severioribus studiis concederet, at tamen ætate maturus iterum Latinis, Etruscis, Siculisque carminibus, vel ad excitandam aliorum pietatem, vel ad exornandam aliorum promerita indulgit. Ad secreta sodalitatæ regenda, sæpius adhibitus, in his singularum prudentiam, morum comitatem, ac religiosarum virtutum splendorem patefecit. Tandem dum Neapoli contagiosa lues grassabatur, ibi fato cessit anno 1656.

1656. Hujusce laudes vide apud citatos auctores, Edidit vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliane sacre. In Musis Siculis par. 4. Panormi apud Ioseph Bisagnium 1653. in 12. Scriptis etiam

Carmina in laudem Urbani VIII. P.M. quæ m. ss. asservantur Romæ in Bibl. Barberinæ; ex Iustin. cit.

Carmina alia m. ss. apud Ioannem Viucetium Aratum fratrem Clementis IX. Pont. M. honorarium Cubicularium, & Canonicum Basilicæ Vaticanæ, ex Oldoino cit.

AUGUSTINUS BALDUS Panormitanus cum generis claritate politiora literarum studia copulavit. Musas tum Etruscas, tum Siculas vel ab ipsâ infantia familiares habuit. Panormitanæ Reacensorum Academiæ fuit ascriptus. Obiit Panormi circa annum 1668. Eundem laudat Ioseph Galeanus in *Musis Siculis* par. 2. t. 1. p. 1. ubi edidas habes maternâ linguâ

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Iosephum Bisagnium 1662. in 12.

AUGUSTINUS BRUNUS Sacensis Ordinis Observantium S. Francisci vir doctrinâ, & morum integritate illustris virtutibus haud exiguis egregiè excultus claruit. Hierosolymitanam peregrinationem aggressus, ibi Cœnobii sui Cultorem egit. Panorum regressus, sancti ætatis famâ clarus, ibidem ætate confectus obiit in Cœnobio S. Mariæ Angelorum an. 1623. teste Pirro not. *Ecclesiæ Agrigenti*. p. 337. De eo etiam Wadignus in *scrip. Minor.* p. 43. Edidit italicè

Peregrinaggio di Terra Santa. Panormi apud Ios. Bap. Maringum 1622. in 8.

AUGUSTINUS DENTICE Thermitanus Sacerdos, ætate adhuc floreente medicæ facultatî operam dedidit, cujus lauream obtinuit Messanæ. Inde amœnioribus literis ingenium expolivit, cuius aciem soluta oratione, ac poeticis numeris perfecit: sæpè è suggestu cum laude auditus. Vivit Panormi. In lucem italicè emisit

Oratione Panegirica per le Glorie di S. Gio. Battista. Messanæ apud Vincentium Amicum 1691. in 4. inde in sequenti volumine recusa.

Parafrasi alle Inettive Evangeliche delle Ferie genitrici, illustratæ cum enomasticis dicteris di più Heroi di santità, & alcune ponderationi problematice del Verbo Incarnato nel doloroso coiffito della sua Passione, acerbamente schernito dal Carmelit, nelle sacre menze sotto gli Azimi Eucharistici imbandito per i Fedeli. Venetiis sumptibus Antonii Tivannii 1698. in 4.

Il Sole dall' Orto fino all' Occaso, cioè dalli primi palpiti della Sapienza Incarnata nella rupe di Betlemme fino alle orme estreme, che stampò nel corso di settanta Gradi su le vette dell' Oliveto. Tomo I. e II. Panormi typis Felicis Martini 1704. in 4. Plura medicatur vir ingenio, eloquentiâ & eruditione eximius.

AUGUSTINUS DONATUS Messanensis Ord. Clericorum Regularium Minorum, vir non minus sanguinis nobilitate, quam doctrinâ, virtutibusque præclarus. Natus an. 1605. magnâ cum lau-

de amœniores literas coluit. In Messanensi Officinâ Academiâ ascriptus, in ea ingenii præstantiam Etruscâ Poesi patefecit. Religiosis domibus Panormitanam semel, bis Messanensem, bis etiam & Catanensem Irapoliti munere rexit, ac Siculam Provinciam gubernavit. Per annos quatuordecim Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam Messanæ, & Neapoli docuit. A doctrinâ splendore veneratus, Messanensium Præfatum æstimationem promeruit. Obiit tandem Catanæ. an. 1659. Hujus meminere Placidus Reina *histor. Messan.* p. 2. p. 499. & Stephanus Maurus in *suâ Messan.* cap. 21. p. 303. Ipsi prodire italicè

Poesie. In libro *stravaganze liriche degli Accademici della Fucina parte terza*. Neapoli apud Sebastianum Alecci 1662. in 12. Scriptis hæc alia, quæ m. ss. asservantur Messanæ in Bibliotheca Clericorum Regularium, nempe

Historias antiquas Urbis Messanæ, & de Epistola B. Mariæ Virginis ad Messanensem. ex Reina cit.

Anales Siciliæ, & Messanæ. ex Mauro cit.

Historiam Gallorum Basilolempj Neocastri, & Nicolai Specialis, multorum Scriptorum testimoniis illustratam.

Monumenta aliqua Clericorum Regularium.

AUGUSTINUS FLORIVS Mazarenensis Philosophiæ, & Medicinæ Doctor celebris: magnâ doctrinâ, & nominis famâ diu Philosophiam, ac medicinam docuit Mazariæ, ubi decessit anno 1590. ex Ab. Rocho Pirro not. *Ecclesiæ Mazariæ*. pag. 544. qui reliquidæ testatur: m. ss. *magne antiquitatis*. At Octavius Cætanus in *animad.* ad tom. 1. ss. *Secular.* pag. 68. Scripsisse ait

Topographiam Mazariæ.

AUGUSTINUS FLORIVS Mazariensis alter à superiore, Soc. Jesu, natus an. 1580. ad Societatem accessit an. 1600. Philosophus, ac Theologus fuit doctissimus; græcisque literis, quas Panormi etiam junioris Societatis docuit, abundè instructus. Obiit in Panormitano Collegio 27. Junii 1613. Hujus meminit Pirrus cit. qui scripsisse testatur

Plures libros Tragediarum Græcæ, & Latinæ. Octavius Cætanus ut multa Sanctorum Sienlorum monumenta è græco in latinum vertere curavit, quorum aliqua in suis SS. *Secularum Vitis* Panormi editis apud Cyrillos 1657. in fol. extant. In Tomo primo habentur

Antique odes fragmentum ex græco versum in S. Marciannum Episc. Syracusanum S. Josephi Hymnographi. pag. 7. & ex pag. 3.

In S. Pontificem Panormitanum Hymnus ex Græcorum mensis à S. Josepho Hymnographia composuit. pag. 15. & ex pag. 9.

Ex homilia Sapientissimi, & eloquentissimi Theophanis Ceramæi Archiepiscopi Tauromenitani diâ. in festo S. Paucratil Fragmentum. pag. 10. ut ex animad. pag. 16.

Gregorii humilis Monachi Bizantini ex Monasterio Raguriensi eucumion in D. Paucratium. pag. 11. ex animad. pag. 17.

In S. Nicodem Martyrem Hymnus S. Josephi Hymnographi. pag. 45. ex animad. pag. 35.

MAR.

Martyrium Sanctæ, magnæque Christi Martyris Agathe ex m. s. Vaticanæ græco versum. pag. 47. ex animad. p. 37.

In Virginem & Martirem Agrippinam Hymnus. pag. 85. ex animad. pag. 64.

Martyrium SS. Petri, Modesti, & Crescentia ex m. s. græco cod. Monasterii S. Salvatoris. p. 91. ex animad. pag. 67.

In Nobilissimum Christi Martyrem Vitum Carmen Arsenii. pag. 95. ex animad. pag. 71.

S. Lucia Virginis Martyrium ex m. s. græco codicis. pag. 114. & animad. pag. 87.

Depositis corporum SS. MM. Pappiani, & Luciani ex Gvgerano Mensis p. 148. ex animad. p. 134.

Hymnus in S. Fanitum ex m. s. græco codice Monasterii S. Philippi Fragalati. p. 161. ex animad. pag. 139.

Memoria SS. Calogeri, Gregorii, & Demetrii in Cronio Siciliae, Carmen Sergii. pag. 128. &

De S. Calogeri Carmen Sergii Chronista pag. 131. ex animad. pag. 105.

In secundo Tomo extant.

Vita S. Leonis Catanensis Episcopi versibus expressa ex m. s. codice Monasterii S. Salvatoris. pag. 22. ex animad. p. 11.

Commemoratio Inuentantis SS. Nicantri, Gregorii, Petri, Demetrii, & Heliæ ex m. s. codice Monasterii S. Salvatoris. pag. 37. ex animad. pag. 15.

Vita S. Philareti Monachi, & Martyris ex m. s. codice Monasterii S. Bartholomæi de Virgine in Calabria. pag. 42. & animad. pag. 16.

Vita S. Iosephi Hymnographi ex m. s. græco codice Monasterii S. Salvatoris. pag. 43. ex animad. pag. 17.

Petri Humilissimi Argvorum Episcopi Epitaphium in B. Athanasium Methonæ Episcopum ex m. s. codice Monasterii S. Salvatoris. p. 51. & animad. p. 19.

Vita S. Eliæ Iunioris scriptore Anonymo Monacho ferè Synchono, ex m. s. codice græco Monasterii S. Salvatoris. pag. 63. ex animad. pag. 31.

Vita S. P. N. Joannis cognomento Tiberisti. pag. 107. ex animad. pag. 38.

De S. Philareto Iunior Nili Monachi sermo. pag. 112. ex animad. pag. 41.

Vita S. Bartholomæi Fundatoris magni monasterii S. Salvatoris à Daniele monacho scripta, & ex græcis codicibus translata. pag. 136. ex animad. pag. 49.

Vita S. Virginis Mariæ ex m. s. codice Monasterii S. Salvatoris. pag. 109. quam transulisse P. Floritum, ait Hieronymus Ragula in *elegiis Siculor.* p. 38. & in *Sicil. Bibl. veteri.* pag. 26. citans animadversiones Cattani, sed ex istis animadversionibus haud pater P. Floritum hanc vitam latinè domine.

AUGUSTINUS GERVASIVS Panormitanus Nicola Gervasi, de quo suo loco, filius, Philosophus, & Medicinæ Doctor eximius. Doctrinâ excelsus Panormi vivit. Antidotarium Panormitanum Nicolai Parris recognitum, ac locupletatum, recendere curavit, hoc adiecto titulo.

Gervasius Rediens, seu Nicolai Gervasi Antidotarium Panormitanum Galeno Chemicum omnino

medicaminum, quæ Panormi percurat vendit, selectiorumque arcanorum, ex quibuscumque Pharmacologis abmiatis, & clarissimis inter recentiores practici de promptorum accessione locupletatum, nec non pleris notis illustratum ab Augustino Gervasio &c. Panormi apud Michaelē Constantium 1700. in 4.

AVGVSTINVS Inveges Sacerdotis Sacerdos, natus an 1595. à pueritia magna cum ingenii laude humanioribus literis operam dedit, & iuovante etate gravioribus disciplinis fuit insigniter instructus. Philosophiam, ac Theologiam; non sine plausu docuit in Societate Iesu, in qua aliquando vixit. At ex ea egressus, in Sanctorum Patrum, & historiarum lectione totus fuit. Hinc eruditissimâ supelestili mentem locupletavit; his enim studiis reliquum viræ cursum indefesso labore devovit in referatissima D. Francisci Scalsani Panormitani Sacerdotis Bibliotheca, è qua innumera monumenta ad Siculam historiam latè extruendam, aliaque sacre, profaneque historię volumina concinnanda, sedulâ curâ delegit. Eâ animi conventionie omnium librorum angulos pervolvit, ut merito à multis librorum hestuo voracissimus appellaretur. Doctrinæ morum integritatem addidit; adeo ut non minus eruditione, quam virtute clarus à doctis viris magnâ fuerit estimatione prosequutus. Panormi ubi diu vixit, obiit octogenarius mense Aprilis 1677. & in Ecclesia S. Ignatii Congregationis Oratorii sepultus est. Hujus cum laude meminere Philippus Labbè in *Biblioth. Nummaria* pag. 1. & Joannes Fiore in *epist. ad lectorem Calabria Illustr.* 5. 4. & lib. 4. cap. 3. 5. 6. pag. 370. Edidit.

Historiam Sacram Paradisi Terebrinæ & SS. Inuentientis status. Panormi ex typographia Petri de Isola 1651. in 4. Italicè

Palermo Antico Parte Prima degli Annali della felice Città di Palermo Prima Sedia, Corona del Re, e Capo del Regno di Sicilia. Ibid. apud eundem. 1649. in fol.

Palermo Sacro. Parte Seconda degli Annali della felice Città di Palermo. Ibid. apud eundem 1650. in fol.

Palermo Nobile. Parte Terza degli Annali della felice Città di Palermo. Ibid. apud eundem 1651. in fol.

La Cartagina Siciliana. Historia della Città di Caccamo. Ibid. apud Josephum Bisagni 1651. in 4. Hujusce historię librum tertium m. s. diu servavit P. Joannes Maria Amatus Panormitanus Soc. Jesu, nunc verò dum hac excuduntur, est sub prælo Panormi. Scriptis, etiam

Annales Regni Sicilia Tomo IV. in fol. quos in historia Panormitana pluries citat.

Ideam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, hanc citat tom. 2. *annal. Panorm.* pag. 512.

Ideam Regularis Ecclesiæ. Ibid. pag. 481.

Ideam Clericalis Ecclesiæ. ex eodem tomo pag. 600. & 563. 542.

Ideam monialis Ecclesiæ. Ibid. p. 543.

Chronologia Pontificia. Ibid. pag. 299.

Chronologia Regia post Christum. Ibid. pag. 617. Italicè verò

Palermo Auftriaco parte quarta degl' Annali di Palermo. in fol.

Sicilia Titolata, & armata di Cavalieri. ex tom. 3. annal. Panor. pag. 164.

Dichiarazione delle Atedglie di Sigilia di Filippo Paruta. ex Carthagine Sicul. pag. 37.

Dichiarazione Historica de quattro passii, che si è stato nella Settimana Santa. ex tom. 1. Annal. Panor. pag. 409.

AVGVSTINVS LAVAGGI Mazarenfis Iuris utriusque Doctor celebris, inter primæ notæ causarum Patronos commendatus claruit. Ejus doctrina promeriti honores probare, fuit etenim Curiz Moutisregalis, & Pratorii Panormitani Iudex. Ter etiam Iudicem in Magnæ Regiæ Curiz subfelliis egit, ejusdem Tribunalis Fisci Patronum, Regiumque Consiliarium. Magnâ estimatione veneratus, vivere desiit Panormi 2. Septembris 1630. & in Ecclesia Collegii Soc. Iesu sepultus traditus est. Ejus laudes habes apud Firrum not. Eccl. Mazar. p. 544. & Jo. Antonius de Castillo decif. lib. 1. decif. 73. pag. 409. Edidit *Allegationes pro D. Francisco Caffari contra Magnificum Procuratorem Regii Fisci.* Panormi 1610. in fol.

Responsum pro Dominis baredibus D. Francisci Lucchini contra insignem Civitatem Messana in fol. sine anno, & loco.

Consilium. In selectis consiliis à Petro Luna editis. Panormi apud Erasimum de Simeone 1637. in fol. Reliquit etiam *Allegationum* quamplurima volumina.

AUGUSTINUS LEONDELICATUS Saccenfis Ordinis Observantium S. Francisci, vir eruditione, & doctrinâ clarus, Sacræ Theologiæ lector, ut dicunt Jubilatus, ac Mazarenfis Provinciæ Definitor, obiit Panormi 6. Maii 1660. Edidit italicè *La Pazzia dell Savii, e la Saviæzza de Pazzi del Mondo discorsi.* Panormi apud Petrum de Isola 1660. in 4.

AUGUSTINUS DE LAVRENTIO Panormitanus Philosophiæ, ac Medicinæ Doctor. Ab adolescentia egregias ingenii dotes dextit literis additus. Philosophiam à Josepho Requiesio Panormitano Soc. Iesu accepit, medicam verò facultatem à Iosepho Petronillo celebri medico, ac eandem obtinuit lauream Messanæ. A doctrina meritis commendatus, quam in Panormitana Medicorum Academia pluries patefecit, nonnullis exhibitis medicinæ lucubrationibus omnium approbatione, ac plausu exceptis. Hinc à præstantioribus primæ notæ viris summo opere veneratus inclaruit: Ideoque sæpè Marcus Antonius Alamus medicus insignis laborum suorum adiutorem voluit, & Petronillus laudatus Panormi in Regia Atce, cui præerat Archiater, vices suas demandavit. Amœniores etiam coluit literas, & in Reecessorum Academia Panormitana Latius, & Etruscis numeris cum laude eccinit. In ipsâ ætatis flore obiit Panormi 14. Septembris 1661, & in Ecclesia S. Nicolai Tertii Ordinis S. Francisci sepelitur. Quæ edidit sunt.

Disputationum Medicarum Decas prima, quas

hæc usque in nove, nobilis, & salutaris Panormitana Academia habuit Augustinus de Laurentio &c. Panormi apud Cyrillos 1632. in 4.

Panormus deliciarum Hortus à Medicina tamquam à pervigili Dracone custoditur. Oratio in anniversariâ nova, nobilis, & salutaris Academia Panormitana solemnitate sub Senatus Illustrissimi auspicio habita Kal. Augusti 1650. Ibid. apud eosdem 1652. in 4.

AVGVSTINVS MARTIJS Mazarenfis Iurifconsultus doctrinæ excellentiâ clarissimus, celebris causarum Patronus, An. 1567. Syndacum Messanæ egit, & ann. 1569. Siciliæ Prothonotarium. In Magnæ Regiæ Curiz, & Tribunalis Concillioris foro pluries præfuit Iudex. Fuit etiâ Regii Patrimonii à Rationibus Magister, Regiusque Consiliarius, Obiit Panormi primo Octobris 1574. In Ecclesia S. Mariæ Angelorum Ordinis Observantium S. Francisci jacet, ubi in sacello S. Antonii Patavini, marmoreum ejus sepulchrum videbatur, quod ut elegantiori formâ exornaretur, exinde hujus motum: in eoque legebatur hoc epitaphium.

Augustino Martia, & Hieronymo ejus filio Juris peritiâ, omnique virtute viris eximii, quorum alter summis honoribus in foro judicii præfatus, liberis è vita discedere; Alter jam amplissimas juvenis admodum consequutus, memorabili Pontis ruina hominum expectationi violenter visus est eripi, uterque verò sui desiderium bonis omnibus reliquit maximum, Porta Belgarua Jausciti, & Felidonia Marina, Zaffati Domina Sorores Patri, & Fratri benemeritis mississima posuerunt.

Obiit Augustinus Kal. Octob. An. sal. M. D. LXXIV. ætatis sue XLIX. Hieronymus IXX. Kal. Januarii M. D. XC. annum ægensi undetricesimum. Tane viri cum laude meminerit Rocchus Gabacurta in Foro Christiano p. 118. & 350. & Petrus not. Eccl. Mazar. p. 544. Hujus extat

Consilium. in selectis Consiliis à Petro Luna collectis, & editis Panormi apud Erasimum de Simeone 1637. in fol.

Reliquit etiam ex Pietro plurima volumina *Allegationum, & Consiliorum*: inter alia memorantur

Allegationes pro Domina Catharina Cardana contra Ducem Bisbonæ, ex Mario Muta tom. 1. Capit. Regni Sicil. in proem. nu. 23. & tom. 2. cap. 116. n. 9. & to. 3. cap. 7. n. 103.

Allegationes pro N. Gigliazzo contra N. Marciano. ex eodem to. 4. cap. 101. n. 71.

Allegationes pro Alphio Rissaliti contra Joannem Vincenzum, & Antonium de Marchesio. Idem in Consuet. Panorm. cap. 4. p. 65.

Allegationes pro D. Jacobo de Balsamo contra Mariæ gisicum Procuratorem Regii Fisci. Idem Ibid. cap. 9. num. 17. pag. 95, ubi egregium Doctorem vocat.

BAVGVSTINVS NOVELLYS Panormitanus ex nobilissima Familia de Thermes, quæ antiquis temporibus Panormi effloruit; ortus generis claritatem sanctimoniz lumine splendidiore reddidit. Pro hujus patriæ contending nonnulli.

Alii ex Therano dixerunt, inter quos omnium primus B. Jordanus de Saxonia in *lib. de vitis Fratrum lib. 2. cap. 5. 7. c.* 13. Hieronymus Romanus in *Chron. Ord. S. Augustini cent. 9. an. 1288. p. 55. c.* alibi; Thomas Herrera in *Alphabeto Angli. pag. 6.* qui addit Senensem etiam dictum: Cæsar Eugenius in *Neapoli sacra p. 383.* Alii ex Iterano, ut Henricus Gran in *magna specul. exemplor. ann. 1480. p. 484. exempl. 67.* Matthias Raderus in *Vind. Sanctor. p. 531.* qui sequenti sunt Philippum Bergomensem in *supplem. Chron. an. 1303.* Ex Turano putavit Ambrosius Coriolanus in *Chron. Alii Interannensem volvere ex Marco Guazzo in Chron. p. 254. Dominico Batrile in supplem. Chron. lib. 13. pag. 288.* Ex Jerano scribit Abr. Beovius *an. 14. 14. 1308. p. 118.* Alii ex Iteramna Vmbriæ urbe, quam opinionem repellit Angelus Rocca in *Chronist. Sacrar. Apostol. pag. 118. & in pagatip.* eos reiecit, qui de Theramo Vmbriæ urbe dixerunt. Alii Senensem opinantur: hi sunt Marcus Antonius Vianius, & Paulus Volius in *Angli. Theatr. qui omnis recit, ut advertit Caetanus in animad. ad tom. 2. Sanctor. Siculor. p. 80.* Vincentius Auria in *Annot. ad Vitom. B. Angust. Novelli p. 42.* & Vincentius Solito in *hisor. Therur. tom. 2. par. 4. cap. 5. p. 43.* duos Augustinos Novellos admittunt, unum Siculum, Senensem alterum: unus enim fuit Augustinus Novellus, ideique Siculus, qui Senis obiit ann. 1310. ubi quiescit. Nicolaus Toppius in *Biblioth. Neapol. p. 5.* Sphalmaribus suis aliorum errores corrigere putans, ut more suo, exteros ad se nolentes attraheret, ex Theramo Samnii urbe putat. Allati auctores ignorantis familie cognomen de Thermes, vocabuli similitudine decepti, ex Therano, Iterano, Ierano, Turano, Interamna, siue Iteramna, Vmbriæ urbe dixere, ut cum Auria cit. p. 40. puto: quod haud obscure deducitur ex Sancto Martino in *hisor. S. Angust. gallicæ scripta, p. 367.* qui de Therano Siculum vocat. Phil. Bergomensis cit. de Iterano Siculum, Laurentius Epopolus in *Bullar. Ord. S. Angust. p. 395.* de Theramo Siculum. Quod Iterannæ non fuerit ortus, liquet ex Ludovico Jacobello, qui ut observat Auria cit. p. 42. in suis de Sanctis, & Beatis Vmbriæ libris, Augustinum prætermisit: nec in Bibliotheca Vmbriæ ipsius Jacobelli ego juveni. At Siculum fuisse præter auctores supra allos affirmant Volaterranus *anthropol. lib. 21.* Cherub. Getarduccijs in *hisor. Bononiæ lib. 13. p. 445.* Nonnulli Siculum in Civitate Theramarum ortum putant, ita Angelus Rocca in *Chronist. cit. pag. 56. 60. & 127.* Ambros. Landucci in *synta libetana p. 89.* qui ex aliquam sententia Panormitanum fuisse recitat, & Caetanus in *animad. ad 10. 2. Sanctor. Sicul. p. 79.* Iacobus lo Cascio in *Vita, & Vincentius Solitus in hisor. Therm. to. 2. par. 5.* ideoque Thermitani ex hac opinione excitati, inter suos telorum Augustinum ab anno circiter 1610. præcipuo honore recolunt. Alii cum Augustinum de Therma, vel de Thermes dixissent, ex familia de Thermes intellexisse puto. Henricus Spondanus *ann. tom. 1. an. 1206. p. 358.* de Therma dixit: Philippus Ber-

Biblioth. Sicula Tom. I.

gomenis in *supplem. cir. ut à nonnullis citatur de Therma scriptum*: at ego in latina editione anno 1492. Venetijs pag. 206. de Iterano lego: Rochus Pirrus in *ind. tom. 2. Sicil. sacra 2. Sicul. Generales*, B. Augustinus Novellus de Thermes vocavit: Andreas Gelfomini in *Thesaur. Celest. p. 247.* ait: *Matthæo da Termene*: Raymundus Capisuechius in *Vita B. Joannis Chigil.* scripsit: *Augustinus de Thermis*: hi enim Thermitanum rectius dixissent, si ea in urbe natum credidissent B. Augustinum, non de Thermes. At Panormi ortum ex familia de Thermes multi testantur, nempe Bernardus Riera Drepanitanus, qui claruit circa annum 1560. in vita edita Panormi 1664. & Codicæ m. s. Bibliothecæ Collegii Panormitani Soc. Jesu extracta, & à Vincentio Auria annotationibus illustrata, qui candem opinionem tueri in *Chronolog. prærogem Sicil. p. 295.* Petrus Camuzarius in *mis. de Relig. Panormi p. 772.* Franciscus Carrera in *pant. Siculo p. 127.* Victorius Consilius in *libro Cigno moribundo p. 141.* Hilariion Perdicas in *epistol. de lictorem Vita S. Joannis de Deo. Aloy. cap. 10. p. 212.* & Vincentius Coronelli in *Biblioth. tom. 2. v. 1613. pag. 293.* Nec nova hac opinio ab anno 1664. ut suspicatur aliquis; Ambrósio enim Landuccijs in Sylva cit. edita Senis anno 1653. p. 89. ait: *aliqui volunt Augustinum habuisse Civitatem Panormi patriam ex genere Terminorum assertores illud extare palatium ejusdem familie.* Iacobus lo Cascio Thermitanus in *epistol. nuncup. Vita B. Augustini*, innuit nonnullos ex familia de Thermes putasse. Quotquot verò vel effluore hujusce familie Proceres, ac extant, constanter ex proavorum traditione tennere, Augustinum familie de Thermes sanguine progenitum. Non me læt Frasciscus Alibaudum cunctis nomine Bernardini Ascali, in libro *Termine rimissa in stato*, pro Thermitanis pugnasse: at operis hujus judicium habes apud Ioann. Petrum Iacobum Villanum, siue Angelicum Aprosium Vigintimiliam in libro *Visera alecta nu. 38. pag. 51.* & superiorum censuram in eundem edidere Siculæ Inquisitionis Iudices, qui publico edicto dato Panormi 24. Augusti 1665. prohibere. Vincentius Solitus etiam inani rationum apparatu, hanc Thermitanum opinionem defendere conatur, sed contra utroque auctores apologeticum opusculum scripsit Auria supralaudatus numeris omnibus absolutum, quo Panormitanorum causam propugnat. Ideoque optimo jure Panormus sanæ Civem Augustinum agnoscit, & inter urbis Patrum relatum veneratur. Natus ideoque Panormi, & Matthæus de Thermes vocatus, in ipso ætate siue Bononiæ Jurisprudentiæ operam dedit, & ob ingenii præstantiam celeberrimis Doctores evasit: ibique aliquandiu jura Civilia, ac Pontificia magnâ doctrinæ laude, famâque docuit. Sacri etiam Theologię scientiâ instructissimus claruit. Inde in aula Manfredi Siciliæ Regis à Consilijs, & secretis fuit, ac amplissimis honoribus, & præ-

M

miis cumularis, magnâ valuit auctoritate, omnibusque gratissimus floruit. Inter alia viria singularem morum candorem, modestiam, & virginalem pudicitiam servavit. Magnæ Regiæ Curæ Index electus, ac Magistrî Insuperarii munere insignitus, integerrimæ justitiæ jura custodivit. Ipsius ædes fuere Panormi, ubi hodie Monasterium monialium S. Claræ assurgit, ut ex vetusta inscriptione in ipsa Ecclesiæ fronte patet, in qua inter alia legitur

*Hic quondam damnare eos Thermita Mathæus
Asper erat; servabat enim pia jura Magistrî
justitiæ.*

Sed temporis vicibus immutatis, cum apud Beneventum Carolus Andegavenis Manfredi Regi unâ cum vita, Siculi Regni Coronam eripisset: noster Mathæus eo in consiliu gravi affectus vulnere, fugâ vitæ consuluit. Panormi verò dum latebat in lathale morbum delapsus, sæculi ludibria sanctè perpendit, & ut soli Deo viveret Religionem vovit, si convalescere contingeret. Sanitati restitutus, statim Ordinis S. Augustini habitum divinitus suscepit, & Marthæ nomen in Augustinum commutavit. Religiosis institutum aggressus in virtutibus adipiscendis totus fuit, præsertim humilitatis studiosissimus. Genus splendorem, ac doctrinam occultare proposuit, Laicis statum professus, ad viliora Cœnobii sese dimisit, ut illiteratum, vilemque hominum crederetur. Lachrymas frequentabat, flagellis, cilicisque corpus domabat, aliisque virtutibus animam exornabat, & oratione divini amoris incendia fovebat. Artioris, & solitariæ vitæ studio incensus, ad Senensem Ordinis sui asceterium D. Barbaræ dicatum, se transtulit; ibique fratribus penitus ignotus, coelestem duxit vitam, vilioribus ministeriis addictus. Inde ad Rosic Cœnobium transiit, Augustini promerita hac oblata occasione Dominus patefecit: cum enim adversus Cœnobium litem intentasset Jacobus Pagliarissus, qui insimul cum B. Augustino Bononiæ jura civilia didicerat, & Cœnobio magni prædii amissionem immineret; Augustinus cum Fratrum jura notabiliter læsa animadvertisset, clam dominus œconomum adiit, petique ut sibi scribendi copiam daret. Petitionem cum risu excepit œconomus, ratus Augustinum legendi, scribendique incium: sed dedit tandem. Hinc Beatus vir Fratrum rationes breviter, ac doctissime exaravit, ac Jacobo legendas misit. Cum autem Augustini cartulam percurrisset Jacobus, doctrinam demiratus, exclamavit: diabolus, vel Angelus, vel dominus Marthæus de Thermis, cum quo Bononiæ studui, hanc condidit scripturam. Cum autem licet vili in datum habitu vidisset, ac cognovisset, omnibus ejus doctrinæ, ac nobilitatis splendorem aperuit, ac ultro litem Cœnobio adjudicavit. Hinc cognita tanti viri præstantia Clemens de Auximo Ordinis Generalis in sociu sibi delegit, & licet invirum, ordinibus initiatum, Romam secum deduxit. Ibi Constitutionum Ordinis reformationem ipsi demandavit, quibus multa addidit utilia, superflua detraxit. Romæ

à confessionibus Nicolai IV. Cœlestini V. & Bonifacii VIII. Sacrii Apostolici Præfectus primus ex suo ordine assumptus est, quod munus è nostris Augustini tempore apud Ordinis S. Augustini Fratres constanter perseveravit. Inter honorum culmina virtutes coluit egregias: & cum in omnium oculis præluceret, omnium venerationem promeruit. Hinc à vizæ sanctimonia, & doctrina celebratum, ac magno Ecclesiæ Doctore Augustino conferebant, & Augustinum Novellum prædicabant. An. 1298. in totius Ordinis comitiis Mediolani coactis, licet absens, & invitus, ejusdem Ordinis Generalis electus est, quem charitate, zelo, ac prudentiâ laudabiliter rexit. Exatō biennio cum ardentius ad solitudinem anhelaret Neapoli comitia convocavit; ibique muneris onus sponè deposuit, frustra obstitentibus fratribus, ac Carolo Neapolis Rege. At licet Bonifacius VIII. ad Romanam aulam Augustinum revocare tentaret, attamen ad oratorium S. Leonardi juxta Senas statim convolvit, ut solitariæ vitæ instituta resumeret: ibique coelestem produxit vitam. Ad ægrotorum, ac Peregrinorum levamen novum Clericorum Ordinem Senis instituit, quem S. Mariæ de Scala vocant, & Bonifacii prædicti confirmationem obtinuit. Tandem propinquam mortem sibi ab Angelo prænunciatam, Fratribus patefaciens, meritis, ac miraculis clarus in Domino sanctè obdormivit 19. Maii an. 1310. aliis 1309. Cadaver ad Cœnobium S. Augustini in urbe Senarum translatus, ibi marmoreo clausum sepulchro veneratur, in quo legitur. *Hic jacet Corpus B. Augustini Novelli Ordinis Eremitarum.* Ejus festum ibidem solemni celebratur pompâ die secunda Pentecostes, & alibi. Hujus vitæ gesta apud relatores auctores, & apud Philippum Elsium in *Encomiis Augusti*. p. 94. & 100. Ambrosium Coram in *Catalog. Beator. Ord. S. Augusti*. & alios, præsertim Augulini Ordinis Scriptores. Edidit B. Augustinus

Constitutiones Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini. Romæ 1581. in 4. & alibi pluries. Has insimul cum Clemente Auximo castigasse, & illis multa addidisse postquam Augustinum narrante B. Jordanus de Saxonia in *Vitis Fratrum* l. 2. c. 14. S. Antoninus in *Chron. par. 3. lit. 24.* Landucius cit. aliique. At Hieronymus Scipidus S.R.E. Cardinalis in *Chron. Ord. S. Augusti*. nu. 13. de B. Augustino ait: *Hic bonas, & utiles Constitutiones edidit.*

AVGVSTINVS PAPA SIDERA Panormitanus Ord. S. Benedicti Congregationis Cassinensis, natus an. 1616. emenso studiorum curriculo, Congregatione amplexus est 4. Novbris 1638. In ea non sine doctrinæ laude Philosophiam, ac Theologiam docuit. Anno 1656. Decani titulo insignitus est, & pluries Priorem ejus. Nonagenarius morum integritate clarus vixit Panormi. Laudatur à Jo: Evangelista à Panormo in *Anagramm.* p. 110. Edidit italicè Vitam D. Farz, ita inscriptam.

*S. Fara di Borgogna, o vero Burgundofora Vergine
Tannaturga Abbadessa dell' Ordine del gran Padre*

San Benedetto. Panormi apud Petrum de Isola, 1662. in 8. In compendium redegit Petrus Fortis; ediditque apud eundem 1663. in 16.

L'Amorosa corrispondenza tra Christo Sacramentato, ed il gran Patriarca S. Benedetto, e suoi figli, questi segnalandosi nella riverenza, e quello nella beneficenza. Ibidem apud Felicem Martinum 1699. in 8. Prælo paratas habet *Coniunctiones varias*.

AVGVSTINVS RVBEVS Panormitanus Ordinis Prædicatorum, Sacræ Theologiæ Magister, in omnibus fere scientiis eruditus, præsertim Philosophiæ, ac Theologiæ scientissimus. Ne dum in Sicilia, verum etiam in Italia, doctrinâ claruit: in publicis disputationibus admirabilis. Obiit Panormi in Cœnobio S. Citi 20. Januarii 1647. Reliquit opus fæbilitate insigni ceterum, præloque dignum.

De Prædestinatione, aliisque Theologicis Inventionibus. in. 22.

AVGVSTINVS SCILLA Messanenſis Philosophus Doctus, Poeta, & Pictor egregius. Fuit ipsi ingenium singulare, quod studio, ac eruditione, elegantiorum reddidit. Doctrinâ excelsus Literarum gratissimus floruit, qui ejus ædes frequentare consuevere. penicilli sui labores per Italiam, & alibi non sine desiderio à viris Principibus sunt expetiti. In numismatum, aliarumque antiquitatum studiis varatissimus, Dynastiarum, Præfulam, & eruditorum amicitiam sibi comparavit. In Messanenſi Officinæ Academia adscriptus inclauit; & Romæ, ubi vice proſtitemum traduxit, in Pictorum Lyceo exceptus, illius Academiæ Princeps fuit. Senectute denum confectus, obiit Romæ 31. Maii 1700. ut ex relatione humanissimi, ac eruditissimi viri Nicolai Antonii Scilavi Messanenſis Protopapæ accepi. Ipsum laudat Philippus Bonannus in *memoria*. Pontificum & Sylvius Bocconus in *Musæo Plantar.* dec. 12. pag. 159. & in *Musæo Physic.* pag. 180. & 213. Edidit italicè

La vana speculazione distinguata dal senso Lettera responsiva circa i corpi marini, che petrificati si ritrovano in varii luoghi terrestri. Neapoli apud Andream Colicchia 1670. in 4. Prælo parabat opus eruditum, de numismatibus, & antiquitatibus; quod senectute gravatus, haud abolvere potuit.

AVGVSTINVS SPINOVS Alcanenſis Societatis Iesu, natus 17. Aprilis 1621. Societatem, amplexus est an. 1641. in qua quatuor vocorum professionem edidit. Non sine ingenti laude, & egregio morum candore humanas literas, & Rhetoricam quinquennio docuit. Dum autem multa de se promittebat, vivere desit Panormi 4. Octobris 1663. Hujus meminit *Biblioth. Script. Sic. Jesu* pag. 97. Edidit

Quæstiones Philosophicæ ad logicam spectantes. Panormi apud Stephanum Bisagnum 1661. in fol.

AVGVSTINVS TORANVS Panormitanus Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinensis natus an. 1613. Florentie adhuc ætate Deo se dicavit 5. Octobris 1629. In gravioribus disciplinis Philosophiæ, & Theologiæ adipiscendis summam ingenii aciem patefecit. Amæculos

literas enixè dilexit, in primis Mæsurarum studia: hinc multa Latine, Italice, ac Siculè linguæ cecidit magna cum laude: Ideoque ejus imaginem, ære incuspatam edidere nonnulli, dum annum 24. agerer. Flora ab egregio viro expectabatur, quæ mors acerba dissolvit. Obiit in Cœnobio Ciangis an. 1638. Ipsum laudat Ioseph Galcanus in *Attilis Siculis tom. 1. par. 2. pag. 31*. Veneraculè linguâ scripsit.

Canzoni Siciliane. Extant in Musis Siculis tom. 1. par. 2. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Jescphum Bisagnum 1662. in 12. Italice verò

Poesie, quæ juxta volumine digestæ servabantur à P. D. Manto Marchese Panormitano Cassinense, qui edere easdem meditabatur: sed Venetiis inorti proximus Honorio Domineo Catamella etiam Panormitano tradidit, ut typis daret; at ob Honorii mortem ineditæ petierunt. In Bibliotheca Monasterii S. Martini de Scalas juxta Panormum, aliqua ejus poetica monumenta n. ss. servantur.

AVRELIUS BOTTICELLA Panormitanus, ex Accenforum Academia, vir poliorioribus literis, præcipue poësi ornatus. Vixit propè annum 1571. Ipsi meminere Vincentius de Joanne in *Panormo Triumph.* lib. 12. pag. 125. Hujus extant italicè

Rime. in libro: *Rime dell' Accademia degli Accesi di Palermo*. Panormi apud Marthæum Maidam, 1571. in 8.

AVRELIUS PVRPVRA Panormitanus Ordinis S. Mariæ de Monte Oliveto, vir ingenio, & eloquentiâ conspicuus. In præcipuis Italiæ civitatibus conciones habuit, nempe Florentiæ, Senis, Lucæ, Tacanti, Lyciæ, Volaterræ, Aretii, & alibi, semper cum animarum fructu, & plausu auditis. Poliorioribus literis abundè iultratus excelluit, & in ætatiotum literarum Academicis ascriptus, ex ingenii monumentis versu, prosæque concinnariis, ac singulari eruditione, magam sibi laudem comparavit. In gravioribus Philosophiæ, & Theologiæ studiis, ac in mathematicis, & præcipue astronomiis disciplinis egregiæ ingenii dotes detexit. In Sacræ Scripturæ Literis versatissimus claruit, quas solidibus suis doctissimè explanavit. Scientiis, ac morum comitate insignis; Dynastis Præfulibus, ac Siciliæ Moderatores fuit gratissimus. Bernatelli Inghirami Episcopi Volaterranensis à consiliis fuit electus. Apud Joannetinum Dorian S. R. E. Cardinalem, & Archiepiscopum Panormitanum prudentiâ, & consilio valuit. Cum præficeret Albani diguitate Monasterio S. Spiritus Panormi, ibidem decessit propè annum 1645. Celebrans tantum virum Franciscus Baronius in *Panorpi. Gloriosa lib. 1. cap. 3. pag. 50.* & in *Epist. nunciatoria libri inscripti. Historico Acceduto*, ipsi dicaro, & Antoninus Tantiulus in *Eremita Oretica*. Edidit italicè

Orazione delle lodi di S. Rosalia Vergine Palermiana detta in Lucra. Aggiuntovi due Himni Sacri, che contengono l' Invenzione, ed il Trionfo della Sav-

ta fessa. Senis apud Emilium Bonettum 1619. in 4. in hujus calce extat eversata carmina in D. Rosalix laudem. Scripserat etiam ex Baronio cit. in hystor. pag. 5. volumen egregium, cui nomen *Opus Filomaria*.

AVRELIVS RISALITI Panormitanus Ordinis Prædicatorum, vir pietate, doctrinâ, & eloquentiâ conspicuus. Lectoris munere functus, ingenii præstantiam detexit. In declamationibus ad populum apostolico zelo æstuavit; & in promovenda SS. Rosarii devotione, ferventissimus fuit. Viro sanè egregio venerationem conciliarunt morum elegantia, ac virtutum documenta, quibus ornatus effulsit. Vivebat an. 1619. Ad pietatem fovendam edidit

Preces dicendas in universali, vel particulari supplicatione quadraginta horarum, in quatuor depre-

cationes distinctas pro statu spiritali, temporal, Animarum, & Beatorum. Panormi apud Io. Anton. de Francis 1615. in 4. Italicè verò

Horologio del Sepolcro di Christo, dove si contiene un divotissimo modo di visitare li Santi Sepolcri il Giovedì, e Venerdì Santo, e di fare le Quarant' hore. Ibidem apud Jo. Bapt. Maringum 1603. in 4. Neapoli apud Jo. Bapt. Garganum 1609. in 12. & Panormi apud Joannem Rosellum 1638. in 8.

Hora contemplativa d'nn' Anima, che fa un interno colloquio con il SS. Sacramento, mentre sta sopra l'Altare, ove si fanno le Quarant' hore. Panorini apud Io. Ant. de Francis 1619. in 12.

Regole del Terz'Ordine delle Sorelle di S. Domenico. Ibid. apud eundem 1610. in 12.

AUSONIUS NOCTINOT. v. Antonius Cotonius.

B

ALTHASSAR ABRUZ-ZUS in Oppido Castriboni natus 25. Februarii 1601. cum magno animi ardore literarum studiis ingenium addidisset, Philosophiæ & Theologiæ lauream obtinuit. Mox Jurisprudentiæ operam dedit,

& emicritam lauream adeptus, doctrinâ nrisicè claruit. In Marchionis Hieracii oppidis, ejusque amplissima dictione Judicem egit. Postquam Cesareo, Pontificioque juri per annos tresdecim adhæsisset; ecclesiasticam militiam amplexus est, & Sacerdotio insignitus Romæ se contulit; ibique causarum patrocinium suscepit non sine doctrinæ laude; & in Pontificii juris Academia fuit adscriptus. Ob egregiam doctrinam Papæ Vicarius Generalis electus, dignitatem tenuit. Mefsanæ sub Archiepiscopi Blasii Prori regimine Curia Archiepiscopalis primum Fisci Patronus, inde Aliflor fuit. Ab Archiepiscopo Rhegino Gaspare Criales accersitus, ut Diocesim suam Visitatoris munere lustraret, oneri, & honori spontè oblati quancum renisit. Obiit tandem Castriboni 4. Aprilis 1665. & in Ecclesia S. Mariæ de Succursu sepelitur. Hujus meminist Vine. Coronelli in *Biblioth. tom. 1. num. 2943.* Quæ edidit sunt.

Interpretatio ad Pragmaticam unicam de modo procedendi summariæ, & de plano, sola facti veritate inspecta. Panormi apud Alphonsum Isolam 1638. in 4.

Commentaria duo ad Cap. 62. Majestatis Ferdinandi Hispaniarum, & Siciliæ Cath. Regis. Opus diu, diligenterque elaboratum, octo supra ducentum servitii personarum præilegiis exornatum: in quo nonnulla Pontificia, & statutoria jura, maximè Caroli V. Cap.

85. miro modo enucleantur, & enodantur. Ibid. apud Decium Cyrillum 1647. in 4.

Lezioni Præfaticiblis ad Titulum Institutionum, quibus alienare licet, vel non, & ad l. 1. ff. de offic. ejus qui mandat. &c. Ibid. apud Alphonsum Isolam 1644. in fol.

Præfatica Juris Quæstiones. Opus bipartitum. Prima Pars de Alienationibus ad Titulum Institutionum, quibus alienare licet &c. Præcipuè de Dotibus, & Minorum obligationibus. Ibid. typis Petri Isola 1663. in fol.

Præfatica Juris Quæstiones. Pars Secunda, de Jurisdictione. Ibid. apud eundem 1663. in fol.

De Sanctorum Angelorum custodia. Ibidem apud eundem 1651. in 4.

Opusculum hoc in Sancti Angelorum obsequium edidit, quorum amore flagavit. Apud hæredes n. ss. reliquit lucubrationes

De Monarchia Regni Sicilia.

De Primatu Pontificis Romani, ejusque Sedis dignitate non transferenda.

BALTHASSAR BONONIA nobilis Panormitanus Bernardini filius, vir non minus generis splendore, quàm pietate clarus. Ab obit in patria muneribus, & ac literarum præstantia conspicuus; doctrinâ, eruditione, & poesi excelluit. Patriam pluries Senator rexit, nummulariam Tabulam, ac Montem Pietatis Gubernatoris munere rexit; aliisque muniis insignitus effulsit: præsertim à cæremoniis Senatus Panormitani electus. Anno 1601. Panormitanæ Urbis nomine ad Ducem Feriæ Siciliæ Proregem Panormum, adventantem Orator missus, tum apud ipsum, tum apud alios Siciliæ Moderatores, à literis, morumque integritate laudatus, ælimationem, promeruit. Pietatem in pauperes, ac Religiosos viros præsertim Clericos Regulares Inferius Ministrantes coluit: his etenim, ut Panormi domus

firma-

firmaront auxilio fuit. Orationem Quadraginta horarum Panormi ut institueretur, curavit, quæ adhuc magnâ populi frequentia, ac pompâ ibidem celebratur, & in alias Siciliæ, & Italici Urbes diffusâ est. Hinc virtutum exemplo omnium amorem assequutus, obiit Panormi 19. Decembris 1635. & in Ecclesiâ S. Nymphæ Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, in sacello, quod à fundamentis excitaverat, sepelitur. Iisq; Patribus majorem supeleciis suæ partem, Bibliothecam, ac triginta millia aurea reliquit. De eo Dominicus Regi in *bisf. eorumdem Clericorum Regularium lib.9. cap.4. p.235.* Edidit italicè

Descrizione della Casa, e Famiglia de' Bologni. Messanz apud Petrum Bream 1605. in 4. & Panormi apud Ioan. Antonium de Francisels 1606. in 4.

Consorto de' Giustiziani à morte per quei tre di che hanno nella Cappella de' Bianchi. Panormi apud eundem 1599. in 8. & iterum 1610. in 8.

Fiori, e Meditationi del Rosario di Maria Vergine da contemplarlo ogni Pater Nostro, & ogni Ave Maria, raccolti dalle scritture sacre, e formati in ottava rima. Ibid. apud eundem 1617. in 8.

Ceremoniale dell'illustriss. Senato di Palermo. m.s. in 4. servatur in Bibliotheca Collegii Panormitani Soc. Iesu, & apud Illustriss. Senatum Panormitanum.

Del Titolo di Barone, Conte, & altri Titoli della Sicilia. m. s. hoc opus citat August. Inveges in *Cartagine Sicula* p.94. & 115.

BALTHASSAR CULTRANA vel CVTRANA Politienus Ordin. Minorum Conventualium & Præficus, Theologus, ac Cõcionator egregius. Siculæ Provincie præfuit an. 1570. scribit *Pitrus not. Eccl. Cephal. p.479.* quod negat Philippus Cagliola in *manif. Prov. Sicul. Minor. Conv. explor. 3. manifest. p.101.* Dum Catanæ in cineris jejunio conaciones habebat magnâ cum nominis gloriâ in principe Templo, decessit anno 1624. Edidit

Oratione funereal per la morte del Re Cattolico Filippo III. recitata nella Città di Polizzi à 15. di Luglio 1621. Panormi apud Ioann. Bapt. Maringum 1621. in 4.

Plura Theologica, & concionatoria scripsit, quæ apud suos m. ss. in patrio Cœnobio servantur. BALTHASSAR FALSAPERLA Panormitanus, natus anno 1636. studiisque additus, post humaniores literas, Philosophiam in Panormitano Soc. Iesu Collegio accepit: fed naturalis propensio illæctus, politiores literas, eruditiones, & in primis Latias, & Etruscas coluit Musas. In Reacensorum Academiæ albo relatus à poetici monumentis haud vulgaris prouenerit laudes. Diu ægritudinum molestiis affectus contabuit; & demum fracto ex lapsu crure, inter dolorum angustias Panormi mortalitatem exiit 18. Ianuarii 1704. Edidit italicè

La Francia oppressa. Panegirico per diverse vittorie habute da' Nostri contra Franceſi, e l'Eroe d'Austria, Ode Pindarica. Panormi apud Petrum de Isola 1654. in 4. & apud Augulinum Boffium 1662. in 8.

Rime. Ibid. apud August. Boffium 1662. in 8. *Lacadena d'Oronte, ovvero il Politico Ingannato da privato in Persia. Tragedia.* Ibid. apud Felicem Marinum 1702. in 4.

BALTHASSAR MAZZARA Sietensis Societatis Iesu, Iosephi Mariæ Mazzaræ etiam Soc. Iesu frater, natus anno 1636. Societatis Institutum amplexus est 1651. in qua solemne quatuor votorum Sacramentum dixit 15. Augusti 1671. In genio, eruditione, & doctrinâ excelluit. Virtute etiam clarus, obiit in Collegio Sietensi 2. Ianuarii 1683. Ipsum laudat Hieronymus Ragusa in *Elog. Sicul. pag.91.* Edidit italicè suppresso nomine

I Grazi Offizii della Conca d'Oro à S. Rosalia Vergine Palermitana nel risonare l'anno 1664 la festa del suo ritrovamento. Panormi apud Petrum de Isola 1664. in 4.

Multa enim scripsit politicij stylo, quæ mss. reliquit.

BALTHASSAR MESSANENSIS Ordinis Observantium S. Franciscl, Lector Jubilatus. Gravioribus discipulis abundè instructus, doctrinâ effulsit. Messanensem Provinciam rexit; meritisq; plenus obiit Messanz circa annum 1695. In compendium redegit Martyrologium Franciscanum P. Arturi à Monasterio, & hoc titulo in lucem emisit.

Martyrologium Franciscanum, in quo Sancti, Beati, alique servi Dei, Martyres, Pontifices, Confessores, ac Virgines, qui tum vita sanctitate, tum miraculorum gloriâ, in universo Ordine S. P. Franciscl toto Orbis terrarum, cunctis usque hunc sæculum claruerunt: necnon utriusque sexus tam secularium, quam Regularium Tertiariorum recensentur. Venetiis typis Jacobi Hertzi 1668. in 4.

BALTHASSAR PAGLIA Calathajeronensis Ordinis Minorum Conventualium S. Franciscl elaro sanguine ortus 7. Maii 1665. à teneris adhuc annis eo animi ardore humanioribus literis animum addixit, & præsertim latinæ poesi, ut passim ab omnibus antonomasticè appellaretur: il Poeta. Ideoque in patria annum agens 13. post severiorem poetici facultatis examen, omnium Equitum, ac Religiosorum Ordinum consuetum plausu, apollineam coronam, presente Verbis Senatu, honorificentissimè accepit anno 1675. eum ea urbs universitatis privilegio frueretur. Absoluto Philosophiæ studio, anno ætatis suæ 15. Minorum Conventualium Ordinem amplexus est 13. Maii 1677. Cum autem in ipso Religionis tyrocinio ad Philosophiam regrederetur (nam diversas à Scoti doctrina opiniones acceptat) interim condiscipulis, aliisque exteris seorsum Philosophiam explanabat. Adhuc decurrente probationis anno publicas Philosophiæ cõclusiones strenuè propugnavit eorum Ordinis sui Generale. Mox ut studiorum curriculum absolveret Catanam missus; paulo post in Calathajeronensi Seminario, exinde in Messanensi Ordinis sui Lyceo Lectoris munere Philosophiam docuit. Anno 1685. Romam acceptus tum à Philosophicis, ac Theologicis scientiis, tum à carminibus

oibus exemplò editis singularem promeruit laudem. Bononiæ publicè, & in ejusdem Urbis Seminario graviores docuit disciplinas: privatim etiam Philosophicis, ac Rhetoricis documentis juniores intravit. Idem litterarum amorè sibi conciliavit, à quibus summo fuit honore profectus. Ea tempestate cum Italianis fore omnem unà cum Marchione Alberghati peragrasset, nonnullis in Academicis plura ingenii monumenta exposuit, non sine summa litterarum laude; maguòque honore Academici Còcordes Ravennæ an. 1686. inter suorum cœtum excipere. Magistri laureâ Romæ insignitus 3. Maii 1688. inde Italisticam Theologiam Pistorii per anni curriculum; & in Collegio Neapolitano S. Laurentii per annos 13. dogmaticam Theologiam doctissimè docuit: quo in munere per triennium còfirmatus à novo Ordinis Generali Vincentio Coronelli; mox instituta in eodem Cœnobio Historiæ Ecclesiasticæ Cathedra, ad ipsam Balthassar evectus est. Anno 1691. à Comite S. Stephani Francisco Benavides Neapolitano Prorege, Regioque Collateralis Consilio publicus Philosophiæ Lector primarius in Regia Neapolis Academia electus, per plures annos philosophicas quæstiones explanavit. Anno 1695. Theologorum Collegio ejusdem lycei cum participatione, ut ajunt, aggregatur: & an. 1697. perpetuus Ordinis sui Dignior electus est. Ab anno ætatis suæ vigesimo secundo, usque ad annum 1702. conciones habuit Neapoli, & alibi in cinerali jejunio, & Adventu non sine laude, & fructu. Academicis nonnullis ascriptus magnâ æstimatione prosecutus est, nã inter Còcordes Ravennæ, Furiosos Neapolis, Vnitos etiam Neapolis, quos mirificè fovit, ac promovit, Pellegrinos Romæ, Pigros Barii, Lucrifios Rosciani, & inter alios, recensitus effusit: in his verò, quæ exposuit ingenii monumenta, semper doctiores viri plausibus excipere: floruit enim Neapoli & alibi apud literatos magnâ doctriinæ, & eruditionis opinione. N. Barbarigi S. R. E. Cardinalis Theologus electus, in Collegio Montisfalconis è suggestu conciones, & Cathedra lectionis habuit magnâ cum laude. Romam accessit, ibi magnâ æstimatione venerat inelamari. At cum calculi dolore nimium urgeretur, Florentiâ petere deliberavit, ut ibi ab expertissimo medico incisionem pateretur, & calculo extracto, sanitati restitueretur. Priusquàm ab Urbe discederet, ad Clementis XI. pedes provolutus, eidem Paraphrasim Epicham in Homilias Sanctiss. Dom. nitidissimè scriptam obtulit, & ab eo perbenignè exceptus, cum ipso diu familiariter egit: eique jussit, ut absoluta incisione, Romam repeteret, ut sui benevolentiam experiretur: omnium peccatorum indulgentiarum ipsi petenti concessit: voluit ut nonnulli commendatarias ipsi literas suo nomine darent: ac paternum ipsius anorem expertus est. Florentiam tenuit primo Octob. 1705. ubi contra ipsius, aliorumque expectationem facta incisione, cum inflammationem supervenisset, post octiduum dolorum, Divinæ voluntati conformis, 4. Novemb. 1705. vitæ cursum consumavit Flo-

rentiæ, magno cum litterarum dolore. Egregium virum meritò extollunt Ioannes Franchini in *Bibliophila Franc.* no. 50. p. 79. Vincentius Corouelli in *Arbore Relig. Scraphica*. Auctor diarii litterarum Patinæ editi an. 1687. p. 198. sed omnino videndus præclarissimus vir Hyacinthus Gimma in *Elogiis Academicis Incuriosorum par. 2. clog. 43. p. 225.* Quæ edidit hæc sunt.

Paraphrasis Epica in Psalmos, & Cantica, ad Laudes, Vesperas, & Completorium. Bononiæ typis hæredum de Sartis 1687. in 8. cui additionem appositum sub titulo: *Paraphrasis vindicata, & iterum proditi Neapoli.*

In XII. *Suetonis Cæsares Epigrammata.* Neapoli apud Antonium Gramignanum 1693. in 8. Hoc opus italice expressit Virus Antonius Brocardus, quod Marte præventus edere non potuit.

Triumphus Amoris in Divini Verbi Incarnatione. Ibid. apud Novellum de Bonis 1696. in 8. Italicum fecit Dominicus Andreas de Miſo, & ibid. edidit eodem anno.

Arbor summulifica quam D. Emmanueli Benavides discipulo, Comitibus S. Stephani filio inscripsit, & laudes ex ipsa à Iosepho Saenz Aguirre S. R. E. Cardinale promeruit singulares.

Oratio in funere P. M. Bonaventurae Durante Ord. Min. Neapoli apud de Bonis 1696. in 4.

Virtutis Regia, Oratio habita in Reg. S. Laurentii Ordinis Minor. Convent. delubro, coram Patre Theologo Almi Collegii Neap. Universitatis. Ibid. apud eundem 1697. in 8.

Epigrammata aliquot in libro Epigrammatum, aliarumque venustatum Miscellanea Academia Concordium Ravennæ. Bononiæ typis hæredum Benari 1688. in 12.

Italicè verò

Relazione del Mongibello, in libro: Lettere memorabili, Istorie, Politiche, ed eruditte, scritte, e raccolte da Antonio Bulifon. Raccolta seconda. Neapoli apud eundem Bulifon 1697. in 12.

Del Terremoto di Sicilia. In eisdem Epistolis par. 3.

Disorso sopra l'Aminata del Tasso. Ibidem.

Quæ verò in foliis expansis edidit si colligeres, in idum volumen coalescerent. Prælo paravit

Cursum Philosophiæ Naturalis.

Compendium Theologiæ dogmaticæ,

Opuscula Scholastica.

Icon Amoris.

Epigrammata.

Epistolarum librum.

In Homiliis Sanctiss. Dom. Nostri Clementis XI.

P. O. M. *Paraphrasis Epica Partem Primam.*

Italicè

Prediche.

Quæstionate.

Discorsi Accademici.

Panegirici.

Vita della B. M. Michelina.

BARNABAS DURANTE Panormitanus Sacerdos, Sacræ Theologiæ Doctor, morum integritate, doctrinæque Theologica, ac Canonica insignis. Claruit circa annum 1607. Edidit

De Praesentatione Curati unicum questionem. Panormi apud Erasmum Simeonem 1604. in 8.

Aphorismes scripturalem. Ibid. apud Io: Bapt. Maringum 1607. in 12.

BAPTISTA BASILIS Panormitanus, vernaculâ linguâ scripsit

La Siringa Idillia. Panormi apud Angelum Orlandum 1613. in 12. Sub nomine Baptiste Basilis, & Jo: Bapt. Basilis nonnulli exinde ingenii monumenta poetica edidere, de quibus suis in locis.

BARBARINUS CONSTANTIVS Siculus musicæ peritus: in libro, cui titulus: *Insidi Iunæ Madrigali à 7. voci di diversi Autori Siciliani*. Panormi apud Jo: Baptistam Maringum 1603. in 4. extant aliqua nostri Barbarini.

BARTHOLOMÆUS ASMUNDUS nobilis Catanensis, siculo idiomate carmina cultissime cōcinnavit, floruitque ante celeberrimum Antonium Venetianum magnâ cum laude. Hunc celebrant Joseph Galeanus par. 1. *Musarum Sicul.* pag. 110. & Jo: Bapt. de Grossis in *decacord. Catan.* tom. 2. eord. 9. pag. 152. Extant nostri Bartholonxi vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliane. In *Musis Siculis* par. 1. Panormi apud Buam, & Portannovam 1645, in 12. & apud Josephum Bisagni 1662. in 12.

BARTHOLOMÆUS BONANNUS nobilis Panormitanus generis claritati aemuliorum litterarum ornamentum addidit. In Panormitana Accedorum Academia adscriptus, Musas mirifice coluit. Panormi decessit 8. Februarii 1582. & in Ecclesia S. Francisci Minor. Convent. sepultus est. Antonius Alfano, Argistrus Ioffredus, Jo: Bapt. Macarellus, & Lælius Centurio ipsum laudant in *Carmin. Accensorum lib. 1.* pag. 25. 51. 121. & 169. Edidit Italicè

Rime. Panormi apud Hæredes Maldæ, & Joannem Petrum Sartojam 1580. in 8.

Rime, in libro: *Rime dell' Accademia degli Accesi di Palermo*. Panormi apud Io: Marthæum Maldam 1571. in 8. & in libro secundo. Ibidem apud eundem 1573. in 8.

BARTHOLOMÆUS CASTELLUS Messanensis Sacræ Theologiæ, Philosophiæ, & Medicinæ Doctor: vir doctrinâ, & eruditione instructissimus, in Messanensi Academia publicus Medicinæ Professor. Claruit anno 1600. Edidit

Brevem & dilucidam ad Logicam Aristotelis introductionem. Messanæ ex typographia Petri Brea 1596. in 16.

Totius Artis Medicæ methodo diffusa Compendium, & Synopsis, in qua quidquid ab Hippocrate, Galeno, Avicenna, cæterisque summe auctoritatis Doctoribus ad eandem artem scriptum est, mira dexteritate, facilitate, & studio, acervatim contextitur. Ibid. apud eundem 1597. in 4.

Miscellaneorum præter primam. Tractatus, qui in hæc parte continentur, de prædilectione. de Aeris temperie. de Colorum affluencia. de origine Mundi. de principio individuationis. Ibidem apud eundem 1599. in 4.

Orationem ad Illustriss. Messanensem Senatam habitam Messanæ in nova erectione almi studii Messa-

nenfis. Ibidem apud eundem 1596. in 4.

Lexicon Medicum Græco-latino. Venetiis apud Nicolaum Polum 1607. in 8. ab Emmanuele Stupano auctum. Ibid. apud Jo: Bapt. Cestari 1626. in 8. Basilicæ typis Io: Jacobi Geuathii 1628. in 8. & alibi. Iterum auctum tertia sui parte, & ab innumeris, quibus scatebat, mendis repurgatum opera Adriani Ravensteinii, ex Hippocratis, Galeni, Avicennæ, atque aliorum celeberrimorum Medicorum monumentis. Retecrodami apud Arnaldum Loers 1644. in 8. & ibid. apud eundem 1651. 1657. 1665. & 1670. in 8. Lugduni 1667. in 8. Norimbergæ apud Danielem Taubertum 1682. in 4. postrema hæc editio ad vera novæque artis medicæ principia accommodata, à plurimis mendis, & vitiosis allegationibus correctâ, & innumerabilium penè vocabulorum accessione amplificata est à Jacobo Pancrazio Brunone: addita ejusdem Brunonis Mantizæ Nomenclaturæ medicæ Hexaglotæ, vocabula latina ordine alphabetico, cum annexis Arabicis, Hæbreis, Græcis, Gallicis, & Italicis propoentis, ex Vandelingen de scriptis medicis p. 114. & Actis Eruditorum Lipsiæ an. 1682. pag. 401. Tandem vidimus collatum, & auctum hoc titulo: *Amalthæum Castellæ Brunoniarum, sive Lexicon Medicum primum à Bartholomæo Castello Messanenfi inchoatum, ab aliis etiam continuatum, tandem ad vera, novæque artis medicæ principia accommodatum &c.* cura, & studio iterato Jacobi Pancrati Brunonis &c. accesserunt novæ editioni eruditissimi viri Joannis Rhodii in Castelli Lexicon perutile addiditones. Patavii sumptibus Jacobi Cadonvis 1699. in 4.

BARTHOLOMÆUS COMANDUS ex Civitate Castrinovi Ord. Min. Conventualium S. Francisci, Doctissimus Sacræ Theologiæ Magister. Philosophiam, ac Theologiam docuit summa cum ingenii laude; & ob egregiam doctrinâ magnâ estimatione Romæ prosequutus effluvit. Siculæ Provinciæ fuit perpetuus Definitor: à Clemente X. Pont. Max. ad munus perpetui Parochi in Basilica Romana SS. duodecim Apostolorum promotus est: & in eadem Basilica publicus Sacrorum Canonum Lector, vir venerationem excitavit. Laurentii Brancati Laureæ S.R.E. Cardinalis familiarissimus, ei que gratissimus fuit. Diem clausit extremum Romæ 3. Maii 1699. Edidit

Vitam F. Laurentii Brancati ex ordine Minorum Conventualium Tit. SS. Duodecim Apostolorum S.R.E. Presbyteri Cardinalis Bibliothecarii de Lauræa. Romæ typis hæredum Corbelletti 1698. in 4.

BARTHOLOMÆVS COPPOLINO ex Urbe, Castriregalis, Sacerdos doctissimus, Sacræ Theologiæ Doctor, ac variz eruditionis ornemento abundè refectus. Cum in Regis Catholici aulâ se contulisset, perpensis viri egregii promeritis, an. 1602. Abbas S. Nicolai de Ficq. in Sicilia eligitur, cujus jura multoties strenuè propugnavit. Obiit Romæ 13. Aprilis 1612. De eo Abbas Pirrus de Abbatibus pag. 135. qui testatur Romæ edidisse eruditissimum libellum, quem ego non vidi.

BARTHOLOMÆVS CORBERA nobilis Panormi-

normitanus è Catalunensium Procerum clarissimo genere originem traxit, patre Calcerano à Regis Rationibus Magistro, Panotini Prætorè, & anno 1448. Siciliæ Moderatore, unâ cum Adamo Asmundo, Petro Speciale, & Joanne Abbatello (ex Vincentio Auria in *hiss. Chronol. Proreg. Siciliae* pag. 12. non an. 1450. & 1451. ut ait Phil. Magnos tom. 1. *Theatri Genealog.* pag. 304.) Panonini lucis usuram accepit: & patris vestigia sequutus, in rebus agendis eximium sui dexteritatem laudabiliter patefecit. Hinc anno 1472, amplissimo Prætoris munere Panonorum rexit, ut ex tabulis Senatus Panormitani, & Panormitanorum Prætorum Catalogo liquiddò patet, apud Aurlam cit. pag. 259. non ab an. 1470. ad annum 1473. ut habet Magnos *loc. cit.* Literis præclarè excultus Musas amavit, & tum italicâ, tum vernaculâ linguâ nonnulla protulit ingenii monumenta. At omnia temporis injuriâ perire: solummodo apud Marium Aretium in *observationibus lingua Sicula* pag. 9. extat quædam ejus Cantemula, cujus inventionem Petrus Bembo, vir à literarum gloria celeberrimus, in quadam alia non injeundè æmulatus est, quam in *Assolunum lib. 1.* legimus, ut post Aretium observat Auria. laudatus in *Sicilia Inventrice* cap. 9. §. 5. p. 34.

BARTHOLOMÆUS CREMONA Mazarenfis vir egregius, ob virtutum, & literarum promerita Canonicus Mazarenfis Ecclesiæ, & Episcopi Mazarenfis Vicarius Generalis. At contemptis honoribus, Ordinem S. Mariz de Monte Carmelo amplexus est, in eoque ita doctrinâ profecit, ut doctissimus evaserit, & Sacræ Theologiæ lauream acceperit, Magistri titulo insignitus. Regulari obsequiâ virtutum splendores assequutus, tanquam absolutissimæ perfectionis exemplar omnibus præfuit, Relicto tandem sanctitatis odore ad Cælum evolavit anno 1546. ætatis suæ an. 70. Ipsum laudant Abb. Pirrus *not. Eccl. Mazar.* pag. 538. & 543. Jo: Jacobus Adria in *topographia Mazar.* Joseph Maria Fornari in *anno memor. Carmel.* 2. p. 729. & Daniel à Virgine Maria in *specul. Car. milit.* tom. 2. par. 5. lib. 4. fert. 2. n. 3421. pag. 975. Scripsit

Compositum Ecclesiasticum de Indictione. de Aureo Numero. de Litera Dominicali. de Anno bissexti. de Festis mobilibus. de inveniendo Paschate hinc ad mille annos.

BARTHOLOMÆUS CUCEJUS Messanensis Clericus Regularis, solemnità emisit vota 24. Augusti 1616. Pietatem impensè coluit: eruditione instructus, aliquando poetica amenitate ingenium illustravit. Dum sodalium Desparæ Virginis Neapoli in Vico Aequenfi moderabatur, hortationibus, ac calami sodalium animos in Virginis obsequium mirum in modum inflammavit. Claruit an. 1648. De eo vide Josephum Silos *hiss. Cler. Regni.* par. 3. lib. 12. p. 547. Placidum Rojnam in *not. hist. Messan.* par. 2. p. 507. & Hippolytum Maracciū in *Biblioth. Mariana* par. 2. p. 455. Edidit libellum

De institutione Sercorum Desparæ Virginis. Neapoli

BARTHOLOMÆVS MESSANENSIS Ord. Minimorum S. Francisci de Paula. In gravioribus disciplinis, præsertim Mathematicis, ac Theologicis versatissimus, æstimationem non vulgarè sibi comparavit. De eo honorificè Placidus Samperius in *Ironolog. M. V. lib. 2. c. 4. p. 154.* & Franciscus Lanovias in *Chron. Minimorum* p. 591. qui edidit ait: *Varia de rebus mathematicis.*

BARTHOLOMÆVS DE MESSANA Siculum inventi apud Tiraquellum *de nobilitate* esp. 31. p. 263. in Catalogo Medicorum; alium certò à supra laudato: an verò aliquid ediderit, incertum.

BARTHOLOMÆVS DE NEOCASTRO Messanensis, Juris civilis professor: Messanæ Judex, ac Regni Siciliæ Fiscus Patronus. Vir hædum Jurisprudentiâ, quam poetâ, ac historicâ laude clarus. A Jacobo Aragonensij Siciliæ Rege an. 1386. Romam missus est, unâ cum Gilierto Castellio Equite Catalano, Orator ad Honorium IV. Pontificem. Max. ut absolutiōem à Censuris, quibus Sicilia subjecerat ob Gallorum, cladem in Vespere Siculo patratam, obriueret; & obedientiam Pontificiæ Sedi juraret: attamen Bartholomæi preces fardis auribus excepit Pontifex, ut tradunt Surita in *indice rerum Aragon. lib. 2. an. 1386. pa. 192.* & in *annal. Aragon. lib. 4. cap. 8. 1. pag. 306.* Pirrus in *Chronol. Regum* p. 63. Mauphlycus *hiss. Sicil. lib. 4. p. 135.* Bonhilus *hiss. Sicil. par. 1. lib. 8. p. 292.* Petrus Ansalonus in *sua familia* p. 331. & Auria in *hiss. Chronol. Proreg. Sicil. p. 237.* Bartholomæi meminit etiam Voßius *de hiss. latin. par. 2. lib. 3. p. 697.* qui inter incertæ ætatis historicos collocat: at suspicatur temporibus Rudolphi Imper. vixisse circa annum 1377. sed vixisse ultra annum 1386. protractis, ex dictis indubium est: immò usque ad annum 1394. vixisse ex historia ab ipso scripta liquiddò patet. Scripsit librum cui titulus

*Poeticum opus, sive Messanæ XV. libris Hexametris versibus compositum, de rebus gestis Siculorum post Gallorum cladem, quod edere cogitabat Hieronymus Surita, ut ipse ait in epistola nuncupatoria Historiæ Gausfridi Malaterra ad Antonium Augustinum. Id ipsum in votis habebat Antonius Amicus, ut legere est in indice operum, quæ in lucem emittere cogitabat, in calce dissertationis suæ de Syracusana Ecclesiæ Archiepiscopatu pag. 63. erutum ex m. s. Codice in membranis Augustini Morales Regni Aragonum Fiscus Patroni. Aliquot operis hujus fragmenta extant Panormi in Bibliotheca D. Vincentii la Farina Marchionis Madoniz. Ipsum meminit Carolus Dufresne in *indice Aulorum ad Glossarium media, & infima latinitatis* tom. 1. p. 87. Opus hoc iterum soluta oratione composuit in commodum filii, cui titulum præfixit:*

Historia sui temporis à morte Friderici II. Imper. & Sicilia Regis ann. 1250. usque ad annum 1394. quam edere cupiebat idem Antonius Amicus loc. cit. ex Codice m. s. antiquo in chartâ bonbylina, qui repertus fuit in arcula plumbea sub altari majiori veteris Ecclesiæ S. Salvatoris Linguz Phari propè Messanam. Extat nunc autographi

in. s. apud præclarissimum virum Joannem Marianum Anatum Panormitanum Soc. Jesu, antiquis characteribus exaratum. Aliud exemplar hujusce hirtorie vidi apud Antonium Marchetium Jurisconsultum Panormitanum. Alterius Codicis meminuit Petrus Carrera in *mem. hist. Cataniae* vol. 2. p. 553. quod servabat Scipio Henricus Messanen- sis. Hanc vero historiam citant Placidus Reina in *not. hist. Messinae* par. 2. p. 115. Carolus Morabitus in *annal. Eccl. Messin.* p. 180. Placidus San- petrius in *Iconol. M. V.* p. 51. 55. 319. 383. & 384. Vincentius Auria in *discurs. de Fratre, & Senatu Panormitano, Chronologicæ Proleg.* Sicil. subjuncto p. 236. & 237. Franciscus Strata in *Glor. Aquilae Triumph.* p. 560. & 561. Melchior Inchofer de *Epist. B. M. V. ad Messan.* cap. 54. p. 345. & alibi, Albertus Picciolus in *Philactirio, P. Anarus* supra laudatus in *not. ad orat. 1. n. 99.* p. 104. P. Benedic- tus Chiarellus in *lib. Memorie Sacre di Messina* pag. 109. & 275. alique.

BARTHOLOMÆUS PETRACCIUS Moisa- nensis Soc. Jesu, natus ann. 1561. ad Societatem accessit anno 1577. Sacris, prophanisque literis instructissimus, concionatoris munere functus est: ab eloquentia, eruditione, & animarum zelo præclarus. In vitis objurgandis apostolica prorsus libertate usus, concionibus suis uberem animarum lucrum Cælo acquisivit. Moribus inavif- finis, ac festiva libertate dotatus, innumeros dulciter ad Deum attraxit. Mos ipse fuit, ut ubi cinerale haberet conciones, diebus Sabbathi (qui- bus à laboribus concionatores alii vacare solent) Urbis Patronum panegyrica oratione laudaret, ut populari animos ad ejus venerationem acce- deret: quod cum Lupis præstaret ann. 1605. in- d. Irenes honore, alta indignatione infremuit humani generis hostis, ac magnam excitavit tem- pestatem, quam in majorem Sanctæ Tutelaræ gloriæm redundavit. Virtutes coluit eximias, & virginalē puritatem illibatam servavit. Dum Neapoli in Siciliam remare disponebat, ibi ulti- mum clausit diem 22. Maii 1622. De eo *Bibliot. Soc. Jesu* p. 107. Placidus Samperius in *Iconol. M. V. lib. 2.* p. 224. Placidus Reina in *not. hist. Messanae* par. 2. p. 507. Joannes Nadasi in *anno dier. memor.* 22. Maii p. 279. Phil. Labbé in *Pinacotheca script.* Soc. Jesu p. 342. & Melchior Inchofer de *epist. B. M. V. ad Messanenſes* cap. 48. pag. 298. & 299. Edidit Carmen in D. Agatham V. & Mari. Messanæ ex offic. Petri Brea per Laurentium Vallam 1605. in 4. suppreſſo nomine.

Carmen in Sanctissimum D. Lucæ V. & M. Syra- cusanæ castulam. Ibid. apud eundem 1605. in 4. italicè.

Vita del B. Francesco Xaverio raccolta da diversi autori. Messanæ apud Petrum Bream 1605. in 4. Extr. & Hymnus in B. Mariæ Virginis Epistolam ad Messanenſes, apud Alexandrum Calamannum in ex- plicatione Hymnorum, & Reinam citat. pag. 508. de Epistola Sacratissima Deiparæ matri ad Mes- sanenſes scripta concio habita in ade Cathedrali ipſo de Epistola sacra apud Inchoferum cit. p. 300. & seq. sed latinitate donatum ab Inchofero; Petrac- ci Biblioth. Sicula Tom. 2.

cuius enim hauc concionem italicè habuit anno 1614. Reliquit italicè m. 55.

Vita di S. Ignazio Lojola spiegata in diversi ser- moni.

BARTHOLOMÆUS PISA Messanenſis Doctoe Academicus Officinæ Messanenſis, in ameniori- bus Musarum, & eloquentiæ studiis versatus. Vi- vebat anno 1670. Edidit italicè

La Lettera provata, o ſia riſtretto degli Argomen- ti, che provano la B. Vergine vivendo ſra mortali ha- vera da Gerusalemme ſcritta la ſacra Lettera. Meſſa- na: apud Paulum Bonacotam 1670. in 4.

Ragionamento fatto nell'Accademia della Fucina celebrando in eſſa la fiſta della ſacra Lettera nell'anno 1660. in libro: Proſe degli Accademici della Fucina, libro ſecondo. Neapoli apud Audream Colicchia 1669. in 4.

Rime. in libro: Duello delle Muſe degli Accade- mici della Fucina Trattenimento Terzo. Ibid. apud eundem 1670. in 4.

BARTHOLOMÆUS RAGVSIUS Mazarenſis Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, Siculæ Provinciæ decus, omnium ſcientiarum ſplendo- ribus, uſque ad admirationem clarus, præſertim Sacræ Theologiæ Magister doctiſſimus. In con- cionando celeberris, eruditione inſignis, laboriſque parientiſſimus fuit. Nonnulla præclare obita nu- mera ſingularē ejus dexteritatē detexerim in Sicilia præſuit Provincialis an. 1573. Vicarias geſſit partes Antonii Lombardi Episcopii Mara- renſis: & Pii V. Pont. Max. Juſſu Viſitatore. Generalem egit Agrigentinæ Diœceſis. Cum autem Joanni Baptiſtæ Rubeo Carmeliticæ Ordinis Generali egregias Bartholomæi dotes innotui- ſent, ſocium ſibi delegit in perluſtrandis Pro- vinciiſ Hispaniarum, Luſitanæ, & Galitię. Hieronymus item Toſſatus celeberrimus Carmelita Hiſpanus, & variarum Provinciarum Viſitator, Socium, & in laboribus comitem ipſum voluit. Exinde Viſitatoris Generalis munere ſanctus eſt in Provinciis Neapoliſ, Etrurię, Lombardię, Venetiarum, Romandioliæ, & Calabrię. In Sicilia decennium Reformatoris, & Provincialis munus exercuit. Ob eximias virtutes, quibus præ- fulſit Philippo II. Catholico Regi gratiſſimus fuit. Denum Romanæ contendit, ut in totius Or- dinis Comitibus adeſſet pro eligendo totius Reli- gionis Moderatore, ad quem honoris gradum ipſe, & memoratus Toſſatus propriis accedere videbantur: at eodem reſp. tẽpore Toſſatus Nea- poli, noſter verò Bartholomæus Ruſus decellit anno 1581. ætatis 57. non ſive veneni ſuſpicio- ne. In ejus laudem ornatiffimum Epitaphium, concinnavit M. Filocalus Faraldus Neapolitanus. De eo multa habent Pirrus not. Becl. Mazar. pag. 538. Joſeph M. Fotnari in anno memor. Carmeli- tar. tom. 1. pag. 729. Daniel à Virgine Maria in Speculo Carmel. tom. 2. par. 5. lib. 4. ſert. 2. n. 3421. pag. 975. & Petrus Lucius Belga in Biblioth. Carmel. pag. 16. & 17. qui tradit: Plurima conſcriptiſ- ſimæ, & eruditioriſ plena opuscula, quorum 12. nomen titulos, & nomina percipere non potui.

BARTHOLOMÆUS RUBEUS ex Oppido Pi- raini

raini Ordinis Observantium S. Francisci, Theologus, & Generalis Concionator: multa Ordinis Cœnobia rexit, doctrinā, & regulari observantiā insignis. Vixit circa annum 1628. Edidit italicē *Sacro Monte de' Contemplativi*. Neapoli apud Laurentium Scorigium 1629. in 4.

Orationi, diuotioni, & preghiare, isempo, & difesa delli tuoni, & fustite, che sogliono cader dal cielo nelle tempeste. Messanzæ apud Petrum Brema 1620. in 8.

BARTHOLOMÆUS A. S. FAUSTO ex familia Pirri, Platensis, vir doctrinā, & morum fametimoniam celebris, Monachus Congregationis Fulienfis, Ordinis Cisterciensis, in qua Neapoli fuit admittus. Magnā animi contentione studia sequutus, Theologicā doctrinā, famique innotuit. Honoribus nonnullis fuit meritō insignitus; nani Provinciam Romanam rexit: Visitatoris Generalis munere præfuit: Cœnobium Neapolitanū, & Perusinum gubernavit: & in tota Sabaudia regione Pœnitentiarium egit nō sine laude. Tandem cum doctrinæ & virtutum splendoribus præfulsisset, insigni sanctimoniz opinione obiit Neapoli anno 1636. ætatis suæ 65. Est hujusce scriptoris mētio apud Roëchum Pirrum not. Eccl. Cat. pag. 105. Joannem Paulum Chiarandam in bist. Platæ lib. 4. cap. 3. pag. 262. & Nicolaum Toppium in Biblioth. Neapol. par. 1. pag. 39. qui ob diuturnam habitationem Neapolitanis accenset. Edidit

Speculum Confessariorum, & Pœnitentium. Partem primam, & secundam. Lugduni apud Claudium Cayne 1621. in 4. Ibid. typis Antonii Pilahot, & Petri Rau. 1621. in 4. & Venetiis apud Antonium Majett. 1621. in 4.

De Pœnitentiâ Tractatum absolutissimum. Neapoli typis Io: Dominici Montanari, & Jacobi Gaffari 1634. in fol. editio secunda.

De Horis Canonici tum privati, tum publicè recitandis Tractatum amplissimum. Lugduni typis Claudii Cayne 1627 in 8.

De Sacris Indulgentiis, & Jubilæis tum anni Sancti, tum aliis extraordinariis. Tractatum insignem. Neapoli ex typogr. Egidii Longhi 1629. in 4.

Thesaurum Religiosorum, in quo de tribus votis solemnibus obedientiæ, castitatis, & paupertatis accuratissimè disputatur. Genue apud Jacobum Steer. 1623. in 4. & Lugduni sumptibus Claudii Landril 1623. & 1624. in 4.

Hæc operatibus tomis complexa recudere curavit: cum hoc titulo.

Theologia Moralis tomus primus, in quo habentur, Thesaurus Religiosorum, & de sacris Indulgentiis, & Jubilæis. Neapoli excudebat Paulus Gaffarus 1633. in fol.

Tomus Secundus, in quo, speculi confessariorum pars prima, & secunda. Ibid. typis Io: Dominici Montanari, & Jacobi Gaffari 1634. in fol.

Tomus Tertius, completens tractatus, de Pœnitentiâ, & horis Canonici. Ibidem apud eisdem, 1634. in fol.

BARTHOLOMÆUS SIRILLUS Panormitanus sacerdos, Juris utriusque Doctor: ad literas & discendas, à parentibus in Italiam missus, Petrū Angelum Bargeum, & Laurentium Gambaram

celebres literarum professores audivit, sub quorum disciplina ita profecit, ut ne dum humanioribus literis, verum etiam, & gravioribus Philosophiæ, ac Theologiæ facultatibus instructissimus in patriam sit regressus. Poetā Etruscā, Latinæque ingenium excoluit. Orator fuit disertissimus, & omnigenæ eruditionis præstantiā clarus: ideoque præcipuis ævi sui literatis acensitus. Panormi utriusque lingvæ præcepta docuit: & Canonicatum Regiæ Capellæ S. Petri in Panormitano Palatio auctus fuit. Senatus Panormitanus ipsum à secretis voluit: & magnam munerum conatū estimationem, & honorem patriæque privilegia fortiter propagavit. Ab Urbe Panormi in Hispaniam missus an. 1597. ut magni ponderis negotia in Regiam Aulam pertractaret, cum omnia juxta vota feliciter absolvit, & reditum in patriam meditaretur, obit Matriti circa annum 1598. Eminentis laudibus ornant Bartholomæum Hieronymus Branci in disc. pro privilegiis Panorm. p. 105. Franc. Baronius de masl. Panorm. lib. 3. cap. 3. p. 111. Vinc. de Joanne Panorm. Triumph. lib. 12. p. 124. & in Panormo Restaurata m. s. Octavius Potenzanus in proem. de Sanctor. decem millia Mart. can. 5. p. 71. Petrus Carrera in epigr. m. lib. 3. p. 116. Paruta in Triumpho D. Rosalia pag. 66. Franc. Flacomius in fieside fest. 3. p. 38. demum Nicolaus de Oddis Paravinus in dialogo pro Canuillo Pellegrino, Venetiis edito ann. 1587. Philippum Parutam, & Bartholomæum Sirillum, ut primæ notæ viros, doctrinā præstantissimos colloquentes admittit. Edidit italicē

Oratione fatta per la Città di Palermo all' illustr. & Excell. Sign. Marc' Antonio Colonna Viceré di Sicilia nel ritorno ch' ei fece da Messina l' anno 1581. Panormi apud Joannem Franciscum Carraram 1583. in 4.

Capitolo, in libro: Scelta di poesie di diversi eccellenti Poeti. Genue 1582. in 8.

Tragedia di S. Catarina in verso, quæ m. s. plurimorum manibus recitetur, & Panormitani Senatus expensis magnificentiissimè fuit recitata an. 1580. & 1619. Tragediam etiam S. Christiz à Caspare Licco Panormitano editam expolivit.

Oratione recitata in Palermo nel Teatro sotto all'angolo del Bastione di Vega in istrada Colonna il giorno dell' entrata solenne del Capo di S. Ninfa à 9. di Settembre 1593. m. s. hujus meminit Baronius cit. qui apud ipsum autographum servabat: ex ipso exemplar sibi transcripsit Vincentius Auria, quod servat m. s. in 4. cum aliquibus poeticiis Bartholomæi monumentis.

Oratione funebre in morte di D. Fabrizio Valguarnera Barone del Guderano m. s. ex epistola ni. s. Philippî Paruta ad Sirillum 26. Februarii 1593. apud me.

Descrizione dell' Arco fatto in nome del Vassallaggio alla Marchesa di Geraci D. Dorotea Pentimiglia per la venuta nel suo stato. ex epistola cit.

Oratione nella liberatione di Palermo dalla Peste. m. s. ex epistola apud me m. s.

Del Titolo del Senato di Palermo. ex Branci cit. Pontem triumphalem à Panormitano Senatu excitatum

LIBRARIUM in adventu Proregis Sicilię Henrici Guzman Comitís Olivarenfis adinvenit, infcriptionibus, aliisque exornavit, quem ex inde descripsit, ediditque Gaspar Arianus. Panormi apud Joannem Anton. de Francis 1593. in 4. Scripsit etiam

Rime. La Capanna di Tirsi.

BARTHOLOMÆVS SPATAFORA Messanenſis claro genere ortus, inter Nobiles Venetos rocenſitus excellit. Literis amonioribus ornatus, Poeti, eloquentiā, eruditione ſui æſtimationem excitavit: & in Veneta Unitorum Academia cooptatus, inter ævi ſui literatos, laudes egregias promeruit, & obtinuit non vulgares. Claruit anno 1554. Hujus meminit Jacobus Albericus in *Catalogo ſcripti. Venet. pag. 15.* plura ipſius dabit Clariff. vir Apoſtolus Zenus in *Biblioth. Venetæ*, quam Orbis literatus magno deſiderio expectat. Hujus extant italicę

Oratione nell'eſequie del Sereniſſ. Principe Marco Antonio Trivifano Doge di Venetia.

Oratione al Sereniſſ. Principe Franceſco Venier Doge di Venetia nella ſua creazione.

Diſſeſa nell'Accademia degli Uniti di Venetia d 10. di Settembre 1552.

Hæc edidit Francisus Sanſovinus in libro: *dell'Orationi volgarmente ſcritte da molti Huomini illuſtri de' noſtri tempi. Parte ſeconda. Venetiis ad ſignum Lunę 1575. in 4.* Albericus quatuor orationes edidiſſe teſtatur, at quartam non vidit.

BARTHOLOMÆUS TABERNA Paternenſis Ordin. S. Benedicți Congregationis Caſſinenſis, Monachus Monaſterii Catanenſis S. Nicolai de Arenis. Solutum emiſit vota 25. Decemb. 1541. à poeſi, hiſtorica erudiſſime, ac ſacrarum literarum cognitione laudatus. Obiit ann. 1593. ex Arnaldo Wion in *ſigno Vita lib. 3. cap. 63. p. 405.* at ex relatione D. Gregorii Aleſſii viri eximii dati mihi literis 6. Aprilis 1705. deceſſit Catane 1610. ætatis annorum circiter 85. De eo etiam Poſſevinus in *appar. ſacr. tom. 1. pag. 184.* Edidit italicę

Vita di S. Agata V. & M. in verſo Italiano. Venetiis apud Jo: Comenzini 1584. in 8.

Scripſit etiam

Commentaria in Apocalypſim.

Chronicon Monaſterii S. Nicolai de Arenis. mſſ. in eo ſc. Monafterio.

BASILIUS AMABILIS Meſſanenſis Ord. Prædicatorum; ſtudiis admotus, ob egregias ingenii dotes, exacto cum laude ſtudioſiorum curriculo, Maſtriſtri ſanctæ donatus eſt, & inſigni doctrinā cumulatus effloruit. Sacræ eloquentiæ ſtudiū complexus, inter præcipuos divini verbi præcones enituit; magnamque nomen diſertiffimis concionibus, eloquentiā, zelum; reſertis, ſibi comparavit. Meſſanæ bis quadrageſimale curriculum in principe Templo magno cum planſu conſecit: ut etiam Romæ, & in præcipuis Italię Civitatibus. In rebus agendis ſummā prudentiā, & dexteritatē emittit: hinc ab urbe Meſſanæ ſemel, & iterum ad Philippum IV. Catholicum Regem, Orator miſſus ad pertrahenda magni momenti

negotia. At quæ in una ejus legatione pro patria geſcit, quæ verò ob invidiæ æſtum pertulerit, Fernandus Pallavicinus in libro inſcripto: *L'ambasciatore invidiato*, emenſito nomine Alcini Lupæ, eloquenter enarrat: in quo Baſilii geſta, ſub anagrammatico nomine Albiffi, deſcripta invenies. Matriæ ad Philippum Regem conciones habuit, & ejus laudem, ac munificentiam promeruit: ipſumque Regii concionatoris titulo cohoneſcavit, & annua penſione quingentorum aureorum donavit, ex Regio diplomate dato Matriæ 9. Octobris 1638. Cœnobium Acis fundavit, & dum patrium S. Dominici, Prioris munere moderabatur, ibidem ſæcè ceſſit anno 1650. Iuſta ſunctria magna cum pompa, populique frequentia celebrata ob eximiam viri ſamam, virtuteſque non vulgares. Præter Pallavicinum citatum, Baſilium laudat Placidus Reina in not. hiſt. Meſſanæ par. 2. p. 508. & in libro ſub Andræ Pocilli nomine edito, de populari muti Paſſormi pag. 2. & alibi ſæpè. Edidit italicę

Orationi funerali compoſte, & recitate nella Chieſa di S. Domenico de' Padri Predicatori della Città di Meſſina. Meſſanæ apud Jacobum Marthæ 1645. in 4.

In eodem Cœnobio hæc alia ſervantur m. ſſ. numeris omnibus abſoluta.

Tractatus ſuper Evangelia totius anni. Tomus I. & II. in fol.

Italicę etiam

Annale de' Santi Tomi II. in fol.

Quereſimale.

BASILIUS CAMPANELLA Panormitanus Ordinis Prædicatorum, Sacræ Theologiæ Lectori, vixit anno 1617. Ex Hiſpano idiomate in Italicum vertit.

Trattato de' ſermoni, & de' ſuoi remedii compoſto dal M. R. P. F. Alſunſo Cabrera, Panormi apud Io: Ant. de Francis 1610. in 12.

Aggiunte, & Addizioni alla ſomma de' caſi di conſiſtenza ſopra l'eſplicatione della Bolla della S. Cruciatà del R. P. F. Emmanuele Rodriques tradotte da lingua Caſtigliana in Italiana. Ibidem apud Franc. Ciotti, ex typographia Angeli Orlandi, & Decii Cyrilli 1617. in 4.

BASILIUS CAUARRETTA nobilis Drepanitanus Ordinis S. Mariæ de Monte Carmelo Sacræ Theologiæ Maſtriſtri doctiſſimus. Ob literarum, ac virtutum merita multis ſuit muneriſſus inſignitus undecim enim annis Drepanitanū Cœnobium Prioris munere rexit; ipſumque annuis redditibus, & ædificiis locupletavit. Pluries in Provincia Sicula S. Angeli Provincialem, & Vicarium egit: pluries in utruſque Provinciæ Siculæ S. Angeli, & S. Alberti comitiſſis præſuit, ut aiunt, Præſidentis munere: & non ſemel Commiſſarium, & Generalem Viſitatoreſſim ſodales ſui inſpexere, ac venerati ſunt. Inter Conſultores, & Censores S. Inquiſitionis Siellæ aſcriptus, doctrinæ ſplendoribus refulſit. Claruit anno 1660. Hujusce laudes lege apud Ab. Pirrum not. Eccl. Maſar. p. 550. Eliam Lunam in epiſt. nuncupat. lib. de cenſuris in comuni, Baſilio dicati, Vincen-

tium Nobilem in *Theſauro abſcondito* cap. 23. pag. 784. Magnòs *Theatr. Gencol.* par. 2. lib. 6. p. 269. & *Danieli* in *Virgine Maria in ſpecul. Carmelit.* tom. 2. par. 5. lib. 5. num. 3729. pag. 1071. Edidit italicè

Racconto delle Fattezze, ed Imagne della Gloſiſſima Vergine Maria Madre di Dio N. S. e della maniera, che ſi traſportata nel devoto Convento dell' Annunziata de' Padri Carmelitani fuori le mura dell' Inviſſiſſima Città di Trapani. Panormi apud Nicolaum Buam 1656. in 4.

BASILIVS DE LAURENTIO ex Oppido Medii Juſſi, vulgò Mezzojuro, Duceſſis Panormitanæ, Ordinis S. Baſilii, in ſeculo Joſeph Cozzo. Clericali habitu inſignitus Sacra Theologiæ lauream obtinuit Panormi & Poetici, ac Oratoriæ ſciultate claruit. Inde D. Baſilii Ordinem ingreſſus, Panormi Regularem habitum accepit à P. D. Petro Menniti totius Ordinis Generali, ac ſtatum Philoſophiæ leſtor conſtitutus eſt. Theologiam etiam docuit. Ingenio, ac religioſis moribus ornatus vivit Panormi. Hujus cum laude nunciat Ab. Antoninus Magri in noſtitia novi *Monafterii Panormitani S. Baſilii* pag. 42. ubi noſtit Baſilii edidit carmen inſcriptum

D. Baſilii Magni Teſſere, habitusque ſub noſtis ſpecie pro Panormitani Canobii translatione eadem in Urbe anno Domini 1697. Religionisque ſtemmari al-indentis elegiacus triumphus. Panormi apud Anglice, & Leone 1697. in 4.

La Gaſaſſia ſcolpita, Panegirico ondoſtaſico per ſelezione di nuovo Abbate Generale di tutto l'Ordine di S. Baſilio Magno meritevolmente ſorſita in perſona del Rev. P. M. D. Pietro Menniti Abbate perpetuo di S. Nicandro. Ibidem apud eundem 1696. in 4.

Orazione Encomiaſtica per la ſolenne translatione del Braccio Taumaturgo di S. Filareto il Conſeſſore Palermitano dell'Ordine del Protapatrarcha S. Baſilio Magno. Ibidem apud Dominiacum Cortefium. 1703. in 4.

BENEDICTVS BARBAGALLO Acenſis Juris utriusque Doſtor, diu Panormi aliena negotia apud Siciliæ Tribunalia traſtavit. Obiit Panormi octogenario major 13. Februarii 1699. Edidit

Præſtitam noſtiſſimam, & Theoricam ſuper Ritum Magnæ Regiæ Curia Regni Sicilia. Panormi apud Petrum de Iſola 1667. in ſol.

BENEDICTVS CHARELLVS Meſſanenſis Socieſu, natus 10. Aprilis 1658. Religionis inſtitutum amplexus eſt 21. Junii 1673. ac quatuor votis ſe aſtrinxit 15. Auguſti 1691. Emenſis de more Philoſophiæ, ac Theologiæ ſpatiis, conſcionatoris munus ſuſcepit, eloquentiæ, & eruditione clarus. In cluerali jejunio conciones habuit in præcipuis Siciliæ civitatibus, nempe Panormi, Meſſanæ, Syracuſis, Drepani, Caranæ, & aliibi, ſemper cum laude, plaufuſque auditus. Vivit nunc Meſſanæ, dum hæc ſcribimus an. 1706. Ipſum laudat Ignatius de Mazara in *poef.* 57. & 59. In lucem emiſit italicè

Riſeſſi Morali ſopra tragici acuenimenti diſteſi con

retoriche diccie. Meſſanæ ex typographiâ Domini Colta per Baſilium Lombardo 1688. in 12.

Chimica Philoſophia, o vero Problemi naturali ſciolti in nſo morale. Ibid. apud Viuentiũ de Amico 1696. in 4.

Libro ſecondo. Ibid. apud Antoninum Arenam 1701. in 4.

Libro Terzo. Ibid. apud Antoninum Maſſeum 1702. in 4.

Panegirici Sacri. Ibid. apud Vincentium Amicum 1701. in 4.

Memorie Sacre della Città di Meſſina, nelle quali ſi deſcriuono le ſtorie de' Santi, Beati, Tutelari, e Patroni della medefima Città, con un' aggiunta d'alcune perſone inſigni in pietà, che ſono fiorite circa l'età dell'Autore. Ibid. apud eundem 1705. in 4.

Prælo parat

Quareſimale.

Il Mondo Crociſſo, della Sacraſſima Paſſione di N. S.

BENEDICTVS DINI nobilis Meſſanenſis, cum ſeculi illecebras declinaſſet, clericali miſitæ ſe addixit, eaque morum ſanctinomia vixit, ut chariſmatibus ſuis, donisque cæleſtibus Deus abundè cumulaverit. Diu cum vitæ inculpate exemplo, & animarum fruſtu ſodalitium Mancipiorum S. Mariæ de Litera ſubtus Eccleſiam Cathedralem Meſſanæ rexit, ac ſerventiſſimo zelo incendit. Humanioribus literis excelluit: præciſe, & loquentiæ, græciſque literis ſuit apprinxæ excultus, quibus & Iuriſprudentiæ doctrinam addidit. Inter Officium Meſſanenſis Academicus reſcuſtus eſſloruit. A Meſſanenſi Urbe pluries in magni momenti negotiis pertraſtandis adhibitus eſt, & ad Siciliæ Proreges miſſus, eximiam dextere prudentiam. Prophetiæ dono claruit, quo multa prædixit, ut etiam mortis ſuæ diem. Deceſſit Meſſanæ circa an. 1680. Ipſum laudat Placidus Reina in *not. biſſ. Meſſanæ* par. 5. pag. 509. Edidit ſub nomine Teophili Pii Sacerdotis Meſſanenſis

Oratorium fidelis animæ ad excitandam devotionem, ex D. Auguſtino, B. Gelmiade, B. Metilde, Bloſio, & aliis conſtruſtum. Meſſanæ typis Pauli Biſſagni 1670. in 8.

Fæſiculum Myrræ piarum meditationum, ac præcationum de Paſſione Domini Noſtri Jeſu Chriſti ex variis ſanctiſſis, libris colleſtum. Ibid. apud eundem 1671. in 8.

Sacellum Eucharitiſticum ad fovendam devotionem pro Sacerdotibus, & aliis ad ſacram Communionem accedentibus. Ibid. apud eundem 1671. in 8. Italicè

Sette Meditationi ſopra il Pater Noſter accomodate a ſette giorni della Settimana. Ibid. apud Paulum Bonacotam 1661. in 8.

Sermone nella Solemnità della Sacra Lettera recitato ſotto il Dnomo. Ibid. apud Jacobum Marthæum 1660. in 4.

Lamento della B. Maria Madalena a piè della Croce nel Monte Calvario. extat in libro: *Iroſe degli Accademici della Fncina libro ſecondo.* Neapoli apud Andrea Colicchia 1669. in 4.

BENEDICTVS DINI, alius à prædicto, nobilis

lis etiam Messanenſis, Sacerdotio, ac utriusque juris laureâ insignitus, Apoſtolicum Miſſionariû egit. Multa promeritorum jure obtinuit; nam ad Canoniceat Eccleſiæ Meſſanenſis fuit evectus, in qua nunc Iudex, & Examinator ſynodalis eſſulget. Bis eamdem Eccleſiam rexit Vicarius Generalis, à Capitulo Sede vacante evectus. Eoquentiâ, ac poeſi clarus vivit inter Clitæ Academicos recentius. Edidit Italicè

L' Eſemplare della Fede Panegirico della ſacra Lettera detto nel Duomo di Meſſina. Coſtantiz apud Joannem Roſſi 1671. in 4.

Poeſie, in libro: duello delle Muſe degli Accademici della Fecina, Trattenimento Terzo, Quarto, e Quinto. Neapoli apud Andream Colicchia 1670. & 1671. in 4.

BENEDICTVS EMMANVEL Marſalenſis, generis nobilitatem literarum ſplendore illuſtravit. Iurisprudentiæ laureâ donatus, ita ſtudio profecit, ut egregiam doctriinam, & eruditionem aſſequutus, inter doctiſſimos, ac primarios cauſarum Patronos fuerit adnumeratus. Hinc merito honorificentiſſimis muneribus fuit inſignitus; nam an. 1636, in Panormitano Prætorio ſedit Iudex. Anno 1638. & 1645. armorum Dux in Valle Netina, & an. 1641. in toto Siciliæ Regno conſtitutus eſt. An. 1638. bonorum à SS. Inquiſitione conſcſcatorum perpetuus Iudex electus: Bis etiam Conſiſtorii Sacre Regiæ Conſcientiæ, ſemel Magus Regiæ Curiz Iudex enituit. An. 1647. Panormi Iuriſconſultorum omnium ducem egit, & ſequenti anno Regiæ Patrimonii Fiſci Patronus enunciatus eſt, & inter Regios Conſiliarios recensitus. His in muneribus egregiæ prudentiæ dotes, doctriinæque vires detexit; ideoque non inſignitò Philippus IV. Catholicus Rex, ex privilegio dato Matriti 17. Novembris 1655. titulo Marchionis Villæ alibi ipſum cohonneſcavit. Demum honoribus plenus, Panormi deceſſit 29. Julii 1671. & in Eccleſia S. Nicolai Bononiorum ſepelitur. Landibus exornatur ab Aug. Inveges in *app. Panorm. nobil. pag. 69.* Franciſco Strada in *quietationib. pag. 18.* & Murgnòs in *Theatr. Geneol. par. 1. p. 337.* Edidit

Conſultationem Apologeticam in cauſa Giſira, ſeu Brucula pro D. Catarini Givres, & S. Marzino, contra D. Didacum Rojas Caſtellanum Turris Brucule, Meſſanz apud hæredes Petri Brce 1632. in fol.
Patrocinium pro Senatu Panormitano contra Fiſci Patronum Archiepiſcopi, Oratoribus D. Benediſto Emmamuele, & D. Antonio Amato. Panormi 1646. in fol.

Allegations in jure, & in ſallo pro Eminentiſſ. & Reverendiſſ. Cardinali ab Avria Archiepiſcopo Panormitano, contra Canonicos, & Correndatos Regiæ Capellæ S. Petri Regii Palatii Reſai Siciliæ, & conſortes, Matriti in fol.

Allegations in cauſa poſſeſſoris ſuam triſiſſimi Principatus, & ſtatus Campifranci pro D. Stephano Riggi, & Campo. Panormi typis Nicolai Bui 1653. in fol.

Allegations. apud Paulum Franc. Perramutun in conſiliis Jureconf. par. 3. tom. 2. à p. 297.

Addit Strada *loc. cit.* quod plurima ſcripſit *Allegations, & Deciſionum Tribunalium Volumina*, quæ typis non fuerunt tradita; & in privatis Doctorum Bibliothecis vagantur, multaq; æſtinatione ſervantur.

BENEDICTVS FERNANDEZ Panotmiranus Jurifconſultus. Claruit ann. 1650. unâ cum Blaſio Draco, & Franciſco Miroldo. Scriptit

Allegations, quas edidit Paulus Franc. Perramutun in conſiliis Jureconf. par. 3. tom. 1. d. p. 392.

BENEDICTVS FIDELIS Argyrenſis Terti Ordini S. Francis, Fortunati Fidelis, de quo ſuo loco, filius. Antequam ſæculo vale diſiſſet, Philoſophiz, ac Mediçinæ ſedulo operam dedit. Mox Religionem ingreſſus, ac ſollemnibus editis votis an. 1588. fervido animi ardore Theologiæ ſtudiis ſe addixit, & in celeberrima Sapientiæ Academia emeritâ Doctores lauream accepit, Sacre Theologiæ Magiſter enunciatus, Inculpatam, vitam, & religioſis, ſanctique virtutibus perbellet ornam: ac prophetiz inſignitum putant. In ſtudiis aſſiduus, in ſacrarum literarum, Sanctorum Patrum lectiõne frequentiſſimus, in concionibus ad populum præclarus fuit. Multa promeritus, patrium Cœnobium rexit, & inſtauravit. Totius Ordinis à ſecretis enituit: Siculam Provinciã gubernavit & in eadem Provinciã præſuit Commiſſarius Generalis. Tandem virtutibus, meritiſque cumalatus, & morborum vi longe læſſitus, in Argyrenſi Cœnobio piſſimè deceſſit 3. ſeptembris 1648. Funeris pompa.

Cives onus traxit, & decantatâ ſolemniſter Miſſâ à Civitatis Vicario, funebri oratione virginitatis virtutes celebravit S. T. D. Joſeph la Deſſa. Hujus lauſes recensent Ab. Pirrus not. *Ecl. Catan. p. 109.* Jordonus in *Chron. Terti Ord. cap. 13. p. 317. cap. 25. p. 457. & cap. 38. p. 551.* Hippolytus Marraccius in *Biblioth. Mariana par. 1. pag. 211.* & Wadignus in *ſcriptis Minor. p. 53. & 111.* qui à vero deſſecit, dum Fortunatum Fidelem Benediçti patrem, etiam Franciſcanum putat; & utroque Theoremata infra notata aſcribit; nam: Terti Ordinis ſolummodò fuit Benediçtus noſter; Fortunatus verò nonnulla de re medica edidit, ut ſuo loco. Ipſius etiam meminit Ioannes Matia in *annal. Terti Ord. par. 3. pag. 622. & 623.* ſub nomine Benediç, & Fortunat. In lucem emiſit Italicè

Speculationi morali ſopra li Santiſ. Sacramento dell' Encariffia. Venetiis apud Iacobum Sarzina 1640. in 4. & alibi aliis tantis. Hoc opus latinitate donavit P. Antonius Cotonius ejuſdem Ordinis præfixo titulo *Theoremata moralia decerpta ex Pſalmo XXII. de Auguſtiſſimo Encariffia Sacramento.* Panormi apud Hieronymum Roſſellis 1638. in 4. 1644. & 1646. ex Wadignò cit.

Sacri Panegirici de Santi, de quali S. Chieſa conſolennità maggiore celebra per tutto l'anno la feſta. Parte prima, & ſeconda. Venetiis apud Juntas 1640. in 4.

Quareſimale, o vero conſiderationi ſopra li V' angeli della Quareſima. Parte prima. Panormi apud Decii Cyrillum 1633. in 4. & Venetiis apud Iacobum Sarzi-

Sarzinam 1641. in 4.

Quaresimale Parte Seconda. Panormi apud Hieronymum Rouellum 1635. in 4. & Venetiis apud Sarzinum 1637. & 1641. in 4.

Prediche sopra gli Evangelii dell' Avvento, delle Feste di N. S. e delle Domeniche, che si leggono fino alla Quaresima. Venetiis apud Juntas, & Babam. 1646. in 4.

Nostris Benedicti conciones prodiree latine, in sex tomos distributæ, Coloniz 1682. in 4. ex Bibliographia Anissoniana pag. 58.

BENEDICTVS FRANCOFONTENSIS ex familia Gaeta Ord. Strictioris Observantie S. Francisci: antequam ad Religionem accederet clericali militie nomen dedidit, cum altissimæ perfectionis desiderio æstuaret, in Ereum Rossomanni fecerit, ubi decennium vitam asperitatem omnium resectam tradidit. Anno vero 1589. Ordinis prædicti institutum amplexus, omnibus exemplo fuit. Hinc per annos 38. tytonum Magister, curæ suæ demandans zelo, ac eximia charitate, ad sanctimoniam adipiscendam instruxit, Morali Theologia claruit: sed in primis virtutum splendores in ipso mirabiliter elucebant. Humilitatem impense coluit: divinarum rerum contemplationi addictus, sæpe à sensibus avocatus, elasticis fruebatur deliciis. Cælesti, ac prophetico lumine illustratus multa prædixit: mira etiam multa supra naturæ vires paravit: & Cœnobii nonnulla rexit. Tandem magnæ sanctitatis opinione obiit Panormi 15. Martii 1630. anno ætatis 70. Vide ejus laudes apud Roc. Pirrum not. Eccl. Syrac. pag. 251. & Petrum Tognolettum in *Paradiso Seraphico* par. 2. lib. 5. cap. 1. pag. 569. & par. 2. lib. 7. cap. 19. pag. 257. Edidit italicæ sub cuiusdam Sacerdotis nomine

Dodici Puncti di Humilità.

Relinquit etiam m. ss.

Epistola exilis Homini ad Christum Regem, & Responsione Jesu Christi, homini exulanti. m. s. Italicæ

Trattato della Perfezione Christiana. m. s. in 4.

Le Tre Vie Purgativa, Illuminativa, e Unitiva. par. 1. e 2. m. s. in 4.

BENEDICTVS MAJA Panormitanus vir literis omnibus instructissimus, Philosophus, Theologus, Jurisconsultus, & Poeta insignis, qui majorem vitæ suæ cursum in evolvens libris impendit. Politiores literas, Musasque coluit, ideoque Siciliâ, Etruscâ, ac Latîâ lingua semper cum laude cecinit. Otii osor acerrimus, cum à studiis vacaret, penicillo, ac musicis modulis laudabiliter otii tœdia eludebat. Pietate; ac multiplici virtutum ornamento animum exornavit: & ob doctrinam, animi dotes, moreque suavissimos, omnium amore præmunit. Summâ præsertim valuit æstimatione apud D. Petrum Gironi Osiung Ducem, Siciliæ Proregem, Joannetinum ab Aaria S. R. E. Cardinalem, Archiepiscopum Panormitanum, ac primæ notæ Siculos Dynastas. Totam propè Italiam peragratus, Litteratorum benevolentiam sibi comparavit præsertim equitis Io: Bap. Marini, cui amicitie vinculis fuit affectus. Romæ quandoque inhabita-

vit ubi in Humoristarum Academia recensitus, egregiam assequutus est laudem: & in celebri sapientie Lyceo utriusque juris lauream an. 1622. accepit: ibique Urbano VIII. ac S. R. E. Card. Mauritio Sabaudo in paucis carus effulsit. Genuam digressus ibi Mecenatem expertus est Turris Ducem, in cuius ædes honorificè exceptus, totquem auream ab ipso, ac trescentum aureos dono accepit. Mediolani apud Feriæ Ducem, illius Provinciæ Moderatorem, magnâ æstimatione claruit. Demum famâ conspicuus, Romæ decessit anno 1627. De eo vide Josephum Caltanum. tom. 1. par. 2. *Musarum Sicul.* pag. 104. Franc. Ambrosium Majam in *vindicatione S. Caterina Senensis* cap. 9. pag. 403. & Celsum Lefuarte in *epist. nuncup. Idiliadis ad Academicos Animosas Cremona.* Edidit italicæ

Rime. Panormi apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrillum 1614. in 8.

La Mostra Generale, Idillio. Ibid. apud eisdem 1614. in 12.

Descrizione della memoranda battaglia di sei galeoni d' Osmanna, con quarantasette Galere Turchesche, in faccia della Turchia per tre giorni continui; con la vittoria d' haver bruggiata, e disfatta quasi tutta l' Armata Ottomana. Poema Eroico. Ibid. apud eisdem 1617. in 4.

Funerale dell' Altezza del Principe Filiberto di Savoia. Canzone. Romæ 1624. in 4.

I Quindici Misterii del Rosario della B. Vergine. Panormi apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrillum 1614. in 12.

Panegirico in lode della Signora Adriana Basile. in libro cui titulus: *Il Teatro delle Glorie della Signora Adriana Basile, alla città di lei dalle ceneri degli Antichi di questo Secolo fabricato.* Venetiis, & Neapoli 1628. in 12.

Canzoni Siciliane. in *Musis Siculis* par. 2. tom. 1. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Iosephum Bisagnum 1662. in 12.

Canzoni Siciliane Burlesche. in *Musis Siculis* par. 3. Ibid. apud Bisagnum 1651. in 12.

Alia multa prosa, ac versu scripsit latina, & Etruscâ, ut innuit Ambros. Maja citatus, quæ ad Io: Franciscum Mariam Materdonna pervenire, qui ejus morti intectus.

BENEDICTVS MARIA CASTRONIVS Panormitanus Ordinis Prædicatorum, claro genere ortus, ingenio, & doctrinâ satis conspicuus. Ut genio obsequeretur Italiam, Galliam, Germaniam, aliasque Mundi Provincias peragravit: inde ætate maturas Prædicatorum Ordinem ingressus est. Gravioribus disciplinis abundè cumulatus Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam in Panormitano Cœnobio S. Dominici docuit cum eximii ingenii laude. Mathematicis disciplinis insigniter excultus, easdem aliis etiam tradidit. Linguas Italicam, Latinam, Hispanam, Gallicam, Germanicam, aliasque ne dum loquitur, ac perfecte callat, vetum etiam alios docet. Regularis observantiz tenacissimus, omnibus prælucebat nunc Panormi, Instituti sui exemplar egregium, annum agens circiter quadragesimum. Edidit

Eddie

Epistagmorum Geometricum, sive primitivis Mathematicis inibi definitiones, divisiones, postulata, & axiomata traduntur, quibus infelix primis inibi solent, ut peritiores ad Elementorum Euclidis libros habeantur. Venetiis typis Gonzatti 1705. in 4.

BENEDICTUS DE PASSAFUMINE Cephaleditanus Ord. Observantium S. Francisci vir eruditione, ac doctrinâ clarus. Inter sodales suos Sacre Theologiæ Lector, Conciliator Generalis, pro SS. Inquisitione Siciliæ librorum censor. Patrium Cænobium rexit, & Messanæ decessit anno 1646. cum enim Messanensi Cænobio præfesset, & inter suos non appareret, tandem triduo conquisitus in Cænobii sepultura stragulatús invenitus est. De eo Wadignus descript. minor. pag. 53. Editit

De Origine Ecclesiæ Cephaleditanæ, ejusque Urbis, & Diæcesis Breve Descriptionem. Venetiis apud Bertanos 1645. in 4.

Vitam Francisci Gonzaghe. Panormi 1636. in 4. **BENEDICTVS PORCARVS** Messanensis Patrio, claroque genere ortus 23. Aprilis 1669. ingenii dotes Iurisprudentiæ devovit. Hinc emeritâ Doctoris laureâ insignitus, anno 1687. Panormum se transfudit, ubi causarum patrocinium suscepit: ut modò in supremis Siciliæ subseclis doctriâ & eruditione clarus naviter agit. Anno 1690. Syndicator Drepanitanæ divisionis electus: anno verò 1692. Generalis Visitatoris munere functus est ad examinandas Siciliæ rationes, in publicis vestigalibus administrandis: (Secretie vocamus) & ad alia promovendum munia non obcurè viri promerita indicant. Quæ edidit hæc sunt.

Oratio pro libertate Asellæ Annæ Mariæ Romanæ, quatuor Supremorum Siciliæ Tribunalium sententiis definita. Panormi ex typographia Iosephi Gramignani 1702. in fol.

Discursus Juridicus pro libertate beneficii Prioratus S. Mariæ de Suenruff extra mœnia Civitatis Nicolisæ, pro D. Francisco de Miranda, & Gayarre Sanctiss. Inquisitionis Tribunalis S. Officii antiquiori Regni Siciliæ Inquisitore, contra Ren. Sac. D. Joseph Salamone Regii Sacelli S. Petri de Palatio Canonici. Ibid. typis Augustini Epitri 1704. in fol.

BENEDICTUS SALVAGUS nobilis Messanensis, Genua oriundus, Eques Hierosolymitanus oblatús. Literis eruditus Utriusque Juris laureâ donatus est. In patria causarum patrocinium egit, & in Romana Curia patriæ negotia diu procuravit sub Urbano VIII. P. M. Anno 1666. Messanæ Judex sedit, & Straticoti vices tenuit. Amœniora coluit studia; & in Academicis Otioinæ Messanensis, & Humoristarum Romæ fuit adscriptus. In oratoriis, & poeticis monumentis ingenii dotes, eloquentiam, & eruditionem detexit. Morum comitate, modestiâ, & pietate prædilectum nonnulli scribunt. Vivebat Messanæ anno 1670. Hujusmodi laus lege apud Marraccium in *Biblioth. Mariana* par. 1. pag. 214. Ab. Michaelém Justinianum de scrip. Ligur. pag. 140. Leonem Allatum in animad. ad antiq. Etruscæ, num. 54. pag. 116. Vin-

cen. Ferrarottum in *Offic. Straticoti* pag. 139. Placidum Reinard in *not. hist. Messanæ* par. 2. pa. 227. 456. & 509. Petrum Anselonium in *sua familia* pag. 369. Scipionem Henricum, & Petrum Vitarum in *poes. Offic. par. 4. pag. 333. & 336.* Melchiorum Incoferum in *epist. nuncup. lib. trium Mazarini Evangelicorum*, Dominicum Arganautium in *pompis festivis* pag. 1. 10. & 144. August. Oldoinum in *Sibenna Ligust.* p. 107. & Josephum Ambrosium in *relat. solemn. Epist. Mariana* pag. 584. Edidit.

Apologiam pro pietate Messanenensium ex traditione repromissa protectionis in Epistola B. M. F. adversus D. Rocchum Pirrum. Messanæ typis Haredum Petri Beza 1634. in 4.

Italicè

Poesie in libro: Poesie volgari degli Accademici della Fucina. Parte quarta. Neapoli apud Seballianum Alecci 1660. in 12.

Poesie per la Lettera di M. F. d' Messinesi. ex Reina cit.

Rime, in libro: *Dello delle Muse degli Accademici della Fucina, Trattamento Terzo.* Neapoli typis Andree Colicchia 1670. in 4.

La liberatione d' Arcadio, Poema. ex Stephano Mauro in *sua Messana* pag. 18. Incipit cit. & Arganautio cit. p. 147. & 148.

Oratione funerale nella morte d' Alberto Picciolo Messang apud Petrum Bream 1632. in 4.

Vita d' Antonio Fermo. ex Reina cit. p. 505. & Mauro cit. p. 206.

Poema Francisci Braccioliui, de Epistola B. M. F. ad Messanenenses, ob auctoris mortem informe relictum perfectit, ut testantur Oldoinus cit. & Marraccius cit. par. 1. pag. 405.

Prelo parabat ex Iacopo: *Annales Messanenenses.*

BENEDICTUS VITALIS Panormitanus Philosophus, & Medicus præstantissimus: inrer egregios Medicos, qui ævo suo florere merito adnumerarur. Amœnioribus etiam studiis ingenium admoveit, in Panormitana Accensurum Academia recensitus. Claruit an. 1600. Hunc laudat Didacus del Maestro in *causa Medicor. poet.* p. 55. & Baronius de *mess. Panorm.* lib. 3. p. 117. Edidit

Rime, in libro: *Rime dell' Accademia degli Accesi di Palermo.* Panormi typis Matthæi Maida 1571. in 8.

Discorsi della Filosofia diligentemente osservata dal R. P. M. Gio. Antonio Brandi Siciliano di Salemi nel suo libro del Rosario. Romæ apud Carolum Willietti 1601. in 16. cum eodem Rosario.

BERLINGHERIUS VIGINTIMILLIVS Panormitanus, Gasparis Viginemillii ex Marchionibus Hieracis, & Lauræ Requesens filius. Generis splendori scientiarum lumina, & equestres addidit virtutes: à teneris enim annis literarum studii ira eximias ingenii vires addidit, ut æquidum in humanioribus, verumetiam in gravioribus disciplinis, & eruditionibus spectabilem omnibus sese præbuerit. Hinc ejus eloquentiam, & omnigenæ eruditionis ornamenta demirantur omnes: adeoq. magna cum laude pluries ad Siciliæ Proceres Orator missus, ejus facundia præ-

stanti mirum in modum enituerit, & clarissimi Oratoris æmulationem sit æsequutus. Ingenii dotes in Reaccensorum Academia Panormitana sæpius detexit, in eaque ascriptus, Musas tum Latinas, tum Latinas coluit. Anno 1601. Romæ nam cum præstantissimo viro Mariano Valguarnera apud Clementem VIII. P. M. ac S. R. E. Cardinales ad Breviarum correctionem constitutos, patriæ jura pro Diva Agatha V. & M. Panormi orta, egregie propugnauit. Urbano VIII. P. M. gratissimus etiam fuit. Panormi masculam sui virtutem emeritis laudibus semper ornatum sensit: in publicis enim pompis, hastiludiis, tornamentis, in quibus tunc nobilis Panormitana iuventus sese exercebat, primas semper obtinuit; & ob singularem animi fortitudinem, vestium pompam, & millena ingeniosa, vividaque adinventæ, faustas omnium acclamationes in sui exaltationem audivit: adeo ut ne dum civium verum etiam advenarum consuetudinem obtutus sibi attrahebat. Palladis ergo artibus Literatorum benevolentiam, Martis studiis Equitum amorem sibi conciliavit. Horum contemplatione Illustris titulum, illis solum in Sicilia alligatum, qui Titulorum gloriâ refugant ipsi concessum est à Francisco Fernandez de la Cueva Duce Alburqueque Siciliæ Prorege, dato diplomate Panormi 24. Ianuarii 1618. Nec tanto viro eximia pietas, aliæque virtutes desuere, quod post ejus obitum Deus patefecit: expleto namque mortalitatis cursu Panormi 24. Novembris 1639. ejus animam post mensum integrum, jam purgatorio igne expiatâ, ad Cœlestem gloriam evolasse visa est à Vincentio Agrigentino Ord. Strictioris Observantiz S. Francisci sanctimoniâ præcloro. Celebrant hunc virum Franc. Baronius in *Sicula nobilit. amplitr.* p. 16. Vinç. Auria in *Chronolog. Proreg. Sicil.* p. 85. Ioseph Galeanus in *poes.* 7. 59. & 60. Petrus Tognolettus in *Paradiso Seraphico* par. 2. lib. 8. cap. 5. p. 433. & August. Oldoinus in *Athenæo Ligustico* pag. 109. qui Berlingherium elapsi sæculi ornamentum, genere, rerum copiâ, scientiisq; facili Principem vocat. Posthumum ejus opus in lucem prodit hoc titulo.

Psalterium Davidis, Epistolæ D. Pauli tres ad Romanos, ad Corinthios, ad Timotheum, Cantica itidem quatuor paraphrasibus illustrata. Panormi typis Nicolai Bua, & Michaelis Portanova 1643. in 4. Ante operis exordium duplex diploma Urbani VIII. leges, quibus Berlingherii ingenium, doctrinam, ac generis præstantiam extollit. Horum unum vidi datum Romæ 5. Januarii 1630. exequuntur Panormi 21. Febr. 1630. exscriptum. in registro literarum Sacr. Congr. in Archivio Curiz Archiepiscopalis pag. 151. quo Urbanus Dominicæ Crucis frustulum Berlingherio misit. Ipsorum aliqua verba hic exscribere non gravabor in horum uno legitur. *Cupimus autem te in ista basilica illustrium ingeniorum fama, cetera nobilitatis imitatione celebrari, qui eloquentiam præcipuum humanæ sapientiæ thesaurum, callidibus dicar, scientiam salutis eductus. Ceterum te genere clarum, nobilitate jamdiu non benevolentia, tum virtute com-*

medatum decorare volumus honorifico Apostolicarum literarum testimonio: porro autem particulam S. Crucis ad eos mittimus, cupientes domi tua feruari sacrum monumentum caritatis nostræ, & illustre solatium pietatis vestræ, ubique, ac Conjugi benedictionem Pontificiam impartiri. In alio hæc habentur. *Poesim, que nonnullorum vitio ad effrenatam licentiam prolapsa erat, intra probatis limitibus continere, ejusque argumentis decorem, ac laudem querere à pietate Christiani Patris proprium esse arbitramur. Quo nomine diligentiam tuam non parum commendavimus, ubi sacra Davidis monumenta elegantibus à te expressa carminibus, à dilecto filio nostro Francisco S. R. E. Cardinali, nostroque secundum carnem nepote, non ita pridem accepimus: In hisque non tam ingenii ornamenta, quàm religionis studium luculenter agnovimus. Apud Vicentium Auriam oratio Academica servatur m. s. quam in Reaccensorum Academia dixit, coram Philiberto à Sabaudis Siciliæ Prorege, in ipsius Academiæ exordio.*

BERNARDINUS AFSCALCUS. v. Franciscus Alibrandus.

BERNARDINUS AGLIATA nobilis Panormitanus Jurisconsultus, doctrinâ, ingenio, & eruditione clarus. Causarum Patrocinium cum sui laude Panormi agit. Edidit

Allegationes in causa precedentia ad intellectum Constitutionis LXXXIV. Gregorii XIII. aliorumque Apostolicorum diplomatum, ac S. R. C. Decretorum super materia de qua agitur emanatorum pro RR. PP. S. Maria Angelorum, ceterisque Regularibus, contra Rev. Patres S. Zita. Panormi ex typographia Jacobi Epiro 1690. in fol.

BERNARDINUS DE BERNARDO Drepanitanus Sacerdos, poeta insignis, scripsit ex Vincentio Nobile in *thesauro abscondito pro Drepara Drepanitæ* c. 23. p. 784. & ex relatione Iosephi Barlotta Drepanitani, Congregationis Oratorii Drepanitani Sacerdotis eximii, nihiltatensia

Poesia Heroicum de S. Margarita. Latino etiam carmine

Dominicam Passionem à Sanctis Evangelistis scriptam.

Officium Defunctorum.

Ieremia lamentationes.

Vitam S. Alberti.

Septem Psalmos Penitentiales.

Cantica, Magnificat, & Benedictus.

Vitam S. Antonii Patavini.

Epigrammatum libros quinque.

Solem in Libris Poema de S. Thoma Aquinate.

De Imagine Sanctiss. Crucifixi Poema, ex mille carminibus concinnatum, quorum omnia capita à litera C. habent initium.

Satyram Tomum.

Italice verò

Poesie vulgari Tomi due.

Poesie Siciliæ.

BERNARDINUS FASO Panormitanus Ord. Prædicarum, Sacre Theologiæ Lector, in sacris scripturarum arcanis versatissimus. Scrupulorum angustis laboravit, ac morum candore enituit. Conciones habuit magno cum animarum fructu,

24. Apostolico munitus ardore. Severioribus disciplinis eruditionem, ac Musarum studia addidit. Obiit in Oppido Laminarum circa annum. 1684. Edidit italicè

Le cinque Vergini Prudenti Palermiane, insieme coi racconti delle loro sacre Traslationi. Aggiunte in oltre al fine due altre narrationi latine della Vita, ed Invenzione di S. Rosalia. Panormi apud Iosephum Bisagnium 1661. in 8.

La Notte di Natale opera Pastorale. Ibid. apud Ios. Ant. Mandracchia 1663. in 8.

La Morte, e sepoltura di S. Rosalia per l'Angelico ministro: opera drammatica. Ibid. apud Augustin. Bossium 1664. in 8.

La Sposa del Rè de' Regi Basilla Augusta Romana. Ibid. typis Petri Coppola 1675. in 8.

Prologo paraverat

Paradisum Rhythmicum.

Nomina eucrasistica quibus Sancti Patres Augustissimi Eucharistia Sacramenti, Visificam Crucem, & Spiritum Sanctum Paraclytum honore prosequuntur.

Martyrologium Dominicianum.

Clypeum Virginitatis.

Italicè

Rappresentazione della Vita, e Morte di S. Gregorio Tanmarugo.

La Cena del Signore.

L'Oratione, e cattura dell'istesso nell'Orto.

La deposizione della Croce. Tragedia sacra.

BERNARDINUS MABEL Panormitanus, natus Panormi 25. Octobris 1618. literisque insigniter excultus, Utriusque Iuris lauream obtinuit. Summa cum laude in supremis Siciliæ subsecellis causarum Patronum egit, & ob eximiam integritatem, ac doctrinam nonnullis honoribus insignitus claruit; majora promeritus: anno etenim 1651. à Joanne Austriaco Siciliæ Prorege Fiscì Patronus in Auditoris Generalis Genetis bellicæ foro electus est; eo in munere ultra quadraginta annos integerrimi viri partes explevit: & pluries Auditoris vices sustinuit. Diu etiam fuit Catalensium Panormi degentium (è quibus nobilem suam originem traxerat) & Aragonensium Iudex. Anno 1683. Appellationis, & 1684. Prætorii Panormitani etiam Iudex. His in muneribus integritatem, doctrinamque laudibus haud exiguis cumularunt omnes. Eruditione dives in historis sacris, prophantiæ, ac civili doctrina versatissimus effulsit: & florente adhuc ætate Musarum amicus. Antiquis moribus egregie ornatus summa veneratione à Doctioribus prosequutus est. Tandem curis omnibus solutus, dum sibi tantum vivebat, anno ætatis suæ 79. Panormi decessit 27. Octobris 1697. Hujus cum laude nomen Petrus Ant. Tornamira in *Progenie D. Rosalidis*, 3. cap. 4. pag. 306. Ios. Bapt. Vallegius in *Relatio. p. 55.* & Franc. Strada p. 370. & 440. Edidit italicè

Discorso intorno ad alcune parole d'una inscriptione in un fonte di Palermo. Panormi apud Iosephum Bisagnium 1651. in 4.

Descrittione, & Relatione del Governo di Stato, & Guerra del Regno di Sicilia. Ibidem apud Petrum Biblioth. Sicula Tom. I.

Coppolan 1694. in fol. Scripsit ex Strada cit.

Distinguento Periodico. ac etiam

Dissertationem pro Urbe Panormi, adversus M. Antonium Sestini.

Causa variis militaris, in quibus agitur de causis Militum in iure civili, & in criminalibus delictis.

BERNARDINUS Panormitanus Ord. Observantium 5. Francisci. Claruit anno 1600. Edidit

Arborem Rectorum Sicilia. à nonnullis citatam.

BERNARDINUS ROCCHVS Bidentensis Ord. Minorum Cöventualium S. Francisci Sacre Theologiæ Magister. Vivebat an. 1654. ejusque meminit Philippus Cagliola in *manif. Prot. Sicilia min. Conv. explor.* 3. manif. 4. pag. 129. & Ioannes Trauchini in *Bibliotheca* pag. 108. Edidit italicè

Vita, & Miracoli del Glorioso S. Antonio di Padova.

Aggiuntosi il Viaggio, che il detto Glorioso Santo fece in Sicilia. Panormi apud Petrum de Isola 1654. in 12.

Meditationi. ex Auctoribus citatis,

Arte per esser discoto della Passione di Christo, & della Vergine. in. s. extat in Bibliotheca Collegii Panormitani Soc. Iesu.

BERNARDINUS Siculus Poeta claruit an. 1494. Ex Ferdinando Vghello *Italia sacra* tom. 6. de Archiep. Neapolit. pag. 124. Scripsit rudi carmine, ut ea ferebat ætas

Historiam Translationis Reliquiarum S. Januarii & Monasterio Montis Virginum.

BERNARDVS BYSCEMI, ex oppido Mazzarini Ordinis Prædicatorum, concionator, ac Sacre Theologiæ Lector ab ingenio, & morum integritate laudatus. In multis Siciliæ Civitatibus magno cum animarum fructu Sacrarissimi Rosarii devotionem promovere studuit. Obiit in patria 30. Januarii 1677. Ingenii sui posthumum opus, italicè exaratum prodit, nempe

Orationi Sacre. Neapolit typis Andreæ Colicchia 1680. in 12.

BERNARDVS COLLE Panormitanus Sacerdos, Sacre Theologiæ, & Iuris utriusq; Doctor, Concinator disertissimus eruditione, & doctrinâ insignis. Philosophiam Panormi à P. Francisco Bardi Soc. Iesu, Theologiam Romæ à Ioanne de Lugo Soc. Iesu, inde S. R. E. Cardinale, accepit: ibi jure an. 1644. non sine plausu Theologicæ theses publicè propugnavit: & ipsius Cardinalis benevolentiam, jam ad Cardinalis dignitatem promotus, expertus est. Aliquauid in Congregatione Panormitana Orationi vixit: Romæ verò ubi multos annos Oratorum protractit, ac Panormi estimationem haud exiguum promeruit, & ad nonnullos honorum gradus ascendit: fuit etenim Siciliæ Inquisitionis Consultor, Abbas S. Crucis Perusæ, ac tandem Parochus Ecclesiæ S. Crucis Panormi: ubi demum ingenio, doctrinâ, morumque integritate clarus obiit 3. Novembris 1666. Edidit

Orationem Paræneticam ad Catholicos Principes ad arma inter se deponendum, desumptam ex libro (qui adhuc sub prælo est) Theologicarum Questionum de Bello Justo. Romæ ex typographia Ludovici Orignani 1646. in 4. au aurem opus hoc

Q

de Bel-

Ne Bello Iusto publicam aspexerit lucem incom-
pertum mihi est.

*Celestis Aquila viam, orationem de Ascensione
Domini habitam in Sacello Pontificio curam S.S.D.N.
Innocentio X. Ibid. apud eundem 1646. in 4.
Italice verò*

*Panegirico della Vita, e Morte di S. Rosalia V.
Palermitana. Panormi apud Decium Cyrillum,
1636. in 4.*

*Vita di Suor Elisabetta Maria della Passione nel
secolo Marebese della Gibillina, e poi monica del
Terz'Ordine di S. Francesco nel Monasterio di S. Ma-
ria di Tutte le Grazie detto volgarmente di S. Vito.
Ibid. apud. Nicolaum Buam, & Michaelem Por-
tannovam 1641. in 8.*

*Il Crisostomo, o vero Compendio dell' arte di predi-
care, formato per modo di Dialoghi, secondo i precetti
degli Antichi Oratori, e Maestri del dire applicati
alla pratica del Predicatore Evangelico. Romæ ex
typograph. Hæredum Corbelletti 1644. in 16.*

*Oratione Funerale nella morte dell' Illustr. Monfig.
D. Pietro Corsetto Vescovo di Cefalù. Ibid. apud
Ludovicum Criganum 1644. in 4.*

*Alteo Crisostologo, cioè verace discorso cristiano,
nel quale si prova con evidenza, che la santità del
Som. Pontefice Romano Vicario di Christo per esser
Padre, e Pastore universale deve promuovere l'interessi
de' Cattolici Principi Austriaci. Panormi apud
Nicolaum Buam 1650. in 4.*

*Compendio della Vita di San Casimiro: & Regole
della Congregazione dell' Oratorio di S. Filippo Neri
tradotte in lingua italiana, ex epist. nuncupatoria
funeris orationis in laudem Petri Corsetti; ac
non vidi.*

BERNARDVS COLNAGVS nobilis Catanen-
sis Cos Iesu, vir sanctimonius insignis, natus 15.
Septembris 1545. ætatis adhuc annis futuræ,
sanctitatis præclara edidit indicia. Eâ animi in-
nocentia, ac virtute enituit, ut unâ omnium vo-
ce, Catanz Angelus appellaretur. Humanioribus
litteris addictus nitidam ingenii indolem græcâ,
latinâque poesi præfecit. Adolefcens orationes
multas, ac poemata nonnulla scripsit: & Virgilii
Æneidem invertendo, omnem ad Christi Domini
gesta exprimenda concinnavit. Philosophiæ
studia decimoquarto ætatis anno absolvit: & li-
brum, nescio quem, tunc edidisse scribunt.
Nec literarum exercitia à virtutum studio alien-
num fecerunt Bernardi animum, tunc enim usq;
ad septenas horas orationem protraherebat. An-
num agens 15. divinitus vocatus, mundi blandi-
menta reicere statuit: & licet à proposito di-
movere niterentur parentes, interposita etiam
Joannis de Vega Siciliæ Proregis auctoritate, at-
tamen omnium victor, ad Societate accessit Mes-
sane anno 1562. In ea statim ad perfectionis fa-
stigium se direxit; Innocentiam enim in bapeis-
te acceptam intemeratam, usque ad supremam,
vitz lineam, servavit: & egregius virtutum orna-
mentis præclariorem effecit. Theologiæ studiis
addictus mirum in modum profecit: hinc singu-
lari doctrinâ cumulatam Philosophiam Messanæ
septennio, Scholasticam Theologiam Messanæ, &

Neapoli octennio, ac moralem triennio summa
cum laude docuit. Inde Auditorium Præfatus
constitutus, mox Romæ accersitus est, ut eden-
dorum operum censorem ageret. Sed ad evan-
gelici concionatoris munus vocatus, eximio ani-
mi ardore cõciones habuit in præcipuis Italiz ci-
vitaribus. Ad ipsum audiendum eâ frequen-
tia confluebant etiam à longinquo populi, ut sæpius
in plateis, apertisque campis declamare cogere-
tar. Romæ Ludovico Masella satiscenti, inopina-
tò subrogatus, eo dictionis fervore quadragesi-
male curriculum confecit in Lateranensi Basilica,
ut non modò populum, verum etiam, & S. R. E.
Cardinales non paucos atteraxerit. Insignem
ejus prædicationem oratione, & prænitentis fer-
vescentem, multis illustravit Dominus: nempe la-
chrymarum copiâ, eclesiasticis deliciis, admirandis
cantionibus, igneis coronis, splendoribusq; qui-
bus auditorum animos mirum in modum excita-
bat. Hinc innumeros ad meliorem frugem revo-
cavit. Singulares coluit virtutes apostolico viro
dignas, nam divino æstuebat amore, quem fove-
bat luculentus orationis usus, superna dulcedine
superfusus. Admiranda pietatis officia erga Do-
minicam passionem, & Deiparam fovit: ab hac
verò multa obtinuit datis ad ipsam filiali affectû
epistolis. Memorabile in D. Antonium Patavi-
num servavit obsequium, e jusque nomine innu-
mera patravit miracula: nec dissimili ferebatur
affectû erga S. Franciscum Paulanum, ac D. Aga-
tham Vir. & Mart. à quibus multa accepit; ab
his verò omnibus frequenti visitatione respicieba-
tur. Humilitate, patientia, regulari paupertate,
obedientiâ, ac angelicâ puritate conspicuus
fuit. Coelestibus cumulatus donis, ac propheti-
co afflatus Spiritu multa prædixit. Innumera
edidit miracula, duosque jam defunctos ad vi-
tam revocavit. Hinc in sui admirationem ne-
dum populos, verum etiam & Magnates, & S. R.
E. Cardinales concitavit. Cardinalis S. Georgii
Clementis VIII. ex sorore nepos, Bernardo sa-
crificanti ministravit; ipseque Clemens Magi-
stri, ac Sancti Patris nomine vocavit. Mortem
ante decennium sibi prædixit: & dum in sugge-
stu concionabatur, apoplexia correptus post sex-
tam diem sanctæ, ut vixerat oblit Catanz 22.
Aprilis 1611. ætatis suæ 66. Ad viri cadaver cu-
juslibet ordinis viri confluere visitideoque ut om-
nium devotioni fieret factis, triduo insepultum
exhibuer. Funus publico nomine celebratum
est, in quo adfuit ipſius Urbis Senatus, ac solem-
ni ritu sacrum ab Ecclesiæ Collegiatæ Canonici
fuit celebratum. Innumera post mortem para-
ta miracula ipsius sanctimonii opinionem firma-
runt: ideoque de vitz gestis, ac miraculis editis à
Catanzensi Episcopo, aliisque Præfulis efforma-
ti processus; quem auctoritate Cardinalis Ioan-
netti ab Auria Archiepiscopi Panormitani Pa-
normi cougessere, in Archivio Archiepiscopali
servatum, sigillique obſignatum vidi. Bernardi
Vitz edidit Panormi P. Laurentius Finichiarus
an. 1653. quam in compendium redegit P. Ma-
rius Clemens Baratta, & suppresso nomine præ-
dicit

Ante Tadrini 1683. In 14. Vide etiam Bibliothecam Soc. Iesu p. 120. Ioann. Nadasi in xmo diei. memor. 22. Aprilis pag. 321. & in protiois occupacionibus moriens Soc. 34 p. 174. Petrum Cartera in mem. hist. Catan. vol. 2. lib. 1. pag. 111. August. Inveges annal. Panor. tom. 2. pag. 300. & in appar. tom. 3. pag. 63. Franciscum Mariam Maggiam in Soc. Jesu Mariana p. 142. & 196. Joannem Baptistam de Grossi in decarord. Catan. tom. 1. p. 166. & tom. 2. p. 141. Ab. Pirrus not. Eccl. Catan. pag. 82. Ioan. Bapt. Bivium in Elegiis, Augelum Grilium in epist. lib. 4. p. 487. & 490. Octavius Sapientian in Theatro Thoricis p. 1. Joannem Rhò in var. virt. historis lib. 1. cap. 1. p. 19. lib. 3. cap. 5. p. 32. & lib. 7. cap. 10. p. 846. Franciscum Priviteram in annal. Catan. p. 143. & 207. ubi ex typographi errore legitur Colnao, & Colano, Antonium Natalam de calest. convers. par. 3. cap. 6. p. 55. num. 686. & cap. 13. num. 835. p. 136. Lyrgum de imit. Christi patientis lib. 3. cap. 5. p. 139. & lib. 4. cap. 6. p. 213. Ilidorum Talscanum in Vita S. Francisci Pantensis lib. 5. cap. 20. pag. 757. & seq. Joannem Bape. Ricciolum in Chronol. Reform. tom. 4. ind. 2. p. 206. alioque. Bernardi hæc extant in memoriis historici Catanz tom. 2. editis à Petro Carrera, nempe

Brevis expositio rationum, quibus ostenditur Beatam Agatham V. & M. & ortam, & passam Catanæ fuisse.

Responsio ad eos, qui B. Agatham Panormi esse contendunt.

Responsio Catanensium ad Testimonia allata et, Graecis scripturis.

Testimonia quibus nititur cause contraria, Pro istorum opusculorum intelligentia, lege Augustinum Inveges tom. 2. annal. Panor. & Iosephum Bonamisdem in libro Panormus patria D. Agatha, qui Colnagi rationibus satisfaciunt. Addit Alegambe in Biblioth. Soc. Jesu, quod plura sunt, quorum alia tacito, alia expresse nomine Colnagi prodire, ut est

Liber carminum in obitu Ducis Clivenfis.

Reliquit tractatum recognitum, & approbatum De visitanda Diacefi.

Ex ipsius vita lib. 1. cap. 1. pag. 10. librum edidisse compertum, dum Philosophiae studii operam dabat, & ex lib. 1. cap. 13. pag. 131. scripsisse

Meditationes de Passione Domini.

Carmina de Christi Domini cruciatibus;

Ex lib. 2. cap. 1. p. 156.

Anagrammatum centurias,

Elegias de Sanctis, Eucharistia Sacramento.

De incendiis ætina à sacro D. Agatha Velo extitit Poema.

In Cinthium Aldobrandinum S. R. E. Cardinalis poema.

In Principem Carolum Fridericum poema.

In Divum Antonium Patavinum, alioque Sanctorum elegias.

Extant in Vita ejusdem Colnagi edita à supra memorato Finichiaro, nonnulla carmina, & epistole quamplures nostri Bernardi. Tandem apud Vinc. Aurium servatur m. s. liber in 8. incipit

Annotationes in secundum, & sextum Æneidos Virgilii libros, & opusculum de univ. genere poetæ.

BERNARDVS GENTILIS Siculus, poeta insignis, ingenio, & doctrinâ clarus, vixit propè an. 1500. ac eximius laudibus exornatur à Lucio Marineo in epistolis lib. 17. ibique heroico carmine scripsisse ait

De rebus gestis Consulei Ferdinandi,

BERNARDVS GUTTADAURCO ex Oppido Fehariz Ord. Strictioris Observantiz S. Francisci ob virtutum nitorem, magnam apud omnes venerationem sibi comparavit: in ipso namque effulserit penitentiz severitas, orandi frequentia cœstatis deliciis cumulata, summa animi humilitas; & ut paucis omnia complectar, virtutum omnium ornamentum. Siculam Provinciam semel, & iterum rexit Custos, semel Provinciam, Baronem. Provincias etiam Cusentiz, Apuliz, Neapoliz, & Romæ Visitatoris munere perlustravit. In Sicilia cum eodem munere præfuit in Provinciis Reformatis Vallis Dæmonis, & Neti, & in Provincia Observantium Vallis Mazariz. Fuit etiam, ut dicunt, Custos discretus, & Definitor. His in muneribus egregie prudentiz, ac sanctimoniz splendores semper emisit. Tandem annum agens 78. obiit Panormi 16. Julii 1658. magna cum sanctitatis opinione. Funus populorum confluentium concursu celebratum fuit; ac defuncti virtutes funebri oratione exornavit P. Franciscus Principatus Panormitanus Societ. Iesu, quam edidit Messanz ann. 1659. Ipsum laudant Ab. Pirrus not. Eccl. Agrigen. p. 359. Didacus ab Aquilis in Hierarch. Francisc. p. 549. & Petrus Tognolettus in Paradiso Seraphico par. 1. lib. 5. cap. 1. pag. 569. cap. 3. pag. 584. & par. 2. lib. 6. cap. 59. pag. 139. & alibi sæpius, qui scripsisse testatur italicè

Vite d'alcuni Frazi Reformati, che morirono con fama di santità m. s. in 4.

Principio della Religione dell' Osservanza in Sicilia con la descrizione del Vcu. Convento di S. Maria di Gesù di Palermo, e brevis compendii della Vita d'alcuni Beati dell' istessa Osservanza. m. s. in 8.

Principio della Riforma di Sicilia con molti casi notabili m. s. in 8.

Hæc omnia servabantur m. ss. apud laudatum Tognolettum, qui in opere supra citato nonnulla exhibet eorumdem fragmenta.

BERNARDVS JUSTINIANVS nobilis Messanenfis, Genuâ oriundus, parentibus Andrea Justiniano, Andrea Justiniani Bassani Principis avo, & Lichinetta Justiniana, Vincentii Justiniani S. R. E. Cardinalis nepote, lucis usum Messanz accepit 21. Septembris 1573. A teneris adhuc annis ameniore literas coluit: inde gravioribus disciplinis, præsertim Theologicis operam dedit, in eaque egregie instructus, Doctoris laureâ donatus est. Absolutis studiorum spatiis, in rebus ecclesiasticis sacris versatus, sacræque initiarum ad Annibale Afflictio Rhegino Archiepiscopo, ad Canonatum in Messanensi Ecclesia evectus est. Mox Benedicti Justiniani S. R. E. Cardinalis operâ

anno 1609. 15. Martii à Paulo V. P. M. Anglonensis Ecclesiæ Episcopus enunciatus est. Ecclesiam sibi creditam laudabiliter rexit, ejusque jura imperterritio pectore propugnavit, & ad primum decorem restituit. Pueros vel ipsemet, vel per alios singulis Dominicis diebus in rebus Fidei erudiendos curavit. Erga Deiparam servida fovit amoris officia: ideoque singulis Sabbathis ejusdem litanias solemni ter decantari mandavit. Ad Sanctiss. Eucharistiæ cultum voluit, ut tertio cujuslibet anni mense venerabile Sacramentum in Cathedrali Ecclesia publicè exponeretur, ut populus pro expiandis peccatis, & pro Ecclesiæ necessitatibus preces effunderet. Episcopale Palatium apud Clarummontem penè dirutum instauravit. Synodalibus constitutionibus Ecclesiam munivit. Demum Claramonti denatus est anno 1616. 16. Novembris ex Michaele Justiniano de *scrip. Lign. p. 144.* ac verius 25. Octobris ex epitaphio infra scripto: & in majori Ecclesia sepelitur traditus est, ibique hæc legitur Inscripção.

Bernardum Justinianum Episcopum Anglonensem D. Joseph de Salvo Archiepiscopus Claromontis, & Hercules Traffuritus Bononiensis, acceptorum beneficiorum memores, grato animo hic sic asserunt an- dom. M. DC. XVI. Die XXV. Octob.

De hoc Præfule Ferdinandus Vghellus in *Italia sacra tom. 7. p. 160.* Michael Justinianus, cit. Morenius in *dist. tom. 2. p. 314.* & Augustinus Oldoinus in *Athenæo Lignifico p. 111.* Inscripfit

Tractatum super Decalogi præcepta, quem m. s. asservabat Andreas Justinianus Bassani Princeps. Alia Synodi Anglonensis. m. s.

BERNARDUS MARIA DE JESU, ex Oppido Palaziali Duceffis Syracusanæ, Ord. Carmelitarum Excalceatorum, in sæculo Carolus Bernalnatione Hispanus. Annum agens 18. Ordinis habitum accepit Panormi 23. Februarii 1642. ac sequenti anno 24. Februarii solemniter emisit vota. Studiis addictus, humanis sacras univit literas. In gravioribus disciplinis, & disputationibus usquæ admirationem egregius enituit. Philosophiam, ac scholasticam Theologiam magnæ cum ingenii laude, ac doctrinæ profunditate Panormi, ac Messanæ docuit. In Mysticæ Theologiæ arcanis versatissimus fuit; ac animarum sedulum moderator, prudentiâ, ac consilio valuit. Hinc in difficillimis animarum angustias ad ipsam magnâ frequentia innumeri cõsuebant, quibus omnibus, vel etiam animatum directioribus, salutaria ministrabat documenta, cœlesti doctrina perfusa. Ipse unâ cum P. Eliseo à S. Agnetæ Carmelita excalceato doctrinâ, & virtutibus clarus, falsitatem spiritus cujusdam mulierculæ detexit, quæ astu Demoniis, insinulatis visionibus, ac miraculis, dosâ sanctitatis famâ Siciliam, ac Italiam deceperat. A D. Francisco Alvarez Messanensi Archiepiscopo Messanum accersitus est, ut cujusdam monialis gesta, quæ extra consuetas spiritalis vitæ seminas incedebant, discuteret. In sacro Inquisitionis Tribunali Cenforis, & Consultoris munere functus, ibidem ejus doctrina, &

directio venerabatur. A Sicilia, Neapolis, Romæ, & Melitæ Præfulis, immò ab omnibus magnâ æstinatione fuit prosequutus. Siculani Provinciani Magister tyronum, Cœnobiorum Prior, Definitor, ac tandem Provincialis, prudentiâ, ac doctrinâ illustravit. Melitensi Cœnobio etiam præfuit. Romæ Collegium S. Pancratii de propaganda fide (in quo Religionis suæ sodales, ad missiones utiliter obundas instruantur) rexit: totius Ordinis Generalem Procuratorem egiri: & ni invidiâ studia obstisset, ad supremum Ordinis gradum ascendisset. Virtutes coluit egregias, quas orationis frequentia fovit. Tandem depositâ curâ Panormitani Cœnobii, paulo post apoplexiâ correptus, Panormi decessit 27. Februarii 1696. Hujus meminit Franciscus à Cruce in *quinque verbis D. Pauli verb. 5. p. 267. & verb. 3. pag. 216.* & Blasius à Purificatione in *Vita Sororis Mariae Magdalene à S. Augustino lib. 3. cap. 4. & 5. pag. 222. & seq.* Edidit italicè

Vita della Serva di Dio Suor Giovanna Maria della Trinità, Monica Carmelitana Scalza nel Monastero delle Sante Anna, e Teresa della Felice Città di Palermo nel secolo d'Anna Maria Velasquez de Azola, e la Cerda Baronessa di Serravalle. Bononiæ apud Jacobum Montem 1684. in 4. Hujus virgæ compendium typis tradidit in libro de Fundatione, ac Translatione Monasterii Panormitani S. Theresiæ, italicè edito Venetiis apud Turrim 1672. in 4.

BERNARDVS DE MEDICO Syracusanus Iuris utriusq; Doctor, quem ex mitto ingenii acuminè, vernaculo agnomine *Saccarua* (latine acus magna) dixerit. Claruit circa annum 1520. & laudatur à Pietro not. *Ecl. Syracus. pag. 213.* Petro de Gregorio de feudis *par. 2. quest. 10. n. 43.* aliusq; Edidit

Super Caput Volentes. Messanæ 1537. in foliâ cum consiliis Guilielmi de Perno Syracusani.

Alius est Bernardus Medicus Poeta cujus extant carmina apud Leonem Allatum in *Portis antiquis* pag. 85. fuit etenim ex Monte Alciuo juxta Senas, ac circa annum 1476. claruit, ex eruditiss. Jo: Mario de Crescimbeni in *hist. vulgaris Poes. lib. 4. p. 259.*

BERNARDVS MESSANENSIS Ord. S. Beuedicti Congregationis Cassinensis. Vivebat circa annum 1595. ex Arnaldo Wlou in *ligno vita lib. 2. cap. 62. pag. 408.* & Passavino in *Appar. sacro tom. 1. pag. 128.* quorum testimonio scripsit

De Miraculis in Inventione S. Placidi, & Sociorum falsis.

BERNARDVS MONSECATVS Paternensis Ordinis Prædicatorum, vir politioribus literis instructus. Obiit Catanz. an. 1695. Edidit

Orationem Panegyricam æt. æm ad laudem fertilissimæ Civitatis Paternensis, cum origine ejusdem. Neapoli apud Matheum Nucci 1648. in 4. Italicè

La Vita di S. Catarina V. e M. opera recitabile. Ibid. apud eundem 1665. in 12.

BERNARDVS RAIA Messanensis Iuris utriusq; Doctor. Amariore literas, Musasq; coluit, in Messa-

Messanenſi Academia Officinæ aſcriptus. Sub Academici Incoganti nomine laudatur à Carlo de Gregorio lib. 2. *proſar. Officinæ* pag. 191. Ex quo paulo ante annum 1669. demortuum cognoſcimus. Hujus extant italice

Poeſie. in libro *Poeſie Volgarie degli Accademici della Fucina parte prima*. Mellanæ apud Hæredes Petri Brea 1656. in 12. & *Parte Terſia*. Neapoli apud Aegidium Longum 1659. in 12. In libro etiam: *Stravaganze liriche degli Accademici della Fucina parte prima*. Bononiæ apud Io: Bapt. Ferroum 1643. in 4: & *Parte Terſia*. Neapoli apud Sebastianum de Alecci 1661. in 12.

BERNARDVS DE REGIBVS Panormitanos Carmelita Excalceatus, in ſeculo Benedicteſ de Lape, anno ætatis ſuæ 18. Religionis habitum accepit Panormi 4. Ianuarii 1633. & abſoluto probationis anno, ſolemnia emiſit vota 6. Ianuarii 1634. Regularem obſervantiam exactiſſimè coluit: adeo ut nec in minimis obedienciæ leges violaverit: quod à tyrocinio, uſque ad ſupremam vitæ illucam inviolabiliter obſervavit. Cellulæ ſuæ antantiſſimas in ea ſacrorum librorum, Sanctorumq; Patrum ſtudiis incubuit. Concionatoris munere functus, in præcipuis Siciliæ Civitatibus, ut etiam Aſta in Subalpinis, Tridenti, & in aliis Italiæ Urbibus magno audientium conſuſu, ac fruictu auditus eſt. Moralem Theologiâ Sodales ſuos docuit, quos regularis diſciplinæ zelo, ac charitate pluries Prioris munere gubernavit. Obiit tandem Panormi 7. Julii 1690. Hujus cum laude meminit Placidus Reina in not. biſſ. *Mellanæ* par. 2. pag. 59. & Daniel à Virgine Maria in ſpeculo Carmel. tom. 2. par. 5. lib. 5. n. 3968. pag. 1133. Edidit italice ex Reina

L'Ombre lumineſe in conſermatione della Verità del Sacro Foglio predicato ſotto il Duomo di Meſſina nel 1657.

Edenda reliquit hæc alia, numeris omnibus abſoluta, nempe

Quareſimale.

Panegyrici.

BERNARDVS RICIVS Meſſanenſis, patritiæ, ac nobiliſſimæ familiæ ortus, ſub Conſtantini Laſcari diſciplina literis operam dedit, ac mirè profecit. Latinis, Græciſque literis inſtructus vixit propè annum 1526. De eo Franc. Jannellus in *epiſtola ad Joſuem Philippum Roccum* apud Placidum Reinam par. 2. biſſ. *Mellanæ* pag. 48. Edidit

De Urbis Meſſanæ perveſuſſa origine. Meſſanæ per Petruccium Spiram 1526. in 4. Ipſius extant etiâ ex Ragula in Siciliæ Bibl. Vet. p. 55.

Epigrammata quedam latina.

BERNARDVS RIERA Drepanitanus ſuſconſultus in antiquis monumentis, ac hiſtoriis veratiſſimus, claruit circa annum 1500. ut ex Aug. Inveges par. 3. *annual. Panormi* pag. 750. deducitur: ac Vinc. Auria in *annot. ad vitam B. Auguſtini Novelli* pag. 52. anno 1564. vixiſſe putat, & rectè, id enim ex ejuſdem operibus liquidò patet. Hujus mentio extat apud Pirram not. *Ecl. Mezar.* pag. 556. Iſeplum Spuces in *vita S. Oliæ* pag. 13. Vincentium Nobilem in *Theſaur. ab-*

ſcondito de Virgine Drep. u. cap. 23. pag. 783. Auriam cit. & Hier. Ragula in *Siciliæ Biblioth. Vet.* pag. 52. Longè poſt ejus mortem Bernardi prodiit *Vita B. Auguſtini Novelli Nobiliſſi Panormitani ex familia de Thernes Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, cum annotationibus V. J. B. D. Vincenſii Auria Siculi Panormitani*. Panormi ex typog. Petri de Iſola 1664. in 4.

In Bibliotheca Collegii Panormitani Soc. Jeſu aſſervantur volumina duo m. 85. ex quorum ſecundo ſuit vita prædicta extracta: horum tituli ſunt

De origie Hæreſum: in ipſorum ſecundo eruditè, ac luculenter agit, *de Regno Sicilia, ejuſque Religione.*

BERNARDVS SABIA Panormitanus Tertii Ordinis S. Franciſci, de iſtituto ſuo benemerentiſſimus, Siculæ Provinciæ ornamentum; opere, & ſermone potens. Pluries per longa annorum ſpatia fuit totius Ordinis ſui Procurator Generalis, ac Siculæ Provinciæ Commiſſarius. Nonnulli Cardinalibus gratus vixit. Triclinium Cænobii Romani SS. Coſmæ, & Damiani piis fidelium elemoſynis à fundamentis excitavit. Cænobio Alami an. 1608. & Catanæ an. 1609. fundavit. Obiit Romæ. Hujus laudes invenies apud Franc. Bordonum in *Chrou. Tertii Ord. S. Franciſci* cap. 13. num. 52. pag. 317. cap. 25. n. 15. pag. 429. u. 16. pag. 430. & n. 84. pag. 458. Italice edidit diſcurſum, cui titulus

Della Logica diligentemente offerata dal R. P. M. Gio: Antonio Brandi Siciliano di Salemi nel ſuo libro del Roſario. Romæ typis Caroli Willietti 1601. in 16. cum eodeni Roſario.

BETARMEN (Betarnem nonnulli vocant) Siculus Medicus, ex Auctore tractatus de medicinis experitis, qui Galeo tribuitur, & ut obſervat Andreas Tiraquellus de nobil. cap. 31. pag. 264. Id ipſum habet Groſſus in *deacorde. Catan.* tom. 2. p. 151. qui inter Catanenſes accenſet. Scriptiſt: *De Medicina. Quo vixerit tempore ignoratur.*

BION Syracuſanus Poeta Bucolicus, doricæ linguæ carmina modularis, antiqua temporæ illuſtravit. Nonnulli Smyrnegum Bionem fuiſſe tradunt, inter quos Suidas tom. 1. pag. 1302. & Stobæus ſer. 185. pag. 624. attamen eruditiffimus Joannes Viginthilius de *Poeſie Siculiſſi Bucoliciſi* cap. 45. pag. 401. & ſequ. multis offendit Bionem hunc non Smyrnegum, ſed Syracuſanum fuiſſe: quod præſertim ex Moſcho Syracuſano in *Epiſtaphio Bionis* deducit. Inter Bucolicos Poetas poſt Theocritum, & Moſchum, tertium concedat locum, ex Suida loc. cit. & Gyraldo de *Poetar. biſſ. dial.* 3. pag. 111. Moſchus citatus Bionis præſtantiam extollit, cum ſcribit

... *anà cum ipſo,*

Et carmes Interit, perlitq; Dorica Muſa.
Er exinde

... *perlit doricus Orpheus,*

Hinc bucolicæ poeſi caruliſſe, ac ſanè celeberrimum fuiſſe patet. Bubulcus fuit, ut ex citato epiſtaphio colligitur ubi etiam veneno ſublatus indicatur, cujus mortem ſatis acerbam eo Epiſtaphio

taphio Moschus & ipse celeberrimus Bucolicus, & ipnus Discipulus Illichrymatus est. Recte Vingtinnillius *esp. 16. pag. 131. & esp. 45. pag. 496.* & seq. Iacobi Bonanni sententiam reicit, qui in *Syracus. lib. 1. p. 286. & 288.* scripsit: Bionem hunc eundem esse, ac Theocritum, à Moscho fuisse Bionis nominis deploratum; nam Sole clarius demonstrat, Theocritum à Bione diversum. Hinc Bionis sepulchrum (non Theocriti, ut perperam Bonannus cit. p. 135. ex eodem epitaphio colligit) Syracensis extitisse dicendum. Clarius Bion circa olymp. 156. ex Vingtinnillio cit. p. 408. nempe ante Christi Dom. adventum annos 152. Bionis extat

Idyllia, siue potius Idylliorum fragmenta pluries edita, præsertim à Ioan. Crispino cum operibus Moschi Syracusani 1570. & cum Theocrito, Moscho, & aliis, additis notis ejusdem Crispini 1612. in 16. Prodiere etiam cum Theocrito, Moschi, & Simmii carminibus, & græcis scholiis in Theocritum ex recensione Danielis Heinsii, & Josephi Scaligeri, Isaacii Casauboni, & ejusdem Heinsii notis, & Ictoniobus ex typograph. Comelliana in 4. Habentur etiam inter poetas Græcos heroici carminis à Henrico Stephano excusos 1566. in fol. & à Iacobo Lescio recognitiore Genevæ 1606. in fol. Bonaventura Vulcanius latinè vertit Bionis Idyllia, quæ latinis carminibus reddidit, ac scholiis illustravit, ex Hieronymo Conilino in *Theatr. Viror. Liter. par. 2. pag. 48.* & Cratio de *Poetis Græcis p. 92.* Fulvius Virinus Romanus collegit græca novem illustrium Fœminarum carmina, septem Lyricorum, Bucolica Bionis, & alia, quæ latino versu expressit à Laurentio Gambaro prodiere Antuerpiæ ex Officina Plantiniana 1568. in 8. Nonnulla Bionis fragmenta leges apud Stobæum *serm. 117. 124. 141. 159. 184. 185. 261.* & in *Sermionibus phisicis* ejusdem. Horum Idylliorum magis integer est illud à scriptam *Epitaphium Adonis*, ab aliquibus Theocrito ascriptum, & inter Theocriti Idyllia ex editione Andree Divi vigesimocerto numero datum: attamen Joachimus Camerarius, & Crispinus in notis, Bionis putant; ita & Franciscus Patricius in *poetica decada. hystor. lib. 1. pag. 120.* Præter Idyllia Gulielmus Canterus *nov. lect. lib. 8. esp. 3.* & Gaspar Barrius *Advers. lib. 7. cap. 21. & l. 21. esp. 14.* scripsisse testantur

Epithalamium in nuptiis Achillis, & Deidamiae. De Bionis Idylliis, & fragmentis, aliisque carminibus consule eruditissimam Ioannem Vigiotti-millium in *poetis Bucolicis esp. 45. & 46.* Cratio, p. 89. & Gyrardo loco cit.

BION atque præcedente, ut puto, & ut voluit Gesnerus in *Biblioth. p. 121.* & Bonannus cit. p. 288. Syracusanus ex Laertio in *Vita Bionis Boristæni*, & Lascari apud Maurolycū *hystor. Sicil. l. 1. pag. 19.* De eo etiam Bonannus loc. cit. & p. 316. & 257. ubi Fazellum dec. 1. lib. 4. cap. 1. p. 101. & Thomam Porchacum in *Insulis p. 40.* refellit, qui Dionem pro Bione scribere. Quo vixerit nō incertum. Scripsit ex Laertio, & aliis

De arte Rhetorica,

Addit Lascaris: *plura composuit.*

BLÆSUS Poeta Comicus Siculus, sed incertæ patriæ. Cum magna sui opinione claruit in Sicilia, aut Magna Græciā, ac dorice lingua scripsit teste Isaacio Casaubono in *animad. ad Athenæum lib. 11. esp. 12. p. 210.* Inter Siculos poetas adnumeratur à Ioanne Vingtinnillio in suo poetarum Siculorum Catalogo, & à Hier. Ragusa in *Elegiis Sicul. p. 66. & in Sicil. Biblioth. Vet. p. 56.* Ac Stephanus de *Fratribus ver. Capriane p. 354.* ex Insula Capraria propè Neapolim fuisse scribit; quem sequitur Thomas Pineda in *comment. Auditorum*, quos ad testimonium vocat Stephanus p. 758. Patrius in *poet. dec. hyst. lib. 1. p. 140.* Laur. Crassius de *poetis Græcis pag. 91.* & Vossius de *poetis Græcis pag. 86.* qui inter incertæ ætatis poetas collocat. Casaubonus cit. lib. 3. cap. 28. pag. 215. sub Romano Imperio vixisse suspicatur, qui addit, quod Blæsus citat Hefychius. An ex aliis Siculum fuisse eruerit Vingtinnillius, vel Casaubonus, qui in Sicilia fuisse ait, mihi incertum. Fuit Serio-jocorum poeta ex Stephano, & Patritio. Blæsi has citat Comædias Athenæus

Saturnum lib. 11. cap. 11. p. 487.

Mesotribam v. lib. 3. cap. 27. pag. 111.

BLANDINUS Catanensis Monachus Ordinis S. Benedicti. Vivebat anno 1141. ut ex opusculo ab ipso scripto colligimus, ex quo etiā Latias Musas coluisse deducimus. Hunc poetam illum puto à Ioanne Vingtinnillio in Catalogo Poetarum Siculorum relatum. Hujus extat opusculum carminibus exaratum

De *Miraculis S. Cathæ V. & M.* apud Petrum.

Carteram *Vol. 2. hyst. Catana lib. 1. d. pag. 95.* Octavianum Catanum tom. 1. SS. Siculor. d. pag. 60. & Bollandum in *Actis SS. 5. Febr. pag. 643.* de eo etiam Carrera cit. l. 3. pag. 488. & Cæcarius in *animad. pag. 49. n. 21.*

BLASCUS JOPOLOUS Panormitanus, ut ex decisionibus Tribunalis Conciliorum Garlie Mastrilli lib. 1. in fine, patet, Juris utriusque Doctor Salmaticensis, generis nobilitatem doctrinā illustravit. Causarum patrocinium magna cum laude egit in supremis Siciliæ subfellis & ab obitibus muneribus claruit: nam in Panormitano Prætorio, & Tribunalibus Conciliorum semel, & Magnæ Regiæ Curie tertium Judex sedit. A doctrina celestis Panormi decessit 17. Novembris an. 1618. & in Ecclesia S. Mariæ de Victoria Fratrum Minorū, narmoreo sepulchro cõditus jacer, in quo hæc inscriptio, ejus imagini subjuncta, legitur.

D. Blasco Joppolo Jurisprudentia laude celebrissimo, in M. R. C. tertium, in S. R. C. T. semel iudicis prerogativa adeptus, causarum Patrono ter egregio, cui dicenti *ius planius, cessique: dum hic tandem, urgentesque, invidia Republica conticescit, ut illius officiosa posteritas eloquatur*, D. Thomas filius Magister Secretus Parenti Optimo pietatis monumentum posuit. Obiit XVII. Novembris MDC. XXVIII. anno ætatis sue LVI. Edidit

Allegations pro spei. D. Alcyon Mastrilli Bononij Terra Turturæ contra Syndacum Terræ,

Terra, & Regium Biscum cum eo assistentem. in fol. sine anni, typographi, & loci nota. Habentur, & apud. *Matrillum lib. 1. decisionum in fine.*

Justificationes in causa Camerici. citantur à Josepho Xibeca in *Allegat. in causa Butera* pag. 57. & 104.

Allegationes in causa Canticati. ex eodem pag. 68. & 103.

BLASCVS LANCEA nobilis Catanensis Jurisconsultus celeberrimus, nobilissimæ familiæ suæ, doctrinâ, meritis, & bonis, splendorem addidit. Causarum Patronus fuit præclarissimus: in feudali præsertim doctrina singularis, quâ magnam nomini suo famam comparavit. Eloquentiâ claruit, & tum in Sicilia, tum extra Ferdinando Regi, ac Carolo V. Cæsari, multis obitus muneribus, nonnulla præstitit fidelitatis officia. Magnæ Regiæ Curie fuit Iudex, Siciliæ, ut ajunt, Deputatus an. 1508. & 1514. pluries in eodem. Regno Vicarius Generalis, & ad Ferdinandum Regem Orator. Anno 1517. in Regis obsequium animi constantiam patefecit: exortis enim seditionibus sub regimine Hætoris Pignatelli Proregis, Blasus Regis studiosissimus multa perpessus est incommoda. Hinc Carolus Rex, exinde Imperator in ipsius promeritorum contemplatione eodem anno Regiæ Consiliarii manere insignivit, & ut in omnibus Regni Consiliis, ac Tribunalibus præficeret, edito privilegio, concessit. Ipse omnium primus familiæ suæ, Trabiz Baroniam acquisivit, quam nunc Principatus titulo ornatam possidet. A Ferdinando Rege obtinuit ut Trabiz ager, ac feudum in Baroniam nobilem transiret, ibique oppidum, ac propugnacula extruere liceret, ntefecit. Duxia uxore Laureæ Tornabene, Castaniz Baroniam familiæ suæ revocavit. Tandem honorum plenus obiit Panormi 8. Octobris aa. 1535. In Ecclesia S. Citeæ Fratrum Predicatorum sepultus jacet, ubi in ejus è marmore sepulchro, hæc legitur inscriptio.

D. O. M.

*Quem solum terris habuit lex utraque Fulmen,
Conditor hoc Blasus Lancea sacropago.*

Vix. Ann. LXIX.

Obiit VIII. Octobris IX. Ind. M.D.XXXV.

Hujus meminere Facillus de rebus Siculis dec. 2. lib. 10. pag. 603. Pictrius in *Chronolog. Regum* p. 47. & not. *Ecl. Catan.* pag. 94. Aug. Inveges *appar.* to. 3. *Anal. Panor.* pag. 89. Jo: Bap. de Grossis in *dece. Catanen.* to. 2. p. 146. Mugos in *Theatro Genealog.* par. 1. pag. 107. & par. 2. in fam. lancea post pag. 66. Lucius Marinus in *epistolis* lib. 5. *epis.* ad Cataldum Parisium, & lib. 17. *epis.* ad ipsum Blasum, Bonfilius *hist. Sicil.* par. 2. lib. 1. pag. 408. & 412. Andreas Marchesius in *lib. Parliamenti* di Sicil. pag. 378. Marius Cutelli de donationib. tr. 1. disc. 2. *partic.* 11. n. 30. pag. 354. Franciscus Milanesis lib. 2. *decis.* 1. n. 55. aliiq: Blasici hæc extant ingenii monumenta.

Consilium. in *Seclis Consiliis à Petro Luna collectis.* Panormi apud Erasum de Simeone 1637. in fol. ubi de eo *cons.* 21. n. 19.

Consilium aliud. apud Jo: Franc. del Castillo lib. 1. *decisionum Consiliorum S. R. C.* *decis.* 51. pag.

287. Panormi apud Angelum Orlandum 1626. in fol. *Apostilla super Ritu Regni Sicilia.* in *commentariis super Ritu collectis à Marcello Conversano.* Ibid. apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrillum 1614. in fol.

Ad Bullam Apostolicam Nicolai V. & Reg. Pragmaticam Alphonsi de Consensu Annotationes. Apud Petrum de Gregorio de censibus. Panormi apud Jo: Ant. de Francis 1609. in 4. & typis Francisci Ciotta 1623. in fol.

Commentaria ad cap. Volentes. ex Grosso cit. Franc. Milanesi in *decis.* dec. 1. lib. 1. n. 37. & alibi, & ex aliis.

Lectiona in cap. si aliquem de successione Feudorum. ex Josepho Cumia in *epist. nuncup. suorum carminum.* & in *reper.* ad cap. si aliquem in *preludis* n. 67. qui apud se asservatâ m. s. testatur: citatur etiam à Milanesi *dec.* 8. lib. 1. n. 223.

Responsa Feudalia. ex Grosso cit. Ideoque cum alii clarissimis in materia feudali jurisperitis à Canerario Beneventano laudatur, in *Responsis* ad Io: Antonium Cannetium in *calce operis Cannetii de feudis* p. 369.

Consilia plura. non dum edita, ex Grosso. Milanesis citatur lib. 1. *decis.* 8. n. 159. citat Blasum Lanceanum in *consilio Catanensi* & *dec.* 1. n. 113. & *dec.* 8. n. 52. & 110. in *Allegationibus Feudali* Casos. Joseph Xibeca in *allegat.* Butera pag. 62. citat Blasum in *causa delli Mascari,* in *causa Catalabellotta,* & in *causa Linguagrosia.*

Allegationes in causa Mazoli. citantur à Mura in *capit. Reg.* to. 2. cap. 28. n. 140. & 192.

BLASIVS BURGENSES Capuccinus, Neapolitanæ Provincie Concionator, vitæ doctus, ac poæta eruditione clarus, qui teste Dionysio Genuesi in *Bibl. Capuccin.* pag. 47. Edidit suppetefo nomine

Carmena plura herolca latina, & *Epigrammata de Saustis.* Panormi 1648.

BLASIVS DRACO Panormitanus Jurisconsultus, natus anno 1621. inter causarum Patronos claruit cum laude, à doctrina, & eruditione celebratus. Anno 1664. & 1669. in Panormitano Pretorio Iudex sedet. Anno vetò 1674. Concistorii Sacræ Regiæ Consistentiæ Iudex: electus etiam aa. 1677. Iudex Magnæ Regiæ Curie, decessit Panormi eodem anno. In Ecclesia S. Ignatii M. Congregationis Oratorii Panormitani sepultus jacet, hoc Epitaphio cohonestatus.

D. Blasio Draco V. I. D. Regioque Consiliario, ac D. Flaminia Ciasfagione parentibus dilectissimis, D. Casmirus filius jam à Consil. S. C. M. perennitati ut daret, à quibus vitam accepit, sepulchrale depositum posuit Anno M. DC. XC.

Edidit

Allegationes, penes Franciscum Magretti in *obsequio.* ad *const. Pragm. Ducis Sermonetæ* *decis.* 4. n. 11.

Allegationes scriptas una cum Francisco Miroldo, & Benedicto Fernandez apud Paulum Franc. Perramutum in *consilio Juriconsultorum* par. 3. to. 1. d. pag. 392.

BLASIVS MILITELLO ex Urbe Castriveteranci natus 10. Decemb. 1639. Jurisprudentiæ additus

tus Doctoris Lauream accepit Catanæ an. 1661, Doctrinâ insignitè excolens cantarum Patronus egit & in magni Siciliæ, Insularumque propinquarum Archiepiscopali Curia laxæ perpetuus constitutus est. Dum hæc scribimus an. 1706. Metanus eriam Iudex sedet, non hinc integritatis laude. Astrologicas discipulas egregiè casset, quas eruditione illustrat. Quæ editi hæc sunt.

Allegaciones in successione Comitatus Valentia status Medialani pro D. De Petro Fernandez de Castro Gutierrez Comite Lemense, & Castrense, Regni Peruviani, & Indiarum Terra firma Prorege. Panormi apud Dominicum Anselmum 1673. in fol.

Iuridica lucubratio pro Regni Sicilia, eique coadiacentium Insularum Vice-Admiratibus, in editum aduersus eorum iura, & Jurisdictiones nuper publicatum. Accessit appendix de Magni Admiratus officii præstantia, ejusque Magnæ Curie Jurisdictiones, & Gravaminibus. Ioid. typis Augustini Epiro 1696. in fol.

BONAVENTURA ANGILERIUS Marfajensis Ord. Minorum Conventualium S. Francisci, vir à doctrinâ profunditate clarissimus, magnam sui opinionem ubique excitavit. Venetis Theologus fuit Marci Antonii Justiniani illius Reipublicæ Ducis: mox Generalis Vicarius Ordinis sui Martini constitutus. Exin le ad Patres Observantia transit, inter quos vivit, ipsam laudat Io. Franchinus in *Bibliophia, sive de script. Ord. Min. Corv. p. 110. & Coroc. in Biblioth. tom. 3. n. 2934. pag. 777.* Edidit opus inscriptum

Lux Magica Physicæ &c. Cælestium Terrestrialium, & Inferorum origo, ordo, & subordinatio euentuum, quo ad esse, fieri, & operari, viginti quatuor voluminibus divisa. Pars prima de Imaginibus totius Mundi, primordialis euentuum rerum, præcisè verbis de re metallica, tum theoreticè, tum mechanicè. Venetiis: sumptibus Equit. Rectorialis 1686. in 4. sub no mine Lylii Beca n.

Lux Magica Académica. Pars secunda, primordia rerum naturæ suæ, sensibilibus, insensarum, & insensibilium continens: insuper de lapide Physico, Mercurio nostro. Ioid. typis Io. Bapt. Tramontini 1687. in 4.

Alia paravit usq; ad numerum 24. voluminum. BONAVENTURA BATTALEA Ciminuensis Tertii Ordinis S. Francisci Sacræ Theologiæ Magister, & anno 1616. Ordinis sui Definitor Generalis, teste Borquino in *chronol. Tertii Ord. S. Franc. cap. 13. n. 52. pag. 317.* Non minus gravioribus disciplinis, quam amenioribus insigniter excoltus. Huiusce viri extat italicè

Discorso dell'Arte Meretricia diligentemente osservata dal R. P. M. Gio. Antonio Brandi Siciliano di Salemi nel suo libro del Rosario. Romæ typis Caroli Willietri 1601. in 16. cum eodem Rosatio

BONAVENTURA BELLIVS Caranensis Ord. Minorum Conventualium S. Francisci, vir celeberrimus, Philosophus, & Theologus doctissimus. Post humanioris literar, Jurisprudentiæ ingenium admovit: sed vitæ præstantioris studio exstimulatus, memorari Institutum habitum suscepit Catanæ. Vnâ cum P. Bartholomæo Ma-

sario Philosopho, ac Theologo clarissimo in Collegio Romano S. Bonaventuræ gravioribus disciplinis operam dedit; ubi ex ingenii æqualitate, ac pari ad litterarum studia propensione, tenebris literariæ, ac cordatæ amicitie vinculis sese attrinxerunt: magnæque ingenii laude in gravioribus studiis primas inter fideles suos obtinuerunt. Hinc cum animadverteret in Scoti lyceis jam nunc, velut aliquibus limitibus à præceptoribus constitutis, opus esse sublimioribus ingeniis philosophica spatia laxare, & aliis progredi: collatis mutuo consiliis, hanc provinciam suscipere decreverunt: idcoque inito fœdere, novum philosophiæ curriculum, Scoti doctrinæ inheerentem, insinuare cordi fuit, novis, ne præstantioribus doctrinis referent. Hinc Superiorum facultate, ne separatione ingenii contritus dissolverent, absolutis studiorum spatiis, ac Magistrali lauræ redimidi, in Cæsenæ Academia insinual electi studiorum, ut vocant, Regentes, Philosophiam docuere, eò animi consensu, ut eadem lingua loqui, eodem calamo scribi, eodem ingenio speculati viderentur. Ibiq; & Meldulæ, in studiorum vacationibus secedentes, collatis doctrinis, ac rationibus, unanimi ingenio, Parvam logicam concinnarunt, summulas tantummodo completentem, ac typis non sine laude edidere. Inde ad studium Perusinum insinual Regentes translati, cum dubitarent, quod alius Scoti discipulus Philosophicum cursum edere cogitaret, ut locum præoccuparet, relictâ Logicâ, octo Physicorum libros vulgavit Romæ, quos ita non cum plausu exceperit omnes, ut ne multis dederent, opus fuerit statim Venetiis, Neapoli, & alibi reculere. Eâ approbatione ipsum doctrinam denitari sunt sapientissimi viri, ut ad ipsos epistolâ gratulationibus cumulatâ advolaverint, præsertim à N. Centino S. R. E. Cardinali egregio Philosopho, ac Theologo, aliisque primariis Philosophiæ professoribus: præsertim à Luca Petroſki Crocoviensis Academiæ Philosopho, qui etiam ejusdem demitavit, hujus operis contemplatione, jam designatam fuisse Scoti Philosophicam Cathedram in Crocoviensi lyce. Denique Academiæ omnes Scoti vestigiis inherentes, magnâ aviditate horum doctrinam amplexi sunt: adeo ut scientiæ expertes videretur, qui ipsorū opinionibus non adhererent, quod & aliis ipsorum voluminibus, successivè excusis obvenisse scimus: ac hodie magnâ cum veneratione in scholastico pulvere demirantur, aliisque doctrinæ faciem præferunt. Inde ad Patavinum Studii cathedras evecti, Venetis alia ingeniorum monumenta edidere, ab adversariorum jaculis strenuè propugnata. Theologiam etiam summo cum plausu docuere: adeo ut doctrinæ profunditate egregius, inter absolutissimos illius ævi Theologos adscriberetur omnes. Sed post diuturnam annorum cohabitationem, ac unanimem studiorum laborem, tandem Bellius noster Definitoris perpetui honore cohoneatus an. 1647. in Siciliam regressus est: ibi etiam Drepani studiis præfuit. Inde 24. Octobris anno 1649. Sici-

Siciliæ Provincialis electus est, ac summa cum prudentia, ac laude Provinciam gubernavit: ibique etiam Comissariatum Generalem egit. Ab Episcopis Catanensibus, aliisque Siciliæ Dynastiæ magnâ æstimatione prosequutus, ipsum passim ob doctrinæ præstantiam consulebant: ideoque remissis aliquantulum scholasticis studiis, Theologiæ Morali, ac canonicis iuribus egregie sese instruxit. Honoribus auctus, Sanctiss. Inquisitionis Siciliæ fuit Consulator, & Censor; Camilli A. Stali S. R. E. Cardinalis, & Michaelis Angeli Bonadies Episcoporum Catanensium Assessor. Dum vixit La Conventu Catanensium disciplinæ Regularis vigor mirifice cunctisq. ipso enim tum graves, tum exemplares effulserunt mores: modestiâ, & integritate insigni, ac observantia tenacissimo. Tandem obiit Catania 18. Mali an. 1676. ætatis suæ 77. Emeritis elogiis tantum exorant vitam Ioannes Franchinus in *Biblioth. n. v. 53. p. 86. & seq. & num. 64. pag. 111. & seq.* Philippus Cagliola explorat. manifest. 1. Prov. Sicil. Ordin. Minor. Convent. pag. 75. Franc. Boedonius in *Chron. Tertii Ord. S. Francisci* cap. 37. num. 8. pag. 543. Ioan. Bap. de Grossis in *decat. Catan. tom. 1. p. 149.* Wallignus de scrip. Minor. pag. 50. & 81. & Bonaventura Theuli in *Triumpho Seraphico. Quæ edidit insimul cum Mastro hæc sunt.*

Logica parva. in 8.

Disputationes in Organum Aristotelis, quibus ad adversantibus tum veterum, tum recentiorum sæculis sciti Logica vindicatur. Venetiis 1639. in 4. Ibid. apud Ginannum 1646. in 4. & Neapoli typis Novelli de Bonis 1660. in 4.

Disputationes in octo libros Physicorum. Romæ typis Ludovici Grigianii 1637. in 4. Venetiis quater, & Neapoli.

Disputationes in libros de Generatione, & Corruptione. Venetiis per Ginannum 1640. in 4.

Disputationes in libros de Celo, & Mundo, & Meteoris. Ibid. apud eundem 1649. in 4.

Disputationes in libros de Anima. Ibidem apud eundem 1643. in 4.

Post repetitas editiones, tandem prodire has omnes disputationes quinque fomis comprehensæ, cum hac inscriptione: *Philosophiæ ad mentem Scoti cursus integer.* Venetiis apud Nicolaum Pezzana 1683. in fol.

Scotiæ sine Mastro opera edidit etiam

De Incarnatione Verbi Dei. Catanæ typis tor. de Rubens 1645. in fol.

Metallum opusculorum miscellaneo apparatu, atq. Resolutionum librum posthumum. Ibid. typis Bisagnii 1679. in fol.

Ex Bonav. Theuli est. prælo pataverat opus

De Sacramente Eucharistiæ.

BONAVENTURA CONOCCHIELLA Notarius Ordinis Minorum S. Francisci de Paulæ Theologus, ac conceptorum disertissimus. Doctrinæ claruit, eloquentiâ excelluit; ideoque non sine plausu quadraginta annis habuit conciones in novemdecim Siciliæ civitatibus. Sodales suos scholasticam, & moralem Theologiam docuit, & Lectoris, ut ajunt, jubatari & Definitoris in Paport. Biblioth. Sicula Tom. 1.

mitata Provincia gradum obtinuit. Musis etiam amicis, multa egregie cecinit. Floruit circa an. 1665. Edidit italicè

La Colomba Mistica, ed il Consolatorio Senso, discorso Panegirico in lode di S. Nicolo' vescovo di Mira Titolare del Duomo: e di S. Conrado Eremita Patrono della Città di Noto. Consenti apud Jo. Bap. Mojun, & Jo. Rossum 1663. in 4.

L'Abisso Angelico discorso Panegirico in lode di S. Tomaso d'Aquino. Catanæ apud Josephum Bisagnium 1666. in 4.

BONAVENTURA S. ELIA Panormitanus Tertii Ordinis S. Francisci, natus 31. Augusti 1660. Deo se dicavit anno 1675. & omnia professione, Romæ in Collegio Siculo S. Pauli ad Arentum studiorum curriculum sub P. Antonio Cotonio Theologo eximio confecit, magna cum ingenii præstantissimi laude. Theologicâ Magistri Isureâ cohonestatus, statim doctrinæ profunditatem, vix Diaconi charactere insignitus, docendi munere patescens. Romæ Philosophiam in eodem Collegio explanatam tradidit, & ibidem, ut vocant, studiorum Regens scholasticam Theologiam per multos annos, amplissimo auditorum progressu docuit. Hinc ad nonnullos honorum gradus merito eversus est. Regentis, & Examinatoris Generalis munus accepit. In celebri sapientie Academiâ à secretis electus, & Siculæ Provinciæ Discretus, ut ajunt, fuit constitutus. Totius Ordinis Generalem Procuratorem egit. In Conciliorum Academiâ in Romano Crenobio Sanctor. Cosmæ, & Damiani, mox in Collegio de Propaganda Fide, cooperatus est. Sacre Congregationis Iudicis Consulator, & Inquisitionis Romane Censor euuiciatus, doctrinæ splendore longe, latèq. effulser. Vivit nunc Romæ ne dum apud fideles suos, quàm extrâ magnâ æstimatione prosequutus multis S. R. E. Cardinalibus, olim Innocentio XII. nunc Clementi XI. Pont. Max. gratissimus: adeoq. è Romano Theatro virum egregium nec recedere parantur. A gravioribus studiis nunquam seriatim semper includere conspiciat, ut responsa laudis Congregationibus redderet de gravissimis rebus, in quibus suam persæpe sententiam exquirunt. Sæpè etiam ad publicas disputationes accessit, etiam extemporaneus disputator, scientiarum excellentiâ, & ingenii acie præclarissimum sui admirationem excitat. In eo Jemum Regularis observantiz exemplar, Catholicæ religionis zelum, in promovendis, fovendisq. scientiis studium, singulare, Subtilissimi Doctoris imagiem, & Ecclesiasticæ eruditionis thesaurum, inreitur omnes. Ioannes Patricius Spaltenfis in Urbano de propaganda fide Collegio in epist. in *Synops. Concil. Orient. nostri Bonaventura* par. 2. pag. 161. egregium, & doctum virum, & Antonius Schiara Cl. Reg. in *Theologia Bellica*, Subtilem Theologum, & Canonistam Bonaventuram vocant. Quæ edidit hæc sunt.

Synopsis Oecumenicorum Orientalium Conciliarum, in qua præter historicarum noticiam, Heresum descriptionem, Canonumque Breviculum, Propositiones

alignor in Concilium, & Apostolica Sedis favorem defenduntur adversus recentiores Impugnatores. Pars prima, & secunda. Romæ typis Angeli Bernabò 1687. in 12.

Tabulam Conciliorum à P. Antonio Celestri editam, multis additionibus locupletavit, & in duas partes dissectam recudere studuit, hoc adjecto titulo:

Conciliorum Oecumenicorum Schema in duas partes distributum, quarum prior quæ in Oriente, posterior, quæ in Occidente sunt celebrata completitur. Romæ typis Angeli Bernabò 1700.

Expurgavit Sacre Congregationis Indicis jussum, locupletavit, ac indicibus illustravit opus G. Marel inscriptum. Prospexit Chronologia. Ibidem apud Franciscum Buagium 1695. in 4.

Multas dogmaticæ Theologiæ lucubrationes, in orbis literati beneficium, & Catholicæ Fidei obsequium ab ipso in lucem emittendas speramus, præsertim

De Infalibilitate Summi Pontificis supra, & extra Concilium in materia morum, & Fidei.

De sufficientia veræ Atritionis in Sacramento Penitentiae ad gratiam justificationis.

De Oecumenicis Conciliis Occidentalibus.

Synodus Orvietana.

BONAVENTURA MURCHIVS Alicantensis Sacerdos, Juris utriusque, & Sacre Theologiæ Doctor. Natus 26. Octobris 1617. à teneris unguiculis futuræ sanctimoniz specimen dedidit. Humanioribus literis additus, ingenii acumine, ac virtutum præstantiâ non sine laudis imaginis admiratione iuclavit. Clericali militiæ adscriptus graviores disciplinas summa cum laude amplexus est. Exinde Italiæ peregrinationem aggressus, Romam, ac Neapolim diu inhabitavit. Spreto non semel nuptiis, ac Cacodæmonum insidiis contra castitatem superatis, virginalem pudicitiam illibatam servavit. Ad severiorem vitæ institutum non uno sigao per quietem vocatus, in Siciliam remeavit, eaque patris Istituti exceptus est, ut in triumpho speciem arcus erexerint cives sui, variisque egiit, ac carminibus Bonaventuræ merita extulcrin: ipse verò ut grates reponderet, discretissimam orationem latine habuit. Medicæ facultate dum nimium oblectabatur, cum Carolo de Thomasio tunc Palmæ Duce, qui quartanæ morbo vexabatur, amicitiam contraxit, & exiit eadem eum Julio de Thomasio ejus fratre protraxit. Hac occasione Palmam incoluit, ubi accolarum exemplo, pietatis, ac virtutum studiis animum adiecit. Sanctis. Eucharistiæ cultui impensè addictus, sacris ritibus alios erudit, ut in ecclesiasticis obeundis rebus, decor effulgeret. Ut aliorum beneficium operam daret sacris initiatus, tum humanas literas, tum Philosophiam docuit. Agrotorum curâ sine aliqua stipe suscepti eisdem infervere consuevit, ac non semel eorum ulcera saggere visus est. In pauperes profusus, pluries sese vestibus exuit, ut ipsorum nuditate operiret. Bonaventuræ pietas præsertim anno 1646. evituit, dum in Sicilia annonæ caritas, morboque exitiales grassabatur. Orationis stu-

dio excelluit, ex quæ mentis irradiationes, ac celestes delicias abundè exhaustit. Cum gravi morbo laboraret, sibi gloriam sedemque paratum ultrodidit Deus. Sanitarum contra Medicorum iudicium restituit, Leocata insanabilium Nocococum, quibus potuit sumptibus, excitavit & Viam Crucis instituit, ad alterius similitudinem, quam Palmæ Dux eo in Oppido, insigni religione instituerat. Novum Eremitarum Institutum in eodem Palmæ oppido excitavit, ubi vitæ socios collegit, ac scriptis constitutionibus, quæ animarum beneficium, & Sanctis. Eucharistiæ cultum spectarent, sodales omnes Clericos Minimos Sanctis. Sacramenti appellavit; Institutum verò Alexander VII. Pont. Max. dato diplomate 30. Maii 1660. approbavit. Exinde eremiticæ vitæ cultor eximius in divina psalmodia ritè persolvenda, in oratione, corporis cruciatibus, silentii obsequantia, paupertatis amore, in hostibus perammanter excipiendis, & interveniendis, in Sanctis. Sacramenti, Tempulique cultu, aliisque Eremiti legibus, omnibus prævit, ac sanctissime prætulit. Hinc Atritionis famâ longè, latèque diffusa, innumeros è remotissimis Provinciis evocavit, ut loci sanctimoniam venerarent adeoque sacros divinis officiis, vel confessionibus exco, iudiciis occupati, quandoque praudium usque ad noctis horas disferre, vel prætermittere cogerebant. At dum indefesso labore præ omnibus deluabat Bonaventura, fractis jam viribus, supremum contraxit morbum, & editis eximie virtutis exemplis, magnâ sanctitatis famâ in eodem Palmæ eremo decessit 15. Novembris 1663. Ad dehinc cadaver ne dum Palmenses, verum etiam propinquarum Urbium incolæ, magnâ frequentia confluerent, ejusque vestes discindere, ac pilos evellere haud abstinuit, quorum ope mira patra narrant. In ejus laudcin funebri oratio recitata: & præclara vitæ gesta Angelus Pecorella scripsit, quæ iuedita, forsân perire. At denotò Bonaventura, ac si illius ædificii angularis lapis excidisset, deficientibus paulatim severioris vitæ caloribus, eremus illa dissoluta corrui. Qui de Bonaventura plura cupit, consulat Franciscum Mariam Maggiori de sac. Cerem. tom. 1. opus. 3. disquis. 24. à pag. 459. Blasium à Purificatione in Vita Julii Thomasi lib. 1. cap. 23. & 24. à pa. 118. & Joannes Bonifacius Bagatta in Vita Caroli Thomasi par. 1. cap. 21. à pag. 139. & seq. Evulgavit opus inscriptum

Biceps Anagrammatismi Epitome, in qua præter lege, radicis, & anagrammati, regula combinationum traditur ab antiorum jam inventa, quæ scilicet Anagrammata possibilia ex quocumque termino deducantur omnia. Neapoli typis Francisci Savii 1638. in 8.

BONAVENTURA DE RVBEIS Ceramenfis Tertii Ordinis S. Francisci Sacre Theologiæ Magister, tum doctrinâ, tum etiam vitæ integritate conspicuus. Multa ne dum ad sui honorem, quam ad Ordinis beneficium accepit. Procuratoris Generalis munere insignitus effulgit. Meridionalium Provinciarum Commissarius Generalis, & Sicu-

Siculae Provinciae Visitator constitutus, regularem observantiam iustissime curavit. Vitiis abunde ornatus enituit. Romae aedificia Collegii S. Pauli ad Arenulam, ejusque Ecclesiam, amplificare studuit. Diu cum Ordinis splendore sodales juniores sanctè instituit. Morum comitate, in proximis charitate, & observantiae zelo eminauit. Virgines multas in saeculi viis periclitantes, emendicatà ab aliis dote, non sine magno labore, in gynaeceis Deo dicavit: aliasque mulieres in carnis illecebras; sordè prolapsas ad meliorem frugem revocavit. Orationis studio incubuit; ciliciis, flagellis, & abstinentia corpus edomuit. Paupertatem mirifice coluit. Pietate insignis, Divam Annam singulari animi sensu recoluit: eoque instante Romae in memorati Collegii Ecclesia, publicè omnium venerationi Sanctiss. Eucharistiae Sacramentum perpetuò exponitur. Per annos ultra 30. Romam inhabitavit, ubi praecipuis Matronis, nobilitate clarissimis, fuit à confessionibus; ibique semper ejus modestia mirabiliter effulsit. Egregiis hinc, aliisque virtutibus, ac in rebus agendis dexteritate, Dynastis, Principibus viris, S. R. E. Cardinalibus gratissimè vixit, qui summà quam æstimatione Bonaventuram semper inspexere. Ideoque difficillima saepe negotia communicare, ac conscientiae arcana ipsi pandere consueverit; & à confessionibus, cõsiliisq; eorumdem nonnulli delegunt, ac in supremo morbo invisere. Doloribus saevissimis per duos propè menses cruciatus, invictè patientiæ exempla reliquit: ac editis singulari pietatis documentis, & acceptà à Pontifice Peccatorum indulgentiâ, quam sibi per Ordinis Generalem misit, Divinae voluntati conformis, pilius decessit Romae 28. Martii 1701. aetatis suae 75. magno eum suorum, & nobilium virorum, ac mulierum dolore. Funus maximo consensuum numero celebratum à supremo Ordinis Moderatore: ejusque praeclaræ virtutes, omnium praeconiis acclamatae, perennem eximio viro famam adlittere. Ipsum laudat Bartholomaeus Piazza in *Ensevelogio Romano* cap. 3. p. 161. Scriptis italicè

Costituzioni del Rever. P. M. Bonaventura, Reggi del Terzo Ordine di S. Francesco &c. publicate, e accettate nel Capitolo Provinciale celebrato nel Convento di S. Maria della Misericordia della Città di Palermo a 18. di Settembre 1678. Panormi apud Barberam, & Orlandum 1678. in 12.

BONAVENTURA SECUSIVS nobiliss. Calathajeronensis Ordinis Observantium S. Franciscei, vir eximio praeditus ingenio. Ab anno 1558. Studiis dicatus in Catanensi Academia, inde Religionis institutum amplexus est. Gravioribus disciplinis excultissimus, Sacrae Theologiae Lector, & Concionator, eloquentiâ claruit. Usq; doctrinam, animiq; dotes, egregiis virtutibus conditas, mirum in modum effulsit. Eximius in rebus agendis dexteritate excelluit: ideoque nonnullis muneribus, ac honoribus cumulatus est: in ordine enim tyronum Magister, Custos, Definitor, & Provinciae Moderator inter suos enituit. A Caesare Marullo Archiepiscopo Panormitano an.

1580. Diocesis Panormitanæ Visitator constitutus: anno verò 1593. totius Ordinis Generalis electus est. Religionem Septennio, eo observantiae zelo, pietate, ac vigilantia rexit, ut adhuc ejus memoria in constitutionibus editis ad Ordinis beneficium vigeat. Reformationem, ac Ordinis Recollectionem in Gallia, & Belgio promovenda studuit. A Clemente VIII. Pontif. Max. Legatus in Galliam missus, ut pacis jura firmare curaret inter Hispaniæ, & Galliae Reges, magnis exactis laboribus, ejus eloquentia, & opera, ad operatum pacis vinculum utrumque Regem feliciter redegit. Hinc à Clemente in laborum praemium Canonicus Basilicae S. Petri primum, mox Patriarcha Constantinopolitanus electus: & à Philippo III. Catholico Rege Patensis Episcopus an. 1600. enunciatus est. Apostolicæ Sedis Nuncius in Belgio, ac Sabaudia egisse tradunt: & purpureo gualero ornatus refulsisset, ni invidiæ astus Pontificis mentem averterent. In Patensi Ecclesia multa vigilantiae argumenta reliquit, usque dum an. 1605. ad Archiepiscopalem Messanensem sedem translatus est. Ibidem Clericorum Seminarium absolvit, & an. 1609. in Regni Comitibus praefuit. Dum autem seduli Pastoris partes explere satagebat, & Diocesanos clamores, ac Messanenium molestias egrè ferret, quietis desiderio ad Catanensem Episcopatum se transferre curavit an. 1609. Catanensem Ecclesiam, pari vigilantia, ac doctrinae splendore gubernavit, & iterum an. 1612. Regni Comitibus praefuit. Synodalis decretis Ecclesiasticorum mores cohibuit, Cathedrali Templum nobilissimè auleis, ac suntuosis ornavit: porphyreis tabernaculi pretiosissimè lapillis contextum in SS. Eucharistiae honorem crexit: Clericorum Seminaria in meliorem transiit locum, & edificiorum magnificentia nobiliorem effecit: aliaque laudabilia edidit. Demum maris plenus extremè elatus Catanae 28. Martii 1618. & in sepulchro è marmore conditus est: ibique hæc legitur inscriptio.

D. O. M.

Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Fratri Bonaventura Secusio Calathajeronensi, viro non minus generis, quam virtutum splendore percelebris, Franciscanæ Familiae Generali Ministro, Sanctissimi Domini Nostri Clementis VIII. Pontificis Nuncio, Pacis inter Philippum II. Hispania, & Henricum IV. Galliae Regem, aliisque Duces Mediatori, Patriarchæ Constantinopolitano, Pastorum Episcopo, Archiepiscopo Messanensi, ac demum Catanensi Ecclesiae Praesuli dignissimo, hoc immortalitatis trophæum in mortaliibus statuerunt, nec ultè oblationi victor unquam sive laude succumberet. Obiit Catanae die XXIX. Martii M. DC. XVIII. aetatis suae LX.

De eo fufius Ab. Pirrus not. *Ecl. Messan.* pag. 178. not. *Ecl. Catan.* pag. 69. *Syrz.* pag. 233. & *Paten.* pag. 415. Joannes Bap. de Groillis in *Catana Sacra* pag. 276. & in *dece. Catan.* tom. 1. cord. 2. modul. 8. p. 150. & tom. 2. cord. 10. pag. 166. Petrus Matthei *hist. lib. 2. narr. 2.* Bouhlius *hist. Si-*

vil. par. 3. lib. 1. pag. 25. & lib. 2. pag. 40. Wadignus de script. minor. pag. 83. Lippius cent. 3. epist. 56. Homerus Tortora lib. 2. p. 3. hist. Cōsales Meneles in Vita Philippi M. Petrus Paulus Morretta de Calathajerono cap. 11. pag. 42. Franc. Privicra Ann. Catan. pag. 226. Barezzus Barezzi ebrou. S. Franc. par. 4. tom. 2. lib. 8. c. 84. pag. 747. Fortunarius Hueberus in Menolog. Franc. 28. Feb. p. 612. Dominicus à Gubernatis in Orbe Seraphico tom. 2. Moterius in dist. tom. 1. pag. 666. Petrus Marchant. in calce opetis, fundament. duodecim Ord. FF. Minor. pag. 254. Hofmannus lexic. tom. 1. pag. 296. & 345. Petrus Carrera epigr. lib. 3. pag. 139. Thuanus hist. L. 118. an. 1597. & seq. aliq. Edidit Statuta, Constitutiones, & Decreta pro salubri regimine totius Seraphice Religionis. Extant apud Michaellem Angelum de Neapoli in chronolog. Ord. S. Francis. tom. 1. Neapoli ex typograph. Camilli Cavalli 1650. in fol. 2. pag. 362.

Pacis intra inter Philippum II. Hispaniarum, & Henricum IV. Galliarum Reges Historiam. ex Wua-diguo.

Constitutiones Synodales Ecclesie Catanensis, quæ habeatur in Regestis Curie Episcopalis Catanz. ex GROUO in Catan. Sacra pag. 278.

BONAVENTURA STABILIS Drepanitanus Ordinis Conventualium S. Francis. Sacre Theologie Magister, natus anno 1586. poesi, & eruditioe claruit, tum à politioribus literis, tum etiam à sacris studiis insignis. Vitæ integritate, & inter suos auctoritate eminuit. Calatafimi Cenobium instauravit, ibique ejus effigies in clauistro adhuc spectatur. Obiit in oppido Par-tanæ ubi Ordinis sui Cenobium edificius, & annuis proventibus ampliavit. Floruit an. 1648. Hujusce meminit Philippus Cagliola explor. 3. mansuetat. 5. Provincia Sicil. Minor. Conv. pag. 124. & 138. & Vincentius Nobilis in Thesaurò abscondito de Virgine Drepanit. cap. 23. pag. 787. Edidit

Vitidivum Seraphicum miscellaneorum dictæ Aglographie apophtegmatum pomariis, nec non D. Bonaventura à Francischiadum Min. Conv. militiæ. S. R. E. Episcopi Cardinalis, seu Doctoris Anthonomastel Scraphici, laurum, floribus confutum ad verbi dei declamatorum, & poetarum oblectamentum, epico effigiatum penicillo, inspicendum obicitur. Parnormi apud Petrum de Isola 1648. in 8. Scripsit etiam

Dvidis Gesta heroico carmine: &
De opere sex dierum.

BORNASIUS Siculus, sed incertæ patris, Ordinis Prædicatorum, doctrinâ, & pietate insignis. Claruit circa annum 1344. Hujus memoria extat apud Goezû, Pii de vir. ill. Ord. Pred. par. 2. l. 2. p. 177. Antonii Senesem in Biblioth. Predicat. Antonium Padvinuus appar. sac. to. 1. pag. 251. Altiunorum in Biblioth. Dominic. pag. 118. & Ant. Teislerium in Catalogo Librorum pag. 46. qui scripsisse testantur

Vitam S. Dominici, ex illis omnibus, qui testes ad-jurati super illius sanctimoniali, cum fuerat dierum alio adscribendus de illi testati sunt.

BOTHRYUS Poeta, Messanensem fuisse tradit Alcinus in Siculorum rebus, apud Athenum lib. 7. cap. 20. pag. 322. quem sequitur Henricus Valesius in nor. ad Polybium lib. 12. ex excerptis de virtutibus, & vitis pag. 9. Placidus Reina in nor. hist. Messana par. 1. pag. 175. Cognomen habuit Salpen ex Gyraldo de poet. hist. dial. 1. pag. 34. Fuit Poeta antiquissimus, argutus; jocos, ac dicteria à Græcis Pægnia Salpe vocata, adinvenit; ita dicta à quodam vario Piscis genere: hujusmodi enim poemata varium habent argumentum, teste Gyraldo cit. hinc Mnasæ Colophonius cognominatus est Salpa, nam ea de re integrum edidit librum, ex eodem Gyraldo, & Cælio Rhodigino lect. antiq. lib. 22. cap. 23. Hoc poematis genus Bothryum adinvenit: auctor est Alcinus apud Athenæum cit. Gyraldus, Reina, & Lauroncius Crassus hist. poet. Græcis p. 93. etiam perperam Alexander Sardus de rer. invent. lib. 1. pag. 49. Mnasæam Colophonium, Salpen Lesbiam, & Bothryum hæc dicteria adinvenisse putat. Hæc autem poemata libidinem olebant, ex Timæo apud Polybium lib. 12. ex excerptis pag. 52. Quamvis inter Siculos collocetur à Hier. Ragusa in elogiis Siculor. pa. 67. ex auctoritate Joannis Vigintiunilii in indice Poetarum, quem suo de Poetis Siculis libro præfixit, attamen addit alios Bothryum Lesbiam fecisse, ex Alcimo apud Gyraldum; sed aliter Gyraldus: en ejus verba: Nymphodorus Syracusanus Salpen Lesbiam facit Pægniorum auctorem. Alcinus Bothryum Salpen cognominatam Pægniorum inventricem tradit, Hæc Gyraldus: ideoque Salpen Lesbiam, quæ pægnia scripsit à Bothri ipsorum inventore aperte distinguit, ut Innui in addit. ad Siciliam Inventricem Fluc. Auria cap. 29. p. 246. ubi typographi incuria Salpen Lybiam pro Lesbiam substituit. Hinc melius idem Ragusa in Stelt. Bibl. Veter. pag. 57. Bothryum Messanensem fuisse tradit, salium, & dicteriorum inventorem, quælia sunt, quæ Salpe tribuntur. Ex Alcimo citat. apud Athenæum, Valegio, & Reina vir fuit: at ex eodem Alcimo apud Gyraldum, & Grassio mulier. Quo vixerit ævo incertum est: hoc tantum collat, antiquissimum fuisse; nam inter Græcos Poetas innumeros, qui hoc carminum genere eeciner, primus, utpotè inventor, fuit vergete ait Reina, qui ad annum Mundi 3647. ante Christi Domini adventum 406. collocat. Nomina verò ejus poematum ignorantur.

BRUNO PACTENSIS Ord. Capuccinorû Provincie Messanenfis alumnus, vir doctrinâ, prudentiâ, consilio, & animi magnitudine clarus. Pluries præfuit Cenobiorum Custos, tyronum Magister, Provincie Messanenfis Definitor, ac ejusdem Provincie Moderator an. 1665. electus. Exinde Parnormitanam Provinciam textit. Prudentie verò suæ doctes effulserant in Provinciis Barri, S. Angeli, & Aragoniz, in quibus Viscatorem, ac Generalem Commissarium egerat. Virtutibus eximilis ornatus claruit: modestiam præsertim ita usque ad supremum vitæ diem coluit, ut intuentes, ad virtutem amplectendam mirificè excitaret. Obiit in Cenobio Turturici

1677. Hujus meminit Martinus Torreçilla in *Speculo Seraphica Religionis* pag. 330. & Dionysius Genuentius in *Bibliotheca Capucinarum* pag.

70. qui scripsisse ait librum
De Immaculate Virginis Marię Conceptione.

C

CÆCILIUS Calactinus ex antiqua Sicilię Urbe Calacta, teste Suida to. 1. *diß.* pag. 1424. quod non solum Casaubonus, & Vossius tradunt, sed etiam contra Jac. Dalechampii lapsum Siculi defendunt. Casaubonus Athenzi locum de Cæcilio lib. 6. cap. 26. pag. 373. vertit: *Cæcilius Rhetor in Attice pulchra genitus.* & lib. 11. cap. 3. pag. 466. vertit etiam: *Cæcilius Rhetor in Attica pulchra natus.* Sed Dalechampius Græcam vocem *Kalis Attis*, perperam traduxit, *Attica pulchra*: nam ut perpendit contra Dalechampium Casaubonus in *suavitate*. ad *Athenæum* lib. 6. cap. 21. pag. 468. *Kalis Attis*, est Calacta, græcè, *Pulchrum litus*, Urbis Sicilię, ita à loci amenitate dicta. Quia legimus, ut ait Casaubonus, *Atticam* aliquando fuisse *Attam* appellatam, putarunt docti sic accipiendam hoc loco eam vocem, ac vertunt in *Attice pulchra* genitus. Sed errant hic quoque viri optimi. Hic enim est *Cæcilius Rhetor Siculus*, qui *Rome* floruit equalis, & amicus Dionysio Halicarnassio. Meminere *Cæcili* præter *Dionysium Quintilianum*, *Longinum*, aliique veteres. *Kali Attis*, nomen est Oppidi in litore Septentrionali Sicilię. Casaubonum lequitur Vossius de *hiss.* *Græcis* lib. 2. cap. 4. p. 178. qui ait: in *Attica natus* fuit si credimus *Dioscorido*, qui lib. 6. & 11. *Athenæi* ubi græcè est *Kicillos* vertit *Cæcilius Rhetor in pulchra Attica genitus*. Sed non venit ei in mentem . . . notare *Siculum litus*, inque eo Civitatem Sicilię. ejus mentio est apud *Diodorum Siculum* lib. 12. ubi de *Ducretio* sic scribit: fingens se oraculo juberi in Siciliā eundem *Calen Athenæi*, etiam *Herodotus* ita vocat lib. 6. sed ex *Kali Attis*, posita falsum *Kalacta*. Hinc rectè *Cluverius* *Sicilię antiq.* lib. 3. cap. 4. p. 291. Athenæi locum lib. 6. vertit: *Cæcilius Rhetor à Calacta, sive à Pulchro litore*, Calactinum etiam volunt *Cæcilium*, & *Gualterius animad.* tab. *Sicil.* pag. 59. *Gellius* in *Biblioth.* pag. 127. *Raphael Volaterranus aurore* lib. 14. *Lascaris* apud *Maurolycum* *hiss.* *Sicil.* lib. 1. pag. 21. *Humb. Goltzius* in *Sicil.* *hiss.* *post.* pag. 87. *Petrus Angelus Specra de nobilit. profess.* *Grammatica* lib. 4. pag. 257. *Morerius* in *diß.* tom. 1. p. 657. *Joannes Moellerus* de *script.* *Homonymis* cap. 4. nu. 13. pag. 363. & ne nostros omittant, *Siculum* vocant *Æmiliius Portius* in *testibulo diß.* *Sulde*, *Phorbus* in *Biblioth.* eod. 259. pag. 1451. alique. *Cæcilius* Archagatus vocabatur ex *Siciliā* cit. quamvis

autem libertinus fuerit, eodem teste, attamen Rhetoricus celeberrimus fuit, ab egregia doctrina sæpius à *Quintiliano* laudatus, & à *Dionysio* *Lægi*o initio libri de *sublimi charactere*. Natione, ac lingua græcum, sed religione Judæum fuisse voluit. Sed *Suidas* admiratione afficitur, quomodo Judæus, rerum græcarum peritus fuerit: eadem admiratio occurrit *Vossio*, qui hoc suspexit fidei esse ait, præsertim, quod non in Judæa, aut *Ægypto* vixisset, sed in *Siciliā*, & *Romę*. Sed si non in Judæam saltem judaizantem *Ciceronis* ætate, ea ejusdem *Ciceronis* verba satis ostendunt, qui cum *Vetrem* multorum criminum reuera acutare veller, subdit: *Quid Judæo cum Ferre esset rei?* *Dionysius* *Halicarnassensis* amicissimus fuit, ut ipsemet *Dionysius* fatetur in *epist.* ad *Cn. Pompeum*. Oratoria facultate claruit, & *Romę* Rhetoricę præcepta docuit magna cum nominis celebritate sub *Augusto* *Cæsare*, quo tempore vixit, usque ad *Hadriani* ætatem, ex *Suida*, *Cesnero*, *Valuterrano*, & *Hofmanno* *lex. rom.* 1. pag. 334. sed hanc *Cæcili* ætatem in dubium revocat *Vossius*: ab *Augusti* enim obitu usque ad *Hadriani* principatum intercurreunt 102. anni, quod si addas annos, quibus sub *Augusto* docuit, longum temporis spatium conficiet. Ulterius addit, quod etiam si de *Hadriani* pueritia intelligendum esset, non de principatu, quia forsas ipsum *Romę* audierit ab exiliis *Augusti* ad 15. *Hadriani* annum sunt anni 76. quod eodem *Vossio*, vel sine *Augusti* annis, nimium longum videtur. Hinc falsum putat *Hadriani* tempora tetigisse: ideoque dubitat sintne duo *Cæcili* *Rhetores* *Calactini*, aut unus *Calactinus*, alter *Calatinus* (*Calate*, sive *Calati*, à qua *Calatinus* etiam alia *Urbs* *Sicilię* in *Mediterraneis*, ut habet ipsemet *Vossius* paulo ante, & *Cluverius* loc. cit.) indeque forsitan error exortus tum de religione, tum de ætate. Sed utcumque fuerit, concludit *Vossius*, *Cæcilium* *Augusti* tempore claruisse, quod etiam *Lascaris* cit. tradit. *Anthonius* de *vocum differentiis* apud *Vossium* cit. lib. 4. cap. 16. pag. 478. ait, quod *Lysimachus* librum de *Atticis Rhetoribus* nostro *Cæcilio* nuncupavit. Scripsit *Cæcilius*, ut ex relatis auctoribus colligimus,

Contra *Phryges libros duos*,

Dictionarium, sive *demonstrationem ordine alphabetico*, quo *demonstrat omnium vocabulorum*, & *definitionis elegantiam*: est autem *delectus dictionum*, & *vocabulorum ordine alphabetico scriptus*. *Æmiliius Portius* in *Suidę* opere, & in ipso operis ingressu, addit *Colonię Allobrogum* apud *Petrū*, & *Jacobum*

bium Chouët 1619. in fol. ait, quod inter Auliores, qui vult dictionario accessere, ac locupletatum illustratum, unus fuit Cæcilius noster, ex hoc opere suo: quod continet Joann. Frisius in *Biblioth. Philosoph.* apud Joann. Cusertium in *Chronich. chronich. tom. 2. pag. 891.* Gæsterus cit. & alii. Lascaris scriptum ait: *Elegantia, secundum elementa quæ adhuc apud Suidam leguntur: nec dissentit Goltzius cit. Scriptum etiam*

Comparisonem Demosthenis, & Ciceronis.

Quare differat Attica imitatio ab Asiatica.

De Genere dicendi decem Oratorum.

Comparisonem Demosthenis, & Alcibiadis.

De Demosthenis, quænam sint ejus orationes germanæ, & quænam adulterinæ.

De his, quæ ab oratoribus secundum historiam, vel præter historiam dicta sunt. Hoc opus est illud, quod Athenus lib. 11. cap. 3. pag. 466. sub nomine historiz citat, ut observat Voßius.

Commentarium de Bellis servilibus, citatur ab Atheno lib. 6. cap. 20. p. 272.

*In M. Catone, ex Felso apud Gyrardum in *enigmat. p. 456.**

*De Rhetorica libros, ex Quintil. *inst. orat. l. 3. c. 1.**

De Anthonio, citatur à Plutarcho initio libri de decem Rhetoribus: & nostri Cæcilius esse extræ dubium, ait Voßius.

Addit Suidas scripsisse: *Alia plura.* Dionysius Longinus in vestibulo libri de *sublimi charactere* apud Voßium ait: quod de eodem libro scripsit Cæcilius. Id ipsum scribit Joseph Bonifilius *histor. stir. par. 1. lib. 1. par. 30.* qui de stylo scripsit tradit: at in plures lapsus est errores Bouhlius; ait enim opus hoc de stylo ab Horatio de arte poet. citari, additque quod alibi de Cæcilio Horatius scribit: *condidit styli nomen.* Horatius autem de arte poet. v. 54. Cæciliæ meminit, ceciniq; *quid autem*

Cæcilio, Plautoque dabit Romanus.

at intelligendum non de Cæcilio Calactino, sed de Statio Cæcilio, ut observant Horatii explanatores: præsertim Lambinus. Verba verò à Bonifilio allata; *condidit styli nomen*, non Horatii, sed Plinii sunt, ex præfat. *hist. natur.* ubi non de Cæcilio, sed de Lucilio loquitur, ex editione Gelenii, & Dalechampii, ait enim. *Quod si hoc Lucillus, qui primus condidit styli nomen.*

A Strabone lib. 5. citatur Cæcilius fragmentum de Roma à Grecis condita, quod Auctor ille, qui veterum historicorum fragmenta collegit L. Cælio Antipatro adscribit, & utrumque scriptorem confundit, ut observat Jo. Mollerus de *scrip. Homonymis cap. 4. num. 12. pag. 362.* & Voßius de *hist. lat. lib. 1. cap. 8. pag. 32.* & 33. Cæcilius ænigma exposit. ait Gyrardus in *enigmat. p. 455. & 456.*

CÆLESTINUS GRASSI Acanthius Tertii Ordinis S. Francisci Sacre Theologie Magister, Romæ in Collegio Siculo S. Pauli ad Arenulæ studiorum curriculum confecit: inde Regentis munere Panormi in Cænobio S. Mariz de Misericordia Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam docuit, non suæ doctrinæ laude. Nunc in publica Neapolis Academia Pontificia Jura laudabiliter

explorat, ab ingenio, & morum integritate celebratus. Edidit italicè sub anagrammatico nomine Celari Singsreffi

La Novena della Madonna, Solitudine, o Ritiramento Spirituale ne nove giorni avanti la festa del S. Natale di Gesù Cristo Nostro Signore. Disserta in Tre Parti. Panormi apud Josephum Gramignanum 1699. in 12.

Scriptis etiam opus edendum

De thesauris absconditis.

CÆSAR ALBAMONTE Panormitanus Poeta non contemnendus, qui vivebat anno 1613. ut ex Paruta in *Triumpho D. Rosalia pag. 15.* deducitur. De eo Vinc. Coronelli in *Biblioth. rom. 2. n. 2844. pag. 513.* Edidit italicè

San Francesco di Paola Poema. Panormi typis Jo. Antonii de Franchiis 1611. in 8.

CÆSAR COLUMNA ROMANUS Mylenis claro genere ortus ex Montis Albani Ducibus. Romam perfectus ibi, ducta uxore Flaminia de Magistris nobili Romana, sub Columneius Procerum tutela, sibi sanguine conjunctorum, diu vixit, ac familiaris suæ splendorem servavit. A Ferdinando II. Cæsare magna estimatione prosequutus, Marchionis Collis titulo comouellatus, & à cubiculo suo electus est. Apud Urbanum VIII. Pont. Max. S. R. E. Cardinalis, atque Dyastasis plurimum valuit. Amoeniores coluit literas, Astronomicas disciplinas calluit, & in Poetarum libris evoluentis fuit impiger. Inter Academicos Imperfectos, Humoistis, & Faustificos effulsit: & Romæ novam excitavit Academiam, cui nomen dedit *Degli Assillii*, quam in propetias ædes excepit: in ea; poeticas ingenii amoenitates non sine plausu exposuit. In Romanam etiam Academia ditierrimum, in qua primas Princeps electus est, sui opinionem excitavit. Demum sub Clemente IX. Romæ decessit. Hunc laudant Mugnos in *famil. Column. pag. 52.* Thomas Aversa in *Idea Tragedia S. Sebastiani* ipsi dicata, clariss. vir Prope, et Mandosius in *Biblioth. Romana vol. 2. cent. 8. n. 6. p. 150.* origine enim Romanus non immerito Romanis Scriptoribus accensitus, & Joseph Malatesta Garuffi in *Italia Academica pag. 21.* Edidit italicè

Le Colonne del Tempio dell'Eternità Panegirico nelle nozze di D. Anna Colonna, e D. Paolo Spinola. Romæ 1653. in 4. Inde recudit in opere infra notato

La Cetera Parte Prima. Ibid. apud Iguatium de Lazaris 1654. in 12.

Ex Mandosio cit. nonnulla poetica, & oratoria scripta, & præsertim edenda reliquit

Poesie varie, volumina plura.

Il Principe politico.

Il Caligola, & alia

CÆSAR FARACI Paternensis Sacre Theologie Doctor, Prothonotarius Apostolicus, primus Congregationis Oratorii, exinde Catanensis Ecclesiæ Cathedralis Canonicus: vir eloquentia, poesi, ac pollicioribus literis insigniter instructus. Inter Academicos Renovatos Paternionis recessus claruit. Obiit Catanz 14. Novemb. 1673. Edidit italicè

Com-

Compofitiones Poeticae in laude del M.R.P.F. Pietro Giordano de' PP. Predicatori. Neapoli apud Secundinum Roucagiolium 1650. in 4.

L'Ofenfità luminofa paradoffo retorico dell'orazione fura rappresentata nel tempo maggiore della Città di Paternò. Catanz apud Vincentium Petronium 1655. in 4.

Orazione funebre nell'anniverfario del M.R.P.F. Bernardo lo Giudice dell'ordine de' PP. Predicatori. Ibid. apud eundem 1657. in 4.

CÆSAR FERRO Drepanitanus Eques Hierofolymitanus in Melitēfium equitum albo afcriptus an. 1626. antiquitatis perfcritator, vivebat an. 1647. de eo Ab. Pirrus not. *Ecl. Mazar. pag. 556. Mugnòs Theatr. Genesol. par. 1. pag. 357. & Andreas Minutolus in not. Prioratus Meffan. p. 49. & 277. Scriptit.*

Seriem, five Catalogum omnium Fratrum, Militum, Cappellanorum, & ferveientium Hierofolymitana Religionis lingua Italia ab anno 1401. ufque ad annum 1637. atq; ad alphabetum cognominum redactum.

CÆSAR GOTHUS, ET SPATAFORA nobilis Meffanenſis Ordinis Caſſinenſis, vir omnium literarum genere inſtructus, eruditus, & virtute conſpicuus. In negotiis peragendis maximè polluit dexteritate. Multis auctus honoribus claruit; fuit etenim Sacre Theologiæ Doctör, adhuc ephæbus Vicarius Generalis Archiepifcopi Ragufæ, SS. Inquiſitionis Siciliæ Conſultor, & Cenſor; publicæ Meffanenſis Academiæ Prior, Abbas Meffanenſis Monaſterii S. Placidi, & S. Nicolai de Arenis Catanz, & Ordinis Caſſinenſis Deſignitor Generalis. Apud omnes Siciliæ Dynaſtas magnà valuit opinione, & auctoritate. Vivebat an. 1675. De eo Petrus Ant. Tornaſſina in *epiſtola* nuncup. de duobus triviribus, 10. Evangelifta Panormitanus in *anagram.* pag. 136. Abb. Pirrus de *Abbatibus Sicil.* pag. 280. Edidit Italicè

Del Genio Tiranno de' Galli Sincero avviſo à Principi bramofi della felicità de' loro Dominii. Venetiis apud Juntas 1649. in 4.

CÆSAR GRAVINA nobilis Caranenſis Eques Hierofolymitanus, Equitibus Melitēſibus adſcriptus an. 1595. fœcundè, vividèq; venè Poeta, qui Juſuſcà, & Siculiſi linguà multa cum laude ſcripſit. Obiit Maſſiliè circa annum 1630. Hujus elogiū leges apud Joſephum Galeanum in *Muſis Siciliæ* par. 2. tom. 1. pag. 117. & par. 4. p. 80. Ipſius etiam meminit Andreas Minutolus in *not. Prioratus Meffan.* pag. 43. & 254. Ejus ingenii extant vernaculo carmine

Canzonè Siciliane. In *Muſis Siciliis* par. 2. to. 1. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Joſephum Biſagnum 1662. in 12.

Canzonè Siciliane Sacre. In eifdem *Muſis* par. 4. Ibid. apud eundem 1653. in 12.

Habemus etiam opellam, lepidiſſimo carmine Siculo expreſſam, ſub anagrammatica larva Cæſaris Vinagry, cui titulus

Lu Carrion cunctanti capitulo videlicet in terza rima Siciliana. pluries prodiit Panormi, & tandem apud Petrum Cappala 1666. in 8.

Vidi tandem ingens Sicularum carminum volumē, quod Panormi plurimorum manibus teritur.

CÆSAR DE JUDICE Panormitanus, Joanniæ Baptiſtæ de Judice, & Dorotheæ de Opiringhia filius. Avum habuit Michaelē Uſulmaris de Judicibus nobilem Januēſem, qui circa annum 1550. præclaram familiam, Uſulmarenſibus conjunctam, Panormum tranſtulit: eodem ſerè tempore, quo Nicolaus ejuſdem familiæ de Judice, ſed Calvis auctæ, Neapolim appulit, ubi illuſtra ipſius poſteri exinſio ſplendore eſſuſgent: ut videre eſt apud Blaſium Altinarum in libro *Memorie hiſtoriche di diuerſe famiglie nobili così Napolitane, come ſoraſſiere, lib. 2. num. 162.* Penè omnes ex hoc Panormitano ſtipite (qui cum aliis in Sicilia ejuſdem cognominis de Judice nullam habet annexionē) locum in hac literatorum Bibliotheca merito ſibi vindicant, ingeniū acumine æquè, ſingulariterque inſignes. Cæſaris Avus, & Pater utriuſque Juris laureà donati, cauſarum patrociniū egerunt. Ipſorum multa lucubratiōnū legalium volumina m. 35. ſervantur apud Antoninum de Judice, Cæſaris filium. Cæſar uoſter natus anno 1607. 28. Januarii, anno 1632. Doctōris lauream accepit; quam multiplici doctriñā, morumque integritate uberius illuſtravit. Muſicis etiam numeris, ſupra omnes ævi ſui melicæ artis magiſtros, ad ſupremū eruditū eſſuſſit. In patheticis præſertim cancionibus componendis, ſingulariter excelluit, ut aptè teſtatur magnum Modularionum Volumē m. 2. quod apud filios ſervatur. Miſſa pro mortuis, ab ipſo adhuc juvene armonicis expreſſa notis, inter innumeros ſelecta eſt anno 1666. in ſuaveſori pompa Philippi IV. Hiſpaniarum, & Siciliæ Regis: Cæſariſque noſtri affectibus etiam nūm Panormitana Eccleſiæ paſſum ſuos fideles ſuget defunctos. Anno 1650. Generalis Viſitator electus per totam Neti Vallem, intemeratam exercuit cęſuram. Quo munere omnium laude expleto, ſuſcitatus correptum, & à forenſibus negotiis abſtractum, religioſiſſimū virum amor æternorum ſibi ſoli mancipavit: ab anno 1651. uſque ad annum 1680. quo die 13. Septembris ad Cælum evocatus eſt; à maritali thoro uxoris conſenſu, & ex voto ſegregatus, totus fuit in excolenda pietate, & omniſmoda eruditione, familiaritateque Muſarum inſtituendis filiis, Ioanne Baptiſta, Antonino, Placido, & Michaelē, de quibus omniſbus ſuo loco. Ex innume-
ris conſiliis, ac legalibus diſſertationibus, quæ m. 35. aſſervantur, evulgatas tantum habemus

Allegationes, apud Franciſcum Baronium tom. 2. de citatione in *addit. ad quaſt.* 23. num. 58. & pag. 495. quas laudat, & ſequitur Andzeolus controverſiar. par. 1. controverſ. 276. num. 10. to. 2. Italicè edidit.

Madrigali concertati à 2. 3. & 4. voci da cantarſi col Cembalo, & altre Canzonette alla Napolitana, & Romane per la Chitarra Spagnola. Opera prima. Meſſanæ apud Petrum Bream 1628. in 4.

Motetti, & Madrigali. Panormi 1635. in 4.

CÆSAR LANCEA Meſſanenſis nobili genere

PRUTA,

ortus, Poeta, & historicus non contemnendus. Claruit anno 1610. ipsumque laudat Ab. Angelus Cellas in *epistol. lib. 4. pag. 575.* cui amicitiae vinculis fuit conjunctus, eoque teste carmina nonnulla scriptis in obitu Torquati Tassi, quae ad ediderit adhuc nescio. Ea quae vidi italicè excusa, hae sunt.

Vita della B. Eustachia della Città di Messina. Messanz apud Petrum Bream 1605. in 8. & Neapoli typis Novelli de Bonis 1667. in 8.

Fucina amorosa di Madrigali in diverse materis. Messanz apud Petrum Bream 1608. in 12.

CÆSAR MARULLUS nobilis Messanenſis Juris utriusque Doctōr, vir à generis nobilitate, morumque præstantia conspicuus. Philippi I. I. Carolici Regis primū Capellanus, exinde an. 1574. Episcopus Agrigentinus electus est. Vix in Agrigentina sedis possessione in immensas, pastoralis sollicitudine prima Seminarii Clericorum fundamenta posuit, cui ex Episcopali mensa annuos proventus assignavit; & ædificio cum magnificenti Cathedralem Ecclesiam, ac Episcopii ædes illustravit. Anno 1578. ad Panormitanam, ac Neapolemitanæ sedem transiit, Ecclesiamque hanc ad minori vigilantia rexit; nam Pastoralis foris Ecclesie jura, ac privilegia constanti pectore propugnavit. Sacella Cathedralis, quæ meridionali lateri adhærent magnificè extruxit. Archiepiscopale palatium ornavit. Clericorum Seminarium à fundamētis excitavit. Synodum Diocesanam an. 1586. coegit; & in Sanctimonialium Gyneceis collapsam disciplinam instauravit. An. 1579. & 1583. Regni comitiis præfuit. Tandem editis pietatis, ac iudicialis argumentis, Panormi decēdit 12. Novembris 1588. & in Sacello Crucifixi Domini sepultus jacet, in cujus Sepulchro hæc marmore hæc legitur Inscriptio.

D. Cæsar ex illustri Marullorum genere, eximia integritate Pastor, cum Agrigentinam primam, Panormitanam postea rexiſſet Ecclesiam præclarissimè, iustitiâ, pietatis, Liberalitatē, ac Vigilantiâ relictis exemplis, annos ægēs 88. bonis omnibus tanti Præsulis desiderio marentibus, obiit pridie Idus Novemb. M. D. LXXXVIII.

De eo Ab. Pirrus notis. *Eccles. Panorm. pag. 184.* & notis. *Eccles. Agrigent. pag. 313.* Placidus Samperius in *Iconologia B.P. lib. 1. pag. 99.* Stephanus Maurus in *sua Messana p. 264.* Petrus Carrota *epigr. lib. 1. pag. 44.* Leonardus Orlandinus *Imag. lib. 1. pag. 71.* & Vincētiſ Auria in *hisor. Crucifixi Panorm. pag. 21.* & in *chronol. Archiep. Panormit.* eidem libro in tertia editione subijuncta *pag. 215.* Editio

Constitutiones in Diocessana Synodo promulgatas die XIII. Maii Anno M. D. LXXXVI. Panormi apud Franciscum Carraram 1587. in 4.

CÆTANVS BVSACCA Mylenſis Sacerdos, & Abbas, Musices peritissimus, ac in Mylenſi Ecclesia Musices moderator. Editio

Opera musicalia. ex epistola mihi data à Francisco Amico Mylenſi.

CÆTANVS CRESCI Panormitanus Soc. Jesu. Præclara hujus eximii viri gesta, virtutesque egregias jultum volumen experient: ac feliciori

calamo hanc Provinciam remittens illustratior libando referam. Natus itaque 8. Martii 1654. ab ipsa infantia adhuc linguis, & ad cibum accipiendum ineptus, futuri amoris erga Deiparam Virginem manifesta edidit præfagia; nam Angelicæ salutationis partem distinctè recitavit, & in pervigilio Sanctiss. Annuntiationis ejusdem Virginis, solo lentis edulio, rigidum servavit jejuniū. Societatem amplexus 5. Octobris 1672. solemnità emiſit vora 15. Augusti 1688. In eo nitum in modum excelluit singularis in Sanctiss. Virginem amor, quo ardentissimè conflagravit, cum enī ipsam in matrem sibi delegisset, ipsi teneriores animi affectus devotivè immo ipse eidem se totū dicavit: adeo ut omnia ejus opera, ac verba ad ipsius venerationem, amoremque tendere videbantur. Deipara autem ita sibi obsequenſissima famuli studia excepit, ut materno prosequeretur amore: blanditiis demulcere, ac celestibus deliciis affluenter cumulare conſeuerit. Septimè scē illi spectabilem fecit: amantissima veluti nutrix erga Cætanum se ostendit: nam frequentissimè, præsertim in suis festivitibus, & in supremo vitæ suæ anno, ac singulis Sabbatis, Virgineo lacte Cætanum nutritiv, ejusque spiritum sapera in deliciis ita cumulavit, ut sibi videretur, jam coelesti beatitudine petruſi; & haud raro exundantes animæ dulcedines in corpus effluere demirabatur. Hinc ejus mens, verba, gestaque omnia, virginis necitatis suavitate exhalabant. SS. Virginem Magistram præcipue, concionando expertus est: in concionibus exarandis Maria calanum dirigebat: quod si ob innumeros labores, curasque imparatus conciones habere conabatur, Maria, dextro humero innixa verba copiose suppediebat, ac celestis eloquentiæ muniebat: innotuit librum aperiens ad primum oculi ictum res occurrere ad conciones aptissimæ, quæ & si floribus destitue, superora dulcedine perfusas ferebantur omnes, quibus auditorum animos mirificè inflammabat. Mos illi erat absolutâ concione vires frigida potione reficere, veloque sudores detergere: cum autem semel decisset focis, invocata Virgine, assistit Angelus, qui coelesti sudariolo Cætanum alterit, ac lacte virginis eo festum refecit. Sæpius variis in Monialium Ecclesiis per tres, vel quatuor horas post prandium concionabatur, & ne decisset tempus diem protraxit Deipara. Prophetico spiritu afflatus multa prædixit, abdita cordium patefecit, & gravi culpa factos novit. Demones in fugam multoties convertit. Nonnullis revelationibus, visionibusque celestibus illum Dominus illustravit: à SS. Virgine obtinere meruit, ut pro singulis sacris & purgatorii incendiis, una liberaretur anima, à quibus sæpius gratiarum actiones accepit. In tanta donorum affluentia, in abiectione domus ministerii gaudebat, & enim demissione in se Virginis humilitatem exprimere conabatur. Pietate, obedientiâ, charitate singularis fuit; ut omnia paucis absolvâ, virtutes omnes in eo effulgere demirabatur, & ob egregiam sanctimonie opinione summa veneratione ab omnibus proſequebatur.

batur. Hiuc vel concionaretur, vel confessiones exciperet, innumeri ad ipsum confluxebant. Tandem cum innocentiam, à baptisinarum lavacro acceptam, interemerat fervasset, in oppido Palmæ sacris missionibus intentus sanctè, ut vixit, extrema clausit 12. Novembris 1696. & ut ipsamet Virgo manifestavit, Caetani cor Mariano æstuans igne, ab ipsius vi discissum, & immolatum fuisse aperuit; & plures ad celestem gloriam evolare rectè viderunt. Ad tanti viri funus omnis illius oppidi confluit populus, & à Clero, locique Magistratu in majorem Ecclesiam delatum corpus, sepultura traditum est. Veles verò discissus ut omnium devotioni fieret satis, & ut sanctissimi viri reliquias fervarent. Multisque miraculis Caetani sanctimoniam confirmare Domino placuit. Edidit sequentem libellum italicè exaratum, què ut ipse testatur, est ipsamet Virgo eidem dictavit.

Diffusato di varii fiori per rinfrescare le arsure de' cuori amanti di Maria Vergine, o vera raccolta di varii offegni da farsi in ogni tempo ad honor della Santissima Vergine. Panormi typis Adami 1693. in 12.

CAETANVS DE MARTINO Mylenis Sacre Theologie, & urisq; juris Doctor, vir sacrè eloquentiæ, & eruditione clarissimus. Magna cum laude Ecclesiastem egit in præcipuis Siciliæ civitatibus: at amissâ voce ab incepto cessavit: atramentum anno 1704. voce destitutus, Panormi quadragesimales habuit conciones in Ecclesia S. Ignatii Mart. Congregationis Oratorii magno cum eruditorum plausu. Eodem verò anno decessit Mylis. Edidit italicè

L'Opera dell'Eroi, Oratione in lode della nobilissima Compagnia della Carità di S. Croce detta Communitate dell'i Bianchi (quæ Drepani exar.) Drapani apud Bartholomæum de Franco 1690. in 4.

Il Muro di Diapora alla Città Conca d'Oro per S. Rosalia Vergine Palermitana Oratione. Panormi apud Dominicum Cortesium 1704. in 4.

CAETANVS PANORMITANVS ex familia Potestâ Ordinis Observantium S. Francisci. Natus Panormi 3. Martii 1654. cum ætatis annum ageret 15. Dco fe dicavit. Studiis de Ordinis more addictus, Philosophiam Panormi, scholasticam Theologiam Romæ accepit, in quibus ingenio satis excelluit. Hinc non sine laude sodales suos easdè facultates docuit, æquæ doctrinæ approbatione, ut ad Lectoris, ut ajunt lubrili gradum extulerint Ordinis Moderatores: cui Concionatoris Generalis honestamentum accessit. Nonnullis Cænobiis præfuit, & Mazarenis Provincie Custos electus est. Vivit vir sanè doctus, qui tum inter suos, tum apud alios ingenii, & naturæ dotibus exornatus, aliisq; titulis clavis effulget: dum hæc sub prælo sunt a. 1706. Hierosolymitani Cænobii Custos electus, ut muneris sui partes explet, itineris incommoda sustinet. Scripsit italicè

La vera Sapiezza, o vero Mistica Teologia. Opera molto profittevole all'Anime, che s'incammino per la strada della perfezione, ed assai necessaria per li direttori di spirito. Panormi typis Dou. Cortesii 1703. in 12.

CALPHVRNIVS videt Titus Calphurnius.

Biblioth. Sæculæ Tom. 1.

CALLIAS Syracusanus antiquissimus rerum Sicularum historicus, qui post Philistum, & ante Tingum etiam Sicularum rerum scriptores, vixit. Sicut autem Tingus à Callia, ita Callias à Philisto dissentit, ut ait Ioseph Hebræus lib. 1. *contra Apinionem*, & Vossius *de hist. Græcis* lib. 1. cap. 11. pag. 68. Fuit etiam Orator clarissimus, ac attem oratorium docuit, & cujus schola prodiit Demosthenes Græce eloquentiæ facili Princeps, ut habemus ex Plutarcho in *Vita Demosthenis*, & Hasso *de Poetis Græcis* pag. 148. Floruit ex Bonanno *Syracus. illustr. lib. 2. pag. 304.* eadem quasi ætate Tingi, qui ut ipsemet Bonannus cit. ait pag. 303. claruit olymp. 120. nempe ann. 296. ante Christum natum: ex Vossio etiam *loc. cit.* vixit circa olymp. 116. ante Christi adventum ann. 312. Scripsit

Historiam de rebus Siculis, quæ vitam, ac gesta Agathoclis Syracusarum Regis complectebatur. Hinc aliquando Callix opus scriptores citant: *Historiam de rebus Siculis*: aliquando verò: *Historiam de Agathocle*: at eandem esse advertit Vossius. Sub nomine: *de Agathocle Athenæus lib. 12. cap. 11. pag. 543.* citat librum octavum: *Ælianus hist. animal. lib. 16. cap. 28.* librum decimum: *Scoliasles Aptilonii lib. 3.* apud Cluverium *Sicil. antiq. lib. 2. cap. 14. pag. 408.* eundem librum decimum. Hoc opus etiam citat Dionysius Halicarnassensis lib. 1. *antiqu.* Festus Pompeius *de significatione verborum v. Roma*, qui Callinum vocat, sed Bonannus Festi locum mendosum putat. Natalis Comes *mytolog. lib. 3. cap. 10.* librum decimum de Agathocle citat, cujus fragmentum adducit. Volumina plura de Agathocle scriptis ait Fazellus *dec. 1. de reb. Siculis lib. 4. cap. 1. pag. 103.* Historias plures, & in his Agathoclis gesta scriptis mandasse vult Lascaris apud Maupolycum *hist. Sicil. lib. 1. pag. 20. ita & Ioseph Bonifilius hist. Sicil. par. 1. lib. 1. pag. 27.* ubi ex typographi errore legitur Calbia, pro Callia. Sub nomine *Historia Siciliæ* opus Callix citant Ioseph Hebræus *loc. cit.* & Macrobius *lib. 5. Satur. cap. 19.* qui septimam citat historiam, & ipsius fragmentum exscribit. Diodorus Siculus in *eclogis lib. 21.* ait: *Callias Syracusanus cingit duorum librorum Auctor.* In his verò quæ de Agathocle scriptis à veritate alienum fuisse ait Suidas *tom. 1. pag. 1358.* numeribus enim ab Agathocle corruptus, multa contra veritatis candelam tradidit, & assentatoris nomen sibi comparavit: quod scripserat Diodorus in *excerptis* editis ab Henrico Valesio *p. 260.* ut etiam Vossius *de hist. Græc. in addit. pag. 527.* advertit. Ex Lascaris auctoritate, alia scripsisse patet, quæ verò ediderit, haud indicat.

CALLIMACHUS MONSVIRIDIS Mazarenis Poeta, Domini Caldarini Veronenfis socius. Philosophicam duxit vitam, & Doctoris Laureâ contempsit. Hujus meminere Iacobi Jacobus Adria in *typographia Mazar. & Ab. Pirrus not. Eccl. Mazar. pag. 543.* ex ætate Calderini, nostri Callimachi ætatem deducimus, Calderinus enim anno 1477. inclauit teste Philippo Bergomense in *supplem. Chronic. lib. 15.* Scripsit ex Adria, & Pirro

De laudibus Siciliæ. Commentaria Poetica. Epistolæ familiares.

CAMILLUS MORELLUS Panormitanus, ex Leone Allatio in *dramaturgia* Ind. 1. pag. 321. edit. italicæ

Li Travestiti Comedia. Panormi typis Petri Coppola 1644. in 12. de eo etiam Allatius Ind. 4. pag. 554. & Ind. 5. pag. 586. ubi hæc etiam scripsit, sed non dum typis consignatæ, restatur, nempe

La Fida Moglie comedia in prosa, & cuni ipsa: il Morto, lo Spirito, il Centinolo, e il Negro Intermedii.

L' Incanto Comedia in prosa.

CAPITO Siculus incertæ patris Episcopus in Sicilia, cujus Ecclesiæ ignoramus. Cælestis sapientiæ luminis, & catholicæ fidei zelum eâ ætate patrefecit, dum Arii effrenata procacitas Ecclesiæ pacem falsis dogmatibus exturbare conabatur: ideoque à S. Athanasio lib. 1. contr. *Arianos* pag. 18. inter fortissimos fidei propugnatores connumeratur, nempe inter Holium, Sylvestrum, Julianum, Iovinianum, Melitium, Basilium, aliosque illustres illos ævi Athletas, qui stylo Arimææ combagant. Hinc ad Capitonis exemplum Siciliæ Episcopi duo coegere Provinciæ Concilia, in quibus Catholicam Fidem contra Arii hæresim egregie propugnauerunt, ut ex Athanasio orat. contr. *Arianos*, & Oct. Caetano tom. 2. *Sanctor. Siculor.* pag. 270. & 271. liquidò constat. Inter illustres Siculos meritorum gloriâ præclaros Capitonem recenset Caetanus: sed incertum an in Sanctorum album relatus: de qua etiam re dubitavit in *læta Sanctor. Sicul.* pag. 20. ubi addit Cocilio Nicæno interfuisse, ut haberet ex eodem Athanasio. Eius sanctitatis præstantia coadjutare, licet ex verbis Baronii *anual.* tom. 4. an. 325. n. 35. ubi ait: S. Athanasius, agens contra *Arianos*, quosdam receisset Sanctos Episcopos magis nominis, viros *Apotolico*, fidei Catholica defensores, & ex hist. ejusdem Concilii, in qua legitur: *Convenerant autem, præter innumerabiles Diaconos, ac Presbyteros, Episcopi numero trecenti, & octodecim, viri & viræ sanctitate plane admirabiles; de quibus B. Ambrosius ad Gratianum Augustum: trecenti, inquit, decem & octo Sacerdotes tamquam Abrahæ electi iudicio, consona fidei virtute viatores, velut trophæum totius orbe subactis perfidis, extulerunt.* Tandem Menologium Græcicum 29. Maii habet: *Quarto kalendas Junii commemoratio Sanctorum Patrum, qui in urbe Nicæa primò in Synodo adversus Arianum celebrant.* Cum autem an. 325. hoc Nicænum Concilium fuerit celebratum? eo anno nostrum Capitonem doctrinâ, ac morum sanctitate floruisse non ambigendum. Cujus autem sedis in Sicilia Episcopus fuisse ignoratur, ut Caetanum cit. pag. 271. & Pirrus lib. 2. *Siciliæ Sac. not.* 12. pag. 463. Quamvis autem Carolus Morabitus tom. 1. *anual. Eccl. Messan.* pag. 281. & 295. & cum eo Ioseph Ambrosius in *sollemn. Epistola Mariana* pag. 469. Messanensem Archiepiscopum prædicet, sanctitate, ac miraculorum gloriâ conspicuum: & pag. 299. extrema clausula puret

an. 340. attamen hoc sine auctoris testimonio protulit: immò contra Messanensium Scriptorum mentem, qui inter Præfules Messanenses Capitonem non admittunt. Hic, Ragusa, qui in *Elogiis Siculor.* pag. 71. Morabitum dequitus, Archiepiscopum Messanensem, enuntiaverat; in *Sicil. Bibl. Vet.* pag. 63. non Messanensem Archiepiscopum, sed Siculum Episcopum fuisse rectius putavit. Scripsit Capito teste Caetano cit. pag. 270. & ex Athanasio

contra *Arianum.*

CARCINUS Agrigentinus Poeta Tragicus celebris ex Suida tom. 1. pag. 1374. Raphael Volaterrano *anthrop. lib.* 14. Lascari apud Maurolycum *hist. Sicil. lib.* 1. pag. 21. Goltzio in *bist. post. Sicil.* pag. 89. Gyrardo de *Poet. bist. dial.* 7. pag. 271. aliisque at Lærtius lib. 2. in *vita Æschini*, Comicum Poetam fuisse ait, ac unâ cum Æschine vixisse apud Dionysium tyrannum, donec à Dione expelleretur. Diodorus Siculus lib. 5. n. 5. scribit, quod sæpius Syracusæ profectus, cum civium studium in sacris Cereis perpendisset, poema de Cerere Proserpinam perquirete scripsit. Carcini meminit Aristoteles in *Rhetor.* & in *Ethic.* ubi Eulistratus apud Gyrardum cit. & Joseph Barberius de *miseria Poetar.* pag. 44. tradunt, quod cum fabulam meditaretur, serpentis morsu affectus, ex venenato icu decessit. Carolus Stephanus in *dist.* pag. 587. clausisse, ait, paulò ante Philippum Macedonem, fabulas docuisse 98. ac ex eo proverbium ortum: Carcini poemata, de his, quæ obscurè, & enigmatica scribuntur. Sed ut bene observat Crallus de *Poetis Græcis* pag. 102. nostrum Carcinum cum Atheniensis confundit, coniungit ætatem invertit: etenim proverbium: Carcini poemata, Atheniensis Carcinio adscribitur ex Gyrardo cit. pag. 272. Suida tom. 1. pag. 276. Crallus cit. pag. 103. aliiq. Atheuiculis claruit sub Philippo Macedone olymp. 100. ex auctoribus cit. nosse verò gratè Dionysii minoris Syracusarum Tyranni, qui olympi 109. è Sicilia expulsum est. Hinc in errori lapsi sunt Volaterranus cit. Leander Alberri in *Insulis* pag. 54. Jo: Felix Astolfus in *addit. ad Lærtium* pag. 75. Ravinius *Tex. in offic.* & Hofmannus *lex. tom.* 1. pag. 375. qui idipsum, quod Stephanus tradidit. Vossius de *Poetis Græcis* cap. 7. pag. 48. & 49. eodem tempore Atheniensem, & Agrigentinum floruisse putavit enim, quod cum Æschine Socratico apud Dionysium majorem claruit, qui olymp. 103. decessit. Scripsit Carcinus

Tragædiæ XCIII. ex Stephano, Volaterrano, Alberto, Astolfo, & Hofmanno: at ex Lascari, & Goltzio XVI. ex Bonifacio *bist. Sicil.* par. 1. lib. 2. pag. 30. XIII. Matthæus Silvagnus de *trib. Peregrinis* cap. 46. pag. 171. *Tragædiarum* numerum ad CL. extendit. Gesnerus in *Biblioth.* pag. 135. ad CLX. sed nostrum cum Atheniensis confundit, qui teste Suida, Gyrardo, & Patrio *Pætr. dec. bist. lib.* 1. pag. 91. *tragædiæ* edidit CLX. Nostri Carcini *Tragædiæ*, cui titulus: *In senet, qui puellas uxores ducunt*, citat Athenæus lib. 2. apud Gyrardum cit. pag. 272. & ex *Tragædiæ*

Cere-

Cereris fragmentum exhibebit Diodorus Siculus loc. cit. & Natalis Comes *mytholog. lib. 5. cap. 14.*

CAROLVS AMICVS Panormitanus sacerdos, vir doctri- & ac morum integritate insignis. In Panormitano Clericoatui Seminatio exceptis literis operam dedit, & absoluto studiorum curriculum Doctoris insignia accepit. Primum Cathedralis Panormitanæ Ecclesiæ Beneficiatus, inde Canonicus titularis, Magnæ Vineæ vocatus, tandem an. 1686. ejusdem Ecclesiæ Canonici enituit. Ornamentum ipsi addidit sacræ eruditionis copia, & sacrorum rituum studia, in quibus fuit versatissimus: ideoque eo instante Sacra Rituum Congregatio Decretum in una Cordubensis, & Neapolitana 3. Septembris 1673. de Officio, & Missâ Septem Dolotum B. Mariæ Virginis revocavit, edito Decreto 4. Martii 1673, quo statuit eo in festo adhibendum colorem album, in Officio dicendum, *Te Deum*, & in Missâ, *Gloria in excelsis*. Ob vite probitatem ab omnibus veneratus claruit, præsertim ab Archiepiscopis Panormitanis; egregias namque coluit virtutes, quas Dominus laborum igne expiatis voluit. Decessit Panormi 3. Novembris 1687. & Canonicorum sepulture traditus est. Edidit italicè

Vita del P. Filippo d' Amico Prete secolare. Panormi typis Josephi Bilagni 1651. in 12.

Bilancio spirituale dell' Anima, in cui si tratta d' esercizio, meditatiom, e discorsi, adornati con devote curiosità tanto della Divina Scrittura, quanto ancora della Mistica Teologia. Ibid, apud Dominicum de Anselmo 1671. in 4.

Per annos 23. edidit etiam Ordinem recitandi Divinum Officium, Missæque celebrandi, servandum singulo anno ab omnibus Ecclesiasticis Panormitanæ Ecclesiæ, ejusque Diocesis.

CAROLVS ANTONIVS CONVERSANVS Leontinus, Marcelli Conversani celeberrimi jurisconsulti filius, vir patrio genere ortus, Baro Scarpelli, & juris utriusque Doctor. Doctrinâ insigniter instructus pluries in patria sedet Judex, & Leoncini Senatus Consultorem egit. An. 1650. Orator missus est à patria ad Joannem Austriacum Siciliæ Proregem Messanæ degentem, & Catanæ ad Ansellu Gufmanum Castri Roderici Marchionem etiâ Siciliæ Moderatorem, pro arduis rebus agendis, ac patriæ privilegiis propugnandis. Eruditione claruit, in historiis versatissimus. Obiit Leontini 14. Septembris 1690. ætatis circiter 73. & in Ecclesia S. Francisci Paulani sepultus est. Edidit

Ætheream Leontinorum Gloriam, sive ejusdem Orbis Sanctorum, Beatorum, & aliorum summiomniâ illustrium elogia, narrationibus expolita, Catanæ ex typograph. Bilagni 1685. in 4.

Prælo parabar, Historiam Leontinam.

CAROLVS ANTONIVS GALLELLA Messanensis vir in Divinis literis, Sanctorumque Patrum libris versatus. Claruit anno 1643. quo in lucem emisit

Patram intelligentiam super Textum Evangeliorum ad dubiorum solutionis formam redactam. Tomi primæ. Genæ typis Io: Mariæ Fatroni 1643. in 4.

CAROLVS BASTONE Palormitanus Soc.

Jesu, vir in quo magna ingenii vis, eximia modestia, & in concionibus non vulgaris eloquentiæ facultas effulserit. Magna cum laude in præcipuis civitatibus Ecclesiæ egerit. Dum Rectoris munere tangebatur in Collegio Netino, ibidem apoplexiâ correptus obiit 25. Decembris 1669. at ipsius eruditionis, ac virtutis fama adhuc superstes vivit. Ipsum laudat Placidus Reina in *notis. bist. Messanæ par. 2. p. 60.* Edidit italicè

L'entrata solenne, Discorso detto nel Duomo della gratissima Città di Caltagirone, celebrandosi la prima volta la festa di N. Signora della Lettera l'anno 1660. Catanæ apud Vincentium Petronium 1660. in 4.

Il simulacro della Fede discorso per le Glorie di S. Corrado. Panormi apud Domin. de Anselmo 1662. in 4.

CAROLVS BELLEUS Ragusanus Ord. Min. Conventualium S. Francisci. Vir doctrinâ clarissimus, Philosophicis, ac Theologicis scientiis insigniter excultus, ecclesiasticæ celeberrimus, poeta hand ignobilis, & politioribus literis ornatissimus. Anno 1568. Siculam Provinciæ rexit. Magna cum nominis fama, ac ingenii subtilitate Philosophiam, ac Theologiam docuit multis in locis, præsertim in publicis Catanæ, & Senarum Academiis: tandem in celebri Patavino gymnasio ab anno 1575. Methaphysicam professus est. Ibi etiam Monacis S. Mariæ de Monte Oliveto Scoti formalitates explanavit ac Literatorum benevolentiam, amoremque sibi conciliavit, ut Francisci Piccolomini, Archangeli Mercenarii, Jacobi Zabarella, Nicolai de Oddis, aliorumque doctrinâ celeberrim. Obiit Patavii anno 1580. Hujus nomenit Philippus Cagliola in *manif. Provincia Sicilia Ord. Min. Convent. explan. 2. manifest. 7. pag. 40. & expl. 3. manifest. 4. p. 128.* Possévinus in *appar. sacro tom. 1. pag. 296.* Joan. Franciscus in *Biblioth. p. 543.* & Jacobus Philippus Tomassinus in *gymnasio Patavino lib. 3. cap. 7. pag. 289.* A Joan. Clesio inter illustres viros recensetur in *Eleuch. viror. liter. pag. 426.* Edidit

De secundariâ Intentionum Natura Tractatû. Venetiis apud Franciscum de Francis 1589. in 8. opus posthumum editum à P. D. Nicolao Oddo Patavino Monacho Olivetano, qui in epistola nunciatoria ad Sixtum V. Pontificem Max. magnopere Bellei doctrinam, ac ingenii subtilitatem extollit: ac aliud opus Bellei imprimendum promittit, cui titulus: *Formalitates*, quod non vidit, & forsitan ineditum delitescit. Edidit italicè

Dialogo per la Gerusalemme di Torquato Tasso. Venetiis apud Aldum, ex Possévin.

Carmina varia, ex eodem.

De multiplici sensu Sacre Scripturæ Tractatus. Possévinus ait, hoc prælo tunc subijciendos.

CAROLVS BERGALLVS Panormitanus Ord. Minor. Conventualium S. Francisci, vir in scholasticis studiis versatissimus, Sacræ Theologiæ Magister, ac studiorum Regens Monopolis, Messanæ, Neapolis, & Assisi, ubi Philosophiam, ac Theologiam summa cum laude docuit. Ecclesiæ meritiis egit, eloquentiâ gravitate, ac corporis macie præclarus: hinc non sine plausu Conjunctiones quadragesimales habuit in Sicilia, Bononiæ.

gna, & alibi. Siculam Provinciam gubernavit, Provincialis electus anno 1657. ac Custodis munere Panormitanum Cœnobium S. Francisci rexit anno 1651. 1664. 65. & 66. ac prudentia, & in rebus agendis dexteritate commendatus. Obiit vir sane doctus Panormi die 17. Novēbris 1679. Hunc laudat Joannes Franchinus in *Bibliophila*. p. 143. Edidit

De objecto Philosophia. Perusæ 1649. in 4. Scripsit etiam ex Franchino cit. quæ sequuntur, totumque censura fuit Theologia demandata; an verò typis commiserit nescit, nec ego vidi, sunt autem

Poesis miscellanea.

Tyrocinium Medicae facultatis. Italice

Davidlæ Poema Eroico.

CAROLVS CARRERA Drepanitanus Sacerdos, vir pietate insignis. Edidit italicè

Mazzetto di fiori spirituali. Panormi apud Augustinum Bosium 1658. in 16.

CAROLVS CARVSVS Agrigentinus Juris utriusque Doctor, annum agens 15. Doctoris lauream accepit Messanæ. Doctrinâ exornatus causarum patrocinium cum laude suscepit; & multa tum in Patria, tum extra honorificè obiit munia, septies enim in Agrigentino foro præfuit Iudex, & in omnibus etiam finitimis Oppidis. Non raro Syndicatoris munere functus, & Proregum Siciliæ, Magnæ Regiæ Curix, & Inquisitorum Siculorum Iussu magni momenti negotia tractavit. Apud Ignatium Amicum, & Ferdinandum Sanchez Episcopos Agrigentinos Fiscī Patronus, & Assessor; Magnæ Regiæ Curix, & Regiæ Monarchiæ Pauperum Advocatus, & in eadem Monarchia etiam Fiscī Patronus electus est. Messanæ in Regiæ, ut vocant, Audientie foro Iudex constitutus; aliisq; munibus prudentiâ, & doctrinâ persuasus, sui æstimationem apud Regni Dynastas, ac doctos excitavit, Obiit in oppido Terranovæ in Sicilia 25. Novēbris 1690. Ipsū laudat Petrus Toguolettus in *Paradiso Seraphico* p. 1. l. 5. c. 1. pag. 570. Lucubrationes ab ipso æditæ, hæc sunt.

Praxis circa modum procedendi in Criminalibus super Ritu Regni Siciliæ, non minus utilis, quàm necessaria, cum Additione P. J. D. Josephi Caruso Auditoris filii. Panormi apud Petrum Coppola 1655. in fol. iterum apud eundem 1663. in fol. apud Dominicum de Anselmo 1663. in fol. & typis Thomæ Ajccardo 1705. in fol.

Sylva Terminorum, seu temporum judicialium prædictibilium, ac usui frequentissimum. Ibid. apud Dominicum de Anselmo 1661. in fol.

Glossæ dilucidæ, ac perutile Commentarium in Constitutiones Pragmaticales Dneis Sermones hujus Siciliæ Regni olim Proregis. Ibid. apud eundem 1679. in fol.

Votum in causa propria. Ibid. apud Petrum Coppola 1655. in fol.

Votum decessum in materia electionis Prælati Regularis. Ibid. typis Dominici de Anselmo 1664. in fol. Italice verò ad fovendam pietatem

Modo facile di fare l'oratione mentale. Ibid. apud Coppola 1651. in 12.

Esercizio spirituale da farsi ogni giorno per considerarsi il Cristiano nella gratia di Dio. Ibid. apud eundem 1660. in 12.

Punti da meditaris nella Novena dello Spirito Santo. Ibid. apud eundem 1660. in 12.

Edenda reliquit m. ss.

Glossæ terminum secundum Sylva Terminorum Tomum secundum. Sylvam Catechismum.

CAROLVS CIRINVS nobilis Messanensis Soc. Iesu, natus anno 1580. adolescens Deo se dicavit in Societate. Vir solidæ virtutis, qui morâ candorē, & inculpatam vitæ rationem, cum grata quadam animi hilaritate copulavit. In eo effulsit obedientia singularis, paupertas eximia, ac ceterarum virtutum nexus. Sacrâ eloquentiâ valuit; ideoq; magna cum laude in præcipuis Siciliæ civitatibus concionatus est cum plausu, ac fructu. Obiit Messanæ in domo Professorum 17. Aprilis 1641. Edidit italicè suppressio nomine

Oratione funebre per l' Illustriss. Arcivescovo di Messina Andrea Mastrilli. Messanæ apud Io: Franc. Bianco 1634. in 4.

In Bibliotheca Domus Professorum Societ. Iesu Messanæ asservantur m. ss. ejus *Conciones Quadragesimales.*

CAROLVS FICAROLA Panormitanus claro genere natus, poeta non vulgaris, paulo post celeberrimum Antonium Venetianum floruit nō sine laude; egregiam enim æstimationem promeritus est inter Siculos Poetas, qui vernaculâ linguâ cecinerunt. Hunc laudant Vincentius de Ioanne in *Panor. triumph.* pag. 126. & Ioseph Galeanus in *Musis Sicul.* par. 1. pag. 121. ubi ipsius invenies Siculâ linguâ

Canzoni Siciliane. Panormi apud Bazum, & Portamnovam 1645. in 12. & apud Iosephum Bisagnium 1662. in 12.

Canzoni Siciliane Barlesche. in eisdem *Musis, Parte Tertia.* Ibid. apud eundem 1651. in 12.

CAROLVS FINAMORE Panormitanus, pingedi arte peritus, ac poeta egregius, de quo Ioseph Galeanus in *Musis Siculis* par. 2. tom. 1. pag. 113. ibiq; Caroli habes Siculâ linguâ

Canzoni Siciliane. Panormi typis Decii Cyrilli 1647. in 12. & apud Iosephum Bisagnium 1662. in 12.

CAROLVS GALLUCCIUS Messanensis Iosephi Gallucci mercatoris Calabri ex familia Neapolitana filius, in lucem editus est 24. Ianuarii 1633. Literarum studiis deditus, Medicinæ laureâ accepit Messanæ anno 1656. & inter Messanensis Collegii Medicos recensitus est. Vivit nunc doctrinâ clarus, ac apud doctos magnâ æstimatione eminens. Edidit

Medicinam completam ad Galenistarum mentem in duos divisam Tomos, in primam totam continentem Theoricam, partemque Praxim, & in secundam totam habentem praxim. Tomum Primum. Messanæ typis Viucentii de Amico 1705. in 4.

CAROLVS GIACONIA Panormitanus Ord. Clericorum Regularium Minorum, natus anno 1612. à pæneris unguiculis humanioribus literis dicatus, ingenii præstantiam patefecit. Eximia indole

Adole munitus Anno ætatis quinto clericalem habitum suscepit, quo usque ad 13. ætatis annum fuit insignitus: anno verò 1635. Ordinem Clericorum Regularium Minorum amplexus est Romæ, ubi solennia edidit vota, & studiorum curriculum confecit. Ob ingenii sublimitatem egregiâ doctrinâ instructus, magnam nominis famâ, cum singulari æstimatione sibi comparavit. Anno ætatis suæ 19. coram Urbano VIII. Pontifice Max. die Circumcisionis Dominicæ Orationem habuit in Sacello Vaticano, quam eo oblectamento excepit Pontifex, ut iusserit anno sequenti eadem die (Clericis Minoribus additâ) iterum peroraret, ut effecit, & ab ipso Pontifice in approbationis significationem nonnullis favoribus fuit cumularus. Ab anno ætatis 19. quinquennio Ordinis sui sodales Rhetoricam docuit: anno verò ætatis 22. dum adhuc Rhetoricæ præcepta traderebat, Philosophiam iisdem explanare cepit. Inde in Caranensi gymnasio quadriennio publicè Philosophiam tradidit. Ab anno 1645. Neapoli in Collegio S. Iosephi Ordinis sui sexennio Philosophiam professus est. Anno 1650. Theologiæ Lector in Cœnobio Romano constitutus, singularem ingenii opinionem assequutus est: & ex ejus schola permultæ doctrinæ præstantes prodierunt. Triennio ab anno 1653. Romæ in Collegio de Propaganda Fide, haud minori laudem censu publicè Philosophiam explanavit. Hinc exigentibus promeritis ad nonnulla honorifica munera fuit vocatus, præsertim in Tribunali Sanctiss. Inquisitionis Siciliæ Consultoris, & Censore munere cohonestatus: plures Romanæ Provinciæ domos rexit, & anno 1654. totius Religionis à seceretis electus est. Hoc in munere dum esset, & contagiosa lues Romæ grassaretur, noster Carolus charitatis ardore accensus, vitam in proximorum obsequium exposuit: & humiliter omnibus charitatis officiis morbo infectis ministravit: sed divina ope illesus servatus est. Anno 1660. Serenæ Marchionissæ ab Ordinis Generali enixe efflagitavit, ut Carolum sibi concederet, intercedentibus tribus S.R.E. Cardinalibus sanguineis, ut ejus secundogenitum filium D. Franciscum Serrajuxta spirituales regulas informaret, & philosophicis disciplinis erudiret: quod apud Massim Carraræ cum insigni adolescentis profectu effecit. Eloquentiâ claruit: ideoque non modò per totum anni curriculum ejus sermones Romæ, & Neapoli non vulgari plausu audiri: verum etiam conciones eloquentiâ, & eruditione referatas habuit in cinerali ijunio Romæ, Panormi, Florentiæ, Senis, Bononiæ, Genuæ, Neapoli, Catanæ, & alibi magnâ cum auditorum frequentia, ac literatorum approbatione. Panormi copiosè eruditi omnes, ut libellû poeticis encomiis cumulatim ediderint, hoc titulo prænotatû: *Poesie Latine, e Toscano in lode del M. R. P. Carlo Giacomo de' Cl. Reg. Minor.* Panormi apud Petrum de Isla 1649. in 8. & iterum electus ut denuò in Principe Templo Panormitano cursum Quadragesimæ concionando perageret, obitus

mors, quæ illi supervenit Catanæ anno 1668. magno cum literatorum dolore, à quibus ob eruditionem, doctrinamq; magnâ veneratione prosequeretur. Est hujusce scriptoris mentio apud Alphonsum Salvem in *prosp. pag. 249.* & Honorium Dominicû Caramella in *Carminum juvenilium centuria pag. 22.* Edidit italicè

Panegirici Sacri Tomo Primo. Romæ apud Franciscum Monetam 1652. in 12.

Zodiaco Eucharistico, dodeci Sermoni del Santiſſ. Sacramento dell'Altare. Romæ apud Michaelæm Cortellinum 1655. in 8.

Reliquit sub prelo Caranensi

Il Cittadino Celeste, quod opus auctoris mora interrupit. Reliquit etiam jam typis parata hæc alia m. ss. quæ in Bibliotheca S. Michaelis Archangeli Cl. Reg. Minorum Catanæ servantur: nempe

Philosophia Tomos duos.

Theologia Scholastica Partem primam & secundâ.

Resolutiones Morales. Italicè

Panegirici Sacri tomi due.

Grammatica della lingua Toscana.

CAROLUS DE GRASSIS Panormitanus Juris utriusque Doctor, doctrinâ, & ingenio clarus: causarum Patrouum eâ felicitate peregit, ut doctissimorum hominû laudem simul, & invidiam exciteret. Obiit circa annû 1617. Laudatur à Franciscò Baronio de *Mact. Panorm. l. 3. pag. 120.* & Io: Bap. Riccio *Chron. Refor. s. 4. ind. 2. p. 211.* Edidit

Tractatum de exceptionibus ad materiam statuti extenditis omnes exceptiones. Venetiis apud Nicolaum Misserinum 1601. in 4. & iterum apud eundem 1693. in 4. tertio Panormi apud Jo: Baptistam Maringum 1609. in fol. & Maspurgi 1602. in 8. ex Fontana in *Bibliotheca legali pag. 442.* In errore lapsus est P. Augustinus Oldoinus, qui in *Athenas Romano pag. 160.* ab homonymia deceptus, hoc opus Carolo de Grassis Bononiensi S.R.E. Cardinali adscripsit, cum ex ipsa operis fronte, nostri Caroli factum esse, clarissimè pateat,

Tractatum de effectibus clericatus, in quo præter Ecclesiasticam Jurisdictionem, & Clericorum privilegia, omnes se resus ad materiam pertinentes eruditissimè declarantur, & resolvuntur. Panormi ter apud Io: Baptistam Maringum 1617. 1622. & 1630. in fol. Venetiis 1638. & 1654. in fol. ex cit. Fontana pag. 443.

Tractatum de effectibus amicitia. Panormi apud Io: Baptistam Maringum 1617. in fol. & iterum apud eundem 1622. in fol.

CAROLUS DE GREGORIO nobilis Messanensis, vir sanè egregius, qui laudem haud exiguam promeruit, in ipso enim præclariora cumulatâ effulere, quæ equitem undique spectabilem constituent. Eques Ordinis militaris Messanensis fuit, à Stella vocatus, in qua Principem egit. Quinque Messanæ Senatoris munere functus est: bis ad pertractanda patriæ negotia orator missus ad Philippum IV. Catholicum Regem, ut etiam ad Joannem Austriacum Siciliæ Proregem. A Philippo Rege memoratò Marchionis Fogii Gregorii

gorii titulo fuit insignitus, ex privilegio dato 27. Julii 1663. Illutrocia attamen conomia accepit à literarum studiis, quæ inter publicas, ac domesticas curas magnopere cõsist. Hinc non modò Poeta, & Orator fuit egregius, verum etiam literatorum Mæcenas, eximius in eo ad promovendas literas studium singulare cõstituit: ideoque anno 1639. Aca'demiam Messanensem, cui Officinæ nomen, excitavit, quam in proprias ædes honorificè excepit, ac semper fovit usque ad annum 1678. eum inter belli calamitates efuscia est. Ipse verò Carolus reliquâ patriâ Venetiis, & Romæ inter xvi sui literatos, non sine ingenii, & eruditioris laude, vixit. Tandem circa annum 1695. Romæ decessit. Hujusce laudes leges apud Leonem Allatum in *epist. nuncupatoria poetarum antiquæ*. Ioannem Franciscum Loredanum in *epistolis* par. 2. pag. 119. 120. 444. & 458. Aprosium in *Vigintiannum in libro Grilloa* pag. 504. Ioannem Vigintiannum in *epist. nuncupatoria poetarum antiquæ*. Reinam par. 2. lib. Messan. pag. 540. Sempertum Iconolog. M. V. lib. 1. pag. 38. & lib. 5. pag. 644. Franciscum Guelli in libro *Stravaganza liriche degli Accademici della Fucina* par. 3. pag. 227. Sci. H. Henricum in *Carmin. edit. Messana* 1653. pag. 668. & P. Dom. Arganantium in *pompis festivis* pag. 138. Edidit italicè

Poesie, in libro: *Poesie vulgari degli Accademici della Fucina* par. prima. Messanæ apud heredes Petri Brea 1656. in 12.

Poesie, in libro: *Poesie terza di dette Poesie*. Neapoli typis Egidii Longo 1659. in 12.

Poesie, in libro: *Stravaganza liriche della Fucina Parte prima*. Bononiæ apud Jo. Bap. Ferronũ. 1642. in 4. & *Parte terza*. Neapoli apud Sebastianum Alecci 1661. in 12.

Poesie, in libro: *Duello delle Muse degli Accademici della Fucina Trattamentino Terzo, Quarto, & Quinto*. Neapoli apud Andream Colicchiã 1670. & 1671. in 4.

Discorso quanto sia lagrimevole, e misistrabile ogni etã dell'buono infelice. in libro *Prose della Fucina libro secondo*. Neapoli apud eundem 1669. in 4.

Discorso nelle Commemorazione de' Defonti Accademici della Fucina. Ibidem.

Si deservire il Secolo presente, discorso, in libro primo cyusdem operis. Monteleoni apud Dominicum Antouium Ferrum 1667. in 4. pag. 317.

Si spieganò i pregi del color pallido in un bel volta nella gara della Rosa, della Viola, Discorso. Ibidem.

CAROLUS JAN LONGUS Montycensis Iuriscõsultus Doctissimus, & in patria Iudex. Obiit Panormi circa annum 1610. Ipsius cum laude meminit Placidus Carafa in *Motua illustr.* pag. 98. & *Virtù not. Eccl. Syrac.* pag. 255. Edidit *Recreationem Juris librum primum*, Messanæ ex officina Petri Brea per Laurentium Valla 1605. in fol.

CAROLUS JOSEPH CICALA Erycinus Sacerdos S. T. Doctior; prima doctrinæ alimenta in Seminario Mazarenfensi traxit, ac egregiè eruditus, Canonicus Ecclesiæ Mazariensis electus est. Romam profectus ibi diu vixit, & ab Urbano VIII.

Pont. Max. in insula Cretæ Apostolicus Missionarius constitutus; Romam regressus, grassantes contagiosa lue, ab Innocentio X. Valetudinariis peste affectis præficitur, ubi contracto morbo, decessit Romæ anno 1656. Multa scripsit, sed tantummodo typis tradidit italicè

Successi della Camera. Romæ apud Ludovicum Grignanum 1646. in 4.

CAROLUS LATIUS Alcamensis Sacerdos, natus parentibus ex præcipuis Alcamæ civibus 3. Julii 1613. Aliquando in Societate Iesu strenuè literis operam dedit; quæ egressus doctrinæ profunditatem in gravioribus scientiis detexit: hinc emeritum Doctioris lauream Philosophiæ, Theologiæ, & Iurisprudentiæ obtinuit, ac eximii veneratione fuit oppidò prosequutus. Tribunalis Sanctiss. Inquisitionis Commissarium egit, ac ipsi plurium Ecclesiarum visitatio ab Episcopis Mazariensibus fuit demandata, quibus gratissimus vixit: à morum integritate, doctrinâ, ecclesiastica eruditione laudatus. Obiit Alcamæ 14. Decembris 1667. & in Ecclesia S. Olivæ in sacello Sanctiss. Crucifixi sepelitur. Laudatur à Balthasare Falsaperla in *suis carminibus* pag. 159. & à Placido Reina in *not. hist. Messan.* par. 2. pag. 60. Multa scripsit, sed tantummodo edidit

Bulle Cruciatæ absolutissimam dilucidationem, divisam in tresdecim disputationes, & quinquaginta quæstiones, in quibus difficultates 522. dissolvit, ac dilucidè enodantur. Panormi typis Petri Isola 1657. in fol.

Aquilam Triumphantem, seu triumphum Marianum, opus absolutissimum, in quo sacrarum scripturarum oraculis, omnium Patrum, Doctorumque testimonii, omnium fidelium plausu, vividissimè rationibus evincitur, demonstratur, concelebratur mystica Aquilæ Triumphus de Stygio Pythone Originalis Peccati in ipsomet sine Conceptionis instanti. Ibid. apud eundem 1663. in fol.

Compendium totius dilucidationis in quatuor Cruciatæ Anllas, nempe communem, lalluciniorum pro Ecclesiasticis, Compositionis, & Defualiorum. Ibidem apud eundem 1664. in 12.

Ex Hispana lingua Italicam fecit Opellam, cui titulus

Antidoto presioso contro il Peccato Mortale del gran serco di Dio P. Luigi Lanza della Compagnia di Gesù tradatto dal Castigliano nell' idioma Italiano. Ibid. apud Petrum de Nola 1678. in 24. & pluries prodit Panormi.

CAROLUS LOMBARDUS Panormitanus, Societatis Iesu institutum amplexus est Panormi 3. Octobris 1633. Præter humaniores literas, Philosophiam Panormi, ac Theologiam Syracusis docuit. Vir sanè illustis; eximiam enim animi demissionem, cum ingenii sublimitate mirificè copulavit. Ob egregias virtutes omnibus gratissimus, cuius desiderium adhuc inter Societatis Patres vigeat. Pissimè obiit in Collegio Panormitano 14. Aprilis 1665. Post mortem cuiusdam sodali Societatis se spectabilem fecit, quem certiorum fecit, tantummodo expandens in purgatorio igne penam de levibus querimoniis ob

aquam

aquam hanc satis refrigeratam nive, ut ad Paradisum gloriam evolveret. Edidit.

Decadem Philosophicam, seu Conclusiones ex decem pragmaticis, quas in aula Collegii Panormitani Soc. Jesu defendit Sebastianus Giusinus. Panormi typis Perri de Iola 1654. in 12. Italicè.

Vita del P. Antonio Bellavia della Compagnia di Gesù. Ibid. apud eundem 1664. in 8.

Vita del P. Pietro Cottone della Compagnia di Gesù. m. s. hanc citat Sylvius Tornamira in prodigiis Enchar. pag. 5. & 610. & in centum vocat. pag. 239.

CAROLUS MACCAGNONE Mazarenis Iurisconsultus insignis, Balchassaris, pluribus Magnæ Regiæ Curie Judicis, Filius, Baro S. Caroli Scriptis.

Allegationes apud Franciscum Magretti dec. 3. post obitum. ad pragmat. Ducis Semoneta, ubi laudatur.

CAROLUS MANCINUS Catanensis publicus in patria tabellio, & à Secretis Cataqensis Magistratus, cujus etiam negotia procuravit. Politiaribus literis excultus claruit, obiit: Catanz. Mens. Mail 1683. Edidit Italicè.

Narrativa del Fucio ufito da Moogibello il dì 12. di Marzo 1669. Messanz apud Josephum. Bilagnum 1669. in 4.

La S. Agnès Tragedia. Caranz 1673. in 8.

Repudio della Verità Drama Musicale.

Edenda reliquit hæc alia Italicè m. ss.

La S. Agata Drama Musicale.

La S. Lucia Opera Tragica.

CAROLUS MARIA PIAZZA Panormitanus Soc. Jesu, vir ingenio, & eloquentiâ clarus. Nunc vivit, ac studiis impigre operam dat. Edidit Italicè.

Vita, e Virtù del Venerabile Servo di Dio P. Gaspare Paranzino Naresse della Compagnia di Gesù primo Missionario della Sicilia. Panormi apud Josephum Gramignanum 1702. in 8.

CAROLUS MARIA PICA Panormitanus Societatis Jesu, natus 21. Augusti 1659. Societatis institutum anplexus est 27. Octobris 1675. in qua solemnità dixit vora 2. Febr. 1693. Exacto studiorum eutriculo, tum humaniores literas, tum Philosophiam docuit. Exinde cum oratoris facultati ingenii vires devovisset, summa cum eloquentiâ laude, plausuq, condecoratus est in cenerali jejuniu Panormi, Messanz, & in præcipuis Siciliæ Civitatibus. Dum in dies magis, magisq, proficiebat, Drepani decessit 14. Februarii 1703. Ipsum laudat Nicolaus Maria Scilavus in Funebris Pompa pro D. Joanne de Joanne pag. 75. & 77. Edidit Italicè.

L'Apologia della Vergine per l'affetto più singolare mostrato a' suoi Messinesi nella sua Sacra Lettera. Panegirico. Messanz typis Matthæi la Rocca 1700. in 4.

La Morte Trionfata dalla Pietà, e dal Valore dell' Ill. & Eccel. D. Gio: di Gio: Gran Priore di Messina, e già di Harlesta, Capitan Generale della Squadra. Gerolimimana &c. Oratione funebre. Ibid. apud D. Antonium Masci 1700. in 4.

La Celosia del Dicio Amore dall' Innocenza della

B. Lucia Vergine Caltagironefe pienamente appagata ne' suoi rigori. Panegirico Sacro. Panormi typis Josephi Gramignani 1701. in 4.

CAROLUS MARIA VIGINTIMILLIUS Panormitanus clarissimo genere natus 20. Augusti 1706. ex Comicibus Vigintimilli, & Colleiani, Domini Craretis, & Baroibus S. Stephani. A teneris unguiculis cum literis operâ dedidit magno animi ardore, ob singularem ingenii felicitatem ad absolutissimum doctrinæ fastigium pervenit. Non modò Philosophicis, ac Theologicis studiis instructissimus, verum etiam & aliis omnibus scientiis egregie ornatus claruit. Adhuc adolescentiam non excesserat cum non sine magna sapientum admiratione, & plausu publicas Theologicæ theses in aula Collegii Panormitani Soc. Jesu strenuè propugnavit. In Mathematicis disciplinis usque ad miraculum versatus, has amicis suis, oblectamenti gratiâ, explanare consuevit, qui ab ejus doctrina eruditi, doctissimi evasere. Ingenii sui acie multa primus adjuvenit, primulque docuit, adeo ut vero non abecasse scimus Marianum Valguaracram, qui Carolum Panormitanum Archimedeum vocavit. Ad eum etiam à longinquo veluti ad oraculum, in dilectissimis hujus scientiæ questionibus convolabant. Ab amicioribus literis etiam laudatus, Oratoris, & Poete gloriam non vulgarem, obtinuit: oratoria, ac poetica ingenii monumenta tum Latina, tum Etrusca magnâ cum laude, exceptâ in Receptorum Academia, quam & illustravit, & patrocinio suo fovit, in ea que Principem egit. Literati verò omnes ipsum Mecenatem laudatissimum experti sunt. Antiquitatis studiosissimus fuit, ideoque Palatii sui ædes vetustarum rerum thesaurû dixiles, & numismatarum, statuis, alijsq; rarioribus antiquitatis monumentis undique ornatas. Mirâ valuit prudentiâ ab obitibus innumeris clara, que præsertim an. 16: 1. refudit, cu seviriente Panormi contagiosa lue, lilius oculatissima administratio non parvam Urbis partem incolumem servavit. Proceribus, ac Regiis Proregibus gratissimus vixit, à quibus fuit honoribus cumulatus. A Prorege Alcalâ Duce Propugnaculorû, ac Arcium Siciliæ Visitator Generalis electus, juxta bellicæ artis, ac Mathematicæ leges munivit, ac illustravit: & his à successoribus Proregibus eodem munere colonisatus, multâ ad Regni ruinationem perfectè. Pietate, ac charitate excelluit; hinc pauperum inopiam profusi elemosinis levavit; & Ecclesiam S. Mariz de Monte Serrato, que Panormi extat in area Regii Castrî ad mare, legara ex testamenti facultate, ditavit. Obiit tandem magno literarum dolore 25. Martii 1662. & in memorata Ecclesia sepelitus, ubi è marmore tumulus, ejusque effigies marmorè insculpta conspicitur, cum hac Inscriptione Hispanè loquente.

Fondador desta Igreja D. Carlos Maria Ventimillas Ruiz dell' Illustre familia de los Señores Ventimillas & esse Reyno, docto en todas ciencias, murió a XXV. de Março de M. DC. LXII. siendo Prior de esta Casa Fra Juan Martinez.

Tanto

Tanto viro iusta perfolvit Reaccensorum Academia, in cuius laudem funebrem orationem dixit D. Horarius Alimena vir eruditus 26. Iulii 1662. Eneicis laudibus exornatur à Francisco Baronio in Sicul. nobil. amphitheatro pag. 21. Alphonso Salvo in prof. pag. 41. Honorio Dominico Caramella in epist. nuncup. carminum juvenum, Hieronymo Marranga de Academia syntagma. 6. cap. 6. pag. 187. Daniele Bartolo in libro Terto, e Dritto num. 29. pag. 66. Pirri not. Eccl. Panorm. pag. 90. & Ecclesi. Cepinal. pag. 491. Petro Carrera in memor. hist. Catan. vol. 1. lib. 1. cap. 53. pag. 135. & lib. 2. cap. 2. pag. 135. D. Vincentio Auria in observat. ad Basilium Jo. Bap. de Judice pag. 363. & in hist. Chronol. Proreg. Sicil. pag. 85. Fabio Columna de Plantis pag. 89. Iosepho Galeano in pœslyric. p. 58. Gualterio in Tabul. Sicil. pag. 171. & 19. Nicolao Serpento in admirand. Natura pag. 127. Athan. Kircherius in mundo subterraneo lib. 8. sect. 2. cap. 4. Thoma Bartolino de luce dominum, & Brutorum lib. 2. cap. 12. p. 280. ubi ait, Lampyridum sexum, & generationem omnium primum observasse, Io. Bap. Hodierna in Thaumasia miraculo, cui dicavit. Multa scripsit: quæ edidit italicè hæc sunt.

Oratione nell' Esquie del Sereniss. Principe Emanuele Filiberto di Savoia fatte nel Duomo di Palermo in nome del Regno di Sicilia. Panormi apud Leuicum Cyrillum 1625. in 4.

Dichiaratione dell' Intermedii rappresentati nell' Ancora Comedia, che si recitò in Palermo nelle Nozze del Sign. D. Giulio Agliata Cavalier di S. Jacopo della Spada, e della Sign. D. Antonia Valdina, e Ventimiglia. Ibid. apud Erasmum de Simeone 1606. in 4.

Sc. edit, sed non edidit
Hyperationem de Stella Crinita, quæ anno 1618: apparuit.

De Horologii Tractatum.
Antiqua, & Nova Sicilia Topographiam exactissimam.

Commentaria absolutissima in Cantica Canticorum. in fol.

De Astrologia Tractatum.

Italicè
Oratione nella morte dell' Abbate D. Flaminio Leone.

Discorsi, e lezioni accademiche sopra diverse questioni Filosofiche, Mathematiche, e Geometriche.

De Nativum generibus opusculum m. s. in 4. apud D. Vincencium Auriam Panormitanum.
Scriptis etiam

Hororum variarum rerum. in 4.

Pœsitarum. tom. 1. & 2. in 4.

Antiquarium. tom. 3. in 4.

Philosophatum. tom. 4. in 4.

In Sphæram, in Geographiam, & Astrologiam. scripta varia in 8.

De Physiologia m. s. in 8. apud me.

Ioseph Campanile in Notitiis Nobilitatis not. 9. pag. 232. scribit: nostrum D. Carolum Vingtinnium ad Davidem Imperialem direxisset librum *Quæstionum in Euclidem*: sed in lucem non prodiit. D. Vincencius Auria cit. in observationib. ad Baz-

stillum pag. 363. citat quendam ejus m. s. *Epistolam ad Fabium Columnam*, cujus fragmentum exseribit.

CAROLVS MIRABELLA Mazarenfis V. I. Doctor, causarum Patronus, doctrinâ & ingenio clarus. Vivere desuit Panormi 28. Junii 1681. De eo Mugnòs in Theatr. Genesl. par. 2. pag. 162. Edidit una cum Io. Aur. Joppulo

Allegationes in causa Status Campi Franci. Messanz ex typograph. Jacobi Matthæi 1654. in fol.

CAROLVS MORABITVS Messanenensis Sacerdos, S. T. Doctor, quem à doctrina, & eruditione laudant. Non longè ab anno 1688. Messanz octogenarium decessisse puto. Hunc celebrant Placidus Reina in not. hist. Mess. par. 2. pag. 509. Ansalonus in sua famil. pag. 325. & 337. Edidit *Annalius Protomercopolitana Messanz Ecclesiæ Tomum Primum.* Messanz ex typographia Iosephi Bisagni 1669. in fol.

Duos Florum fasciculos, vel de S. Silvæ patriæ manifestata. Messanz ex typographia Vincenzii de Amico 1688. in 4.

Alia prelo parabat.
CAROLVS MORISCANVS Messanenensis Philosophiæ, & Medicinæ Doctor, ex primariis Medicis Messanz doctrinâ claris. Italicè evulgavit

Il Terchio delle osservazioni della Peste di Napoli nell' anno 1656. Neapoli typis Sebastiani Alecci 1659. in 4.

CAROLVS MVSARRA Messanenensis Sacerdos, Sacre Theologiæ Doctor, Eques Hieropolymitanus ex ferventibus, vir amœnioribus literis ornatus. Musas præcipuè Eruticas coluit: in Academicis Messanenensibus Officiis, & Rectorum a scriptus, & in Panormitana Reaccensorum, ingenii monumenta non sine laude exposuit. Fuit aliquando Messanenensis Magistratus à Secreris. Obiit Augustæ in Sicilia 3. Aprilis 1683. Edidit italicè *La Santa Flavia Representatione Sacra*, Venetijs apud Joannem Guerillum 1652. in 12.

Il Natale della Fucina Poema dramatico: in libro: *Sravananze Liriche degli Accademici della Fucina parte seconda.* Messanz apud hæredes Petri Brea 1655. in 12.

L' Idolatria abbattuta nel Trionfo della castità della Vergine Lucia Nobile Sravananza drama. Ibid. apud Dominicum Costam 1681. in 12. sub nomine Academicis Extincti.

Poesie. in libro: *Poesie volgari degli Accademici della Fucina Parte prima.* Messanz typis hæredum Petri Brea 1656. in 12. & parte Tertiâ eorundem Carminum. Neapoli apud Regidium Longum 1659. in 12. & in libro: *Sravananze Liriche degli Accademici della Fucina Parte Prima.* Bononiæ typis Io. Bap. Ferroni 1642. in 4. & Parte Tertiâ. Neapoli apud Sebastianum de Alecci 1661. in 12.

Rime. in libris: *Duella delle Muse degli Accademici della Fucina Trattenimento Terza, Quarto, e Quinto.* Neapoli apud Andream Colicchia 1670. & 1671. in 4.

Rime. in libro: *Fasosi presagi dell' Accademia degli Abbarbicati per la nascita felice del Principe delle Spagne.* Venetijs apud Bodinum 1659. in 4. Scriptis etiam

L' Enelide

L'Neide di Virgilio in stile drammatico, ex libro: *Stravagante liriche* par. 3. est. pag. 280. ubi ab Antonio Meilana laudatur. Sed in lucem editam non vidi.

CAROLUS DE NEAPOLI Nobilis Panormitanus, Josephi de Neapoli Jurisconsulti eximii, in supremo Italiae consilio Regentis, filius. Elegantissimum Ingenium gravioribus disciplinis, & eruditionum copia excoluit. Græcis, latinisque literis instructissimus effulsit. Adolevens patrem in Hispaniam sequutus, ibi doctrinâ, & eruditione litterarum amorem promeritus est. Philippi IV. Carolici Regis à corona, & eleemosynis fuit, à quo Prioratu S. Andree Plateæ, & anno 1644. Abbatia S. Mariz Nohariz donatus est; multisq; aliis donis sanè cumulasset Rex juxta egregia viri promerita, & permaximum Regis estimarionem, nisi mors nimis acerba spem majorum dignitatum præcidisset: anno enim 1644. Regem sequutus, apud Pragam decessit anno ætatis 31. De eo Nicolaus Antonius in *Biblioth. Hispanæ par. 2.* pag. 358. Abbas Pittus not. *Eccle. Catalan. pag. 102.* & Phil. Magnòs in *Theatro Genol. par. 2.* pag. 239. & 241. Annum ægeus vigesimum secundum, opus eruditione egregium scripsit, cui titulus,

Analytis ad Fastos P. Ovidii Nasonis. Antuerpiæ ex officina Plantiniana Balthassaris Moreti 1639. in fol. in eo ipsius eruditio, & doctrinâ laudibus exornata ab Eufcio Puteano, & Cesare Alexandro Scalæ Abbate in epistolis sibi munto datis. Scripserat etiâ Carolus, sed non edidit *Commentaria ad Cornelium Tacitum*.

Er in commun. ad Ovidium pag. 271. promittebat se intra biennium editurum

Bibliothecam Siculam.

CAROLUS PATERNIONIUS nobilis Catanensis Societatis Jesu, natus 8. Octobris 1613. Societatem ingressus est 7. Octobris 1628. & solemnè quatuor votorum Sacramentum dixit primo Junii 1648. Clarus literis insigniter excoltus, & virum numeris omnibus absolutum diceret, nisi innumeris scrupulorum angustia affectus, vitam omnem usq; ad supernum diem nimis molestem egisset. Obiit Catanæ circa annum 1650. Edidit orationem, quam habuit ad Senatum Panormitanum, hoc titulo inscriptam.

Panormus utriusq; Palladis Regia. Oratio habita in anni Literarii recessu ad Illust. Senatum à Patre Virginis 1643. Panormi typis Decii Cyrilli 1644. in 4.

CAROLUS REGIUS Nobilis Panormitanus Soc. Jesu, in lucem editus anno 1540. in Societatem adscriptus est 1556. In ea gravioribus disciplinis adnotus Philosophicâ, & Theologicâ doctrinâ excelluit. Inter primæ notæ concionatores merito reccusitus, omnia, quæ egregium oratorem constituunt in ipso mirabiliter elucebant. Eo claruit eloquentiæ candore, ac vi, ut quadraginta annorum decursu concionando, usq; ad supremum vitæ terminum, celeberrimi Oratoris famam sibi comparaverit. Ab obitu etiam, numeribus clarus, anno 1579. Procurator elec-

Biblioth. Sicula Tom. I.

tus est à Sicula Societatis Congregatione, ut Romanam Provinciæ nomine peteret, ac magni momenti negotia pertraciaret. Rexit Collegia Panormitanum, & Meulanense; ac Provincialis munere Napolitanam, & Romanam Provinciam, eximia prudentiâ gubernavit. Venerabilem effecere virum eximium pietas singularis, morumq; innocentia. Tandem religiosè vitam absolvit Romæ 8. Octobris 1612. Ejus laudes habes apud *Bibl. Soc. Jesu pag. 132.* Baronium de *Mact. Panorm. lib. 3. cap. 4. pag. 125.* Josephum Barlotta in *sanctis Figliis pag. 310.* P. Dominicum Albertum in *hist. Sicul. Soc. Jesu par. 1. lib. 4. cap. 12. pag. 365. cap. 14. pag. 377. lib. 5. cap. 1. pag. 423. & lib. 6. cap. 1. pag. 552.* Martheum Peregrinum in libro *Athenæ pag. 217.* Phil. Labbé in *Piscabeca scriptor. Soc. Jesu pag. 323.* & Ioan. Bapt. Ricciolum *Chronol. Reform. tom. 4. ind. 2. pag. 211.* Publicè luci consignavit

Oratorem Christianum. Romæ apud Bartholomæum Zanettum 1612. in 4. & Coloniae typis Bernardini Gualterii 1613. in 4.

In Bibliotheca Collegii Panormitanij Societ. Iesæ servatur volumen n. 5. de *Penitentia*.

CAROLUS SALPEGNI Panormitanus Tertii Ordinis S. Francisci Sacræ Theologiæ Doctor, & Magister, natus 12. Martii 1657. Ordinis habitum Panormi accepit, & an. ætatis suæ 16. emissâ professione, Romam missus est, ubi in Collegio Siculo S. Pauli ad Arenulam Philosophicæ, & Theologicæ facultates eâ ingenii felicitate breviter adeptus est, ut septimo suæ professionis anno, consilio Magistrorum Ordinis, & præcipuè Antonii Cotonii judicio, in eodem Collegio studiorum Moderator electus est. Ibi magnâ doctrinæ subtilitate Philosophiam, exinde scholasticam Theologiam explanavit, ac egregiam in publicis concertationibus laudem sibi comparavit. Philosophicæ quodam curriculo Romæ confecto Scoti doctrinam, cum Angelici Doctoris sapientia conciliare curavit, tantâ subtilitate, ut omnibus admirationi esset. Doctoris lauream in Romana Sapientię Academia accepit, & Panormum regressus in Cœnobio S. Mariæ Misericordiæ per quindecim annos Theologicas quæstiones Regentis munere tradidit, non sine laude. In Oratoria arte eximius, in sacris literis versatus, ac tum, scholasticè, tum etiam dogmaticè, & moralè doctrinâ dives, totius Ordinis generalis Examinator electus est; & Provincialis titularis Provincie Patrimonii S. Petri constitutus. Denum Clementis XI. Pontif. Max. jussu Romam accessit, ut Collegium Siculum S. Pauli ad Arenulam gubernaret, in ejus regimine nunc omnibus gratus occupatur. Edenda quamprimum hæc scripsit, nempe

Theologiam scholasticam in via Scoti. Tom. III. in fol.

Cursum Philosophicam. Tom. I. in fol.

Italice

Predicæ Quaresimales. in 4.

Sabbati di M. P. in 4.

Panegirici de Sancti. Tom. II. in 4.

8

CA

CAROLVS DE TOCCO Siculus ut tradunt Ioannes Baptista Nenna in *epist. ad lectores*, operis infra scripti nostri Caroli, Antonius Beatus in *hist. Barenf. lib. 4. pag. 204.* & ipsemet Carolus in *Gloss. ad leges Longobard. l. si quis qualicumque* de maleficiis, & publicis criminibus pag. 5. ubi ait & hac consuetudine nimirum hodie in Regno Siciliae & ex eisdem operis titulo, clare patet. Hinc in errore lapsus agnoscimus Nicolaum Toppum, qui cum in opere de origine Tribunalium Urbis Neapolis par. 1. lib. 3. cap. 10. pag. 99. scripsisset: Carolus de Tocco, an sit de Tocco Aprutii oppido, siue de Tocco propè Beneventum, siue familia, in nostra topographia elucidabitur: exinde in Biblioth. Neapolitana pag. 60. patris studio incensus, Theatini urbi concedit, non alio munitis argumento, nisi quod familia de Tocco Theatina est: at præter supra allata testimonia, quæ Siculum proclamant Carolum, non deest conjectura à familia desumpta: familia etenim de Tocco antiquissima est in Sicilia, & qua originem trahere scimus Principes Hyccatis; immò Panormitanum affirmare Carolum rationi consonat, antiquum enim Panormi domicilium habuisse hanc familiam non dubitamus. Caroli igitur patrem Jurisconsultum fuisse ipsemet innuit l. 1. de conuictis p. 12. Studiolorum curriculum conficit Bononiæ, in cuius Academia tunc audire celebres Jurisconsultos, qui eo tempore civilia iura docere: horum unus fuit Placentinus, ut ipse ait in *rnbr. prim. p. 1.* alter Octo Papientis, ut l. fin. de his, quæ à viro in mulierem dantur p. 101. tertius Joannes Cremonensis, ut ex l. si quis puellam de iniuriis mulieris p. 39. colligimus. Ejus doctrinam merito honoribus exornauit Gulielmus Siciliæ Rex; Judicem enim Magnæ Regiæ Curie Vicariæ Neapolis, & Assessorum suum constituit, ut ex privilegio dato Panormi 12. Maii 1162. narrat Toppus de orig. Trib. loc. cit. Vivebat anno 1207. ut ex opere ipsius Caroli habemus, nā in l. si adulter, de adulterio pag. 86. ait: Est sciendum quod sollemnis forma accusandi adulterium in regno noui sit: sed ita potest concipi libellus accusatorius. Anno M. CC. VII. Mense Augusti die V. adiuuatore publico existente tali Bailo, Ego Jo. Carosus accuso N. uxorem meam. Scriptis Glossas in leges Longobardorum, quas in Regno Neapolis nuntium transmittantur, easque laudat Andreas de Ifernina tit. de hi, qui feuda dare poss. 5. & quia in fine. Prodiit hoc titulo opus:

Leges Longobardorum cum argutissimis Glossis Dom Caroli Tocco Siculi multis marginalibus postillis decoratæ, nūc cum Capitulari Caroli Magni Regis Francorum. Venetiis apud Dominicum Liliū 1537. in 8. extant in Volume legum Imperialium, cui ritulus: Volumen legum tum posterioris tres libros Codicis, authenticæque, seu Novellæ Constitutiones Justiniani Imperatoris, quàm ceterorum Principum editæ, & extraxantes feudorum Consuetudines, & Longobardorum leges Tom. V. Veneris sub signo Aquile 1606. in 4. à pag. 554. & alibi pluries.

CAROLVS THOMASIVS Ragusanus, non ue impudentissimo mendacio scripsit Toppius in Biblioth. Neapol. pag. 60. Capuanus, nec Panormi-

tanus, ut tradit Silos in *hist. Cler. Regul. pag. 3. lib. 12. pag. 555.* In Ragusæ Siciliæ Civitate natus est 17. Octobris an. 1614. quod rectè affirmant Jo Bonifacius Bagatta in *nostri Caroli Vita par. 1. cap. 1. pag. 4.* & Blaius à Purificatione in *Vita D. Inlli Thomasi ejus fratris gemelli lib. 1. cap. 2. pag. 7.* & seq. Parentibus nobilibus ortus, in ipsa infantia pietatis lumina emisit, quibus futuræ sanctimonie edidit indicia: nam pietatis studia mirabiliter amplexus est, ac corpus variis penitentię cruciatibus edomare curavit: hinc non adhuc 14. ætatis annum exceperat, cum reiectis sæculi illecebris, ac Capuccinorum Ordinem convolare meditaretur, quod periculis, ni mater variis rationibus ipsius animum à proposito avertisset. Ineerim ineunte ætate magno cum ardore literis operam dedit. Defuncta matre sub patris cura ad fundandū in Sicilia Oppidum Palmæ primum lapidem posuit 3. Maii 1637. cui vix exordium statuerat, cum incolæ proximiores à suavitatemorum, ac singulari pietate nostri Caroli mirabiliter allecti, magno concursu ad inhabitandum locum confluerent. Hujusce Oppidi gubernacula suscepit, ac prudentiæ, justitiæ, ac pietatis legibus moderatus est: omnia quæ tum ad pietatem, ac divinum cultum fovendum, tum ad incontinentium commodum conferunt sanctè decrevit, sed præcipue virtutum omnium ornamētis omnibus præfuit. Hinc Philippus IV. Hispaniarum Rex amplissimo privilegio dato Matriri 10. Decembris 1638. Ducis Palmæ titulo insignivit, non sine animi sui dolore, qui ab honorum, & ambitionis stimulis pœnitens alienus vivebat. Dum autem satagebat patrum, ut vinculis matrimonii alligaret Carolum, Carolus Religionis desiderio æstuat, ac Deus tandem pia ejus animi vota excepit: nam longâ ægitudine fractis ejus corporis viribus, patrum suadere tandem potuit, ut annueret, quod in fratre sui Julii Thomasi commodum, ipsam sibi paratam, ac Principatum sponte cedere: ideoque relicto Palmæ Oppido non sine incontinentium magno dolore, ac lachrymis, sacrificè initiatus anno 1640. inde Panormi Clericorum Regularium Ordinem magna cum animi exultatione 9. Aprilis an. 1641. amplexus est. Absoluto probationis anno die 11. Aprilis 1642. sollemniter emisit vota: ac studiis addictus, contra omnium opinionem ita profecit, ut ob iugenii felicitatem, socios omnes longe præcesserit, magnamque doctrinam sibi comparavit: ideoque adhuc discipulis Theologicas lucubrationes doctissime aggressus est, quas exinde publici juris fecit. Exacto studiorum curriculum 30. Julii 1649. non sine plausu Theologicæ Doctoris lauream promeruit. A literis haud se jungere passus religiøse perfectionis studium. Erant illi familiaria Seraphici Doctoris volumina, ac Angelici Doctoris opera, quorum gestæ, ac doctrinam imitatus, ab uno rectas perfecti virileges, ab altero doctrinæ profunditatem in se excubare curavit: hujus vestigia adamassim sequutus est, ideoque ejus cordi erat totam hujus sancti viri doctrinam alphabetico ordine dirigere.

re, & aphorismis inter sese connexis contrahere, quod etiam & de Sancti Doctoris expositioribus variè ejus scripta expendentibus efficere meditabatur. Hoc verò magnæ molis opus *Bibliothecam Thomisticam* inscribere proposuerat. Cum autem, humilitate suadente, suis viribus impar opus, ac brevem vitæ suæ cursum pararet, Ordinis Prædicatorum Generalem Magistrum rogavit, ut alicui suæ Religionis sodali doctrinâ instructissimo hæc Provinciam demandaret, quod ille perpetrare promissit: ipse verò nonnullas Theologicis lucubrationes ad umbilicum perducere curavit, & edidit; multaque alia in lucem emisisset, ni adversa valetudo à studiis ingenium avertisset. Absolutissima viri sanctimonia, ac doctrina magnam apud nonnullos Præsules, ac primæ notæ viros promeruit æstimationem: hinc postquâ domû Pannonicam S. Mariz à Carenis Præpositi monere recessit, anno 1658, Româ petere coactus, ut Generalibus Ordinis Comitibus interesset, Superiorem jussum Romæ permansit, ut ibi ejus vires, veluti in ampliori Orbis theatro, resurgerent: quod evenisse non ambigendum: ideoque à viris sanctitate, & doctrinâ præstantissimis, à Præsulibus, S. R. E. Cardinalibus, ac etiam à Sum. Pontificibus veneratis, magnâ nominis famâ ea in Urbe inclauit. Cardinalis in primis Sfortia Pallavicinus eâ veneratione ejus virtutem, doctrinamque inspicit, ut amicitie vinculis ipsi conjunctum esse, exoptaverit & in intimam sui familiaritatem Carolum admiserit, & aliis, præsertim Alexandro VII. Sum. Pont. ejus virtutes indicare, laudibusque exornare consueverit: in ipsum usque ad supremam vitæ lineam flagrantissimum servavit antorem, quem manifestum voluit, cum Carolo aliquas Sanctorum Reliquas in benevolentiam argumentum, ex testamento legavit. Apud nonnullos etiâ Præsules, ac Cardinales magnâ venerationis, doctrinæque opinione valet, qui non raro in ejus cella, invisentes virtum egregium, in difficillimis negotiis, ac animarum angustiis ipsum consulebant, ejusque documenta venerabantur. A Cardinalibus Valderio Carpegna, (cujus spiritum inoderabat) & Gregorio Barbarigo, magnâ veneratione prosequutus est: etiam à Marchione Pianezze, Hyacintho de Sanoione, à ceteris status Ducis Sabaudiz, ejusque primo Ministro. Clementi IX. percarus fuit, à quo indulgentiam pro orationibus per horæ quadrantem, aliâque obtinuit. Ad Hispaniz autem diffusâ ipsius virtutum famâ, anno 1666. ab Anna Mária Austriacâ Hispaniarum Regina, Episcopos Patensis enunciatum est. Sed, ite nonnulli ob animarum profectum, ut omnes subiret, studiosè urgerent Carolum, attamen ipse in humilitate defexus, constantem dignitatem reject, non sine omnium admiratione. Apud Clementem X. insiruit, & obtinuit, ut Amphitheatrum Romanum, quem Colosæum vocant, martyrum sanguine consecratur, occideretur, ac interdictis in eo prophanis ludis, in Templum redactum, ad Sanctorum memoriarum recolendam anno 1674. reclusum est. Charitate ejus nuntia in animarum utilitatem scripsit, & egregiè

patravit: præsertim in excitandis Monialium, & Monasterio, ascerterio, aliisque piis locis in oppido Palmæ: in quibus consilio, & operâ Iulio Iarrii semper præsto fuit. Tandem virtutibus egregiis ornatus, ac sanctimonie opinione apud omnes clarus, ægrotavit ad mortem. Multis S. R. E. Cardinales, Præsules, ac primarie nobilitatis viri Principes ad ipsum in seculo decubentem confluxerunt. N. Crescentius à Cubiculo tunc Clementis X. inde S. R. E. Cardinalis, Pontificio nomine ipsi benedictionem, & plenariam peccatorum indulgentiam largitus est. Tandem anteaquæ vitæ præclara gesta, hoc heroico virtutis actu conclusit, nempe omnia suffragia, quæ ex pia Ordinis sui institutione sodales defuncto socio persolvunt, omnia animabus, quæ in igne purgatorio cruciantur renunciavit: ipse verò felubens, ac volens paratum exhibuit ad amplectendos omnes penas vel inque ad extremi judicii diem. Obiit tandem sanctè, ut vixit, Romæ primo Januarii 1675. æt. 60. ut multo ante prænucciaverat. Ad tanti viri cadaver undique magnus concursus, cuiusvis ordinis, vestes discissæ, ut velati reliquias servarentur eorumque contactu nonnulla miracula, patrata narrantur. De ejus vita, heroicis virtutibus, ac sanctitate structi sunt processus in ordine ad Beatificationem. Consule ipsius vitam an. 1709. editam Romæ à Io: Bonifacio Bagatta Cl. Reg. Veronensi. De eo etiam P. Blasius à Purificatione in *Vita D. Julii Thomasi*, Joseph Silos par. 3. hist. Cler. Reg. lib. 12. pag. 555. & in *analectis epist.* 68. pag. 180. Franciscus Maria Magius tom. 1. de Sacris Carceribus pag. 291. & 332. in lib. de *Ritibus incolenda solitudinis* pag. 212. 256. 273. 304. in *Carmelo Mariano* pag. 301. & 313. in *propos. bene moriendi* prop. 75. pag. 410. P. Antonius Natalis in *suo purgator.* n. 99. pag. 175. & in *allegat. Theologica* n. 33. pag. 43. & n. 82. pag. 89. Franciscus Andaloro in *coronâ* 12. stellæ. pag. 51. Sfortia Pallavicinus S. R. E. Card. in *epistolis* pag. 20. 222. 223. 225. & in *epistolis ad Iulium Thomasi fratrem* ad pag. 265. usque ad 291. & in *epistola nuncupatoria libri tertii de arte perfectionis*, quem honorificè ipsi dicavit: *epistolam* etiam necesse quam, edidit ad ipsum datam ex Oldoino in *Athenæ Rom.* pag. 601. Quæ edidit Carolus hæc sunt.

Arbor uberrima sacra doctrina, seu commentarii, & Aphorismi in summam D. Thomæ. Romæ apud Ignatium de Lazaris 1656. in fol. hoc pergrauum volumen inde tribus tomis mole parvis completum, hoc apposito titulo prodiiit:

Commentarii, & Aphorismi in universam summam D. Thomæ, quibus omnium questionum, & articulorum doctrina breviter, & dilucidè explicatur. Venetiis 1673. in 12.

Collibeta Theologicæ. Romæ typis Ignatii de Lazaris 1657. in fol.

Tabula Aurea operum omnium Antonini Diana Cl. Reg. quæ reserutionum pluraquam sex millia, pluraque altorum casuum millia in duodecim partes promissè impressa, recta, & clara methodo in 150. tractatus vitæ, ac scholasticè ordinantur, disponuntur. Ro-

mx ex typographia Nicolai Angeli Tinassi 1664. in fol.

Ordinaverat noster Carolus omnia opera celeberrimi P. Dianę, ac in tractatus, scholastica methodo per septem in tomos distributa, digesserat: totius operis tabulam prenotatam typis tradidit, sed cum P. Martinus Alcolza locum præoccupasset, iuxta coordinationis editionem prætermisit.

Annus Bonaventuræ ignis seraphicus doctrinae floribus vernans, seu *D. Bonaventuræ de quatuor mentalibus exercitiis florida sententia*, singulis totius anni diebus accommodata: nec non *Anthologia sacra ex amantissimis Sanctorum, piorumque Doctorem Viridarii selecta*. Panormi typis Ioannis Antonii Mandrachia 1654. in 12. & Parisiis auctior, & emendatus apud Godefridum Marcher 1658. & 1659. in 24. In hoc opere, Anthologia sacra nonnullas complectitur alecticas opellas, nempe,

Prodromum dierum & æternitatis.

Fasciculos myrrha duos inter anima ubera alternatim, & continuè suscipiendos.

Sapientia domus columnas septem.

Ignati cordis Ignatii Martyris ignem simulacrum. Sacrum Venetis sydus, Eucharistici solis Lucifer, & Hesperus.

Rosarium Beatiss. Virginis, Seraphici Bonaventuræ Principis spiritualiter expensum.

Mariæ presentia, septem salutationibus angelicis efficacius coruscans.

Salutatio Angelica Chronologica.

Cæterano, corde hinc inde aliis aëto, consuetas metas prætercolanti, & in ipso Dei sui nidificanti, orantils obsequia.

Crucifixio Spiritus Anima

Alia quæ scripsit hæc sunt.

Oratio Marialis, seu septem petitiones, quas B. V. quotidie faciebat dum morabatur in Templo. Panormi apud Decium Cyrillum 1650. in 16.

Septem Salutationes Angelica septem diei horis addita. Panormi apud eundem 1649. in 8. & italicè Bononiæ 1650. & Panormi apud Decium Cyrillum, & Nicolaum Buam 1650. in 8.

Scala Sancta graduum incipientium, proficiscentium, perfectorum pia deoscularionis, & meditationes per septem hebdomada dies distribuenda. Romæ apud Ignarium de Lazzaris 1657. in 24.

Horologium historicum Dominicæ Passionis, quo singula Passionis mysteria singulis diei horis, mysteriis respondens recolantur. Ibid. apud eundem 1657. in 16. & Panormi apud Insulam 1673. in 16.

Schema, ac Breviarium totius D. Thoma summa. Panormi apud Decium Cyrillum 1643.

Schema vera vite, seu iugis Amoris. Romæ apud Stephanum Picart 1656.

Schema Horologii Historici Dominicæ Passionis. Romæ apud Ignarium de Lazzaris 1657. in 32.

Schema divinarum Attributorum. Romæ apud eundem 1657.

Schema totius Sacra Scriptura. Ibidem apud eundem 1657.

Schema Majus seu magna arbor universa summa D. Thoma quatuor apertis foliis explicata. Ibidem apud eundem 1656.

Schema festiivum pro Sacra Urbis incolumitate sub optimo P. M. Alexandri Septimi Principatu. Ibidem apud eundem 1656.

Epistola ad Alexandrum VIII. de mira utriusque Philosophiæ naturalis, & divine armonia. Ibidem apud eundem 1656.

Caramellis Proteus informis 732. 131. 200. variabilis D. Thoma dicatus, expensus, & dilucidatus. Romæ apud eundem 1657.

Ave Maria Paradisi, & Paraphrasibus Beatiss. Virginis principalibus festiuitatibus, ac mysteriis piè, & non injucundè accommodata. Romæ apud Ignarium de Lazzaris 1668. in 16.

Rosarium triplex Angelicum, Seraphicum, Beatum, seu Beatiss. Corona aurea, aureolisque coronatum. Romæ apud eundem.

Septem piissimi affectus efficacissimi ad implorandum Dei amorem, septem hebdomada diebus distributi. Romæ typis Angeli Bernabò 1669. in 16.

Panorui apud Petrum de Insula 1675. in 8. Septem Misere efficacissimi ad implorandum Divinam misericordiam. Romæ apud Angelum Bernabò 1669.

Flores Seraphici S. Francisci excerpti serè omnes ex ejus opusculis. Romæ typis Ignatii de Lazzaris 1672. in 8.

S. Thoma de Villanova flagrantissimi duo, sed verè mira verba: Amo, quia amo: Amo, ut Amem. Romæ quod eundem 1672.

Manusculum Beatiss. Virginis visitantibus suum dulcem Natum pauperim in præsepia.

Clypei Mariani pro sacra ade Laureana.

Aliaque edidit opellas in foliis expansis. Itacè verò

La Passione del Signore considerata in dodeci stati &c. divisa in 12. Tomi corrispondenti a 12. Mesi dell' Anno, con altri tre Tomi continenti tavole utilissime per uso dell'Opera. Romæ apud Ignatum de Lazzaris 1670. in 12.

La Cella interna di S. Caterina di Siena delineata nella medesima Santa. Romæ apud Zannetrium 1669. in 8.

Cento Effetti de' Santi Pietro d'Alcantara, e Marie Maddalena de' Pazzi. Romæ apud eundem 1669. in 4.

Imagini de' cinque Santi Cæcetano, Francesco, Filippo, Luigi, e Rosa spiegate encomiasticamente. Romæ apud Ignarium de Lazzaris 1671. in 4.

Devotione al Principe degli Apostoli S. Pietro ne' più segnalati luoghi delle sue gloriose memorie nell'Alma Città di Roma, ordinata in dodici stationi. Romæ typis Ignatii de Lazzaris 1661. in 12. & iterum hoc titulo: Benvenuta al divoto Pellegrino, che viene à Roma nell' Anno Santo 1675. Romæ apud Philippum Mariam Mancinum 1675. in 12.

Invito alla Scala Santa per il Venerdì Santo.

Letticello di riposo spirituale, cioè l'orazione di quiete breve, chiara, e praticamente spiegata. Primùm edita cum aphorismis Divini amoris S. Francisci de Sales, Romæ apud Ignarium de Lazzaris 1662. in 12. inde cum Dominicæ Passionis To. 13. Ibid. apud eundem 1670. in 12. scilicet Panormi apud Insulam 1675. in 8. & alibi.

Hecologia Historica della Passione del Signore. Hoc primum edidit Romæ in folio expanso, expressis æneis figuris Christi Domini, ac Sanctiss. Virginis: inde in libellum redegit additis meditationibus Romæ typis Ignatiæ Lazaris 1657. in 12. ac tandem eundem in duodecim libellos divisit juxta dici horas distributos. Romæ.

La Perfezione spirituale compendiosa brevissima mente da S. Carlo Borromeo in un suo ammaestramento. Romæ 1670.

Oratione cõtinaua insegnata dall' Abbate Isaac all' Abbate Cassiano, e Germano suo compagno facilissima non solo a' Religiosi, ma a' secolari d'ogni stato, anco Principi grandi. Romæ 1673.

Risario di S. Rosa V. di Lima del Terz' Ordine di S. Domenico. Romæ 1673.

Il buon giorno del Christiano, che li dà S. Gaetano 1673.

Giornata di vota della Madonna, cioè sette Ave Marie assegnate a sette hore diverse del giorno.

Ritiro spirituale da farsi ogni giorno da ogni Cristiano. Romæ apud Varenscum 1673. in 12. Panormi apud Buani, & Camagnam 1670. in 12. & Petrum de Isola 1673. in 12.

S. Gaetano venerato, ed invocato con diversi esercitii, & orationi. Romæ apud Philippum Mariam Mancinum 1673.

Brieve Relazione dell' Asfiteatro Flaviano detto comunemente il Coliseo. Romæ 1674.

La presenza di M. V. consistente in sette salutazioni Angeliche, corrispondenti ad altrettante hore del giorno. Panormi apud Nicolaum Buani 1651. in 8. e 1649.

Esercizio quotidiano alla Santiss. Trinità. Panormi apud Joan. Antonium Mandrachiam 1653. in 16.

Habitatione perpetua nelle Piaghe del Crocifisso. Panormi typis Nicolai Bua 1655. in 16. Ibidem apud Insulam 1675. in 8.

Gaetana devotissima, cioè exercitii da farsi ad honore del S. Gaetano. Ibid. Messanz, Neapoli, Baxoli, Urbini, Genue, Romæ, & alibi.

Costituzioni di S. Francesco di Sales per le Monache della Visitazione di Maria Vergine accrescinte. Romæ apud Angelum Bernabò 1656. in 16.

Novena di S. Gaetano del P. D. Francesco Maria Maggio accrescinta. Panormi typis Jo: Ant. Mandrachia 1655. in 24.

Brieve, o semplice Instruttione della Fede, e Vita Christiana. Romæ apud Ignatiæ de Lazaris 1662. in 12.

Aspirini del Divino amore, cavati dal Trattato dell' Amor di Dio di S. Francesco di Sales. Ibid. apud eundem 1662. in 12.

Alia edidit breviscula: & nonnulla ex supradictis cum aliis orationibus a P. D. Carolo editis, collegie, ac typis dedie Romæ apud Mancinum 1675. in 12. D. Antonius Macca, addito titulo: Fiori spirituali.

Prælu paravetæ.

Canticum Cantorum Salamonis illustratum, nota, & brevi paraphrasi.

Canticum admirabile, & inastimabile caelestis

Corea, seu ballata omnium Sanctorum, ex opusculis S. Bonaventura brevissimè excerptum.

Hebdomadarum pium satispium iter incipientium, proficiscientium, & perfectorum, via purgativa, illuminativa, atque unitiva singulis diebus hebdomadam exorandum.

Meditationes de septem signaculis libri æternæ sapientiæ.

SS. Iesu Domini Doctologia.

Miserere ex psalmis ad literã excerptum, & orationem Dominicalem.

Orationem, seu affectus ad Christum Crucifixum.

Hymnum glorificationis, pia paraphrasi brevisiter per casus expensum.

Psalmum L. in sensu accomodo ad Christum Crucifixum.

Invocationem Spiritus Sancti.

Piissimus ad Deum petitiones cordis contriti, & humiliati, ex psalm. L. excerptas, & methodicè redactas.

Septem itinera Passionis, mysticè meditanda.

Monitum salutare valde hominibus necessarium, ex operibus S. Augustini excerptum.

Sacra Biblia synopsim affectivam. Italicè Prodigio dell' Amor Serafico di S. Bonaventura, nel quale s'ha quasi in compendio la sua vita.

Quattro guanti spirituali di odor Divino.

La sacra Corona della Madonna, cavata dalle Parodie Mariane, & spiegata in sette salutazioni.

Ricetta per addolcire tutte le affusioni del Mondo, e dello spirito.

CAIOLUS TRIGONA nobilis Platinus Societatis Jesu, natus 6. Januarii 1614. Societatem amplexus est 27. Decembris 1630. in qua quatuor votorum Sacramento se alitinxit 5. Maii 1651. Vir à doctrina celebratus; nam præter humanas literas, Philosophiam, ac Theologiam, scholasticam docuit: morale verò supra triginta annos magistra cum laude professus est. Rexit Collegia Siculense, & Matinsense, Studio insubricabilis, ac solertia singulari, doctrinâ, ac prudentiâ semper ubique elaruit, præsertim verò Messanæ, in qua sapientiâ, morum comitate, & in rebus agendis facilitate veneratus, passim ejus consilia in difficillimis conscientie questionibus omnes, vel ipsi Præsules exquirebant. Apud D. Josephu Cicalâ, & D. Franciscum Alvarez Archiepiscopos Messanenles Theologus, Examinator Synodalis, Visitator, & librorum Censor enituit. Fuit, & Theologus Camilli Azzalli S. R. E. Cardinalis, & Michaelis Angeli Bouadies Episcoporum Catanensium: ut etiam & Francisci Mariæ Rini Episcopi Syracusani. In suum Theologum, & Examinatorem Synodalem delegit Franciscus Arata Episcopus Liparentis, ejusque successor Cætanus del Castillo, qui etiam Consultorem, & Censorem S. Inquisitionis Romanæ ex in Insula constituit: ipse enim ex speciali privilegio Generalem ejusdem Insule Inquisitionem agebat. Quotogenario major decessit Messanæ circa annu 1703.

Synodum ab Ill. & Reverendiss. Domino D. Josepho Cicala Archiepiscopo Messanenſi an. 1681. die 10. Aprilis Messanæ celebratam. Messanæ ex typogra-

graphia Vincentii de Amico 1681. in 4.
Scripta etiam n. sed typis haud commisit

Synodus Liparensem ab ill. & Reo. Domino D. Caetano del Castillo celebratam, quæ dum erat edenda ob inopinatam Episcopi mortem in-sensibiliter. Clavem pro referendis propositionibus damnatis ab Innocentio XI.

Confilia, & Allegationes.

Italicè

Lettera Annuale dell' Anno 1640. della Provincia di Sicilia della Compagnia di Gesù mandata a Roma. Gli Atti della Visita della Diocesi di Messina mandati al Card. Montalto Francesco Peretti, e presentati al Pontefice Innocenzo X.

CASIMIRVS DRACO Panormitanus Iuris utriusq; Doctor, Patre Blasio, de quo suo loco, in lucem editus est anno 1654. Jurisprudentiæ ab adolescentia addictus, & egregiâ doctrinâ insigniter cumulatus, inter primarios causarum patronos eminus; magno etenim clietum numero stiparus graviores Sicularum Procerum causas non sine plausu, felicissimè propugnavit. Hinc ad novissimos honorum gradus meritò evehctus est. In Panormitano Prætorio anno 1685. Iudex sedet. In Concistoriis Sacræ Regiæ Conscientiæ anno 1688. & ter in supremis Magnæ Regiæ Curie subfelliis index etiam integerrimus præfuit annis 1693. 1697. & 1701. Exinde anno 1703. Regiæ Patrimoniæ Filii Patrois clesus, mox eodem manere in Magnæ Regiæ Curie foro anno 1705. cohonestatus est. Hanc modò provinciam præclarè administrat, dum ad maiora, egregii viri promeritis exposcentibus, properare videtur. Multa scripsit Allegationum volumina; attamen solum in lucem emisit

Allegationes in causa successoris Status Geraci pro Comite Rogerio de Viginimillibus Comite Marchione Geraci, Principe Castriboni &c. contra Dominum D. Felicem de Viginimillibus viduam relictam. Comitis Blasii de Viginimillibus Comitis Marchionis Geraci, Principis Castriboni &c. Panormi apud Josephum la Barbera 1692. in fol.

Veritatis, & Iustitiæ Patrocinium in causa successoris status Geraci pro Domino D. Hieronymo Dei gratia Comite Viginimillibus in Liguria, ac Geraci Comite XXIX. & Marchione XVII. statusq; huius ex Domini Comitis D. Rogerii occasu successore, contra Dominum D. Felicem Barberini & de Viginimillibus Domini D. Urbani Barberini Præfistig Principis uxorem vocat. Panormi apud Josephum Gramignani 1700. in fol.

CASSIANUS Historicus Siculus, ut opinatur Octavianus Caetanus tom. 1. Sanctior. Sicul. pag. 19. de Pterius not. Eccl. Syracus. pag. 123. quæ vixit ævo incertum; sive Pterius antiqui meritis scriptorem vocat. Scripsit ex citatis auctoribus, & ex Christi. Seobar de reb. Syracus. p. 14.

De Vita Cirofili Episcopi Syracani.

CATALDUS AMODEI Sacenfis Musices peritissimus, cujus monumenta musicis notis modulata semper cum plausu exceptere omnes Neapoli, ubi magnâ æstimatione vixit; ibique variis in Ecclesiis fuit musices Moderator eximius,

Obiit Neapoli circa annum 1695. Edidit Italicè *Canate d' Voci Stella. Libro primo, Opera seconda.* Neapoli apud Novellum de Bonis 1685. in 4.

CATALDUS AQUILA, aliàs PARISIUS Siculus, & forsitan Panormitanus, familia etenim Parisiæ, quæ nunc titulo Marchionis Oleatri præfulget, ex antiquis temporibus domicilium habet Panormi. Esset profecto Vizinensis, si Lucius Marinus civem suum in epistol. lib. 5. dixisset, ut iussit Nicolaus Antouius in *Biblioth. Hispana* to. 2. pag. 358. Marinus etenim in epist. cit. tantummodo Siculum fuisse ait: *quare, & si patria nostra Sicilia est, omnium rerum dives, &c.* ea in epistola Cataldum Jurisconsultum, ac Poetam clarissimū vocat, ejusq; consilium permanenti apud Joannem Lusitanæ Regem laudat. In Lusitania igitur vixit Cataldus ob litteras, aliasq; virtutes Joanni secundo Regi, cuius filio notho Georgio Aveniensium Ducum Progenitori in paucis carissimus. Huic admodum familiarem fuisse ex epistola nuncupatoria Georgii Hermici Cajadi poetæ Lusitani pro ecloga sua tertia ipsi Regis filio inscripta, patet, ubi ait: *Siculo tuo semper uteris ut Socrate Alcibiades, & Seneca Nero; nec injuria, quandoquidem vir est haud quaquam indoctus, aut imperitus, & ipse Cajadus in epigram. ad Cataldum, hunc audivisse, suumq; præceptorem fuisse fatetur.* Nec Emmanuelli Regi Joannis Successori eo in Regno gratissimum existisse dubito, cūm literatorum amantissimus fuerit, ac ipsè dem commentaria scripserit, ex Raiæri in libro *Stati del mondo* pag. 305. Vivebat anno 1509. & forsitan in ipso Lusitano Regno denatus est. De eo vide citatos Marinum ejus amicū, & Nicolaum Antonium, qui emeritis laudibus Cataldum cumulant. Scripsit ex ipso Nicolao

Ad Emmanuelem Regem libros quatuor, scilicet de rebus gestis Joannis Regis ultimo vite sue tempore, atque Emmanuelis inauguratione.

Arcilinguæ, sive de Gestis Alphonsi V. adversus Mauros, ad Joannem Regem.

De Perfecto Homine ad eundem.

Epithalamium ad Alvarum Hispania, hoc est Casella Præsidem.

Consolationem ad Marchionem Ferdinandum Monesim.

Elegiarum libros duos.

Epigrammatum libros duos.

Opeta Jani relata, carminibus expressa typis edita simul. Scorsim verò

V'ssonum libros quinque.

Verum Salamonicæ, sive Martini ad Comitum Alcontinum, & aliæ. Ulyssipone 1509. in fol. Lilius Gregorius Gyraldus dial. 2. de Poetis nostrorum temporum pag. 417. cum Gelsino in *Bibl.* p. 139. Scripsisse tradit

De morte Alphonsi Principis.

De bello Aphrico: (Hæc autem forsitan eadem sunt opera, ac supra notata de gestis Alphonsi.)

Quatuor, aut quinque libros Elegiarum, & aliæ. Ex Cathalogo Bibliothecæ Baldeanæ pag. 116.

Edidit

Epistolas. &c.

Dici.

Decisum lib. forsan Visionum corrigendum. Vnam ipsius Epistolam ad Lucium Marineum habemus inter epistolas eiusdem Mariani *lib.* 5.

CATALDVS FIMIA Catanensis patricio genere ortus, Jurisconsultus doctissimus. Vir studio, ac scriptis indefessus: ideoque doctrinâ, & eruditione clatissimus. Cum magna integritatis fama, septies in Magnæ Regiæ Curie Foro effulsit Iudex: semel in Consistorio Sacræ Regiæ Consuetudinæ sublelli, Regiusque Consiliarius. Obiit Catanæ 14. Februarii 1638. Laudatur à Balthasare Abruzzo *ad pramm. sum. par. 2. cap. 2. nu. 206. &c.* in 5. accidit aliquando *num. 32.* Caracciolo *de off. 2. num. 22.* Testai *allegat. 21. num. 22.* Magretti in *obseru. ad pramm. Ducis Sermoneta 5. 5. num. 5. pag. 144. & 174. num. 15.* Petro Ansaloni de sua familia *pag. 279.* Ignatio Galfone in *disceptat. pro Catanensi Gymnasio diss. 1. num. 14.* Joanne Baptista de Grossis in *deacord. Catan. tom. 2. cord. 9. pag. 146.* ubi ait: *Plurima dimisit ingenii monumenta magno à Jurisconsultis habita pretio: & pag. 149. addit: quod unâ cum Petro de Amico, & Roccho Potenzano, Regni Pragmaticæ recentiores in laudabilem ordinem redegerit. Ex eodem Grossio in m. s. de viris illust. Catana reliquit*

Repertor. Vol. XII. Decisum Tom. XII. Repertorium Feudale. Allegationum Vol. XXV. III. Ad solùm editas vidi cum Marco Antonio de Marchesii, & Mario Cariddi

Iustificaciones sententia data in causa petitionis Vindicatioris, & reintegratorie septem feudorum nuper erectorum in titulum Baronie Asprimentis 1637, sine loco, & Typographi nomine.

CATALDVS FLORENTIA de PAZZIS Catanensis, ob uxoris ductionem inter Messanenſes recensitus, nobili loco natus, Baro S. Joannis, vir polioribus literis excoltus. Vixitbat Messanæ ann. 1671. De eo Petrus Ansaloni de sua familia *pag. 280.* Edidit italicè

Gli Avvenimenti Tragici della Città di Sciacca, Veueris apud Balioneum 1671. in 12.

CATALDVS SICULUS v. Vincentius Erans.

CELIDONIUS SIINI Panormitanus Tertii Ordinis S. Francisci Sacræ Theologiæ Doctör, & Magister, natus 4. Decembris 1661. anno ætatis suæ 15. Ordinis habitum obtinuit, ac Romæ virtutes, & regularis disciplinæ tyrocinium consecutus, ibique studiorum spacia cum ingenii laude emensus est. In Calathærorenſi Academia Philosophiæ, ac Theologiæ laureâ donatus, ac doctrinâ insigniter instructus, Philosophicæ questionibus Panormi in Cænobio S. Mariæ de Misericordia, Drepani, ac Messanæ docuit; Theologiam verò in eodem Panormitano Cænobio. Oratoriâ facultate clarus, ac insigni munus memoriam, in quadragesimali curriculo conciones habuit semel, & iterum Panormi, Politiæ, Alcamæ, & alibi non sine laude. Historicâ eruditione dives, nunc vivit Panormi, magnâ æstimatione prosequens. Scriptis italicè, ac typis quamprimum tradet

Quadragesimale. Tom. I. m. s. in 4.

Sabbati della Santiſſa Vergine. Tom. I. m. s. in 4. Pancartes de Sanctiſſi. Tom. I. m. s. in 4.

CERES. Multa de Cerere, quam decepre Gentilium inentes Deam purarunt, tradidere Poetæ, multaque Mythologi. Consule Joan. Boccaccium in *Deorum Genealogia*, Vincen. Cartarium in *Imaginibus Deorum*, Nicolaum Comitem in *Mythol. lib. 5. cap. 13.* Liliu Gregor. Gyrallu in *De Dîs Gentium*, Vossium in *Theologia Gentium*, aliisque. Sepositis Musarum somniis, pauca, quæ ad nostrum institutum spectare videntur, seligam. Fuit Ceres Sicilia, ut habemus ex Solino *cap. 11.* Arnobio *contra Gentes lib. 1.* Cicerone *lib. 4. orat. 9. in Verrem*, Aristotele de *mirabil. auscult.* Ioanne Boccaccio *general. lib. 8.* aliisque. Enneusem, vel Catanensem fuisse, ait Laëtantius Firmianus *divinar. instit. lib. 2. cap. 4.* Enneensem putat Cicero in *Verrem lib. 5. att. 5.* Silius Ital. *lib. 1.* Julius Firmicus de *errore prophetar. Relig. Aristoteles in mirabil. auscult. apud Cluverium Sicul. ant. lib. 2. cap. 7. pag. 317.* Fazellus de *reb. Sicul. dec. 1. lib. 9. cap. 2. pag. 225.* ideoque in fronte tomi tertii Pragmaticarum Siciliæ editi Panormi 1658. Ceresis speciatim effigies, cum hac inscriptione: *Volens Enneensis primæ leges dedit. Catanensem volunt Alexander ab Alexandro dier. Genial. lib. 6. cap. 2. p. 613.* Petrus Carrera *hist. Catan. vol. 1. lib. 1. cap. 1. pag. 14.* Jo: Bap: de Grossis *deacord. Catanæ 2. cord. 9. p. 145.* Nonnulli Enneam Cererem legunt apud Siliu Italicu *lib. 4. v. 124. & Claudianu lib. 1. de Raptu Proserpine: at Cluverius loc. cit. legendum putat Enneam, ex Turuebo lib. 8. advers. cap. 12.* quam sententiam amplectitur Criticono chorus; sed an legendum Ennea, vel Ænea ex variis auctorum placitis, consule Cluverium, cit. Carreram *ibid. lib. 2. cap. 2. pag. 181.* & Thomam Dempsterum *ad Resinu lib. 2. pag. 113.* mihi potius Ennealecium arridet. Nara ergo Ceres in Sicilia patre Saturno, prudentiâ, ingenioque enituit, quæ cum homines glandibus vescerentur, ipsa frumenti usum adinvenit, aratro terram scindere, frumentum ferere, ac in panem redigere docuit; ideoque Orpheus in hymno Cereris ait

Colla Bacum, quæ prima gravi subiecit aratro, Fellicemque dedit vitulum mortalibus agris.

Ovidius *lib. 5. metamorph.*

Prima Ceres inco glebam dimovit aratro,

Prima dedit fruges, alimenta que mitia terris.

& lib. 4. pastor. Virgil. 1. Georg. alique non pauci apud Vinc. Aurium in Sicil. Inventrice cap. 1. 5. 1. pag. 2. &c. in neis observationib. ad eandem pag. 78. ubi adinventâ alia, Ceteri ascripta reperies, & Iisdem eandem, ac Cererem esse comperies. Ar quia Gentes more pecudum sine disciplina, ac lege vivebant, Ceres statuta, ac leges, ad mores erudiendos invenit; ideoque in hæ nostra Bibliotheca relata vides, Primam leges adinvenisse testatur Cicero in *Verrem att. 7.* Plinius *lib. 7. cap. 56. nat. hist.* Diodorus Siculus *lib. 1. n. 14. & lib. 5. n. 5.* Maurolycus *hist. Sic. lib. 1. pag. 1.* Fazellus *dec. 1. lib. 9. pag. 225.* Cartarius in *imag. deor. aliique.* Hinc Legisferam vocant Ceterem, Virgilius *Æneid. lib. 4. n. 58.* Liliu Gyrallus de *Dîs*

de *Diis Gent. synt.* 4. pag. 361. num. 30. Pierius Valerianus *hierogl. lib.* 1. cap. 27. pag. 12. lib. 3. cap. 16. pag. 29. & lib. 21. cap. 16. pag. 213. Walfangus Latinus lib. 2. *comm. de Republ. Rom.* cap. 7. Natalis Comes loc. ut. qui recē perpendit hoc significare nomen feliorum Cereris, quæ Theinophoria dixerunt (de quibus etiam Athenæus lib. 3. cap. 26. pag. 109.) nam ex græca radice, Theimos lex sonat, & phoria ferte, quasi dixerint Legisera: quod etiam tradunt Jo: Rosinus *antiq. Rom. lib.* 2. cap. 11. p. 73. & Jul. Cæsar Scaliger *poet. lib.* 2. cap. 20. pag. 81. Apud Megaresenses templum Cereri Legislatrici dicatum testatur Pausanias lib. 1. de alio in Ægina scribit Herodotus lib. 6. Hinc Plutarchus *opusc. contra Colotem*, quemdam nomine Colotem acriter redarguit, qui legum inventionem Cereri ausus est denegare. In naminis Panormitano apud Parutam in suis *Sicul. numis.* v. 43. Ceres intuetur aristis redimita, velo tecta, & in sede locata, ac si populum instruat, ut observat Aug. Juvages *tom. 1. annal. Panorm. pag.* 457. & Marcus Maer in *declar. numism. Sicul. pag.* 8. & in Cereris Legislatricis honorem exculq. n. perpendit. Aliud etiam videre licet apud eundem Parutam *numisma num.* 44. in quo etiam mulierem sedentem, & veluti populum erudentem, spectatur: & Juvages *tit. pag.* 458. & Maer *loc. cit.* Cereri Legislatrici ascribunt: sed Vincen. Anria in *observationib. ad Basilium Joann. Bapt. de Indice pag.* 326. Diang fuisse putat. Ob eas prædicia adinventa, ac egregias dotes immortalitate dignam æstimant Certrem Genes, ac inter Deas relatum venerantur: eique altaria, templa, ac festa variis in locis dicata: apud auctores citatos leges: immò Sicilia tota fuit Cereri consecrata, ut testatur Cicero in *Verrum lib.* 4. orat. 9. *Petus est hanc opinio, ait, qua constat ex antiquissimis Græcorum literis, atque monumentis Insulam Siciliam totam esse Cereri, & Libera consecratam.*

CHARMUS Syracusanus facillime, ac facundissime vixit poeta, cui mos erat sæpius in conviviis incedere, ac singulis ferulis versiculos, ac proverbialia argute, ac prompè accomodate magno cum convivarum oblectamento. Non raro in convivio centum ferulis onusto, cui & centum assidebant convivæ, omnibus Musæ suæ sales lepidesque aperavit. Hæc tradunt Suidas *tom. 3. pag.* 1134. Athenæus lib. 1. cap. 4. pag. 4. Gyraldus de *poet. hist. dial.* 3. pag. 133. Goltzius in *Sicil. hist. post. pag.* 39. Patritius *poet. dec. hist. lib.* 1. p. 93. Bonanius *Syracus. illustr. l.* 2. pag. 296. Fazellus de *reb. Sicul. dec.* 1. lib. 4. cap. 1. pag. 103. & Crasius in *hist. poet. Græcor. pag.* 105. Plurimum apud Messanenses æstimatione valuit ob doctrinam, festivaque carmina, ut habemus ex Athenæo cit. Causabono in *animad. ad Athenæum lib.* 1. cap. 4. pag. 15. & Placido Reina in *not. hist. Messan. par.* 1. pag. 175. Claruit circa ætatem Alexandri Magni ex Crasso, & Patricio cit. quamvis Vossius de *poetis Græcis p.* 87. inter poetas incertæ ætatis recenset. Scripsit

Carmina quorum quidam versum poema, ait Cy-

raldus cit. Solecus *Cleareus Dipnologia* vocavit, alii *Opsologia*, alii *Hidypathia*, *Crypsipus* verb *Grænomia*, quæ omnia vocabula ad gula, & ventris, voluptatisque rationem referunt. Hæc etiam ejus operis nomina exhibet Vossius cit. & Suidas, apud quem sic explicatur. *Cleareus Solecus id poemus vocat Dipnologia, quasi dicat Camiloquium, id est orationem de Causa, alii Opsologia, id est Opsolis orationem. Chrysippus Gastrologia, id est ventris legem; alii Hidypathia, id est suæcem voluptatem.* Ex eo desumpsisse videtur argumenta dictionum suorum Martialis, ut notat Carolus Stephanus in *dist.* p. 665. Matheus Raderus in *Martiale l.* 13. p. 844. ex Cælio Rhodigino l. 28. *test. antiq. cap.* 8.

CHARONDAS Catanenensis Philosophus Pythagoricus, & Legumator celeberrimus. Catanz natum tradunt Aristoteles *polit. lib.* 2. Jo: Stobæus *ser.* 145. Heraclides Ponticus de *Politici ubi de Reginiis*, Jamblicus in *cita Pythagora* ex edit. Lucæ Holfstienii pag. 140. Carolus Stephanus in *dist.* pag. 617. v. *Catanz*, licet pag. 666. v. *Charondas*, sibi contrarius, Thurium fuisse scribat, origine Catanzæum: id ipsum protulit Hofmannus in *lex. tom.* 1. pag. 399. & 437. Catanensem voluit etiam Sebastianus Conradus in *notis ad Val. Max. lib.* 6. cap. *finali*, Joannes Fiore in *Calabria illustr. lib.* 4. cap. 5. v. 2. pag. 393. Moxerius in *dist. tom.* 1. pag. 839. Lascaris apud Maurolycum *hist. Sicil. lib.* 1. pag. 18. & 19. Goltzius in *Sicil. hist. post. pag.* 86. quibus addendi quotquot Sæculi de Charonda scriptere. Ideoque non audiendus Hieronymus Marahotus in *descrip. Calabria lib.* 2. cap. 9. pag. 101. & alibi, qui Locrensem vult Charondam, ubi ut suam fuisse opinionem Aristotelem citat lib. 2. *politico*. suppresso nomine Catanei, non sine turpi malitia, ut observat Carrera *hist. Catan. vol.* 1. pag. 413. hæc enim protulit Aristotelis verba: *scripservnt Leges Zelenchus locis illis, qui ad occidentem pertinet, & Charondas suis Civibus.* At Aristotelis verba sunt: *Charondas Catanzæ suis Civibus.* hinc meritò à Carrera reprehensus, in quo miror, majorem modestiam desiderari à P. Fiore in *Calabria cit.* pag. 393. eum & ipse in detrahendis Siculis Scriptoris, Religiose modestiæ limites excedat. Nec audiendus Gabriel Bartius, qui in *descrip. Calabria lib.* 5. pag. 419. Thurium voluit Charondam, ut observat Carrera *cit.* pag. 413. etsi P. Fiore à Carrera objurget audeat, ait enim apud Bartiū non inveniri Charondam Thurium. Nec fuit Sibarita, ut sine aliquo rationis fulcimento scripsit Hieronymus à Florentia *tem.* 36. an. 3560. re-latus, & rejectus à P. Fiore *cit. n.* 4. pag. 393. Erravit tandem Raphael Volateranus *anthropol.* 13. qui Tyrium voluit Charondam (ex paulò post Aristotelis opinione protulit) ex equivocatione fectan Thuriū. Cur autem aliqui Thuriū dixerint, hæc fuit causa. Catana difcedens apud Thurium habitavit, illiq; populis leges dedit, ut mox tradam. Immo ex Diodoro Siculo lib. 12. v. 11. eo tempore accidisse colligimus, cum ad eam Urbem inhabitandam, ac constituendam varic confluerant nationes, quarum unaquæque proprium

pelum nomen in sua Tribu servavit: eorum unus Insularis vocabatur, quia populi, qui à vicinis Insulis ibi appulerunt, eandem constabant. Hinc, sine propriæ patris injuriâ poterat Charondas inter Thuriolos ascriptus, verè Thurius à Scriptoriis vocari, ut inter alios scripsit Diodorus cit. & Valer. Max. lib. 6. cap. 5. Repellenda denique illorum dubitatio, qui duos Legumlatore nomine Charondæ claruisse ambigerunt, unum Catanensem, Thurium alterum, quorum opinio retulit, & rejecit Carrera, & Fiore citati. Catanenſis igitur Charondæ Philosophus egregius Pythagoram audivit, ex Laertio in vita Pythagoræ, Jamblico in vita ejusdem cap. 23. 27. & 30. Porphyrio in vita Pythagoræ, cit. Seneca ep. 90. Jo: Ger. Vossio de Philosophorum sedibus cap. 6. §. 37. pag. 38. Leonardo Cozzando de Magistr. antiquor. Philosoph. lib. 5. cap. 1. pag. 309. aliisque. Fuit & aliquis, qui scripsit à Zeleuco Legumlatore, etiam eruditum, sed hanc opinionem rejecit Aristoteles in politis, qui ibidem lib. 4. aliquid cum inter Catanenſes medicari fortunâ floruisse, & Catanenſium leges corrigere meditaretur, obstitere cives, & ut inquit Milanus var. hist. lib. 3. cap. 17. fugâ vitæ consulens, Rhegium transierat, & Rheginis leges didicisti leges condidisse tradit Heracides in politis, & Jamblicus in vita Pythag. cap. 7. & 27. Inde ad Thuriolos ingressus, ipſis etiam leges scripsit, ex Diodoro Siculo lib. 12. n. 11. & seq. temerè à Barrio lib. 5. Calabris pag. 419. rejicimus: ideoque meritò à Carrera cit. pag. 413. reprehensus; quicquid contra eruditissimum Carreram in Barri defensionem evomeat P. Fiore cit. Diodori sententiam sequitur Val. Maximus lib. 6. cap. 5. Cozzandus cit. Breivius anal. par. 2. tom. 1. olymp. 83. an. 2. Moterius cit. aliique: Moralibus virtutibus instructus claruit, ut ex ejus legibus eruit Carrera cit. Et ex Diodoro cit. non modo omni disciplinam genere excultum deducimus, verum etiam summa bonitate effulſisse, & in rebus divinis, huius manifestè altè veritatem agnosceamus. Jamblicus verò cap. 27. & 30. inter Pythagoræ discipulos, & egregios legumlatores Charandæ primatum concedit. Crotoniatis, Sybaritis à Catanenſibus Rheginis, Himerenſibus, Agrigentinis, Tauromenitanis, aliisque leges dedit. Pythagoræ opera, qui huiusmodi, diu inconcussè perduravit, teste Porphyrio in vita Pythagoræ pag. 14. & Jamblico cit. cap. 7. qui cap. 30. addit Charondam honores Diis similes assequutum. Theodoretus autem lib. 9. ait, quod omnium primus Siculis, ac Italis leges constituit: sed suadere non potuisse Theronem, Celsas, & Iberos ut ipſas exciperent. Tullius lib. 2. de legibus ait, quod Charondæ animi ad leges condendas non vana aliqua delectatio impuſit, sed Reipublicæ utilitas, & existimavit autem in legumlatoribus officii rationem posuisse, suadendos cives benignitate potius, quam minantibus terrore, & ideoque Platonem in legibus suis commendasse Charondam amulatus est. Addeq. Cicero lib. 3. postri Charondæ statum fuisse, Magistratum à civibus obediendum, & amandum.

Amibels, Sicile Tom. I.

ac veneratione prosequendum. Catcidenſibus, etiam, qui Italiam, & Siciliam inhabitabant, leges suas dedit, teste Aristotele Polit. lib. 2. Goltzio in hist. post. Sicil. pag. 86. Lafaezi apud Maurolycum hist. Sicil. lib. 1. p. 18. & 19. & Silvagio de tribus Peregrinis cap. 40. p. 130. & cap. 44. pag. 161. Ipſas etiam leges excerpere Locrenſes, ex Marafioti cit. (ideoque hanc Locrenſem dixit Charondam) & Athenienſes juxta recentiores nonnullos, inter quos Stephanus in dict. p. 617. & Silvagius cit. quod ut observat Carrera cit. apud antiquos non legitur, Ob doctrinam ideoque, legesque suas in Italia, & Græcia celeberrimum sibi nomen comparavit: hinc Catanenſes dolore affecti, quod egregium civem ad fugam coegerint, in patriam revocarunt; ac summo honore exceperunt, quod & numismatibus sibi dicatis, & sepulchri magnificentia, clarè deducitur, Catanenſes ergo civis sui leges acceperunt, teste Aristotele Polit. lib. 2. & Jamblico in vita Pythagoræ cap. 7. Carthagenenſibus leges tradidisse, ait Alexand. ab Alexandro Her. Genial. lib. 6. cap. 39. p. 653. additque Cælius Rhodiginus test. antiq. lib. 18. cap. 39. Marcellus Ficinus in argum. ad Minus Platonis p. 34. & Natalis Comes mythol. lib. 2. cap. 2. quod leges Carthagenenſibus datas à Saturno derivatas prædicabat, ut tanquam à Numine conditas, summi veneratione observarent. At Carthagenenſibus leges dedisse negat Tiraquellus in amar. ad Alex. ab Alexan. loc. cit. Pro Carthagenenſibus legendum Catagenſibus opinatur Carrera cit. p. 414. Relatos verò auctores Joannes Joſius lib. 1. cap. 7. p. 149. apud Joannem Molletum de scriptis Homonymis cap. 3. num. 18. p. 394. castigat: etenim ipsos Charoudan Catanenſem, eam Charonem historico Carthagenenſem, ex nominis affinitate, & confusione ostendit. Græcis in Italia, & Sicilia degentibus leges dedit, ex Seneca ep. 90. & Italiam, & Siciliam à Charonda leges accepisse tradit Plato dial. 10. de Republ. Mazzæni juxta Capadoces Charondæ legibus utebantur, ex Alex. ab Alex. lib. 6. cap. 23. p. 738. Non omittendum, quod de harum legum excellentia literis mandavit Aristoteles Polit. nempe præferendas omnis bus aliorum legumlatorum ævi sui ex quo rectè deducit Carrera cit. p. 414. Aristoteli superiore constituisse, Jamblicus cit. p. 27. de Charonda auctoritatem legumlatorum nonnullis, & 130. Discipuli Pythagoræ omnia Optimi fuerunt legumlatores. Primus quidè Charondas Catanenſis. Ut nullus suarum legum mutatione tentaret, inter alia decrevit, ut nemo ipsarum reformationem proponeret, nisi adligata ad columnam fuisset: adeo ut nisi utiliore proponeret, ad mortem pænam sese exponeret, ut Diodorus ait lib. 12. num. 17. Cum autem funderet, addit Valer. Maximus lib. 6. cap. 5. compositis civium seditionibus, ut impoſitum omni diffidit jamam excluderet, prudentes suaduit, ut si quis in publicas conſiones armis manus ingrederetur, statim virâ præveniret: ac claspis temporis sparsis, & Villa egrediens appendi Atræi pugione, & impinatâ, concione convocarâ, forum ingressus, ut erat armatus, contra legis violationem nonnulli

S

prose-

monerent Charondam, eundem pugione coram omnibus pectori infixit, ac proprio sanguine legis obferantiam subscripsit: hæc ex Valerio cit. Cicerone lib. 3. de legibus, & Diodoro Siculo lib. 12. m. 19. qui inter se paululum dissentiant. Addit Diodorus quod nonnulli facinus istud Diocli Syracusano legumlatori ascribunt. Carrera, verò cit. p. 415. & Bonannus Syracus. illustr. pag. 337. Diocli probabilius hoc moris genus contigisse putat. Gravi etate cōfectus vivebat olymp. 83. ante Christi Domini adventum ann. 440. ex Carrera cit. p. 413. Quamvis autem P. Fiore in Calabria cit. p. 393. obitu ait apud Thurios, atamen ex his, quæ adiciam, Catanz vitam absolutisse patet: etenim tanto viro sepulchrum ē marmore Catanenſis extruxit, in quo stamuea arca cum ejus cadavere claudabatur. Hoc autem sepulchrum Fezzelli ævo, ut ipse testatur dec. 1. de reb. Sicul. lib. 3. cap. 1. p. 66. Catanz fuit adinventum juxta eodem D. Agathæ, quam veterem vocant, idest an. 1524. ex Roccho Piro not. Eccl. Catan. p. 62. De eo etiam Joan. Bapt. de Grossis in decord. Catan. tom. 2. cord. 6. mod. p. 98. Subdit Carrera cit. p. 416. etate sua adhuc perdurasse, in eoq; legebatur inscriptio, quæ Chato n. de sepulchrum esse declarabat, ac quindecim annos antequam opus de rebus Catanenſibus edidisset, nempe anno 1624. incantæ eversum testatur: quod iterum confirmat Vol. 2. lib. 2. pag. 250. Catanz etiam ejus effigies fuit majori insculpta, ejusque caput in ædibus Senatus Catanenſis servabatur, ex eodem Carrera cit. pag. 362. & de Grossis cit. pag. 46. & tandem juxta quorundam sententiam argenteis, æneisq; numismatibus Charondæ memoriæ servare curarunt Caranenſes, quæ habebat apud Parutam in numis. Sicilia, in illis Catanz n. 5. p. 12. & 41. eaque cum aliis explanat Carrera cit. vol. 2. lib. 3. cap. 23. pag. 360. & seq. & Marcus Maer in nova editione Parutz pag. 21. Notum unum explicat Raphael Trichetus de Prefe Burdegalenſis, edita epistola de Charondæ effigie in Catanenſi nummo argenteo expressa ad P. C. Petrum Seguinum D. Germani in Orbe Aristotem. Pariliis 1658. in 8. ut habeo ex Joanne Halleruvordio in Biblioth. curiosa p. 351. & Mollero cit. p. 295. & iterū id libro cui titulus: Selecta Numismata antiqua ex Museo Petri Seguii. Lutetie Parisiorum 1665. in 4. in ea epistola adductis nostri Carrera rationibus; sed Carrera nomine suppresso, Charondæ fuisse credit; sed cum ego caput viri barbari his in numismatibus, cornubus munitum vidiſſem, Jovis Ammonia esse putavi, ac mordicus sustinere, & solidissimas suppeditaret rationes Antiquarum; at ne mei instituti fines transgrediar, & in alienam mensiem falcem immittam, hanc sparam aliis ordinandam relinquo. Nonnullæ Charondæ leges adhuc supersites sunt apud Diodorum Siculum lib. 12. n. 12. & seq. Aliæ apud Stobæum Ser. 145. Aliæ de patriæ potestate extat apud Dionysium Halicarnasum lib. 2. Aliæ servat apud Plutarchum epist. de civitate contra eos qui civem in scenis carpeant, ac de adulatoribus, & curiosis

in comædiis iudicatis. Aliam demum retinuit Aristoteles Politic. lib. 2. de falsis testibus, ac obedientiā moderatoribus prestanti. Hinc minor eundem Aristotelem cit. scripsisse de Charonda hanc tantum legem de falsis testibus supervixisse. Apud Athenienses inter pocula Charondæ leges canebantur, teste Hetmippo lib. 6. de Legislatoibus, apud Athenzum lib. 14. c. 3. p. 619.

B. CHEROMENVS Syracusanus S. Niconis Martyris Discipulus, qui unā cum XCIX. Discipulis martyrio coronatus, ad Cælum evolavit 23. Martii an. 253. ex Octavio Caetano tom. 1. Sanctor. Siculor. p. 44. Vitam solitariam peregit, & Sanctimoniam clarus decessit 2. Novembris an. 297. Ipſius meminit Kalendarium Gallicanum apud Michaelē Angelum Manchansum in Kalendar. Syracus. 2. Novemb. Ex eodem loco cit. ut etiam 23. Martii. Scripsit

Acta Sanctorum Martyrum Niconis, & XCIX. Discipulorum. Extant apud Bollandum in actis SS. to. 3. Martii, ex codice Bibliothecæ Ambrosianæ.

CHERUBINUS BELLUS ex oppido Terranovæ Ordinis Strictioris Observatiæ S. Francisci, tum poeta, tum Theologus clari nominis: Pontificiis iuribus instructus etiam enituit, apud suos magna estimatione veneratus. In Provincia Sicula Vallis Neri Desinitore egit. Floruit an. 1654. De eo Lucas Wadignus de Script. minor. pag. 292. & Petrus Tognoletrus in Paradiso Scraphico pars 1. lib. 5. cap. 11. pag. 570. Editi lingua Sicula: Ergasto Iulio Primo. Panormi apud Decium Cyrtillum, & Angelum Orlandum 1616. in 12. & Le Lagrime di Maria Vergine nel Calvario. Ibid. apud Decium Cyrtillum 1635. in 12. Italicè verò: Clari Favola Pastorale. Ibid. apud Decium Cyrtillum, & Angelum Orlandum 1618. in 12. & Hæc adhuc in seculo vivens edidit; sub nomine Hieronymi Belli, quo utebatur postquam verè Religionem amplexus est, publicè fuit fecit: 1. L' Agnese Tragedia Sacra. Ibid. apud Nicolaum Buzam, & Michaelē Portamnovam 1646. in 8. 2. Il Martirio di S. Agata Tragedia. Ibid. apud eundem 1646. in 8. ex: Allatio in drammat. p. 6. & 21.

3. Il Nascimento del Bambino Gesù. Azioni Tragicomiche. Ibid. apud Josephum Biliagnum 1652. in 8. & apud Coppolam 1663. in 12. 4. Il Picolo paraverz. Summa e' assunta Coscentina. Ibid. CHRISTOPHOKUS BRIGNONE, Panormitanus sacerdos, Sæcæ Theologiae, & Juris utriusque Doctor, ac Apostolicus Prebendarius, & ingenio clarus, his in Panormitano Collegio Academiæ Princeps; doctrinam hanc egregiam. Ne dum gravioribus disciplinis, quàm antehabitis literis excultus, in Receptorum Academicarum scriptis inclinat. De patriâ benemeritos, & Panormitano Senatui fuit missus ad Comitum Regia Siciliae Proregein Melang degentem, ut in illi momenti negotia pertractaret, ut ex hist. Chronol. præregum Siciliae Di. Vinc. Anra p. 154. habemus. Eiusdem Senatui negotia præcuravit in Regia Aula Philippi IV. Carolici Regis, ubi Patriæ iura, ac privilegia interito pectore propagavit.

Hinc

Hinc Pandorum regressus in laborum primum Parochus, S. Marię de Monteferrato in Suburbio Panormi eligitur an. 1650. & exinde in eadem Urbe Parochus Ecclesię S. Hippolyti an. 1663. Obiit Panormi 8. Aprilis 1681. Laudatur à Scraphino à S. Catharina Senensi in vita F. Petri à Mattei pag. 93. Edidit italicę

La Nebbia spogliata difesa Domenicana per la Limpia, & Immacolata Concezione della Gran Madre di Dio Maria, composta in lingua Castigliana dal D. D. Marc' Antonio Palan, tradotta in italiano. Panormi apud Dominicum de Anselmo 1654. in 4.

Panegirico dell' Immacolata Concezione di Maria Vergine dal M. R. P. Giuseppe Spucces della Compagnia di Gesù detto nella Real Cappella di S. Pietro del Palazzo Regio di Palermo nel 1640. tradotto dall' originale italiano nello spagnolo. Ibidem apud eundem 1654. in 4. Hispanę

Rezo de Cavalieros de Regla a los de la Orden de San' Jago: devocion laalbe a los de qualquiera Orden de Cavalieros. Provecho a cada persona noble. Ibid. apud Barberá, Rumulum, & Orlandi 1678. in 12.

CHRYSIPIUS Siculo Mediens. Multos Chrysippi nomine insignitos inter scriptores proditi est. A Laertio in Vita Chrysippi Solensis cap. 3. p. 297. Viginti Chrysippus enumerat, & inter hos Novem Medicos. Hos inter Medicos, unum Medicum Siculũ claruisse patet ex Galeno lib. 2. de differentiis c. 10. p. 58. ubi ipsum reprehendit, ex quo Sicilia natus, & gręcam non callebat linguam, attamen legem Gręcis dare voluit de nominibus. Quo vixit ævo incertum est: at doctrinā philosophicā, ac medicā satis instructum ostendit ex dicendis patet. Hic Chrysippus Siculo, teste Luca Antonio Portio in *Erasistrato*, sive de sanguinis missione dial. 2. p. 102. & Nicolao Lanzone in *Pseudo-Galenico* p. 38. Scriptis accurat, & diligenter

De affectibus, & aggritudinibus animi, deque re medicis, ægro animo convenientibus. Hoc opus in quatuor libros distributum citat Galenus de Hippocratis, & Platonis decretis lib. 4. cap. 4. & 7. lib. 5. cap. 5. p. 257. & cap. 7. p. 259. qui etiam libro 4. & 5. per totum ipsius erroret, his in libris scriptis recenset, & expendit: & ex lib. 4. cap. 7. & lib. 5. cap. 6. Possidonium contra Chrysippum etiam scripsisse colligimus. Eisdem libros alibi citat etiam Galenus præferta lib. de cognoscendis, curandisque animi morbis cap. 1. p. 50.

De anima libris. Hujusce operis librum primum citat Galenus in tractatu de Hippocratis, & Platonis decretis lib. 5. cap. 7. p. 259. ubi ait, quod totum primum librum de Anima insipientium sermonibus, ac Poetarum carminibus replevit. Quod etiam innuit lib. 2. ejusdem tractatus cap. 2. ubi ipsum fragmentum adducit lib. 3. per totum, quę libro 1. de Anima primatu scripsit, pluribus recellit: ejusque verba persępe adducit. Opus hoc de Anima à nostro Chrysippo scriptum

ex eo deducimus, quia Galenus de Hippocratis & Platonis decretis lib. 2. cap. 1. p. 234. de hoc Chrysippi opere agens ait: ad suas sententias firmandas Chrysippum vulgares interduci Poetas addidisse, et in verborum etymologis abstrahit ad eandem censurā Chrysippum Siculum notat in tractatu de differentiis pulsuum lib. 2. cap. 10. pag. 58. Nostri Siculi Chrysippi fuisse puto hæc alia, nempe

Commentaria Logica, & Commentaria absque causis conscripta euryatoria, & morali, quę citat Galenus de Hippocratis, & Platonis decretis lib. 2. cap. 2. p. 234.

De Venę sectione, ex Portio, & Lanzone locis citatis. Sed hujus operis auctorem non Chrysippum Siculum, sed Chrysippum Cnidium Erasistrati præceptorum fuisse puto, ex Galeno de venę sectione adversus Erasistratum lib. 2. cap. 2. & lib. 3. cap. 2. ubi fœnel, & iterum Chrysippum Cnidium vocat. Hujus etiam meminit Laertius in vita Chrysippi Solensis.

CITHARIUS, sive CITERIUS Syracusanus Poeta, & Grammaticus cxiimus, literis apprind ex cultus floruit: gręcarum literarum professor, Aristarcho, Zenodotoque similis claruit. Burdegalam profectus ibi multis humanioribus literis erudit; ductaque uxore, & Burdegalenis Urbe donatus, cum nullo suscepisset filios, eadem in urbe decessit. Ausonii Burdegalenis amicus, & coęvus, vixit circa annum 364. in quo hoc Epigrammate celebratur in commemoratione Professorum Burdegalenium Epigr. 14.

Cithario Siculo Syracusano Grammatico Burdegalenis Græco.

En Cithari dialecte mibi: memorabere, dignus, Grammaticos inter qui celebrare bonos, Effet Aristarchi tibi gloria, Zenodotique Grægorum, antiquis si sequeretur honos. Carminibus, quę prima tuis sunt condita in anis, Concedi Celæ Musæ Simonidel. Urbe facti Sicula, nostram peregrinus adisti; Excultam studiis quam propè reddideras. Conjugium nactus cito nobilis, & locupletis, Incidia fati non genitor moris.

At nos defunctum memori celebramus honore: Forcibus & vitum munere amicitie.

De eo etiam Petrus Angelus Spera de nobilit. profess. Grammatica lib. 4. pag. 283. qui scripsisse testatur

Carmina, quibus Simonidis Cei Ingenium superavit. Hunc eundem puro, quem Joan. Vigin-timillis in tabula Poetarum Sicularum libro suo de Poetis Siculis præfixa, Citharium sive Citharium Sidonium vocat. At Citherius ille Poeta ab Atheno citatus lib. 15. cap. 13. pag. 692. cujus etiam meminit Patirius ex Crasso de poetis Græcis p. 115. alius est à nostro, Athenæus enim anno post Christum natum 190. floruit ex Joanne Baptista Ricciolio tom. 4. ind. 2. p. 201. nempe anno 174. ante nostrum Citharium. Nostri Citharii adhuc extat nobile Epigramma de Pastoribus, teste Josepho Scaligero *Ausoniarum lect. lib. 1. ca. 12. pag. 36.* Ipsius fragmenta habemus in libro:

Epigrammata vetera, quorum pleraque nunc primū ex antiquis codicibus, & lapideis alia sparsim antehac errantia, jam undecumque collecta emendatius vulgata, destinataque in libro IV. Parisiis 1590. in 4. prodire ex Bibliotheca Petri Pirhei, cum ejusdem emendationibus, recte Joanne Alberto Fabricio in append. Biblioth. Latine pag. 8. Joseph Scaliger edidit etiam Catalecta Veterum Poetarum in duos libros digesta, in quibus invenies carmina Citherii Sidonii Syracusani ex eodem Fabricio cit. pag. 29. & 30. sed dicendum Citherii Syracusani esse, vel Citherii Sidonii.

CIULLUS DAL CAMO Siculus Poeta, corruptē ita vocatus, verius ramen VINCENTIUS AL-CAMENSIS: Ciullus enim Vincentius sonarita ea rudis artas, cum Italica lingua adhuc balutiebatur, nomina concipiebat: & Siculæ linguæ hoc proprium esse incompertum est: nos enim adhuc viger inter nos, præsertim apud vulgum, quod *Ninn*, pro Antonino, *Ciccu*, pro Francisco, *Masi*, pro Thoma, *Cola*, pro Nicolao substituiuntur: & ad rem *Nzulu*, & *Cilla*, pro Vincentio, & Vincentia reponitur. Angelo Coloccio apud Leonem Allatium in *epist. ad lectores suorum Poetar. antiquor.* p. 22. immutare nomen Ciulli: vel ut ipse ait Cielli, in Coelium placuit: sed hanc immutationem redarguit Allatius pag. 24. cum Ciulli nomen nec dissonum, nec male oleat. Alcamensem fuisse pro certo habeo: nam cum ipsum nonnulli vocent Italice *Cinlo*, vel, *Cielo dal Camo* ex Coloccio, Allatio, & auctoribus infra citandis: ex eo corrupto nomine rectius scribendum Italice intelligimus *Cinlo d' Alcamo*; Alcamus enim Italice *Alcamo*, ut recte Auria in *Sicilia Inveniente* ait, cap. 9. §. 5. pa. 31. Hic primus Italica panxit carmina ex Coloccio, quem retulit, & approbavit Allatius loc. cit. pag. 21. & 22. & in *epist. nuncup.* cum enim inter Italos Poetas alius Ciullo antiquior non clareat, merito in hunc, & fecum in Sicilianum ubi exortū hoc Poematis genus primari gloria, & Italici carminis inventio referenda. Clauit ex Coloccio paulo post Gothorum ruinam in Italia, quam opinione multis recessit Allatius; Gothorum enim ruinam anno 555. evenisse testatur Genebrardus, post alios, in *Chronolog.* at circa hæc tempora, nec vixit, nec vivere potuit Italica lingua in Sicilia, ubi nata, sed sub Normannis Regibus, ut laud scripti in *observat. ad Siciliam Invenientem d' Vinc. Auria* c. 9. §. 5. p. 145. & seq. paulatim efformata; & regnante Frederico II. Imp. eò deducta, ut hac lingua scribere, & ingenii momenta exarare potuerint. Hinc cum Allatio pag. 23. deducendum Ciullum non paulo post Gothorū ruinam floruisse, sed sub Frederico II. Imp. an. 1197. (anno 1297. ex typographi incuria legitur apud Jo. Maria de Crescimbeni virum ingenio, & eruditione clarissimum in *hisp. Poet. vulgaris* lib. 4. pag. 363.) vel paulo ante visisse coniecimus Ciullum enim apud Allatium cit. pag. 409. Saladii Babylonie Regis meminisse, qui Regni primordia ab anno 1172. exortus est: & Soldani Ægypti, qui tunc multa contra Christi Fideles perpetravit. Laudatus, Crescim-

beni loc. cit. lib. 1. pa. 2. & 3. Allatii, & Colocel opinionem de Ciulli primatu infringere videtur: nam et si Siculis Italica Poetis inventionem concedatur, attamen si alii, ait, circa Ciulli temporā claruere Poetæ, cur primatum in Ciullo intercedum? Nec ratio deducta ab ipso Ciulli carminibus, in quibus Ægypti Soldani, & Regis Babylonie meminisse Ciullum, ut divitiis affluentiā, concludere sibi videtur; nam longe ante præcedere poterant: nos enim hodie Croum, ut distichum nominamus. At si non primus Ciullus, inter primos sine hæsitacione recensendus (quod concedit Crescimbeni in *commentar. ad hisp. Poet. vulg.* vol. 1. lib. 4. cap. 5. pag. 199.) Si enim a Siculis, eodem Crescimbeni teste, Italica Poetis originem traxit, & alium Siculum Ciullo antiquiorem non invenimus, vel primus, vel inter primos collocandus. Adde quod rudis illa, ac inculta dictio, quæ in Ciulli carminibus observatur, ut Crescimbeni notat in *comm. cit. lib. 1. cap. 2. p. 4. & cap. 4. pag. 11.* aperit indicat, in ipsa poetis nativitate, hæc Ciulli carmina exorta. His randem addam eruditissimi Apostoli Zeni iudicium, ex epistola mihi data Veneris 6. Augusti 1701. ut in *meis observationibus ad Siciliam Invenientem Vinc. Auria scripti* pag. 153. nempe, quod ex Dantis auctoritate hæc Ciulli antiquitas roboratur: hic enim in lib. de *vulgari eloquentia* Parisiis edito 1577. pa. 22. ait: Si vulgare Sicilianum accipere volumus, &c. quod prodit a terrigenis medicis, ex ore quorum judicium eliciendum videtur, prælationis minime dignum est: quia non sine quadam tempore profertur, ut puta ibi (*Tragimi deffe socora, se tesse a bolonate*) hoc verò carmen à Dante in exemplum deductum est nostri Cinlli, ut observavit Zeno, quod legitur apud Allatium pag. 408. ideoque cum hæc Ciulli auctoritatem exhibeat Dantes ad probandā rudiorē, & antiquiorem carminū Siculorum modū, ut a Siculis cultioribus fercernat, deducendā recte putat Ciullum non solum antiquū, sed etiā populārē, rudique dictione scriptū fuisse, ut ferebat prima Italice linguæ, & poetis ætas, & infantia. Ciullum à Grecis Sicilianum inhabitantibus carminum formam per distichos accepisse Colotius putavit, quod distichum negat Crescimbeni in *hisp. cit. lib. 1. pag. 3. & seq.* ubi de forma carminum ipsius oculatē, ut solet, distichit. Allatius cit. pag. 34. & seq. alium esse putat Ciullum ab illo Poeta Anonymo, quem Siculi nomine citant, de quo Jovius in *epist. ad Hier. Seapapem*: & hunc Siculum Ferdinandum Balamium Poetam Siculum fuisse opinatur: at ego Joannem Nasum exillimo, ut loco suo leges. Ciullum citat Fridericus Ubalduus in *comm. ad Petrarchem*, ex Ioanne Vigiñtimillio apud Allatium cit. pag. 66. de eo etiam Crescimbeni in *comm. cit. lib. 1. pag. 2. 28. 30. 31. 44. 375. & 382.* Scripsit Ciullus Italice.

Alme. ipsius aliqua habes carmina apud Allatium in libro: *Poeti Antichi Neapoli apud Sebastianum de Alece* 1661. in 8. Colocet etiam, Collocianem verborum ex ipsius carminibus eruat, coniecisse teste Allatio cit. pag. 34. & 38.

CLAU.

CLAUDIUS MARCUS ARETIUS Patritius, & nobilis Syracusanus, vir eruditissimus, polioribus literis excultus, poeti latinâ, italâ ac, siculâ claruit. Historeici Imperialis titulo à Carolo V. Imp. insignitus, cuiusque, cuius monumentis nonnulli historici illustrant suas, testis Ioanne Vingtimillio de *Poetis Siculis* cap. 5. pag. 33. Floruit circa annum. 1544. De eo Ab. Pirrus not. *Ecl. Syrac.* pag. 213. Iacobus Tilius in indice auctorum in calce operis *de Sacram Scripturam*, & Andreas Schottus *Biblioth. Hispan.* tom. 2. p. 212. ubi mendose legitur Cl. Marius Arclius. Edidit *De Situ Siciliae librum*. Paderni typis Antonii de Mayda 1537. in 4. & Messanz in officina Petrucci Spira 1542. in 4. extat etiam in volumine inscripto: *Italiæ Illustrata, seu Rerum, & Urbiumque Italicarum Scriptores varii notæ melioris*. Francofurti 1600. in fol. & in libros *Rerum Sicularum Scriptores ex recentioribus præcipui*. Francofurti ad Mocnum apud Andream Wechelium 1579. in fol.

Hispania Situm, extat in *Hispania Illustrata*. Francofurti apud Claudium Marinum, & Hæredes Ioannis Aubrii 1603. in fol. prodit etiam cum opusculo de Situ Siciliæ, & Berofo Ioannis Anni Viterbienfis. Lugduni 1552. in 12. ex Ioanne Alberto Fabricio in *Biblioth. Latina append.* 2. pag. 164. quæ omnia italicè edita sunt Viximberge 1611. in 8. Italicè etiam . . .

Observationi della lingua Siciliiana, e canzoni nel proprio idioma. Messanz apud Petruccium Spiram 1543. in 4.

Ex Bibliotheca Conradi Gesneri edita per Frisum p. 154. hos scripsit libellos, his titulis prænotatos, qui simul collecti prodire, nempe:

*Siciliæ descriptio accuratissima, dialogus, in quo præ Casare Iura Burgundie, Mediolani, & Neapolis leguntur. Clades ad Tinnum, & Rex liberatus. Monaci Dominus quare Casari funder. Duellum Casaris, Siculum, Hispanorumque tumultus. Primus ejus in Hispaniam accessus. Philippus filii Natalis. Dialogus, ubi Hispania descripta cum recentioribus nominibus. Dialogus, in quo Virgili versus, defensus Luna, solisque labores, & illecidisse iustitiam moneri, & non temere diros, declaratur. Europa descriptio cum recentioribus nominibus. Obsequium: quadam Lins. Insus Acidis, & Galathea consubium. Summi Pontificis liberatio: Elegia: res de Casare. Epigrammata nonnulla. Basileæ 1544. Opusculum, de Summi Pontificis liberatione, editum fuit etiam: segesim Venetiis 1544. ex Ludovico à S. Carolo in *Biblioth. Pontif.* lib. 2. pag. 190.*

CLEMENS FIGARRA Panormitanus. Clericus Regularis, natus anno 1606. parentibus genere, & virtute clarissimis, iuris prudentie operâ dedit, & Doctoris Laureâ donatus Messanz; eursurum Patroverit egre non sine laude. At spreis seculi illecebris; anno ætatis sue 27. Clericatus Regularum institutû amplexus est 7. Iulii 1633. & solemnita. emisit vota Panormi 8. Octobris 1634. Doctrinâ, & virtutum ornameto effulsi gra vioribus emanscens additus, sub elatissimo P. D. Hieronymo Marranga, in doctissimum

virum efformatus est: ideoque magno cum discipulorum progressu severiores Philosophiæ, ac Theologiæ disciplinas alios docuit. Doctrinam regularis observantiæ studio insigniter illustravit: ideoque perfecta exemplaris vitæ sue ratione, diu adhibitus est ad informâ dos Ordinis sui tyrones, Prudentiâ, zelo regularis disciplinæ, vitæ innocentia, virtutibusq; munus, ad altissimâ perfectionis fastigium pervenit. Romæ ubi diu vixit, Dynastæ, Præsules, ac S. R. E. Cardinales in sui venerationem traxit. Domum Romanam S. Andree Præpositi munere rexit: bis in Generalem Ordinis Consulatorem assumptus est: ac dum Romæ vixit semper omnium estimationem promeruit ibiq; tandem, numeri s omnibus absolutus, decellit 2. Martii 1683. relicto sodalibus suis insigni virtutum exemplo. Ipsum laudat P. Franc. Maria Nagius de *Sacris Cæremoniis opus.* 2. disp. 6. pa. 168. & *disp.* 2. pa. 183. Edidit *De Fama Tractatum Theologicum-Moralem. Partem Primam*. Romæ typis Ignatii de Lazaris 1671. in fol.

Paraverat Partem Secundam, quam m. s. reliquit.

CLEMENS LARDIA Messanenſis Ordinis; Minorum S. Franciscei de Paula, vir doctriâ, & auctoritate clarus, Siculæ, & Anconitanæ Provinciæ rexit: ac circa ann. 1660. floruit. Edidit italicè.

Brieve Racconto dell'arrivo in Messina di S. Francesco di Paola. Messanz apud Dominicum Costam 1661. in 32.

CLEMENS NETINUS ex familia de Laurentio Capuccinus, vir undique venerandus eo amplissimam sapientiam, eximias virtutes, honoresque, quibus effulſit. Annum agens 16. reſectis seculi blanditijs, religionem amplexus est, in qua eâ animi contentione ad virtutes adipiscendas incubuit, ut religioſe perfectionis exemplar evaſerit, in studiis ita profecit, ut doctriâ exœultissimam, quæna cum laude Philosophiam, ac scholasticam Theologiam docuerit. Ob egregia ejus promerita fuit Provinciæ Syracusanæ Dénitor, ac quartum eandem Provinciæ rexit Provincialis: & à Fratibus Cosentinæ Provinciæ etiam ad eam Provinciæ regendam, licet absens, assumptus est. Commislarium Generalem egit in Provinciis Messanenſi, Panormitana, & Hidrun-tina. Romæ etiam Procuratoris Generalis munere laudabiliter functus, magnè valuit æſtimatione apud Paulum V. qui ipsam veluti Patrem, amplectebatur, ac sæpius accessit in Pontificio Palatio venerabatur: frequenter de eò dicere solitus: inveniri hominem secundum eor meum. Nec minori æſtimatione claruit apud Urbanum VIII. Pont. Max. Tandem anno 1618. totius Ordinis Capuccinorum Generalis electus est. In hoc supremo Ordinis munere, zelum, ac curam prædeſſorum. Moderatorum sanctè æmulans, totum adhibuit studium, ut solidius, ac præclarior regularis observantiæ effloresceret. Religioſas Provincias iſtando, Imperator ipſe, ac Reges, veluti virum à Cælo deſcensum, summo honore æſtarent: populiq; obviam illi egrediebantur.

bantur, ut veluti novum Christiāni Orbis Prophetam susciperent. Ideoque prudentia, doctrina, dexteritate, ac vite sanctimoniam ubique celeberrimus claruit. Multis etiam Deus admirandis viri sanctitatem comprobavit, nam aegrotos nonnullos sanitati restituit, ac à Dæmonum vexatione liberavit, adhibita tantummodo benedictione. Tandem sanctè decessit Syracensis 22. Septembris 1631. ætat. 73. Funus magnâ populi frequentia celebratum. De eo plura Abb. Pirrus not. *Ecl. Syracens.* p. 208. 220. & 225. P. Marcellus à Pius tom. 3. *annal. Capue.* an. 1631. §. 14. P. Fortunatus Hueberus in *Menolog. S. Francisci* 6. Novemb. p. 2097. & Dionysius Genuensis in *Biblioth. Capuæ.* pag. 81. qui testatur scripsisse multos *Philosophicæ*, ac *Theologicæ Tractatus*, qui *mss. asservantur.* &

Tractatum super Regulam FF. Minorum, præsertim super Votum Paupertatis Scapularia.

CLEON Syracusanus, Stephano de Orbibus memoratus verbo *Aspis* pag. 125. qui Syracusanum expresse vocat. Bonannus in *his Syracens. illustr.* lib. 2. pag. 296. Poetam fuisse putat: ac eundem, quem Siculum nominat Ruphus Festus Avicinus, ac eorum unus, à quo idem Ruphus multa accepit, ut etiam tradit Petrus Crinitus lib. 5. cap. 80. de *Poetis Latinis*, & Conradus Gesnerus in *Biblioth.* qui teste Bonanno citato librum suum dicat inscriptum

Leonon, idest lavatus.

Andreas Schotus in *Seneca suas.* lib. 1. p. 111. Cleonis Sophistæ Siculi meminit, ac forsitan eundem ac nostrum Syracusanum putat Bonannus, additque ignorari tempus, quo floruit. De quodam Cleone agit Raphael Volaterranus lib. 14. *antropol.* quem vocat Cleonem Curium: Poetam fuisse, ac scripsisse fatetur Argonauta, à quo Apollonius Rhodius mutuatus est: eadem scribit Carolus Stephanus in *dict.* pag. 707. *Bibliotheca Gesneri* edita per Frisum pag. 158. & Crasius in *hisor. poetica Græcorum* pag. 121. Quod autem hic idem sit ac noster Syracusanus, sine hesitatione affirmat P. Ragusa in *elogiis Siculorum* p. 76. & *Sicil. Biblioth.* Vet. pag. 66. sed ex Stephano cit. & Gesnero alium à nostro deducitur: nam postquam de hoc Cleone agitur, paulò post distinctè de nostro Syracusano scribunt: ac testatur Carolus Stephanus, quod ejus meminit epistome Artemidori Ephesi. Ex Stephano de *urbibus loc. cit.* nostet Syracusanus scripsit librum

De Portibus.

Hoc opus scripsisse, sunt etiam testes Vossius de *hiss. Græcis* lib. 3. pag. 344. (à quo inter auctores incertæ ætatis recensetur) Moretus in *dition.* tom. 1. pag. 896. Gesnerus cit. & Carolus Stephanus cit.

CLITIE Academia Messanenſis. Diu Messanæ Officinæ Academia inclauit, ut loco suo trademus: ac belli vi anno 1678. ipsius igne extincto, multi literarum amantissimi Academiam hanc excitare curarunt anno 1701. ut antiquam illius gloriæ resumeret: ideoque à Joanne Emmanuel-

le Fernandez Paceco Vigliem Marchione, Siciliæ Moderatore, tunc Messanæ degente, facultatem petierat, ut hanc Academiam erigendam permitteret: at ipse ne dum hanc novam fundationem pronis excepit auribus, verum etiam in sui patrocinium Academiam allumere promisit. Mox consilio, cum ipsorum gloria immutato, ut sub Catholici Regis auspiciis eandem fundarent, proposuit, ac se Regiam voluntatem impetratum spondidit, ut obtinuit. Hinc anno 1701: hæc nova Academia ortum habuit, ejusq; exordium fuit in Messanenſi Seminario, ubi tunc Regii Sacelli Musicos, Nobiles, Regni Dynastas, Urbis Magistratus, doctique vici magnâ frequentia conflueret. In Academiæ Pædagogia, vulgò *Impresa*, Heliotropium delegere, quod Solem ex utrali propensione respicit, addito lemmate: *Veritas*, ex Horatio carmine, qui cecinit *Fides, namque Veritas*. In ejus albo omnium primus memoratus Prorex fuit recensitus, exinde præclarioris Urbis viri literis, & eruditione insignes subsequuti sunt. Bis singulo mense, nunc in Clericorum Regularium domo conveniunt Academici. At dum Franciscus de Judice S. R. E. Cardinalis Siciliæ Moderator Messanæ moras traxit, voluit, ut singulis Dominicis diebus omnes Academici in Regio Palatio literaria monumenta ingeminarent: & ingeniorum calorem sui aspectu, & estimationis vi, mirum in modum fovebat. Academicorum societatem moderantur is, qui est à se cretis, & Censores duo per semestris spatium, quo elapso, ipsorum successores eligunt. Qui à secretis præest invitandi ad solemniores congressus Nobiles, ac primarios Urbis viros curam gerit: nempe, quando Epistolæ Marianæ festum, & Anniversarium Natalitium Catholici Regis celebratur: ut etiam cum Bacchanaliorum libellum indicitur. Ipse etiam Academicum, qui discursus recitat, ac problema proponat, post decimum quintum diem solvendum, designat. Qui verò discursum recitat, Principis nomine, & honore tunc gaudet. Edidit italicè

Applausi nel dì Natalizio di Filippo V. gran Monarca delle due Sicilie, e dello Spagne, espressi ne' componimenti della Real Società degli Accademici della Clizia nel 1703. Messanæ apud Dominicum Costam 1704. in 8.

CONRADINUS PUTEUS Agrigentinus, Iurisconsultus doctissimè celebris, ac Novariensis Prætor. Edidit

Ad Bullam Apostolicam Nicolai V. & Reg. Pragmat. Alphonsi de Censibus doctissimas Annotationes, apud Petrum de Gregorio de Censibus. Panormi typis Io. Anton. de Francis 1609. in 4. & incusum Panormi ex Officina typographica Femeniotti 1621. in fol.

CONRADUS quidam Ordinis Prædicatorum, patriâ forsitan Panormitanus, Prior Monasterii Panormitani S. Catharinæ, qui floruit ann. 1290. eo tempore, quo Moniales prædicti Monasterii sub Fratrum Prædicatorum regimine degabant, ut habet Abb. Pirrus not. *Ecl. Panorm.* pag. 221. Scripsit

* *Epistolam ad Augustinum Buccamazzam Episcopum
Cataniensem, quam integra exhibuit Ioannes
Bapt. de Grossi in suis Catanae sacrae p. 43, 44, 45, 46,
47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863*

CONSTANTINUS CAETANUS nobilis Syracusanus, Benedictinus Congregationis Cassinensis, vir literarum, & eruditionis gloriâ celebrissimus, Océavii, & Alphonſi Carrani Societatis Iesu frater, (de quibus in hac Bibliotheca suis locis) ex Marehionibus Sortini, & Principibus Cassari, parentibus Barnaba Caetano, & Hieronyma Perno natus, lucis usuram accepit anno 1560. Religionem amplectens est in Monasterio S. Nicolai de Arenis Catanz., ubi solemnia edidit vota 29. Octobris 1586. Studiis, & gravioribus Philosophiæ, ac Theologiæ disciplinis additus doctrinâ claruit. Inde ad perſcrutanda antiquitatis monumenta, cû animi conſcriptione adheſit, per pervoluſit ſerè omnibus Italiz Archiviſ, ab Eccleſiaſtica, recondita, inſignique eruditione celebrerrimum ſibi nomen comparaverit. Hinc ubique ejus ſamâ diſſuſa, Clemens VIII. Pont. Max. Roman. accerſivit Conſtantinum, ut ex Bulla Pauli V. in Operibus B. Petri Damiani primæ editionis patet, ibique veluti in ampliori Orbis theatro ipſius doctrinæ, & eruditionis perſpectiva eſſetgeter. Romæ indefeſſo labore antiquitarum ludiâ ſequens, totum vite curſum in pulverulentis Archiviſiorum angulis impendit, & cunctarum injuriis memorabilis, & illuſtriora, Eccleſiaſticae hiſtoriæ monumenta laudabiliſſe liberavit. Ideoque ex antiquitatis tenebris maximum nomen ſui ſplendorem concitavit, & ampliffimâ ejus erudiſſio, in admiratione viros ſanè egregios graſci. Hac ex cauſa clariff. Cæſar. Baroaius, Conſtantini eruditionem veneratus, in ſuorum Annaliſum memoratiſſimis ipſum ſibi adiutorem delegit. Hinc pluries Conſtantinum laudat, ac malis in locis lumen à Conſtantini ſciencia, acceptiſſe ſaturus, Ita ſem. t. 1. an. 1003, num. 4. ſcribit, legimus ejuſdem duo donationum diploma nobis, offerre à Domino Conſtantino Cæſare Monacho Congregationis Caſſinenſis, Archiepoſcorum perſeſſigatores diligentiſſime. An. 1065. num. 16. anno 1073. num. 34. & An. 13. an. 1139. num. 25. ſila de 30. honorificè proculatitrefreſſionia. Impeſta Baroaius cutavit, ut à Paulo V. Pont. Max. in Bibliotheca Vaticana cuſſos preſentem & eon ſingulaſque meſſitorum preſtantium ſodam, in munerem ipſum offerreſſat Greg. XV. Urbanus VIII. Innocentius X. apud quos magnâ valuit opinione, ac ipſe ob ſacras eruditionis opes graſſiffimè vixit, quibus à ſacris literarum monumentis ſuis, ideoque à nonnullis ſcriptoſcoribus Roman. Pontificis, hiſtoriographis, apellatur. Nec omiſſiguit quod in ſacrum Cardinalium Senatuſ aduſſuſſeſſe Conſtantinum, ni invidia aſtus acriter obſiſſeſſet. A Paulo V. Abbas ſiculus S. Barnabæ ſci. cl. an. & ab Urbano VIII. Prioratus S. Nicolai de Latina in Sicilia donatus, ut teſtatur Ato. Pirræus. Eccl. Agrig. pag. 334. Apud Proceres S. R. E. Cardinalis Reſpectu plurimum

zificatione valuit, qui Constantinum Insufficit
Benedictini splendor lepius dixerunt. Immore-
lem nominis tam adeptus est, cum propriis sim-
plicitas an. 1621. Apoll. Collegium Gregorianum
de Propaganda Fide Romæ excitare meditaretur,
eā lego, ut ibi S. Benedicti alumni adversus Ca-
tholicæ veritatis hostes prodirent in aciem do-
ctrinā muniti, quæ propterea vobis adflicti ad
hoc opus aggrediendum, ac de hoc Collegio pri-
mus electus fuit Praefes. Sed hoc egregium opus
perficere haud potuit, ex magna supra vires no-
le: at oblata à Constantino occasione, & ex jac-
tā ab ipso fundamentis Gregorii XV. Pontifi-
cis Maximi iussu, ac operâ Collegium de Propa-
ganda Fide fuit excitatum, non sine maximo Ca-
tholicæ Fidei bono; ac constitutâ Cardinalium
Congregatione, ejusdem Consultor electus est
Constantinus: ac eidem Collegio post mortem
omnia sua reliquit bona. Celebrerrimum etiam
Ancianam Bibliothecam excitavit, in qua In-
genti pecuniarum sumptu rariores antiquitates,
ac eruditionis thesaurus colligit. Literis, stu-
diiisque semper pectus, ac regularium virtutum
ornamenta sociavit: idæoque inculpatos tanti
virii mores, ac viræ integritatem, non sine
veneratione inolebat omnes. Tandem magno
Literatorum dolore vivere desit Romæ 17. Sep-
tembris 1650. æt. suæ an. 90. & in Ecclesiâ S.
Benedicti sepultus est. Ob singularem doctrinam,
eruditionemq; innumeri scriptores laudibus ex-
ultant Constantinum; ut Antonius Passivinus in
appar. sacro, Arnaldus Wion in *ligno vitæ*, Bellar-
minus de *script. Eccles.* ubi de B. Petro Damiano p.
380. Clementis Ruinerius Anglus in *lib. de Apo-
stolam Benedictinam*, Francisc. Bivaricus in *comment.*
a. p. Luc. Dexterus, Barth. Gavanus in *Rebr. Bre-
vior.* Romani, Franch. Avantinus in *manuali simpli-
cium*, Jacobus Gretserius in *opibus Replicatorum*,
Calvinianum, Io: Salas de 1. 2. D. Thom. Andreas
Salazar in not. ad *Regul. S. Benedicti*, Lucas Wad-
gus in not. ad *opus: S. Francisci*, Christophorus
Besoldus in *spicilegio politico*, & juridico, Maximi-
lianus Sanderus *Academic.* comment. lib. 1. Mi-
chael Ghislerius tom. 1. in *Hierom.* Ode. Cæsarum
in *vitis Sancti Simeonis*, Andreas Viatorius in *addit.*
ad *Claustrum*, Ughellus in *addit.* ad *Ciaconium*,
Brounus in *compend.* *annal. bernol.* Constantinus
Bellotus de *influentia Gregorii Magni*, Martinus
Martinez in *epist.* de *patriarcha Nicæni* a. S. *Evangelii*,
Carolus Jægerius in *incida corana Religio-
nis Benedictini*, & *Monasterologia*, quam ipse in-
scripsit, Jo: Bapt. Laurus in *Orchestra Thea.* Rom.
pag. 50. & Dominus Marfigilac, omnes à Leone
Atlante adducti in libro *Apes Urbana* pag. 73. qui
ut eruditè perpendit à Doctis Scriptioribus pas-
sim vocatur: *Archiclericum perrefigurant diligentis-
simus, & de antiquitate ecclesiasticis beneemeris*, &
plene totius, doctissimus; & de antiquitate merendi-
cupissimus, eruditissimus pater, & pius, & gravis,
& eloquens, & elegans. Quibus ego addo non-
nullos alios gravissimos scriptores, qui merito
Constantinum laudibus ornant; ut Maraculus in
Bibli. Mariani par. 1. pag. 294. & pa. 2. f. 199.

Michael Justinianus in *Epistolis memorabilibus*. par. 2. pag. 114. Aloysius Novarini *opusculum*. 1. pag. 61. Abb. Pirrus not. *Ecl. Syracusana* p. 213. & lib. 4. de *Abbatibus* p. 152. Joseph Silos in *hist. Cler. Reg.* tom. 1. lib. 1. pag. 14. Petrus Ant. Tornamira in *respons. ad claritatem clarificatam* pag. 19. & seq. et in *Scriptoribus Marianis* Benedicinis pag. 48. Ludovicus à S. Carolo in *Bibl. Pontificia* l. 2. p. 293. Jo: Phil. Thomassin *Elog.* l. 2. p. 77. Philadelph. Mugnier in *Theatr. Genes.* p. 1. p. 203. Petrus Carceri in *mem. Catan.* vol. 2. p. 242. Jo: Bap. de Grossis in *decat.* *Catan.* l. 1. cord. 2. p. 47. Iacobus Grimaldi m. s. apud Philippum Bonannum in *numismatibus Sum. Pontif.* cap. 10. pag. 58. Calmisus Oudin in *supplemento ad Bellarminum de scrip. Eccl.* p. 377. Philippus Labbé in *Biblioth. nummaria* p. 249. & de *scrip. Eccl.* tom. 2. p. 201. & 202. & tom. 1. p. 42. & Sirmundus apud ipsam pa. 692. Abb. Piccinelli in *Vita Hugonis Principis Etrusci* à p. 69. & seq. Bernardus Claveus in *hist. Arpinate* lib. 6. p. 239. Jo: Thomas de Roccaberti in *Bibliotheca Maxima Pontificia* tom. 7. p. 27. & alii. Quæ editæ Cætanus, partim proprii ingenii monumenta, partim aliorum, ejus opera, & studio collecta, & illustrata, hæc sunt.

S. Petri Damiani Monachi Ord. S. Benedicti S. R. E. Cardinalis Episcopi Osiensis, & Doctoris Sandissimi. ad *discriminatum operum* Monachi Primus continens *Epistoliarum* libros octo, multis ex *Bibliothecis*, & *argumentis*, natisque illustratis, atque nunc primum excusis opera, & studio D. Constantini Cantani. Romæ ex typographia Aloysii Zanetti 1606. in fol.

Tomus Secundus continens *sermones*, & 55 *historias* Remæ typis Guilelmi Gaccioeti 1608. in fol.

Tomus Tertius continens *opuscula*. Romæ ex typographia Jacobi Mascardi 1615. in fol. recusi simul Lagumi scriptibus Claudii Lædri 1632. in fol.

Tomus Quartus continens *Orationes*, *Carmena*, & *Rythmos*, cum notis ejusdem Const. Cætanus in eundem. & in Regali Clericali curâ D. de Honestis. Romæ 1640. in fol. Hi quatuor tomi simul prodierunt Parisiis sumptibus Caroli Chastellain 1642. & 1663. in fol. Epistolæ eorum editæ sunt cum notis nostri Constantini Parisiis 1610. in 4. ex Guilelmo Cave in *scrip. Eccl.* *hist. liter.* p. 427. & Dupin in *Biblioth. scrip. Eccl.* tom. 8. *suppl.* l. 1. cap. 8. pag. 9. Noster Cætanus indefesso labore, ac studio, collegit, ac mendis purgavit opera B. Petri jussu Clementis VIII. ut testatur Baronius tom. 11. *annal.* a. 1065. n. 16. & a. 1073. n. 38.

B. Amadarius Fortunari Ordinis S. Immediati Cardialis, et Archiepiscopi Treverensis *Vita*. Romæ typis Jacobi Mascardi 1615. in 4.

Ven. Vini Januarius Gessen Abbatiss Ord. S. Benedicti de *Imitatione Christi* libri quatuor recensiti: ac permixtis in *lactis* veteri m. s. Casque relictis, accessu ejusdem B. Constantini Abbatis Cætanus defensor pro hoc ipso librorum *Auctore*. Necnon *verumdem* librorum *methodus prædicta*, & *brevis* *opinionum* *ex* *codemque* *opere* *deprompta*, in quibus vine perflata forma descriptum. Romæ ex typographia Jacobi Mascardi 1616. in 12. Hinc opinio, quod libri de *Imitatione Christi* sup. Abb. Joannis Gessenæ se opposuit Heribertus Rosveydus, cui respondit

Constantinus recuso *supradicto opere*, & addito liocello inscripto

Conciliatio priori editioni antior, cui accessit Apologetica Responsio pro hoc ipso librorum *Auctore* Joanne Gessen *adversus* Heribertum Rosveydum Soc. Jesu. Romæ 1618. in 8. Edidit etiam de hac re, *Apologeticum libellum* pro Joanne Gessen de *Imitatione Christi*. Romæ 1644. in 8. Cum autem Cætanus defensionem etiam suscepisset Joannem Marius, & Walgravi, hos oppugnavit Quatermus Frontonus, & Zerlinus Canonici Regulares, quos sequuti sunt Georgius Hefferus, Joannes Bollandus, & Theophilus Raynaudus Soc. Jesu, Henricus Sommalus, Gabriel Naudæus, Chibertus, Caneus, Abbas Barleus, alique; sed tandem contra hos omnes in arcam descendit P. Franciscus Delsau Benedictinus Congregationis S. Mauri, qui edito libro an. 1674. Cætanus opinionem propugnavit, ad adversarium expertus est quemdam Canonicum Regularem, ut legere est apud Diarium literatorum Romæ an. 1678. pag. 30. & 31. Joannem Mollerum de *scrip. Hamanensis* cap. 6. n. 43. p. 567. Henricum Wharton in *append. ad hist. liter. Guilelmi Cave* pag. 90. alioque, qui hæc Kempensem pugnam late narrant.

Pro Joanne Diacono S. R. E. Cardinali de S. Gregorii Magni ejusque Discipulorum Monachatu *Benedictino libri* duo. Salzburgi 1620. in 4. Angulæ apud Joannem Kruger 1621. & Romæ 1630. in 8. ex Bibliotheca Classica Draudii pag. 38.

Sanctorum Trium Episcoporum Religiosis *Benedictina* *luminum* *Isidori Hispalensis*, *Idelfonsi Tolentani*, & *Gregorii S. R. E. Cardinalis Episcopi* *Hollensis Vitis*, & *Alfonso* *scholasticus illustrata*. Accesserunt *opuscula* quædam ejusdem *Isidori* nō dum edita. Romæ 1616. in 4. Animadversiones in *Vitam S. Aselmi Episcopi* *Lucensis*. Leguntur inter monumēta contra *Schismaticos* à Jacobo Greffero Soc. Iesu edita Ingolstadt 1613. in 4.

S. Colambanus Abbatem *Babilensem*, & *Lincensem*, cum suis fuisse Ordinis S. Benedicti *Assensio*. Inter *scholia* in *Vitam S. Atagni à Martino Abbate* *Farsensi scripta*. Augustæ Vindelicorum 1627. in 8.

De *creditione* *Collegii Gregoriani in Orbe* *Epistola* *Encyclica*. Romæ ex typogr. Gam. Apoll. 1627. in 4. *Vita*, & *Pessio* S. *Erasmii Antiochici Episcopi*, & *Mazysii Cæta* *Orbis Patroni scripta* à Joanne *Calvino* *Casimiro* *Monasterii Monacho*, qui & *Gelasius* *Papa* *II.* edita *verbo*, & *scholasticè illustrata* à D. *Dono* *flaminio Abbate Cætanus* *ejus* *Centili*. Romæ ex Officina typographica *Caballina* 1638. in 4.

S. D. N. *Gelasii* *Papa* *II.* *Sacri* *Montis* *Castri* *Almachi*, ex *Cætanis* *Orbis Cæta* *Ducibus*, *Campanis* *Principibus*, *vita*, & *Pandulphi* *Pisano* *ejus* *similium* *scriptis*, nunc *primum edita*; & *communi* *teris* *illustrata* à D. *Constantino* *Cætanus* *Gelasii* *ipsius* *Centili*. Romæ ex eadem Officina 1638. in 4.

De *Religiosis* *S. Ignatii* *Soc. S. Immaculati* *Fundatoris* *Soc. Jesu* per *Benedictinum* *Institutiones*, deque *libello* *exercitiorum* *ejusdem* *ab* *excaritatis* *Cassini* *desumpto*. Veneris 1641. in 8. Hinc librorum oppugnavit P. Joannes Rhod. Soc. Jesu edito opere *Achaz* & D. *Constantinum*.

Caetanum: sed utrumque prohibuit Sacra Congregatio Indicis, ut ex indice librorum prohibitorum.

De Singulari Primatu S. Petri Solius, Commentarius ad Innocentium X. P. M. Item de Romano ejusdem S. Petri Domestico, & Pontificatu Concitato. In Bibliotheca Maxima Pontificia P. F. Joannis Thomae de Rocchaberti Tomo VII. Romæ ex typographia Joannis Francisci Buagni 1698. in fol. Italicè

Giuditio sopra la Vita del Re David scritta dal Sign. Rancesio Picchi Secretario dell' Altezza di Parma. Romæ 1631.

Lettera sopra il Crocifisso esistente nella Basilica di San Paolo di Roma. In Epistolis memorabilibus Ab. Michaelis Justiniiani tom. 3. epist. 39. pag. 233. Romæ apud Tinassium 1675. in 12.

Innumera alia scripsit Constantinus, quæ ipso adhuc supersint, Plagiariorum nonnullorum manus effugere haud valuerit: hinc vel supposita, vel aliò fuerunt translata; sed ope Oratoris Hispani Romæ degentis partim recuperavit, partim in multis Bibliothecis dispersa aservantur m. ss. ut legimus in ejus elogio apud Biblior. Pontif. Rocchaberti tom. 7. pag. 27. Ipsarum operum multa, extant in Bibliotheca Monasterii S. Georgii Vercellensis ex P. Petro Antonio Tornamira in epist. ad lectorem scriptorum Marianorum. Horum nonnullorum nomina retulit Allatius in libro inscripto: *Apel Urbana*, nempe

Vita S. Benedicti.

Alia S. Scholasticae Virginis ejusdem Sororis.

Alia S. Placidi Abbatis, & Martyris.

Alia S. Gregorii Magi. de his etiam Ludovicus à S. Carolo in Biblioth. Pontif. pag. 291.

Alia S. Petri Calesini. & ex Ludov. cit.

Alia S. Thomae Aquinatis.

De Sanctitate Luciferi Episcopi Calaritani libri II. Apologetici.

Vita Bonifacii VIII. Pape è familia Caetanorum, cum Apologia pro ejusdem Bonifacii ingressu ad Pontificatum legitimo, prudenti regimine, & gloriosa morte, de hac etiam Ludovicus cit. in Bibliotheca Pontif.

De Nummis, & Numismatibus in honorem Beate Mariae Virginis cuss libri duo. de his etiam Maraccius in Biblioth. Mariana par. 1. pag. 295. & ex Philippo Labbè in Biblioth. nummaria in calce Catalog. librorum Ant. Telfirii p. 440.

De Veneratione Sanctorum libri duo.

De Sacrosancta Basilica Vaticana.

De Antiquitate Regule S. Augustini, & Canoniarum, quos vocant Regulares.

De Præstantia Religionis Benedictine, seu de quatuor causis ejusdem Regule materialibus, formali, finali, & efficiente libri IV. Commentaria Encyclica, Patronica, Apologetica.

Opuscula quedam Ambrosii Ansherti Magistri in humanioribus Caroli Magi, & Abbatis S. Vincentii de Vulturno prope Capuam scripto.

Opuscula S. Bertrami Abbatis Montis Castini, & M. sanguine Regum Gallorum.

Opera S. Bruni Episcopi Signini Tomis quatuor. Biblioth. Sicula Tom. I.

comprehensa, & scholis & argumentis illustrata.

Variarum concertationum Polonica.

CCC. de Vitis Sanctorum Historiarum adhuc incedita, cum notis, & scholiis.

Opuscula diversa veterum Patrum Tom. III.

Opuscula, & Epistola S. Columbani Abbatis Bobiensis, cum notis, & argumentis.

Sermones, & alia Opuscula Joannis Gessen Benedictini Abbatis S. Stephani Vercellarum, cum Apologia pleniori, & auctiori, illum fuisse legitimum Auctorem librorum de Imitatione Christi.

Opera Thomae Galli Benedictini Abbatis S. Andreae Vercellarum.

De Caetana familia commentaria ab anno Christi DCC. ad nostra tempora.

Matæcius in Biblioth. Mariana pa. 295. & Tornamira in strip. Mer. p. 48. addunt hæc alia.

De Sancta Clave sacre Domus Lauretanae, quæ extat in sacro Monasterii S. Mariae Farfensis in Sabinis Tractatus.

De Divino cultu Genitrici Dei Mariae à Magna Patriarcha Benedicto, ejusque Alumnis singulariter exhibitio, ac propagatio commentarium, in quo primordia describuntur, progressus, atque incrementa Virgineæ hujus venerationis à S. P. Benedicto, ejusque filijs doctoribus præstita, atque hæc insunt.

His addit Tornamira in Respons. ad Claritatem clarificatam.

De Ordinis S. Benedicti.

Calendarium Benedictinum.

Annale Benedictinum.

Et tandem ibidem pag. 27 testatur in Bibliotheca S. Marini de Scalis Panormi servari hoc opus autographum nostri Caetani.

De Maciatae Ordinis S. Benedicti Magni Monachorum Patriarchæ Occidentaliæ Legislatoris eximii: Orientalium Censoris acerrimi, adversus quosdam S. Basilii Monachorum nocitates, libellus Apologeticus.

CONSTANTINUS PANORMITANUS Capuccinus, Panormitanæ Provinciæ alumnus, ex familia Burgarello, anno ætat. 15. in Cœnobio Calataniticae Ordinis institutum amplexus, in eo Concionator, Sacre Theologiæ Professor, in divinis, humanisque literis apprime instructus, & ob morum elegantiam, vitæque probitatem veneratus claruit. Panormi decessit 10. Augusti anno 1698. gravi ætate confectus. De eo Dionysius Gengenius in Biblioth. Capuccinorum pag. 85. Edidit

Compendium Privilegorum, atque Indulgentiarum à Summis Pontificibus concessarum tam Fratribus, quam Monialibus Ordinis S. Francisci, & S. Clarae, quam etiam Secularibus eorundem Ordinum Benefactis. Panormi apud Didacum Buam 1660. in folio expanso.

Manuale Sacerdotum in quo plura, quæ ad eorum officium pertinent, continentur, ac pro usu Ecclesiarum non minus necessarium, quam utile. Panormi typis Dominici Anglesæ, & Fracisci Leonis 1696. in 8. & iterum Panormi typis Dominici Cortesii 1706. in 8. ac idem liber est, quem innuit cir. Dionysius apposito titulo: **Sacrum Viridarium omnibus**

in *bonis beneficiis* referuntur &c. Panormi. 1684.

CORAX AMORCOMIA. v. Iacobus Romanus.

CORAX Syracusanus Orator celebris, perperam à Leandro Alberto in *deser. Sicil.* pag. 61. & Christophoro Scanello in *Cherol. Sicil.* vocatus Corazza. Claruit apud Hieronem Syracusarum Tyrannum, ut Manutius tradit in *comm. Ciceronis de claris Oratoribus* pag. 198. Rhetorices inventionem ipsi ascribit Hermogenes in *comp. Rhetor.* At Cicero lib. 1. de Oratore, Coraci addit Tisiam etiam Syracusanum, ac utrumque Rhetorices Inventores, & Principes vocat. Licet autem nonnulli scribant Empedoclem Agrigentinum, huius facultatis Inventorem fuisse, ex Laetio in *vita Empedoclis*, & in *vita Zenonis*, & aliis, ut suo loco, ubi de Empedocle videre est: attamen hoc intelligendum, aliqua tantum ad Rhetoricam spectantia adinvenisse, ut advertit cum Quintilianus *instit. orat. lib. 3. cap. 1.* Polydorus Virgilius *de rer. invent. lib. 1. cap. 13.* & Bonannus Syracus. *illustr. lib. 2. pag. 306.* In eodem sensu accipiendum puto Franciscum Patritium in *Poetica decad. hist. lib. 1. pag. 72.* ubi ait, quod Corax, & Tisias ab Empedocle Rhetoricam didicere; nempe aliqua de Rhetorica ab ipso accipere. Quod autem Corax, & Tisias in Sicilia, & Græcia celebres Rhetoricam primi adinvenierint, hoc etiam tradit Cicero *de claris Oratoribus*, ex auctoritate Aristoteli: scribit enim; itaq; ait Aristoteles, cum sublati in Sicilia Tyrannis res privata longo intervallo indecis repeterentur, tum primum quod esset acuta illa gens, & controversia natura, artem, & præcepta Siculis Coracem & Tisiam conscripserunt: nam antea neminem solitum via, nec arte, sed accuratè tamen, & de scripto pterose quod dicere. Idem lib. 1. de orat. eosdem inventores huius facultatis vocat, ut etiam Raphael Volaterranus lib. 14. *anthrop. Oct. Caetanum in anim. ad. ad tom. 2. Sanctior. Sicilor. p. 43.* Goltzius in *Sicil. hist. post. pag. 87.* & Leonardus Cozzandus *de magistr. antiq. Philof. lib. 5. cap. 3. pag. 331.* Hoc ipsum de Corace scribunt Bonannus Syracus. *illustr. cit. pag. 306.* Fazellus *de reb. Sicil. lib. 4. cap. 1. pag. 101.* Pirrus *not. Eccl. Syracus. pag. 212.* Lascaris apud Maurolycum *hist. Sicil. lib. 1. pag. 20.* Escobar *de reb. Syrac. pag. 13.* Petrus Victorius in *epist. ad leltorem in Demetr. Phalar.* Petrus Ricordati *hist. monast. die 4. pag. 445.* & alios quos in meis observ. ad Sicil. *Invenierunt D. Vincen. Arta cap. 8. §. 1. pag. 134. & 135.* adduxi. Ipsi Corax, & Tisias primi hanc facultatem publice alios docere, scholamque Rhetorices aperuerunt, ut ait Quintilianus *instit. orat. lib. 2. cap. 17.* Doctores artis, ait, jam circa Tisiam, & Coracem primò repositos: quod ita exponit Petrus Maffellarius in *comm. ad Quintil. pag. 54.* Tisiam, & Coracem primos præceptores artis bene dicendi. Quamvis autem ex contentione inter Coracem, & Tisiam, infra relata, colligimus Coracem Tisiam præceptorem: id attamen non evitit, quod insinuat Rhetoricam adinvenierint: nam ut in facultatibus omnibus contigit, inventionis exordium in quacunque re ex materiæ difficultate sæpe infirmum, exinde paulatim nova accep-

sione perficitur: hinc dicendum Coracem Rhetoricam primum adinvenisse, Tisiam numeris omnibus absolvisse: ideoque tum Coracem, tum etiam Tisiam Inventoris nomen promeruisse. Hanc opinionem firmat Mirabella in *antiq. Syrac. par. 2. pag. 118.* quod ex Manutio deducitur, *comm. in Cicer. lib. 1. de orat. pag. 20.* Huius inventionis occasionem tradit Hermogenes in *Rhetorica compend.* inquit enim: Syracensis Sicilia Urbe primum captam exerceeri Rhetoricam, cum fideliter oppressæ Gelonis, & Hieronis tyrannide vexarentur crudelissimè, itam etiam loqui prohiberentur lingua, & per signa maxum, & pedum, utris oculorum, conceptus animorum mutuos promere cogebantur, quo tempore dicunt saltationes, & tripudia capisse. Ita vexati Syracusani supplicarunt Jovi, ut tam sævæ tyrannide liberarentur, quod & factum est Minimis miseratione. Ab eo tempore Syracusanorum populus veritus ne in similem tyrannidem incideret, non amplius res suas Tyranno crediderunt, sed populari dominatione se regere ceperunt. Corax autem Syracusanus natus ex populo sapientior contemplatus populum rem incoctantem, & mutabilem esse, scitansq; orationem esse, quæ omnia fierent, & gubernarentur, moresque hominum in primis componerentur, excogitavit oratione inducere populum ad loquendum, omisit signa, quibus antea Tyranni timore tenebatur, quare advocata concione cum populus convenisset, primum capis blando, & miti sermone plebem permulcere, & tumultum popularem lesare, quæ verba promissa, & principia vocant, cum verò postmodum multitudine sedasset, & silentium omnes agerent, capis consilium de necessitatis, & quæ optabat, populo persuadere, quod genus sermonis, Narrationem nominavit. Post hæc quacumque dixerat breviter resumens, in medium vulgi depropinquit. Præmis itaq; partes principia, vel promissa vocavit, secundas Exercitationes, tertias Epilogos, vel conclusiones: & ita Corax Syracusanus opus Rhetorices ostendens populo Syracusano, persuasit, quæ voluit, quæ fuisset Artis nostræ. Hæc Hermogenes, quod & confirmat Lascaris apud Maurolycum *hist. Sic. lib. 1. pag. 20.* Fazellus *dec. 2. de reb. Siculis lib. 4. c. 1. p. 101.* Goltzius *loc. cit.* Scribit D. Vinc. Mirabella in *antiq. Syrac. par. 2. in vita Tisiam p. 117.* Coracem eloquentis suæ vi, affectu, ut Syracusani ab Urbe Transibulum Syracusarum tyrannum, eiecerent: sed ut bene advertit Bonannus in *sua Syrac. lib. 2. pag. 308.* hoc apud neminem legitur; nec Diodorus, qui diligenter Transibuli expulsionem narrat, de hac re verbum. Inter suos Discipulos celebres fuit Gorgias Leontinus ex Bonanno *cit. p. 308.* Sed Quintilianus *instit. orat. lib. 3. cap. 1. pag. 59.* in arte oratoria tantummodo imitatore suum dicit, fuit & ejus Discipulus Tisias Syracusanus, de quo hæc narrat; quod cum desiderio ediscendi hanc facultatem fletuaret, nec ex fortuna tenuitate haberet unde mercedem Coraci solveret, magnam exigere solitus, hanc cum illo pactioem instituit, nempe duplum stipendium ipsi soluturum, cum oratoriam dedicere. Docuit Tisiam Corax, & cum Discipulum urgeret, ut promissam mercedem solveret, is Præceptorem co-

ram Judices rogavit; die, inquit, Mihi Rhetoricæ definitionem: cui Corax, Rhetorica, respondit, est artificium persuadendi: hinc Tifias, si ergo suaserō, dixit, nihil debere nihil debeo, nam non debere persuasi: si autem non persuaserō, minus debeo, quia me nō dum satis persuadere docuisti. Sed discipuli callidum dilemma ita ipsum retorsit Corax: & ego, inquit, si persuaserō mihi solvendum mercedem, recipiam, quia, suasi: si autem non persuaserō etiam recipiam, quia talem institui discipulum, ut præceptorem superare poterit. Tunc Judices obloquentes exclamarunt: mali corvi malum ovum; id est, arguo præceptore argutorem esse discipulum. Ita, Hermogenes ait, ac etiam Lascaris apud Maurolycum ait. Fazellus, Goltzius, Paulus Manutius *Adagiis* pag. 136. Gyraldus in *enigmis* pag. 455. Carolus Stephanus ait, sed in aliquo dissentiant. Illud autem mali corvi malum ovum in proverbium transit, ac usurpatur cum ex uno alium nasci malis animadvertimus: allusericque nomini Coracis, quod latine sonat corvus, ut ait Lascaris, Fazellus, Goltzius, Stephanus, alique. Haec diffimile eventum, ac licet narrat Aulus Gellius *noct. attic. lib. 5. cap. 10.* & Apuleius *Flavidos. lib. 4. de Protagora, & Evachlo*; quod errandi occasione præbuit Lascari cit. qui ait Coracem, & Tifiam vocatos etiam Protagorā, & Evachlum, eam fuerint diversi, ut Bonannus in *Syrac. p. 308.* docet ex Laertio, Suida, & Quintiliano *1.3. inst. or.* qui de his quatuor distincte loquuntur. Hinc idē Bonannus, ea, quæ Gellius narrat, falsē Protagoræ, & Evachlo ascribi putat: ideoque dicendum opinor: vel similem eventum Protagoræ, & Evachlo accidisse, ut placet Fazello cit. pag. 101. & Manutio in *com. Cicer. de claris orat.* vel Gellium, & Apuleum fabulam enarrasse, ut Paulus Manutius in *adagiis* cit. tradit. Tandem advertit Bonannus, quod Raphael Volaterranus *comm. in Quintil.* hanc Coracis disceptationem invertit contra veritatem, & antiquorum scriptorum relationem. Corax igitur ob eloquentiam celeberrimus vixit; ideoque à Martino Cappella *lib. 5. Rhetor. vir aucti oris vocatur.* Claruit olymp. 89. ante Christi Domini adventum ann. 450. ex Bonanno cit. Scripsit librum

De Arte Rhetorica, de quo Aristoteles in *Rhetor. lib. 2.* Lucianus, *Cicero de claris orat.* Polydorus Virgilius *de ver. invent. lib. 1. cap. 13.* Lascaris cit. alique. Quintilianus *lib. 3. inst. orator. cap. 1.* ait: *Artium autem scriptores antiquissimi Corax, & Tifias Siculi.*

CORNELIUS MORFIA Panormitanus Musicæ peritus: ipsius extant aliqua in libro: cui titulus: *Insidii lami, Madrigali à cinque Parti di diversi autori Siciliani.* Panormi apud Jo: Bap. Maringum 1603. in 4.

COSMANUS Siculus cujus patria in obscuro est, Monachus Ord. S. Basilii in Monasterio S. Mariz de Rogato apud oppidum Aleariæ, ob doctrinæ præstantiam athenomasticæ, Theologus vocatus. Claruit circa an. 1167. Oet. Caetanus in *animad. ad tom. 3. Scriptor. Siculor. pag. 61. & 62.* à

confessionibus S. Nicolai Erenitæ Adernoniensis fuisse putat, ac ejus vitam, hymnumque scripsisse, quæ extant apud eundem *to. 3. cit. p. 180.* hoc titulo.

Vita S. Nicolai Adernoniensis Eremitæ. & p. 182.

Cosmani Theologi ad D. Nicolaum Eremitam Hymnus.

COSMAS LENZUS Messanensis Ord. Clericor. Regularium Ministrantium Infermis, vir à doctrina, & morum integritate conspicuus. Humilitate præsertim claruit. Diu in publicis Nosocomiis magno cum charitatis ardore ægrotañtibus inservire solemne habuit. At eam ejus virtutes undique resulgerent, Superiorum iussu domos Bononiz, Caetz, aliasque, præfeci munere texit. Reliquis tyrones instituit, & ad Provincialis, ac Consuletis Generalis gradum evehctus est; & ut Stephano Manro in *sua Messana cap. 23. pag. 210.* placeat, totius Ordinis Generalis Vicarium etiam egit, Messanensis domus constitutionem utiliter promovit, & ut ipsam numeris omnibus absolutam inspiceret, non rarò mutariis fabris se immiscuit, eorumque labores non sine humilitatis exemplo sustinuit. Ordinis sui zelo æstuavit, quem tenerimo animi sensu diligebat. Magnæ æstimatione valuit, præsertim apud Archiepiscopum Messanensem Simonem Carratam, ob eximiam viræ suæ probitatem. Tandem meritis plenus obiit Romæ anno 1657. De eo præter Manrum citatum, vide Dominicum Regium in *hist. Cleric. Reg. Ministr. Inferm. lib. 12. cap. 10. pag. 370. & lib. 15. cap. 1. p. 1. 448. & cap. 3. pag. 453.* & Philippum Labbé in *Bibl. Bibliothecar. pag. 42.* Edidit

Assasium Clericorum Regularium Ministrantium Infermis Tomum Primum. Neapoli typis Secundini Ronchalioli 1641. in fol.

Vita, et Opere del V. P. Camillo de Lellis in Ottava Rima.

Scripsit etiam opus

De Judicio Universalis exametris carminibus conclusum, & alia, quæ m.ss. reliquit, ex Regio cit.

COSMAS NEPITA Caracensis juris utriusque Doctor eximius, in Catanensi Academia Cæsarea jurā doctissime docuit. Bis in supremis Magnæ Regiæ Curiz subseculis Judex effusit. Prothonotarii, & Regii Consiliarii munus non sine laude explevit, in patriam regressus anno 1598. à seditiosis viris, bellici instrumenti ope, è vivis eripuit, & in D. Francisci xde sepultus est. Ipsum laudant Ab. Pirrus *not. Eccl. Catan. pag. 94.* Jo: Bap. de Grossis in *deacord. Catan. tom. 2. cord. 9. p. 146.* Petrus Carrera in *hist. Catan. vol. 2. lib. 2. pag. 262.* & Marius Cutelli de *donat. tract. 2. diff. 2. par. 12. num. 82.* p. 355. Edidit

In Consuetudines Clarissimæ Civitatis Catanæ, ac totius ferè Sicilia Regni commentaria. Panormi apud Jo. Franciscum Carraram 1594. in fol.

CREON. v. Acron.

CTESIAS, v. Tifias.

CYRILLUS. Anno 1630, Balthassar Corderius Soc. Jesu librum Apologorum moralium S. Cyrilli edidit Viennæ Austriz, de quo, & ejus aucto-

te in epistola ad lectorem ita loquitur. Cum nuper Bibliothecam nostram Academicam in lucem aptiorem transferremus, antiquiores Codices m. ss. præ cæteris diligentius observans, ac perflans, incidi in Apologos hosce S. Cyrilli inscriptos: sed an Hierosolymitani, an Alexandrini, vel cujus demum Cyrilli sint, quod ascriptum non esset, haud equidem facillè discerniverim, cum nec apud Photium, nec apud Sixtum Senensem in Bibliothecis, nec à Posservino in apparatu nulla fiat mentio Apologorum à Cyrillo conscriptorum. Verùm nihil mirum, si ut alia quamplurima Sanctorum Patrum opera, ipsis auctoribus incognita, quæ hactenus tenebris delituerunt. Cornelius à Lapide in prologomenis ad Ecclesiasticum cap. 3. pag. 23. postquam opus hoc ob elegantiam, eruditionem, salubrique celebravit, addit: sanè redolet acumen, leporem gravitate mixtum, variam eruditionem, & pietatem S. Cyrilli Alexandrini: stylus tamen magis latinam, quam Græcam elegantiam, phrasimque redolet, præsertim in acutis, argutisque antithetis, & homiotopis, quibus crebrò rem probat & adversarium stringit, conspectaque. Unde Cyrillus hic Latinus poësis fuisse videtur, quàm Græcus, ac S. Cyrillo Alexandrino etate posterior, utpotè crebrò citans Aristotelem, & Hippocratem, cum S. Cyrillus cæteri que Patres Platonicè magis fuerint, quàm Aristotelicè. Ad hoc autem sæpius Siciliam celebrat: unde nonnulli Siculum fuisse suspicantur. Hac autem suspitione, seu verius ratione permotus, inter Siculos Scriptores hunc Cyrillum ascripsi. Et sanè cum frequenter per Siculas magna cum laude revolvat, quid innuere, ac affirmare videtur, nisi se in Sicilia ortum? Quid enim cum Sicilia Cyrillus Alexandrinus, aut Hierosolymitanus? Quid hi Græci scriptores cum hoc libro, qui græcam dictionem non sapit, teste Cornelio Philippi Labbè de Scripturis Ecclesiasticis tom. 1. pag. 246. de hoc opere ait: Hic libellus ab auctore Latino scriptus est: ita etiam Du-pin in Biblioth. Eccles. tom. 4. pag. 51. & Guilelmus Cave in script. Eccles. hist. literaria anno 433. pag. 216. Huius operis titulus hic est.

Apologi Morales S. Cyrilli ex antiquo m. s. Codic. nunc primùm in lucem editi per Balisbæren. Corderium Antwerp. Soc. Jesu. Viennæ Austr. typis Gelbhaar Typographi Cæsarei 1630. in 16. Miræus in Biblioth. Eccles. in scholis ad Genadium de script. Ecclesiast. cap. 57. pag. 60. & Gui-

lelmus Cave loc. cit. advertunt, olim editum hunc librum à Joanne Parvo, titulo Speculi Sapientie, & Simlerus in epitome Biblioth. Gesneriana apud Labbe cit. pag. 761. hæc habet: Cyrilli Episcopi Speculum Sapientie; aliis Quadripartitus Apologeticus vocatus, in cujus proverbii totus Sapientie speculum claruit. Liber impressus ante annos centum. Idem liber in Germanicum sermonem conversus publicè extat. Apologos hos, Hispanos fecit Franciscus Aguado Hispanus, & edidit Matrini 1643. in 8. ex Biblioth. Hispan. Nicolai Antonii tom. 1. pag. 303. De his Apologis etiam à Lapide in prolog. in proverb. Salam. in fin. pag. 10. eisdem sæpius citat Dionysius Cartusianus in Proverb. hoc modo: Proverbia Cyrilli, & Cornelius à Lapide locis citatis.

CYRILLUS THERMITANUS Ordinis Carmelitarum Primi Iustituti Montis Santi, in seculo Gregorius Vincentius Martorana, natus 20. Aprilis 1623. Religionem anplexus, in ea sacra eloquentiâ, ac muneribus claruit: plura etenim Prioris murere rexit Cænobia: bis Provinciam Montis Sancti gubernavit, ac socius fuit Generalis totius Ordinis. Obiit Neapoli mense Novembris 1694. Hujus acceperunt Placidus Reina in hist. Messan. par. 2. pag. 62. & Vincentius Solitus in hist. Thermar. tom. 2. par. 6. cap. 4. pag. 140. Edidit italicè

L'insuscitabile Sole Maria, Predica della Lettera scritta dalla Vergine alla Città di Messina recitata nella Congregazione degli Schiavi di N. S. sotto il Duomo con la presenza dell' Ill. Senato l'anno 1656. Messanz 1656. in 4.

CYRINUS MAURUS Leontinus Sacerdos, natus anno 1646. humanioribus literis satis excultus, Catanz Philosophia, Panormi scholastica, & morali Theologia, nò sine ingenii laude, operâ dedit. In patriâ regressus anno 1687. Lectione Ecclesiæ Canonicus electus est, ubi nunc doctrinâ, morumque integritate insignis vivit. Sodalitium secretum Leontini, in quo pietatis studia exercentur, aliquandiu rexit, ac pluries sermonum vi sodalium ardorem fovit. Amantioribus etiam literis egregie instructus, poetica studia dilexit: ideoque scripsit, ediditque italicè

Lentini abbattuto da Tremussi, Poema in cinque canti diviso. Messanz ex typographia Massel 1700. in 8.

D

DAPHNIS celeberrimus Siculus, carminis Bucolici Inventor, ab innumeris scriptoribus celebratus. In Montibus Herzi Siciliæ ortu habuit teste Diodoro Siculo lib. 4. n. 86. Sed quo in Siciliæ loco sint hi Herzi Mōtes, magna inter scriptores dissentio. Thomas Fazellus de rebus Siculis dec. 1. lib. 1. c. 4. p. 19. l. 9. c. 4. p. 201. & lib. 10. cap. 1. pag. 297. & 210. legit Montes Aërei, & inter Troinam, & S. Philadelphum, vulgò S. Fratello, constituit, quos Montifori dicunt. Viuentius Maria Cimarrellus in Resolutione Philosophicis, & moral. cap. 6. pag. 50. Areos vocat, & juxta S. Philadelphum itauit, Philippus Cluverius Sicil. antiqu. lib. 2. cap. 7. p. 327. Hereos, five Junonius appellat, & ad nonnulla Insulæ loca extendit: nempe à Platia ad oppidū Noaræ inter Tauromenium, & Pæctas; & ex occidentali parte Nebrodi monti, vulgò Madonia, adherentes: & à Nebrode usq; ad Noaræ prædictam, ac etiam non longè ab oppidis Caronia, S. Philadelpho, & S. Marci protrahit: ac tandem decernere ambigit, in quoniam horum montium loco exortus fuerit Daphnis. At hanc opinionem tanquam improbabilem, & à veritate abhorrentem reiecit merito Io: Viginimillius in Poetis Siculis p. 26. cum enim hanc Montium catenam in impieum protrahat, adeoque ex sua sententia, propè duo centum millia passuum cōplectatur, ac montes circa centum; profectò apud scriptores celestis esset: sed apud ipsos vix exilis horum montium memoria servatur. Iacobus Bonannus Syrac. illustr. lib. 2. pag. 260. opinatur, quosdam montes esse juxta Ragusam (quam Hibernam minorem, Heram, vel Heream vocabant, ex Cluverio lib. 2. cap. 10. p. 352.) hanc autem opinionem amplexus est Ioseph Mazara Siculensis Soc. Iesu apud Viginimillium cit. p. 28. & Hier. Ragusa in elegiis Siculor. p. 90. & in Sicilia Biblioth. Pet. p. 73. qui ait montes esse in agro Ragusano non longè à Motuca, quos montes della Lusfa vocant: ita etiam Placidus Carrafa in Moresq; illustrata p. 102. & in descript. Sicilia p. 24. & Vincentius Auria in declarat. Lauri Iosephi de Flores p. 107. quod multis tobore conatur claris. vir Franciscus Paternionus nobilis Ragusanus de rebus Siculis benemerentissimus, in història Ragusæ, quam molitur, & typis tradet. Ioannes Paulus Chiarandanus in hist. Platæ lib. 1. cap. 1. pag. 10. ad Platiam protrahit. Octavius ab Archangelo

in Chronie. Catanæsi m. s. Æteos montes vocat, & Diodorum corrigere audeat, ac juxta Catanam collocat: sed à Carrera oppugnatur, ut in sua Syrac. illustr. (quam sub Iacobi Bonanni se editisse tradit) lib. 2. pag. 258. At ipse Carrera sibi cōtarius in hist. Catanae vol. 1. lib. 4. p. 387. & 388. palinodiam cantat, Archangelum sequitur, & adducta auctoritate Timæi historici Siculi, & Pärthenii Nicæi, inter viam magnam Catanæ, & Paternionem constituit: quod repetit in Responsione ad Marianum Perellum pag. 70. ubi inconstantiæ maculam, quo eum Perellus inurit, purgare contendit. Sed Timæus, & Pärthenius de ortu Daphnis non loquuntur, sed tantummodo de ipsius inhabitatione, ut observat Viginimillius cit. pag. 31. hinc alibi natus Æteos Montes inhabitare potuerat: ideoque supervacaneum est Diodorum corrigere, ut Daphnis ortum nasciscatur, & pro Herzi substituere Æteos, ut Archangelo, & Carretæ placet. Alianus de quibus història lib. 10. cap. 18. ut etiam in història animalium lib. 11. cap. 13. Syracusanum vocat, cuius vestigia sectatur Ioannes Zeze apud Viginimillium citat. pag. 58. qui & ipse ad hanc opinionem firmendam qualdam exhibet conjecturas. Ioanni Iacobus Adria in m. s. de Valle Mazaria apud eundem Viginimillium loc. cit. Selinuntinum appellat. Sébastianus Bagolius ex sententia Alberti Durandi in hist. Sicilia apud Vincentium Auriam in observat. ad Battillum 13: Baptista de Indice pag. 319. Herazos montes describit in Bonifato monte Alcamì. Decum Auria cit. pag. 220. Himerensem putat Daphnim, & post nonnullas rationes, Petri Marfi auctoritatem exhibet, qui in cons. ad Silium Italicum lib. 24. in illud: Hos inter Daphnis, expresse Thermitanum fuisse ait: Thermitanum enunciat, ex eo quod, indubium est, Thermas antiquè Himeræ reliquias esse. In tanta opinionum varietate liberam opinandi facultatem lectoribus relinquo; longum enim esset hic omnia rationes ad lancem revocare. Ad indicandam ingenii sui excellentiam antiqui scriptores Mercurio, Nymphæ geitum tradidere, teste Diodoro Siculo lib. 4. n. 86. Aliano var. hist. lib. 10. cap. 18. Scaligero Poetic. lib. 1. cap. 4. pag. 19. aliisque. Natus in amœnissima valle, quam Nymphæ frequentabant, à Lauro nomen accepit, quæ græcè Daphnis dicitur, ut habemus ex Plinio lib. 15. hist. nat. cap. 30. vel quia inter Lauros natus, ut Diodoro, Scaligero cit. & Basilio Zanchi in Onomast. poet. placet: vel quia jam natus inter lauros expositus, ut putat Alian. cit. A Nymphis educatus, & pastoris munere functus, multa bovum argenta

mentia possedit: ideoque Bubulci quoque nomen habuit, ex Diodoro cit. & Volaterrano lib. 15. *anthropol.* Fuere autē ejus Boves ex celebri, & fabuloso semine Bovum Solis, quorum meminere Homeris *Odiss.* 12. Alianus, & Scaligerus loc. cit. Plinius lib. 2. cap. 98. Seneca *quæst. natural.* lib. 3. cap. 26. aliique apud Cluverium cit. lib. 2. cap. 5. pag. 307. Filtulæ cantu excelluit, & Dianam (cujus gratiam promeruit) modulationibus suis oblectasse fabulantur, ut ait Diodorus: ideoque à Partienio citato appellatur: *Filtula cantor novus, atque industrius.* Immo ad extollendam ipsius præstantiam à Pane Deo musicam didicisse ait Lacerda in *Eclog.* 5. *Virg.* ex aliquorum sententia. Venandi peritus unā cum Diana Siculos agros, feras lufcandam percurrit, teste Diodoro cit. Alianus verò lib. 11. *hyst. animal.* cap. 13. ipsius canes commemorat, quorum nomina non prætermittit, ac ipsorum fidelitatem, amoremque erga Dominum suum narrat: post Daphnis enī concitaret, ut mox referem, propter illum mortem elegisse, & luctu, ac ulularum plurimo dolore aperuisse tradunt. Hoc autem in Daphnis coacta evenisse putat Viginimillius cit. pag. 45. contra Caerem, qui in *hyst. Catana* lib. 4. p. 389. in ipsius morte conrigisse ait. Theocritus *Idyll.* 1. scribit etiam fuisse Musæ acceptum, ac Nymphis gratum. Ex his ejus exercitiamentis, ac ex patris opinione Viacentius Atria in *observ. ad Basilium* pag. 323. quem sequitur P. D. Michael de *Judice in plausu Coronarum pro D. Rosalia festo* pag. 15. eruditè probat, Agros Panormitanos non longe ab Himera distitos, ipsius cantu, ac modulationibus resonasse, cum ex naturali amenitate sint apprime apti ad mulcendas non modò curas, ac pavorum cantus, verum etiam ad venationē latè exerceadam. Interea cum formosissimum esset juvenis, & cuiusdam Nymphæ amore flagrasset, hæc eā lege Daphnīm accepit, ut si fidem maritalē violaverit, utroque lumine orbaretur. Promissam fidem diu servavit Daphnis, licet à nonnullis Nymphis importunè sequetur; sed tandem, addit Diodorus, cum Regis filia, qua merò ipsum inestoverat congressus, lumen oculorum amisit; quod etiam scribit Alianus cit. Parthenius Nicæus de *am. affect.* cap. 29. pag. 47. Suidas, Volaterranus cit. Patritius *Poet. dec. hyst.* lib. 1. p. 119. aliique vulgi. Hinc lumine captus inter dolorum, ac lachrymarum molestias, reliquum vitæ infelicitè traduxit, ac breviter miserrimè denatus est. Ab hoc Daphnis eventu frequentissima ad Bucolicos Poetas effluxit concinendi materia: primusq; Stesichorus Himereus infelices Daphnis amores cecinit, ut Alianus tradit lib. 10. *var. hystor.* cap. 18. & Scaliger, loc. cit. Ipsius noctem ingemuit Virgilius *Eclog.* 5. ex aliquorum sententia apud Lacerdam ibidem, & ante ipsam deplorasse videtur Theocritus *Idyll.* 1. sub Tyrī nomine quamvis Viginimillius cit. pag. 163. de nostro Daphne minime cecinisse putet. Nonnulli ex Lacerda cit. post ipsius coactam Mercurium patrem invocasse fabulantur, qui eundem in Caelum transtulit, ut inuenerit; Daphnis excellen-

tiam immortalitate dignam. Attamen celeberrimi novissimi gloriam Orbi literato reliquimus, ex Diodoro: Cum excellens in hoc ingenium ad musicam ferretur, Bucolicum carmen, & melos, quod etiam nunc apud Siculos in usu, & honore est, invenit. Quod autem Bucolici carminis fuerit Inventor, innumeri testantur scriptores, inter quos Diomedes lib. 3. *Gramm.* Polydorus Virgilius de *ver. invent.* lib. 1. cap. 9. Laur. Crassius in *hyst. poet. Grec.* pag. 137. Patritius *dec. hyst. poet.* lib. 1. pag. 119. aliique apud Vincenium Atriam in *Sicil. Inventrice* cap. 9. §. 1. pag. 28. & in *meis addit.* ad eandem p. 141. Ipse etiam primus poetæ fabulam præscripsit, ut Viginimillius cit. probat pag. 59. Carmen etiam Hexameterum Bucolicum advenit, teste Plotio de *metris tir. de Hexametro Bucolico*. Hinc qui primam, & antiquiorem poesis speciem in orbem inexit nosset fuit Daphnis Siculus, qui Bucolico hexametro rusticos amores cecinit: ideoque apud poetas mos inolevit, ut quando egregium pastorem nominatum vellent, Daphnis nomine appellaverit, ut inter alios Theocritus *Idyll.* 6. 8. & 28. & Virgilius *Eclog.* 5. & 7. Ejus etiam nomen Syracusanis Balneis impositum est, quæ Daphnica vocaverit, de quibus consule Vincen. Mirabellam *Syrac. par.* 1. pag. 30. Quo clarescit pro celeberrimis hic Poetatum Princeps, in obscuro est. Bonannus cit. *Syrac. illust.* lib. 1. pag. 15. ex Diodoro lib. 4. putat, ante bellum Trojanum floruisse. Hoc verò ex Diodoro deducitur, quia in proœmio historię suæ scribit, primos sex historię suæ libros, res ante bellum Trojanum complexos: Ideoque cum de Daphne scripserit libro 4. rectè eruiamus ante memoratum bellum claruisse. Hinc patet quā longè à veritate aberraverit Cælius Rhodiginus, qui *test. antiq.* lib. 12. cap. 34. ait, vixisse temporibus Hieronis primi Syracusarum Regis: nam præter Daphnis ætatē ex Diodoro deductam, Maurolycus in *hyst. Sicil.* lib. 2. pag. 25. ait, antiquissimum fuisse, & Orione coævum: & ex supra narratis, nempe quod fuerit Mercutii filius, & venationem cum Diana oblietis, optimè deducitur vetustissima ejus ætas: hæc enim longè superasse Hieronis ætatē, omnes faterentur. De Daphne vide quæ diffusæ, & eruditissimè scripsit Viginimillius in *poet. Sicil.* ad cap. 5. & seq. Atria in *Sicilia Inventrice*, ut in *meis* ad ipsum *observation.* p. 141.

DATTUS AGLIATA nobilis Panormitanus Societatis Jesu, quam annum agens 17. amplexus est. Ingenii felicitate præclarus, egregie doctrinæ mores integerrimos sociavit. Præter humanas literas Rhetoricam docuit: non modò ceteros, sed etiam Societatis juniores. Eloquentiæ, & Poeti nulli secundus: à graviorum scientiarum ornamento, & eruditionis præstantiā apprime laudatus vixit. Dum laudabiliter Melitense Collegium regebat, Melitæ obiit 21. Januarii anno 1657. Edidit.

Orationem in solenni studiorum illustratione habitam in Aula Collegii Panormitani Soc. Jesu. Panormi apud Decium Cytillum 1636. in 4.

Gemina Porcus Sapientie ad Illustriss. Senatibus Panormitanum ipsius renascentis anni literaril ferilis, Orationem alteram. Panormi apud eundem 1640. in 4.

DECIUS ALOYSIUS Panormitanus Ordinis Prædicatorum Philosophus, & Theologus doctrinâ clarissimus, qui haud modicam estimationem promeruit, ob acutissimi ingenii dotes, in publicis disputationibus detectas doctrinam modestiâ, ac vitæ integritate illustravit. De eo Baronius de masl. *Panorm. lib. 3. cap. 6. pag. 123.* qui scripsisse testatur doctissima

In D. Thomam, ac Cardinalem Caetanum Commentaria.

DECIUS JUSTINIANUS nobilis Messanenſis Ordinis Prædicatorum, Genuâ oriundus, parentibus Anselino, & Hieronyma Justinianis ex Condominis Chii. Messanz in lucem editus primo Januarii 1580. Prædicatorum Institutum amplexus 11. Augusti 1595. Joannis Baptiste nomen à baptismatis fonte acceptum, in Decium commutavit. In religiosarum virtutum studio mirabiliter profecit, ac omnibus gratissimus, nonnullis Ordinis honoribus insignitus est. Absoluto studiorum curriculo 11. Maji 1611. Sacre Theologie Magister enunciat in comitiis generalibus Parisiis coactis. Vix Messanz remeaverat cum inopinatò Alerienſi Ecclesiæ in Cyni Insula præfictus à Paulo V. 17. Februarii 1612. Creditum sibi Ecclesiæ doctrinâ, ac prudentiâ, sed præcipuè viræ sanctitatem mirabiliter illustravit. Divinum cultum amplificare curavit: ovis suis divinæ prædicationis pabula incessanter in Cathedrali exhibuit eâ exiniâ, quâ pollebat, eloquentiâ, eoque fructu, ut altissimam Christianæ Fidei fundatorem illius Insule prædicaverint omnes. Erga Deiparam ardentissimo fragabat amore, & ad ejus cultum populos extimulavit. In multis Diocesis suæ locis Societatem Sanctiss. Rosarii excitavit, ac sodalium fundavit pro mulieribus Sanctiss. Virginis cultui mancipatis. Instituit ut in Cathedrali singulis anni Sabbathis Sanctiss. Virginis litaniis decantarent Canonici, & Clerus: quibus, nisi urgerent alia, semper interfuit. Iisdem etiam Sabbathis in Deiparæ etiam obsequium à cibis abstinebat. Vt pauperum inopiam levaret annuos Ecclesiæ proventus liberaliter in pauperes erogabat. Clerum ad Ecclesiasticam disciplinam sanctè servandam exemplo magis, quam verbo excitavit. Dia, noctuq; ad divinas laudes decantandas Chorum frequentavit. Ecclesiasticâ suppellectili Cathedrali, ejusque sacrarium locupletare studuit. Clericorum Seminarium novis ædificiis splendidiorem reddidit. Simultaneum semina, quæ in Insula sæpius germinabant, non solum pastoralis vigilantia evellere curavit, verum etiam, ac mutuo amore omnium animos admirabili dexteritate, ac charitate fovere contendebat. His, aliisque præclaris operibus, omni laude dignum duxit, ac absoluit vitam 21. Novembris 1643. ibique collocandis populis sepulture traditus est in Ecclesiâ S. Mariæ, & S. Erasmi, vel ut aliis placet S.

Anselmi, Campilaurei in Sacello S. Michaelis Archangeli, ab ipso Decio excitato, ac annuo censu dotato: cui ab Ecclesiæ suæ Canonici hæc inscriptio addita est.

D. O. M.

Decio Justiniano Gennensi

Anselmi, & Hieronymæ ex Dominis Chii dignissimo filio,

Quem animi candor, vitæq; probitas

Adolescentem Religioso Prædicatorum Cælo addixit.

Virtutibus deinde, ac sanctimoniam

Eximie expolitum

Anno à Virginis Partu M.DC. XII.

Paulo V. Pontifice

Eum sacra dignitate, non cogitantem,

Episcopum Alerienſem dedere.

Fuit Decius moribus sanctis,

Sapientiâ conspicuus,

Prodignus erga pauperes.

In Ecclesiasticis muneribus assiduus,

In componendis odiis Corsica miraculum,

Ecclesiæ regali spellectile, noviq; sacello

S. Michaeli dicato, & dotato,

Locupletavit, & exornavit.

Ædificium in usum Canoniorum intravit,

Et Seminarium Clericorum ampliavit.

Ipsum Clerum, & populum crebris concionibus,

Ac plis constitutionibus parvit, & reformavit.

Tandem meritis, ac diebus ornatus

Ad æterna evolavit Au. M.DC.XLII.

Die XXI. Novemb. ætatis suæ LXII. M. IX.

De tanto Præfule plura habes apud Ab. Ughellum Ital. Sac. tom. 3. pag. 607. & in addit. pag. 1260. & in append. ad ipsum tomum, quæ habetur in calce tom. 5. pag. 1635. Fontanâ in Theatr. Dominic. par. 1. cap. 5. tit. 22. pag. 120. Maracciū in Antist. Marianis pag. 126. Abb. Justinianum in Scriptoris. Ligeris pag. 178. Michaelē Plum de viris illust. S. Dominici par. 2. lib. 4. pag. 388. Sarnepriū in Iconologia M. V. lib. 2. cap. 14. p. 239. Stephanum Maurum in sua Messanz pag. 28. p. 266. Lud. Morerum in distion. tom. 2. pag. 314. Jo: Michaelē Cavalerium in lib. Galleria de Pontifici &c. dell'Ord. de' Predicatori tom. 1. cent. 5. num. 82. pa. 591. August. Oldoinū in Athenæo ligustico p. 149. Typis excusam legimus hujusce viri

Compendium, seu Relationem brevem vite Servi Dei Alexandri Sancti Episcopi Alerienſis, deinde Papiensis. In ejusdem vita edita à P. Jo: Augustino Gallio Cl. Reg. S. Pauli. Romæ typis Jacobi Fei Andreæ F. 1661. in 4. à pag. 269. Scripsit etiam testè Justiniano cit.

Constitutiones Synodales, quæ m. ss. servantur cum aliis in Cancellaria Episcopatus Alerienſis. Italicè

Prediche diverse. manuscriptas servabat idem. Abbas Michael Justinianus.

DECIUS DE MARCO nobilis Messanenſis, Vir pollicitoribus literis insigniter exculpus. Poeta in primis clarus, & unus ex Academicis Officiæ Messanenſis. Claruit anno 1650. De eo Carolus de Gregorio in Poet. scriptis Officiæ p. p. pag.

de *Diti Gent. synt.* 4. pag. 362. num. 30. Pierius Valerianus *hierogl. lib.* 1. cap. 17. pag. 12. lib. 3. cap. 16. pag. 29. & lib. 21. cap. 16. pag. 213. Wallangus Latinus lib. 2. *comm. de Republ. Rom.* cap. 7. Natalis Comes *loc. cit.* qui rectè perpendit hoc significare nomen festorum Cereris, quæ Theinophoria dixerunt (de quibus etiam Athenæus lib. 3. cap. 26. pag. 109.) nam ex græca radice, The-mos lex sonat, & phoria ferre, quasi dixissent Legisera: quod etiam tradunt Jo. Rosinus *antiq. Roman. lib.* 2. cap. 11. p. 73. & Jul. Cæsar Scaliger *poet. lib.* 2. cap. 20. pag. 81. Apud Megarenenses templum Cereri Legislatrici dicatum testatur Pausanias lib. 1. de alio in Ægina scribit Herodotus lib. 6. Hinc Plutarchus *opus. contra Colotem*, quemdam nomine Colotem acriter redarguit, qui legum inventionem Cereri ausus est denegare. In numismate Panormitano apud Parutam in suis *Sicul. numis.* v. 43. Ceres intuetur aristas redimita, velo tecta, & infere locata, ac si populum instruat, ut observat Ang. Iuvages *tom. 1. anal. Panorm.* pag. 457. & Marcus Maer in *declar. numism. Sicul.* pag. 8. & in Cereris Legislatricis honorem excusum perpendunt. Aliud etiam videre licet apud eundem Parutam numisma num. 44. in quo eadem mulierem sedentem, & veluti populum erudentem, spectatur: & Iuvages *cit. pag.* 458. & Maier *loc. cit.* Cereri Legislatrici ascribunt: sed Vincen. Auria in *observationib. ad Batillum Joann. Bapt. de Indice* pag. 326. Dianæ fuisse putat. Ob eas præclaræ adinventæ, ac egregiæ doctes immortalitate dignam æstimant Cererem Gentes, ac inter Deas relatum venerabantur; eique altaria, templa, ac festa variis in locis dicata: apud auctores citatos leges; immò Sicilia tota fuit Cereri consecrata, ut testatur Cicero in *Verrem lib.* 4. orat. 9. *Vetus est hæc opinio, ut, quæ constat ex antiquissimis Græcorum literis, atque monumentis Insulam Siciliæ totam esse Cereri, & Libera consecratam.*

CHARMUS Syracusanus facillimæ, ac facundissimæ vixit poeta, cui mos erat sepius in convivio interesse, ac singulis ferculis versiculos, ac proverbialia argutè, ac promptè accomodare magno cum convivarum oblectamento. Non raro in convivio cum eum ferculis onustis, cui & centum assidebant convive, omnibus Musæ suæ sales lepidissimè aptavit. Hæc tradunt Suidas *tom. 2. pag.* 1114. Athenæus lib. 1. cap. 4. pag. 4. Gyrardus de *poet. hist. dial.* 3. pag. 133. Goltzius in *Sicul. hist. post.* pag. 89. Patritius *poet. der. hist. lib.* 1. p. 93. Bonannus *Syracus. illustr. l.* 2. pag. 296. Fazellus de *reb. Sicul. dec.* 1. lib. 4. cap. 1. pag. 102. & Crassus in *hist. poet. Græcor. pag.* 105. Plurimum apud Messanenses æstimacione valuit ob doctrinam, festivaque carmina, ut habemus ex Athenæo *cit. Casaubono in animad. ad Athenæum lib.* 1. cap. 4. pag. 15. & Placido Reina in *not. hist. Messan. par.* 1. pag. 175. Claruit circa ætatem Alexandri Magni ex Cratilo, & Patricio *cit.* quamvis Vossius de *poet. Græcis* p. 87. inter poetas incerte ætatis recenscat. Scripsit

Carmina, quarum quidem versuum poemata, ait Cy-

raldus *cit.* Solensis Cleareus *Dipnologia* vocavit, alii *Opologiam*, alii *Hidypathiam*, Crisippus verò *Gastroonomiam*, quæ omnia vocabula ad gulæ, & ventris, voluptatisque rationem referuntur. Hæc etiam ejus operis nomina exhibet Vossius *cit.* & Suidas, apud quem sic explicantur. *Cleareus Solensis id poemata vocat Dipnologia, quasi dicat Canillogium, idest orationem de Cena, alii Opologia, idest de Opsonis orationem. Crisippus Gastrologia, idest ventris legem; alii Hidypathia, idest succum voluptatem.* Ex eo desumptis videtur argumenta discolorum, suorum Martialis, ut notat Carolus Stephanus in *dist.* p. 665. Mattheus Raderus in *Martiale* l. 13. p. 844. ex Celso Rhodigino l. 28. *lect. antiq. cap.* 8.

CHARONDAS Catanensis Philosophus Pythagoricus, & Legumlator celeberrimus. Catanz natum tradunt Aristoteles *polit.* lib. 2. JoStobæus *ser.* 145. Heraclides Ponticus de *Politici ubi de Reginis*, Jamblicus in *ita Pythagora* ex edit. Lucæ Holstenii pag. 140. Carolus Stephanus in *dist.* pag. 617. v. Catanz, licet pag. 666. v. Charondas, sibi contrarius, Thuriurn fuisse scribat, origine Catanzem: id ipsum protulit Hofmannus in *lex. tom.* 1. pag. 399. & 427. Catanzem volvere etiam Sebalianus Conradus in *notis ad Val. Max. lib.* 6. cap. finali, Joannes Fiore in *Calabria illustr. lib.* 4. cap. 5. 5. 2. pag. 393. Moverius in *dist.* tom. 1. pag. 339. Lascaris apud Maurolycum *dist. Sicil. lib.* 1. pag. 18. & 19. Goltzius in *Sicul. hist. post.* pag. 86. quibus addendi quorquor Siculi de Chatonida scitipere. Ideoque non audiendus Hieronymus Marañotus in *descrip. Calabria lib.* 2. cap. 9. pag. 101. & alibi, qui Locrensem vult Charondam, ubi ut suam fuisse opinionem Aristotelem citat lib. 2. *politico.* suppresso nomine Catanz, non sine turpi malitiâ, ut observat Carrera *hist. Catanz. vol.* 1. pag. 413. hæc enim protulit Aristotelis verba: scripserunt *Leges Zelenebus locis iis, qui ad occidentem pertinent, & Charondas suis civibus.* At Aristotelis verba sunt: *Charondas Catanzus suis civibus.* hiuc meritò à Carrera reprobentur, in quo miror, majorem modestiam desiderari à P. Fiore in *Calabria cit.* pag. 393. cum & ipse in detrahendis Siculis Scriptoris, Religiose modestiæ limites excedat. Nec audiendus Gabriel Barrius, qui in *descrip. Calabria lib.* 5. pag. 419. Thuriurn voluit Charondam, ut observat Carrera *cit.* pag. 413. etfi P. Fiore, Carrera objurare audeat, ait enim apud Barrii non inveniri Charondam Thuriurn. Nec fuit Si-barita, ut sine aliquo rationis fulcimento scripsit Hieronymus à Florentia *em.* 36. an. 3560. relat. & rejectus à P. Fiore *cit.* n. 4. pag. 393. Erravit tandem Raphael Volaterranus *anthropol. lib.* 13. qui Tyrium voluit Charondam (at paulò post Aristotelis opinionem protulit) ex equivo-catione forsitan Thuri. Cur autem alii Thuri dixerint, hæc fuit causa. Catanz discens apud Thuriurn habitavit, illi; populi leges dedit, ut mox tradam. Immo ex Diodoro Siculo lib. 12. n. 11. eo tempore accidisse colligimus, cum ad eam Urbem inhabitandam, ac constituendam varieg confluerant nationes, quarum unaquæque pro-prium

primum nomen in sua Tribu servavit: eorum una Insularis vocabatur, quia populi qui in vicinis Insulis sibi appellerunt, eandem constabant. Hinc, sine propriæ patriæ injuriâ, poterat Charondas inter Thuriis ascriptus, verè Thurius à Scrip- toribus vocari, ut inter alios scripsit Diodorus cit. & Valer. Max. lib. 6. cap. 5. Repellenda denique illorum dubitatio, qui duos Legumatores nomine Charondæ clariuisse ambigerunt, unum Catanensem, Thurium alterum, quorum opinio retulit, & rejecit Carrera, & Fiore citati. Catanensis igitur Charondæ Philosophus egregius Pythagora audivit, ex Laertio in *vita Pythagoræ*, Jamblico in *vita ejusdem* cap. 23. 27. & 30. Porphyrio in *vita Pythagoræ*, cit. Seneca ep. 90. Jo: Ger. Vossio de *Philosophorum vitis* cap. 6. & 27. pag. 38. Leonardo Cozzando de *Magistr. antiquor. Philosoph.* lib. 5. cap. 1. pag. 309. alii quæ. Fuit & aliqui, qui scripsit à Zeleuca Legumlatore, etiam eruditum, sed hanc opinionem rejecit Aristoteles in *polit.* qui ibidem lib. 4. aliquid cum inter Catanensem mediocri fortunâ notuisset, & Catanensium leges corrigere meditaretur, oblitere civem; & ut inquit Millanus *var. hist. lib. 3. cap. 17.* fugâ viæ consulens Rhegium transfratavit, & Rheginis leges de ditibus leges condidisse tradit Heraclides in *politiis*, & Jamblicus in *vita Pythag.* cap. 7. & 27. Inde ad Thuriis digressus, ipsis etiam leges scripsit, ex Diodoro Siculo lib. 13. n. 11. & seq. temerè à Barrio lib. 5. *Calabriae* pag. 419. rejedus: ideoque meritò à Carrera cit. pag. 413. reprehensus, quæque odent eruditissimum Carteram in Barri defensionem, evomeat P. Fiore cit. Diodori sententiam sequitur Val. Maximus lib. 6. cap. 5. Cozzandus cit. Briccius *annal. par. 2. tom. 1. olymp. 83. an. 2.* Moretius cit. aliquæ Moralibus virtutibus instructus claruit, ut ex ejus legibus citat Carrera cit. Et ex Diodoro cit. non modò omni disciplinæ nam genere excultum deducimus, verum etiam summâ bonitate effulisse, & in rebus divinis, his manique alce verfatum agnoscimus. Jamblicus verò cap. 27. & 30. inter Pythagoræ discipulos, & egregios legumatores Charondæ primatum concedit. Crotonatis, Sybaritis, Catanensibus Rheginis, Himereis, Aegigentinis, Tauromenitanis, aliisque leges dedit. Pythagoræ operâ, qui his municipiis, diu inconcussi perdurarent, testet Porphyrio in *Vita Pythagoræ* pag. 14. & Jamblico cit. cap. 7. qui cap. 30. addit Charondam honores Diis similes assequutum. Theodoretus autem lib. 9. ait, quod omnium primus Siculis, ac Italis leges constituit: sed suadere hand potuisse Theronios, Celas, & Iberos ut ipsa exciperent. Tusculi lib. 2. de *legibus* ait, quod Charondæ animi ad leges condendas non vana aliqua delectatio impulsit, sed ut publice utilitas; existimavit autem in legumlatoribus officii rationem potestatem, suadendos civem benignitate potius, quàm minatum terrore; ideoque Plato in legibus suis, conspiciendis Charondam amulatam esse. Adde Cicero lib. 3. postri Charondæ statum fuisse, Magistratum à civibus obediendum, amandum, diligendum, Siculae Tom. I.

ac veneratione prosequendum. Catidensibus, etiam quæ Italiis, & Siciliam inhabitant, leges, suas dedit, teste Aristotele *Polit. lib. 2.* Goltzio in *hist. post. Sicil.* pag. 86. Lascari apud Maurolycum *hist. Sicil.* lib. 1. p. 18. & 19. & Silvaggio de *tribus Peregrinis* cap. 40. p. 130. & cap. 44. pag. 161. Ipsas etiam leges excerptæ Locrenses, ex Marasioti cit. (ideoque forsitan Locrensem dixit Charondam) & Athenienses juxta recentiores nonnullos, inter quos Stephanus in *diis* p. 617. & Silvagius cit. quod ut observat Carrera cit. apud antiquos non legitur, Ob doctrinam ideoque, legesque suas in Italia, & Græcia celeberrimum sibi nomen comparavit: hinc Catanensis dolore affecti, quod egregium civem ad fugam coegerint, in patriam revocarunt; ac summo honore exceperunt, quod è munificentiis sibi dicatis, & sepulchri magnificentia clarè deducitur, Catanenses ergo civis sui leges accipere, teste Aristotele *polit. lib. 2.* & Jamblico in *Vita Pythagoræ* cap. 7. Carthaginiensibus leges tradidisse, ait Alexander ab Alexandro *dier. Genial. lib. 6. cap. 30. p. 653.* additque Celsus Rhodiginus *lect. antiq. lib. 18. cap. 39.* Marcellus Ficinus in *argum. ad Minos Platonis* p. 34. & Natalis Comes *mythol. lib. 3. cap. 2.* quod leges Carthaginiensibus datas è Saturno derivatas predicabat, ut taquam à Numine conditas, summi veneratione observarent. At Carthaginiensibus leges de disse negat Tiraquellus in *amor. ad Alex. ab Alexan. loc. cit.* Pro Carthaginiensibus legendum Carayensibus opinatur Carrera cit. p. 414. Relatos verò auctores Joannes Joinsius lib. 2. cap. 7. p. 149. apud Joannem Molletum de *scrip. Homonymis* cap. 3. num. 18. p. 294. castigat: etenim ipsos Charondam Catanensem, cum Carthagine historice Carthaginense, ex nominis affinitate, consundisse ostendit. Græcis in Italia, & Sicilia degentibus leges dedit, ex Seneca ep. 90. & Italem, & Siciliam à Charondæ legibus accepisse tradit Plarq. *dial. 10. de Republ.* Maxaceni juxta Capadoces Charondæ legibus utebantur, ex Alex. ab Alex. lib. 6. cap. 23. p. 738. Non vitandam, quod de harum legum excellentia licet mandavit Aristoteles *Polit.* nempe præferendas omnibus aliorum legumlatorum ævi fuit: ex quo rectè deducit Carrera cit. p. 414. Maroni superiori consensisse Jamblicus cit. cap. 27. de Charondæ *antipathia morum legumlatorum* nunt, & 130. *Discipuli Pythagoræ omnia Optima fuerunt legumlatore. Primus quid Charondæ Catanensis.* Ve nullus suarum legum mutatione recitaret, inter alia decrevit, ut nemo ipsarum rei formationem proponeret, nisi addigata ad columi fune: adeoque nisi utiliozem proponeret, ad morem tantum sese exponeret, ut Diodorus ait lib. 25. num. 127. Cum autem senecire, addit Valer. Maximus lib. 6. cap. 5. compositis civium seditionibus; ut in posterum omni diffido: statim occluderet; prudenter subdixit, ut si quis in publicas conciones armis munitus ingrederetur, statim vitâ privaret: ac clauso temporis spatio, è Villa egredientis appropinquare lateri pugione; & inopinatè, concione convocata; forum ingressus; ut erat armatus, cum de legis violatione nonnulli

monerent Charondam, eundem pugionem coram omnibus pectori infixit, ac proprio sanguine legis observantiam subscripsit: hæc ex Valerio cit. Cicerone lib. 3. de legibus, & Diodoro Siculo lib. 12. m. 19. qui inter se paululum dissentiunt. Addit Diodorus quoddam nonnulli facinus istud Diocli Syracusani legumatori ascribunt. Carrera, verò cit. p. 415. & Bonannus Syracus. illustr. pag. 337. Diocli probabilius hoc mortis genus contigisse putat. Gravi ætate cōfectus vivebat olymp. 83. ante Christi Domini adventum ann. 440. ex Carrera cit. p. 413. Quamvis autem P. Fiore in Calabria cit. p. 393. obisse ait apud Thurios, atamen ex his, quæ adijcitur, Catanz vitam absolvisse patet: etenim tanto viro sepulchrum è marmore Catanenſes extruxere, in quo flamma arca cum ejus cadavere claudebatur. Hoc autem sepulchrum Fezzelli ævo, ut ipse testatur dec. 1. de reb. Sicul. lib. 3. cap. 1. p. 66. Catanz fuit adinventum juxta eundem D. Agathz, quam veterem, vocant, idest an. 1524. ex Roccho Bapt. nos. Ecel. Catanz. p. 62. De eo etiam Jo. Piro de Grossis in decacord. Catanz. tom. 2. cord. 6. mod. 9. pag. 38. Subdit Carrera cit. p. 416. ætate sua adhuc perdurasse, in eoq̄legabatur inscriptio, quæ Charondæ sepulchrum esse declarabat, ac quindecim annos antequam opus de rebus Catanenſibus edidisset, nempe anno 1624. incaute eversum testatur: quod iterum confirmat Vol. 2. lib. 2. pag. 250. Catanz etiam ejus effigies fuit marthori insculpta, ejusque caput in ædibus Senatûs Catanenſis servabatur, ex eodem Carrera, cit. pag. 362. & de Grossis cit. pag. 46. & tandem juxta quorundam sententiam argenteis, æneisq̄ numismatibus Charondæ memoriæ servare curarunt Catanenſes, quæ habentur apud Parutiam in numis. Siciliæ, in illis Catanz n. 5. p. 12. & 41. eaque cum aliis explanat Carrera cit. vol. 2. lib. 3. cap. 23. pag. 360. & seq. & Marcus Maer in nova editione Parutæ pag. 21. Horum unum explicat Raphael Trichetus de Fresne Burdegalenſis, edita epistola de Charonda effigie in Catanenſi nummo argenteo expressa ad P. C. Petrum Seguinum D. Germani in Urbe Aristotem. Parisiis 1658. in 8. ut habeo ex Joanne Halleruoordio in Biblioth. curiosa p. 351. & Mollero cit. p. 295. & iterò in libro cui titulus: *Seleſta Numismata antiqua ex Museo Petri Seguii*. Lutetie Parisiorum 1665. in 4. in ea epistola adductis nostri Carrera rationibus, sed Carreræ nomine suppresso, Charondæ fuisse crediti sed cum ego caput viri barbari his in numismatibus, cornibus munitum vidiſſem, Jovis Ammonis esse putavi, ac mordicus sustinerem, & solidissimas suppeditaret rationes Antiquarum ac ne mei insisteret fines transgrediar, & in altissimam meſsem falcem immittam, hanc spem aliis ordinandam relinquo. Nonnulli Charondæ leges adhuc supersites sunt apud Diodorum Siculum lib. 12. n. 12. & seq. Aliæ apud Scobæum Ser. 145. Aliæ de patris potestate extant apud Dionysium Halicarnasæum lib. 2. Aliæ servantur apud Plutarchum *opus. de caristate*, contra eos qui civem in scenis carpebant, ac de: adulatores, & curiosi

in comædiis interditi. Aliam denum retulit Aristoteles *Politie*. lib. 2. de falsis testibus, ac obedientiæ moderatoribus præstandâ. Hinc miror eundem Aristotelem cit. scripsisse de Charonda hanc tantum legem de falsis testibus pervixisse. Apud Athenienses inter pocula Charondæ leges cænebantur, teste Hermippo lib. 6. de Legislatoribus, apud Athenæum lib. 14. c. 3. p. 619.

B. CHEROMENVS Syracusanus S. Niconis Martyris Discipulus, qui unâ cum CXCIX. Discipulis martyrio coronatus, ad Cælum evolavit 23. Martii an. 253. ex Octavio Caetano tom. 1. *Sanctor. Siculor. pa.* 44. Vitam solitariam peregit, & Sanctimoniam clarus decessit 2. Novembris an. 297. Ipſius meminit Kalendarium Gallicanum apud Michaelæ Angelum Mancharam in Kalend. Syracus. 2. Novemb. Ex eodem loco cit. ut etiam 23. Martii. Scripsit

Alia Sanctorum Martyrum Niconis, & CXCIX. Discipulorum. Extant apud Bollandum in *actis* 55. to. 3. Martii, ex codice Bibliothecæ Ambrosianæ.

CHERUBINUS BELLUS ex oppido Terracinae Ordinis Strictioris Observatiæ S. Francisci, tum poeta, tum Theologus clari nominis: Pontificiis juriſbus instructus etiam enituit, apud suos magna æstimatione veneratus. In Provincia Sicula Vallis Neri Definitore egit. Floruit an. 1652. De eo Lucas Wadignus de *Script. minor.* pag. 291. & Petrus Tognoletus in Paradiso Seraphico *part. 1. lib. 5. cap. 11. pag. 570.* Edidit linguâ Siculâ *Ergasto Iulio Primo*. Panormi apud Decium Cyrillum, & Angelum Orlandum 1616. in 12. *Le Legime di Maria Verginella Calvario*. Ibid. apud Decium Cyrillum 1635. in 12. Italicè verò *Clari Fecola Pastorale*. Ibid. apud Decium Cyrillum, & Angelum Orlandum 1618. in 12. Hæc adhuc in Sæculo vivens elidit, sub nomine Hieronymi Belli, quo utebatur postquam verè Religionem amplexus est, publicè juriſ fecit: *Il P. Agnoste Tragedia Sacra*. Ibid. apud Nicolaum Buam, & Michasem Portamnovam 1646. in 4. *Il Martirio di S. Agata Tragedia*. Ibid. apud eundem 1646. in 12. cit. Allacio in *drammat. pag. 60. & 21.*

Il Nascimento del Bambino Gesù, Azione Drammatica. Ibid. apud Josephum Biagium 1652. in 8. & apud Coppolan 1663. in 4. *Il P. Paolo paraverat Summa e' assunta Costantiniana*. Ibid. CHRISTOPHORUS BRIGNONE Philippiensis Sacerdos, Sacre Theologiæ, & Juris Prætorique Doctor, ac Apostolicus Prothonotarius, huiusmodi clarus, his in Panormitano Collegio Academiæ Princeps doctrinam hausit egregiam. Ne dum gravioribus disciplinis, quin amantioribus literis excolutus in Reacensis foris. Academiæ scriptis inclamavit. De patriâ benemeritos, & Panormitano Senatu fuit missus ad Comitum Kyalæ Siciliæ Præorgem. Meilang degentem, ut in legalis momenti negotiâ pertraheret, ut ex *hist. Corvæ. Præorgem Siciliæ* D. Vine. Anra p. 154. habemus. Eiusdem Senatus negotiâ procuravit in Regiâ Aula Philippi IV. Catholici Regis, ubi Patriâ jura, ac privilegia interito pectore propugnavit.

Hinc Panormium regressus in laborum præmium Parochus; S. Marię de Monteferrato in Suburbio Panormi eligitur an. 1650. & exinde in eadem Urbe Parochus Ecclesię S. Hippolyti an. 1663. Obiit Panormi 8. Aprilis 1681. Laudatur a S. eraphino à S. Catharina Senensi in vita *F. Petri à Matre Dei* pag. 93. Edidit italicę

La Nebbia spornata difesa Domenicana per La. limpia, & Immacolata Concezione della Gran Madre di Dio Maria, composta in lingua Castigliana dal D. D. Marc' Antonio Palan, tradotta in italiano. Panoemi apud Dominicum de Auselmo 1654. in 4.

Panegirico dell' Immacolata Concezione di Maria Vergine dal M. R. P. Giuseppe Spuceri della Compagnia di Gesù detto nella Real Cappella di S. Pietro del Palazzo Regio di Palermo nel 1640. tradotto dall' originale italiano nello spagnolo. Ibidem apud eundem 1654. in 4. Hispanę

Regio de Cavallos de Regla a los de la Orden de Sant' Jago: devocion losbe a los de qualquiera Orden de Cavallos. Provecho a cada persona noble. Ibid. apud Barberi, Rumulum, & Orlandi 1678. in 12.

CHRYSIPIUS Siculus Medicus. Multos Chryssippi nomine insignitos inter scriptores proditi est. A Laertio in Vita Chryssippi Solensis præter hunc Solensem, alii quinque recensentur. Joñsius *hist. philos. lib. 2. cap. 3. pa. 150. & 159.* apud Mollerum *de scriptoribus Homonymis cap. 3. p. 297.* Viginti Chryssippos enumerat, & inter hos Novem Medicos. Hos inter Medicos, unum Medicu Sioniu claruisse patet ex Galeno *lib. 2. de differ. palum c. 10. p. 58.* ubi ipsum reprehendit, ex quo Italia natus, & gręcam non callebat linguam, attamen legem Gręci dare voluit de nominibus. Quid vixerit ævo incertum est: at doctrinę philosophicę, ac medicę satis instructum effulsisse ex dicendis patet. Hic Chryssippus Siculus, teste Luca Antonio Portio in *Erasmio*, sive de *sanctissimi missæ dial. 2. pa. 102.* & Nicolao Lanzone in *Pseudo-Galenico pa. 38.* Scriptis accuratę, & diligenter

De affectibus, & agnitionibus animi, deque re medicę, agro animo convenientibus. Hoc opus in quatuor libros distributum citat Galenus de *Hippocratis, & Platonis decretis lib. 4. cap. 4. & 7. lib. 5. cap. 5. pa. 257.* & cap. 7. pa. 259. ubi etiam libro 4. & 5. per totum ipsum errores, his in libris scriptos recenset, & expendit; & ex *lib. 4. cap. 7. & lib. 5. cap. 6.* Posidonium contra Chryssippum etiam scripsisse colligimus. Eisdem libris alibi citat etiam Galenus præsertim *lib. de cognoscendis, curandisque animi morbis cap. 1. p. 50.*

De Anima libror. Hujusce operis librum primum citat Galenus in tractatu de *Hippocratis, & Platonis decretis lib. 5. cap. 7. pa. 259.* ubi ait, quod totum primum librum de Anima insipientium sermonibus, ac Poetarum carminibus replavit. Quod etiam innuit *lib. 2. ejusdem tractatus cap. 2.* ubi ipsius fragmentum adducit *lib. 3. per totum, & lib. 12. de Anima primatu scriptis, pluribus refellit: ejusque verba sæpè adducit.* Opus hoc de Anima, à nostro Chryssippo scriptum,

ex eo deducimus, quia Galenus de *Hippocratis, & Platonis decretis lib. 2. cap. 1. p. 234.* de hoc Chryssippi opere agens ait: ad suas sententias hermandas Chryssippum vulgares interdum Poetas adduxisse, & in verborum etymologis aberrasse: at eadem censurę Chryssippum Siculum notat in tractatu de *differentiis pñssim lib. 2. cap. 10. p. 58.* Nostri Siculi Chryssippi fuisse puto hæc alia, nempe

Commentaria Logica, &

Commentaria absque sanis conscripta eurythia, & morali, quæ citat Galenus de Hippocratis, & Platonis decretis lib. 2. cap. 2. p. 234.

De Fene seltione, ex Portio, & Lanzone locis citatis. Sed hujus operis auctorem non Chryssippum Siculum, sed Chryssippum Cnidium Erasistrati præceptorem fuisse puto, ex Galeno de *vena seltione adversus Erasistratum lib. 2. cap. 2. & lib. 3. cap. 2.* ubi sentit, & iterum Chryssippum Cnidium vocat. Hujus etiam meminit Lactius in *vita Chryssippi Solensis.*

CITHARIUS, sive CITERIUS Syracusanus Poeta, & Grammaticus eximius, literis apprinc excultus floruit: gręcarum literarum professor, Aristarcho, Zenodotoque similis claruit. Burdegalam profectus ibi multos humanioribus literis erudit; ductaque uxore, & Burdegalensi Urbe donatus, cum nullo suscepisset filios, eadem in urbe decessit. Aufonii Burdegalensis amicus, & coęvus, vixit circa annum 364. in quo hoc Epigrammate celebratur in *commemoratione Professorum Burdegalensium Epigr. 14.*

Cithario Siculo Syracusano Grammatico

Burdegalensi Græco.

En Cithari dialecte mihi: memorabere, dignus, Grammaticos inter qui celebrare bonos. Effet Aristarchi tibi gloria, Zenodotique Græcorum, antiquis si sequeretur bonos. Carminibus, quæ prima tuis sunt condita in anis, Concedit Cei Ansu Simonidel.
Urbe satis Sicula, nostram peregrinus adisti: Excultam sãndis quam propè reddideras. Conjugium natus cito nobili, & locupletis, Lucida suti non genitor moreris.
At nos desunctum memori celebramus honore: Fossumus & tunc munere amicitia.

De eo etiam Petrus Angelus Spera de *nobilis. profess. Grammatica lib. 4. pag. 283.* qui scripsisse testatur

Carmina, quibus Simonidis Cei ingenium superavit. Hunc eundem puto, quem Joan. Viginimilinus in *tabula Poetarum Siculorum* libro suo de Poetis Siculis præfixa, Citharium sive Citherium Sicionem vocat. At Citherius ille Poeta ab Athenæo citatus *lib. 15. cap. 13. pag. 692.* cujus etiam meminit Patritius ex *Criso de poetis Græcis pa. 115.* alius est à nostro, Athenæus enim anno post Christum natum 190. floruit ex Joanne Baptista Ricciolio *tom. 4. Ind. 2. pa. 201.* nempe ann. 174. ante nostrum Citharium. Nostri Citharii adhuc extat nobile Epigramma de Pastoribus, teste Josepho Scaligero *Ansoniarum l. 1. lib. 1. ca. 12. pag. 36.* Ipsius fragmenta habemus in libro:

Epigrammata cetera, quorum pleraque nunc primùm ex antiquis codicibus, & lapidibus alia sparsim antebat errantia, jam undecumque collecta emendatis vulgata, destinataque in libro 17. Parisiis 1590. in 4. prodire ex Bibliotheca Petri Pithæi, cum ejusdem emendationibus, teste Joanne Alberto Fabricio in append. Biblioth. Latine pag. 8. Joseph Scaliger edidit etiam Catalecta Veterum Poetarum in duos libros digesta, in quibus invenies carmina Citherii Sidonii Syracusani ex eodem Fabricio cit. pag. 29. & 30. sed dicendum Citherii Syracusani esse, vel Citherii Sidonii.

CIULLUS dal CAMO Siculus Poeta, corruptè ita vocatus, veriùs tamen VINCENTIUS AL-CAMENSIS: Ciullus enim Vincentius sonat; ita ex rudis ætas, cum Italica lingua adhuc balbutiebat, nomina concipiebat: & Siculæ linguæ hoc proprium esse incomperturni est: mos enim adhuc viget inter nos, præsertim apud vulgum, quod *Ninn*, pro Antonino, *Cicen*, pro Francisco, *Mari*, pro Thoma, *Cola*, pro Nicolao substituantur: & ad rem *Nzulu*, & *Cilla*, pro Vincentio, & Vincentia reponitur. Angelo Coloccio apud Leonem Allatium in *epist. ad lectores suorum Poetar. antiquor.* p. 22. immutare nomen Ciulli: vel ut ipse ait Cieli, in Coelum placuit sed hanc immutationem redarguit Allatius pag. 24. cum Ciulli nomen nec dissonum, nec malè oleat. Alcamensem fuisse pro certo habeo: nam cum ipsum nonnulli vocent italicè *Ciullo*, vel, *Cielo dal Camo* ex Coloccio, Allatio, & auctoribus infra citandis: ex eo corrupto nomine rectius scribendum italicè intelligimus *Ciullo d' Alcamo*: Alcamus enim italicè *Alcamo*, ut rectè Auria in *Sicilia Invenitæ* ait, cap. 9. §. 5. pa. 31. Hic primus Italica panxit carmina ex Coloccio, quem retulit, & approbavit Allatius loc. cit. pag. 21. & 22. & in *epist. nuncup.* cum enim iuter Italos Poetas alius Ciullo antiquior non luceat, meritò in hunc, & secum in Siciliam (ubi exortu hoc Poematis genus) primati gloria, & Italici carminis inventio referenda. Clauit ex Coloccio paulò post Gothorum ruinam in Italia, quam opinionem multis resellit Allatius: Gothorum enim ruinam anno 555. evenisse testatur Genebrardus, post alios, in *Chronolog.* ad circa hæc tempora, nec vixit, nec vivere potuit Italica lingua in Sicilia, ubi nata: sed sub Normannis Regibus, ut latè scripsi, *in observat. ad Sicillam Inventicium D. Vinc. Auria* c. 9. §. 5. p. 145. & seq. paulatim efformata: & regnante Frederico II. Imp. eò deducta, ut hac linguâ scribere, & ingenii momenta exarare potuerint. Hinc cum Allatio pag. 23. deducendum Ciullum non paulò post Gothorù ruinam floruisse, sed sub Frederico II. Imp. an. 1197. (anno 1297. ex typographi incuriâ legitur apud Jo: Mariâ de Crescimbeni virum ingenio, & eruditione clarissimum in *hist. Poet. Vulgaris lib. 4. pag. 263.*) vel paulò ante vixisse coniectamus: Ciullus enim apud Allatium cit. pag. 409. Saladini Babyloniz Regis meminuit, qui Regni primordia ab anno 1172. exortus est: & Soldani Egypti, qui tunc multa contra Christi Fideles perpetravit. Laudatus, Crescim-

beni loc. cit. lib. 1. pa. 2. & 3. Allatii, & Coloceli opinionem de Ciulli primatu infringere videntur: nam et si Siculis Italicæ Poësis inventionem concedat; attamen si alii, ait, circa Ciulli tempora claruere Poetæ, cur primatum in Ciullo intercedum? Nec ratio deducit ab ipso Ciulli. carminibus, in quibus Egyptii Soldani, & Regis Babyloniz meminuit Ciullus, ut divitiis affluentem, concludere sibi videtur: nam longe ante præcedere poterant: nos enim hodie Creslum, ut distissimum nominamus. At si non primus Ciullus, inter primos sine hæsitatione recensendus (quod concedit Crescimbeni in *commentar. ad hist. Poet. Vulgaris lib. 1. lib. 4. cap. 5. pag. 199.*) Si enim à Siculis, eodem Crescimbeni teste, Italica Poësis originem traxit, & alium Siculum Ciullo antiquiorem non invenimus, vel primus, vel inter primos collocandus. Adde quod rudis illa, ac inculta diçtio, quæ in Ciulli carminibus observatur, ut Crescimbeni notat in *comm. cit. lib. 1. cap. 2. p. 4. & cap. 4. pag. 11.* aperit indicat, in ipsa poësis nativitate, hæc Ciulli carmina exorta. His tandem addam eruditissimi Apostoli Zeni judicium, ex epistola mihi data Venetiis 6. Augusti 1702. ut in *meis observationibus ad Sicillam Augusti erleem Vinc. Aurea scripti pag. 353.* nempe, quod ex Dantis auctoritate hæc Ciulli antiquitas roboratur: hic enim in *lib. de vulgari eloquentia Barvisii edito 1577. pa. 22. ait* Si vulgare Sicilianum accipere volumus, &c. quod prodis à terrigenis meo diatribis, ex ore quorum judicium eliciendum videtur, prælationis minime dignum est: quia non sine quadam tempore profertur, ut puta ibi (Tragimi d'esse sacra: se tesse a bolontate) hoc verò carmen à Dante in exemplum deductum est nostri Ciulli, ut observavit Zeno, quod legitur apud Allatium pag. 408. ideoque cum banc Ciulli auctoritatem exhibeat Dâxes ad probandâ rudiciæ, & antiquiorem carminis Siculorum modum, ut à Siculis cæterioribus fercernat, deducendâ rectè putat Ciullum nò solum antiquum, sed etiâ populari, rudidiciçione scriptum fuisse, ut ferebat prima italicæ linguæ, & poësis ætas, & infantia. Ciullum à Grecis Siciliam inhabitantibus carminum formam per disticos accepisse Colotius putavit, quod doctissime negat Crescimbeni in *hist. cit. lib. 1. pag. 3. & seq. ubi de forma carminum ipsius oculatè, ut solet, distinxit.* Allatius cit. pag. 34. & seq. alium esse putat Ciullum ab illo Poeta Anonymo, quem Siculj nomine citant, de quo Jovius in *epist. ad Hier. Scapæm*: & hunc Siculum Ferdinandum Balamium Poetam Siculum fuisse opinatur: æ ego Joannem Nasum existimo, ut loco suo leges. Ciullum citat Fridericus Ubalduinus in *comment. ad Petrarchem*, ex Joanne Vignatimillio apud Allatium, cit. pag. 66. de eo etiam Crescimbeni in *comm. cit. lib. 1. pag. 2. 38. 30. 31. 44. 575. & 382.* Scripsit Ciullus Italicè.

Rime. ipsius aliqua habes carmina apud Allatium in libro: *Poet. Antichi* Neapoli apud Sebastianum de Alece 1661. in 8. Colocetus etiam, Collocetancam verborum ex ipsius carminibus erutam, consecit, teste Allatio cit. pag. 34. & 38.

CLAU.

CLAUDIUS MARRUS ARETIUS Patritius, & nobilis Syraculanus, vir eruditissimus, polioribus literis exsultans, poesi latinâ, italâ ac, siculâ claruit. Historici Imperialis titulo à Carolo V. Imp. insignitus, cuiusque monumentis nonnulli historici illustrant suas, testis Ioanne Vincimillio de *Poetis Siculis* cap. 5. pag. 33. Floruit circa annum 1544. De eo Ab. Pirrasius, *Not. Eccl. Syrac.* pag. 213. Iacobus Tirinus in *indice auctorum in calce operis in Sacram Scripturam*, & Andreas Schotus *Biblioth. Hispan. rom.* 2. p. 213. ubi mendosè legitur Cl. Marius Arelus. Edidit

De *Situ Siciliæ librum*. Passerini typis Antonii de Mayda 1537. in 4. & Messanz in officina Petruccii Spira 1542. in 4. extat etiam in volumine italicis: *Italia Illustrata, seu Rerum, Urbiumque Italicarum Scriptores varii nota melioris*. Francofurti 1600. in fol. & in libro: *Rerum Sicularum Scriptores ex recentioribus præcipui*. Francofurti ad Moenum apud Andream Wechelium 1579. in fol.

Hispania Situm. extat in *Hispania Illustrata*. Frascosuri apud Claudium Marinum, & Hæredes Ioannis Aubrii 1603. in fol. prodit etiam cum opusculo de Situ Siciliæ, & Beroso Ioannis Anni Viterbiensis. Lugduni 1552. in 12. ex Ioanne Alberto Fabricio in *Biblioth. Latina append.* 2. pag. 164. quæ omnia italicè edita sunt Vicinbergæ 1612. in 8. Italicè etiam

Offerazioni della lingua Siciliiana, e canzoni nel proprio idioma. Messanz apud Petruccium Spiram 1543. in 4.

Ex Bibliotheca Conradi Gesneri edita per Felsium p. 154. hos scripti libellos, his titulis prænotatos, qui simul collecti prodire, nempe:

*Sicilia descriptio accuratissima, dialogus, in quo pro Casare Iura Burgundie, Mediolani, & Neapolis leguntur. Clades ad Tisimum, & Rex liberatus, Monæci Dominus quare Casari fides. Duellum Casaria. Siculorum, Hispanorumque tumultus. Primus ejus in Hispaniam accessus. Philippus Filius Natalis. Dialogus, ubi Hispania descripta cum recentioribus nominibus. Dialogus, in quo Virgilius versus, defensus Luna, solisque labores, & ille discite iustitiam moriri. & non temere deos, declaratur. Europa descriptio cum recentioribus nominibus. Offeratio: quadam Læting. Lusus Acidis, & Galathæa conubium. Summi Pontificis liberatio. Elegies de Casare. Epigrammata nonnulla. Basileę 1544. Opusculum de Summi Pontificis liberatione, editum fuit etiam: sceleris Veneris 1544. ex Ludovico à S. Carolo in *Biblioth. Pontif. lib.* 2. pag. 390.*

CLEMENS HICARRA Panormitanus. Clericus Regularis, natus anno 1606. parentibus genere, & virtute clarissimis, iuris prudentie operâ dedit, & Doctoris Laureâ donatus Messanz, caesarum Patronus egit non sine laude. At speris seculi illecebris, auro ætatis fug 27. Clericatus Regularum Institutum amplexus est 7. Iulii 1633. & solemnità commisit vota Panormi 8. Octobris 1634. Doctrinâ, & virtutum ornamento effulsit gravioribus etiam scientiis additus, sub clarissimo P. D. Hieronymo Matranga, in doctissimum

virum efformatus est: ideoque magno cum discipulorum progressu severiores Philosophiæ, ac Theologiæ disciplinâs alios docuit. Doctrinâ regularis observantiæ studio insigniter illustravit: ideoque perfectæ exemplaris vitæ suæ ratione, diu adhibitus est ad informand. dos Ordinis sui tyrones. Prudentiâ, zelo regularis disciplinæ, vitæ innocentia, virtutibusq; munitus, ad altissimâ perfectionis fastigium pervenit. Romę ubi diu vixit, Dynastæ, Præsules, ac S. R. E. Cardinales in sui venerationem traxit. Domum Romanam S. Andree Præpositi munere rexit: bis in Generalem Ordinis Consultorem assumptus est ac dum Romę vixit semper omnium estimationem promeruit ibiq; tandem, numeris omnibus absolutus, decessit 2. Martii 1683. relicto sodalibus suis insigni virtutum exemplo. Ipsum laudat P. Franc. Maria Magius de *Sacris Cætemoniis opus.* 2. disq. 6. p. 168. & disq. 8. p. 183. Edidit *De Panis Tradatum Theologicum-Moralem. Partem Primam*. Romę typis Ignatii de Lazaris 1671. in fol.

Paraverat Partem Secundam, quam m. s. reliquit.

CLEMENS LARDIA Messanenſis Ordinis Minorum S. Francisci de Paula, vir doctrinâ, & auctoritate clarus, Siculam, & Anconitanam Provinciam rexit ac circa ann. 1660. floruit. Edidit italicè.

Brieve Racconto dell'arrivo in Messina di S. Francesco di Paola. Messanz apud Dominicum Costa 1661. in 12.

CLEMENS NETINUS ex familia de Laurentio Capuccinus, vir undique venerandus ob amplissimam sapientiam, eximias virtutes, honoreque, quibus effulsit. Annum ægens 16. reiectis sæculi blanditiis, religioſum amplexus est, in qua eâ animi contentione ad virtutes adipiscendas incubuit, ut religioſe perfectionis exemplar evaserit. In studiis ita profecit, ut doctrinâ excelsissimus, æquâ cum laude Philosophiam, ac scholasticam Theologiam docuerit. Ob egregia ejus præconia fuit Provincie Syracusanæ Denitor, ac quartum eandem Provinciam rexit Provincialis: & à Fratribus Cosenzæ Provincie etiam ad eam Provinciam regendam, licet absens, assumptus est. Communiarum Generalem egit in Provincis Messanenſi, Panormitana, & Hiduntina. Romę etiam Procuratoris Generalis munere laudabiliter functus, magis valuit estimatione apud Paulum V. qui ipsum veluti Patrem amplectebatur, ac sæpius accessit in Pontificio Palatio venerabatur: frequenter de eo dixerit solitus: invenni hominem secundum cor meum. Nec minori estimatione claruit apud Urbanum VIII. Pont. Max. Tandem anno 1618. totius Ordinis Capuccinorum Generalis electus est. In hoc supremo Ordinis munere, zelum, ac curam prædestinorum. Moderatorum sanctè amulans, totum adhibuit studium, ut solidius, ac præclarior regularis observantia effloresceret. Religiosis Provincias iustitiam, Imperator ipse, ac Reges, veluti virum à Cælo delapsum, summo honore susceperunt: populique obviam illi egrediebantur.

bantur, ut veluti novum Christiāni Orbis Prophetam susceperent. Ideoque prudentiā, doctri-
nā, dexteritate, ac vitæ sanctimoniā ubique cele-
berimus elaruit. Multis etiam Deus admiran-
dis viri sanctitatem comprobavit, nam ægrotos
nonnullos sanitari testatur, ac à Dæmonum ve-
natione liberavit, adhibita tantummodo benedi-
ctione. Tandem sanctē decessit Syracusis 23.
Septembris 1631. ætat. 73, Funus magnā populi
frequentia cecoratum. De eo plura Abb. Pirrus
not. *Ecol. Syracus.* p. 208. 220. & 225. P. Marcellus
à Pisc. tom. 3. *annal. Capue.* an. 1631. §. 14. P. For-
tunatus Hueberus in *Menolog. S. Francisci* 6. No-
vemb. p. 2097. & Dionysius Genuensis in *Biblioth.
Capue.* pag. 81. qui testatur scripsisse multos *Phi-
losophiæ*, ac *Theologiæ Tractatus*, qui m. ss. offeran-
tur. &

*Tractatum super Regulam FF. Minorum, & presen-
tium super Votum Pauperum et Sacerdotum.*

CLEON Syracusanus, Stephano de Orbibus
memoratus verbo *Aspici* pag. 125. qui Syracusanum
expressē vocat. Bonannus in *sua Syracus. il-
lustr. lib. 2. pag. 296.* Poetam fuisse putat: ac eum-
dem, quem Siculum nominat Ruphus Festus A-
vienus, ac eorum unus, à quo idem Ruphus mul-
ta accepit, ut etiam tradit Petrus Crinitus *lib. 5.
cap. 80. de Poetis Latinis*, & Conradus Gesnerus
in *Biblioth.* qui teste Bonanno citato librum suum
citāt inscriptum

Lamenton, idest lavator.

Andreas Schotus in *Seneca suas. lib. 1. p. 11.* Cleo-
nis Sophistæ Siculi meminit, ac fortan eundem
ac nostrum Syracusanum putat Bonannus, addit-
que ignorat tempus, quo floruit. De quodam
Cleone agit Raphael Volaterranus *lib. 14. au-
thoropol.* quem vocat Cleoneum Curieum: Poetam
fuisse, ac scripsisse fatetur Argonauta, à quo
Apollonius Rhodius mutuatus est: eadem
scribit Carolus Stephanus in *diss. pag. 707. Bi-
bliotheca Gesneri* edita per Frisium pag. 158.
& Crasius in *histor. poetica Græcorum* pag. 131.
Quod autem hic idem sit ac noster Syracusanus,
sine hæsitatione affirmat P. Ragula in *elogiis Si-
culorum* p. 76. & *Sicil. Biblioth. Vet.* pag. 66. sed ex
Stephano cir. & Gesnero alium à nostro deduci-
tur: nam postquam de hoc Cleone agunt, paulo
post distinctē de nostro Syracusano scribunt: ac
testatur Carolus Stephanus, quod ejus meminit
epitome Artemidori Ephesi. Ex Stephano de
Orbibus loc. cit. noster Syracusanus scripsit li-
brum

De Portibus.

Hoc opus scripsisse, sunt etiam testes Vossius de
hiss. Græcis lib. 3. pag. 344. (à quo inter an-
tiores incertæ ætatis recensetur) Morerius in *dissolu-
tom. 1. pag. 396.* Gesnerus cit. & Carolus Step-
hanus cir.

CLITIÆ Academia Messanensis. Diu Messanæ
Officinæ Academia inclaruit, ut loco suo trade-
mus: ut belli vi anno 1678. ipsius igne extincto,
multi literarum amantissimi Academiam hanc
excitavit curarunt anno 1701. ut antiquam illius
gloriam resumeret: ideoque à Joanne Lixmannæ-

le Fernandez Paceco Vigiliæ Marchionē, Sici-
liæ Moderatore, tunc Messanæ degente, facili-
tem petierat, ut hanc Academiam erigendam per-
mitteret: at ipse ne dam hanc novam fundati-
onem pronis exceptit auribus, verum etiam in sui
patrocinium Academiam assumere promisit. Mox
consilio, cum ipsorum gloria immutata, ut sub
Catholici Regis auspiciis eandem fundarent,
proposuit, ac se Regiam voluntatem imperatri-
um spondit, ut obtinuit. Hinc anno 1701:
hæc nova Academia ortum habuit, ejusque exor-
dium fuit in Messanensi Seminario, ubi tunc Re-
gii Sacelli Mûsicos, Nobiles, Regni Dynastas, Ur-
bis Magistratus, doctique viri magnā frequentiā
confluxerunt. In Academia Phrenothema, vulgò
Impresa, Heliotropium delegere, quod Solem ex
naturali propensione respicit, addito lemmate:
Veritas, ex Horatio carmine, qui cecinit *Fides*,
unaque Veritas. In ejus albo omnium primus me-
moratus Prorex fuit recentitus, exinde præclarior-
is Urbis viri literis, & eruditione insignes sub-
sequi sunt. Bis singulo mense, nunc in Clerico-
rum Regularium domo conveniunt Academici.
At dum Franciscus de Judice S. R. E. Cardinalis
Siciliæ Moderator Messanæ moras traxit, voluit,
ut singulis Dominicis diebus omnes Academici
in Regio Palatio literaria monumenta ingemina-
rent: & ingeniorum calorem sui aspectu, & esti-
mationis vi, mirum in modum fovebat. Aca-
demiorum societatem moderantur is, qui est à se-
cretis, & Censores duo per semeltris spatium,
quo elapso, ipsorum successores eligunt. Qui à
secretis præest invitandi ad sollempniores congrega-
tus Nobiles, ac primarios Urbis viros curam ge-
rit: nempe, quando Epistolæ Marianæ festum, &
Anniversarium Natalitium Catholici Regis cele-
bratur: ut etiam cum Bacchanaliorum libellum
inducitur. Ipse etiam Academicum, qui discursus
recitat, ac problema proponat, post decimum
quintum diem solvendum, designat. Qui verò
discursum recitat, Principis nomine, & huius
tunc gaudet. Edidit italicè

*Applausi nel dì Natalizio di Filippo V. gran Mo-
narca delle due Sicilia, e delle Spagne, espressi ne' com-
ponimenti della Real Società degli Accademici della
Cilizia nel 1703. Messanæ apud Dominicum Co-
stam 1704. in 8.*

CONRADINUS PUTEUS Agrigentinus, Iu-
risconsultus doctrinā celebris, ac Novariensis
Prætor. Edidit

*Ad Bullam Apostolicam Nicolai V. & Reg. Prag-
mat. Alphonsi de Consensu doctissimas Annotationes*,
apud Petrum de Gregorio de Consensu. Panormi
typis Io. Ant. de Francis 1609. in 4. & ioe-
rum Panormi. ex Officina typographica Franc.
Ciotti 1621. in fol.

CONRADUS quidam Ordinis Prædicatorum,
patriæ forsitan Panormitanus, Prior Monasterii
Panormitani S. Catharinæ, qui floruit ann. 1290.
contempore, quo Moniales prædicti Monasterii
sub Fratrum Prædicatorum regimine degebat,
ut habet Abb. Pirrus not. *Ecol. Panorm.* pag. 221.
Scripsit

Epistolam ad Angelum Bucamazza Episcopum Catanensem, quam integra n. exhibuit 1044425. *Sept. de Grollis in sup. Catanae f. 4 p. 443. & seq. & Abela in Melita illustr. p. 162. l. 1. c. 13.* multa de Sicilia complexus est.

CONSTANTINUS CAETANUS nobilis Syracusanus, Benedictinus Congregationis Cassinensis, vir literarum, & eruditionis gloria celeberrimus, Octavii, & Alphonfi Caetani Societatis Jesu frater, (de quibus in hac Bibliotheca suis locis) ex Marchionibus Sortini, & Principibus Casari, parentibus Barnaba Caetano, & Hieronymo Perao natus, lucis usum accepit anno 1560. Religionem amplexus est in Monasterio S. Nicolai de Arenis Catanae, ubi solemniter edidit vota 29. Octobris 1586. Studiis, & gravioribus Philosophiae, ac Theologiae disciplinis additus, doctrina claruit. Inde ad persequenda antiquitatis monumenta, et animi contentione adhaesit, ut pervolutis fore omnibus Italae Archivis, ab Ecclesiastica, recondita, insignique eruditione celeberrimum sibi nomen comparaverit. Hinc ubique ejus fama diffusa, Clemens VIII. Pont. Max. Romanum accessit Constantium, ut ex Bulla Pauli V. in Operibus B. Petri Damiani primae editionis pater, ibique veluti in ampliori Orbis theatro ipsius doctrinae, & eruditionis praegnantia effulgeret. Romae indefesso labore antiquitatum studia sequens, totum vite cursum in pulverulentis Archiviorum angulis impendit, & c. tinearum injuriis memorabilia, & illustriora Ecclesiasticae historiae monumenta laudabiliter liberavit. Ideoque ex antiquitatis tenebris maximum nomen sui splendorem conciliavit, & amplissima ejus eruditio, in admiratione viros saepe egregios traxit. Hac ex causa clariss. Caesar. Baronius Constantini eruditionem veneratus, in suorum Annalium adhaerentibus ipsum sibi adiutorem delegit. Hinc pluries Constantium laudat, ac majus in locis lumen à Constantini scientia, accepisse fatebitur. Ita tom. 1. an. 1065, num. 4. scribit, legimus ejusmodi duo donationum diplomata nobis. *offensa à Domino Constantino Caetano Monacho Congregationis Cassinensis, Archiviorum persequutore diligentissimo. An. 1065. num. 16. num. 1972. num. 34. & 400. l. 1. an. 1581 p. num. 32 alia de 50. honorifice protulit testimonia.* Ipsemet Baronius curavit, ut à Paulo V. Pont. Max. in Bibliotheca Vaticana custos persequeretur, & ob singularem meritum praestantiori eodem in munere ipsum confirmaret Greg. XV. Urbanus VIII. persequeretur. X. apud quos magna valet opinione, ac ipse ob sacras eruditionis opes gratissimus fuit, quibus à sacris literarum monumentis fuit. Ideoque à nonnullis scriptoribus Roman. Pontificis historiographas appellatur. Nec ambigunt quomodo in sacrum Cardinalium Senatu adhaerens Constantium, in invide auctus acrimonia obdicerent. A Paulo V. Abbas regularis S. Basilidis electus, & ab Urbano VIII. Prioratus S. Nicolai de Latina in Sicilia donatus, ut testatur Abb. Pirra not. Eccl. Agrig. pag. 334. Apud Proceres S. Basilidis Cardinales, Regisque plurimum a

estimatione valuit, qui Constantium Infrusit Bonaventurae splendore saepius divetunt. Immortalem nominis famam assequutus est, cum propriis stipulis an. 1621. Apollot. Gregorianus de Propaganda Fide Romae excitare meditaretur, ealega, ut ibi S. Benedicti alumni adversus Catholicos veritatis hostes prodirent in aciem doctrinae muniti, quarto propterea voto adstricti ad hoc opus aggrediendum, ac de hoc Collegio primus electus fuit Praefes. Sed hoc egregium opus perficere haud potuit, ex magna supra vires mole ar oblata à Constantino occasione, & ex iactis jam ab ipso fundamentis Gregorii XV. Pontificis Maximi iussu, ac operâ Collegium de Propaganda Fide fuit excitatum, non sine maximo Catholice Fidei bono: ac constituit Cardinalium Congregatione, ejusdem Consultor electus est Constantius ac eidem Collegio post mortem omnia sua reliquit bona. Celeberrima etiam Ancianam Bibliothecam excitavit, in qua ingenti pecuniarum sumptu rariores antiquitatis, ac eruditionis thesaurus collegit. Literis, studiisque semper piecatis, ac regularium virtutum ornamenta sociavit: ideoque inculpatus tanti viri mores, ac vite integritatem, non sine veneratione intruebatur omnes. Tandem magno Literatorum dolore vivere desit Romae 17. Septembris 1650. aet. suae an. 90. & in Ecclesia S. Benedicti sepultus est. Ob singularem doctrinam, eruditionemque innumeri scriptores laudibus extulere Constantium, ut Antonius Paulevius in appar. sacro, Arnaldus Wion in ligno vite, Bellarmius de script. Eccles. ubi de B. Petro Damiano p. 280. Clemens Rainerius Anglus in lib. de Apostolam Benedictino, Francisc. Bivazius in comment. ad Luc. Dextrum, Barth. Gavannus in Rubr. Breviar. Roman. Franch. Avantinus in manuali simplici, Jacobus Gretserus adversus Replicatorem Calvinianum, Io. Salas in 1. 2. D. Thom. Andreas Salazar in not. ad Regul. S. Benedicti, Lucas Wadegius in not. ad opus S. Francisci, Christophorus Besoldus in speculogio politico, & juridico, Maximilianus Sanderus Academic. comment. lib. 1. Michael Ghislerius tom. 1. in Hieron. Oct. Caetanus in vita Sancti Sicul. Andreas Victorellus in addit. ad Claccianum, Ughellus in addit. ad Ciconium, Brovius in compend. annal. Baronii, Constantinus Bellotus de Instituto Gregorii Magi, Martinus Martinez in aplog. de patronatu Hispanici S. Evangelii, Carolus Struvelius in lucida coram Religiosis Benedictinis, & Monasterologia, quam ipse inscripsit, Jo. Bapt. Laurus in Orbesra Thea. Rom. pag. 50. & Dominus Martigniac, omnes à Leon. Allano adducti in libro Apes Urbanae pag. 73. qui ut eruditè perpendit à Doctis Scriptores passim vocatur: *Archiviorum persequutore diligentissimus, & de antiquitate ecclesiastica benemerens, & plane doctus, doctissimus, & de antiquitate merendi cupidissimus, eruditissimus pater, & pius, & gravis, & eloquens, & elegans.* Quibus ego addo nonnullos alios gravissimos scriptores, qui meritis Constantium laudibus ornare, ut Maracius in Bibl. Mariani par. 1. pag. 294. & pa. 2. f. 199. subnotat in. Constantini. Michael

Caetanum: sed utrumque prohibuit Sacra Congregatio Indicis, ut ex indice librorum prohibitorum.

De Singulari Privilegio S. Petri Solius, Commentarius ad Innocentium X. P. M. Item de Romano ejusdem S. Petri Domicilio, & Pontificatu conventatio. In Bibliotheca Maxima Pontificia P. F. Ioannis Thomae de Rochaberti Tomo VII. Romae ex typographia Ioannis Francisci Buagni 1698. in fol. Italico.

Gindrio sopra la Vita del Re David scritta dal Sign. Rancesio Picchi Secretario dell' Altezza di Parma. Romae 1631.

Lettera sopra il Crocifisso esistente nella Basilica di San Paolo di Roma. In Epistolis memorabilibus Ab. Michaelis Justiniani tom. 3. epist. 39. pag. 233. Romae apud Tinaffium 1675. in 12. Innumera alia scripsit Constantinus, quae ipso adhuc supersint. Plagiariorum nonnullorum manus effugere haud valuerit: hinc vel suppressa, vel alio fuerant translata; sed ope Oratoris Hispani Romae degentis partim recuperavit, partim in multis Bibliothecis dispersa aservantur m. ss. ut legimus in ejus elogio apud Bibliot. Pontif. Rochaberti tom. 7. pag. 27. Ipsarum operum multa extant in Bibliotheca Monasterii S. Georgii Venetis ex P. Petro Antonio Tornamita in epist. ad lectorem scriptorum Marianorum. Hocum nonnullorum nomina retulit Allatius in libro inscripto: *Apes Urbanae*, nempe

Vita S. Benedicti.

Alia S. Scholasticae Virginis ejusdem Sororis.

Alia S. Placidi Abbatis, & Martyris.

Alia S. Gregorii Magni, de his etiam Ludovicus à S. Carolo in Biblioth. Pontif. pag. 293.

Alia S. Petri Celsi, & ex Ludov. cit.

Alia S. Thomae Aquinatis.

De Sanctitate Luciferi Episcopi Calarum libri II. Apologetici.

Vita Bonifacii VIII. Pape è familia Caetanorum, cum Apologia pro ejusdem Bonifacii ingressu ad Pontificatum legitimo, prudenti regimine, & gloriosa morte. de hac etiam Ludovicus cit. in Bibliotheca Pontif.

De Nummis, & Numismatibus in honorem Beatae Mariae Virginis cusi libri duo. de his etiam Mataccius in Biblioth. Mariana par. 1. pag. 295. & ex eo Philippus Labbé in Biblioth. nummaria in calce Catalog. librorum Ant. Teisserii p. 440.

De Veneratione Sanctorum libri duo.

De Sacrosancta Basilica Vaticana.

De Antiquitate Regula S. Augustini, & Canoniorum, quos vocant Regulari.

De Præstantia Religionis Benedictinae, seu de quatuor causis ejusdem Regulae materiali, formali, finali, & efficiente libri IV. Commentaria Euclycia, Partenica, Apologetica.

Opuscula quadam Ambrosii Ansherti Magistris in humanioribus Caroli Magni, & Abbatis S. Vincentii de Vulturno prope Capuam sancto.

Opuscula S. Bertharii Abbatis Montis Cassini, & M. sanguine Regum Gallorum.

Opera S. Brunii Episcopi Signini Tomis quatuor Biblioth. Sienae Tom. I.

comprehensa, & scholiis & argumentis illustrata.

Variorum convecationum Volumen.

CCC. de Vitis Sanctorum Historiae adhuc ineditae, cum notis, & scholiis.

Opuscula diversa veterum Patrum Tom. III.

Opuscula, & Epistola S. Columbani Abbatis Bobiensis, cum notis, & argumentis.

Sermones, & alia Opuscula Joannis Gessen Benedictini Abbatis S. Stephani Vercellensis cum Apologia pleniori, & auctiori, illum fuisse legitimum Auctorem librorum de Imitatione Christi.

Opera Thomae Galli Benedictini Abbatis S. Andreae Vercellensis.

De Caetana familia commentaria ab anno Christi DCC. ad nostra tempora.

Mataccius in Biblioth. Mariana pa. 295. & Tornamira in scrip. Mar. p. 48. addunt haec alia.

De Sancta Clave sacra Domus Lauretana, quae extat in sacris Monasterii S. Mariae Farfensis in Sabulis Traditae.

De Dilecto cultu Genitrici Dei Mariae à Magno Patriarcha Benedicto, ejusque Alumnis singulariter exhibitio, ac propagato commentarium, in quo primordia describuntur, progressus, atque incrementa Virgineae hujus generationis à S. P. Benedicto, ejusque filiis doctoribus praesita, atque inscripta. His addit Tornamira in Respons. ad Claritatem clarificatam.

De Ordinis S. Benedicti.

Calendarium Benedictinum.

Annale Benedictinum.

Et tandem ibidem pag. 27 testatur in Bibliotheca S. Martini de Scalas Panormi servari hoc opus autographum nostri Caetani.

De Maestrate Ordinis S. Benedicti Magni Monachorum Patriarchae Occidentaliū Legislatoris eximii Orientalium Censoris acerrimi, adversus quendam S. Basilii Monachorum vocitates, libellus Apologeticus.

CONSTANTINUS PANORMITANUS Capuccinus, Panormitanae Provinciae alumnus, ex familia Bugarcello, anno ætatis 15. in Cenobio Calatanisense Ordinis institutum amplexus, in eo Concionator, Sacra Theologiae Professor, in divinis, humanisque literis apprime instructus, & ob morum elegantiam, vitæque probitatem veneratus claruit. Panormi decessit 10. Augusti anno 1698. gravi ætate confectus. De eo Dionysius Gennensis in Biblioth. Capuccinorum pag. 85. Edidit

Compendium Privilegorum, atque Indulgentiarum à Summis Pontificibus concessarum tam Fratribus, quam Monialibus Ordinis S. Francisci, & S. Clarae, quam etiam secularibus eorundem Ordinum Benefactoribus. Panormi apud Didacum Buam 1660. in folio expanso.

Manuale Sacerdotum in quo plura, quæ ad eorum officium pertinent, continentur, ac pro usu Ecclesiarum non minus necessarium, quam utile. Panormi typis Dominici Anglesæ, & Præfisci Leonis 1696. in 8. & iterum Panormi typis Dominici Cortesi 1706. in 8. ac idem liber est, quem innuit cit. Dionysius appposito titulo: *Sacrum Viridarium omnibus*

ram Judices rogavit; die, inquit, Mihi Rhetoricę definitionem: cui Corax, Rhetorica, respondit, est artificium persuadendi hioc Tisias, si ergo suaserō, dixit, nihil debere nihil debeo, nam non debere persuasi: si autem non persuaserō, minus debeo, quia me nō dum facis persuadere docuisti. Sed discipuli callidum dilemma ita in ipsum retorfit Corax: & ego, inquit, si persuaserō mihi solvendam mercedem recipiam, quia suasi: si autem non persuaserō etiam recipiam, quia talem institui discipulum, ut præceptorem superate poneret. Tunc Judices oblitiscutes exclamarunt: mali corvi malum ovum; id est, arguto præceptore argutorem esse discipulum. Ita Hermogenes cit. ac etiam Lascaris apud Maurolycum cit. Fazellus, Goltzius, Paulus Manutius *Adgior. pag. 436. Gyrardus in enig. ut. pag. 455. Carolus Stephanus cit. sed in aliquo distat. Illud autem mali corvi malum ovum in proverbium transit, ac usurpatur cum ex uno aliam, nasci malū animadvertimus: alliterūq; nōmiū Coracis, quod latine sonat corvus, ut ait Lascaris, Fazellus, Goltzius, Stephanus, aliiq; Haud dissimile eventum, ac item narrat Aulus Gellius *not. attic. lib. 5. cap. 10. & Apuleius floridor. lib. 4. de Protagora, & Evarho;* quod errandi occasionem præbuit Lascari cit. qui ait Coracem, & Tisiam vocatos etiam Protagorā, & Evathlum, cum fuerint diversi, ut Bonannus *in Syrac. p. 308. docet ex Laertio, Suida, & Quintiliano l. 3. inst. or.* qui de his quatuor distictē loquuntur. Hinc idē Bonannus, ea, quæ Gellius narrat, falsē Protagoræ, & Evathlo ascribi putat: ideoque dicendum opinor: vel similem eventum Protagoræ, & Evathlo accidisse, ut placet Fazello cit. *pag. 101. & Manutio in com. Cicer. de claris orat. vel Gellium, & Apuleum fabulam enarrasse, ut Paulus Manutius in adagiis cit. tradit. Tandem advertit Bonannus, quod Raphael Volaterranus comm. in Quintil. hanc Coracis disceptationem invertit contra veritatem, & antiquorum scriptorum relationem. Corax igitur ob eloquentiam celeberrimus vixit; ideoque à Martino Cappella lib. 5. Rhetor. vir aurei oris vocatur. Clariū olymp. 89. ante Christi Domini adventum ann. 450. ex Bonanno cit. Scripsit librum**

De Arte Rhetorica, de quo Aristoteles in Rhetor. lib. 2. Lucianus, Cicero de claris orat. Polydorus Virgilius de rer. invent. lib. 1. cap. 13. Lascaris cit. aliiq; Quintilianus lib. 3. inst. orator. esp. 1. ait: Artium autem scriptores antiquissimi Corax, & Tisias Siculi.

CORNELIUS MORFIA Panormitanus Musices peritus: ipsius extant aliqua in libro: cat. tistius: *Infini lumi, Madrigali à cinque Voci di diversi autori Siciliani.* Panormi apud Jo: Bap. Maringum 1603. in 4.

COSMANUS Siculus cujus patria in obscuro est, Monachus Ord. S. Basilii in Monasterio S. Marie de Rogato apud oppidum Alcarie, ob doctrinę præstantiam autonomaſticē, Theologus vocatus. Clarij circa an. 167. O. & Cætanus in animad. ad tom. 2. *sanctior. Siculor. pag. 61. & 62. à*

confessionibus S. Nicolai Erenitæ Adernoniensis fuisse putat, ac ejus vitam, hymnumque scripsisse, quæ extant apud eundem *to. 2. cit. p. 180. hoc titulo.*

Vita S. Nicolai Adernoniensis Eremitæ. & p. 182.

Cosmas Theologi ad D. Nicolaum Eremitam Hymnus.

COSMAS LENZUS Messanensis Ord. Claricor. Regularium Ministerium Infirmis, vir à doctrina, & inorum integritate conspicuus. Humilitate præferrat claruit. Diu in publicis Nosocomiis magno cum charitatis ardore ægrotatibus infervere solemne habuit. At cum ejus virtutes undique resplenderent, Superiorum iussu domos Bononiz, Caetz, aliaque, præfecti munere texit. Religionis tyrones instituit, & ad Provincialis, ac Consultoris Generalis gradum evehit: est; & ut Stephano Mauro in *sua Messana cap. 22. pag. 210. placeat, totius Ordinis Generalis Vicarium etiam egit, Messanensis domus constructionem mirabiliter promovit, & ut ipsam numeris omnibus absolutam inspiceret, non tarō mutariis fabris se immiscuit, eorumque labores non sine humilitatis exemplo sustinuit. Ordinis sui zelo æstuavit, quem tēerrimo animi sensu diligebat. Magna æstimatione valuit, præferrim apud Archiepiscopum Messanenſem Sironem Carafam, ob eximiam vitæ suæ probitatem. Tandem meritis plenus obiit Romæ anno 1657. De eo præter Maurum citaram, vide Dominiſcum Regium in *hist. Cleric. Reg. Ministr. Infirm. lib. 12. cap. 10. pag. 370. & lib. 152. cap. 1. p. 1. 448. & cap. 3. pag. 453. & Philippum Labbe in Bibl. Bibliothecar. pag. 42. Edidit**

Analium Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis Tomum Primum. Neapoli typis Secundini Ronchalioli 1641. in fol.

Vita; ed Opere del V. P. Camillo de Lellis in Ottavæ Rima.

Scripsit etiam opus

De Judiciis Pulveris hexametris carminibus confinnat, & alia, quæ m. ss. reliquit, ex Regio cit.

COSMAS NEPITA Catanensis Juris utriusque Doctor eximius. In Catanenſi Academia Cæsarea jura doctissime docuit. Bis in supremis Magnæ Regiæ Curie subſellis Juxer. eſuſit. Prothonotarij, & Regii Consiliarii munus non sine laude explevit. In patriam regressus anno 1598. à seditionis viris, bellici instrumenti ope, & vivis eripitur, & in D. Francisci sede sepultus est. Ipsum laudant Ab. Pitrus nor. *Ecel. Catan. pag. 94. Jo: Bap. de Grossis in decarord. Catan. tom. 1. cord. 9. p. 146. Petrus Carrera in hist. Catan. vol. 2. lib. 2. pag. 362. & Marius Cuccelli de donat. tract. 2. disc. 2. par. 12. num. 32. p. 355. Edidit*

In Consuetudines Clarissime Civitatis Catana, ac totius ferè Sicilia Regni commentaria. Panormi apud Jo. Franciscum Carraram 1594. in fol.

CRIFON, v. Acron.

CTESIAS, v. Tisias.

CYRILLUS. Anno 1630. Balthassar Corderius Soc. Jesu librum Apologorum moralium S. Cyrilli edidit Viennæ Austriæ, de quo, & ejus antio-

te in epistola ad lectorem ita loquitur. Cum nuper Bibliothecam nostram Academicam in locum aptiorem transferremus, antiquiores Codices m. ss. præ ceteris diligentius observamus, ac perlustramus, incidi in Apologos hosce S. Cyrilli inscriptos 1 sed an Hierosolymitanis, an Alexandrinis, vel cujus denum Cyrilli sint, quod ascriptum non esset, haud equidem faciliè discernerem, cum nec apud Photium, nec apud Sixtum Senesem in Bibliothecis, nec à Posservino in apparatus nulla fiat mentio Apologorum à Cyrillo conscriptorum. Verùm nihil mirum, si ut alia quamplurima Sanctorum Patrum opera, ipsi auditoribus innotuit, quæ hæcenus tenebris delituerunt. Cornelius à Lapide in prologomenis ad Ecclesiasticum cap. 3, pag. 23. postquam opus hoc ob elegantiam, eruditionem, salubrisque celebravit, addit: sævè redolet acumen, leporem gravitate mixtum, variam eruditionem, & pietatem S. Cyrilli Alexandrini: Stylus tamen magis latinam, quam Græcam elegantiam, phrasisque redolet, præsertim in acutis, argutisque antithetis, & homiotopiis, quibus crebrè rem probat & adversarium stringit, conjicitque. Vnde Cyrillus hic Latinus potius fuisse videtur, quam Græcus, ac S. Cyrillo Alexandrino ætate posterior, utpote crebrè citans Aristotelem, & Hippocratem, cum S. Cyrillus ceterique Patres Platonicè magis fuerint, quam Aristotelicè. Ad hæc autem sæpius Siciliam celebrat: unde nonnulli Siculum fuisse suspicantur. Hac autem suspitione, seu verius ratione permotus, inter Siculos Scriptores hunc Cyrillum ascripti. Et sanè cum frequenter per Siculas magna cum laude revolvat, quid innuat, ac affirmare videtur, nisi se in Sicilia ortum? Quid enim cum Sicilia Cyrillus Alexandrinus, aut Hierosolymitanus? Quid hi Græci scriptores cum hoc libro, qui græcam dictionem non sapit, teste Cornelio Philippo Labbè de Scripturis Ecclesiasticis tom. 1. pag. 246. de hoc opere ait: *Hic libellus ab auctore Latino scriptus est: ita etiam Dupin in Biblioth. Ecclæs. tom. 4. pag. 51. & Guilelmus Cave in script. Ecclæs. hist. literaria anno 412. pag. 216. Hujus operis titulus hic est.*

Apologi Morales S. Cyrilli ex antiquo m. s. Codice, nunc primùm in lucem editi per Balthassarum Corderium Antwerp. Soc. 1799. Viennæ Aultricæ typis Gelbhaar Typographi Cæsarei 1830. in 16. Mirus in Biblioth. Ecclæs. in schollis ad Gennadium de script. Ecclæs. cap. 57. pag. 60. & Gui-

lelmus Cave loc. cit. advertunt, olim editum hunc librum à Joanne Parvo, titulo Speculi Sapientia, & Simlerus in epitome Biblioth. Gesneriana apud Labbe cit. pag. 761. hæc habet: Cyrilli Episcopi Speculum Sapientia; aliis Quadripertitis Apologeticis vocatus, in cujus proverbii totus Sapientia speculum claruit. Liber impressus ante annos centum. Idem liber in Germanicum sermonem conversus publicè extat. Apologos hos, Hispanos fecit Franciscus Aguado Hispanus, & edidit Matriti 1643. in 8. ex Biblioth. Hispan. Nicolai Antonii tom. 1. pag. 303. De his Apologis etiam à Lapide in prolog. in proverb. Salam. in fin. pag. 10. eisdem sæpius citat Dionysius Cartusianus in Proverb. hoc modo: Proverbia Cyrilli, & Cornelius à Lapide locis citatis.

CYRILLUS THERMITANUS Ordinis Carmelitarum Primi Instituti Montis Sancti, in sæculo Gregorius Vincentius Martorana, natus 20. Aprilis 1623. Religionem anplexus, in ea sacra eloquentiâ, ac muneribus claruit: plura etiam Prioris mure perit Canobia: bis Provinciam Montis Sancti gubernavit, ac socius fuit Generalis totius Ordinis. Obiit Neapoli mense Novembris 1694. Hujus meminit Placidus Reina in hist. Messan. par. 2. pag. 62. & Vincentius Solitus in hist. Thermar. tom. 2. par. 6. cap. 4. pag. 140. Edidit italicè

L'infaticabil Sole Maria, Predica della Lettera scritta dalla Vergine alla Città di Messina recitata nella Congregazione dell' Schiavi di N. S. sotto il Duomo con la presenza dell' Ill. Senato l'anno 1656. Messanz 1656. in 4.

CYRINUS MAURUS Leontinus Sacerdos, natus anno 1646. humanioribus literis satis excultus, Catanz Philosophia, Panormi scholasticæ, & morali Theologiæ, nò sine ingenii laude, operâ dedit. In patriâ regressus anno 1687. Leontinæ Ecclesiæ Canonicus electus est, ubi nunc doctrinâ, morumque integritate insignis vivit. Sodalitum secretum Leontini, in quo pietatis studia exercebant, aliquandiu rexit, ac pluries sermonum vi sodalium ardorem fovit. Amœnioribus etiam literis egregiè instructus, poetica studia dilexit: ideoque scriptis, ediditque italicè

Lentini abbattuto da Tremuati, Poema in cinque canti diviso. Messanz ex typographia Massèi 1700. in 8.

D

DAPHNIS celeberrimus Siculus, carminis Buccolici Inuentor, ab innumeris scriptoribus celebratus. In Monumentis Herxis Siciliæ ortu habuit teste Diodoro Siculo lib. 4. n. 86. Sed quo in Siciliæ loco sine hi Herxi Montes, magna inter scriptores diffusio. Thomas Fazellus de rebus Siculis des. 1. lib. 1. c. 4. p. 19. l. 9. c. 4. p. 201. & lib. 10. cap. 1. pag. 297. & 310. legit Montes Acrei, & inter Trojanæ, & S. Philadelphum, vulgò S. Fratello, constituit, quos Montisori dicunt. Vincentius Maria Cinarellus in Responso Philosophicis, & moral. cap. 6. pag. 50. Arcos vocat, & juxta S. Philadelphum statuit. Philippus Claverius Sicil. antiq. lib. 2. cap. 7. p. 327. Hereos, sive Junonius appellat, & ad nonnulla Insulæ loca extendit: nempe à Platia ad oppidū Noaræ inter Tauromenium, & Pachas; & ex occidentali parte Nebrodi monti, vulgò Madonia, adherentes: & à Nebrode usq; ad Noaram prædictam, ac etiam non longè ab oppidis Caronia, S. Philadelpho, & S. Marci protrahit: ac tandem decernere ambigit, in quoniam horum montium loco exortus fuerit Daphnis, At hanc opinionem tanquam improbabilem, & à veritate abhorrentem reiecit merito Ios. Viginthimillius in Poetis Siculis p. 26. cum enim hanc Montium carenam in immensum protrahat, adeo ex sua sententia, propè duo centum millia passuum cõplectatur, ac montes circa centum; profectò apud scriptores celebris esset; sed apud ipsos vix exilis horum montium memoria servatur. Iacobus Bonannus Syrac. illustr. lib. 2. pag. 260. opinatur, quosdam montes esse juxta Ragusam (quam Hiblan minorem, Heram, vel Heream vocabant, ex Cluverio lib. 2. cap. 10. p. 352.) hanc autem opinionem amplexus est Ioseph Mazara Siculensis Soc. Iesu apud Viginthimillium cit. p. 28. & Hier. Ragula in elegis Siculor. p. 90. & in Siciliæ illustr. Vet. p. 73. qui ait montes esse in agro Ragusano non longè à Motuca, quos montes della Lusia vocant: ita etiam Placidus Carrafa in Motuca illustrata p. 102. & in descrip. Siculæ p. 24. & Vincentius Auria in declarat. Lauri Iosephi de Flores p. 107. quod multis roborare conatur clariss. vir Franciscus Paternionus nobilis Ragulanus de rebus Siculis benemerentissimus, in historia Ragusæ, quam molitur, & typis tradet. Ioannes Paulus Chiarandanus in hist. Platæ lib. 1. cap. 1. pag. 10. ad Platiam pertrahit. Octavius ab Archangelo

in Chronic. Catanæsi m. s. Etnæos montes vocat, & Diodorum corrigere audeat, ac juxta Catanam collocat: sed à Carrera oppugnatur, ut in sua Syrac. illustr. (quam sub Iacobi Bonanni se edidisse tradit) lib. 2. pag. 258. At ipse Carrera sibi contrarius in hist. Catana vol. 1. lib. 4. p. 387. & 388. palisodiam cauat, Archangelum sequitur, & adducta autoritate Tinzi historici Siculi, & Parnethii Nicci, inter viam magnam Caranæ, & Paternionem constituit: quod repetit in Responso ad Marianum Perellum pag. 70. ubi inconstantiæ maculam, quo cum Percilius inasit, purgare contendit. Sed Tinæus, & Parnethius de ortu Daphanis non loquuntur, sed tantummodo de ipsius inhabitatione, ut observat Viginthimillius cit. pag. 31. hinc alibi natus Etnæos Montes inhabitare poterat: ideoque supervacaneum est Diodorum corrigere, ut Daphnis ortum nascescatur, & pro Herxis substituere Etnæos, ut Archangelo, & Carreræ placet. Elianus de var. historia lib. 10. cap. 18. ut etiam in historia animalium lib. 11. cap. 13. Syracusanum vocat, cuius vestigia sectatur Ioannes Zce apud Viginthimillium citat. pag. 58. qui & ipse ad hanc opinionem firmandam quasdam exhibet conjecturas. Ioann. Iacobus Adria in m. s. de Valle Mazaria apud eundem Viginthimillium loc. cit. Selinuntium appellat. Sebastianus Bagolini ex sententia Alberci Durandi in hist. Sicilia apud Vincentium Aurium in observat. ad Battillum in Baptista de Iudice pag. 319. Heræos montes describit in Bonifato monte Aleami. Demum Auria cit. pag. 210. Himerensem putat Daphnim, & post nonnullas rationes, Petri Marci auctoritatem exhibet, qui in eorum. ad Silium italicum lib. 24. in illud: Hos inter Daphnis, expresse Thermintanum fuisse ait: Thermintanum enunciat, ex eo quod, indubium est, Thermas antiquæ Himeræ reliquias esse. In tanta opinionum varietate liberam opinandi facultatem lectoribus relinquo: longum enim esset hic omnium rationes ad lancem revocare. Ad indicandam ingenii sui excellentiam antiqui scriptores Mercurio, Nymphæque genitam tradidere, teste Diodoro Siculo lib. 4. n. 86. Eliano var. hist. lib. 10. cap. 18. Scaligero Poet. lib. 1. cap. 4. pag. 19. aliisque. Natus in amœnissima valle, quam Nymphæ frequentabant, à Lauro nomen accepit, quæ græcè Daphnis dicitur, ut habemus ex Plinio lib. 25. hist. nat. cap. 30. vel quia inter Lauros natus, ut Diodoro, Scaligero cit. & Basilio Zanchi in Onomast. poet. placet: vel quia iam natus inter lauros expositus, ut putat Elian. cit. A Nymphis educatus, & pastoris munere functus, multa bovum armenta

menta possedit: ideoque Bubule quoque nomen habuit, ex Diodoro cit. & Volaterrano lib. 15. *anthropol.* Fuere autē ejus Boves ex celebri, & fabuloso semine Bovum Solis, quorum memiuit Homerus *Odiss.* 12. *Ælianus*, & *Scaliger* loc. cit. *Plinius* lib. 2. cap. 98. *Seneca* *quæst. natural.* lib. 3. cap. 26. aliique apud *Cluverium* cit. lib. 2. cap. 5. pag. 307. Filitate caute excellit, & Dianam (cujus gratiam promeruit) modulationibus suis oblectasse fabulantur, ut ait *Diodorus*: ideoque à Partenio citato appellatur: *Fistula cantor novus, atque industrius*. Immo ad extollendam ipsius præstantiam à Pane Deo musici didicisse ait *Lacerda* in *Eclog.* 5. *Virg.* ex aliquorum sententia. Venandi peritus unā cum Diana Siculos agros, feras insediando percurrit, teste *Diodoro* cit. *Ælianus* verò lib. 11. *hyst. animal.* cap. 13. ipsius canes commemorat, quorum nomina non præmittit, ac ipsorum fidelitatem, amoremque erga Domium suum narrat: post Daphnis enim ceciderat, ut mox referem, propter illum mortem elegisse, & luctu, ac ululatu plurimo dolorem aperuisse tradunt. Hoc autem in Daphnis cecidisse evenisse putat *Viginimillius* cit. pag. 45. contra *Carteram*, qui in *hyst. Catane* lib. 4. p. 389. in ipsius morte corrigiū ait. *Theocritus* *Idyll.* 1. scribit etiam suis Musis acceptum, ac Nymphis gratum. Ex his ejus exercitantis, ac ex patris opinione *Vincentius* *Auria* in *observ.* ad *Basilium* pag. 323. queni sequitur *P. D. Michael* de *Judice in plausu Coronarum pro D. Rosalia festo* pag. 15. eruditè probat, Agros Panormitanos non longe ab Himera disticos, ipsius cantu, ac modulationibus resonasse, cum ex naturali amenitate sint apprimè apti ad mulcendas non modò curas, ac pastorum cautas, verum etiā ad venationē lare exercendam. Interea cum formosissimus esset juvenis, & cujusdam Nymphæ amore flagrasset, hæc eā lege Daphniū accepit, ut si fidem maritalē violaverit, utroque lumine orbaretur. Promissam fidem diu servavit Daphnis, licet à nonnullis Nymphis importunè sequetur; sed tandem, addit *Diodorus*, cum Regis filia, quæ merò ipsum inestiverat congressus, lumen oculorum amisit, quod etiam scribunt *Ælianus* cit. *Parthenius* *Nicæus* de *amat. affect.* cap. 29. pag. 47. *Suidas*, *Volaterranus* cit. *Patricius* *Poet. dec. hyst.* lib. 1. p. 119. aliique multi. Hinc lumine captus inter dolorum, ac lachrymarum molestias, reliquum vitæ infelicitate traduxit, ac breviter miserrimè denarus est. Ab hoc Daphnis eventu frequentissima ad Bucolicos Poetas effluxit concinendi materiæ primusque *Stesichorus* Himerensis infelices Daphnis amores cecinit, ut *Ælianus* tradit lib. 10. *var. hystor.* cap. 18. & *Scaliger*, loc. cit. Ipsum noverim ingemuit *Virgilius* *Eclog.* 5. ex aliquorum sententia apud *Lacerda* ibidem, & ante ipsum deplorasse videtur *Theocritus* *Idyll.* 1. sub Tyrſi nomine quamvis *Viginimillius* cit. pag. 163. de nostro Daphne minime cecidisse patet. Nonnulli ex *Lacerda* cit. post ipsius ceciderat *Mercurium* patrem invocasse fabulantur, qui eundem in Cœlium tranſiit, ut innuerent, Daphnis excellen-

tiam immortalitate dignam. Attamen celeberrimi nominis gloriam Orbī literato reliquimus: ex *Diodoro*: cum excellens in hoc ingenium ad musicam ferretur, *Bucolicum carmen, & melos, quod etiam nunc apud Siculos in usu, & honore est, invenit*. Quod autem Bucolici carminis fuerit Inventor, innumeri testantur scriptores, inter quos *Diomedes* lib. 3. *Gramm.* *Polydorus* *Virgilius* *de ver. invent.* lib. 1. cap. 9. *Laur.* *Craſſus* in *hyst. Poet. Græc.* pag. 137. *Patricius* *dec. hyst. poet.* lib. 1. pag. 119. aliique apud *Vincentium* *Auriam* in *Sicil. Inventrice* cap. 9. §. 1. pag. 28. & in meis addit. ad eandem p. 141. Ipse etiam primus poësi fabularum præscripsit, ut *Viginimillius* cit. probat pag. 59. Carmen etiam *Hexamero* *Bucolicum* adinvenit, teste *Plotio* de *metris* cit. de *Hexametro Bucolico*. Hinc qui primam, & antiquiorem poësi speciem in orbem invexit noster fuit *Daphnis* *Siculus*, qui Bucolico hexametro rusticos amores cecinit: ideoque apud poetas mos inolevit, ut quando egregium pastorem nominatum vellent, Daphnis nomine appellaverint, ut inter alios *Theocritus* *Idyll.* 6. 8. & 28. & *Virgilius* *Eclog.* 5. & 7. Ejus etiam nomen Syracusanis Balneis impositum est, quæ Daphnia vocare; de quibus consule *Vincen.* *Mirabellam* *Syrac.* par. 1. pag. 30. Quo clariore xvo celeberrimus hic Poetarum Princeps, in obscurum est. *Bonannus* cit. *Syrac. illustr.* lib. 1. pag. 15. ex *Diodoro* lib. 4. putat, ante bellum Trojanum floruisse. Hoc verò ex *Diodoro* deducitur, quia in præmio historię suæ scribit, primos sex historię suæ libros, res ante bellum Trojanum complexos: ideoque cum de Daphne scriperit libro 4. rectè eruius ante memoratum bellum claruisse. Hinc patet quā longè à veritate aberraverit *Cælius* *Rhodiginus*, qui *leſt. antiq.* lib. 13. cap. 34. ait, vixisse temporibus *Hieronis* primi Syracusarum Regis: nam præter Daphnis ætatem ex *Diodoro* deductam, *Maurolycus* in *hyst. Sicil.* lib. 1. pag. 25. ait, antiquissimum fuisse, & *Orione* corum: & ex supra narratis, nempe quod fuerit *Mercurii* filius, & venationem cum Diana oblietis, optimè deducitur vetustissima ejus ætas: hæc enim longè superasse *Hieronis* ætatem, omnes farentur. De Daphne vide quæ diffusè, & eruditissimè scripsit *Viginimillius* in *poet. Sicul.* a cap. 5. & seq. *Auria* in *Sicilia Inventrice*, ut in meis ad ipsum observation. p. 141.

DATIUS AGLIATA nobilis Panormitanus Societatis Jesu, quam annum agens 17. amplexus est. Ingenii felicitate præclarus, egregie doctrinæ mores integerrimos sociavit. Præter humanas literas Rhetoricam docuit: non modò exteros, sed etiam Societatis juniores. Eloquentiæ, & Poësi nulli secundus: à graviorum scientiarum ornamento, & eruditionis præstantiā apprimè laudatus vixit. Dum laudabiliter Melitense Collegium regebat, Melitæ obiit 21. Januarii anno 1657. Edidit.

Orationem in solemnī studiorum Iustratione habitā in Aula Collegii Panormitani Soc. Jesu. Panormi apud Decium Cyrrillum 1636. in 4.

Gemina Potius Sapientia ad Illustriss. Senatuum Panormitanum ipsius renascentis auri literarum scribis, Orationem alteram. Panormi apud eundem 1640. in 4.

DECIVS ALOYSIVS Panormitanus Ordinis Prædicatorum Philosophus, & Theologus doctrinâ clarissimus, qui haud modicam æstimationem promeruit, ob acutissimam ingenii dotes, in publicis disputationibus de rebus doctrinæ modestiâ, ac vitæ integritate illustravit. De eo Baronius *de macst. Panorm. lib. 3. cap. 6. pag. 123.* qui scripsisse testatur doctissima

In D. Thomam, ac Cardinalem Cæcilianum Commentaria.

DECIVS JUSTINIANUS nobilis Messanenſis Ordinis Prædicatorum, Gemâ oriundus, parentibus Anselmo, & Hieronyma Justiniani ex Condominis Chii. Messanz in lucem editus primo Januarii 1580. Prædicatorum Institutum amplexus 11. Augusti 1595. Joannis Baptistæ nomen à baptismatis fonte acceptum, in Decium commutavit. In religiosarum virtutum studio mirabiliter profecit, ac omnibus gratissimus, nonnullis Ordinis honoribus insignitus est. Absoluto studiorum curriculo 11. Maii 1611. Sacre Theologiæ Magister enunciat in comitiis generalibus Parisiis coactis. Vix Messanam remeaverat cum inopinatò Alciensi Ecclesiæ in Cyreni Insula præficeretur à Paulo V. 17. Februarii 1612. Creditam sibi Ecclesiæ doctrinâ, ac prudentiâ; sed præcipuè vitæ sanctitate mirabiliter illustravit. Divinum cultum amplificare curavit: quibus suis divinæ prædicationis pabula incessanter in Cathedrali exhibuit eâ eximiâ, quâ pollebatur, eloquentiâ, etque fructu, ut alterum Christianæ Fidei fundatorem illius Insule prædicavissent omnes. Erga Deiparâ ardentissimo fragabat amore, & ad ejus cultum populos extimulavit. In multis Diocesis suæ locis Societatem Sanctiss. Rosarii excitavit, ac sodalitum fundavit pro mulieribus Sanctiss. Virginis cultui mancipatis. Instituit ut in Cathedrali singulis anni Sabbathis Sanctiss. Virginis litaniæ decantarent Canonici, & Clerus: quibus, nisi urgerent alia, semper interfuit. Iisdem etiam Sabbathis in Deiparæ etiam obsequium à cibis abstinere. Ut pauperum inopiam levaret annuos Ecclesiæ proventus liberaliter in pauperes erogabat. Clerum ad Ecclesiasticam disciplinam sanctè servandam exemplo magis, quàm verbo excitavit. Dia, noctuq; ad divinas laudes decantandas Chorem frequentavit. Ecclesiasticis suppellectilibus Cathedrali, ejusque sacrarum locupletare studuit. Clericorum Seminarium novis ædificiis splendorem reddidit. Simultatum femina, quæ ea in Insula sæpius germinabant, non solum pastoralis vigilantia evellere curavit, verum etiam, ac mutuo amore omnium animos admirabili dextera, ac caritate fovere contendebat. His, aliisque præclaris operibus, omni laude dignam duxit, ac absoluit vitam 21. Novembris 1643. ibique collarimantibus populis sepultus traditus est in Ecclesiâ S. Mariæ, & S. Erasmi, vel ut aliis placet S.

Anselmi, Campilauri in Sacello S. Michaelis Archangelii, ab ipso Decio excitato, ac annuo censu dotato: cui ab Ecclesiæ suæ Canonicis hæc inscriptio addita est.

D. O. M.

Decio Justiniano Genuesi
Anselmi, & Hieronymæ ex Dominis Chii
Dignissimo filio,

Quem animi candor, vitæq; probitas
Adolescens Religioso Prædicatorum
Celo addixit.

Virtutibus deinde, ac sanctimoniam
Eximie expositum

Anno à Virginis Partu M.DC. XII.

Paulo V. Pontifice

Eum sacra dignitate, non cogitantem,
Episcopum Alericensem dedere.

Fuit Decius moribus suavis,

Sapientiâ conspicuus,

Prodigus erga pauperes.

In Ecclesiasticis numeribus assiduus,

In componendis odiis Corsica miraculum,

Ecclesiæ regali suppellectile, novorq; sacello

S. Michaeli dicato, & dotato,

Locupletavit, & exornavit.

Ædificium in usum Canoniarum instruxit,

Et Seminarium Clericorum amplificavit.

Ipsam Clerum, & populum crebris concionibus,

Ac plis constitutionibus parvit, & reformavit.

Tandem meritis, ac diebus ornatus

Ad æternam evolavit Au. M.DC.XLII.

Die XXI. Novemb. ætatis sue LXII. M. IX.

De tanto Præfule plura habes apud Ab. Ughellum Ital. Sac. tom. 3. pag. 607. & in addit. pag. 1260. & in append. ad ipsum tomum, quæ habetur in calce tom. 5. pag. 1635. Fontanâ in Theatr. Dominicæ. par. 1. cap. 5. tit. 22. pag. 120. Maraccium in Antist. Marius pag. 126. Abb. Justinianum in Scriptoris. Liguris pag. 178. Michaeli Pium de viris illustr. S. Dominici par. 2. lib. 4. pag. 388. Samperium in Iconologia M. V. lib. 2. cap. 14. p. 239. Stephanum Maurum in sua Messana cap. 28. p. 266. Lud. Morerium in distion. tom. 2. pag. 314. Jo. Michaeli Cavalerium in lib. Galleria de Pontifici &c. dell'Ord. de Predicatori tom. 1. cent. 5. num. 82. p. 591. August. Oldoini in Athenæo ligustico p. 149. Typis excusam legimus hujusce viri

Compendium, seu Relationem brevem vite Servi Dei Alexandri Sancti Episcopi Alericensis, deinde Papiensis. In ejusdem vira edita à P. Jo. Augustino Gallicio Cl. Reg. S. Pauli. Romæ typis Jacobi Fei Andree F. 1661. in 4. à pag. 269. Scripsit etiam teste Justiniano cit.

Constitutiones Synodales, quæ m. ss. servantur cum aliis in Cancellariâ Episcopatus Alericensis. Italicè

Prediche diverse, manusscriptas servabat idem. Abbas Michael Justinianus.

DECIVS DE MARCO nobilis Messanenſis, Vir politicis literis insigniter excultus. Poeta in primis clarus, & unus ex Academicis Officiæ Messanenſis. Clauit anno 1650. De eo Carolus de Gregorio in Poet. veteribus Officiæ p. p. pag.

pag. 240. Petrus Anfaloue de sua familia pa. 186. & Mugnos Theatr. Gencol. par. 2. pag. 108. Edidit italicè.

Il Secolo dell' oro Panegirico in lode dell' Illustr. ed Eccel. Sig. D. Pietro Faxardo Marchese de' suoi Velez Vicerè, e Capitano Generale del Regno di Sicilia. in libro: Poésie degli Accademici della Fucina pa. 4. Neapoli apud Sebastianum Aleccem 1660. in 12. & scortum.

Gimone Prouba. Epitalamio per le nozze de' Signori D. Francesco Lanza Barone di Brolo, e della Ficarra, & Agata Anzalone Baronesse del Regno Demanio. Messina 1643. in 4. e in libro predetto.

Polifemo Idolo. Ibidem, & scortum.

Oratione funebre in morte di D. Francesco Farau- ne, ex Anfione cit.

DEMETRIUS ex antiqua, ac diruta Urbe Calacia; historicus vetustissimus, cuius meminit Dionysius Halicarnassensis, Stephanus de Urbibus q. Anticyra pag. 86. Marcellianus Heraclota, Lucianus in longævis apud Vossium de hist. Græcis lib. 3. pag. 352. Cælius Rhodiginus lib. 26. lect. antiq. cap. 20. Scholiastes Theocriti in idyll. 1. apud Cluverium Sicil. antiq. lib. 1. cap. 2. pag. 26. Moretius in dist. tom. 1. pag. 1049. Goltzius in Sicil. hist. post. p. 91. Paulus Morretta de Calatagirono cap. 12. pag. 54. Matthæus Silvavius de tribus Peregrinis cap. 45. p. 169. Arctius de sita Sicilia pag. 22. aliq. Laertius in vita Demetrii Phaleræi multos Demetrius adducit, & sexto loco nostrum Siculum collocat, ac scriptis restatur,

De Asia, & Europæ libros viginti.

Id ipsum scribente Lascari apud Maurolycum hist. Sicil. lib. 1. pag. 21. & Gesnerus in Biblioth. pag. 199. at Goltzius hos libros: de rebus in Sicilia, & Italia sua ætate gestis scripsisse tradit. Quo vixerit ævo ignotum ideoque Vossius cit. inter Historicos incerta ætatis reposuit.

DEMOLCUS. v. Diolocus.

DICÆARCHUS celebris Messanensis Phidiz filius, ac Aristotelis Peripateticorum Principis Discipulus, & capax scholæ prodit præstantissimus Philosophus. Fuit etiam Orator eloquentiâ clarus, ac Geometra nulli secundus, ut habemus ex Suida tom. 1. pag. 730. Lascari apud Maurolycum hist. Sicil. lib. 1. pag. 18. Fazello dec. 1. de reb. Siculis lib. 2. cap. 2. pag. 49. Leonardo Cozzando de magisterio antiquor. Philosophor. lib. 2. cap. 1. p. 131. qui lib. 5. cap. 1. pag. 304. Ciceronem sequutus lib. 1. quæst. Tuscul. condiscipulum Aristoxenum Tarantinum habuisse scribit, aliosque Philosophos. Aristotelis etiam Discipulum putat Athenæus lib. 11. cap. 3. p. 461. & scholiastes Aristophanis in pacem p. 716. Ideoque in errore lapsum agnoscimus Volaterranum antropol. lib. 15. qui Aristoclis Discipulum dixit Dicæarchum. Nec erroris immunem puto Carolum Stephanum hic enim duos Dicæarchos adducit Siculum unum Messanensem, Messenium alterum, cum ex allatis scriptoribus, & infra adducendis constet eundem fuisse. Id ipsum fortè dicendum de Claudio Francisco Milliet de Chales in cursu mathematico apud Hier. Ragusam in Sicilia Biblioth. Vet. p. 81. qui duos Dicæarchos extitisse pu-

tavitetsi apud de Chales in traill. proemiali cap. 2. pag. 9. unum tantum Dicæarchum Siculum comperio, de quo etiam cap. 5. pag. 46. Præter Aristotelem, ex Cozzando cit. lib. 5. cap. 1. pag. 304. Eurytum Tarantinum Pythagoræ Discipulum a. audivit. Ios Jacobus Adria in descript. Vallis Mazzaræ apud Placidum Reinam in hist. Messan. par. 1. pag. 197. Medicum etiam fuisse tradit. Strabon lib. 2. ipsum laudat, & inter celeberrimos Geographos recenset; atq; Polybium ad declinandas antiquorum fabulas, Dicæarchi, Eratostenis, & Pitheæ vestigia sequutum, qui præteritorum Geographorum errores emendavit. Ideoque Plinius inter cos scriptores adducit, quorum opè 2. 4. 5. & 6. librû historiz sue naturalis infarcivit, qui omnes de rebus geographiis loquuntur. Georgias Draudins in Biblioth. Classis pag. 1112. Michael Ant. Bandrand Geograph. tom. 2. p. 444. aliique inter illustres Geographos Dicæarchi admittunt. Tullius lib. 3. de legibus, civilis doctrinæ scientissimum putat. Cum autem Aristotelis discipulus fuerit, & Theophrasti, ac Aristoxeni multici corvæ, ex Vossio de hist. Græcis lib. 1. cap. 9. pag. 46. & Suida loc. cit. ejus ætatem deducimus, ac celebrem vixisse dicendum olymp. 115. ut ait Reina cit. pag. 204. & Moretus in dist. tom. 1. pag. 1062. nempe ann. 316. ante Christi Domini adventum. Multa scripsit Dicæarchus infra uotata: quamvis autem alium Dicæarchum Lacedæmonium extitisse scia, Aristarchi Discipulum: attamen has lucubrations nostri Siculi Dicæarchi esse non ambigimus: innot Vossius cit. pag. 47. advertit, ubicunque mentio habetur de Dicæarchi operibus, de nostro intelligendum. Quæ scripsit hæc sunt.

Dimensiones montium, qui sunt in Peloponneso ex Suida tom. 1. pag. 730. & Gesnero in Biblioth. p. 194. vel ex Lascari cit. Peloponnesi totius descriptio. Pinius lib. 2. cap. 67. qui Dicæarchum vixum vocat in primis eruditum, air, montes permanentem Regum curâ, & ex eo Pelion altum 1250. pass. esse tradidit. Cicero lib. 2. epist. 2. librum hunc Pellenzum vocat, idest, ut exponit Mantius, Pellenzum librum Dicæarchi, de populis Pellensis: & Vossius cit. pag. 47. ex Stephani Byzantini auctoritate, de montibus scripsisse ait, ejus fragmentum de Pelleo monte extat. De eo etiam Claudius Franc. Milliet cit.

Græcia Vita libris Tribus. ex Suida, & Gesnero cit. Ex Lascari verò, Moræ Græciæ: & ut exponit Vossius loc. cit. pag. 46. & de Philologia cap. 11. n. 7. pag. 54. & cap. 69. 5. 6. pag. 409. scripsit de Populis Græciæ, & moribus, ac Civitatibus. Hoc opus citat S. Hieronymus lib. 2. ad euseb. Jo. viuanum. Laertius in vita Platonis, hujus citat librum primum. Athenæus lib. 13. cap. 1. p. 557. citat librum tertium, de victu, & moribus Græcorum; & lib. 14. cap. 9. pag. 636. de Græciæ ritibus. Hinc ut observat Vossius cit. hoc opus in plures distributum liberos: & Suidas, & Stephanus de Urbibus tribus libris divisum testantur. Extat hujus fragmentum inscriptum. Dicæarchi Geographica quedam sive de vita Græciæ. ejusdem descriptio. Græ-

Græcia confu jambiis ad Theophrastum, cum latine interpretatione, atque annot. Henrici Stephani, & ejus dialogis in scriptis est: Dicæarchi Symplicior. Genevæ 1589. in 8. Hoc primum ex Italia attulit Matthæus Budæus, Gulielmi Filius, ut ait Stephanus in epist. nuncupatoria, quod edidit lucubrationibus suis, & Isaaci Casauboni notis illustratum. Græcè iterum prodit cū notis Davidis Hoëschelii, unā cum aliis Auctoribus Græcis Geographis. Augustæ Vindelicor. 1600. in 8. ex indice Bibliothecæ Barberinæ tom. 1. pag. 341. & 543. & Milliet cit. pag. 47. Græcè levatur in Biblioth. Vaticana ex Biblioth. Clauica Draudii p. 1112. & Biblioth. Exotica p. 738. sicut & in Bibliotheca Henrici Scriverii ex Jo: Frisio in Biblioth. philosophica apud Joannem Gualterium in Chron. Chronic. tom. 2. pag. 857. & Gesnero in Biblioth. loc. cit.

Respublica Spartatarum, ex Suida, Gesnero, Vossio, aliisque: addunt vero, quod hunc librum singulis annis in Ephororum Prætorio legere cautum erat; juvenesque ad ipsum audiendum convenire tenebantur: quod diutissime observatum est.

De Aleæ, citatur ab Athenæo lib. 11. cap. 2. pag. 461. & lib. 15. cap. 1. pag. 666. at advertendum, quod licet in hoc secundo Athenæi loco Inventus, Dicæarchum Aristotelis discipulum Milesum, qui sibi contrarius lib. 11. scripserat Messanensem; attamen Casaubonus in animæ ad Athenæum lib. 15. cap. 1. pag. 943. Vossius de historiæ Græcis lib. 1. cap. 9. pag. 46. & Gesnerus in Biblioth. pag. 195. observant, in hac locutione errorem irrepissè: ideoque restituendum volunt, Messenium pro Mileso. Citat etiam hoc opus Scholesiæ Aristophanis in pæcen pag. 716. ubi Messanensem vocat Dicæarchum.

Tripoliticus, ex Athenæo lib. 4. cap. 3. pag. 141. in quo, ut exposuit Dalecampius in notis ad Athenæum pag. 729. Trium Civitatum mores, & instituta narrat. Quod autem hoc opus nostri sit Dicæarchi, verisimile omnino putat Vossius cit. pag. 47. ubi ait, dubitatum olim fuisse de hujus libri auctore; Josephus enim lib. 1. contra Apionem ait, multos putasse Theopompi Chii fuisse, sed falsos esse scribit idem Joseph, qui cujus sit non addit. At ambigendum haud putat nostri Dicæarchi esse; nam Athenæus locis cit. nostro ascribit, ut etiam Tullius ad Atticum lib. 13. epist. 31.

De descensu in antrum Trophonium, citatur ab Athenæo lib. 13. cap. 7. pag. 594. & lib. 14. cap. 11. pag. 641. cujus primum librum ad testimonium adducit Cicero loco citato ad Atticum scribit, ut libi mittere Dicæarchi libros Catasbaeos, idest descensum.

De sacrificio, quod ad Ilium peractum est, Athenæus lib. 13. cap. 8. pag. 603. citat hunc librum.

Olympicus, ex eodem Athenæo lib. 14. cap. 3. pag. 630.

De Alcmane, ex Athenæo cit. & lib. 15. cap. 2. p. 668.

De hominis interiore, hoc opus citat Cicero, vel quis alius sit auctor libri de consolatione.

Biblioth. Siculæ Tom. I.

De Musica, ex Plutarcho, Quintiliano, Scholiastic Aristophanis in nubes, apud Vossium, de hist. Græcis cit. pag. 47. & de art. popul. cap. 59. §. 10. pag. 345. Sophodes in Aristophanis Vespar citat Dicæarchum de musicis certaminibus. Vt Philo sophus vero lumine orbatus, scripsit etiam

De mortalitate Animæ libros tres, quos Lesbicos dixit; in his eentim dialogum complectebatur, habitum apud Mitylenē Lesbī Urbē, ut habemus ex Cicrone quæst. Tuscul. lib. 1. qui ibidem Corinthi hunc sermonem de anima habitum scribit. Hos etiam libros citat idem Tullius lib. 4. quæst. Academ. Hujus falsæ Dicæarchi opinionis meminit Tertullianus de animæ cap. 15. & Lactantius Firmianus de divinis instit. lib. 7. c. 8. Scripsit etiam seorsim ex Reia cit. p. 200.

De Anima Tractatus duos, quos Cicero lib. 13. ep. 32. ad Atticum nominat Veripichis: at hi non divinos i supradictis dubito.

Epistolæ ad Aristænum, ex Cicrone loc. cit. Eodem teste lib. 2. de divinis. scripsit etiam librum inscriptum a

Nescite ea, quæ eventura sunt melius esse, quàm seire.

De divinatione, & de somnis. Ex Cicrone loc. cit. Plutarcho de Placitis Philosophor. lib. 5. cap. 1. Vossius, & Gesnero cit.

De Vita Mosaicâ, apud Gesnero cit. pag. 195.

De Poetica, ex Franc. Patritio de grad. hist. Poet. lib. 1. p. 10.

Leges, & Statuta. Ex Lascari apud Maurolycum hist. Sicil. lib. 1. pag. 18. Fazello de reb. Sicil. dec. 1. lib. 2. cap. 3. pag. 49. Aretio de firm. Sicil. cap. 57. Placido Samperio Iconolog. M. V. lib. 1. p. 32. & aliis, qui leges has civibus suis dedisse scribunt. Tandem Lascaris, Fazellus, & Samperius cit. restantur, quod, plurima in Philosophia scripsit. Multis in locis Cicero egregijs laudibus Dicæarchum extollit; præsertim in epistolis lib. 2. epist. 2. lib. 2. ep. 8. & 16. lib. 8. ep. 4. lib. 13. ep. 30. in quæst. Tuscul. lib. 1. ubi ipsum vocat, Doctorem, Mirabilem, vel luculentum hominem, historiarum peritissimum, delicias suas, Peripareticum magnum, & copiosum. Dicæarchum citat Gellius Noct. Att. lib. 4. cap. 11. Plutarchus in Theseo, & Agesilao, Senforinus de die natali cap. 4. Strabo lib. 1. Porphyrus de Vita Pythagoræ pag. 11. & 38. & alibi, Athenæus præter adductos locos, suppressio operis nomine, lib. 1. cap. 12. pag. 14. lib. 3. cap. 7. pag. 85. lib. 11. cap. 8. pag. 479. & lib. 15. cap. 2. pag. 667. Clemens Alexandrinus, Ludov. Vives in lib. 18. de Civitate Dei, Lærtius in Vita Taleis, in Vita Platonis, & in Vita Pythagoræ, Manutius in adagis pag. 343. aliisque. De ipso etiam Thomas de Pinedo in opusculo Auctorum, quas ad testimonium vocat Stephanus pag. 760. Hofmannus in lex. tom. 1. pag. 547. Lud. Moretus in diction. tom. 1. pag. 1062. & tom. 2. pag. 797. Christ. Scaneus in Chronicis Sicil. Matthæus Silvagius de tribus Peregrin. cap. 42. pag. 149. Joseph Ambrosius in descript. Festi de epistola Mariana pag. 113. aliique multi.

DICACUS DE AGHIRE, nobilis Salemitanus, parentibus Francisco de Aghire, & Anna

V.

Maria

Maria Latio, Caroli Latio, de quo jam suo loco, sorore, natus anno 1652. Philosophicis, ac Theologicis studiis datus, ob egregias ingenii doctes breviter ita profecit, ut auctori agens 14. in Majori Salemitana Ecclesia, publice sine Patrono, Philosophiæ, ac Theologiæ theses propugnaret, non sine sapientum ex vicina Urbe Drepani, aliisque locis consensuum, admiratione, & plausu. Hinc cum Jurisprudentiæ operam dedisset, Doctoris laureâ donatus est Messaie, & causarum patrocinium suscepit Panormi. Sed inde Romam digressus anno 1677. ibique Advocati munere, funcius, egregiam doctrinæ suæ præstantiam omnibus patefecit. Anno 1684. publicus in celeberrima Sapientiæ Academia Romana Lector electus est, cum ad eam Cathedram, instituto cōcursu, innumeri anhelerent: & ab Innocentio XI. Pont. Max. præter exemplum, non ultimam, ut mos erat, sed penultimam Cathedram Institutionum Canonicarum accepit. Mox ad Cathedram extraordinariam Juris civilis ascendit: postmodum ad aliam Decreti Gratiani, plures simul gradus transcendens: quod eo in Lyceo eventu rarissimum. Tandem optionis Jure primariam Verspertinam Cathedram Decretalium obtinuit: ibique semper tum ingenii felicitatem, tum egregiæ doctrinæ excellentiam, Jura vel Pontificia, vel Civilia explanando, magna cum laude detexit. Fuit etiam Josephi de Aghirre S. R. E. Cardinalis Auditor. Vivit adhuc Romæ vir eximius, haud modica æstimatione prosequutus. Edidit

Theoretica-Praxis ad Institutiones D. Justitiani Imperatoris Librum Primum; sive veram docendi Methodum pro breviori, faciliore, & utiliori Scientia legalis amplexu. Romæ typis Joan: Franc. Buagni 1693. in 12.

Prælo paratos habet alios tres libros sequentes in eadem Institutiones.

In Institutiones Canonicas eadem methodo Tomos quatuor.

De Jure Gentium in favorem Christianorum contra Hebræos Roma degentes.

De Paup. redimendi.

Innumera edidit *Vota* ad petitionem multorum, ex nonnullis orbis partibus instantium.

DIDACUS ALOYSIUS MONTERUS Panormitanus, Juri utriusque & Sacræ Theologiæ Doctor, Collegiæ Ecclesiæ SS. Salvatoris Montis Regalis Canonicus. Vir tum politoribus, tum gravioribus disciplinis munitus, Mōtis Regalis Archiepiscopi Joann: Roani fuit à secretis. Vivit, ediditque

Esime della scrittura in giustificazione dell'operato del Reverendiss. D. Afenzio Graffio V. G. S. V. di Mazzara, e risposta data dalla Corte Arcivescovale di Monreale. Panormi apud Petrum Coppolam 1695. in fol.

DIDACUS CANNATA. v. Didacus Sgroi.

DIDACUS FERULA Alicatensis Sacerdos, vir ætate prioribus literis atunde exultus; poeticæ delicias cum amplissima laude apud suos dilexit. Per annos viginti-quatuor Alicatæ Vicarius Foraneus, Episcoporum Agrigentinorum æstima-

tionem promeruit. Doctrinâ, & ingenio clarus, circa annum 1645. Alicatæ decessit. Post ejus mortem potuit hoc ipsius opus Italicum, inscriptum.

Il Sant' Angelo M. Carmelitano Tragedia. Panormi apud Bossium 1659. in 12. Scripsit etiam, sed non edidit

La Decollazione del Precursore di Christo S. Gio: Battista Tragedia.

La Vita di S. Rocco.

DIDACUS FILIPPAZZI Calatanisectensis Societatis Jesu, natus anno 1611. Societari nomen dedit anno 1626. Emensis studiorum spatiis, & doctrinâ egregiè diratus, humanas docuit litteras quarriennio, Theologiam Moralem Decennio, ac sacras litteras diu explanavit non sine eruditionis laude. Ad informandos Patres Societatis in tertia probatione aliquandiu adhibitus est. In Sacro Inquisitionis Tribunali Siciliæ fuit à Censuris, & Consilis. In Concionibus habendis magnam nomini suo famam conciliavit; faciundâ etenim singulari, ac eloquii suavitatē excellens ideoque in præcipuis Siciliæ, & Italiæ Urbibus magno cum plausu per annos circiter vigintiquatuor conciones habuit. Tandem, meritis cumulatus obiit Panormi 26. Octobris anno 1674. De eo *Bibliotheca Soc. Jesu* pag. 170. Edidit Italicè.

Le Fiamme Panegirico Sacro del B. Filippo Benizio. Florentiæ apud Antonianum Bonardum 1657. in 4.

Il diletto Panegirico Sacro di S. Antonio di Padova. Ibidem apud eundem 1658. in 4.

Panegirici Sacri. Panormi typis Petri de Isola 1674. in 4.

DIDACUS MATARATIUS Motycensis, natus 12. Novembris 1647. Medicæ facultati dicatus, Philosophiæ, ac medicinæ lauream accepit, ac doctrinâ insigniter cumulatus, semper in Motyceus Comitatu claruit: ubi Archiatrum egit, ac medicinâ a lios multis annis docuit Motycæ. Vivit ob egregiam doctrinam magnâ æstimatione prosequutus, cum maximo ægrotantium adiumento. In lucem enitit

De Prolifica eclipsi effectibus epistolam medicam, morbi curatione, duabus controversiis, & commentatione locupletatam. Neapoli ex typographia Novelli de Bonis 1690. in 4.

De febribus peticularibus malignis, & contagiosis, quæ anno 1672. per universum Trinacriæ Regnum, debacata fuit, medicam relationem, duodecim Problematicis controversiis locupletatâ. Mazzareni 1672. in 4. sed editione ob mortem Principis Buseræ interrupta, non absolvit.

Prælo paratas habet,

Epistolæ, & Consultationes Medicinales.

Universæ Medicinæ Compendium.

DIDACUS SALEMIUS Motycensis Ordinis Observantium S. Francisci, orator eximius. Laudatur à Placido Carrata in *Motuca Illustrata* p. 122. qui edidisse testatur

Apostolorum Principi Triumphum. 1650.

DIDA-

DIDACUS SCROI, seu verius CANNATA Messanenſis Ordinis Capuccinorum. Adoleſcens Jurisprudentiæ ſtudiis ſtrenuè operam dedit, ac Doctoris Laureâ inſignitus cauſarum patronum cum laude egit: doctri- nâ etenim abundè cumulatè effuſit: at exinde reſectis ſeculi curis, ac diuendiſ bonis, inſtitutum amplexus eſt Capuccinorum, ut evangelicam pauperatè ſectaretur an. 1639. æt. 25. emiſiſ ſolemnioribus votis, Philoſophiæ, ac Theologiæ incubuit, ac Concionatoris munere perſectus eſt. Hinc claruit Concionator, ac Theologus præſtantiffimus, ſolidâ, ſingulariq; doctrinâ ornatuſ, qui tam uſque ad ſupremam ætatem inſectis ſtudio angere garavit. Juribus tum Cæſariſ, tum Pontificiſ inſtructiſſimus fuit. Ideoq; merito in Meſſanſi Provincia muneribus Deſinitoris, & Provincialis an. 1656. fuit inſignitus, in quibus eximiam prudèti- am, ac regularis obſervantiæ zelum egregiè eo- luit. Ut opus infra notatum ederet, Venetiàs po- ſuit: at vix editionem abſolverat, cùm Veronæ extrema clauſit anno 1673. cū literatorū dolore. De eo P. Dionyſius Guenantiſ in *Biblioth. Capuci- nor.* p. 91. Hic omnino reſcienda P. Joanniſ Fiore Calabri opinio, qui in *Calabr. illuſtr.* tom. 1. lib. 4. cap. 4. pag. 392. contra citatum P. Dio- nyſium, Calabrum ex oppido Palmi Didacum, noſtrum fuiſſe contendit. Sed Narum Meſſanæ evincit nō modò ipſius P. Dionyſi teſtimonium, verum etiam, & ipſe P. Didacus, qui in libro edi- to, & infra notato h. Meſſanenſem fuiſſe ſaſetur. In epiſtola ad lèctorem ante deciſiones crimina- les Martii Giurba, idem Didacum de ſe ipſo ait: *Didacus Cannata Juriconſultuſ Meſſanenſiſ*: & in- fra: *Didaci Cannata I.C. Meſſanenſiſ in Detraſtorem Tetraſticon*. Hiſ accedit omniū Patrum haud ſuſpectæ fidei ejuſdem Ordiniſ conſenſuſ, idipſū teſtanteſ, cū de hac re inquirerem. Denum hæc Didaci Familia ulli dubium eſt Meſſanen- ſem eſſe: eaq; in Urbe nunc ſore: Didaci verò Avos, Proavoſq; Meſſanæ Civeſ nos docent pu- blica documenta: ex quibus hic ſolū inuam. Didaci noſtri teſtamentum ante Ordiniſ ingreſ- ſum in tabulis Nantiſ Sordi 19. Martii 1639. ex quo Meſſanæ ortum patet. Edidit noſter Didacus opus inſcriptum

Lux Prælatorum, præſertim Regularium, nec non Curie ſeculariſ Foro criminali tum Theologiæ, tum præſtitiæ accenſa. Venetiis typiſ Brignonii 1673. in 4.

Alia ſcripſit multa, quæ inedita deſiſceſcunt.

DIDACUS ZAMBUJUS Panormitanuſ, Juris utriuſq; Doctur, doctrinâ, & eruditione inſignis. Edidit

Paduinuſ legatarum ex viſceribus teſtamenti. Pa- normi typiſ Joanniſ Baptiſtæ Maringo 1609. in 4.

DINOLOCUS, quem **DEMOLCUM**, & **DIMO- LOCUM** etiam vocant. Suidas tom. 1. pag. 669. ne dnm ejus patriam in dubium revocat, verum etiam dubitat, Epicharmi diſcipuluſ, an filiuſ fue- rit. *Dinolocus*, ait, *Syracuſanuſ, aut Agrigentinuſ, Comicuſ.* Vixit olymp. 73. filiuſ Epicharmi, aut (nō

quidam tradunt) diſcipuluſ. ita & Geſneruſ in *Bi- blioth.* pag. 196. Syracuſanuſ putant Laſcaris apud Maurolycum *hiſt. Sicil.* 1. pag. 19. Arætiuſ de ſien *Sicil.* pag. 17. Goltziuſ in *Sicil. hiſt. poſt.* pag. 89. Hoſmannuſ in *lex. tom. 2. p. 406.* Volaterranuſ *antropol. lib. 1. 5.* Chriſtophoruſ Seaneluſ in *Chron. Sicilia*, aliiq; Chriſtophoruſ Schobar de reb. *Syracuſ.* pag. 13. & rebuſ Agrigentiniſ, tum inter Syracuſianoſ, tum inter Agrigentinoſ Dinolocuſ reeſent. Agrigentinuſ putat Fazelluſ dec. 1. lib. 6. cap. 1. pag. 136. Epicharmi Siculi Comici vo- catur filiuſ à Gyraldo de poet. *hiſt. dial. 6. p. 248.* Hoſmanno, Volaterrano, Scanello, Vincentio Mi- rabella in *antiq. Syrac.* par. 2. pag. 116. Diſcipu- lum verò Epicharmi putant Laſcaris, Goltziuſ, & Fazelluſ. Epicharmi adverſariuſ fuiſſe ait Æli- ſianuſ, de *animal. lib. 6. cap. 5. 1.* Comica poeſi cla- ruſ vixit Dinolocuſ olymp. 73. ex Suida, Volaterrano cit. & Bonanno *Syrac. illuſtr. lib. 2. pag. 271.* ubi Conraduſ Geſnerū repellit, qui in *Bibl.* pag. 196. olymp. 53. (forſan ex Typographi er- rore) nō uſiſ tradit: ut etiam Albertuſ in *Inſu- liſ* pag. 60. qui ad olymp. 103. præſtatit. Ex Gy- raldo cit. claruit olymp. 73. Mirabella cit. olymp. 78. vixiſſe placet, eoſq; reprehendit, qui elaruiſſe volunt olymp. 72. & ex hoc evincire credit, quòd ſi olymp. 72. floruiſſet, ante Epicharmuſ patrem vixiſſet. Sed contra Mirabellam inſurgit Bonan- nuſ cit. qui eidem obicit incertiſſimè illam, quā putat Dinolocuſ natum patre Epicharmo: immò admiſſo Dinoloco Epicharmi filio, non- oſſicit, quin vixiſſet olymp. 72. Epicharmuſ ete- nim longævuſ fuit, & in ipſa ſenectute nil mirū quòd olymp. 72. filiuſ habere poſuerit virili æ- tate florentem. At eadem Mirabellæ ratione uſuſ Gerarduſ Joanneſ Voſſiuſ de poet. *Græciſ cap. 5. pag. 37. & cap. 6. pag. 40.* ex olymp. 72. ad 92. tranſiit: hæc etiam olympiadē (nempe 92.) vel aliquanto ante, *Dinolocuſ Syracuſianuſ, ſive Agrigen- tinuſ.* Poeta Comicuſ: qui dorica dialeſto 14. fabuluſ ſcripſit: ut auſtor eſt Suidæ, ſed addit, vixiſſe olymp. 73. quod eſſe nequit, ſi ut proximè ſubdit, Epicharmi fuerit, vel filiuſ, vel diſcipuluſ: vel ſi fuerit Epichar- mi Anthagoniſta, ſive adverſariuſ, ut Ælianuſ ait lib. 6. de *animal. cap. 5. 1.* Nam iſ claruiſ nō 84. ut ſuperius vidimuſ. Suidæ, & Zenodotuſ apud Bo- nannuſ citat. hoc Dinoloco adagiū reſerentiſ ſuſ ſub ſiſſe, quod de eo dicitur, qui ſe ipſū periculoiſe ponit: extat etiam apud Pauluſ Me- metuſ in *adagiſ* pag. 992. quietiam pag. 1615. aliud adducit ex Eſychio: *Qui eſpſerit in agmen, fornicarum huic intumeſcent labia*, quod illiſ ap- pant, qui fractiſ viribuſ multitudinem pto- cat, & damna aſſequitur. De eo etiam Moretiuſ in *diſt. tom. 1. pag. 1067.* ſcripſit hæ noſter Po- æta ex Suida, Fazello, Volaterrano, Laſcaris, Geſ- nero, Gyraldo, aliſq; ex ſupracitatiſ.

Fabuluſ quatuordecim dorica dialeſto. Ex Stepha- no tredecim. Harum Comœdiarū unam citat Julius Polluſ *Onomaſt. lib. 10. cap. 45. pag. 500.* inſcriptam, *Amazonuſ.* Schobar apud Pirum noſ, *Eccl. Syrac.* pag. 212. addit ſcripſiſſe etiam

Historia Romanorum: at hoc apud Schohar nō inven-
ni. Præter auctores citatos, Dinoloci scribit Cras-
sus de Poet. Græcis pag. 153. & P. Ragusa in *elegiis*
Siculorum pag. 93. & 94. & in *Sicil. Biblioth. vet.*
pag. 84. & 87. qui duos fuisse ait, quorum unum
Demeolum vocat, Dinolocum alium, ac unum
scripsisse XIV. fabulas, alium XIV. Comœdias:
sed eundem esse, à quibusdam Demeolum, ab
aliis Dinolocum appellatum, supra innui cum.
Bonanno: & antiquorum Poetarum Comœdias
modò fabulas, modò Comœdias vocatas nemo
ignorat.

DIOCLES Syracusanus tum armis, tum literis
clarissimus floruit; strenuus etenim dux, animi
fortitudinem detexit in bello apud historicos ce-
leberrimo, quod inter Syracusanos, & Athe-
nienses sævissimè exarsit: quo extincto cum in-
genti victoria, quæ Syracusanis adhæsit, Dioeles
ut in pace eives firmaret, Syracusanis leges scrip-
sit, ac observandas dedit, quas ab ipso Dioeles
dixere. In his vetò doctrinam, & eximiam pru-
dentiam detexit. Contra eos, qui leges violare
auderent implacabilis, ac durissimus fuit, supra
omnes legumlatore justitiæ tenax. Inter alia, ut
secundum meritum rationem præmia distri-
buerentur, sanctè decrevit. Erant Dioclis leges
breves, ac concisæ; adeo ut legentibus haud mo-
dica meditatione opus esset. Ad eam vetò æsti-
mationem Dioclis solertia, ac ejus nominis fama
devenit, ut ejus leges non modò Syraculis, ve-
rum etiam per totam Siciliam admirationem
exergerint: easque nonnullas Siciliæ Urbes ample-
xæ sunt, ac diu his moderatæ, usque dum Sיעuli ci-
ves Romani sunt affecti. Nec à Syracusanis un-
quam permissum, ut quisquam illas vel corrige-
ret, vel suppleret: sed tantummodò, ut expendere
concessit. Tandem coacti ut novas leges à
Polydoro, & Cephalo conditas jussu Timoleonis,
& Hieronis admittèrent, ipsas haud exeeper-
unt, nisi tamquam explanationes legum Dioclis; ac
istis tantummodò interpretum nomina tribuere.
Hæc ex Diodoro Siculo lib. 13. num. 19. 33. & seq.
Bonanno in *Syracus. illustr. lib. 2. pag. 336.* & Jo-
sepho Spuees in *Mercurio Panormico* pag. 19. Ad-
dit, & Diodorus num. 33. & lib. 12. num. 19. quod
ea lex, ne quis armatus ad publicum introiret eon-
cionem; & facinus illud, quò tunc rediens, ut
erat gladio accinctus, inconfulto in eoncionem
veniret, & admonitus legis gladio se ipsum tran-
sverberaverit, quod nos in Charonda narravimus,
nonnulli Diocli adscribunt, quod vetissimè
putat Carreta vol. 1. memor. *Catane lib. 4. p. 415.*
& Bonannus in *Syracus. illustr. pag. 337.* ubi Cos-
mi Nepotæ sententiam rejicit, qui in *Proemio ad*
Consuetudines Catane scripsit, Dioclē Syracusa-
rum Regem fuisse. Floruit ex eodem Bonanno
olymp. 90. nempe ann. 412. anteq. Christi adven-
tum, sed ex meo computo annis 416. Eā valut
opinionē apud Syracusanos, ut jam defuncto di-
vinos tribuerint honores, ac eidem templum ex-
quarunt, ut narrat Diodorus cit. lib. 13. num. 35.
quod postmodum Dionysius in novi muri edu-
ctione evertit. In volumine Pragmaticarum Sici-

liæ edito Panormi anno 1637. Dioclis effigies
spectatur, hac adjecta inscriptione: *Diocles Syra-
cusanus Legumlator.*

DIOCLES alii Panormitani cognomento Phimes,
illustris, ac egregii Oratoris nomen servavit a-
pud Matthæum Silvagium de *tribus Peregrinis* cap.
42. pag. 173. Marium Aretium de *situ Sicil.* pag. 9.
& Joannem Jacobum Adriam in *descriptis. Vallis*
Mazariæ m. s. telatum à Joanne Vinciguillio in
Poet. Sicul. cap. 48. pag. 437. Hujus etiam memi-
nit Hieron. Ragusa in *eleg. Siculorum* pag. 95. & in
Sicil. Biblioth. veter. pag. 88. Sed ut ingenue fatear
error hic irrepsit; de hoc enim Dioele egit Cicero
in *Verrem* lib. 3. att. 4. orat. 8. ubi ait: *Dioeles est Pa-
normitanus Phimes cognomine, homo illustris, ac vo-
cabili* Arator &c. at Silvagius, & Aretius pro *Arator*
mendose legunt *Orator*: ideoque non *Orator*,
sed agrorum dominus fuit, ut explicat Guido
Paueroius not. *Imper. Occident.* cap. 53. pag. 150.
Aratores, idest, qui agros possidebant.

DIOCLES alium Panormitanum etiam cognom-
mento Phimes exhibet Adria cit. apud Viginti-
millium etiam loc. cit. ipsumque vocat Philosophu-
m, ac Medicum: idipsum habet Hieron. Ra-
gusa in *Biblioth.* pag. 88. sed (ni ambiguitate
laboret ex supra relato) quæ scripserit ignoratur.

DIOCLES tertium Panormitanum adducit Ra-
gusa loc. cit. inter Legumlatore, à quibusdam te-
latum, quem tamen apud neminem invenio: ideo-
que ad ipsum lectorem remitto. Cum Dioelo
Syracusano Legumlatore confusum dubito.

DIODORUS SICULUS Attyrensis histori-
cus celeberrimus. Carolus Sigonius in *judicio de*
Historiis, qui res Romanas scripserunt num. 4. Dio-
dorum, Syracusanum fuisse ait: at Diodorus Sy-
racusanus, de quo infra, alius est ab hoc histori-
co Attyrense: auctores autem omnes, qui de eo
scripserunt, Attyrensem prædicant: quibus acce-
dit ipse Diodori testimonium, qui in præfat.
Biblioth. num. 4. ait: *nos enim ex Attyria Sicilia op-
ido oriundi.* Vtramque linguam calluit, nempe
Græcam, quæ tunc Sיעuli utebantur, & Latinam,
à Romanis in Siciliam consuevitibus acceptam.
Ut autem omnigenæ historiæ cognitionem asse-
queretur; & historicam cederet Bibliothecam,
triginta insumpit annos, magnamque Europæ,
& Asiæ partem, non absque periculis, & ærumnis
perlustravit, ut propriis usurparet oculis Regio-
num loca: populorum mores, ac leges explicaret.
Ægyptum olymp. 180. peragravit, ibique multa
ab Ægyptiis Sacerdotibus didicit. Romanorum
etiam annales magnâ eura evoluit, ac omnibus
diligenter examinatis, vastissimam eorum gesta-
rum seriem, ac omnium ferè Gentium historiam
in quadraginta volumina, quam Bibliothecam
vocavit, accuratè digessit, ut ex ejusdem Dio-
dori præf. lib. 1. *Biblioth.* num. 46. & lib. 3. num. 11. ha-
bemus. In lucubrationibus suis eum nonnulla di-
vinæ providentiæ, & justitiæ documenta interfe-
rat, & à fortunæ cognitione homines evocarè
intendat, doctrinâ, ac sapientiâ munus vixisse,
satis agnoscimus. Sub Jul. Cæsare claruit, teste
Eusebio in *Chron. olymp.* 182. pag. 144. Hen. Ste-
phano

phano in *pref. ad Biblioth. Diodori*, aliisque: quod ex eodem Diodoro patet; ipse enim Jul. Cæsaris meminit in *prefat. operis. lib. 4. num. 19. lib. 5. num. 11.* & alibi. Sub Augusto vivit ex Suida *10. 1. pag. 740. Volaterrano anthropol. lib. 15.* & aliis. Vtrunque opinionem conciliat Vossius de *Hist. Græcis lib. 3. cap. 1. pag. 166.* longævus enim cum sub Jul. Cæsare vixisset, ad medium usque Augusti principatum pervenit, quod cum Scaligeri *animadv. in Euseb. ad ann. 1967.* confirmat: hic enim oblectat, quod Diodorus bisexti Romani meminit: hoc verò nomen non accepit, priusquam falsos correxisset Augustus. Vossii opinionem sequitur Balthasar Bonifacius de *Romana hist. script. n. 4.* hinc rectè sub utroque Cæsare vixisset, ait Goltzius in *Sicil. & Magna Græcia pag. 89.* & Morerius in *dict. tom. 1. pag. 1068.* Ex Carolo Sigonio in *judicio de hist. n. 4.* floruit Triumviris in Republicam sævientibus, nempe post Jul. Cæsaris necem: eodem tempore Romam incoluit, ut tradit Possivinus in *Biblioth. lib. 16. sect. 2. cap. 14.* Vtique ad Tiberium Diodori ætatem nimium protrahit Lascaris apud Maurolycum *bist. Sicil. lib. 1. pag. 19.* sub Tiberio enim militasse ait: quod non improbat Crassius de poet. Græcis *pag. 151.* At non est errore immunis Fazellus de reb. Sicul. *dec. 1. lib. 10. cap. 2. pag. 218.* & 219, qui cum dixisset, Diodorum olymp. 180. in Ægyptum vellicasse, mox addit ann. 3. olymp. 175. decessisse Romæ, vel Syracusis, anno ætatis suæ 72. hunc autem mortis annum ex Petro Rauzano in *annal. m. 18.* (hujus verba habes apud Auriam in *bist. Cræcis Panormi. p. 127.*) forsitan deduxit Fazellus. Scripsit Diodorus

Bibliotheca Historica, quæ XL. libros comprehendebatur: in istorum sex primis res ante Trojanam bellū gestas descripsit: horum tres priores barbaricas antiquitates, posteriores Græcorum res continebant. Undecim sequentibus res ubique locorum gestas à bello Trojano, usque ad Alexandræ Magni mortem narrabat. In reliquis viginti tribus cæteras res gestas usque ad initium belli adversus Gallos excitat, quo C. Julius Imp. Romanum Imperium ad Britannicas usque Insulas prolatavit. Hos omnes XL. libros in Bibliotheca Imperatoris Constantinopolitani se vidisse testatur Constantinus Lascaris apud Maurolycum *lib. 1. bist. Sicilie p. 19.* nunc autem XV. tantum integros habemus, nempe primos quinque, undecimum, & sequentes usque ad vigesimum, & nonnulla ex aliis fragmenta. Quindecim libri prodire primū Græcè Basilæ apud Henricum Stephanum 1559. in fol. Latine ibidem ex officina ejusdem 1578. in fol. horum quinque, jussu Nicolai V. veritè Poggius Florentinus: & ediderat seorsim Basilæ apud Henricum Petrum 1531. in fol. vndecimi, duodecimi, decim tertii, & decimi quarti incertus fuit interpres: decimum quintum Marcus Hopperus, & Uulterus Volaterranus latinè veste in dultū decimum sextum, & decimum septimū Angelus (alias Bartholomæus) Cospus Bononiensis: 18. Sebastianus Castilionus: 19. Gallus quidam: & 20. incertus auctor. In eadem editione frag-

menta quedam extant, necesse ex libris 31. 32. & 37. eodem Castilione interpretis: & ex 34. & 36. ab Henrico Stephano latinare donata. Exinde eosdem XV. libros cum fragmentis interpretatus est Laurentius Rhodomanus, & hoc titulo in lucem emisit Græco-latine: *Diodori Siculi Bibliotheca Historica libri XV. de XL. His accesserunt Eclogæ sive fragmenta, ex libris quibusdam Authoris, qui desiderantur. Studio, & labore Laurentii Rhodomani Cherusci.* Hanonix typis Wechelianis apud Claudium Marinum, & Hæredes Joannis Aubrii 1604 in fol. & sine Græco textu ibidem apud eosdem 1611. in 8. In hac Rhodomani versione præter Eclogas primū in Bibliotheca Photii editas 2 p. 103. alia extant Diodori fragmenta non dum edita. In eadem verò Photii Bibliotheca p. 1154 habes fragmentum ex 48. libro: sed corrigendū ex 38. prout in Rhodomana editione: Diodorus enim XL. tantum scripsit historiarum libros. Alia etiam Diodori fragmenta in lucem emisit Henricus Valesius ex libris 6. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 34. & 37. in libro cui titulus: *Polybii, Diodori Siculi, Nicolai Damasceni, Dionysii Halicarnassii, Appiani Alex. Dionis, & Joannis Antiocheni Excerpta ex Collectaneis Constantinianis Augusti Porphyrogenetæ, Henricus Valesius nunc primum Græcè edidit, latinè vertit, notisq; illustravit.* Parisiis sumptibus Mathurini de Patis 1634. in 4. Alia edidit fragmenta Fulvius Ursinus in libro inscripto: *Polybii Megalopolitani & libris selecta de Legationibus, & ejusdem librorum, qui non extant fragmenta: Item ex historicis Dionysii Halicarnassii, Diodori Siculi, Appiani Alex. Dionis Cassii Nici selecta de Legationibus, & Dionis libri 79. & 80. fragmentum Græcè à Fulvio Ursino in lucem edita, & notis illustrata.* Antuerpiæ ex officina Plantiniana 1616. in 4. Deum ex Gerardo Jo. Vossio de *Hist. Græcis ad dict. pag. 529.* prodire fragmentum, suppresso Diodori nomine, de Cleonide, & Aristomene, quod unā cum nonnullis Polemonis, & Himerii edidit H. Stephanus, qui Diodori esse nesciebat: at Diodoro tribuitur in codice Bibliothecæ Mediceæ, ut observavit Isaacus Gerardus filius. Hic advertendum puto ex Hen. Stephano Pouévin, & Vossio citatis, quod Poggius Florentinus eā. n. quinque Diodori libros latinis sciscit, primum ob prolixitatem in duos divisit, secundum verò, tertium appellavit, & sic deinceps: hinc ex quinque, sex effect librorum: deoque Volaterranus, Gessnerus in *Biblioth. pag. 197.* aliiq; sexto Diodori libro, (qui deperditus est) tribuunt, quæ verè in quinto continentur. Hi quinque libri, cū hac Poggii divisione, italicè prodire hoc titulo insigniti: *Diodoro Siculo delle antiche historie sive storie.* Venetiis apud Gabrielem Giolium 1547. in 8. Italicè etiam XV. Diodori Libros olim editos vidi in 4. quos nunc præ manibus non habeo. Romæ in Bibliotheca Card. Renati Imperialis servantur m. ss. primi duo Diodori libri, ab incerto, sed antiquo auctore, in italicum sermonem verbi, teste claris. Justo Fontanino in *Amata Torquati Tassi Defensio cap. 11. pag. 259.* Gallicè etiam prodire ex versione Jacobi Amyot, ut ait

Vinc.

Vinc. Cottonelli in *Biblioth. univers.* tom. 3. n. 1085. Celsurus in *Biblioth.* pag. 197. ait, quod præter editos Diodori libros, reliqui à 10. usq; ad 16. Vencitis apud Didacum Hurdadum servabantur: ceteros quoque quintum sequentes usque ad decimum in Sicilia superstites asservatos tradit: ut etiam Romæ apud Cardinalem S. Crucis, & Augustæ Vindelicorum apud D. Jo: Jacobum Fugerum. At perisse potius dicendum; ideoque à viris eruditissimis desiderantur, inter quos non ultimus Vossius ait: *Utinam modo, nobile adeo opus integrum ad nos pervenisset: & omnino observandus animi ardor Domini de la Mothe le Vayer, apud Dom. de Vallemont in elementis historis* 10. 2. par. 4. cap. 6. quod Diodori integritatem cupiebat. Antonius Possevinus *post appar.* tom. 3. p. 65. ait, inter Græcos codices m. ss. Bibliothecæ Cæsareæ servari: *Gemistii Plethonis Epitome historiarum Sicularum*: at immutanda hæc verba adverit Petrus Lambecius lib. 1. *commentarior. de Augustiss. Biblioth. Cæsareæ* pag. 133. & 134. Et substitucundum: *Georgii Gemistii Plethonii Epitome historiarum Diodori Siculi*, m. s. Codex Cartæus in 4. addit verò erroris occasionem Possevino præbuisse Ioannem Iacobum Frisium, qui in *Biblioth. univers.* ejusdem Codicis meminit, aitq; in *Bibliotheca Imperatoria Viennæ* habetur *Gemistii Plethonis Epitome historiarum Sicularum Græcæ* m. s. in 4. ac eadem libri titulum jam pridem meritis fuisse suspectum Leonij Allario, qui in *Diatriba*, de Georgijs, ubi Georgii Gemistii Plethonis scripta recensentur, tradit: *Epitome historiarum Sicularum*, ni fallit titulum, quem tamen, & Epitomatores Gesneriani agnoscent. In *Bibliotheca Imperatoria Viennæ*. Ioannes Pamerius edidit, *Exercitationes in optimis serm. Auliores Græcos*. Lugduni Batavorum ex offic. Danielis Abrahami, & Adriani à Gaalbeeck 1668. in 4. in his habes exercitationes in Diodorum Siculum. Rhodiginus Diodorum Scriptorem fabulosum appellat, cui Lud. Vives de *causis corrupt.* art. lib. 2. ad stipulat, qui nihil eo fuisse nugali tradit. At Plinius in *pref. hist. nat.* quod apud Græcos desit nugari, affirmat. Iustinus Martyr in *cohortatione ad Græcos, sive Gentiles*, Historicorum omnium Illustrissimum: & infra: Historicorum præclarissimū vocat. Eusebius verò in *Chron. Olymp.* 187. virum Illustrē: ac sepe ipsum cum laude citat: immo multa ex Diodoro in libros suos de *preparatione Evangelicæ* passim exscribere testatur. Vallemont citatus, qui P. Rapinū, & Dempsterum Diodorum laudantes adducit. Diodorum etiam post alios celebrat Montacutus in *pref. ad apparat. scilicet* 4. apud Thomam Pope-Blount in *pref. ad censuram celeberrimæ Aulior.* pag. 63. Balthasar Bonifacius de *Romæ hist. scriptor.* num. 4. putat quod Rhodiginus, & Vives de Diodori historia loquuntur, Plinius de operis titulo. Ludovici Vives cavillis respondet Hen. Stephanus in *Apologia* contra ipsum in editione Basileæ 1578. & inter cetera ait: *Quantum Solis lumen inter Stellæ, tantum inter omnes quotquot ad nostra tempora pervenerunt historici (si utilis potius, quam voluptratus animi habenda sit ratio) uisiter hic Diodorus eminere dici po-*

test. Ac quanto universus Orbis Civitate, ac gente nūā est capaxior, & amplior, tanto major est scriptorum Diodori (si eorum argumentum spectemus) quam ullius eorum, qui extant, historicorum amplitudo. Diodorum etiam Rhodomanus in *epist. ad lesl.* ante Diodorum, & Vossius cit. non inducte defendunt. Addit Bonifacius, quod quæ in Theopompo redarguit Diodorus, nempe ex libris 58. quinque esse, quorum dubia sit fides, id ipsum à plerisque in Diodorum non iniuste repriminatione rerorqueri posse: ex libris enim XL. Diodori quinque priores ex fabulis conflati videntur. At recte Bonifacius respondendum putat; nam quæ ex fabulis congestit Diodorus, datâ operâ id fecit, ac facti rationem satis declaravit; fabulosa enim à vera secernere curavit illa in quinque priores libros de industria rejecit, in aliis veritatem secutus. Diodori didionem carpit Bodinus *methodi historia* cap. 4. quâ nil vulgare, ait, dici potest; eoq; redarguit, qui Diodorum Appiano anteponunt, cui nec conferendū putat: sed Bodino Photium Patriarcham acrioris iudicii virum, & in græcis literis prestantiorem obliuiscunt Bonifacius, & Rhodomanus citari, ait enim Photius in *Biblioth. cod. 70. p. 103. Stylo nititur perspicuo, nec affectato, sed qui historiam maxime deceat, neque etiam, ut sic dixerim, nimiam artificio, aut antiquarij esse supra modum, neque contra ad humile dicendi genus se demittit: sed mediocri formâ sermonis delectatur, figuratam orationem, aliæque vitas. In supputatione olympiadum, & Romanorum Magistratum appellatione lapsus putant Diodorum, Bodinus, Stephanus, Sigonius, & Pighius, qui ipsum sæpe erroris notant: at forsitan, ut Vossius, & Rhodomanus advertunt, corruptis, mutilisque falsis usus est. Suidas tom. 1. pag. 740. Cyraldus de *poet. hist. dial.* 8. pag. 300. & Franciscus Patritius in *Poetice deæd. histor.* lib. 1. pag. 122. Diodorum Siculum, Comicum etiam Poetam fuisse putant, & nonnullas fabulas scripsisse tradunt, inter quas tres reponunt inscriptas *Aulætris, sive Tibicinæ, Panegyris, & Epiclesis*. Sed Athenæus l. 6. c. 6. & 9. p. 235. & 239. Epiclesum Diodoro Comico Sinopenfi ascribit: & lib. 10. c. 2. p. 431. eodem Diodoro Tibicinam accenset. Patritius verò loc. citat. pag. 99. huic Diodoro Aulætrū, & Epiclesum prius concesserat. Hinc dubitandi ratio exoritur, an hæc Comædiæ sint nostri Diodori factus. Attamen Laurentius Crassius in *histor. poetar. Græcorum* pag. 155. Siculo Diodoro attribuit: additque nil mirum, si Comædiæ eodem nomine insignitæ, utroque Diodoro ascribantur: multa enim exempla habemus, quibus easdem fabulas, iisdem nominibus inscriptas; sed variis temporibus à diversis Poetis editas pater. Demum sub Diodori Siculi nomine italicè prodire *Epistolas* LV. apud Petrum Carcerem in *hist. Catane* vol. 1. à p. 457. quibus nonnullas addidit notas ipse Carcer: idem verò p. 457. & 491. transit has epistolas græcè scriptas, latinitate donasse Card. Bassarionem ann. 1470. Exinde ab Octavio de Archangelo Caranenē in italicam linguam versas, & in Historicis Cataneis libris, quas Catane n. ss. servantur, exscriptas.*

Furi-

Futili vetò conjectura dubitat Carrera pag. 492. linne Diodori Siculi, an Theocriti Chii: at ego cum Placido Reina in *epist. ad lectorem par. 1. hyl. Messan.* aliisque eruditissimis Siculis, suppositas esse puto: nullis enim antiquorum, vel recentiorum de his epistolis egit: nec unquam liber apparuit, à quo has epistolas eruit Archangelus.

DIODORVS Syracusanus: hunc Plinius adducit inter auctores, ex quibus librum tertium, & quintum historię suę naturalis collegit. Quę autem scripserit ignoratur: attamen opus historicum, vel geographicum scripsisse opinor; hi enim Plinii libri de situ Regionum, & Civitatum Orbis loquuntur. Ipseus etas etiam in obscuro est. De eo Bonannus *Syrac. illustr. lib. 2. p. 345.* qui Gesneri lapsum notat: is etenim cum Diodoro Siculo Syracusanum Diodorum confandit, ar Gesnerus in *Biblioth. pag. 198.* de utroque distincte loquutus, suspitionem suam tantummodo proeluit, ait enim de hoc secundo Diodoro: *forfan Idem cum Diodoro Siculo.*

DIONVS Siculus Pastor, & Poeta, Bucoliarum Inventor. Etar Bucoliarum, teste Hesychio in *lexico*, Hen. Stephano in *thesaur. Græc. ling. tom. 1. pag. 775.* alioque pastorem carminis genus, quod tibi cantu, & tripudio perficiebatur: Pastores enim greges ad pascua deducentes, hoc festivo canas, & saltationis genere animos demulcebant, & laborum onera lenire curabant. Hinc ut observat Ioannes Viginatmillius de *Poetis Siculis Bucolicis cap. 10. pag. 80. & 82.* Bucoliarum longe distat à carmine Bucolico, quod simplex est cantio pastoralis. Bucoliarum in Sicilia à Dionio Poeta, & Pastore Siculo inventus est, ut testatur Arhenus *lib. 14. cap. 3. pag. 619.* qui de Dionio meminisse ait Epicharmum in *Haleyon & Vlyse. nustr. 20.* Eandem inventionem Dionio ascribit Scaliger in *Poet. lib. 1. cap. 4. pag. 20.* & Vinc. Auria in *Sicilia inventrice cap. 9. 6. 2. pag. 29.* Hinc merito Viginatmillius *cit. pag. 82.* rejicit Joannem Crispium in *prefat. ad Theocritum*, & Franciscum Parritium in *poet. dec. hist. lib. 1. pag. 119.* qui Dionium adinvenisse: carmen Bucolicum, pro Bucoliarum tradidere. Reversenda etiam Gyraldi opinio, qui *dial. 1. de poet. hist. pag. 31.* ait: *Bucolica, & Bucolici à Dionio Siculo inventa.* Bucolicum etenim carmen à Daphne adinventum, multis auctorum testimoniis jam firmavimus supra in Daphne. Franciscus Robortellus in *poet. Aristotelis pag. 139.* ex Atheno ait: *Dionium Bucolicum Siculum adinvenisse Idyllia.* Petrus Carrera in *suo Sicilia nistro m. 1.* apud Viginatmillium *cit. pag. 83.* scripsit, nostrum Dionium eundem esse ac Dionum Herculis filium, & Daphnis corvum. At si Herculis filius, fuit ejusdem Daphnis ætate posterior, ut Viginatmillius opinatur, qui ait, nostrum Dionium unum ex antiquioribus Poetis Bucolicis fuisse, qui novis adinventis pastoricis comœdium illustravit etenim non solum Idyllia deambulatoria edidit, sed etiam hys, vocis, & instrumentorum modulationem, pedum numeros, & gestulationes addidit, eā elegantia, ac suavitate, ut non modò à Siculis Pastoribus hoc

carminis genus cōmuniter sit amplexu ad levandam itineris, ac laboris molestiam, verum etiam & à musicis modetatoribus impostum semper imitatum, ut potest unū ex modulationibus auribus gratior, ac dulcior. De Dionio præter Viginatmillium crudite locit. vide Crasum de *Poetis Græcis p. 159.*

DION nobilissimus Syracusanus Hipparchi filius, Philosophus Platonicus, ac Orator facundissimus: ejus vitam prolixè scribere Plutarchus in *Vitis*, & Cornelius Nepos, sive Æmilius Probus in *Vitis*: ex his multa ad meum institutum contraham hic transtuli, additis nonnullis ab aliis scriptoribus mutuatis, quos locis suis laudabo. Fuit Dion foror nomine Aristomacha, quæ Dionysio majori Syracusarum Tyranno nupsit: ideoque tum ex affinitate, tum etiam ob singulares animi sui dotes, apud Dionysium magnā valuit æstimatione: adeo ut Quæstoribus mandaverit suis, ut quæcumque petcret Dion, non negarent. Ipso Dionie instante Syracusas accersitus est Plato, sub cujus disciplina hand patum in doctrinā profecit: ob ingenii elegantiam supra discipulos omnes à Platone unctè dilectus. Hinc, Maximus Tyrus *diff. 6.* alioque, hunc, alioque duos Platonis appellat in Siciliam, Platonis amor in Dionem ascribit. Cùm autem Dion desiderio æstuarer, ut ex Platonis doctrinā magnum eliceret commodum Dionysius, hunc, suadere curavit, ut ipsum loquentem audiret; attamen ejus documenta approbare hand voluit vir perditissimus, nam in id collimabant Plato, ac Dion, ut vicia, ac tyrannidem everterentur: Immo ejus odiū exereitavit, & Platonem ut discederet, impellit. Sed non infirmata Dionis auctoritas, nam & ejus consilia libenter excipiebat Dionysius, qui omnes magni momenti legationes Dion commisit, quas sedulo, & fideliter obivit: ideoque prudentiā suā, tyranni nomen Dionysio minus exerceat fecit. Carthaginienses præterea Dionis singularem eloquentiam demerari sunt. Hinc Dionysius ipsum ut filium diligebat, ipsique uni liberè loqueri indulgebat: immò in amoris sui argumentum, Aretam filiam, quam ex uxore Aristomachia Dionis sorore habuit, Dion nuptui tradidit. Nec apud Dionysium minorem, in regni sui exordio, minori valuit æstimatione: ut aliam vitæ rationem instrueret, & profligatis vitijs, Philosophi operam daret, Platonemque Syracusas revocaret, tyranno suavit. Dionysius iraque Platonis reditum exoptavit, qui ad iteratas Dionis preces Syracusas remeavit, à Dionysio maximo honore exceptus: ipsumque Dionysium ad deponendam tyrannidem inflexit: sed invidiæ atque Dionis fides in suspitionem apud Dionysium incidit, qui ex Philisti historici Syracusani consilio, nostrum Dionem in exilium deciecit: & ad leniendos populorum animos, qui magno studio Dionem prosequabantur, concessit, ut ipsos familiares, quæcumque ex divitijs suis vellent, Dion mitteret. Erant Dionis facultates copiosissimæ, & ut Plato in *Epistolis* ait, ejus patrimonium centum talenta conflabant, quæ ex Bananno Syracus. *illustr. lib. 2. pag. 322.*

sexaginta millia aurea constituiebant. Ideoque divitiarum auxilio splendide in Græcia vixit; ac post Platonis relictum in Græciam Philosophiæ strenue navavit operam, eâ animi contentione, ut doctissimus evaserit. Hinc Diodorus lib. 16. & Aelianus lib. 3. cap. 4. Dionem non modo à virtutibus laudant, præsertim ab humanitate, militaribus virtute, ac animi constantiâ, sed à Philosophiæ studiis. A Platarcho in *Dione* vocatur eminentissimus ingenii vir, magnus, ac doctissimus, & inter Platonis discipulo, diligentissimus, ingenio præpositus ad virtutes amplectendas. Gemistius Plethon lib. 1. ipsam ita ingeniosum in Philosophicis, ait, ut à cœvis suis nunquam superari potuerit. Cicero lib. 3. orat. omni doctrinæ genere instructissimum prædicat: ipse Plaro epist. 7. acerrimo ingenio, & facillimo ad accipienda omnia, quæ ipsi tradebantur, testatur. Probus in *Vita*, ingenio docili, ad optimas artes apto describit. Ne dum Platonici doctrinâ instructus claruit, verum etiâ in Pythagoricis dogmatibus versatum prædicat Jamblicus de *Vita Pythagore* lib. 1. cap. 31. qui addit, Platonis precibus à Philolao tres Pythagoreorū libros centum minis emisit. Laertius l. 7. in *Chrysippo* narrat, Chrysippum de inæqualitate dictionum libros quatuor scripsisse ad Dionem, Græciam omnem lustravit Dion, & licet regali magnificentia viveret, attamen nec licentiæ vestigium in ipso notavit aliquis: immo animi fortitudine, temperantiâ, & moderatione ornatum suspexere omnes: ideoque apud Græcos summâ floruit veneratione, & à Lacedæmonis in civium suorum alio ascriptus. Sed post multa, patriæ liberationem moliri cœpit: iraque coacta militum copiâ, parva quidem ad opus aggrediendam, duabus oeratiis Navibus in Siciliam maximo animo instructus trajecit, non tam militibus suis, quam tyranni odio fretas: ideoq; vix in Siciliam appulsus, multi ad ipsum convolarunt: adeoque parvo cōposito exercitu Syracusas properaverit: Syracusani verò statim in tyrannum commoti, Dionem ultro exceperunt, ut optimam civem patriæ astantissimum. Hinc, quod admirabile visum fuit, post tertium diem, ex quo Siciliam attigerat, Syracusis libertatem restituit: & tyrannicum imperium quadraginta annorum, quingentis longis navibus, decem equitum, centumque pedum milibus munivim, statim evertit: & tandem post aliqualem civium inconstantiam ex Hieracidis operâ, patefacti animi fortitudine, ac militari virtute, Urbis liberationem firmavit. Syracusani tantum civem venerati, post multa æstimationis argumenta, teste Diodoro Siculo lib. 16. num. 20. publico decreto Dioni divinos honores constituerunt. Inde non modò in Sicilia, verum etiâ apud Græcos, & Carthaginienses celeberrimam nomini suo gloriam comparavit: nam expulso Dionysio, nî ipsi antiquis, quam amicos beneficiis, ac honoribus splendide cumularet, verò vitam à luxu prorsus alienam traduxit, nec aliter, ac si in Platonis Academia degeret. Cùm autem Syracusarum felicitatem, optima gubernatione firmare meditaretur, Ca-

lippus, sive ut alii scribunt, Callicrates Atheniensis, qui cum ipso in Siciliam traiecerat, cùm ad tyrannidem anhelaret, execrandam prodicionem in Dionem aggressus est: de qua commonitus Dion, dixisse testatur Valerius Maximus lib. 3. cap. 8. se male mori, quàm metu mortis violente amicus, & inimicus æque turbationem inferre: vel ut Plutarchus in *apophthegm. & Imp. tradit*: melius esse, dixit, mortem obire, quam ita vivere, ut opus esset & amicos, & inimicos cavere. Ideoque Calippus, cum sui facinoris socius, Dionem in propriis ædibus agretius, ipsius necem obtinuit. Interfectus est annos natus circiter 55. Dionis mors nimio dolore Syracusanos affecit: ideoq; sepulchrali honore in celeberrimo Urbis loco publicè cohonestatum: & ex Laertio in *vita Platonis* lib. 3. hoc epitaphium à Platone editum, ibidem fuit adjunctum.

*Et lachrymas Hebeus, & Trajanis, sua pellis
Decevere reges ex genitrice suis.*

*At tibi post partus præclaro Marte triumphos,
Speret reliqua isti nullis, clare Dios, superis.*

*Te Patria ampla fovet, cumulat te civis honores,
Quo mihi nunc vinctum perdis amore Dioni.*

Vixit ex Bonanno cit. pag. 323. olymp. 106. nempe autè Christum natum 352. Sed ex Ioan. Bapt. Riccioli *Chronol. Refor. tom. 4. indic. 1. p. 173. an. 353.* De Dione etiam scripsere Lascaris apud Maurolycum *hist. Sic. lib. 1. pag. 19. & lib. 2. à pag. 51. Goltzius in Sicilia, & Migne Græcia pag. 31. & seq. & in hist. post. Sicil. pag. 86. Fazellus de reb. Sicil. dec. 2. lib. 3. c. 2. Volaterranus in *Antropol. lib. 15. Morerius dist. tom. 2. p. 1070.* aliiq; multi. De eo etiam scripsere Arrianus ex Photio in *Biblioth. cod. 93. pag. 235.* Dionis meminisse Suidas *tom. 1. pag. 753. qui perperam* ait: Nisæum Dionysii minoris Fratrem Dionem à tyrannide ejecisse: addit verò quod scripsit *Epistolas ad Platonem, & alias quasdam*, ita etiâ Gelnerus in *Biblioth. pag. 300. exbat ejus epistole duo ad Dionysium, & Persicam inter Platonicas.* Scripsit etiam*

Tragædias, ex Martino del Rio *Synag. trag. latin. in prologum. lib. 1. pag. 24.*

DIONYSIUS Syracusanus Civis, & Tyrannus, senior dictus, ut à Dionysio juniore. ejus filio, etiam Syracusarum Tyranno sequebatur. Haud mihi in animo est omnia in historiis scriptoribus de Dionysio passim quia hic transferre, cùm præter institutum sit ipsum omnia scribere, quæ in volumine coalescerent. Sæc mihi, paucis de eorum imperio delibatis, eorum studia literarum attingere. Qui plura de ipsis cupit adeat Plutarchum in *vita Platonis, & Timolconis*, & alibi, Diodorum Siculum, Athenæum, Gemistium Plethonem, Laertium in *vita Platonis*, Valerium Max. Aristotelem, Suidam, Ciceronem, aliosque ex antiquis: ex recentioribus verò Fazellum de *reb. Sicilis dec. 2. lib. 3. cap. 1. & 2.* Maurolycum *hist. Sicilia lib. 2. Bonhium hist. Sic. par. 1. lib. 2. Mirabellam in Antiq. Syrac. Bonanum in Syrac. illustr. Goltzius in Sicilia, & Magn. Græcia*, Laurentium Crassum in *hist. Poet. Græc.*

sum, aliosque innumeros. Dionysius itaque senior, sive primus, malo omnia natus est Syraculis, Patre Hermocrate, ex Diodorosciculo lib. 13. n. 91. *Æliano var. hist. lib. 12. cap. 47. & Laertio lib. 3. in vita Platonis*: vel Patre Heraclideone, ex Strabone Geog. lib. 16. sed ex Plutarcho in *Dione* non filius, sed fuit Hermocratis gener. Honesto loco ortus est, si Ciceroni credimus *quæst. Tuscul. lib. 5. Diodorus loc. cit. & Socrates ad Philippum*, humili loco natum trahunt: immò Helladius Bizantius apud Photium in *Biblioth. cod. 279. p. 1579. Agathonis filium fuisse testatur*. Hinc ex Diodoro est, ad victum sibi comparandum amanenssem egisse. Ex Plutarcho lib. 8. *sympos. quæst. 1. eodem die lucem asperxit*, quo Euripides poeta diem clausit extremum. Adultæ jam ætate militiæ nomen dedit & animi fortitudine munitus, bellicæ virtute claruit. Cum autem sobrium, acutum, in rebus agendis dexteritate ornatum, & à vitiis alienum se ostenderet, à Syracusarum populo primum Prætor eligitur: inde Carthaginiensibus Siciliam, aggregatis, elves Dionysii supremi exercitus Duces constituerunt: qui statim tyrannidem molitus est: pedetentem enim populorum, ac militum animos aucupare cepit: iude militibus totius conscriptus, tandem apertè tyrannidem occupavit, annum agens 25. ex Cicer. lib. 5. *Tuscul. decurrente anno 3. olympiades 93. ex Diodoro lib. 13. n. 96. Dion. Halicarnaseo lib. 7. & Iacobo Salliano an. mundi 3643. Ut autem tyrannicum imperium firmaret, infra quinquaginta annos Syracusanos, multiplicatis tributis, enervare studuit: paupertate oneravit, eorumque facultates abfocdere curavit; & inermes voluit, & oppressit. Ingentem extruxit arcem in Insula Ortygia, quam propugnaculum, muris, ac militibus copiis munitam, inespugnabilem effecit. Sed eum his haud satis tutum ejus Imperium putaret, continuo timore exagitatus vixit: adeoque inimicis, amicisque æquè extimefecens, nec ipsis familiaribus, & consanguineis vitam suam credebatur, ut ex Cicerone l. 5. *Tuscul. lib. 1. de officiis, Val. Max. lib. 9. c. 13. & Plutarcho in Dione & in apoph. colligitur*: ideoque ex levioribus etiam suspicionibus nonnullis interfecit: immò magnam edidit civium cladem, & teste Plutarcho de fortitud. Alexand. supra decem civium, millia trucidavit. Omnia sollicitè explorabat, ut infidias studiosè declinaret, ut ait Polyenus lib. 3. Inter alia multa, carcerem extruxit, qui auris figuram exprimeret, ut vel ea quæ submissa voce affliciebatur, Demotobo familiari, exemplo declaravit, quod leges apud Ciceronem lib. 5. *quæst. Tuscul. & Macrobiū in som. Scip. lib. 4. cap. 10,**

Ad tyrannicū solū firmatū maximè cupiditatis libidine non modò civium domos, sed etiam Deorum Tēpla exilavit; solitus sacilegia lepidis regere disterijs, de quibus vide Ciceronem de nat. Deor. lib. 3. Val. Max. lib. 1. cap. 1. *Æliano var. hist. lib. 1. cap. 20. Arilotelem lib. 2. econom. Laët. Firmianū d. insit. lib. 2. cap. 4. Arnobium adversus Gentes lib. 6. Inter has Dionysii caliginis aliqua effulgere vixit laude digna. Epipolas (Syracufarum hic eminentior locus) munienda contraxit, altis circumseptas muris, ad triginta stadiorum longitudinem protraxis, crebrisque turribus distinctis: hoc autem opus ingentium lapideum structatè adjuvandum, dierum viginti spatio, sexaginta millia hominum operâ, absolvit, ex Diodoro lib. 14. num. 19. Navale etiam ædificium extruxit, in quo domicilia CLX. ad naves recipiendas, quorum pleraque binas naves complecterentur; vetusta etiam CL. reparanda curavit, ut ait Diodorus loc. cit. ex veteribus Philippi Cluverii Sicil. antiq. lib. 1. cap. 12. pag. 166. Gymnasia insuper magnificentissima, Decorumque fanata, aliæque nec dum ad urbis maiestatem, quam ad sui gloriam excitavit, ex Diodoro Sicul. lib. 15. num. 13. Urbes Hadranum in Sicilia, nunc Aderbæ, ac Lallium in Adriatico sinu, fundavit. Catapultam, aliæque militaria instrumenta ad naves expugnandas, & quinqueremes adinvenit, ex Lodov. Contrâ Carthaginiensēs strenuè pugnavit: non rarò victorias obtinuit: & graſſante pestilentia in Carthaginiensium exercitu, ejus ope à Sicilia penitus eiecit, ac universam terrè Insulam suo subiecit imperio, ut habent Justinus lib. 20. & Diodorus lib. 15. Exercitum florentissimum sibi conſeſſerat, quem ne otio rabeſceret, contra Italiam inſeſſavit, ut in sui diſſatione redderet: ac facili negotio Locros, Crotonitas, & Sybaritas superavit ex Juſtino, aliisque. Inde in Siciliam regressus, ut contra Carthaginiensēs, iterum Siciliam invadentes, pugnaret, nunc lussit, nunc verò adversantem fortunam expetitus est; sed tandem cum propter intolerabilem superbiam, suorum odiū in se concitasset, à majori exercitu sui parte derelictus, à suis iniqua proditorie subſtus est, ut narrat Justinus cit. Ex Timxo apud Plutarchum in *Vita Dionis*, & Probo in *ejusdem Vita*, & ut innuere videtur Valer. Max. lib. 1. cap. 1. obijt ex veneno, quod ipsi propinare curarunt Medici, iussu Dionysii filii, ne cum aliis filiis regnum divideret. Plinius lib. 7. cap. 53. obijt tradit ex inopinata exultatione, quam ex tragice victoria nuncio conceperat. Diodoro teste lib. 15. num. 74. post acceptum victoriæ nuntium ob tragidiam, quam Athenas recipiendam miserat, epulis operanti dedie, & ex magno vini potu, lethalem morbum contraxit. Hanc autem mortem ex nimio gaudio falsè secundo Dionysio, hujus filio, adſcribit Patricius Poetice dec. hist. lib. 1. pag. 87. sed ex Cicerone de natura Deorum lib. 3. tranquillè in ætulo suo decessit. Hæc autem mors contigit anno ætatis suæ 63. regnavit etenim annos 38. ut ait Diodorus lib. 12. num. 96. & lib. 19. n. 73. Cicero *Tuscul. 5. & de officiis 2. &**

Val. Max. lib. 9. esp. 13. Oblit anno primo olymp. 103. ut habemus ex Vossio de *hisl. Græcis* lib. 1. ca. 6. pag. 25. & de *Pœtis Græcis* lib. 6. cap. 42. Eusebio in *Chron.* Petavio de *doctr. tempor.* lib. 13. pag. 588. aliisque, uenisse anno ante Christi Domini adventum 364. at ex Joan. Bap. Riccioli *Chronol. reform.* 1.4. indic. 1. p. 173. an. 368. Triumphantium more cadaver concrenatum fuisse scribit Cicero de *natur. Dear.* lib. 3. & Timæus apud Athenæum lib. 5. cap. 9. pag. 206. filiusque Dionysius magnificè parentalia persolvit, ex Diodoro lib. 15. num. 74. ac thatralem sepulchrum ipsi extruxit, quod in suis historiis laudibus exornavit Philistus, ut habent Plutarchus in *vita Pelopida*, & Victorinus cap. 10. lib. 38. var. *leſt.* apud Dalecampium in *annot. ad Athenæum* pag. 738. Sed Timoleon Corinthius captis Syraculis, & expulso in exilium Dionysio secundo, demolitus est unâ cum arce, & regias ædes, quas Dionysius extruxerat, ut ipsius tyrannidis memoriam deleceret, ex Plutarcho in *vita Timoleontis*. Ad ejus doctrinam accedo: fuit Dionysius Poeta, & Historicus, ac Cicerone lib. 5. *Tuſcul.* vocatus: Homo præferim doctus à puero, & artibus ingenii eruditus, musices studiosissimus, ac poeta tragicus. Medicina ita operam dedit, ut jam in supremo gloriæ solio constitutus, secundo, & urendo, ac medicamina adhibendo, Chirurgi partes expleverit, ex *Milano var. hist.* lib. 11. cap. 11. & Tiraguelo de *nobilis.* cap. 31. num. 124. pag. 205. Poematibus scribendis impensè incubuit, ut ait Diodorus Siculus lib. 15. num. 6. & poetas egregios, celebresque; accessitos, hos præcipuo honore prosequeretur, familiariter cum ipsis colloquebatur, & orumque magnificentia, ac censuræ ingenii sævus submirebatur. Studiisq. amore extimulatus regiâ liberalitate literatos excepit, ac muneribus cumulavit, inter quos Echion, Aristippus, Helicon, Eudoxus, Feton, Carcinus, Xenocrates, aliique multi, ut colligimus ex *Milano var. hist.* 1.7. c. 17. Laetio 1.2. in *Eſchine*, & *Aristippo*, & lib. 4. in *Xenocrate*, aliisque: hinc Laetius cit. in *Aristippo*, Aristippum, inter alia, historiz Lybie libros tres, & dialogum scripsisse tradit, ad Dionysium missos. Chryſippus verò ex eodem Laetio in *Chrysippe*, scripsit: de solæcizantibus orationibus ad Dionysium librum: dictionum librum ad eundem; & de contrariis libros duos. Platonem porrius magnificè ab egregiam ejus doctrinam exinde ab ejus dieſi libertate offensus, odium in ipsum concepit, & tanquam mancipium quinque minis vendidit, teste Diodoro lib. 15. num. 7. Præstantiorem studium in Tragædiis concinnandis adhibuit: tragica enim poësis jucundissima illi erat, ut *Milanus* testatur, lib. 13. var. *hist.* cap. 18. Scripsit itaque Dionysius

Tragædias, ex Plutarcho in *Timoleone*, Suida tom. 1. pag. 747. Patricio *Pœticæ. decad. hist.* lib. 1. pag. 86. Gesnero *Bibliæ.* pag. 202. Vossio de *hisl.* Græc. lib. 1. cap. 6. pag. 25, & de *Pœtis Græcis* cap. 6. pag. 42. & Gyrardo de *Pœtis. hist.* dial. 7. pag. 377. (qui hunc Dionysium cum filio confundit, de hoc enim ait, quod in exilium pulsus Corin-

thum, ibi, scholæ Magistrum egit, & ex eo natum proverbium Dionysius Corinthi, quæ secundo adscribenda) Bonanno *Syrac. hist.* lib. 2. pag. 342. Lascari apud Maurolycum *hist.* Sicil. lib. 1. pag. 19. Laurentio Crasso in *hisl. poet. Græc.* pag. 161. Cum Dionysio Antiphonem Tragædias scripsisse tradit Plutarchus de *Vitis x. Rhetor.* in *Antiphonte*. Hæc autem Tragædiæ, ac poëtica Dionysii monumenta, licet ab adularum laudibus efferebantur, præsertim à Damode ex Bonanno cit. pag. 342. artem has Philoxenus poeta, tanquam ineptis referas, contempsit, & censoria virgula noravit; ideoque à tyranno in carcerem conjectus est, ut habet Diodorus lib. 15. num. 6. Plutarchus ait, in *vitis duodecim Rhetor.* Dionysium morti adjudicasse Antiphonem poetam, quia ejus Tragædias contendere ausus sit: quamvis idem Plutarchus, ex aliorum sententia, aliz cause hanc mortem adscribat, de qua etiam Aristoteles *Rhetor.* lib. 2. & Vossius de *Pœtis* cap. 6. pag. 42. Cùm autem Tragædias suas haud læta fronte exceptas vidisset, magno pretio Æschyli pugillares emit, quibus Tragædias suas exinde exarabat, ac si illius Poetæ doctrinam, & scribendi rationem, ei si haberet, ut scribit non sine risu Lucianus *Dial. adversus indolent.* & Gyrardus cit. Addit Diodorus lib. 14. n. 110. & l. 15. num. 6. & 7. quod ob edita poemata magis, quam ob præclarè in bello gesta gloriabatur: eaque ad olympicam celebritatem maximâ pompâ recitanda misit; ubi ob suavem cantentium vocem pionis auribus primùm audita, mox à carminum langore præterita sunt: quod magnam in Dionysio mortificationem exciavit, quæ exinde in furorem declinavit: omnes sibi invidere ratus. Ex ipsius Tragædiis verba adducit quædam Helladius Bizantinus apud Photium in *Bibliot. cod.* 279. pag. 1587. & Plutarchus de *fortis, vel virtute Alexandri*. Scripsit etiam Dionysius

Comædiæ, ex Suida tom. 3. pag. 747. Gesnero *Bibliæ.* pag. 202. Lascari, Patricio, Gyrardo, Vossio, aliisque citatis: quamvis *Milanus* in *var. hist.* lib. 13. cap. 18. Comædias odisse scribat, eò quod à risu alienus erat. Ex Dionysii Tragædiis *Adonem*, & *Thæmophorum*, sive *Legislatorem* citat Athenæus lib. 9. cap. 14. & 16. pag. 401. & 404. & horum aliqua adducit carmina, quod & confirmat Casaubonus in *animad. ad Athenæum* lib. 9. cap. 16. pag. 691. & Vossius de *pœtis* pag. 42. sed Gesnerus in dubium revocat an *Adonem* Dionysio filio ascribendum: & *Thæmophorum* aq. Dionysio Sinopenſi concedendum: addique quod Athenæus inter *Opſarytyconum* scriptores Dionysium collocat, ac fortè ait, eundem esse, qui & *Comædium Legislatoris* scripsit; nam versibus illis, quos adducit, coquus artem suam laudibus extollit, Stobæus *serm.* 251. p. 829, opus citat inscriptum *Leda*, quæ vel ejus Tragædia, vel *Comædia* est, de qua tria adducit carmina, *ser.* 279. pag. 900. Diodori, vel Dionysii carmina ex nomine dicto *Sætera* exhibuit; & suppressio operis nomine Dionysii citat, ejusque carmina adducit *serm.* 128. pag. 388. *serm.* 129. pag. 389. *serm.* 139. pag. 402. *serm.*

serv. 148. pag. 504. form. 147. pag. 811. Scripsit etiam quendam

Historia, teste Suida, cum Gesnero, cit. Cicero *lib. 5. Tuscul.* Vossio, Lascari, & Bonanno *loc. cit.* Tandem Franciscus Patricius *poet. dec. hist. lib. 2. pag. 200.* ait, quod secundus fuit, qui de poetica scripsit post Democritum, quem immcrito reprobatur Bonannus cit. pag. 348. legit enim Patricium scripsisse, quod Dionysius res poeticas, nempe carmina, secundum post Democritum edidit, cum de Poetica facultate scribat Patricius.

DIONYSIUS Secundus prædixi Dionysii filius, Syracusis natus ex ipso, & Doride Locrensi, ut ait Plutarchus *in vita Dionis.* Defuncto patre militum operâ tyrannidem occupavit ex Iustino *lib. 31.* quod accidit anno primo olymp. 103. ante Christi Domini adventum 364. ex auctoribus supra relatis de morte Dionysii junioris. Ad imperium firmandum studiosè populorum benevolentiam sibi conciliare curavit, hinc tria virorum milia, qui in carceribus detinebantur, libertate donavit: ac per triennium populo tributa remisit. Prudentem, ac liberalem se simulans, caprâ jam populi benevolentia, statim hereditario quodam jure, sævitiam exercuit, primum in propinquos, & fratres, quos omnes imperii metu, interfecit, teste Iustino citato. Inde etiam simulans se quietis amantem, pacem cum Carthaginensibus sancivit, quam etiam Lucanis concessit, quâvis nonnullis in præliis victor, ut scribit Diodorus *lib. 16. num. 5.* Pace firmata, laxis vitiorum habens fœdissimam vitæ rationem amplexus est. Reticco, quæ in turpissimâ avaritiâ, libidinibus, ebrietatis, & voluptatum ceno inuolatus, fœdè patravit, à quibus abhorret calamus: ea leges apud Athenæum *lib. 10. cap. 10. pag. 435. lib. 12. cap. 11. pag. 541. lib. 6. cap. 17. pag. 660. & 261. & lib. 6. cap. 13. pag. 249. Elianum var. hist. lib. 2. cap. 41. & lib. 6. cap. 12. Iustinum lib. 31. cit.* Plutarchum *in vita Dionis*, aliosque. Sed tandem crudelitatis impatiens Syracusarum populus, excitatâ conspiratione, in arce Dionysium obsedit indeq; tertio victus, tandem profugus, apud Locresis ditionis suæ populos, se recepit. A Locresibus rerum ignavis, exceptus, Inter ipsos humanitatem offendit. Rhegium Urbem instauravit, quam Phœbeam vocare placuit, ex Marafioti *in Ceronic. Calabria lib. 1. cap. 12. pag. 32.* Fiore *in Calabria illustr. lib. 1. par. 2. cap. 3. pag. 156.* Fazello *dec. 2. lib. 3. cap. 2. pag. 310.* inde ad sævitiam, ac libidinem, cæteraque vitia prolapsus, cum rapinis, furisque omnia fœdasse, tandem post annos sex, fœdâ conspiratione, à Locrensis pulsus, in Siciliam regressus est, ut ex Iustino citato, Strabone *lib. 6.* Eliano *var. hist. lib. 1. cap. 12. & lib. 9. cap. 7.* Athenæo *lib. 12. cap. 11. pag. 541.* aliisque deducitur. Propositis itaque Syracusanis fœderis legibus, tandem in Urbe receptus est. In novæ dominationis exordio omnibus benevolentiam exhibuit: at paulo post resumptis crudelitatis, ac libidinis operibus, acerbiores sui odium excitavit, adeo ut multi ex Syracusanis, ut tyranni sævitiam declinarent, relicta patriâ, in litus

Adriatici maris appulsi, Anconam Urbem, totius Picenæ regionis nunc celeberrimam, condiderint, ex Strabone *l. 5.* & Fazello *dec. 1. lib. 4. cap. 3. pag. 82.* licet Bonannus Syracus. *illustr. lib. 2. pag. 233.* contra Fazellum, & Mirabellam hoc accidisse, velut sub Dionysio primo. Ipse verò Dionysius militariis copiis, custodiis, cladibusque se formidabilè reddidit, ac tyrannidem roboravit: teste Plutarcho *in Dione*, & Eliano *lib. 6. cap. 12.* Inter infensissima sævitie opéra, hæc laude digna effulsere: duas condidit Urbes in Apulia, ut Pyrratarum excursions in Jonio mari frenaret, teste Diodoro *lib. 16. num. 5.* Dionem magnâ estimatione prosequutus est, qui consiliis suis ad rectam viveudi rationem quoquomodo revocare curavit Dionysii mores, ut ait Plutarchus *in Dione.* Cum autem perperderet Dion hanc vitiorum fœditatem ex ignavia oriri, adhortationibus institerit, ut Philosophiæ studiis vacaret, animusq; virtutibus, ac optimis disciplinis ornaret: ideoque Platonice doctrinæ præstantiam egregiis laudibus extollere non cessabat; adeo ut ad repetitas Dionis suasiones, tandem desiderio audiendi Platonem Dionysius æstuavit; & ad frequentes Dionis, ac Pythagoreorum preces, & ad ipsius Dionysii epistolas, Plato in Siciliam remeavit: cui obvium fuit Galea, regali ornatu instructa: ad litus verò delatus, in splendidissimum, currum exceptus est à Dionysio, qui ipsomet auriga; in regias aedes maximâ pompâ invasit, ut ex Plutarcho *in Dione*, Eliano *var. hist. lib. 4. cap. 18.* & Plinio *lib. 7. cap. 30.* patet. Hinc statim Regiæ facies immutata, nam non modò sub Platonis disciplinâ Syracusani Philosophiæ operam dedere, adeo ut Dionysii Regia pulcherrimè appareret, ex frequentia eorum, qui Geometricas in pulvere figuras inscriberent; verum etiam à ipso Dionysius Philosophiæ, & Geometriæ præcepta à Platone (quem unicè venerabatur ex Eliano cit.) accipiebat: immò humanitatem omnibus ostendere, literatis favere cepit, ac spem inculpati domini omnibus tradidit. Mox, hortante Platone, tyrannidem penitus relinquere meditabatur. Sed cum Philidi operâ, qui tyranno, ac tyrannidi anicus erat, in Dionysii suspensionem incidisset Dion, ab eo in exilium hic pulsus est: & paulo post ex imminens belli preceps, Platonem dimisit. Sed inde cum aliorum scientiam, longè superiorem eâ, quam brevi temporis tractu acceperat, experimento cognovisset; literariis epistolis Platonem acceperat, qui spe revocandi ab exilio Dionem, tandem tertio in Siciliam venit: & à tyranno honoribus, ac muneribus auctus, ab eo supra octoginta talenta accepit, ex Laertio *in vita Platonis.* At nonnullis inter Platonem, & Dionysium similitudinibus exortis, tunc ex Dionis exilio protracto, cum etiam ex adhortationibus, quibus Dionysium urgebat Plato, ut tyrannidè deponeret, Athenas regressus est. Hinc Dion reditu desperato exercitum comparavit, ut patriam à tyrannide liberaret, quod & expulso Dionis obtinuit, ut in Dione strictim attingimus. Interfecto tamen Dione, exortis post sexennium

populorum tumultuacionibus, ac innumeris cladi-
bous, ex harum occasione Dionysius Syracusas
aggressus, faciliiter in sui potestate redegit, ac
magis effertatus, crudeliotem domitium exorsus
est. Interim cum impenderent à Carthaginien-
sibus bellum pertemcerent Syracusani, ad Co-
rinthiorum opem confugere statuerunt; qui duce
Timoleonte, auxilia Syracusanis mittere decreve-
runt. Timoleon in Sicilia appulsus, Dionysium
in arce obsessum ad deditionem compulit, &
parva in navi impositum Corinthum misit, ex
Plutarcho, & Probo in *vita Timoleonis*, Iustino
lib. 21. & Carolo Stephano in *diis*, pag. 828. qui
prioris Dionysii gesta, cum Dionysii filii facino-
ribus confundit, ut omnibus pater. Corinthum
appulsus Dionysius an. 4. olymp. 109. ex Eusebio
in *Chronie*. anno 343. ante Christi Domini adven-
tum, ex Ioan. Bap. Ricciolio in *Chronol. refo.* indic.
1. pag. 173. & 174. & fortunæ volubilis muta-
tionem expertus, omnibus exemplo fuit: cum
enim regno divitiis splendidum, militibus Innu-
meris confitutum, classem quatuor centum navium
munitum, omnibus formidabilis possideret, ab
adversante fortuna proiecitus, ad viliora delapsus
est: ideoque vel ex fracti animi abiectione, vel
ut probabilis ex Iustino lib. 21. & Plutarcho in
Timoleonte, ne suspitionem Corinthiis præberet,
ac ut vitæ consulere; haud unquam rem aggressus
est, quæ vilitatem non oleret: publice etenim
circulare, & bibere; in sordidissimis tabernis
sedere: de rebus minimis cum neglectissimis
etiam mulierculis quæstiones instituire; & abjec-
tissimis vestibus uti consuevit: adeo ut ludibrio
cunctis esset. Ut vitæ alimenta curaret, Ludimagi-
strum egit ex Cicero lib. 3. *Tuscul. Iust.* o
lib. 21. & Val. Max. lib. 6. cap. 4. num. 6. aliquando
tympana pulsavit, & stipem emendicavit, ut tra-
dit Gemilius lib. 7. & Athenæus lib. 12. cap. 17.
Ideoque ex tanta fortunæ mutatione ortum pro-
verbum: *Dionysius Corinthi*, de quo Cicero lib. 9.
epist. Quintil. lib. 8. *instit. orat.* Manutius in *adag.*
pag. 93. & Gytaldus de *poetis hist.* dial. 7. pag. 277.
qui tamen à vero aberrat, dum primo Dionysio
ascribit: eoque innuunt, aliquem è fastigio dig-
nitate, & imperii, ad humilem, privatamque
fortunam redactum. Hinc cecinit Ovidius lib. 4.
de *Ponto* eleg. 3.

*Ille Syracusa modo formidatus in Urbe,
Vix humilis duram repulit arte famem.*

Tandem ætenuis undique pressus mortem obii-
adeo obscuram, ut nec mortis locus, nec eiusdem
genus innocens: etsi Frânciscus Patritius in *Poet.*
dec. *hist.* lib. 1. pag. 87. tradat, quod post exilium
cum Tragedias scripsisset, & ex harum una vi-
ctoriam accepisset, ex nimia exultatione decesse-
rit: hoc mortis genus Dionysio maiori accidisse
comptum est. De huius Dionysii doctrinâ
hæc colligimus. Philosophiam, Geometriam, a-
liâque scientias à Platone accepit, ex Bonanno
in *Syrac.* lib. 2. pag. 344. Orator etiam fuit, ut
testatur Lascaris apud Maurolycum *hist. Sicil.* lib.
2. pag. 19. Et ex his, quæ scripsit, poetam etiam
fuisse deducitur. Scripsit

Epistolas, ex Suida tom. 1. pag. 747. *Vossio de
hist. grec.* l. 1. cap. 6. pag. 25. Bonanno cit. *Lasca-
ri* cit. & Gesnero in *Biblioth.* pag. 202. unam.
Speusippo Platonis discipulo scriptâ, citat Athe-
næus lib. 7. cap. 5. pag. 279. & lib. 12. cap. 12.
pag. 546. cuius fragmentum adducit, & Laertius
lib. 4. in *vita Speusippi*. In catalogo librorum Bi-
bliothecæ Badleanæ pag. 164. extare comperi,
Dionysii epistolas grecas.

Commentaria de carminibus Epicharmi, ex citatis
Suida, Lascari, Vossio, Cratio, Bonanno cit. pag.
267. & 344. & Gesnero.

De laudibus Asenclapii opus poeticum, teste Athe-
næo. lib. 6. apud Bonannum cit. pag. 344. ex hoc
forsan fe Apollinis filium iactabat, ut habenus
ex Plutarcho de *fortuna*, vel *virtute Alexandri*.
Raphael Volaterranus lib. 15. *antropol.* Tragicum
poetam fuisse ait. Patritius, & Crasius cit. scri-
bunt, quod Corinthum ex pulvis Teagordias scrip-
sit. Sed hoc inter antiquos Scriptores non legos
ideoque à Dionysio maiori hanc noticiam acce-
pisse dubito. Inter Tragicos Poetas recensetur
etiam à Martino del Rio in *Syntag. tragad.* in *pro-
log.* lib. 1. pag. 24. ex Plinio, & Luciano.

DIONYSIUS FORTUNATUS Patiensis Poe-
ta claruit anno 1600. Edidit

*Vitam S. Nymphae V. & M. Panormitane lati-
nis carminibus expressam*. Panormi typis Jo: Bapti-
stæ Maringo 1607. in 4.

DIONYSIUS A. ANDREA Syracusanus Car-
meita Excalceatus, vitæ tum gravioribus, tum
amionioribus literis abunde exultus. Florentæ
adhuc ætate, dum multa de se promittebat, de-
cessit Syracusis circa annum 1676. Edidit italicè
suppresso nomine

*L'Armonico Decacordo toccato da Febo, e dalle
Nuove Muse*, Tributo di devota obligatione al merito
dell' *Ill. e Rev. Monsig. Vescovo di Siracusa D. Gio. An-
tonio Capobianco*. Neapoli apud Novellum de Bo-
nis 1670. in 8.

DIONYSIUS SICULUS, Historicus incertæ
ætatis, teste Vossio de *hist. Grecis* lib. 3. pag. 358.
ideoque ab utroque Dionysio Tyranno diver-
sus. Scripsit ex eodem, & Gesnero in *Biblioth. e-
dita per Frisium* pag. 76.

De rebus Siciliæ: argumentum verò ex Aristi-
dis Milesii libris rerum Sicularum motuatus est,
ut tradit Plutarchus in *Parallel. minor.* cap. 1. ac
Vossius preprendit, quod nbi in græco codice le-
gitur Dionysius Siculus, interpret vertit Diodo-
rus Siculus.

DIOPHANTUS v. Epiphantus.

DOMINICUS ARGANANTIUS Messanen-
sis Societatis Jesu in lucem editus anno 1617. So-
cietati nomen dedit 4. Octobris 1634. in qua
sollemni quatuor votorum Sacramento se ad-
strinxit. Humanas literas docuit Ecclesiastem
egit magnâ cum laude in præcipuis Siciliæ Civi-
tatibus annis tringentatribus: eruditione, & elo-
quentiâ, claruit: à apostolico animarum zelo
æstuavit. Solitudinis, & cubiculi amantissimus, in
eo ut studeret, vel oraret frequentissimum na-
vabat operam: nec relinquere solitus, nisi ad ob-
cunda

eundā Societatis munia, quæ semper exactissimè, etiam propè octogenuarius, adimplere conſuevit; regularis etenim disciplinæ zelo flagravat. Tenerrimo amoris sensu Deiparam proſequabatur: ac S. Franciscum Xaverium obsequentiſſimo quodam ſummatim colebat, cujus munilitate proprias, & alioeum ægrotudines curabat: adeo ut prodigio aſcriberetur, ſi quid rogaſſet, & illud non impetraret. Singularem pietate animalibus, quæ purgatorii flammis excruciantur, opitulabatur: ideoque in omnibus ferè concionibus ſuis ad illas ſuffragiis levandas populos incendebat. Obiit eandem Meſſanæ 10. Decembris 1694. Huius viri meminere cum laude Nataniel Socuellus in *Biblioth. Soc. Jeſu* pag. 180. Placidus Reina in *not. hiſt. Meſſanæ* p. 2. pag. 229. & 510. & Joſeph Muneria in libro *Muſa Rivegliata* par. 1. pag. 229. Edidit italicè

Le Pompe ſeſſive celebrate dalla Città di Meſſina nella Solennità della Lettera di Maria Vergine a Meſſineſi. Meſſinæ apud hæredes Petri Brea 1659. in fol.

Il Cavalier Trionfante, Panegirico dell' Illuſtre Martire S. Giorgio. Ibidem typis Pauli Bonacota 1660. in 4.

L' Octaſo luminoso del Sole della Sapienza, Oratione Funerale nell' Eſequie del Rev. P. Franceſco Roſa, e Giurba. Ibidem apud Paulum Biſagni 1673. in 4. *Veritiera Relatione della Sacra Lettera ſcritta dalla Gran Vergine Madre di Dio Maria alla Città di Meſſina: della Grazie, che per mezzo di Lei ha operato a beneficio di quel, che con fede viva l' invocano; ed altre coſe ad eſſa appartenenti.* Ibidem apud Vincentium de Amico 1689. in 12.

Reliquit opus prælo jam paratum pro excitanda pietate erga Deſunctos. Ex in Bibliotheca Domus Profeſſorum Meſſanenſis ſervantur volumina 29. ſuarum concionum.

DOMINICUS DE AUGUSTINO Panormitanus Sacerdos, Sacre Theologiæ Doctor: vir utique doctus, eruditione conſpicuus, & in Sacris literis, Sanctorumque Patrum lectione apprime verſatus: morum etiam probitate inſignis inclaruit, & venerationem promeruit. Octogenuarius obiit Panormi 20. Februarii 1692. Edidit italicè.

Diſtorſi della SS. Euchariftia. Tomo Primo. Panormi typis Jacobi Epri 1688. in 12.

Tomum Secundum. Ibidem apud Petrum Copepolam 1689. in 12.

Tomum Tertium. Ibid. apud eundem 1690. in 12. *Sermoni parte Prima.* Ibid. apud eundem 1691. in 12.

Parte Seconda. Ibid. apud eundem 1691. in 12.

DOMINICUS BANDINUS Platienſis Societatis Jeſu natus 17. Julii 1647. Societati ſe adiunxit primo Decembris 1662. in qua quatuor votorum profeſſionem emiſit 15. Auguſti 1680. Abſolutis ſtudioſum ſpatiis, ſacrum concionatoris munus ſuſcepit; eloquentiâ, & eruditione clarus, in præcipuis Siciliæ Civitatibus magnâ cum laude conciones habuit per annos propè 16. Revixit Collegia Platienſe, & Mararienſe: & dum hæc ſcribimus an. 1706. inſigni munitus prudentiâ Collegio Catanenſi præſt. Edidit italicè

La Corona Ingegnata all' ornamento della feliciffima Città di Palermo. Auguſto capo del Regno di Sicilia lavorata in un Panegirico di S. Roſalia V. Palmiriana. Panormi typis Angeli, & Francis Leonis 1694. in 4.

Il Conſigliere de Nobili Sacro Politico. Ibidem, apud Thomam Alccardum 1697. in 4.

Il Governatore Politico Criſtiano inſtruito. Ibidem typis Gramignani 1699. in 4.

Quareſimale. Ibidem typis Jo: Bap: de Ajccardo 1704. in 4.

DOMINICUS BORDONARO ex oppido Franzanò Sacerdos: poeſi clarus, ac politioribus literis excultus. Patriæ ſux Atchipreſbyter electus, diu cum laude, ac virtutum exemplo in animalibus regendis inclaruit. Floruit anno 1680. Edidit italicè

Rappreſentatione Sacra di S. Lorenzo di Franzanò nel Regno di Sicilia dell' ordine di San Baſilio Magno. Roma typis Barnabò 1675. in 8.

DOMINICUS BOTTONO Leontinus natus 6. Octobris 1641. ex Nicolao Bottono Philoſopho, & Medico eximio, & Camilla Caranzaro & Carulo. Annum ægæ ſextum Meſſanæ tranſlatus humanas dilicite litteras, inde Philoſophiâ in Collegio Soc. Jeſu: & Medicinâ à Petro Caſtello celeberrimo Medico Romano, tunc Meſſanæ docente. Cum autem ingenii felicitate exceſſeret, his in facultatibus egregium doctriinam accepit, & emèritam Doctòritam lauream Philoſophiæ, ac Medicinæ in eadem Urbe anno 1658. accepit. Etatè adhuc florente inter doctiſſimos non ſine liçtatorum veneratione aſcripſit, cõceptam ſui opinione non modò firmavit, verum etiam mirum in modum experientis amplificavit: nam ſalutari Mediciæ artis opè innumeros ad priſtinam valetudinem revocavit, & præſertim nonnullos Meſſanæ Dynaſtas, inter quos præcipue accendens Simon Carafa Meſſanenſis Archiepiſcopus, qui in ſuum unicum Medicum delegit. Ob ejus expertiſſimæ doctriinæ celebritatem, à nonnullis tam Siciliæ, tum Neapolis viris principibus in gravioribus morbis vocatus eſt, ut ipſorum curam ſuſciperet. Ob expertiſſimam doctriinam Proregum Siciliæ maximam æſtimationem promeruit; nam à Marchione Viſſiſſimæ Pròregie cubuli ſui Medicus delectus eſt, ac etiam Meſſanenſis diſtrictus, ut votant, Archiater. Marchio Caſtri Rodrici etiam Prorex in eodem munere confirmavit, additis 50. aureis ſingulo menſe. S.R.E. Cardinalis Ludovicus Fernandez Portocarrero non modò eodem munere ehoneſtatur voluit noſtrum Dominicum, verum etiam ut Regiſ literis à Carolo II. Rege in eodè gradu confirmaretur, egregiè curavit: & ex ejuſdem literis Xenodochii Regii Meſſanenſis curam ſeſcepit. Tandem S. Stephanus Comes Siciliæ Prorex in Medicum ſuum ſelegit, apud quem magnâ doctriinæ opinione valet; quam in multis morborum periculis ſibi comparavit. Cum autem idem Comes Neapolitanæ Regni claviſum Prorex teneret Dominicum Neapolim accerſivit, & cum eximie æſtimationis teſtimoniis

his, cubiculi sui Medicum voluit. Inde ut ad Pro-
fuso necdici Regni Neapolitani gradu u exolleret
curavit: quod munus cum haud exercere posset,
obstitentibus Urbis illius privilegiis, quæ ex-
trem non admittunt, per alium suppositum exer-
cuit, cum auroreum mille emolumentum singulo
anno. Filium etiam Marium Xaverium Botto-
num V. J. Doctorem etiam muneravit, nam in-
sul meritorum contemplatione Judicem Magnæ
Curie Vicarie elegit, ut etiam in Tribunali Audi-
entiar Calabrie citra, Rotæ præfecit & raudem
Regii Teotonii, vulgo *Dogana*, Fozie Auditorem
constituit. Noster etiam Dominicus in Neapoli-
tana Academia quadriennio Philosophiam publi-
cè docuit magno cum plausu, ac singulari doc-
trina celebritate. In ea etiam Urbe munus Me-
dici Xenodochii Regii S. Jacobi exercuit, quod
semper medici celeberrimi obtinere. Illos ran-
dem doctrina præstantiam multis in morbis de-
texit, quibus egregiam præstitit curam. Poda-
græ morbo aggressus, Messanam remeare decre-
vit; & obtentâ magno conatu Protegis veniâ, ad
munus Medici Regii Xenodochii Messanenensis re-
gressus est, quo cum muneraverat Rex Catholicus
anno 1693. cum amplo sexcentû aureorû stipen-
dio singulo anno, ibiq; nunc præest magno cum
ægotorum profectu, ac singulari discipulorum
utilitate, quos per annos inulros medicinam
scientissimè docuit. Ob doctrina famam in Aca-
demiâ doctissima eruditorum Londini, quam So-
cietatem Regiam dicunt, ascriptus est anno
1697. & ex epistola illius, qui à secretis ejusdem
Societatis tunc erat, æstimariis gradus quod
eâ in Regione viger tanti viri doctrina, facili
deducitur: fuitque ex Siculis primus in illius
Academie albo scriptus. Floret nunc vir præc-
tissimus adhuc suprestes Messanæ in magna
omnium æstimatione, ac cum præstantioribus
Europæ literatis amicitia vinculis adstrictus.
Ipsum laudat Jo: Paulus ab Epiphania in libi
Stravagante della natura pag. 433: & Sylvius Boc-
conus in *Museo Physico* pag. 13. hic etiam ipse
menit in *Mosco Plantar.* pag. 57. Edidit.

*Pyrologiam Topographicam; idest dissertationem
de igne juxta loca cum eorum descriptione.* Neapolî
ex nova Officina Dominici Parrini, & Michaelis
Aloyfii Muti 1693. in 4. Quod opus laudibus
ornant Acta Eruditorum Lipsiæ in *supplemento*
tom. 2. *sessione* 4. pag. 189. & Eruditissimus Be-
nedictus Bacchini in *Diario Literario* anni 1693.
edito Modona pag. 304. Scripsit etiam

*Ideam Historico-Physicâ de Magna Trinarria Ter-
remotum.* Hoc opus scripsit instante celeberrimo
Marcello Malpighio, cui Societas Regia Britan-
niæ mandaverat, ut de hoc memorando Ter-
ramotu scriberet: cui cum manum haud admo-
vere liceret ob fractas ex ægitudine vires, & ob
noctiarum difficultatem, Boronum sui amicis-
simum rogavit, ut hanc lucubrationem aggrede-
retur: quam jam absolutam eidem Societati ex-
cedendam misit.

Alia prælo parat.

DOMINICUS BYCALUS Messanenſis, V. Ir

Doctior, eruditione, ac doctrinâ clarus; vivebat
anno 1668. ut ex *Corona Alphabetica* D. Santori
Oliva, qui ipsum laudat, deducitur. Ipsi etiam
cum laude meminit Placidus Reina in *not. bist.*
Messanæ p. 2. pag. 321. Edidit

Responsorum decisivorum pro Tertio Possessore,
Acta Paterna, exceptionem compensationis petente,
Fidejussore, & pro Medico, nec non Poterum Juriſ
Partem Priorum. Venetiis apud Jo: Jacobum.
Hertz 1648. in 4.

DOMINICUS CAMPISI Rayhalbutensis Ordinis
Prædicatorum, Sacre Theologie Magister,
doctrinâ apprime excelsus enituit. Cum Musicæ
operâ dedisset, ob singularem peritiam, inter ce-
leberrimos est ascriptus, qui in modularibus
sacris laudibus excellere. Fama clarissimus flo-
ruit rum Panormi, ram etiam Romæ circa an-
num 1630. De eo Leo Allarius in libro: *Apes Or-
bana, sive de Viris Illustribus* pag. 83. Edidit

*Floridum Concensum binis, ternis, & quaternis
vocibus modulatum.* Romæ apud Bapt. Roblettum
1633. in 4.

*Lilia Campi binis, ternis, quaternis, & quinis vo-
cibus modulata, cum completorio, & Litanis Bea-
tissime Virginis Mariæ.* Romæ apud Lucam Auro-
nium Souldum 1633. in 4.

*Lilia Campi binis, ternis, quaternis, quinis, & sen-
tis vocibus modulanda.* Romæ apud Paulum An-
gliorinum 1637. in 4.
Italicè

*Delli Mottetti a due, tre, e quattro voci con una
Completa libro Primo.* Panormi apud Jo: Bapt:
Marinum 1615. in 4.

*Delli Mottetti a due, tre, e quattro voci libro
secondo.* Ibidem apud eundem 1618. in 4.

DOMINICUS CARAMELLA v. Honorius
Dominicus Caramella

DOMINICUS GRÆCUS Panormitanus, as-
tranomicis facultatibus insigniter excelsus cla-
ruit, anno 1650. quo in lucem emisit opusculum
inscriptum

*Quadrans Horoscopos horarum italicarum per li-
neas rectas ad latitudinem graduum 38. usque, ferè
Siciliæ usum explicans.* Panormi apud Cyrillum.
1650. in 8.

DOMINICUS GUGLIELMINI Caranensis
Ordinis Minorum Conventualium S. Francis, al-
ter à Dominico Guglielmino Bononienſi, ab
edictis lucubrationibus celeberrimo. Noster Do-
minicus Caranæ natus 27. Augusti 1660. in pa-
trio Collegio Soc. Jesu, & inde in Collegio Ro-
mano literarum studiis, ac gravioribus discipli-
nis operam dedit ibiq; decennio vixit clericali
habitu insignitus. Inde posterioribus literis dica-
tus; ob singularem ingenii felicitatem poesi, ac
oratoria facultate excelluit; ideoq; in celeberrimis
amoenorum literarum Academiis excep-
tus fuit: nempe Romæ inter Humoristas, Infe-
cundos, & Implicatos, italicè *Latreciati*, Bon-
oniæ inter Gelatos, & Venetiis inter Dodoneos:
in quibus non sine laude, plausuque semper au-
ditus. Et tandem in Academia Romana novi-
ter excirata in ædibus Em. Petri Octoboni S.R.E.

Car-

Cardinalis ascriptus, ab eodem Cardinali maximo honoris argumento electus est, ut primam problematum discursum recitaret, quod hoc in amplissima S. R. E. Cardinalium, & Præf. in coaſuetudinem corona. Religionum Minorum Conventualium amplexus, & gravioribus disciplinis additus, Baccalarij munus obtinuit. Concionarij partes magnâ cum eloquentiâ, & eruditionis laude professus est. In multis vicibus civitatibus, & oppidis per nonnullos annos quadraginta conciones habuit cum literarum approbatione. Bis in Ecclesia Cœnobij Panormitani S. Francisci totius anni conciones dixit, & per Urbem, sive in principe Templo, sive in Regio S. Petri Sacello, sive alibi sæpius à Proregibus Duce Uzdez, & Duce Veraguz, ab Archiepiscopo Panormitano D. Ferdinando de Bazan expetit, & magnâ cum laude auditus. Cæterum ab honorum fastigijs abhorrens, vel carmina pangendo, vel telas pingendo vacat Romæ, anno quo hæc scribimus 1706. Edidit italicè

• *L'Innocenza Vendicata Azione Regi-comica Morale.* Catanz. apud Bisagnium 1688. in 12. & alibi
• *Il Re Tiranno opera Regi-Comica.* Romæ 1687. in 12.

Hæc in gratiam nobilium Romanorum edidit, quæ Romæ in Collegio Clementino fuerunt recitata.

• *Il Sarmata Trionfante, Ode per la Vittoria di Vienna.*

• *Palermo liberato per miracolo delle Rose. Discorso Allegorico.* Panormi typis Augustini Epiro 1694. in 4.

• *Catania distrutta, con la narrativa di tutte le Città, e Terre daneggiate dal Terremoto nel 1693.* Ibidem apud eundem 1695. in 8. sub anagrammatico nomine Cœneidi Maglieigini.

• *Il Volo della Fama, e il Pado supplicante, Odi in morte della Signora Elena Cornara Piscopia.* In libro: *Pompe funebri per la morte dell' Illustrissima Signora Elena Lucretia Cornara Piscopia Accademica negli Infecondi di Roma.* Venetijs 1686. in 12.

Alia edidit etiam carmina in aliorum laudem, expansis folijs excusa. Prælo etiam paravit hæc alia.

• *I Fiati dell' Averniana, Panegirici.*

• *Il Postiglione della Critica.*

• *Il Pastore di Cilento, Discorsi, e Orazioni Accademiche.*

• *I divertimenti del Genio, Poësie.*

• *Il S. Giacomo Interfiso, opera scenica in verso.*

• *Il Tigrane Dramma mesale.*

• *L'Amazzone Catanese, o vero la S. Agata, Dramma.*

• *Il Massenzio, Dramma.*

• *La Forza degli Incanti, Dramma.*

• *L'Empietà in Soglia, o vero il Nerone.*

• *La Berenice, Opera scenica in prosa.*

• *Li Riposi del Pemello, Poësie Pindariche.*

• **DOMINICUS SERPETRUS** sive à S. PETRO Panormitanus Ordinis Prædicatorum, emensis Auditorum curricula inter sodales suos Philoso-

phiam docuit: exinde in Sinensi vinea Apostolicus Missionarius per triginta fere annos infudit, à virtute, ac regulari observantia laudatus. Claruit anno 1668. In celeberrima de Sinensi cultu controversia, pro Patrum Societatis Jesu opinione, contra Fratrum suorum sententiam, scripserat tradant

• *Epistolam ad Sacram Congregationem de Propaganda Fide de cultu Sinensi, datam apud Canton 12. Novembris 1668.*

• *Tractatum de Cultu Sinensi, ibidem absolutum 30. Septembris 1670.* Utramque lucubrationem edidit P. le Tellier Soc. Jesu in defensione novorum Fidelium, ac Missionariorum Sinensium par. 2. ubi pag. 218. eximius laudibus Dominicum extollit, & paucis ante annis defunctum testatur in eadem Sinensi Missionem. Hinc Societatis Jesu Patres, virum apprime doctum, pium, animarum zelo flagrantem vocant, & ubique in edictis de hac re libris celebrant, ejus integritatem: modestiam, ac sinceritatem laudant. A Dominicis vero indoctus, rudis, prudentiâ expertus predicatur. Calamum juxta animi motus, solet in diversas abire vias. De Dominico consule Apologiam Missionariorum Sinensium Ord. Prædicatorum, editam Colonis 1699. cap. 18. pag. 435. 426. & cap. 19. per totum à pag. 431. & alibi, videtur etiam Dominicum Manam Fontanam in monument. Ord. Prædic. an. 1667. pag. 630. Philippum Couplet Soc. Jesu in libro: *Confucius Sinarum Philosophus, sive Scientia Sinensis* pag. 109.

• **DOMINICUS MONACU** ex oppido Burgi Ordinis Strictioris Observantis Sancti Francisci, natus 10. Augusti 1633. ob eximium erga divinam Annam, Deiparæ Matrem, amorem, quo ab infanzia æstuavit, prædictum Regularium institutum, ipsi mirifice additum, amplexus est 11. Junii 1640. Insigni morum candore, & inculpatæ vitæ exemplo claruit semper. Virtutes coluit egregias: tenerrimo præsertim animi sensu singulanter ornatus, nunquam de Diva Anna sine jucundo lacrymarum fluxu eloquebatur. Multis in Provincia Vallis Mazaris Cœnobij præfuit. Pluries etiam Tyrones, ac Ordinis juniores instituit, Obiit demum in patria anno 1703. Hunc laudat Petrus Tognoloctus in *Paradiso Seraphico* par. 1. lib. 5. cap. 1. pag. 571. Italicè evulgavit *Modo devoto per recitare le Nuove Ave Marie in honore de' nuove special Privilegi della Gloriosa Madre S. Anna.* Panormi typis Dominici de Anselmo 1664. in 12.

• *Il Trionfo della Fecondità, Vita de' SS. Patriarchi Giachino, & Anna. Parte Prima.* Ibidem apud Carolum Adamum 1690. in 4.

• *Miracoli Gratie, e Favori concessi da Iddio Nostro Signore a' Fedeli per intercessione della Glor. Madonna S. Anna, Parte Seconda.* Ibidem apud Thomam Rumolura 1690. in 4.

• **DOMINICUS OLIVARES** Moryceus Sacerdos, eximii ingenii vir. Doctrinam accepit egregiam in Collegio Panormitano Soc. Jesu, ubi Sacre Theologiæ lauream obtinuit. Humanioribus etiam literis fuit oppido excultus, & in mathese

*maticis, ac astronomicis disciplinis insignis. Morum integritate, & virtutibus clarus, cum laude tenuit. Panormi, ubi diu vixit, vivere desit 17. Aprilis anno 1698. ætatis suæ circiter 58. Edidit italicæ

Disfinganno dell'Atterri per la celebre congiunzione di Saturno, e Giove nell'anni 1682. e 83. discorso astrologico. Panormi apud Rumolium 1682. in 12.

DOMINICUS PALAMENGHI Argentianus, Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci Patre Gaspare, Iuriscōsulto à doctrina, munificum in patria obitus clarum, in lucem editus est anno 1656. literarum studii dicatus, eā ingenii celeritate scholasticas disciplinas accepit, ut vix decimum sextum ætatis annum attigerat, cum humaniorum literarum, Philosophiæ, civilium, & Pontificiorum Jurium curricula jam abolverat. Superius lumine vocatus, ut Deo sese dicaret, Patriis votis adherere noluit, qui ex ipsius ingenio spera futura gloria, ad familiæ suæ beneficium, in Jurisprudentiæ tramite conceperat: ideoque proprios lares aufugiens, clam ann. 1672. 2. Septembris, Ordinis habitum suscepit; frustra obstitente precibus, minisque patre, ut ad se Dominicum revocaret. Editā professione ann. 1673. Cataniae gravioribus facultatibus operam dedit sub Bonaventuræ Belluti disciplina; quo defuncto Mazarinæ Franciscum Grafeum, tunc Regentis munere doctorem, exinde Episcopum, Mazarinensem, audiit; & Baccalariis, aliisque scholasticis munitis ornatus est. In Bononiensi Collegio studiorum curricula absolvit, & doctrinā insigniter cumulatis, Romæ Sacra Theologiae laureā, & Magistri nomine cohonestatus inclauit. Philosophiam, studiorum moderator, docuit Agrigenti, ac pluries Agrigentino Consilio præfuit. Bononiæ ab Em. S. R. E. Cardinali N. Rannuci Archiepiscopo Bononiensi in (uum) Theologum electus, ibi doctrinā miscuere cœnit. Politioribus literis insigniter octatus, inter Academicos Reacensos Panormi, Inuites, & Gelaros Bononiæ, & Infeudens Romæ recensitus est; ac poetica, & oratoria ingenii monumenta, inagnum cum laude protulit. Sacram eloquentiam professus, conciones eruditione, & facundia egregias habuit tum Quādragesimæ tempore, tum etiam extra; Bononiæ, Ferrariæ, Parmæ, Romæ, & in præcipuis Siciliæ Civitatibus. Agrigenti præsertim cineris jejuni conciones pluries disse semper cum literatorum plausu. Vivit nunc viximus, haud exigua æstimatione apud suos clarus. Edidit italicæ

Lo Sento fatale. Orazione Encomiastica in lode del Santiss. Sacramento dell' Altare. Neapoli apud Dominicum Maccarano 1677: in 4.

Il Ciglio che fiorisce reciso. Orazione funebre accennata nel Divino della Magnifica Città d' Agrigento per le solenni Essequie celebrate alla Cattolica Maestà di Maria Aloisia Borbona Regina delle Spagne, e di Sicilia. Panormi apud Thomā Rumolium 1689. in 4.

Orazione Eucharistica letta nella Chiesa di S. Francesco della felice, e Fidelissima Città di Palermo, sostenuta dal signor G. di Gemaro le notive memorie dell' Immacolata Concezione di Maria liberatrice de Ter-

remeti. Ibid. apud Augustinū Epirum 1696. in 4.

L' Aquila imbalsamata dalle proprie ceneri. Orazione funebre in morte di Anna Maria Regina delle Spagne.

Orazione funebre in morte di D. Domenico Montapert.

Il Litosforo, o sia la Pietra Bolognese. Panagirico per S. Petronio.

La Donna Forte. Panagirico della B. Caterina di Bologna.

Felsina giubilante. Discorso Accademico per la promozione al Cardinalato di Monsign. Rinnuci.

Felsina addolorata. Orazione funebre per la morte dell' Illustriss. Conte Vincenzo Maresbion.

Le Maraviglie. Orazione Encomiastica per lo Beato Pio V.

Felsina risvegliata da Imeneo. Epitalamio.

La Banca. Oda Pindarica per la Madonna.

I Vascini. Oda Pindarica nella presa di Neiss.

Apollo dolente. Oda Pindarica per la strage degli innocenti.

L' Arione. Oda Pindarica per S. Antonio predicante a' pesci.

L' Invidia abbattuta. Oda Pindarica nel dottorato del Carmine st.

L' Asio dell' Innocenza bandito. Dialogo per l' Immacolata Concezione di N. S.

I Trionfi della Spada Normanna perfezionati dalla lingua di S. Gerlando. Dialogo.

Hæc ferè omnia Bononiæ prodire, quæ hæc sine annorum, & typographorum noticia exhibui ex incuria illius, cui intererat distincte omnia transmittere. Quæ carmine etrusco scripsit, sub anagrammatico nomine Nicodemus palmaneghi, vel Cipionem Maldachino in lucem emisit. Hæc etiam edenda scripsit italicæ

Parenesi di S. Francesco d' Francescani, o sia Parafrafi di quelle parole del S. Padre, che cominciano: magna promissimus &c. in fine della Regola de' Minori.

Il Diogene in ronda. Opera Critica morale, Parte Prima, e Seconda.

Orazioni Encomiastiche Sacre, in lode di diversi Santi.

Orazioni Encomiastiche miscellanee funebri, e morali.

Epistole didascaliche. Risposte dottrinali a' proposita erudite.

Lo Scorgiatore de' Regolari, o sia Il Religioso illustrato in tutti gli Stati. Tomi otto.

La Margherita Antiochena. Tragedia sacra.

La Clotilde Tragicomedia sacra.

I Sposalliti della Forenna col Vizio. Tragicomedia ideale morale.

Lo Scorgiatore Epicedii in morte di' Uomini grandi in lettere, o in dignità. Parte Prima.

La Melpomene. Epicedii in morte d' Uomini di suntuosa Vita. Parte Seconda.

L' Orania. Odi Pindariche miscellanee sacre, e morali. Parte prima, e seconda.

DOMINICUS LA SCALA Messanenensis Medicinæ Doctior celeberrimus, parentibus Salvatore & Graia Scala honestissimis Messanenibus natus anno 1627. ex libro inscripto: Galleria di Minerva

es *Tom. 2. par. 11. p. 362.* sed verius anno 1632, ex relatione mihi transmissa ab ejus filio. Ab infantia studiis humanioribus admotus, inde Philosophiæ, & Medicinæ facultatibus, præstantissimi ingenii argumenta omnibus dedit. Anno ætatis sue 22. Doctoris laudæ acceptâ, medicinæ studia amplexus est, & animi contentione, ut florentes adhuc ætate Democræti, Paracelli, & Wanhelmontii sententias sequutus, novam Mesianæ scholam excitaverit, quam ab ipso Scalitiscam dicunt, quæ Mesianæ, & alibi viger: suasque novas sententias philosophicas, ac medicinales publicè propagnavit, non sine magno labore, ob validissimas adversariorum oppugnationes: sed maximo cum plausu, laudeque singulari ingenii, ac doctorum admiratione. Ingenium etenim illi erat egregium, in pueritudo acutum, in explicando dilucidum, in deliberando celeritate instructum. Studiis mirificè addictus, ea usque ad supremum vitæ indefesso labore protraxit. In Collegio Medicorum Mesianensium ex omnium Medicorum suffragio Priorem egit. Nosocomii majoris Mesianæ Medicus, in ægrotantium ad sanitatem restituendis, omnem adhibuit curam, cum magna languentium utilitatē paucis adhibitis medicamentis, novâ, sed felici methodo, ad pristinam sanitatem innumeros mirabiliter revocavit: à vesicantibus, phlebotomiis, aliisque humani corporis excarnicationibus penitus abhorrens. Anno 1686. honorificentissimè accessit, ut in celeberrima Patavina Academia publicè medicinam doceret, ne à patris laribus recederet, oblatum munus recusavit. Attamen haud finem docendi fecit: nam ab ipso ætatis flore, usque ad supremam vitæ suæ lineam, Mesianæ medicinæ præcepta, tradidit, magnâ cum discipulorum frequentia, qui undique ad ipsum confluebant. Inter præstantiores medicos fuit propositus, ut Pontificis Innocentii XII. curam susceperet, & celeberrimo Marcello Malpighio, amico suo amantissimo, suæque doctrinæ propugnatori, succederet. A Catholico Rege Philippo IV. fuit accessit, ut læthali ejus morbo medicam navaret operam, unâ cum aliis doctissimis viris: at jam decesserat, cum appulit in Siciliam regia advocatio. In consultationibus verò pro eisdem Regis valentibus, assistentes Medici jam antea ejus doctrinæ oracula experierant: qui ne venæ sectionem, permitterent, monuit, juxta doctrinæ suæ sententiam: & petitiissimi illi Medici opinionem suam, amplexi sunt, non sine Literatorum admiratione. Non modò in ejus patria Præfules, Nobiles, Dynastæ, & Regulæ, doctrinâ, ac prudentiâ præstantes, singularem ejus doctrinam venerati, magnâ estimatione ejus medendi rationem amplectebantur: verum etiam ex aliis Siciliæ locis ad ipsum, veluti ad oraculum, passim confuebant nobiles, titulis præfulgentes, alique multi. Ex civitatibus Romæ, Neapolis, Venetiarum, Melitæ, & ex aliis multis Italiæ Urbibus ipsum consuebant: eaque frequentia epistolæ ad ipsum dabant, ut ob temporis inopiam, non parvâ molestiâ, virum eximium afficiebant, nec omnium.

vota explere poterat: ejus attramen consultationes in jultum voluimen coalescerent, si colligere in unum liceret. Non tarò viri conspici longæ itinera aggressi sunt, ut Dominicum cognoscere, vel ut ejus sapientiam loquentem audirent. Non pauci ut ejus ope à se diuturnos repellerent morbos, Mesianam accessere. Vir etiam aspectu Philosophus, attramen in dicendo lepidus, gratusque, morum integritatem servare curavit. Unâ cum Uxore unanimi consensu diu cœlibatam vivit: ac defunctâ uxore, clericali habitu indutus, ut sese totum Deo dicatum viveret, Sacerdotio insigniri haud parùm desideravit. Erga pauperes liberalis, ipsos tenero compentis animi sèssu curabat. Laboris patiens: parvus in omnibus veneratus: utpote & ipse virtute ornatus nimio venerabatur amore. Tandem ejus famâ longè, latèque diffusâ ex cibi, vinique nausea, morbum contraxit: cui accessit vomitus: in quibus oculibus occurrere confectis prædictis studuit: sed cum supervenisset sanguinis fluxus, fractis paulatim viribus, tandem defecit Mesianæ 7. Septembris 1697. magno cum Literatorum, ac civium suorum dolore: quem mortuum tum discipuli, tum etiam omnes medicæ facultatis professores ad sepulturam sociarunt: & confluente etiam ejusque ordinis, præsertim nobilium concursu, in sacello Sancti Basilii sepulchro conditus est. Sodalitas nobilissima S. Basilii, quam dicunt Ceruleorum, in qua fuerat adscriptus, singularem estimationem, quâ prosequutus fuerat sodalem suum, post mortem funeris magnificentiâ degerere curavit: ideoque funebri, altaque extensa mole, luminibus numerosè referta, & inscriptionibus illustrata, benemerenti sodali justa perolvere studuit: & inter Miliarum solemnia Orationem de laudibus Dominici eloquenter dixit P. Don N. Moleti Clericus Regularis. Emeritis laudibus eximium virum ornant Sebassianus Rodari Veronensis in quodam libro de *Sanguinis missione*, D. Jacobus Moncada Calvarius Princeps in *Viridario Amoris* pag. 275. Placidus Bertuccio in libro *Disjunctum al cavar sangue* pag. 32. & 65. liber inscriptus *Galleria di Minerva* tom. 2. par. 11. pag. 362. P. Nicolaus M. Gennaro adversus *atoma radiceas* cap. 2. num. 215. pag. 351. Didacus Matarazius in *epist. de prolifica Eclipsi effluibus* eidem Dominico inscripserat. Edidit

Phlebotomia lammata, sive Avidi, Crisippi Cnidii, Asclepiadis, Erasistrati, & Arislogeni contra sanguinis missionem doctrinam à vetustatis tenebris in lucem sibi debitam revocatam, & luculentam enucleatam, juxta leges rectis humorum in Orbem. Patavii ex typographia Fratrum Sardi 1696. in 4. Contra librum hunc scripsit Mattheus Georgius, edito libro inscripto: *phlebotomia liberata* sed Dominici doctrinam propagnavit Joan. Bapt. Vulpinus vir sanè doctissimus, qui edidit, *Epistolam pro Dominico la Scala Medico Mesianense, contra Mattheum Georgium*, quam habes apud Carolum Mustanum in *Trutina Medica* lib. 2. cap. 6. pag. 455. edita Coloniz Allobrogum 1700. in 4.

DOMINICUS SCALMATUS Mesianensis Poeta, scriptor

Trattato delle Censure in comune, o vero casi di confidenza appartenenti specialmente a persone Chiesastiche, & Regulari. Ioidem apud Petrum de Isola 1648. in 8.

ELIAS PANORMITANUS Monachus, ex Jo: Jacobo Adria de *fin Vallis Mazariae m. s. quem sequitur Hieronymus Ragusa in Silestia Biblioth. vet. pag. 100.* Scripsit librum
De Lapide Philosophico.

ELISABETH AJUTAMICHRISTO Nobilissima Panormitana ex Mislmerii, & Calatahimi Dominis, Cellarii, & Carcachi Baronissa. Literis exculta, poetice facultatis studiosa effulsi, & eruditus numeris multa, cum literarum planctu, cecidit. Decessit Panormi circa annum 1580, & in Ecclesia S. Dominici sepulta est; in cujus tumulo in sacello S. Hyacinthi, ante Ecclesiae amplificatione, hoc insculptum legebatur epitaphium.

En Lettor mira sunt, quae vides, duas aeterno fulgore cintas. Celum celat animas: duo corpora hic tumulat tumulus, unum fuere prius, nunc cinis una est, bina erunt iterum corpora, viveant simul aeternae Vincentia filia, & Elisabeth ab Adjovame Christe, & Bellis cognomento mater piensissima, quae prius Cellarii, & inde Carcachi Baronissa fuit.

Poetrix hujus meminisse claris. Ioannes Marius de Crescimbeni in *hist. Poet. Vulgar. lib. 4. pag. 280.* Non praeteream, quae in ipsius laudem cecinit Philippus Paruta in *Elogiis Sclenorum Poetarum suo tempore defunctorum, mss. apud me, num. 55.*

Elisabetha Ajutamichriste Domine Carcachi Panormitanae.

An Charis est? an Musa? Charis, Charis illa vocanda est,

Quae Charities omnes, cum liber, una parit.

At quot habet voces, tot habet sub pectore Musas.

Musa, Charis, Charitum, Castalidumque Dea est. In notis verò addit: *Supra sexum sapiens, Majorum suorum deus, non solum laude cumulat. Scripsit Elisabeth Italice*

Rime: at suorum incutiā vel perire, vel delitescunt. Nonnulla ejus carmina etrusca prodire in libro: *Rime in lode dell' Ill. & Eccell. Signora D. Giovanna Castriota Duchessa di Nocera di diversi huomini illustri.* apud Vicum Equentem typis Iosephi Cacchii 1585. in 4. pag. 107.

ELISABETH MARIA A PASSIONE, in seculo ELIZABETH MORSO, ET LANCEA Marchionissa Gibillina, Sandimoniz famā praeclarissima. Ipsiū vitam cum luculentur scripsissent Bernardus Collis, & Franciscus Scelafani, hic sit erit summa quaedam ejus capita delibasse, juxta nostri instituti leges. Parentibus Octavio Lancea Traibz Principe, & Musomellis Comite, & Ioanna Orteca, & Joella, Principis Castillon ex fratre neptis, nata 15. Aprilis 1582. in oppido Traibz, nobilissimae familiae splendoris virtutibus, rebusque gestis mirificè amplificavit. Anno aetatis 19. Antonino Morfo Gibillinae Marchionis, nobilitate clarissimo, nuptui tradita, ad mundi pompas, & vanitates adinventae paulatim declinavit, quibus corporis venustas magis elu-

ceret. At oculorum morbo ad meliorem frugem à Domino revocata, neglecta seculi gloria, Deo se tota dicavit, & in virtutum studio tota fuit. Orationem, corporis macerationem, solitudinem, aliaque christianae pietatis officia frequentavit: & ab omnibus terrenis aliena, divini amoris ignes mirabiliter concepit. Hinc ut in monialium Cœnobio, mundo penitus mortua, soli Deo viveret, summo per concupivit. Defuncto marito, eodem die, quo vir ejus sepulture traditus est, statim ad monialium S. Mariae omnium Gratiarum Monasterium, sive ut vulgò vocant, S. Viti, sub S. Francisci Regula degenium, convolvit: omnia bona Cœnobio liberalissimè concessit; & obediunt, paupertatis, charitatis, & humilitatis amantissima, supernas delicias degustavit. Ut se patienti Domino Iesu conformaret, tormenta sustinebat: ut ut vortis satisfaceret suis Dominis, corporis cruciatibus ipsius patientiam adauxit: nam dum ob quēdam lapsam in lectulo decubiret, nulla vi impelleret, utraque ejus coxa perrupta est: dolores ideoque mirum in modum dilaniati, corporis poenas infracti animi constantia perculit: immo inter dolores exultare visa. Simplicitate edidit vota (non dum enim claustrum Cœnobio concesserat Pontifex) & cum spectabilem egregie mulieri se fecisset Despara, quam tenerimo animi sensu diligebat, editis heroicis virtutis exemplis, 5. Junii 1639. sanctè decessit. Post mortem triduo odorem suavissimum, & suorem mirabilem emisit, ac vividum quasi colorem retinuit. Ad ipsam magna civium multitudo confluit; & egroti nonnulli, adhibitis ejus rebus, corporis sanitatem recuperarunt. Ipsiū vitam scripsere Bernardus Collis, & Franciscus Scelafani. De ea etiam Fortunatus Huberus in *Menologio Ord. S. Francisci 24. Martii pag. 922.* qui mendose Elisabeth Sifala vocat, & Jo: Bonifacius Bagatta in *admirandis Orbis Christiani tot. 2. lib. 6. cap. 3. §. 5. n. 39.* Italice scripsit

Lettere Spirituali. has primū edidit cum ejus vita Bernardus Collis, Panormi typis Nicolai Bua, & Michaelis Portanova 1641. in 8. & iterū cum aliis in lucē emisit una cum ipsius vita Franciscus Scelafani, ibidem typis Jo: Baptistae Aiccardi 1706. in 4.

ELISEUS A. S. ROSALIA Panormitanus Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, vir tum gravioribus, tum humanioribus literis excultus. Edidit Italice

Conspendio delle parti principali dell'Oratione latina. Panormi apud Michaelē Constantium 1703. in 16.

ELIPS, sive ut aliis placet, ELPE, ELPHE, vel HELPIS mulier praeclarissima, Severini Boethii sapientissimi Philosophi, ac Martyris illustrissimi uxor. Est inter Romanos scriptores adscribitur crudelissimus Prosper Mandosius in *Biblioth. Romanae vol. 2. cent. 6. n. 91. pag. 66.* Siculam fuisse indubium est, cum ejus sepulchri Epitaphium ab eadem editum, aperte hoc ipsum testetur: ibi enim ait: *Elpis dicta sui Siculae Regionis alumna.* Ipsiū patriam nonnulli Messanensem putant.

putant. Hanc opinionem omnium primus edidit Jo: Petrus Villa de Canibus, Patritius Melitanensis apud Arnaldum Wion in *ligno vita*, ubi de familia *Anici*, grad. 4. *Anic.* 10. qui de Boetii uxoris scribens ait: *Uxoribus dua fuerit, harum prima fuit Elpis Messianensis Sicula, quam D. Joannes Petrus Villa de Canibus filiam facit T. Anni Placidii V.C. & Cons. ac Sororem Faustina, uxoris Tertullii Patritii, Matris S. Placidii Martyris; nos vero id non audemus affirmare, eum testimonia ceteris desint, ledor id quod velis sequatur.* Hec Arnaldus. An verò de patria, vel de cognatione dubitaverit, haud liquet: de utroque aliquis divinaverit; nam utrique opinioni antiqua testimonia deficiunt. Attamen hanc opinionem de Melitanensi patria amplexus est Joseph Bonifolius *hiss. Siciliae par. 1. lib. 1. pag. 31.* ubi Ellepem vocat, & Elpis epitaphium invenit: cum enim, omnibus testantibus, ita loquatur: *Elpis dicta fuit Siculae regionis alumna, ipse exscripsit: Ellepis dicta fuit Zangla civitatis alumna.* Idem Bonifolius in *sua Messana lib. 7. pag. 54.* inter Melitanenses mulieres illustiores recenset. Melitanensem etiam Elpidem voluit Sylvester Maurolycus in *Mari Oceano lib. 3. pag. 271.* Placidus Reina in *not. hiss. Messanae par. 2. pag. 402.* Georgius Gualterius in *animad. ad tabulas Siciliae n. 456. pag. 179.* ex m. s. Nicolai Coxa Canonici Melitanensis, qui anno 1466. floruit: idque in thesauro Verbis Melitane in membris asservabatur. Tandem hanc sententiam sequuntur Placidus Samperius in *Iconolog. Mariae Virginis lib. 1. cap. 5. pag. 41. & cap. 15. pag. 93.* Scaphibius Maurus in *sua Messinae cap. 21. pag. 192.* Petrus Anselmus de *sua familia pag. 336.* Carolus Morabius in *annal. Eccl. Messan. pag. 371.* & in libro: *duo florum fasciculi pag. 12.* Ioseph Ambrosius in *descript. festi. epistole Mariane pag. 124. & 475.* Hieronymus Razusa in *elogiis Siculorum pag. 103. & in Sicilia Biblioth. veteri n. 107. pag. 101.* alique. Elpidis pater ignoratur ex Petro Bertio in *grasat. ad librum Boethii de Consolat. Philosophia*, sed d'prime dignitatis virum fuisse sat incomperitum ex ipso Boethio, ut addit Bertius. Attamen Jo: Petrus Villa de Canibus apud Wion *cit. cap. Amicorum Boethii Genus*, ait, quod filia fuit T. Anni Placidii V.C. & Consulis, ac soror Faustinae Tertullii uxoris, & S. Placidii Martyris matris: ac hoc non approbarunt Wion, & Caetanus, cum veterum scriptorum testimoniis defuit hanc opinionem agnovissent. Sed sine hesitatione, Faustinae sororem opinantur Elpidem Samperius, Maurolycus, Reina, Maurus, Anselmus, & Morabius citati; quibus addo Petrum Antonium Tornamiram in *Progenie S. Residii diss. 2. cap. 11. pag. 215.* & Gabrielem Buccellinum *annal. Benedic. an. 533.* Sed à vero aberrasse clarissime liquet Anselmum Tansum in *Consol. Philosophia Boethii*, in italicum sermonem traducta, & Venetiis edita anno 1531. & Humbertum Montissateranum in *vita Boethii Romae excusa*, cum eodè Boethii libro, qui Elpidem Symmachi Romani Senioris filiam fuisse tradiderit, Elpis, igitur Anicio Manlio Severino Boethio Viro Consulari, ac

Consuli doctrinà illustri, sed ob martyrii glorià longè preclarissimo nuptr, quod nihil apud scriptores certius, nam præter auctores supra adductos, id ipsum affirmant Baronius *annal. tomo 7. an. 547.* Petrus de Natalibus in *Catalogo SS. lib. 9. cap. 99.* Wernerus Roleuvinch in *fasciculo temporum pag. 38.* Ludovicus à S. Carolo in *Biblioth. Pontificia lib. 3. pag. 301.* Jacobus de Voragine in *vita Pelagii Pape, Vossius de Poetis latinis cap. 5. pag. 63.* Gulielmus Cave in *scripte Ecclesiasticorum hiss. literaria an. 510. pag. 274.* Morierius in *dist. tom. 2. pag. 140.* Gyraldus de Poet. *hiss. dial. 5. pag. 219.* alique. Hinc retellendus Georgius Gualterius in *animad. ad tab. Sicil. n. 456. qui*, ex Antonini Amici monitione, scripsit, Elpidem non laudari martyris Boethii uxorem fuisse, sed alterius Boethii Severi Torquati Romani: quod Amicus scripsit in opusculo de origine Prioratus *Messanensis m. s.* apud me; ubi & peculiarem lucubrationem hac de re scripsisse innuit. Eo fundamento inuixus hanc protulit opinionem Amicus, quod Elpis ex Jacobo Bergomensi obiit anno 540. Boethius martyrio coronatus est anno 536. Hinc eum Elpis in epitaphio suo fessetur, de piamortuam viro suo, pugnare videtur, quod Elpis martyris Boethii fuisse uxorem: alio ergo Boethio nuptr fuit. Martyris autem Boethii, addit Amicus, fuit Rusticana, quæ marito superstes anno 540. vivebat, ac bonis omnibus spoliata, panem emendicabat, ex Procopio *lib. 3. de Bello Gothico.* At Reina, Maurus, & Morabius citati rectè deceptum agnoscunt Amicum, utpote duobus erroribus fundatum. Horum unus est, Boethium uxorem talem habuisse Rusticiana: sed ante Rusticiana Elpidem duxit uxorem, ut ait Arnaldus Wion *loc. cit.* *Uxoribus ei dua fuerit, harum prima fuit Elpis Messianensis Sicula* Secunda Boethii uxor Rusticana Symmachi Patritii filia. Bertius in *grasat. cit.* ait: *Duxit autem uxorem primam Elpidem Siculam, & intra à Faustina Elpidæ Boethius secundam uxorem duxit Symmachi Senatoris, & Consularis filiam Rusticiana.* Addo, quod ipsemet Boethius in libro de *consolat. Philosophia lib. 2. prosa 3.* faretur se plures habuisse Soceros, ubi Philosophia Boethio alloquens, ait: *quis non te felicissimum cum tanto splendore Socerorum . . .* Error alter est, quod Elpis non obiit ann. 540. sed 504. ex Octavio Caetano in *Idea Sanctor. Siculorum pag. 26.* Rusticana verò Boethio superstes fuit, teste Baronio *an. 547. num. 14.* cum Procopio *cit.* & Leonardo Aretino *lib. 3. de Bello Gothico.* Hinc errasse comperimus Joannem Petrum Villa de Canibus *cit.* à Wione rejectum, ait enim: *Elpidem eandem fuisse, ac Rusticiana.* Fuit erga celeberrimi Boethii uxor nostra Elpis, illius, inquam, Boethii, qui à sapientia clarus, Philosophus dicebatur: ab editis libris præstantissimus: Romanus Consul, & demum fervente Theodorico Rege, in vincula coniectus, post diuturnum carcerem, martyrii coronam accepit anno 536. inter Sanctos relatus, ut testantur Wion, & Bertius citatus, quibus addo Ferrarium in *Catalogo Sanctor. qui in Martyrologio Romano non sunt 23. Octob. pag. 415.*

Petrus de Natalibus in Catalogo Sanctor. lib. 9. cap. 99. & **Baronius ann. 526.** Filios Boethio genuit Elpis Patricium, & Hypatium, quos anno 500. Senatoria dignitate ornatos insepit, teste Bertio citato: etli Cave cit. hos ex Rusticana secunda uxore Boethium suscepisse velit, quod falsum; nam si Elpis an. 504. decessit, & Patricius, & Hypatius Senatores claruere an. 500. ut ipsemet Cave fatetur, non Rusticana, sed Elpidis filii censendi. Fuit Elpis elageratis virtutibus insignita, quas enumerat, & laudibus ornat Morabius in duobus florum fasciculis pag. 15. Venerus in fasciculo tempor. cit. devotam, ac prudentissimam vocat. Wion doctissimam, & æquè sanctissimam. Anselmus Tanfius in traductione Operis Boethii de consol. Philosophia, Mulierem dignissimam, castam, omnium virtutum genete, ac sanctimoniam ornata prædicat; ideoque parum absuit, quin Octavius Caetanus in Sanctorum Sicularum flos adscripserit, ut ipse tradit in *Idea Sanctor. Sicular. pag. 26.* Ex diuturna viri sui familiaritate, mirum in modum in pietatis, ac scientiarum cognitione profecit: ingenii verò sui dotes, animi pietatem, candoremque suum, ea quæ exaravit apertissime testantur. Pluries Sanctam vocare non dubitavit Petrus Antonius Tornamira in *Prægenie S. Rosalia disc. 2. cap. 11. pag. 215. 216. 218. & seq. qui pag. 219.* ait, bonorum suorum partem Ecclesie Romanæ pie donasse, quod apud alium non lego. Ex quorundam sententia Ticinum digressa ad Boethium virum, ea in urbe carceribus mancipatu n,ibi, ut tradit Wion, obiit, viro suo superstitæ, ibidemque sepulta est. Id ipsum placet Reine, Samperio, Maurolyco, Caetano, Tornamiræ, Gabrieli Panotto in *historia Tripartita lib. 3. cap. 36. §. 7.* & Josepho Mariz Bellino in *respons. apologetica ad Lychum Chronologico-Juridicum Jo. Gaspari Berretta cap. 5. pag. 95.* qui addunt sepulchro traditam in vestibulo Ecclesie S. Petri in Cælo aureo. Hoc verò nonnulli falsum putant; nam, ut innui, obiit Elpis anno 504. Boethius autem Ticinensi carceri fuit additus anno 523. ut ex Bertii narratione, quam sequitur idem Reine, habemus: scribit etenim, quod Boethius dum in studiis versaretur, ac multa lucubraret, eripitur ipsi Elpis fida curam, & gaudiorum sociâ. Inde, ut sequitur, secundam duxit uxorem Rusticianam, & anno 523. tertium Consul electus est; eoque in consulatu prapugando iustitiae jura, multorum, & in primis Theoderici ordinum sibi concitavit; ideoque sequenti anno 523. Ticinum relegatus, & in vincula confectus, tandem anno 526. obtruncatus occubuit, & in vestibulo S. Petri in Cælo aureo conditus est. Si ergo obiit Elpis anno 504. quomodo virum vincum sequuta est Ticinum anno 523? Eto quod floruerit Elpis circa annum 522. ex Bartholomæo Gavanto in *Rubr. Breviar. scil. 5. cap. 6. pag. 53.* (qui sibi contrarius in auctorum indice visille ait an. 610.) omnino à ratione alienum est, quod mortua Elpide, dum Boethius in carceris squaloribus languebat, secundam duxerit uxorem Rusticianam. Adde, quod Elpidis epi-

taphium non Ticini, sed Rotæ olim in porticu Divi Petri fuisse ait Georgius Gualterius in *tabulis Siciliae pag. 73.* Janus Gruterus *Inscript. prænotologico-Juridico num. 63.* apud Bellinum citatum: ideoque verifimilis videtur, Elpidem Romæ defunctam, & sepultam. Epitaphium verò, quod ipsa sibi conscripserat, hoc est.

*Elpis dicta fui, Sicula Regionis alumna,
Quam procul à patria conjugis egit amor.
Quo sine mæsta dies, nox anxia, febilis hora,
Cumque viro solus spiritus unus erat.
Lux mea non clausa est, tali remanente marito,
Majorque anima parte superstes ero.
Porcibus sacris, jam nunc peregrina quiesco,
Judicii æterni restituta thronum.
Neve manus bustum violet, ne forte jugalis
Hæc iterum cupiat jungere membra cinis.*

Ita multi ex citatis auctoribus Elpidis epitaphium exscribunt. Bertius verò in dubium revocat, Elpis, an Boethius hanc sepulchralem inscriptionem concinnaverit. Ex supra narratis cave lapsum Samperii, cui Elpidem floruisse placet anno 530. quem annum mēdosè exscripsit 1030. Hieronymus Ragusa tum in *elogiis Sicular. pag. 106.* tum in *Sicilia Bibliorb. veter. pag. 102.* licet & errorem Bonfilii, qui in *bist. Sicilia par. 1. lib. 1. pag. 31.* epitaphium distortum exhibet, & Elpidæ Mediolani quiescere tradit; & in errore Josephum Petdicarum in *Vitis Sanctor. Sicular. pag. 129.* traxit. Ne ipsius memoria confunderetur, ejus effigies marmoris affabrè insculpta fuit, quam Panormi, dum aliqua Collegii Panormitani Soc. Jesu fundamenta effoderentur, inventa est: & anno 1643. Urbs Messanæ à Collegii Rectore P. Petro Villafraes obtinuit; ibique asportata, in Senatorie domus sacella collocata fuit, hac adjunctâ inscriptione.

D. O. M.

Elpis Matrone Nobilissima Mest. insignis Poetrie, Magni Boethii viri Consularis sanctimoniam consensu uxoris, etiam in exilio conjunxisti. SS. MM. Placidi, Flavii, Eutichii, & Victorini amice à sorore Paulinus sanctissima femina, vetustissimum hoc marmorum signum S. P. Q. M. dono à Patribus Societatis Jesu datum in hac domo Senatoria posere.

Senatores

D. Marcellus Civinus Eques S. Jacobi, D. Carolus de Gregorio, Fr. Antonius Corbo Eques Hierosolymitanus, Joannes Leonardus Caloria, D. Franciscus Obes, Thomas Svaglies.

Anno Domini

M. DC. XLIII.

Ob ingenii elegantiam, ac diuturnā sapientissimū viri familiaritatem nostra Elpis doctissima fuit; ideoque, Gyraldus de *Petar. hist. dial. 5. pag. 219.* à probitate, literarum disciplinā, & in primis à poeticiis studiis Elpidem laudat. Bertius etiam tradit, quod non modò probitatis, sed etiam literarum laude celebris vixit: in primis poetices amans. Petrus de Natalibus, Rhetoricā eruditione insignem prædicat: si Anselmo Tanfo cit. credimus, latinis, græcique scientiis instructa.

Arctas, ac familiari eloquentiâ ornatâ claruit. Omnes verò, qui de Elpide scripserunt, Poetrias, præclarissimâ n. vocant. Multa iucubasse pro cõperto habeo, sed ex ejus ingenui monumentis tâtu. n. n. o. d. o. , præter Epitaphium supra retarum, supersunt

Hymni in Sanctorum Petri, & Pauli Apostolorum laudem, quorum pri. nus incipit: *Aures luce*; alter: *Doctõr egregie*, quos leges eo modo quo fuerunt ab Elpi. se scripti, in antiquis Breviariis, & apud P. D. Josephum Mariam Thomasiu in suo *Hymnario* pag. 49. & 61. qui Hymnos alios pro ipsâ Apo. stolis incipientes: *Petrus Beatus*, & *Quodcumque vinctis*, simul cum prædictis ab Ecclesia decantari solitos, (à Gavanto in *Rubr. Breviaris festi*. 5. esp. 6. pag. 53. & 54. Thoma Tamburino in tradatione Boethii de *consol. Philosoph.* pag. 15. aliisque Elpidi adscriptis) pag. 47. Paulino concedit. Hos autem Hymnos in nova Breviarii reformatione, expolitos invenies, unum 25. Januarii in Conversione D. Pauli, qui incipit: *Beate Pastor*. Quartus denique: *Quodcumque in Hisp.* decantatur in festo urriusq; Catædræ 18. Januarii, & 22. Febr. & in festo S. Petri ad vincula primo Augusti. De his vide Alexandr. Cula nar. in *expositione Hymnorum*, pag. 211. & seq. & Gregorium Valentianum in *Hymnologia Sanctiorum Patrum* to. 1. tr. 3. pag. 413. 418. 421. & 424. Joannes Caramuel in *Rhythmica* art. 5. pag. 95. scribit, Lupum de Vega in libro *Laurel de Apolo* stylo. 4. putâto, metrum Hepatyllabum, seu Haptametrum, quo recentiores hymnos Elpis scripsit, ab eadem Elpide inventum: ar hanc sententia n. non approbit idem Caramuel; nam ante ipsam Divus Augustinus hoc mætro cecinerat.

EMMANUEL CALASCIBETTA Platensis Clericus Regularis, pietate, ac doctrinâ conspicuus. Regularem institutum amplexus anno ætatis suæ 13. die 23. Augusti 1635. solemniter emisit vota Panormi 2. Februarii 1617. Exacto studiorum curriculo, ab ipso ætatis flore animarum zelo æstuavit; ideoque, eodem instante, à Sacra Congregatione de Propaganda Fide anno 1648. Apostolicus Missionarius cum aliis electis est, ut Evangelii faciem in Orientalem Iberiam, deferret, teste Josepho Silos in *hisor. Cler. Regul.* par. 3. lib. 9. pag. 362. sed cum à nonnullis impedimentis ea expeditio, Superiorum aucto, fuisset dissoluta, animi ardore n. detegere haut neglexit. Gravioribus disciplinis excultus, Theologica doctrinâ emittit: sed ferventius pietatis studia sequutus, absolutissimâ perfectione cumulatus effulsit: alioque in spiritali itinere sanctâ direxit. In Hispaniam obligatus apud Regiam Aulam, ac Magnates, ne dum doctrinâ, verum etiam virtutis integritate, ac animarum zelo insignis effloruit, multaque ad pietatem fovendam instituit. Inter alia non prætermittam, quòd ibi lethali oppressus morbo, dum animam ageret, cotra Medicorum sententiam, Divæ Rosaliæ ope pristina valetudini mirabiliter restitutus fuit, recurrente die anniversaria solemnitate ejusdem 4. Septembris: ideoque in grati animi significationem, sacellum nobilissimum S. Rosaliæ excitavit in Tèplo Matritensi S. Caetani Clericorum Regulari, quod solemnî ritu, ac pompâ dicari, ac ejusdem Sanctæ Virginis festum institui curavit: ibique adhuc singulis annis Regiâ magnificentiâ festum, unâ cum Octava ab ipso Catholico Rege, Regiâ Consilii Proceribus, aliisque Dynastis celebratur, ut ex Epistola nûcupatoria Vitæ D. Rosaliæ ab ipso Emano. uelle conscriptæ, & ex relatione ab Hispanis viris accepta compertum est. Præpositi nuncere domum Matritensem rexit. A confessionibus fuit Vitaliani Vicecomitis Borromæi Ephesini Episcopi, exinde S. R. E. Cardinalis, tunc apud Catholicum Regem Sanctæ Sedis Nuntius: ac etiam præcipuorum Magnatum. Ob egregias virtutes, vitæque sanctimoniam, quibus ubique enituit, omnium venerationem promeruit. Regularis disciplinæ studiosissimus, singularium virtutum exempla reliquit. In corpus præsertim suum miris pœnitentiæ legibus sèvit. Erga Sanctissimam Eucharistiam obsequentissimus, quâ doctrinâ, quâ exhortatione quotidianam communionem magno cum animarum fructu excitavit. Corporis, & cordis puritate fervare studuit; ac summo opere curabat, ut alii Deo fidearent, Regularium Ordinibus mancipari. Demum Matri n. non sine sanctitatis opinione decessit primo Novembris 1673. Funus magno populi, Nobilium, & Aulicorum concursu celebratum: ac de ipsius virtutibus inter Milisuram solemnita funebrem Orationem dixit P. D. Hieronymus Vigintimilius Cler. Regul. nunc Episcopus Liparensis. Ejus velles à confluentibus discissæ, ut veluti sancti viri reliquias fervarent. Ipsum laudant Silos loc. cit. & lib. 12. pag. 562. Franc. Maria Magius de *sacr. Cereemoniis* opus. 2. disp. 21. pag. 189. & Nicolaus Antonius in *Bibliotheca Hispana* par. 2. pag. 353. Edidit Hispanice

Enseñanzas Espirituales, o *ver Dios te de Dios*, Matri apud Thomam Sanchez 1648. in 16.
Oration jaculatoria, Ibid. apud eundem 1648, in 16.
Vida del Glorioso, y bien aventurado P. S. Geratano Tiene, Ibidem apud Paulum de Vidal 1653, in 4.
Coronation Real, sermon Panegirico en aplauso de la Profesion solenne, que hizo día de la SS. Trinidad por Rosalia Maria de la Trinidad Carmelita descalza en la Villa de Caravacca. Ibidem apud eundem 1665. in 4.
La Rosa de Palermo autidote de la peste; y de todo mal contagioso. S. Rosalia Virgen escarotida, finca amante de Jesus, que vivio Anacoreta, y solitaria en los desertos. Su celestial vida la scrive el R. P. D. Manuel Calasibetta O. r. Ibidem typis Bernardi Villadiego 1668. in 4.
EMPEDOCLES Agrigentius nobilissimus, non modò Philosophus celeberrimus, verum etiâ Medicus, Poeta, Historicus, & orator egregius. Si Empodoclis omnia per otium colligerem, in librum

Enseñanzas Espirituales, o *ver Dios te de Dios*, Matri apud Thomam Sanchez 1648. in 16.
Oration jaculatoria, Ibid. apud eundem 1648, in 16.

Vida del Glorioso, y bien aventurado P. S. Geratano Tiene, Ibidem apud Paulum de Vidal 1653, in 4.

Coronation Real, sermon Panegirico en aplauso de la Profesion solenne, que hizo día de la SS. Trinidad por Rosalia Maria de la Trinidad Carmelita descalza en la Villa de Caravacca. Ibidem apud eundem 1665. in 4.

La Rosa de Palermo autidote de la peste; y de todo mal contagioso. S. Rosalia Virgen escarotida, finca amante de Jesus, que vivio Anacoreta, y solitaria en los desertos. Su celestial vida la scrive el R. P. D. Manuel Calasibetta O. r. Ibidem typis Bernardi Villadiego 1668. in 4.

EMPEDOCLES Agrigentius nobilissimus, non modò Philosophus celeberrimus, verum etiâ Medicus, Poeta, Historicus, & orator egregius. Si Empodoclis omnia per otium colligerem, in librum

librum sanè consererent. Præstantiora seligam. De ejus patre multæ scriptorum sententiæ. Meto-
nem vocant Hippobatus, & Tinaus: Archino-
mum Telauges: Exanctum Satyrus apud Læ-
tium lib. 8. in *Empedoclis vita*: Melitronem Ioan-
nes Tzetzes hist. chil. 1. cap. 58. Archionium ex
aliis à Goltzio in *Siciliæ hist. post.* pag. 86. voca-
tur: Xanet à Suida tom. 1. pag. 889. Agrigenti-
num fuisse nil inter Scriptores certius, nec confir-
matione indigemus, cum longa scriptorum se-
ries id ipsum clarissimè tradat. Sit pro omni-
bus Læcius cit. qui ipsius Empedoclis testimo-
nium adducit, ait enim. *Empedocles Agrigentinus
fuit, & infra: quid autem Agrigentius ex Sicilia
fuerit, ipse in primo Iustrationum refert.*

O Socii ingentem flavas Atragantis ad undas,
Urbum qui colitis postem sub manibus altis.
Repellenda ideoque Philippi Bergomenis sen-
tentia singularis, qui in *supplem. Chron. lib. 5.* Em-
pedoclem Atheniensem fuisse putat: ut etiam illa
Petri Opmeerii in opere *Chronico*, qui Syracusanum
opinatur, his Ovidii carminibus iunctus in libris
*Utque Syracusio præstita fauce poeta,
Sic anima laqueis sit via clausa tue.*

Hic etenim inconfutro putat Ovidium de Empe-
docle loquutum; merito à Jacobo Bonanno in
Syrac. illustr. lib. 2. pag. 247. & 285. rejectus,
nam tum Bergomenis, tum Opmeerus contra
omnium mentem, ac sine aliquo rationis fulci-
mento scripsere. Studiis additus noster Empe-
docles Parmenidem audivit, ex Suida tom. 1. pag.
889. quod ex ætatis diversitate haud consistero
videtur Vossio de *Poetis Græcis cap. 6. pag. 33. &
35.* Alii Xenophanis, alii Telaugis Pythagoræ
filii, alii Anasagoræ, alii Archita, alii tandem
Pythagoræ discipulum fuisse patant, ut videre
est apud Suidam cit. Læcium in *vita Empedo-
clis, & in vita Pythagoræ, Jamblicum de vita Py-
thagoræ cap. 23. & 36.* Gyraldum *dist. 3. de Poe-
tar. hist. pag. 98.* Vossium de *hist. Græc. lib. 4. cap.
2. pag. 437. de Poetis loc. cit. & de Philosophia
cap. 11. §. 15. pag. 84.* Leonardum Cozzandum
de *magisterio antiq. Philosophor. lib. 5. cap. 3. pag.
322.* Telaugem audivisse etiam scribit Eusebius
lib. 10. *præp. Evang. cap. 3.* Theodoretus lib. 2.
de *curat. græc. effect. & Tzetzæ hist. chil. 1. c. 53.*
sed ex Cozzando cit. Pythagoram, vel Telaugem,
vel ex Pythagoræ aliquem audivisse, patet ar-
gumento nectempyschosis, hoc est transmigra-
tionalis animarum, cui fidem præstitit: ideoque ipse-
met Empedocles apud Læcium in *Philosofia-
tum in Vita Apollonii lib. 1. cap. 1.* *Ælianum de
animal. lib. 12. cap. 7.* aliquos cecinit:

*Ipse puer quandoque fui, quandoque puella,
Arbutum, & volucris, gradiasque per æquora
pisti.*

Vide Vossium de *Philosophorum vitis cap. 6. §. 38.*
pag. 42. qui ex his, & ex carminibus in laudem
Pythagoræ editis apud Porphyrium, & Jambli-
cum in *vita Pythagoræ*, inter Pythagoricos accen-
set. Hinc ex Hieronymo apud Hofmannum, omne
quod vivit, & movetur non edendum puta-
vit, sicut Pythagoras docuit: & præsertim à fa-

bis abstineendum dixit: ideoque apud Clem. Alex-
andrinum lib. 3. *strom.* carmen legitur:

*Par est quippe fabam, atque caput corrodere patris,
Quid Empedoclis est opinatur Vossius citatus
pag. 43. sanè, eodem Vossio teste, Empedoclis
nilul est apud Gellium lib. 4. cap. 11. Noct. Att.
Ter miseri, nolite fabas attingere manu.*

At subdit Vossius §. 39. Gellium sequutus, non
sine rationis soliditate, forsitan Pythagoram, &
Empedoclem de fabarum abstinentia symbolicè
loquutos, nempe, non à Fabis, sed à Veneris pro-
ludio abstinentum docuisse, Parmenidis imita-
torem, & ipsius æmulum in poematibus fuisse ex
Theophrasto, tradit Læcius: at Hermippus apud
eundem non Parmenidis, sed Xenophanis imita-
torem fuisse scripsit, postmodum Pythagoricos
congressum esse. Ex Anasagora, Læcio teste,
eouitiam, gravitatem, & habitus: ex Pytago-
ra verò, rationes de natura accepit. Fazellus de
reb. Sicul. dec. 1. lib. 6. cap. 1. pag. 134. ex eo Ana-
sagoram in vivis deducit, quod ea quæ de rerum
natura docuit, magna ex parte cum Anasagoræ
sententiis cohererent, id sanè certum, præstan-
tissimum Philosophum fuisse. Nec egregii ingenii
doctes inter Philoſophos limites contriuit, sed ad
alias etiam facultates procedit: ideoque Poetis
excelluit. Ex Neante Læcius tradit, Pythagori-
cos usque ad Philolaum, & Empedoclem, ad Ser-
monum communicationem admitti solitos: ubi
verò Empedocles poemata sua evulgare cepit,
edita in eisdem legem, ut verifications omnis inde
excluderetur: quod confirmat Gyraldus cit. p. 99.
Sed cum poematibus suis naturæ res cecinerit, à
multis verifications potius, quam poeta existima-
tur: adhuc enim sub iudice lis est, an inter Phi-
losophos, vel Poetas recensendus sit, ex Lætan-
tio lib. 2. *divin. inst. cap. 13.* Aristoteles sanè
Physicis potius quam Poetis addendum docet.
Hanc verò questionem etiam de Lucretio, Nicandro,
Hieronymo Fracastorio in *sibilo*, Arato, Man-
nilio, Jo: Pontano in *Vrania*, Hesiodo, et Virgi-
lio in *Georgicis*, exagitant multi, quos inter Poe-
tas excipiendos dubitant. De hac re consule Pau-
lum Benium in *Poet. Aristoteles cap. 1. par. 9. à n.
77.* Magium, Robertellum, Riccobonum, Min-
turtum *art. poet. lib. 1. & alios qui lib. 1. Poetæ
Aristotelis explanant: eruditiss. Hyacinthum
Gimnam in Elogiis Academ. Rossian. par. 2. pag.
50. & præcipue de nostro Empedocle, longam
instituit dissertationem Patricius in *poet. Acad.
diss. lib. 7. per totum*, qui inter Poetas recensend-
um putat, ac Homero præferendum. Inter illu-
stiores Poetas Empedoclem exceperit Quintilia-
nus, Horatius, Dionysius Halicarnassicus, Strabo,
Pintarchus, & Sextus apud Patricium cit. quibus
addo Ciceronem lib. 1. de *oratore*, qui Empedoclis
opus de rerum natura, egregium poema vocat: &
in *lido amicitia*, carminibus varicinas tradit, Gy-
raldus cit. Vossius de *Poetis Græcis cap. 6. pag. 12.*
& Laurentius Crassus de *Poetis Græcis pag. 182.*
inter Poetas ascribunt. Poetam & quidem Ho-
mericum fuisse testis est Aristoteles de *Poetis*, qui
& acutus in dicendo, translationibus, cæterisque
poet.*

poeticis figuris refertum fuisse addit apud Laertium cit. & apud Abrahamum Graviuum de *historia Philosophica lib. 2. cap. 11. pag. 180.* Ingenii excellentia Rhetoricæ artem adiuvenit ex Aristotele in *Sophista* apud Laertium tum in *Vita Empedocles*, cum in *Vita Zenonis Eleatis*, Quintiliano *inst. orat. lib. 3. cap. 1.* Suida in *Zenone*, Polydoro Virgilio de *ver. lavent. lib. 1. cap. 13.* Sexto Empirico *lib. 8. contra Mathem.* Vossio de *Rhetor. nat. & constit. cap. 9. pag. 61.* Francisco Patritio *Poet. dec. hist. lib. 1. pag. 72.* aliisque apud Vincentium Auriam in *Sicil. Inventrice cap. 8. §. 1. pag. 21.* & in *meis ad ipsum addit. loc. pag. 134.* ubi cum Bouanno Syrac. *Illust. lib. 2. pag. 306.* aliqua hujus artis tetigisse scripsimus, nam ejus perfectionis gloriam Coraci, & Tifæ Syracusanis debemus; quod ex Quintiliano cit. deducitur, qui Empedoclem aliquam circa Rhetoricam motu fuisse scribit. Fuit noster Empedocles Orator clarissimus, quem Gorgias Leontinus audivit, teste Laertio, Suida, & Patritio cit. Empedoclem etiam audierunt Corax, & Tifas prædicti, ex Patritio. Addit Corzandus cit. pag. 332. ab eo classeni oratorum nobilissimam originem duxisse. Fuit etiam Medicus egregius, ex Laertio, Cornelio Celso in *præf. Petro Castellano in vitis Illust. Medicor. pag. 44.* aliisque Doctissimos scripsit de Medicina libros; & Heraclede teste apud Laertium, Empedocles Pausaniz didicavit, quæ iste de Apno scripsit, quo eadaver ad triginta dies incorruptum servatur, ut ipsemet experimento probavit. Ex Galeno de *Hippocratis*, & Platonis decretis *lib. 9. cap. 5.* humanitate, & benignitate nuedebatur. Ob singularem verò medicam doctrinam tumidus, elatusque divinos honores, ambitionis studio, perquisivit, ut ex infra. diendis aperte pater, & omnia curare mala, & senectutis morbis se mederi jactabat, ex Tzetze loc. cit. Musices etiam fuit peritissimus, ideoque cit. Philippo Bergomeuse in *supplem. Chron. lib. 5.* Vossio de *Musica cap. 4. num. 16. pag. 45.* & Josepho Blancano in *Chronol. Mathem. pag. 42.* musicis modulis adoleverit animum composuit, qui urgente furore, patris sui interfecit, stricto jam ense, occisurus persequeretur. Jamblicus verò in *Vita Pythagora lib. 1. cap. 3. §. 1. pag. 110.* ait, quod Empedocles adolefcentem, quod patrem suum publico judicio, capitis supplicio dimississet, cantu fuentem placavit. Vide etiam Nicolaum Scythellum in *Vita Pythagora pag. 8.* qui addit in recensendis quoquo vellet concentu, sonoque hominum præcordiis, illusterrimum inter Pythagoricos inclarusse: & ex metallorum sonitu cudentium Fabricum, diapason, diapente, & diatessenon, proportionem, & organa musica haud paucâ, Tetacordum, Heptacordum, Monocordum, & Pentacordum constituisse, Magicis artibus operam dedit, quas ut ediceret multas peragrare regiones tradit Plinius *hist. nat. lib. 30. cap. 1.* in his autem discipulum, & spectatorem habuit Gorgiam, ut ait Laertius: ideoque nonnullis magicis potius, quam Philosophicis experimentis in sui admirationem omnes traxit. Futuras tem-

pestates prædicere solitus erat, quibus remedia objiciebat. Hinc cum Etelhis flantibus, fruges corrupteretur, asinos excotiarî jussit, faciliusque utribus, ipsos supra montium, collumque verticis constituit, quibus ventorum impetus fregit: inde Alexauemos, quod ventos arceret vocatus, ex Jamblico *lib. 1. cap. 28. pag. 128.* & Porphyrio in *Vita Pythagora pag. 19.* Colysaemon, idest ventorum inhibitor vocatur à Laertio cit. Suida *tom. 2. pag. 209.* & 890. Clemente Alexandrino *lib. 6. Strom.* aliisque: id verò magicæ arti adscribit Martinus del Rio *disquis. magic. lib. 2. quest. 9. pag. 57.* & Raynaudus in *Theolog. naturali diss. 4. qu. 4. artic. 2. num. 274.* At Hieron. Mercurialis *var. lect. lib. 4. cap. 14. pag. 94.* ait, hanc historiam multis parum fide dignam videri: verissimiliorem putat, ex Plutarcho *contra Colorem*, quod cum animadverteret gravem quendam, & pestiferum ausum per montium celsuram in campos emitti, eâ obstruâ, pestem, & sterilitatē ē loco avertit: quod etiam S. Gregorius infra citâdus, innuit, Petrus Castellanus in *Vitis Illustrium Medicorum pag. 44.* narrat, ventos sterilitatem minuit, extuclis circa montium angustias muris, avertille. Addit Gyraldus, quod ne dum ventos propulsavit, verum etiam aeris vicia depreffit: ideoque Inditum ipsi nomen Alexanemian. Hac de re, nimis elatè gloriatur, editis carminibus apud Laertium. Pestilentiam etiam, quæ multos in locos grassabatur, extenuavit, adhibito ignium suffitu, ut Plinius scribit *lib. 36. cap. 27.* Alibi etiâ severissimam extinxit pestem oculo quodam modo hiata, ē cuius corruptis visceribus insalubrem efflare austrum animadverit, teste Plutarcho de *curiositate*, & in *opuscul. contra Colorem.* Et Selinuntinorum civitate, ejusque agris aeris infamiam subtulit: nam in adiacentem amnem (ē quo noxiū alius exsalsabant, ac pestem intulerant) duorum fluviorum aquis non longè defluentibus derivatis, ex aquarum commixtione, pestis causam dilinquit habet Laertius, & Goliuz de *Sic. diss. pest. pag. 86.* & alibi Mathematicis disciplinis imbutum prædicat Faber de *Poetis Græcis par. 1. pag. 71.* Libero animo ornatum testatur Aristoteles apud Laertium, & ab omni prorsus dominandâ ambitione alienum: patris enim absolutissimum imperium, ab Agrigeninis sibi ultrò oblatum, constantissimè recusavit: ac vitæ tranquillitati regiones honores prætulit: immo apud cives æqualitatem sævari curavit, constituto trienniali magistratu mille hominum adeoq. cujuslibet ordinis vici in eum deferrentur, At simulacres semel conceptas, pertinacissimè exercebat: hinc exortum proverbium: *Empedoclis simulas*, ex Suida *pag. 890.* Gyrardo cit. & Manutio in *adagis pag. 93.* Sed gloriæ stimulis ætium nonnulli scribunt, ac divinos honores sibi deferri curavit: ideoq. auream coronam in capite, Delphicas coronas in manibus, calceosque æreos in pedibus gestare solitus: purpurâ, ac aureo stropho indutus, comâq. proluxa, tumide in civitatibus deambulans, plausus, ac divinitatis honores aucupare contendebat, ut inter alios scribunt Suidas *tom. 1. pag.*

309. & 889. *Helianus var. histor. lib. 12. cap. 33.* Gyraldus, Patricius, Faber, Hefychius, & Laetius, qui cum Hefychio addidit eadem causam, multas puellas, elargita dote, nuptui tradidisse. Ipseque Empedocles divinum nomen usurpasse, pater ex suis carminibus apud Laetium cit. Philostratus etiam in *vita Apollonii lib. 8. cap. 3.* ait in capite purpuream victam gestasse, Diis affigi solitam: eoque signo Græcia urbes perambulans, hymnos concinnabat, in quibus Deum se futurum jactabat. Sed in his carminibus:

*At cur infesto his tamquam magnam quid agatur,
Mortales à me si homines perantur abunde,*

Empedoclem defendit Sextus Empiricus *cap. 17. contra Mathematicos*; ubi ait, hæc scripsisse non arrogantia dementis, sed ex mentis candore, utpote, qui ob sapientiam magis se, quam alios, Deo accedere videretur. Et profecto virum egregium, doctrinâ præclarissimum laudibus extolunt scriptores innumeri: inter quos non prætermittendus Lucretius, qui de Siciliâ scribens l. 1. ait:

*Nil tamen hoc habuisse Viro præclarus in se,
Nec sanctum magis, & mirum, clarumque videtur:
Carmina quin etiam divini pectoris ejus
Vociferantur, & exponant præclariora reperta,
Ut vix humana videantur super creatus.*

In olympico pulvere decertare ipsi placuit: cum autem semel equestri certamine victor discessisset, (olympiade 71. ann. 1. ex Vossio de *Poetis Græcis cap. 4. pag. 26.*) bovem myrtha, thure, aliisque aromaticis condidit, ut illis distribueret, qui sibi de victoria gratulabantur, ut ex Athenæo *lib. 1. cap. 3. pag. 3.* Cælio Rodig. *lect. ant. lib. 19. cap. 7.* habemus: Laetius verò, & Philostratus in *vita Apollonii lib. 1. cap. 1.* ex melle, & farina compositum opinantur. Cum enim Pythagoræ vestigia scèraretur ab animalium nece, abhorrebat: ideoque carminibus suis, apud Plutarchum de *superstitione*, eos reprehendit, qui animalia sacrificant, quos versus citat Origenes *lib. 5. contra Celsum*. Addit & Laetius, quod cum ad olympia progrediretur omnium obtutus in se attrahebat: nec de alio tanta, quanta de Empedocle colloquebantur. De ejus morte multæ scriptorum opiniones, quas retulit Laetius: aliqui etenim volunt, quod ut aliquorum odium declinaret, & Siciliâ in Peloponnesum digressus, ibi decesserit. Alii, quod cum artificiorum suorum virtute, mulierem jam defunctam ad vitam revocasset (quod vel fabulam putandum, vel magicis artibus tribuendum) in comparabilem assequutus gloriam, sacrificium instituit in campis Pisanae. Convocatis itaque ad convivium amicis, ac absoluto sacrificio, cum omnes recessissent, ut sub arborum umbris quieti indulgerent, ipse in eodem sacrificii loco permansit: sed crastina die cum questum non invenissent, servorum unus retulit, quod instante noctis medio, vocem, Empedoclem vocantem, audivit: surgensque neminem vidit præter lumen caeleste, ac sacularum splendorem. Stupentibus omnibus, randem concubuisse tradunt, eo in loco divinos honores Empedocli, tanquam Numini, constituendos. Hæc scribit Hefychius de *his, qui traditionis samâ cla-*

rere. Aliis autem placet, quod cum Pantheam Agrigentina mulierem, à Medicis destitutam, sanitati restituisse, immortalem sibi famam comparavit, & ut conceptam opinionem firmaret, sacrificium obtulit: ante Solis ortum Ætnam ascendit, in ejusque crateres sese conjecit: ut cum amplius non appareret, crederent omnes, inter Deos relatum: sed cum ignis ænem igne calceamentum evomisset, hoc ipsius ambitionis studium, ac temeritatem detexit. Alii opinantur, Messanam profectum, & in itinere lapsum è curru, fractâ crure, morbum lethalem contraxisse, ac apud Megaram sepulturæ traditum fuisse: ita etiam, Hefychius, & Neantes Ciryceus apud Crasium in *hist. Poet. Græc. p. 183.* & Fæll. cit. & hanc etiam opinionem Placidius Alcina in *not. Messanae par. 1. pag. 160.* amplexus est. Democritus scribit, se ipsum laqueo suspensisse: & Teleuges, senio confectum in mare lapsum obisse. Diodorus Ephesus ait, Empedoclem tragicâ eloquentiâ, & vestium gravitate Anaximandrum imitatum: ac liberatis Siliuntinis, pestifero morbo laborantibus, ut supra exposui, dum hi ex gaudio epularentur, supervenit Empedocles, cui omnes benefici memores, divinos honores tribuere non dubitarunt: hinc ut inanis divinitatis opinionem roboraret, in Ætnæ flammis se injecit. Quamvis autem opinionem hanc, quod extimulante divinitatis studio in Ætnæ voragine se conjecisset, Timæus apud Laetium, Strabonem *lib. 6.* & Faber etc. fabulam putent: artamen vulgarissima est opinio, quam innumeri scriptores testantur, & ut alios prætermittam, hoc scripsere Suidas *tom. 1. pag. 309.* & 890. Gyraldus *dial. 3. de poet. hist. pag. 99.* Lucianus in *dial. Menippi & Ææi*, in *leontemulippo*, & alibi, Ovidius in *lib. Claudianus in Paneg. Metalli Theodori*, Laet. Firmianus *divin. instit. lib. 3. cap. 18.* Horatius de *art. poet. v. 463.* S. Gregor. Nazianzenus *or. 3. contra Julianum*, Tertullianus in *apolog. cap. 50. pag. 224.* de Pallio *cap. 4. pag. 24.* & *lib. ad Martyres cap. 4. pag. 337.* Lud. la Cerdâ in eisdem Tertulliani locis *pag. 35. num. 191.* & *pag. 227. num. 1090.* & post alios Lex Civilis ff. de *injuria rupto Test. l. si quis filio*, §. *quod si quis*. Sed non recte eam opinionem illam, quæ mihi maxime ardet, à M. Ant. Sabellico *en. lib. 1.* relatum, apud Beyrincæ Theatr. *Vita humana tom. 1. v. alacritas pag. 189.* Matthæo Silvagio de *trib. Peregrin. cap. 43. pag. 158.* & non longè diversè narratam à Josepho Carnilivario *hist. Sicil. lib. 2. pag. 187.* Christ. Scannellio *Chra. Sicil. Bonifilio lib. Sicil. par. 1. lib. 1. pag. 30.* aliisque nempe, quod cum doctrinâ intratissimum Ætneorum incendiorum arcana propriis examinare exoptaret, æneis calceamentis munitus, ut cinerum favorem perferret, usque ad montis hiatum ascendit: & cum incantè ulterius philosophando procederet, in flammarum gurgite, lapsus est: ejusque casum calceamentum ab incendiis vi rejectum, detexit. Hoc autem firmari ex eo potest, quod Fazellus *dec. 1. de reb. Siciliæ lib. 2. cap. 1. pag. 57.* Antonius Philotheus in *Ætneæ topographia*, & Vincendus Maria Cimarelli in *opul.*

resol. cap. 11. pag. 99. testatur, quod in tertia. Aetate regio in aetate vedigia in vetuli lini fornicis lateritium spectatur, quod a Cataneis abas, Tageris Philosophi nominatur; siquidem apud ipsos viget dicta a maioribus fama, hanc Empedoclem ex testudine opere gliculam construxisse, ad explorandas Aetnei incendii causas. Flavio viri vixisse ait annos 77. Aristoteles 65. alii vero 109. ut habemus ex Laetio, qui floruisse scribit olympiade 84. nemp ante orbem inauratum ann. 449. Claret ex Eusebio in Chron. olymp. 81. & 86. Philippus Bergomensis cit. ante Christi Domini adventum ann. 439. collocat Maurolycus *hisl. Sicil. pag. 27. an. 454.* a paulo post ante annos 425. defunctum dicit, quod & sequitur Bonifilius *par. 1. lib. 1. pag. 48.* Reina vero not. *Meslin. par. 1. pag. 160.* annos 433. Joann. Bap. Riccioli in *Chron. Refor. tom. 1. lib. 3. cap. 2. pag. 129. & tom. 2. Chron. 3. pag. 16. an. 444.* Fazellus ex Gellio *lib. 17. cap. 11.* vivisse putat aetate scilicet, qua Xerxes ab Atheniensibus juxta Salaminam fugatus est, & Babii ad Crenetum fluvium eadem occubere, ac M. Corinthus Romanum debellamus advenit. A. Fabro de poet. *Gracis par. 1. pag. 69.* etiam tempore Xerxis, an. 470. ante Christi nativitatem, & a Vossio de *philosophia cap. 11. §. 15. pag. 84.* sub Artaxerxe Longiniano collocatur. Ad tanti viri memoriam, qui Siciliam illustravit, teste Laetio, Statua constituta fuit Agrigenti: inde Romam translata, & ante Curiam collocata. Quae autem Empedocles scripsit, haec sunt.

De *Rerum natura Libri tres:* ex Suida *to. 1. pag. 890.* Franc. Patricio *poet. lib. 1. dec. hist. pag. 72.* qui testatur, quod opus hoc duo millia carminum continebat. De eo etia in Gyraldus de poet. *hisl. dial. 3. pag. 99.* Gelsnerus in *Biblioth. par. 1. 14.* Jamblicus in *vita Pythagorae cap. 29.* Scribit Fazellus cit. cum Goltzio, quod hujus operis fragmentum Florentiae servatur in Bibliotheca Medicea: immo observat Fazellus Aristotelem hos vidisse libros: quod liquido constat, tum quia cum ejus philosophia cohaerent, tum etiam quia multis in locis Empedocles carmina exhibet. Tullius vero *lib. 1. de Oratore*, hos Empedocles libros, egregia Poema vocat: idemque hujus operis meminit in *libro de amicitia*.

De *Explorationibus.* Hoc opus tria millia carminum continebant: teste Patricio cit. at Laetius & Capellanus, hoc, & supra relatum, quinque millia versuum comprehensa scribit. Athenaeus *lib. 1. cap. 3. pag. 610.* ex Dicarcho in olympico narrat, Cleomenem Rhapsodum, Empedocles Explicationes in olympicis ludis memoriter reddidisse.

De *Medicina versuum sexcentum,* ex Laetio, & Patricio. Lascaris apud Maurolycum *hisl. Sicil. lib. 1. pag. 21.* ait, opus hoc metro, & prosa scriptum: Suidas vero, oratione soluta.

Hymni naturales, ex Menaudro apud Gyraldum *cit. par. 99.* Gelsnero, & Patricio, qui *lib. 2. pag. 161.* Decorum laudes fuisse opinatur.

Expeditio Xerxis, sive Xerxis transitus, & in A-

polimem praximum, teste Laetio, Gelsnero, & Gravio in *hisl. philosophica lib. 2. cap. 11. pag. 130.* Has lucubraciones igni tradidit quaedam Empedocles sive soror, sive filia, ut ait Laetius: id ipsum narrat Gyraldus ex Aristotelis sententia in *libro de partib.* Sed Vossius de *hisl. Graecis lib. 4. cap. 2. pag. 437.* haud satis credit, consulas fuisse, cum Aristoteles earum meminerit, praesertim *scilicet. 21. probl. 22.*

Tragodia, ex Laetio, Gyraldo, Gelsnero, Patricio, & Gravio in *hisl. poet. Graec. pag. 182.* alii: quae et ex Hofmanno *lex. rom. 1. pag. 569.* ejus ex forore nepotis esse videntur. Morerius in *dict. tom. 1. pag. 1139.* etiam tradit, quod alii nepotis ejus esse putant.

Politica, ex Laetio.

Pythagora laudes carmine expressae, ex Jamblico in *vita Pythagorae cap. 25.* apud Gravium *cit. pag. 181.*

Opuscula XLIII. ex Laetio. Addit Suidas, quod alia multa scripsit.

Empedocles *Spbaria,* vel Demetrii Triclinii *senarii versibus ob eruditissimis citis casistigis, descripta.* Vetus est, & nunc primum in lucem edita ex Bibliotheca græcissima, & prudentissimi viri Jo: a S. Andrea. Luteri apud Fridericum Morellum, 1586. in 4. & ibidem latine 1587. in 4. At opus hoc, ait Vossius de *mathem. cap. 33. §. 10. pag. 150. & de Poetis Graecis cap. 6. pag. 33.* Hofmannus, & Morerius cit. postea. Demetrii censendum, quam Empedocles ex Agudio Menagio in *observ. ad lib. 9. Laetii n. 77.* non esse Empedocles ex eo pater, quod ejus Physica fuerunt heroica versus scripta, hic autem libellus jambis constat. Sed nostro Empedocles ascribit Jo: Frisius in *Biblioth. apud Jo: Cualterium in Chron. Chron. lib. 2. pag. 845.* qui Graecae in Bibliotheca verorum asservatum ait. Apud Laurentium Crassum in *hisl. poet. Graec. p. 440.* legitur, Quintum Septimium Florentem Empedocles opera traduxisse. Multa autem carmina nostri Empedocles passim occurrunt apud Græcos interpretes Physicorum Aristotelis, teste Gelsnero in *Biblioth. pag. 214.* Multa asseverant ab aliis, tum a Pachemero Philosopho in *Aristotelis Ethica,* & a Sophronio, in his, quae de *anima* edidit, & in primo *Physicorum* Aristotelis a simplicio, aliisque, testatur Gyraldus cit. Multa etiam invenies apud Laetium in *vita,* apud Aristotelem in *Poet. cap. 23. lib. 1. de anim. & anim.* Athenæum *lib. 7. cap. 3. pag. 334. lib. 8. cap. 17. pag. 365. lib. 10. cap. 6. pag. 423. & lib. 12. cap. 1. pag. 610.* Gellium *nostr. A. tic. lib. 4. cap. 11.* Jamblicum de *vita Pythagorae lib. 1. cap. 15.* Porphyrium de *vita Pythagorae pag. 20. & de anaro Nymphar. pag. 109.* Plutarchum in *opusculis* & aliis, Stobzum, seu verum Antonium, & Maximum in opete Stobaei *fr. 68. & 210.* Tiraquelum de *nobilis. cap. 31. num. 223.* & alios, quae si in unum quicquam colligeret, non dubio justum conficeret librum. Selecta quaedam Empedocles edidit H. Stephanus in *libro Poetis Philisophica,* Genevæ 1573. in 8. & pag. 17. Quaedam ejus Epigrammatum fragmenta citantur a Clemente Alexandrino

drino tum in *admon. ad Gentes*, tum in *stromat. lib. 2. & 4.* Theon Smyrnenus expositionem edidit eorum, quæ ad Platonis lectionem utilia sunt; nempe Platonis loca ad Mathesim pertinentia explicavit. Hoc opus latine versum, notisque illustratum didicit Ismael Bellidus, in quo multa commemorat ex Empedocle, teste Milliet in *encheiridion mathem. tom. 1. in tract. prom. pag. 30.* Multa ipsius opiniones, ac sententias adhuc superstites habebat, quas, ne amplius Empedoclis notitiæ turgescant, leges apud Laertium, Philostratum, Gyraldum, Suidam, Athenæum *lib. 8. cap. 17. pag. 365.* Origenem, Aristotelem, Ciceronem, Senecam nat. quæst. Plutarchum de placitis philosophor. & alibi, Galeum in *lib. Hippocratis de nat. hom. eorum. 1. & de semine cap. 3. & 4.* & in libro Galeno ascripto de historia philosophorum, Eusebium *lib. 1. præp. Evangel. cap. 5. Sex. Empiricum lib. 7. adæer. Mathem.* Clementem Alexandrinum *stromat. lib. 5. & 6.* Censorium de die natali *cap. 4. & 6.* Abrahamum Gravium *hisl. philosoph. lib. 2. cap. 24. 25. 26. & 27.* aliosque. Empedoclis doctrinam propugnat Plutarchus in *opusc. contra Colotem*, qui magnam divinitatem putat. Anaxagoræ præfere Empedoclem Aristoteles *1. Metaph. 1. Physicor. & 3. de Calo*, ut observat Corzandus *est. pag. 327.* qui addidit Empedoclis laudibus legendus Xanthi Lydi lib. 6. si extrat. Ex antiquis etiam Theophrastus librum proculle de Empedocle, teste Laertio *lib. 5. in Vita Theophrasti.* Hermachus Epistolæ *XXII. de Empedocle* scripsit, ex eodem *lib. 10. in Vita Epicuri.* Joseph Barberius in libro de miseria Poetar. *pa. 37. & 117.* Empedoclem restitutum se editurum promissit. Joannes Caramuel Empedoclis Philosophiam Lovanii exposuit, & typis tradere cogebat, ut ipsemet ait in *Critica philosoph. dissert. 5. metaph. num. 81 & 82. pag. 333.* ubi scribitur Empedoclem philosophiam, quem Lovanii jam ante multos annos scripsit, eadem primam occurrat occasio emissurus in lucem. Denique in Britannia Regiam Acalemiam florere restatur Joannes Baptista Pacichellus in *epist. erud. 16. 1. pag. 288. & in notis triner. par. 1. pag. 389.* cuius alumni Empedoclei vocantur.

EMPEDOCLES alter Agrigentinus, sive Empedocles prædicti Avus ex Laertio in *Vita Empedoclis* (qui Timæum, & Heraclidem adducit) Pazzello de rebus Siculis *dec. 1. lib. 6. cap. 1. pag. 236.* Christophoro Scobar de Agrigento *cap. 11. pa. 13. & Petro Castellano in citis illust. Medicor. pa. 44.* sive ex sorore nepos, ex Suida *tom. 1. dist. pag. 889.* Gyraldo de Poetar. *hisl. dil. 3. pa. 99.* Lascari apud Maurolycum *hisl. Sicil. lib. 1. pa. 21.* Laurentio Crasso in *hisl. Poetar. Græcor. pa. 183.* Matthæo Silvagio de tribus Peregrinis *cap. 46. pag. 171.* Leandro Alberto in *Insulis pag. 54.* sive tandem ex filia nepos, ex Gaisnero in *Biblioth. p. 214.* Vir fuit, teste eodem Laertio, insignis etiam in olympico pulvere victoriam accepit olymp. 71. Ex Pazzello non modo Philosophus egregius, verum etiam & Tragicus Poeta fuit eximius. Golezius de *Sicil. hist. poster. pa. 89.* etiam eloquentia, ac militari virtute clarissus tradit. Visit olymp. 71.

nempe ann. 491. ante Christi Domini adventum. Scriptis ex Suida, Gyraldo, aliisque supra citatis *Tragœdiaz XXIV.*

EMPEDOTIMUS Syracusanus Philosophus, teste Clemente Alexandrino *stromat. lib. 1.* quem sequitur Jacobus Bonannus *Syrac. illust. lib. 2. pag. 317.* Inanis gloriæ studiosus cupidissime curavit, ut se Deum crederent. Hinc turba prædicere audebat, & in penitissimis terræ latebris delectabatur, ut hominum æstimationem aucuparet: ideoque à S. Gregorio Nazianzeno *orat. 3. contra Julianum* merito irridetur. De eo etiam Julianus Apostata in *saturnalibus*, & Elias Cretensis *comment. in orat. 3. S. Gregor. Nazianz. pag. 405.* Vixit ex Bonanno citato, eodè ævo ac Pythagoras, vel paulò post, circa olymp. 76. ante Domini adventum ann. 496. Scriptis ex Suida *tom. 12. pag. 891.*

De Physica ascultatione.

ENZUS, sive ENTIUS, à nonnullis Henricus vocatus, Germanicè Encius dictus ex Carolo Sigonio de Regno Italia *lib. 18. ann. 1239.* Frederici II. Imperatoris, & Siciliæ Regis filius notus. Siculus fuit Poeta ex Jo: Vingtismillio in *indice Poetar. Siculor.* quem suo de Poetis Siculis libro præfixit, quem laqueit Hieronymus Ragusi in *Elogiis Siculorum pag. 110. & in Sicil. Biblioth. veter. pag. 107.* quod etiam tradunt Joan. Andreas Geualdus, & Alexander Vellutellus, qui carmen Francisci Petraræ in *triumpho amoris cap. 4.*

E i Sicilian, che furono già primi,

expendentes, inter primos Siculos, qui Etrusci numeris carmina edidit, Entium collocant. Nos ambigendum puto Panormitanum fuisse, cum, incomptum sit, Fredericum Entii Patrem Regiæ Maestatis solum Panormi constituisse, ut ostendi in observationibus ad Sicil. Invenimus Vincti *cap. 9. pag. 55. pag. 151.* Lucis usum accepit anno 1225. ex Augustino Inveges *tom. 3. anal. Panorm. p. 557.* Adolescens cum Frederico patre inter bellorum turbines, Italiam tunc devastantem divexantes, fuit à teneris annis involutus nam in ipso ætatis flore ad Friderici nutum Sardinia partem suo subegit imperio an. 1239. Sardinia Regem constituit Fredericus, & Regiæ Coronæ insignitum voluit eodem anno, ex Sigondo *loc. cit. & Inveges pag. 557. & 595.* vel anno 1238. ex Bzovio *ad an. 1238. num. 6. pag. 444.* Ut Hieronymus Surica *lib. 5. anal. cap. 61. pag. 471. & 482.* & Rocoelus Pirrus in *Chronol. Regum Sicilia pag. 49.* tradunt, regiâ redimitus est coronâ, ut ab ea snitula Januenses, Pisanorum precibus, expelleret. At hoc Gregorio IX. Sum. Pontifici minis displicuit, qui Sardiniam Ecclesiæ juris esse contendebat. Immo quia Entius patris sui fortissimi propagabat, & Romanæ Ecclesiæ patrimonium bellico furore vexabat, ipsâ ecclesiastico anathemate percussit, ut habemus ex Riccardo à S. Germano in *Chron. apud Ughellum tom. 3. Italia sacra p. 1033.* & Inveges *cit. p. 598.* Anno 1246. viginti Triemium classem, quatuordecim Naves aggreffus, strenue pugnavit, ac vicit; & in suam potestatem supra XX. Triemes, duos S. R. E. Cardinales,

dinales, aliosque Ecclesiarum Praefules relegit, Romanam accersitos ad Concilium contra Fridericum à Gregorio IX. convocatum; quod aliquantulum diversè narrat Riccardus citatus, Sigonius de Regno Italiae lib. 18. an. 1240. Fazellus dec. 2. de reb. Siculis lib. 8. cap. 2. pag. 480. Bzovius an. 1240. n. 2. pag. 456. Maurolycus hist. Sicil. lib. 3. pag. 116. Abbas Pirrus in Chronol. Regum Sicil. pag. 49. Collennecius hist. Neapol. lib. 4. pag. 85. Iaveges cit. pag. 601. & 602. alique. Post nonnullas nunc secundas, nunc adversas belli vires, tandem anno 1249. mensis Maio ex Jo: Villano lib. 6. cap. 38. pag. 147. vel ex Sigonio cit. 28. Augusti, inito conflictu, juxta Medonam, inter S. sedis Legatem, Bononiensium copias instructum, & Entii aciem, tandem Entius victus, & captus est, una cum CC. Militum, ut præcitat scriptores, alique multi testantur. Bononium deductus jucundum simul, ac triste fuit spectaculum fecit, teste Sigonio cit. qui ait: *Hic obvium effusa civitas victoriam egregiam gratulari, ac nobilissimam captivorum ingentem numerum admirari. inter quos eminebat Rex Henricus quippe maximus, ac potentissimus eo tempore Regis, atque Imperatoris filius, & cum dignitate sua, tum aetate, ac formâ conspicendus. nam non dum viginti annorum ætatis annos attigebat, & specie oris, ac pulchritudine corporis omnes eo tempore longè homines superabat, Ex quo in maxima Civitatis lætitia, misericordia quoque plerisque afflicte præcellens juvenis fortuna quadam angebat. Carceri mancipatus noster Entius, habito à Bononiensibus consilio, lege sancitum est, ne ullo unquam tempore Entium libertate donarent, & usque ad vicem extrema artificissimam in custodia publico sumptu aleretur, ut addit Sigonius cit. Rei conficius Fridericus, nunc missis, nunc promissis Bononienses urgere non cessavit, ut Entium restituerent. Profula Friderici promissa extant apud Sigonium cit. & quibus flagrantissimum Friderici amorem erga Entium facile deducitur, sed tantum abusive vinctulis solvi Entium, ut arctiori carceri alitissimum, immò teste Recordano Malaspina in antiq. hist. Florent. cap. 140. p. 126. Villano, & Pirro cit. ferreâ inclusum caveâ Bononiensibus voluere. Hinc ut Bzovius ait, an. 1250. n. 12. pag. 556. Fridericus, desperatâ filii libertate, ex nimia pristina morbum contraxit, ac paulo post extrema clausit. Nonnulli verò trahunt, quòd dum ad ultionem exercitum comparabat, decessit anno 1250. Sed defuncto Friderico mitiores erga Entium fuisse Bononienses ex eo deducimus, quòd ut observat Franciscus Scotus in *Itiner. Italiae* par. 1. pag. 176. ad Entij carcerem ades extruxere magnificientissimas contra S. Petros Ecclesiam, ibique 23. traduxit annos, ac regio sumptu splendide usque ad mortem pertinebat. Hinc ante mortis diem testamentum, & codicillos condidit, ex Joanne Antonio Bualdo, seu verius Ovidio Montalbano in *Biblioth. Bonon.* pag. 188. Obiit Entius anno 1271. ex Recordano Malaspina cit. sa. 127. p. 191. An. 1272. mensis Martio ex Petro cit. Inveges cit. pag. 624. & 636. & Britio an. par. 3. tom. 2. an. 1249. pag.*

134. Ex Jo: Maria de Crescimbeni in *hist. vulg. Poet.* lib. 4. pag. 266. an. 1271. Ex Jo: Bap. Riccio in *Chropul. Refor. rom.* 4. indic. 2. pag. 223. anno 1276. à Bononiensibus captus, anno captivitatis suæ 23. obiit idibus Maii anno 1508. ac non cõsonat annorum ratio. Addit Riccio filius ex eo deducta familia Bentivola. Entii Corpus magnifico tumulo clausum, jacet Bononiz in Ecclesia S. Dominici ex Petro cit. Scotus cit. pag. 178. & Jo: Bap. Pacichello in *suis itineribus* par. 3. pag. 629. Fuit Entius literis apprime excultus, & una cum Friderico patre inter primos, qui iralicas Musas excitarunt, & excoluerunt, ut ex præcitat Jo: Andrea Cesualdo, & Alexandro Vellutello supra diximus: quibus etiam addo Petrum Bembum in *prosis* lib. 2. Nicolaum Francum in *Petrarchista* pag. 19. Vincentium Aurium in *epistola ad lectorem in calce tom. 1. poet. D. Joannis Baptiste de Indire* pag. 478. & Petrum Franc. Giambullari in *Gello* pag. 61. De ejus poeti etiam Torquatus Tallus disc. de *Poem. Heroico* pag. 74. Comes Fridericus Ubaldinus in *prosa*, ad *poet. Petrarcho*, & tractatum eruditum moralium Roberti Regis, editum Romæ an. 1642, qui ait anatorias cantiones cecinisse, ut etiam affirmant Ant. Milcetola in libro *Gabinetto delle Muse* pag. 25. Jo: Caramei in *Rhythmica arte*. 8. pag. 104. qui mendozè Laurètium vocat, & Jo: Marius de Crescimbeni in *hist. vulg. Poet.* lib. 2. pag. 84. & 118. lib. 4. pag. 266. Leo Allatius in *Indice Poetarum*, quorum poetica monumenta in Bibliothecis Vaticana, Chisiana, & Barberina servari testatur, editum in libro *Antiquorum Poetarum* pag. 48. & seq. in ipso nostro Entium collocat, cujus poetæ mata edere promittebat, una cum aliis, in libris subsequentiis Poetarum Antiquorum; sed morte præventus promissa solvere haud potuit: hinc nostri Entii poemata in prædictis Bibliothecis, vel in ipsarum aliquæ delitescent m. ss. Extat tantummodo edita italice.

Canzone. in libro *inscripto*, Sonetti, & *Canzoni di diversi antichi Autori Toscani*, in Firenze per l'Eredi di Filippo di Giunta 1577. in 8. Hanc Petrus Bembus *prosis* lib. 3. Antonius Minurnus in *suæ Poetica* lib. 3. pag. 192. 156. & 218. & 231. Mantizius de Gregorio in *Resario Poet.* 500. pag. 327. Crescimbeni in *hist. cit.* pag. 12. & in *comment. tom. 1.* pag. 393. citant, ac aliqua ejus carmina exhibebunt. Canticum etiam Entii meminit Jo: Georgius Triflinus in *dialogo*, quem inscripsit *Il Castellano* pag. 49.

EPICHARMUS celeberrimus Poeta. De Epicharmo amplissima, doctior; mihi paratur sylva; ideoq; ut cultiorem reddam, multa rescera, multa; expolire oportet. Tum de hujus Poetæ patria, tum an plures sint Epicharmi contendunt scriptores. Quòd plures fuerint, non solius Fazelli dec. 2. de *rebus Siculis* lib. 4. cap. 1. pag. 102. & Vinc. Mirabelli Syrac. *antiq. par.* 2. pag. 114. opinio fuit, qui duos fuisse putarunt, ut ipsis obijerit Bonannus lib. 2. Syrac. *Illustr.* pag. 262. nam, teste Cyraldo *diab. 6. de poet. hist.* pag. 247. alii hanc sententiam amplexi sunt, inter quos adscribendi

pendi Gēfnerus in *Biblioth.* pag. 215. & 216. Tiraquellus de *nobil.* cap. 31. pag. 273. Hieronymus Columna in *Ennii fragment.* pag. 274. aliiq; Immo Fazellus, non duos, ut putavit Bonannus, sed tres fuisse, Epicharmi nomine insignitos prodit; unus nempe Cous Syracusarum incolā, de quo dec. 1. l. 4. cap. 1. pa. 102. alter Megarensis cuius meminit dec. 1. l. 3. cap. 4. pa. 79. tertius ex oppido Castrī, de quo dec. 1. l. 10. cap. 1. pag. 212. Sed cit. Bonannus unum Epicharmum fuisse firmat, qui & Philosophus, Medicus, & Poeta fuit, quod ex his, quae infra exponam, liquidō patet. Gualterius etiam in *animad. ad tabul. Sicil.* pag. 33. n. 112, unum tantummodo existisse Epicharmum opinatur. Nec de patria Epicharmi minor scriptorum contentio, ex qua multipliciter Epicharmorum orta, non ambigendum puto. Plutarchus apud Bonannum cit. ait quod vel Cous, vel Siculus fuit; ex quo eundem fuisse animadvertimus Epicharmi, quam alii Coum, alii Siculum volunt. Diogenes Laertius lib. 8. in *vita Epicharmi* tradit, quod fuit Cous, ac trimetris ē Sicilia profectus Megaram pervenit, indeq; syracusas digressus est. Abrahamus Cravius in *hisl. philosophica* lib. 2. cap. 10. pa. 174. Coum putat ex Laertio, cum Megarensibus, & Syraculis diversatum, ex Jamblichō in *vita Pythagorae* cap. 36. & ult. Ex his patet, quod Epicharmus Cous dictus, idem sit, quem Megarensē, & Syraculanum dicunt. Ad idem Laertius carmen. Epicharmi statim adiectum exscribit, in quo Syracusanus proclamatur: & Thomas Aldobrandinus in *Annot. ad Laertium* pa. 118. ipsum expendens ait, quod Epicharmum omnes ferē Siculū & Syraculanum dicunt; quidam verō Coum. Diomedes lib. 3. *Gramm.* Gualterius *animad. ad tabul. Sicil.* pa. 33. Alcentius *comm. in Horatii Poet.* in illud: *aut agitur in seculis*, & Faber, de *Poetis Graecis* par. 1. pa. 73. volunt quod Epicharmus in exiliū pulsus à Hierone tyranno in Coum insulam, ibi comœdiam adjuverit, quae ab ea insula nomen accepit: ideoq; ex hoc orta opinio quod Cous fuerit, Scriptis tradidit Suidas *tom. 1. pa. 103.* quod in Co insula natus, in Siciliam cum Cadmo advenit; additq; quod alii Samum, alii Siculum Megarensē volunt: sed ipsemet Suidas locis usuram accepisse credit vel Syraculis, vel Castrī in Sicilia. Ex his clarē evanescere puto multiplicitas Epicharmorum, nam ex varietate opinionū de ejus patria plures fuisse Epicharmos falsē putarunt nonnulli ex recentioribus: sed inter vetustiores scriptores haud aliquem video, qui hanc multipliciter admitteret: ut etiam perpendit Bonannus cit. pa. 263. sed exclusā Co, (nam ut dixi ibi exul comœdiam invenit, ex qua celeberrimum sibi nomen comparavit) vel fuerit Megarensis, ut aliquibus placet, quos suppresso nomine citat Suidas, ut etiam voluere Aristoteles in *poetica.* Fazellus dec. 1. lib. 3. cap. 4. pag. 79. & Goltzius *hisl. post. Sicil.* pag. 89. Vel fuerit ex urbe Craſto, ut scribit Suidas cit. Stephanus de *urbib. v. Craſtus*, Lascaris apud Maurolycum *hisl. Sicil.* lib. 1. pag. 19. Neanthes apud Hieron. *Columnam in fragment. Ennii* pag. 273. Franciscus

Flacomius in *scelide scilicet* 3. pa. 36. & Carolus Stephanus *diff.* pag. 750. Vel tandem fuerit Syracusanus ex Athenzo lib. 15. cap. 16. pag. 698. Cafaubono in *Athen.* lib. 3. cap. 14. pa. 180. Theocrito in *epigrammate*, quod Epicharmi statim adfixit. Columella de *re rustica* lib. 8. cap. 3. pa. 498. Auctore epigrammatis apud Laertium cit. & in *Anthologia*, Bonanno in *Syrac. illustr.* lib. 2. pa. 264. Mirabella in *Syrac.* par. 2. pa. 114. Oct. Cactano in *animad.* ad *tom. 2. Sanctor. Sienlor.* pa. 43. 1. aut. Craſto *hisl. poet. Graec.* pa. 184. Hofmanno *lex. 10. 2. pa. 405.* Morerio *diff. tom. 2. p. 1141.* aliisque innumeris; optimo jure Siculus adscribimus: ac Siculum voluere Cicero in *epist. ad Atticum* lib. 1. *epist.* 17. & *Tuscul.* lib. 1. Aristoteles *poet.* Horatius l. 2. ep. 1. v. 58. Hyginus in *fabulis* n. 277. Athenaeus lib. 8. cap. 16. pa. 363. Cafaubonus in *enimem* lib. 3. cap. 13. pa. 176. Voſſius de *poet. Graec.* cap. 6. pa. 33. Scaliger *poet. lib. 1. cap. 5. pa. 24.* Angelus Roccha in *Biblioth. Vatic.* qui inscriptionem ejusdem Bibliothecae adducit, Hieronymus Columna in *Ennium* pa. 273. Paulus Beni in *Aristot. poet.* cap. 1. par. 17. num. 114. pa. 93. Faber cit. Leonardus Cozzandus de *magist. antiquor. philosoph.* lib. 4. cap. 1. pa. 300. Morerius *tom. 1. diff.* pa. 1147. Carolus Stephanus in *diff.* pa. 883. aliisque. Sed lapsam quisque omnino existimabit Josephum Carnilivarium in *descript. Sicil.* lib. 2. pa. 252. qui Himerensem voluit, quod apud alium non leges. Epicharmus itaque Elothalem habuit patrem ex Laertio lib. 8. in *vita Pythagorae*, & in *vita Epicharmi*, quem Mirabella cit. mendose vocat Elotham. Attamen Suidas Epicharmum Tityri, vel Chimari, & Sicidia filium opinatur. Metrodoro patre natum putat Jamblicus de *vita Pythagorae* lib. 1. cap. 34. pa. 202. Ex Achille verō originem traxisse auctorem habeo Ptolomaeum. Hephæſtionem apud Photium in *Biblioth. cod. 190. pa. 474.* Literarum studiis addictus, Pythagoram audivit, teste Laertio cit. Plutarcho in *Numa*, & Leonardo Cozzando *loco cit.* aliosque ex recentioribus: ideoque Pythagoras, ut ait Laertius in *vita Pythagorae* opus edidit Elotialis nomine inscriptum, ex Epicharmo patre. Jamblicus de *vita Pythagorae* cap. 36. pa. 220. etſi ex discipulis, & auditoribus ejus fuisse concedat, non autem ex viroto congregacione putat. Thomas de Pinedo in *Breviario auctorum*, quos ad testimonium vocat Stephanus pa. 762. contra Voſſium de *poetis Graecis* cap. 6. pa. 33. opinatur, Epicharmum Poetam, alium fuisse ab Epicharmo Philosopho. Sed eundem esse, ne dum Voſſius, verum etiam penē omnes, quos hic adducimus auctores, id ipsum tradunt, inter quos non ultimus Plutarchus in *Numa*, & Cicero l. 1. *Tusc.* qui acutū appellat Poetam, ejusque sententiam detulit etiam l. 1. *epist. ad Attic.* Medicæ facultati etiam operam dedit, at doctrinā insigniter excultus claruit; multaque de ea scripsit, ut infra notabimus. Hieronem etiam Syracusarum Regem audivit, ex Columella lib. 1. de *re rustica* cap. 1. quod de rebus agrariis intelligendum, quibus Hiero mirifice tenebatur, ut habet Bonannus cit. pa. 265. 334. & 335. Immo

Re-

Regis intonas *Enchiridion* fuit, ut innoteſcit ex Pausania apud Bozmannum *cit. pa. 335*. Attamen præclariorē à poeti gloriam accepit, quā excellere viſus eſt, ac magna cum nominis celebritate doctrinā, ac cultiori lingua multa ececinat, ex commentis Theocriti apud Joannem Vigiatiunium de poet. Bucol. Sicul. *pa. 151*. & Jamblico in vita Pythagoræ *cap. 34*. Hac in facultate ita profecit, ut ingenij acuminē ſupra cæteros clarus, Comœdiam adiuverit, cum in Co inſula exularet, quā ab inſulz nomine dictam voluerit, ut ait Diomedes lib. 3. *Gramm. Scalig. lib. 1. poet. cap. 5. pa. 24. & 25*. aliique. Quod autem Epicharmus tribuenda huius invocationis gloria, innoverunt habeo ſcriptores: pro quolibet ſine Theocritus in *epigramm. Ariſtoteles poet. cap. 1. & cap. 2*. (ubi de ipſi ſocium ad dir. Formam) ipſumque commentatores. Suidas *tom. 1. pa. 1033*. Gyrallus *cit. pa. 247*. Franc. Patritius *Poet. dec. hiſt. lib. 1. pa. 64. & 65*, ubi ait primam Syracuſi recitaſſe comœdias Olymp. 52. & iterum in decad. *diſp. lib. 2. pa. 56*. in Sicilia comœdiā adinvenſiſſe ſcribit: Jacobus Mazzonus in *deſenſ. Damis lib. 2. cap. 26. pa. 915*. aliique, præſertim ex noſtris Siculi, quos videliſ in *Sicilia Inventrice* Vincentij Auria *cap. 10. 9. 1. pa. 37. & ſeq.* & in meis ad ipſum obſervationibus *pag. 157*. Non inventionem tantum, comœdiæ verum etiam, & ejus nobilitatem, cultum, ac progreſſus Epicharmo, & Formo deberi fatetur Scaliger *cit. lib. 1. cap. 7. pag. 3*. inter auctores, à quibus accepit Plautus, Epicharmum collocat. Magnetem etiam comicum veruſſimum noſtri Epicharmi diſcipulum fuiſſe ſcribit Suidas *tom. 2. pa. 77*. Patritius *Poet. dec. hiſt. lib. 1. pag. 66*. aliique & cum ab eo excepiſſet comœdiæ formam, hoc poeſis genus Athenas invexit. Noſter etiam Epicharmus duas adinvenit græcas lreæ, eſt in hiſ deſignandis pugnent ſcriptores Plinius *lib. 7. hiſt. nat. cap. 56*. ex Ariſtotele fuiſſe ſe ait Thita, & Col: ita Voſſius de *Poeſis Græciſ* 2. 6. *pag. 33*. & Angelus Rocca de *Biblioth. Vaticanæ*, qui perperam Plinium, & Ariſtotelem proſterit Thita, & Phil *cit. Hyginus in fabulis n. 297*. Ph. & Phil: Julius Cæſar Scaliger de *cauſis linguaſina* *cap. 6. pag. 10*. XI. & Phil fuiſſe pteæ. Alii ex eodem Rodeſia invenſiſ tradunt XI, & Col. Ermolaus Barbarus apud eundem literam Phil. Laſcaris apud Maurolycum *hiſt. Sicil. lib. 1. pa. 19*. Fazellus *dec. 1. lib. 3. cap. 4. pa. 79*. Vinc. Mirabella in *Syrac. par. 2. pa. 113*. Goltzius *cit. pag. 89*. fuiſſe prodiderit Zita, XI, & Phil. Denum ex Polydoro Virgilio de *rer. invenior. lib. 1. cap. 6. Tolia*, & Rho. Ideoq; merito à Cicerone *lib. 1. Tuscul. vocatur*, Vir acutus, nec inſulſus: à Phalare in *epiſt. ad ipſam*: omnis Siciliæ Normæ, & Reguli. Demetrius Phalareus in *Epitit. mirum in modum excelluiſſe teſtatur*. Ab Epicharmo etiam originem traxit illud dicendi genus, quod Græci Epicharium vocant, ex Gyrallus *cit. pag. 247*. Mirabella *cit. pa. 115*. & Gualtero *ad tab. Sicil.*

pa. 33: Fuere etiam Epicharmi juvenea, Eſcenaſta farinx, ut ait Suidas *tom. 1. pa. 193. & 398*. Critias Sculptor tenens æream Epicharmi ſtatuum aſſare expreſſam fecit, veluti ſe in armatorum curſu exerceant, ut ſcribit Pausanias in *Artici lib. 1. & Natalis Comes myſtolog. lib. 7. cap. 16*. ex quo recte Bonannus educit *pag. 264*. bellicis ſtudiis operam dedide. Phalaridem, ut agrigentinam tyrannidem deponeret, cohortatus eſt, licet irrito labore, ut accipinus ex ipſius Phalaridis epiſtoliſ, ex Fazello *dec. 1. lib. 6. cap. 1. pa. 132*. & Bonanno *pa. 265*. Ipſum Plutarchus adulationis inſinuat in *opuſc. de differentia Inter Adulatorum, & amicorum*, nam cum Hiero Rex quoddam domeſticiſ ſuos vita peſtaret; aliſ quibus elapſiſ diebus ad convivium accerſitus Epicharmus, querelas effuſit, quod ipſum prius non advocaverat ad amicorum ſacriſcium. Idem: Plutarchus in *apoph. Imperatorum* ſcribit, à Hieronſ ſupplicio aſſectum, cum turpia carmina, ante ejus uxorem, (ante ſillas aut Alexander ab Alexandro *diſc. Genial. lib. 2. cap. 35. pag. 179*.) recitaſſet, ut etiam Laſcaris apud Maurolycum *cit. pag. 19*. & Gyrallus *cit. p. 247*. qui ait, in prænam ſolum vertere coactum fuiſſe: ſed huic cauſæ Epicharmi exilium adſcribit Mirabella *Syrac. ant. pag. 116*. & Gualterio in *animad. ad tab. Sicil. pag. 53*. ſed inde conciliat ſibi Regiſ benevolentia, ab exilio fuiſe revocatus. Filium habuit Dinolocom comicum etiam Poetam, quamvis nonnulli ejus diſcipulum velint, ut ſcribit Suidas *tom. 1. pag. 669*. aliique, quos ubi de Dinoloco ſcripiſ leges. Obiit tandem Syracuſis: ubi ob doctrinæ excellentiam ærea ſtatua, ipſi condidere, cui hæc inſcriptiſ carmina celeberrimus Theocritus.

Et vox doctæ eſt, & vir qui Comœdiam

Invenit eſt Epicharmus.

O Bacche æneum ipſum pro voto

Tibi hie dicamur

Quem Syracenſi collocant in prægrandi cœleſtate

Ve cernum elcem decet:

Accipim enim habebat æreum nilium qui memoraſ res etant

Respendere mercedem:

Multa enim ad vitam pueros docuit utilia;

Magna gratia illi habenda eſt.

Alterius ejus ſtatua meminit Laertius, cui hæc inſcripta carmina teſtatur.

Quantum Sol vincit ſublimia ſidera Cæli,

Quantis ſeſ pelago major luſſeſ fuvit:

Tantum ego proſcribo ſophia præſtare Epicharmu,

Cui Syracenſis comiſ patria ſerta dediſ.

Hanc ſtatuum in Bacchi templo collocatam opinat Mirabella *par. 1. Syrac. antiq. pag. 61*. ſed ex præcedenti inſcriptione, non hanc, ſed aliam ſupra memoratam in illo templo excitatam deducit: De huius poete ærare non una eſt antiquorum ſententia. Suidas ſcribit *tom. 1. pa. 1033*. aliique, quod ſex annis ante Perſicum bellum fabuſas ſuas Syracuſis docuit, & edidit. Alii apud Gyrallum *pa. 248*. tempore Perſici Regni, ac poſt claruiſſe volunt, Moretius *diſt. rom. 1. pa. 1147*.

Wabert

Faber *cit.* tempore Xerxis floruisse ait olymp. 77. ante Christi Domini ortum 470. hæc autem omnia vera esse possum; nam, ut Gyrardus, & Vossius perperam sunt, longevus fuit Epicharmus. Supremam senectutem attigisse ait Asellanus de *curia hist. lib. 2. cap. 34.* Obiit ex Laertio anno ætatis sue 90. & ex Luciano in *Macrobis. & Fabro cit.* anno 97. Vixit ex Mirabella tempore Hieronis primi olymp. 75. quem natus dare, ne dicam. Immerico, censoris virgali datatur à Iacobo Bonanno p. 1265. nam ex ipso vixit usque ad ætatem Phalaridis. Hippobatus apud Laertium in *vita Thaletis*, ait ante Pythagoram floruisse, sed rejicitur à Bonanno *cit.* nam Epicharmus Pythagoræ discipulus fuit, ut supra dixi. Hieronymus Marasiori in *Chronie. Calabris lib. 3. cap. 5. p. 170.* olymp. 16. collocat, quod error est palmaris. Franciscus Patritius in *poetie. cit.* ait olymp. iade una, antequam Theopis Athenis tragedias suas edidisset, Epicharmus Syraculis comedias suas exposuit: Theopis autem floruit olymp. 61. ex Suida tom. 1. p. 1315. ideoque juxta Patritii sententiam, vixit Epicharmus olymp. 60. Iacobus Gordoniuss floruisse voluit olymp. 62. quod Bonanno maxime operè aridet, sed apud Gordonium in *Cronolog. olymp. 95.* constitutum video. Philippus Brierius *annal. par. ult. tom. 1. olymp. 73. anno 3. collocat.* Ioan. Bapt. Ricciolius in *Cronol. refor. tom. 4. ind. 2. p. 174.* ad olymp. 77. traussit. Vossius tandem de *Poet. Græcis cap. 6. p. 33.* ætatem Epicharmi à olympiadem 84. proterat. Alexis Calaber Poeta comicus ex Athenæo lib. 4. cap. 18. p. 164. ait in quadam ejus comœdia, cui nomen Linus, quod eum Linus Herculeum erudiret, ja sit ut ex libris suis acciperet unum: erant autem hi libri Orphæus, Hesiodus, Chærilus, Homerus, & Epicharmus: sed hoc ut rudissimum commentum rejicit Bonannus *cit.* p. 267. nam omnes hi auctores longè ante Lium, & Herculis ætatem vixisse putat. Eâ claritate superstes fuit Epicharmi fama, eaque doctrinæ laude apud sapientes supervixit, ut ex Iamblico de *vita Pythagore lib. 1. cap. 29. p. 150.* Philosophi de aliqua re disceptantes circa hominum vitam, ad roborandas opiniones, Epicharmi sententias adducebant: omnes penè Philosophi eas ingeniosè dictas, ratiocinando in promptu habebant. Multa scripsit ut Philosophus nempe:

*Commentaria de naturâ rerum, de sententiis, & de Medicinis; notisque breves commentariorum locis appositis, quibus indicat ab se elaborata opuscula; ita Laertius in vita Epicharmi, qui etiam lib. 3. in vita Platoni, Hefychius de his, qui eruditionis famâ gloriæ, aliique testantur: Platoni ex Epicharmi libris multa usurpasse, & philosophica multa circa res insensibiles, & intelligibiles exscripsisse. Nonnulla etiam ex Epicharmi Philosophia à Clemente Alexandrino lib. 2. & 5. Strom. Theodoretus de Græc. affect. curatione, Tertulliano de *5. Animæ cap. 18.* Plutarcho de Fortuna, & alibi citantur, de Medicinis scripsisse testis est etiam Plinius, qui inter auctores, & quibuslibet vigeant, & sepe sequentes, res suas medicina-*

les exscripsit nostrum collocat Epicharmum. Columella etiam de *re rustica lib. 7. cap. 3. de medicina scripsisse tradit; & Tertius Pecuniarum medicinas, ideoque Tiraquellus de nobilitate l. p. 31. inter Medicos veterinarios, qui de pecorum morbis, aliorumque animalium scribere, accensit. Commentaria autem hæc de rerum natura, & de medicina, Volaterranus l. 15. *anthropolog. testatur, quod ævo suo Romæ in Bibliotheca Vaticana asservabantur. Idipsum confirmant Tiraquellus loc. cit. n. 261. Gessnerus in Biblioth. p. 216. & Palschalis Gallus in Bibliotheca medica p. 90. scripsit etiam De re rustica. ex Columella de re rust. l. 1. c. 1. De divinatione summorum. ex Tertulliano de Anima c. 27. & Vossio de Philosophia c. 25. §. 10. p. 178. Contra Xenophontem. x. Aristoteli. in metaphys. l. 3. Oratio ad Antiochum, ex Macrobio in vita Numa. Plura etiam poetica lucubrav, nam teste Suida, tom. 1. p. 1023. scripsit**

Comædias LIII. sed ex Licone apud eum tem. 1. Suidam XXXV. ex Patricio lib. 1. poet. deced. hist. p. 65. XXXIV. & 35. numerum excessisse clare probat Bonannus, nam ut ipse observat, ejus comediarum nomina, quæ ab Athenæo, Suida, Julio Polluce, Falgario Macrido, aliisque citantur ad 37. pertingunt; præter ea, quæ vel ab hominum memoria exciderunt, vel non citantur. Gyrardus de poet. hist. dial. 6. p. 247. majorem harum comediarum numerum putat; quas Apollodorus in decem volumina digessit, ut tradit Porphyrius in vita Platini. Harum nonnulla nomina hæc sunt.

Commestiones ex Athenæo l. 9. cap. 10. p. 389. Hiber nuptia. ex eodem l. 3. cap. 8. p. 35. Musa. ex eodem ibidem, & l. 3. cap. 27. p. 111. ut etiam alibi.

Pyrrha. ex eodem lib. 3. cap. 9. p. 86. & lib. 10. cap. 6. p. 424.

Prometheus. ex eodem lib. 3. cap. 9. p. 86. Casaubono in Athenæum lib. 3. cap. 9. p. 167. & Jul. Polluce onom. lib. 10. cap. 23. p. 476.

Oryx, siue Lasses. ex Athenæo lib. 3. cap. 14. p. 94. Casaubono in Athenæum lib. 3. cap. 14. p. 113. & Cælio Rhodigino lect. antiq. lib. 4. cap. 14.

Mare, & Terra. ex Athenæo lib. 3. cap. 24. p. 105. & 106. & alibi. Antonius Posssevinus in Biblioth. lib. 1. cap. 30. p. 134. opinatur, Epicharmum non de Piscibus aliquid, sed comediam inscriptam Terra, & Mare edidisse. Sed deceptum Posssevinum putat Bonannus; nam Comædia hæc piscium nomenclationem, eorumque qualitates complectebatur, ut ex carminibus ab Athenæo, aliisque allatis patet.

Logus, siue sermo. ex Athenæo l. 3. c. 25. p. 106. Theori, idest Spectatores. ex eodem ibidem, & lib. 3. cap. 16. p. 432. & lib. 9. cap. 13. p. 408.

Bæta. ex eodem lib. 3. cap. 25. p. 106. Agrippinus, siue Rylliens. ex Athenæo lib. 3. cap. 33. p. 120. & lib. 15. cap. 8. p. 682. ab Hefychio nihil laudatur.

Dionysie. ex Athenæo lib. 4. cap. 15. p. 158. Festus. ex eodem lib. 4. cap. 16. p. 160. Insula. ex eodem ibidem, & Polluce lib. 10. cap. 16. p. 471.

Sire.

Sirenes. ex Athenæo lib. 7. cap. 5. pag. 277.
Megaris. ex eodem lib. 9. cap. 1. p. 366. & lib.
 7. cap. 9. p. 286.
Cyclops. ex eodem lib. 9. cap. 1. p. 366. & lib.
 11. cap. 14. pag. 298.
Ulysses Proditor, sive *Transfuga*. ex eodem lib.
 3. cap. 33. p. 121. & lib. 9. cap. 4. p. 374. &
 Polluce lib. 9. cap. 5. p. 427.
Ulysses naufragus. ex Athenæo lib. 14. cap. 3. p.
 619. Polluce lib. 10. cap. 30. p. 489. & Scaligero
 Poet. lib. 1. cap. 4. p. 20.
Eufyris ex Athenæo lib. 10. cap. 1. p. 411. Pol-
 luce lib. 10. cap. 5. p. 413.
Atalanta. ex Arriano lib. 14. cap. 3. p. 618.
Alcion. ex eodem loc. cit. p. 619. Scaligero
 loc. cit.
Philoscetes. ex Athenæo lib. 9. cap. 3. p. 371.
 & lib. 14. cap. 6. p. 618.
Cervion. Hanc alii Epicharmo, alii Chryfogono,
 vel Asopiſto adſcribunt. ex Athenæo lib. 14.
 cap. 17. p. 648.
Spinx. ex eodem lib. 3. cap. 3. p. 76. & Ste-
 phano de Urbibus & Chitone.
Spei. ex Athenæo lib. 4. cap. 6. pag. 139. Pol-
 luce lib. 10. cap. 36. pag. 495.
Spei, sive *Plutus* (eodem forſan, ac prædicta.)
 ex Athenæo lib. 6. cap. 6. pag. 235.
Perialis, id eſt, iſi cæteris præſtat, aut præ-
 ſtare vult videri. ex eodem lib. 4. cap. 25. pag.
 183. & lib. 4. cap. 6. pag. 139. Caſaubono in
 Athen. lib. 4. cap. 6. pag. 261. & Voſſio cit.
Politia, sive *Reſpublica*. ex Clemente Alexan-
 drino Stromat. lib. 5. pag. 605. apud Gravium
 p. 205. & Gyraldo cit. p. 248.
Antomolus. ex Stobæo ſer. 224. p. 742.
Herpægi, sive *Latrones*. Ex Polluce lib. 9. cap. 4.
 p. 423. cap. 5. p. 427. & p. 436.
Pæſæ. ex eodem lib. 9. cap. 6. p. 438.
Nuptie Niobæ. ex eodem lib. 10. cap. 23. p. 477.
 Scyron. ex eodem ibidem.
Philonides. ex eodem lib. 10. cap. 20. p. 474.
 Olla. ex eodem lib. 9. cap. 6. p. 434.
Junonis nuptia. ex Eliano de animal. lib. 13. cap.
 4. p. 754.
Maſetiam Bonifans Comædiarum nomina exhi-
 bet, nempe
Vulcanus, *Deiphobus*, *Conſolatoris*. *Qui choreas*
ducunt, & *cantant*. *Phileti*, sive *Oſii amici*. *Pythion*.
 Ex Epicharmi Comædiis nonnulla adducunt
 carmina auctores allati tum in locis citatis, tum
 alibi etiam ſuppreſſo fabularum nomine. Aliqua
 etiam ſervantur apud Clementem Alex. Strom.
 lib. 1. 2. & 3. Enſebium de præp. Evang. Plutar-
 chum de fortuna Alexandri, & alibi, Ciceroſa
 de conſolatione, & in epistoſis, Lucianum de ſectis,
 Heſychium de iſis, qui eruditionis ſamâ clareſcere, ubi
 de Platone, alioſque: quod ſi omnia aliquis colli-
 geret, haud parvæ molis librum conderet. Non-
 nulla ipſius fragmenta extant in libro, cui titulus:
ſententia inſignes Græcorum quinquaginta Comicorum,
quorum opera integra non extant, Latino idiomate col-
lecta: ſignatii Albani opera in ſuam edit. Brizæ per
 Bartholomæum Fontanum 1612. in 12. in libro etiâ

inſcripto. *Excerpta ex Tragædiis, & Comædiis Græ-*
cis tum quæ extant, tum quæ perierunt emendata, &
Latinis verſibus reddita ab Hugone Grotio. Græco-Lat.
Parisiis apud Claudium Buon 1626. in 4. ibique
has etiam comædijs nominatas reperies, nempe:
Herculeum delirantem, & Trojanos. Epicharmi
 etiam fragmenta edidit Henricus Stephanus in
 libro: *Poſſis Philoſophica.* Genevæ 1573. in 8. d.
 pag. 54. Aliqua ejus fragmenta ab Ennio Latinè
 reddita, & à Hieronymo Columna collecta præ-
 dicere cum Ennii fragmentis. Neapoli ex typo-
 graphia Horatii Salviani 1590. in 4. tom. 2. d. p.
 271. ab eodem Columna explanata, Ennius etenim
 Epicharmi Philoſophiæ latinitate donavit,
 teſte eodem Columna in *vita Ennii* pag. 32. adeo-
 que Varro lib. 4. de lingua Latina, Ennii Epicharmum
 citat, Dioſyſus II. Syracuſarum Tyrannus Côm-
 mentaria edidit etiam in Epicharmi poemata,
 ex Sulda tom. 1. pag. 747. & Voſſio de hiſt. Græ-
 cis lib. 1. cap. 6. pag. 25. & tandem memoriæ pro-
 ditum eſt, Apollodorum Grammaticum Epichar-
 mi, & Sophronis Poemata commentariis illu-
 ſtraſſe, ut tradit Caſaubonus in *Athenæum* lib. 7.
 cap. 6. pag. 502. ex Porphyrio in *vita Plotini*,
 Epicharmus ita libros ſuos concinnabat, quali
 ſuperſtrueret, ut majus aliquod ſemper videretur,
 ut teſtatur Ariſtoteles *Rhetor. lib. 1.* qui etiâ
 in *Poetic.* cum Athenæo lib. 15. cap. 16. pag. 698.
 ait, Parodiis uſum eſſe. In epiceis excellente ſcri-
 bit Demetrius apud Voſſium de *Poetiſ Græcis* cap.
 6. pag. 33. Epicharmi excellentiam extollit Eu-
 ſebius de præp. Evang. lib. 14. cap. 4. qui comi-
 corum Principem vocat, & Athenæus lib. 8. c. 16.
 pag. 362.

EPIPHANIUS Cæſarienſis Diaconus, claruit
 anno 787. quo Thomæ Sardonum Archiepiſcopi
 vices tenens, Nicenæ Synodo interſuit, ut habemus
 ex Guillelmo Cave in *Scriptorum Eccleſiaſti-*
corum hiſt. literar. an. 787. pag. 351. eoque teſte
 ſcriptis

Sermonem laudatorum ſatis prolixum in eadem
Synodo habuit. Latinè extat in Conciliorum to. 7.
 p. 617. Epiphaniū etiam meminit L. Elies Du
 Pin de ſcript. Eccl. tom. 6. ſæc. 8. p. 126.

ERASMUS MAROTTA Randaſiſſis Societatis
 Jeſu, Muſices peritiſſimus, Romæ magnam nomi-
 nis famam ſibi comparavit: inde ætate maturus
 Societatem ingreſſus eſt anno 1612. Egregias
 virtutes, moreſque integerrimos coluit; adeunt
 omniū veneratione præmeruerit. Rexit Col-
 legium Menſenſe, & Panormi deceſſit 6. Octobris
 1641. De eo Bibliotheca Soc. Jeſu pag. 196.
 Edidit

Cantus Pios muſicis modulis expreſſos. ex eadem
 Bibliotheca. Italicè

Aminæ Paſtorale. id eſt Torquati Taſſi Aminæ
 armoniciſ dærum moris,
 In libro: *Inſidiæ lūni Madrigali d. 5. voci di diverſi*
Autori Siciliam. Panormi apud Io: Bap. Mar-
 gum 1603. in 4. extant Eraſmi nonnulla edita.

ERASMUS SALATUS Drepanitanus Philoſo-
 phæ, & Medicinæ Doctör eximius, ætate adhuc
 floreſcente ægrotoſum curam geſſit Neapoli, ac
 Dre-

Drepani: annis verò firmioribus Panormi. Eà doctrinæ laude, & medendi felicitate effloruit, ut doctissimorum plagium promeritis, mirabilem languentibus opem attulerit. Hinc merito apud S. R. E. Cardinalem Ioannetinum Dorian Archiepiscopum Panormitanum amplissima egregii viri opinio valuit, eique acceptissimus fuit. Anno 1614. unà cum primariis medicinæ peritis, ad examen Reliquiarum S. Rosalæ Virginis Panormitanæ, tunc divinitus adveniens, accessit, strenuam navavit operam, ut innuit Iordanus Cascini in *vita S. Rosalæ lib. 1. cap. 11. pag. 70.* Ætate gravis obiit Panormi circa annum 1640. De eo Vincenzius Nobilis in *Thesuro absccondito cap. 23. pa. 788.* Franciscus Valcellar in *epist. nuncupator. orationis funeb. pro Antonio Crispo pa. 6.* scriptis librum, cui titulus

In *varior Galeni libror. Commentaria.* Cum autem in manus Simonis Acampi Neapolitani incidisset, appposito suo nomine edidit Neapoli 1643. & iterum apud Dominicum Macarellum 1647. in 4. Sed Plagiarii fraudem detexit Ioseph Galeanus, non minus doctrinâ, quàm morum integritate præclarus, in libro *de febre epidemica. pa. 8.* qui utpote nostri Erasmi discipulus, & familiaris, sacramento testatur, opus hoc Erasmi fecerim fuisse. Id ipsum confirmat Franciscus Valcellar citatus.

ERASMUS XACCA Acensis Sacerdos, natus 9. Junii anno 1643. literis dicatus, Philosophiam, Medicinam, Jurisprudentiam, ac Theologiam didicit, quarum lauream accepit. Politioribus literis etiam animum adiecit; Poësin præsertim Latinam, & Etruscam impensè coluit. Doctrinâ clarus ad nonnullos evectus est honores; Canonice etenim Collegiatæ Ecclesiæ Acis electus est, Abbas S. Columbæ, & Commisarius, ut vocant, S. Officii Siciliæ. In nonnullis etiam gravioris momenti negotiis adhibitus est; à Regiæ Monarchiæ Iudice, & S. Officii Tribunali Delegatus. Vivit sexagenario maior in patria. Edidit etrusco carmine opus Inscriptum

Brieve *narratione dell' incendio del Monte Etna, seu Mongibello, avvenuto nell' anno 1669. onde si bruggiarono molti castelli, terre, & possessioni, e del gran danno, che hebbe la clarissima Città di Catania.* Neapoli apud Novellum de Bonis 1671. in 8.

Prælo paravit hæc alia, nempe opus

De febribus in genere, & in specie, cum signis, prognosticis, & curatione, carmine exámetro.

Expofitionem brevem in psalmos Davidicos, & Canticorum.

Hierosolymam Tassii latino, & herolico carmine expressum.

EVAGRIUS Tauromenitanus S. Pancratii primi Episcopi Tauromenitani discipulus. Hic etenim Tauromenium misit à Divo Petro Apostolorum Principe, ita Evagrium virtutibus, sanctisque moribus instituit, ut in eo Episcopatu sibi successorem designaverit; eque præcepit, ut post ejus mortem Romanam peteret ad D. Petrum: quod ex lectionibus S. Pancratii in Breviario Gallicano patet. Defuncto Pancratio Romano

digressus, ac Episcopus consecratus, Tauromenitanam rexit Ecclesiam. Lustralibus Baptisimatis aquis abluit quemdam Bonifacium, qui templum, ac sepulchrum S. Pancratii extruxit. Floruit circa annum Christi 45. De eo Abb. Pirrus not. *Eccles. Taurom. pa. 441.* Scriptis.

Vita S. Pancratii primi Tauromenitanæ Episcopi. Sub Evagrii nomine nunc quemdam S. Pancratii vita extat in n. ss. Codicibus Bibliothecæ Cryptæ Ferratæ, & Bibliothecæ Sancti Salvatoris Messanæ; sed mendis, ac propè infinitis erroribus scatens: ineptiis, fabulis, & rebus inter sese pugnantibus referta: ideoque sancti Cæcætanus tem. 1. *Sanctor. Siculor. pag. 9. & in animad. pa. 14. num. 11.* vel non esse Evagrii, vel ab aliena manu corruptam putat. In eadem sententiâ ablit Franciscus Scorsius in *proem. 1. §. 1. in homilia Theophanii Cermeti*, ubi fabulosam hanc vitam opinatur: frustra à Placido Reina par. 2. not. *Messan. pa. 151. & seq.* defensa; non enim tres tantummodo errores conplectitur, ne ipse ait, sed innumeros, ut habet Cæcætanus, à sanctitate Evagrii alienos: hinc inferendum cum ipso, vitam hanc in prædictis Bibliothecis servatam, vel non esse legitimum Evagrii factum, vel fabulis ab aliis fuisse fundatam.

EVCLIDES Siculus Gelous Geometra præstantissimus. Non me fugit multos scripsisse unum tantummodo Euclidæ existisse, eumque Megarenses Græcum in Isthmo: & huic etiam celeberrimum opus Elementorum adscripsisse; ut testantur nonnullæ Elementorum editiones, præsertim ex Campano, & Theone, quæ habent: *Elementa Euclidis Megarensis.* Sed qui ita sentire à vero longè aberrasse multi ex recentioribus oculatissimi affirmant: & non unum, sed duos floruisse. Euclides volunt. Unus etenim fuit ex oppido Megara Isthmo adjacente, Philosophus moralis, Socratis discipulus, qui sectam instituit à se Megaricam dictam, & Dialecticam. Fuit hic coævus Platonis, qui natus olympiade 88. cum duodetriginta annos haberet, nempe olympiade 95. ad hunc Euclidem Megara se contulit unà cum aliis Socraticis, ut habemus ex Laertio in *vita Platonis*. Hujus Euclidis vitam idem Laertius exhibet libro 2. Alter verò Geometra tempore Ptolemæi primi Lagidæ inclauit, ex Proclo lib. 2. *comm. in Euclidem*, Hierone (non Hieronymo, ut ait P. Ragusa in *elogiis Siculor. pa. 113. & Sicil. Biblioth. vet. pa. 111.*) mechanicus, Clavio in *prolegomenis ad Euclidem*, aliisque mox citandis. Ptolemæus autem Egypti regnum obtinuit olymp. 114. ex Eusebio in *Chron.* ideoque 80. propè annis post primum hic primum Euclides floruit. Hunc autem Geometram præclarissimum, Elementa scripsisse volunt. Qui duos Euclides admittunt, & horum juniorem Ptolemæi quo floruisse, elementaq; elaborasse testantur, sunt Clavius, cit. Proclus loc. citato Petrus Ramus lib. 1. *Scholarum Mathematicorum.* Jo. Bapt. Ricciolius in *Almagesto in Chronic. Astronomor. vel Astralegor. par. 2. pag. 34. & in Chronol. Refuta. tom. 4. ind. 1. pag. 174.* ubi Megarenses ante. ante Christi Domini

adventum 438. Geometram verò an. 306. statuit. Fridericus Commandinus in *prolegomenis ad Euclidem* Jo: Jacobus Hofman in *Lexico univer.* tom. 1. pag. 618. Carolus Stephanus in *dict.* pag. 904. Franciscus Maurolycus *hiss.* Sic. lib. 1. pag. 28. & Constantinus Lascaris apud ipsum pa. 21. Hubertus Goltzius in *hiss.* post. Sicil. pag. 86. Jacobus Proust in *notis ad Animum Gellium* l. 6. c. 10. p. 198. Morierius in *distion.* tom. 1. p. 1196. Jo: Fritius in *Biblioth.* Philosoph. apud Jo: Cualterium in *Chron.* Chron. tom. 2. pag. 848. & 861. Leonardus Corzandus de *magisterio antiquor.* Philosoph. lib. 4. c. 3. pa. 268. & 269. Sit pro omnibus Gerardus Jo: Vossius de *scient. mathem.* cap. 13. §. 1. pag. 53. qui de Euclide Geometraloquens, hec ait: Intellegendus verò est non Megarensis ille, Eristica secta conditor, cujus dictum Laertius scripsit: sed alter Mathematicus. Prior Megaris Artibus solebat noctu Athenas ire ad audiendam Socratem: ut aequalis fuerit Platoni: qui & ejus meminit in *Theaeteto*. Alter, Proclo Diadocho in 2. commentationum testante, in Ægypto sub Ptolomæo, Lagi filio, docuit; ne eadem, ac Teophrastus atque claruerit. Quare hos inter Euclides annorum quasi XC. fuerit intervallum. Atque hoc eo magis commovere opera duxi; quia non Constantius modo Gesnerus in *Bibliotheca sua*, sed alii, magno numero, citra sensuram, his omnibus ad egyptum præfuit Val. Max. lib. 8. cap. 12. ubi ait conductores sacra Æra à Platone missos ad Euclidem Geometram. Quamquam ne quidem de Socratico illud sit verum, sed problem. vel jeceris Plato ad discipulos. Vide *Philoponus* in lib. 1. post ann. cap. 7. At meminit hystoria etiam Pluter. lib. de El delphico. Ex ipse constat, apud Valerium non eos la Topes sacra arcis, ut Stephani Pighius, contra omnium colicum fidem, reposuit, sed sacra ara, legi oportere. Quod ex iis, quas dixi, scriptoribus rectè monitum, tum Friderico Commandino insigni Mathematico, tum doctissimo Sallio: illo in *prolegomenis Elementorum Euclidis*, hic præfatione 1. in *Euclidem*. Hæc Vossius. Quod & confirmat in lib. de *Philosophorum sectis* cap. 11. §. 2. pag. 62. Clavius etiam citatus hoc maxime ductus argumento hanc firmat opinionem, quod Laertius in *vitis Euclidis Megarensis*, cum omnia ejus opera diligentissimè enumeret, celeberrimi voluminis de *Elementis*, quibus nunquam Euclidi fama conferebat, nullam faciat mentionem. Nec putandum Diogenem in recensendis Philosophorum libris, & in illis veracissimum, hoc egregium de elementis opus, vel scientem præterisse, vel ab Euclide elaboratum ignorasse. Suidas *lex. tom. 1. pa. 1072.* de Megarensi, eadem scriptis, prout Laertius; dialogos edidisse testatur, sed elementa non nominat. Fuit ergo Euclides Geometra, ab Euclide Megarensi diversus. At si unus Megarensis, alter ubi natus? Joannes Mollerus de *scriptoribus Homonymis* cap. 3. §. 27. pa. 305. patriâ Ægyptium, ac fortè Alexandrinum fuisse arbitrat: at quotiescit citat auctores, non Ægyptium, nec Alexandrinum enunciant Euclidem, sed in Ægyptum apud Alexandriam docuisse tradunt. Nec mirum hominem extorrem in Alexandria schola scientias expla-

nasse; hoc enim in aliis accidisse, sepe notum exemplis proditum est: ideoque non audacius Morierius, qui *tom. 1. dist.* pa. 1196. Alexandrinum vocat Euclidem. Hinc nos Geometram Euclidem in Sicilia natum putamus Joani Antonius Maginus in *deser. Sicil.* pa. 103. Siculum fuisse eodem. In Urbe Megara in vicinia narù ait Fraciscus Flaccopus in *Sicilide sect.* 3. pa. 36. sed hic opinus, & alterius Euclidis patriam confundisse innotuit. Rectius Geloum voluere Euclidem Francisc. Maurolycus *hiss.* Sicil. lib. 1. pa. 28. Lascaris apud ipsum pa. 21. ex Laertio, Goltzius in *Sicil.* *hiss.* post. pa. 86. Joseph Bonhilius *hiss.* Sicil. par. 1. lib. 3. pa. 30. Leonardus Orlandinus in *disc.* Sicil. pa. 79. & novissime P. Hieronymus Ragusa in *Elogiis Sien.* *lgr.* pa. 113. & iterum in *Sicilia Biblioth.* ver. pa. 111. Ideoque equivocatione Laertium laboratè facile animadvertimus, nam in *Euclidis vitæ*, ait *Euclides Megaris oppida, quod Isthmum adjacet, sive juxta quosdam Gelous, ut in successione tradit Alexander: utrumque enim Euclidem, ex homonymia fraude, confundit; nam unus Megarensis, Gelous alter censendus est. Hinc numerito Bonnanus in Syrac. *hiss.* lib. 2. pa. 293. Maurolycum, & Bonhilius redarguit, qui scribere Euclidem Geometram à Megarensi diversum, Theocriti tempore claruisse, ut advertit Joannes Vignetiellus in *Portis Siculis Inedictis* cap. 16. pa. 126. nam & ipse Bonnanus cum aliis deceptus, unum tantummodo Euclidem Megarensis, Platonis coævum putavit. Nos ergo Euclides Gelous Geometra præstantissimus fuit: vitæ oppido acutissimus, qui Academicæ frequentatione, & quotidianâ discipulorum Platoniorum consuetudine, in Academicorum doctrinâ multum profecit. Mathematicas disciplinas eo animi ardore complexus est, ut mirabiliter in his excelluerit; & unanimi scriptorum sententia, teste Clavio, principem inter Mathematicos locum, jure optimo sibi vindicet. Joseph Blancanus in *clar. Mathematic.* Chron. pa. 45. ex Pappo lib. 7. Cl. Franciscus Millier in *curso Mathematico* tom. 1. in *trall. proemiali* cap. 2. pa. 8. alique tradunt, quod diu Alexandria docuit; unde egregium in Mathematicis disciplinis habitum assequutus, numquam in paralogismum incidere. Vossius verò *loc. cit.* ait, quod ipsum valde commendat schola, quam Alexandria excitavit; discipulos etenim ita erudit, ac eâ doctrinâ instructissimos reliquit (de quibus Pappus lib. 7. *collect. mathem.*) ut ab ejus ævo usque ad Saracenicæ tempora vix unum egregium invenies Mathematicum, qui vel non Alexandrinum, vel non saltem Alexandriae Mathesi operam dederit. Ptolomæo Regi carissimus fuit; cui percontanti, num concilio aliquo ad Geometriam pareretur via, quàm elementaria: respondit Euclides, haud aliam regionem adesse viam, nisi eam, quam tredecim libris demonstravit, ut Proclus scribit. Post obitû digitis dimentions ejus imago in gymnasiis pingebatur, teste Vossio *cit. p. 52.* ex Apollinari lib. 9. *epist.* 9. Numismate etiam cusam ejus effigiem, cum enumeratione maris arcia, testatur Mauritius de Gregorio in lib. *Conditore de-**

Predicatori *pa.* 304. Multa scriptis de rebus Mathematicis, in quibus ex Clavio, Blancano, aliisque, Euclidis solertia, admirandaque ipsius doctrina facile elucebat. At quæ extant, hæc sunt.

Elementarium libri XIII. licet enim sub Euclidis nomine XV. circumferantur libri, postremos duos ab Hypsiclæ Alexandrino adiectos opinatur multum. Scriptis græcè sed primùm ex arabico fonte habuere Latini. Arabes plures arabicè ediderunt, ac nonnullis commentariis illustrarunt, ex Bibliotheca Orientali apud Vincentium Coronellum in *Biblioth. univ. rom. t. num. 5401*. Prodiere Romæ Arabicè an. 1589. teste Vossio *tit. pa. 69.* & iterum ibidem per Nasir Eddin Tusum 1594. in fol. Primus omnium Latinos ex arabico fecit Joannes Campanus, qui undecimo Chetifii sæculo vixit, teste Milliet *cit. pa. 12.* & Blancano in *Chronol. cit. pa. 57*. Hæc Campani versio prodit Parisiis apud Hen. Stephanum 1516. & Basileæ apud Hervagium 1537. in fol. Alias præcipuas versiones, ac editiones subnectam. Græcè prodire Basileæ apud eundem 1533. in fol. Ex græco latina fecere Euclidis elementa Bartholomæus Zambertus Venetus. Parisiis apud Hen. Stephanum 1516. in fol. & Basileæ apud Joannem Hervagium 1537. & 1588. in fol. Fridericus Commandinus unâ cum scholiis antiquis Procli, aliorumque. Pisauri 1572. in fol. & italicè ibidem 1575. in fol. Latine etiam Franciscus Fluffate Candalla Gallus. Interiæ apud Jacobum de Puys 1578. in fol. Stephanus Gracilius edidit Græco-lat. Parisiis 1558. in 8. Boethius transtulit tantum libros duos. Basileæ ex officina Henrici petrina 1570. in fol. cum aliis Boethii opusculis. Gallicè linguâ edidit P. le Mardet ex græco versa. Parisiis 1622. in 8. sed Henrion apologiâ e diti contra Mardet, suam esse hanc editionem contendit, ex Milliet *cit. pa. 50*. Henrion translationem suam in lucem emisit Parisiis 1632. in 4. P. Milliet gallicè etiam edidit Parisiis 1677. in 12. Errard Regius Mathematicus novem tantum libros Gallicos fecit, notisque illustravit 1605. ex Milliet *cit. pa. 17*. Petrus Herigon sex cum notis Parisiis 1639. in 8. Anglicè cum commentario edidit Hebr. Billingsley. Londini 1570. Hebraicè ex Arabica lingua Moyfès Aben-Tibbon, ex Corouelli *Biblioth. rom. t. num. 1992*. Italicè Nicolaus Tartalea Venetis. 1544. in fol. Ignatius Dantes cum annotationibus. Florentiæ 1575. & cum commentario Commandini Pisauri 1619. in fol. Lucas Pacioli in italicam etiam linguam transtulit, ex Jacobillo in *Biblioth. Umbriae pa. 180*. Germanicè ex græco vertit Guilelmus Xylander sex libros cum commentariis, teste Vossio *cit. cap. 16. pa. 62*. servantur etiam arabicè m. n. in Bibliotheca Parisiensi Soc. Jesu, ex Milliet *cit. pag. 30*.

Commentariis, demonstrationibus, notisque illustrant nonnulli Euclidis Elementa; nempè, præter jam recensitos, Proclus Diadochus scriptis,

Commentarium in primum Euclidis, quod unâ cum Euclidis Elementis prodit græcè Basileæ 1533. in fol. & eundem commentarium latinum fecit Franciscus Barocius, ediditque Patavii 1560. in fol.

Theon Alexandrinus græcum **Commentarium** scriptis, quod latinum fecit Bartholomæus Zambertus Venetus, editum Parisiis apud Henr. Stephanum 1516. in fol. & Basileæ typis Joan. Hervagii 1537. in fol.

Ioannes Campanus suum scriptis **Commentarium**, proditque Parisiis, & Basileæ apud eosdem, eodem tempore.

Petrus Cirullus edidit *notas in Euclidem* 1520. ex Milliet *cit. pa. 13*.

Orontius Fincus in *prioribus sex libros Commentarium* condidit. Parisiis 1536. in fol.

B. Albertus Magnus scriptis in *Geometriam Euclidis* extat cum ipsius lucubrationibus, ex Altimura in *Biblioth. Dominic. pag. 53*.

Franciscus Maurolycus *librum decimum tertium illius* revolvit. Venetis 1532. in 4.

Joannes Scheubelius **Commentarium** edidit *in sex prioribus libros*. Basileæ per Hervagium. 1550. in fol.

Jacobus Paletarius *demonstrationes in sex libros* scripsit. Lugduni apud Joannem Toevesium, & Gul. Gozeium 1557. in fol.

Christianus Hertlinus in *sex prioribus Commentarium*, & Conradus Dasypodius in reliquis 1565.

Franciscus Candalla **Commentum** edidit Parisiis 1566. & Luteriæ apud Jacobum du Puys 1578. in fol.

Nicolaus Tartalea **Commentum** italicè evulgavit Venetis 1544. in fol. & in opere geometrico, notis illustravit librum primum.

Christophorus Dibuzius **Commi. in decem prioribus** Arithmetici Geldric 1605. & Lugduni 1603. in 4.

Christophorus Clavius **Commentum** edidit Colonie apud Jo. Baptistam Ciotti 1591. in fol. & alibi.

Carolus Malpertius *sex prioribus commentavit*. Duaci 1620. in 16.

Claudius Riccardus **Commentarium in decimum tertium** scripsit. Antuerpiæ 1645. in fol.

Petrus Montaneus in decimum 1651.

Gaspar Schorcius in *curso Mathematico*, sex prioribus expedit. Heribolpi typis Jobi Herex 1661. in fol.

Blandinus Grimaldus Genuensis **Commentaria** scripsit in Euclidem ex Aug. Oldoino in *Athenæa Ligustica pag. 83*.

Isaacus Barova scriptis **Euclidis Elementa nova methodo explicata**. Londini 1670. in 8. Idem edidit, **Elementa breviter demonstrata**. Osabrugi 1676. in 8.

Guilelmus Oubtredus in *elevis Mathematica*; decimi libri edidit declarationem brevissimam.

Conradus Dasypodius explicavit **Euclidem**. Argentorati 1564.

Claudius Franciscus Milliet Dechaies in *curso Mathematico tom. 3. tr. 1*. Euclidis elementa ad facilitatem capiti accommodavit. Lugduni 1690. in fol.

Io: Alphonsus Borrellus edidit *Euclidem Reglittum, sive Prisca Geometria elementa, brevis, & facilius contexta*. Pisis ex officina Francisci Honapharii 1653. in 4. & alibi.

Vitalis Jordanus in lucem emisit italicè *Euclidem Reglittum*. Romæ typis Angeli Barnabò 1680. in fol.

Georgius Hilarius edidit in *Prolegomenis*. Mathewæ. Primi Element. *Euclidis Apophasiæ Græcæ & Lat.* Hafn. 1656. in 12. item, *sex libri Euclidis propositiones selectæ ordinatæ, & demonstrationibus illustratæ*. Ibid. 1654. in 12. Ex Alberto Bartholomæo de scriptis Danorum p. 43.

Marius Bettinas in opere inscripto: *Aplariae Universæ Philosophiæ*, edidit: *Euclidem applicatum*. Bononiæ typis Ioannis Baptiste Ferroni 1642. & 1645. in fol.

Petrus Ioannes Manzoni Valentinus elaboravit, *Elementa arithmetica ex Euclide descripta*. Valentiniæ apud Petrum de Nucte 1569. in 8. & apud Ioannem Mey 1559. in 8. ex Nicolao Antonio in *Biblioth. Hispana* tom. 2. pag. 162.

Thomas Albius ad posterum transiit, *Euclidem Physicam, & Metaphysicam*. 1653. ex Coropullo in *Biblioth.* tom. 2. n. 3349.

Florentinus Puteanus protulit *Elementorum librum decimum cum scholiis*. Parisiis 1612. in fol.

Ovidius Montalbanus Bononiensis edidit: *Spectrum Euclidium totam Euclidis Planimetriam, unico in schemate linealiter representans, & demonstrans*. Bononiæ 1628. in 4.

Angelus Marchetti typis tradidit: *Euclidem Reformatum, sive antiqua Mathematica elementa, novâ facili, ac strenuâ methodo contexta, ac demonstrata*. Viterbii 1698. in 4.

Garinus Carini Mutinensis publici juris fecit, *Euclidem adæctum, & methodicum*. Augusti Taurinorum 1671. in fol.

Petrus Antonius Carraldus 5. & 7. Primi Euclidis demonstrationibus explanavit, & Euclidis definitionem elaboravit, teste Blancano cit. p. 63.

Elias Afforinus edidit, *Elementa Euclidis ad usum novæ Academiæ Nobilissimæ Senensis, novâ methodo, & compendiariè demonstrata*. Senis 1690. & Neapoli 1701. in 8.

Antonius Caraldus italicè scripsit *Primi sex libri degli Elementi ridotti alla prattica*. Bononiæ apud Sebastianum Bononum 1620. in fol.

Vincentius Vivianus italicè etiam edidit: *Quinto libro degli Elementi di Euclide, o Scienza universale delle Proposizioni*. Florentiæ 1674. in 4.

Huius operis præstantia mirificè extollit muli, consule inter hos præcipuè Cardanum lib. 16. de subtilitate Milliet cit. p. 8. & Clavius in *Euclidem*. Scripsit Euclidem alia mathematica opera; hæc verò sunt.

Data, quæ Claudius Hardy ex Regia Bibliotheca græcè edidit, latinicè donavit, scholiisq; illustravit, & ex ejusdem Bibliotheca addidit Marini Philosophi. Neapolitanæ Commentarium in eadem Græcæ, & latinè. Patifis 1625. in 4. ex Vossio cit. p. 241. & 344. Fridericus Commandinus etiam in latinum sermonem vertit, & cum elementis edidit Pisum 1572. in fol. prout

Bartholomæus Zambertus, Basileæ apud Joannem Hervagium 1537. in fol. In eadem scribere. Petrus Herigione Parisiis 1634. in 8. & P. Mercennus 1644. ex Milliet cit. pag. 23.

Optica, & Catoptrica. hæc ex græcis vertit Bartholomæus Zambertus, ediditque cum elementis Basileæ apud Joannem Hervagium 1537. in fol. Ioannes Pena Mathematicus Regius in lucem emisit Parisiis 1604. Catoptrica edidit græcè Conradus Dasypodius Argentini ex Gesnero. Vertit, sed non edidit Maurolycus ex Blancano appar. ad sciens. Math. pag. 202. & Vossio cap. 16. p. 108.

Phænomena: à Bartholomæo Zamberto ex græcis latinè versa, edita Basileæ apud Hervagium 1537. in fol. cum Elementis. Ex græcis etiam explanare laboravit Joseph Auri. Romæ apud Ioannem Marijellum 1591. in 4. cum annotationibus brevibus Francisci Maurolyci: prodire primum Maurolyci annotationes Messanæ 1558. in fol.

De Levi & ponderoso. Huius libri fragmentum latinum fecit Fridericus Commandinus, ex Milliet cit. p. 13. & Petrus Forcardel Mathematicus Regius gallicè vertit, & commentario exposuit, ex eodem pag. 39.

Introductio ad Musicam. hoc opus primum edidit Græc-lat. Ioannes Pena Lutetiz 1557. ex Vossio p. 94. Parisiis 1557. in 4. latinum etiam fecit notisque illustravit Marcus Meibomius an. 1652. ex Milliet p. 61.

De Divisionibus. Ex Proclo, Pappo, & Gesnero, quod opus periit. Bagdellinus Arabs scripsit librum de divisione figurarum, & ut testatur Milliet p. 12. & Clavius in prolog. ad *Euclidem*, nonnulli suspicantur esse librum Euclidis de divisionibus, sub Bagdellino adscriptum; quod Ioannis Dee Londinensis, & Friderici Commandini opera prodit.

Conica Elementa libris quatuor comprehensa, ex Proclo, & Pappo; quod opus periit.

De resolutionibus, & fallaciis, de levis ad superficiem libri II. Ex prædictis Proclo, & Pappo, sed non extant.

Porismatum libri tres, teste Proclo & Pappo, sed ad nos non pervenere.

De Sphæra. ex Milliet pag. 9.

De Spectris, de Perspectiva, & Mendaciis, addit Gesnerus in *Biblioth.* pag. 222.

Enigma Geometricum, extat in florilegio Planudii, ex Gesnero cit.

Collectanea Geoponica Euclidis, servabantur in Bibliotheca Sambuci eodem Gesnero teste.

De domena, ex Lascari, qui addit quod potius Theonis sunt.

Addit tandem Goxtius, dialogos scripsisse: sed errat; dialogos etenim Euclides Megarensis edidit, teste post alios, Laertio in *visu Euclidis*.

EUDOXUS Poeta Comicus Siculus fuit ut aperte testatur Laertius in *vita Eudoxi Guidii lib. 8.* & Conradus Gesnerus in *Biblioth.* pag. 223. Siculum immò Regis Agatoclis filium voluit Lascaris apud Maurolycum *hyst. Sicil. lib. 2. p. 19.* addit

addit Syraculanum fuisse Bonfilius *hisl. Sic. par. 1. lib. 1. pag. 37.* Lucius Christophorus Scobar in *Catal. illustr. Syracus.* p. 13. Marius Aretius de *situ Siciliae* pag. 19. Goltzius *Sicil. hist. post.* p. 89. & Vincentius Littara in *Conradiade lib. 3. pa. 151.* Fazellus etiam *dec. 1. lib. 4. cap. 1. pa. 106.* inter Syracusanos adnumerat: & licet Agathoclis tantum filium scribat, attamen Regis Agathoclis filium intellexisse colligitur. Sed Bonannus *Syrac. illustr. lib. 2. pa. 350.* quamvis Siculum fateatur, at Syracusanum, & Regis Agathoclis filium scripsit. Addit, quod qui scriptis mandarunt Agathoclis gesta, ut Diodorus Siculus, Iustinus, alique, horum ejus filiorum meminere, nempe Arcagati, Heraclidis, & Agathoclis, & aliorum trium minorum: sed nulla Eudoxi mentio. At mihi haud aridet Bonanni ratio, nam incompetentem est adductos scriptores haud inconsulto Syracusanum, & Agathoclis Regis filium constituisse. Eudoxum: nec ex eo quod scriptores gestorum, Agathoclis Regis hunc Eudoxum ejus filium non indicant, ideo deducendum, ex eo haud natum: nam sicut illis trium minorum filiorum nomina silentio involuere placuit, ita & Eudoxi nomen, praeterisse in dubium revocari potest: immo suspicari quique recte poterit, horum trium, innominatorum, unum fuisse Eudoxum. Adde, quod Gyradius de *poet. hist. dial. 7. pa. 288.* Siculum proclamat Eudoxum, Agathoclis filium non ignobilem: hinc à Bonanni opinione recedo, qui eujusdam Agathoclis neglectae fortunae filium opinatur. Laurens. Cralius in *hisl. poet. Graec.* p. 308. quamvis Bonanni sententiam referat, Agathoclis tyranni filium enunciat: & tandem Hier. Ragula in *Elogiis Siculor. pa. 117. & in Sicil. Biblioth. vet. pa. 116.* Syraculanum voluit. Fuit Eudoxus nove Comediarum Poeta clari nominis. Scripsit *Comedias nonnullas ex Lascari, & Goltzio, aliisque supra citatis, ex quibus oeties viatoris obtinuit, ter urbano certamine quinquies Ienicae, ut ait Laertius, Lascari, Goltzius, & Gesnerus cit. hic autem addit, quod ejus fabula Naneleus inscripta à Polluce citatur.*

EUEMERUS Messanenensis historicus antiquissimus. Messanae natus est, ut testantur Plutarchus *lib. de Iside, & Osiride, Elianus de var. histor. lib. 2. cap. 31. pa. 30.* Suidas *dict. tom. 1. pa. 730.* Strabo *lib. 1. & 2. Eusebius de prep. Evangel. lib. 2. pag. 59.* Lactantius Firmianus *dicta. inlitt. lib. 1. cap. 31.* Raphael Volaterranus *anthropol. lib. 15.* Augustus Polizianus *miscell. cap. 35.* Lilius Greg. Gyradius de *poet. hist. dial. 3. pa. 119.* Lascari apud Maurolycum *hisl. Sicil. lib. 1. pa. 18.* Ioseph Cancellarius *hisl. Sicil. lib. 2. p. 178.* qui Evhemenum vocat. Goltzius in *Sicil. hist. post. pa. 91.* Carolus Stephanus in *dict. poet. hist. & Geogr. pa. 906.* Ludov. Vives in *D. August. de Civitate Dei pa. 355.* Dionysius Gottisfredus in *not. ad Cicer. de nat. deor.* Conradus Gesnerus in *Biblioth. pa. 223.* Anonymus in *libro artificia hominum miranda in Sina, & Europa cap. 48. pa. 413.* Beyerlinck *Theatr. Sinae*

humanae tom. 1. ver. Aethi pa. 668. nostrates etiam Siculi, ut Aretius de *situ Sicil. pa. 37.* Fazellus de *reb. Sicul. dec. 1. lib. 2. pa. 50.* Bonfilius *hisl. Siciliae par. 1. lib. 1. pa. 35.* at errat dum Evhemenum; sive Alcama vocat, confundit cum Evhemerum cum Alcmanae poeta: Martheus Silvavius de *trib. Peregrin. cap. 48. pa. 149.* Reina in *not. Messan. par. 1. pa. 110.* Ragula in *Elogiis, pa. 117.* & in *Sicilia Biblioth. vet. pa. 116.* Samperius *iconolog. M. V. lib. 1. pa. 33.* Ioseph Ambrosius in *descrip. festi epist. Marian. pa. 107.* alique. Hos omnes rerum scriptores, nam alio natum aliqui voluit. Atheenus etenim *lib. 1. cap. 22. pa. 658.* Cœum credit. Plutarchus sibi contrarius de *placitis Philosophorum lib. 1. cap. 7.* Sex. Empiricus *Pierborow. lib. 4. & Alex. ab Alexandro dior. Gen. lib. 6. cap. 26. pag. 745.* Tegeatem enunciant. Eratosthenes apud Strabonem *lib. 2. Bargum* dicit. Ex Clemente Alexandrino in *hortatoria ad Gentes pa. 16. & Arno io adversus Gentes lib. 4.* fuit Agrigentinus. Hic ex hac opinione diversitate Hier. Columna in *fragm. Eunil tom. 4. pag. 482.* Evhemerum incertae patrie dixit. Ex hac etiam variare Casaubonus in *Strab. lib. 1.* duos Evhemeros admittit, unum Messanensem, Cœum alterum. Gyradius cit. quem sequitur Cralius de *poet. Graec. pag. 309.* an duo fuerint unus Messanensis, alter Tegeates dubitat. Sed unum tantummodo Evhemerum floruisse incompetentem est; nam de uno tantum antiquiores scriptores loquuntur. Opus autem quod Evhemero Cœo ascribitur ab Athenæo, ad alii Messanensi tribuitur, ut observat Reina *cit. pa. 110.* qui non sine rationis pondere suspicatur Cœum pro Atheo ex errore vocatum. Quod si Plutarchus Tegeatem promittit, hoc forsitan, ut ait Reina, adiectum ad aliquod significandum, ut de Diagona scimus, quem non modo Atheum dixerunt, verum etiam Theodoram, postquam, ad rapas excoqueudas à quadam Jovis filia ligna subtulit: addo hoc haud improbabile, cum ipsemet Plutarchus alibi, ut dixi, Messanensem enunciet. Tandem Reina conjecturae non preternitit, forsitan ab Eratosthenes apud Strabonem *lib. 2. Bargum* dictum, ut tanquam mendacem insimularet, adscito Evhemero titulo, quo vocatur Autiphaneus à mendaciis Bargum dictum. Hinc Evhemerum Messanensem fuisse non dubitamus. Casandro Maedonum Regi acceptissimus fuit, ex Diodoro *Siculo lib. 6. apud Eusebium de prep. Evang. lib. 2.* Hieronymum Columnam *cit. pag. 434. & Vossius de hist. Graec. lib. 1. cap. 11. pag. 70.* Fuit & eodem Regi familiarissimus, ut ait Guillemus Nylander in *ana. ad librum Plutarchi de Iside, & Osiride num. 142. & Vossio de Poetis Graecis cap. 8. pa. 59.* Ideoque ut addit Diodorus, quem sequitur Eusebius, & Columna, Rex egregiam ejus doctrinam, & in rebus agendis praestantiam plurimum existimans, magni momenti negotia ipsius dexteritate obeunda remisit. Hinc longa itinera aggressus, usque ad australes Oceanum velificavit: felicem Arabiam attigit, & post diarurnam navigationem ad quasdam insulas appulsus est, quarum celebrior Pantheam vocabant,

cabant, omnem inanum de. ru. in cultui addi-
tani. Hujus etiam Euhemeris navigationis me-
morat Strabo lib. 2. & ex his ejus etatem deduci-
tans; Callander etenim Rex ex Eusebio in Chron.
Regni sui exordium attigit olympiade 115. ac
usque ad olymp. 120. imperavit. Hinc olymp.
120. clarnisse tradit Joannes Bapt. Ricciolus in
Chronol. Refor. tom. 4. lib. 1. pa. 174. Vossius de
poet. cit. pag. 59. olymp. 114. floruisse putat. Mo-
reri in dict. tom. 1. pag. 1201. olymp. 116. at te-
ticius Reina cit. pag. 212. olymp. 117. Vir fuit do-
ctissimus instructissimus; & ex Laertio, Lactantio
dio. insit. lib. 1. cap. 11. Courado Gesnero, aliisq;
supra cit.

Res gestas Jovis, & ceterorum, qui Dii putantur
collegit, historiamque contexit ex versis, & inscrip-
tionibus sacris, quae in antiquissimis templis habeban-
tur, maximeq; in fano Jovis Triphili, de hac etiam
historia M. Minutius Felix in Octavo. Fabulosum
in hac historia Euhemerum fuisse putavit Pla-
tarchus de Jside, & Osiride, & Strabo lib. 1. pa. 102.
sed aliud ex Diodoro, & Laertio cit. colligitur,
scribunt enim, quod ea sedulo scri. sit, ut adin-
venit. Vide quae in hac re adnotavit cit. Hier.
Columna: aperte autem ejus historicum candore
testatur S. Augustinus de Civ. Dei lib. 6. cap.
7. ubi ait: non fabulosa garrulitate, sed historica di-
ligentia conscripsit. Sane non fabulosus, dum Gen-
tilium Deos fabulosos fuisse censet. In hac histo-
ria, ut Cicero de nat. deor. lib. 1. Plutarcho de
placitis Philosophor. lib. 1. cap. 7. Theophrasto An-
tiocheno lib. 3. sermonum, apud Vossium de hist.
Graecis lib. 1. cap. 11. pag. 71. placet, Atheum se-
ptoidi, dum omnem negat deitatem. Hinc Sex.
Empiricus adversus Mathematicos lib. 8. Pla-
tarchus de placitis Philosoph. lib. 1. cap. 7. Calli-
machus in quibuldam senariis apud Plutarchum
cit. Theodoretus de eruditione Graecar. affect. lib. 3.
Atheum vocatur: ex hac etiam causa forsitan A-
lexander ab Alexandro dicit. Gen. lib. 6. cap. 26.
pag. 745. Vossius cit. pa. 70. Aelianus var. hist. lib.
11. cap. 31. & Theophilus cit. impiam dixerunt,
Simcon filius apud Polirianum in mistell. cap.
35. ejus libros iniquos renunciat. Sed quamvis
ejus defensionem curet Columna cit. in Ennii et-
ta pag. 25. quem sequitur Reia cit. pag. 215. &
216. eo argumento, quod dum Euhemerus Jovē,
aliique Deos mortales homines fuisse evincat,
hinc videretur alium fuisse verum Deum; attamen
est recte de fabulosa Deorum dignitate
scriptis, dum eorum ortus, gesta, mortem, ac
sepulchra retegat, ex Cicero de nat. deor. lib. 1.
Arnobio adversus Gentes lib. 4. Manutio Felice,
Lact. Firmiano de ira Dei cap. 11. & S. August. de
civ. Dei lib. 6. cap. 7. & lib. 7. cap. 26. attamen
haud declinare poterit impiū viri notam, cum
rerum omnium eventus, ac vicissitudines,
casu adscribat ac veri Numinis providentiam de-
neget, ut Theophilus cit. observat. Hinc Aelia-
nus inter Atheos, eosque qui divinam denegant
providentiam accenset. Hanc Euhemeris histo-
riam graecē scriptam, Ennius latinam fecit: ut
scribit Lactantius de div. lib. 1. cap. 11. pa. 43.

De ira Dei cap. 11. S. August. de civ. Dei lib.
7. cap. 26. & de confes. Evangelistarum lib. 1. cap.
23. Arnobius contra gentes lib. 4. Cicero lib. 12
de nat. Deorum, Varro de re rustica lib. 1. cap. 48.
& Volaterranus antrop. lib. 15. aliiq; multi. Ex-
stant hodie ejus fragmenta ab Ennio versa, quae
collegit, expendit, & edidit Hieronymus Colum-
na Neapoli ex typographia Horatii Salviani
1590. in 4. d. pag. 479. alia etiam Euhemeris
fragmenta servantur apud Eusebium de praep.
Evangelicis lib. 2. ac multa ab ejus historia non-
tuata est Hyginus in poetico astronomico, & La-
ctantius de falsa relig. Tandem Athenaeus lib. 14.
cap. 22. pag. 658. citat: Sacram praescriptionem
lib. 3. at hanc incubationem, eandem esse, ac
historiam Deorum putant docti. Reina cit. pag.
217. opinatur, alia egregie scripsisse ipsum enim
citatur Varro de re rust. lib. 1. cap. 48. Columel-
la de re rust. lib. 9. cap. 2. Hyginus lib. 2. rerum
astronomicar. de Eniocho pag. 65. Plinius lib. 36. c.
12. qui inter eos recenset, quae de Aegypti Pyrami-
dibus scribere, Pomponius Festus in proverbio
Sui Minervam, Ioseph Hebraeus lib. 1. contra
Apionem, qui de Judaeis mentionem habuisse re-
stat, Politianus in mistell. cap. 34. Minutius Fe-
lix in Octavo: sed horum aliquos de Euhemero,
namque scriptore de Deorum historia, non le-
vi rationis pondere, meminisse suspicor. Poetae
etiam Euhemerum fuisse non dubitamus; Censori-
nus enim lib. de die Natali cap. 20. veterum
elegiarum scriptorem enuaciat, & inter Poetas
accenset Vossius de Poetis Graecis cap. 8. pag. 59.
Gyraldi de poet. hist. dial. 3. pag. 119. & Lantini
Crassus de Poetis Graecis pa. 209. & 210. & eum
idem esse, ac nostrum de Diis scriptorem censent
quamvis Hier. Columna in Ennium pag. 43. Eu-
hemerum Poetam, alium ab historico putet. Ti-
raquellus de nobilitate esp. 31. in catalogo medi-
corum, Euhemerum medicum recenset, quem
citatur Galenus lib. 4. medicamentorum localium esp.
7. (ubi ipsius aliqua exhibet medicamenta) ac
eundem forsitan putat, cujus sibi tertium citatur
Athenaeus, ut supra innui.

EUMACHUS Sculus cujus patria ignoratur,
musicus fuit, Plinius inter auctores adscribit, &
quibus lib. 4. & 6. collegit, qui res ad Geogra-
phiam spectantes complectuntur: unde conjectare
licet, librum de rebus geographicis scripsisse: at
hoc clare ex Vossio de hist. Graecis elucet, qui lib.
3. pag. 366. ait, quod ab Phlegonte de rebus mira-
bilibus esp. 18. Eumachus citatur in orbis descrip-
tione: ex qua narrat, Carthaginienses juxta pro-
vinciam suam fossam agentes, duas ex humanor
corpore ossium structuras offēdisse: & unius pro-
ceritas cubitorum 32. alterius 24. comperta esse.
Quamvis autem suspicetur Vossius hunc Euma-
chum forsitan eundem esse, ac Eumachum Nea-
politanaum, qui Hannibalis gesta consignavit,
dum hic Carthaginensis Ducis res scripsit, &
quae Phlegon ex Eumacho exponit, Carthagini-
enses respiciant: at verisimile magis putat Vossius,
intelligi Eumachum Sculum musicum a Plinio
lib. 3. citatum: additq; non obdare musicum
voca-

vocari, nam Plinius eo libro non de musicis, sed de variis gentibus tractat: & Aristoxenus Tarentinus, cum fuerit quoque musicus; illustrium scriptorum vitas, & variam historiam chartis consignavit. Et sane Plinius non modo inter auctores libri quarti, ut ait Vossius, sed etiam inter scriptores, & quibus 5. & 6. librum excerpit, Eumachum Siculum recenset, ut supra innui. In his verò libris, Variarum Gentium descriptionem exponit: opus autem Eumachi à Phleonte citatum, Orbis descriptionem complectebatur. Hinc non ambigendum puto, nosiri Eumachi Siculi factum esse opus hoc, à Phleonte citatum, de Orbis descriptione. Quo floruerit ævo incertum est: & inter incerta ætatis historicos à Vossio relatus est. De Eumacho musico etiam meminit ex Plinio, Córado Gesnerus in *Biblioth. pag. 254*. Joannes Vaghtimillius in *tabula Sicularum Poetarum*, primo alio Poetarum libro præfixa, Eumachum accenset; sed an iste de quo agimus, an alius sit, divinare non auserim, cum conjecturæ pignus deficiat.

EUSEBIUS. De hoc mentionem habet Roccus Pirrus not. *Ecl. Catanensis pag. 197*. Ubi ait, quòd anno 440. sub Imp. Theodosio, & Valentiniano, Templum Divo Philippo Argyrensi dicatum, in Argyrensi Urbe extractum, jam collapsum, fuit instauratum, novisque ædificiis, ac Monachorum Basilienfium Cœnobio amplificatum. In hoc Monasterio, floruisse testatur Pirrus B. Eusebium, qui regularem D. Basilii disciplinam professus est. Hinc ratione novi Monasterii, Philippenfis, sive Divi Philippi frater dici cepit. Addit verò, quòd iste Eusebius ex antiquo m. s. de vita, & gestis ejusdem Sancti multa exscripsit, ac miraculis denovo edicis eandem vitam locupletavit: & celestibus signis clarus ibidem obiit, ac sepulture traditus est; ejusque caput die 13. Maii singulo anno per Urbem solemni ritu circumfertur. Idem Catanzus, qui not. *Ecl. Panor. pa. 51*, scripserat, Eusebium S. Philippi Argyrensis Comitum, ejusdem vitam scripsisse. Hæc Pirrus: ideoque inter Siculos Scriptores, ex editis à Pirro, Eusebium accenset Hieronymus Ragusa in *Elogiis Sicularum p. 19*. & iterum in *Siellia Biblioth. veter. pag. 117*. Sed diverse apud Octavianum Caetanum tom. 1. *SS. Sicular. pag. 33*. observo: ipse enim ait, quòd S. Eusebius incertum Syracusanus Italæ genere extiterit: illud verò incompertum est, quòd Divo Philippo Argyrensi, ab Apostolo Petro in Siciliam misso, datus est comes: additque quòd cum Philippo ab Oriente Romam navigavit, & Argyrium venit: & post ejus mortem Orbiani Toparchæ metu Alexandriam navigavit, ubi S. Philippi vitam ab ipso scriptam vulgavit: ac tandem Argyrium regressus in Domino sanctè quievit. Idem Caetanum iterum in *animad. pag. 21*.

de actis Philippi Argyrensis ab Eusebio scriptis, ait. *Eorum auctor Eusebius dicitur, ut in libro scriptum est, sed quia Philippi Socius Eusebius etiam dictus est, & ejus vitam scripsisse traditur, factum est, ut hujus narrationis auctor credatur Eusebius ille, qui fuit D. Philippi Socius, quod ad conciliandam fidem his actis faceret. Sed vel alius hæc scripsit Eusebius, vel si hæc Eusebio D. Philippi Socio tribuimus alienam minime, & quidem imperitam nimis accessisse. credendum esse nec enim in animarum inducitur à Sancti Viri Discipulo professas esse veritas, quas modo, referam hic contineri. & veritatem: Hæc Caetanus hinc incertum adhuc est, quis vitæ hujus sit auctor: & ex dictis distinguenda temporum, gestorumque ratio: nam vel hæc vita Eusebio Divi Philippi Socio adscribitur, & à Sicularum Scriptorum catalogo expungendus; nec Basilienfibus dandum, cum circa annum 46. claruerit: vel alio Eusebio recentiori tribuatur; & hæc non Socius S. Philippi, etsi non levi rationum pondere Siculum putamus. Vita hæc D. Philippi, ab Eusebio scripta, extat apud Caetanum cit. to. 1. *SS. Sicular. pag. 28*. hoc titulo insignita*

Narratio Eusebii Monachi de Vita, & Miraculis Sancti Patris Nostri Philippi Apostolici Presbyt. Demoniis expulso.

EUSTACHIUS NICOSIA Caranensis, vir poëta, ac politioribus literis egregie excultus, inter Academicos Elevatos Caranæ emittitur. Cum integritate insignis, publicum in patria Tabelionem egisset, obiit Catanz 21. Septēbris 1663. Edidit italicè

La Pallade Consolata Epitalamio per le Nozze delli molti Illustr. Sig. D. Pietro Moncada, & D. Beatrice Moncada de' Patriti Catanesi, con l'aggiunta d'alcuni poëti sonetti. Catanz apud Vincentium Petronium 1660. in 8.

Edenda reliquit m. ss. hæc alia, nempe

<i>La Genesca.</i>	} <i>Tragedia Sacra in verso.</i>
<i>Il S. Eustachio.</i>	
<i>I Tre SS. Fratelli.</i>	
<i>L'Orsello.</i>	} <i>Tragedia Morali in verso.</i>
<i>La Nova Orbecche.</i>	
<i>L'Intricati Barbugli.</i>	
<i>Le Caffe Vedove.</i>	} <i>Comedia.</i>
<i>Poesie.</i>	

Hæc omnia Catanzæ servantur à Felice Nicosia Auctoris filio.

EUSTACHIUS DE PERNIS Catanensis, Philosophiæ, & Medicinæ Doctor eximius. Immatura morte decessit Catanz anno 1554. De eo Jo: Baptista de Grossis in *Decord. Catan. tom. 2. cord. 9. pag. 151*. In posterorum commodum reliquit

In librum Galeni, quos purgare conveniat, quibus medicamentis, & quo tempore, Commentaria. Neapoli 1547. in 4.

F

FABRIVS COLVMBVS Panormitanus Ordinis S. Benedicti Congregationis Casinensis, natus an. 1600. à teneris ungulculis humanioribus literis summa cum diligentia, ac profectu operam dedit. At majori animi solertia ad pietatis studia

animum appulit; piis enim operibus additus, in virtutis via mirabiliter profecit. S. Benedicti institutum amplexus 12. Martii 1620. in Cœnobio S. Martini de Scasis: ibi nil ipsi antiquius, quàm ad virtutes lustrigi curâ adipsendas incumbere; à quibus nec Philosophiæ, nec Scholasticæ, & moralis Theologiæ studia (his instructissimus fuit) ejus animi ardorem avertere valuerunt. Ad animarum utilitatem concionatoris munus suscepit, ac magno populi fructu exercuit. In eodem S. Martini Cœnobio ad Decani, Magistri tyronum, ac œconomæ muneribus assumptus; in his obeundis ejus morum candor egregius semper effulsit. Sed cum Deo tantum vivere cœtuaret, omnibus curis solutus, abdicatâ honorum spe, ad quorum fastigia virtutum merita virum egregium vocabant, in absolutissimo vitæ instituto adipiscendo, reliquum vitæ contrivit. Antequam extrema clausisset diturno, acerboque morbo expositus est: cui accesserit dolorum cruciatus, qui eò deduxere, ut ne leveim aliqualem corporis motum permitterent: sed cum inconcussa patientia fortitudine omnia morborum tormenta pertulisset, tandem, non sine sanctitatis opinione, decessit Panormi 26. Januarii 1675. Hujus viri gesta habes apud Petrum Antonium Tornamirum in *Scriptoribus Mariæ Benedictinis* pag. 56. & seq. qui ipsius etiam meminit in epistola ad lectorem libri sui de *Memorialibus Oblatis* pag. 6. & Joan. Evangelista Panormitanus in *enagrammæ* pag. 146. Edidit italicè

3 Fœderis de Maria Vergine nell'Ordine Benedettino Centuria Prima, Panormi apud Buam, & Camagna 1668. in 8. & Mutinæ.

Electuario di Gemme divine per consorte dell' Anima, Ibidem apud eisdem 1669. in 12. suppressio nomine.

Servantur etiam mss. in eodem Cœnobio

Discorsi morali sopra molti capi della sacra Genesi. Sermoni sopra tutte le feste di Maria Vergine.

Concetti scritturali, & sentenze di Santi Padri, & Filosofi morali, ordinati per alfabeto à modo di Poëmatica.

FABIVS ASCENSUS Motycensis Societatis

Jesu, natus 24. Novembris ann. 1649. Societatis nomen dedit 12. Junii 1665. in qua solemniter emisit vota 15. Augusti 1683. Decursis ex more studiorum spatii, concionatoris munus aggressus est. In multis Siciliæ civitatibus ejus eloquentiæ, ac eruditionis lumina effulserunt: & modo eadem Ecclesiasticis exterius partes, magna cum laude, ac fructu, explere videmus. Edidit italicè

La Torre della Bolla d'oro. Panegirico della Lettera di Maria Vergine a' Messina, Mellanæ typis Deo minici Costa 1693. in 4.

La Mano in tutte le cose operaria. Panegirico di S. Rosalia Vergine Palermitana, Mellanæ apud Vincetium de Amico 1693. in 4.

FABIVS BALLVS nobilis Panormitanus Jurisconsultus doctrinâ celeberrimus: causarum patrociniū egit usque ad supremam, senectutem, non sine ingenii, doctrinæ, & eximie integritatis laude. Gravioribus studiis aliquando amœniora immiscere placuit; Musas præsertim Siciliæ coluit; ac omnium primus Eclogas vernaculâ linguâ cecinit. Obiit Panormi 23. Maii 1632. & in Ecclesia S. Francisci de Paula Fratrum Minorum sepultus est. Hujus cum laude meminit Joseph Galeanus in *Musis Siculis* tom. 1. par. 2. p. 158. & Octavius Bellia in *epist. ad lectorem Basilii Joan. Bapt. de Judicia* pag. 10. Edidit Siculâ linguâ

Canzoni Siciliene. In *Musis Siculis* tom. 1. par. 2. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & typis Josephi Bifagni 1662. in 12.

L'Alfabeto Ecloga Pastorale in lingua Siciliana, m. 3. multorum manibus teritur Panormi, cujus exemplar extat apud me.

FABRITIUS BERTULEVS, sive **PUBLIVS FABRITIUS BERTULEVS** Patritius Motycensis, Dantis Calabri oratoris facundissimi filius, claruit circa annum 1559. Ipse meminit Placidus Carrafa in *Motuca illustrata* pag. 100. Edidit

Dialogos Grammaticas, Panormi apud Iouenium Matthæum Majdan 1559. in 8. Scripsit etiam ex Carrafa citato

De Latini sermonis elegantia, Barbarorum flagellum, Barbaromastigem, quod opus morte præventus non absolvit.

FABRITIUS LUNA nobilis Panormitanus, Poeta egregius, Petri Gravina Poeta Siculi Panormitani discipulus, ut ipsemet faretur in libro suo infra relato. Claruit circa annum 1534. Edidit librum Inscriptum

Fabritii Luna Sylvarum, Elegiarum, & Epigrammaton libellus, Neapoli per Matthæum Canzani 1534. in 8.

FABRITIUS SPVCCES Panormitanus Societatis

eatis Jesu, Iosephi Spuces ejusdem Societatis (de quo suo loco) frater natu major. In lucem editus anno 1591. Societatem amplexus est anno 1609. In qua solemniter emisit vota. Inter celeberrimos xvi sui Ecclesiastes recensitus, in præcipuis Siciliæ urbibus magna cum laude conciones habuit eloquentissimas. Decessit Neapoli in domo Professorum 9. Decembris 1639. Ipsum laudat Joseph Galeanus in *carmin. lyriels* pag. 72. Edidit Italicè

Oratione funerals nell'esteque dell'illustriss. Sign. D. Giovanna d' Aragona, e Ventimiglia Marchesa di Giarratana, celebrata nella Casa Professa della Compagnia di Gesù di Palermo. Catanz typis Joan. Rolli 1639. in 4.

Quaresimale. Servabatur apud P. Josephum Requensens Paormitanum Soc. Jesu, qui Romæ typis tradere meditabatur; sed post ejus mortem, forsitan m. s. servatur in Bibliotheca Collegii Romani.

FELIX Messianensis Episcopus, & ut opinor etiam civis, nam eo vixit tempore, quando jus vigeat, cum ad Ecclesias regendas illius Urbis cives, ubi erant Ecclesiæ constitutæ, assumebantur, ut ex D. Gregorii Epistolis probant Rochus Pirrus de *elect. Præsulum Sicil.* pag. 36. & Augustinus Inveges in *Paor. sacra* pag. 302. & 324. Regularem S. Benedicti disciplinam professus est in Cœnobio Romano S. Andreæ, ubi nã cum Divo Gregorio Magno, illius Monasterii fundatore, claruit; ac cum ipso amicitia vinculis sanctè conjunctus vixit: ait enim Felix in Epistola, mox referenda: quando nã vobiscum ab infansia nutriens, atque edocuit fui. Eo in Cœnobio disciplinæ monasticæ observantiâ, ac D. Gregorii exemplo edocuit, virtutum ornamentis insignitus enituit. In ipso juniorum monachorum moderator, Divi Benedicti alumnos, juxta severioris instituti leges erudit, ut ex Arnaldo Wion in *ligno vite* lib. 2. cap. 20. pag. 232. & Joanne Diacono in *vita D. Gregorii* lib. 2. cap. 33. patet. Ab ipso Augustinus primus Angliæ Episcopus insigniter eruditus, eo animi ardore virtutum studia amplexus est, ut vir evaserit egregius, teste D. Gregorio *epist. ultima.* Messianæ Episcopus electus, pastoralis vigilantia ereditam sibi Ecclesiam moderabatur anno 1590. & Sancto Pontifici gratissimus, multas ejus epistolas accepit, quas inter D. Gregorii epistolas leges, nempe lib. 1. *epistol.* 38. & 64. lib. 7. *epistol.* 43. & 98. & lib. 12. *epistol.* 10. & *ultima.* sed ex hac postrema nonnullæ exortæ confectiones inter Panormitanos, & Messianenses Metropoliticum Jus in Sicilia respicientes; & productis hinc inde rationum jaculis, luculentam instituere pugnam; ac ne videar extra choream saltare, ad Abb. Pirrum *not. Eccl. Messan.* a pag. 261. & seq. Albertum Picciolum de *antiquo Jure Ecclesiæ Siculæ*, Carolum Morabitum *tom. 1. annal. Ecclesiæ Messan.* Augustinum Inveges *tom. 3. annal. Paor.* a pag. 304. alioque lectores remitto. Sanctimoniam elarum floruisse Felicem non ambigendum, ac usque ad annum 1594. superstitem fuisse Incompertum est. Scripsit

Biblioth. Sicula Tom. 2.

Epistolas, quarum una ad D. Gregorium extat *tom. 3. Conciliorum Generalium* antiquæ editionis, & apud Picciolum *cit. par. 1. cap. 18. pa. 47.*

FELIX BONAFIDES (perper) Felix Bonafides à Daniele à Virgine Maria in *speculo Carmelitarum* *tom. 2. par. 5. lib. 5. num. 3735. pag. 1072.* vocatus, forsitan ex typographi incuria) Paormitanus Ordinis Carmelitarum primi Instituti Montis Sancti, Ecclesiastes celeberrimus, eruditione, eloquiis suavitate, ac facundia clarissimus. Ne dū Panormi in Principe Templo, verum etiam in præcipuis Italiæ civitatibus conciones habuit magno cum plausu exceptas. A Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac summis Principibus perpè honorificentissimis epistolis expetit us est, ut apud ipsos quadragesimale curriculum concionando perficeret. Hinc magnum ubiq; nomen ab eloquentiæ celebritate sibi comparavit. Graviores disciplinis instructissimus, in Siculo Inquisitorum Concilio Consultoris, & Censoris munere cohonestatus est. Pluries Ordinis Cœnobla rexit: præsertim Bononiensis præfuit, cum Siculam Provinciam gubernaret, ac sedulo iustret, decessit Panormi 27. Sept. 1681. anno ætatis sue 58. Edidit

Arcosphariantium Salamonis, SS. Virginis Mariæ Carmelitæ, Gratularum Matris, Encomia continem. Bononiæ typis Iosephi Longi 1674. in 4 Italicè

Le Glorie del Precursore di Cristo espasse al pubblico nel suo festivo Ottavario solennizzato nella Metropolitana Chiesa della Città di Fiorenza con otto Prediche. Florentiæ apud Vincenzium Evangelistam, & Petrum Martini 1677. in 4.

Il parto della Fenice avvolto nelle ceneri. Discorso Panegirico della Beata Catarina di Bologna. Bononiæ apud Josephum Longi 1674. in 4.

FELIX BRANDIMARTE Caltrivertanensis Ordinis Capuccinorum, vir doctrinâ, & eloquentiâ satis instructus. Natus anno 1628. Capuccinorum institutum amplexus est Sacce 14. Januarii 1646. Per plures annos sodales suos Rhetoricam, Philosophiam, & scholasticam Theologiam docuit, eximia cum doctrinæ laude. Conciones eruditione, & eloquentiâ refertas dixit in præcipuis Siciliæ civitatibus. Sacræ Inquisitionis Siculæ fuit Consultor, & Censor Provinciam Paormitanam non sine prudentiæ nota gubernavit: & apud suos veneratione prosequutus inclavit. Obiit Panormi 22. Septembris 1685. De eo Dionysius Genuensis in *Biblioth. Capuccinor.* pag. 107. Edidit

Sapientie Tube scitantiæ, idest Tractatum sebolasticum de Arte sacra concionandi. Panormi apud Dominicum Anselmum 1667. in 4 Italicè

L'Arco Trionfale. Panegirico in lode di S. Agostina Vergine Palermitana. Ibidem typis Augustini Bossii 1659. in 4. non anni 1669. cum aliquibus concionibus de Sanctis, ut ait ex prava relatione Genuensis citatus.

Panegirici sacri di diversi Santi occorrenti nell'anno, sò l'aggiunta di quattro Prediche nel geno deliberativo. Ibid. apud Dominicum Anselmum 1677. in 4. Ineditum reliquit

Cursum Theologicum ad mentem Scoti per quatuor annos, juxta quatuor sententiarum libros, commodis lectionibus distributum, novis Recentiorum doctrinis locupletatum, & inter quatuor tomos divisum, quibus etiam superadditur quintus, in quo pro fide tene- da ipsius Sacra Theologia fit usus, & praxis. Ser- vatur Panormi n. 5. in Bibliotheca Capuccinorū.

FELIX POTESTA Panormitanus Ordinis Minorum Observantium S. Francisci, lucis usu- ram accepit 2. Julii an. 1649. Regularem Ordi- nem amplexus, in eo absolutis studiorum spatiis, sodalibus suis philosophiani Romæ, Scholasticam Theologiam Panormi, eximia cum ingenii præ- stantissimi laude, diu explanatam tradidit: hinc Lectoris, ut ajunt, Jubilati titulo cohonestatus, doctissimi viri opinionem æsequutus est. Multis honorum ornamentis auctus effulsit. Apud S. Of- ficii Judices in Sicilia Censoris, & Consultoris munere claruit. A Ferdinando de Bazarum Archie- piscopo Panormitano (cui gratissimus fuit) Syno- dalis Examinator, & librorum edendorum, censo- re electus est, Judicis Regiæ Monarchiæ Sicu- læ Theologus effulsit. In Provincia Septem Mar- tyrum Commissarius, & Visitarum, & in Si- cula Vallis Mazarinæ Provincia Definitorum egit; eamque etiam Provincialis rexit. Anno 1702. ad eandem Provinciam gubernandum morum su- avitas, prudentia, aliæque eximia animi dotes vi- rum egregium exevire; quam dum omnium ap- probatione moderabatur, maximo Sodalium do- lore, Panormi decessit in Cœnobio S. Mariæ An- gelorum 23. Augusti 1702. Funus non sine pom- pa celebratum, ornatissimi viri æstimationem, confirmavit. Dum Philosophiæ editionem medi- tabatur, jussu Bonaventuræ Boerii Ordinis sui Generalis, Theologiæ Moralis explanationem, suscepit; docuitque suos, non sine eruditionis, ac doctrinæ laude: hinc ex oblata occasione in lu- cem emisit

Manuale Ordinandorum duos complectens tracta- tus de Sacramento Ordinis, & de Sacrosancto Sacri- ficio Missæ. Panormi typis Angiellæ, & Leone 1694. in 12. & apud Thomam Aiccardum 1697. in 12.

Examen Ecclesiasticum complectens tractatum de Denunciationibus ad monita Papa, & Episcoporum, ad cœdita Inquisitionum, & pro Confessariis Solicitan- tibus; atque Examen Confessoriorum, Predicatorum, & Ordinandorum. Tomum Primum, & Secundum. Ibidem typis Adami 1697. in 12.

Examen Predicatorum, in quo apta, atque expedi- ta traduntur regule ad Apostolicum Sacra concionis ministerium ritè exercendum. Ibidem typis Thomæ Aiccardi 1697. in 12. Prædicta omnia novis, & amplissimis accessionibus, aliisque lucubratio- nibus locupletata prodire, ac tribus tomis di- stributa hoc titulo. *Examen Ecclesiasticum adan- tem tres complectens Tomos, in quo diversæ materia morales, omnesque ferè excogitabiles casus consien- tiæ solide, & clarè resolvuntur, cum Denunciationibus ad Monitoria Papa, & Episcoporum, ad cœdita In- quisionum, ac pro Confessariis Solicitantibus, Instruc- tione Sacra Penitentiarie, Propositionibus Damnatæ, Examine Ordinandorum, & Arte predicandi.* Panor-

mi typis Michaelis Costanzo 1702. in 4. Prælo paraverat

Philosophia cursum integrum.

Theologium Mysticum.

Tractatum de Monialibus.

FELIX URSUS ex oppido Ciminæ Diœcesis Panormitanæ, Sacrosæ Sacræ Theologiæ Do- ctor: è patria egressus, Sardinianæ petiit cum Theodoro Trivultio S. R. E. Cardinali, cuius à Sacris fuit. Inde Romam contudit, ubi Archi- confraternitatis S. Mariæ Constantinopolis na- tionis Siciliorum Quæstorè, vulgo *Camerlègo*, suis- se scimus. Hujusce viri affines, Ciminæ degen- tes, episcopali insulâ insignitum prædicant in Ca- labria. At Romæ decessisse incomptum est, ex quadam defunctorum tabula in eisdem patria. Horuit anno 1660. Edidit

Prolutionem in gratiarum actionem habitam pro Laurea Sacræ Theologiæ Doctoris suscepta, interventus Em. & Rev. D. Joannis Jacobi Theodori Cardinalis Trivultii, nec non Ill. & Rev. D. D. Bernardi de la Cabra Calaritanæ Archiepiscopi, Sardinia &c. Cer- ficæ Primatis. Calari ex typographia Doct. D. An- tonii Calcerin 1650. in 4.

FERDINANDUS BALAMUS Siculus, cujus patria ignoratur, doctor medicus, scientiâ ex- cultissimus, Leonis X. Pontificis Maximi medici- cus. Gravioribus disciplinis miriores etiâ literas univit; poetâ, græcicæ literis egregiè instructus. Claruit Romæ circa annum 1555. inter præci- puos literatos accessit. Hujus doctissimi viri memi- uere cum laude Lilius Gregorius Gyraldus de *Poetis nostrorum temporum dial. 1. pag. 418.* And- reas Tiracquelus de *nobilitate cap. 31. pag. 274.* Prosper Mandosius in *Theatro, in quo Maximorum Christiani Orbis Pontificum Archiepiscopos exhibet pag. 67.* Pierius Valerianus de *literatorum infelicitate lib. 1. pag. 49.* & Conradus Gesnerus in *Biblioth. pag. 231.* Opinatur Leo Allatius in *epistola ad le- thorem Poetarum antiquorum pag. 37.* quod de eo intelligit Jovius in quadam epistola ad Hierony- mum Scanapeum, ubi eisdem Poetæ Siculi carmina commemorat. Vertit è græco hæc Ga- leni opuscula, nempe:

Cl. Galeni Pergameni librum de ossibus ad tyrantes interprete Ferdinando Balamio Siculo, enarrationibus illustratum à Ludovico Collado Valentino. Valentia apud Joannem Mey 1555. in 8. & cum notis Gas- paris Hofmanni, Francofurti ad mœnem apud Clementem Schleichium, & Petrum de Zetter 1630. in fol. extat etiam inter Galeni opera tom. 1. ex editione Veneta apud Juntas 1586. in fol. In eodem tomo operum Galeni habetur etiam alia duo opuscula à Balamio traducta, nempe:

De optima nostri corporis constitutione. Et

De bona habitudine.

Vertit etiam opus Galeni

De Hirundinibus, revulsione, encurbitula, cutis concisione, sive scarificatione. Extat in operibus Galeni tom. 6. ex eadem editione, & seorsim Ro- stockii 1636. in 8. ex Vanderlinden de *scriptis medicis pag. 273.* Galeni etiam vertit addunt Paschalis Callus in *Biblioth. medica pag. 94.* Ges- nerus,

nerus, & Vanderlinden cit. librum

De cibis boni, & mali succi. Lugduni 1555. in 12. ex Vanderlinden, vel 1560. in 12. ex indice Bibliothecæ Barberinæ tom. 1. pag. 102.

Nonnulla poetica monumenta Balamii extant apud Paulum Iovium in elogiis Pandulphi Colonnaei, Alberti Magni, Petri Navarri, & Alberti Pii.

FERDINANDUS DE BAZAN Nobilis Panormitanus, genere Hispanus, ex Alvaro de Bazan S. Crucis, ac Visi Marchione, dum Siculas Trirèmes gubernaret, 29. Aprilis 1627. felici omine natus (eodem etenim die, sed non eodem anno, Compositellans Ecclesiæ Canonici, Baccalaurei laureæ insignitis est, & Panormitanæ Ecclesiæ, sibi in sponsa data, faciem vidit) Ab infanti in Hispaniam translatus, ibi in Salmaticensi Academia tum humauioribus literis, tum etiam gravioribus Philosophiæ, & Theologiæ Studiis abundè instructus est. Inde Iurisprudenciæ operam dedit, ac ob ingenii felicitatem ita profecit, ut insigni cumulari doctrinâ, annum agens undevigesimum, Baccalaurei gradu, mox Rectoris honore cohonestatus fuerit; & tandem doctoris insignis ornatus. Anno ætatis sue 14. Compositellans Ecclesiæ Canonicum obtinuit, ibique etiam Ecclesiasticum Iudicem egit. Exinde in Hispalensî Ecclesiâ Canonicus electus est, ubi etiam Provisoris (Vicarium Generalem dicimus) munus non sine laude exercuit. Ad Sacrum S. Officii Tribunal accessit, decennio Inquisitoris munere functus Cordubæ, ac totidem Matrî in supremo S. Officii Senatu, doctrinâ, fidei zelo, ac prudentiâ longè, latèque effulsit. Literarum amore succensus, doctissimorum virorum Academiâ propriis in ædibus excitavit, quam eruditione, sapientiâ, & ingenii monumentis mirabiliter fovit. Demum Archiepiscopus Panormitanus, ipso penitus infcio, electus, die 29. Aprilis 1686. in Patriæ sedem immisus est. In Ecclesiâ regenda vigilantissimi Pastoris dotes explere curavit. Doctrinâ, prudentiâ morum suavitatē, & virtutum sanctimoniâ insigniter enituit; adeo ut Patriæ Patrem amarissimum dilexerint omnes, ac maximam venerationem Præsuli egregie referrent. Animarum zelo æstuans, earum utilitatē, promovere sedulo studuit; & nunc abusus erumpentes eradicare, nunc pietatis officia fovere, non prætermisit. Effrenatam concionarum licentiam compescere, collapsam Monialium disciplinam instaurare, pueros catechismi alimentis nutrire curavit. Excitatis in Episcopali palatio Academiis Theologiæ moralis, & mysticæ, Sacrorum Canonum, Catechismi, Concionum, & Missionum, diu ecclesiasticos erudire, ac in literarum pulvere exercere contendit. Pauperum, Sacerdotum Nosocomium fundavit; cui elegantissimum addidit Ecclesiâ, numeris omnibus absolutum; ibique ne dum necessariâ ad ægrotorum commodum, & ad salutem revocandam, munificè manu profudit, verum etiam humilitatis singularia documenta exhibuit; flexis enim genibus singulis hebdomadis ægrotantes inspec-

vire consuevit. Erga pauperes, vel supra vires, amplissimam liberalitatem exercuit. SS. Eucharistiæ cultum amplificavit, cum præsertim ad infirmos reueliendos circumferebat; ipse verò singulis hebdomadis ad Ecclesiâ, ubi successivè ob quadraginta horarum orationem solemni ritu, & magnâ populorum frequentiâ publicè exponitur, venerandus accedere non cessavit. Ne instituti mei limites excederem, multa virtutum exempla, ac Sanctissimi Pastoris argumenta hic recenserem, quæ & ego multorum testis propriis hausî oculis. At silentio obvolvire haud licet illud singulare Præsulis eximii exemplum; cum enim 11. Januarii 1693. Siciliâ horricâ terremoto concussa; & formidabilis terræ trepidatio nonnullas civitates, & oppida solo æquallet, & LX. propè millia hominum clade insulam vastasset; tunc ipse in Boixæ suburbana villa animi relaxandâ gratiâ rusticabatur ubi vix terræmotus concussiones processerant; at cognito partæ suæ discrimine, è tuto loco ad pericula novarum quassationum, statim advolvit: inperterriti pectoris documenta edidit; paterno amore, terrore affectos consermavit; pietatis negotia excitavit; populos ad avertendam Numinis iram supplicationibus, ac pœnitentiæ studiis accendit; elemosinis largè erogatis pauperes levavit; ac de liberata Urbe, Divæ Rosaliæ ope, benemerentissimæ concivi, indito peculiatu festo, gratias rependit. Tandem egredium molestiis diu vexatus, sed infraquâ animo patientissimè toleratis, maximo omnium dolore decessit Panormi 11. Augusti 1702. & magnificè parentatus, ac funebri oratione à P. Hieronymo Jûta Soc. Jesu laudatus, in Cathedrali Ecclesiâ sepultus est; ubi extructo è marmore tumulo jacet, hoc epitaphio cohonestatus.

Cineres, & ossa belæ sita sunt

Ferdinandi de Bazan Civis, & Archiepiscopi Panormitani.

X Marchionibus S. Crucis Hispaniarum Magnatibus, Compositellana, atque Hispalensis Ecclesiæ Canonicis,

Apud Cordubensibus primùm Fidei Quæstoris, Deinceps pro summa divini, humanique juris notitia

Inter Supremi Tribunalis Judicis adlecti; Qui assidua in agenos largitate, & Academiarum

fundatione,

Extructisque singulari prorsus exemplo in usum Sacerdotum Nosocomiis,

Pater Pauperum, Antiquissimæ Normæ meritis ap- pellari.

** Cætera non fuit dolor.*

Ex hac vita migravit quarto idus Augusti Anno Domini Clj. 1702.

Græta Panormus viro incomparabili, & vite innocentia,

Non sine lacrymis B. M. P. C.

Hujusce Præsulis laudes lege apud eruditissimum Didacum Vincenium Vidianum in memor. familia Benacides cap. 14. §. 2. pa. 337. Vincenium Aurizum in historia Chronol. Præregum Siciliæ pag. 199. 200. 202. & 217. & in hist. Crucifixi Panormi pag. 227. Ignatium de Vio in libro Glor. d'970 di Palermo pa. 20. & 190. Franciscum Marchè-
b b a gum

nam in *epist. nuncupatoria Sacerdotis in Villa*, & num. 159. Stephanum Abbatem in *Theologia Principis* c. 4. dub. 15. num. 12. pag. 124. & praeclarissimum Hyacinthum Gimnam in *elegiis Academicis Incuriosorum Restiani* par. 1. eleg. 3. pag. 35. Multa & ego de eo dixi in *epistolis nuncupatoriis* viri S. Francisci de Sales, & Resolutionis Historicae de duobus SS. Mamilianis; sed plura dabit cultioris stylo eruditissimus Franciscus Marchesius supralaudatus in Additionibus ad notitiam Ecclesiae Panormitanae Abb. D. Rocchi Pirri, quas ad praelum parat. Edidit

Litteram Pastoralem amplexentium instructiones sacrorum Oratorum Verbum Dei evangelizantium. Panormi typis Petri Coppola 1693. in 12.

Italice

Lettera Pastorale per la generatione delle Chiese, & Persone Ecclesiastiche. Ibidem apud eundem. 1688. in 4.

Ordinationi per le Monache Regolari della Città di Palermo, e sua Diocesi. Ibidem apud Josephum. Gramignanum 1700. in 4.

Hispanâ lingua sub Don Antonii Manriquez Clerici Panormitani nomine.

Ernesto Conde de Estabrenbergh, defensor de Vicina, libror de la Christiandad. Discursus Academicus. In libro inscripto: *Triunfos Christianos del Mahometismo vencido en cinco discursos Academicos.* Martini apud Lucam Antonium de Bedmar, & Baldivia 1684. in 4. Paraverat

Synodum Panormitanam, cujus fragmenta m. ss. extant apud laudatum Franciscum Marchesium. Servatur apud me m. s.

Discursus Academicus pro Academicis in Archiepiscopaliibus adibus excitatis. & Hispanè

Discursus a Sacerdoti, cujus autographum etiam apud me.

FERDINANDUS BONGIORNUS Panormitanus Jurisconsultus celebris, doctissimus causarum patronus. Doctrinâ clarus inter egregios Consiliarios recentis effulsit; ac Magnæ Regiæ Curiae Filici Patronum comperio ab anno 1541, ad annum 1543. ex m. s. apud me. Laudatur ab Antonio de Ballis in *tratt. var. lib. 5. quest. 2. nn. 31.* Hujus extant

Consilia octo descripta. in Consiliis selectis à Petro Luna. Panormi apud Erasmus de Simone. 1627. in fol.

Lectura super Ritu Regni Sicilia. in Commentariis Scribentium super Ritu collectis à Marcello Conversano. Ibidem apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrillum 1614. in fol.

Ad Bullam Nicolai V. & Regiam Pragmaticam Alphonsi de Consibus Annotationes. apud Petrum de Gregorio de Consibus. Ibidem apud Joannem Antonium de Francis 1609. in 4. & iterum, apud Franciscum Ciotti 1622. in fol.

Allegationes super nullitate secundi decreti in causa Florida. extant apud Joannem Franciscum de Castillo in libro primo Decisionum Tribunalis Concistorii Sacræ Regiæ Conscientiæ. Ibidem typis Angeli Orlandi 1626. in fol. post decimam decisionem.

Annotationes in Consuetudines Panormi. circumact. à Mario Muta in *consuetud. Panor. in proam.* n. 44. 49. & alibi sæpius.

Additiones ad Andream de Isernia de Fendis. vau gaur m. ss.

Sub Ferdinando Bongiorni nomine vidi librum, à inscriptum: *Meditationes circa mysteria quæ plurimè vite Redemptoris, & Deipara.* Venetiis apud Societatem 1608. in 4. & alium, cujus titulus: *Oratio quadraginta horarum ab Ecclesia frequenter haberi solitam ad implorandam Divinam Misericordiam, vulgò dicta il Bongiorno.* Venetiis apud Majettum 1602. in 4. Sed hunc alium à nostro Ferdinando censendum: an verò inter Sæculos adscribi debeat, conjecturæ deficiunt: certè Hippolytus Marraccius in *Biblioth. Mariana* par. 1. p. 384. de hoc scribens, natione Italum enunciat.

FERDINANDUS LETUS, & GRIMALDI Ennësis, vir claro genere ortus 4. Decembris 1664. ex Friderico Lepo, & Petroso. Falsò Calascibettensis dictus ab eo, cui demandata fuit cura, ut tragicum opus, iuxta notatum, in lucem emitteret: quod ipse Ferdinandus daris ad me literis testatus est, ac de eo errore nimium indoluit. Familix nobilitatem ameniorum litterarum studijs præclariorum reddidit. Musis præsertim Errucis præstantissimi ingenii aciem devovit: ideoque à poetica facultate clarus, litteratorum venerationem sibi conciliavit: Vivit punc vir eximius, ingenio, & eruditio insignis, anno quo hæc scribimus 1706. Edidit italice

L'Immenza esultata. Tragedia sacra. Neapoli apud Josephum Rosellum 1694. in 4.

L'Inimico Amante. Opera scenica. in 8. sine anno, loco, & typographi nomine.

Prælo paravit hæc alia, nempe

Eunusismi del Genio. Poësie Sacre, Morali, Eroiche, Amore, e Lugubri, con alcune Epistole Eroiche nel fine.

Epiche Fantastice, encomj à varj personaggi.

FERDINANDUS PATERNIONUS nobilis Catanenensis Societatis Jesu, Patriciæ ortus familiæ anno 1540. fuit ex Caranequibus primus, qui Societati nomen dedit, in qua solemniter emissæ vocæ 25. Martii 1579. Edidit ingenii, ac prudentiæ argumentis, à Iacobo Laynez secundo Societatis Præposito Generali, Romæ accersitus est, ut gravioribus disciplinis operam navaret. Hinc à Francisco Toledo, inde S. R. E. Cardinali, Philosophiam, ac scholasticam Theologiam accepit: & ne dum his instructissimus, verum etiam Mathematicis disciplinis insigniter excultus claruit. Virtutes etiâ coluit egregias: & in gravissimis rebus agendis mirabili excelluit dexteritate. Nonnulla obivit clara Ordinis munia. Panormi Collegiij & domum Professorum Rectoris, & Præpositi munere rexit. Siculæ Provinciæ Procurator Romam petiit anno 1587. ut magni ponderis negotia ejusdem Provinciæ pertractaret. Nonnullas legationes felici exitu, ac summo honore perfecit. Siciliæ nomine ad Philippum II. Hispaniarum Regem Orator missus est, apud quem ejus eloquentia, ac ingenium effulserunt: ideoque Regius

Con-

Concionator electus, à Rege, & à Regina uxore, à confessionibus suis constitutus. Ibi cum moras protraheret heroicarum virtutum odore, ac mirabilis eloquentiæ vi, B. Aloysium Gonzagam, ad Societatem traxit. Ab ejsdem Regis munificentia obtinuit, ut Abbatia D. Mariz à Crypta, olim Ordinis S. Basilii, Collegio Panormitano Soc. Iesu, qui Rector præerat, perpetuò adjugetur. Primarias sibi oblatas dignitates constanti pestore recusavit. Ioannes de la Cerda Medinaceli Dux, qui Siciliam pro Rege moderabatur, ut filios suos erudiret, spe Episcopatus, Ferdinandum allicere cogitavit, sed frustra. Mulieris cuiusdam infidias, quæ ad sedandam ejus pudicitiam, confessionis prætextu, Ferdinandum advocaverat, fugâ declinavit. Monasterium mulierum Catanæ pijs civium elemosinis excitatum promovit, in quo mulieres, & peccati cœno erutæ, akerentur. In defesso labore Ecclesiasticam egit, nec à concionibus negotiorum frequentia ipsius animum semovere valuit: & tunc concionibus suum imposuit, cum vitam meritis, ac honoribus plenam absolvit Catanæ 7. Februarii 1604. Hujus viri laudes scripsit Virgilius Ceparius in *vita B. Aloysii Gonzagæ par. 1. cap. 7.* Petrus Ribadeneira in *vita ejusdem*, Hieronymus Regius de *appetitione Episcopatus pag. 44.* Roccus Pirrus *not. Eccl. Catan. pag. 82. & 95.* Ioannes Bap. de Grossis in *decard. Catan. tom. 1. cord. 2. modul. 13. pag. 165. & modul. 15. pag. 179. & tom. 2. cord. 9. pag. 152.* Laurentius Finichiaro in *vita P. Bernardi Colnagi lib. 1. cap. 4. pag. 28.* Ioannes Nadali in *anno dier. memorab. 6. Febr. pag. 73. & 26.* Martii *pag. 169.* & Dominicus Stanislaus Albertus in *bist. Sicul. Soc. Jesu par. 1. lib. 6. cap. 9. pag. 625.* Scripsit Italicè

Vite de Rè di Sicilia da Roggiere primo Normanno sino à Filippo II. d' Austria in. 1. ex Petro Carrera *vol. 1. memor. bist. Catanæ lib. 2. cap. 7. pag. 230. vol. 2. lib. 2. pag. 333.* ubi ait, quod à Bartholomæo Pazernione servabatur. Has etiam citat *pag. 337. & 362.* De hoc opere etiam Pirrus *cit. p. 95.* de Grossis *cit. tom. 1. pag. 165. & tom. 2. pag. 155. & 117.* ubi aliqua ejus fragmenta exhibuit. Nunc servantur Catanæ ab Innocentio Roccaforte Panormitano, Canouico Catanensè. Scripsit etiam

De Regia Sicula Monarchia. Italicè

Vite di S. Teresa scritta dal P. Francesco Ribera tradotta dalla lingua Spagnola nell' Italiana.

FERDINANDUS POMPIANUS vulgò Fitratellus Mazarenfis pictor, & poeta sacundus, Floruit circa annum 1530. teste Pirro *not. Eccl. Maz. pag. 543.* Scripsit

Plures historias amatorias, & plura SS. spectacula in Theatris. Eadem scribit Jacobus Adria in *topograph. Mazar.* qui addit has tragœdias singulis annis Mazare recitari solitas in cineris jesumulo. Vulgarè idiomate ex cit. auctoribus scripsisse colligitur.

FILII STESICHORI celeberrimi Himerensis Poetæ, de quo suo loco; harum una à Scipione Mazzella solummodo in principio *descript. Regni*

Neapol. pag. 3. vocatur Lusina, quod apud alios non legimus, ut observavit Petrus Carrera *vol. 1. mem. Catanæ lib. 4. pag. 405.* Himeræ ortæ sub Patris disciplina mirum in modum poetica gloriâ claruere, ac morum elegantia insignes florere. Catanam unâ cum Stesichoro digressæ, ibiq; eandem doctrinâ demiratæ, Clarioni, & Tretarchio præcipuis Catanensibus, Stesichori ex forene nepotibus, nupti traditis, ac publico sumptu dotatas legimus, in epistolis Diodoro Siculo adscriptis apud Carretam *vol. 1. mem. Catan. pag. 481.* sed has epistolas meritò inter apocryphas rejicit oculata eruditorum prudentia. Multa scripsere poetica monumenta dorica linguâ, quæ nimium demirabatur Phalaris Agrigentinum Tyrannus: ideoque defuncto Stesichoro, his ejus filiabus consolatorias Epistolas dedit; ac eo glorificationis argumento profectus est, ut ad garâ petitionem, & ut Stesichoro, etsi defuncto, morem gereret, pretiâ pro captivis Tauronenitanis solum (qui adversus Tyrannû bellum susceperant) restituit: ut ex epistolis Phalaris habemus, quod etiam scribit Carrera *cit. lib. 4. pag. 405.* Eodem Stesichori tempore florere, nempe circa olympiadem 56. autè Christi Domini Adventum anno 552. ac Catanæ obiliè puto. De his lege Gyraldum de *Poetar. bist. dial. 9. pag. 333.* Fazellum de *reb. Sicul. dec. 1. lib. 6. cap. 1. pag. 131. & lib. 9. cap. 2. pag. 197.* Constantinum Lascarè apud Mautolycum *bist. Sicil. pag. 22.* Carrerâ *cit. pag. 401. & 405.* Vincentium Solitum in *bist. Therm. 1. par. 1. cap. 6. p. 23.* & Joannè Tzetzem *bist. chil. 1. cap. 25.*

FLACCUS Siculus incertæ patris. Jurisconsultus, ac Agrimenfor sedulus fuit. Etsi Gaspar Barthius *lib. 29. cap. 4. adversar. Siculum* Flaccum, Szculum appellet, ex incuria forsân Typographi: omnes ætatem Siculum prædicant. Addit idem Barthius, quod ex hujus Siculi opere epitomen tantum ad nos pervenit; ac rem apertissimam esse, quod epitomatôr fuerit religione Christianus; sed ut observat Ioannes Albertus Fabricius in *appendice 1. Bibliothecæ latine pag. 138.* nihil horum Guilelmo Goëssio arriter, in recentiori editione auctorum rei agrariæ: quamvis nec ipse Goëssius habet, quo Ethnicum probare possit. Ex Nicolao Rigaltio in *observationibus, & glossis ad Auctores rei agrariæ*, apud eundem Fabriciû, non ante Domitianum vixit, nam ejusdem editi meminît, nec ante Nervam. Scripsit

De conditionibus Agrorum, & ut Goëssius ait, inscriptio libri fuit: de conditionibus Agrorum *Italia*, sed ex opere ejus tantum superest initium, idque lacerum. Rigaltius testatur apud Fabriciû: de bonam Centronis illius partem, in complures divisâ laciatis reperit inter alia fragmenta Hygino adscripta, quæ Ioseph Scaliger ex pervetusto Ioh. Arcerii Codice exhiberi sibi curaverat, atque illuc quoque diserte legi Siculi Flacci nomen. Quæ hujus operis extant edita sunt in volumine, cui titulus: *Rei Agrariæ Auctores, sive finium regendorum*; primum editi Io: Tillii Maldenium Episcopi hortatu, & ad Palatinum Codicem

dicem castigat innotu operâ Petri Gallandii, Petri Castellani, Aemari Ranconeti, & Adriani Turnebi. Parisiis 1554. in 4. inde auctiores, emendatioresque cum observationibus, & glossis agrimensores Nicolai Rigaltii. Ibidem 1613. in 4. denique cum Glossis, & observationibus Rigaltii, & cum notis, ac duplici indice Gulielmi Gœsli. Amstelodami apud Ioannem Ianssonium 1674. in 4. & Hæge Comitum 1677. in 4. Comes Augustinus Fontana in *Bibliotheca legali* pag. 350. addit quod scripsit etiam

Jurisprudentiæ summam.

FLAMINIUS GODANUS Siculus, arithmetices peritissimus, in Regii Patrimonii Siculi Tribunali Coadiutoris munere functus est. Elaboravit autem cum Mario la Gatta opus italicè inscriptum *Tariffa del valore dell' argento, che si porta nella Regia Zecca di Sicilia fatta d'ordine dell' Ill. & Excell. Sig. D. Pietro Giron Duca d' Ossuna Vicerè di Sicilia.* Panormi apud Io. Baptistam Maringum 1611. in fol.

FLAMINIUS PALMULA Panormitanus Jurisconsultus doctrinâ clarus, causarum patrum doctissimè agit in supremis Siciliæ sublellis. Magnæ Regiæ Curie semel & iterum Iudex enituit integerrimus: & à Marco Antonio Columna Siciliæ Protege à Rationibus Regil Patrimonii Magister electus est, ut ex pragmaticis tom. 1. tit. 16. pag. 21. colligitur. Eloquentiâ admirabilè excelluit, & florentè adhuc ætate in sui amorem omnes alexit. In supremo Italici Senatu, ut Regentis munere fungeretur à Philippo II. Rege in Hispaniam vocatus, dum discipulum meditabatur, insausi eventus deploranda calamitas; ad superos migrare coegit: cum etenim læta Panormi D. Didacum Henricum Comitem Alballiensem Messana reducem excipere, pons lignicus in liôre extructus, vel quia ex diuturna extructione, & aquarum vi fundamina infirmata essent; vel quia ex magna confluentium turba pressus, onus sustinere haud valuisse; miserandum lapsu statim corruit; eaque ruina supra 300. viri perire, inter quos noster Flaminus decessit 15. Decembris 1590. De eo vide Philadelphum Mugnos in *Theatr. Genealog. par. 3. pag. 53.* sepulture traditus in Ecclesia D. Francisci Minorum Conventualiū, iude 24. Ianuarii 1595. ad Ecclesiam Monialium S. Mariæ de Pietate translatus est, ne in libris defunctorum Ecclesiæ Panormitanæ legitur: & excitato est marmore tumulo, hac sepulchrali inscriptione fuit cohonestatus.

D. O. M.

Flaminio Palmula bis Magnæ Regiæ Curie Iudici, Cæsarei, Pontificiiq. Juris Professore peritissimo, omnibus Principibus dilectissimo, nulla non virtute decorato: qui cum apud Regem Philippum Italia Regens accessisset, collapsi Pontis naufragio, Panormi occubuit. Antonina mater matissima, non satis aduersus, tanto filio superstes perpetua tumuli monumenta dicat. Obiit an. ætatis XXXVIII. humanæ verò sicutis M. D. XC. VIII. kal. Januarii.

Errat inscriptio in designatione diei, quod decessit, fuit etenim non 25. sed 25. Decembris pontis

collapsus, ut ex Matthæo Donia teste oculato habebimus, in *descriptione hujusce casus* pag. 8. & infra: qui de nostro Flaminio mentionem habet pag. 20. & 28. Hujus viri extat

Consilium unum, in Consiliis selectis editis à Petro Luna. Panormi apud Erasimum de Simeone 1627. in fol.

FLAMINIUS PATÉ Messanenſis, Leonardus Paté, de quo suo loco, frater, Benedictinus Congregationis Casinensis, natus ex Andrea Paté, & Isabella Accidia nobilibus Græcis. Regularem discipulum professus est Messanæ; ac severioribus studiis dicatus, ad egregium doctrinæ fastigium pervenit; ideoque tum sapientiâ, tum prudentiâ in sui veneratione omnes excitavit. Scholasticis præsertim scientiis instructissimus enituit; in græcis, latinisq. literis apprime versatus, ac omnimodâ eruditione clarissimus. Abbatibus character insignitus rexit Monasteria S. Placidi Messanæ, & S. Caroli Panormi. Visitationem etiam Generalem egit. Obiit tandem Messanæ 24. Decembris 1651. Hujus meminere Ab. Rochus Pirrus lib. 4. de *Abbat.* pag. 205. 266. & 278. Petrus Antonius Tornamira in *hist. monast.* tom. 2. lib. 3. pag. 471. & 472. & Placidus Reina in *hist. Messanæ* par. 2. pag. 511. Publici juris fecit

Ortum, & progressum Monasterii S. Placidi de Calibero Urbis Messanæ. Messanæ typis hæredum Petri Brex 1644. in 4.

Post mortem prodit opusculum ejus posthumum; italicè scriptum, nempe

Censura sopra d'un scritto promulgato dall' Abbate Don Rocco Pirro contro l' antica tradizione della Sacra Lettera scritta dalla SS. Vergine alla Città di Messina. Venetiis apud Guerilios 1652. in 8. & iterum apud Franciscum Babbam 1655. in 8. Edenda reliquit

Elogia Abbatum, qui præfuerunt Monasterio S. Placidi de Calibero. m. t. in 4.

FLAVIUS VOPISCUS Syracusanus celeberrimus historicus. Balthasar Bonifacius de *Romana historia scriptoribus* num. 24. è natalium sacro nomen accepisse opinatur: Vopiscum etenim veteres appellabant è geminis ad partum, legitime in lucem emissum, altero per abortivum fluxum expulso: quæ de re vide Plinium lib. 1. cap. 10. Solinum, cap. 4. Salmasium ad hunc Solini locum, & Plinarchum in *Coriolano*. Claruit ex Gerardo Joan: Voffio de *hist. latinis* l. 2. c. 7. p. 193. & Martino Hankio de *Roman. rer. script.* par. 1. cap. 28. art. 1. pag. 146. post obitum Constantii, Constantini Magni patris; quod ex ejusdem Vopisci verbis non obscure deducunt. Constantius autem inter mortales esse desiit anno post Christum natum 309. ex Eusebii *Chronica*. pag. 124. ideoque post hunc annum floruisse censendum. Ex Carolo Sigonio in *judicio de historicis, qui res Romanas scripserunt*, num. 24. Antonio Possivino in *Biblioth.* lib. 16. sect. 3. cap. 31. & Hankio cit. vixit etiam sub Diocletiano, & Maximiano Imperatoribus. Post mortem Constantini Chloeli anno Christi 308. vixisse ait Jacobus Tlirinus in *indice Auct.* etc. in *Comm. scriptor. sac.* Ioannes Baptista Ricciolius in *Chron. Refert.* tom.

tom. 4. ind. 2. pag. 227. sub anno 306. ad annum 330. statuit: et si pag. 292. sub anno 145. mendoſe colloceat. Ioannes Albertus Fabricius in *Bibliotheca Latina* pag. 153. ait: quod ſex Hiſtoriæ Auguſtæ ſcriptores, ſuæ Imperatorum, quos non attigit Suetonius, nempe Ælius Spartianus, Iulius Capitolinus, Ælius Lampridius, Vulcatius Gaſſicanus, Trebellius Pollio, & Flavius Vopifcus omnes imperante Diaſeletiano, aut Conſtantino, qui ei ſuccceſſit, vel certe ſui ejus Conſtantino vixere. Idem Voſſius, & Bonifacius citari, etſi Vopifci eruditionem, ac hiſtoriæ ordiinem commendat, deceptum oſtendunt in his, quæ de Apollonio Tyanæo ſcripſit, ſcriptiſque mandare promiſit. Hunc etſi in *vita Aureliani* ſcribit, celeberrimæ famæ virum fuiſſe, ſapientem, verum Deorum amicum, ſanctum; & pro Numine frequentandum prædicat: mortuos vitæ reſtituiſſe, ac multa ſupra naturæ vires patraſſe putavit, ex Græcis voluminibus; ejuſque vitam edere meditabatur. In his deceptum non ambigendum noſtrum Vopifcum, cum fidem faciliſter habuerit græcis codicibus: ac fabulis ſanè librum de vita Apollonii edendum, confarcinaſſet: ea enim quæ Apollonii præſtigiorum peſſimus edidit, ſimpliciorum oculis admiranda, omnia magicæ artis vi perparavit. Hinc deducendum puto gentilium tenebris obvolutū fuiſſe Vopifcum: Gentilem vocat Tirinus. De Vopifci etiam eſt mentio apud Fazellum de *rebus Siculis* dec. 1. lib. 4. cap. 1. pag. 103. Philippum Bergomenſem in *ſuppl. Chronol.* lib. 8. Marthæum Silvagium de *trib. Peregrin.* cap. 46. pag. 170. qui hiſtoricum, & oratorem putat, ac Flavium Vopifcum appellat, forſan Typographi incuriâ, Hofmannum *lex. tom. 2. pag. 563.* Morerium in *diſſon. tom. 2. pag. 154.* Geſnerum in *Biblioth.* pag. 234. alioſque ſcriptores præter ſupra allatos. Scripſit juſſu Iunii Tiberiani Urbis præſecti ex cit. Fabricio in *Bibl. lat.* pag. 157.

Vitas Caſarum, nempe Aureliani, & Taciti Imper. Floriani, Probi, Firmi, Saturnini, Proculi, Bonofi, Cari, Numeriani, & Carini. & ut obſervat Fabricius cit. Aureliani vitæ perperam à Roberto Bononiienſi Julio Capitolino adſcribitur. Editæ fuerunt hæ Vopifci vitæ in tomo ſex ſcriptorum Hiſtoriæ Auguſtæ, primum Mediolani 1465. quâ principem editoriæ laudat Cl. Salmaſius, ac per omnia ferme conſentire teſtatur cum Codice præſtantiffimo Palatino. Secunda editio fuit Venetiâ 1480. quam falſe primam exiſtimavit Caſaubonus, ut obſervat cit. Fabricius in *Biblioth. lat. loc. cit.* Item Venetiis ex Officina Aldi 1519. in 8. & inde cum notis Ioannis Baptiſtæ Egnatii, ex Officina Henrici Stephani 1568. in 8. & alibi cum Deſiderii Eraſmi indice, quo obſcure voces explicantur. Habentur etiam ad hæc vitas notæ Fulvii Urſini ſeorſim excuſæ cum fragmentis ab Antonio Anguſtino collectis. Annuerpiz 1591. in 8. Editum eſt etiam opus Vopifci in Tomo ſecundo ſcriptorum Hiſtoriæ Romanæ à Friderico Sylburgio collectorum. Frâcofurti 1585. & 1588. Coloniz Allobrogum 1609. in fol. & alibi in fol. cum notis Iani Gruteri inter Hiſtoriæ Auguſtæ

ſcriptores minores. Hannoviz 1617. in fol. Item cum Cômmentario Iſaaci Caſauboni Pariſiis 1603. in 4. cum notis ejuſdem Caſauboni, & Cl. Salmaſii obſervationibus. Pariſis 1620. in fol. & Lugduni Batavocum 1670. in 8. in qua etiam editione, duobus tomis diſtributa, Jani quoque Gruteri notæ acceſſerunt. Ibidem etiam edidit eaſdem vitas Cornelius Schrevelius 1661. in 8. cum annotationibus non integris, ſed tamen ſelectis è Grutero, Caſaubono, & Salmaſio. Prodire etiam cum aliquibus annotationibus M. Zuverii Poſhornii illuſtrata. Ibidem 1632. in 16. & tantem cum caſtigationibus Ulrici Obrechtii. Argentorati 1677. in 8. Fazellus citat. ait ſcripſiſſe.

De Thermis Aurelianis, quas hyemales in Tranſſyberina regione Aurelianus ædiſicavit. Sed hoc opus non eſt aliud à vita Aureliani.

FORTUNATUS FIDELIS Argynrenſis, Doctior Medicus doctiſſimus, & æquè celeberrimus: Medicinam ſummam cum laude exercuit, & primus fuit, qui opera Medico-legalia ſcriptis mandavit, ideoque his immortalem ſibi gloriam comparavit: ac Paulus Zacchias paſſim in ſuis *quaſtionibus Medico-legalibus*, Fortunatum magiſtrum ſuum vocare non ceſſat. Oſtogenarius obiit in patria ſua 25. Novembris 1630. & in Eccleſia Fratrum Tertii Ordinis S. Francis ſepellitur. Landatur à Roccho Pirro not. *Ecl. Catan.* pag. 109. Edidit *Biſſum, ſive Medicinæ Patrocinium quatuor libris diſtinctum.* Panormi ex typographia Baptiſtæ Maringhi 1598. in 4.

De Relationibus Medicorum libros quatuor in quibus ea omnia, quæ in ſorcenſibus, & publicis cauſis Medici referre ſolent, pleniffimè traduntur. Ibidem apud Joannem Antonium de Francis 1602. in 4. Venetiis 1617. in 4. ex Bibliotheca Clauſica pag. 495. & adjecto duplici indice, capitum ſcilicet, & rerum memorabilium; reviſis, ac mendis librariis perſcripſe deſetis, prodire ſtudio Pauli Ammanni. Lipſiæ apud Joannem Chriſtianum Tornonium 1674. in 8. ex Vanderlinden de ſcrip. Medicis pag. 275.

Contemplationum Medicarum libros XXII. in quibus non pauca præter communem multorum Medicorum ſententia notata digna explicantur. Panormi apud Io. Bap. Maringum 1621. in 4.

FRANCISCA BONONIENSIS Panormitana, ſolùm mihi nota ex hoc libro italicè edito,

Varie Meditationi ſondate nell' antoriſtà della Sagra ſcrittura. Neapoli apud Ægidium Longum 1639. in 8.

FRANCISCA INTRIGLIOLO Catanenſis, Princeps Sanctæ Flaviz, geueris nobilitatem, miſericè illuſtravit. Panormi ubi diu vixit, Deiparæ feſtum, cui nomen la *Buona Nuova*, inſtituit in Eccleſia S. Dominici Ordinis Prædicatorum. Sanctiſ. Virgini obſequenſiſſima, ne dum cordis religione, verùm etiam carminibus Siculis ſuâ erga ipſâ ſamulatû detexit. Panormi deceſſit menſe Septembris 1687. ſcripto ſuorum bonorû herede Cænobio prædicto; ampliffimos reliquit legatos, qui egrægiæ mulieris piſſimam indolem geſtan-

restantur. Edidit vernaculo carmine.

*Affetti spirituali verso Gesù, Maria, & Santae de-
votamente espressi in Canzoni Siciliane.* Messanae ex
typographia Vincentii Amici per Mattheum Ia-
Kocca 1680. in 8.

FRANCISCUS AGLIATA, & PARUTA Pa-
normitanus nobili genere ortus, D. Iosephi Vil-
lesarac Principis, ac Salę Dacis filius, & D. Ioan-
Lau 22, natus est 25. Aprilis 1639. Nonnullis elap-
sis annis Patris titulis hereditario jure insignitus
effulsit. Literas non sine laude coluit; eruditione
praefertim, vernaculę poesi, & amantioribus
studiiis instructissimus enituit. Decessit Panormi
22. Iulii an. 1697. Ipsum laudat Ioseph Galeanus
in *Atus Sicul. par. 2. tom. 1. pag. 179.* ubi extant Si-
culę linguę primę Ingenii suę lineę, nempe

Canzoni Siciliane. Panormi apud Iosephum Bi-
sagnium 1662. in 12.

FRANCISCUS ALIBRANDUS Messanenſis,
Juris utraq; Doctor, & aliquando Societatis
Jesu alumnus. Poliorior literas, praefertim elo-
quentiam coluit, Academicis Messanenſibus Offi-
cine adscriptus. Anno 1766, relięa patriā, alibi
digressus est. At anno 1702. patriam reperit, ubi
nunc vivit. Laudes accepit à Placido Reina in vo-
str. *Messan. par. 2. pag. 39. & 512.* Edidit italicę

*Discorso in memoria della sacra Lettera (scritta
da M. V. à Messinesi) recitato nell'Accademia della
Fucina nel 1663.* In libro: *Prose degli Accademici
della Fucina libro primo.* Monteleoni apud Domi-
nicum Antonium Ferrum 1667. in 4.

*L'Humanità, che muore sul nascere, per rinascere
nel morire.* Discorso nell'etiquie degli Accademici
(della Fucina) In Proſis supralaudatis libro ſecundo.
Napoli apud Andream Collechiam 1669. in 4.

*Termine rimessa in stato, à per Risposta ad un ſcrit-
to del Dottor D. Vincenzio Auria.* Venetijs apud
Bertanos 1664. in 4. sub anagrammatico nomi-
ne Bernardini Afcalci. Sed ex editio S. Officii
dato Panormi 24. Augusti 1665. prohibetur: vi-
de Anglicum Aposium sub nomine Ioannis Pe-
tri Iacobi Villani in libro: *la Vissera alzata pag. 51.*

FRANCISCUS ALPHONSUS Sicalus incertę
aeris, Jurisconsultus non indoctus, cujus extant
*Apofille super Ritn Regni Siciliae, In Commenta-
rili super Ritn collectis à Marcello Conseriano,* Pa-
normi apud Angelum Orlandi, & Decium Cy-
rillo 1614. in fol.

FRANCISCUS AMBROSIVS MAIA Panormi-
tanus, vir varię eruditione conspicuus: aliquan-
do Ordinis S. Basilii alumnus, in quo Sacre The-
ologię Magister, Abbas S. Panteleonis, ac Cõmil-
farius Generalis fuit. Inde egressus, ac Presbyter
secularis effectus, doctrinā floruit. Non modò
Philosophicę, ac Theologicę, tum scholasticę,
tum moralibus literis apprime instructus inclu-
it, verum etiam poliorioribus ornatus. Poesi
vernaculę, Etruscę, & Latinę cecinit. Inter Aca-
demicos Reacenſes Panormi recensitus, varia
Ingenii monumenta haud spernenda edidit. Hi-
storici Regi titulo insignitus fuit à D. Ioan. Au-
striaco, cui gratissimus vixit. Coniunctiones diu ha-
buit in quaragesimali curriculo in multis Italicę

& Sicilię civitatibus, ubi ejus doctrina, ac erudi-
tio non vulgaris effulsit. Patrię amantissimus ip-
sius gloriam calamo, ac voce sæpius vindicavit.
Decessit tandem Panormi 28. Novembris 1694.
annum agens 26. & in Ecclesia Parochiali S. Ja-
cobi sepeituit. Edidit Italicę

*L'esempio contro la scandalosa esemplarità fari-
saica.* Macerata apud Petrum Salvi 1649. in 4.
nientito nomine Francisci Anai.

*L'Anagrammatico Prefazio in lode del Serenissi-
mo Sig. D. Gio: d'Austria secondo, ove nel zodiaco di
dodici Anagrammi, quasi splendenti stelle per la loro
purità, se gli angura proportionata grandezza per gli
ottimi, & sperimentati principii ne' trionfi d'Italia.*
Ibidem apud Iosephum Bisagnium 1650. in 4.

*Lo Settare, e la Corona d'Alessandro Magno con-
vertito in Baculo, e Mitra, con dodici splendenti pie-
tre preziose d'altrimenti Anagrammi purissimi, sotto il
preggiato nome del Rev. P. Abbate D. Matteo d'
Alessandro Generale di S. Basilio.* Ibidem apud eum-
dem 1650. in 4.

*Il Glorioso trionfante ritorno dall'Elba nella Città
di Palermo del Ser. Sig. D. Gio: d'Austria II. e lo
ſeste ſontuose di quattro giorni antecedenti, & ſuffe-
guenti la sua trionfale entrata alla reale.* Ibidem
apud eundem 1650. in 4.

*Le Muse d'Oreto, che per alcuni Accademici
Raccesi mostrano la loro devotione cantando in lode
del M. R. P. D. Marc' Antonio Sanseverino C. R. Na-
politano Predicatore insigne nella Chiesa di S. Giu-
seppe di Palermo l'anno 1651.* Ibidem apud eum-
dem 1651. in 4.

*Le Preggiate Ninfe d'Oreto radunate a consolare
la Viceregina D. Maria Brizegno, & Rouchiglio per
la perdita del morto marito nella Regia di Sicilia a 9.
di Luglio 1651. desſerte in brieve Poema Eroico.*
Ibidem apud Nicolaum Buam 1651. in 8.

*La Rosalia Vergine Palermitana oratione Panegi-
rica.* Ibidem apud Buam, & Camagnam 1666. in 12.
Oratione funebre in morte del Re Filippo IV. N. S.
Panormi typis Petri de Isola 1666. in 12.

*S. Caterina da Siena difesa dall'imposta Revela-
tione contra l'Immacolata Conceptione di Maria Ver-
gine, presa dal Latino del M. R. P. Hippolito Maracci,*
Ibidem apud Bosnium 1665. in 12.

*Arco Trionfale per l'entrata dell'Arcivescovo
Fr. Martino de Leon Arcivescovo di Palermo lbi-
dem typis Iosephi Bisagni 1650. in 4.*
Opus edebat inscriptum

*De Bulla Cruciate lepidus, seręq; Apologeticus
discursus.* Venetijs apud Pezzanum in 4. ad cujus
integritatem pauca desiderantur folia: solummo-
do absolvit opusculum in ejus calce apponendū,
cui titulus

*De Bulla Montis Serrati discursus in calce Bulla
Cruciate.* Venetijs apud Nicolaum Pezzanum
1663. in 4.

*Paraverat etiam alia poetica, & oratoria: Anagra-
mata literaria, & Arithmetica; praefertim, Anagra-
mata D. Agatha V. & M. que in triumpho D. Jo-
annis Austriaci pag. 22. promissit, & tandem Chro-
nicon D. 70: Austriaci; quę omnia ob ejus mor-
tem inedita delitescunt apud heredes.*

FRAN-

FRANCISCUS DE AMORE Corleoneſis Ordinis Obſervantiuni S. Franciſci. Edidit Italicè *Sermone delle vane ſperanze del Mondo, con l'occasione della morte di Filippo II. (Rè delle Spagne.)* Panormi typis Ioannis Antonii de Meſſanſis 1599. in 4.

FRANCISCUS ANDALORO Meſſanenſis Sacerdos, & Prothonotarius, natus 26. Iulii 1665. à teneris annis literarum ſtudiis datus, ne dum humaniores literas, ac Rhetoricæ præcepta cum laude accepit, verum etiam & Philoſophiæ partem emenſus eſt. Exinde paternæ veſtigia ſectatus, pharmacis cõponendis operam dedit, & nõ ſine magno profectu ſui ſedulitatem, ac non vulgare ſtudium detexit. At Deo impellente, ab ægotantium corporum curâ, ad animarum medicandum vocatus, præſtantiore vite inſtitutum amplexus eſt: ideoque clericali militiæ adſcriptus, & ad Philoſophiæ ſtudia reſtreſſus, Theologicis etiam ſtudiis inſigniter excultus eminiſit. Sacerdotali inſignitus charactere, ut aliis prodeſſet, ſacram eloquentiam profeſſus eſt. In Apoſtolicis miſſionibus, & in cineralis jejunii conclonibus animi ſui zelum, non ſine ampliſſimo animarum fructu, patefecit. Nunc Meſſanæ vitæ eximius, doctriinâ, & eruditione inſignis, Eccleſiæ S. Mariæ de Arcu, ſive SS. Crucifixi de Providentiâ Moderator, morum integritate, verbo, & exemplo animarum commoda, ac virtutum ſtudia promovere curat. Edidit Italicè ad pietatem fovendam

Corona di dodici Stelle, cioè di dodici eſercitii ſpirituali da praticarſi ne i dodici Sabbati antecedenti alla ſolenne feſtività della Concezione della Vergine. Meſſanæ apud Vincentium de Amico 1694. in 12.

Meditationi ſopra i dodici Privilegii da Dio conceſſi alla Vergine nel primo iſtante della ſua Concezione. Ibidem apud eundem 1694. in 12.

Maniera divota di lodare la Vergine ſempre immacolata. Ibidem apud eundem 1699. in 24.

Divozione al Sacro Cuore di Gieſu cavata dall'opere del P. de la Colombiere della Compagnia di Gieſu. Ibidem typis Antonini Arena 1702. in 24. ſuppreſſo nomine.

Squarci di temporali raccolti a divertimento, e diportamento del vero Savio. Ibidem typis Vincentii de Amico 1704. in 4.

Prælo prætat Italicè

Canestro Spirituale, o vero apparecchio feſtivo dell' anime devote di Maria Vergine per l'annua ſolemnità del ſuo feliciffimo Natale, vero gaudii dell' Univerſo.

Emendologio Sacro di Meſſina Cattolica.
Dichiarazione delle cifre degli Arcani di Lodovico Zucateſſi. Latine

Novum Synonymorum herbarum, plantarum, lapidum theſaurum.

Aequum Eccleſiaſticum inſtitutum amplexus eſt, ſcripſit, unâ cum Angelo Andaloro ejus Patre, opus inſcriptum:

Apollò ſcepticus, ſive inſignium medicamentorum theſaurus ab Angelo Andaloro Pharmacopola deſoſus, nunc verbò ab adoleſcente filio ſuo diſpoſitus.

Biblioth. Sicula Tom. I.

ad uſum communem in lucem editus. m.s. in 4. Hinc pauca de Angelo ejus patre hic ſubnectam.

ANGELUS ANDALORO Pharmacopola Meſſanenſis, natus anno 1631. poſt humaniorum literarum ſtudia, ad Pharmacopœam ingeniũ vires adiecit, & cum Galenicæ, ac Chymicæ facultati operam dedit, inter egregios Pharmacopolas re cenſitus claruit. Anno grãtis ſuæ 63. deceſſit Meſſanæ 22. Iunii 1693 non ſine pauperum dolore, ac lacrymis, quibus pietate inſignis, medicamina, & eleemoſynas liberali manu erogabar. In Eccleſia Fratrum Conventualium S. Franciſci ſepultus jacet, hoc epitaphio cohoneſtatus.

Viator! Expellat hic Angeli tubam Angelus Andaloro nobilis Meſſana civis. Ad æternum vitæ aurâ corde, & ope aſpiravit uſque dum expiravit. Egenis pre, ore, & labore ſemper preſto fuit. Viſit ut inter mortuos adhuc vivat; ſic vive, ut in æternum vivas. Univerſali decreto reſpondit die XXII. Junii, anno ætatis ſuæ LXII. nati Domini M.DC. XCIII.

FRANCISCUS ANSALONUS Meſſanenſis Poeta; vernaculâ linguâ non contemnenda ſcripſit; præſertim carmine ſiculo

Vita, Martirio, e Traslazione della Glorioſa Vergine, e Martire S. Agata. Venetiis apud Joannem Comenzinum 1665. in 8. & Panoemi apud Roſſellum 1644. in 8.

FRANCISCUS ANTONIVS ARETIVS Syracuſanus, nobiliſſimo genere ortus, florente adhuc ætate amenioribus literis ſeſe addixit: à poeticis præſertim ſtudiis laudatus, inter Academicos Reaccenſos recensitus, Panormi inclaruit. Inde maturam adeptus ætatem, & Sacerdotis charactere inſignitus, Mathematicas, & Philoſophicas diſciplinâs amplexus eſt: doctrinâ egregiè excultus ab omnibus paſſim Philoſophi nomine vocabatur. Obiit Syracuſis 18. Julii 1672. & in Eccleſia S. Franciſci conditus eſt. Leo Allatius in dramaturgia indi.c.6. pag. 591. & 592. hæc comœdias ſcripſiſſe reſtat Italicè:

L'Amurat.	}	Comedie in proſa
La Criſtide.		
La Corinna.	}	
Gl'Incanti		
Il Mercurio.	}	
L'Oſſeria.		
Lo Schiavo.	}	
La Vergine Comedia in verſo.		
Il Prometeo Tragedia in verſo.	}	
Le turbolence di Cieragna.		

Hic addo ex relatione Michaelis Angeli Manchiæ ruſi,

Il ſinto Principe.

Le rovine degli Innamorati.

Hæc omnia m. ſs. reliquit cum ad Mathematicas diſciplinâs animum diverſiſſet. Scripſit etiam eodem Allario teſte: opera multa Mathematica.

FRANCISCUS ANTONIVS BARDI Agigëtinus, vir polioribus literis excultus, inter Inſuſcatus, vulgò *Offuſati*, Academicos Agrigentii fuit adſcriptus. Obiit mente captus circa annum 1670. Dum integra conſideret mente edidit Italicè

Norma d'Ortografia. Panormi apud Bossum. 1660. in 12.

Numeri illustrati. Ibidem typis Petri de Isola. 1660. in 8.

FRANCISCUS ANTONIVS COSTA nobilis Messanenſis, natus anno 1571. parentibus Paduano Coſta, & Matthia Columna, Jurisprudentiæ ſtudiis dicatus, ſingulari doctriâ, morumque integritate efulſit. Novies Meſſanz in Straticoti Curia Judiciis munere inſignitus eſt: & Straticoti vices non ſemel ſubſtituit. Quinquies etiam Juxdex Magnæ Regiæ Curiz præhuit, ſemel etiam in Regii Conſiſtorii Senatu Juxdex ſedit. Bis Generalis Regni Vicarius ad ardua pertraſtanda negotia à Proregibus Siciliæ miſſus eſt, cum ampliffima poteſtate. Tandem honoribus plenus obiit Meſſanz octogenario major anno 1656. Hujus laudes habes apud Petrum Anſalonem *de ſua familia* pag. 267. Antonium Dianam *reſol. moral. par. 3. traſt. 1. reſol. 9.* & Placidum Reinam *noſit. hiſtor. Meſſanz. par. 2. pag. 284.* Editit Volumen

Conſultorum, ſive Reſpoſorum Juriſ, cum additiſſimis Placidi Coſta filii. Meſſanz typis Petri Brex 1619. in fol.

FRANCISCUS APARES Leontinus Sacerdos, Philoſophiæ, & Theologiæ Doctör, Abbas S. Viſi, Carolentini Archiprebyter, & Vicarius Foraneus. Vir non minus gravioribus ſcientiis egregiè imbutus enituit, quàm humanis literis exculſiſſimus, ac virtutibus clarus. Obiit Carolentini 15. Auguſti 1682. annum agens 71. Ipſum laudat Placidus Reina *noſ. hiſt. Meſſanz. par. 2. pag. 66.* In lucem emiſit

De in univerſa Calabria Terramotu, ejus cauſis, ſignis, effectibus, temporibus, & locis. Meſſanz apud Viduan Jo. Franciſci Biauco 1639. in 8.

Siculum Triumphum, pro Carolo II. Rege admirandam Siculorum Acclamationem. Panormi ex typographia Petri de Isola 1667. in 4.

FRANCISCUS ARENA Meſſanenſis Ordinis Capuccinorum, natus anno 1646. cum ex alio- rum calamitate virtutum documenta collegiſſet, ad regularis inſtituti aſylum advolavit. Eloquen- tiæ ſtudia amplexus, eximiam cum laude, & fructu in cenerali jeſuinito conciones habuit Romæ, Panormi, Drepani, Neapoli, & alibi. Pluries Ordinis Cœnobita rexit. Vivit nunc Drepani dum hæc ſcribimus morum integritate conſpicuus. Evul- gavit Italicè

Il Revento ſiammeggiante del Tebro nel candidiſſimo Neri inſuocato à ſomme di Pentecoſte. Panegirico del Gl. Patriarca S. Filippo Neri. Drepani apud Francum 1700. in 4.

Alia ſcripſit edenda ad Concionatorium utili- tatem.

FRANCISCUS AVELLINUS Meſſanenſis Philoſophiæ, & Medicinæ Doctör eximius: pluries ob doctri- næ promerita, in Meſſanenſi Medicorum Collegio Ptiorem, ut vocant, egit cum laude. Claruit anno 1637. quo edidit

Expoſultationem contra ephymicos, quæ eorum pa- radoxa, ſeu rationis umbræ (ſi qua ſunt) enuncian- tur, ejiciantur, expelluntur. Meſſanz apud viduan

hæredem Ioannis Franciſci Bianco 1637. in 4.

FRANCISCUS AVOLA Calataſimi natus 12. Septembris 1667. à teneris annis literis egec- gias ingenii vires addixit. Abſolutis humaniorum li- terarum ſtudiis, in ſcotiſticæ philoſophiæ pale- ſtra ſedulo inſudavit. Inde ſub Nicolao Barone, eximio medicinz Doctöre experimentalis Philo- ſophiæ facultati operam navavit, juxta recentio- rum placita; puta Cartefii, Gaſſendi, aliorumq; eaque ſolùm amplexus eſt, quæ rationi conſona ſunt, ac experienciâ firmantur. Inde ab eodem medicinam audivit, & Panormi, Franciſco Zam- bara duce, medicâ praxi inſtructus, demum Sa- lerni 23. Aprilis 1690. Philoſophiæ, & Medicinæ laureâ inſignitus eſt. Gravioribus hiſce ſtudiis, genio indulgens, polioribus literas innexuit. Mu- ſas præſertim Etruſcas ſequutus, nonnulla protu- lit ingenii monumenta cum literatorum laude. Doctri- nâ, & eruditione inſignis apud ſuos in pa- tria, ſalutarem ægrotorum curam ſuſcepit, non ſine permixto ipſorum profectu: ibique, ut na- turæ arcana penetraret, chymicæ arti etiam o- peram dedit. Sed dam vchementius in ſcientias ad- iſcendas incumbere, oculorum lumine caprus eſt anno 1702. cum ſummo amicorum, ac li- teratorum dolore. In patria nunc vivit anno quo hæc ſcribimus 1706. & cæcitatibus moleſtiis ſu- ſtinet. Utinam vir eximius optatiſſimæ luci reſtitutus, ſtudia intermiſſa reſumeret. Edidit Italicè

Ode Epitalamica nelle nozze di D. Blaſco Ventimiglia, Conte di Ventimiglia, e Marcheſe di Geraci, e D. Felice Ventimiglia de' Marcheſi di Geraci. Panormi apud Thomam Romolom 1691. in 4. Scripſit etiam edenda hæc alia;

Oſervationes Medicinales.

Conſultationes Medicinales.

Epistolam Philoſophicam ad Amicum Peripateti- cum, in qua Ariſtotelicorum ſententia de forma ſub- ſtantialis materialis edulſione, ac de virtutis elem- entorum in mixto exiſtentia tum rationibus, tum ex- perimentis exploditur: cui acceſſit apologia phyſico- epiſtolaris, per quam ne dum vindicantur prædila- concluſiones, verum etiam, & quadam alia theore- mata philoſophica enodantur pro ſcientiæ experi- mentalium Neotericorum doctri- na.

Italicè verò

Poeſie liriche, dialoghi, e compoſitioni ſceniche.

L' Eſter Trionſate drama. anno 1700. Calataſi- mi maguo cum plaſu recitata.

Apologia in diſſeſa dell' ode Epitalamica.

Canzonni Siciliene.

FRANCISCUS AURIA v. Ioannes Franciſcus Auria

FRANCISCUS BAELI nobilis Mylenſis natus 15. Decembris 1639. à teneris annis literis ad- motus, è gravioribus ſtudiis, præſertim ex Ma- thematicis diſciplinis, Aſtronomiis, & Geogra- phicis, quibus ingenii felicitatem devovit, haud vulgarem hauſit eruditionem. Ex naturali verò propenſione, magno animi ardore aſtutiores li- teras adamavit: hinc hiſtorica, variaque eruditione locupletatus, tum poeſi, tum oratoriâ claruit, variat-

Variaque Academiis illustravit. Viginti annos extra Siciliam insumpsit; ephēbus enim relicta patriā anno 1660. ad ipsam regressus est recurrente anno 1680. Septennio moras protraxit Parisiis, ubi majorem studiorum partem confecit; septennio etiam Matrici: reliquam annorum septem in itineribus, varisque regionibus Infrandis traduxit: Italiani enim Germaniam, Belgium, Bataviam, Hiberniam, Britanniam, Norvegiā, Daniam, Pomeraniam, Poloniam, Pannoniam, aliasque Provincias peragravit: ac harum nonnullas tertium circumspexit. In Regis Catholici aula, ac Cæsarea, estimationem eximiam promeruit; Principibus, Dynastis, ac Magnatibus gratissimus. Cū autem ad patriam venisset anno 1695. à Francisco Paceco, Duce Vvedæ, Siciliæ Prorege, ipso infcio, patriæ dux electus est: pluraque promeritis exigentibus, accepisset, ni Prorex regnum aliis gubernandum cecidisset. Vivit nunc ab honoribus penitus alienus, & Musarum otis gaudet. Edidit Italicè

Lo Scatista ristretto. Venetiis typis Io: Bonfantis 1676. in 12.

La Polifena. Comedia in verso. Ibid. apud Brignonem 1676. in 12.

La Corona, o vero il ginoco degli Asili, nuova inventione. Ibidem apud Milocum 1676. in 12. hanc opellam, quæ novum ludi adinventum, complectitur, secundis curis expolitam, & auctiā recudere curat.

Il Siciliano veridico, o vero Risposta, e vera dimostrazione del presente, e susseguente stato della Città di Messina. Francofurti apud Marianum Karlett 1676. in 12. suppresso nomine.

Prælo parata habet hæc alia:

Tempe Panajo, o vera la Ninfa linsata, o vera il Talamo Alterato. Tragicomedia pastorale in 4.

Tratti lirici, che comprendono odi, e sonetti.

FRANCISCUS BALDVCCIUS Panormitanus, inter Etruscos Poetas celeberrimus, tum carminum elegantiam, tum argutiarum lepore conspicuus. Poetico, magnoque ingenio egregiè doctus, fervido naturæ impetu abreptus, à teneris unguliculis venustissima protulit carmina, ac poliores literas coluit. Ad eum Poesis fastigium, evexere egregium virum nitidissimi ingenii doctes, ut inter præstantiores meritò fuerit adscriptus, & inter Reacensos Panormi Academicos recensitus. At adversæ fortunæ injuriis compulsus, relicta patriā, alibi feliciter vitæ rationem excoluit. Neapolim appulsus, ibi aliquandū vixit: mox Romam digressus, paulò post militiæ nomen dedit, & cum militariibus copiis, à Clemente VIII. in Pannoniam missis, Ioanne Francisco Aldobrandino supremo exercitus moderatore, transvectus, Martis studia sequutus est: ut ipsemet Balduccius ait *parva carminum* p. 84. c. 637. Romam regressus cultiora litterarum studia resumpsit: cū ibidē magnā apud omnes opinionem tunc floreret celeberrima Humoristarum Academia, in ipsam ab Henrico Falconio Litterarum protectore introductus est: ibique statim ac auditis, plausibus fuit exceptus. Erat ipsi inge-

nium magnum, vividumque, adeout, etsi non multum literis operam navasset, attamen in poetica facultate ad eum perfectionis gradum facili negotio pervenit, quò alii omnibus scientiis instructissimī, græcis, latinisque literis edocti, post diuturnum laborem, ac maximam industriam, vix aspirare potuerunt, ex poetici ingenii inopia. Hinc ab ornatissimis viris poetica Balduccii monumenta magna cum laude semper demirata sunt: ipsa etenim præclarissima constituebant styli elegantia, ac sublimitas, dictionis magnificentia; genis dicendi dilucidum, argutum, sententiarum gravitate facundum, venustissimum, acutum. In cantianculis suis lyrica dulcedine, leporibusque summo artificio repletis, ad Anacreontis elegantiam propriis accessisse faterentur omnes: ac illius Poetæ gloriam ne dum cœquasse compertum est, verum etiam Italicis rythmis superasse, non sine solidæ rationis fundamento, putat acris iudicii vir Ioannes Marius de Crescimbene in *hister. poet. vulgar. lib. 2. pag. 161.* ideoque in hoc suavissimo poësis metro, Balduccio Principis palma deferenda. Illud poësis genus, quod Romæ *Oratorii*, vel *Cantare*, alibi Dialogos vocant, musicis modulis in Ecclesiis decantari solitum, omnium primus invenit, ac edidit. Hinc ipso duce, & præceptore, nonnulli ab ipso edocti, celeberrimam Poetarum famā allequeuti sunt: inter quos recensendus Simon Raus Panormitanus, Episcopus Paëntensis, de quo suo loco. Romæ ergo cū noster Balduccius carminibus suis Principum virorum S. R. E. Cardinalium laudes extulisset, & in primis Urbani VIII. Pont. Max. eorumque singularem estimationem promeruisset, non modò egregios habuit, verum etiam à celebratorum munificentia, ingentes obtinuit opes, quibus rei familiaris subsidia abundè accepit: vitam ideoque traducere commodè potuisset, si prudentis economiæ regulis, futuris temporibus consulisset: & nō effrenata profusione omnia dissipasset. Hinc inopie fluctibus sæpè iactatus, epistolis conscribendis operam dedit, & à secretis fuit multorum Dynastarum, ac Principum virorum, præsertim Virginii Cæsarini, Ioannis Antonii Vrsini S. Gemini Ducis, Scipionis Borghesii S. R. E. Cardinalis, Comitis Novelaræ, Ducis Bracciani, aliorum S. R. Cardinalium, Romanorumque Procera, quibus ejus opera gratissima fuit. Sed ignea, quā dominabatur naturæ vi (vividissimus enim, magnosque animi sensus in exigua corporis mole servabat) vel ex animi nobilitate, quā nimium molestè aliis obsequabatur, vel tandem, quia ab Aulicorum artificibus, laqueisque abhorrebat Balduccii animum, morumque candor ingenuus; sæpius inconstantia exagitatus, excussio servituti iugo, ab uno ad alium confugiebat. Dominum adeout non rarò deficientibus vitæ præsidis, egestatis angustia, multum gloriæ nomini suo detraxit. Sed non eo devenit, ut despectus apud literatos delinqueret: ipsorum enim amor, ac venerationem promeritus, ab eisdem omnibus benevolentia officiis completus est: ac sæpius rebus suis peramanter provi-

dere curarunt. Tandem Clericali militiz ascriptus, ac Sacerdotali charactere insignitus, ut vitæ consuleret in Xenodochio S. Xisti Capellanum, egit. Inde Paulo Stortiz gratissimus fuit: demum à Gallicani Principe summâ æstimatione exceptus. In hujus palatio gravissimo affectus morbo: et si ipsius Principis liberalitate omnibus fuisset procuratus; attamen ad Nosocomium Basilicæ Lacetæensis se transtulit. Lethali corporis fluxu enervatus; inde febri correptus, invalescente morbo post 22. diem vivere desit, magno Litteratorum dolore anno 1642. Antequam Balduccii laudatores proferant, non prætermittendum de eo Jani Nicii Erythrei, live potius Joan. Victoril Roscii iudicium: hic etenim in *Pinacotheca Imaginum illustrium Virorum* tom. 2. num. 4. pag. 18. quamvis Balduccii ingenium, ac ejusdem carmina eximilis laudibus extollat; at tamen ineptias nonnullas, ac vilia quædam literato viro indignâ, Balduccio appingit: ac tanti Poetæ famam obscurare attentat. At animadvertendum cum crudelitissimo viro Prospero Mandosio in *Theatro, quod Max. Christiani Orbis Pontificum Archiepiscopos exhibet* pag. 21. Parum Erythreo credendum fuisse namque in omnes invehitur, omnique ferè famam post nonnullas laudes vehementer ledere sinidit; & in *Bibliotheca Romana* vol. 2. cent. 9. num. 57. pag. 252. ubi de Roscio, ait: *Quia ad maledicendum pronus fuit, à multis contumeliosis laceratur, nam de singulis ferè, quos suis in Pinacothecis nominavit, maledicè, atque contumeliose scripsit.* Hinc sub anagrammatico nomine Jani Nicii Erythrei amarulentum, animum celare curavit. Addo quod Roscius Jo: Baptiste Marini celeberrimi Vatis fuit amicissimus; & sicut ejus propugnatores unice dilexit, ita Thomæ Stigliani Marini infensi inimicus fuit, cui Balduccius amicitiæ vinculis diu adstrictus vixit; ut ex præfationibus ejusdem Balduccii, operibus Stigliani præfixis, & ex Stigliani epistolis pag. 142. & 231. ut etiam ex Scipione Henrico in *Bellis Parnasi* lib. 2. pag. 148. patet. Ideoque Balduccius odium innumere turbæ, quæ Marinum, sequebatur, & in primis memorati Roscii, aliquando in se concitavit. Hinc ex amicorum benevolentia admonitus Balduccius, ne Stigliani amore ulterius Marini studiosos, contra se ipsum excitaret, tandem ab ejus amicitia declinavit, ut ex epistolis ejusdem Stigliani p. 141. proditum est. Jano opposita scribit Aloysius Ficus, qui in epistola ad Philippum Marchesellum inter Balduccii carmina, post ejus mortem edita, pag. 461. utpote Balduccii familiaris, ipsius virtutes conspexit, & emeritis laudibus extollit: & Vincen- tium Auria in elogiis m. ss. Panormitanorum Litteratorum, ex relationibus fide dignis, testatur, Balduccium ingenuis moribus ornatum claruisse quibus in sui amorem excitavit omnes; additque, quod pauperum grummas compatiens animi sensu inspicere consuevit; ideoque in illos ne dum liberalis, verum etiam profusus, se ipsum bonis, quibus affluenter fuerat à Principibus cumularus, sepius spoliavit, ut aliorum inopiæ consuleret: ac se ipsum paupertate oppressit, ut pau-

pertatis angoribus affectos levaret. Nunc Romæ in præclarissima Humoristarum Academia, ejus effigies graphycè expressa, in virtutis, & venerationis testimonium servatur. Balduccium celebrant Leo Allatius in libro *Asper Urbani* pag. 104. Simon Raus in *carminib.* pa. 40. Scipio Henricus in *Bellis Parnasi* pag. 139. Ioseph Galeanus in *Msris Siculis* par. 2. tom. 1. pag. 174. Ioseph de Flores in *carmin.* pag. 56. Angelicus Aprosius Vigiutimillius, sub Scipionis Clareani nomine, in libro: *Occiale srisolato* pag. 205. & in libro: *La Grillaia, Grill* 113. pag. 159. & sub nomine Caroli Galitoni in libro incognito: *il Burratto* pag. 144. Joannes Franciscus Lauredanus in *epistolis* par. 1. pag. 37. & 87. Antonius Muscettola in libro: *Gabinetto delle Muse* pag. 33. Hieronymus Genuinus in *anagramm.* pag. 126. & 201. Thomas de Leva in *Gemmis poeticis* in epistola ad Dominicum Benignum, Joann. Franc. Maja in *epist.* par. 2. pag. 124. Julius Benedictus in *consul. medicinal.* pag. 140. Dominicus Berti in *Apolline Pythio* pa. 242. Ludov. Morerius in *diction.* tom. 1. pag. 417. Franciscus Fulvius Frugonius in libro: *Cane di Digeno larr.* 5. racc. 10. pag. 302. Joseph Malatesta, Garuffi in *Italia Academica* pag. 15. Joannes Marius de Crescibene in *bibl. poet.* vulg. lib. 2. pag. 161. qui circa annum 1649. decessisse ait: & in *comment.* vol. 1. lib. 3. cap. 18. pag. 106. & lib. 4. cap. 15. pag. 256. & 257. ubi ipsi circa annum 1645. constituit, Vincen- tium Coronelli in *Biblioth.* to. 5. n. 604. aliiq: Joannes Baptista Spada in *viridario ep.* ejus carmina cum præfationi Poetarum monumentis fæpè adducit. Edidit Italicè

Tributo di Parnasso alla Maestà Cesarea di Ferdinando III. d'Asustria. Romæ 1638. in 4. Ex indicè Bibliothecæ Barberinæ tom. 1. pag. 103.

La Pace Urbana. Canzone. Neapoli 1632. in 4. ex eodem indicè.

Poesie, in libro: *Poesie degli Accademici Fantastici di Roma.* Romæ 1637.

Rime Parte Prima. Romæ apud Gulielmum Franciottum 1630. in 12. & iterum ibidem apud Franciscum Monetam 1645. in 12.

Rime. Parte Seconda. Ibidem apud Manolfum 1646. in 12.

Extat & in ejus calce discursus Academicus de Vesuvii incendijs, ibique ejus prosæ promittuntur, sed vel perire, vel apud aliquem adhuc desitescunt. Vtræque pars carminum, ubi omnia poetica Balduccii monumenta etrusca habes, prodit Venetijs apud Franciscum Baba 1655. & iterum 1663. in 12.

Vernaculâ lingua scripti

Canzoni Siciliense. In Musis Siculis pat. 1. tom. 1. Panormi typis Decii Cyrilli 1647. in 12. & apud Josephum Bisagnium 1662. in 12.

Extant demum nostri Balduccii præfationes ad Thomæ Stigliani lucubraciones, nempe in libris Italicè scriptis *l'Occiale.* Venetijs apud Petrum Carapellum 1627. in 12. *Il Canzoniero.* Romæ apud Bartholomæum Zannettum 1637. in 12. *Il Nuovo Mondo.* Ibid. typis Jacobi Mascardi 1638. in 8.

FRANCISCUS BALISTRERI Messanensis Poeta, ut vidi apud Julium Cæsarem Capaccium in *Elogiis* pag. 81. ubi ejus *Epigramma* extat in *Massali-nam*. Ipsum etiam meminit Joannes Vigintimilius in indice Poetarum Siculorum, quem suo de Poetis Bucolicis libro præfixit. Illum esse puto, qui ex indice Bibliothecæ Barberinæ tom. 1. pag. 106. opusculum edidit inscriptum

periocha de Accentibus. Neapoli 1557. in 8. ubi Franciscus Belistherius vocatur.

FRANCISCUS BARBERINUS BENICI Alicatensis Sacerdos, natus 3. Decembris 1642. ac litteris addictus jurisprudentiæ lauream accepit. Arithmetices peritissimus fuit, nullique secundus. Astronomiæ, & Geometriæ facultates insigniter calluit. Ab ingenio, morumque integritate præclarus, æstimationem promeruit non vulgarem. Obiit Panormi, ubi diu vixit, 26. Septembris 1702. in Ecclesia S. Josephi Clericorum Regularium sepultus est. Edidit Italicè

L'Aritmetica Prattica libro primo. Panormi apud Ignatium Calatro 1697. in 4. Prælo paraverat

Aritmetica Prattica in diverse tariffe, ed operazioni à memoria, con ruote curiose della fatta della Luna, e delle feste mobili da comprendersi con i punti di due dadi. m. s. in 4.

Aritmetica scholastica per insegnare con facilità l'Aritmetica in tutte l'operazioni. m. s. in fol. servatur Panormi in Bibliotheca D. Francisci Marchesii Canonici Panormitani.

L'Agricoltura Praticabile in tutte le azioni della Villa, con regole Geometriche di misurar terre, fabbriche, corpi cubi, e vacui, e ogni altro che spetta all'Architettura.

Il Lunario perpetuo secondo il moto medio della Luna, con feste mobili perpetui.

Del vero giorno della Passione, e Morte di Christo Nostro Redentore, con prove evidenti, e puntuali. m. s. servatur apud laudatum Marchesium.

FRANCISCUS BARDI Panormitanus Societatis Jesu: vir clarissimo genere exortus, avitæ nobilitatis splendores, singularem doctrinâ amplificavit. Natus ex Nicolao Bardi Sambucæ Marchione, & Elisabetha Bononia anno 1583. literarum studiis ingenii sublimitatem mancipavit: & exacto Philosophiæ, ac Theologiæ curriculum, annum agens 27. Societati nomen dedit anno 1610. in qua sollemniter quatuor votorum Sacramento se adstrinxit. Cum autem doctrinæ fastidium superasset, eâ qua pollebat ingenii felicitate, eximia cum laude Philosophiam docuit novitoni, Theologiam scholasticam quinquennio, ac moralem duodecim annis. Studiorum præfectura honestatus in Panormitano Collegio, per annos sexdecim eo in munere floruit, non sine sui acutissimi ingenii plausu. Ne dum magnam doctrinæ conciliavit opinionem, verum etiam ad sui venerationem concitavit omnes: ideoque ad ipsum veluti ad delphicum tripodem in difficillimis controversiis confugebant, ut sapientiæ suæ oracula consulerent. In Sacre Inquisitionis Siciliæ Tribunali claruit Cõsalutor, & Censor: ac in Dia-

cesi Panormitana, & Agrigentina Synodalis examinatur. Inter honores, doctrinâ assequutos, religiosissimæ vitæ regulam servavit, ac mirificam animi demissionem coluit. Hinc, fervescere aliquando disputationum ardore, si fortè aliquè offendisse putabat, statim eundem omnibus benevolentis officiis prosequeretur: ac ubicumque occurreret peramanter complectebatur. Omnibus prodesse libentissimè curabat, humanitate, ac prudentiâ instructissimus. Tandem fractis ex assiduo studio viribus, cum annum ageret 78. decessit in eodem Panormitano Collegio 18. Martii 1661. Quæ typis dedit hæc sunt.

Bulla Cruciatæ explicata, & illustrata tractatibus locupletissimis. Panormi typis Nicolai Bua, & Michaelis Portanova 1648. in fol. & iterum illustrata additionibus, & vindicationibus contra P. Andream Mendo-Panormi apud Iosephum Bisagnum 1656. in fol.

Selecta quæstiones ex universa Morali Theologia, in quibus plura pro utroque foro exactè perpenduntur undecim libris comprehensa. Ibidem apud eundem 1653. in fol.

In Regulas Juris Canonici in sexto Inculcatisissima Commentaria. Panormi apud Iosephum Bisagnum 1661. in fol.

Disceptationes Morales de conscientia in communibus, rectæ, erroneæ, probabili, dubia, & scrupulosa. Panormi apud Cyrillum 1650. in fol. & Francosurti apud Joannem Godefridum 1653. in fol.

Opusculum. De appositione Sancti in Calendario Siculo, Panormi ex typographia Nicolai Bua 1653. in 4.

Servatur in Bibliotheca Collegii Panormitani hæc aliz ipsius locubrationes m. ss.

Judicium privatum de controversiis inter Cardinalem de Torres, & PP. Benedictinos.

Consilia.

In primam partem D. Thomæ.

In Decalogum.

De Censuris.

Logica.

Physica.

De Scientia Media.

FRANCISCUS BARONE Panormitanus natus 11. Novembris 1622. Vix humanis literis tinctus, ex desiderio videndi præclariora Urbium, relicta patriâ magnam Italicæ partem perlustravit: ibique politionibus literis ingenium addidit. Ex naturali propensione poemata coluit: & Poetarum, ac historicorum lectione eruditionis ornamenta consequutus, tum etrusco, tum vernaculo idiomate multa haud spernenda, numerisque alligata cecinit: & inter Reacensios Panormi fuit adscriptus. Ad levandum rei familiaris onus telas acu pingere studuit. Octogenario major decessit Panormi anno 1705. Scripsit Italicè

Gloria di Palermo Panegirico in festa Rami. Panormi apud Michaelem Constantium 1701. in 8.

Vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliani supra in funerali di lu Re N. S. lu Catholicu D. Filippu IV. d'Austria celebratu in Palermo

Item a 13. di Februar 1666. Ibidem apud Buam, & Canagua 1666. in 8.

La Porta d'Austria, o vera Porta nova rinovata. Ibidem apud eodum 1669. in 8.

Martirin di S. Agata V. e M. Palermitana Poema Epico, Ibidem typis Anglice, & Leonis 1692. in 8. Italicè vsqum hoc poema parlo parabat.

L'fondatione di Palermo. Ibidem 1668, in 8

Le Fontane di Palermo. Ibidem,

Hæc etiam edenda scripserat, nempè italicè
Lazaro Mendico canzonette.

La nascita di Christo N.S. con la sua vita fino all' 32. anni.

Sicula lingua

Le Grandezze di Napoli, e di Palermo,

Contro il Gipoce terza rima,

L'Ernesto in terza rima,

La Vita humana in terza rima,

La Pazzia d' Amore in terza rima,

I lamenti del Corteggiaro per non havere fatto profito in Corte: con la risposta.

FRANCISCUS BARONIUS, ET MANFREDI Monterealeensis Sacerdos: à primaritate Panormi dclatus, in Clericorum Seminario literas hâuist humanas, inde cum Societati Iesu nomen dedidit, grayiores disciplinas accepit: Philosophicis, ac Theologicis studiis nulli secundus. Sed è Societate egressus amenioribus literis egregiâ navavit operam: à lingue latine cultu, earminû elegantia, oratoriâ, ac historici facultate emetiturque laudibus commendatus. Eruditionis tum antiquæ, tum recentioris ornamentis abundè locupletatus cecidit. Ideoque in sui amorem, ac venerationem literatos Siculos, extotosque præsertim Romæ degentes, excita vit. Scnatus Panormitanus aliquandiu à secretis fuit. De Panormitana Urbe benemerentissimus, ipsius maculatæ calamo præpugnare; librisq; editis permagno studio exornare curavit. Ille namqum otiosus novû semper aliquod meditabatur, ut Panormitanæ Urbis gloria latius efflueret. Anno 1647, cum Panormitana plebs, ex frumenti inopiâ debaccharctur, ab invidentibus falsò (ut fama prædicat) infirmatus, quòd popularibus aures præbuisse, primò carceribus S. Officii mancipatur, ut scribit Andreas Poelli, seu verius Placidus Rcina in *Tumultuationibus Panormi par. 1. pag. 153. e 154.* (qui ejus famam immeritò proscindere contendit) inde anno 1648. in Insulam Cosyræ, vulgò *Pancellaria*, missus, ut idem habet *par. 2. pag. 40.* tandem in Castro Caetæ reclusus fuit. Ibi totus ad pictatis, charitatistq; studia animam appulit; eximias enim animi sui dotes in concionibus ad milites habendis, in aliis illius castri vitiis, ad meliorem frugem revocandis, in confessionibus excipiendis, alijsq; piis operibus sese addidit. Ibiq; tandem editis pictatis argumentis, vitam absolvit circa annum 1654. quæ omnia mihi fide dignissimus testatus est. Ipsius meminint Philippus Labbe in *Bibl. Bibliothecæ. p. 52.* & Vincentius Coronelli in *Bibliothæ. 5. n. 1372.* Quæ vulgavit hæc sunt.

De Macellate Panormitana libros quatuor. Panormi apud Alphonsum de Isola 1630. in fol.

Sicula Nobilitatis Amphitheatrum Sacris Pontificiis, promissis insignitum, ac nostratibus Imaginibus exornatum. Panormi apud Antonium Martarellum 1639. in 4.

Judicium in Historiam Antonini de Amico. Panormi apud Alphonsum de Isola 1641. in 4.

De S. Rosalia Carmen. Panormi ex typographia Decii Cyrilli 1630. in 4.

Vindicata Veritas Panormitana. Venetijs ad Candentis Salamandré infigue 1639. in 4.

Ad illustr. D. Franciscum Spasofora Rocella Marchionem, & Maletta Principem flores Itali. Neapoli ex typographia Ioan: Dominici Ranchalioli 1634. in 8.

Ad Sp. D. Franciscum Mutium Senatus Panormitanus d. Notarium Iurisprudentia Doctorem Carmen. Panormi apud Decium Cyrillum 1633. in 8.

Carla Antonii Veneriani latius reddita. Panormi apud Alphonsum de Isola 1637. in 16. & iterum apud eundem 1645. in 8.

Smilacis Idyllum à Hieronymo Preti Etruscis verbis conscriptum, astricis pedibus latinitate donatum. Panormi apud Petrû Coppola 1642. in 8.
Vesuvii Montis Incendium. Neapoli ex Indice Biblioth. Barberinæ tom. 1. pag. 114. & tom. 2. pag. 16. Italicè

Palermo Glorioso. Panormi typis Alphonsi de Isola 1645. in 4.

L' Historica Avvedute. Ibidem apud Decium Cyrillum 1641. in 12.

Vita del B. Pietro Geremia Religioso de' Rev. Padri Domenicani. Ibidem typis Alphonsi de Isola 1644. in 4.

Vita del B. Gerardo Cagnuolo Religioso de' Minori Conventuali. Ibidem apud eundem 1643. in 4.

Vita di S. Antonio di Padova. Ibidem apud eundem 1643. in 4.

Ristretto de' Processi nel publico Spettacolo della Fede divulgati, ed essediti à 9. di Settembre 1640. dalla S. Inquisitione di Sicilia nella piazza della Madre Chiesia di Palermo. Ibidem apud Antonium Martarellum 1640. in 4.

Della Cronica di Palermo Parte prima. Ibidem apud Petrum de Isola 1646. in fol. hoc opus ctfi ex magna parte editum, attamen non absolvit. Scripsit etiam Italicè

Palermo Glorioso Parte seconda. m. s. authographum extat apud me, ac multas Sanctorum, ac Beatorum vitas complectitur.

Gindrio, o censura del Vostro Siciliano composto da D. Filadelfo Mugna.

Prediche sopra gli Evangelij dell' Anno.

Orazione funebre in morte della Sig. D. Elena Vemtimiglia. Latine verò

Fasciculum myrba.

Epigrammata, Elegias, & alla earmina.

Orationem de Cusiorum familia.

Vitam S. Rosalia Virginis Panormitanæ.

Dynastiam Siculam, quæ Principes, Duces, Marchiones, Comites, Vicecomites, Barones, Equitesque complectebatur.

Defensionem libri de Macellate Panormitana. Scrivatur in Bibliotheca Sancti Martini Monachorum

rum Caphensium juxta Panormum.

Ejus cura prodire nonnulla Antouii Venetiani opera, edita Panormi apud Alphonsum de Isola 1646. in 4. quibus Vitae ipsius Venetiani a se scriptae praerit.

FRANCISCUS BARONIUS Panormitanus Jurisconsultus doctissimus, in legalibus studiis consummatissimus. Aliquando jura civilia explanavit Panormi magna cum auditorum utilitate. Causarum patrocinium non sine eximia doctrinae laude peregit: ideoque merito aminatione prosequutus, ac honoribus fuit cohonestatus. Bis in Panormitano Pretorio Judex sedit, semel in Concistorio S. R. Conscientiae Senatus. Regii Consilarii munere etiam insignitus, ac etiam Advocatorum Examinator claruit. Obiit Panormi die 13. Decembris anno 1679. & in Ecclesia S. Dominici sepulturae traditus est. Ejus laudes servantur apud D. Franciscum Strada in libro: *Quaestiones p. 14.* & Coronelli me citato *Bibl. 5. m. 1373.* Ibidit

• De Citatione *Tomum Primum.* Panormi apud Nicolaum Buam 1645. in fol.

• *Tomum Secundum.* Ibidem apud Cytillus 1650. in fol.

• *Tomum Tertium.* Ibidem apud Nicolaum Buam 1654. in fol.

• *Additiones ad Tractatum de Citatione.* Ibidem apud Cytillus 1654. in fol.

• De Effectibus Inimicitiae *Tomum Primum.* Ibidem apud Petrum de Isola 1656. in fol.

• *Tomum Secundum.* Ibidem ex typographia Petri Coppola 1658. in fol.

• *Racemationes ad Tertium librum de Citatione, & ad Tractatum de Effectibus Inimicitiae.* Ibidem ex typographia Petri de Isola 1656. in fol.

• *Consilia diversorum Siculorum super Privilegiis Fel. Urbis Panormi, quod Fiscus non possit principaliter agere contra cives, cum additionibus D. Francisci Baronii.* Ibidem apud Maringum 1656. in 4.

• De Effectibus minoris aetatis circa Judicialia. Ibidem apud Boffium 1658. in fol.

• De Effectibus minoris aetatis circa Contractus, ultimas voluntates, & spiritalia. Ibidem apud eundem 1661. in fol.

• De Corpore, ejusque partibus. *Tomum Primum.* Ibidem apud Boffium 1664. in fol.

• *Tomum Secundum.* Ibid. apud eundem 1668. in fol.

• *Allegations in causa revocationis feudorum Joannecei, & Rakatneo.* Ibidem apud Nicolaum Buam, & Michaellem Portannovam 1644. in fol. & iterum apud Cytillus 1651. in fol.

Hunc scriptorem cum Francisco Batonio supra notato, homonymum fraude deceptus, confundit auctor Indicis Bibliothecae Collegii Panormitani Soc. Jesu pag. 203. & 204.

FRANCISCUS BELLUS Sacensis Tertii Ordinis S. Francisci, Sacrae Theologiae Magister, ac Concionator celebris tum in Sicilia, tum in Gallia Subalpina. Floruit circa annum 1600. De eo videtur Bordonum in *Chron. Tertii Ord. S. Francisci* cap. 38. pag. 556. & Ab. Pierum not. *Ecl. Agrigent.* pag. 337. Scriptis Italicis

Libro della Verità Christiana, nel quale s'appartano molte figure dell'antico Testamento intorno a i misteri della nostra Fede. Ticini apud Petrum Bertolum 1601. in 12.

Addit Bordonus: *serunt opus edidisse valde eruditum super Decalogum, quod non dum ad manus nostras pervenit.*

FRANCISCUS BERTOLUS Thermitanus Jurisconsultus doctrinā insigniter clarus, Messanae, ubi uxorem duxit, domicilium transtulit suum, & diu causarū patrocinium, cum laude feliciter egit. Straticotialis Curiae Judex sedit an. 1665. 1663. 1669. Obiit Messanae anno 1701. De eo Vincentius Solitus in *hisp. Thesaur.* tom. 2. par. 6. cap. 3. pag. 134. Antonius Ferrarottus in *addit. ad librum de praecimen. Straticoti* pag. 139. Edidit

• *Allegations pro Ill. & Rego. Donato D. Placido de Joanne Archimandrita Messanae contra Reverendos Deputatos operis quondam Vincentii Jusliniani.* Messanae typis Vincentii de Amico 1687. in fol.

• *Allegations pro D. Anna Strita, & Spadafora Marchionissa Meste.* Messanae in fol.

FRANCISCUS BEIRUCIUS, sive BERTUCIUS Menensis Ordinis Minimorum S. Francisci Paulensis; Theologus doctissimus, concionator insignis, ac eximie pietatis vir; ut testatur Franciscus Lanovius in *Chron. Minimorum* pag. 592. Ab. Rocchus Pirrus not. *Ecl. Syracus.* pag. 243. Hippolytus Maraccius in *Biblioth. Marianae* par. 1. p. 400. & Coronelli in *Bibla. 5. m. 4041.* Scriptis De Creatura supernaturali.

• De Conceptione B. Mariae Virginis.

Addit Lanovius: *& alia, quae mihi non innotuerunt.* FRANCISCUS BIANCHI Messanenſis Eques Hierosolymitanus. Vir eruditione, & prudentia praestans. Edidit Italicis

• *Trattato della Pittura fondato nell'antichità di molti eccellenti in questa professione, fatto a commun beneficio de' virtuosi.* Venetiis apud Juntas 1642. in 8.

FRANCISCUS BISSUS Panormitanus Philosophiae, & Medicinae Doctor eximius: vir doctrinā excoltissimus: non modò in Sicilia, verum etiam in Italia, ac alibi celeberrimus. Magnā valuit doctrinae opinione; ingentemque sui aetimationem apud Princeps, ac Sicilliae Dynastas excitavit. Acceptissimus praefertim fuit Francisco Ferdinando de Avalos Piscatore Marchioni Sicilliae Moderator, cujus aegritudinis curavit. Ea floruit medicæ sapientiae celebritate, ut post ejus mortem vixerit superstes ejus fama; & mos Panormi invaluit, ut quoties quisque medici aliquis excellentiam exaltare intenderet, hoc exponeret modo. *Est alter Bissus.* Merito ideoque anno 1580. à Marco Antonio Columna Sicilliae Prorege electus est Sicilliae, Insularumque adjunctarum Archiater: exinde anno 1581. à Philippo II. Catholico Rege amplissimo diplomate confirmatus, magna cum pompa Panormum ingressus est 29. Novembris an. 1581. & longo nobilium vitorum cœtu, Urbisque Magistratu, equestri ordine dispositis, per Urbem deductus est. Hanc supremam medicæ artis dignitatem, ad quam virum, eximium do-

Orator promerita evexere, magna cum laude usque ad vitæ extremam retinuit. Ingenii elegantiam amenioribus etiam studiis addidit: ideoque eloquentissimi Oratoris, & egregii Poetæ laudes obtinuit: ejusque ingenii monumenta etrusca, & latina, tum soluta, tum pedibus, adstricta in Accensorum Academia Panormitana (cui nomen dedit) non sine plausu sæpius excepta sunt. Hinc publicis Urbis expensis quædam ejus comœdia anno 1573. pro bacchanalium tempore Senatus jussu recitata est, ut in quodam libro m. s. apud me legi. Eruditione, omniique doctriuz genere excelluit; & ut omnia verbo absolvam, inter Siculos xvi sui literatos primas tenuit. Vivere desit Panormi 20. Januarii 1598. & in Ecclesia S. Mariz de Iesu Stricciolis Obdormiavit S. Francisci sepulture traditus est. Laudibus nostrum Franciscum extollunt Baronius de maesi. Panormitana lib. 3. cap. 4. pag. 117. Matthæus Donia in poemate inscripto, Formica pag. 3. ipsi nuncupato, & in opusculo, cui nomen Polyssicum pag. 21. Antonius Alfano, & Leonardus Orlandinus in carminibus Accensorum lib. 1. pag. 6. & 155. & ab eodem Alfano, & Bartholomæo Bonanno lib. 2. eorumdem Carminum pag. 2. & 6. Vincentius de Ioanne in Panormo Triumphante lib. 12. pag. 124. Aurelius Rissalici in Epistola nuncupatoria precum pro quadraginta horis, Fortunatus Fidelis in libro inscripto: Bissus, sive medicina patrociniûm, Ioseph Galeanus in epist. nuncupat. Rosalia Triumphantis pag. 14. Leonardus Orlandinus Var. Imaginum pag. 27. Franciscus Flaccominus in Sicelide Jesu. 3. pag. 38. Sebastianus Bagolinus lib. Carminum pag. 98. Edidit

Apologiam in curatorem agri ludinis Ill. Francisci Ferdinandi Avasos Piscaria Marchionis, & Siciliæ Proregis munificentissimi. Panormi apud Ios. Mattheum Maidam 1571. in 4.

Epistolam medicam Paulo Restifa de Erysipelate. Extat in libro edito Messanz apud Faustum Bufalinum 1589. in 8. inscriptos Responsiones Apologice Pauli Crinò in Apologiam Gerardi Columbe, ubi habes hujus epistolæ censuram, ac defensionem.

Orationem in obitu Marchionis Piscaria Siciliæ Proregis. ex Baronio de Maesi. Panorm. l. 3. p. 117. In libro cui titulus: Rime degli Accademici Accesi di Palermo libro secondo pag. 21. extant tantummodo aliqua ejus carmina etrusca.

FRANCISCUS BISSUS Panormitanus Sacerdos, Francisci Bissi supra laudati filius, Theologus Doctissimus, & in humanis, divinisque literis apprime versatus; & eruditione quæ sacra, quæ profana abunde replevit. Divini verbi declamator celeberrimus, à singulari eloquentiæ vi, ac dicendi suavitate, aliusque dotibus, quibus concionando mirifice refulsit, tum in Sicilia, tum in multis Italiz Urbibus celeberrimus sibi nomen comparavit: semper magno auditorum concursu & non vulgari plausu auditus. Quæ præstantissimum Ecclesiastem constituere valent, omnia in eo insigniter cumulata elucebant. Facundia, leporibus resperfa, vox rethorica, & alta, corporis molles gratissima, doctrina, ac eruditio præcla-

rissima. Ideoque quoties è suggestu auditus omnium corda ad se attrahere, & veluti Gallicus Hercules, vinculis alligare videbatur. In Dei amorum præsertim animos incendere consuevit: & cum de Christi Domini cruciatibus concionabatur, ab auditorum oculis uberes lacrymarum fontes eliciebat. Ex eo conjectare licebit exaggeratæ ejus eloquentiæ celebratam, quod cum Panormi in principe Templo coram Siciliæ Moderatoribus conciones habebat, ita ad ipsum confluere cujusque ordinis concursus, ut opus esset, quod statim ac advenisset Prorex, Templi fores occluderentur, ac Proregis custodes ad januas invigilarent, ne populi catervatim ad Templum irruentes, concionatorem, ac auditores exturbarent. Messaniam accessit ex fama celebratæ, ut in cliviali junio conciones haberet; cum nonnulli id egrè ferrent, & ne exciperetur validissimè obstitant; demum precibus enolliti, ut saltem uiam tantummodo concionem audirent, obtinuit. Dixit tandem vir egregius concionem, & hac unâ ita animos in sui amorem devinxit, ut tantum absuit Francisci concionibus privari, ut ipsum toto quadragesimæ curriculo laudibus eximiiis cumulavcrint. Neapoli eo auditorum plausu conciones habuit, ut à nplissimam sui opinionem excitaverit. Egregia, qua effulgebat doctrinâ, ad nonnullos honorum gradus evectus est; fuit etenim Prothonotarius Apostolicus; anno 1586. Panormitanæ Ecclesiæ Canonicus; inde in eadem Ecclesiâ Archidiaconi, & tandem Cantoris dignitate cohonestatus. Magnâ valuit æstimatione apud Panormitanæ Urbis Archiepiscopales: ideoque Didacus de Maedo, & Joannettinus Doria S. R. E. Cardinalis Vicarium Generalem sibi delegere: apud quos etiam Judex, & Synodalis Examinator fuit. Siciliæ pro Rege Moderatoribus gratissimus fuit, illorumque æstimationem promeruit; ideoque quinquies ab ipso electus, ut vocatè, Regni Deputatus, Regius æconomus; nonnullorum Proregum à sacris Cæremoniis. A Comite Albalistense anno 1587. Judex Regiz Monarchia Sculæ constitutus est, quo in munere claruit usque ad annum 1589. & iterum anno 1597. à Joanne Vicintimilio, cum pro Rege Siciliam Præfidiis munere gubernaret, ad easdem dignitates evectus est. Anno 1604. à Rege Philippo III. Sanctiss. Trinitatis Delic Prior fuit electus; apud quem Panormitanæ Urbis Senatus insitit, ut ad Episcopalem Ecclesiæ Patensis insulam designaret. His in muneribus, ac dignitatibus eximiam semper detexit prudentiam, comitatem, morumque elegantiam; adeo ut nil illi suavius, quam ut omnes mira benigneque beneficiis afficeret: ideoque nemo vel inopie angustia pressus, vel re quacunque urgeretur ad ipsum confugit, qui vel ejus liberalitate levatus, vel perhumaniter exceptus, ac resectus non discesserit. A justitiæ juribus coactus, ut reis penas infligeret, ita supplicia benignitate temperabat, ut etiam supplicio affecti gratias rependerent. Tandem omnibus gratissimus, ubique celeberrimus, in oppido Careni vitam absolvit 24.

Augusti 1653. & Panormium delatus, in Ecclesia S. Mariæ de Iesu extra Urbis mœnia sepultura traditus est. Tantum virum laudat Abbo. Pirrus not. *Ecel. Panorm.* pag. 205. & 206. lib. 2. pag. 457. & lib. 3. not. *Ecel. Mazæ.* p. 573. Baronius de Maest. *Panorm.* lib. 3. cap. 3. pag. 113. Vincentius de Joanne in *Panorm. triumph.* lib. 12. pag. 127. Argilius Juffredi in *pos. Accensorum* lib. 1. pag. 41. Petrus Carrea in *epigram.* lib. 2. pag. 110. Petrus Cannizzaro in *m. s. de Relig. Panorm.* pag. 89. Ioseph Bonifilius in *sua Messana* lib. 6. pag. 49. Vincentius Auria in *hist. Chronol. Proregum Sicilia* pag. 73. aliique. Edidit Italiæ

Sermone nell'esequio generali del Regno di Sicilia celebrato nella Cattedrale della Città di Messina in morte del Re Catholicò Filippo II. campollo, e recitato d'ordine, ed in presenza dell' Eccell. Sign. Duca di Macheda, Vicere nell'anno 1598. il dì 21 di Novembre. Panormi apud Ioannem Bapt. Mariungum. 1598. in 4.

Sermone recitato nell'esequio dell' Eccell. Sign. D. Bernardino de Cardines Duca di Macheda &c. Vicere di Sicilia. Ibidem apud eundem 1602. in 4.

Oratione nell'esequio generali del Regno di Sicilia per la morte della Serenissima D. Margrita d'Austria Regina di Spagna, composta, & recitata nella Cattedrale di Palermo alli 16. di Febbrajo 1612. Ibidem apud eundem 1612. in 4.

Reliquit mss. Cœcionum *Quadragesimalium Volumina duo. Sermonum volumina, aliaq; aperta.*

FRANCISCUS BLANDITIUS Catanensis Societatis Iesu, à literis, ac virtutum ornamentis laudatus. Catag vivebat anno 1656. ex Joanne Baptista de Grossis in *sua Agatha Catanensi* cap. 30. excus. 2. pag. 243. Latini fecit

Fausbreu orationem in S. Athanasium Methebes Episcopum Petri Sicili. Extat apud Bollandum in *Actis SS. Januarii tom. 2. feb. dia 31. Januarii 6 pag. 1125.* qui à Blandidio versam à græco, & ipsi transmissam facitur. Sed P. Petrus Salernus Soc. Iesu in quadam additione ad tom. 2. SS. *Sinulorum Offavii Cæciani in animad.* pag. 19. interpretationem hanc Augustino Florizo Soc. Iesu adscribit, & à Blandidio tantummodo expolitam tradit: quòd si conferas illam apud Bollandum cit. & apud Petrum Carream vol. 2. *memor. Canonicæ* pag. 38. cum eadem apud Cætanum cit. p. 31. facile animadvertes sed à Blandidio corruptam, ubi de patria D. Agatha notane Salernus cit. & D. Augustinus Inveges in *Panorm. Sacra.* pag. 209.

FRANCISCUS BONUS Sicelensis Sacerdos, vir doctrinâ, eruditione, & eloquentiâ clarus. Vixit circa annum 1652. quæ in lucem emisit

Panegirico della N. S. Morte, & Atrium illustri di S. Cagliostro Eremita. Panormi apud Bisagnium 1657. in 4.

FRANCISCUS DE BOSCO Panormitanus, cuius familia longo Procerum ordine deducta, versutâ nobilitatis gloriâ, titulis præclarissimâ, servat. Patrem habuit Vincetium de Bosco Catholicæ Principis, eoque adhuc superflere, Militeris Ducis titulo insignitus est, ac eque or-

dinis militaris Alcantaræ à Filippo IV. Catholico Rege enunciatus. Defuncto patre, hæreditario iure, amplissima bonâ, unâ cum titulis Principis Catholicæ, & Comitibus Vicaris accepit, ac familiaris splendorem non modò servavit, verum etiam & literis illustravit nam gentilitio stipidi doctrinæ insignia ipsi inferere placuit. Hinc studiis ingenii decavit, ac ex omnibus scientiis, eruditæ præclaris literarum ornamentis, mirificè animum erudit. Amoeniores lictas præferit, ac Musas egregiè coluit; ideoque etulcâ, vernaculâ, ac hispanâ linguâ cecinit, multa quæ vividissimè elucubravit monumenta. Academicæ Reaccionum Princeps electus, Academicæ studia fovit, & se literatorum Mœcenatem præbuit. Edidit eandem eximie prudentiæ, & equestri virtutis exemplis, obiit Panormi 5. Iulii 1668. cuius corpus in oppidum Missimeris, inde Drepanum translatum, in celeberrimo D. Mariæ Drepanitanæ sacello sepelitur. Hunc virum laudant Baronius in *amphiteatro Sic. Nobil.* pag. 5. Inveges in *appar. Panorm. Nobil.* pag. 44. & Ioseph Galeanus in *Masse Sicilicæ tam. 1. par. 2. pag. 187.* ubi ipse extant Siculo idiomatico

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decliu Cyriolum 1647. in 12. & apud Iosephum Bisagnium 1662. in 12.

FRANCISCUS BRANCIFORTE Militelli natus, vetustissimam generis gloriam tum equestri virtute, tum etiam doctrinæ splendoribus longè, latèque diffusis, amplificavit. Titulis Principis Petrapertie, & Marchionis Militelli insignitus effulsit. Humanis, divinisque literis instructissimus claruit. Philosophicis, Theologicis, ac Mathematicis disciplinis abundè cumulat, literatorum amorem, ac laudem promeruit. Bibliothecam supra decem millia voluminum repletam sibi congeslerat, in qua ne dum se ipsum eruditione, & doctrinâ locupletavit, verum etiam doctissimi viri ad eamdem confluentes, ab ea scientiarum opes collegere. Hæc Bibliothecam laudat Petrus Carrera in *epigram.* lib. 1. pag. 16. & Vincentius Auria in *veritate historica contra Mugnos num. 4. pag. 7.* Joannem Austriacum, ex Joanne Austriaco, Caroli V. Imp. filio, natam, uxorem duxit, quæ anno 1604. Panormum appulsa, ac regio mox Urbem ingressa, nuptias magnificè celebravit, ex Piro in *Chronol. Regum Sicil.* pag. 105. Iosepho Bonifilio in *hist. Sicil.* par. 3. lib. 2. pag. 39. & Auria cit. in *hist. Chronol. Proregum Sicilie* pag. 73. Franciscus, unâ cum uxore Joanna, S. Benedicti Cœnobium Militelli conditum anno 1625. aureis 500. annis decavit: ibique circa annum 1625. fato cedens, sepultus est, teste Pireo notit. *Ecclesiæ Syracen.* pag. 250. Edidit Italicè

Trattato dell' Amore Onesto. Militelli. Scripsit etiam *Comedias duas*, & antequam extrema clausisset, opus Italicè aggressus fuerat: *Della Religione di Stato.*

FRANCISCUS LA BRUNA Panormitanus, publicum Tabellionem cum magna integritatis laude egit in patria ab adolescentia, usque ad Senectutem.

Eusem . Sexagenario major decessit Panotini 8. Septembris 1691. Typis tradidit Italicè

L' Asinoda impudica Comedia. Venetiis apud Ioannem Iacobum Hertz 1664. in 12.

FRANCISCUS BRUNUS Alcarensis Musices peritissimus, claruit anno 1590. Edidit Italicè

Primo libro de Madrigali à 5. voci. Meisang apud Faustum Bufalinnum 1589. in 4.

In libro inscripto : *Istadi lami Madrigali à 5. voci di diversi Autori Siciliani.* Panormi apud Ioannem Baptistam Maringum 1603. in 4. nonnulla huius scriptoris extant.

FRANCISCUS BUSCELLUS Panormitanus, Iuris Vtriusque Doctor . Vivebat anno 1614. ut ex ejus conjugis epitaphio Panormi in Ecclesia S. Josephi Clericorum Regularium patet, in quo ita legitur .

D. O. M.

D. Joanne Buscello, & Morso conjugii avantissima, ac nunquam satis exoptata, Franciscus Buscellus U. J. D. noster, quod sibi proposuerat inaspettate P. M. DC. XIII. Edidit

Allegationes pro Porfia de Regio contra Sp. Jacobum Siracusa, & consortes. Panormi 1610. in fol. suppresso typographi nomine.

FRANCISCUS CAFFARELLUS Mylenfis Ordinis Minuorum S. Francisci Paulensis, nobili genere ortus; Theologus, & Concionator eximius; astronomiis, & mathematicis disciplinis excultissimus. Iussu Gregorii XIII. una cum celeberrimo Francisco Maurolyco pro anni correctione operam navavit. Obiit Venetiis an. 1584. dum ibi aliqua opera Mathematica typis tradere, quæ ob mortem vel non dum absoluta, perire, vel post mortem suppressa desiderantur. Extat tantummodo edita Tabula quædam ad anni correctionem necessaria.

FRANCISCUS GAGNUS Platinensis Philosophus, ac Medicus in Italia celebris: Theologus, etiam, ac Poeta clarissimus. Vivebat anno 1571. Hujus meminere Abb. Pirrus noris. Ecclesiæ Casan. pag. 105. Joannes Paulus Chiarandanus in *histor. Platina lib. 4. cap. 3. pag. 263.* qui ex Pitro in Patavina Academia profectorem fuisse ait: quod apud Pirrum non video; nec Jacobus Philippus Thomadus in *Gymnasio Patavino*, ubi summâ scripsit diligentia de Professoribus celeberrimi illius lycei, Franciscum nominat. Edidit.

Theorematum Physicorum Aristotelis. Venetiis 1571. in 4.

Italicè scripsit, sed non edidit

Historia della Città di Piazza. quæ Chiarandanus citat lib. 3. cap. 6. pag. 176. & cap. 8. pag. 292. & lib. 1. cap. 1. pag. 5. ubi ejus fragmentum exhibet.

FRANCISCUS CALONA Panormitanus Tertii Ordinis S. Francisci, vir apud suos celestis, tum ob doctrinæ præstantiam, tum ob nonnullos honorum gradus, ad quos egressa seculi, moxque elegantia: sive ingenii Sacra Theologiæ Magister doctissimus: Canonii Panormitani S. Mariæ de Misericordia, ut vocant Prior: Provin-

ciz Siculæ Definitor, ac tandem in eadem Provincialis: extra ordinem etiam librorum Confessor; ut etiam apud S. Officiū. Quætores Censuræ munere inclauit. Dum Siculam Provinciam eximia prudentiā moderabatur, obiit Panormi 31. Octobris 1651. De eo vide Bordonum in *Chron. Tertii Ord. S. Francisci cap. 38. pag. 556.* Edidit Italicè

Lucerna secreta della coscienza, cioè interrogatorio generale, e speciale per confessioni Generali, e particolari. Panormi apud Alphonsum de Iqla 1643. in 12.

Divoto modo di dire le nuove Ave Marie per tutti li giorni della settimana distintamente ad honore della celeste Matrona S. Anna. Panormi apud Nicolaum Buam, & Michaellem Portannovam 1645. in 12. & iterum Panormi apud Dominicum Anselmum 1654. in 12.

FRANCISCUS CAPUANUS Menensis Societatis Jesu. Natus anno 1608. Societatem amplectus est anno 1625. Tū in amonitionibus literarum in gravioribus Theologiæ, & Philosophiæ studiis singulare ingenium patefecit. Absoluto studiorum curriculo, ad tradenda Rhetoricæ documenta designatus, ex triduo labore in exaranda, & dicenda oratione, mox referenda, summisque laudibus excepta, mortem sibi acceleravit, quam non sine magno dolore evenisse tradunt; multa enim ejus ingenii felicitas præclarissima promittebat. Obiit in Panormitano Collegio 30. Novembris 1637. Edidit

In solenni studio rum Illustratione Oracionem apud Illustrissimum Panormitanæ Urbis Senatorem extemporatam. Panormi apud Decium Cyrillum 1637. in 4.

FRANCISCUS DE CARRETTO Agrigentinus natus primo Junii 1633. ab ineunte ætate Jurisprudentiæ operam adit, & Doctoris Laureâ donatus, non sine laude causatum patronum egit. Pluries in Agrigentino foro sedit Judex; pluries etiam apud Agrigentum Senatore Consultoris munere functus est. Nec minorem obituinâ doctrinæ laudem dum Consultor in oppidis Catholicæ, Siciliæque Racalmuti, Rephaudalis, S. Elisæbethæ, Fabariz, Aragoniz, Palmæ, & Comitini præfuit. Saviente etiam in Sicilia bello inter Hispanos, & Gallos, apud Generales Vicarios Agrigenti degentes, eodem munere claruit; nempe apud D. Bathassarè Nasellum Aragoniz Principem, D. Petrum Morum Podicercalli Principem, & D. Hieronymum de Carretto Comitum Racalmuti. Quinquennio tandem Episcopalis Agrigentini Curiz, ut vocant, Affectus fuit, dum Agrigentinam Ecclesiâ Franciscus Maria Rini moderaretur. Poeticum ingenium à natura accepti; ideoque multa scripsit Siculis, Italicisque numeris alligata, quæ si edidisset, magnam eximio viro ælimationem peperisset. Literis, eruditione, ac rhythmicis ingenii monumentis Agrigentinas Academias illustravit. Obiit Agrigenti 19. Januarii 1791. & in Ecclesia Congregationis Oratorii sepultus est. Edidit Italicè suppresso nomine

* *Composizione da recitarsi in musica nella Traslazione del sacro corpo, e sangue del Gl. S. Traspadano Martire in Palma data in luce dal D. D. Felice Focellaro Arciprete di Palma, e*

Apparechio drammatico per musica disposto per la solenne Traslazione delle Sacre Reliquie di S. Traspadano nella Terra di Palma. Composizione dell' Accademico Astratto tra i Mutabili, Mutabile tra gli Offuscanti, ed Offuscato tra i nuovi Rischiarati di Agrigento. Panormi apud Bossium 1667. in 4.

Scriptis etiam carminibus

Il Calogero Penitente.)

La S. Anna.)

Tragedie.

L'Ore' del Calvario.)

Hæc non sine planctu Agrigentini audita. Scriptis etiam

L' Amorina Zangela.)

Le Nozze combattute.)

Il Trionfo di Golele.)

La Concezione di M. V.)

L' Incendio d' Ati.)

L' Agata Martire.)

Dramme.

La Stella di Giacobbe.)

Le Vittorio Normanne)

negli acquisti de' Saraceni)

in Girgenti per la solennità)

di S. Gerlando Vescovo,)

e Patrono di detta Città.)

Il Curcio May.)

Li Fugaci costanti.)

Le gradite sciagure.)

Comedie.

Li Schiavi d' Amore.)

Et alia non pauca. Huius filius Augustinus nunc Canonicus Agrigentinus florere. Ipsius Gentilis fuit, ut puto

FRIDERICHUS DE CARRETTO Agrigentinus historicus, qui circa annum 1516. claruit. Scriptis historicam narrationem inscriptam:

Expulsio Ygonis de Moncada Sicilia Proregis. Plurimorum manibus teritur m. s. Panormi, cuius exemplar extat apud me: & ne ejus memoria temporis lapsu pereat, hic adnotare oportet premium duxi.

FRANCISCUS CARRERA Sicilensis Societatis Jesu, natus anno 1619. Societatem amplexus est anno 1644. in qua quatuor solennia emisit vota. Humaniores literas publicè docuit sexennio: sodalibus verò suis Rhetoricæ præcepta tradidit per annos septemdecim magna cum ingenii laude, & discipulorum profectum. Poësim latinā mirificè coluit: virtutes verò tanto viro ornamentum addidere egregium. Caritas illi fuit tum erga maiores, tum erga infimos insignis, ideoque nemo erat, cui consolationis lenimen non extenderet. Discipulos auxilio egentes, quibus aditus ad præceptores haud facilliter parebat, mirabili dexteritate in scholasticis exercitiis: in his levabat. Tenerentius conscientie sensus, eximiam morum integritatem, liberram vitæ innocentiam, & insignem erga Deum amorem servavit. In regulari disciplina observanda exactissimus, & in laboribus pariter perferendis infatigabilis. Discipulis erudiendis nimio labore insudabat; idco-

que in vitæ extremo suadentibus, ut voto se adstringeret ad eundem vitæ ordinem resumendum, si Deus vitæ spatia protrahere dignaretur, respondit, haud posse iterum oneri tam gravi humeros subijcere, ei: mortem præferendam censebat. Editis tandem egregiis pietatis, ac religionis exemplis, obiit in Panormitano Collegio 17. Februarii 1683. ubi in ejus laudem plura publicè dicta poetica encomia. De eo *Biblioth. Soc. Jesu* pag. 219. Edidit.

Lyricorum libros quatuor, & Epoden librum unum. Lngduni ex Officina Anisieriana 1674. in 12.

Pantheon Siculum, sive Sanctorum Siculorum. &

Elogia. Genæv ex Officina Marci Antonii Ferri 1679. in 4.

Pyramidem elegiacam divino Amori dicatam, sive Elegiarum libros quinque opus posthumum. Panormi typis Thomæ Rummo 1684. in 8.

Molem triumphalem poema. Panormi apud Petrum de Isola 1663. in 4. quod Italicis carminibus expressit Hyacinthus Maria Fortunius, ac eodem anno prodit Panormi.

Elaboravit etiam

Pœmata multa, & Orationes sacras. Italicè & Vite d' Santi Siciliani.

FRANCISCUS CATANIA Panormitanus Doctor Medicus clarissimus, natus ex D. Gabriele Catania, & D. Intia Anselmo. Cum medicæ facultati operam navasset, Doctoris laureâ insignitus, Panormi egrotorum curam suscepit, non sine doctæ laude. Ad oppidum Vicaris translatus, honesto, constituto ab oppidi Domino stipendio, salutarem operam in egrotantes contulit. Inde ad oppidum Ciminæ digressus, ibi uxorem duxit Magdalenam de Vrfo Ciminensem anno 1637. & ex ea, præter alios, filium suscepit nomine Gabrielem, qui Vicaris, inde Ciminæ Archipresbyter fuit; quâ oblatâ occasione nosse Franciscus in utroque oppido longas protraxit moras; ex quo perperam aliqui Ciminensem, alii Vicarensem putarunt. Desunctâ uxore, cum filius vitam etiam absolvisset, nosse Franciscus Panormum egressus est: Clericali militiæ se adscripsit, & Sacerdotio pietatem fovit: sed non multo post nonagenarius obiit Panormi anno circiter 1688. & in Ecclesiæ domus Professorum Societatis Jesu sepelitur. Laudatur, à P. Bernardo Maria de Jesu in *Vita Joannis Mariae d' Santis. Trinitate par. 3. cap. 16. pag. 278.* In posterorum beneficium protulit

Quæstionem de Medicamento purgante. Panormi apud Petrum Isola 1648. in 4.

FRANCISCUS CATENA in oppido Raccidiz exortus, à teneris unguculis Panormum transiit, literarum studijs operam navavit in Collegio Panormitano Soc. Jesu; ex quo humaniores literas, ac Philosophiam hausit. Inde Jurisprudentiæ addictus, Doctoris lauream accepit: sed apud Magnæ Regiæ Curie subsidia aliorum negotia procuravit: ideoque magnam sui estimationem exciecit tum ob morum integritatem, tum etiam ob eximiam in quæstionibus erodandis dexteritatem, quas acutè, doctèq; tractavit.

D d 2

Hinc à D. Petro Fazarro Marchione de Jos Velez Siciliæ Procege Fisci Procurator Magnæ Regiæ Curie electus est. Sed cum Hispaniarum Rex alium ad hoc munus evexisset, Joannes Austriacus, ut ab eodem Rege Fisci Procurator extraordinarius deligeretur, curavit. Inerat enim ipsi eximia in rebus agendis industria, ad hoc munus rectè obendum apprime opportuna: illudque magna cum prudentia, ac laude exercuit. Florente adhuc ætate poemata coluit, & vernaculâ linguâ multa protulit ingenii monumenta planis excepta. Messanæ decessit anno 1673. contra animi sui vota; sepulchrum epenim sibi paraverat Panormi in Ecclesiâ Monialium S. Mariæ omnium-Gratiarum, quam S. Viti vulgò appellât, cum hac inscriptione.

V. F. D. D. Franciscus Catena R. Procurator Fiscalis M. R. C. superbo veneratus Regina Mortis triumphos, hic sibi, suisque cives sepulchrum statuit, ut postremo Mundi pertentis die, sponsarum Christi Judicis patrocinio fultus, ex triumphatrice triumphans se sistat Deo.

Hunc laudibus octavit Joseph Galeanus in *Musis Siculis* par. 4. pag. 85. Edidit Siculâ linguâ

Canzoni Siciliane Sacre. In *Musis Siculis* par. 4. Panormi apud Iosephum Bisagnium 1653. in 12. *Canzoni Siciliane Burlesche*. In eisdem *Musis* par. 3. Ibidem apud eundem 1653. in 12.

FRANCISCUS CAUALLUS Aggrigentinus, Philosophiæ, & Medicinæ Doctor, optime exortus genere, doctrinâ claruit: at in demerentiam prolapsum, in Civitate Nari obiisse tradunt circa annum 1660. Hujus extant

Opusculum de objectis Physicis, Panormi apud Alphonsum de Nola 1638. in 8.

De insito morborum medicum opus, & novum. Catanz apud Vincentium Petronium 1658. in 8. FRANCISCUS CAUANA Panormitanus, ætate juniorum literarû peritus, claruit anno 1620. Edidit italicè

La Morte innamorata, Comedia. Panormi apud Decium Cyrillum 1622. in 12. primum vtrò hæc Comædiam elaboravit Fabius Giliolenti, ac Venetiis in lucem emisit apud Ioannem Albertum 1608. in 12. inde noster Cavanaugh in meliorem formam redegit, ex Leone Allatio in *drammaturgia* pag. 220. & 221.

Gli Amorelli Ritratelli Comedia. Panormi apud Angelum Orlandum 1613. in 12. & apud Decium Cyrillum 1626. & 1632. in 12.

Gli Spesi Ingannati Comedia, Ibidem apud eundem 1637. in 12.

La Verità d'Amore Comedia, Ibidem apud eundem 1637. in 12. & apud Petrum Coppolâ 1646. in 12.

FRANCISCUS CAVATORE Messanensis juris Vtriusque Doctor, ætate iunior literas dilexit. Fuit librorum edendorum pro Regiâ jurisdictione Messanæ Censor. Anno 1635. in Straticoti Messanensis Foro Iudex sedit: & iterum anno 1644. ad eandem dignitatem evectus, eodem anno cû adhuc iudiciâ exerceret, Messanæ decessit, ex Vincentio Ferrarotto de *Officio Straticoti* pag. 137. Adhuc ephebus edidit

Trionfo, e Pompe solenni che fece la Nob. Città di

Messina per l'Invenzione d' Santi Martiri Placido, e Compagni, composta con Stanza Siciliane. Mellanæ apud Faustum Butalium 1590. in 8.

La Sfera del Sacrobofo in ottava rima. Ibidem. FRANCISCUS CENTELLES Panormitanus, nobili familia ortus, generis nitorem literis illustriorem reddidit. Latina carmina magna cum sui laude, ac fama cecinit. Roman digressus, ob egregias ingenii dotes inter Romanos cives adscriptus est: ibique florebat temporibus Lili Gregorii Gytaldi, ut ipse testatur in libro de *poetis suorum temporum dial.* 1. pag. 396. cum autem hic decessisset anno 1559. ut ex epitaphio apud Frasciscum Scotum *Itiner. Italis* par. 1. pag. 241. hoc tempore vixisse censendum. Addit & Gytaldus, quod non solum summa cum laude carmina pangebatur, verum etiam progressus egregios promittere videbatur; ac jam nonnulla protulisse ait. De eo etiam Gesnerus in *bibliotheca* pag. 237. Honorius Domjucius Caramella in *Musis Ill. Poet.* pag. 90. & Michael Foscarenus in *notis*, ad eundem qui, ejus opera in Angliâ existere scribit.

FRANCISCUS CHISARI ex oppido Ispicefundus, vulgò *Spaccasarno*. Claruit anno 1630. *Musis* addictus. Edidit italicè

Atto scarp della Necessità Incarnazione del Verbo. Neapoli apud Octaviu Beltrani 1639. in 8.

FRANCISCUS COSTA v. Franciscus Antonius Costa.

FRANCISCUS COMITVS Panormitanus, publicus in patria Tabellio. Edidit vernaculâ linguâ *Canzoni Siciliane Burlesche*. In *Musis Siculis* p. 3. Panormi apud Bisagnium 1651. in 12.

FRANCISCUS CRESCENTIVS Panormitanus, Doctor medicus celebris, doctrinâ instructissimus, floruit anno 1575. Inter clarissimos Panormitanos medicos recensetur à Francisco Baronio de *medic. Panor. lib.* 3. pag. 117. Ipsi etiam meminit Mathæus Donia in *Polystie*. Prodiit ejus liber posthumus inscriptus

De morbis Epidemicis, qui Panormi vagabatur anno M. D. LXXV. seu de peste, ejusque natura, & præcautione tractatus. Panormi apud Baptistan Maringum 1624. in 4.

FRANCISCUS CRISTAVDVS Panormitanus, cujus meminît Allatius in *Drammaturgia indice* 6. p. 592. ubi scripsisse comædiam adline ineditam testatur, cujus titulus Italicè

L'Acqueduro di Intrichi.

FRANCISCUS CVPANI ex oppido Myrthi Tertii Ordinis S. Francisci, natus 21. Iannarii 1657. inæunte ætate literarum disciplinas amplexus, medicinæ operam dedit, ac botanicis studiis apprime addidit, in perferendis variis herbarum generibus nitum in modum fluere: cepit. Inde relicti sæculi curis, regularem institum amplexus est 22. Maii 1681. Exactis Philosophiæ, & Theologiæ studiis eâ, quâ munus est ingenii præstantia, Doctoris, ac Magistri lauream obtinuit. Verone sodales suos Philosophiam, ac Panormi scholasticam Theologiam docuit non sine laude: interpositâ subcelsis hotis ex naturali propensione botanicæ cognitione. Sed cum

gra-

gravioribus disciplinis explandendis colophorem inposuisset, omnes ingenii sui vires naturali philosophiæ impensè admovit & examinae dispræferent plantarum qualitatibus, speciebus, viribus toto pectore incubuit: ideoque in omnibus anni spatiis aliquando nive, imbreque obrutus, solis situ perustus, alisque peregrinationis incommo dis, Siciliam, cariores herbas germinantem, diuturno labore perstravit, innumera plantarum genera sedulo perstravit, & egregiam.

harum cognitionem adsequutus, in multis deceptos Seplarios ostendit: novas indigitavit plantas, novæque ipsarum virtutes detexit. Lapidés etiam, fossilia, animalia, aliæque scitu digna insigni diligentia observavit; ideoque eximiis Physiologis merito accensendus. His præcipue studiis ejus nominis fama longè, latèque digesta inclaruit: ac literatorum animos sibi conciliavit: cum celeberrimis ideoque Europæ Medicis, ac botanice studiosis amicitiam contraxit, quàm epistolarum usu fovit. Inter hos recensendi (ut Siculos ultrò præteream) Gaspar Commelin Medicinæ Doctor, Horti Amstelodamensis Præfectus, Joseph Pitton Tournefort in Academia Regia Parisiensi Professor, Ioannes Baptista Triumpheti Horti Medici in Romanâ Sapientie Academia Præfectus, Petrus Horton Medicinæ & Botanici in Academia Lngd. Batava Professor, Guiljelmus Scherard, & Jacobus Petiver Londinenses, Ioannes Georgius Volkamerus Horti botanici Norimbergensis Præfectus, Academia Cæsareo-Leopoldina Collega, Felix Abbas Vialis in Patavino Lyceo Horti botanici Præfectus, alique. His ideoque præfidiis munita, nunquam nostri Francisci fama ex hominum memoria deciderit. Ipsum laudant Silvius Bocconus in *Insuo Plantar. pag. 7. 161. 162. & 163.* Gaspar Commelinus in *hortu Amstelodamensi par. 2. pagina 159.* Joseph Pitton Tournefort in *insit. rei herbaria. tom. 1. pag. 46. & 65.* Ioannes Triumpheti in *præfatione ad publicas herbar. ostensiones pag. 63.* & Jacobus Borbarts par. 3. *bist. Plantar. Oxoniens. in vita Roberti Morisoni.* Vivit nunc Panormi vir egregius, anno quo hæc scribimus 1706. his in studiis pertinaciter defixus. Edidit

Catalogum plantarum Sicularum noviter adinventarum. Panormi apud Petrum Coppolam, & Carolum Adamum 1693. in folio expanso, quem expurgatum, & auctum, hoc titulo iterum in lucem emisit:

Syllabus plantarum Siciliæ nuper detectarum. Ibidem apud Ioannem Adamum 1694. in 16. Evulgavit etiam

Hortum Catholicum, seu Illustrissimæ, & Excellentissimæ Principis Catholice, Ducis Misilmeris, Comitissæ Vicaris, Baronis Prizis, nec non Magni Baronis Siciliensis. Neapoli apud Franciscum Banti 1696. in 4. cum supplemento in fine.

Supplementum Alterum ad Hortum Catholicum, continens plantarum paucarum quorundam Sicularum, seu Sicilianarum, in quas ipse præcipue, alique nunc usque irrepere, emendationem, nec non Synonymiam,

etque, quæ noviter ad præfatum Hortum accesserunt, atque illarum, quas in eodem per oblivionem reliquerat, cum lapidum parvillo, quos Sicilia sufficit. Panormi ex typographia Iosephi Gramignani 1697. in 4. Typis quamprimum tradet opus inscriptum.

Historiam Naturalem Siculæ: de Animalibus nimirum, Stirpibus, Lapidibus, Fossilibus, quæ in Sicilia, vel in circum ejus sunt Insulis, offeruntur, et antorchthonæ, tum Siciliensis, sive ab aliis prius memorata, sive quæ meâ unius operâ sunt affectus (quorum certè ingens numerus) singula castigatè describuntur, & tabulis æreis circiter mille, imaginibus è vero trahis, graphice inciduntur. &c. Pars Prima, & Secunda in 4.

FRANCISCUS DISPENZA Cammaratensis Iurisconsultus, ætatiore literas coluit carmine tum latio, tum etrusco multa cecinit. Neapolim profectus ibi non vulgarem ætimationem promeruit; & apud Franciscum Buoncompagnum S.R.E. Cardinalem, Neapolitanæ Ecclesiæ Archiepiscopum, Rhetorici titulo insignitus claruit. Vivebat anno 1636. Edidit italicè

Rime, e Versi in diverse Signore. Neapoli typis Ottavii Beltrani 1635. in 8.

Santa Caterina Vergine, e Martire, Tragedia. Ibid. apud Nucum 1636. in 12.

FRANCISCUS FLACCOMIVS Mylenis Sacerdos, Sacræ Theologiæ, & juris utriusque doctor, patriciæ exortus familiâ, à Petro Angelo Borgia celeberrimo literarum professore eruditus est, ut idem Flaccomius in quadam elegia ad Nicolaum Colosium faceret. Doctrinâ, eruditione, & ætatiore literis apprime ornatus enituit: latinas perfectum Musas mirificè dilexit. Messanæ Parochus primùm Ecclesiæ S. Iuliani, mox Ecclesiæ Messanensis Canonicus electus est. Apud Mamerinos Præsules magnâ ætimatione valuit; ideoque Petri Ruiz, ejusdem Ecclesiæ Archiepiscopi vicarias gessit curas. Obiit Messanæ anno 1622. Hujus laudes recenset Placidus Sampetius in *Iconologia Maria Virginis lib. 1. pag. 37.* & Placidus Reina in *bist. Messanæ par. 2. pag. 513.* qui perperam Messanensem enunciant, cum ipsemet Flaccomius in libris suis Messanæ editis, se Mylensem fateatur: nix diuturno domicilio Sampetius, & Reina Messanensem intelligant. De eo etiam Rocchus Pirrus not. *Ecll. Messan. pag. 379.* Quæ edidit hæc sunt:

Sicilis. Messanæ ex officina Petri Brez 1609. in 8. in hoc opere Siciliæ laudes heroico carmine descripsit.

De Adventu Turcharum classis ad Rhegiæ littora, Eclogæ. Lyons. Ibidem apud eundem 1602. in 8.

Eclogæ, quibus subjunctæ sunt *Judicia, & Epistolæ.* Ibidem apud eundem 1603. in 8.

Elisium Cirneum. Quariloequium, & Variloquia. sed hæc nondum vidi.

FRANCISCUS FRANGIMORE ex oppido Montismellis, vulgò *Mussomeli*. Iuris utriusque Doctor. Severioribus Jurisprudentiæ studiis, ætatiore inservit literas. Ectuscas, ac Siculas Musas insigniter coluit, & eximia cum ingenii laude cecinit. Decessit paulò ante annum 1666. Ipse

Ipsius laudes exhibet Ioseph Galeanus in *Mosis Siculis par. 2. tom. 1. pag. 221.* ubi vernaculâ linguâ extant.

Canoni Siciliæ. Panormi typis Decii Cyrilli 1647. in 12. & apud Iosephum Bisagnium. 1661. in 12.

L'Antichissima Marsala fulminata in ottava rima. Ibidem apud Dominicum de Anselmo 1666. in 8. opus posthumum.

Rime m. 5.

FRANCISCVS GALLETTI Mazarenfis Iuriconsultus, Poeta, & humaniorum literarum professor eruditissimus. Annus agens 63. decessit anno 1626. teste Pirro not. Eccl. Mazar. pag. 543. qui scriptis testatur,

Grammatices lib. I. Synonima verborum, & nominum Tom. II. Commensum ad Emblemata Hippolyti ab Hippolyto. Carmina.

FRANCISCVS GARSIA Panornitanus teste Iosepho Galeano locis infra citandis; Paternionensem putat Gregorius Alexius Paternionensis, Nicolai Garsie Panornitani filius, in relatione mihi transmissa. Natus anno 1590. & literarum studia amplexus, Iuris utriusque laureâ insignitus est, ac doctrinâ & ingenio conspicuus eminit. Poliores literas egregie coluit, inter Academicos Reacensis Panormi, Renovatus Paternionis, Intrepidus Acis, & Claros Catanæ recentius effulsit. E facundissimo ingenii penu innumera, protulit latinâ, etruscâ, ac vernaculâ linguâ, rum carmine, tum prosâ, quibus laudem non vulgarem, ac licitatorum amorem promeruit. In Paternionis foro Iudicem egit integerrimum. Tandem anno ætatis sue 80. vitam absolvit Paternioni anno 1670. Hujus laudes retulit Ioseph Galeanus tom. 1. par. 2. *Musarum Sicularum* pag. 238. & par. 4. pag. 96. Edidit italicè.

Lucaduta di Lucifero Poemetto, con gli argomenti di D. Pietro lo Squiglio Baron di Galati. Panormi apud Decium Cyrillum 1638. in 8.

Il Tempio di Cerere Catanea, & i Vaticinii di Simento per la venuta in questo Regno dell' Em. Signor Card. Ascalli Vescovo di Catania. Poemetti Erqici. Catanæ apud Iosephum Bisagnium 1665. in 4.

Teria festante Epitafio nelle nozze dell' Eccellentiss. Signori D. Luigi Moncada, & D. Maria Ribera Principi di Paternò, & Duclii di Montalto. Panormi typis Decii Cyrilli 1628. in 8.

La Pira Anfratica, nella morte del Serenissimo Infante D. Baldissare Principe delle Spagne. Catanæ typis Ioannis Rosii 1646. in 12.

Oda nella quale rincoraggian gli Anfratici alacquisto di Portogallo. Monteleoni apud Dominicum Antonium Ferrum 1667. in 4.

Il Viaggio di Mongibello Poema Eroico.

Hispanicè

S. An en quatro cantos, con los argumentos del Señor D. Prosper Paternò, & Lanza Paron de Piraino. Hæc duo postrema ejus opera edidisse incomperum est, sed ea non vidi. Vernaculâ linguâ scriptis

Canoni Siciliæ. In *Musis Siculis* tom. 1. par. 2. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. &

iterum apud Iosephum Bisagnium 1661. in 12. *Canoni Sacre Siciliæ.* In *Musis Siculis* par. 4. Ibidem typis Iosephi Bisagni 1653. in 12.

Scriptis etiam, sed non edidit, hæc alia, italicè
L' Ester Tragedia; teste Leone Allatio in *drâma maturgia* indic. 6.

Il S. Vincenzo Martire Tragedia sacra.

Apologetico sentimento intorno à i discorsi di Annunzio Mirello, & Mora sopra le Glorie di Messina. anthropographi extat Panormi apud Vincetium Autia.

La S. Anna Poema drammatico.

Discorso encomiastico di S. Anna.

Franciscus Alexius Paternionensis, servat hæc alia nostri Francisci m. 5. nempè

Catania combattuta da Federico Barbarossa Poema Eroico.

Lucifero Fanteggiante Poemetto Eroico.

L' Armida componimento drammatico.

Rime Tomi due.

L'innocenza difesa per l'Immacolata Concezione di Maria Vergine, discorso encomiastico.

L'antica età dell'Oro Poemetto Eroico.

Discorsi Accademici.

Idea del buon governo, discorsi Politici in lode dell' Excell. Sign. Duca di Montalto, con Prologo contenente la difesa della casa Moncada.

Alius est, à nostro Francisco diversus, Franciscus Garsia, qui Tabulas Alphonsinas motuum celestium edidit: cum nostro Siculo ex homonymia perperam confusus ab auctore Indicis Bibliothecæ Collegii Panormitani Soc. Jesu pag. 206.

FRANCISCVS GASTONE Patritius Catanensis, Regiusq; Consiliarius, Ignatii Gastone I. C. celeberrimi, Sacer Reg. Conscientiæ Prædis (de quo suo loco) filius. Natus 20. Junii 1670. à teneris unguiculis literarum studiis admodus, Jurisprudentiæ lauream accepit. Permaxima cum doctrinâ laude in supremis Siciliæ sublellis causarum patrocinium egit: magni etenim momenti negotia cum egregia clientum utilitate feliciter propugnavit. Elegantissimo instructus ingenio politiones etiam literas, Musasq; præsertim latinas sub ætatis horis coluit. Omnigenâ eruditione; morumque comitate ornatissimus floret, ac omnibus gratus sui æstimationem in dies adauget. Apud Magnæ Regiæ Curie Senatuum semel, & iterum, fuit Pauperum Advocatus. In Gentis Bellicæ foro Fisci Patronus, & bis Proauditor Generalis pluries per Regnum Commissarius Generalis. Anno 1706. Magnæ Regiæ Curie Judex electus, cum hæc scribimus, ab integritate, & doctrinâ laudatus, judicia non sine plausu exercet. Ipsius laudat Franciscus Maria Cirinus in *nexu rerum Ecclesiæ, Jurisdicti. cap. 7. sect. 1. num. 32.* & ego in *additi. ad Sicilian Inventiæ Vincenti Autia cap. 45. pa. 272.* Multa in jure scriptis, at solum edidit

Allegationes in causa Præceditæ. Panormi apud Petrum Coppolam 1697. in fol.

De spatio Asyli Ecclesiasticis Canonice dissertationem in causa Immunitatis. Ibidem ex typographia Augustini Epitri 1699. in fol.

Multa prælo parat, & præcipue eximium opus de *re criminali.*

FRAN-

FRANCISCUS GEMMA ex oppido Blanceville Philosphiz, & Medicinz Doctor eximius. Edidit erusfo carmine

L'Inferno di Mongibello Poema. Catania apud Bonaventuram la Rocca 1674. in 8.

FRANCISCUS GENTILIS Panormitanus Juris utriusque Doctor: Musis amicus claruit anno 1640: Scripsit

Le Noce Lettoni di Giob tradotte in Rime Tofcane. Panormi apud Antonium Martarellum 1641. in 4.

FRANCISCUS GRAVINA nobilissimus Panormitanus, Fabricii, & Contis Gravina filius: Vir ab egregiis animi dotibus in equestri ordine clarissimus. Historica eruditione, & antiquitatum cognitione faris ornatus enituit: literarum, ac literatorum equè antantissimus effulsit. Obiit Montecregali annum agens 35. die 30. Augusti 1645. & in Ecclesia Collegii Soc. Jesu sepultus est. Ipsum laudat Franciscus Baronius in *Sicily Nobilitatis Amphiteatro* pag. 14. Edidit italicè

Vita di S. Venera da latini detta Veneranda, & de Greci Parascovo, Vergini, e Martire, e Predicatrice di Cristo. Panormi ex typographia Alphonfi de' Ifoia 1645. in 4.

FRANCISCUS GUELI Panormitanus patre Leonardo Gueli Platensis natus: hic enim cum Panormi ingenium Panormitanam duxisset uxorem, ex ea nostrum Franciscum accepit, qui vix Incem aspererat cum Platiam translatus est: hinc ex puerili etate ibi traducta, Platensis existimatus: sed verè Panormitanum fuisse, ex multorum relatione, & præsertim P. Francisci Saetta Platensis Soc. Jesu ejus nepotis, compertum est. Adultè jam etate Iurisperdente adductus, Iuris utriusque lauream accepit, cui amoniorum literarum, & præcipuè Poësis studium singulare sociavit. Ingenii elegantiam haud obscure patefecit Panormi, & Messanè in Academijs Reaccensorum, Officinæ, & Radicatorum, quibus nomen dedit in ipsis enim ab ingenti monumentis literatis gratissimus, sæpè chi plausu auditus est, & sui opinionem excitavit. Decessit Panormi 30. Augusti 1661: & in Ecclesia S. Augustini sepultus est. Reaccensorum Academia fodalii suo benemerenti justa persolvit: funebri oratione à P. Raphael. Bileci Panormitano ex Clericis Minoribus laudatus, & ab alijs emeritis encomiis ornatus, 14. Decembris 1661. Ipsum laudant Joannes Paulus Chiarandanus in *bist. Platensi lib. 4. cap. 3. pag. 363.* Joseph Galeanus in *Museo Siculis part. 1. tom. 1. pa. 234.* Joannes Baptista Vallegius in *carmin. 42.* Placidus Reina in *bist. Messana part. 2. pag. 69.* & Angelicus Aprosini, in libro edito sub Pauli Genari nomine, cui titulus: *Vigilie del Capitananno* pag. 292. Edidit italicè

Corridi placata Panegirico per l'Altezza del Serenissimo Principe Filiberto di Savoia. Messanæ apud Ioannem Franciscum Bologari 1632. in 8.

Poësi. in libro: *Poësi volgari degli Accademici delle Fucine parte prima:* Messanæ apud hæretes Petri Eber 1656. in 32.

Poësi. in tertia parte eorumdem carminum. Neapoli apud Ægidium Longum 1659. in 12.

Poësi. in quarta parte eorumdem carminum. Ibidem apud Sebastianum de Alece 1660. in 12.

Poësi in libro: *Stravaganze liriche degli Accademici della Fucina parte terza.* Ibidem apud eundem 1661. in 12.

Poësi. in libro: *Festosi prefeggi dell'Accademia degli Abbarricati per la nascita felice del Principe delle Spagne.* Venetijs apud Bodium 1659. in 4. Vernacula lingua

Canzoni Sicillane. in Musis Siculis part. 2. tom. 1. Panormi typis Decii Cyrilli 1647. in 12. & iterum apud Iosephum Bisagnum 1662. in 12. Prelo paraverat

Poësi Liriche.

Galleria. Hoc opus, juxta Joannis Baptiste Marintideam, numeris omnibus absolutum, post ejus mortem obtinuit Abbas Antonius Agraz, qui cum Neapoli decessisset, ad Marchionem del Carpio pervenit: in Hispaniam mox translatus, ibi delitescit, ut ex epistolis Francisci Saetta supra laudato datis patet: hic enim omnia nostri Francisci poemata colligere curabat, ut typis traderet, ac hujus operis exemplum, sibi transmittendum ab Hispania, expectabat: sed cū Panormo discessisset Saetta, omnia adhuc inedita jacent: abiit enim ad Indicam expeditionem. Missionarius pro Catholice Fidei amplificatione, ubi in odium Fidei sagittis confosus, brevi temporis lapsu, apostolicos labores gloriosa morte conclusit 2. Aprilis 1694.

FRANCISCUS LA GVZZA Randanienfis Sacerdos, morum integritate, ac doctrinâ conspicuus. In pertractandis animarum negotiis semper adiducis, eximio zelu. Messanæ Sodaliis primarij sub Jesu, Marique nomine in planicie S. Joannis diu ferventissimus Moderator, fidelium animos hortationibus suis, ac celestibus æternæ vitæ documentis instruxit, & incendit. Apostolica etiam divini verbi prædicatione ad rectè vivendum populos excitavit. Inde Congregationem Oratorii Messanenfis ingressus, eandem Præpositi munere rexit. Ex librorum suorum lectione, mirificam redolentium pietatem, permota Marchionissa Savelli, Romam vocavit Franciscum. Sed eum ire tenuisset, ab Emin. N. Savelli S. R. E. Cardinali iterum accessit, hique magnâ æstimatione exceptus est. Romæ nunc inter S. Hieronymi de Charitate Sacerdotes degit, virtutum ornamentis clarus, & in dirigendis ad absolutissimæ perfectionis fastigiū animabus, impigre laborat. Quæ ad pietatem fovendam edidit, hæc sunt

Cor in ore Laudantis, Penitentis, Postulantis. In salutatione Angelica, in oratione Domnica, & Confiteor. Opus Latinum, & Italicum. Romæ ex typographia Carneræ Apostolicæ 1698. in 12.

Salve Regina contemplata ad excitandos filiales, consueualesque affectus erga Virginem, Angelorum Dominum, hominumque Marem. Ibidem typis Lucæ Antonii Chracæ 1698. in 12. Italicè

Assisti à Gesù, e Maria. Parte prima, e seconda. Messanæ apud Bisagnum 1671. in 4.

Compendioso Ritratto d'una perfetta Religiosa intera, ed eterna col d'ogni Anima, che aspira agli onori di se. Ibidem typis Vincentii de Amico, opéra Matthæi la Rocca 1682. in 16.

Trionfo della Carità solennizzato dal Crocifisso Amore: espresso à pubblica utilità di Predicatori, Giusti, Guide, e Predicatori. Con l'aggiunta d'una bella, e nuova forma di Meditazione, e di un potentissimo motivo per impetrare da Dio ogni Gratia. Messian ex Bibliographia Vincentii de Amico 1690. in 12. & Romæ apud Mascardum 1692. in 12.

Vergini Angeli Terreni, somiglianze d'iove &c. come dal Cielo Protettore, così degne d'essere dalla Terra ajutate. Romæ apud Barnabò 1699. in 12.

FRANCISCUS A JESU MARIA Panormitanus ex familia Philippi Ordinis S. Mariz de Mercede Redemptionis Captivorum. Anno ætatis suæ 12. ad Ordinis institutū accessit Panormi. De cunctis studiorum spatii scholasticam Theologiam elocuit, & apud Fidei Judices S. S. Inquisitionis fuit Consultor. Multa exercuit Ordinis munia: præsertim nonnulla rexit Cœnobita: apud Ordinis Generalem à secretis fuit, ac Siciliæ Provincialis. Obiit Cephaludi an. 1705. Edidit Italicè *Vita del Venerabile servo di Dio Fr. Giuseppe di S. Paula.*

FRANCISCUS INGVARDIOLA Platiensis. Theologus doctissimus, & celebris Ecclesiastes. Pontificia Jura insigniter calluit; ab eruditione, & doctrinâ apprime laudatus. In Platiensi Ecclesia Prepositi dignitate cohonestatus claruit. Apud Catanenses Episcopos Joannem Torres, & Innocentium Maximum magnâ valuit æstimatione; qui Ecclesiæ Catanensis Vicarium Generalem, Judicem, & Examinatorem Synodalem delegarunt; ac nonnullis Ecclesiasticis muneribus, & beneficiis cumulatum voluere. Insigni doctrinâ, egregias addidit virtutes, quarum præstantiâ omnium amorem sibi conciliavit. Panormi decessit 11. Novembris 1678. & in Ecclesiâ Capucellorum sepultus est. Hujus meminit Joannes Paulus Chiarandanus in *hist. platiensi lib. 4. cap. 2. pag. 261.* Edidit Italicè

Predica dello Iodi di S. Agata. Catanæ apud Jo. Rossi, & Franciscum Petrone 1634. in 4. Alla scripsit multa, sed inedita latent.

FRANCISCUS INTORCETTA Platiensis Societatis Jesu, natus anno 1623. Societati adscriptus est anno 1639. in qua solemnità quatuor voca duncupavit. Mergna cum ing. nâ laude in Panormitan Collegio Rhetoricum docuit Philosophiam verò Drepani, p. d. discipulorum utilitate, ut ne dum doctrinâ informaverit, verum etiam ad virtutes amplectendas mirum in modum excitaverit: ideoque ex ejus schola pliusquam quinquaginta ad illustrandam regularem disciplinâ, variorum Ordinum instituta sunt implexi. Theologiam etiam tum scholasticam, tum monachicam, per plures annos doctissimè tradidit. & in Catanensi Principe Tèpio septem præbendæ Theologalis lectiones, singulis hebdomadis publicè docuit. Ob doctrinæ præstantiam, sua insignitâ claruit, nonnullis Præfibus gratissimus huj. Ca-

milis Aitalus S. R. E. Cardinalis, & Catanensis Episcopus Theologum sibi elegerit: & ipius etiam à confessionibus fuit. Apud Michaelæm Angelum Bonadies ejusdem Urbis Episcopum, undecim annis Theologi munere effulit. Archiepiscopus Panormitanus Joannes Lozanus eodem honore cohonestatum voluit Panormi, ubi diu magna cum discipulorum frequentia, ac plausu Theologiam moralem explanavit. In S. Officij Senatu Censorem, & Consultorem egit. Demum morum integritate clarus, & à doctrinâ laudatus obiit Panormi 28. Aprilis 1682. Hujus meminit Bibliotheca Soc. Jesu pag. 232. Edidit.

Synodus Catanensem, & Instructionem ad reformandos Ecclesiasticorum mores juxta Concilii Tridentini, & novissimè Sacrarum Congregationum, Pontificumque præscripta. Catanæ typis Josephi Bisagni 1668. in 4.

Inscriptiones, & Emblemata pro triumphali S. Refugia festo Panormi celebrato annis 1653. 1655. & 1656. editas cum Relatione solemnitate, quarum primâ typis tradidit Hyacinthus Maria Fortunius. Panormi apud Buati 1653. in 4. Secundam Nicolaus Delphius. Ibidem apud eundem 1655. in 4. Tertiam Alphonfus Salvus. Ibidem apud Petrum de Isola 1656. in 4. Italicè suppresso nomine

Brieve Ragguaglio della Vita di S. Aniandro Scarpinaro Vescovo, e poi Patriarca di Alessandria. Metanæ 1648. & Panormi apud Augustinum Episcopum 1696. in 8.

In Bibliotheca Collegii Panormitani Societatis Jesu hæc ejus opera m. s. servantur.

Logica. Physica, Mathematica. de incarnatione. de Deo. Italicè

Vita di Suor Remigia Maria Parisi, e Scarmacca. FRANCISCUS IOANNELLUS Mellanensis Grammaticæ professor, clarissimus: à Constantino Lascari gratis literis eruditus, & humanioribus studiis apprime instructus; Mellanæ Grammaticæ præcepta docuit magnâ discipulorum frequentia. Hinc haud exiguum assequutus est laudem. Floruit propè annum 1470. Hujus meminit Placidus Reina rom. 2. hist. Messan. pag. 47. Scripsit

Grammaticæ Præcepta. B A

Extat ejus

Epistola apud citatū Reinā ad Bernardū Ricium. Hic Mellanensis Grammaticus alius est à Francisco Ioannello Calabro Terranovano, qui Siciliam Satyriceam Leonis X. inscriptis de conquestione temporum Christianæ Religionis aliadè eo Petrus Angelus Spera de nobilit. Professor. Gram. lib. 4. pag. 345.

FRANCISCUS JOVSIENSIS Ord. Stiætoris Observantiæ S. Francisci, vir doctrinâ, & eruditione insignis. Scholasticam Theologiam fœdales suos docuit Romæ, ubi à secretis fuit Generalis Ordinis socii. In Generalibus Ordinis Comitibus Romæ coactis 10. Junii 1628. Dehinc Generalis electus, sui æstimationem excitavit. De eo Petrus Tognoleptus in *Paradiso Seraphico par. 1. lib. 5. cap. 1. pag. 572. & cap. 2. pag. 481.* qui scripsit testatur Italicè

Vocabulario de' Nomi, e Verbi affai più copioso del Calepino. in fol.

FRANCISCUS ITALIA Panormitanus Musice artis peritissimus. Claruit anno 1610. Scriptis musicis modulis concinenda

Responsoria Feria Quinta, & Sabbato Sancto Majoris Hebdomada. Panormi typis Angeli Orlandi, & Decii Cyrilli 1614. in 4.

FRANCISCUS LATIVS Alcanensis Sacerdos, vir pietate, ac vite innocentiæ præclarus. Eximiâ liberalitate Aleam Ecclesiam cultui Angelorum Custodum dicatam excitavit. Honestarum etiam mulierum gynecæum, sub Divæ Franciscæ Romanæ disciplina militatium fundavit. Virtutum ornamentis insigniter instructus effulsit circa annum 1670. Hujus meminit Petrus Antonius Tornamira de *Monialibus Oblatis* cap. 2. pag. 121. Edidit Italicè

Fieri Spirituali in honore del SS. Sacramento, Santi Angeli Custodi, e S. Benedetto. Panormi apud Buam, & Camagnam 1667. in 12.

FRANCISCUS LEONFINUS Syracusanus, primùm Sacerdos, ac Sacræ Theologiæ Doctor floruit, doctrinâ, & eruditione conspicuus. Multas impensè coluit, multaque cum literarum laude cecinit in Reaccionum Academia adscriptus. Panormi diu coluit, & capellani munere Societatis Deiparæ in Cœlum Assumptæ honestatus fuit. Inde Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis institutum amplexus, inter ipsos doctrinâ, morumque integritate ornatus inclaruit. Donum Scille, ac Professorum Romæ non sine prudentiâ nota gubernavit. Obiit tandem Messanæ 30. Decēbris anno 1685. Edidit

Opusculum manuale de Privilegio suscipiendi Sacros ordines extra tempora Religioni Cler. Reg. Ministr. Infirmis concessio, omnibus Religiosis communicantibus valde planisibile. Messanæ ex typographia Vincenzii de Amico 1682. in 12. Italicè

Il Christo condannato Tragedia. Messanæ typis Pauli Bisagni 1673. in 8.

Et dum in seculo debebat etiam

L'Endoro Tragedia Sacra Pastorale, con un trattato pratico dell' uso di rappresentarsi sul palco quasi-coglia dramma. Panormi apud Nicolaum Buam 1656. in 12.

FRANCISCUS LONDRES Panormitanus, ordinis Strictioris Observantiæ S. Francisci: aliquando Regularium more dictus à Castronovo; nam Panormi ortus, in oppido Castrinovi ordinis institutum amplexus est, à quo cognomine accepto, aliquando vocatus esset ipsemer fatetur in epistola ad lectorem libri inscripti: *Mensa Sacra.* Vir doctrinâ & eloquentiâ insignis, Philosophiam, ac Theologiam fœdales suos docuit, primum Lectoris Generalis, inde Lectoris Jubilati titulo honestatus. Conciones habuit eruditone rebotas non sine ingenii laude. In Provinciâ Vallis Mazarinæ Definitorum egit. Panormitanum Cœnobium S. Antonini rexit: ac Provinciam Septem Martyrum Visitationis munere perlustravit. Obiit tandem Panormi in eodem Cœnobio

S. Antonini anno 1675. De eo vide Petrum Tognolettum in *Paradiso Seraphico* par. 1. lib. 5. cap. 1. pag. 572. cap. 7. pag. 590. & cap. 12. pag. 594. Edidit

Magnum humanæ conscientie Theatrum ad hominum cujusque status conscientiam pertinens, serie alphabetica dispositum. Tomi primi comprehendentis literam A. Partem primam. Panormi ex typographia Bossii 1669. in fol. Italicè

Avvento sacro, e feste occorrenti. Ibidem apud Petrum de Isola 1652. in 4.

Mensa sacra, Ottava del Santissi. Sacramento dell'Altare. Ibidem apud hæredes Jacobi Maringo 1656. in 4.

Sacro Paradiso Mariæ per l'espettazione del Parto della Santissi. Vergine Maria, con il sermone della Natività del Signore. Ibidem apud Petrum de Isola 1653. in 4.

Delle Prediche Quaresimali Parte prima. Ibidem apud Augustinum Bossium 1664. in 4.

Secundæ partis majorem partem excusam jam habemus; sed auctor morte præventus absolvere haud potuit. Edenda reliquit:

Dell' Arbore, & habito Franceseano Reguagli due. ms. 3. in 4. & alia.

FRANCISCUS MAGIUS Castriveteranen- sis: Musicæ studiosus, ita modulationibus suis aurium voluptatem expandit, ut nominis sui fama in præcipuis Italici civitatis excitaverit. Claruit anno 1670. Edidit Italicè

Sacra Armonia, e musicali concetti à due, tre, quattro, e cinque voci, con una Messa à cinque concertata. Mediolani ex typographia Fratrum Caniagnâ 1670. in 4.

FRANCISCUS MAGRETTI Paçensis, privilegio Panormitanus: ab adolescentia ingenii excellentiam Jurisprudentiæ dicavit; ac Doctoris laureâ insignitus, ob egregiam, quâ abundè excelluit, doctrinam, in supremis Siciliæ sublevis primarius causarum patronus evasit: ac amplissimè sibi nomen comparavit: ideoque ad emeritas dignitates evectus est. In Panormitano Prætorio Judex, justitiæ partes summâ integritate exercuit. Exinde immediatè Concistorii Sac. Reg. Conscientiæ Judex, Regiusque Consiliarius effulsit. A Siciliæ Proregibus pluries armorum Dux, ad omnes causas cognoscendas, cum omnimoda potestate in gravissimis Regni negotiis electus est. Cum autem ad alia dignitatum fastigia properaret, vivere desit Panormi 30. Augusti anno 1672. & in Ecclesiæ S. Mariæ Agonizantiū sepultura traditus est. Ipsius meminit Franciscus Strada in libro *quæstionum* pag. 18. Edidit

Juridicas Controversias in causa taxationis dotium de paraggio, unica decisione resolutas per Regium Curiam Prætor. Felicis Urbis Panormi. Panormi typis Didaci Bua 1665. in fol.

Observationes illustratas Decisionibus ad Constitutiones Pragmaticales Ill. D. D. Francisci Cajetani Ducis Sermoneta. Ibidem apud Buam, & Camagnâ 1668. in fol.

FRANCISCUS MAJORANA Panormitanus, vir

E c

vir poesi, & amantioribus literis satis excultus. Obiit Panormi circa annum 1647. In publicam lucem prorulit Italicè

Brieve discorso, e divote Rime sopra il nome di S. Rosalia. Panormi apud Ioannem Antonium de Francis 1635. in 4.

La Moglie odiata Comedia. Ibidem typis Decii Cyrilli 1617. & 1637. in 12.

Della Ss. Passione di N. S. Gesù Christo Rappresentazione in verso. Ibidem apud Petrum Coppola 1644. in 12. & apud Andream Colicchia 1662. in 12.

L'Uomo offeso, e suo infelice fine. Ibidem apud Petrum Coppola 1647. in 12. opus posthumum.

FRANCISCVS MANNELLI Panormitanus Sacerdos, natus 9. Decembris 1664. florentissimas ingenii dotes literarum studiis apprime addixit: ideoque non vulgari doctrinâ, & eruditione se ipsum locupletavit. Eloquentiam præferim coluit: pluries è suggestu auditus Panormi, non sine literarum plausu. Astronomicis etiam disciplinis operam dedit, quibus sui æstimationem excitavit. Vivit Panormi dum hæc scribimus anno 1706. Edidit Italicè fuppositæ nomine *L'Aquila d' Oreto alla nuova Stella del Vaticano S. Gio: di Dio. Triomphi festivi nella Chiesa de' RR. Padri Fate ben Fratelli di Palermo sotto titolo di S. Pietro in Vinculis à 8. di Marzo 1691.* Panormi typis Iacobi Epiro 1691. in 8.

FRANCISCVS MARCHESIUS Panormitanus Sacerdos, lucis usum accepit 19. Maii 1656. Ingenii elegantia insigniter munitus, ab incunte ætate literarum studiis eo animi ardore amplexus est, ut exactis Philosophiæ, ac Theologiæ spatii, egregia doctrinâ abundè ditatus effluerit. Inde a. l. Jurisprudentiæ facultatem se vertit, ac Doctores laureâ donatus, summis doctrinæ, & eruditionis ornamentis se conuulset insignitè dederit. Sed ferventius morali Theologiæ, ac Pontificijs Juribus operâ dedit: tamq. animum cõtentione ad hæc studia se contulit, ut in evolvendis libris integras persepè noctes infomnes contriverit. Anno 1684. vix sacris initiatus à Ferdinando Barzan Archiepiscopo Panormitano nonnullis muneribus fuit cohonestatus; nam priusquam Provisor Fiscalis ad processus extruendos pro beatificatione Venerab. Vrsulæ Santini monialis in Monasterio Panormitano S. Juliani, & Venerab. D. Hieronymi Palermo Panormitani, Ecclesiæ Panormitanæ Canonici, electus fuit. Nonnullarum etiam Ecclesiarum curam ipsi demandavit, ut in illis Deputati, ut ajunt, munere præficeret. Jude idem Archiepiscopus in suum cleemosynarium, & intini cubileuli à secretis cooptavit: anno verò 1690. meritis, exigentibus, ut Canonice Ecclesiæ Panormitanæ, & Abbas Commendatarius S. Joannis de Eremitis eligeretur impensè curavit. Experimentis ab eodem Antistite, probatis eximii viri doctrinâ, singulari prudentiâ, consiliî maturitate, & in rebus agendis dexteritate, ad graviora ipsius negotia peragenda, fuit advocatus, quæ summâ felicitate semper absolvit; ideoque meritò Præfulis oculatissimi be-

nevolentiam, ac singularem æstimationem sibi cõparavit: eamq. honorificentissimis muniis sublequetibus nõ obcurè Antistes detexit. Anno 1696. in Archiepiscopali foro Fisci Patronum delegit: Judicem, & Examinatorem Synodalem constituit, & Visitatoris munere cohonestatum voluit. Anno 1697. Romam misit, ut nomine suo sacra limina visitaret: ibique magnis æstimationis argumentis à Præfibus, S. R. E. Cardinalibus, præsertim à Thoma Maria Ferrari, & ab ipsomet Pontifice Innocentio XII. exceptus est. Deinceps Præfule in memorato Fisci Patroni munere confirmatus claruit. Francisco de Iudice S. R. E. Cardinali, Siciliæ Moderatori, & Archiepiscopo Mòrisregali, gratissimus fuit, qui conceptum nostrî Francisçi præclaram opinionem, honorificentissimè cõfirmavit: eo enim Dioecesis suæ Visitator electus fuit: Vicarius Sedis suæ curas commisit. I fine eandem sibi demãdatam provinciam peregre è excolere videmus: & animarum commotis, amplissimè dignitatis splendori, insigni curâ invigilans; in promovendis, fovendiq. literis, virtutibus excitandis, vitiis eradicandis, singulare ipsius studium elucet, quo nûrificè omnium oculos in sui obsequium attrahit. Panormi etiam & alibi à literatis, Præfibus, Dynastis, ac primariis Regis Catholici Ministris, magnâ semper æstimatione prosequutus est. Inter Academicos Pigros Barii, & Incuriosos Rosciani recensitus effulget: & in Academia Iuris Canonici, quam, laudatus Archiepiscopus Panormitanus in proprii palatii ædibus excitaverat, adscriptus; eruditionem, doctrinamq. eximiam patefecit. Viros literis, & optimarum artium studiis excultos unice dilexit, ac benevolentiæ officii semper complexus est: ideoque sæpius ad hanc Siculam Bibliothecam adornandam, & numeris omnibus absolvendam, corpore persepè meum excussit, ac fractos nimio labore vites hortationibus suis instauravit, ne amplius Sæculorum Scriptorum virtus silentio involuta delitesceret. Nunc superstes vir insignis, doctrinâ, ingenio, virtute, aliisque egregijs animi dotibus effulget. Ipsum laudat Stephanus Abbas in *Theologia Principis* cap. 17. dub. 5. n. 1. pag. 362. Andreas Petrucci in *diario de Gessis Philippi V. Catholicæ Regis in epist. nuncupatoria*, Auctor operis inscripti *Galleria di Minerva* tom. 4. par. 11. pag. 223. Felix Potestà in *Examine Ordinandum* n. 328. Vincentius Auria in *Chronolog. Archiep. Panormi* in calce hist. *Crucifixi Panormi*, pag. 231. sed omnino videndus vir omni laudum præconio major Hyacinthus Ginnia in *Elogiis Academicis Societatis Theologorum Rosciani* p. 2. eleg. 44. à pag. 183. Edidit librum inscriptum

Sacerdos in Villa. *Eucharistion Theologia Moralis, includens Resolutiones casuum conscientia, qui præsertim Sacerdotibus in Villis cum Missarum causa, tum ad animi oblectamentum, tum denique pro animarum cura gerenda occurrere possunt, circa tractatus de Sacrificio Missæ, & mirabili Eucharistiæ Sacramento.* Panormi typis Iosephi Granignani 1698. in 12. & iterum cum Additionibus ibid. apud

apud Dominicanum Cortesium 1706. in 12.

Quæ evulganda scripsit, hæc sunt:

Sacerdos in Villa Paris Secunda.

Sacerdos in Sacro Lyceo, sive discursus Academicus, quos habuit in Academia Sacrorum Canonum Ill. D. Ferdinandi Bazaræ Archiepiscopi Panormitani.

Praxis Curie Archiepiscopalis, & Ecclesiæ Panormitanæ.

Additiones ad Notitiam Ecclesiæ Panormitanæ Abb. D. Rocchi Pirri.

Additiones ad Hieroglycon Dominici Macri.

FRANCISCUS MARIA ARENA Messanenſis, Patrio exortus genere, emenso studioſum curriculum, ingenium ab elegantia conſpicuum Poëſi dicavit, & nonnulla cum laude cecinit. Ipſum laudat Flacidus Reina in *not. hiſtor. Meſſanæ par. 2. pag. 513.* ex quo anno 1668. jam deſunctum colligimus. Edidit Italicè

Diaria Sacra di Alberto Picciolo. Meſſanæ apud Petrum Bream 1633. in 4.

FRANCISCUS MARIA BILLECI Panormitanus, utriuſq; Juriſ Doctör, qui graviſſimis ſtudiis, ad animi oblectamentum, Muſarum deliciis ſociavit. De eo Joſeph Galeanus in *Muſis Siculis par. 2. tom. 1. pag. 243.* ibique habet vernaculâ linguâ

Canoni Siciliænſi. Panormi apud Decium Cyrellum 1647. in 12. & apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

FRANCISCUS MARIA CIRINVS nobiliſ Meſſanenſis ex antiquiſſimis S. Baſili, & oppidi S. Stephani Dynaſtiſ, natus Patre D. Thoma Cicino oppidi S. Stephani Barone, & D. Maria Marullo 11. Novembris anno 1646. Cum literis ſtrenuè operam navaret, ad eximias ingenii doter, inter doctiſſimos eſt adnumeratus, & ac jurisprudentiæ lauream obtinuit Meſſanæ. Cauſarum Patronum non ſine laude egit: ad emeritos honores in Regniſ Siculo, & Neapolitano evectus eſt. Meſſanæ bis Juriſciſ dignitateſ accepit. Neapoli ſeptennio in Magna Curia Vicarij Iudex ctaruit: exinde ſemel in Siculo Tribunali Conſiſtorii Sacræ Regiæ Conſcientiæ, & bis in ſupremo Magnæ Regiæ Curiæ itidem Iudex, Regiſq; Conſiliarius præſuit. Pluries ab oculatiſſimis Siciliæ Proregibus Commiſſarij Generalis titulo inſignitus cum omnimoda poteſtate delegatorem contra fontes, & excuſſores exercuit. Laudabiliter etiam juſ dixit in Regiſ Panormi Teloniiſ, vulgò dogane, ex regio privilegio perpetuus Iudex. Hiſ in muneribus ſemper natiſſe eſſuſſe, ejus ingenii ſublimitas, prudentia, utriuſq; juriſ doctriſna, ac non vulgaris conditioſ demerita doctiſſima conſilia, in rebus agendiſ ſolertia, intermeratus juſtiſciæ cælus. Dum hæc ſcribimus anno 1706. Meſſanæ vivit. Inter graviſſimaſ tribunaſium curas calamo non poperit, edidit:

Natum rerum eccleſiaſticarum Juridiſſionalium, in qua quæplurima abſolvuntur hiſtationes, qua crebriſ excitari eſſolent inter ſeculare, & Eccleſiaſticum Imperium, ac inter ipſas Eccleſiaſtiſas Poteſtates. Panormi typis Ignatii Calatro 1706. in foliâ

Allegationes pro D. Joſepbo Romano. Meſſanæ in fol.

Prælo parat

De Clericatu quandoq; amittendo.

Diſquiſitiones Crimiſiales.

FRANCISCUS MARIA GRAPHEUS Padentſis: ex Stephano Mauro in ſua *Meſſanæ cap. 3. pag. 69.* edidit

Orationem de S. Febronij Clève, & Proteſtoris Civitatis Paſtarum.

FRANCISCUS MARIA JOANGRANDIS MV-SARRA Meſſanenſis Doctör, vir politoriorib; literis excultus, Officiæ Academicus. Edidit Italicè.

Il Sole in Vergine diſpoſto Accademico ſopra la Sacra Lettera di Maria Vergine ſcritta a Meſſenſi. In libro: *Proſe degl' Accademici della Fucina libro ſecondo.* Neapoli apud Audream Colicchiâ 1669. in 4.

FRANCISCUS MARIA DE LEONE Meſſanenſis Societariſ Jeſu, natus anno 1613. Societatem amplexus eſt 11. Octobris 1637. in qua ſolemnia vota emiſit 6. Auguſti 1656. Philoſophiâ, docuit, doctriſnâ, ac virtuteſ clatus. Venetiſ ſumma eſtimatione proſequutus, ipſum tanquam doctriſnæ oraculum conſulabant. Obiit Spoletici circa annum 1680. Hiſq; cum laude meminit Placidus Reina in *not. hiſtor. Meſſanæ par. 2. pag. 514.* Edidit Italicè.

La Carta di Navigare. diſcorſo nella ſolenne feſta della lettera ſcritta da Maria Vergine a Meſſenſi ſatto nel Duomo di Meſſina l'anno 1658. Meſſanæ apud hæredes Petri Brea 1658. in 4.

FRANCISCUS MARIA MAGIUS Panormitanus Ordiniſ Clericorum Regularium decus, & ornamentum, ad doctriſnæ ſplendore, viriſ ſanctimonii, ac egregiſ editiſ ſacriſ moribus undique venerabilis. Preclariora ejus geſta in pauca contrahâ, ac curſum delibabo, cuncta enim laudabiliter patrata juſtum volumen expleant. In lucem editus Panormi anno 1613. natus ex Bartholo Magio Juriconſulro ſatis docto, qui omnes doctriſnæ ſuæ vitæ in pauperes propugnandos impendit, ac non ſine ſanctimoniz ſanctiſ deceſſit; & ex Vincenſia Iveglia, eximie probatitſ muliere, celeberrimi Hieronymi Iveglia (de quo ſuo loco) filia. A teneris adhuc annis ſanctiſ educatus, inde præclarum ingeniiſ indolem humaniorib; literis admovit. Divino impellente ſpiritu Ordiniſ Clericorum Regularium nomen dedit Panormi in xde D. Joſeph, 15. Junij 1631. ubi ſolemnia emiſit vota 17. Octobris 1632. Cum in regulari obſervantia, & virtutiſ egregieſ proſequeſſet, ſub ætate Venerab. P. D. Petri Giardina Panormitani, viri ſanctiſ apoſtoliſ, diſcipliſna; ex ætate cum ingeniſ præſtautiſſimi laudeſ philoſophiciſ, ac theologicis ſparſiſ, in animarum ſalutem promovenda miſericè exarſit: ac ut omnes animi ſui vires hoc in negotioſ admovecret, ferventiſſimis precibus enixe petiit, ut ad Miſſionem Orientaliſ Ibeſriæ admitteretur, ac obtinuit: à ſacra enim Congregatione de Propaganda Fide, una cum aliis electis anno 1636. ut Provinciâ illam Clericiſ

Regularibus non multò antea demandatam exco-
lect. Hunc ex Italia solvens in illa apostolica
expeditione, per immensos itinerum labores, cum
nivium fructu, calidè insequentia viarum incom-
modis, ac barbarorum vexationibus colluctando,
 tandem in Orientales plagas, nempe Siberiam,
 Syriam, Arabiam, Peridem, Armeniam, Col-
 chidem, aliasque remotissimas regiones, usque ad in-
 hospitas Caucasii rupes infraçta animi constantia
 pervenit. Ut omnibus prodesset, linguarum
 orientalium leges, quæ in Georgiæ regionibus, &
 apud Tarchas, Arabesque audiuntur, magno la-
 bore didicit, ac perfecit. Ibi diu, noctuque im-
 mensis exantlatis laboribus, uiderimam anima-
 rum messim collegit: innumeros enim in fide,
 Evangelii predicatione corroboravit, instruxit: mul-
 tos baptisimatis aquis regeneravit: multorum
 errores detexit: doctrinis disputationibus mul-
 torum hæreses expugnavit. Goriidem præsertim,
 Colchidem, Gurielem, ac omnes Georgiæ Pro-
 vincias excutendo, Evangelii facie innotas, igno-
 rantia tenebris involutas, illustravit: ac integram
 quandoque Provinciam ad catholicam veritatem
 perduxit. At quæ Apostolicus sanè vir in dissi-
 cillima Missione ad animarum profectum, & ve-
 ri Numinis gloriam, sæpe cum magno vitæ di-
 scimine perperavit, ne illiciti mei limites ex-
 cedat prætereo: hæc leges apud Josephum Silos in
 hist. cl. Reg. par. 3. lib. 5. pa. 150. & seq. l. 6. pa. 175.
 & *seq. Archangeli Lambertii in libro Colchide Sa-
 cra cap. 37. pag. 317. & seq. & cap. 42. pag. 344. &
 seq. & præcipue apud Bartholomæum Ferrum,*
 eruditione, & doctrinâ eximium, in *hist. Missionis
 Cleric. Regularium* nupèr edita, qui lætè omnes
 Magii labores enarrat, præsertim *tom. 1. lib. 2.*
 cap. 24. pag. 264. cap. 26. & pag. 283. & seq. cap.
 27. & pag. 288. & seq. cap. 28. & pag. 303. & seq.
 lib. 2. cap. 6. pag. 384. & seq. & 389. & seq. sed
 cum ibi quinquennio moram propecesset ad
 animarum lucra ferventissimè intentus, superio-
 rum iussu Theodosiam missus, ut ea in urbe Cle-
 ricorum Regularium domicilium excitaret; hæc
 ex causa Constantinopolim digressus est, ubi ab
 Ordinis Generali, & à Sacra Congregatione
 de Propaganda Fide iussus est, ut se silleret, &
 domum pro Clericis Regularibus vel ibi degen-
 ribus, vel eò transmissis, fundaret unâ cum
 Angelo Verricello Cler. Reg. viro celeberrimo. Ibi
 ab Aloysio Contarino præclarissimo, piissimoq;
 viro, pro Veneta Republica ad Turcharum Impe-
 ratorem Oratore, honorificè pertractatus est:
 cui cum novus successisset Orator Religiosorum,
 hominū minime studiosus, non modo domū quā
 excitandam curabant, non permisit, verum etiam
 Magium, & Verricellum Italiani repetere
 coegit. Hæc verā causa, quod in Italiani magno
 animi dolore Magius regressus sit, non ex diutur-
 no morbo ibi contracto, ut ex falsa relatione li-
 teris mandavit Ioseph Silos in *hist. Cleric. Regul.*
 par. 3. lib. 12. pag. 566. (quem sequitur Ferrus ci-
 tatus *lib. 2. cap. 6. pag. 389.*) nam huius lapsum
 ipsemet Magius notavit in *epist. ad lectorem*, quam
 in opere de sacri Cæremonii præfixit num. 7. & P.

D. Franciscus Maria Lucchesius in calce Calami
 Religiosi ipsius Magii *pag. 497.* Hinc Messaniam
 cum pervenisset, Romam à Sacra Congregatione
 decretis, eisdem iussu volentes linguarum Ori-
 entalium (in quarum studio egregiè profecerat)
 ad Evangelii præconum utilitatem typis tradidit,
 magnâ nominis sui celebritate. Inde totus fuit
 in promovendis Ven. Ursule Benincasæ Cæno-
 biis, eaque impigrè omnibus animi sui nervis
 excitare curavit. Hinc immenso labore, & non ra-
 rō multis adversantibus oppugnationibus, ejus
 operâ fundatum est Panormi Monasterium.
 S. Juliani Monialium Teatinarum anno 1651. &
 Neapoli etiam Eremum Virginum Teatinarum:
 idque ipsius precibus, ac studio regiâ ædificiorum
 magnificentia omnia numeris absolvit anno
 1669. D. Petrus Aragona Segorbæ Dux Neapo-
 litanæ Regni Prorex: cuius noster Magius Theo-
 logus fuit, ac à sacris confessionibus, & ab eo sin-
 gulari æstimatione prosequutus. Secessit etiam,
 duodecim Patrum Clericorum Regularium, qui
 ipsum monialium Eremum moderantur, supre-
 mam imposuit manum: ibique omnibus sæculi
 curis solutus diu vixit, in celestium rerum con-
 templatione delixus: & ad angelicam vitæ per-
 fectiōnem Cœnobium direxit. Montetegali in Si-
 ciliâ etiam ejus industria domum Virginum
 Teatinarum exordium obtinuit. In oppido etiam
 Siculo Palmæ Monasterium sub instituto D. Be-
 nedicti fundatum, prudentissimis editis consti-
 tutionibus instruxit, eximii perfectionis regu-
 lis erudit, ac ad virtutum omnium studium in-
 cendit. Egregiis, sanctissimisque virtutibus ani-
 mum instruxit, quibus ad absolutissimum perfe-
 ctæ vitæ fastigium ascendit. Humilissimos præfer-
 rim animi sensus eutrevit, ideoque ab omni di-
 gnitate mirifice abhorruit: & nonnulli obedientiæ
 vi coactus Visitationis munus, & Syracusanæ do-
 mus Præpositum egit, ubi sodalium divini A-
 moris excitavit. Ceterum Superiorum ipsius ty-
 ronibus, ac Ordinis junioribus institutis Pan-
 normi, Neapoli, & Romæ ferè semper incubuit.
 Etsi meritis exigentibus ad sublimiora vocatus,
 omnia constantissimè recusavit. Petrum Aloysiū
 Carafa S. R. E. Cardinalem, qui ut ad aliquam
 dignitatē promoveretur strenuè adnitebatur, à
 proposito dimovere instantissimis precibus cura-
 vit. Consultoris Generalis honori in Ordine suo,
 ac Episcopali lululæ in Regno Neapolitano, nun-
 cium remisit. Nil illi antiquius, quàm studium
 dilatandi divini Numinis gloriam: charitatis
 enim igne semel succensus, celesti semper æqua-
 vit amove. In proximorum salute promovenda
 mirificè curavit, & formandis hominum moribus
 omnes ingenii vires addixit: ad virtutes in fide-
 lium pectoribus excutendas, ac fovendas, libros
 celesti sapientia, sanctâ eruditione, & affecticis
 documentis instructissimos edidit. Divini verbi
 predicatione animarum negotia promovere cu-
 ravit. Hæc autem cā animi contentione protra-
 xit, ut nec senio gravatus à sacrorum librorum
 scriptiōe, & à Divini verbi predicatione cessa-
 verit: & tunc scriptiōis, ac predicationis hinc

fecerit, cum paucis ante obitum diebus, lethali morbo affectus est. In Virginem Deiparam obsequitissimus fuit; eamque suam Magnam Dominam, frequenti appellatione vocabat. De eamtra scripsit, multaque ad ejus gloriam amplificandam paravit. Ab editis libris, a virtutibus perclarissimis quibus longè, lætæque refulsit celebrerrimus, in sui venerationem omnes excitavit, tam inter Barbaros, tum etiam Panormi, Neapoli, & Romæ, ubi majorem vitæ spatium traduxit. Summâ enim doctrinæ, & sanctimoniz opinione valuit apud Præfules, Principes, Dynastas, Regnum Moderatores, Ordinis sui Generales, ac nonnullos S. R. E. Cardinales, apud quos magno æstimationis pondere valuit; ejusque consuetudinem ad imitandum, consilia exquirere, ac amicitiz ipsius vincula expetere studiosissimè curarunt. Tandem cum Panocum remeasset; in Divi Josephi templo singulis festis diebus magnâ populi frequentiâ, conciones habuit; ac licet instarent multi, ut de more, sacras literas explanaret, artamea de Propositis ad mortem sanctè obeundam semper verba dixit. Idque eo consilio, ut seipsum ad mortem pararet, quam semper sibi proximam proponebat: & non sine rationis pondere conjectare licet, superno lumine de morte vicina præmonitum fuisse. Hinc statim ac D. Ferdinandus de Baran ad Ecclesiam Panormitanam regendam venit, nostrum Franciscum accessit, ut ejus consilio gubernii sui exordia rectè institueret; ut ipse cum gratias optime Pæguli egisset, humillimè, ut exultationem admitteret, petiit; non enim ad opportuna suggerenda tempus adeisset, aut ea paucis elapsis diebus cum graviter egroasset, sanctè ut vixit, vitam absolvit Panormi 12. Junii 1686. Ejus sanctimoniz fama magnam populi concursu evocavit; ac triduo insensatus jacuit, ut omniâ vota expleret. Cum autem ejus inaginem pictor expinteret, admirabilî fudore faciem persusam, animadvertit, & illuc Urbem terremotus, non sine omnium metu, concussit. Scriptores permulti emeritis laudibus nostrum Magium exornant, quorum catalogum digessit P. D. Franciscus Maria Lucchesius, & in calce Calatei Religiosi edidit, ad quem lectorem remitto: solum hic illos addam ibi haud annotatos, vel loca ibi non relatâ: hi sunt Josephi Silos in *bijor. Cler. Regul. par. 2. lib. 13. pag. 633.* Vincentius Auria in *bijor. Cathedr. Eccl. Panor. pag. 29. 36. & 53.* P. Don Petrus Antonius Tornamira in *Juditha Panormitana pag. 53.* P. D. Carolus de Thomasis in *Passio. Domini tom. 12. pag. 327.* P. Petrus Toignoletus in *vita Innocentii Clusensi pag. 40a.* Elias à Purificatione in *vita D. Julii Maria de Thomasis lib. 1. cap. 17. pag. 88. & 89.* Antoninus Magri in not. *M. V. Basilian. Panor. pag. 30.* Franciscus Marchese in *Sacerdote in Villa cap. 1. sect. 1. subsect. 2. num. 22. sect. 3. n. 223. & 310.* Antonius Natalis de *collegiis copiosus. par. 7. cap. 4. num. 648. & par. 4. cap. 1. num. 944.* Angelicus Aprosio, sub nomine Joan. Petri Jacobi Villani in *libro: Visitatione alento pag. 54.* Joan. Bonifacius Bagatta in *vita Caroli Thomasi pag. 1. cap. 20. pag. 132. cap. 21.*

pag. 141. & alibi. Que scripsit secundissimus Mar-
gii calamus hæc sunt, nempe

Synagmata linguarum Orientalium, que in Georgia Regionibus audiuntur. Liber primus, complectens Georgianam, seu Ibericam vulgarem linguam Institutiones Grammaticales. Romæ typis Sacr. Congr. de Propaganda Fide 1643. in fol.

Synagmata linguarum Orientalium. Liber secundus, complectens Arabum, & Turcarum Orthographiam, & Turcicam linguam Institutiones. Ibid. 1643. in fol. & iterum ex eadem typographia 1670. in fol. ut habemus ex diazjo licentatorum Romæ edito anno 1670. ubi pag. 59. haud parum opus celebratur.

De Sacris Cæremoniis circa domus Dei decorem, Salutationem Angelicam, & Ecclesiasticam honestatem, Disquisitiones Rituales, Morales, Asceticæ, & ut plurimum notæ. Panormi typis Andrea Colicchia 1665. in fol.

De Sacris Cæremoniis obiri solitis in Dei Templis, ac Monasteriis, præsertim in dicino Officio, & Choro, Disquisitiones Rituales, Asceticæ, & ut plurimum notæ. Ibidem typis Augustini Bossii 1666. in fol.

De SS. Pontificis Pauli IV. inculcata cetera disquisitiones Historica, clarorum scriptorum à Societate Jesu testimonium explicata. Tomi primus, Neapoli typis Novelli de Bonis 1673. in fol.

De Ritibus incolende solitudinis, sive secessus ad exercitia spiritualia quot annis semel, aut frequentius inculcandi, Disquisitiones Asceticæ. Tomus primus. Ibidem apud eundem 1675. in fol.

De Praxi incolende solitudinis, sive recollectionis in ea ad dies aliquos spiritualibus exercitiis obeunda, Disquisitiones Asceticæ, Tomus alter. Ibidem apud eundem 1675. in fol.

Calatei Religiosus, alius dedecem, & indecoros enumerans, ab omni sacro Deo Homine procul eliminans. Panormi apud Coppolam 1684. in fol.

De iis, que Religiosi Ordinibus, Eremitis, sive arctioris Canobii constructionem fudent, Disquisitiones Parausticæ. Pars prima. Romæ typis Ignatii de Lazaro 1661. in fol. Hujus operis Pars secunda Apologetica, in qua omnia à tepidis Religiosis contra hæc Cænobia objecta, vana esse demonstrantur, servatur m. ss. cum aliis Auctoris operibus etiam m. ss. Panormi apud Clericos Regulares.

Refatius B. Maria Virginis, juxta Sanctorum Evangeliorum Historias, & alia sacrarum scripturarum loca, egregie olim concinnatum, atque dispositum, ante verò Pæregis aliquot, & Annusversionibus ædum. Quibus ut plurimum quicquid in eo de Deipara asseritur, ad ejus immaculatam Conceptionis fidem firmandum, & singulare adeo privilegium extollendum, Sanctor. Patrum graviumque Doctorum, præsertim PP. Prædicantium calculus explicatur. Panormi apud Andrea Colicchia 1669. in 4. & Neapoli apud Novellum de Bonis 1676. in 4.

Præfugia, & insigniora aliquot Gesta sanctissimæ Remsuorum, qui XVI. & XVII. sæculo floruerunt, Neapoli typis Novelli de Bonis 1677. in 4.

Duodecim Stella B. Maria Virginis, sive duodecim Privilegia ejus Immaculatæ Conceptionis, Sanctor.

Patrum, graecorumque Doctorum calculis explicata. Neapoli apud eundem 1876. in 4.

Specialis, ac propria S. Cajetani, & ab eo conditi Ordinis Clericorum Regularium Lang. Neapoli apud eundem 1674. in 4.

Corona Stellarum duodecim, sive duodecim praeogativa: ferè insigniores, ac singulares, quae S. Cajetani Caput, ejusque Ordinem mirificè decorant, & illustrant. Neapoli apud eundem 1674. in 4.

Rituale Theatrum sanctimonialium, ac Virginum in Eremo, & Congregatione degentium sub titulo Immaculatae Conceptionis. Antwerpiae apud Jacobum Maurin 1650. in 4.

De Consobio Neapolitano Monialium S. Andreae à Paulina domus Clericis Regularibus condita. Panormi typis Alphonfi, & Petri de Iliola 1646. in 8.

Carmelus Marianus, sive Carmelitana, & Eliana Religio, à Deipara Maria Virgine quammaximis beneficiis illustrata. Neapoli apud Novellum de Bonis 1677. in 8.

Societas Jesu Mariana, sive à Deipara Maria Virgine insignioribus aliquot beneficiis mirificè praestitis, illustrata. Neapoli apud eundem 1677. in 8.

Nomina, & Elogia, quibus Viri clarissimi ex omni genere Societatum Jesu honorificè appellant. Neapoli apud eundem 1677. in 8.

De Memorabilibus aliquot gestis D. Aloysii de S. Severino Bisignani Principis. Neapoli ex typographia Egidii Longo 1679. in 8. sub anagrammatico nomine Jo: Irzno. Anagramma.

Apparatus, & Hecdonada B. Mariae Virginis deiparae sacra, sive modus, quo homo quidam Religiosus, sub B. Mariae Virginis auspicio, & cum participatione eunctorum Ordinum tam vivere, quam mori desideravit. Neapoli apud eundem 1679. in 8.

De Vita gestis Ven. Sergii Dei P. D. Josephi à Matre Dei Aragonensis, Mariani Ordinis Clericorum Regularium Pauperum Matris dei scholarum plurimum illustrioris. Neapoli ex typographia Franc. Benli 1680. in 8.

Ad Reverendiss. P. D. Stephanum Medices Congregationis Cleric. Regul. Praepositum Generalem, de P. D. Jacobo de Stephano Cler. Regul. Relatio. Coloniae 1643. & Romae apud Cavallum 1643. in 12.

Recessus ad exercitia spiritualia, Romae apud Ignatium de Lazaris 1654. in 12.

Praxis exercitiorum spiritualium. Romae apud eundem 1656. in 12. haec duo opera nempè Receptus: & Praxis recognita, & magne accessione locupletata, reclusa sunt in libro de Ritibus incolenda solitudinis, supra recepto.

Centum disquisitiones Aethicae, vel Morales de Religioforum Hominum Mensa, Romae apud eundem 1656. in 12.

Vita Ven. Matris Dei Virgulae Benincasa Virginis Neapolitanae ex Ordine B. Cajetani elevarum virorum Elogii intertexta, Panormi apud Decium Cyrelli 1645. in 8. Romae typis Ignatii de Lazaris 1654. in 12. & Bruxellis typis Martini. de Bossu 1658. in 8.

Eminentiss. Principi F. D. Gregorio Carafa, in

Magnus Hierosolymitani Ordinis Equitum Magister electio: Patrum Clericorum Regularium Gratulatio. Neapoli typis Franc. Benli 1680. in 12.

Eminentiss. Principi F. Vincentio Mariae Vrsino S. R. E. Cardinali Neapolim advenienti Patrum Cler. Regularium Gratulatio. Neapoli apud Aegidium Longum 1680. in 12.

Oratio ad Patres in Generali Capitulo congregatos. Neapoli apud Novellum de Bonis 1677. in 12.

Testamentum spirituale. Neapoli per Jo: Franc. Paci 1678. in 16.

S. Maria de Providentia multorum scriptorum elogiis illustrata. Romae typis Ignatii de Lazaris 1654. in 12. & Neapoli apud Novellum de Bonis 1675. in fol.

Ad quid Sarrissa Major Regii Saeculi Neapolitani teneatur erga Capellanum Majorem. Neapoli typis Novelli de Bonis in 12.

An Religioforum Hominum Cemeterium Cameterio sanctimonialium posui esse congruum, & solo muro in medio constructo divisum. Neapoli apud eundem in 12.

Informatio de secessu Neapolitano. Neapoli apud eundem in 12.

Forma tradendi scapulare cerasuleum. Neapoli typis Novelli de Bonis 1671. in 12.

Relatio de Monasteriis, & Regulari Virginum Theatinarum. Messanae apud Dominicum Costa 1682. in 12.

Proposita bene moriendi juxta D. N. Jesu Christi sanctissimum disciplinam, ac mortem, sacrarum scripturarum praeceptis, ac plurimorum doctorum monitis, explicata. Panormi typis Petri Coppola 1686. in 4. *Devotus, & supplex ad Sancti Cajetani pedes.* Neapoli apud Novellum de Bonis 1672. in 4. & Romae apud Jacobum Dragoudellum 1674. in 12.

De fundatione Eremiti Sanctimonialium Theatinarum. Neapoli apud Io: Franciscum Paci 1659. in 4. Italicè verò

Vita della Ven. Madre Orsola Benincasa Neapolitana originale da Siena dell'Ordine del B. Gaetano, Fondatrice delle Vergini della Congregazione, e dell'Eremito dell'Immacolata Conceptione. Panormi apud Decium Cyrellum 1646. in fol. sub nomine Didaci Garciae de Tralimera, & Romae typis Ignatii de Lazaris 1654. in fol. ejusque vitae Partè Secundà cū Panormi typis Andreae Colicchia anno 1666. in fol. & deret, ob ejus discessum haud absolutam remansit.

Vita, e Morte del Ven. Padre F. Alipio di S. Giuseppe Scalzo di S. Agostino Palermitano della Congregazione d'Italia. Romae typis Ignatii de Lazaris 1657. in 4.

Sermoni sopra la vita, e morte di S. Gaetano recitati dall'Autore in S. Paolo Maggiore (di Napoli) nella Canonizzazione del medesimo Santo. Neapoli apud Novellum de Bonis 1672. in 4.

Sermoni detti nella Novena di S. Gaetano celebrata in S. Paolo Maggiore, & in altre Chiese, e solennità della Città di Napoli. Neapoli apud eundem 1676. in 4.

S. Gaetano a piedi dell'Immacolata Signora: o vero Corona di dodici Stelle, & raggiati thiare, e risplendenti à gli occhi di tutti, con le quali si dimostra, che

la

la Religione Teatina nella Città, e Regno di Napoli ha segualatamente in molte maniere promisso il culto dell'Immacolata Concezione. Neapoli apud eundem 1672. in 4.

Il luogo di Ritiramento unico mezzo per provvedere la Chiesa, e tutti gli Ordini d'homini Apostolici, e Santi, e far risorire in essi con facilità la primizia offeranza: ovver difesa di tutti i Religiosi che desiderano comodità di Ritiri, Eremi, solitudini, e più stretti Conventi da viver col dovuto rigore nelle loro Provincie. Neapoli apud eundem 1674. in 4.

Vita della Ven. Madre Suor Maria Carafa, sorella del Santiss. Pontefice Paolo IV. Fondatrice del Sacro Monistero di S. Maria della Sapienza. Neapoli apud eundem 1670. in 4.

Vita del Ven. P. D. Giuseppe Caracciolo figlio del Marchese di Casalalbera C. R. Neapoli apud eundem 1670. in 4.

Componenti dell'apparato per la solenne fondazione del Monistero delle Teatine Romite. Neapoli apud Jo: Franciscum Paci 1669. in 4.

Fascetto di fiori d'affettuose dimostrazioni a onore d'Idolo, del Santiss. Sacramento dell'Altare, e dell'Immacolata Signora. Neapoli apud Novellum de Bonis 1673. in 4.

S. Gaetano ristoratore della Vita Apostolica nel suo Ordine de' Chierici Regolari, celebrato con elogi di gravissimi personaggi, e scrittori degli Ordini più nobili della Chiesa. Neapoli apud eundem 1676. in 4.

Relatione delle feste celebrate nel 1661. a onore del B. Gaetano Tiene glorioso Patriarca de' Chierici Regolari. Neapoli apud Josephum Pallarum, & Hieronymum Fagioli 1661. in 12.

Relatione delle feste celebrate nel 1662. a onore del detto Santo. Neapoli apud Novellum de Bonis 1662. in 12.

Il Santiss. Crocifisso del Duomo della Città di Palermo portato in processione, ed esposto per le pubbliche calamità nelle Chiese de' Reg. Padri Chierici Regolari. Panormi apud Decium Cyrillo 1648. in 4. & apud Petrum de Isola 1668. in 8.

La miracolosa Madonna della Provvidenza, con l'acqua, che scaturisce sotto il suo Altare, e la divozione degli febbrici di Gesù, e di Maria nell'Oratorio della Scabica dentro al Cimitero della Chiesa di S. Giuseppe de' Padri Chierici Regolari. Panormi apud Didacum Bua, & Petrum Camagna 1668. in 8. & apud Petrum Coppola 1685. in 8. cum aliquibus additionibus sub Jo: Franc. Amagrimz nomine.

Tre Maestri del Mondo, e gloriosissimi Patriarchi di tre segnalate Religioni S. Ignatio, S. Gaetano, e S. Eli, descritti con orazioni, e discorsi. Panormi apud Petrum Coppola 1685. in 8. sed concionem S. Eli ediderat primum Neapoli apud Antonium Gramignani 1680. in 12.

La Colomba con l'Ulivo, ovvero discorsi predicabili, e Accademici in lode dello Spirito Santo, di Crislo, del Santiss. Sacramento, di M. V. del B. Gaetano, e di tutti gli Istituti della Compagnia del divino Amore de' Cavalieri della Colomba. Romæ apud Ignatium de Lazaris 1657. in 12.

Relatione all'illustrissimo Senato della Città di Pa-

lermo intorno ad un meraviglioso Monistero Reale di Teatine Romite dell'Immacolata Concezione. Panormi apud Bua, & Camagna 1668. in 8. sub nomine P. Angelici Rampulla Generalis Ordinis S. Joannis de Deo.

Voto, e Giuramento de' Padri Chierici Regolari della Città di Palermo, e devotione de' fedeli a onore del Santiss. Sacramento, e della gran Madre di Gesù Maria V. concetta senza peccato originale. Panormi apud Petrum de Isola 1667. in 8. sub nomine Jo: Franc. Amagrimz.

Sermone recitato nell'Oratorio della Scabica nel Cimitero della Chiesa di S. Giuseppe della Città di Palermo celebrandosi la festa della miracolosa immagine della Madonna di Provvidenza, come piamente si crede, portata per mano di S. Giuseppe. Romæ apud Ignatium de Lazaris 1657. in 12.

Sermoni di S. Maria della Sapienza. Neapoli apud Novellum de Bonis 1675. in 4.

Relazione della miracolosa immagine della Santiss. Trinità per il cui aiuto promosse la fede nella Georgia Giacomo di Stefano. Mellanæ apud Breau 1641. in 16.

Catalogo de' scrittori, che fan mentione di Giacomo di Stefano Mellanæ apud hæredes Petri Breu 1655. in 16.

Novena da farsi a onore del B. Gaetano glorioso Patriarca de' Chierici Regolari, con un breve sommario della sua vita. Panormi apud Jo: Antonium Mandracchia 1655. in 24. Romæ apud Ignatium de Lazaris 1654. in 16. Mediolani, & alibi.

Rito nell'ingresso, ed abito delle Vergini Teatine nella Congregazione d'Orsola Benincasa. Neapoli apud Novellum de Bonis 1662. in 8.

Considerationi sopra la vita della Ven. Madre Orsola Benincasa dell'Ordine del B. Gaetano. Neapoli apud eundem 1663. in 8. & Panormi typis Bua, & Camagna 1668. in 8.

Brieve notizia dell'Abitino, o sepulture dell'Immacolata Concezione, benedetto da' Padri Chierici Regolari. Neapoli apud Novellum de Bonis 1672. in fol.

La festa del fiero Monistero di S. Maria della Sapienza fondato in Napoli dalla Ven. Madre D. Maria Carafa sorella del Santiss. Pontefice Paolo IV. sotto l'abito della Padri Predicatori. Neapoli apud eundem 1675. in 4.

Compendioso ragguaglio della vita, morte, e Monisteri della Ven. Madre D. Orsola Benincasa Napoletana, Fondatrice della Congregazione Teatina di 63. Vergini, dell'Eremo Teatino di 33. Monache, e di 7. Converse, e del ritiroamento di 12. Sacerdoti de' Padri Chierici Regolari, sotto titolo della Immacolata Concezione. Neapoli apud Joannem Franciscum Paci 1669. in 4. hunc librum prohibuit Sacra Indicis Congregatio, ut ex Indice edito Romæ 1683. pag. 57.

Difesa del gloriosissimo Pontefice Paolo IV. dalle false calunnie d'un moderno scrittore (cioè Sforza Pallavicino) data in luce da Francesco Velli Napoletano. Taurini apud Franciscum Ferrosinum in fol. &

Difesa del gloriosissimo Pontefice Paolo IV. dalle
unoe

nuove calunnie del moderno scrittore, ovvero sommario d'una più lunga Risposta all'autore della lettera scritta al Sign. Giulius Durazzo, data in luce da Francesco Velli Napolitano. Ibidem apud eundem, in fol. latram detraxit P. Angelicus Aprosius in libro: *Vipersa* alzata pag. 34.

Alia etiam scriptis, quæ vel partim edita, sed non dum absoluta, partim m.s. servantur apud Patres Clericos Regulares Panormi, nempe ex parte impressa hæc sunt:

De Miris gestis, & Infinitis, Disquisitiones Historicae. Panormi typis Petri de Isola 1661. in fol. ad cæjus perfectionem aliqua solummodo folia defiderantur.

De Immaculata Virginis Conceptione Disquisitiones variae. Panormi apud Collecchiam 1668. in 4. hoc opus Neapolim evocatus prætermisit ex parte editum, ac multis Disquisitionibus, ac Tractatibus augmentum recudere curabat in fol.

Disquisitiones Historicae de Beata Maria Virgine. Panormi typis Petri Isola 1668. in fol. Italicè

Sermones della Santissima Vergine. Neapoli apud Novellum de Bonis 1677. in 4.

Opera verò omnia m.s. jam absoluta, quorum, nonnulla à Superioribus approbata sunt, addo, nempe

Alia Ordinis Cler. Regul. Conditorum, Præpositorum, Generalium, & Vrasidum.

Epitome Historicum, sive Elenchus clarorum Virorum omnium Ordinis Clericorum Regularium, qui aut luci prædere aliquid, aut primi omnium præclarum elidere aliquid fecerunt, aut novum, aut laude aliquid dignum adinvenere.

De Sanctiss. Pontificis Pauli IV. inculcata Vita. Disquisitiones historicae clarorum scriptorum de Societate Iesui testimonii, ac elegis explicata. Tomus Secundus.

Sanctissimus Paulus IV. defensio, & illustratio ab aliis.

In Constitutiones Ordinis Clericorum Regularium Nota.

Nota in Decreta Capitulorum Generalium Ordinis Cleric. Regul.

Ordo Cleric. Regul. Marianus.

Congressiones Sanctiss. Pontificis Pauli IV. cum Vitis illustribus ejus sæculi.

Reflexiones de Augustinis, & Sanctiss. Nomine Maria.

Argumenta pro Immaculata Conceptione, deducta à totius Quadragesima concionibus. Opus absolutum, & novum.

Schola Turcica, quæ unusquisque facillè Turcharum sermonem legere, scribere, & loqui discere possit. Opus Hierapoli scriptum an. 1637.

Vita Scipionis de Anno.

Idea omnibus numeris absoluta Jurisperiti, sive Vita Hieronymi Jovelle.

Marianus Ordo Minorum S. Francisci.

Duo volumina omnium, quæ eidem P. D. Francisco Maria Maglo in suis præsertim incisionibus, & Missionibus eveniunt.

Regula Venerab. Matris Ursule Benincasa pro

Virginibus Theatinis ordinata, & dilucidior redditæ. Regula pro Theatinis Sanctimonialibus Eremiticis ordinata, dilucidior redditæ, ac multis declarationibus aucta.

Relatio de eo, quod Clerici Regulares Panormi strenuè peregrerunt in sedandis popularibus turbis anno 1647.

Duodecim mira divina Providentia signa, quæ ad dictum Theatinæ Eremitæ Cameterium monstrant, Patrum olim usui destinandum, & in eo sanctum Christi Domini Sepulchrum extructum iri.

De Clericorum Regularium Infinitis dissertationes.

Animadversiones ad Josephi Silos Historias, quibus multa, quæ leviter ille attigit, aut omisit, ab excerptis scriptoribus enarrantur.

De sacris Cæremoniis, quæ in preparatione ad Missam, & in tremendo ipso Missæ sacrificio obiri debeant.

Cassidina Praxis Sacrorum Rituum, mendis expurgata, & multis annotationibus aucta.

De Clericorum Regularium Conditibus, Disquisitiones Historicae clarorum scriptorum testimonii explicata.

De S. Joanne dilecto Christi Domini discipulo, & Evangelista, Disquisitiones Historicae.

Italicè

Vita del Santiss. Pontefice Paolo IV.

Sermoni, & Prediche per le Domeniche, & feste di tutto l'anno in tre volumi.

Prediche Quaresimali in due volumi.

Vita, & meraviglie del Ven. servo di Dio Giacomo di Stefano Cl. Reg.

Vita di S. Gaetano Tiene glorioso Fondatore della prima Religione de' Preti, detta de' Padri Chierici Regolari.

Vita, & storie della Ven. Madre Orsola Benincasa Parte Seconda, & Terza.

Vita del Ven. servo di Dio Fr. Innocenzo di Chiusa dell'Ordine de' Minori Reformati di S. Francesco.

Vita del Ven. servo di Dio P. D. Pietro Giarina già Marchese di S. Ninfa, Cl. Regolare, huomo Apostolico, & meraviglioso fondatore di molte opere pie nella Città di Palermo.

Meravigliosa fondazione, & progressi della Casa, & Chiesa di S. Giuseppe de' Padri Chierici Regolari nella Città di Palermo: & vita di molti huomini illustri, che han fiorito in essa per lo spazio di sessant'anni.

Vita del Ven. Padre Don Carlo di Tomaso Chierico Regolare.

Vita del Padre Don Matteo Santomagio Chierico Regolare.

Vita del Ven. Padre D. Matteo Avitabile Chierico Regolare.

Scriptis etiam alia multa historica, apologetica, ascetica, quæ unà cum aliis humanis luebrationibus, orationibus, epistolis, elegis, epigrammatibus ibidem fasciculis collecta servantur. Tandem addam scripsisse opus, cui titulus:

Ordo Patrum Predicatorum Marianus. in 3.

Quod cum P. Dominico Janæ Soc. Jesu apud approbandum detulisset, casu amissum, nunquam inveniri potuit, etsi diligentissimè perquisitum.

ERAN-

FRANCISCUS MARIA DE MONACO Drep-
paniranus Clericus Regularis natus anno 1593.
Ordini nomen dedit 4. Maii 1606. ac solemniter
nuncupavit vota Panormi 8. Maii 1608. in qua
omnibus facultatibus excultus, philosophicis, ac
Theologicis disciplinis mirum in modum enituit.
Eminentissimum enim ingenium, quo præd-
ditus fuit, studio, ac locupletissima eruditione
illustravit. Hinc rectè ambigitur, an apud Cleri-
cos Regulares unquam fuerit, qui ingenii præstan-
tiam, latini idion-atis puritate, styli facultate,
omnigenâ eruditione, doctrinâq; Franciscum
superaverit. Humaniores literas ita colere visus
est, ac si à gravioribus disciplinis longè alienus
dillaret: has verò ita tradidit, velut ab alia qua-
cumq; facultate abhorreteret. Poësi ita præstan-
tissimus fuit, ut nullus metri genus fuerit, cui
mirabili facilitate Musarum studia non inflexe-
rit; eximia eruditione tum antiquâ, tum re-
centiori, græcâ, latinâq; sacra, ac profanâ locu-
pl. tissimus claruit; nullum enim librum sedulo
non percurrit. Latinâ, græcâ, hæbraicâ lin-
guam egregie calluit. I. Iulio philis Vicentiâ,
Theologiam Pataviâ, & alibi a agno cum planu
docuit, & cuius schola viri doctrinâ excelsissimi
prodire, qui easdem disciplinas aliis cum laude
explanarunt. Ad nonnullos evexere honores vi-
rum ornatissimum sapientie promerita; nam Vi-
sitaris munere apud suos in Sielia, Consulator
Generalis Romæ, Consulator, & Censor apud S.
Officii Siciliæ Iudices latè effulsit. Cùm autem
Ordinis sui Generalis Institutum Clericorum
Regularium in Galliâ inducere cogitaret, ad no-
strum Franciscum hæc Provincia denandata est
anno 1644. quem doctrinâ sanè profundissimâ,
præclarissimis animi dotibus, morumq; comita-
te institutissimum optinè noverat. Hinc nos-
ter Franciscus cùm ad Galliæ Regnum vellicasset,
magna cum nominis sui celebritate Parisiis pe-
dem fixit; nam cùm primò Julius Mazariinus
S. R. E. Cardinalis, tunc Gallicarum rerum Ad-
ministrer supremus (cui Romæ familiaris fuerat)
perhumaniter excepisset, ac veterem consuetudi-
nem instaurasset; inde à suis confessionibus dele-
git. Hinc ab Anna Austriacâ Regina, apud quam
erat rerum summa, benignè complexus est: &
ipsum, ac Mazariini studium in Ordinis institu-
tum Franciscus accendit: & Aulicos omnes in
sui amore facillè traxit. Accessit maxima viri
æstimatione ex eloquentiâ vî, quâ è suggestu con-
tiones habuit primùm in Adventus Domini
festis diebus; inde in cinerali curricula in Regi-
ni Templo, magnâ populorum frequentâ; con-
sultantibus enim ad ipsum etiam viris principi-
bus, Apostolicæ Sedis Nuncio, Veneti Senatus, &
Sabaudia Ducis Oratoribus, ac innumera pe-
nè nobilissima multitudo, ingentem sibi famam
comparavit. Interea iugere fundacionem statuit,
câq; dexteritate negotium pertractavit, ut Ecclē-
siâ D. Annæ sacram, ac Domum pro Clericis
Regularibus excitaverit. Eâ solemnitate institu-
turi fundacionis exordium die 26. Iulii 1648. ut
majori magnificentiâ dedicari nequerit: nam
Monachum, ac ædis primordiâ regiâ manificen-
tiâ Regina fovit: celebratissimè adfuit cum nobilium

comitatu. Apostolicus Nuntius Nicolans & Co-
miribus Balnei, inde S. R. E. Cardinalis, solemni
ritu Templum dedicavit magno cum multitudi-
nis confluentis plausu. Cardinalis Mazariinus
multis benevolentia, liberalitatis, ac singularis
amoris argumentis novam Ecclesiâ, ac domum
firmavit, munivit. Et non multo post ipse Rex
Ludovicus XIV. cum Andegavensi Duce ejus fra-
tre, in S. Cæctani solemniis, magnâ cum benevo-
lentia significatione erga Monachum, invisit:
ac virotem Principum, Marconarum, Regineq;
frequentatione inopsterum honestata sacra ædes.
Hoc totum ob industriam, doctrinam, virtutesq;
Monachi feliciter obtigisse incompertum est. Eâ
in Urbe Philosophiam, ac Theologiam iterum
cum singularis ingenii laude tradidit. Virtutibus
clarus eminit, & disciplinæ regulatis tenacissi-
mus refulsit, quibus ingentem venerationem si-
bi conciliavit. Tandem Archiepiscopus Rhemē-
sis electus, ab editis rebus celebratissimus, Parisiis
vitam absolvit anno 1651. ætatis suæ 58. &
defuncti imaginem è marmore juxta excitata
Clericorum Regularium domum Ludovicus
cum magno viri honore posuit. Laudibus cele-
bratur à P. D. Iosepho Silos in *hist. Cleric. Reg.*
par. 3. lib. 8. p. 293. & seq. lib. 12. p. 2. §. 568. &
in Analeis ep. 37. pag. 86. & ep. 40. pag. 94.
Ab. Piro not. Ecd. Mazari. pag. 555. Aloyho No-
varino opuscul. tom. 1. pag. 37. Leone Allatio in
libro: Apes Vebana, sive de Viris Illust. pag. 108.
Antonino Collutasi in Epist. p. 2. pag. 113. Vine.
Nobili in Thef. Abscon. c. 23. p. 2. 785. Philip. Labbè
Bibl. Biblioth. p. 55. Frane. Maria Magio de vita Fr-
sula Benincasa, & Eremo Thearino p. 165. aliisque.
Ejus ingenii extant

In universam Aristotelis Philosophiam commenta-
ria. Parisiis ex typographia Regia 1653. in fol.
Hora subsecuta, hoc est, honores publici B. Andreæ
Avellino Cl. Reg. decreti. Patavii apud Impressores
Camerale 1654. in 4.

In Afores, & Speculatores, Comodiarii nostri
téporis Paravensis. Patavii typis Laurentii Pasqua-
ti 1651. in 4.

Quatuordecim Patrum Clericorum Regul. Elogia.
Ibid. in 8. & iterum Mediolani apud Impressores
Archiepiscopales 1651. in 8.

De Paupertate Evagelia. Romæ typis Mascardi
1644. in fol. sed hoc opus ob discessionem in Gal-
lian abruptum, adhuc non est absolutum.

De Fidei Vinitate libri tres ad Carolum Britannia-
rum Regem. Lutetia Parisiorum ex typographia
Regia 1648. in fol. opus insignè ob auctoris mor-
tem imperfectum. Authographum servatur m. s.
in fol. in Biblioth. Cler. Regul. Patavini. Italicè
etiam diuitt

La Penni Panegirico nella solennità della dottri-
na di S. Tomaso d' Aquino fatto all' Vnicorsità di Pa-
dova, nella Chiesa di S. Agostino da PP. Predicatori,
Vicentiæ apud Franciscum Grossum 1650. in 4.

Il Sole, Panegirico nella pompa funerale dell' El. e
Rev. Monsig. Cornelio Gorzadoro Vescovo di Cherso,
di Osiera, e Natio di sua Santità nella Germania. Vi-
centiæ apud eundem 1653. in 4. & Patavii apud
Pasquati 1654. in 4. Prælo paraverat in Cant. Cam-
atic. facultas, sive ad litteras Notæ Romani Pontificis

F f Chara-

Characteres. m. 8. in fol. extat in laudata Bibliot. De lufibus Naturæ libros quinque. In infimis divas. Amonitates, in quibus collegat quicquid cederat eruditæ, argutæq; fcriptipnis. Authographum fervatur Panormi in eadẽ Bibliot. m. 8. in fol. De Vfuris in mutuo emptore. & venditore libros VIII. Pauli Confiliarium, five de Virginitate Aulica. m. 8. in fol. fervatur in eadem Bibliot. Evangelicæ paupertatis characteres, five Cæſarii paupertas Evangelica. m. 8. in eadem Biblioth.

FRANCISCUS MARIA PISANUS Mylenſis natus 20. Januarii 1653. cùm Jurisprudentiæ operam ſtrenuè navaret, Iuris utriuſq; laureâ inſignitus eſt. Doctrinâ, & eruditione ornatiffimus, decies in patria Juxæ præfuit. Iuratorum (ita vocant Patricios, Urbis gubernium moderantes) pluries Conſultor; ut etiam bis apud Regii Caſtri Præfectos, & quinquies apud Urbis Governatores in rebus militariſibus per annos duodecim, fuit Conſultor. Unus ex Patriciis Conſultoribus perpetuis in ejuſdem Urbis conſilio conſtitutus enituit. Pluries à Regni Siciliæ Protegibus delegatus ad nonnulla magni pòderis negotia pertractanda; ut etiâ à Regiæ Monarchiæ Judice. Nunc Panormi degit, & in ſupremis Siciliæ ſubſelliis doctiffimum cauſarum Patronum agit. Edidit

Animadverſiones Juris deciſionibus illuſtratas. Libri primũ. Panor. typis Jacobi Epuro 1689. in 4.

Columnæ nubes humanas dirigentes aſſigines in ciam ſalutis contra nonnullas Moraliftarum opiniones. Panormi apud Joſephum Barbera 1697. in 4. Alia molitur.

FRANCISCUS MARIA SPINELLUS Placeniſis, ut reſtantur Joſeph Silos in *biſt. Cler. Reg. par. 3. lib. 12. pag. 569.* & Leo Allatus in libro *Apes Urbana pag. 108.* non Neapolitanus, ut peccatam abſquillo auctoritatis niſimento ſcribit Nicolajus Toppius in *Bibliotheca Neapol. pag. 100.* Natus an. 1594. Clericis Regularibus aggregatus 10. Junii 1609. ſolemnia emiſit vota Panormi 17. Octobris 1610. Ingenio præſtantiffimo inſtructus, tum ſeverioribus diſciplinis, tum politorioribus literis clauſit. Philoſophiam ſummâ cû laude ſodales ſuos docuit. Sed abrupto ſciolaſticarum diſciplinarum curſu, ad eloquentiæ ſtudia omnes vertit ingeniũ vires, ad quæ vitum eximium pertrahebant quædam natura propenſio, ac doctes ad declamandum petoportunæ. Eccleſiaſtem ideoque egit egregiè, ac inter primarios divini verbi præcones locum ſibi comparaffet; niſi Ordinis præfecturæ, & immatura mors ab incepto oratoris munere abſtuliſſet: dum enim Domum Panormitanam D. Joſephi moderabatur Præpoſitus, fato ceſſit die 26. Novembris 1633. æt. 39. magno cum omnium dolore; in eo tñm ea reſurgebāt animi, morumq; præſtancia, ut facili negotio omnium benevolentiæ ſibi conciliabatur. De eo conſule cit. Silos. Edidit Italicè

La Fenice rinnovata, oratione detta in S. Paolo Maggiore di Napoli il dì 8. d' Agoſto 1626. nella ſolennità del B. Gaetano Tiene Fondatore de' C. Reg. Neapoli apud Lazarum Scorigium 1626. in 4.

FRANCISCUS MAUROLYCUS Nobilis Meſſanenſis Mathematicus celeberrimus (perperam dicitur Syracuſanus ab auctore libri: *dies emortualis*, apud Io: Gualterium in *Chr. Chron. tem. 2.*

pag. 1186.) lucis uſuram accepit 16. ſeq. tembris anno 1494. natus ex Antonio, & Penaccia Maurolycio. Antequam naſceretur, matris per quiete. a videbatur, vividiffimum flammam in lucem emittere, quæ uſq; ad aſtra ſe extollebat; eoq; præſagio factum ſuum, ſedulũ aſtroſũ ſcrutatorum futurũ Deus offendiit. A teneris adhuc annis humanioribus literis excultus à Frâſicio Pharaonio Meſſanenſi; iude Rhetoricæ præceptis à Jacobo Nettino eruditus, præſtantiffimi ingenii dotes patefecit; tunc enim grammatice edidit præcepta. Cum autem à quâdam naturæ vi ad Eccleſiaſticum inſtitutum raperetur, clericali militiciæ nomen dedit; & anno 1521. ordinis ſacris initiatus fuit ab Antonio de Liguamine Archiepiſcopo Meſſanenſi, cui in grati amini ſignificacionem. Officium quoddam Dñi Noſtri, & aliud Deiparæ Virginis ab ipſo, hymnis, carminibufq; ingenioſè concinnatum, nuncupavit. Inde ſub doctiffimi genitoris diſciplinâ græcis literis, ac aſtrológicis ſtudiis ingenium addidit, eo animi oblectamento, ut deſunção patre, ne domeſticiſ curis aggregata jam ſtudia torperet, Jacobo ſtrati natu minori, rerum familiarium curam ceſſerit; ipſe verò Mathematicis, ac Aſtronomiciſ diſciplinis die, noctuq; eâ animi contentione intendit, ut breviter in morbum dilapſus ſit; ac frequenſ vertiginis moleſtiâ effeſſus: hinc licet ex medicorum conſilio ſtudia aliquando intermiſſet, numquam ad priſtinum valetudinis ſtatum regreſſus eſt. At licet fracta valetudine ſtudia non neglexit: immò excuſſo vix anno ab agritudine, ſerventiori ingenii vi memoratis diſciplinis toto conatu animum intendit, ac in evolvendis harũ diſciplinarum ſcripturis totus fuit: ideoque præſtantiffimâ doctrinâ mirum in modum locupletatus reſultit. Multos ex antiquis auctoribus expoſuit, nonnullos expurgavit, alios ad ſaniorum methodum ordinavit, omneſq; mathematicas diſciplinis inſtauravit: cùm enim ab Euclidis ſcriptis exordium poſuiſſet, inde Teodoſii, Autholici, Iordani, Archimedis, Apollonii, Sereni, Rogerii, Baconis, Ioannis Perſan, Boetii aliorumque opera vel reſtituit, vel expurgavit, vel illuſtrare curavit. Multa & ipſe doctiffimè ſcripſit, ac ingenii acumine nonnulla adinvenit. Iaculatorium artiſcium exploravit, quod tympanum, duobus manſionibus diſtinctum, complectabatur, & ex uia in aliam manſionem humorem transfundeus, hunc ſine alio exteriori adjuamento, ſed propriæ virtutis vi, per horæ medietatem, contra naturæ ordinem in æterni felicitate. Centrum gravitatis in ſolidis corporibus primis excogitavit. Calculum triangulorum ſphæricorum perfeſcit: interſeſſiones, quas lineæ horariz inter ſe producunt ab ortu ſcrutatus eſt primus, teſte. Chriſtophoro Clavio in *Gnomonicis*, ac commenſurandi circulum terrei globi modum adinvenit, ex Sylvio Bello in *lib. de menſur. prop. 12.* & Clavio in *prologomenis ſphære de inventioribus aſtronomia.* Secuturum tabulas reperit, ex Ioanne Antonio Magino in *praef. ad opus de primo mobilis*, aliaque adinvenit, ut leges in *Sicilia Inventorie Vincentii Auriz*, & in *meis ad ipſam obſervatiõibus*, nempe, *cap. 7. §. 1. pag. 12. 119. cap. 12. §. 3. pag. 53. 176.* & in addit. *cap. 15. pag. 235. cap. 16. §.*

& S. Georgii Baro, & D. Sylvestri Doct. Theolog. Abbas Roccamatoris Maruli fratres, patris benemerentissimi sepulchrum pro tempore angustum PP. doctore aliud augustius dignum virtute, & meritis ejus erigitur. Vixit An. LXXX. Mens. X. D. V. Obiit XI. Kal. Augusti M.D.LXXV.

Te quoque Zingis tulit, Maurolyce, ne sis in uno Clara Syracosio Siculis ora fene.

Et infra.

Te Pietas, Te Religio, te dia Mathesis,
Extinctum, Sophia te quoque flevit Amas.

Parnasi, & diva desertis fontibus,adis
Hic oculis, scissis hic gemere comis.

De Maurolyco emeritis laudibus scripsere Petrus Bembo in epist. fam. lib. 6. Fredericus Comandinus in libro de Cosodiabaz, & Sphaeroidibus Archimedis, & in epist. nuncupat. libri Archimedis de circuli dimensione, Fredericus Urbinas in epist. nuncup. libri de centro gravitatis solidorum, Christophorus Clavius in Gnomenica; in prologomenis Sphaerae, in astrolabii epist. nuncup. & alibi, Joseph Auria in epist. ad lect. libri Euclidis Phasnom. Sylvius Belli in lib. de mensuratione oculorum opera prop. 12. Petrus Calzolarius in bist. mensur. die 4. & alii, quos delegit Franciscus Maurolycus Baro Florent. nostri Abbatis nepos, in vita edita Messanae anno 1613. quibus addo Caetanum tom. 2. Sanctor. Siculorum in animad. pag. 67. Bonifilium in sua Messana lib. 4. pag. 31. & lib. 7. pag. 54. Placidum Reinam par. 1. not. Messanae pag. 103. Petrum Anafanionum de sua fam. pag. 317. Franciscum Flaccum in scetide scet. 3. pag. 37. Possevinum in Appar. sacro tom. 1. pag. 730. Gerardum Joannem Vossium de quatuor artib. popularibus de Philologia, & scientiis Mathematicis cap. 10. num. 11. pag. 41. cap. 41. 5. 7. pag. 331. cap. 44. 5. 16. pag. 255. cap. 49. 5. 12. pag. 300. cap. 53. 5. 13. pag. 317. & cap. 57. 5. 10. pag. 334. Hugo item Scotum de Mathem. discipl. in indice, Josephum Blancanum in Chronol. Mathematic. pag. 61. Placidum Samperium Iconolog. M. V. lib. 1. pag. 34. & lib. 2. pag. 171. Joannem Baptistam Ricciolum in Am. gesto in Chron. astronom. par. 2. pag. 34. & in Chronolog. Refor. tom. 4. ind. 2. pag. 228. Joan. Bapt. Nicolosium in Hercule Stenio pag. 110. Claud. Franciscum Milliet in cursu mathem. tom. 1. tract. proem. de ill. mathem. pag. 14. Laurentium Craissum in elog. par. 2. pag. 5. & seq. Ludov. Morerium in dist. tom. 2. p. 542. Josephum Ambrosium in descript. scilicet epistola Mirianae pag. 68. & 112. Aub. Miram Bibliot. tom. 2. cap. 101. pag. 104. qui Ord. Cisterciensis primum fuisse falso tradit, inde Abbatem dignitatem insignitum. Opera tum aliorum à Maurolyco emendata, vel illustrata; tum ab ipsomet Maurolyco scripta, haec sunt.

Theodosii Sphaericorum libri tres ex traditione Maurolyci. Menelai Sphaericorum libri tres ex traditione ejusdem. Maurolyci Sphaericorum libri duo. Aristoteli de Sphaera, quae movetur liber. Theodosii de Habitationibus. Euclidis Phenomena brevissimè demonstrata. Demonstratio, & Praxis trium tabellarum, scilicet, sinus recti, secundæ, & versæ ad sphaerulae triangula pertinentium. Compendium Mathe-

matica mirâ brevitate ex clarissimis Authoribus. De Sphaera sermo. Messanae apud Petrum Spiram 1558. in fol. P. Mercatorius Ord. Minorum, teste Milliet cit. pag. 23. edidit anno 1644. Diverse Geometris, mixtaeque Mathematicae synopsis, & inter alia, Titulus propositionum Theodosii, Menelai, & Maurolyci. Cosinographia de forma, situ, numeroque Calorum, & Elementorum, alisque ad Astronomiam rudimentis spectantibus. Venetiis apud haeredes Antonij Junca 1543. in 4. Parisiis apud Guilelmum Cavellat 1558. in 8. Venetiis 1575. in 4. & Basilae apud Joannem Oporinum, ex Gesnero in Bibliot. pag. 241. Theoria nova Planetarum (quod opus modo adnotatum puto) prodit cum Georgio Parbachio Coloniz 1681. in 8. ex Indice Bibliot. Card. Lusii pag. 383.

De Sphaera. Computus Ecclesiasticus. Tractatus Instrumentorum Astronomicorum. De lineis horariis Euclidis propositiones Elementorum lib. 13. Solidorum tertii, Regularium corporum primi. Musaeae traditiones. De lineis horariis libri tres. Venetiis apud Franciscum Franciscum 1575. in 4. & 1580. ex Gesnero cit. Computus Ecclesiasticus prodit etiam Coloniz Agrippinæ 1575. in 8. ex Milliet citato pag. 90.

Arithmeticon libri duo. Venetiis apud Franciscum Franciscum 1575. & 1580. in 4.

Photus de Lumine, & Umbra ad prospectivam radiorum incidentium facientes. Venetiis 1575. in 4. & Messanae apud Petrum Bream 1613. in 4. Problematica Mechanica cum appendice, & ad Magnetem, & ad Pixidem nauticam pertinentia. Messanae apud eundem 1613. in 4.

Emendatio, & Restitutio Conicorum Apollonii Pergae. Ibidem apud haeredes Petri Brez 1654. in fol.

Admirandi Archimedis Syracusani monumenta omnia, quae extant ex traditione Francisci Maurolyci, Panormi apud Cyllenium Hesperium 1685. in 4. fol.

Euclidis Phenomena post Zamberti, & Maurolyci editionem, nunc tandem de Vaticana Bibliotheca deprompta, scholiis antiquis, & figuris optimis illustrata, & de Graeca lingua in Latinam conversa à Josepho Auria Neapolitano. His addit Joann. Maurolyci breves annotationes. Romae apud Joannem Mattiellum 1591. in 4.

Martyrologium, multo quam antea purgatum, & locupletatum, in quo addit sunt Civitatum, ac locorum nomina, in quibus Sancti Martyres passi sunt, atque eorum corpora in praesentiarum requiescent. Venetiis apud Junctas 1564. & 1568. in 4. & tertio apud eundem 1570. in 16.

Sicanicarum Rerum Compendium. Messanae apud Petrum Spica 1563. in 4. Nonnullae ad hanc historiam five additiones, five paginae, quae exciderunt, edidit Stephanus Balutius in libro: Miscellaneorum Tomus Secundus, hoc est collectio veterum monumentorum, quae hactenus latuerunt in variis Codicibus, & Bibliothecis. Parisiis excudebat Franciscus Muguet 1679. in 8.

Grammaticorum Rudimentorum libelli sex. Messanae apud Petrum Spiram 1538. in 4.

Vita

*Vita S. Canonis Monachi, quam versit à Graco. ex-
tat apud Octavium Caetanum tom. 2. Sanctor. Si-
culor. à pag. 100. de quo etiam in animad. pag. 67.
& apud Bollandum in Actis Sanctor. Martii 28.
Martii tom. 3. à pag. 734.*

*Vita B. Eufrochia Abbatisse Canonii Montis Vir-
ginum. apud eundem Caetanum tom. 2. Sanctor.
Siculor. à pag. 358.*

Italice

Rime. Messanæ apud Petrum Spiram 1552. in 8.

Mulra alia elaboravit, nempe

Sereni Cylindrica lib. II.

Jordanii Arithmetica, & Data.

Theonis Data Geometrica.

*Rogerii Boechonii, & Joannis Pessan Prospettiva
brevis, cum annotationibus errorum.*

Ptolomæi specula, & de speculo istorio libellus.

*Prologi, sive sermones quidam de divisione artium. de
quantitate. de proportionibus. de mathematica austerio-
bus. de sphaera. de cosmographia. de conicis. de solidis
regularibus. de operibus Archimedis. de quadratura
circuli. de instrumentis. de calculo. de prospettiva. de
musica. de divinatione.*

Arithmetica data libellus quatuor demonstrata.

*Positivum, & rei demonstrationes ad quatuor
præcepta, vel capita redacta.*

*Sphaera mobilis in octo capita pro circuli primi
motu.*

*Conicorum elementorum quintus, & sextus post qua-
tuor Apollonii libros locandi.*

De compaginatione solidorum regularium.

*Qua figura tam plana, quam solida locum imple-
ant. Vbi Auctores Geometriam ignorasse indicatur.*

*De momentis aequalibus libri quatuor, in quorum
postremo de centri solidorum ab Archimede omis-
sit agitur, & de centro solidi parabolici.*

*De Quadrati Geometrici quadrantis, & Astrola-
bilis speculatione, fabrica, usque.*

Diaphana in tres libros divisa.

*Questionum Arithmetico-geometricorum libri tres, Geometri-
carum libelli duo, Astronomicorum problematum a
tres.*

*Annotationes omnimoda in diversos mathematica
locos.*

*Canones tabularum Alphonsi Blanchini eclipsum,
directiounum primi mobilis.*

*Elementorum Euclidis Epitome cum novis, & ar-
tificiofissimis in quintum Arithmetica, in decimum,
& in solidorum libros demonstrationibus.*

*Conicorum Apollonii breviarium libri tribus fa-
cilis, & directè demonstratum.*

Tabula sinus recti.

*Compendium magna constructionis Ptolomæi om-
nium observationum astronomicarum seriem paucis
comprehendens ex Breviario Joannis Regiomontani.*

*Annotationes in sphaeram Joannis Sacroboschi, &
in theoricis planetarum.*

*Quadrati, Quadrantis, Astrolabilis, Instrumenti ar-
millaris, & sphaera solida demonstratio fabrica, &
usus.*

Hymnorum Ecclesiasticorum liber unus.

Carminum, & Epigrammatum libelli duo.

*Poemata Phocylidis, & Pythagora moralia latino
metro.*

*Genealogia Deorum Joannis Boccacii adque, cum
multis illustratum Virorum, & Principum carpsim.
collectis prosopis, ad possum, & historiam necessariis.
Rithmi vulgaris, seu vernaculo sermone in laudem
S. Crucis.*

*Chronologia ab Adamo Protoplasta, Christi, Princi-
pum, Præfatum, & notabilium rerum brevissima. Iti-
nerarium Syriacum cum historiis ad loca sacra perti-
nentibus.*

(Ad Petrum Bembum de Aetna incendio.

(Platina de Vitis Pomificum.

(Sex librorum de Vitis Patrum.

(Decem lib. Læzii de Vitis Philosophorum.

Breviarium (Petri Criniti de Vitis Poetarum.

(Olla librorum Polydori de inventoribus rerum.

(Conciliorum Synodaliurn.

(Sex librorum Diodori Siculi.

(Grammaticarum institutionum.

Compendium Judicialium.

De Pistibus Siculis brevis tractatus.

Palephati de non credendis historiis epitome.

Fulgentii Mytologiarum epitome.

*Ciceronis de natura Deorum, & de divinatione
epitome.*

Scholæ in Asinum Lucii Apulei.

Epitome de Grammaticis Suetonii.

Tractatus de Placitis Philosophorum.

Epistole.

*Vita plurimorum Sanctorum, videlicet S. Pancratii
Tawomenisæorum Episcopi, Alphii, Philadelphi,
& Cirini: Agathonis Liparitani: S. Angeli Carmeli-
ta: S. Alberti Carmelita: S. Calogeri: B. Guillemi:
S. Philippi Argyræ: S. Conradii Placentini: S. Lau-
rentii, qui floruit in villa Fraxano: S. Peveri Sicula:
S. Nicandri Eremitæ, & Sociorum.*

*FRANCISCUS MAUROLYCUS Messanensis
Patricius prædicti nepos, Forestæ, & Sancti Geor-
gii Baro, vir poëti, & politionibus literis, instru-
ctus. Floruit anno 1613. Hunc Antonius Teisse-
rius in catalogo Auditorum in ipso libri sui exor-
dio pag. 1. nendosè vocat Aroa della Foresta: & ex
eo Vincentius Coronellus in sua Bibliotheca tom.
1. n. 275. pag. 66. Edidit italicè*

*Vita dell' Abbate del Parto D. Francesco Manro-
lico. Messanæ apud Petrum Bream 1613. in 4.*

*FRANCISCUS MAZARENSIS Capuccinus
ex nobili familia Bianco exortus, primum Ordini
Minorum Coaventualium S. Francisci nomen
dedit, in quo Doctissimus Philosophus, ac Theo-
logus claruit, ac magna cum ingenii præstantissi-
mi laude Theologiam docuit Panormi, & Bona-
noæ, ubi studiorum Lyceæ moderatus est. Exi-
mius etiam Concionator, ac in canonicis iuribus
apprimè versatus amplissimam promeruit esti-
mationem. Iude severioris vite desiderio æstuans,
ad Capuccinos transiit anno 1562. inter quos
ita profecit, ut regularem observantiam, ac vite
innocentiam, quæ in primo Ordinis instituto
floruit, omnium virtutum splendore mirificè
exornaverit. Ad obedienciæ nunt per annos
tredecim Theologiam, ac sacras literas doctissi-
mè explanavit: prauisque fuit, qui in Capuci-
norum Ordinem Theologica studia iuxta Erudi-
tio-*

dicione, ac doctrinâ, sed præstantius vitæ sanctissimæ exemplo, innumeros in Panormitana Provincia erudit. Mellanensis Provinciæ præfuit, & dum Cœnobium Deepanitanum moderabatur, anno ætatis suæ 51. sanctæ vitæ absolvit 28. Augusti 1588. Patrata post obitum miracula sanctimonii suæ opinionem confirmarunt. De eo consule Hippolytum ab Hippolyto in *emblemat. Zachariam Boverium annal. Capuccinorum tom. 1. an. 1588. n. 25. pag. 558. Abb. Pieram. not. Eccl. Mazur. pag. 537. P. Fortunatum Hueberum in Menologio Ord. S. Franc. 30. Januar. pag. 482. & P. Dionysium Genuensem in Bibliotheca Cappucin. pag. 119. qui multa scripsisse testatur, temporis injuriâ deperdita, ac solummodo servari m. 55.*

Prælectiones in libros Aristotelis Tom. III. in 4. Prælectiones Theologice secundum doctrinam Sæpti Tom. IV.

FRANCISCUS MAZARENSIS alius à prædicto, etiam Capuccinus, vir morum integritate, ac virtutum exemplo præclarus, qui tyroibus informandis additus regulari observantiam propagavit, Panormitanam Provinciam exiit, & in Mellanensi Provinciâ Generalem Visitatorem egit. Obiit Panormi anno 1679, Prodiiit ejus opus posthumum italicè scriptum, nempe

Directorio Spirituale, o Instruzione de Novizi, e Giovani Capuccini, Panormi apud Dominicum. Aulicium 1679. in 12.

FRANCISCUS MELLAURUS Agyrensis Sacerdos Sacræ Theologiæ Doctor, historicus, ac poëta disertissimus, Poeticæ delicias sequutus, latino carmine multa cum sui laude scripta. Obiit in patria 26. Augusti 1624. Hujus meminit Abb. Pirri not. Eccl. Catanen. pag. 110. Edidit

S. Philippi Cæcolymonæ exterminatoris, Argyraque assertoris inclyti vicam carminibus descriptam. Mellanæ ex officio Petri Brea, & Laurentii Vallo 1605. in 4. Italicè

Vita Morie, e Miracoli del Gl. Confessore S. Filippo d'Argirone. Mellanæ apud Petrum Brea 1605. in 4.

FRANCISCUS MILANENSIS Carenensis Vincentii Milanensis, ac Agathæ Campisiano Filius, Juris utriusq. Doctor: magna cum doctrinæ fama clarus, quam indefesso studio et labore sibi comparavit. Fuit Præcocii Panormitani Iudex an. 1581. & pluries in Magnæ Regiæ Curia Senatus præfuit etiam Juxta, Regiisq. Consiliarius ac tandem Regii Patrimonii Fisci Patronus. Obiit Panormi 27. Augusti 1595. & in Ecclesia S. Mariæ Angelorum Fratrum Obsecrantium. S. Francisci sepelitur. Hujus cum laude meminere Petrus not. Eccl. Catan. pag. 94. Joannes Bapt. de Grossis in decas. Catanen. tom. 2. cord. 9. pag. 147. Gasparius Mastrilli in addit. ad Petram de Gregorio de dote de parag. quest. 3. v. allodialibus. Edidit

Andreas Decisiones Regiæ Curia Regni Siciliae, in quibus varii casus diversis temporibus discussi, atque decisi in dicto Regio Tribunali continentur, duabus partibus distincta. Venetiis apud Robertum Mollerum 1596. in fol. & iterum apud eundem.

1603. in fol. & Francofurti apud Franciscum Schenwett 1600. in fol.

FRANCISCUS MIROLDUS Panormitanus Jurisconsultus doctissimus, & egregius causarum Patronus. Claruit anno 1650. Edidit

Allegationes, una cum Benedicto Fernandez, & Blasio Draco apud Pauli Franciscum Parramutum in conspectu Jureconsul. par. 3. tom. 1. d. p. 392.

FRANCISCUS MONACHUS Catanensis Sacerdos, doctrinâ, morumque integritate conspicuus vixit. Amaniore literas amplexus non sine laude apud suos claruit circa annum 1669. quo edidit

Cataglyphus, & Etneæ, sive Inundatio ignis Etneæ montis anni 1669. Venetiis ex typographia Joannis Jacobi Hertz 1669. in 4.

FRANCISCUS MONSLEO Calatajeronenfis, scripsit libellum inscriptum.

Artificium memorie. Neapoli apud Joannem de Boy 1667. in 8.

FRANCISCUS MORABITUS Catanensis Sacerdos natus ex D. Horatio Morabito Patricio Catanensi, omnem ingenii vim amentioribus literis addidit, à poeticis studiis, eruditioe, ac florentissimo scribendi genere eductus. Inter Claros Academiæ Catanensis adscriptus, non sine plausu sapientis auditus. Obiit Catanz circa annum 1690. Edidit Italicè.

Catania liberata Poema, Catanz apud Bonaventuram in Rocca 1669. in 8.

L'Albira Tragedia Politico-Morale. Catanz apud Bisagnium 1634. in 4.

Scriptit etiam, sed m. 55. reliquit hæc alia:

Canzoni Siciliane Tomi II. Prima, e Seconda Centuria di Sonetti, Canzoni, Odi, e Madrigali.

L'Erindina Comedia.

Teatro delle Glorie Catanesi, dove in stile lacumico si discorre de' fatti gloriosi degli Antichi Eroi della Città di Catania.

L'Arcovella Romanza.

Giardino di fiori concemente varie descriptioni.

Tesoro di sentenze politiche, e morali.

Lettere di complimenti.

Il Roggiero Trionfante Poema Eroico. Hujus fragmentum edidit Rogerius Viginimillius in libro: Confutazione della Genealogia de' Conti di Geraci addotta dal Pirri pag. 12. & alibi. Authographum servatur apud Marchionem Hieracis

Lo Statista Regnante, el Politico privato, o vero la verità consigliere a Prencipi Regnanti, ed a Suditi Politici.

Lo Rossindora, o vero la Fedeltà infedele dramma per musica.

L'Armondo dramma morale.

L'Anima affettata dal senso dramma per musica. Panegirici di S. Agata.

Flores Moralis Theologiæ.

Hæc omnia sub ruderibus ob terræmotum anni 1693. perierunt.

FRANCISCUS MUGNOS in oppido Licodiz, Diocesis Syracusanæ, natus, unus ex præcipuis illius loci accolis fuit vir morum gravitate conspicuus.

ficimus. Liceris græcis, & æmœnioribus, & præsertim Poeti Læticæ, ac vernaculâ apprime instructus enituit: à literatorum cœtu meritis magno honore prosequitur. Inter Academicos Reacencos Panormi, & Officinæ Metallæ fuit adscriptus. Obiit in patrio oppido anno 1661. Ejus laudes habes apud Iosephum Galeanum in *Musis Siculis par. 2. tom. 1. pag. 147.* Edidit

Poesie, in libro: *Le Poesie volgari degli Accademici della Fucina. Parte seconda.* Melianæ 1658. in 12.

Canzoni Siciliane. In *Musis Siculis par. 2. tom. 1.* Panormi apud Declam Cyryllum 1647. in 12. & iterum apud Iosephum Bisagnium 1661. in 12.

Gli Epituli Canzone Pindarica per la Pace d'Italia. Panormi apud Petrum Coppola 1657. in 8. Hæc fuit una ex 67. Cantionibus Pindaricis, quas pælo paraverat. Et in hoc poësis genere inter præcipuos poetas locum obtinuerat tam editum, carmen censorum habuit Vincentium Môtanam Syracusanum, qui edito libello inscripto: *Giudizio Poetico*, sub nomine anagrammatico Antonii Zancume, in nostrum Franciscum censoria virgula levire ausus est. Sed Angelus Maria Bontate Panormitanus Franciscum egregie propugnavit; nam librum edidit, cui titulus: *Il Cigno provocato di Messier Priamo Forbotta*, quo Montani censuram summâ eruditione late revocavit.

FRANCISCVS NEAPOLIS Mylenfis Ordinis Minimorum S. Francisci Paulensis, ut testatur Antonius de Amico in *differt. epist. p. 26.* scripsit

De Antiquitate Civesatis Mylarum. quod opus etiam citat Philippus Amicus in *Reflex. hist. Mylar. pag. 9. 15. & alibi.*

FRANCISCVS NIGER Placensis Philosophus, Doctissimus, ac medicâ facultate, quam egregie callebat, clarus; sed longè celebrior à mortua genere: nam anno 1536. vel 1537. ut aliis placet, cum Ætæna mons igneos torrentes evomeret, ipse ut naturæ secreta scrutaretur, & propriis ignis miracula expendere, à Civitate Leontina, quam incolebat, ad Ætænam digressus est, usq; ad montis crateres ascendens, et quibus ioendia effluentes dum nimis curiosè, sed incautè, ignem philosophando examinare curabat, unus ex ingentibus lapidibus, quos mons in Cælum emictebat, in caput suum dilapsus, Franciscum miserè consumpsit. De eo Fazellus de *rebus Siculis dec. 1. lib. 2. cap. 4. pag. 61.* Antonius Pilotheus in *topographia Ætæna pag. 18.* qui ait primum fumo suffocatum, inde flammis combustum obivisse; Petrus Cacreia in *bist. Ætæna lib. 2. cap. 19. pag. 123.* in *bist. Cataniae vol. 1. lib. 2. cap. 2. pag. 160.* & in *Epigram. lib. 2. pag. 74.* Jo: Paulus Chiarandanus in *bist. Platia lib. 4. cap. 3. pag. 161.* & 163. Marcus Alegambe in *bist. Platia* apud ipsum Chiarand. *Janu lib. 2. cap. 10. p. 140.* qui eundem Astrologum præstantissimum vocat. Scripsit Italicè, sed non edidit

Historia della Città di Piazza, quam citat Scipius Chiarandanus, ac nò pauca transcribit fragmenta præsertim lib. primo *cap. 2. pag. 12. lib. 2. cap. 10. pag. 140. l. 1. cap. 4. pag. 18. lib. 2. cap. 1.*

pag. 79. cap. 7. pag. 121. cap. 8. pag. 123. lib. 3. cap. 3. pag. 158. cap. 4. pag. 162. cap. 5. pag. 172. cap. 6. pag. 175. & 181.

FRANCISCVS NIGER Panormitanus, patre Calatajeonense natus, vir mathematicis facultatibus instructissimus. Geometriam præsertim, ac astronomiam mirandè calluit, quibus & mechanicas artes sociavit. In rebus præ graphicè sculpte dis excelluit. Sicilianum omnem unâ cum Carolo Maria Viginimillio mathematico celeberrimo Poregisi jussu perlustravit, ac descripsit. Magnâ æstimatione à literatis prosequutus claruit Panormi, ubi obiit primo Novëbris anno 1653. Ejus imago ad vivum ære sculpti Petrus Aquila Panormitanus, ac typis edidit, hæc adjectâ inscriptione,

Francisco Nigro Geometrica disciplina, Mechanicarum artium, sculpturaq; Proficisci, Petrus Aquila hanc ejus effigiem à se delinatam, & incisam D.D.D. An. 1653.

Multa delineavit, & eleganter inculpavit; ac aliqua habentur in descriptione solemnitatis D. Rosalix, quam Panormus celebravit anno 1654. ac typis tradidit Honuphrius Paruta. Panormi apud Petrum Coppola 1651. in 4. Edidit etiam

Sicilia delineationem, ad descriptionem.

FRANCISCVS OLIVERIVS Montycensis Societatis Iesu, in Brasiliensi Provincia diu Apostolicus Missionarius, animarum lucris additus, magno Religionis incremento defudavit. Theologiam in Collegio Bayheni docuit, ibiq; studiis persequi, ut habemus ex Hieronymo Ragula in *Elogiis Siculorum pag. 91.* qui tum hic, tum in *Sicilia Bibliotheca vet. pag. 73.* scriptis testatur *Historiam Brasiliensem, quæ servatur m. s. in Bibliotheca Collegii Montycensis Soc. Iesu.*

FRANCISCVS PACTENSIS Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci; ex Roccho Pironot. *Ecl. Pactensis pag. 421.* & Philippo Cagliola in *manif. Provin. Sicil. Ord. Min. Conv. ex flor. 3. manif. 1. pag. 82.* Edidit librum

De Situ Orbis, & descriptionem ejusdem. Antuerpiæ. Lucas Wadignus de *scrip. Minorum pag. 139.* dubitat an allus sit à Francisco Vita Polyntio etiam Pactensi ejusdem Instituti; sed ego ab hoc distinctum puto; ideoque de hoc secundo infra suo loco.

FRANCISCVS PALMA Nobilis Erycinus, natus 22. Januarii an. 1618. ex Andrea Palma, & Antonia Curatulo, gravioribus disciplinis animum eruditur Panormi, quibus ob ingenii sublimitatem egregie refulsit, & eximiam æstimationem, laudemq; assequutus est. Poësi etiam, & æmœnioribus literis mirificè claruit. Defunctâ uxore, quam ex nobili familia Aurca duxerat, Clericali militie nomen dedit, ac Sacerdotio insignitus, vitam traduxit morum integritate celebratam. Obiit tandem Drepani 29. Junii 1690. edidit Italicè

Trionfo di Castità Tragedia Sacra per l'ingresso alla Religione Carmelitana di S. Alberto Ericino. Panormi apud Domitium Anselmum 1683. in 4. Vernaculâ linguâ, & suppressio nomine

La

La Storia di S. Nicolò di Bari trasportata in Canzoni Siciliane. Panormi 1684. & iccrum apud Iosephum la Barbera 1693. in 8. & Drepani 1687. Servatur apud Autoianum Paluā ejus nepotem, volumen m. 5. in 4. in quo habentur.

Poesie, e Prose in più lingue.

FRANCISCUS PANARELLUS Messanensis, ut ex infra notandis ejus operibus satis compertum est; nam in iisdem *F. Franciscus à Messana*, vel Hispano idiomate, *F. Francisco de Medina* vocatur: hinc lapsus Nicolai Antonii in *Bibliotheca Hispana* tom. 1. pag. 342. animadvertimus; nam cum aliqua oscula nostrum Franciscum Hispana lingua exarsisse cognovisset, Hispanum putavit, & inter suos loco citato recensuit. Vtriusque juris laurea insignitus; inde severioribus Theologicis studiis ingenium admovit, ac ad vitæ spiritualis leges explendas animi vires decavit: ideoque Martiri Divi Hieronymi infinitum amplexus est, ibique ad animarum profectum sedulam adhibuit curam; & in expendendis Divinis literis totus fuit. Quia uti li. minus mores, ac virtutes egregias, quibus exornatus refulsit, summam estimationem in sui venerationem concitavit; ideoque Philippus II. Hispaniarum Regis, ejusque Regina uxoris à Confessionibus fuit. Ar cum sæpius ad primarias Ecclesiæ dignitates extollere curarent, omnia constantissime recusavit. Non raro sum in proprio Cenocio commorante conveniebat Rex; ut in superna ejus ægritudine effecit, ejus preces in sui beneficii cuius efflagitavit. Claruit anno 1590. Hæc ex Andrea Panarello in epistola nuncupatoria opusculi inscriptis *Disposizione per lucinare l'anima al Cielo*. Ipsius meminit Ant. Pollevinus in *appar. sacro* to. 1. pag. 502. Edidit

Explicationem difficillimam locorum in D. Hieronymi operibus occurrentium. Lellumam in Zachariam, cum paraphrasi in omnes duodecim Prophetas Antuerpiæ apud Martinum Nutium 1597. in 4. Hieronymi Difficillima prodire etiam cum operibus D. Hieronymi Parisiis 1633. ex Philippo Labbé de strip. Eccl. tom. 1. pag. 447. Hispana etiam lingua.

Explicación de las ceremonias de la Misa segun el nuevo rezado.

Directorio del Alma Cristiana Ecclesiastica, y Religiosa.

Discurso de como an de andar juntos la singularidad, y la comunidad, sobre quello de S. Jñan: Unus de duodecim non erat cum eis. Complutis simul apud Joannem Iniguez 1593. in 8.

FRANCISCUS PANCALDVS Messanensis Iuris utriusque Doctor celebris, ejus extant

Ad Bullam Apostolicam Nicolai P. & Reg. Prag. Alphonsi de Censibus Additiones. apud Petrum de Gregorio de Censibus. Panormi typis Jo. Ant. de Francis 1609. in 4. & iterum Panormi apud Franciscum Clotium 1622. in fol.

Hunc Franciscum Pancaldum alium puto à M. Francisco Pancalio Catanensi, ejus extant pauca carmina etrusca in libro Carminum, ac Profarum Antonii Minturni, edito Venetiis 1559. quo

Minturnum laudat in calce indicis, visq; alii carminibus respondit Minturnus pag. 74.

FRANCISCUS PARVTA Panormitanus celeberrimi Philippi Parutæ (de quo suo loco) filius. Jurisconsultus doctissima clarus fuit, ac merito Auditorem egit legis militum Sicularum, quæ Duce D. Petro Valdivia Rocce Marchione, Panormo Mediolanum missa est anno 1630. pro bello contra Gallos tunc in Italia inferendo. A secretis etiam fuit Senatus Panormitani; ac variâ eruditione ornatus, poesi, amantioribusque literis eximie instructus floruit. In historicis sua verum, tum recensio monumentis veratissimus claruit circa annum 1630. Hujus meminit Vincentius Auria in *hist. Chronolog. Prærog. Sicil.* pag. 94. & 95. Edidit Italice

Arco dell' Eccellenza del Sig. Duce d'Alburquerque l'icrete Capitán General per Sua Maestà venendo in Palermo l'anno 1627. descritto. Panormi apud Hieronymum Roselli 1627. in 4. quem aliqui Philippo Parutæ patri adscribunt.

Memoriale della Deputazione del Regno di Sicilia, e della Città di Palermo intorno alla divisione di quel Regno, che tenta la Città di Messina tradotta dalla Spagnola nella Italiana favella. Panormi apud Alphonsum de Nola 1630. in 4.

Panormi *Annales* moliebatur, sed morte avveniente opus abruptit.

FRANCISCUS PASSALACQVA Salemitanus Ordinis Strictioris Observantiz S. Francisci. Natus 17. Januarii 1638. literis additus clericali militie nomen dedit, ac Sacerdotali charactere initiatus fuit. Sed spiritus fervore concepto laudatum Ordinem S. Francisci amplexus est. In hac regulari palestra gravioribus disciplinis abbat instructus, severioris disciplinæ tenacissimus fuit, & ad absolutissimum perfectionis gradum præparavit: ideoque & inculpatis moribus, & virtutum splendore refulsit. Ad nonnulla Religionis munia merito vocatus, tyrionibus regendis admotus est, & Cenobio Panormitano S. Mariæ de Jesu præfuit, Custodis munere. In Provincia Sicula Vallis Mazarinæ Definitorum egit: ac virtutibus egregiis conciliatâ sibi omnium benevolentia, à D. Petro Colon Duce Veraguz Siciliæ Prorege magnâ æstimatione prosequutus est; qui à suis cõfessionibus voluit. Sed cū pro animarum salute mirum in modum assuaret, ut in Barbarorum terras divini verbi prædicationem disseminaret, facultatem enixè petiit, ac obtinuit: ideoque Commissarius Apostolicus, ac Præfatus Missiōnis Egypti, & Æthiopiz electus, ad eandem regionem transiit, ubi ad animarum lucra, ad Religionem Catholicam amplificandam, magno animi ardore intentus, hodie sexagenario major impigre desudat. Edidit

Alba Concilii Calcedonensis in Arabicum idioma translata ad erudiendos Orientales, & maxime Ægyptios ad Catholicam Fidem instruendos. Romæ typis Sac. Congregationis de Propaganda Fide 1694 in fol.

FRANCISCUS PERDICCHIZZI Mylenis Ordinis Capuccinorum, conspicuâ familiâ ortus

anno

anno 1641. ordinis institutum amplexus est anno 1660. Rexit cœnobio oppidi S. Lucie, ac Mylarum. Adhuc superstes sexagenario major vivit in patria, motum integritate, & virtutibus clarus. Edidit Italicè

Il Milazzo Sacro. Messanz apud Vincentium de Amico 1696. Sed hoc opus vel invidiæ vi, vel alia ex causa non est adhuc publici juris: ipsumque citat Philippus Amicus in *refl. hist. Mylar.* pag. 14. 15. 16. & alibi.

FRANCISCUS PETRONIUS dictus à S. Anna Agrigentinus Ordinis Strictioris Observantiæ S. Francisci. Lucem aspexit anno 1643. ac Ordinem ingressus, tum Philosophiam, tum Socraticam Theologiam sodales suos docuit. Ad tyrones formandos aliquandiu adhibitus est. Definitorem in Provincia Vallis Mazariz egit; ac SS. Inquisitionis Siciliæ fuit librorum censor. Eruditione claruit, & in Sædorum Patrum voluminibus versatissimus, laudem promeruit non vulgarem. Obiit in patrio Cœnobio S. Viti 24. Octobris 1697. Typis dedit librum Inscriptum

Arbor Decora, & Fulgida Genologia Sanctorum Ioschim, & Anna, Davidica stirpis gemino virente, stipite Nathan, & Salomonis exornata, quinque effrens Parentum Christi ramos, totidem statibus Incarnationem precedentibus respondentes. Tomus Primus, & Secundus. Drepani typis Iosephi la Barbera 1686. in fol.

FRANCISCUS PHARAONIVS Messanenfis Sacerdos, vir etsi humili loco natus, humanioribus literis apprime excultus claruit. Ita propriâ virtute profecit, lingue latine auctores pertinaci labore evolvens, ut inter peritissimos sit merito cooperatus. Ephebos Messanenſes primis latine lingue elementis diu erudit; & non modò ingenia expolire curavit, verùm etiam ad virtutis, ac animi religionem discipulos suos excitavit. Musas etiam coluit, ac non injucunda cecinit. Literas quoque græcas hanſit, seu verius attigit, quas à Constantino Lascari, Messanz docente, accepit. A dignitatibus penitus abhorruit, christianæ pietati insigniter additus. Floruit circa annum 1513. quod conjectare licet ex tractatu suo de epistolis in lib. 3. *suarum Institutionum*, ubi hunc annum cuidam epistolæ appoſuit: annum verò ætatis suæ attigit nonagesimum. Ipſius vitam scriptis tradidit Marcus Plancareus Basilus ejus concivis, & discipulus, quam ejusdem institutionibus præfixit. Hujus meminere Placidus Reina par. 2. *hist. Messanz* pag. 47. Paulus Bettus in *Gloria Messanenſium* pag. 155. Placidus Samperius lib. 1. *canolog. M. V.* pag. 37. qui etiam mathematicum Multrem prædicat, Ioseph Bonfillus in *sua Messana* lib. 7. pag. 54. & Petrus Angelus Spera de nobilitate profess. *Grammatica* lib. 4. pag. 232. Edidit

Institutiones Grammaticæ, & libellum metricæ artis. Messanz pluries, Venetiis apud Floravantes 1581. in 8. Panormi apud Hieronymum de Roscellis 1639. in 8. & alibi sæpè reculas easque celebres, in Siculis scholis passim docent.

FRANCISCUS PISANVS Panormitanus ado-

lescens Terti Ordinis S. Francisci Religionem amplexus, in ea gravioribus disciplinis eruditus, Magistri lauream obtinuit, ac Ecclesiastem egie non sine eloquentiæ laude. Sed ex Ordine, nescio qua de causa, egressus, Archipresbyter, & Canonicus oppidi Ciminæ, Diœcesis Panormitanæ, eligitur à Cardinale Ioannettino Doria Archiepiscopo Panormitano 10. Septembris 1630. Sed anno 1651. cum hanc animarum curam renunciasſet, iterum ad Religionem regressus est: sed secundo etiam relicto regulari instituto ad Archipresbyteratum, non sine litium jurgis iterum rediit anno 1654. Hanc autem Ciminensem Ecclesiastem doctrinâ, ac animarum zelo munitus laudabiliter gubernavit. Proconotarii Apostolici titulo fuit etiam insignitus, ac SS. Inquisitionis Siciliæ Commissarius egit. Obiit tandem in eodem Ciminæ oppido 13. Januarii 1663. & in majori Ecclesiastepelitur. Edidit

Considerationes de excellentia, & Religiosa sobole eximii Doctoris Maximi Augustini, ex elogiis & prolusionibus SS. Patrum, & Doctorum in epitomen decerpentes. Panormi extypographia Petri de Isola 1650. in 4.

Scriptit etiam, sed non edidit opus

De Administratione Sacramentorum.

FRANCISCUS PLATAMONIUS nobilis Panormitanus, generis claritatem severioribus disciplinis, eruditione, eloquentiâ, politicis litteris, & insigni memoriæ vi exornavit. Hinc magno cum plausu elegantissimi ingenii doxes in Panormitana Reaccensorum Academia detexit. Musas tum Etruscas, tum Siculas coluit eximia cum sui laude. Literatis gratissimus, obiit Panormi 8. Julii 1654. ætatis suæ anno circiter 80. & in Ecclesiast S. Petri in Vincula Fratrum curantium Infirmis sepultus est: eique Reaccensorum Academia iusta persolvit 9. Julii eodem anno, & in ejus laudem funebrem dixit orationem Vincentius Auria, cujus autographum extat apud me. Huc laudibus extollit Petrus Carrera in epigram. lib. 2. pag. 61. & Ioseph Galeanus in *Musis Siculis* par. 2. tom. 1. pag. 251. & par. 4. pag. 105. Veraculâ linguâ scripsit

Canzoni Siciliene In Musis Siculis par. 2. tom. 1. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & iterum apud Iosephum Bisagnium 1662. in 12.

Canzoni Siciliene Burlesche. In eisdem Musis par. 3. Ibidem apud Bisagnium 1651. in 12.

Canzoni Siciliene Sacre. In eisdem Musis. par. 4. Ibidem apud eundem 1653. in 12.

Multa etiam Italicis numeris alligata scriptis, sed inedita reliquit.

FRANCISCUS DE PODIO Siculus Jurisconsultus, sed incerte patriz, cujus extant

Additiones super Ritu Regni Siciliæ. In commentariis super Ritu collectis à Marcello Conversano. Panormi apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrillum 1614. in fol.

FRANCISCUS POLYNIUS v. Franciscus Vita Polyntius.

FRANCISCUS POLITIUS v. Petrus Ansaloni-

toricę præcepta fodalibus suis tradidit. Philosophiam etiam, ac scholasticam Theologiam Messanzæ docuit non sine plausu. Rexit Collegium. Necinam eâ utilitate, ac suavitate, ut in sui admirationem traxerit omnes, & magnam æstimationem sibi comparaverit. Eluxit in exinio viro morum sanctimonia, ingenium ferum, impigrum, eruditio præclara, in regendo prudentia, singularis, modestia conspicua, cum comitate conjuncta. Severioribus penitentia legibus se ipsum edomuit; at alios mansuetudinis regulis regere curavit. Nil illi antiquius, quam humilitatis studium, & flagrantissimum charitatis ardorem fovere. Absolutissimi viri virtutes omnes in ipso mirabiliter refulsisse omnes testantur. Supra cætera in ipso eminebat animi, morumque candor admirabilis, quo omnes in sui amorem facili excitate. Vix graviore tradiderat disciplinam, quam reluctantem modestiâ, ad tyrocinium Messanense regendum evocatus est, ut Societatis tyrones expoliret, ac formaret; sed trimestri elapso, vitam numeris omnibus absolutam, magno cum omnium dolore ibidem reliquit 6 Februarii 1670. Ejus meminit Paulus Giunta in Vita P. Placidi Giunta cap. 11. pag. 114. & seq. Edidit Italicę suppreffo nomine

Vita della B. Luella V. Caltagironeſe Religioſa dell'Ordine di S. Franceſco. Meſſanzæ ex typographia. Ill. Senatus, per Bonacotam 1664. in 12.

FRANCISCUS PRINCIPATUS Panormitanus Societatis Jeſu Concionator diſſertiffimus, ac magni nominis; eloquentiâ, & eruditione præclarus. Inter primos, qui magno cum plausu conciones ad populum habuere, merito recensendus. Amcenioribus etiam literis ingenium expolivit. De Collegio Panormitano benemerentiſſimus, in illud magnam pecuniarum ſummam derulit. Non minus doctrinâ, quàm vitę integritate, moribusque inculpatis claruit. Etate gravis obiit in domo Profeſſorum Panormi 24. Decēbris 1666. Ipſum laudat Joſ. Bap. de Judice in ſuis carmin. par. 1. pag. 394. Edidit Italicę

Oratione ſunerali nella morte del Ven. P. Fr. Bernardino della Favara Minor. Off. Rif. Meſſanzæ apud Jacobum Matthæi 1659 in 12.

Predica detta nella feſta dell'Immacolata Concezione della Beatiffima Vergine Maria Madre di Dio con pompa regia, & magnifica ſpoſa, celebrata per ordine dell'Illuſtriſſ. Senato della felice Città di Palermo nel Ven. Convento di S. Franceſco con l'occaſione del nuovo Decreto di Aleſſandro VII. Pontefice Maſſimo. Panormi apud Petrum de Iſola 1663. in 4.

La Boſcareccia, ò ſacra Paſtorale della Natività di Criſto in rima. Meſſanzæ apud Iacobum Matthæi 1661. in 12. & iterum Panormi apud Petrum de Iſola 1664. in 12.

FRANCISCUS PRIVITERA Catanenſis Ordinis Strictioris Obſervantiæ S. Franciſci, natus 8. Auguſti 1631. regulari militiæ nomen dedie in oppido Petraliæ Superioris 19. Oſobris 1647. Emenſis ſtudioſum ſpatiis Philoſophiâ, ac Theo-

logiam ſodales ſuos ter docuit Meſſanzæ, ac Catanæ per annos tredecim eximia cum doctrinæ laude; hinc meritò ad Lectoris Generalis gradum evectus eſt. Conciones etiam cum in cinerali jejunio, tum Dominici Adventus tempore pluries habuit cum animarum fruſtu. Præclara viri promerita ad nonnullos honorum gradus evexere. Neapoli enim triennio conſeſſiones Monialium Monasterii S. Clatz exceptit: ac etiam ibidem Monialium in S. Matz Magdalenz Monasterio degentium conſcientias expolivit. Decies in variis Ordinis Cœnobiis præſuit Cuſtos. Bis in Meſſanenſi Provincia Definitor claruit; in eaque anno 1682. Provincialis electus eſt, quam eximia prudentiâ gubernavit. Viſitatorem egit, in alia Sicilia Provincia Vallis Nechi, & Sanctorum Martyrum in Calabria. Nec inter Ordinis ſui limites tantummodo honoribus cohonestatus, ſed etiam extra; nam Sanctiſ. Inquiſitionis Siciliæ Conſultor, & Cenſor electus eſt. In Catanenſi Diœceſi Synodaliſ Examinator: & ab ipſa Catanenſi Urbe Orator ablegatus fuit in Hiſpaniam anno 1678. pro graviffimis rebus, quas ſedulâ pertractavit prudentiâ. Tandem doctrinâ, & eruditione clarus ſeptuagenario major Catanæ deceſſit 18. Januarii 1702. Ipſius meminit Pater Petrus Tognoletto in Paradifo Seraphico par. 1. lib. 5. cap. 1. pag. 572. & Franciſcus Petronius in epiſt. nuncup. Genealog. D. Annæ. Edidit

Manuale Antiſtitum, ſeu de dextera, & ſiniſtra. Episcoporum, in quo quid poſſit, quidne non poſſit Episcopos; ſeri qualibet in materia, ordine abecedario diſpoſita, juxta probabiliora DD. beneplacita, dilucidè reſolvuntur. Catanæ typis Biſagni 1683. in fol.

Italicę

Elogio di S. Euſipio Martire Catanæſe. Ibidem. apud eundem 1691. in 4.

Epitome della Vita, Martirio, & Miracoli dell'Invitta, Nobiliſſima, & Generoſa Spoſa di Gieſu S. Agata V. & M. con l'aggiunta dell'Annuario Catanæſe per le notizie ſacre, & anco proſane della Città di Catania. Ibidem apud eundem 1690. in 4.

Doloroſa Tragedia rappreſentata nel Regno di Sicilia nella Città di Catania, in cui il venenoſo ſerpe Terremoto con varie ſtratagemme demoſtra le funeſte ſcagune della caduta Città; come uxo d'alcune altre Città, & Terre nel Regno, con la morte dell'oppreſſi oventi, & danni irreparabili, & deplorabili. Ibidem. apud eundem 1695. in 4.

Prazzo paravet hæc alia, nempe

Elogio di S. Giuſeppe.

Il Venerdì Santo.

Calendario Romano, in cui ſi mette l'anno, giorno, Pontefice, Imperadore, età del Santo, la Religione, il luogo dove riſpoſa, & l'autore, che lo dice.

FRANCISCUS PROUENZALIS Catanenſis Juris utriuſque Doctör celeberrimus. Doctrinâ inſtructiſſimus Jura Civilia publicè docuit in famigeratis ſtudioſiorum Lyceis magna cum doctrinæ laude, ac plauſu: in Academiis enim Catanenſi, Salmaticenſi, Herdenſi, Patavino, Bononiænſi, & Piſano jus Caſareum explanavit, ac in ſui æſti-

marionem omnes exultavit. Ad honores meritis vocatus, pluries in Sicilia Magnæ Regiæ Curie Juxta præfuit; ac in eodem Tribunali Fisci Patronus, ut etiam Regius Consiliarius effulset. Denique in Hispaniani à Carolo V. Imperatore acceptus est, ut in supremo Aragoniæ Concilio Regentis munere præficeret. Honoribus plenus obiit Gaudavi anno 1558. ut inscriptio in ejus ædium fronte Catanæ incisa, ante Terræmotum anni 1693. his carminibus testatur.

Franciscus, cui cognomen Provincia donat,

Nobilis ista domus, stemmate celsa fuit.

Curia Magna duos illi largita triumphos,

Judice sub tanto . . . bini tulit.

Heu Catinae genas, Gaudavi conditur urnas,

Fiscalis Juxta, Dux, & in arma, Regens.

Vixit Iuxta decem: moritur regnante Philippo,

Quem Pater ut regneret Carolus ipse jubet.

Anno M. D. LVIII.

E. P.

Hujus laudes leges apud Joannem Baptistam de Grotis in *Decacord. Catæ. tom. 2. cord. 9. pag. 147* Petrum Aufonium de sua familia pag. 358. qui Joannem Franciscum in Provençalium vocat, Marii Cutellum de donationib. *tratt. 1. disc. 2. partie. 11. num. 80.* Anton. Ballum *tratt. var. lib. 5. quæst. 2. num. 31.* Marium Mutam in *Capit. Regni Sicil. tom. 4. cap. 12. num. 56.* alioque. Scripsit

Ad Bullam Apostolicam Nicolai V. & Regiam

Præsentatam Alphonsi de Consibus, Annotationes. Extant apud Petrum de Gregorio de Consibus Panormi typis Joannis Antonii de Francis 1609. in 4. & iterum apud Franc. Ciotti 1622. in fol.

Consilium. Apud Joannem Franciscum de Cabillo in libro primo *Decisionum Tribunalis Concistorii sacre Regiæ Consuetudinis, post septimum Decisionem.* Panormi apud Angelum Oriandum 1626. in fol.

Additiones ad Bertach. Has citat Ioseph Camia in *Hist. M. R. C. cap. 91. pag. 360.*

Adnotationes ad l. si non ibi rem fide cond. indeb. eitantur à Muta in *Cap. Regni Sicil. tom. 4. cap. 12. num. 56.*

In vit. de Acquirenda Possessione lecturæ, ex Grotio eit. in *m. s. de scrip. Catæ.*

FRANCISCUS RAJATUS Panormitanus Soc. Jesu, natus anno 1578. Societatis nomen dedit 21. Novembris 1593. In severioribus Philosophiæ, ac Theologiæ studiis instructissimus tum græcè, tum latinè eruditio elaruit. Rhetoricam Societatis Jesu juniores, exterosque docuit. Virtutes coluit egregias, quas diu morborum, ac dolorum etuatiibus expoliit. In his enim animi tranquillitatem, vultumque ne dum serenum, verum etiam insigni lætitiâ persufum servabat, non sine omnium admiratione. Virtutum exemplo, ac motum suavitate mirificè omnium animos sibi conciliabat; quos dum morborum vi colluctabat, colloquiis undique dulcedinem effluentibus, rapiebat. Indignati verò Numinis maiestatem, flagella minantem meditari gaudēbat, dum ex rebus naturalibus nullam magis Domini magnitudinem exprimere intelligebat. Magno

omnium dolore decessit Panormi 29. Februarii 1636. Ipsum laudat Bibliotheca Soc. Jesu pag. 246. Philippus Labbé in *Chronol. Pinacoth. scrip. Soc. Jesu pag. 384.* & Michael Frazzetta in *Vita Alojii la Nisa lib. 2. cap. 4. pag. 162.* Edidit Italice

Instruzioni per alcuni esercitii spirituali. Parte prima, e seconda. Panormi apud Io. Bapt. Martinum 1622. in 12.

Latine

Symbola, & Inscriptiones adornatas honori Sancti Ignatii, & Xaverii. Prodiere cum relatione solemnitatis eorumdem Sanctorum, edita à Thoma de Affiliis. Panormi typis Ioannis Baptistæ Maringi 1622. in 4.

E Græco larinas fecit has Sanctorum vitas, neph

Petri Episcopi *Narrationum de vita S. Fantini.*

Extat apud Octavianum Caetanum tom. 1. Sancti.

Siclor. 4. pag. 152.

De Vita, & Miraculis S. Gregorii Agrigentini Episcopi, Aulæ Leonio presbytero. apud eundem Caetanum tom. 1. 4. pag. 188. A nostro Francisco veritas testatur idem Caetanum in *animad. pag. 139. & 167.*

Scripsit etiam Italice

Vita di F. Serafino Fardella Palermitano dell' Ordine della Stretta Osservanza di S. Francesco, quam tamen ineditam reliquit; sed ipsam citat, ac ex ea nonnulla exhibet fragmenta Petrus Tognolettus in hujus vita edita in *Paradiso Seraphico par. 2. lib. 6. cap. 153. & seq.* & eorumdem edita Panormi apud Bisignium 1659. in 4.

FRANCISCUS RICCIUS Jusconsultus Siculus hujus *Allegationes in materia feudali,* citat Ioseph Cannelius in *extravag. pag. 334.* & Camerarius Beneventanus, in quadam responsione ad Cannelium in ejus operis eadē pag. 369. ubi recensetur cum aliis celeberrimis Jurisconsultis Siculis, qui de rebus feudalibus doctissime scripserunt.

FRANCISCUS RISCATUS ex oppido Roccellæ, Agyrensis incola, & Utriusque Juris Doctor. Eximias ingenii dotes gravioribus disciplinis, ac mitioribus studiis æquè addidit; & ex omnibus eruditionem, ac doctrinam sibi eruit amplissimam. In supremis Siciliæ subseclis causarum patronum egit; & apud Agyrenses Patricii, & Ducis munere præfuit. Omniugnè eruditione, literatorum amore sibi conciliato, obiit Agyre 10. Octobris an. 1678. & in Ecclesia Fratrum Strictioris Observantiæ S. Iosephi sepulture traditus est. Et si domesticis curis, ac podagræ doloribus diu vexatus, artamen scripsit, ediditque

De Statu Hominum in Republica Tomum Primum, & Secundum. Panormi typis Petri Camagna. 1673. in fol.

Prælo paraverat

De Hominum Statu Ecclesiastica in Republica.

De Homini Statu, qui à Republica ejci debent.

Commentaria circa verum, mixtumque Agyra Imperium.

FRANCISCUS ROMANVS Catanensis Sacros. Sacre Theologiæ, & utriusque Juris Doctor Ecclesiastem egit magna eum doctrinæ, & elo-

quen-

quentiæ laude. Anno 1637. Panormitanæ Ecclesiæ Canonicus electus, apud ejsdem Ecclesiæ Archiepiscopos eximii eritoruit æliminatione, qui Judicem, & Synodalem Examinatorem delegere. Eux regia magnificentia Priotatum S. Mariæ de Burgetibus etiam accepit. Obiit Panormi 23. Septembris an. 1661. & in Ecclesia S. Mariæ Novæ sepultus est. Hujus cum laude meminit Hippolytus Maracci in *Biblioth. Mariana* par. 1. pag. 435. Franciscus Scorius in *proemio primo ad humilia Theopanis Ceramei* 5.3. Theophilus Raynaudus de *varia christiana hist.* cap. 39. ubi Drepanitanum prodigium enarrat; ait enim, quod cum Franciscus anno 1641. Drepani in Ecclesia Congregationis Oratoriæ conciones haberet, & prævia invitatione omnes ad concionem de inimicorum dilectione primæ feriæ sextæ Quadragesimæ advocasset; nocte, quæ concionem audivisset, animo revolvit comparationem; nimirum, quod sicut Templi fornix si super coactam in Templo turbam rueret, ita ei noceret, ut rantea seipsam destrueret; ita inimicus, damna inimico inferendo, seipsam perdit. Mane in magna consuetudine multitudine cum ad conceptam comparationem advenisset, miram dictum Templi fornix statim corruit, & quingentas propè mulieres contrivit, viros etiam nonnullos oppressit, plures luxavit, inter quos & ipse Franciscus concionator; urbem verò luctu, & terrore simul implevit. Vide etiā Michaelē Frazzettam in *vita Hieronymi Palermo lib. 2. cap. 5. pag. 112.* Scripsit

Miracula Imaginis B. Mariæ Virginis non manse factæ Taormeni.

FRANCISCUS ROMANVS Meffanensis Soc. Iesu, Ordini nomen dedit anno 1594. in quo quatuor votorum professionem emisit. Humaniores literas, ac Rhetoricæ præcepta quinque annis docuit: Philosophiam verò triennio. Sacras etiam literas summa cum laude explanavit. Pleræque, eruditione, ac doctrinâ insignis fato cessit Meffanæ 9. Augusti anno 1625. Ipsi meminere Bibliotheca Soc. Iesu pag. 515. Philipus Labbé in *Chronolog. Pinacoth. Scriptores Soc. Iesu* p. 351. & Ioannes Mollerus de *Scriptoribus Homonymis scilicet* 1. cap. 3. n. 18. pag. 75. Edidit

De Sacro Ecclesiæ, sive de Arte dicendi in sacris Concionibus libros tres. Coloniz per Bernardum Gualterum 1622. in 4.

Alias scripsit in aliquot sacre scripturæ libros lucubrationes, quæ Meffanæ in Bibliotheca domus Professorum Soc. Iesu m. ss. servantur.

FRANCISCUS RUBBAUS Meffanensis Doctor, vir ab ætate literis commendatus, inter Officiæ Meffanensis Academicos floruit, circa annum 1656. Sub nomine Academico, nempe *lo Scaltro*, laudatur à Fulgentio Arminio in *Profs Officina lib. 1. pag. 70.* Hujus extant Italicæ

Poesie, in libro: *Stravaganze Liriche degli Accademici della Fucina. Parte prima.* Bouoniz apud Jo: Bap. Ferronium 1642. in 4.

Poesie, in libro: *Poesie volgari degli Accademici della Fucina. Parte prima.* Meffanæ apud hæredos Petri Brox 1656. in 12.

FRANCISCUS SACCENSIS Ordinis Capucinorum. Primum Minorum Observantium S. Francisci institutum professus, inter ipsos Theologus clarissimus fuit. In Scoti doctrinâ ita versatus enituit, ut acutissimi Doctoris nomen sibi comparaverit. Inde arctioris vitæ desiderio ælians, ad Capucinos transiit anno 1552. in re quos, doctrinæ sanctimoniam adnectens, ad eminentiorem sanctæ vitæ gradum sedulo properavit. Hinc egregias virtutes assequutus humilitate, patientiâ, mansuetudine, charitate, aliisque virtutibus tñsulsi; ideoque non modo inter laudales suos, verum etiam à apud sæculi viros celestibus vixit, ac maximâ veneratione prosequutus est. Ipsum præsertim abstinencia admirabilis fuit; nam bis in hebdomada vescabatur pane, & aquâ tantum adhibitis: hanc autem vitæ rationem per triginta annos constantissimè protraxit. In majore hebdomada ad famem expellendam, duos, vel tres panis bolos sumere consuevit: aliquandiu à Dominica Passionis, usque ad Resurrectionis diem ter frustulum panis, ac parum aquæ susceperit; & non raro; ut ferventius orationis studio vacaret, cui se totum dicaverat, decem iuregros dies sine aliquo prorsus cibo perduravit. Durissimis penitentiarum legibus corpus cruciabat: hinc septies singulis diebus in se ipsam asperrimis verberationibus sæviebat, & præsertim die Veneris spines virgis plagas ingeminabat, è quibus magna sanguinis copia effluebat. His tria addidit cilicia, nunquam deposita. Dominicæ Passionis, ac Deparæ Virginis mirificè addidit fuit; eique multoties se specabilem fecit benignissima Clementiæ Marci. Animarum zelum, ac flagrantissimam charitatem in declarationibus ad populum patefecit, eaque auditorum frequentia conciones habebat, ut sæpius ob innumeram populorum turbas ad ipsum audiendum confluentes, in plateis è suggestilibus deponere coactus sit. Vnum non præteream, quod in oppido Buecheri accidisse referunt; cum enim obduratos peccatores urgeret, ut ad meliorem frugem revocaret, ad Dominum cruci affixum reverteretur: ait: ni ad penitentiam tramitem sese dedigeret, Christi Domini manus tunc cruci affixas, cunctis clavibus, fulminibus accepturas. Mirum dictum! vix hæc protulerat, cum Christi dicta è cruce avulsa in altum sese levavit, ac si fulgura vibrare vellet: quo omnes terrore affecti contremiscentes, in doloris lacrymas abiere, Domini misericordiam inclamantes. Hinc ad populorum lacrymas, quasi vindicem indignationem Dominus temperaret, iterum ad crucem dexteram retraxit; auditorum nonnulli hoc prodigio commoti declinantes sæculi illecebras, ad Religionis asyllum convolarunt. Pluribus ob singularem prudentiam Guardiarum, ac Definitorum egit: ac tandem annum agens 70. cum ægeraret Panormi, & jam mori proximum se intelligeret, voluit, ut super nulum solum prosternebat, è quo ad Cælum evolavit anno 1575. relictâ in toto Sicilia Regno sanctimonie præclarissimæ famæ. Ejus vitam describit Bovetius in *anal. Capucini.*

tom. 1. ann. 1575. à num. 12. vide etiam Josephum Cammaratensem in monile centum decem Rosarium pag. 516. Lyreum de Imitatione Jesu patientis lib. 5. cap. 8. pag. 319. & Dionysii Genuesis in Bibliot. Capucinorum pag. 124. qui scripserit testatur

Lecturas Philosophicas, & Theologicæ secundum mentem Scoti. servantur Panormi m. 25. in Bibliotheca Obscru. S. Francisci.

FRANCISCUS SALAFIA Syracusanus Ordinis Prædicatorum, Sacræ Theologiæ Magister doctissimus. Tum graviore Philoſophiæ, ac scholasticæ Theologiæ disciplinas docuit, tum etiam moralem Theologiam, magno cum Syracusanorum fructu, & plausu. Obiit Syracusis 21. Februarii 1663. Edidit

Speculum Archimedis, in quo reflexis radiis Solaribus illustrum disquisitionum moralium R. P. Fr. Vincentii Candidi Sacri Palatii Magistri Ord. Prædicatorum, omnes Casus Conscientiæ prælicabiles summarè digesti resolvuntur, Messanæ apud hæredes Petri Breç 1655. in 4.

FRANCISCUS VALERNUS Bicarcaris Sacerdos, Sacræ Theologiæ, & utriusque Juris Doctor, ac Prothonotarius Apostolicus. Natus 21. Novembris 1597. Panormi Clericorum Seminarium ingressus, in eo tum humanas, tum etiam graves disciplinas accepit eximia cum ingenii laude; ac Theologicâ Doctoris laureâ non immerito donatus est. E Seminario egressus Jurisprudentiæ studiis ingenii præstantissimi doctes devolvit; eaque animi contentione, ut eruditione apertè ditatus, inter doctissimos fuerit recessitus. His munitis præditiis in Hispaniam abiit, ibique apud sapientes Hispaniæ Judices causarum patrocinium exercuit, & ob egregiam doctrinam permaximam sui estimationem, laudemque non vulgarem excitavit. Hinc cum eâ tempestate questio efferveret, an matrimonia apud Gallos ab iis inita, qui Regio sanguine progeniti (Principes sanguinis appellant) & Jure legis Salicæ, ad Regni successionem animum intendere possunt, sint valida; si sine Regis consensu, vel ipso reluctante sint contracta; jussu Philippi IV. Hispaniarum Regis, in hac re eruditionis suæ vim contulit, & opusculum scripsit, quod typistraditum, magno cum plausu exceptum est; ad Summum Pontificem Urbanum VIII. delatum, magna cum sui nominis celebritate a firmant. Doctrinæ præstantia, aliæque virtutis promerita ad multos honorum gradus nostrum Franciscum evexerit; nam à laudato Catholico Rege Canonicus Panormitanæ Ecclesiæ primum electus ex numero decem & octo, inde anno 1633. unus ex sex Canonicis, quos S. Joannis de Eremitis in eadem Ecclesiâ vocant, & unus ex Abbatibus Commendatariis Abbatie ejusdem Sancti renunciatus est; ut etiam Prior Sancti. Laurentii, & Philippi Agryensis. Apud Panormitanæ Ecclesiæ Præsules magnâ valuit estimatione; ideoque ad multa honorificè promotorus refutit; Judex etenim, & Examinator Synodalis fuit constitutus; Seminarii Clericorum Rector, Fabricæ Præfectus, Monasteriorum Deputatus: inde etiam Vicarius Generalis Archie-

piscopi Ferdinandi de Andrada anno 1644. ac post ejusdem translationem in Hispaniam iterum Vicarius Generalis à Capitulo electus, sede vacante, anno 1649. ac tertio eodem munere insignitus est à Martino de Leon Archiepiscopo successore anno 1650. In Ecclesiâ etiam Montisregalis anno 1643. post obitum Cardinalis Cosmæ Torres Archiepiscopi, Vicarias gessit curas. Bis Regni Siciliæ fuit, ut vocant Deputatus, ut etiam Vexigalium Panormi. In his omnibus, singulari prudentiâ, ac doctrinâ obitis muneribus, venerationem, amoreque omnium sibi conciliavit: in præclaro enim viro egregiè effulgebant virtutes, morum suavitas, animi candor eximius, in rebus agendis dexteritas insignis. Demum omnibus gratus, dum Vicarius Generalis memorati Archiepiscopi Martini de Leon judicia laudabiliter exercebat, decessit Panormi 14. Junii anno 1654. & in Ecclesiâ Sanctior. Cosmæ, & Damiani sepultus est. Ipsum laudat Rocchus Pirrus not. Eccl. Agrigenti. pag. 363. & lib. 4. de Abbatibus pag. 211. & 228. Marcus Serius in Bullam Clem. VIII. pro Parochiis Panorm. diffic. 3. quer. 19. pag. 252. & P. D. Michael de Judice in hist. Eccl. Montisregalis par. 2. pag. 107. Quæ scripta hæc sunt.

Matrimonii Valor à Francorum oppugnationibus vindictatus, Matriti apud Viduam Elcephonos Martini 1636. in 4.

Consiliorum, sive Responsorum Juris Liber Primus. Panormi typis Petri Coppola 1640. in fol. *Allegationes pro Canonicis Regiis Ecclesiâ Cathedrali Panormitana perpetuis Commendatariis Abbatia S. Joannis Eremitarum Regii Juris Patronatus contra V. J. D. D. Joseph Sammaritani, & Morasthino, & consortes, super auctoritate assertæ confirmationis Apostolicæ concessionis empibentica fendi, seu territorii S. Maria de Sabucis de membris, & pertinentiis Abbatia S. Joannis de Eremitis*. Ibidem apud Josephum Bisagium 1647. in fol.

Epitome Allegationum pro Regiis Canonicis contra illos de Sammaritani, & Consortes, in quo enucleantur responsiones ad Allegationes partis adversæ. Ibid. apud eundem 1650. in fol.

Allegationes pro Clericorum Seminario Panormitano ad ostendendam libertatem Prioratus S. Nicolai ac Beneficii S. Maria la Nova de Nemore sitorum in territorio Caccabensi. Ibidem 1639. in fol. Hispanâ lingua

Por D. Vincente, y Doña Maria Alagon, Barones de Ribino Grande, y Cifal Gerardo, contra D. Pablo Abal, y consortes. Sobre la Reivindicacion de la Baronia de Ribino Grande, y sus miembros, y pertenencias en el Reino de Sicilia. Ibid. 1631. in fol. Has Allegationes elaboravit unâ cum V. L. D. Nicolao Lavagi.

FRANCISCUS SCLAFANI Panormitanus Sacerdos nobili genere natus, Sacræ Theologiæ Doctor, & operi Puerorum Dispersorum Panormi perpetuus Rector. Gravioribus disciplinis abundè instructus inclauit. Vir fuit eximie eruditionis, & benignissimus literarum Mœcenæ. Studiorum amantissimus, ut animum omnigenâ eruditione locupletaret, ac aliis opularetur, om-

omnes patrimonii sui opes in librariam suppellectilem profudit, emitque supra sex milia volumina selectissima; sacrâ, profanâque eruditione referatissima: ac ut literarum amantibus morem gereret, hanc Bibliothecam magno labore, ac sumptu perquisitam, Congregationi Panormitani Oratorii S. Philippi Nerei legavit, adjecta conditione, ut singulis diebus per duas horas nartinas, ac totidem vespertinas pateret omnibus, qui studiis operam dare exoptarent: quod si ejus voluntatem non impleverint, in eadem Bibliotheca substituit cum eodem onere Cœnobii S. Dominici, ac secundò domum Professorum Societatis Jesu, ut ex ejus testamento in tabulis Petri Levantini Panormitani 30. Decemb. 1647. liquidò constat. Vitæ integritate, prudentiâ, ac virtutibus insignitus claruit. In dirigendis fidelium animabus ad Christianam perfectionem, nimium valuit: ac demum ab omnibus venerata Panormi decessit 10. Januarii 1648. & in Ecclesia S. Ignatii ejusdem Congregationis Oratorii sepultura traditus est. Ipsum laudat Augustinus Inveges in *appar. Panor. antiqu.* pag. 63. & in *Panor. sacra* pag. 54. Joannes Marcianus in *hister. Congreg. Oratorii* tom. 2. lib. 5. cap. 23. p. 12. 401. & Joannes Maria Amatus in *ejus* elogio, quod Vitæ Ven. Sor. Elisabethæ Mariæ à Passione præfixit. Hujus proditi opus posthumum Italicè scriptum, nempe

Vita della Veneranda Madre Suor Elisabetta Maria della Passione (già Marchesa della Gibellina) del Terz'Ordine di S. Francesco nel Monistero di S. Maria di Tutte le Grazie della Città Felicitima di Palermo. Panormi typis Joannis Baptistæ Aiccardi 1706. in 4. Scriptis etiam

Anadilium ab Orbe condito Tomos duos. m. ss. in fol. servantur apud Patres Congregationis Oratorii prædicti.

Additiones locupletissimas ad Bibliothecam Ecclesiasticam Auberti Mirai m. ss. in fol. apud eodẽdem.

Tabulas duas Chronologicas ob annorum computationem ab exordio Mundi, usque ad ortum Abrahami, apud citatum Inveges in *Panorm. antiqu.* pag. 6.

FRANCISCUS SCORSUS Panormitanus Societatis Jesu, natus anno 1593. Societatem amplecti est anno 1606. in qua solemne quatuor votorum sacramentũ dicit. Ab ingressu Ordinis futuræ virtutis præfagia edidit. Vitæ innocentiam ab ipso saluati baptismatis lavacro acceptam, intemeratam servavit, & mortum candore insignis, velut alter B. Aloysius Gonzaga demirabatur; hinc in ipso Societatis tyrocinio in morbum lapsus, eodem nonnulli ad paternam domum remittendum opinarentur, ut sanitatem instauraret. P. Hieronymus Tagliavia Panormitanus, tunc tyrocinii moderator, eximie prudenter vir, ut remaneret intercessit; aiebat enim Fratricum Societatem illustrantem si convalesceret, ac si decedere contingeret, corporis exuviis exornaturum. Sed depulsa ægriitudine, ac studiis

admotus inter doctissimos merito adnumeratus est: nam humanioribus literis instructissimus, et si Philosophiæ docendæ destinatus, Rhetoricam sodalibus suis quindecim annis tradidit, eo discipulorum progressu, ut ad Siciliam illustrandam ex ejus schola eximii Oratores, ac Poetæ egregii prodierint. Eadem felicitate Philosophiam moralem docuit, ac annis 14. linguam Hebraicam, & Græcam, in quibus versatissimus fuit. Decennio sacras literas explanavit, eo doctrinæ plausu, ac eruditionis ubertate, ut ab omnibus linguarũ Thesaurus, ac viveus Bibliotheca proclamaretur. Doctrinam nunquam ab inculpatæ vitæ ratione separavit; innumò egregiis claruit virtutibus, præsertim in rerum celestium contemplatione, ac humilitate fuit insignis. Usque ad sepulchrum innocentem candorem servavit, ac suæ charitatis ardor admirabilis, nunquam tepescere visus. Deparæ studiosissimas fuit, cujus sodaliticum extremis 16. vitæ suæ annis eximio fervore rexit, ac incendit: & in soles Virgineum amorem mirificè propagavit. Tandem cum ad extremam vitæ lineam accederet, animo infractio inter divina colloquia, ac æternæ felicitatis desideria, sanctæ vitæ absolvit in Collegio Panormi. a 10. 19. Octobris anno 1656. Hujus laudes habes in *Bibliotheca Soc. Jesu* p. 253. apud Rocchũ Pirrum lib. 2. *Sicilia sacra* pag. 443. Hippolytum Marraccium in *Bibl. Mariana* par. 1. pag. 436. De eo etiam Philippus Labbè in *Chronolog. Vinculorum Script. Soc. Jesu* pag. 412. qui obiit aet. 19. Decembris 1656. Edidit

Sapientissimi, & Eloquentissimi Theophrasti Ceramei Archiepiscopi Tauromenitani Homilias in Evangelia Dominicalia, & festa totius anni Græcè, & Latine, nunc primum editas, & notis illustratas. Litterarum typis Sebastiani Cranoiofy 1644. in fol.

Latium Christianum sive latine eloquentiis vocabula, & phrasæ ad res Ecclesiæ explicandas accommodata, opusculum latine scribendi studiosis perutile. Panormi apud Decium Cyrillum 1648. in 12. & iterum recognitum, & auctum ibidem apud Petrum de Isola 1655. in 12.

Vitam S. Agathonis Papæ Panormi Civis, & Patroni. Ibidem typis Antonii Martarelli 1640. in 4. suppresso nomine: ut etiam prodiret *Poesis Amantata Ode I. Mori Vita Ode II. Fames Expulsa Ode III. Bellum Propulsum Ode IV.* Ibidem typis Decii Cyrilli 1629. in 4. In Bibliotheca Collegii Panormitani Societatis Jesu servantur m. ss. hæc alia, nempe

Prophetia Davidis illustrata. Tomi duo. in fol. opus numeris omnibus absolutum, ac eruditissimum,

Carminum Tomi duo. FRANCISCUS SCOLARUS Panormitanus, Edidit Italicè

Relazione della miracolosa Invenzione delle Reliquie di S. Anna Madre della Beatissima Vergine, trascripta dall'originale latino. Panormi apud Decium Cyrillum 1640. in 8.

FRANCISCUS SCUDERIUS, & de S. STEPHANO

PHANO ex oppido Salæ Parthenici Tertiū Ordinis S. Francisci, Sacre Theologie Magister, vir sanctimoniz sanā clarissimus. Natus anno 1617. regulare institutum amplexus est Panormi anno 1638. Emenis studiorum spatiz Medanz Sacre Theologie lauream accepit. Ad nonnullos in ordine honorum gradus, non numerico evectus est. Siculam Provinciam semel, & iterum rexit & Definitoris Generalis munere effulsit. Virtutum studio ampliorem sui æstimationem promeruit. Charitate, obedientiā, puritate, ac arctissimā paupertate eminebat. Durissimas penitentie leges custodivit immittissima illicia nunquam deposuit: flagella frequentavit; in cuius uno plumbea palla pendeat, sevisimis circumscripta aculeis, quod sepius in sui corporis macerationem adhibuit. Ieiunia, etiam supremam seneclutem ingressus, non peetermitit. Solitudinis amantissimus, omium oculos declinare curabat, ac multum temporis in rerum divinarum contemplatione impendebat. Domiuicōs eruciatu ardentissimo cordis affectu recolebat, quos persæpe mente revolvebat. Instituti tenacissimus omnibus exemplo erat: nec per unguem latum à regulari observantia discedebat: ideoque per annos 26. Romæ tyronez, ac Ordinis juniores instituit, ad absolutissimum perfectionis fastigium, magno cum Ordinis bono, direxit. A propria voluntate nimium abhorruit: nec in prosperis elatus, nec in adversis dejectus, admirabilem animi æquitatem semper detexit. Infractam animi patientiam, ac uniformem divinæ voluntati mentem, etiam in omnibus vite momentis servare curavit. In supremā attamen agritudinē mirabiliter patrefecit; inter acutissimos enim dolores serenus, hilarisque, in divinis laudes, ac gratiarum actiones esse effundeat. Deum edictis egregiarum virtutum exemplis, præsertim heroicis humilitatis, magnā sanctitatis opinionem decessit Romæ in Collegio Siculo S. Pauli ad Arenam primo Aprilis 1701. anno ætatis suæ 84. Religionis verò 65. Ad viri probatissimi cadaver magnus, ac penè incredibilis concursus advolvit: quod non sine divini Numinis stimulo evenisse putant: per annos etenim 26. omnibus ferè ignotus vixerat. Per tricedim dies (taro in urbe exemplo) insepultus, Principum, Dynastarum, Episcoporum, Matronarum, ac eujusque ordinis oscula exceptit: quæ certam de mortui reliquis exquirebat. Ne dum ipsius vestes in frusta pluries discissæ sunt ab irrumpente populo, verum etiam, & sedes, ex qua fidelium confessiones audiebat. S. R. E. Cardinales Henricus Arquin de la Grance, & Gaspar Carpinus Clementis XI. Pont. Max. Vicarius, Maria Calmira Sobieski Poloniæ Regina magno pietatis sensu Francisci exuvias venerati sunt. Iussu Cardinalis Carpinici res supra nature vires in ejus corpore pluries recognite, doctissimis attestantibus Medicis, in publico instrumento descriptæ sunt: de miratum præsertim cadaver post decimum tertium diem incorruptum, ac flexibile, vividum sanguinem emittens. Aliæ etiam mira narrantur,

quæ aliis describenda relinquo. Hinc ex fide dignis accepti præsertim ex relatione viri eximii P. Salvatoris Ruffi Tertiū Ordinis S. Francisci. Ad perennem Francisci memoriam servandam, ejus imago Romæ græ insculpta fuit, hac adjecta inscriptione. *Vera effigies Servi Dei P. F. Francisci Scideri, Siculi à Sala Tertiū Ordinis S. Francisci S. T. M. olim Definitoris Generalis, & Sicule Provincialis Ministri Provincialis, qui regularis disciplinæ cultu, assidua Crucis, & rerum celestium meditatione, carnis maceratione, morum innocentia, mundi, ac sui contemptu, sæcrisq; religiosi hominis virtutibus, ad supremum usque vitæ spiritum exhibitus, eximia suplimos famam consequutus, obiit Roma in Collegio Siculo S. Pauli ad Arenam anno 1701. post mediam noctem kalendarum Aprilis, die Veneris, ætatis suæ 84. Relig. 65. Ejus corpus post tredecim dies incorruptum, ac præstabile, non sine magna consuetudinum admiratione sepelitur.*

Quæ scripsit propè diem edenda hæc sunt:

Testamentum Spirituale.

Horologium Passionis Christi Domini Salvatoris Opuscula æsthetica.

FRANCISCUS SICLENIS Ordinis Observantium S. Francisci, qui ex Placido Samperio in Iconologia M. F. lib. 2. pag. 152. & Stephano Mauro in sua Messina cap. 21. pag. 124. Edidit *Opusculum*, quod non vidi.

FRANCISCUS SICLENIS alter Ordinis Capucinorum ex familia Cavallo. Primum Doctor Medicus doctissimus, exinde in Ordine Capucinorum exceptus, medicamentorum tum naturalium, tum arte conditorum persequator fuit eximius; ac chymicæ artis peritissimus. Ad eam doctrinæ excellentiam pervenisse tradunt, ut illustrium virorum famam in Italia, & extra æquaverit. Singulari æstimatione prosequutus est à Mantuæ Duce; à Maria Anna Hispaniarum Regina Philippī IV. Catholici Regis uxore, & à Caroli II. matre, & à Leopoldo Imperatore, quem letali morbo laborantem, sanitati restituit. Concoctiones etiam habuit non sine animarum fructu. Tandem ætate confectus cum oculorum lumen amisisset, ad patrios lares remeavit, ubi decessit circa annum 1690. Ipsum laudant Dionysius Genueus in *Biblioth. Capucinarum* pag. 126. & Antonius de Sghobbatis in *Theatre Pharmaceni-æ* apud eundem. Edidit eodem Dionysio teste

Volumen de Rebus Medicis, quæ sunt in quotidianofu, & quas perfectè callere debent Medici, & Pharmacopoli. Veneziæ 1675.
Reliquiæ.

De Herbis Vol. III. in quibus de earum virtute, & preparatione. Servantur m. ss. in Cænobio Sicleni.

FRANCISCUS SOLITUS Thermitanus Societatis Iesu, natus 30. Novembris 1613. Societate amplexus, in ea humaniores literas, ac Rhetoricam docuit. Eruditione, ac doctrinā claruit. Obiit Panormi in domo Professorum 19. Decembris anno 1673. ætatis suæ 60. Edidit orationem inscriptam:

Panormus Regium Sicilia caput Sapientia, atq; fortis.

fortitudinis laude Imperii nutriti astrictatem. Oratio ad illustrissimum Senatui Panormitanum ipsius anni litterarii renascentis incunabulis. Panormi typis Decii Cyrilli 1646. in 4.

Huic adscribunt Historiam Thermitanam edita sub nomine Vincentii Soliti, Italice scriptam, cuius titulus est:

Termini Himerefe Città della Sicilia posta in Teatro, cioè l'Historia della splendidissima Città di Termini Himerefe nella Sicilia. Panormi apud Petrum de Iola 1669. in 4.

Tomo Secondo. Messanz typis Pauli Bisagni 1671. in 4.

FRANCISCUS SPARACINVS Panormitanus Societatis Iesu, cui adolescens nomen dedit anno 1600. Decursu studiorum spatii Evangelici Oratoris munus suscepit, ac supra triginta annos magno cum animi ardore, ac uberrimo animarum fructu, couciones habuit in precipuis Siciliæ Civitatibus. Vir numeris omnibus absolutus, egregias virtutes coluit. In his virginalis puritas eminuit, quam inter frequentes dæmonum insidias illibatam servavit. Deiparæ Virgini à teneris annis obsequentissimus, amorem, quo in ipsam mirabiliter æstuavit, nunquam repescere agnovit. Tum in familiaribus colloquiis, tum in conclonibus ad populum habitis, nunquam amplificare ipsius cultum prætermisit: eoque fervore de ea eloquebatur, ut audientium corda in Deiparæ amorem misericè incenderet. Hinc, acsi ad virginem cultum propagandum, solummodo natus esset, in promovenda Virginis obsequia, omnia oris, laborum, ac cogitationum religiosissima officia collimabant: ideoque singularem Deiparæ patrocinium expertus est, à qua multa insignia accepit beneficia; ac se illi spectabilem pluries fecit. Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramèto, etiam addictissimus fuit, in cuius sumptione celestes delicias degustabat, ac Seraphicis ardoribus incendebatur. Morum, veterumque suorum censor severissimus fuit: & expletis muniis, proximorum salutem spectantibus, ad orationis studium in secessum fugiebat, ut Deo arctius vacaret. Tandem cum vitam, undique sanctimoniam spirantem, tradidisset, magno omnium dolore obiit Panormi 21. Decembris 1649. Si plura Francisci cupis, consule Bibliothecam Soc. Iesù pag. 255. P. Carolum Lombardum in vita. P. Antonii Bellavici par. 1. cap. 3. Silvium Tornamitam in Prodigis Eucharistiæ cap. 9. pag. 184. & Prodigis Sancti. Angelorum cap. 5. pag. 89. Marracium in Bibliotheca Mariana par. 1. pag. 439. De Virgine Deipara opus amplissimum scripsit in sex partes divisum, quod morte pægentis exposcere non potuit, horum tituli

Par. prima. De Gloria Virginis complectens excellentiam, & facilitatem, seu incrementum, & progressum cognitionis scientia divina de Virgine.

Par. secunda. De Persona Virginis, quæ divinam maternitatem, aliasque illius annexas potestates continet.

Par. tertia. De Anima Virginis, quæ immaculatam puritatem, & gratiam, cæteraque dona, quæ ex Biblioth. Sicula Tom. I.

ea promanant complectitur.

Par. quarta. De Corpore Virginis, cuius attributa, & proprietates naturales, & supernaturales profert.

Par. quinta. De Vita Virgine, atque adeo de Vita, Morte, & Gloria.

Par. sexta. De Cultu, & pietate totius Ecclesiæ, & Sanctorum in Virgine.

Scriptis etiam ex relatione Sororis Mariæ Roeca-forte Bibonenfis, cuius confessiones excipiebat, Vitam D. Rosaliæ, quam edidit D. Franciscus Forte hoc titulo.

Vita della Gloriosa S. Rosalia Vergine Palermitana. Panormi apud Iosephum Bisagnium 1650. in 8.

FRANCISCUS SPINOLA parentibus ex patritio sanguine Genuensibus in Sicilia natus; quæ verò in urbe incertum. Poësim coluit. Vivebat anno 1500. de eo vide Ab. Michaelæm Justinianum de Scriptoribus Liguriis pag. 248. & Augustinum Oldoinum in Athenas Ligustico pag. 203. Scriptis ex Justiniano:

Diarium itineris Regine Hispaniarum, m. s. servatur Romæ in Bibliotheca S. Sylvestri Clericorum Regularium Cod. 50. n. 17.

Pœmata plura m. s. Extant in Bibliotheca Regia Gallica ex Philippo Labbè in Bibliotheca m. ss. relato ab Oldoino citato.

FRANCISCUS DE STEPHANO Assorensis Sacerdos. Edidit

Missale Gallicanum juxta usum Messanensis Ecclesiæ novissimè reformatum, in quo reformando nonnulla superflua amota fuerunt: & quamplurima necessaria addita; sine quibus nullus Sacerdos ritè celebrare potest, excerpta ex libris diversorum Sacra Scripturae Doctorem. Venetiis in Officina Lucæ Antonii Junctæ 1534. in fol.

FRANCISCUS TEDESCHIUS nobilis Caranensis, Casalio, & Bucialche Baro, vir equestri disciplinâ instructus. Pluries inter Catanenses Patritios enumeratus claruit. Annum agens 63. erysipelate aggressus, post decimū quartum ægritudinis diem, decessit Caranz 9. Martii 1650. Ipsum laudat Ioseph Munerbia in Musa excitata. par. 2. pag. 259. Edidit Italice

Il Cavalier della Lancia. Catanz typis Vincentii Petronii 1649. in 4.

Le caccie del Regno di Sicilia m. s. servabantur apud ejus filium Franciscum Tedeschium.

FRANCISCUS TORNESIVS Messanensis Iuris utriusque Doctor, vir amœnioribus literis ex-cultus. Cum præstantissimo excelleret ingenio, & annum vix attingere vigesimum, à secretis D. Francisci Marchesi Scalcetæ Principis fuit, qui experimento perpendens egregiam ejus indolem, & eximias animi dotes, omnem rerum suarum molem regendam commisit, in quarum administratione cum prudentiâ, cum integritate refulsit: ideoque ejusdem Principis æstimationem sibi comparavit: quo defuncto iisdem muneribus insignitum voluit Principis frater, qui eidem successerat, & apud ipsum in eodem æstimationis gradu claruit. Musices etiam peritissimus fuit, cui & poësis studium copulavit: ideoque inter Offici-

H h

na

nz Messanensis Academicos, & Reacensos Panormi recensitus, non ultimum obtinuit locum, Florebat anno 1642. Edidit Italicè.

Poesie. Messanz apud Petrum Brea 1630. in 12. Rime, in libro *Poesie volgari degli Accademici della Fucina par. 3.* Neapoli apud Aegidium Longum 1659. in 12.

Rime, in libro: *Stravaganze Liriche degli Accademici della Fucina parte prima* Bononiz apud Io: Baptista Farrone 1642. in 4.

Concerti Musicali.

FRANCISCUS TORRES Poeta Siculus, cujus solummodo extat nomen apud Octavianum Caccanum in *animad. ad tom. 2. Sauli. Siculorum* pag. 89. qui scripsisse testatur, carminibus Siculis

Vita di S. Guglielmo Eremita

FRANCISCUS TRAHINA Nobilis Panormitanus, cum doctrinâ, animiq; dotibus prælucret, in Hispaniam delatus, apud Philippum III. & Philippum IV. Hispaniarum Reges à Sacello electus, iisdem fuit gratissi nus: hinc primum mille aureorum pensione ex Syracusana mensa donatus; inde ad Episcopalem Insulam Agrigentinae Ecclesiae electus est anno 1627. addita facultate retinendi eamdem pensionem. In Ecclesiae possessionem ingressus, ab ipso gubernationis exordio multa laude digna patravit. Ecclesiam Cathedralē magna ex parte perfecit, & exornavit; in qua tria sacella magnificentissimè extruxit ad SS. Eucharistiae Sacramentum, D. Frâncisci, & D. Gerlandi venerationem. Montem Pietatis in pauperum beneficium fundavit, ac abundè pecuniis munivit: argenteis, candelabris Ecclesiam ditavit, in quæ sex aureorum millia infumpsit: in arca etiam argentea sacras D. Gerlandi exuvias occultavit. Episcopales ædes instauravit, quibus, & viridarium, ad animi oblectamentum, addidit. Canonici suis Rocchetti, & Mozzetta, ut vocant, insignia impetravit. Clericorum Seminarium, amplificavit, dotavitque; cui & Bibliothecam, codicibus refertissimam tradidit: ac eò redegit, ut si prius vix duos alebat, exinde quædaginta educaret adolescentes. In pauperes profusus: in propaganda Ecclesiastica libertate intrepidus; in comescendo nobilibus licentia impavidus; in promovendo divino cultu, ac christiana pietate fervidus, sui opinionē longè, latèque profudit. Multa tum viveus, tum post mortem ex testamento, ad Ecclesiam, & Urbis beneficium disposuit, quæ ipsius pietatem testantur. Obiit: demum Aggrigati 4. Octobris 1651. & in Divi Gerlandi sacello conditus est, in cuius magnificentissimo è marmore sepulchro hæc legitur inscriptio.

D. O. M.

Don Franciscus Trahina
E perovvuto Senatorio Ordine
Panormitanus,

Morum cultu, citè innocentiâ

Doctrinarum præsidio

Inter paucos spectatus,

Philippi Tertii, & Quarti Hispaniarum

Rexum lucidissimorum

Annos omnino decem, & septem à sacris

Agrigentina Ecclesie admoens,
Illam singulari prudentia, incredibili
Animarum zelo,

Peracri Ecclesiastica libertatis
Studio administravit.

Principis Templum Argentæ superædificavit,

Sacroque instrumento auxit.

Ejus ticulum igne absumptum,

Odem, Abiisdem senio laborantem

Suo magnificentissimè instauravit.

Ereclis insuper, ornatisque superosissimè
Sacellis tribus,

Canonicos ob angustiorē sacrorum

Dignitatem, & cultum,

Episcopali bus insignibus habondè laudos
Curavit.

Argentam Divi Gerlandi arcam

Elegantiorē in formam

Perquam splendide redegit.

Seminarium formandæ Juniorum

Indoli constabili, & adauxitque.

Communi Cathedralis Ecclesie censum,

Legatis triginta aureorum millibus

Amplificavit.

Episcopales ædes

Addit etiam hortorum amonitate

Restituit, laxavit, instruxit.

Ne Civium fortunam adroderet sanus
In primis casus.

Excitato munificæ manu

Pietatis Monte.

Delatum Agrigentinum Principatum

Sibi duxerat, non suis acquisivit,

Insigni cum laude modesti,

Egitque in eo dominatu Patrem

Nou Dominum.

Dico Gregorio ejus Urbis Episcopo

Par, aut major,

Cui is, idem Principatus, non

Integer olim contigit,

Sed dimidiis.

Denique hoc sibi sacello, ac

Monumento extructo

Meritis, quæm ævo maturior,

Mortalitatem exuit,

Christi Anno

Millesimo Sexcentesimo

Quinquagesimo Primo,

Die verò

Quarto Octobris.

Franciscum laudant Rocchus Pireus not. Eccles. Agrigent. pag. 217. & in epist. univ. ejusdem notitia, Franciscus Baronius in Siculæ Nobilitatis amphitheatre. Edidit

Constitutæque Diocesanas Synodales, Panormi apud Decium Cyrillum 1632. in 4.

FRANCISCUS TRAMONTANA Messanensis Sacerdos, lucis usum accepit 4. Novembris an. 1666. Cum literarum studii ingenium devovisset, humaniores literas, Philosophiam, Theologiam, ac Pontificias leges summa cum laude accepit, ac egregiam adeptus doctrinam, amplissimam sui ælimationem excitavit. Inde sacri Oratoris

toris nuntius suscepit, & eruditiois, ac eloquentiâ insigniter instructus, coneciones habuit magno cum plausu. Persepe apostolico zelo incensus tû ad virtutes excitandas declamavit, non sine animarum fructu. In Messanensi Clitix Academia recensitus, poetica etiam studia excoluit. Dum hæc scribimus anno 1706. Messanzæ florere, ob doctissimam, eruditionem, pietatem, moresque integerrimos omnibus gratissimæ ac Moralem Theologiam in aliorum beneficium doctissimè explanat. Edidit Italicè

La Rosa scelta dal Giardino, e disfiata dalla Penitenza, e dall'Amore. Orazione Panegirica per le Glorie della Reale Vergine, e Romita Palormitana S. Rosalia. Messanzæ apud Vincetium de Amico 1690. in 4.

Vita della Ven. Suor Giovanna della Croce del Terz'Ordine di S. Francesco. Panormi typis Petri Coppola 1695. in 8.

La seconda Ambascieria spedita in Cielo alla gran Vergine Madre dalla Città di Messina in ringraziamento, e in risposta del sacro Foglio scritte di sua mano. Orazione Panegirica recitata nel Duomo di Messina il 3. di Luglio nell'anno 1696. Messanzæ apud Vincetium de Amico 1696. in 4.

La dignità, e l'obbligo del Sacerdotio esposti in sette considerazioni distribuite per ciascun giorno della settimana. Ibidem apud eundem 1700. in 12. Italicè nunc scribit, ut in lucem emittat opus, cui titulus

Cronologia degli Arcivescovi di Messina, colle Notizie de' lor fatti illustri, e cose memorabili accadute circa il lor tempo nello Stato Ecclesiastico. in fol.

FRANCISCUS TURANUS ex oppido Burgii Sacerdos, natus anno 1641. Sacce, & mox Panormi graviores disciplinas didicit, ac Theologica Doctoris insignia accepit. Inde etiam Cæsareis, Pontificiisque juribus ingenium addixit; ac laurea etiam donatus clauit. Astrologicam facultatem egregiè calluit, & ingenio, ac doctrinâ ornatissimus floruit. Hinc meritò electus Abbas Condensis, & Canonicus Ecclesiæ Agrigentinx, summâ cum laude vixit. Obiit Agrigenti 21. Septembris 1691. Edidit librum

De præcedentiâ, & Habilitate Doctorum. Veneitiis apud Guerillos 1665. in 4. Italicè vero sub nomine Joannis Francis Turani,

NUOVO, e peregrino ragionamento, e meteorico discorso sopra l'impercettibile, e incomprendibile mostro del Vento. Panormi apud Dominicum Anselmum 1662. in 8.

FRANCISCUS VALCASSAR Drepanitanus Doctor Medicus, doctrinâ, eloquentiâ, & eruditione clatus. Obiit Drepani anno 1691. Edidit Italicè

La fama impegnata per gli Encomii della Virtù. Orazione funebre in morte del famosissimo Medico D. Antonio Crispo. Drepani apud Bartholomæum Francum 1689. in 4.

FRANCISCUS UELEZ, & BONANNUS Panormitanus Subdiaconus, origine Hispanus. Vir gravioribus disciplinis excultus, græcis, latinis-

que literis eruditus, ac poetis addictus. Obiit Panormi 14. Octobris 1671. æt. annorum 50. & in Ecclesia S. Joannis de Eremitis sepultus est. Hunc laudat P. D. Paulus Monsregalenis in *epistola nupatoria libri inscripti: Motti Siciliani tom. 7. eodem dicati.* Edidit Italicè

L'Iliade d'Homero tradotta in verso Italiano. Panormi apud Bisignium 1661. in 12.

FRANCISCUS VETRANUS Panormitanus Sacerdos, à literis, ac muneribus præclarè obitus laudatus. A teneris annis literis addictus, ingenii præstantiam in Philosophicis, ac Theologicis studiis detexit; nam Collegii Panormitani Soc. Iesu Academia Principem locum obtinuit; ac cum doctrinam hausisset egregiam, Doctoris insigniis donatus est. Legalem etiam lauream obtinuit excursu Jurisprudentiæ fudit, ac Prothonotarii Apostolici titulo fuit insignitus. Concionibus ingenij vires admovit, & eloquentiâ, ac eruditione instructus, non sine laude auditus est. Panormitanæ etiam Reæcenforum Academiæ nomen dedit, amcenioribus literis expolitus. Anno 1648. ad Thermenis Archiepiscopatu gradû promotus, hoc munus, pensionis onere gravatum, respuit. Anno verò 1651. Parochus, ac Beneficialis Ecclesiæ Panormitanæ S. Nicolai de Calcia electus est, quam nonnullis perpolitam ornamētis, ad elegantiorē formam redegit. Apud Panormitanos Archiepiscopos magnam promeruit æmulationem; ideoq; variis honorum argumentis affectus est sub prudenti F. Martini de Leon, & D. Petri Martinez Rubio Archiepiscopum regimine: nam fuit Examinator, Tribunalis Visitationis ac Monasteriorum Deputatus, Archiepiscopalis Curie Filii Patronus, ac Visitator Generalis. Triennio etiam novorum Vestigialium Panormi Deputatus, quo in munere semel, & iterum confirmatus est. Nonnullorum Ordinum Regularium, Nolosomij Magni, & S. Bartholomæi in eadem Urbe, Judex Conservator renunciatus est: & à Joanne Austriaco Judex Ordinarius Abbatiz Panormitanæ, quam Mansionem vocant, constitutus. S. Officii Siciliæ Consultor, ac Episcopi Patensis D. Simonis Ran Vicarius Generalis effusit. His, alijsq; in muneribus eximiam prudentiam, & in rebus agendis dexteritatem omnibus aperuit; ideoq; à Siciliæ Deputatione, ac Panormitana Urbe, Regni totius, ac Urbis ejusdem nomine, in Hispaniâ Orator missus ad Philippum IV. Catholicum Regem, ad pertractanda magni momenti negotia, quæ in Regia Curia, eâ prudentiâ, doctrinâ, ac solertiâ peregit, ut infraçco animi vigore, ac impertertito pectore, omnia ex voto feliciter obtinuerit, ad patriæ tuitionem, ac Regni totius commodum. Nec modò in Regia Philippi Aula resinsit, verum etiam in Romana honoribus fuit cumulatus, ac inter Referendarios Apostolicos utriusq; Signaturæ cooptatus est. Tandem ad Cantoris dignitatem in Ecclesia Panormitana, & Abbatiam S. Nicolai de Reale evedus fuit anno 1669. ad vix triennio excurso, decessit Panormi 27. Februarii 1673. & in Ecclesia S. Nicolai de Calcia tumu-

latus est; ejusque sepulchro hoc insculptum epigrammum legitur.

D. O. M.

Admodum Illustris, & Rev. Domino D. Francisco Petrano S. T. & V. I. D. Abbati S. Nicolai la Reale Sanctae Metropolitanæ Ecclesiae Panormitanae Primæ dignitati, & Cantori, Romane Curiae Praelato, Utinque Signaturæ Referendario Apostolico, ad Philippum IV. Magnum Regem Catholicum hujus felicitis Urbis, totiusque Regni Oratori efficacissimo, qui Ecclesiæ S. Nicolai de Calza olim per XV. annos Parochiale curam exercuit. D. Andreas Vetrano ejusdem Ecclesiæ Parochus, ac Beneficentis fratri amantissimo, hic hoc monumentum honoris posuit, suorum contumulari disposuit.

Hujus cum laude meminit Vinc. Anania in *histor. Chronol. Prorogum Siciliae* pag. 135. Edidit Italicè Breviè Raguglio del nuovo abbellimento nella facciata superiore dell' antichissima Chiesa Parochiale di S. Nicolai la Calza, in honore dell' Immacolata Concezione della Vergine N. S. Panormi apud Augustinum Bossium 1660. in 4. Hispanâ verò lingua

Compendio Breve de las nulidades preñizios, y lesiones del Real Patrimonio, y de todo el Reyno de Sicilia, que contienen las concesiones subrepticamente impetradas por la Ciudad de Medina, in particular, que la extraccion de la sola sea solamente por su puerto. Matrini apud Iosephum Fernandez de Baezuda 1664. in fol.

Defensa Ecclesiastica propuesta a la Catolica, y Real Magestad del Rey N. S. D. Felipe IV. el Grande, loidein apud eundem 1664. in fol.

Exemplar sin exemplo en las pretensiones vanas de Meclas paladas con la sombra de la defensa de sus Privilegios; Nulidades que contienen; y preñizios que resultan de ellos en los servicios de su Magestad. Matrini 1667. in fol.

Memorial presentado en nombre de la Ciudad de Palermo Cabeza del Reyno de Sicilia a la Magestad de la Reyna Nosttra Señora D. Maria Ana Governadora de la Monarquia por la Catolica y Real Magestad del Rey Nosttro Señor D. Carlos II. Rey de las Españas &c. Matrini in fol. sine anno, & typographi nomine.

FRANCISCUS VITA Augustanus parentibus Nicolao, & Philippa Vita nobilibus Augustanis natus, literas coluit, ac utriusque Juris lauream obtinuit: eruditione, ac poesi etiam claruit. Florente adhuc ætate vix vigesimum octavum annum egressus, decessit in Patria 30. Novembris anno 1663. & in Ecclesiâ S. Dominici sepulture traditus est. In lucem emisit Italicè

Insesto storico della Città d' Agosta negli Annali de' Regi di Sicilia. Venetiis apud Guerlium 1653. in 4.

FRANCISCUS VITA POLYNTIVS Pætenfis ex Philippo Cagliola in *manif. Provinc. Siciliae Ord. Minor. Convent. explor. 3. manif. 1. pag. 82. Rocho Piro not. Eccl. Pall. pag. 421. & Wadigao de Scrip. Minor. pag. 139. sed Panormitanus ex Francisco Baronio de Mact. Panorm. lib. 3. pag. 128. Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci. Claruit in Concilio Tridentino apud Petrum Aragonium S. R. E. Cardinalem, & Archiepiscopum*

copum Panormitanum, cujus fuit Theologus. Baronius cit. eâ doctrinâ præstantia brevi temporis tractu se instruxisse testatur, ut Philosophiam, ac Theologiam tum publicè, tum privatim explanaret, maximâ cum laude, & nominis celebritate. Scoti Sectatorem egregium prædicat: summâ doctrinâ, ac virtute præclarum floruisse, ac tandem ad Cephaladensis Insulæ eventum scribie. Sed in episcopali cathedra effuluisse negat, & meritò Pirrus citatur. Tres Pætenfis Ordinis Minorum Francisci nomine insignitos asserere videtur Cagliola *loc. cit.* Unus hic est, de quo loquimur; alter, qui Orbis descriptionem edidit, de quo vide hic pag. 231. Tertius agnominè Musca, ita dictus ob ingenii æumen, & inquietam in scholasticis speculationibus indolem: sed ex Tossignano in *histor. seraph.* eundem esse deducimus Franciscum Polyntium, & Franciscum Muscam; ait enim Tossignano lib. 2. pag. 280. ubi de Conobio Pætenfi: *Floruerunt hoc in loco Illustris viri, Mag. Franciscus cognomento Musca; dicebatur autem Musca propter acrimoniam ingenii sui in disputando, qui floruit in Concilio Tridentino, & scripsit quadam opuscula, ut infra. At infra alium non adducit Pætensem, qui aliqua scripserit, nisi Franciscum Polyntium lib. 3. pag. 315. ubi infra scripta opuscula edidisse, ac in Concilio Tridentino claruisse testatur. De eo etiam Henricus Willot de *scrip. Minor. Possivevinus in apparatu sacro tom. 1. pag. 505. & Michael Justinianus in Archiepiscopis, Episcopis, & Theologis Cardinali Tridentini Ind. 1. pag. 351. Edidit**

De justificatione librum unum, de confessionis tenuitate codicillum, & de Eucharistica veritate contra Hæreticos, & Hæreses hujus temporis. Venetiis ad signum spei 1548. in 8. Addit Cagliola edidisse, alia plura.

FRIDERICUS AGRICENTIVS Ordinis Prædicatorum, vir pietate insignis. Scripsit Italicè, *Dell' origine, Regola, Indulgenze, e Privilegi della Fratelli, & Sorelle della Penitenza di S. Domenico con molte altre aggiunte. Panormi apud Petrum Spiram, & Antonium Amay 1550. in 8.*

FRIDERICUS AVRIA nobilis Panormitanus, origine Genuensis, Vincentii, de quo suo loco, Patet, ac Ioannis Francisci fratres Juris utriusque Doctor egregius. Græcè, & Hæbraicâ lingua instructissimus; & in latinis, ac etruscis literis apprime versatus elaruit. Gravioribus studiis, ætate notiores literas innoxile ideoque Poesi, & omnigenâ eruditione ornatissimus enituit. Sicularum Trirémium Auditorem, ac Panormitani Prætorii Iudicem egit integerimum. Dum ad alios honorum gradus, juxta præmerita, properabat, obijt Panormi anno 1625. & in Ecclesiâ S. Francisci Minorum Conventualium sepultus est. De eo Marius Italia in *epistola in calce tractatus de Immunitate Ecclesiastica*, & Augustinus Oldoinus in *Athenae Linguæ p. 547. qui hæc scripsit testatur apud Vincentium ejus filium asserata, nempe Aureum Repertorium in septem volumina distributum in fol. Tractatus etiam varios, nempe*

De Verbo Regio, seu de Jure superioritatis. in 4. De Reintegracione amicis Juris in pristinum statum. De

De ambiguo rerum exento, vel de presenti rerum statu.

De Adagiis, seu Proverbii vulgaribus. Indicem legalem. in 4.

Protreptum legale, sive de varia Hominum fortuna, in quo de multiplici, & varia Hominum status, qualitatibus, & conditionibus mutatione tractatur. in fol.

Additiones ad consilia famosissima J. C. Guilelmi de Perno Syracusani. in fol. Additiones ad sex Consilia edidit Paulus Franciscus Perramurus in *Consilio Jurisconsultorum* par. 2. tom. 2. Panormi apud Petrum de Isola 1662. in fol. 4 pag. 154. ad 217. sub nomine Jacobi Cacioppi: ubi Perramurus advertebat has Additiones in m. ss. ejusdem Cacioppi soceri sui reperisse: sed an ipse easdem elucubraverit, se ignorasse ingenuè fatius est: attamen sub ejusdem Jacobi nomine evulgavit, nulli injuriam se facturum arbitratus, dum alium has scripsisse non clucet. Sed noster Friderici esse incomptum est: ex collatione enim harum additionum m. ss. penes Vincendum Aurium ejus filium, cum editis à Perramuro, easdem esse, liquidò constat.

De Adjuncto, & connexo, eorumque Juribus, privilegiis, prerogativis, & effectibus, tam circa personam, quam circa res. in 4.

Questiones legales. in fol.

Responsa varia. in fol.

Allegationum, & Consiliorum Tomos duos. in fol. Institutiones lingue Hebraicae. in 8.

Opusculum de Mundi duratione.

Opusculum contra Hebraeos.

Notitiae Historicae.

Prodire sub nomine Bernardi Rivalora Genuculis

Allegationes in causa Angeli Mariae Rivalorae ejus consanguinei. Panormi in fol. quae ex relatione laudati Vincentii Auria scriptae fuerant ab Antonio Bononio, studio, & labore Friderici Auria, & Jo: Franc. Auria fratris.

FRIDERICUS CAMPIXIANUS Patritius Caranensis Iuriconsultus doctinā instructissimus, inter primarios Iurisperitendit candidatos, ac causarum patronos, qui Italiam illustrarunt, non immerito recensitus est. Iura civilia in Caranensi Academia docuit. Ter in Magnae Regiae Curiae Foro Iudex, Regiisque Consiliarius sedit, nempe anno 1546. 1548. & 1569. Decessit Panormi 16. Aprilis anno 1583. & in Ecclesia S. Mariae Angelorum Fratrum Observantium S. Francisci sepultus demandatus est. Hujus meminere cum lande Rocchus Petrus notis. *Ecl. Catan.* pag. 94. Ioannes Bap. de Grossis in *deacac.* Cat. 2. a. d. 9. pag. 146. Marius Cutelli de donationib. *trati.* 2. *dise.* 2. *partic.* 11. *num.* 80. Marius Mura in *Pragm.* tit. 4. n. 36. & Ioann: Castagna in *trati.* *deducto* neceat par. 1. *num.* 65. Multa scripsit, at solum extant

Consilia Tri. In selectis consiliis collectis à Petro Luna. Panormi apud Etasium de Sineone 1627. in fol.

Ad Bullam Apostolicam Nicolai V. & Reg. Pragmaticam Alphonsi de censibus. Additiones apud Petrum de Gregorio de censibus Panormi typis Io: Anr. de Francis 1609. in 4. & iterum ibidem apud Franc. Ciorti 1622. in fol.

Scripsit etiam *Allegationes*, quarum nonnullas

citat Marius Muta, praefertim

Allegationes pro Barone Resztiana, contra Baronem S. Philippi. citantur à Muta tom. 1. in *Pragm.* cap. 35. n. 15.

Allegationes pro Universitate Rametta contra Baronem Terra Barvii. citantur ab eodem tom. 2. cap. 28. n. 128.

Allegationes pro D. Cesare Lanza contra D. Ioannem del Campo. ex eodem. tom. 4. cap. 101.

Allegationes pro Monasterio S. Dominici contra Monasterium S. Catharinae de Cassago. ex eodem in *consuetud.* Panor. cap. 1. n. 98.

Allegationes pro Ill. Duce Bisbone contra D. Joseph Agliata Baronem Villa Franca. ex eodem loc. cit. cap. 16. n. 62.

Allegationes pro D. Lanrea, & Catharina de Oriolis contra D. Fridericum del Carretto. ex eodem loc. cit. n. 67.

Allegationes pro Fr. D. Paolo Equite S. Ioannis contra Ioannem de Guiglicimo. ex eodem cap. 14. *num.* 3.

Allegationes in causa Verie. citantur ab Antonio Amato *resol.* 1. n. 71. & ab Octavio Corsetto *Consil.* 22.

FRIDERICUS GRAPHEUS Panormitanus Ordinis Minimorum S. Francisci Paulensis, severiores Philosophiae, ac Theologiae disciplinas docuit cum ingenii laude. Lectoris, ut vocant, Jubilati titulo insignitus, & in Panormitano Collegio S. Olivae Studiorum Praefectus clauit. Oratoris Evangelici munere Panormi in principe Templo, & in praecipuis Siciliae Civitatibus, ut etiam extra conciones habuit. In Sicula Provincia Definitoris, & Provincialis honore praefuit. Vivit nunc Panormi dum haec scribimus anno 1706. Edidit Italicè

La Bella Maza Isulana Panegirico di S. Rosalia. Panormi apud Augustinum Epitum 1701. in 4.

L' Aborto del dolore ne contrasti della disasta del Mondo, ponderati nella morte del M. R. P. M. Domenico Gallo, Dissolatore Generale de' PP. Predicatori sortita nel giorno della prima Domenica dell' Avvento. Oratione Funebre. Ibidem apud Felicem Martinum 1704. in 4.

FRIDERICVS IL IMPERATOR, ET SICILIAE REX. Hujus gesta iustum complerent volumen: at ne insitituri mei leges perstringam multa praeteream. Qui o nia ipsius faciora percurrere exoptat, adeat Carolum Sigonium de *Regno Italiae lib.* 12. per totum, Ricardum à S. Germano in *chronica*, edita à Ferdinando Ughello in tom. 3. *Italia Sacra*, Gordonium in *Chronologia*, Bazovium in *Annal. Eccles.* tom. 13. Fazellum de *rebus Siculis dec.* 2. lib. 2. cap. 2. Joannem Antonium Summontem *hist. Neapol.* par. 2. lib. 2. cap. 8. Augustinum Inveges in *Panormo Nobil.* pag. 493. & seq. Rocchum Pirum in *Chronol. Regum Siciliae* pag. 43. Ioannem Palarium in *Aquila Suevia lib.* 26. Laurentium Patatol in *serie Augustorum* 5. 103. à pag. 186. Michaeliem Hertzi in *Bibliotheca Germanica* par. 3. n. 753. Monachum S. Iusting Paduz de *rebus Insularibus*, & Euganeis, apud Christ. Urstium in *Illust. Germania Historica* tom. 1. pag. 581. L. Ellies Du-Pin in *Biblioth. Script. Eccles.* tom.

rom. 10. à pag. 2. & alios, præsertim vide eos, qui Imperatorum vitas edidere: & illius temporis historias digessere. Ex horum transiit, aliique nonnulla sequebantur. Parentibus Henrico VI. Imperatore, ex Suevo sanguine, & Constantiâ, Rogerii Regis filia, natus est Fridericus Panormi 26. Decembris; sed quo ad annum non una est scriptorum sententia; alii enim anno 1190. alii 1191. vel 1193. vel 1194. vel 1195. vel tandem 1196. natum volunt. Ut ostenderet, Panormi lucis usuram accepisse, multos congregavit auctores Inveges in *Panor. nobil. pag. 494. & 495.* quos apud ipsū leges, quibus addo Albertum Kranzium in *chron. Norvergia lib. 6. cap. 1. pag. 417.* Amatum Mastrellum in *Monte Virgine sacro pag. 319.* Carolum Calā in *hisor. Suecor. lib. 1. par. 3. pag. 59.* Ioannem Palatium in *Aquila Sueva lib. 23. c. 2. p. 222. & lib. 26. cap. 2. pag. 308.* Benvenutum de Rambaldo in libro *Augustali* edito unā cum operibus Francisci Pettarchæ, Gilberti Genebrardum, in *coronolog. Mundi*, ubi de Friderico Henrici VI. Patre, Thomam Costum in *annot. ad hyst. Neapol. Collesimii*, Laurentium Parol in *serie Augustorum* 9. 101. pag. 182. Goltziū in *hyst. post. Siciliæ pag. 21.* Gregorium de Lauro in *apolog. pro Vaticanis Abb. Joachim pag. 81.* & Ricordanum Malaspinam in *antiq. hystor. Florent. cap. 86. pag. 81.* Siculis innumeros lubens prætereo, At non reticam quod inobscussa est apud Panormitanos ducta per manus fama, Fridericum in ipsa Panormitana ecclesiæ atea, ad amovendam suspicionis notā, publicè natum. Ab incunabulis, vel à pueritiā, ut aliis placet, defuncto patre, Siculi Regni linguas, more Majorum, donatus est. Exinde matre orbatus, cum Panormitani ejus coronā nutantem viderent, infantulum Regem contra ahoriū ambitionem sum nā fidelicet tutari sunt: quibus accessit Innocentii III. Pontif. Max. curā, qui contra Matcevaldi vires, Regnum invadete contendente, Friderici iura sedulo propugnavit. Anno verò 1210. dejecto ex imperiali fastigio Orhone, & excommunicationis gladio percussus, noster Fridericus, Pontificis consensu Imperii fasces obtinuit. Vir fuit Fridericus animi robore instructissimus, in bellis disponendis, ac periculis declinandis magni consilii: ideoque nimidum formidabilis. Laborum patiens, magnarumque rerum capacissimus. Italiani bellis exagitavit, & aliquando ancipiti Marte pugnavit: horum fomenta, progressus, exitus, Historicorum paginæ passim narrant, ad quas lectores remitto. *Ædificia, Propugnacula, Vrbes, Oppida, ac Tempia* innumera extruxit, tum in Italia, tum extra, in quibus adhuc Friderici nomen, ac fama constantissimè vivit. Adeo præclare effulsit ejus munificencia, ut non inodò omnes ævi sui Principes superaverit, verum etiam quotquot imperiali diademate insignitos à Carolo Magno usque ad ipsius ætatem recoluit Orbis. Aureas monetas, quas Augustulus vocavit, primus invenit. Venerationi indulsit, ac omnium primus aucupio, Accipitrum, & Falconem artes adhibuit. Animalia, monstraque omnia, cum in orientilibus

plagis progignuntur, à Cæsaris Augusti ævo in Italia invisa, ad mæstatis amplificacionem aluit: ac quidquid pretiosum in Asia gemmare concipitur, in suas adeo abundè asportatum remittit, sed ipsi fuere successivè uxores, quarum secunda Jole fuit, Regis Hierosolymitani Joannis de Brēna filia, ex qua ipse, & Siculi Reges jns, & titulum Hierosolymitani Regis acceperunt. Hinc factam expeditionem, multoties Pontificibus promissam, ac procrastinatam, aggressus; trajecit mari, cum nonnullas superasset Urbes, firmatis cum Sultano minus honestis pactioibus, Hierosolymitani Regni coronam sibi imposuit anno 1219. De ejus sapientia, obquam in hac Bibliotheca, non ultimum sibi vindicat locum, multatim ab auctoribus enarrantur. Ingenio præstantissimo apprime instructus, ac Salomonis quosdam magistro, Salomonis Regis sapientiam æmulatus est: nam Cæsarum omnium, immò literatorum omnium ævi sui sapientissimus, multas scientias egregie didicit. Idioma Latinum, Italicum, Gallicum, Græcum, Saracenicum, Arabicū, Germanicū, aliisque perfectè calluit. Mechanicis rebus aliquando animū adiecit, earumque artē eximius vix. Etuditione exçellit: in historiis versatissimus claruit. Literarum amantissimus, studia non modò fovit, verum etiam virū in modū excitavit. Lycea Patavinum, & Neapolitanum aperuit, quæ amplissimis privilegiis firmavit, ac insigni liberalitate dotavit. Privatis viros doctrina instructissimos ad ipsa advocavit, ac largissimis stipendiis ditavit: quos & ipse ut audiret, non raro pederet adit. Vienenſis quoque Academiæ fundamenta posuit, quam privilegiis munivit. Salaritanum etiam Gymnasium beneficiis affectit. Aristotelis opera, ut Latinitate donaretur, attentè curavit. Plurimum Philosophotum, ac Medicorum tum Arabicorum, tum Græcorum liros, inter Sacerdotes delitescentes, adhibitis peritissimis viris, in Latinam linguam trāsferri mandavit, ac Bononiensī Academiæ transmissit. Prolomai Almagestum Arabicō idiomate scriptum, ut satis auribus daretur sedulo peregrin: quo Mathematicas disciplinas ex Europa diu exules, eidem restituit; teste post alios Vossio de scient. mathemat. cap. 35. 9. 28. pag. 179. Milliet in *curſu mathem. tom. 1. tract. primum. pag. 83.* & Blaueo in *Chronolog. mathem. pag. 58.* qui addit Fridericum Astronomiam omnem excoluisse. Omnes etiam Astronomicos libros fecit, ut Latinitate donatos à doctis viris fruerentur, ex Simone Majolo diet. *canicular. par. 2. coll. 4. pag. 513.* ubi Friderici III. voca. "ocum calluit latinū, ut etiam Etruscum, ac unus fuit ex primis, qui Italicè carmina cecinere: immò sub ejus auspiciis Panormi in ipsa Friderici aula, Italicè singuſ, ac Musas Etruscas primū natas, multis ostendit cum Vincentio Auria in *Sicilia Inventrice cap. 9. 5. pag. 31.* & in *observationibus à pag. 146. & seq.* quod ne dum ex Majorum traditione, verum, etiam ex Auctorum testimonio proditum est. In Sicilia adinventita Italica carmina sub Friderico nonnulli scribunt, nempe Franciscus Petrarca

in *pref. ad epistolae, fam. & in Triumpho Amoris* cap. 4. ejusque expolitores Andreas Gesualdus, Alexander Vellintellus, Ludovicus Castellvetrus, & Bernard. Danielis, Dantes de vulgar. eloquent. lib. 1. cap. 12. Ioannes Georgius Trissinus in Castellano pag. 67. Hieronymus Claritius in *Apologia prope finem*, Franciscus Giambullari in *origine linguae Florent.* pag. 132. & 137. Matthaeus Comes S. Martini in *observ. Grammatic.* & *Poeticis* in *epist. nuncup.* Franciscus Fortunius in *Regulis Grammaticalibus* pag. 26. Sebastianus Minturnus in *epist. lib. 2.* pag. 28. Ferdinandus de Diano de *origine linguae Ital.* & *Lat.* pag. 74. Nicolaus Villanus sub Academico Aldeani nomine in *disc. de Poesi ludica* pag. 54. Thomas Scigilianus de *arte Carm. Italici* cap. 16. pag. 157. Ludovicus Castellvetrus in *comm. ad Petrarcam in triumpho Amoris* cap. 4. tum etiam in *addict. ad Bembum lib. 1.* pag. 113. & seq. Leo Allatius in *epist. nuncup. Poetar. Antiq.* & Marius Equicola in *insit.* ad *Carmina composita* apud ipsum, Gilbertus Genebrardus in *Chronograph.* anno 1227. pag. 379. Ioannes Bapt. Strozius in *lectiou.* pag. 167. Duar. duus Nonnius de *vera Genealogia Regum Portugalliae*, in *Hispania Ultr.* tom. 2. pag. 1260. ex nostris etiam Marius Arerius in *observationibus ad linguam Siculam*, Fazellus de reb. Siculis dec. 1. lib. 1. cap. 7. pag. 28. Ioseph Carnilivarius *hist. Sicil. lib. 1.* pag. 16. Leonardus Orlandinus in *discurs. Siciliae* pag. 74. & in *disc. de Rosario Joannis Antonii Brandi* pag. 474. & ut alios praetercam, eruditissimi Ioannes Marius Crescimbeni in *hist. vulgaris Poesis lib. 1.* pag. 1. & in *comm. Vol. 1. lib. 1. cap. 1. pag. 1.* & 2. & Iustus Fontaninus in *Aminta defenso* cap. 11. pag. 283. quod & multis confirmabit egregius sane vir Apostolus Zenus in *hist. Ital. Poetis*, quam Orbis literatus non sine magno desiderio expectat. At si haec inventio in Friderici aula exordium agnoscat, sub eodem Imperatore Panormi naram facili negotio deducimus; Fridericus enim more Majorum, Panormi Regiam statuerat sedem, ut ipsemet fateatur in diplomate n. an. 1211. apud Rocchum Pirrum. not. Eccl. Panorm. pag. 142. ait: *Habentes quoque praeculis, quod in ipsa Ecclesia Panormitana sacrum nullumque, & regium suscepimus Diadem;* quia etiam sicut ipsa Ecclesia prima est inter omnes Ecclesias Regni nostri, & excellentia dignitatis super ceteris Ecclesiis praecinet. in alio an. 1211. apud eundem pag. 143. *Attendentes igitur, quod venerabilis, & veneranda Sacrosancta Panormitana Ecclesia, quae Caput est, & sedes Regni nostri;* in alio an. 1216. apud eundem Pirrum pag. 146. *Panormitana Ecclesia, quae nostri sedes est Regni;* in alio tandem apud Franciscum Baronium de maest. Panorm. lib. 4. cap. 9. pag. 54. *cum felix civitas nostra Panormitana prima Regni nostri sedes existat.* Quod ex historicis liquido patet. Panormi vero primum in lucem editum hoc poesis genus ex nostris traditionibus hauriat, tradunt Ioannes Baptista Giatius in *orat. pro lustratione studiorum Collegii Panormi.* pag. 9. Darius Agliata in *orat. pro iisdem studiis* pag. 15. & in alia etiam pag. 15. Alexan-

der Palazolus in *orat. pag. 10.* Hyacinthus Maria Fortunius in *lib. seinille della felee* pag. 27. Thomas Ballus in *Formate Palermo liberato* cant. 25. Stan. 70. Ignatius de Vio in *Mythologia sacra* pag. 45. Ioannes Maria Amatus in *orat. 1. studiorum.* pag. 19. & in *notis n. 134.* pag. 119. Vincenarius Auria in *vita S. Rosaliae* pag. 25. in *epist. ad lectorem in calce par. 1.* carminis Joannis Baptistae de *judice* pag. 478. & in *Sicilia Inventrice* cap. 9. §. 3. pag. 31. quod etiam innuit Simon Raus in *carmin.* pag. 43. & 46. Hinc, ut ad Fridericum revertar, is inter primos Errulcos Poetas recentior ad Gesualdo, & Vellutello in *comment. ad Petrarcam*, qui expendentes verba cap. 4. *Triumpho Amoris*

E i Siciliani, che furono già primi;

ut primos Poetas Fridericum, & Entium ejus filium nominant. Friderici etiam, uti & poetae Etrusci, meminere Petrus Bembus in *Prosis lib. 2.* Nicolaus Francus in *Petrarchista* pag. 19. Iacobus Pergaminus in *memor. linguae Ital. in indice Poetar.* Academici dicti della *Crosta in vocabulario*, Castellvetrus in *discurs. de articulis Bembis* pag. 18. Torquatus Tallus in *disc. de Poemate Heroico* pag. 74. Allatius in *epist. nuncup. Poetar. Antiq.* Ioannes Caramuel in *Rhythmica* art. 8. pag. 104. & Ioannes Marius de Crescimbeni in *hist. vulgaris Poesis lib. 1.* pag. 7. lib. 2. pag. 84. & 118. & lib. 4. pag. 267. alique. Virtus nonnullis egregias aummi dores turpiter sedavit Fridericus; Ecclesia enim armis, direptionibus, diffidiis longo tempore satcavit, & Ecclesiasticam libertatem violare ausus est. Hinc pluries à Romanis Pontificibus anathematis fulmine percussus est, quo, odio recrudescente, in Ecclesiasticos, ac Ecclesiae jura ardentius sevit. Tandem cum se ad nova bella pararet letali morbo affectus, in Florentino Apulie oppido, ubi sensit supremum adesse diem, assumpto Cisterciensium habitu, in peccatorum lacrymas abiit: excommunicationum, culpationumque absolutionem ab Archiepiscopo Panormitano Bernardo de Castica obtinuit: Ecclesiae obedientiam praestitit, jurjurando se obstrinxit ejus mandatis obtemperaturum: tantaque contritionis edidit signa, ut Maynardus Episcopus Imolenis scripserit, ac ipsius contritione deduci: Fridericum vas Dei electum, & organum fuisse. Testamento edito Ecclesiae damna inflaurari precepit, alique pietatis argumenta in ipso apertissime emisit: cujus fragmenta extant apud Sigonium, Matthaeum Paris in *annal. sui tempor.* Odericum Raynaudum, & Summontem, & in libro inscripto: *Collectio constitutionum Imperialium*, hoc est DD. NN. Imperatorum Caesarum, ac Regum Augustorum Sacri Imperii Germanico-Romani pag. 307. Obiit Fridericus 13. Decembris anno 1250. in memorato oppido, non Panormi ut falso tradunt Albertus Stadenis in *historiograph. Equitatus Romanor. Principum lib. 3.* & Hofmannus in *lex. tom. 2.* pag. 94. Nonnulli aliter ipsius mortem evarant, quia à Manfredi filio suffocatum impletique veneno sublatum scribunt. Friderici cadaver Panormum delatum in Cathedrali Templo conditum fuit: ubi ad porphyriticum ejus sepulchrum haec fuit adjecta inscriptio.

*Si probitas, sensus, virtutum gloria, census,
Nobilitas oris posset sufficere morti
Non foret extinctus Fredericus, qui jacet intus.*
Hodie verò ibidem hoc legitur Epitaphium.
*Qui mare, qui terras, populus, & regna subegit,
Cæsarem fregit subito mors improba nomen:
Ilic jacet, ut cernis, Fredericus in Orbe Secundus,
Quem lapis hic totus, cui mundus parvis, arces,
Vixit Ann. LVII. Imperii XXXVIII. Regni Hierusalem XXV. Et Regni Sicilia LII. Obiit. An. Dom. MCL.*

Fredericum Panormi sepultum prædicant Siculi, alique innumeri scriptores exteri, quod videntur patet, nam omnium oculis in Cathedrali Templo magnificèntissimum ejus sepulchrum observatur. Hinc meritò Augustinus Inveges tom. 3. annal. Panorm. pag. 641. Villanusi, Collenuncium, Vitigianum, & Summontem rejicit, qui à veritate aberrantes, Monteregali sepulchrum tradunt: quod etiam scribunt Ricordanus Malaspina hist. flor. cap. 143. pag. 131. Hertzius in Bibliotheca Germanica par. 3. n. 753. & Antonius Bulifon in cisis Regum Neapol. pag. 49. perpetim etiam Iconicus varnellus, alioque eruditissimus, in Chronol. apist. Sipontin. pag. 212. extra Montemregalem Urus Menanæ, tamquam excommunicatum sepulchrum scribit: Montregalis etenim Urbs Archiepiscopus longe distat ab Urbe Messanæ, Quæ Fredericus scriptus hæc sunt.

Leges, & Constitutiones in hæc christiana obsequium, pro Ecclesiæ libertate, & contra Hereticos. In Authentica de Statutis, & consuetudinibus.

Leges pro Italia securitate, pro Agricoltis, Navigationis, Studiis incumbendis, ac literatis. Approbata, & inserta in Codice Justiniano, sive in corpore Juris Civilis Justiniani in hæc: Amstelodami 1663. in fol. Parisiis 1681. in fol. & alibi.

Constitutiones de Juribus, & Privilegiis ducatus Austria, apud Melchiorem Goldastum in Statutis, & rescriptis Imperialibus par. 1. à pag. 73. Francofurti ad Moenum 1607. in fol. & in Ratiouali pag. 75.

Neapolitani Regni Constitutiones, has Matthæus de Altitus Jurisconsultus Neapolitanus, alique explanarunt, passim apud Jurisperitos obvias.

De Arte venandi cum Avibus, Cum Additionibus Manfredi Regis: addita nonnulla Alberti Magni sub nomine de Falconibus, Asturibus, & Accipitribus. Augultæ Vindelitorum 1576. in 8.

Epistola Variæ. Inter epistolas Petri de Vineis. Ambergæ 1609. in 8. & Basileæ 1566. in 8. In collectione constitutionum Imperialium Goldastii, apud Marquardum Freherum tom. 1. Germanicarum Rerum Scriptorum pag. 303. Francofurti 1614. in fol. apud Stephanum Baluzium in Miscellaneis tom. 1. à pag. 446. Parisiis apud Franciscum Muguet 1678. in 4. apud Rocchum Pirum in chronologia Regum Sicilia primæ editionis pag. 19. Augustinum Inveges tom. 3. Annal. Panorm. pag. 585. 589. 592. 614. & 619. Sigonium de Regno Italicæ, Albertum Krantium Metrop. 7. in fine, aliosque præsertim Joannem Palatium in Aquila Suevæ lib. 26. ubi ne dum multas Frederici

ei epistolas exscribit, verum etiam & nonnulla ejus diplomata, decreta, & constitutiones. Bullas etiam quamplures à Frederico editas invenies apud Baronium Annal. Eccl. tom. 11. ann. 1097. & penes Bizovium Annal. Eccl. tom. 13.

Carmina, quæ temeritatem olent apud Pirrum cit. pag. 49. Ciacconium in Vita Innocentii IV. Palatium cit. pag. 352. 353. & 364. & Sarnellum in chronolog. Epist. Sipont. pag. 204. & 212. Italicæ tandem

Canzone per lo Imperatore Federigo II. di Sicilia, & di Napoli. extat in libro inscripto: Sonetti, & Canzoni di diversi antichi Autori Toscani. Florentiæ apud Hæredes Philippi de Junta 1527. in 8. pag. 114. quam etiam citat Antonius Minturnus in Poetica lib. 3. pag. 212. & aliqua ejus carmina adducit. Ad do. quod Allatius in Indice Poetarum, quem libro suo Poetarum antiquorum perfixit (quorum carmina Etrusca in codicibus Vaticanis, Barberinis, & Ghislanis asservari testatur) pag. 48. nostrum Fredericum adducit, ejus poetica monumenta se editurum promittebat, cum aliis antiquorum Poetarum, in subsequentibus libris prælo paratis. Sed cum morte preventus non edidisset, nostri Frederici Poemata in memoratis Bibliothecis asservata adhuc puto. Ejusdem carminum meminere deputati Florentiæ pro Boccacii correctione pag. 54. Petrus Franciscus Giambullari in Gello pag. 61. Fridericus Ubaldinus in præf. ad eam. Petrarchæ, & tractatu virtutum moralium Roberti Regis, Joannes Georgius Trissinus in dialogo inscripto: il Castellano pag. 49. & Jo. Marius Crescimbeni in comm. ad bist. vulg. Poes. vol. 1. lib. 1. pag. 2. & cap. 2. pag. 4. & ut Poetam Fridericū laudat Antonius Mulcetola in libro: Gabinetto delle Muse p. 29. & Simon Raus in carmin. p. 41.

FRIDERICUS LETUS Jurisconsultus Siculus, ac celebris Magnæ Regiæ Curiz Judex, Regiusq; Consiliarius. Hujus extant

Apostilla super Ritu Regni Sicilia. In Commentariis super Ritu collectis à Marcello Conversano. Panormi apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrillum 1614. in fol.

Ad Bullam Apostolicam Nicolai V. & Reg. Prag. Alphonsi de Consensu. Annotationes. apud Petrum de Gregorio de Consensu. Panormi typis Jo. Ant. de Francis 1609. in 4. & iterum Panormi apud Franc. Ciotti 1622. in fol.

FRIDERICUS SABIA nobilis Panormitanus vir ætatisque literis ornatissimus, in Panormi Academia Reacensorum Academia adscriptus claruit. Poësim coluit, ac ingenio, quo pollebat felicissimo, poetice gloriæ culmen facile attigisset, ni bellica virtus ad arma ejus animum diversisset. Hinc extra patriam robustæ fortitudinis argumenta non pauca edidit in Catholici Regis obsequium, tum in Terrenovæ, & Pirpinianis auxiliis suggerendis, tum etiam in bellis apud Ilerdam, vulgò *Lerida*, & Cataluniam effervescentibus. In expugnandis Portolongo, vulgò *Portolongo*, aliisque locis, non modicum promeruit laudem. In pacificis etiam concertationibus, nempè

in hastiludijs Panormi habitis , militare detezit fortitudinem anno 1653. & 1658. Patriam. Senatoris munere gubernavit ann. 1648. 1653. & 1672. Tandem in Hispaniam delatus, an. 1682. Maritri decessit . Est Friderici mentio apud Ant. Collarasi in *acquisizione Portolongi* pag. 157. Hyacinthum Mariâ Fortunium in *planibus Panor.* pag. 124. Vineen. Auriam in *dist. bistor. de hastiludijs* pag. 52. & Josephum Galeanum in *Musis Siculis* tom. 1. par. 2. pag. 165. ubi extant vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & Josephum Bisagnii 1662, in 12.

FRONTINUS. vide Sextus Julius Frontinus.

FULGENTIUS CACCABENSIS Ordinis Eremitarum S. Augustini Reformatorum, ex Congregatione Sicula Centuripina, ac ejusdem Congregationis Vicarius Generalis. Edidit Italiè

Sommario delle Cronologiche notizie della Vita, Virrà, e Miracoli del Ven. P. Fr. Andrea del Guasto di Castrogiovanni Fondatore dell'Eremitani Riformati Agostiniani della Congregatione di Sicilia. Parte prima. Panormi apud Augustinum Bossium 1677. in 4.

FULGENTIUS CASTIGLIONUS Panormitanus Societatis Jesu natus 3. Januarii 1619. Inter Clericos Seminarii Panormitani exceptus , in gravioribus scientiis adipiscendis egregias præstantissimi ingenii dotes patefecit : inter condiscipulos primas tennit, ac in Collegiî Panormitani Soc. Jesu Academia Principem egit . Absoluto studiorum curriculo Theologiâ doctoris laureâ donatus est : & è Seminario egressus , Clericali habitu insignitus aliquandiu laudabiliter vixit . Sed ut Deo se totum dicaret , Societatem amplexus est 24. Januarii 1651. in qua vocorum quatuor professione 15. Augusti 1662. se adstrinxit . In ea ob ingenii capacissimi præstantiam, memoriæque felicitatem, doctrinâ mirificè clauit. Humaniores literas quadriennio docuit, ac totidem Philosophiam Calatajerone, & Drepani Theologiam etiam scholasticam quinquennio, ac moralem triennio, semper amplissimâ cum nominis laude : ob doctrinæ profunditatem meritò summâ veneratione prosequutus . Magnâ valuit doctrinæ opinione apud D. Ferdinandum de Bazan Archiepiscopum Panormitanum, ejusq; Con-

sultor, ac Theologus fuit. Morum suavitatē aliorum animos in sui amorem faciliè conciliabat. Insigni doctrinæ virtutes egregias sociavit. Constitutionum Societatis observantissimus, nec in minimis unquam violare attentavit; adeo non modò nihil, quamvis minimum, absque Superioris venia ultro prætextu sibi arrogavit , verum etiam & in his implicitè sibi concessis , explicitè Superioris facultatem petebat. Extremâ vitæ suę nocte nec per minimum quadrantem tempus eûdi cubitum prævenire voluit , et si doloribus urgeretur : nec siue Superioris nutu sequenti die horam sibi præfixam ad sacrum celebrandum, pervertere curavit. Humilitate præclarus, discipulos rogabat, ut quidquid in ipso erroris, vel à rectâ ratione devium observarent, sine cunctatione Judices severi punirent. Ut sui æstimationem apud omnes exaltatam deprimeret, ingenuè fatebatur, se humili genere ortum, & inter pauperes Seminarii Panormitani Alumnos vixisse. Sæpius petiit, ut postquam metam docendi Philosophiam attingeret ad tradenda a dolescentibus Grammaticæ præcepta descenderet, in Collegio Panormitano; ut per biennium obtinuit. Mortis memoria ipsi gratissima; de ea non rarò prolixè loquebaturquo indicabat vitæ præsertim tædio affici, ad æternæ felicitatis gloriâ afluare. In componendis sodalium cadaveribus nunquam deerat, & eum sepulture oblium clauderetur , ac si ad Paradisi januam adstaret, ejus ingressum suspirabat. Tandem urgentibus magnâ vi doloribus, paulò post, quasi repentina morte obiit in Collegio Panormitano 31. Martii 1693. Hunc ejus discipuli doctissimi laudant, nempe Francisc. Marchesius in *Sac. in Villa* cap. 1. sect. 3. num. 277. pag. 223. & Stephanus Abbas in *Theologo Principis* cap. 22. dub. 8. num. 34. pag. 284. Multa tum Scholastica, tum Moralia prælo parata servabat, ex his prodire solummodo

Cursus philosophicus. Venetiis apud Valdesem 1690. in fol.

Italicè verò

Istruzioni de' Confessori per ben guidare nello spirito le Religiose, composto ad istanza di Monsign. Illustrissimo D. Ferdinando de Bazan Arcivescovo di Palermo . Panormi apud Petrum Coppola 1692; in 4.

G

GABRIEL CICER Panormitanus vir oppidò singularis: præstantissimo instructus ingenio, cum severioribus studiis operam navasset, una cum Philippo Trio sibi in focum electo, Philosophiæ, ac Theologiæ curriculum

absolvit: Josepho de Augustino Panormitano Soc. Jesu, viro doctissimo præceptore, ac ad clarissimum doctrinæ fastigiū sese exultitanti ex traditis à magistro nec verbum unquam cartis consignaverit; non sine ipsius docentis magna admiratione. Inde sui ipsius dux, & præceptor, capacissimo multarum rerum ingenio, mathematicas, & astronomicas disciplinas didicit. Geometriā, Arithmeticam, Algebram, & alias, quæ ad has facilius reducuntur, facultates, vel ex his originem trahunt, non prætermisit. Doctissimus etiam fuit in reconditis naturæ atæanis sedulo perscrutandis, præsertim botanicæ peritissimus: ex plantarum generibus, ac virtutibus nil ipi ignotum. A locupletissima eruditione non vulgare exinio viro accessit ornametum, quod ex historici tam antiquis, tam recentioribus, & ex vetustatis penu abundè eduxit. Præter latinam linguam, & Græcam, Græcam etiam, monitu suo penè sui solius ingenio dace didicit, ut etiam & Hebræam, quam intra bimestris temporis spatio perfectissime calculavit. Jurisprudentiam amplexus, inter doctissimos fuit recentitas, ac Doctoris laureā donatus. Gravibus his facultatibus antiquiores etiam literas sociavit, ac Musis amicus, Laris, Italiis, ac Siculis numeris multa egregiè cecinit; & inter Reaccentos Patrum Academicos semper plausibus auditus est: Francisci Perrarchæ, & Joan. Boetacii fidelissimus æmulator. A secretis diu fuit Senatus Panormitani, & à multiplici hæc doctrinæ copia, ab omnibus summo, necè veneratus, magnā apud omnes valuit opinione. Tandem in lathale morbum lapsus, maximo omnium dolore decessit Panormi anno 1647. 27. Aprilis, & in Ecclesia S. Francisci Min. Conv. sepultus est. Emertis laudibus exornatur à Josepho Galeano par. 2. tom. 1. *Musarum Sicularum* pag. 261. & à Vincentio Auria in *observationib. ad Basilium Ho. Esp. de Jndice* pag. 369. Multa scripsit, sed edicte solum videntur, vernaculā linguā.

Canzoni Sicillane, In Musis Siculis par. 2. tom. 1. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & iterum apud Josephum Bisagnā 1663. in 12. Habentur nonnullæ *Epistolæ nuncupatoriæ* ad Se-

natum Panormitanum pro orationibus in studiorum instauratione à nonnullis Patribus Soc. Jesu habitis, ac Panormi editis. In opusculo inscripto *Lusus Extemporales Poetarum super fonte extructo in Portu Panormitani sum.* Panormi typis Decii Cyritelli 1635. in 4. nonnulla ipsius extant carmine, & prosa. Servantur & apud D. Vincen. Auria m. ss.

Allegationes pro Senatu, & Populo Panormitano, ac Rev. Capitulo Majoris Panormitane Ecclesiæ de Reliquia S. Mariæ Magdalenæ: quas citat Jacobus Cortialis in *Vita ejusdem Dine* pag. 217. Reliquit m. ss.

Lettere. Discorsi.

GABRIEL DE FABII Leontinus natus ex Andrea de Fabiis Genuensi anno 1605. vir literis, & virtute insignis. Neapoli exactis Philosophiæ, ac Medicinæ spatii, Doctoris laureā insignitus est, ac egregiæ doctrinæ ornamentis se instruxit. In graviorebus etiam Theologiæ scholasticæ, & moralis studiis doctissimus fuit: quibus accessit politioris literaturæ copia non vulgaris; in historiis enim versatissimus, Musas Larias, Etruscas, Siculasque coluit magna cum nominis laude, ac gloria. Eruditione, eloquentiā, doctrināque claruit: ac tandem annum agens 63. obiit Leontini an. 1668. Hunc laudat Franciscus Apares in *triumpho Siculo* pag. 294. Edidit opus inscriptum

Pyramides encamiarum, & Elegia in honorem Sanctorum Fratrum Alphii, Philadelphii, & Cirini Martyrum Leontinorum, & Anagrammatismus, Epigramata, Disticha, Problema, Emblema, Proemioschemata, & Hymnus in laudem eorundem Sanctorum Martyrum. Romæ typis Francisci Monetti 1643. in 4. Alia multa m. ss. reliquit.

GABRIEL FILORAMUS ex oppido S. Petri Montfortis Ordinis Minorum S. Francisci Paulensis, vir doctissimus, & Sacre Theologiæ Lector subilatus, & in Messanenſi Cœnobio studiorum, ut vocant, Regens. A doctrina nimium laudatus, meritum ope multa horiscentissimè obtinuit: nam in Sicilia Sanctiss. Inquisitionis fuit Consultor, & Censor: pro Italica natione apud sodales suos, ut vocant, Collegæ General's in duodecim Italiæ Provinciis Vicarius Generalis: totius Ordinis apud Romanam Curiam Procurator: decum in Apulensi, & Messanenſi Provincia præfuit Provincialis. Dum Messanenſem Provinciam cum magnæ prudentiæ nota moderabatur, obiit Messanæ mense Junii 1689. Ad Theologorum beneficium edidit opus, cui titulus

Lapis Lydius circa materiam de Præscientia, Prædestinatione, & Reprobatione. Messanæ ex typographia

phia Vincentii de Amico 1687. in fol.

GARSIAS MASTRILLUS Panormitanus, non Neapolitanus ut perperâ scripsit Nicolaus Toppius in *Bibliot. Neapolit.* pag. 105. nam et nobilestima Mastrilli familia Marchionum Turtureti è Neapolitano Regno, & ex urbe Nolana in Siciliam venit; attamen hic à progenitoribus nostris Garfiz delata est; nō nosfer Garsias primū hic digressus est, ut ex Octavio Beltrano in *descrip. Regni Neapolis* pag. 124. habemus. Panormi ortum prædicant Franc. Rodella in *epist. nuncupat. libri memoria artificialis Anselmi Fauti*, Hieronymus Ragusa in *Elogiis Sculor.* pag. 62. Fuit Garsias Marii Mastrilli Jurisconsulti eximii filius, Jurisconsultus & ipse celeberrimus, primarius causarum patronus, doctissimus, & eloquentiā institutissimus: ac merito ob egregiam Juris utriusque peritiā nonnullis honoribus cohonestatus enituit. Fuit etenim pluries Pretorii Panormitani Index: pluries in supremis Siciliæ subællis Magnæ Regiæ Curiz, & ac Sacræ Regiæ Cōsciētiæ itidem Judex, Regiisque Consiliarius: ac tandem ejusdem Magnæ Regiæ Curiz Fisci Patronus. In hoc munere cūm prudentiā, ac doctrinā refugeret, ac ad alia properaret honorum culmina, decessit Panormi 17. Decembris 1620. & in Ecclesia S. Citæ Ordinis Prædicatorum sepelitur; cñjus mortis horam spiritu prophætico agnovit Ven. D. Hieronymus Palermo, vir sanctimonii clarissimus, ut in ejus vita legimus lib. 2. cap. 4. pag. 95. Hujus etiam laude meminere Franciscus Maria Pratus in *observat. tom. 1. observat. 32. num. 47.* Marius Giurba decis. 90. num. 4. Scipio Rovitus in *Prag. Neapol. prag. 2. num. 5. & prag. 7. num. 17.* Caius de credito c. 2. rit. 7. quæst. 5. n. 2023. Franciscus Strada in lib. *quæstionum* pag. 14. aliq. passim. Edidit

De Magistratibus, & eorumque imperio, & jurisfuditione Tractatum in duas partes distinctum. Volumen primum, & secundum. Panormi apud Franciscum Cioetum 1616. in fol. Lugduni 1622. in 4. Venetiis 1617. & 1667. in fol.

Ad Indultum Generale Commemorative Catholici Philippi III. Regis potentissimi beneficio ob paternam successione, ejusque sanctissimas nuptias Sicilia Regi suo fidelissimo concessum. Panormi apud Joannē Antonium de Francisca 1604. in 4. Lugduni 1621. in 4. & in calce operis de Magistratibus. Panormi apud Franciscum Cioetum 1616. in fol. Decisiones Consistorii S. R. C. Regni Siciliæ Librum primum. Panormi apud Franciscum Simeonē 1606. in fol. Venetiis apud Societatem 1609. in 4. Panormi apud Joannem Antonium de Francisca 1619. in fol.

Librum Secundum Panormi apud Erasmus Simeone 1610. in fol.

Librum Tertium Ibidem apud Franciscū Cioetum 1621. in fol.

Librum quartum. Ibidem apud eundem 1624. in fol. Prodiere etiam simul Venetiis apud Societatem 1612. in 4. Spizæ apud Hestian Kombachium 1615. & 1619. in 4. Venetiis 1622. & 1624. & Coloniz 1660. in 4.

Additiones ad Tractatum de Consibus Petri de Gregorio. Panormi typis Io: Ant. de Francisca

1609. in 4. & iterū apud Franc. Cioetū 1622. in f. Additiones ad Tractatum de Confectione Feudali ejusdem de Gregorio. Panormi apud eundem 1598. in fol. & Moguntiz 1600. in 8.

Petri de Gregorio & c. Tractatum de Vita Militis, de dote de Paragio, de Judiciis causarum fundalium, cum additionibus, summariis, argumentis, & indicium quæstionum, tum etiam rerum omnium locupletissimis D. Garfiz Mastrilli, & c. Panormi apud Jo: Ant. de Francisca 1596. in 4.

Consilium singulare pro D. Aloysia Mastrilli, & Corbera Marchionissa Turtureti ejus matre. Extat in calce libri primi decisionum.

GASPAR ARIANUS Panormitanus Sacerdos, Juris utriusque Doctor, vir eruditione, ac politicioribus literis ornatus. Fuit Majoris Panormitanæ Ecclesiæ Canonicus, & anno 1612. Examinator Synodalis electus sed Canonicatum in beneficium D. Joannis Antonii Gelofo renunciavit, solummodo retenta sibi Capellanis S. Mariz de Itria Panormi, non longè à Regio Palatio. In eadem urbe decessit 18. Martii 1627. & à Canonicorum Capitulo Ecclesiæ Panormitanæ consociatus, in Ecclesia S. Nicolai de Calcia sepelitur. Edidit Italice

Acco trionfale fatto in Palermo nell' anno 1592. per la venuta dell' Illustriss. & Excell. Sig. D. Enrico Guzman Conte d' Olivares Viceré di Sicilia. Panormi apud Io: Antoniu de Francisca 1592. in 4. Scripserat etiam, sed non edidit

Dialogo degli Archi trionfali, degli Emblemi, & Geconetti, delle sentenze figurate, delle Medaglie, & Geroglyphi, ex epist. nūcupatoria supradicti opusculi.

GASPAR RUCCIERIUS Menensis Ordinis S. Francis. Edidit Italice ex Placido Carafa in *Insulo historico* pag. 17.

Oratione Funerale per la morte di Gio: Simone Negro. Neapoli.

GASPAR CATALANUS Panormitanus, Astrologus, Geometra, & Arithmeticus peritissimus: inter celeberrimos xvi. sui literatos magnā doctrinæ opinione vixit. Floruit circa annum 1607. Hujus meminit Honuphrius Puglisi in *sua Arithmetica* pag. 12. Scriptit

La Prima parte dell' Introduzioni dell' Arithmetica Praticca Mercantile, nella quale tutte le regole necessarie à un buon Maestro, per insegnar bene à calcolare, è vero d' abaco i suoi scolari si ritrovano. Panormi apud Erasmus de Simeone 1604. in 4.

Discorso sopra il Cometa apperso il 27. di Settembre dell' anno 1607. Panormi apud eundem 1607. in 8.

GASPAR LICCUS Panormitanus Sacerdos, Sacræ Theologiæ Doctor, Pontificii, ac Cæsarei Juris cognitione insignis: vir non modò in gravioribus studiis doctissimus, verum etiam, & in amoenioribus abundè versatus. Poësim tum Latinam, tum Etruscā egregiè coluit magna cum laude. Præclarissima promerita primum ad Canonicatum Ecclesiæ Panormitanæ, inde anno 1600. ad Parochi nūmus Ecclesiæ S. Jacobi in eadem Panormitana Urbe virum eximium evexere. Obiit Panormi 27. Julii 1619. annum ætatis ægeus 70. In eadem Sancti Jacobi Ecclesiā

tumultuatus jacet , ubi hæc legitur inscriptio.

D. Gasperi Licco Panormitanus viro tum pietate in Deum, tum Sacerdos, Canonicus, Parochus se devotissimus clarissimorum divini tatus, humaniq: Juris consultiſſimo; qui severioribus studiis tragicos quoq: sales erufus Poeta admixuit, ut hæc etiam parte genus humanum doceret, causam crede, quæ prima habetur, hoc amoris monumentum posuere. Vixit annos LXX. Menses . . Dies . . Obiit anno Domini Die XXV II. Julii M.DC.XIX.
Edidit Italicè

Representazione del Martirio di S. Christina V. Panormi instante Laurentio Pegolo 1584. in 8. iterum Venetiis cum hoc titulo: *la Triumfante Christiana*. apud Petrum Discolum 1597. in 8. & apud Serravallem Venetiarum typis Marci Clafertii 1606. in 12. ex Leone Allatio in *Drammaturgia* pag. 68. & 324.

Pertecit, ac locupletavit opus P. D. Theophili Folengo Mantuani Monaci Casimense inscripti:

Representazione della Creazione del Mondo, e l'altro opere di N. S. fino all'Incarnazione detta l'Atto della Pinta. ut habemus ex D. Vincentio Auria in *chronologia proreum Sicil.* pag. 63. vagatur m.s. Hoc opus singulari magnificentia, ac sumptu in Ecclesia S. Mariz Depictæ Panormi pluries fuit recitata.

Scriptit etiam noster Gaspar Italicè, sed non edidit

Il Martirio di Santa Catarina Tragedia. pluries Panormi magno cum civu plausu in Spasimi Theatro exposita, ac multorum manibus teritur m. s. Scriptit tandem

Il Giorgio } Tragedie. m. 15.
L'Alfandra }

GASPAR MEAZZA Panormitanus Ordinis Conventualium S. Francisci, vir ingenio, ac doctrina insignis. Non modò scholasticis disciplinis fuit apprime instructus, verum etiam Poësi, Oratoriâ, & historicâ eruditione claruit. Nonnullas etiam ex mathematicis disciplinis cum laude coluit. Supremi Ordinis sui Moderatoris fuit à secretis, apud quem, Assistentis, ut vocant, munere refulit; Provinciam Siculam rexit, in comitiis Panormi coactis anno 1669. Provincialis electus. Doctrinâ, morum comitate, honoribusq; exlimiam æstimationem promeruit; ideoque Siciliæ Prorex cùm Regni gubernium absolvisset, secum in Hispaniam detulit; ibiq; Martiri Ordinis sui Hospitium excitavit, & Vicarium Generalem egit. Apud Hispanos magnâ vixit opinione, quam morum integritate, ac doctrinâ, libi conciliavit. Decessit tandem Martiri anno 1688. Ipsum laudat Io: Franchinus in *Bibliophylia Scripte. Ord. Conv. S. Francisci* num. 153. pag. 277. Edidit

Excidiu Seltæ Mahometana per quatuor Principes federatos ab Anno 1684. suscipiendi, conjecturas à Proprietariis Oraculis, & divinis scripturis. Martiri 1684. in 4. Italicè

Manuale de' Frati Minori Conventuali, nel quale con brevità s' ammassano i novizi di quanto s'irrebide al loro Instituto religioso spirituale, e morale. Aggiuntovi un breve ristretto dell' origine e degli

buomini illustri della stessa Religione, Panormi apud

Isolam 1670. in 24.
Scriptit etiam Italicè

Della nobiltà, e origine della nobilissima famiglia Caprini.

Il Secretario Religioso instruito.

Hæc exarasse, ac revisioni jam demandatas testatur idem Franchinus, sed num editas, cum eodem nescimus.

GASPAR ORIOLES Panormitanus nobili locu natus, Fontis Frigidi Baro, ac Equestris Ordinis Alcantaræ miles. Ex Philippo IV. privilegio 8. Aprilis 1635. Comitibus Bastigliæ titulo insignitus est. A teneris adhuc annis nò modò politioribus literis addictus, verum etiam & literatorum Mæcenas amantissimus claruit: quos & studiosè protegere, ac emeritis laudibus extollere consueverat: hinc cum primæ notæ viris amiciciæ fœdere devinctus fuit; præsertim cum celeberrimo equite Io: Baptista Marino, cujus hymnum in stellas Panormi recudere curavit. Et tunc, ac vernaculâ linguâ multa cum laude cecinit, & Reacconforum Academicæ Panormitanæ nomen dedit. Obiit Panormi 31. Decembris 1651. & in Sacello, in Capuccinorum sylvâ extructo, sepelitur, ubi sibi delegerat sepulchrum, & hæc epigraphæ obsignaverat.

*Nihil quia nihil,
Cujus hic solum sapereſt nomen.*

D. Gaspar Orioles Baro Fontis Frigidi miles ord. Alcantaræ jacet hic M.DC. XIX.

Hujus laudes extat apud Iosephum Galeanum in *Metis Siculis* par. 2. tom. 1. pag. 521. ibique Siculâ linguâ nostri Gasparis leges

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cyryllum 1647. in 12. & iterum apud Iosephum Bisagnium 1662. in 12.

GASPAR PASSARELLUS Messanenſis, Academicus Officinæ Messanenſis, poësi, ac eloquentiâ clarus. Edidit Italicè

Investitu contra Amore discorso. Extat in Proſis Academicorum Officinæ libro secundo. Neapoli apud Andream Colicchia 1669. in 4.

GASPAR REGIUS Panormitanus vir mitioribus literis excultus, & poësi clarus. Apud Panormitanum Senatam à rationibus, morum integritate refulſit. Obiit Panormi 12. Augusti 1599. & in Ecclesia S. Francisci Minorum Coenventualium sepultura demandatus est. Laudatur à Vinc. de Ioanne in *Panor. Triumph.* lib. 12. pag. 127. & in *Panormo Restaurata* m. s. Edidit Italicè

Brieve ragguaglio della Triumfal solennità fatta in Palermo l'anno 1593. nel ricevimento del Capo di S. Ninfia V. e M. Palermitana. Panormi apud Joann. Antonium de Francis 1593. in 4.

Est etiam insertum hoc opusculum in volumine de *Macſtate Panormitana* Francisci Baronii lib. 3. à pag. 5.

Scriptit etiam, sed non edidit ex de Ioanne: *Genealogia della Casa Ventimiglia, & alia.*

GASPAR RIERA Catanenſis, Iuriconsultus eruditus, ac doctus, quem laudat Ioannes Bapt. de Grossis in *decatord. Catanenſi* tom. 2. pag. 147. Edidit

Ad Bullam Apostolicam Nicolai V. & Regiam Pragmaticam Alphonſi de cenſibus Apoſtillarum. Apud Petrum de Gregorio de Cenſibus. Panormi typis Ioannis Antonii de Francisſiſ 1609. in 4. & iterum ibidem apud Francisſiſ Ciotti 1622. in fol.

GASPAR SGHEMMA Panormitanus Ordinis Minorum Conventualium S. Francisſiſ, tum à doctura, tum à muneribus ſanctè obitis conſpicuus. Cum gravioribus ſtudiis egregiam indolem devoviſſet, ſorente adhuc etate, doctrinæ faſtigium attingit: nani Romæ in celeberrimo D. Bonaventuræ Collegio adſcriptus, ibi triennio, ut ajunt, Collegialis, ingenii ſublimitatem, non ſine admiratione omnibus patefecit: & emenſis ſtudiorum ſpatiis Theologiæ Magiſtri laureâ donatus eſt. Inde acceptam doctrinam ſodalibus ſuis expoſuit: nam ſtatim Catanenſi Lyceo præſicitur Regentis manere. Ter Panormi ſuit ſtudiorum Moderator; uterium Neapoli. In docendo, & in ſcholæſtico pulvere concertando doctiſſimos perſepè viros, acutiſſimæ ipſius doctrinæ profunditas admiratione complevit; ideoque celeberrima nominis ſui fama undique divagata reſulſit. Eccleſiaſtes etiam clariffimus fuit; ejus eloquentiam, & eruditionem Panormus, Catania, Bononia, Neapoliſ, Roma, & alięque Urbes, magno cum plaufu è ſuggeſtu excepere: & à ſacra eloquentiæ vi celebris tum in Sicilia, tum in Italia floruit. Ad honores nonnullos meritò evectus cunctis; nam Panormi pluries S. Francisſi Cenobium, & Sanctiſ. Annuntiationis diu gubernavit. Viſitatore egit Apuleniſ Provincie S. Angeli: & Calabræ Provincie comitiſ præſedit. Generalis etiam Viſitator omnium Academicarum Ordinis conſtitutus eſt. Ter Generaliſ Ordinis comitiſ Romæ coactiſ præſuit. Generalis Commiſſarii munere anno 1624. in Provincia Sicula clauit; ac inde eandem Provinciam rexit, Provincialiſ honore inſignitus. Hiſ in muneribus, ſingulari prudentiâ obitis, laudem, & venerationem non vulgarem obtinuit. Extra Ordinis limites multis etiam honoribus cohoneſtatus emicuit; nam apud Sacræ Inquiſitioniſ Iudices ſuit Conſultor, & Cenſor: in Panormitana Diceceſi Synodalis Examinator. Catanæ electus eſt ut à ſol: ſecutus ad illius Urbis Academiam confluenteſ doctores laureâ celebraret. Publicus etiam Academicæ Theologus renunciatus, & primarius Philoſophiæ Profeſſor electus eſt, quibus omnium illius urbiſ animos ſibi devinxit. Doctrinæ gloriam, honoreſque, virtutibus illuſtravit obedienciâ inſignis fuit: regulariſ diſciplinæ tenaciſſimus, humilitatis præclarus. Eo Duce ita obſervantæ viſ reſoruit, ut diu vigore mitiſcedi ſervaverit, ac ſuccelloribus exemplo fuerit. Metiſ tandem, ac honoribus plenus, ab omnibus benevolentię, ac venerationiſ officiis proſequutus, Panormi deceſſit 24. Julii 1657. in Cœnobio SS. Annuntiationiſ: in cujus Eccleſia, ad tanti viri memoriam ſerendam, hæc lydio lapidiſ inſcripta legitur inſcripto.

R. A. P. M. Gaspar Sghemma. Min. Ord. Magne

Theologus, Magnus Eccleſiaſtes, admirationi noſtro natuſ ſæculo, profundam cujus doctrinam poſuit Roma, probavit Neapoliſ, Orbis exiit univerſus, qui vel de facie vidit, vel de ſcriptiſ notit. Sexagenario major extinctuſ eſt. Si modo Genua extinguitur, æternum quæ lucebit, Francisſani omnes morte magno, Magiſtro bono, bono parenti poſuere.

Galpatem emeritiſ laudibus ornant Francisſus Baroniuſ in *Sicula nobilit. amphiſtatro*, Hippolytuſ Marracciuſ in *Bibliot. Mariana* par. 1. pag. 470. Philippuſ Cagliola in *manifeſt. Provincie Siculae Ord. Min. Conv. explor.* 2. manif. 1. pag. 33. & 34. manif. 5. pag. 36. manif. 6. pag. 37. & 38. manif. 8. pag. 41. & 42. expl. 3. manif. 2. pag. 98. Lucas Wauginuſ de *Script. Minor.* pag. 144. ubi typographi errore Galpar Sgherra vocatur, Placiduſ Reina in *hiſt. Meſſana* par. 2. pag. 73. Io: Francisſuſ in *Bibliopobia de ſcript. Ord. S. Franc. num.* 155. pag. 278. & Bonaventura Theuli in *Triumpho Seraphico. Quæ doctè ſcriptiſ, hæc ſunt.*

De Deo Uno, & Trino Scotica Opuſcula, quo ad eſſentialia, & notionalia ad infra. Panormi ex typographia Alphonſi de Iſola 1645. in 4.

De Deo Uno, & Trino Scotica Opuſcula, quo ad Dei Viſionem, lumen gloria, Beatitudinem, Verſcientiam, & Prædeſtinationem. Ibidem apud Petrum de Iſola 1652. in 4.

Scoticum opuſculum de Scientia, & voluntate Dei in ordine ad ultimum finem. Ibidem apud eundem 1651. in 4.

Scoticarum digreſſionum cum commentariis ad oſto libros Phyſicorū Ariſtoteliſ Stagiritæ Pars prior circa rerum principia, cauſas, & exemplaria inſtrumenta, ſeruantem, cauſam ſatam. Panormi apud Alphonſium de Iſola 1635. in 4.

Pars ſecunda. Ibidem apud eundem.

In Organum logicum Ariſtoteliſ Stagiritæ Enchiridion Scoticum. Ibidem typiſ Francisſi Terranova, & Andreæ Colicchia 1648. in 16.

Manuale Scoticum juxta quatuor libros diſtinctionum Theologiæ Magiſtri ſenſentiarum. Ibidem apud Alphonſium de Iſola 1638. in 16. Italicè

Prediche ſopra diverſi miſteri j di Chriſto, & della Vergine. Catanæ apud Joannem Roſſi 1628. in 4.

Delle Prediche ſopra gli Evangeliſi correnti nelle ſeſte, & Domeniche dell'anno, dal giorno dell' Aſſumta M. V. & Domenica decima della Pentecoſte col' Accento di N. S. & altre ſtraordinarie. apud Alphonſum de Iſola 1630. in 4.

Sermoni del S. miſſi. Sacramento, & dell' Immacolata Conceſione di Maria V. con la Corona del ſuo puriſſimo Stellario, & due diſcorſi de Santi Caſimiro, & Teresa. Ibidem apud eundem 1643. in 4.

Introduttorio Morale ſopra i ſacri Evangeliſi delle ſeſte nella S. Quareſima con ſabbati applicati alla Conceſione della Vergine fatte nella Chieſa de' Santi Apoſtoli di Roma. Panoormi apud Franc. Terranova 1655. in 12.

Prediche dell' electione del Miniſtro Provinciale, & delle Sclimmate di S. Franceſco. Panormi apud Alphonſum de Iſola 1639. in 4.

Hiſ addit Baroniuſ, libroſ

De

De Orthodoxa Fidel dogmatibus.

Monendum lectorem puro, quod Franchinus clartus tradit, forsan ex Marraccio, edidit etiam, *sex conciones de M. V. ac conclusiones in festis principis M. V.* Sed hę concionibus de mysteriis nonnullis Christi Domini, ac concionibus super Evangelia Dominicanorum complectuntur.

GASPAR VIGINIMILLIUS nobilis Panormitanus vir poesi, & amencioribus literis excultus; Accensorum Academiz adscriptus claruit. Equestri, ac militari virtute munitus etiam enituit; cum enim Panormitana Urbs duas condidisset Galeas, quas Catholico Regi dedit, ipsarum Ducem constituit Gasparem, ex Vincentio de Ioanne in *Panor. Restaur. lib. 3.* Duos hoc nomine, ac cognomine Gasparis de Viginimilliis adnotatos legi in libris defuictorum Cathedralis Panormitanę Ecclesię, quorum unus obiit Panormi 2. Septembris 1584. in Ecclesia S. Francisci Minorum Conventualiū sepultus; alter 26. Iunii 1591. in Ecclesia S. Francisci Paulensis sepultus traditus; quis autem horum sit noster Poeta, divinare non audeo. Edidit Italicę

Rime. extant in libro primo Carminum Accensorum Panormi, edito Panormi apud Ioannem Matthæum Maidam 1571. in 8.

Poesie, & Madrigali mss. ex Ioanne.

GASTO SPINOLA Panormitanus, origine Genueusis, parentibus Hannibale, & Laure de Porto exortus, literis clarus, sed militari gloria clarior enituit. In Romano Seminario humaniores literas didicit, & prima militię documenta accepit anno 1566. Prudentiā, ac bellicā virtutē insignitus primū in Africa, inde in Belgio sub Ioanne Austriaco, nonnulla edidit fortitudinis argumenta, præsertim in Endoniana apud Bantantos obditione, Alexandro Farnesio prudentissimo Duce Belgas moderate; & in oruento ad Neoportum prelio, belli Moderatore Alberto Austriaco Arciduce; ibique fuit primū equitum dux, mox Italicarum legionum strenuus ductor; inde universę militię Præfectus. Ideoque cum non minus in consulendo prudentem, quā in pugnando strenuum sese detexisset, meritō nonnullis honoribus fuit donatus: nam à Philippo II. Catholico Rege Equestri Ordini S. Iacobi adscriptus, ab eodem Commendam ex præcipuis accepit, cui nomen de *los dos Barrios*; ac Belli Consiliarius electus est. Memorato Alberto, 20 uxori Isabellę Austriacę gratissimus fuit. Ab Alberto Cubiculis, Stabulisque præfectus; ac Bonacenensis in Arteria Comes creatus, Dux Generalis, ac perpetuus Gubernator Ducatus Limburgensis constitutus; eique Provinciarum Transmontanarum gubernacula tradidit; aliisque præclarissimis munitis, ac legationibus maximā cum laude obitis cohonestavit. Tandem tanto Gastonem complexus est amore, ut ipsemet uxorem eidem delegerit in Belgio, nempe Mariam Benifaciam nobilissimā, ac divitem mulierem, Comitatus Brugę hæredem, ex qua Bertinum, Andrensem, apud Calotem Baronē suscepit: ideoque primus fuit, qui ex suis apud Belgas firmam fixerit sedem. Ita-

bella verō eā benevolentię notā Gastonem prosequuta est, ut aliquando aureū torque ē collo detractā, eādem Gastonis collum propriā præcinxerit manu, ut bellicā ejus fortitudinem quodam honoris argumento afficeret. Literatos eximīā munificentīā protegebat, ac ubique fovere curabat. Adhuc superstes vivebat anno 1614. ex Ericio Puteano *Attic. epist. 70.* nbi ipsum laudat; & apud Belgas decessisse incomperum est. Exemplo suo Panormitanos Equites multos in Belgiū traxit, ubi præclara edidit bellicę virtutis testimonia; teste Vincentio de Ioanne in *Panor. Restaur. lib. 3. m. 3.* Ipsum etiam laudibus ornant Aubertus Mitreus in *Spinulis Illustribus*, Michael Justinianus de *Scriptoribus Liguris* pag. 268. Augustinus Oldoinus in *Athenas Lignifico* pag. 223. Guido Bentivolus in *hist. Belgicę par. 2. lib. 5.* pag. 145. Franciscus Baronius de *Masfate Panormitana lib. 3. cap. 7. pag. 133.* eruditissimus Ioannes Crescimbeni in libro: *Notizie storiche di molti Convittori del Seminario Romano, che sono stati Generali, & Vfficiali di guerra* pag. 17. & Abrahamus Ortelius in *Theatro Mundi*, qui unā cum Iuliano, & Oldoino editionē testatur

De descriptionem Ducatus Limburgensis.

GEORGIUS Episcopus, & Civis Syracusanus, floruit ann. Christi 663. Græcis literis fuit apprime instructus, quas Constantinopoli accepit. Dum autem Syracusanam Ecclesiā moderabatur, obtruncatus occubuit in loco, cui nomen Maran, & in Ecclesia S. Anastasie de Ollis sepultus est; ut ex Catalogo m. s. Episcoporum Ecclesię Syracusanę tradunt Christophorus Scobar de reb. Syracusanis pag. 15. Rocchus Pirtus not. Eccl. Syrac. pag. 137. & Octavius Caetanus in *animad. ad tom. 1. Sanctor. Siculorum* pag. 154. & tom. 2. pag. 272. qui putat ejus mortem Saracenorum operā accidisse, cum expugnaris Syraculis anno 669. vel 670. efferata barbaries inimicorum in Christi fideles sævire; ac forsan noster Georgius in Catholice fidei odium interfectus, ad Cælum Martyr evolavit. Michael Angelus Mancharufus in *Kalendario Sancti. Syracusanorum*, hunc Georgium Beatum vocat, ex Kalendario m. s. & a Saracenis anno 727. 15. Iulii cum toto grege occisum putat. Hunc Georgio Epistolam dedit Vitalianus Pontifex in Conciliis Generalibus editis Colonie anno 1606. tom. 2. pag. 1161. cui scribit, ut Ioanni Episcopo Lappensi faveat. Scriptis Georgius ex citato Catalogo m. s.

Troparia, quę in Nativitate Christi canuntur, & in Epiphania. Quę autem sint Troparia, consule Leonem Allatum de Libris Ecclesiasticis Græcorum, Simonem Wangereckium in Pietate Mariana Græcorum num. 32. pag. 129. & Dominicum Macrum in Hieralexico ver. Tropas pag. 641. Hunc illū Georgiū puro, cuius meminere Wangereckius cit. num. 26. pag. 87. & Allatius cit. differt. 1. pag. 81. qui Sæculum fuisse tradunt, & aliquot Odas in Menais Græcis existentes, edidisse testantur.

GEORGIUS FIGHERA Tauromenitanus, amencioribus literis, ac Poesi dicatus

carus claruit anno 1665. Edidit Italicè

La Cetrà sonora, e lagrimevole delle funzioni fatte nella Città di Messina nella Coronazione di N.S. Carlo Secondo, e nel funerale dell' invittissimo Monarca Filippo Quarto Re delle Spagne. Irani apud hæredes Laurentii Valetii 1665. in 8.

L'Indie impoverite, Poema Miscellaneo per la Messina festante nella solennissima festività celebrata il 3. di Giugno 1665. Mellanæ apud Jacobum Matthæi 1665. in 4.

GEORGIUS TAGLIAVIA Castri veteranenſis, nobilissimis ortus parenribus anno 1596. florentie adhuc ætate, Societatis Iesu institutis amplexus est 8. Octobris 1612. & in ea quatuor votorum professionem nuncupavit 2. Februarii 1631. In studiorum palæstra ita profecit, ut præter humaniores literas, magna cum ingenii doctrinæque laude in Collegio Panormitano Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam docuerit. Inerant in eximio viro iudicii felicitas insignis, solidæque virtutes, quibus in sui venerationem omnes excitavit. Prudentiæ claruit singulari: ideoque diu in regendis Collegiis Thernitico, Melitensi, ac bis Drepanitano adhibitus. Panormitanæ etiam Domui tertie probationis præfuit, ut etiam tyrocinio Panormitano, cum ibi Societatis juniores, Rhetoricæ operam navantes, inhabitabant; ac tandem Venetam Provinciam moderatus est. Apud primarios sæculi Principes magnâ valuit auctoritate, eisque gratissimus fuit, quos tum morum suavitate, tum eloquentiæ vi, ad rectè; ac laudabiliter vivendum hortabatur. Nil illi antiquius quam ægotantium levamen, ad quorum auxilium semper aderat primus. Charitatem etiâ coluit præclaram in eruendis à peccatorum cœnu peccatoribus. Demum dum Romæ Collegio Apostolicæ Pœnitentiariæ Rector præfret, relicto egregio virtutum exemplo, ibi decessit 21. Augusti 1659. Edidit Italicè suppressio nomine

Gli ultimi honori dell' Ill. Sig. D. Lucio Denti Presidente nel supremo Consiglio della Gran Corte nel Regno di Sicilia. Panormi apud Decium Cyrillum 1649. in 4.

Saggio d' un più lungo discorso sopra i Sette Angeli, che piamente si crede esser Ministri della Provvidenza divina nel governo del Mondo. Panormi apud Bisagnii 1650. in 8. Scripsit, sed non edidit

Contemplationes in Joannem, quas citat P. Vincentius Tancredi de Religione tr. 3. lib. 2. disp. 9. pag. 401.

GEORGIUS VACCARINUS Caccabenſis Sacerdos, natus 10. Novembris 1656. in Societate Iesu graviore disciplina accepit, è qua egressus, Panormi aliquandiu Societatis D. Thomæ fuit Capellanus: ibique cum litem in Patres Societatis Iesu excitasset, contendens Societatem ad sui alimenta teneri, post diurnam fori concertationem, Romani se contulit, ubi à sacra Congregatione allegatis rariouibus penitus rejectis, Canonice in Ecclesia SS. Celsi, & Juliani obtinuit. In dementiam prolapsus nunc Romæ vivit, ut imper audiui. Edidit

Patrocinium cause propriæ, in qua rationibus

proptus inconcussis evincitur: Superiores Ven. Societatis Iesu, ex quo de sui Institutu Regula, circa honestè collocandos in saculo Sacerdotes è suo ordine discedentes, & de proprio non habentes curare nolunt obliuisci de omni jure ad alimenta eis præbenda de bonis Religionis, omnesque ipsorum oppositiones ad evidens diluuntur. Neapoli apud Hieronymum Falolo 1693. in 4.

GERARDUS AGLIATA nobilis Panormitanus Antonini Agliata filius: vir amœnioribus literis, ac præsertim poetæ exultans. Inter Accensos Academicæ Panormitanæ fuit recensitus: ac pluries Patriæ Senatoris munere, rexit. Obiit Panormi 30. Augusti 1590. & in Ecclesia S. Francisci Minorum Conventualium sepulchus est. Ipsū laudat Argilius Joffredus in carm. Accensorum lib. 1. pag. 38. Scripsit Italicè

Rime, in libro: Rime degli Accademici Accesi di Palermo. Panormi apud Mattheum Maidam 1571. in 8.

Rime, in libro secundo eorumdem Carminum. Ibidem apud eundem 1573. in 8.

GERARDUS AGLIATA, alter à supradicto, Panormitanus Iuris Utriusque Doctor eximius, natus anno 1420. Alphonsi Regi gratissimus vixit, qui Siciliæ Prothonotarium constituit anno 1450. Eo instantie eundem munus à Ioanne Rege anno 1468. Mariano filio obtinuit, ex Francisco Barone de masei. Panormi. lib. 3. de familia Agliata. Causarum Patronum non inglorius egit, ideoque scripsit

Allegationes. Harum nonnulla passim citantur, nempe

Allegationes in causa Comitatus Scisani. Ex Iosepho Cumia de feudis in præludis num. 277. p. 8. 46. Mario Muta tom. 2. in Capit. Stelleri cap. 28. n. 166. & 167.

Allegationes pro D. Mario Spatiosa. ex Muta cit. tom. 1. in cap. 33. n. 257.

Allegationes in causa Angusti. Ex eodem Muta tom. 4. cap. 132. num. 46. & in Consuet. Panormi in adnotat. ad cap. 3. lit. m.

Allegationes in causa Calatabillotta. Ex Muta cit. in consuet. Panormi. cap. 1. num. 37.

GERARDUS ANSALDUS Paternoniensis Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci, Sacre Theologicæ Magister. Natus anno 1654. ab ingenio dilucidus, celeris, & acuto, non iuvenit commendatus claruit. Severioribus disciplinis admotus, eâ ingenii celeritate, ac felicitate Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam excepit, & propagavit, ut ne dum in questionibus descendendis circumfuentes omnes, verum etiam ipsosmet Magistros in admirationem traxerit. Hinc exacto studiorum curriculo anno 1683. è Romano Collegio S. Bonaventuræ Magistri Laureæ honestatus egreditur est. Sacre etiam eloquentiæ præstantissimus ingenii dotes devovit: ideoque egregiè, ornateque tum in Sacerdotum laudibus exponendis, tum in aliis concionibus, pluries cum laude, ac plausu auditus. Quadragesimales conciones sibi paraverat eximias; quas ne in fideliū consolationem, ac profectum ef-

funderet, & emeritos plausus audiret, mors immatura interdixit; eloquentiâ enim eruditione, ac memoriâ insigniter munitus, summam sui expectationem munificè excitaverat. Musis etiam gratissimus, Etruscis, Latissimè numeris multa cum laude cecinit; vix ubertate, ac elegantis ingenii acie insignis. Hinc poetica ipsius monumenta non vulgari laudum præconio exsepere Romæ, & alibi literarum Philomusi. In Academicis Institutis Romæ, Reacensioem Panormi, & Officinæ Messanenensis tenebris, vividissimæ mentis satus protulit præclarissimos. Dum philosophicæ disciplinas in Cænobio S. Valerini propè oppidum Podli Mirteti in Sabina regione doceret, Academiam, cui nomen delli Raminghi instituit, in qua omnibus præibat Ansaldo: Philosophicis, Rhetoricis, ac Poeticis concerrationibus egregiam inter Academicos emulationem excitavit: ideoque locus ille ab hominum frequentia semotus in literarium Athenæum immutatus effulsit. Ad ipsum verò tum ex propinquo oppido, tum ex circumstantibus locis literarum amarissimi consuebant, vel ut fructus ex Analdi industria germinantes exciperet, vel ut ea in palestra laudabiliter defudarent. Hinc nonnulli ex eo prodire lyceo & gravioribus disciplinis, ac anterioribus literis instructissimi, qui Ansaldo ipsorum progressus se debere farentur. Hujusce verò Academiæ fama undique diffusa magnam Ansaldo peperit gloriam. At in patriam regressus, paucos post annos, ibidem acerbo fato denatus 4. Novembris 1692. literatos magno dolore confecit. Ejus laudes leges apud Ioanipsum Franchinum in *Bibliographia script. Ord. Minor. Conv. n. 157. pag. 306.* Balthasarem Pisannum in *Armonis serialibus pag. 108.* in libro: *Galleria di Minerva tom. 2. par. 9.* & Vincentium Coronellum in *Biblioth. tom. 3. n. 3714.* sed hic in patria designanda corrigendus, Gerardo enim non Panormus, sed Paternio patria fuit, quod oppidum Diocesis Catanensis in Sicilia est. Edidit Italicè sub nomine Anronij Anfaldis fratris

I sogni d'Ertepe Saggio Primo. Drepani apud Iosephum la Barbera 1684. in 12. Hic iterum lapsus est Coronelli; nam anagrammatico Graderi nomine anno 1664. in 8. librum prodidisse narrat. Ipsemet libet, quem præ oculis habemus, aliter proclamatur.

L'innocenza Vendicata Azione Regi-Comica. Romæ apud Angelum Barnabò 1682. in 12. Sub nomine Antonii Soldani.

Chi non sà fingere non sà vivere. Opera Teatrale. Catanæ apud Paulum Bisagninum 1688. in 12.

Il Triunfo della Costanza spiegato nel Martirio dell'incristissimo Levita S. Lorenzo dialogo. Drepani apud Barberam 1685. in 4. Sub nomine F. Antonii Anfaldis Minoris Conventualis.

Edenda reliquit hæc alia, nempe

Sogni d'Ertepe Parte Sarandæ.

La vita di S. Bruno Vescovo di Segni.

Sermoni. Panegirici. Quaresimali.

GERARDVS COLUMBA Messanenensis, Doctor

Medicus: ei floruit doctriâ, ut inter primarios Medicos ævi sui cooptatus, in celeberrimo Patravino Lyceo medicam facultatem magno cum plausu docuerit. Eloquentiâ, studio, ingenio còspicuis claruit anno 1596. Ipsum laudat Philadelphus Mugnòs in *Theatro Genealog. par. 1. pag. 284.* Vincentius Ferrarottus de *Offic. Serratioli cap. 24. pag. 125.* Petrus Ansalonus de *sua familia pag. 265.* Ioseph Bonifilius in *sua Messana lib. 7. pag. 53.* & Franciscus Flaccominus in *fielide sel. 3. pag. 38.* Edidit

De Febri Pestilentis cognitione, & curatione Dissertationum Medicinalium libros duos, in quorum priore agitur de Stellarum influxibus, adversus Joannem Picum Mirandulanum; In posteriore de Abusu Phlegmatis in febre pestilenti. Messanz apud Petrum Bream 1596. in 4. Venetiis apud Majetum 1600. in 4. Francofurti apud hæredes Romani Beati, Georgium Beatum, & Joannem Ludovicum Birschium 1601. in 8. Ibidem apud Nicolaum Hofmannum 1608. in 8. duabus postremis editionibus accessit Nicolai Macchelli Tractatus de morbo Gallico, ejusque curatione, ex Vandertinden de *scrip. Medicis pag. 349.*

Tractatum de lue Venerea. Francofurti apud Petrum 1609. in 8.

Apologiam pro Illustri Francisco Bisso Regio Protomedico in hoc Sicilia Regno ad extel. Philosophiæ, & Medicinæ Doctorem Dominum Paulum Crinò. Messanz apud Faustum Bufalinum 1589. in 8. nempe de Erysiplare in Sicilia vigente.

GERARDVS NOCITUS Saccentis, vit herbarum cognitione insigniter instructus, & in conciliendis medicamentis versatus. Floruit anno 1511. Hujus meminit Paschalis Gallus in *Bibliotheca Medica*, qui pag. 115. Gerardum Nocitosis vocat, & pag. 416 Gerardò Nocitosis, sed mendose, forsitan Typographi incuria; nam legendum: Nocito Siculus. De eo etiam Vandertinden de *scrip. Medic. pag. 333.* Edidit

Expositionem super libro Simplicium Medicinarum noviter compilatum. Neapoli apud Io: Antonium de Canuto 1511. die XXIII. Mensis Maii in 4.

De tempore colligendi herbas. ut habeo ex relatione P. D. Sylvii Boccone.

De Vnguentis m.s. servatur apud D. Franciscum Marchesium Panormitanum Canonicum.

GERMANUS A. S. VINCENTIO Panormitanus Catmelita Discalceatus, in sæculo vocatus Nicolaus Barbaraci, annuæ ætatis 15. in Ordinem exceptus est Panormi 24. Junii 1655. & solennem emisit professionem ibidem 4. Januarii 1657. Vir numeris omnibus absolutus: à Regulari observantia, ac virtutum ornamento commendatus. Ut Deo solummodo vacaret, ac corporis maceratione motum candorem inremitatibus servaret, ab hominum consuetudine fugiens, latebras studiosè quætebat: quod ut opportunius assequeretur, ex Superiorum obedientia, in defectum Genuefium secessit, ubi tum vitæ severioris asperitate, tum celestium rerum contemplatione spiritum fovit, magis, magisque incendit, ac virtutes egregias adeptus est. Instituti regularis tena-

tenacissimus, nec in levissimis rebus regularem disciplinam unquam violavit. Aliorum animas, Angelicis mysticis Theologiæ regulis ad Deum direxit. Modestiam, & humilitatem innumantium animos ad virtutem componebat. Eloquentiam, & eruditione claruit. Veneratione prosequuta tanti viri promerita; ideoque ad tyrones regendos adhibitus est: pluribus Cœnobii rexit, Prioris munere functus, Provincie Siculæ Viscitorem egrediens ab honoribus magnopere abhorrebat; ideoque in vitæ suæ extremis, non nisi ex obedientiæ præcepto, Cœnobii Panormitani gubernium suscepit. Sed ad æternæ felicitatis quietem anhelans, corporis dissolutionem petit, & obtinuit: propterea cum multo antea mortis suæ diem prænucciasset, in lethalem morbum lapsus est. Instante morte à Cacerodmone magna vi aggressus, ut æternæ salutis spem abieceret, constantissimè dimicando, hostem superavit, ac coronam sibi in Cælo paratam videre meruit; ideoque gaudio perfulsus, exclamare ausus: O magnitudines, o magnitudines! quænam Theologia has describere poterit. Tandem designata fratribus hora obitus sui, 13. Septembris anno 1683. sanctè decessit Panormi, relictâ sanctimonie famâ. Ejus scripta, ac penitentis instrumenta, cœlesti odorem effundisse nonnulli ex sodalibus suis testati sunt. Ad viri eximii cadaver multos confluere Viri, qui in frustra religionis habitum proscindere curarunt, ut tanquam sancti viri reliquias servarent. Edidit Italicè

Testamento spirituale utilissimo per ben vivere, & morire. Panormi apud Jacobum Epiro 1684. in 12. & iterum apud D. Celleniam Hesperium 1685. in 8.

Reliquit etiam volumen Italicum, eloquentiam, & eruditione insignis, in quo habentur

Panegirici 60.

GESUALDUS DE BONONIIS Panormitanus Capuccinus, ex nobili Bononiorum familia ortus, anno 1585. parentibus D. Francisco de Bononiis, & Isabella Lancea. Spretis sæculi illecebris Capuccinorum ordinem amplexus in Cœnobio Castiveterani 13. Aprilis 1602. in eo Concionator, ac Theologus clarissimus fuit. Panormi Philosophiam, ac Theologiam scholasticam, & moralem sodales suos docuit magna cum ingenii, doctrinæque laude. Apud S. Officii Siciliæ Judices Censor fuit, ac Hieronymi Columnæ S. R. E. Cardinalis Theologus. Egregiam doctrinam, virtutum splendore illustravit. Cum Theritis esset, ut balnearum virtute, deperditam sanitatem restauraret, ibidem senex decessit 29. Aprilis 1653. Hujus meminere Torrefiglia de excellentia Seraphica Religioni, Lucas Wadignus de script. Ord. Minor. pag. 187. Dionysius Genuensis in Biblioth. Capuccinor. pag. 141. Franc. Marchellus in Sac. in Villa cap. 1. sect. 5. subsect. 3. nu. 433. pag. 345. Edidit

Theologia sacra moralis Partem primam, de Sacramentis novæ Legis. Panormi apud Alphonsum de Isola 1646. in fol. & Venetiis apud Juntas, & Babam 1640. in fol.

Biblioth. Siculæ Tom. J.

Tonium secundum de Indulgentiis, suffragiis, Purgatorio, & Censuris. Venetiis apud eisdem 1649. in fol.

Tonium tertium, de legibus divinis, & humanis, de Præceptis Decalogi, & Ecclesiæ Sanctæ Catholicæ, & de Fatis Deo factis. Ibid. apud eisdem 1649. in fol.

In Socii formalitates subtilem disquisitionem. Panormi typis Nicolai Bua 1652 in 4.

Hos etiam scripserat Tractatus, quos m. ss. reliquit, nempe

De Horis Canonis.

De Electionibus Canonis.

De Clausura Monialium.

De Simonia.

GESUALDUS GUARNERIUS Catanensis Ordinis Carmelitarum primi Institutii, vir pius, Vicarius Cœnobii Romani Montis Sancti. Obiit Romæ 7. Novembris 1649. Ipsi meminit Pater Daniel à V. M. in specul. Carmelit. tom. 2. par. 5. lib. 5. num. 3738. p. 1072. Edidit

Deplorationes sacras animæ penitentis. Romæ 1643. in 16.

GESUALDUS PANORMITANUS Capuccinus, Aloysii lafarina nobilis Panormitani, Madonig Marchionis filius, lucis usurâ accepit an. 1643. literas adolefcentis in Collegio Romano magnæ cum laude accepit: sed ut sæculi insidias declinaret, clam relictâ paternâ domo, ad Capuccinos confugit, eorumque habitum accepit in Cœnobio Eryeis 9. Junii 1665. inter quos virtutibus adimplendis strenuè operam dedit; regularis disciplinæ tenacissimus. Egregias ingenii dotes gravioribus disciplinis expolivit: hinc Concionatoris munere functus est, ac Philosophiâ, & scholasticam Theologiam Bononiæ, & alibi docuit non sine doctrinæ plausu. Nonnulla rexit Ordinis Cœnobio. In Panormitana Provincia Definitoris munere enituit, ac eandem Provinciam semel, & iterum Provincialis, eximiâ prudentiæ laude gubernavit. Virtutes coluit egregias, quibus tum apud sodales suos, tum apud externos sui venerationem excitavit. Seraphicæ paupertatis cultor insignis, humilitate inclauit. Denum, dum Monterealensis Cœnobium moderaretur, uicinæ impedimento laborans, Panormum venit, ubi adhibitis frustra medicamentis, accedente paulatim febre, admiranda suavitate decessit 1. Augusti 1702. nou. sine omnium dolore. De eo Dionysius Genuensis in Biblioth. Capuccinorum pag. 142. qui scripisse testatur Italicè

Vita del Ven. Fr. Bernardo da Corleone Capuccino, & Elogia, & Epigrammata plurima in ejus honorem.

At verius non Viram scripsit, sed in ejusdem Fr. Bernardi vita Panormi edita anno 1700. typis Felicis Marini, Ipsi Elogia, & Epigrammata extant. Scripsit etiam, sed non edidit

Epigrammata multa.

GILBERTUS ISFAR, & CORIGLES nobilis Panormitanus, Baronis Siculianæ filius, claro, & equestri ordine exortus. Cum Sacræ Theologiæ lauream accepisset, in Hispaniam delatus, apud

K k

Phi-

Philippum II. Hispaniarum Regem fuit à sacris, à quo ad Episcopatum Syracusanum evectus est anno 1574. Seduli, ac pii Pastoris partes explevit, quas summo opere detexit an. 1577, dum pestilentia in Syracusanam Urbem graularetur; egregius etenim charitatis studiis, clives oppressos còplexus est: & indicat supplicatione ad D. Luciam eadem, extra Urbis moenia, ejus ope Civitas liberata est. Cathedralē Ecclesiā amplificavit, ac Turrim campanariam absolvit. Multa zeli, sollicitudinis pastoralis, pietatis, ac eximie charitatis edidit argumenta: ideoque superflite post obitum viri tamà, S. Pastoris, ac Secundi Marciani nomine passim appellabatur. Anno 1578. ad Patensē Ecclesiā translatus est: quam eximia prudentiā, & virtutum exemplo gubernavit. Synodum Diocesānam coegit, & campanariam Turrim extruxit. Anno 1593. cūm Romę immoraretur, Caput S. Nymphę V. & M. Panormiranę, nomine Archiepiscopi, & Senatus Panormitani accepit, rem urgente Maria Pimentel Comitiss Olivarensis, & Sicilię Proregis uxore; Panormum transiit, ubi magno eum omnium plausu, ac celeberrima solemnitate exceptum, tradunt Panormitani scriptores. Anno 1600. eum iterum Romam trajecisset, ibi 15. Aprilis ejusdem anni obiit, annum agens 72. & in Ecclesiā Sanctorum Cosinę, & Daniani sepultus est, hoc adjectione epitaphio.

D. O. M.

Gilbertus Lsax, & Cruxillas Panormitanus, splendidè natus, atq; spectatā religionē clarus, Philippus II. Catholici Regis à sacris, Episcopus Syracusanus, post Patensē optimus Antistes. Obiit anno Jubilis M. DC. ætatis LXXII. die XV. Aprilis. Hujus gesta describit Abb. Pirrus not. Eccl. Syracusi pag. 194. & Patensē pag. 415. Octavius Casertanus tom. 1. Sanctor. Sienor. pag. 146. & Franciscus Baronius de Maest. Panorm. lib. 3. pag. 5. Edidit

Constitutiones Synodales ad Ecclesiasticam disciplinam pertinentes in Diocesana synodo promulgatas anno Domini 1584. Adjectus est appendix Constitutionum Canonicarum Cathedralis Ecclesię S. Bartholomę, & aliorum Regularium, quę simul in eadem synodo promulgatę sunt. Panormi apud Franc. Cararam 1584. in 8.

GLICERIU AB ANNUNCIATIONE Panormitanus Sacerdos Congregationis Scholarum Piarum, in sæculo Antonii Papa, Incis usuram accepit 1620. & Regulare institutum amplexus 8. Decembris 1637. ne dum religiosus moribus, verum etiam politoribus literis, ac severioribus penè omnibus scientiis abundè instructus vixit. Academiz Reaceensium Panormi, & Officinę Messanę nomen dedit, ideoq; tum Panormi, tū Messanę magnā floruit æstimatione apud bonarū artiū studiosos. In utraq; Urbe per plures annos Rhetoricā docuit. Pluries Panormitano, & Messanensi Collegio præfuit: pluries etiam in Sicilia Provincialis. Tandem dum Messanensem domum regebat, ibidem obiit 8. Januarii 1685. Ipsum laudat Joannes Maria Amatus in Elogio,

Francisci Sclafani, Vitę Sor. Elisabeth Marię à Passione præfixo. Edidit Italicę

La Felicità delle Monache nella clausura libri tre: tratta dalla vita della Madre Suor Maria Francesca Branciforte Fondatrice del Monasterio delle Simeonite di Palermo. Panormi apud Josephū Bisagnium 1651. in 12.

Sfoghi sacri. Panormi apud eundem 1654. in 12. Maria Egitticia penitente. Panormi apud Buam 1655. in 12.

Vita de Ven. servi di Dio Fr. D. Nicolò, e Fr. D. Giacomo Zummo. Panormi in 4. quam non absolvit.

GORGIA Leontinus celeberrimus Philosophus, & Sophista, ac Orator incomparabilis, cujus eloquentiam innumeri scriptores celebrant. Leoncini ortus est pater Charamaneide ex Suida tom. primo pag. 630. & Paulania in Eliaci posteriorib. sive lib. 6. sed ex Eliano var. histor. lib. 1. cap. 23. p. 9. filius Philolai. Fratrem habuit Herodicum Medicum teste Suida cit. & Platone in Gorgia, seu de Rhetorica, & Goltzio in Sicil. hist. post. pag. 92. Empedoclem Agrigentinum audivit, ut habemus ex Quintiliano inst. orat. lib. 3. cap. 1. pag. 59. Laertio lib. 8. in vita Empedoclis, Suida cit. pag. 630. & 890. Addit Constantinus Lascaris apud Maurolycum in hist. Sicil. lib. 1. pag. 19. discipulū etiam fuisse Tisiz, quem Goltzius in hist. post. Sicil. pag. 88. Ctesiam vocat. In oratoria arte Tisiz, & Coracis festatior renunciant à Quintiliano sic. & Polydoro Virgilio de rerum invent. lib. 1. cap. 13. Ab Empedocle non modò Philosophiani, verum etiam, & Magicam Artem accepit ex Laertio cit. A Philostrato in vicis sophistarum pag. 487. & 496. Sophisticę artis Principes nosse Gorgias proclamatur, in quem referendam hanc artem tanquam in patrem ait: oratoriā enim facultatem non modò calluit, verum, etiam à ipsam mirificè perficit. Orationis magnificentiā, demissionem, & exaggerationum modos, ex quibus suavior, & elatior redditur oratio, adinvenit: poetica verba ad venustatem, & gravitatem exprimentandā addidit; quibus omnibus concreatę orationis, admirabilis, ac omnis spiritus refertę, inter sophistas auctor fuit. Paulania verò in Eliaci post. er. vel lib. 6. neglectam orationis dictionem excitasse ait, & ab hominum oblivione vindicasse, Civili orationi ex Isidoro Iulesiota lib. 2. epist. 42. sublimē, ac tragicę dicendi generi, addidit. Omnia Æschyli celeberrimi Poetę ornamenta, inquit Faxellus, dec. 1. l. 3. c. 3. p. 74. Goltzius in hist. post. Sicil. p. 88. nēpē vestes, personas, herorum nuncios, pulpitum, aliq; quibus tragediarum suarum scenas, & profecina illustravit, omnia ex Gorgia mutatus est. Sed apud Philostratum aliter lego, ait enim de Gorgia pag. 496. si enim Æschylum consideremus, & quantum tragedia cōtulerit, ac veste symatica, pulpitique ex-celso, & heroica specie, uniuscuique iteratis illam infusus erit, ceteris deniq; rebus, quę supra scenam, & sub scena agi debent; id ipsum de Gorgia inter profectores ejusdem artis dicere possumus. Philostrato ergo teste, Æschylus non ex Gorgia accepit, sed ut ille multa tragediæ addidit ornamenta, ita &

Cor-

Gorgii oratorie. Id ipsum habet Leonardus Cozzandus de *magisterio antiquorum*. *Philosoph. lib. 5. cap. 3. pag. 332.* Volaterranus etiam *lib. 16. anthropol.* ait quod quicquid Æschylus oramenti tragediis detulit, hoc totum Gorgias acti oratoris intulit. Gorgias ex Dionysio Halicarnasense apud Vossium de *Rhetorices natura, ac constitutione cap. 11. pag. 74.* adhibuit ad modum grave, ac supra modum sublimem dictionis struendum, quodam non longe à *ditthyrambis distantia proferens.* Nec prætermittendus Suidas circa omnia Oratoris ornamenta Oratoribus tradidisse scribit; nam vim eloquentiis, artisque dedit: tropis translationibus, allegoriis, hypallagis, abusionibus, refectionibus, conduplicationibus, repetitionibus, apostrophis, & comparationibus orationis formam primum illustravit. Diodorus etiam Siculus *lib. 12. n. 53.* varias dicendi artes primum adinventisse testatur, ac in sapientis eloquentie studio supra alios eminasse. Ideoque singularibus encomiis à Cicerone exornatum *lib. 3. de oratore* Gorgiam vocat dicendi, faciendique Doctorem, & Magistrum: in *lib. de claris Oratoribus*, iterum dicendi Magistrum appellat: in *libro de perfectio Oratore*, primum arte, orationis verba condidisse tradit: & in concinnitatis consecratione Principem fuisse scribit; addit enim quod eā disposuit arte orationes, ut sua concinnitate oratorium, ac harmonicum numerum ingererent: adeo ut contraria contrariis responderent; & paria paribus adjuncta, periodi oratorie venustate concludant; quam figuram à Gorgia inventam, Antitheton Græci, contrapositionem Latini dicere. Rhetoricam artem adinventisse quidam putant, teste Vossio de *Rhetorices natura, ac constitutione cap. 10. pag. 70.* inter quos recensendi S. Iudorus origo. *lib. 2. & in Chron. an. 4793.* & Alexander Sardus *lib. 1. de re inventoris. pag. 20.* ac propterea hoc de eo dictum, quia multa ad hujus artis magnificentiam primum invenit, ut videbimus. Ex primis etenim fuit, qui de locis topicis, five communibus pertractavit, ex Quintiliano in *inst. orat. l. 3. cap. 1. pag. 59.* & Cicerone, *l. 3. de Oratore*, qui ubi Protagoræ horum scriptorem celebrat addit: quod idem fecit Gorgias, cum singularium rerum laudes, ac vituperationes descripsisset; arbitrabatur enim hoc Oratoris maxime proprium, rem augere posse laudando, & rursum deicere vituperando. Nec ambigendum in extemporali oratione Principatum obtinuisse; ipse enim hoc dicendi genus adinvenit, teste Philostrato *pag. 487.* nam in Athenienfium theatro prodixit, ac, proponite quodcumque libuerit, dixit: primusque fuit, qui tale periculum se subireum professus est: quo ostendit se omnia scire, & ad omnia abunde paratum; de quacumque te promptè, & ornate disserere posse. Hoc ipsum innuit Cicerò de *Invent. lib. 1. de Oratore lib. 1. & 3. de finibus lib. 2. & in quest. Tuscul. lib. 1. Valer. Max. lib. 8. cap. 15.* Quintil. cit. *lib. 2. cap. 21. & lib. 12. cap. 11.* S. Hieronymus *epist. 161. ad Pamachium*, & in *Apolog. adversus Rusticum*, Plato in *Gorgia. sive de Rhetorica, & de virtutibus*, aliique, qui testantur, quod se offerebat ad disputandum, ac copiose dicebatur de quacumque questione, ac re oblata: dicebat enim Oratorem posse de quacumque re copiose disserere: hæc autem ex innumeris decendi modis ingeniose adinventis, non modò proponebat, sed etiam experimento verum esse confirmabat; nam de qualibet re disserit, doctèque interrogantibus respondebat. Hinc fatendum siue hestratione pto: Gorgiam oratorie perfectionis fastigium attingisse. Ideoque cum Leontinorum omnium esset præstantissimus, patriæ suæ electus Orator fuit ad Athenienses, ut suppetias pro ipsa contra Syracusanos peteret, ut Plato de *pulestro*, scribit, Paulanias in *Elia. post. sen. lib. 6.* & Vossius de *Rhetorices natura, ac const. cap. 10. pag. 70.* quod in hac legatione Tisiam Syracusanum Oratorem, etiam celebrè habuisset socium Jacobo Bonano in *Syracens. illustr. l. 2. p. 309.* Paulanias merito rejiciunt, cum bellum inter Syracusanos, & Leontinos exardesceret, quomodo Leontinus vir, Syracusanum socium habere potuisset: nec apud aliquem legimus, unquam Tisiam conditionis reum in patriam suam fuisse. Addendum ex Diodoro Siculo *lib. 12.* principem inter Legatos egisse, qui dicendi facultate eloquentissimum quæque sua ætate excellebat. At ex Platone de *pulestro*, Gorgias solus hanc legationem egit. Ad Athenienses eā eloquentiæ vi, ac arte peroravit, ut Athenienses, etsi magno ingenio instructi, & in literarum studiis versatissimi, Gorgiæ eloquentiam, orationis ornamenta, industriam, ac novum dicendi genus elegantissimum demirati sint; ideoque quicquid requirebat, libenter concesserunt in Siciliam centum Naves militibus refertas, ut Leontinis optulerent, nissent: quod scribit Diodorus cit. id verò olymp. 88. an. 2. evensisse scribit Dionysius Potavius de *doctr. tempor. tom. 2. lib. 13. pag. 577.* Cum autem Gorgias nova orationis dictione in sui admirationem Athenienses rapuisset, hi precibus, ac ingentium munerum spe urgere coeperunt Gorgiam, ut artem oratoriam Athenis doceret; ideoque primus fuit, qui ibi oratoriam artem publicè explanaret, teste Lascari apud Manrolycum *hisor. Sicil. lib. 1. pag. 19.* & Patricio in *poetie. lib. 1. pag. 72.* Ibi que docuit magnam civium admirationem; ac attentè, avidèque ab omnibus audiebatur. Ex ejus schola doctissimi, ac celeberrimi viri prodire, Gorgiæ præceptis eruditi, inter quos Polus Agrigentius ex Philostrato in *vitis Sophistar. lib. 1. p. 500.* Pericles, & Hocrates ex Plutarcho de *decem Rhetor. in Isocrate, & ex Platone de virtute. Proxenus ex Lærtio l. 2. in Xenophonte. Alcidas ex Suida tom. 1. pag. 178.* & Athenæo *lib. 13. cap. 7. pag. 592.* Antiphones ex Lærtio *lib. 6.* Menon ex Platone de *virtute*, Prodicus ex Suida *tom. 2. pag. 595.* Hippocrates medicus celeberrimus ex Petro Castellano in *vitis medicor. pag. 27.* Zoilus ex aliquibus, quos tacito nomine laudat Cozzandus cit. *pag. 335.* Polycrates ex eodem Cozzandus cit. & Vossio de *Rhetor. natura & const. cap. 11. pag. 79.* Euctides ex Crisostomo in *Theatro veterum Rhetor. lib. 2. cap. 7. pag. 142.*

alique Philosophi, ac Oratores præstantissimi, ne tranſant Val. Max. lib. 8. cap. 13. Laert. lib. 6. de Aristoph. Plutarchus cit. in Socrate, Photius in Biblioth. Codic. 260. pag. 1454. aliiq. Scribit Plato de virtute, Theſtalicos homines inter Cærcos illustres, equeſtri virtute, ac divitiis excelluisse; inde etiam sapientie nomine, cum ad illos profecisset Gorgias. Addit & Philoſtratus in viſis Sophist. pag. 505. & 511. quod ejus artem demirantes, eo ardore amplexi ſint, ut inde sapientie studiis adherentes Gorgiacum dicendi genus ſectarentur. Plato verò loc. cit. ait, quod ita docet discipulos suos iuſtruxit, ut ad reſpondendum prætentibus magno animo, & intrepidè aſſuefecerit. A discipulorum frequentia, à privatis diſcepcionibus, ac juniorum conſuetudine ingentem lucri copiam colligebat; adeo ut breviter ampliffimas divitiis congeſſerit, teſte eodem Platone de pulchro, qui & in dialogo de ſapientia ait: quod eà pollebat ſapientia, ut ubicumq. pergeret poſt ſe juvenes equè diſtiffimos, ac nobiliſſimos attraheret, qui ab ejus eloquentia, ac conſuetudine excitati, ut ejus doctrinam acciperent, inagno ſtudio ad ejus diſciplinam conſuebant: ipſe verò à ſingulis diſcipulis annuas minas æcurum exigebat, ut habent Suidas tom. 1. pag. 620. & Dio. lorus Sicul. lib. 1. 2. quod & Manutius confirmat in eodem. Ciceronis de claris Oratoribus pag. 188. aitque hanc pecuniarum ſummam octingentis coronariis reſpondere; ſed ex Coltozo in hiſt. poſt. Sicil. p. 88. non genſit. Iſ aſſueſcit locupletatus eſt: ideoq. omnium primus in Apollinis Delphici Templo ſtatuum auream ſibi continuit olymp. 70. reſte Plinio lib. 33. cap. 4. & Philoſtrato pag. 497. Sed Cicero de orat. lib. 3. hanc auream ſtatuum à Græcia ſibi poſitam ob oratoris artis excellentiam apertiffimè ſcribit: quod confirmat, Val. Maximus lib. 8. cap. 15. Voſſius de Rhetorices natura, & conſtitutione cap. 10. pag. 71. & de hiſt. latinis lib. 1. cap. 4. pag. 18. (qui ſibi contrarius de Philoſophia cap. 16. & 19. pag. 130. ſtatuum inauratam ipſe ſibi excitaſſe ait, ex Atheiſo) id ipſum probat Petrus Victorius var. leſſion. lib. 5. cap. 9. pag. 47. qui diſſertationem inſtituit, fueritne aurea, an ſolummodo inaurata; & an ab Ipſomet Gorgia, vel à Græcia: Ciceronis verò, Platonis, & Ariſtippi autoritate, auream fuiſſe probat, ac à Græcia ſibi poſitam, contra Pauſaniam, qui lib. 10. inauratam credidit. Philoſtratus verò pag. 497. Voſſius de Rhet. natura, & conſt. c. 10. pag. 71. Volterranus lib. 16. anthrop. & Criſoſolus in Theatro eccl. Rhetor. lib. 2. cap. 5. pag. 39. & lib. 3. cap. 6. pag. 185. in panegyricis venuſiſſimum, ac eminentiſſimum fuiſſe prædicat; ideoq. cum Pythiam orationem ex Apollinis altare egregiè dixiſſet, in hujus gratiam Græci in eodem Templo auream eidem ſtatui decreverit. De hac oratione, quæ Gorgia magnam peperit nominis celebritate, meminit idem Pauſanias lib. 6. Olympicam etiam orationem dixit, conſpicuus Græciam diſſidentem, cujus vi ad conciliationem omnium animos traxit, & in barbaros inſeſcit,

Philoſtrato pag. 497. qui addit alia elegantiffimè dixiſſe. Ex Voſſio cit. de hiſt. latinis lib. 1. cap. 4. pag. 18. & de Rhetorices natura, cap. 10. pag. 71. Halicarnaſſeo epist. ad Pompejum, & Philoſtrato epist. ad Aug. aliqua orationis ſcitamenta ab ipſo Gorgia dicta, & ipſum rhetoricarum Gorgiazem; & quæque orationes lampades nominatæ: dies verò quibus habita, dies feſti, ut etiam ait Celſius Rhodiginus leſt. antiq. lib. 11. cap. 25. Raphael. Regius in annor. ad Quint. de inſt. orat. pag. 2. cur lampades dictas hic expedit: ut enim, ait, humiliter tenebræ expelluntur, ſic eloquenti oratione ex animis hominum impericia fugatur. Criſoſolus verò cit. lib. 1. cap. 5. pag. 40. ait: rectè meo judicio lampadem, nam & ſplendorem habuit maximum, & faces omnium peccatoribus ſubdidit, ad divinum illud genus orationis conſecrandum. Mura etiam de Gorgia collegit præclariffimæ Criſoſolus; lib. 3. cap. 23. & 2. pag. 321. Gorgiam tradit, acutum ſiculum poeticiſ verbis uſum ad deluſiendos auditorum animos. cap. 24. pag. 338. ait: ante Gorgiam nullam, aut perexiguam exitiſſe figurarum cognitionem: ſed Gorgias paracutus, & elegantiffimus hanc progeniit venuſtatem, quam Græcia, novitate obſtupefeſcens, nimis demirata eſt. Mox addit pag. 339. quod vix dici poteſt quanto plauſu, omniumque aſſentione, illa primum è Gorgia effluſa orationis ornamenta ſint excepta. pag. 340. Gorgiam velut Heroem ſignum ſubtiliſſe ad novum genus eloquentie triumphantiſ. cap. 25. pag. 343. Sophiſtarum parentem vocat. cap. 21. pag. 305. communem loquendi rationem inſtituitis nodis, & mirabilibus exoratiſ ſcribit. Vide etiam lib. 1. cap. 39. & ſequi ejusdem orationis ornamenta celebrat, regiam diſtinctionis maceratem, cum venuſtate mirabiliter copulatam. Hinc nil mirum, ſi ut ſcribit Philoſtratus pag. 497. Athenienſes Gorgiam diſſerentem demirarentur, & eloquentiſſimos quoſque ſuſpenſos ab ore teneret: inter quos Criſias, & Alcibiades adhuc adoleſcentes, Thucydides, & Pericles jam ſenefcentes. Purpurâ indutus incedebat, teſte Eliano var. hiſt. lib. 2. cap. 33. Uxorè duxit Athenis, cū qua ſimulataſe hand modicas habuit: hinc ex familiari ejus diſſidio, occaſione capendi Gorgiam accepit Melanthus Athenienſis; nam cum olympicam orationem haberet, quæ Græcos ſuadere ad concordiam conabatur, Melanthus, hic, inquit, de concordia diſſertit, qui ſibi ipſi, uxori, & ancillæ concordiam adhuc non perſuaſit: æmulabatur quippe uxor ejus ancillæ pulchritudinem, & caſtiſſimum virum quotidianis jurgiis exagitant, ut habemus ex Plurarcho in opus. conjug. præcep. cap. 45. ex S. Hieronymo lib. 1. contra Joſtinianum, & Alexandro ab Alexand. diſ. genial. lib. 5. cap. 18. Patriæ deſiderio excitatus ex Fazello, Leontinum reſreſſus eſt, ac ſalutatis amiſis, proprias inſpexit ades, ubi fuerat educatus, quarum rudera Fazelli tempeſtate, ut ipſe teſtatur dec. 1. lib. 3. cap. 3. pag. 74. Leontini in regione Caſtrooovi indigebant. Expulſo jam deſiderio, poſt alicuius temporis lapſum Athenas remeavit: ibique ad ſupremam ſeſceſcit.

mediutem pervenit sed viribus infractis, integris
sensibus, vegeto ingenio, firmaque memoria adeo
ut omnibus admirandi esset. Hinc quandoque
interrogatus: quoniam victa eam vix sanitatem,
ad ætatem adeo gravem produxisset? respondit:
quod nunquam comederat, vel rem ob solam vo-
luptatem patravat, ut tradit Stobæus *serm.* 99.
pag. 546. & Athenæus *lib.* 10. *cap.* 12. *pag.* 548. vel
ex Luciano in *Macrobiis* 1 quia, dixit, nunquam
aliorum conviviis interfui vel ex Demetrio Bi-
zantino apud Athenæum cit. nihil unquam in
alterius gratiam feci. Interroganti alio, cur diu
in vita perdurare vellet, hunc reddidit responsum
à Cicerone in *Catone Majore, sive de senectute*, &
Valerio Maximo *lib.* 8. *cap.* 13. laudatum: nihil ha-
beo, quod senectutem meam accuset. Addit Tul-
lius, in hac longæ ejus ætate nunquam studio-
rum ardorem remississe. Hinc ortum proverbium
Gorgia senectus, ex Fazello loc. cit. & Cælio Rho-
digino *lecti. antiq. lib.* 19. *cap.* 20. Tandem in le-
thalem morbum dilapsus, eum ad mortem pro-
peraret, profundius dormiebat, dixitque familia-
ri suo, de hoc somno interroganti jam somnus
fratri me tradit, ut scribit Ælianus *var. hist. lib.* 2.
cap. 35. & Stobæus *serm.* 118. *pag.* 598. qui & ad-
dit: petenti, num libenter moreretur? respondi-
sit: maxime; nam tamquam ex putri, & distuen-
te domuncula non iuvius discedo. Eusebius in
chron. olimp. 36. Gorgiam statuit Porphyrius ve-
rò apud Suidam, floruisse ait olimp. 80. at ipse-
met Suidas antiquiorem putat. Sed ex Vossio de
Rhetorice natura cap. 10. *pag.* 70. conciliari pos-
se: maxime; credimus, ob longævam ejus æta-
tem: vitam etenim absolvit annuum agens 108.
ex Plinio *lib.* 7. *cap.* 48. & Luciano in *Macrobiis*,
qui inedia obiisse tradit, vel anno ætatis suæ 107.
ex Cicerone in *Catone Majore*, & Valerio Max.
lib. 8. *cap.* 13. Vel 109. ex Quintiliano *instit. orator.*
lib. 2. *cap.* 1. Suida *tom.* 1. *pag.* 620. & Apollodoro
apud Laetium in *vita Empedoclis*. Ultra annum
108. vixisse ait Philostratus *loc. cit. pag.* 497. autē
Christum natum anno 425. claruisse scribit Mau-
rolycus *hist. Sicil. lib.* 1. *pag.* 27. & Bonifilius *hist.*
Sicilie par. 1. *lib.* 1. *pag.* 48. Anno verò 427. ex
Joanne Bapt. Ricciolo in *chronol. reform. tom.* 4.
indic. 1. *pag.* 175. Ab Atheniensibus post mortem
maximo honore prosecutus obsequium enim Arco-
pagitis inauratam permittere statum, Gorgia
auram concessere, teste Valerio Maximo *lib.* 8.
cap. 15. Innumeri tum ex antiquis, tum ex recentio-
ribus in Gorgiæ laudes divagantur. Ælianus
var. hist. lib. 1. *cap.* 23. ait, quod inter veteres
Græcos sancti maxime excellere, Laetius in *vita*
Empedoclis, virum vocat in oratoria insignem.
Balthasar Bonifacius *hist. ind. lib.* 15. *cap.* 2. Gorgi-
am naturæ speculum vocat. Multum Gorgiæ
debere maxime quique viri, qui postea sequuti
sunt, observat Vossius de *Rhetorice natura cap.*
10. *pag.* 71. nam ex Philostrato in *epist. Critias*, &
Thucydides Gorgiæ acceptum referunt magnifi-
cium, & exaggeratum orationis genus. Thucydidem
Gorgiæ præstantiam imitasse testatur Marcellinus
in *vita Thucydidis*. Plato Gorgiæ cultu, & ap-

paratu captus, novâ luce orationem induit, teste
Halicarnasico. Isocrates ea, quæ Gorgiæ erant, in
Panathenicam suam transtulit, ex Plutarcho. De
Aristotele tandem S. Hieronymus *adversus Joviti-
anum*, ait: *legimus, & eruditissimi viri, in scholis pa-
rietur, & Aristoteles illa de Gorgia socris manantia*.
Celeberrimus Plato dialogum inscriptum: *Gorgi-
as, vel de Rhetorica* edidit, quod inter ipsius
opera extat, in quo Gorgiam loquentem introdu-
cit, & de ejus doctrina multa laudabiliter habet
etiam, more suo, in Sophistas scribens, quocumque
honore, ac dignitate omnem ejus artem expoli-
are nitatur. Hinc ex Petro Victorio in *Demetrii*
Phalarum pag. 350. cum Gorgias hunc Platonis
dialogum legisset, dixit: Pulchre novit Plato ma-
ledicere, Athenæus autem *lib.* 1. *cap.* 15. *pag.* 505.
ait: Platonem perperam calumniasse Gorgiam,
scribit enim, quod eum Gorgias dialogum me-
moratum excussisset, præsentibus dixit: de his à
Platone relatis nihil se, vel audivisse à Platone,
nihil ad Platonem loquutum. Crisostomus in
Theatro *cit. lib.* 1. *cap.* 5. *pag.* 40. ex Diony-
sio Halicarnasico ait, Platonem & Gorgiæ ora-
tionibus novâ luce dissonem suam illustrasse:
ideoque ingrati animi noram sibi comparasse pa-
tet. Aristoteles *lib.* 3. *artis Rhetor. cap.* 2. Gorgi-
æ eloquutionem poeticam, non oratoriam di-
cit; & *cap.* 5. ut frigidam damnat: librum etiam
contra Gorgiam scripsit, teste Laetio *lib.* 5. in
vita Aristotelis. At Petrus Gregorius Tolofanus
in *comment. prologi artis mirabilis cap.* 7. (ubi plu-
ra laudabiliter de Gorgia) non sine invidie si-
milis loquutos arbitrat Platonem, & Aristote-
lem. Cicero inter latinos oratores Princeps, qui
& sanietem edere poterat de Gorgia sententiam,
in multis Gorgiam celebrat, ejus loca supra re-
tuli. Ejus vitam scripsit Philostratus in *Vitis So-
phistarum*, ut etiam L. Cincius Alimentus Ro-
manus ex Vossio *de hist. latin. lib.* 1. *cap.* 4. *pag.*
18. & Prospero Mandosio in *Bibliot. Romana* *vol.* 1.
cent. 1. n. 46. *pag.* 31. Harnippus librum etiam
de Gorgia scripsit, ut habemus ex Athenæo *lib.*
11. *cap.* 15. *pag.* 505. Scripsit Gorgias *Mulea*, te-
ste Suida *tom.* 1. *pag.* 620. Edidit

In arte Rhetorica plura, plura compo-
suisse, ex Laetio apud Maurolycum *hist. Sicil. lib.* 1. *pag.* 19.
De Rhetorica scripsisse testatur Laetius in *vita*
Empedoclis, Quintilianus *instit. orat. lib.* 3. *cap.* 1.
Cicero de *Claris Oratoribus*, & Vossius de *Rhetorice*
natura cap. 9. *pag.* 62. Extat hodie

Oratio, quâ Eleamus injussu rapens causâ reprehen-
di docet. Editâ cum Isocrate ab Henrico Step-
hano ex Bibliotheca Exotica *pag.* 799. Venetiis pro-
diit 1534. ex indice Biblioth. Barberinæ *tom.* 1.
pag. 484. Græco-lat. versâ à Guilelmo Cantero
edita est cû Isocrate ab Henrico Stephano 1593.
in sol.

Palamedis *Apologia*. Ex Goltzio in *hist. post.*
Sicil. pag. 88. græcè edita ab Henrico Stephano.
Extat etiam m. s. in Bibliotheca Vaticana ex
Gesnero in *Biblioth. pag.* 289.

Orationes Tres. Græcè servantur m. ss. Floren-
tiæ in Bibliotheca S. Marci Ordinis Prædicatorum,
atq;

recte Fazello *dec. 1. lib. 3. cap. 3. pag. 74.* quas ibidem se legisse ait Lascaris citat. Scripsit etiam.

Oratorem in Olympico. Hanc citat Aristoteles de arte Rhetor. lib. 3. cap. 16. cuius etiam meminere Philostratus cit. Plutarchus *opusc. de conjug. praecep.* Pausanias in *Elisicis*, & S. Hieronymus lib. 1. contra Iovinianum, eamque laudat Crisostomus in Theatro Vet. Rhetor. lib. 1. cap. 5. pag. 39. & lib. 3. cap. 6. pag. 181. & Vossius de Rhetor. natura cap. 10. pag. 71. in ea de concordia scriptum ideoque Carolus Stephanus in *dist.* pag. 985. pulcherrimum librum de concordia, Graecis inter se dissidentibus, Olympice recitasse tradit.

Oratorem Pythicam, ex Vossio cit. & Crisostomo cit. lib. 1. cap. 5. pag. 39. & lib. 3. cap. 6. pag. 185. qui addit propter hanc, auream habuisse in Templo statuum.

Gambos, quos imitasse Agathonem Poetam Siculum, scripsimus supra pag. 8. cum Philostrato cit. pag. 497. & aliis.

Aeschini imitasse Gorgiam ait Laertius in *vita Aeschini*; & celeberrimum Isocratem, Gorgiz discipulum, Panegyricum suum partim ex Gorgia, partim ex Lydia desumpsisse, testis est Plutarchus de x. Rhetor. in *vita Isocratis*: qui etiam Gorgiam citat in *Simone*. Omnes Gorgiz orationes, quae extant, collegit Agathinus Castilioni; ut in lucem emitteret: at morte praeventus edere non potuit.

Gorgias, qui scripsit *libros quatuor de figuris sententiarum*, quos Rutilius Lupus in opus suum transtulit, teste Quintiliano; & qui Onomasticon scripsit, ex Polluce in *presl.* 9. aliis est à nostro, ut ait Gesnerus in *Biblioth.* pag. 289. & Petrus Angelus Spera de nobilit. *proff.* Grammatica l. 4. p. 261.

B. GORDIANUS Monachus Ordinis S. Benedicti, ejusdem Sancti Discipulus, & S. Placidi Comes. Hunc inter Romanos Scriptores recenset Clarissimus Prosper Mandosius in *Bibliotheca Romana* vol. 1. cent. 1. n. 78. pag. 36. aitque Gordianum à Patria, Romanum cognominatum. Romanum etiam voluit Arnaldus Wion in *ligno Vitae* par. 1. pag. 420. Guilelmus Cave in *Scriptorum Eccles. histor. literaria* tom. 1. an. 540. pag. 290. natione Romanum putat: at tom. 2. an. 554. pag. 111. scribit: *Gordianus gente forsan Siculus*. Octavius Caetanum tum in *Idea de Vitis* SS. *Siculus*. tom. 1. pag. 58. & 109. tum etiam in *Vitis* SS. *Siculus*. tom. 1. pag. 287. & Franciscus Carrera in *Panthe. Siculo* pag. 58. inter Siculos Sanctos reponunt. Syracusanum vocat Marianus Petrellus in *Vita S. Lucia* pag. 40. Syracusanis etiam accēset Michael Angelus Mancharius in *Kalendario Sanctior. Syracus.* 18. *Februarii*. Hinc à Sicula Bibliotheca haud excludendum puto. Fuit, ut innui, Gordianus S. Patriarchae Benedicti discipulus, & à Casinensi Cenobio egressus unā cum Sancto Placido, in Siciliam navigavit, ut simul Monachorum coloniam hic deducerent. At dum sub Placidi virtute in Messanensi Monasterio regulari disciplinā efflorebat, inopinatē Maumachae Saracenorum pyratē irruptione, strenuus Monachorum dux, unā cum sociis obruncatus est. Gordianus, non sine divini Nu-

minis ope, sagā elapsus, mox Sanctorum corpora sepulture tradidit, & Constantinopolim vellicavit. Illic, Graecē, & Latine docuit, Justiniani Imperatoris iussu, Placidi gesta, ac ipsius, & sociotum triumphum scripsit. Exiit Siciliam repletus, ac vitruum laude illustris, sanctissimē decessit Syracusis 18. Martii circa annum 542. ex Caetano, & Piro nor. *Ecl. Syracus.* pag. 131. vel 560. ex Mandosio, & Wione. Consule etiam auctores citatos. Scripsit Gordianus

Vitam, & *Passionem Beatissimi Martyris Placidi*, discipuli Beatissimi P. N. S. Benedicti, & *Fratrums ejus Vitorini*, & Eusebii, ac *Sororis Flaviae Virginis*, Donati, Firmati, Diaconi, & aliorum Trinitatis. Extat apud Laurentium Surium 5. Octobris. Coloniz Agrippinae sumptibus Joannis Kreps, & Hermannii Mylii 1618. in fol. 4. pag. 65. & apud Joannem Mabillonium *secul. 1. Benedicti.* à pag. 45. Hanc vitam Constantinopoli graecē scripsit, eamque anno 570. Simoa Presbyter Constantinopolitanus in Italian dedit, & Salernitanis Monachis instantibus, latinitate donavit: exiit Petrus Diaconus cultiori dictione expolivit. Stephanus Aniciensis ex Gordiani monumentis, suam de Placido, eiusque sociis historiam scripsit, quam exhibet Caetanum *tom. 1. Sanctior. Siculor.* pag. 173. qui in *animad.* pag. 145. putat Vitam S. Placidi, quae sub Gordiani nomine circumfertur, non Gordiani, sed Petri Diaconi factum esse, Gordiano ascriptam, quia ē Gordiani fonte ipsam hausit. Scripsit etiam

Passionem ejusdem Graeco sermone, quae extat Casinē in latinā linguā versa, ex Wione cit.

De *Reedificatione Monasterii Messanensis*. extat m. s. in Casinensi Cenobio ex Wione, & Mandosio.

Epistolas quatuor ad S. Maumachae, ad Vigilium Papam, ad Messallium V. C. & ad Constantinum Abbatem. Has invenies post finem Chionici Casinensis Luca Ostiensis, & Petri Diaconi. Venetiis 1513. in 4. pag. 199. 200. & 207. & cum Aimonē de *gestis Francorum*. Parisiis apud Ambrosium, & Hieronymum Drovat 1603. in fol. pag. 773. 775. 785. Scripsit & alia, ex Wione.

GRATIANUS CREMATA v. Ignatius Camerata.

S. GREGORIUS Agrigentinus Episcopus, Ordinis S. Basilii, sanctitatis famā celeberrimus, inter Siculos Scriptores adnotare, ex his, quae scripsisse tradunt, non gravabor. Ex ejus vitæ prælate gestis pauca ad rem meam feligam. In quodam vico propē Agrigentinam Urbem Praetoriorum vocato, Parentibus Charitone, & Theodoro natus, circa ann. 514. eximilis pietatis documentis educatus, puerulus Daniano cuidam Agrigentino erudiendus traditur, qui sedulo literis instruxit: eaque celeritate ob ingenii elegantiam profecit, ut in omnibus admirationem exercitaverit. Bino exacto omnem disciplinā rationem, numerorum convenientiam, festorumque dierum ambitum, ae omnia Davidis carmina perfectissimē didicit. Duodenis in Clericorum numerum cooptatus à S. Potamione Agrigentino Episcopo, le-

ctoris

horis munere egregiam pietatis indolem patefecit. Ex Angelis monita clavis relicta Urbe Carthaginem primum, mox tribus Monachis via comitibus sibi adiunctis, Hierosolymam petiit; ac sancta loca piissimè perlustravit; ubi à B. Machario Patriarcha, cum ejus virtutes inspexisset, ad Diaconatus gradum evectus est. Ibi Macarii virtutes æmulatus, ad elatissimum sanctimonie fastigium propevit: miraq; patratè narrat. Monachorum Cœnobita inivit, & ex eorum hortationibus, & exemplis pietatem amplificavit. Quadriennio apud senem quendam diversatus, Grammaticâ, Philosophiam, Astronomiam, ac omnem dicendi facultatem assequutus est: ideoque velut alterum Chrysostomum intuebantur. Exiit Antiochiam profectus, à S. Eustachio Urbis Archiepiscopo exceptus est: ibique magnâ sapientie laude sermones habuit egregios de Fidei dogmatibus: itaut omnibus divino spiritu perfusus antecelleret. Cœstantinopolim exinde pervenit: ubi diffusâ ejus doctrinâ famâ, Gregorius ab Urbis Patriarcha doctissimo, acerrimus est, qui ex muris disceptationibus habitis, cœlestem ipsius sapientiam apertissimè cognovit. Grassabatur tunc temporis Sergii, Cyri, & Pauli hæresis, quam ut propelleret multas edidit orationes, adeoq; ejus fama ad Imperatoris aures pervenit. Coacta Synodo in Episcopis Sardicæ Cœstantiæ Cyri locum subrogatus, contra Hæreticorum errores cā doctrinâ, & eloquentiâ vi alloquutus est, ut Hæreticorum omnium ora occluderet, & diuinam Gregorii sapientiam Patres omnes ob stupefcentes laudaverint: ac Imperator ipse ad colloquium efflagitaverit. In quinto Oecumenico Concilio Constantinopolitano I L sub Vigilia coactio anno 553. Gregorius in Patrum omnium cœtu, sanctimoniam, doctrinâ, & eloquentiâ supra omnes amplissimè refulsit, recte Nicephoro *hisl. Eccl. lib. 17. cap. 27.* Romam profectus, ut sacra visitaret loca, ibi pietatis officiis virtutum studia augere curavit. At defuncto tunc Agri gentino Episcopo, dissidentibus pro novo Prefulz civibus, Pontifex de rebus præclarè gestis à Gregorio plene edoctus, Apostolorum Principum monitu, Episcopum Agrigentinum delegit, quem ultro dissidentes populi excepere, cum Columbanu ex ara maxima delapsam vidissent, Gregoriani vertici insidentem. Agri gentum magnâ exultatione delatus, iterum Columba novi Antistitis capiti inhaerens, ipse electionem, ac penitentiam detexit, multique Deus miraculis ipse sanctimoniam monstravit. Per enormem calumniam stupri crimine infamulatus, multis parentis ipsius innocentiam Dominus Romæ aperuit, ac miraculis illustravit. Constantinopolim profectus, ac honorificè ab Imperatore exceptus, ab eo multis beneficiis cumulatus est. Denique Agrigentum regressus miraculis longè, latèq; clarus, ad Cœlestem patriam evolavit circa annum 564. 23. Novembris. Gregorii vitam scripsit Leontius Presbyter, quam edidit Octavianus Cætanus tom. 1. SS. *Siculae*, à pag. 188. qui & in *animad. pag. 175.* Breviarium ejusdem

vitz in lucē emisit, ex codice m. s. Veneto. Eandem scripsit Metaphrastes, quā habemus apud Laurentium Sripum 23. *Novembris*, & Alphonsum Virgilegas par. 3. SS. pag. 429. Ipsius memoria extat in Martyrologio Romano 23. Nov. ejusque scilicet celebrat Agrigentina Ecclesia die 23. Novembris. De eo etiam Franciscus Carrera in *Panth. Siculo* pag. 301. Rocchi. *Pur. not. Eccl. Agrig.* 267. Scripsit Gregorius

Orationes de fidei dogmatibus ad Antiochenos, ex vita apud Cætanum pag. 197.

Orationes tum ad docendum, tum ad laudandum editas Constantinopoli, ex eadem pag. 198.

Conclones ad populum de dogmatibus, de jejunii cinerilibus, de Sancto Apostolorum Principe, aliisque plures, ex eadem pag. 215.

Ex eadem vita pag. 192. adolescens: *Sacras Litteras ex Macharii Patriarcha facultate interpretatus est.*

GREGORIUS Siciliæ Archiepiscopus cujus meminit Leo Allatus in opusculo de *Methodiorum scriptis*, edito in opere inscripto: *Consejium decem Virginum S. Methodii Martyris Romæ 1656.* ubi ait, Gregorium Siciliæ Archiepiscopum scripsisse:

Orationem longam in S. Methodium.

Hunc Gregorium cognomento Asbellam genere Siculum esse puto, qui ab anno circiter 845. Syracusanam rexit Ecclesiam; nam Methodii tempore, & subsequētib; annis vixit: & in Constantinopolitana Urbe diversatus est, ut ex infra dicendis liquet. Neq; Archiepiscopi titulum mereret: nam eo tempore, ex dictis ab Ab. Rocho Piro de *Metropolis Siciliae disquis.* 2. pag. 32. aliisq; Syracusanum Antistitem Archiepiscopum appellabant. Gregorius hic cum ab anno circiter 845. Syracusanæ Ecclesiæ præfuisset, Constantinopolim se courlit, ibiq; vir præditis moribus inquinatus, ab Ignatio Patriarcha Cœstantinopolitano in Concilio an. 854. coactio, deponitur: cujus depositionem Benedictus III. Papa confirmavit. Inde Barthelemy dolo, Ignatius è throno dejectus; ac Photius in Patriarchalem dignitatem intrusus est: ipsumq; Gregorius, Ignatio infensus, consecravit: ideoque à Romana Ecclesia turpi schismate Græcia discissa recessit. Hinc an. 863. in Concilio Romano Nicolaus Pontifex, Gregorium damnavit, unâ cum Photio: ac ipse huic adherens, à Photio ad Nicenam Ecclesiam evectus est an. 878. ibiq; paulo post decessit. Hæc autem fluctantibus invenies apud Baronium tom. 10. *annal.* præsertim an. 854. n. 8. & 9. an. 858. num. 58. an. 863. num. 6. an. 878. num. 55. Pirrû *not. Eccl. Syrac.* pag. 143. & *disquis. de Patriarcha Siciliae* 5. 7. pag. 13. aliisque apud ipsos, & passim apud historicos.

GREGORIUS DE AUGUSTINO Panormitanus Ordinis Predicatorum Baccalaureus, vir doctrinâ, & eruditione conspicuus, Claruit anno 1631. Scripsit Italicè

Decade Terza dell' Historia di Sicilia, o vero Supplemento all' Historia di Sicilia, di Tomaso Facello. Authographum m. s. in fol. servatur Panormi in Biblio-

Bibliotheca Cœnobii S. Cîte Ord. Prædicatorum. Hanc historiam citat Ioannes Maria Amarus in *notis ad orat. 1. pro studiis Collegii Panormitani*, 114. pag. 111. et h. ex Typographi incuria, Augustinus de Gregorio vocatur.

Vita del S. Pietro Geremia Palermitano dell'Ordine de' PP. Predicatori. Hanc m. s. citat Ioannes Baptistista de Franchis in *vita ejusdem* pag. 9.

Discorso intorno alla divisione del Regno di Sicilia, nel quale si tratta con autorità del Vecchio, e nuovo Testamento, con testimonii di Santi Patri, con esempi, e similitudini, quanta utilità apporta l'unità, e quanto danno cagiona la divisione nella Regia. m. 6. in 4. Extat apud me.

GREGORIUS CANALIS ex Oppido Calatabelloſte Ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Oliveti, Sacram Theologiam in Monasterio S. Mariz de Bosco docuit, Florebat an. 1669. eum edidit Italicè

I Trionfi dell'Ubbidienza. Predica. Panormi apud Petrum de Isola 1669. in 8.

GREGORIUS CERAMEUS v. Theophanes Cerameus

GREGORIUS MARSALA Panormitanus Monachus Cassignensis, natus ex Mario Marsala Iurisconsulto doctissimo, & Agartha Bellacera 3. Septembris 1637. Regulæ institutum anplexus est primo Novembris anno 1655. in quo absolutis gravioribus Philosophiæ studiis, ut Deo solummodo viveret, ab omnibus curis solutam tradidit vitam & ut omnem à se sollicitudinē abdicaret, Decani munus renunciavit. Nunc virtutibus clarus, ut exemplarem deest virum Deo dicatum, vivit Prioris titulo insignitus in Panormitano Cœnobio S. Martini de Scatis. Edidit Italicè

Vita, e Miracoli del Gl. Patriarcha de' Monaci S. Benedetto. Panormi apud Thomam Romolun, & Orlandum 1685. in 12.

Regola del SS. P. Benedetto Patriarcha di tutti i Monaci, con le note del P. D. Gregorio Marsala. Ibidem apud Thomam Romolun 1689. in 12.

GREGORIUS MATINA Nobilis Panormitanus Monachus Benedictinus Congregationis Cassignensis, vir doctus, ac eruditione clarissimus. Anno 1474. primo Augusti Abbas electus Monasterii Panormitani S. Martini de Scatis. In annuis redditibus Cœnobii augendis sedulam impendit curam. In Cœnobii Monachis, & in hospitandis pauperibus charitatem patefecit singularem. Pissimè obiit 14. Augusti 1483. in suo Monasterio. De eo scribit Abb. Pirrus lib. 4. de *Abbatibus* pag. 183. qui scripsisse testatur libros eruditissimos

De imitatione Christi.

De Adventu Domini.

De SS. Eucharistia Sacramento.

GREGORIUS MORELLUS, non ille Bergomensis Medicus, de quo Donatus Calvus in *scena literaria scrip. Bergom.* par. 1. pag. 296. sed alius Panormitanus Monachus Benedictinus Congregationis Cassignensis, cuius habitum suscepit 22. Julii 1578. Vir fuit in gravioribus disciplinis versatissimus: ideoque in variis Lombardie Co-

nobis Philosophiam, Theologiam ac Jura Pontificia docuit. Anterioribus etiam literis instructissimus cum multis excurreret regiones, egregias ingenii dotes, virtutesque singulares patefecit. Sabaudie Duci gratissimus fuit. Angelo Grillo celeberrimo Vati, ac literato archifissimis amicitiæ legibus fuit devinctus, qui Gregorius in summa æstimatione habuit: eamque in epistolis suis pluries testatur est, præsertim lib. 1. pag. 120. lib. 2. pag. 185. & 162. lib. 3. pag. 311. & 386. & lib. 4. pag. 568. hic verò ipsius mortem, & ex ejus morte magnam Cassignensis Congregationis jacturam deplorat. In carminibus etiam suis Gregorium laudat pag. 112. 178. & 179. In patriam Gregorius regressus, obiit in Cœnobio S. Martini anno 1603. Edidit Italicè

Fascetto di Mirra. Carmagnole apud Marcum Antonium Bellonum 1600. in 4.

Missi Spirituali per diversi Santi Apostoli. Ibidem apud eundem 1600. in 4.

Missi Spirituali per diversi Santi Confessori. Ibidem apud eundem 1600. in 4.

Scriptit etiam

Poesie Sacre Latine, e Toscane. Harū pars n. s. servabatur P. D. Augustinus Toranus, post ejus mortē ad manus Marchionis Hyeracis pervenit: pars altera servabat etiam m. s. P. D. Maurus Marchesius, exinde ad P. D. Aloysium Venerum transiit.

Vita di S. Honorato Abbate di Lirini.

Reguaglio Historico dell' Isola di Lirini.

Tragedia di S. Caterina. Hanc m. s. servantur in prædicio Cœnobio S. Martini.

GREGORIUS TANCREDUS Messanenſis Sacerdos, Grammatices peritus, & eruditione clarus. Vixit circa annum 1560. Edidit.

Grammaticam. Venetiis 1599. in 8. & alibi.

Summarium Regularum lingua latina, cui ars carminum componendorum annexa est. Mellanæ 1567. ex Petro Angelo Sperâ de nobilit. profess. *Grammatica* lib. 4. pag. 233. Italicè

Deformatione dell' Arco Trionfale eretto in Messina per lo ricevimento di D. Garzia Toledo Vicerè di Sicilia. Ex epistola Philippi Parura ad Bartholomæum Sirillum data Panormi 13. Aprilis 1593. m. s. apud me.

GREGORIUS VALENTIANUS Marsalensis Ordinis Capuccinorum, vir non minus pietate, ac egregius animi doctus, quàm doctrinâ præclarus. In facris literis, ac Sanctorum Patrum voluminibus versatissimus fuit. In Siculo Inquisitionum Concilio Cenſoris munere enicuit: & apud suos magnâ floruit æstimatione. Sub vitæ finem diuturno morbo eruciatu, inconcusse patientiæ eddidit exempla: ac demum Panormi religiosissimè decessit 14. Septembris anno 1663. Ipsū laudant Hippolytus Marraccius in *Bibliotheca Mariana* par. 1. pag. 521. Lucas Wadignus de *Scriptis Minor.* pag. 148. Placidus Reina hist. *Messana* par. 2. pag. 88. & Dionysius Genuensis in *Biblioth. Capuccinorum* pag. 145. Edidit.

Hymnodium SS. Patrum, quæ à S. Romanæ Ecclesiæ per annum decantari solet, Commentariis uberri-

mis explicatam. *Tantum Primum*. Venetiis typis Corabi 1646. in fol.

Commentaria in Hymnodis SS. Patrum, Tamum Secundum, cum Maximis Epistolis B. Mariæ Virginis Scriptæ ad Messanenses. Messanz apud Iacobum Marthei 1649. in fol.

Præflicæ Morale undecim Casuum Reservatorum, quatenus pertinetem ad Religiosos juxta decretis Clementis VIII. Pontif. Max. Panormi Apud Dominicum de Anselmo 1664. in 4. opus posthumum. Italicè

Il Soccorso de Moribondi, e Agonizzanti. Ibidem apud Iosephum Bisignium 1668. in 4.

GUALTHERIUS PATERNIONUS Nobilis Catanensis, Jurisconsultus doctrinâ clarissimus; fidei candore, ac laboribus in Aragonensium Regum obsequium exantlatis, ipsis Regibus gratissimus; adeoque emeritis honoribus cumalatus effulsit. Ad Prothonotarij Siciliæ munus fuit evectus, & *Magnæ Regiæ Curie* perperam Judex constitutus, ut ait Joannes Baptista de Grossis in *Decacordo Catanensi* tom. 2. cord. 9. pag. 147. qui Præsidem etiam fuisse testatur: quod à vero alienum censet: nâ vel Regni Præsidem intelligit; & in Proregem, a Regni Præsidum Chronologia, quam magno studio, & fide edidit Antoninus Anticus, Rocchus Pirrus, & nuper Innocentius Auria, Gualterium non lego; sed tantum Joannem Paternionem Panormitanum Archiepiscopum, alium à Gualtero: vel Præsidem alienigenæ Tribunalis indicat: & hoc veritati consonum non puto, nam Sæculorum Tribunalium Præsides ab anno 1569. primordia susceperunt, ex Pragmatica Philippi II. Catholici Regis edita anno 1569. Gualterius verò, eodem de Grossis teste in opusculo de scriptoribus Catanensibus m. 1. apud Innocentium Roccafortem Panormitanum, & Catanensem Canonicum anno 1531. decessit. Laudatur etiam à Mattheo Silvagio de tribus peregrinis cap. 44. pag. 165. Scripsit

In *Cap. Volentes de feudis*. citatur passim à Siculis Jurisconsultis, præsertim à Francisco Milanense lib. 1. decis. 8. pag. 46. decis. 9. num. 107. pag. 68. & alibi, Cannerio de feudis pag. 369. Mario Cattelto in suis Justificationibus pag. 69. qui perperam Panormitanum Archiepiscopum vocat.

Allegationes in causa Baronis Furnaris. citantur à Petro de Gregorio de feudis quest. 6. num. 1. ubi etiam Archiepiscopum Panormitanum vocat; ac advertendam Francicum Milanensem lib. 1. decis. 8. pag. 42. hanc eandem allegationem citans, ipsius auctorem Gulielmum Paternionem vocat.

GUALTHERIUS PATERNIONUS alter Catanensis, claruit anno 1515. & in quamplurimis legationibus ad Italici Principes, & ad Leonem X. Sum. Pontificem in arduis Siciliæ negotiis adhibitus est: Ideoque à Ferdinando Siciliæ Rege Macchari feudo donatus fuit, & à Rationibus Regis Magister electus. De eo Joann. Bapt. de Grossis in *Decacordo* cit. pag. 147. qui, & in opusculo m. s. de scriptoribus Catanensibus, scripsisse testatur.

Responsa multa, quæ cùm auctoris morte perierint. Biblioth. Sicula Tom. I.

GULIELMUS DE HIERACI Panormitanus Ordinis S. Benedicti Congregationis Casinenfis Panormitani Cœnobii S. Martini Monachus, & ejusdem Monasterii anno 1502. 17. Aprilis Abbas. Sæculam etiam Congregationem, antequam Casinenfis Congregationi S. Justini uniretur, Præsidentem Generalis munere gubernavit. Egregiâ doctrinâ, & insigni eruditione locupletatus claruit. De eo Rocchus Pirrus lib. 4. Siciliæ sacre de Abbatibus, pag. 184. qui scripsisse testatur:

De Apocalypsi libros duos.

Historiam sacram & Mundi constitutionem ad sua usque tempora. Vtrumque opus m. s. servatur in Bibliotheca Smbiæli.

GULIELMUS DE PERNO Patritius Syracusanus, Jurisconsultus doctissimus, ac celeberrimus; Ubertini de Marinis Iuris utriusque Doctoris, ac exinde Archiepiscopi Panormitani discipulus, ut patet ex subscriptione consil. 3. ejusdem de Perno. Hinc ejus ætatem deducimus; Ubertinus enim anno 1414. Archiepiscopalem Panormi sedem obtinuit. Ex Petro Ansalono de sua familia pag. 346. etiam habemus Norellam quandam anno 1428. Gulielmum de Perno legum Doctoris insignis uxorem fuisse. In supremis Siciliæ subællis Magnæ Regiæ Curie Judex enituit, ex Petro de Gregorio de feudis quest. 7. num. 31. Scripsit

Consilia Feudalia. de Principe, de Rege, deque Regina Tractatum. Consilia practica, & statuta. Messanz typis Petrii Spiz 1537. in fol. Venetiis 1573. in fol. ex Fontana in *Bibliot. legali* par. 2. pag. 82. Extant etiam Consilia in Volumine *Variorum Consiliorum Feudalium diversorum*, ut observat Joannes Baptista Zilettus in *Indice librorum legalium* pag. 56. ubi mendosè Gulielmum de Perno vocat Petrum Patritium Syracusanum. Extât & additiones ad sex priora Consilia à Friderico Auria seriosa, & à Paulo Francisco Perramato edita; ut supra scripti pag. 345. Addit Fontana eum Cœnoro in *Bibliot.* pag. 307. scripsisse etiam

In aliquot Pragmaticis, & Privilegiis, *Commentaria de Feudis*. &

Tractatum de Feudis. Venetiis 1601. in 8. Sed hæc opéra non esse diversa à Consiliis feudalibus subdubito.

GUIDO DE COLUMNIS Messanensis. Messanz ex nobili Columnensium genere natus, incorporatum est. Friderici II. Imp. tempore exortus fuit, ut ait Fazellus, sive potius qui Fazelli historiam Sæculam traduxit, dec. 1. lib. 5. cap. 2. pag. 105. editionis Italicæ, quod in latina editione non invenies, Jurisprudenciâ insignitus, Messanz Judicem egit anno 1276. ex Vincentio Ferrarotto de *Officio Stratæti* cap. 24. pag. 127. Messanz Judicem fuisse scribitur noannili, ex auctoribus infra citandis: non Regiæ Siciliæ Curie, ut ait Hieronymus Ragusa in *Elogiis Siculorum*. pag. 137. & in *Sicil. Biblioth. veteri* pag. 136. Eduardi I. Angliæ Regis, & bello Afriaco in Regnum suum revertentis, comes fuit, teste Vossio de *hissor. latini* lib. 2. pag. 491. quem sequitur Ludovicus Morerius in *l. d. d. l.*

diff. tom. 1. pag. 929. & Hofmannus in lex. tom. 1. pag. 721. ideoque in Angliam se contulit, ut Bostons Burienis tradit in Catalogo apud Vossium cit. Amceniores etiam literas coluit: Poësim præfertim Latinam, & Etruscam. Inter primos, qui Italicam linguam tum versu, tum prosa excoluerunt recensetur: Styli enim elegantia, prout ea prima ferebat ætas, egregius; inter præcipuos illius ævi scriptores meritò adnumeratus effulsit, uti recensuit Joannes Marius Crescimbeni in comm. Poësi vulg. vol. 1. lib. 1. cap. 1. pag. 2. cujus etiam meminit ibidem cap. 2. pag. 4. & in histor. vulg. poësi. lib. 3. pag. 271. Inter primos Poetas Guidonem reponunt Petrus Franciscus Giambollaris in Gello pag. 61. Joannes Georgius Trissinus in Castellano pag. 49. Joannes Andreas Gesualdus cap. 4 in Triumph. Amoris Francisci Petrarce, Placidus Sampaerus in Iconolog. M. V. lib. 1. pag. 34. Joannes Caramuel in Rhythmica arte. 8. pag. 104. Vincentius Aurla in Scilicet Inventrice cap. 9. 6. 3. pag. 31. & Benedictus Chiarelus in monam. Sacris Mestus pag. 43. Nicolaus Francus in Petrarculi pag. 19. inter eos qui ante Petrarcam florere Guidonem collocat. Sed ex annorum computatione post primos Poetas claruisse incomperturn est: ante Guidonis ætatem alios effloruisse Poetas sat certum; Cuius enim de Canto anno 1197. vixit, in loco suo diximus pag. 140. alii paulò post claruere: Guido verò claruit anno 1287. ut mox referam. Post primos Poetas effulsisse innuit Crescimbeni in comment. cl. vol. 1. lib. 1. cap. 4. pag. 11. qui in additionibus pag. 403. cum eruditissimo Justo Fontanino in Aminta defenso pag. 267. circa annum 1272. floruisse ait. Idemmet Guido in fine historiz Trojane, anno 1287. hanc historiam scripsisse narrat. Sub Nicolao IV. (anno 1288. Pontifex salutaris, usque ad annum 1292. Ecclesiam rexit) vixit, ex Theodoro Engelhusio in Chronie. pag. 259. & Joanne Hallervordio in Biblioth. curiosi pag. 114. Anno 1287. Guidonem statuunt Vossius cit. Gesnerus in Biblioth. pag. 297. Hofmannus in lexie. tom. 1. pag. 721. & Carolus du Fresnoy in indice Aulorum ad Glossarium medie, & infime latinizatis pag. 106. Ad annum 1282. appingit Petrus Carrera in academ. Catana vol. 2. lib. 2. pag. 256. Messanenæ Academicæ Officinæ in epistola ad lectorem historiz Trojane, Messanæ decessisse scribunt. De Guidone etiam Petrus Bembo in proli lib. 2. Ludovicus Castelvetus in addit. ad Bembo, Leonardus Salvati in libro: Avvertimenti della lingua, Cellus Citardius in lib. origine della lingua Toscana, Franciscus Redi in lib. Annotationi al Baco in Toscanap. 260. Christoph. Sandius in notis ad Vossium de histor. latinis pag. 280. & 181. Paulus Manutius in epistola vulgar. pag. 122. & citatus Salvati vol. 1. pag. 152. (apud Fontaninum cit. pag. 266.) hic autem inter eos collocat, qui etiam non Etruscos, attamen lingue cultu, ac puritate, Florentinis Scriptoribus pro gloria primatu bellum indixere. Placidus Sampaerus in Iconolog. cit. pag. 34. de nostro Guidone Petrarcam intellexisse putat cap. 4. Triumph. Amoris, cum cecinit:

Ecco i due Guidi che già furò in prezo.

Sed Petrarca Expolitoris de Guidone Cavalcace Florentino, & Guidone Guinizello Bononiense intelligunt. Guidonis nostri vitam scripsit, ediditque Venetiis apud Guerlium 1665. in 4. Antonius Mirellus, & Mora, ut ex Bibliotheca Aprojana Angelici Aprosii pag. 432. liquet, quidam perquisitum invenire non potui. Scripsit Guido, sive potius è græco transtulit, ac ampliavit Historiam Trojanam Ditis Cretensis, & Daretis Phrygii, instans Mantho à Porta Archiepiscopo Salernitano. Prodiit hoc titulo:

Historia destrullionis Troja. Argentorati 1489. in fol. Hujus editionis meminit Beugheim in libro: Incunabula Typographie pag. 49. Joannes Hallervordius in Biblioth. Curiosa pag. 114. qui addit, hujus historiz codicem m. s. servari in Bibliotheca Leidensi. Multa etiam alibi servantur m. ss. exemplaria hujus operis, præsertim in Bibliotheca Fratrum Ordinis Prædicatorum in Cenobio Patavino S. Mariz Gratiarum, cujus titulus: Clarissimi Guidonis de Columnis translatio Ditis Cretensis è Græco in Latium de Historia Trojana: Codex m. s. cartaceus elegantissimus in fol. ex epistola mihi data Venetiis à Claris. Viro Apostolo Zeno 7. Julii 1703. Hujus incipit est. Si quotidie vetera recentibus observantur. Finis verò: factum est autem præsens opus anno Dominica Incarnationis MCCLXX. XVII. ejusdem prime Indictionis. Aliud etiam se vidisse testatur idem Zenus in epistola citata, in Bibliotheca Jacobi Grandi medici doctissimi, quod post ejus mortem transiit ad Fridericum Rosgaard Danum. Codicis titulus erat: De rebus Trojanis: et in fine hæc legebatur verba: Explicit liber Trojanorum, quæ ego Laurentius de Sapientibus de Cremona filius Domini Oliverii scripsi in Cancellaria Naxæ Ecceplagii, anno Dominica Nativitatis MCCCLII. Inditione tertiadecima, die vigesimo primo, Mense Maii. Incipit liber: Est quæstio vera recentibus observantur: quæ verba diversè narrantur à Vossio de histor. latinis pag. 149. ex alio exemplari, quod apud se habebat m. s. nempe: licet eisdem vetera recentibus observant. Alia etiam exemplaria vidit Vossius præsertim Concabrigæ in Bibliotheca domus S. Petri & Oxonii in Bibliotheca Collegii Ballionensis. De alio meminit Io. Philippus Thomasius in Biblioth. Vener. m. ss. p. 111. apud Vinc. Grimanum Venetiis. Olim aliud asservabat Fraciscus Maurolycus, quod ex inde ad Carololum de Gregorio pervenit, ut Academici Messanenæ tradunt in epistola ad lectorem hujus historiz vulgaris. Aliud demum se vidisse ait Fontaninus pag. 267. apud Bernardum de Montfaucon Monach. Congr. S. Mauri. Hanc historiam, in Hispaniam vertit linguam Petrus Nuñez Delgado Hispanus, ut putat Nicolaus Antonius in Biblioth. Hispan. tom. 2. pag. 179. prodiit Toleti 1512. in fol. Medine typis Francisci de Canto 1587. in fol. Edita est etiam Hispani 1519. in fol. ex Fontanino cit. pag. 267. qui advertit hanc editionem diversam esse ab alia Latina, & Italica. Incipit enim ab exordio Mundi: putat verò Fontaninus, primum illum esse librum, quem instan-

te Matthæo de Porta scripsit primū Guido, & exinde interuulit. Tandem addam hanc Guidonis hystoriam Theutonicā linguā donatam seruari in Bibliotheca Casarea Viennæ, ex Petro Lābecio in *commentar. Bibliot. Vindobonensis* to. 2. pag. 948.

Hoc opus Italicè uersum habemus, cuius titulus:

Historia della Guerra di Troja tradotta in lingua volgare. Venetiis apud Antonium de Alexandria Palæc 1481. in fol. Inde Academicorum Officinæ Meisaniensis operta, è m. s. Codice præclarissimæ Bibliothecæ S. Laurentii, Magni Etruriæ Ducis exscripta, & tanquam si prima esset editio, in lucem edita est Neapoli apud Agidium Longum 1665. in 4. sed non hæc prima editio, alta enim, ut uides, præciserat, ab hac secunda parum, vel nihil diuersa, quod aduertit oculatissimus Fontaninus loc. cit. pag. 267. In dubium hic revocari potest, an hæc uersio sit ejusdem Guidonis: & sanè dictionis elegantia, & scribendi cultus, reuerentiore fœculum olet. At si Guidonis est, hic inter præstantiores xvi sui scriptores Italos recensendus. Ludovicus Castelvetrus in additione ad Bembum de *ariculis, & uerbis*, pluries citat Auctorem translationis hujus, nempe pag. 10. *Appa il Volgariator di Messier Guido Guidice*, eodem modo pag. 20. 28. & 30. iterum pag. 37. ait: *secondo il Volgariator della destruttione di Troja di Guido Guidice*, & ibidem paulo post, iterum eodem modo. Academici dicti della *Crusca*, in Indice Auctorum Vocabularii exhibent: *Volgarizzamento della Guerra Trojana di Guido Guidice delle Colonne di Messina scritto a penna già di Gio: Battista Dei nostro Accademico, ora dell' Accademia*: quo innuente alium à Guidone diuersum hanc translationem, condidisse. At hæc non bene firma opinio Sebastiani Roscii, qui omnium primus illorum Auctorum Catalogum digessit: hic enim nonnullos Auctorum libros ab aliis traductos putauit, ne obseruat Fontaninus cit. pag. 266. qui non sine rationis pondere opinatur, hoc opus vulgare ab eodem Guidone editum, ex Paulo Manutio in *epistolis vulg. trib.* pag. 122. & Leonardo Salviato vol. 1. pag. 152. ubi inter eos Guidonem collocat, qui etiam non Etrusci, at tamen cultiori scribendi genere cū Florentinis de linguis primatu decerta- rūt: Fontanino Bembū addo *lo prof. l. 2.* ait enim: *Et alcuni di quelli ancora, che in versi scrissero, modestamente scrissero in prosa: siccome fu Guido Guidice di Messina.* Quod intelligendum de hac hystoria, non enim Italicè Guidonem prosā aliud scripsisse, præter hanc scimus. Id ipsum putant Crescim- beue in *comment. Poet. uulg.* vol. 1. c. 1. p. 2. & Academici Meisanienses in *Epistola ad Lectorem*, quorum opinioni libenter adhareo. In hac hystoria, Didymus Cerenensis, & Daretum Phrygium de Bello Trojano instaurauit, ac scholiis illustrauit, ex Gesnero in *Nidhiot.* pag. 297. Barthius uerò in *claudianum* pag. 774. omnia ab iisdem exscriptisse ait: ac ex eodem Columna, qui descriptionis sue rationem in præfatione exponit, colligimus, Didymum, & Daretum hoc argumentum transasse, sed quia multa perterriti, quæ legentium ani-

mos allicere poterant, ideoque Guido eundem argumentum fufius exponendum putauit: quod Matthæi de Porta Archiepiscopi Salernitani præcibus aggressus est.

Edidit etiam Italicè

Rime. Nonnulla edidit Leo Allatius in libris Poetarum Antiquorum. Neapoli typis Sebastiani de Alece 1661. in 8. è pag. 421.

Canzone di Messier Guido delle Colonne. edita est in libro: *Sonetti, & Canzoni di diversi antichi Autori Toscani.* Florentiæ apud hæredes Philippi Jun- te 1527. in 8. è pag. 111. hanc citat Dantes de *vulgari eloquentia* lib. 2. cap. 5. Ioannes Georgius Trissinus in *Pœtica* pag. 24. & 36. & An- tonius Minturnus in *Pœtica* lib. 3. pag. 211. 219. & alibi.

Aliam tacito nomine citat Dantes cit. lib. 1. cap. 12. cuius initium

Ancorche l'aigue per lo foco lassì,
quæ nostri Guidonis esse scribit Trissinus loc. cit. pag. 31. qui et aliam citat pag. 51.

Scriptit tandem Guido

Chronicon Magnum lib. XXXVI. ex Gesnero; Vossio, & Hofmanno cit.

Historiam de Regionibus, & rebus Angliæ. ex iisdem: addit Vossius: quod hoc opus iure ea est, & quibus suam hausit hystoriam Robertus Fabricius Auglus.

GUTERRAS DELLA UALLE Panoemita- nus, Vallis Aureæ Baro, vir genetis uobilitate præclarus, ab Urbe Roma inclitam originem, trahens, Panoemi natus est anno 1648. studiisq; addictus, egregias ingenii dotes non sine laude patefecit. Militarem Architecturam insigniter callet. Amœniores literas, genio obtemperans, ad sui ornamentum coluit: & vbeterrima eruditione abundè locupletatus, ubique semper effulsit. Musis gratissimus, Etruscis numeris multa ornatissime cecinit, magno cum literarum plausu. Italiam, Galliam, aliasque Provincias perustrauit, ubi literatos, doctosque viros nouit, eisdem & ipse à literis notus, facili negotio, in sui amicitiam, ac uenerationem traxit. In Panoemita- na Reaccensorum Academia, & Romana Infocundorum recensitus, æstimationem promouit non vulgarem. Vivit vit eximius dum hæc scribimus anno 1707. ingenio, & eruditione, morum comitate, aliisque elegantissimis animi or- namentis insignis. Ipsum laudat Balthasar Pisanus in *Armonis Ferulibus* pag. 85. Iuuentili ætate adhuc florente, edidit Italicè

Offertazioni all' Esid, o uero alla Louananza, Egloga seconda del Battello di D. Gio: Battista del Guidice. Panormi apud Petrum Coppolam 1686. in 12.

L'Isabella, o uero il Principe Ermafrodito. Drama per Musica. Ibidem typis Iacobi Epuro 1685. in 12. suppressio ejus uonine.

In lucem etiam emisit eodem modo nonnullos, Dialogos Poeticos, musicis modulis decantatis, nempe:

La Superbia abbattuta da Giuditia Trionfante, simbolo della colpa atterrata dalla gran Vergine Ma- dre di Dio. Dialogo. Panormi apud D. Cellcium. 1701.

Esperium 1685. in 4. & Messanæ apud Vincen-
tium de Amico 1686. in 4. At cum nescio quis
aliqua eidem objecisset, edidit

Lettera Apologetica dirizzata ad un Amico dell'
Autore della Giinditta, Dialogo che si cantò nell'Ora-
torio della Santità. Annunziata, Congregazione de'
Nobili del Gesù di Palermo l'anno 1685. Panormi
apud eandem Cillenium 1685. in 4.

Gli Applausi felici d'una Vittoria Celeste, Dialogo
per la solenne Professione della Signora Suor Domeni-
ca Felice Bologna nel Monastero di S. Caterina delle
Donne di questa Città di Palermo. Romæ apud Mi-
chaelem Angelum Tinassi 1686. in 4.

I Triumfi di Cristo liberatore della Natura Umana,
adombrati nelle vittorie di Davide contra l'Amala-
citi. Dialogo. Neapoli apud Antonium Grami-
niani 1690. in 4.

Il Pastor Trionfante, o vero Davide vincitor di Golia,
Dialogo. Ibid. apud Hyacinthum Pittantè 1694. in 4.

La Sapienza nelle Capanne, o vero i Pastori ed-
dottrinati dall'Angelo. Oratorio da cantarsi nella.

Congregazione de' Nobili, sotto titolo della SS. An-
nunziata, nella Casa Professa de' RR. PP. della Com-
pagnia di Gesù, per la Spofitione del SS. Sacramento,
nel triduo del S. Natale. Panormi typis Domi-
nici Cortesii 1706. in 4.

In laudem Mulierum Nobilium Parisienfium,
nonnulla etiam edidit Poetica ingenii monu-
menta anno 1688.

Prælo paravit

Ideam arguti Epigrammatis ex CCC. Authoribus
concinatam, opus à D. Carolo Basiliotta Barone S.
Andrea ejus Annuncii inceptum, à nostro Gutterra
numeris omnibus absolutum. Italicè

Poesie Toscane Tomi due.

Cantate.

Poesie in lode dell'Augustissima Maestà di Ludovi-
co XIV. Re di Francia.

Compendio dell'Arte, e Architettura Militare.

Osservazioni sopra quattro centurie di Canzoni Si-
ciliane di Antonio Vucenziano, cominciate da D. Car-
lo Basiliotta suo zio, e da esso perfezionate.

H

ELENUS Syraculanus
Chiromantes, ac vari-
cinatorque vixerit tē-
pore, incertum. Telle-
s Suida tom. 1. pag. 875.
scripsit

Divinationem ex ma-
nuum observatione, quo-
modo ex expansione pal-
marum, & ex ip-
sarum rugis, lineis, atque fissuris dicere possumus, hic,
vel ille liberos procreabit, aut aliquid huiusmodi fa-
ciat. Hujus etiam meminit Martinus del Rio in
div. magic. lib. 4. cap. 1. quest. 5. pag. 647. & Bo-
nannus in Syracus. illustr. lib. 2. pag. 332.

HELIANACTES Himerensis, celeberrimi Poe-
tæ Stesichori frater, doctus, ac egregius Legum-
lator. Scripsit

Leger saluberrimas, ex Suida tom. 2. pag. 804.
Lilio Gregorio Gyraldo de Poet. histor. dial. 9.
pag. 197. Coltro in histor. post. Sicilia pag. 90. &
Constantino Lascari apud Maurolycum in histor.
Sicil. lib. 1. pag. 22. qui Helianactem vocat. Hiuc
in fronte Codicis legum Sicularum (qui Regni
Pragmaticas complectitur) editi Panormi anno
1637. Helianactis imago conspicitur, cū aliis le-
gumlatoribus, hac adjecta epigraphæ 1. Heliana-
ctes Himerensis legumlator. Eodem vixit tem-
pore, quo Stesichorus.

HELIODORUS SCRIGUS Drepanitanus Or-
dinis Carmelitarum, Sacræ Theologiæ Magister,
Doctissimus: tum in scholastica, tum morali do-
ctrina versatissimus fuit, Graviores disciplinas
Regentis munere docuit, Sacræ eloquentiæ cla-

ruit; ideoque magna cum laude conciones ha-
buit in quadragenniali curriculo Panormi annis
1598. 1605. & 1613. A Magno etiam Etruriæ
Duce anno 1606. Floreantim acerficus est, ut
ibi conciones haberet in cinerali jejunio. Præfuit
Cænobio Drepanitano. Provinciam Siculam S.
Alberti rexit, & tandem Panormi 14. Novem-
bris 1613. in Cænobio S. Nicolai de Bononiis in-
terfectus est, ac sine funeris pompa in eodem.
Cænobio sepultus. De eo Leonardus Orlandi-
nus in descript. Drepani pag. 51. Petrus not. Eccl.
Mazar. pag. 550. & Petrus Cannizzarus in m. 1. de
Religione Panor. pag. 90. Edidit Italicè

Oratione Funeale nell'Esequie della Maestà Cat-
tolica del Re Filippo II. d'Austria. Panormi apud
Joannem Baptistam Maringum 1599. in 4.

HENRICUS DE MEDICIS Catanensis, Iuris
utriusque Doctor celeberrimus, qui ab eximia doctri-
na apprime commendatus, Judicem Magnæ Regi-
e Curie fuit, & iterum egit, anno 1537. &
1548. ac Regii Cōsiliarii titulo insignitus effulsit.
Obiit 14. Februarii 1549. De eo Joannes Bapt. de
Ciccolis in decord. Catanz. tom. 2. cord. 9. pag. 147. &
in opusculo de script. Catanz. lib. 1. Franciscus
Milanenfis decis. lib. 2. decis. 2. num. 24. & decis. 12.
ubi d. num. 6. aliqua ipsius exferibit verba. Hujus
extant

Ad Bullam Apostolicam Nicolai V. & Reg. Prag-
maticam de censibus, Annotationes, apud Petrum,
de Gregorio de censibus. Panormi typis Joannis
Antonii de Francis 1609. in 4. & iterum apud
Franciscum Ciorum 1622. in fol.

HENRICUS REX SICILIÆ, ex Friderico II.
Imperatore, & Siciliæ Rege, & Constantia Al-
phonfi

phonis Aragonum Regis filia, natus Panormi anno 1310. teste Augullino Inveges in *Panorm. Nobil.* pag. 539. rriennis Regiâ Siciliæ Coronâ Panormi insignitus est anno 1312. ex Rocco Pirop in *Chronolog. Regum Sicilia* pag. 44. & Inveges cit. pag. 534. hujus etiam coronationis meminit Thronomy Surita in *Indice rerum Aragonensib.* 1. pag. 103. Anno verò 1322. Fridericus coactis Herbipoli comitiis, Henricum Imperii consortem delegit, & Aquisgranî diademate ornari fecit, ut tradit Fazellus *der. 2. lib. 8. cap. 2. pag. 476.* quem sequitur Pirop loc. cit. & Inveges pag. 549. Exinde Ducis Austriæ filiam uxorem duxit anno 1325. ex Richardo à Santo Germano in *chron.* apud Vghellum *tom. 3. Italia sacra*, & Inveges cit. pag. 556. vel 1322. ex Bzovio vel 1323. ex Courado Vespersgeuse, & Auberto Mirao in *chron.* Dum autem Germaniam gubernaret Henricus, Friderico alibi bellum agente, conspirationem in patrem excitare curavit, anno 1334. ut Alemanniæ Regnum sibi occuparet, teste Richardo apud Vghellum pag. 1024. Emilio Viguezio, Matthæo Parisio, Gordonio, & Sigonio in *hystor. & chron.* ad hunc annum. Conspirationis rumor cum ad Friderici aures pervenisset, ipsius animam indignatione commovit: ideoque rancuram laſe Maestatis reum, publico judicio damnavit: & in Apuliâ carceris vincum misit: mox in teterum carcerem apud Marturanum Calabrix oppidum detrusum, tenuissimum victu assumptum, inedia, ac pudore mori coegit: ut tradunt Bzovius *tom. 13. an. 1336. num. 5.* Fazellus cit. pag. 478. alique. Obiit Henricus anno 1338. mensis Februarii ex Richardo cit. pag. 1038. Ejus corpus Cosentium delatum, in eade majore conditum fuit, ex citato Fazello. At pro Henrici exequiis literas scripsit Fridericus ad omnes Regni Præfules, quas exhibet Richardus loc. cit. & Inveges pag. 604. extant, & in epistolis Petri de Vineis Friderici Cancellarii *lib. 4. epist. 1. pag. 527.* Præter auctores citatos de Henrico plura historici, qui illius temporis gesta tradidere. Literas apprimè coluisse Henricum incompertum est: & inter antiquiores Poetas Italos recensendus: pro ut recensuit Joannes Maria Amatus in *notis ad orat. 1. pro studiis Collegii Panormitani num. 134. pag. 120.* scripsit etiam Italicè

Rime. Leo Allarius in Catalago Poetarum, quæ suo de Poetis antiquis libro præfixit, quorum poetica monumenta m. ss. servantur Romæ in Bibliotheca Vaticana, Chisiana, & Barberina, pag. 48. nostrum Henricum collocat: Ideoque in his Bibliothecis Henrici carmina asservari non dubitamus. Præclarissimus vir Apostolus Zenus in epistola data Venetiis 25. Novembris 1702. me monuit, inter nonnulla antiquorum Poetarum carmina, cautionem quandam nostri Henrici invenisse, cujus exordium hic exhibere non gravabor, ut in rudi carminum genere, Italicæ linguæ, & Poetis pueritiam agnoscat: ait enim:

*S'eo avessi remanza,
Che à voi donna, splogere
Potessi la mia amanza.*

HENRICUS TESTA Leontinus, Notarii munere functus est: quo ejus nobilitas obignatur; tunc enim floruit, cum nonnulli nobiles ad hoc ministerium vocabantur. Claruit sub Friderico II. Imperatore, qui eximiam ipsius dexteritatem in difficillimis negotiis adhibuit, ut ex Richardo à S. Germano in *Chronica* apud Vghellum *tom. 3. Italia Sacra*, deducimus. Ranucius Picus in *Catalago Doctorum Parmensium* pag. 5. scribit, hunc Henricum anno 1248. dum Imperatoris nomine Parmam moderabatur, à Parmenlibus obtruncatum eo in conflictu, cum obsidionem solventes, Friderici Imperatoris exercitum profugiant. Verba Piel, quia ejus codex inter nos rarus, hic exscribo: en illa: *Cioffesso Testa. Questa famiglia s' alligò già molti anni in Parma, & in essa sono sortiti diversi foretetti di molta riputazione, e stima in varie professioni, e tra gli altri quell' Enriro Testa, che fu Podestà di Parma per l'Imperio, mentre era stretta mente assediata da Federico II. Imperatore, e che si uccise da Parmeggiani nella gloriosa sortita, che fece rovinò l' esercito Imperiale, dandole quella memorabile rotta, che seguì nell' anno 1248. con liberarsi felicemente dall' assedio, si come raccontano gli Storici di quel tempo. Doctrinâ, literisque rebus, ac unus ex antiquioribus fuit Poetis, qui Italicis numeris cecinit. Ipsius nomen Joannes Marius Crescimben in *hystor. Poetis Vulgaris lib. 4. p. 255.* Scripsit Italicè*

Rime. Aliqua ipsius carmina extant apud Leonem Allarium in Poetis antiquis editis Neapoli apud Sebastianum de Alece 1661. in 8. à p. 417. quæ exhibet laudatus Crescimben in *Comment. Poetis Vulgaris vol. 1. lib. 2. cap. 6. pag. 46.*

HERACLIDES Syracusanus, antiquus, sed incertæ ætatis scriptor. Hujus meminit Athenæus *lib. 2. cap. 16. pag. 58.* qui scripsisse testatur opus, cui titulus:

Opfarytismus, idest, ut exponit Iacobus Dalecampius in *Annotationibus* pag. 714. De Opsoniorum condimentis. Hanc Heraclidis leucocraticum pluries citat idem Athenæus, nempe *lib. 3. cap. 24. pag. 105. cap. 30. pag. 114. lib. 7. cap. 24. pag. 328. & lib. 14. cap. 22. pag. 661.* De Heraclide etiam Gesnerus in *Biblioth. pag. 335.* & Iacobus Bonannus in *Syracus. Illustrata lib. 2. pag. 345.*

HERACLIDES alter Syracusanus, antiquus & ipse scriptor, ex eodem Athenæo *lib. 12. cap. 13. pag. 516.* qui de utroque Heraclide Syracusano scribens, ait: *verba fuerunt, qui de condendis obsoniis scripserunt Glaucus Lortensis, Mithæus, Dionysius, Heraclide duo Syracusæ.* Scripsit ideoque ex Athenæo, & Bonanno cit. pag. 345. librum

De condendis obsoniis.

Horum Syracusanorum unum citat Julius Pollux in *Onomast. lib. 6. cap. 10. pag. 287.* ubi de ciborum condimentis agit. Scripsit etiam Heraclide Syracusanus ex Athenæo *lib. 14. cap. 14. pag. 647.* & Gesnero cit. opus

De venis, & sanctis moribus. Sed an primo, an secundo adscribendum, in obscuro est, dum conjectura pro aliquo non elucet: quod & ob-

servavit Bonannus cit. qui pag. 331. ex Eutocio Alcanita in comm. *Archimedis* ait, Heraclidem Archimedis vitam scripsisse: at si fuerit unus ex supradictis, an verò Heraclides Lemibus subdubitat. Vossius de *hist. Grecis* lib. 1. cap. 9. pag. 45. & Joannes Meursius in *notis ad Chalcidum*, Heraclidæ Pontico Speusippi, & Aristotelis Auditori adscribunt: at id negat Joannes Jonsius in *hist. Philosophica* lib. 2. cap. 11. apud Joannem Mollerum de *Scriptoribus Homanis* cap. 3. §. 30. pag. 309. rectè etenim observat, istius ævo Archimede-
 haud paulò juniorem fuisse, ac olymp. 143. interfectum; ideoque hanc vitam Heraclidem Lemibus scripsisse putat, qui Ptolomæi Vlti-
 ve Philonatoris ætate, circa olymp. 150. vixit.

HERMODORUS Siculus Philosophus Platonis Discipulus, cui virio datum est, quod quæstui Philosophiam habuerit. Philosophicam enim facultatem à Platone acceptam, & in Siciliam apportare vendebat: ut Coloniæ liber à Volaterrano editus narrat; quem sequitur Josias Simlerus in *epitom. biblioth. Gesneri* pag. 75. idem Gesnerus in *biblioth. pag. 341.* & Carolus Stephanus in *ditto.* pag. 1038. Hic autem addit, ex eo natum proverbium: *Verba importat Hermodorus*, ejus meminit Paulus Manutius in *Adagiis* p. 944. qui ait, quòd Platonis Commentaria ab ipso conscripta in Siciliam asportare, ac pecuniâ distrahere confecerit. Hinc inter Siculos exortum proverbium: Hermodorus pro mercibus verba inportat: additque Hermodori hujus, & adagiū meminisse Ciceronem *epist. lib. 13. ad Atticum*, Teste Leonardo Cozzauo de *Magisterio Antiquorum Philosophorum* lib. 1. cap. 4. pag. 42. & 43. scripsit:

Vitam Platonis, quam citat Laertius lib. 3. in vita Platonis.

HERODICUS Leoninus Medicus Insignis, Gorgiz celeberrimi Oratoris Frater, ex Suida, tom. 1. pag. 620. Lascari apud Maurolycum *hist. Sicil. lib. 1. pag. 19.* & Goltzio in *hist. post. Sicil. pag. 92.* A medica arte apud veteres celebratus, non inglorius vixit. Hippocratis medici egregii, Socratis, aliorumque Philosophorum Preceptorem fuisse, ait Carolus Antonius Conversanus in *Æthere Leontinorum gloria* pag. 9. Sanè in Hippocrati virā legimus, hunc, Gorgiam Leontinū, & Herodicū audivisse: at Andreas Tiraquellus de *nobilitate* cap. 31. pag. 191. Gorgiz Leonini, & Herodici Selybriani discipulum fuisse tradit, non Herodici Leontini. De Herodico etiā Plato in *Gorgia*, & l. 3. *Reipub.* & Philadelphus Maurus in *hist. SS. Alphi, Philadelphi, & Chirni* lib. 1. cap. 10. pag. 71. Scripsit de rebus Medicis,

De Arte Gymnastica, ex Conversano cit.

HICETAS ab aliis NICETA, ICETA, JACETA, ET NICEA dictus, Syracusanus Philosophus, doctrinā insigniter cumulatus claruit. Cicero *quæst. Academ. lib. 2.* & Laertius *lib. 8. in vita Philolai* Hicetam docuisse, scribunt, Cælum, Solem, Stellæ, & quidquid superiôr orbis complectitur non moveri, terram verò circumvolvi.

Præter Hicetam, & Philolaum hanc sententiam docuit Pythagoras, sed utrumque Pythagoræ posteriorem fuisse tradit Vossius de *scientiis Mathematicis* cap. 33. §. 3. pag. 157. qui eruditè advertit, quòd de hoc orbiculari terræ motu eandem opinionem alii ex antiquis tradidere, nempe Seleucus, Cicerone Samius, Leucippus, Ecphantus, Heraclides Ponticus, & Plato. Sed omnium primum hanc docuisse nostrum Hicetam, in *aditionibus ad Stellam Inventricem D. Vincentii Anriq.* cap. 14. pag. 233. pluribus firmavi cum Georgio Volacco in *Anticopernico Catholico*, qui ait: Nonnulli tum veteres, tum recentiores terram moveri existimant. Ex veteribus primus Nicetas Syracenus (teste Cicer. *prim. quæst. Academ.*) terram moveri sensit, ejus postea sententiam secuti sunt (teste Plin. de *Placit. Philosoph.*) Heraclides Ponticus, & Ecphantus Pythagorici. Et rectè, nam et si alii hanc opinionem tradiderint, omnes post Hicetam vixisse proditum est. Philolaus enim ante Aristarchum claruit: hic enim Philolai sententiæ sequutus est ex Vossio *loc. cit.* hinc Hicetas utrumque præcessit: Laertius enim in *vita Philolai* ait, Hicetam ante Philolaum claruisse. In æquivocationem incidisse Vossium cit. cap. 33. §. 8. pag. 150. puto, ubi prodit, quòd inter Pythagoræ dogmata, hæc sententia iuit, terram moveri, itare Solem, & Cælum; additque Philolaum, & Hicetam eandem voluisse: sed uterque est Pythagoræ posterior: hanc enim opinionem non Pythagoras, sed aliqui ex Pythagoricis amplexi sunt: nullus etenim qui Pythagoræ sententias protulit, de hac opinione meminit: non Laertius in *ejus vita*, non Abrahamus Gravius in *hist. Philosophica* lib. 2. non alius qui de Pythagoræ sententiis scripsit. Pythagoricos verò, non Pythagoram hanc docuisse tradunt Aristoteles de *Calo* lib. 2. cap. 13. & 14. Plutarchus in *Numis*, Ioannes Ramus in *Mathesi notis Synag.* to. par. 1. de *Astronomia spherica* abr. 2. pag. 1391. Antonius Goltzius *Philosoph. tom. 3. quæst. 5. art. 1.* & idemmet Vossius de *Philosophorum sectis* cap. 6. §. 41. pag. 43. Hujus opiniois nostri Hicetæ etiam meminere Petrus Victorius *par. lecti* lib. 22. cap. 3. pag. 358. Iustus Lipsius in *Physiologia Stoicorum* lib. 2. cap. 19. Petrus Gregorius Tolofanus *Synag. art. mirabilia* lib. 35. cap. 46. Conimbricenses de *Calo* lib. 2. *quæst. 5. art. 1.* Fazellus *det. x. de reb. Siculis* lib. 4. cap. 1. pag. 102. Bonannus *Syrac. hist. lib. 2. pag. 332.* aliiq. Sed hanc sententiam à Nicolao Copernico in scholas revocatam, & à Galilæo Galilæi propugnatam, merito à Sacra Romana Inquisitione damnatam semus, iussu Pauli V. & Urbani VIII. Martii 1616. & 22. Junii 1633. nam contra sacras literas apostatice pugnat, Hicetam Syracusum in Catalogo auctôris suæ myrologiæ Natalis Comes recenset. Alia Hicetæ memorabilia vetusta æras obliteravit: ideoque nec ea, quæ scripsi innotescunt, nec tempus quo signanter claruit. De eo præter elatos auctores mentionem habent Lascaris apud Maurolycum in *hist. Sicil. pag. 21.* & Goltzius in *hist. post. Sicil. pag. 86.*

HIERON Primus, five senior Syracusanus Tyrannus lucis usuram accepit Syraculis. Patrem habuit Dinomenem, ac fratrem Gelouem Syracusanum. Cum autem hic Syraculis in sui dictionem redegit, Gele Urbis Hieronem fratrem præfecit, ut testantur Herodotus lib. 7. alique ex nostris Siculæ historiæ Scriptoribus: quod anno primo olymp. 74. accidisse scribit Bonannus in *Syracus. illustr. lib. 2. pag. 347.* ex Diodoro Siculo, contra Pausaniam, qui lib. 6. in *descript. Græcia* an. 3. olymp. 72. evenisse tradit. Cum autem Gelo ad mortem properasset Syracusarum Imperium nostro Hieroni reliquit an. 3. olymp. 75. teste Diodoro lib. 11. & Eusebio in *Chron.* ante Christum natum an. 478. teste Jo: Bapt. Ricciolio in *chron. reform. to. 4. ind. 1. pag. 176.* In ipso dominarionis exordio depravatos mores patefecit; avaritiâ enim, ac seditiâ se ipsum sedavit; ac omni humanitate, ac bonarum artium studio se alienum ostendit, ex eodem Diodoro cit. & Plutarcho, sed cum in gravem, ac diuturnum calculi morbum incidisset; sanitatem, ac mores simul immutavit; accersitis enim viris doctissimâ ornatissimis, præcæritim Simonide, Pindaro, ac Bacchilide, horum colloquiis, ac consuetudine, dejecta naturæ ruditate, suavissimos mores induit. Magnificentiâ, ac liberalitate claruit; literisque ea animi contentione operam dedit, ut omnes xvi sui sapientes superaverit, quod ex *Elliano var. hist. lib. 4. cap. 15. lib. 9. cap. 1. lib. 12. cap. 26. Athenæo. lib. 14. cap. 21. pag. 656. Plutarcho. Celio Rhodigino lect. antiq. lib. 19. cap. 28. aliisq; colligimus.* In bellorum ælu magnam felicitatem experrus, Catanam, Naxum, & Leontinum subegit: & cum Catanz conditor haberi veller, iclecto Catanz nomine, hanc urbem Ætnâ vocari præcepit, & se Ætnæum appellari demandavit, ut scribit Diodorus loc. cit. & Strabo lib. 6. Ideoque ipsum Pindarus in *olympicis*, & *pythiis* Ætnæum vocat: Ex eodem Diodoro citato habemus, quod etiam de Tirenis, Carthagenensibus, Anasilæ Regiâ, Melissæque tyranno, & Trasideo Agrigentinarum etiam tyranno triumphavit. Cum autem Syracusanorum conspirationes pettimeficeret, exploratores emittebat, qui civium colloquio observarent, ut ait Aristoteles lib. 5. *polit. cap. 13.* immo & Herimogenes in *compendio Rhetoricæ*, & Fazellus *dec. 1. lib. 4. cap. 1. pag. 96.* scribunt. Syracusanis mutua colloquia interdixisse: præcepitque ut si quæ essent communicanda, ex pedum in anatum, oculorumque oculibus indicarent, & ex quo saltatio, ac gesticulatio primum apud Syracusanos orta est. Nil ipsi jucundius quam equos alere, ut in olympicis ludis decertarent: hinc tertium in iis victoriæ palmam obtinuit; quadrigis semel, bis celetre: ideoque Pindarus Heronis triumphum cecinit in *olympicis* od. 1. & in *pythiis* od. 1. 2. & 3. Ad perennem barum victiarum famâ, aliqua sunt causa numismata, quæ apud Philippum Parutum in *Sicilia numismatibus illustrata* habes *pag. 92. & 93.* ea Mirabella explanat in *Syracus. par. 2. pag. 72. & 78.* & ex ipso Marcus Maer in *explicit. numis. Paruta* *pag. 67. & 68.* Post ulti-

mam olympicam victoriam Syracusas remans, addit Catanam adiit, ubi in morbum dilapsus, obiit an. 3. olymp. 79. postquam regnasset annos 11. mens. 8. ex Diodoro cit. Ex Aristotele, verò lib. 5. *polit.* annos 10. Marianus Valguarnera in *antiq. Panorm. pag. 64.* an. 2. olymp. 78. defunctum ait, ante Christi Domini natiuitatem. an. 465, ex Joan. Bapt. Ricciolio in *chron. cit. tom. 4. pag. 176.* ann. 467. Funus ingenti magnificentiâ celebratum, ac si verè fuisset Catanz conditor, ut habet Diodorus lib. 11. Quæ verò Hieron moriens Jovi Olympico voverat, Dinomenes filius statim explete curavit: currum enim æneum effecit ab equitibus vectum, cui vir infesdebat, hac adjecta inscriptione apud Pausaniam in *descript. Græc. lib. 8.*

*Ἰππικτῆρ, Ελεος δέδωκεν ᾧ τὸ πύβερν σῖστρον,
 Quadrigæque semel in iuge bis, & equo,
 Voverat hæc Hieron; natu monumenta parentis
 Dinomenes posuit clara Syracosî.*

Quamvis autem Mirabella *Syracus. antiq. pag. 50.* scribat, currum Jovi Olympico, Syraculis venerato obtulisse, attamen ex ipsa inscriptione, & à Pausania *cit. lib. 6.* in templo Jovis in Græcia exhibitum colligimus: additque Pausanias Dinomenem duas etiam Hieronis statuas excitasse apud Olympiam, equestrem unam, aliam pedestrem: qui etiam ait, duas à Syraculis in Hieronis memoriam statuas publicè constitutas; unâ à filiis. Sepulchrum etiam Dinomenes defuncto patri tegiâ magnificentiâ Catanz exstruxit, cujus reliquiæ in vinea Hieronymi Portufo demirabantur, teste Carrera *volum. 2. hist. Catanz. lib. 4. pag. 411.* & Jo: Bapt. de Grossi in *dec. Catanz. tom. 2. cord. 6. mod. 9. pag. 37.* qui perperam. Fazellum citant, hic enim de sepulchri rudibus haud scripsit. Hinc Mirabellæ lapsus agnosceamus, qui in *antiq. Syrac. par. p. pag. 50.* ait Dinomenem Hieronis cadaver Syraculas transfussisse, ibique sepulchrum excitasse unâ cum supra relata inscriptione. Fazellus enim ab ipso citatus haud Syraculis erectum scribit, ut contra Mirabella affirmat Bonannus *Syrac. ill. lib. 1. pag. 244.* Carrera *cit. vol. 1. l. 4. pag. 410. & 411.* & de Grossi loc. cit. Sed parcendum Mirabellæ: ipsum enim decepti Fazelli inreptres; nam ubi Fazellus ait *pag. 266.* *Filius autem dicat Dinomenes Syraculanus patris monumentum.* Remigius Florentinus perperam, vertit italice: *fecit il detto Dinomene il sepolcro del Padre in Siracusa.* Sed Catanz fuisse hoc Hieronis sepulchrum clare ex eodem Fazello habemus *dec. 1. lib. 3. cap. 1. pag. 64. & dec. 2. lib. 1. c. 4. pag. 267.* Goltzio in *hist. poss. Sicil. p. 64.* & Serabone *lib. 6.* Catanzenses enim à Hierone Leontium transfusi, ipso defuncto, Catanzam regressi, expulsâ coloniâ, ibi à tyranno constitutâ, ejus sepulchrum solo æquarunt. Multa alia Hieronis, brevitati consulens, prætermittos: sed de ejus doctrina addam aliqua. Vir fuit doctissimus, & non modò literis addictus, verum etiam & literatorum studiosissimus. Hinc *Ælianus lib. 9. de var. hist. cap. 1.* Græcorum doctissimum vocat, ac familiares ipsi fuisse Pindarum, & Simonidem testatur:

flatur: quibus addit Bonannus *cit. p. 335.* Æschylum, Bacchilidem, Epicharmum, alioque, in quos munificentiam effudit suam. Immo, ut Columella ait *lib. 1. de re rustica c. p. 1.* Epicharmus Hieronis fuit discipulus: quod in rebus ad agri cultum spectantibus intelligendum opinatur Bonannus *cit. pag. 265.* qui & rectè deducit acutissimo ingenio exornatum clarissime nam Gyraldus *dist. 9. de Poetar. hist. pag. 343.* ex Pindari Interpretibus tradit, quod Hieronem Pindari carminibus Bacchilidis versibus præferebat: hinc dum de eximiiis huius Poetis sententiâ proferebat,arendum, præstantissimo instructum ingenio effloruisse. Musices studiosus, Musicos omnes mirâ liberalitate complectebatur, ex Laseari apud Mantolycum, *hist. Sicil. lib. 1. p. pag. 19.* Egreiis laudibus à nonnullis exornatur. Pindarus, Regem in cives benignum, Adveneratui Patrem, & non invidum vocat: multaque in ejus laudem scripsit, præter ea, quæ in edicis carminibus legimus, ut Græci Scholiastes in Pindari vita testantur. Xenophon opus etiam elaboravit inscriptum: *Hieron, sive de Regno*, in quo Hieronem cum Simonide colloquentem, introducit, multaque ejus gravissima dicta recenset. Aliquis etiam ipsius sententias leges apud Plurarchum in *apoph.* Scripsit Hieron ex Varrone *de re rustica lib. 1. cap. 1.* Columella *de re rustica lib. 1. esp. 1.* Andrea Tiraquello *de nobilitate, esp. 32. pag. 175.* & Bonanno *cit. pag. 334.* librum *De Agricultura.* Plinius inter eos collocat Auroras, ex quibus libros 8. 15. 17. & 18. excerptis, qui de animalibus, de arboribus, & agricultura, pertrahant. De eo etiam *lib. 18. esp. 13.* Hieronem illum, qui libros *xx. de rebus villis* scripsit, aliam à nostro Hierone fuisse existimat Bonannus *cit. pag. 336.* Scripsit etiam

Leges cum Licetis, item Doricas, quas Catanz Urbi dedit, ex Fazello *dec. 2. lib. 1. cap. 4. pag. 264.* Legem etiam scripsit *de rerum conditione*, ac de Cicerone *lib. 5. in Verrem*, quam mirificè Tullius laudat, & acutam, ut à Siculo editam celebrat. Paschalis Gallus in *Biblioth. Medica pag. 130.* ait: quod Hieron quædam in Chirurgia reperit ex Celfo *lib. 7.* sed an de nostro intelligendum, incertum est. Gesnerus in *Biblioth. pag. 344.* hunc Hieronem à Hierone Rega distinctum exhibet: sed hoc Gesneri vitium est, qui passim Auctores multiplicat. Ex Hieronis, & Archimedis genere S. Lucian Syracusanam Virginitaris, & Martyrii gloriâ præclarissimam descendisse, testes sunt Rivaltus in *vita Archimedis*, Jo. Baptista Riccioli in *Chronolog. tom. 4. indic. 2. pag. 256.* & in *Chron. Mathematic. par. 2. ante Almagestum pag. 30.* & Marianus Perrellus in *vita S. Lucie pag. 3.*

HIERONYMUS DE ANGELIS Ennensis Societatis Jesu, natus anno 1567. cum annum age-ret 18. Panormum fe contulit, ut Jurisprudentiæ studiis operam daret: sed animarum zelo æstuans, anno 1585. Societatem amplexus est: ac magno animi ardore petiit, ut in Indicam Missionem, mitteretur. Decurso decennio tandem obtinuit, ut in Japoniam penetraret. Hinc cum Ven. P. Carolo Spinola 10. Aprilis 1596. ab Ulyssipone

portu solvens, post longam bicenii navigationem, laboribus, ac innumeris relictam incommodis, à ventorum vi in Brasiliensem plagam rejectus; inde à pyratibus in Angliam tractus, post unius noctis carcerem, ut Lusitaniam repeteret coactus est. Sacerdotio initiatus, cum novos Sancti Spiritus ignes conceperet, navigationem resumit: & tandem exoptatam diu Japoniam ingressus est anno 1602. Ibi statim ac illius gentis linguam, calluit, in animarum salute promovenda fervore habenas laxavit. Hinc vel in convertendis ad Catholicam Fidem Gentibus, vel in firmandis, ac formandis neophytis, indefesso labore defudavit: detexitque sua, quibus exardescere, apostolica incendia: ideoque etiam anno 1614. ab illis Provinciis una cum sociis expulsi, atrament ex Superiorum facultate, acceptâ Japonicâ veste, & neglecto mortis periculo, clau ibi remansit. Inter innumera vitæ discrimina unumquam labores remisit: & ut omnibus prodesset, ubique increpidè, servidèque excurrerebat. Pluries vastissima Japoniæ regna perstravit. Firmissimo animi robore immetens voravit incommoda. Incredibile, penè videret quot ærumnas, quot labores iurata animi constantiâ exantillas petulerit: adeo ut nullus unquâ socius invectus sit, qui diu ejus labores exquaret. Difficillima aggressus, omnium primus catholicæ fidei lumen multis in regione intulit, quas Evangelii præcones non dum attingerant: in amplissimas enim Provincias Findandorum, Cagucasum, Mongami, Nambru, Sun-garaj, & in Regna Yechigo, Deva, Sango, Masu-mai, seu Yezo extra Japoniæ fines transiit: ubique ejus operâ primum fides lumen effulsit. Ipse etiam primus, prope inaccessibilem itinerum periculis insperatis, Christi fideles Meaco, Ozaca, & Fasco exilio pulsos, in extremas Japoniæ plagas visitavit, ac spiritibus solatio affecit. In Camensi Regno vix centum verè fideles cultores invenit: ipse verò brevi tēporis lapsu supra decem millia ad evangelicam veritatem traduxit: ac sacris baptismatis aquis abluit: eaque perpetravit solus, quæ ad centum operarios defaricandos facessent. Denum anno 1621. recrudescente in Christianos Xoguni Imperatoris sevitiâ, ac præsertim in Evangelii Ministris, eorumdemque hospites, noster Hieronymus cum omne desperasset effugium, ut hospitium suum liberaret, Japonicam vestem, quâ diu detulerat rejecit, ac resumto Societatis habitu, spontè gubernatori se obtulit: ideoque post nonnullas artificum carceris ætumnas, tandem ad ignem damnatus est, una cum aliis 49. Christi militibus, quorum ipse Dux fuit. Hinc eo apostolico pectore, quo per anno 22. indefesso labore pro fidei amplificatione defudaverat, inter flammam pro Christi Domini gloria vitâ absolvit in Civitate sendo 4. Decembris 1623. ætatis suæ anno 56. De hoc fidei catholice Athletâ vide Roccus Pirrum not. *Eccl. Catan. pag. 97.* Daniele Bartholm in *hist. Societ. par. 2. lib. 4. pag. 65.* & seq. & 181. & seq. Alegambe in *Biblioth. Soc. Jesu pag. 337.* & in *Catalogo Religiosorum Soc. Jesu*, qui pro Catholica fide, ac pietate intercepti sunt, in calce

ellae ejusdem Bibliothecae pag. 370. & in libro *Mortes illustres* pag. 351. Philippum Labbei in *Chronolog. Pinseath. Scrip. Soc. Jesu* pag. 347. Joannem Rhô in *var. virtutum libror. lib. 2. cap. 2. pag. 204.* Joannem Nadasi in libro *dies memorab. 4. Decembr.* pag. 306. Vincentium Coronellum in *Biblioth. tom. 3. nu. 2945. pag. 768.* Antonium Natalem de *Celesti converf. par. 2. cap. 9. n. 359. pag. 253.* Felicem Gerardum in *Diar. 4. Decembr.* pag. 184. Abbatem de T. in libro gallicè scripto *historia Ecclesiastica Japonia tom. 2. lib. 16. p. 429.* Dominicum Albertum in *historia Sicula Soc. Jesu par. 1. lib. 4. cap. 2. pag. 293. & lib. 6. cap. 17. pag. 713.* aliosque. Scripsit ex Alcambe

Brevem Relationem de Regno Tezo, anno 1621. quod ipse Sociorum primus intravit, atque illustravit Christi doctrinâ ultra Japoniam ad Euro-Africâ. Italicè prodit hunc titulo. *Relatione del Regno di Tezo.* Romæ, & Messanz apud Blacû 1625. in 8.

HIERONYMUS APREA Panormitanus, Patrio genere ortus, amenioribus literis claruit: latine Poeti præsertim celebrant, quâ ita excelluit, ut à styli cultu, velut novum Horatium existimarum fuisse testatur Franciscus Baronius de *maest. Panorm. lib. 3. cap. 3. pag. 115.* Scripsit ex eodem

De Temporum caligine libros tres.

De Feste nuptiali libros tres.

De Celesti lumine libros duos.

De Tempore librum unum.

De æternitate librum unum.

De Ancilla altissima librum unum.

De Virgine Desipera.

aliaque poemata. Aliqua fragmenta ex libro de *noctis caligine* idem Baronius adducit *lib. 1. p. 192. 396. & 306.*

HIERONYMUS AVILA Syracusanus Baro Boscaltæ, lucem aspexit anno 1505. natus ex Antonino Avila nobili Syracusano & Simeone Virale. A teneris annis cum literis operam navasset, statim nobilissimam ingenii aciem, vividasque ejusdem dotes omnibus pæfexit. Ineunte ætate literarum studiis semper addictus, ex infirma quadam naturæ propensione, poeticas amœnitates complexus est: hinc latinâ, Errucâ, ac vernaculâ linguâ innumera emisit, mirâ ingenii facilitate, carmina. In historicorum libris ita versatus fuit, ut vivens Chronicon passim vocaretur; ac felicissimè instructus memoriâ, quicquid semel legerat, petentibus fideliter exponere. Graves, modestosque coluit mores, immò humiles, nam ab omni inani sæculi fastu semper alienus vixit. Adversæ fortunæ injurias expertus, sapiens à paupertatis angustiis urgebatur: ex suo enim pseudo nonnisi tenues extrahebat proventus: sed virtute, ac Poësi innumeros amicos maguè auditoris, & ex primariâ nobilitate, sibi conciliavit; quibus, tum ex dictorum acumine, & promptâ, lepidisque responsionibus, tum ex festiva consuetudine, quâ omnes exhilarabat, gratissimus fuit: ideoque sæpius ejus paupertatis ærumnas amici repellere. Apud Leonardum Orlandinum in *discursu de Rosario Jo: Antonii Brandi Biblioth. Sicula Tom. I.*

pag. 474. edito cum eodem Rosario, lego Hieronymum Piè di lebro Poetam Syracusanum ex quadam Sicula canonicula, Baronii Boscaltæ donatum: nec alium à nostro Hieronymo puto: at licet Hieronymum Piè di lebro vocer, ambiguitate laborasse credendum; nam uxorem habuit *Blancam Piè di lebro* nobilem, ac prudentem mulierem, ex qua filios non suscepit. Festivam suam naturam in Siculis cantionibus clarè deexit: cum enim ante Antonium Venetianum celeberrimum Siculæ Poësis Principem, magna cum laude cecinisset, in ludicro scribendi genere, ex prudentiorum sententia, primatum obtinuit: in his enim cantionibus acumina, fælesque mirificè aperuit. Nec his morum gravitate eliminavit: nec christianæ pietatis studia neglexit; nam Dei cultui addictus, in Ecclesiis frequenter versabatur, ubi orans, lachrymis obrutus non rarò visus. Ingravescente ætate à tenacissima paralyssi molestitis vexatus, inter proprios lares se continere coactus est: ideoque ad solitudinis, & egreditus incommoda levanda, Ovidium imitatus, qui carmina de Tristibus edidit, librum vernaculâ linguâ scripsit, quo proprias grumnas, ægritudinis, ac paupertatis calamitates, amiceorunq; ausilium descevit. Tandem annuū agens 63. decessit Syraculis 2. Februarii 1567. & in Ecclesia S. Domini sepelitur. Ipsius laudes habes apud Octavianum Caetanum in *animad. ad tom. 2. SS. Siculorum* pag. 83. & Josephum Galcanum in *Musis Siculis* par. 1. pag. 148. Innumera scripsit, sed omnes ejus cantiones, capitula, eclogas, ac disticha, nã cum memorato opere, cum ad mortem properaret, igni tradidit: eaque tantummodo effugium videre, quæ apud amicos servabantur. Sed non ambigendum cantionum Sicularum numerum, octo millium numerum attingisse: ex his solum publici juris habemus:

Canzoni Sicillane. In Musis Siculis parte prima Panorum apud Bazam & Poertamnovam 1645. in 12. & iterum, apud Josephum Bisagnium 1663. in 12.

Canzoni Sicillane Burlesche. In eisdem Musis parte 3. Panormi apud Bisagnium 1651. in 12.

Servatur apud me liber m.s. in quo plura cantionum centena ejusdem Hieronymi habentur, inter quas etiam hæc jam edita complectuntur: & in ipso libri vestibulo extat ejus vita, quam à Franciscò Baronio, & ipsius Baronii manu exararam opinor, quod & ipse etiam eruditè observavit.

HIERONYMUS AVSILIA Alcamensis Sacerdos, vir morum integritate, ac virtutibus clarus: ejus operâ Alcam domus Puellarum Orphanarum anno 1632. fundata est, teste Pitro not. *Ecl. Mazar. pag. 581.* edidit Italicè

Esercizii Spirituali di dieci giorni. Panormi apud Petrum Isola 1654. in 12.

HIERONYMUS BASILICO Messanensis Juris utriusque doctor, vir doctrinâ insignis. In supremis Siciliæ, & Castellæ in Hispania sublellis causarum patronum egrè maguè cum doctrinæ laude: & anno 1669. Judex Curie Stracconi Messanz præfuit. Jurisprudentiæ amœniorum literarum

M m

rum

rum studia sociavit: & eruditione, eloquentiâ, Poesi claruit, in Academia Officinâ Melitanensi, & Reacconforum Panormi adscriptus. Obiit Matriti circa annum 1670. Hujus meminere Vinc. Ferrarottus de *prominentiâ Straticovi Melitanensi*. p. 139. Petrus Anselonus de *sua Familia* pag. 173. Placidius Reina in *bibl. Messana* par. 2. pag. 520. & Vincentius Cotonellus in *Bibliotheca* tom. 5. u. 1608. pag. 518. ubi ex typographi incuriâ Hieronymus Basilus vocatur. Edidit

Decisiones Criminales Magna Regia Curia Regni Sicilia. Hispalî 1699. in fol. & Florentiæ apud Joannem Philippum Cecchi 1691. in folio. Opus hoc latino, non Hispano idiomate scriptum omnibus patet: hinc perperam ex quodam librorum indice in Hispania editorum, deceptus Nicolaus Antonius in *Biblioth. Hisp.* tom. 2. pag. 675. Hieronymum inter Hispanos scriptores adnumeravit, & opus hoc Hispano idioma te edidisse, falsò putavit.

Panegyricum Excell. Joanni Ezerardo Nidbardo Regina in confessionibus scriptum. Matriti 1663. in fol. Italicè

Il Fato nemico all' armi Franceſi in Sicilia discorſo accademico. Panormi apud Dominicum Anselmum 1655. in 4.

Gli Anelli di S. Agata discorſo Accademico. Melanzæ apud Hæredes Petri Breç 1654. in 4.

Le Dame Guerriere discorſo Accademico sopra la caccia delle Quaglie, che ogn' anno si gode in Messina. Panormi apud Dominicum Anselmum 1661. in 4.

La Ruota degli humani avvenimenti, cioè la Divina Provvidenza scherzante ne i roggieri degli affari dell' Univerſo. *Discorſo Accademico*. Ibidem apud eundem 1662. in 4.

Gli Applausi della Sicilia al governo dell'Ecc. Sig. D. Francesco Caetano Duca di Serraneta &c. Vicerè, & Capitano Generale per sua Maestà Cattolica in questo Regno di Sicilia. *Panegyrico*. Melanzæ apud Paulum Bonacotum 1663. in fol.

Discorſo Accademico per la Lettera di Maria Vergine a' Messinesi, ex Reina loc. cit. Hispanè, & Italicè

Felicitas de España, y del Mundo Christiano. Applauso Panegyrico en la publica, y real acclamacion de la Mageſtad del Rey Nueſtro Señor Carlos Segundo, compoſto en dos lenguas Castellana, y Italiana. Matriti apud Paulum la Val 1666. in fol.

HIERONYMUS BONONIA Panormitanus, nobili genere ortus, Fabii, & Lauriz Bononia septimus filius, vir prudentiâ, virtute, ac literarum ornamentis insignis. Multa in ecclesiastico ordine obtinuit, nam primum Ecclesiæ Melitenensis, inde in Regio D. Petri Sacello Palatii Panormitani an. 1516. postmodum in Metropolitana Panormi Ecclesiæ Canonicus fuit, & Abbas S. Joannis de Eremitis. Abbatiâ etiam S. Philippi de Grandis douatus an. 1524. ac Caroli V. imperat. Capellanus electus est anno 1527. cui acceptissimus vixit: hinc ab eodem Imperatore Abbatiz S. Mariz de Raccanadore anno 1528. ac Prioratu SS. Trinitatis Deliz præcitur, aliisque amplissimis donis fuit cumulatus. Tandem anno

1541. ad Episcopalem Syracusanâ Ecclesiæ fradem evectus est. In moderanda sibi credita Ecclesiâ laudatissimi Præfatus partes explevit: eodem enim anno Siciliâ terræmotu concussa, cum ejus vim maximam pertulisset Syracusanâ Civitas, & multa ejus ædificia cotruissent, Hieronymus, qui tunc Mœnis aderat, ut Diocesim Pastoralî solertiâ lustraret, etiam in magno vitæ discrimine veraretur, attamen Syracusam advolavit, populoque ad veteris penitentiz studia excitavit: lacrymis, supplicationibus, aliisque Christianæ pietatis argumentis Numinis iram avertit, quæ repetitis concussionibus Urbem solo æquandam minabatur. Hinc in gratiarum actionem Hieronymus, ad divinum cultum augendum, tres in Ecclesiâ Cathedrali Canonicos instituit. Montem pietatis ad levandam pauperum inopiâ excitavit. Moniales ad archiorem vitæ rationem inflexit; aliumque Virginum Cenobium crexit. Mœnis Canonicorum Collegium fundavit, aliaque tanto Præsule digna patravit. Electus à Carolo V. ut Concilio Tridentino adesset, pro itineris suppetitiis Abbatiam Sanctæ Mansionis Panormi obtinuit, ac etiam nulle aureos: & à regiorum contributionum solutione liberatus est an. 1549. Ideoque unâ cum Petro Tagliavia Archiepiscopo Panormitano ad Concilium profectus, sessioni 1. & 8. interfuit, ac suam eximiam doctrinam, in florentissima Patrum Corona detexit. Ad Ecclesiam regressus, statim ea, quæ Patres decreverant, functionibus synodalibus anno 1553. observanda præcepit, & aliaque ad Ecclesiæ utilitatem edidit. Sed Romam accersitus à Paulo V. ut ad eminentioris dignitatis fastigium evehereetur, Panormum pertransiens, 16. Julii 1560. vitam absolvit, & in Ecclesiâ S. Francis Min. Conventualium sepelitur, ubi ejus effigies contra suggestum omnibus patet: ibique hæc legitur inscriptio.

Hic, ubi Joannes sibi, & inlyta genti sua Bononia Beccatella Britanica oriunda tumulum p. ad dirimendas inter suos lites, & ut quis ibidem contumularetur; Hieronymus Bononius Fabii filius Episcopus Syrac. SS. Trinitatis, & S. Mansionis Teutoniorum Abbas situs est. Cujus ossium locus us ob mutatam interiorem veteris templi faciem ignotus aliis patet, D. Gerardus Bononius hunc lapidem viri clarissimi monumento, & familia splendori prospiciens, statuit.

De hoc Præfule vide Abb. Pirram not. Eccles. Syracusæ. pag. 190. & lib. 4. pag. 98. Beruadum de Bononia in *descrip. sua famil.* pag. 30. Baronium de *maest. Panor.* lib. 3. pag. 135. & in *Sicula Nobilit. Ampliatore* pag. 6. Michaellem Justinianum in *Archiep. Episc. & Theologis Concilii Tridentini*, iudic. 3. p. 373. & P. Dominic. Albertum in *bistor. Sicula Soc. Jesu* par. 1. pag. 75. Edidit opus inferiptum:

Synoda lex. Constitutiones Syracusanæ Ecclesiæ ex scripturis, & canonibusque excerptæ per Reverendiss. in Christo Patrem Dominum D. Hieron. Bononium ejusdem Ecclesiæ Antistitem plena Synodo promulgatæ die 8. Mæsis Septembris. 1553. Panormi excudebat

bat Nob. Jo. Marthens Mayda 1555. in 4.
 Alios à nostro puto hī, qui Hieronymi Bononia
 nomine edidit: *Apologia pro Plinio Terentio* 1479.
 in fol. ex Indice Bibliothecæ Barberinæ tom. 1.
 pag. 172. & *Vitam B. Hieronymi prælati, & versu,*
ex Telesphero in Catalogo librorum pag. 130.

HIERONYMUS BRANCIUS nobilis Panormitanus ex equeſtri ordine S. Stephani: à teneris annis literis additus, ac doctoralis utriusque Juris lauræ insignitus, doctrinā, & eruditionē clarissimus effulſit. Magna cum laude Sindaem Senatui Panormitani egit, ejus etiam aliquando à secretis fuit. Patriæ amantissimus ejus jura, ac amplissima privilegia contra invidorum cavillationes tum voce, tum calamo imperterrito pectore propugnavit. S. Officii Regni Siciliae etiam fuit Consultor. His in muneribus præclarè obſtitit eximiam detexit doctrinam. Polioribus etiam litteris egregie excultus, eloquentiā, ac poſiti excellit: & singulares ingenii dotes in Accensorum Academia Panormitana adſcriptus, patefecit. A literarum præstantia, moribusque integerrimis laudatus, Siciliam pro Rege Moderantibus, viris Principibus, ac Literatis gratissimus, univerſalem æſtimationem promeruit. Dum multa ad Patriæ gloriam mollebat, decessit Panormi 14. Junii 1587. & Senatu Panormitano, aliisque equeſtris ordinis civibus comitantibus, in grati animi argumentum, sequenti die ad Ecclesiam S. Francisci Fratrum Minorum Conventuallum delatus est. Ipsum laudant Leonardus Orlandinus var. imaginum lib. 1. pag. 23. ejus etiam meminit lib. 2. pag. 43. & lib. 3. pag. 66. Vincetius de Joanne in Panorm. Triumph. lib. 2. pag. 124. & Hippolyt. ab Hippolyto in embol. pag. 52. Edidit Italicè.

Discurso intorno alla difesa d'alcuni Privilegi della Città di Palermo all' Illustriss. & Excellentiss. Signor Conte d'Alba d'Alife Vicerè, & Capitano Generale per Sua Maestà nel Regno di Sicilia. Panormi apud Joannem Franciscum Carraram 1586. in 4.

In epistola nūepatoria aliud opus latine exaratum promittit ad eorumdem privilegiorum defensionem, quod morte præventus ineditum reliquit.

Oratione fatta per la liberazione della sua Patria Palermo dalla Peste l'anno 1576. con alcune Rime nel fine. Panormi 1576. in 8. suppressio Typographi nomine.

Rime in libro: Rime degli Accesi di Palermo libro secondo. Ibidem apud Joannem Matthæum Maydam 1573. in 8.

Le Nemesi, e'l Cielo Intermedii secondo, e terzo. Panormi 1573. editis una cum opere Comico Antonii Ufodimare, quod coram Marco Antonio Columna Siciliae Prorege, ut recitarent demandavit Senatus Panormitanus, pro quibusdam victoriis à Philippo II. Catholico Rege acceptis. Reliquit etiam m. 2.

De Familiis Panormitanis, quod opus nescio ubi delitescit, ejus servabat Praefationi D. Josephus Castelluccio Panormitanus. In hujus operis laudem extat Epigramma Philippi Paruta in suis m. ss. operibus, ejus titulus: *de Hieronymi Brancii opere de Nobilitate.*

Vidi etiam Panormi

Controversarum Quaestionum decadem secundam in duo volumina m. ss. in fol. distributam in Bibliotheca U. J. D. D. Rofarii Frangipane.

HIERONYMUS BRANCIFORTIUS nobilissimus Panormitanus, Cameracæ Comes, & eques Ordinis Alcantaræ. Ad animi oblectamentum, tum Musas, tum Musices delicias egregie coluit. Claruit literis instructissimus anno 1600. Hujus extant aliqua in libro musicis modulis expresso, cui titulus: *Insidiolum Madrigali à 5. voci di diversi Autori Siciliani.* Panormi typis Joannis Baptiste Maringo 1603. in 4. Aliqua etiam ipsius carmina vidi apud Mauritium de Gregorio, in *Resario Centum Poetarum* pag. 253.

HIERONYMUS CARAFA Panormitanus Societatis Jesu: vir à virtutum splendore clarissimus. Vivit Panormi dum hæc scribimus anno 1707. octogenario major, doctrinā, ac regulari perfectione insignis. Edidit Italicè suppressio nomine

Le Meraviglie del SS. Sacramento dell'Altare, in cui Gesù onnipotente si dà dato à dividere in forma hor d'amabile, & gratioſo fanciullo, ad hor di bello, & tenero bambino. Panormi apud Marinum 1701. in 12.

HIERONYMUS CARYBDUS nobilis Messanensis, edidit Italicè:

Tragedia, o vero Rappresentazione di S. Placido. Messanæ apud Faustum Bufalinum 1592. in 8.

HIERONYMUS LA CHIANA Panormitanus, Societatis Jesu, natus anno 1590. Societatem amplexus est 30. Septembris 1608. in qua quatuor votorum professionem emisit primo Junii 1625. Exactis Philosophiæ, ac Theologiæ studiis, reliquum vite in explanandis, ac tradendis Mathematicis disciplinis impendit, quibus instructissimus fuit: easque semper cum auditorio plausu, & admiratione docuit. Diu edendorum librorum censor fuit pro Archiepiscopis Panormitanis, & Regni Praefidis. Ob ingenii præstantissimi aciem, doctrinam, aliasque animi dotes, omnimodè promeruit æstimationem. Decessit in Collegio Panormitano 8. Julii 1664. Edidit suppressio nomine

Opusculum, quo probat substantiam Corporis Christi, quæ sub speciebus Panis continetur, non posse appellari imaginem Corporis Christi. Panormi in fol. omisso anno, & Typographi nomine. Ipsi etiam servantur m. ss. in Bibliotheca Collegii Soc. Jesu hæc alia, nempe

De Generatione Tom. I. Physica.

HIERONYMUS CLARUS MONS Leontinus, Medicus Doctor, floruit Neapoli anno 1636. Edidit Italicè

Compendio del suo Elisir Vita ridotto in polvere. Florentiæ 1620. Genue 1628. in 4. & Neapoli apud Secundinum Roncaliolum 1633. in 4.

Osservazioni, e breve discorso del contagioſo mal di Canina. Che eſa ſia queſto male, e da che proceda, e come, e con che ſi debba curare. Neapoli apud eundem 1637. in 4.

Dichiarationi contro il ſommario metodo di D. Gio

M m 2

Aut-

Antonio Bianchi, e contro il discorso di Pier Francesco Giraldini sopra la sua ritrattata polvere, che fu stimata Belznar minerale. Genæv apud Josephum Pavonum 1627. in 4.

HIERONYMUS COMES Syracusanus, ut ipsemet in editis opellis pluries laetatur, non Leonthius, ut ait Philadelphus Maurus in *hist. SS. Alphi Philad. & Cirini lib. 1. cap. 10. pag. 72.* & Philadelphus Mugnos in *epist. nuncup. Prosperus Rapa pag. 11.* & alibi. Pictor fuit non ignobilis, & Poeta eximius; vernaculâ enim linguâ multa lepidè, argutèque scripti: ideoque cum aliis, qui in hoc Poësis genere excellere, meritò recensentur ab Academico Aldeauo, idest Nicolao Villano in *discursu de Ludrica Poësi pag. 74.* Claruit Panormi circa annum 1635. Ejus opellas maternâ linguâ scriptas, ac Panormi, & alibi recusas, haud indignas opinor, quòd in hac nostra Bibliotheca exhiberant. Scripti

Lo Sverognato in terza rima Siciliana. Panormi apud Joannem Baptistam Maringum 1618. & Petrum Coppolam 1660. in 8.

Il Bravazzo in terza rima Siciliana. Ibidem apud eòdem 1635. & 1658. in 8.

Il Filosofo Grosseale in terza rima Siciliana. Ibid. apud Rosellum 1633. & apud Coppolâ 1658. in 8.

Trattato dell' instabilità humana. Ibid. apud Boffium 1659. in 8.

Landi del Mal Francese. Ibid. apud Rosellum 1634. & apud Petrum Coppolam 1668. in 8.

La Vita dell' Huomini mali maritati in terza rima Siciliana. Ibid. apud Rosellum 1630. & Coppolam 1662. in 8.

Etiam apud me hæc alia m. ss.

La Vita dell' amari Litiganti in terza rima Siciliana. in 4. opus amplissimum, & lepidissimum.

Il corso sopra la compra d'un Giardino in terza rima Siciliana. in 4.

Discorso della Vita humana in terza rima Siciliana. in 4.

HIERONYMUS DAGRONETTUS Catauensis, Pharmacopola, ac Chemicus expertissimus. Claruit anno 1610. Edidit Italicè

Regole di vari secreti. Medianæ apud Petrum Becan 1618. in 12.

HIERONYMUS ERRANS v. Hieronymus Politiensis.

HIERONYMUS FAZELLUS Panormitanus, ut ex suorum operum inscriptione, ejusque effigie in Cœnobio S. Dominici Panormi omnibus patet: quod etiam affirmat Hyac. Môtaltus in *hist. S. Dominici Provincia Siciliæ m. s.* Thomæ Fazelli Saccentis, historix Siculæ scriptoris celeberrimi, fuit frater: ideoque Rocchus Pirrus *not. Eccl. Agrig. pag. 337. & 339.* Saccentem putavit. Adolefcent Prædicatorum Ordini nomen dedit, in quo doctrinâ, & eruditione instructissimus floruit. Gravioribus disciplinis exculcatus eandem insigni cum laude docuit, ac Magistri lauream obtinuit. Apud S. Inquisitionis Siculæ Senatam Consultor, & librorum censor claruit. Concionatoris munere functus, ob eximiam eloquentiam amplissimum sibi nomen comparavit. In factis licetis

versatissimus, difficillimas quæstiones facili negotio mitabiliter enodabat. Tet Panormitanum, Cœnobium S. Dominici gubernavit, nempe annis 1551. 1561. & 1571. ibique magnâ nominis famâ effulsit, ac decessit circa annum 1585. ex Montalio cit. perperam Pirrus anno 1502. floruisse ait. De eo etiam Possévinus in *appatu sacro tom. 2. p. 30.* Jo: Michael Pius de *Viris illustr. Ord. S. Dominici par. 2. lib. 4. pag. 283.* Ambrosius Altamuranus in *Biblioth. Domini. pag. 361.* Antonius Lusitanus in *Biblioth. Prædicator. pag. 115.* Auber. Miræus in *Biblioth. tom. 2. cap. 105.* A Joanne Clesio in *elenco Viror. literatorum pag. 542.* inter illustres viros recensetur. Edidit Italicè

Primo parte delle Prediche Quaresimali. Panormi apud Joann. Marthæu Maidam 1575. in 4. & Venetiis apud Guetram 1592. in 4.

Seconda Parte delle Prediche Quaresimali. Venetiis apud eundem 1592. in 4. Altamuranus, & Possévinus præter Cœnobios quadragesimales editas Panormi ann. 1575. alios tomos duos Concionum edidisse scribunt Venetiis 1592. sed easdem recusas esse incompertum est. In Bibliotheca S. Dominici Panormi servantur mss. hæc alia opera, nempe

Commentaria in Psalmis Davidicis. Voluminis XII.

Commentaria in Evangelium Marci. Vol. VIII. in 4.

Commentaria in Acta Apostolorum. Vol. IV.

Sermones. Tom. I.

De Indulgentiis. Tom. I.

Scripti etiam ex Piero cit. opus quod non absolvit infcriptum

De Regno Christi: sed hoc opus ab Altamutano cit. pag. 317. & Possévinus in *apparatu tom. 3. pag. 305.* Thomæ Fazello fratri adscribitur.

HIERONYMUS FERLITUS Panormitanus Poeta insignis, quem meritò laudat Hieronymus Ruscellus in *disc. 3. contra Ludovicum Dulcem pag. 210.* Claruit eodem tempore quo idem Ruscellus, nempe anno 1553. Hujus meminit eximius vir Joannes Marius de Crescimbene in *hist. Poë. culg. lib. 4. pag. 275.* Superfuit hujus Poetæ Italicè *Rime.* in libro inscripto: *Rime di diversi eccellenti Autori raccolti da Girolamo Ruscelli libro sesto.* Venetiis apud Joannem Mariâ Bonellum 1553. in 8. d. p. 138. & in libro cui titulus: *Tempio alla Sign. D. Giovanni d' Aragona fabricato da tutti i più gentili spiriti, e in tutte le lingue principali del mondo.* edito per eundem Ruscellum Venetiis 1565. d. pag. 76.

HIERONYMUS FEMIA Catanensis juris utriusque doctor, qui ob singularem doctrinæ eminentiam passim, Aquila volans appellabatur. Assiduus studiorum vigilis, magnum nomen, ac auctoritatem sibi comparavit. Ob feudorum præsertim doctrinam, singularem astutiam assequutus est. In Catanensi Academia Casarea jura publicè explanavit magna cum laude: hinc meritò honoribus insignitus, pluries ad Magnæ Regiæ Curix subfessia Index ascendit. Regii Consilarii munere fuit etiâ colonellatus, ac Fiscî Patronum egit. Obiit Panormi 18. Augusti 1549. & in Ecclesia S. Mariæ Angelorum Minorum Ob-

servatus.

servantium S. Francisci sepelitur. Hujus cum laude meminere *Caritas Mastrillus lib. 1. decif. 43. n. 3. Franciscus Milanensis lib. 1. decif. 8. num. 320. Cosmas Nepira ad consuet. Catanæ pag. 7. in promissio n. 40. Petrus Ansalonus de sua familia pag. 279. Jo: Baptista de Grossis in decet. Catan. 10. 2. p. 147. Edidit*

Additiones super Ritum Regni Siciliæ. in Commentariis super Ritu collectis à Marcello Conversano Panormi apud Angelum Orlandù, & Decium Cyrillum 1614. in fol.

Ad Bullam Apostolicam Nicolai V. & Reg. Prag. Alphonsi de Consibus Additiones. Apud Petrum de Gregorio de Consibus. Panormi typis Jo: Anr. de Fauscicis 1609. in 4. & iterum apud Franc. Ciottum 1622. in fol.

Apostillas in Cap. Volentes. Ex Grossi cit. & Milanensis lib. 1. decif. 8. n. 46. qui ipsum citat. lib. 1. decif. 1. n. 113. & decif. 8. n. 99. & 110. In causa fidei Casbe.

Consilia Fendalia, quæ m. ss. asservabantur à Mauro Burgio, ut ipse tradit in libro de laudemio par. 2. inf. c. 13. num. 8. Hinc Mastrillus cit. decif. 56. num. 26. citat. Consilium in causa fidei Gaspe.

Consilium pro Vincentio Corbera, citatur à Milanense lib. 1. decif. 8. n. 320. quod in fine ejusdè decisionis integrum edidit à pag. 63. ad 71.

HIERONYMUS FRASSIA Messanensis Sacerdos, Sacre Theologiæ Doctor. Graviore literas coluit, & in publico Messanensi Lyceo Metaphysicam docuit. Amenioribus etiam literis ornatus, Academiz Officinæ nomen dedit, ac poesi claruit circa annum 1646. ipsum laudat Placidus Reina *in bist. Messan. par. 2. pag. 521. ex quo anno 1668. jam mortuū colligimus. Edidit Italicè La Passione di Christo Nostro Sig. Poema Drammatico. Messanz apud Jacobu Matthei 1646. in 12. Orationem pro Arca argentea S. Placidi. Ex Mauro in sua Messana cap. 21. pag. 156.*

HIERONYMUS GAGLIARDUS Narenfis Ordinis S. Mariæ de Monte Carmelo, Sacre Theologiæ Magister, vir doctissimè, morum innocentia, & virtutum exemplo insignis. Philippi II. Catholici Regis ælimationem promeruit, apud què ab elemosinis fuit. Ab eodem auroreum ducentorum annuam pensionem accepit, cujus operarium Ordinis sui Cœnobium extruxit. Apud Bibernenses Duces magnà veneratione etiam floruit anno 1590. De eo Roebus Pirrus *not. Eccl. Agrig. pag. 346. & 349. qui scripsisse ait: De rebus moralibus at ex Narenfium Relatione duo edidit volumina, unum de Philosophia, aliud de Morali Theologia.*

HIERONYMUS GANDOLPHUS Panormitanus Societatis Iesu, natus anno 1629. in Societatem admissus est anno 1645. cui quatuor votorum Sacramento se adstrinxit. Emensis studiorum spatium cum omnimoda ingenii felicitate, præter humaniores literas, ac Rhetoricam, summa cum laude philosophiam docuit. Iterum electus ut eandem facultatem in Panormitano Collegio traderet, cum ad philosophicam palestram sese pararet, conceptam ipsius spem mors elusit;

pridie siquidem inspirationis studio in morbum lapsus, paulo post in eodem Collegio decessit 8. Novembris anno 1668. Vir quidem magna expectationis, qui cum doctrina, & ingenii præstantia solidam virtutem sociaverat. Edidit

Tributum doloris in funere Philippi IV. cognomen to Magni, Hispaniarum, & Siciliæ Regis oratione funebri perfolentem. Panormi apud Augustinum Boffium 1666. in 4.

Italicè

Panegirico nel monasterio di S. Chiara di Termini. Panormi apud Josephum Bisagium 1662. in 4. Ex Hispania in Italicam linguam vertit

La Bellezza di Dio descritta dal P. Eusebio Nierimberg della Compagnia di Gesù. Ibidem apud eundem 1662. in 12.

HIERONYMUS GERMANUS Panormitanus Societatis Iesu, lucem alexit anno 1568. & annum agens 18. Societati nomen dedit an. 1586. Postquam octennio humaniores literas docuisset, animarum salute ætenuis in Chio Insula maris Ægei missus est; ibique per annos 22. ferventissimè in animarum beneficio navavit operam. Vir à morum candore, ac singulari vitæ innocentia laudatissimus. Virginealem puritatem usque ad supremum vitæ spatium inremercatam servavit. Cum jam senescente ætate Superiorum jussu in Sicilia remeasset, ut fractas jam vires instauraret, paulo post ægritudine pressus, plissimè decessit Panormi 27. Decembris 1632. De eo Bibliotheca Soc. Iesu pag. 341. Edidit Italicè

Vocabulario Italiano, e Græco-vulgare. Romæ typis Zannetti 1622. in 8.

Apud Vincencium Auriam servatur m. ss.

De Joseph historia dialogus Monteregali habitus, cum aliis carminibus, nempè: Egloga pastoralis in obitu P. Francisci Strati Messanensis Soc. Iesu Poemata de Annuntiatione, & Assumptione Mariæ Virginis.

HIERONYMUS GRANDIS Patrinius Syracusanus Jurisconsultus, ac historicus; Syracusarum Generalis Vicarius. Claruit anno 1500. Scripsit, sed non edidit

Chronicon Sicilia. citatur à Vincentio Ferrarorto de Officio Stratice Messanensis dist. 3. p. 29. & 32. Melch. Incofero in consuet. Epistola B. Mariæ Virginis ad Messan. cap. 54. pag. 409. Stephano Mauro in sua Messana cap. 2. pag. 13. & Placido Reina bist. Mess. par. 2. pag. 224. Hoc ego olim vidi n. 6. in fol. apud Bernardinum Masbel Jurisconsultum Panormitanum.

Huic addendus

BARTHOLOMÆUS GRANDIS Patrinius Syracusanus Jurisconsultus, historicus, ac Poeta eximius. Eodem claruit tempore, nempè anno 1500. Scripsitque opusculum, cui titulus:

De Sicilia Insula Situ, Montibus fontibus, fluminibus, & locis, ejusque partium incolis, ac Civitatibus in ea, & oppidis, earumque Regibus; nec non de viris omnibus ex ea clarissimis, eorumque gestis, & de omnibus in ea bellis peractis. Per Mulum Magnificum, & excellentem Dominum Bartholomæum de Grandis utriusq.

in *trisque Juris Doctorem Syracusanū ex Primariis Patrium insignem in presens simul opusculum addidit.* m. s. in 4. Extat Panormi apud P. Antonium Sinnam Panormitanum Tertii Ordinis S. Francisci virum literis, ac virtute eximium, cuius benignitate diu penes me fuit.

HIERONYMUS GRAVINA Calatanissetensis Societatis Jesu, natus anno 1603. omnes, quos à sanguinis splendore sibi jure optimo spondere poterat honores, magnā animi constantiā contemnens, anno ætatis suæ 15. Societatem ingressus est Panormi anno 1618. Absoluto studiorum curriculum, maximo spiritus fervore Indicam Missionem cuius petiit, & obtinuit: ideoque anno 1635. unā cum P. Marcello Maftrillo, viro sanè apostolico, aliisque xxxi. Societatis viris ad Indicæ plagas vellicavit. Macaumi appulsus, & Sineusi Missioni addictus, totis animi sui nervis ad veram Sinenſium populorum salutem promovendam intendit. Quamvis autem ad alienam linguam amplectendam naturæ bonis destitutus, attemen charitate impellente, ut illius regionis populis prodesset, Sinenſium linguam, etſi difficillimam, magno labore didiciti eoque progressu, ut aliquibus excursis annis, utilissimos eo in idiomate tractatus ediderit. Per annos viginti-septem ibi indefesso labore defudavit, ac uberissimos animarum fructus congestit à maleis illarum Provinciarum locis, ubi sedulus hinc inde excurrere curavit. Præsertim verò ē civitate Cham ubi longiores protraxit moras: ea in urbe, & in circumjacentibus locis plures Neophytorum centurias, cum magno catholicæ fidei incremento, moriens reliquit. Dni illius Missionis fuit Moderator: ac licet ægritudine molestis vexatus, attemen quoties veræ religionis status id exigere videbatur, quoscumque labores libenter amplectebatur. Virtutes coluit egregias: præsertim singularem morum caudorem. Desuper Virginis amore mirificè flagravit, quam filiali, teneroque cordis affectu venerabatur. Divini honoris zelo miram in modum æstuabat: paupertatem insigni studio fovebat, quam & in vestibus interioribus nimium attricis, ac refectis in centonum specie, insigniter elucebat. Paucis ante obitum mensibus cum in morbum incidisset acerbissimum, & doloribus supra modum cruciaretur, heroicæ virtutis exempla edidit: præsertim humilitatis, patientiæ, & charitatis in Christi fideles mox deferendos. Tandem cum magno pietatis ardore Ecclesiæ Sacramenta excepisset, meritis cumulatam ad gloriam sibi paratam evolavit in eadem urbe Cham xbo 4. Septembris 1661. cuius amissionem nberi lacrymarum vi prosequuti sunt Neophyti: ejusque funus insigni munificentia celebrare curarunt. De eo vide Bibliothecam Soc. Jesu pag 341. Sinenſibus typis edidit:

De Institutione Christianorum, & omnibus Mysterioris Sacræ Legis tractatum in tres tomos distributum. Opus, subdit Bibliotheca cit. non à Christianis dumtaxat, sed etiam ab Ethnicis dilaudatum, & omnibus utilissimum.

HIERONYMUS LA JACONA Calatanissetensis Ordinis Capuccinorum, cui nomen dedie in patrio Cœnobio 28. Octobris anno 1657. Gravioribus discipulis abundè munitus, scholasticæ Theologiam docuit: & eloquentiā clarissimæ conciones habuit in cinerali jejunio in nonnullis Siciliæ civitatibus non sine laude, & fructu. Præfuit Cœnobio Panormitano, aliisque. Vivit dum hæc scribimus anno 1707. ac sui opinionem sacræ eloquentiā, & eruditione adauget. De eo Dionysius Genuesis in *Biblioth. Capuccinorum* pag. 151. Edidit Italicè

La Fenice orazione funerale recitata ne funerali del Sign. D. Vincenzo Sanmarco Arciprete della Città di Caltanisseta. Drepani apud Bartholomæum Francum 1688. in 4. recusa in libro infrascripto.

L'Esperia della Santità per diporto di Dio. Panegirici Sacri. Ibid. apud eundem 1692. in 4. Adverteudum, quod etſi Dionysius cit. scribat, duos Panegyricorum tomos edidisse Panormi 1690. (eo quod id perficere tunc animo revolvebat) at ex his tautummodo publici juris adhuc fecit librum supra relatum: prælo verò paravit.

Panegirici, Quaresimale.

HIERONYMUS DE JOANNE Nobilis Panormitanus vir tum equestri virtute, tum literis clarus: omnia equitem illustriorum exercitia insigniter calluit: ens præcipue valuit, & in civilibus concertationibus masculi animi fortitudinem sui inimicos profigavit. Contra hostium calumnias invicem animi constantiam semper detexit. In Navarrino bello, & in Lusitanæ Regno, militaria studia sequutus, fortiter pugnavit. In hastiludis quorundam Panormi habitis, dexteritate, ac fortitudine cunctis: ac non semel hostes prosternere visus, omnium acclamationes victor audivit. Literis tum gravioribus, tum amœnioribus abundè instructus clauit. Cum autem nonnullas haberet cum aliis lites, Juris utriusque lauream accepit, ut sua propugnaret jura: & uedum in Martis palestra, quam inter fori clamores streuissimus apparuit. Academiam in propriis excitavit ædibus, quam Opportunorum vulgè *degli Opportuni* vocavit, in qua Principem egit: ac in Hispaniam profectus, deficiente Hieronymi curâ, perit. Postea eximius, divite venâ munitus, lyricæ, & heroicæ carmine æquè egregius, multa scripsit, multaque edidit, quæ sub Vincentii de Joanne fratris nomine prodire, ut ipsemet Vincentius pluries fatetur in *Panormo Restaurata* m. s. lib. 2. Decessit Panormi circa annum 1612. Edidit sub Vincentii nomine Italicè

Il miserabile successo della rovina del Ponte. Panormi apud Joann. Ant. de Francis 1591. in 4. *Palermo Triosante Poema ove si describe la famosissima Guerra tra i Palermitani, e i Cartaginensi.* Ibid. typis Joann. Bapt. Mariugo 1600. in 4.

L'Esperia Poema sacro. Ibid. apud Joannem Antonium de Francis 1610. in 4. Scripsit etiam: & m. ss. reliquit:
L'Incendio di Castell' à Mare,

La Guerra dell'Asaritia.

Le Metamorfosi sopra i luoghi notabili della Pianura di Palermo.

Leggenda della Madonna d'Ifria.

hæc omnia octonis rhythmis scripta.

L'Arcadia Eclogæ in versificati, e terza rima, con alcune lettere amoroſe.

Il Peregrino in ottava rima.

Il Cenſore in proſa circa il buon governo.

La Siracusâ deſtrutta da M. Marcello.

Rime.

HIERONYMUS JORLANDUS Panormitanus Juris utriusque Doct̃or, doctrinâ, & eruditione insignis. Claruit anno 1550. Eididit

Præſicam Sydicatus valde perutilem, cum nonnullis Quaſtionibus. Excudebat Meſſanæ Petrus Spira 1553. in 4. In hoc opere p. 24. ſcripſiſſe ait librum *De Pœniſ.* Scripſit etiam

Conſilium. apud Balthaſarem Abruzzum de *Servitiis preſentibus* comment. 2. n. 287. pag. 360. Colligit, ac in laudabilem ordinem digeſſit Regni Siciliæ Pragmaticas, juſſu Joannis de Vega Siciliæ Proregis, ex Vincentio Auria in *hiſt. Chronolog. Proregum Siciliæ* pag. 43.

HIERONYMUS JOVINUS Suterentiſis Sacerdos, natus anno 1640. Gravioribus diſciplinis inſigniter excoltus, morum integritate, doctrinâ, & eloquentiâ inſtruiſſimus effloruit. Anno 1678. Panormi in principe Templo per quadragintaſimale curriculum è ſuggeſſu auditus eſt non ſine plauſu, ab eloquentia, & eruditione laudatus. Alibi etiâ ſæpè auditus inagur auditorum frequentia, inter illuſtriſſi Oratorum albo meritò recenſendus. Aliquando in Seminario Agrigentino Philoſophiâ, ac Theologiâ docuit. In oppido Aragoniæ Archiep̃byter præfuit: & tandem Eccleſiæ Agrigentinae Canonicus electus eſt. Ibi Agrigentiniſ Ep̃iſcopi gratiſſimus fuit, & memoratum Seminarium Reſtoris munere gubernavit. Vir ſanè à morum ſanctimoniâ præclarus, rerum celeſtium contemplationi dicatus viſit. Animarum zelo æſtuavit, ideoque ut in peccatorum ceno lapſi ad meliorem frugem revocarentur, ſedulo curabat; perſæpè proprio effuſo are. Hilaritatis leges cum ſpiritus fervore mirabiliter colligavit, verus Franciſci Saleſii æmulator. Egreſſus virtutibus omnium animos in ſui venerationem excitavit, & eâ quâ vixit opinione, deceſſit in oppido Moniſtelli menſe Octobris anno 1693. ac ad Cathedralẽ Eccleſiam Agrigenti tranſlatus, in Canonicoꝝ ſepulchro conditus eſt. Edidit Italicè.

La Pellegrina della nuova Geruſalemme, Panegirico per le glorie della Gran Vergine Palermiſana S. Roſalia. Panormi apud Petrũ de Iſola 1678. in 4.

La Triſtezza ſbandita Oratione ſuſerale detta per la morte della Sign. Duchefſa di Palma Suor Maria. Strepita della Conceſſione nel Ven. Monaftero delle Rev. Monache Mariane della Terra di Palma. Ibid. apud Petrum Coppolam, & Carolum Adamum 1692. in 4.

Edenda reliquit hæc alia, nempe:

Panegirici.

Quæſimale.

HIERONYMUS IVEGLIA Netinus Juriconſultus doctrinâ clarus, ſed vitæ ſanctimoniâ longè clariſſimus. Lucis uſuram accepit anno 1551. & ineunte ætate gravioribus literis addiſtus, in Mathematicis diſciplinis, & præterit Geometricis, ac Aſtologicis excultiſſimus reſultiſt: & harum facultatum nonnullos libros elucubravit. Atamen majorem ingenii vim Juriprudentiæ devovit; ideoque brevi temporis lapſu inter primarios cauſarum patronos adſcriptus eſt, ac omniũ venerationem ſibi comparavit. Eâ claruit doctrinâ ſamâ, ut felix quique ſe æſtimaretur, ſi in ſoceniſſibus ſuis diſceptionibus, ipſum juris ſui patronum obcinere potuiſſet. Sed inter litium, juriumque ambages nunquam à Juſtitia tramite deſlexit; nunquam enim cauſæ alicujus propugnationem ſuſcepit, quam Juſtitia rationibus innoxiam non agnoviſt hinc integritatis, ac doctrinæ ornamentis, ad ſui honorem, amoremque omnes excitavit. Sed cum ad juveniles errores declinaſſet, ejus uxor magnæ probitatis, ac ſanctimoniæ mulier, tantâ lacrymarum, ac poenitentia vi divinam clementiam urgere curavit, ut tandem à ſenſu illecebris ad poenitentiam tramitem revocaverit: hinc divinâ eſſulgente gratiâ duriffimas poenitentia leges amplexus, jeſunia frequentavit; ter ſingulis hebdomadis corpus magnâ ſanguinis effuſione diverberavit, ac ſæviſſima adhibuit cilicia: carnis eſum ſibi interdixit, ac caſtratus voto ſe adſtrinxit: quæ omnia mirâ lacrymarum copiâ, aſſiduique orationibus ſociavit. His poenitentia regulis vitæ ſuæ rationè ita compoſuit, ut omnibus admirationi eſſet. Sed interea Juriprudentiâ Rudia non reliquit, ideoque meritò honorem ornamentis ſuis inſignitus: bis enim ad Judicis Magnæ Regiæ Curie gradum eveſtus eſt, ac anno 1606. Regiæ Patrimonii Fiſci Patronus electus. At inter ſæculi honores eundem vitæ inſtitutum ſervavit; ac Deus chariſmaticis ſuis Hieronymum abundavit; cum enim ut Drepaſitarum Depare ſimulacrum viſitaret, Alcamum perveniſſet, ibi extra ſe raptus eſt, eiſque SS. Virgo doloribus affecta, filiumque mortuum ſerens, ſe ſpectabilem fecit, dominico ſanguine Hieronymum exteſit, magnumque paſſionis ſuæ dolorem in ejus corde inſixit: hinc impoſſibile uſque ad ſupremum vitæ ſuæ ſpatium clamores quosdam frequentabat, gemitus, ſingultusque admirandos ſæpe edebat, adeo ut omnes ſnſore concuteret. In extaſim ſæpe raptus, & in ipſis fori negotiis, vel ad uniũ pietatis verbis: nonnullis revelationibus illuſtratus, prophetico ſpiritu, atque celeſtibus donis locupletatus enituit. Nec prætermittendum quod cum ad exercitia ſpiritualia obunda, unâ cum Marchione Villienſi Siciliæ Prorege ſecendiſſet in Domini natalitiis, à SS. Virgine Jeſum infantem in ulnas ſuas accipere, & per octo horas, ferventiſſimis charitatis flammis, infantuli divini amplexu beari meruit. Tandem cum ad ſanctimoniæ culmen aſcendiſſet virtutibus egregiis inſtructus, & moris ſuæ diem præuociaſſet, deceſſit Panormi cum magna ſanctimoniæ fama; ac non ſine miraculis

8. Septemb. 1609. & in Ecclesia S. Francisci Minorum Conventualium sepelitur. Ejus vitam scriptis, ediditque P. Petrus Tognoleetus Panormi anno 1679, qui etiam ejus meminit in *Persidit Seraphico* par. 1. lib. 4. pag. 494. & Vincentius Littara de rebus Nativis pag. 167. Pirrus mot. Eccl. Syracus. pag. 227. Petrus Antonius Tornamira in *Monialib. oblatiis* pag. 298. Franc. Maria Magius in *secessu ad exere. spirit.* cap. 3. §. 6. n. 52. pag. 170. & cap. 7. §. 2. pag. 276. & in *Vita Ursula Benincase* pt. 4. 1. qui & ipsius vitam scripserat, & Franc. Strada in libro *quietationum* pag. 19. Multa scripsit, sed quæ typis tradidit, hæc sunt.

Allegationes in causa Tommaria Castri ad Mare de Guiso pro Domina Ducissa Bisbena, & Montisalti. Panormi in fol. suppreſſo anno, & typographi nomine.

Allegationes per Magnificis Secretariis. Panormi in fol.

Marius Muta in *Cap. Regni Siciliae* tom. 3. cap. 48. n. 19. citat

Allegationes in causa Gagliani, ubi eruditissimum caularum Patronum, Regiumque Consiliarium vocat.

HIERONYMUS LANCEA Calatajetonenſis Ordinis Minor. S. Francisci de Paula: vir doctus, Melitaneſis ludorum Jycco Regentis munere praefuit. Sanctimonie famâ insignis claruit anno 1635. Scripsit ex Petro Paulo Morretta de Calatajetone cap. 11. pag. 50. Italicè

Vita del P. Francesco di Paola. Consentie apud Ambrorium de Josepho 1630. in 12.

HIERONYMUS LOMBARDO Siculus inter mulices petitisſimos recessus, claruit anno 1600. Hujus extant aliqua mulicis notis continenda in libro, cui titulus. *Inſidi lami Madrigali* à 5. voci di diversi Autori Siciliani. Panormi typis Jo. Baptistæ Maringo 1603. in 4.

HIERONYMUS MAGIUS Panoemitanus Clericus Regularis, P. D. Francisci de Magii frater, natus 13. Septembris 1615. Clet. Reg. insignia accepit 20. Julii 1641. ætatis suæ anno 18. & solemnia emisit voca 30. Novembris 1642. Gravioribus Philosophiæ, & Theologiæ studiis adductus ita profecit, ut doctissimus evaserit; ideoque easdem scientias Panormi in S. Josephi Cœnobio, non sine laude, & sodalium suorum, maximâ utilitate docuit. Rhetoricæ etiam præcepta, ac Mathematicas disciplinas diu etiam explanatas tradidit: & nedom scholastica Theologia, verum etiam & mortali, ac sacerorum canonum doctrinâ instructissimus floruit. Sed inter literarum vigilias virtutum studia non neglexit; regularem enim disciplinam, eaq; omnia quæ abſolutissimum religioſe vitæ ſectatorem constituunt ſedulo explevit; ac eximiis virtutibus comparatis mirificè refulſit. Ab omnibus honorum fastigiis abhorruit; ſed tantummodo Superiorum juſſu Vicarii muuus domus Panoemitanæ S. Josephi coactus accepit: ideoque tum doctrinâ, tum morum integritate non incelebris, etiam in exteris regiones ejus nominis fama diſſuſa eſt. Dû Panormi debebat à Petro Aragonio Feriz Duce,

Neapolitani Regni Prorege, in ſuum conſeſſariû delectus eſt: cum enim P. D. Franciſcum Mariam Magium virum undiq; egregium, & noſtri Hieronymi fratrem à conſeſſionibus haberet, ne hunc ſolitudinis ſolatio privaret, ac novam Ven. Uſule Benincæ cretum Franciſci auxilio orbaret, ipſi Hieronymum fratrem ſubſtituit. Neapolim itaq; accerſitus, ac magnæ eſtimationis argumentis acceptus, inde ſecum in Hiſpaniam tranſtulit. Matritenſem urbem incoluit; ibiq; à P. D. Caetano Garimberto Præpoſito Generali Clet. Reg. omnium ſtudioſorum Hiſpaniæ Regens, ſive Præſectus conſtitutus eſt, & hoc novo in Ordine ſuo titulo conhoneſcit. Ulyſſiponenſem domum Generalis Ordinis juſſu petuſtravit. In Matritenſi aula non modò doctriinâ, verum etiam, motum ſanctimoniâ claruit; ibiq; à conſeſſionibus fuit Paſchalis Aragonii, & N. de Cordubæ, Sacre Romanæ Eccl. Cardinalium, & apud Hiſpaniarum Magnates, Dynaſtas, Viroſq; primarios, quorum conſcientias moderabatur, magnâ valuit opinione; ac omnium venerationem promeruit. Nonnullis ſui honoribus fuit inſignitus, nempe Apoſtolicis Nuntii fuit Theologus, Toletani Archiepiſcopatus Synodalis Examinator, ac Regius Caroli II. Hiſpaniarum Regis Conſciator. Pluries ad Episcopalem ſedem promoveri cogitavit: præfertim ad Episcopalem Mazarienſis Eccleſiæ inſulam; ſed morte præventus fato ceſſit. Matriti magnâ ſcâctitatis famâ apud domum S. Mariz de Fetvorte 12. Auguſti 1691. anno ætatis ſuæ 68. Aliqua hujus viri leges in epiſtola Franciſci Mariz Luccheſi, Calareo Religioſo P. D. Franciſci Mariz Magii præfixa. Edidit.

Allegationes de Irregularitate pro D. Francisco Catalano. Matriti 1680. in fol. ſuppreſſo typographi nomine.

Reliquit doctiſſimas

Conſultationes, aliſq; incubrationes Theologicas, ac Canonicas prolo dignas.

HIERONYMUS LA MANNA Catanenſis, Piſtor fuit haud contemnendus, & Poeta eximiis politioribus literis egregiè excultus, inter Academicos Humoriſtas, & Fantæſticos Romæ, Otioſos Ncapolis, & Reaccenſos Panormi nò ſine laude recentius eſſuſit; & literatorum æſtimationem promeruit. Obiit Catanz anno 1640. & in Eccleſia Annunciationis Ordinis Carmeliticæ tumulatur, hac adiecta inſcriptione, catinibus Italicis concinnata.

Queſti qual ſi, diealo il Tracce inſido
Rotto dal ſuo pennel, più ebe dall'armi:
Quando d'Auſtria i trofei ornò col grido
Del gran Giovannà, e vinſe i teli, e i marmi:
Indi ſcoſſa natura il mortal velo,
Qui giace, e l'Alma or colorife il Cielo.
 De eo vide Joannem Baptiſtam de Groſſis in *deceat. Catan.* tom. 2. pag. 152. & Dominicum Guglielminum in *Catana deſtruit.* pag. 81. Edidit Italicè
Licandro Tragicomedia Paſtorale. Romæ apud Maſcardum 1634. in 12.
Idillii. Meſſanæ typis Petri Brex 1632 in 12.
Rime in libro: *Poſſe de Signori Accademici Fantæſtici di Roma.* Romæ 1637.

Canzon Siciliane. Extant m. s. apud D. Jo: Baptista Arpa Panormitanum.

HIERONYMUS MARIA CALATANISSETTENSIS ex familia Cuagenti Ordinis Capuccinorum, natus 21. Novembris 1666. Ordinis institutum amplexus est anno ætatis suæ 16. Emenfis cum laude studiorum spatii, Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam docuit magno cum discipulorum fructu. Pluries Ordinis cœnobita rexit: pluries etiam in cinerale jejuniu conciones habuit in præcipuis Siciliæ Civitatibus, oppidisque, cum fructu, & eloquentiæ laude auditis. Vivit dum hæc scribimus anno 1707. in Panormitana Provincia, morum integritate, ac doctrinâ clarus. Edidit Italicè

Sacro Sermon in persona di Christo per la notte del Giovedì della Cens nella Venerabile Congregazione del SS. Sacramento sotto titolo degli Agonizzanti in memoria delli 75. Discepoli del Redentore eretta nel chiostro de' S. M. R. R. PP. Agostiniani di Trapani. Trapani apud Bartholomæum Francè 1701. in 4.

HIERONYMUS MATRANGA Panormitanus Clericus Regularis, natus anno 1605. Ordinis habitum accepit Panormi 25. Martii anno 1619. Ibiq; solennia emisit vota 28. Martii 1620. Vic doctrinâ instructissimus, ne dum gravioribus disciplinis, verum etiam ætate prioribus ornatusissimus. Philosophus, ac Theologus singularis scholasticas scientias diu summa cum ingenii acutissimi laude, ac plausu sodales suos docuit. In Morali Theologia nulli fecundus, ipsum in difficultatibus conscientie questionibus omnes passim Panormi consulebant, & ad ipsam à diffinitis etiam locis confluxebant viri primarii, veluti ad doctrinæ oraculum, ut consultatioibus suis disceptationum ambages diluerent. Per quadraginta annos S. Officii Siciliæ Confessor, & Censor oculatissimus, ejus doctrinæ soliditati, veluti in sapie ætissimi Athlantis humeris innixa confedit Tribunalis illius moles. Apud Archiepiscopos Panormitanos fuit etiam Synodalis Examinator, & doctrinæ splendore omnibus gratissimus. Idiomata Latinum, Græcum, & Hebræicum egregiè calluit. Eruditionis omnigenæ thesauri locupletatus effudit. Politioribus literis instructissimus tum Poesi, tum solutæ oratione singulari, laudes promeruit eximias, & bonarum artium studiosus, elegantissimâ ingenii vi, sibi devotos reddidit. Donum Panormitanum S. Josephi cœxi Præpositi munere, ac pluries Siciliæ Visitationem egit. Hæc verò omnia virtutis mirificè illustravit; pietate etenim, modestiâ, morum integritate, animique candore conspicuus claruit. Demum cum in sui amorem, ac venerationem omnes attraxisset, undiq; nominis famâ celebris, magno omnium dolore decessit Panormi 28. Augusti 1679. æt. ætat. 73. cum in ipso vite suæ agone ad pietatis artem canonicas perfolvisset horas. Ad perennem tanti viri memotiam ejus imago ære insculpta est, hæc adiecta inscriptione.

Hieronymus Matranga Cl. Reg. Tribunali S. Inquisitionis ad 40. propi annos ne dum Qualificator, Biblioth. Siciliæ Tom. I.

& Confultor, sed veluti assidens intelligentiâ, linguarum peritiâ, Poësis concinnitate, Philosophiæ doctrinâ, humanarum literarum elegantia supereminens, ad quondam ad alterum Hieronymum præ sacra scripturæ questionibus explicandis, ita ferè pro fidei, & Theologiæ tum Scholasticæ, tum Morali difficultatibus resolvendis ad ipsum ex pluribus Orbis partibus conflueret. Natura doctus, modestiam, morumque probitatem junxit egregiè. Religiosissime vixit, piissimè decessit, ipso in agone canonicis diei horis perfolvisset die 28. Augusti, ea die, & ætate, qua Ecclesiæ lumen. Augustinus, labente anno 1679.

Emeritis laudibus extollunt Hieronymum Josephus Silos in *hist. Cler. Reg.* lib. 12. pag. 574. Hippol. Marraccius in *Biblioth. Mariana* par. 2. pag. 462. Antoninus Colluchi in *epistolis* par. 2. pag. 79. & 102. Hyacinth. Fortunius in *plausibus Panormi* pag. 15. & 20. Franciscus M. Magius de *Caremon.* opus. 2. disp. 45. pag. 333. Philippus Labbeus *Biblioth. Biblioth.* pag. 82. & Vincentius Auria in *hist. Crucifixi Panorm.* pag. 43. Edidit

De Academia Syntagmata septem. Panormi apud Antonium Martarellum 1637. in 4. Italicè

Il desio Prigioniero de' SS. Padri nel Limbo, discorso Accademico. Panormi apud Decium Cyrillum 1636. in 4. in sequenti opere reculus.

Iperboli proposte à gl'intelletti humani, acciochè possano in qualche modo concepire l'immensa carità di Dio innamorato dell'buonomele grazie infallibili di Maria sua Madre, e gl'incomprensibili avvenimenti nell'Incarnazione del Verbo eterno. Discorsi sacri Accademici. Panormi apud Decium Cyrillum 1645. in 4.

L'Erodiade narrazione historica. Ibidem apud Nicolaum Baii, & Petrum Coppolâ 1638. in 12.

Racconto dell' Atto publico di Fede celebrato in Palermo. Ibid. apud Nicolaum Baiam 1658. in 4.

Le Solennità Lugubri, e Liete in nome della Fidelissima Siciliæ nella Felice, e primaria Città di Palermo capo del Regno. Riportate in tre Parti: nella Prima si riferiscono le solenni condoggenze all'avviso della tranquilla morte del Piissimo, & Invittissimo Re Catholicò Filippo Quarto il Grande, e le festose acclamazioni dell'Augustissima pupilla Maestà di Carlo Secondo, Figlio, & Erede: e partitamente le publiche Ceremonie con che si piantò l'Un. e salutato l'Altro. Nella Seconda si descrive il bruno, e splendido Apparato, e l'Architettura del superbo Mausoleo rizzato alla gloriosa memoria del Monarca defunto; e la disposizione dell'ultime funzioni, e delle Pompe funerals, sagre, e profane. Nella Terza, oltre l'ordine, e l'invenzione, si spiegano le gioie, e bizzarrie del Penello, e della Penna. Ibid. apud Andream Colicchi 1666. in fol.

Trionfi del S. Arcivescovo Mamiliano Palermitano nel ritorno alla Patria. Hoc opus gravioribus curis distinctus non absolvit.

Trionfi di S. Gaetano Tiene nella solennità della sua Canonizzazione fatta in Palermo; opus etiam partim edicum, quod conclusionem caruit. Prælo parata reliquit hæc opera, quæ in Bibliotheca S. Josephi Panormi servantur, nempe:

Fidei Arcæpagum, in quo propositiones innumere, N n quæ

quos ferrea nostra aetas, aut temerè venit, aut callidè evigilandas protulit, subtilissimè examinantur, & notà theologiae incurrunt: plurimæque reorum cause ad Tribunal S. Inquisitionis spectantes referuntur: criminum qualitas, & circumstantia expenduntur, deque illi iudicium fertur.

In Universam Doctoris Angelici summam Acroamata Theologiae in quatuor partes distribuita.

Selectarum, & variarum consultationum libros duos.

Porticù Msarum, quà poematis, carminibus, anagrammatismis, elogiis, inscriptionibus, quod emblematis, iconibus, sibiematismis, exterisque Poeseos coloribus quadrupartitè, & carè ornata, & depicta.

Aliqua ejus ingenii monumenta leges in libro: *Lusus extemporales Poetarum super fonte extructi in portu Panormitani sum.* Panormi ex typographia Decii Cyrilli 1635. in 4.

HIERONYMUS MINA Panormitanus Sacerdos, doctrinà, & eruditione clarus: in Panormitana Ecclesia unns ex his, qui Clerum constituunt (Vivanderios vocant) ac Joannettini Doria S. R. E. Cardinalis, & Archiepiscopi Panormitani à Sacris Carcinoniis. Obiit Panormi 13-Julii anno 1646. Edidit Italicè suppreio nomine *Ordine delle Ceremonie del Vespro solenne, e della Messa cantata.* Panormi apud Angelum Orlandù, & Decium Cyrillum 1614. in 8.

Offeratione varie circa le Ceremonie Ecclesiastiche nella Chiesa Maggiore, e Metropolitana di Palermo dal 1626. al 1632. m.s. in fol. apud me.

HIERONYMUS MONTALIUS Placentis Philothopus, ac Medicus celebris, doctrinà claruit anno 1592. Hujus cum laude meminere Rochus Pirrus not. Eccl. Catan. pag. 105. & Joannes Paulus Chiaraudanus in *bist. Platia lib. 4. cap. 3. pag. 264.* Edidit

De Homine sive libros tres. In quorum primo agitur de natura, & substantia hominis: in altero, de his, quæ ad ipsam substantiam labefactandam, ejusque functiones violandas, valent: in tertio denique de facultate, quæ hæc propulsare, & proinde illam tueri valeamus. Francofurti apud Joannem Wechelium, & Petrum Fischerum 1592. in 8.

HIERONYMUS NICOLOSIUS, ET BIASINI Panormitanus Aurea Rupis Baro, cujus genus ex oppido Nicosiæ in Regno Siciliæ originem deducit, ubi inter familias nobilitate præclaras recentita floruit, & honorifica gessit munia. Morum integritate, modestià, aliisque animi dotibus clare. Literis apprime instructus, amceniores literas, ac postini recoluit non sine laude. Vivit nunc vir eximius Panormi sub hæc scribitur anno 1707. Edidit italicè sub nomine Hieronymi Colosini

Cataui in lutto per la perdita del suo popolo estinto sotto le fabbriche atterrate da Tremoto nel Regno di Sicilia all' 11. di Gennaio 1693. Neapoli 1693. in 4.

HIERONYMUS OPIZZINGA Panormitanus vir nobilitate clarus: Jurisprudentiæ, politicioribus literis, ac Poesi clarior. Floruit anno 1600. ac edidit discursum Italicè inscriptum:

Della Poetica diligentemente osservata dal R. P. M. Gio: Antonio Brandi Siciliano di Salerne nel suo libro del Rosario. extar cum eodem Rosario edito Romæ apud Carolum Willceti 1601. in 16.

HIERONYMUS ORLANDUS Panormitanus, Typographus, & Bibliopola: Tormenti bellici explodendi arte peritus, additiones ad librum hunc Italicè scriptum fecit:

Inspirazione d' Artiglieri di Santo Ajello Capo Maestro della Scuola della Città di Palermo, corretto, e ristampato con alcune aggiunte per Gio: Leone Orlando Artigliero straordinario. Panormi apud Buam, & Camagnam 1669. in 4.

HIERONYMUS PANORMITANUS Ordinis Prædicatorum, cui nomen dedit Neapoli in Cœnobio S. Catharinæ anno 1514. in eoque doctrinà insigniter excultus, Sacræ Theologiæ Magister doctissimus fuit, ac diu in lyceo Neapolitano, Bononiensi, ac in aliis Lombardiæ Academicis studiorum Moderator, doctrinæ splendorebus refulsit. Pontificia jura ita calleit, ut ex comuni omnium sententia, paucis interior fueris. Virtutes coluit egregias, quibus mirificè inclaruit, ac venerationem sibi comparuit: doctrinæ etenim singulari, admirandum animi candorem, ac morum innocentiam colligavit. Ab honoribus maximè abhorruit: ideoque omnes in Ordine honorum gradus semper constantissimè rejecit: ac Episcopatum Annunciationis à Paulo IV. Pont. Max. sibi oblatum, aliasque primarias dignitates excipere recusavit. Regularis observantia cultor eximius, & pauperatis sedulus custos: etsi multa à sui studiosissimis accipere jure optimo potuisset, cuncta contempsit, suadebatque omnes, ut oblatas sibi divitias Nosocomiis ex testamento legarent. Deatus est tandem Neapoli cum magna sanctimoniz fama anno 1595. in Cœnobio S. Catharinæ. Consulè Postevium in *appar. sacro tom. 2. pag. 33.* Michaelæm Piam d. c. viris illustr. S. Dominici par. 1. lib. 4. pag. 583. & par. 2. lib. 4. pag. 262. & 264. Antonium Lusitanum in *Biblioth. Ord. Prædic.* pag. 115. Altamuranù in *Biblioth. Dominicæ.* pag. 348. Baronium d. c. mæst. Panorm. lib. 3. cap. 9. pag. 146. Octavianum Caetanum in *Idea SS. Sicilia* pag. 41. Joannem Mariam Bertinum in *Rosa Virginæ quest. 10. contempl.* pag. 587. P. Joannem Michaelæm Cavalierium in libro: *Galleria de' Pontefici &c. Domenicani tom. 2. Chron. 4. s. s. num. 94. pag. 94.* P. Andreæm Rovettam in *Biblioth. Prov. Lombardiæ Ordinis Prædic.* pag. 127. aliosque. Edidit Italicè

Confessionario raccolto da Dottori Catholici. Post nonnullas editiones, prodit Romæ 1575. in 16. Maceratæ 1619. in 24. Panormi apud Franciscū Carraram 1595. in 12. Neapoli cum variorum Auctorum Additionibus apud Tarquinium Lögum 1611. in 8. & iterum cum opusculis Marcelli Grassi de eadem materia apud Octavianum Beltrandum 1641. in 8. & alibi sæpius. Huic operi Observationes addidit Andreas Alcherius Ord. Prædicatorum cum eodem 1574. & pluries ex Ambrosio Altamuranò in *Biblioth. Dominicæ.* pag. 357.

Andrea Rovetta in *Biblioth. Prov. Lombardia* pag. 139. Coronello in *Biblioth. rom.* 2. pag. 708. & Leonardo Cozzando in *Biblioth. Braxiensis* par. 1. pag. 35. & par. 2. pag. 224. Latine, & Italicè etiam edidit

Catechismus Catholicorum Christianorum juventuti instituenda apprime accommodatum. Venetiis apud Jordanum Zilettum, & Socios 1531. in 8.

Suumam pro instructione Confessoriorum, atque Penitentium, in tres partes distributam. ex Rovetta cit.

HIERONYMUS PANORMITANUS Capucinus. Primum Regulare Minorum Excalceatorum institutum professus, ingenii præstantissimi lumina in gravioribus Theologicis studiis patefecit: inde severioris disciplinæ desiderio ad Capucinos transiit, inter quos doctrinâ, & eruditione mirificè claruit. Scholasticam Theologiam per plures annos magna cum nominis fama, ac scientiæ veneratione docuit. Ad Desultoris Generalis, & Commissarii etiam Generalis munera evectus inclaruit. Doctrinæ præstantiam religiosissimæ vitæ exemplis illustravit: regulari enim observantiâ, & uorum sanctimoniam refutavit: de quo anno 1579. Panormi denotus ad virtutum præmia evolavit: ejusque gloriam cuidam sodali suo Deus ostendit. Hieronymi scripsere Boverius in *Annal. Capucin.* tom. 1. an. 1579. n. 18. Fortunatus Hueberus in *Ménolog. Francisc.* 29. Martii pag. 795. & 30. Nov. pag. 2175. & Dionysius Genovesius in *Biblioth. Capuc.* pag. 156. qui multa scripsisse testatur: & apud Patres Minores Excalceatos asservari ait:

Lectiones Theologicas ad mentem Scoti, lib. II.

HIERONYMUS PANORMITANUS Panormitanus vir sanctitatis famâ celeberrimus; nobilibus parentibus ortus 23. Octobris 1574. à teneris annis non obscura futuræ sanctimonie edidit argumenta: pietatis enim officii, ac morum innocentie munus, christianæ perfectionis iter adhuc puerulus arripuit. Adolesceus, cess omnium parentum solatio penitus orbatu, literis, ac magno animi ardore virtutum studiis operam dedit. Clericali militie adscriptus, pueris erudiendis in latine lingue præceptis incubuit: eosque verbo, & exemplo ad virtutes adipsicendas instruxit: eoq; animarum profectui, ut innumeri ejus discipuli ad Regularem Ordinem transirent, ut Deo dicendi soli Deo vacarent. Sacerdotio insignitus, ac Societatis SS. Quadraginta Martyrum Capellanus electus, ea in Ecclesia inter prærepentes Civitatis fluctus, solitariam, ac Coelestem vitæ rationem aggressus est, sibi, ac Mundo penè mortuus. At virtutum ejus odor ita latissimè effusus est, ut apud omnes sanctimonie ipsius opinio mirum in modum invaluerit: ideoque Joannettinus Dorie Archiepiscopi Panormitani operâ ad Canonici gradû in Panormitana Ecclesia evectus est, quem nonnulli ex obedientia accepit. Visitationes, ut ajunt, Deputatus ab eodem Archiepiscopo electus, mirâ prudentiâ ac doctrinâ munus sibi impostum exercebat. Ad animarum adjumentum nonnulla instituit sodalitia, in quibus sodalium corda celesti igne incendit: & ex æsteticis

hiis scholis innumeri à Hieronimo edocti prædicare sanctimoniam insignes, qui ecclesiasticum ordinem illustrarunt. Heroicas viri virtutes hic recensere, & longum esset, ac contra mei instituti leges: solum inuam omnes in eo cumulatas insigniter effulsisse. Amor erga Deum, ac Deiparam ardentissimus, assiduum orationis studium, erga proximos charitas præcella, humilitas, ac sui abiectione singularis, corporis maceratio, ac nitidissimus animæ candor, nunquam letali culpa fœdatus, eximio viro admirabile addidere ornamentum. Multis largiter donis virum egregium Dominus cumulavit. Cordium penetralia cognovit, revelationum, ac visionum charismatibus illustratus emicuit; prophetiæ dono enituit: super prædæmones imperium habuit admirandû: innumeris tandem viveas, ac mortuus miraculis longè, latèque effulsit. Quadraginta annis SS. Quadraginta Martyrum Ecclesiæ Capellani munere excoluit; & expleto quadagesimo anno, cum ad absolutissimum christianæ perfectionis fastigium conscendisset, ac mortis suæ diem ex revelatione prævidisset, editis singularis pietatis exemplis, hilari vultu, ac ridenti ore sanctè decessit Panormi 10. Martii anno 1643. Ad viri corpus ne dum catervatim Nobiles, ac Dynastæ, verum etiam cujusvis ordinis multitudo confluxere, ut Hieronymi pedes deoscularentur, præcarios globulos ad ipsum admoverent, vestes profunderent. In eadem Ecclesia conditus jacet, in quo hæc legitur inscriptio.

Servatur sub hoc marmore D. Hieronymus de Paderno, Sancti Panormitani Ecclesiæ Canonicus atq; tit. an. LXXVIII. obiit die X. Martii M.DC. XLII. Ex ejus vitæ præclarè gestis, ac miraculis, auctoritate Præfulum Panormitanorum conditi sunt processus, & ad Sacram Rituum Congregationem Romæ delati, ipsius examini subiciuntur. Ejus vitam edidit P. Michael Frazzetta Soc. Jesu Panormi anno 1681. P. Jacobus Spinellus ejusdem Societatis eandem latinè scripsit, quæ m. s. servatur in Bibliotheca Collegii Panormitani Soc. Jesu. De eo etiam Frâcisceus Maria Magius in *hiss. Crucifixi Panorm.* pag. 8. Petrus Tognolettus in *Paradiso Seraphico* par. 2. lib. 6. c. 79. pag. 190. lib. 7. cap. 18. pag. 253. & cap. 65. pag. 388. Joannes Marchanus in *memor. histor. Congreg. Oratorii* to. 2. lib. 5. cap. 23. pag. 401. Silvius Tornamira in *centum vocatiombus M. P.* pag. 334. Frazzetta citatus in *vita Alexij Lannusa* lib. 2. cap. 9. pag. 1984. Vincentius Aucia in *Crucifixi Panorm. Eccles.* pag. 39. & 41. Antoninus Magri in *notitia Novi Monasterii Panorm. Ordinis S. Basilii* pag. 30. & P. Seraphinus à Sancta Catharina Steneti in *vita P. Petri à Matre Dei capit.* 11. pag. 167. Scripsit Italicè

Meditationes de rebus sacris, ac opuscula æstetica, quæ m. ss. apud nonnullos servantur. Ex his Axiomata excerpti, quæ in opusculum digesta, breviter in publicam lucem egresserunt.

HIERONYMUS PHARAONIUS nobilis Messanenſis Ordinis S. Beuedicti Congregationis Casinenſis, in quo Decani munere præfuit. Theo-

Jogus doctissimus, ut dum Scholasticā, sed etiam morali Theologiā inelaruithic enim facultatē in primariis Italie Cœnobis publicē docuit. Floruit anno 1630. Editit

Proutiarum Animæ, in quo duo Tractatus continentur, quorum primus est de Sacramento Penitentiae. Secundus de Actu Justitiæ Commutativæ, cum Appendicibus utriusque Tractatus annexis. Messanæ apud Joannem Franciscum Biancum 1629. in 4.

HIERONYMUS POLITIENSIS Capuccinus ex familia Errante: antequam regulari militiæ nomen dedisset, Jurisprudentiæ Doctor, doctrinā claruit. Ordinem amplexus, in eo tum sapientiā, tum sanctimoniam splendore resulsit. Virtute ducte ad nonnulla præclara munia ascendit; Siculam enim an. 1579. & Calabriæ Provinciam gubernavit. Communiarum Generalem egit; & Romæ Procuratoris Generalis munere triennio functus est. Demum anno 1587. ad supremum Ordinis gradum euectus, magno regularis observantiæ zelo Ordinem gubernavit præsertim seraphicæ paupertatis cultus fuit oculatissimus. Expleto Generalis munere, summā etiam veneratione, prosequutus est; concionator enim disertissimus, eloquentiā claritac ingenio præstantissimo munitus floruit. A vitæ exemplo, morum innocentia, ac virtutum ornamentis commendatus, sui æstimationem promeruit. In rebus agendis, etsi difficillimis, singularem detexit prudentiam. Tandem dum in Sicilia Commessarii Generalis munere fungeretur, vitæ tribus, rebusque præclare gestis clarissimus, decessit Drepani Mense Januarii 1610. ut habet Rocchus Pirrus not. Eccl. Mazear. pag. 552. qui not. Eccl. Cephalud. pag. 481. anno 1611. obiisse tradit. Funus à Marco la Cava episcopo Mazarenf pontificali ritu celebratum est, præsentē Senatui Drepanitano, populoque mirabiliter confluentē. Funebris verò oratione Defuncti virtutes celebravit Societatis Jesu Sacerdos. De eo etiam Dionysius Cœmensis in Biblioth. Capucc. pag. 157. qui perperam Neapoli defunctum scribit anno 1605. Boverius in annal. Capuccin. tom. 2. an. 1587. n. 1. Wadingus de Scrip. Minorum pag. 175. Dominicus Albertus in hist. Sicula Soc. Jesu lib. 4. cap. 12. pag. 367. & Joannes Ximenez in exposit. Regula Fr. Minor. Secundæ editionis, Valentis 1622. Editit

Expositionem in Regulam S.P.N. Franciscæ, in qua plurima, & singulares difficultates, ac Quæstiones, soluit, & clarè examiniatur, & resolvuntur. Romæ 1587. & 1593. in 4. Neapoli apud Joannem Jacobum Carlinum 1606. in 8. Ibidem apud Societatem Venetam 1606. in 8. Parisiis apud Nicolaum Buon 1612. in 12. & Coloniz typis Nicolai Kinchii 1615. in 12.

HIERONYMUS PUGLIUS Netinus Sacerdos, Vicarius, ut vocant Foræque Neti: Musis gratissimus claruit anno 1595. cujus meminit Rocchus Pirrus not. Eccl. Syrac. pag. 228. Editit Siculo carmine

Legenda del B. Corrado Piacentino in rime volgari Siciliane divisa in Sette canti. Panormi 1567. in 8. *Il Giudizio Universale Poema in lingua Sicilliana.* Ibidem 1595. in 8.

HIERONYMUS PURPUGNANUS Panormitanus Jurisconsultus, & celebres causarum Patronus. Hujus extant

Allegationes apud Io. Franciscum de Castilho in decision. M.R.C. lib. 3. decif. 250. à pag. 281.

HIERONYMUS RAGUSA Motycensis Societatis Jesu, natus 27. Octobris 1655. minoribus literis, ac poetica eruditione abunde instructus Societatem amplexus est 15. Octobris 1671. Absoluit studiosior curriculum, Philosophiam in Collegiis Motycensi, & Meliteni quadriennio docuit: Scholasticam verò Theologiam biennio in Calatajronensi, quadricennio etiam in Platiesi Collegio magna cum ingenii laude explanavit. Moralem Theologiam in Collegio Saccenti tradidit, ac domesticas collationes casuum conscientie ad sodales suos tertie probationis quinquennio habuit. Eadem etiam spartam ornavit in Collegio Messanensi. Utriusque linguæ eloquentiam apprime coluit, multaque politiori stylo exarata non sine commendatione prorulit, quibus Literatorum amorem, ac amplissimum eorumdem æstimationem, laudemque promeruit. Vivit nunc in Syracusano Collegio, dum hæc typis traduntur anno 1707. ubi doctrinā, eruditionē, & ingenio clarissimum Moralem Theologiam tum in domesticis collationibus, tum publicè exposuit. Hujus laudes recensentur in libro: *Galleria di Minerva*, tom. 4. par. 9. pag. 121. ex ipsius vitæ gestis à Hieronymo Renda-Ragusa ejus nepote per epistolam scriptis ad Hieronymum Albricium, & tom. 5. pag. 199. & 219. ex epistola Nicolai Antonii Nicoliechia ad Michaelē Angelum Fardellam in alia memorati Hieronymi Renda-Raguse epistola nuper edita, cui titulus: *Lettera di Raguglio sopra gli studi, e componimenti di Girolamo Ragusa della Compagnia di Gesù all' Illustr. ed Eruditissimo Signore Apostolo Zeno Nobile Cretese, Cittadino Originario Veneziano.* Ipsum etiam laudant Monumenta Trevoliana ann. 1702. tom. 5. d. pag. 170. Vincentius Coronellus in epistola nuncupatoria: *Epist. hist. Sicilia, & Melite, & Diaria Literatorum*, Florentia, & Parma. Ad Siculorum gloriam amplificandam editit

Elogia Siculorum, qui veteri memoriā literis flouruerunt. Lugduni apud Anissonos, Possell, & Rigand 1690. in 12. Inde recognita, & aucta, sub nomine Hieronymi Renda-Raguse nepotis recusa, hoc novo titulo:

Sicilia Bibliotheca Vetus continens Elogia veterum Siculorum, qui literarum famā claruerunt., Romæ typis Bernabò 1700. in 4.

Fragmenta Progenyasmatum diversorum. Venetiis apud Hieronymum Albricium 1706. in 8. Italicè

Ragionamenti Panegirici Morali, Misti. Ibidem apud Paulum Balionum 1706. in 12.

Quæ verò prælo consignare promittit, hæc sunt: *Sicilia Bibliotheca recensens, continens Elogia Siculorum, qui nostrā, vel nostrorum memoriā literarum, famā claruerunt: ab anno 1500. ad annum 1700. in Centurias XV. ordine alphabetico digesta.* in 4.

Sicilia Bibliotheca vetus, & recens continens Elogia

già tum veterum, tum recentiorum Scriptorum, qui quoquo modo Siciliæ monumenta illustrarunt; in annos distributa. in 4.

Problemata Philosophica. in 4.

Dissertatio de Quantitate. in 12.

Examens Methaphysica. in 12.

Paradigmata Questionum variarum Theologico-Moralium. in 8.

Questiones Theologice - Morales de Virtutibus Theologicis, & Moralibus. in fol.

Questiones Theologice - Morales de Sacramentis. in fol.

Theologia Tripartita, de Deo, de Creatura, de Deo-Creatura, seu de Deo Uno, & Trino, de Angelis, & Hominibus, de Verbo Incarnato. Tom. III. in fol.

Passio Domini Nostri Jesu Christi secundum quatuor Evangelistas, quatuor Commentariis, Paraphrasi, Grammatica, Historico, Etimico, explicata. in 4.

Paraphrasis in Pantabencum. in 4.

Opuscula tria Canonico-Politica 1. de Electione Abbatis. in 4.

2. de Negotiatione Monachorum, & Clericorum. 3. de Impedimentis Matrimonio contrahendo. Totidem opuscula Theologico-Moralia. I. de

Jubilæo Anni Sancti 1700. II. de Jubilæis ordinariis, & extraordinariis, præsertim de Jubilæo Bullæ Cruciatae. III. de Indulgentiis. in 8.

Italicè

Tridno della sepultura del Religioso per risorgere, rinovato nello spirito. Ovvero; Trattamenti Affettivi per apparecchio alla Rinovazione de' Voti Religiosi, distribuiti in tre giornate. in 12.

Vigilie Mariane, ovvero Meditationi per le Vigilie delle sette feste di Maria. in 12.

Omelle al Popolo Cristiano sopra gli Evangelj Domenicali, applicati alla Passione di Cristo Signor Nostro. in 4.

Breviario della Vita, e Virtù del Venerabile servo di Dio P. Baldassare Loyola della Comp. di Gesù, Figliuolo del Re di Fes.

HIERONYMUS DE RAPIS Panormitanus; Poetæ, & politioribus literis satis exaltatus, ac Musicæ peritus: inter Academicos Accensos Panormi non sine laude recensitus floruit: ab eruditione, & ingenio celebratus. Claruit an. 1573. Edidit Italicè

Rime. in libro: *Rime dell' Accademia degli Accosi di Palermo.* Panormi apud Mattheum Maydam 1571. in 8. ibique laudatur pag. 9. ab Antonio Alfano, pag. 48. ab Argistro Joffredo, pag. 113. à Mariano Migliaccio, & pag. 154. à Leonardo Orlandino.

Rime. in libro secundo eorumdem carminum. Ibid. apud eundem 1573. in 8.

HIERONYMUS REGIUS nobilis Panormitanus, natus an. 1545. incute ætate Sacerdotio insignitus, tum ætate, tum gravioribus disciplinis apprime instructus floruit. Theologiæ præsertim eâ animi cõtentione operam dedit, ut Theologos præstantissimos coqueveritque à doctrinæ profunditate summis laudibus celebratus. Huic, Jurisprudentiæ, & omnigenæ eruditionis cognitionem addidit, quibus omnibus fuit ætimationem excitavit. Theologiæ, & Juris utrius-

que laurea cohonestatus in Hispaniam transiit, ubi apud Philippum II. Catholicum Regem magnâ doctrinæ opinione valuit, à quo Regius Capellanus electus est: anno 1574. ad Archidiaconatum Ecclesiæ Agrigentinæ evehctus, & anno 1585. Abbas S. Lucæ, & Regni Siculiæ major Capellanus constitutus. Nec ambigendum quòd ad Episcopalem dignitatem ascendisset, nisi moræ impatiens ad suos remeare curasset. Panormi morum comitate eximius, in amicorum consuetudine gratissimus vixit: ubi tandem anno 1589. denarus est. In Sacello S. Joannis Evangelistæ in Ecclesiâ S. Francisci sepultus jacet, vbi hoc legitur epitaphium.

D. Hieronymus Regio S. Lucæ Abbas, hujus Regni Major, & Sac. Camb. Majestatis Philippi II. Capellanus, viti, & dignitatibus fuit an. MDLXXIX. Hujus viri laudes extant apud Rocchum Pirrum not. Eccl. Agrig. pag. 324. Augustinum Inveges in appar. tom. 3. annal. Panorm. de familia Regio, Franciscum de Alexandro apud Jacobum Middendorpium in *Academis lib. 1. pag. 243.* Antonium Possevinum in appar. sacro tom. 2. pag. 34. Gesnerum in Biblioth. pag. 350. Petrum Angelum Speram de nobilit. *Philosophorum Grammat. lib. 4. pag. 235.* Rocchum Gambacurtum in *Foro Cristiano par. 2. cap. 11. pag. 104.* Vincenium de Joanne in *Panormo Restaurata lib. 2.* Inter illustres viros recensetur à Joanne Clesio in *Eleuco virorum Literarum* pag. 454. Quæ edidit hæc sunt:

Lathrobini, vel de Appetitione Episcopatus ad Regem Catholicum Philippum II. Compluti ex Officiis Joannis Gontiani 1584. in 4.

Lingua Latina Commentarii Tres. De emendatâ eloquentia. De signato sermone. De amplificatâ oratione. Venetiis apud Dominicum, & Joannem Baptistam Guerres fratres 1568. in 8. & Coloniz 1569. in 8.

HIERONYMUS RENDA-RAGUSA Morycensis natus 24. Octobris anno 1673. parentibus Joanne Renda, & Andreâ Mariâ Ragusâ, nondum minoribus literis, verum etiam & severioribus disciplinis eruditus, Philosophiæ laurea in Patienſi Collegio Soc. Jesu donatus est. Sacerdotall insignitus carathere, ecclionibus ad populum habendis, ac sacris confessoribus audiendis dicatus, fidei salutem promovere non indiligens curat. Literarum studiis egregie devotus ingenium, ac omnigenæ eruditionis Bibliothecam sibi condidit, ac in dies amplificare conatur. Instante Asdrubale Termine Episcopo Syracusano Moralis Theologiæ Academiâ nuper excitatâ, & electo literariæ palestræ Principe Joanne Antonio ejus fratre, naru majore, eo in conventu doctrinæ lumina detegit. Vivit Morycæ anno 1707. quo hæc typis consignantur. Edidit Italicè

Breviario della Vita, e Virtù del Ven. servo di Dio P. F. Vincenzo Ragusa della Città di Modica de' Minori Osservanti. Panormi apud Honuphrium Gramignanum 1705. in 12.

Lettera di Ragusaglia sopra gli studj, e componimenti di Girolamo Ragusa della Compagnia di Gesù. all.

ult. illustris. & eruditissimus Signore Apostolo Zeno nobile Cretese, Cittadino originario Veneziano. Venetiae apud Joannem Gabrielem Hertz 1707. in 8. De eadem re aliam breviorē nostri Hieronymi epistolam ad Hieronymum Albricium habes in libro: Galleria di Minerva tom. 4. par. 9. pag. 121. At librum sub hujus nomine excusum, cui titulus: Sicilie Bibliotheca Petrus, ascribendum Hieronymo Ragusa Societatis Jesu ejus Avunculo, ipsius auctore, cui sub hujus nepotis nomine in lucem emittere placuit.

HIERONYMUS RICCIUS Drepanitanus Tertii Ordinis S. Francisci, doctissimus Sacre Theologiae Magister, ac Concionator disertissimus, à virtute, rebusq; præclare gestis satis commendatus. Siculam Provinciam semel, & iterum rexit Provincialis, & Romæ aliquandiu Generali Ordinis Procuratorem egit. Vir egregiis virtutibus ornatus, vitæ sanctimoniam refulsit. Cœnobium Agrigentinum à fundamentis excitavit. Mortis suæ diem multo antequam evenisset prænuñciavit, ad quæ cum properaret, Fratribus accessit, ipsos maximo fervore ad regularem observantiam adhortatus est: inde cum ipsis alternatim Sanctorum litanias recitare aggressus, ad ea verba: *Propitius esto, piissimè decessit* Panormi in Cœnobio S. Mariæ de Misericordia anno 1599. & defuncti laudes funebri oratione celebravit Joseph Lanapola Conventualium S. Francisci Provincialis; anno verò 1616. tanti viri obitum F. Gregorius de Burgo ad Cœnobium Drepanitanum S. Mariæ de Angelis, à Martogna dicitur, transiit. Hujus viri meminerunt cum laude Abb. Pirrus *not. Eccl. Agrig. pag. 328. & not. Eccl. Mazæ. pag. 552.* Franc. Bordonus *in Chron. Tertii Ord. cap. 25. pag. 453. & cap. 38. pag. 556.* Edidit Italicè

Statuti Generali, che racchiudano la Regola del Terzo Ordine di S. Francesco tradotti dal Latino nell'idioma volgare. Panormi apud Joannem Ant. de Francis 1600. in 12.

HIERONYMUS ROSA Siclensis, edidit Italicè

Brieve Compendio della Vita, e morte di S. Febronio. Messanæ apud Vincentium de Amico 1687. in 12.

HIERONYMUS SALAMON Thermitanus Sacerdos, natus anno 1556. denatus est Thermis anno 1612. in Ecclesia SS. Annunziata & Sacello SS. Crucifixi sepultus. Edidit

Grammatica Compendium. Panormi apud Decium Cyrillum 1628. in 8. & aliis annis.

HIERONYMUS A S. GEORGIA Siculus, ut testatur Dionysius Gemenis in *Biblioth. Capuacenorum* pag. 158. et si Calabrum ex oppido Sanctæ Georgiæ fuisse contendit Joannes de Flores *in Calabr. illustr. tom. 1. lib. 4. cap. 4. pag. 392.* Vir pietate insignis, magnum spiritus fervorem in Jesum infantulum, ac Deiparam Immaculatè Conceptam fovit. Floruit anno 1633. typisque tradidit Italicè

Ghirlanda di Fiori delle sacre lodi della SS. Vergine Madre di Dio. Messanæ apud Joan. Franc. Blancum 1633. in 16.

HIERONYMUS SEIDI Plerentis Doctor Medicus, doctrinâ excultus antiquitatum studiosus, cujus meminit Joannes Paulus Chiarandanus in *bibl. Platæ lib. 3. cap. 5. pag. 172.* & Rocchus Pirrus *not. Eccl. Catanen. pag. 105.* qui scripsisse testatur librum

De Antiqua Platia, ac de Translatione B. Virginis Platia. hoc opus idem Pirrus anno 1595. legiit aie apud Antonium Pizzutum: citatur ab eodem pag. 101. & à Chiaraudano *lib. 3. cap. 3. pag. 158. & cap. 5. pag. 172.* ubi ejusdem historiz fragmentum exscribit.

HIERONYMUS SILECI Panormitanus Jurisconsultus, doctrinâ, & eruditione satis munitus, causarum patrum agit Pauormi non sine laude. Edidit

Allegationes habitas anno 1702. pro D. Hieronymo Bonanno contra Ven. Monasterium S. Clara hujus Urbis in causis, in quorum prima ocellio fenestrarum ampliatum edium D. Hieronymi Bonanno, vel servituti prospellus ex eis in novi dormitorii Cellas resultantis, aut pro hac toleranda, edium venditio à Monasterio præcedunt: in altera reconventionis à dicto de Bonanno petitur hujus dormitorii fenestrarum juxta Pontificias Constitutiones obstructio, vel reformatio. Panormi apud Felicem Marium 1702. in fol.

Allegationes habitas anno 1702. pro Illustr. Principissa Rosolini contra Rev. Sorores Mariæ Colnabam, & Antoniam Bonanno Moniales in Ven. Monasterio D. Catharinæ hujus Urbis in causa mandamissionis Avella, oblato pretio per Tertium invito Domino, vertente in Trib. M. R. C. Sedis Criminalis, & CC. DD. Ibidem apud eundem 1702. in fol.

HIERONYMUS SPUCES Panormitanus Doctor Medicus, ob eximiam doctrinæ præstantiam, salutaribus experimentis probatam, celebris: magnâ floruit æstimatione Panormi apud viros Principes, Proceres, aliosque nobilitate claros. Gravioribus disciplinis, ad animi oblectamentum, miores etiam literas innexuit insigni cum ingenii laude. Obiit Panormi 9. Septembris anno 1635. & in Ecclesia SS. Philippi, & Jacobi Societatis Jesu sepelitur. Ipsam laudant Josephus Galeanus in *Rosalia Triumphant* in fine, & Didacus de Mastro in *causa Medicorum Poetar. pag. 55.* qui ait: *Multa scripsit poeticè Etruscâ, ac latinâ linguâ. Quæ autem ego vidi sunt:*

Argomenti del Palermo Liberato del Cav. Tomaso Ballo. Panormi apud Jo. Baptistam Maringum 1612. in 4.

Argomenti del Giorgio Poema di Matteo Donia. Ibidem apud eundem 1600. in 4.

Apud Mattheum Doniam tum in libro: *Panormi Quæstus*, tum in opusculo inscripto: *Polyssicon*, nonnulla nostri Hieronymi carmina latina extant.

HIERONYMUS SUTERENSIS Ordinis Strictioris Observantiæ S. Francisci, vir à spiritus fervore, virtute, ac vitæ exemplis laudatus. Dum Romæ Penitentialiarum in Ecclesia S. Joannis Lateranensis agebat, ibi decessit anno 1627. Meminere hujus Arturus in *Martyrol. Francisc. primo Decembris, in annot. 6.* Petrus Tognolettus in vi-

in *fororis Innocentia Riccio*, & in *Paradiso Seraphico* par. 1. lib. 5. cap. 1. pag. 573. & esp. 6. pag. 589. Scriptis Italicis

Vita della Serva di Dio Suor Innocenza Riccio d. a. Trapani del Terz' Ordine de' Minori Osservanti Reformati di S. Francesco descritta dal P. Girolamo da Sotera Minore Osserv. Rif. Confessore dell' Ilesia Serva di Dio, & ampliata dal Sig. Ludovico Jacobilli da Foligno. Fulginæ apud Augustinû Aſterii 1629. in 12.

HILRONYMUS TRAINA ex oppido Caltrino Ordinis Capuccinorum, natus an. 1603. Ordinis insignia accepit in Crenobio Calataniſſetæ 31. Julii 1621. In eo floruit Theologus, & Concionator eximius: in declamandis ad populum, concionibus Apostolico æstuante ardore, inusitatoque ad meliorem frugem revocavit. Obiit in oppido Carini 16. Decembris 1671. De eo Dionysius Genueſis in *Biblioth. Capucc.* pag. 159. Edidit *Cento Motivi efficaci per la Conversione de' Peccatori nell' opera fruttuosa delle Quatt'ore*, foliæ fasciati in *Padri Capuccini nella Settimana Santa*. Panormi apud Dominicum Anfelmum 1665. in 4.

HILRONYMUS TRIMARCHI Nobilis Messanenſis Ordinis Minorum S. Francisci Paulensis. Vir doctrinâ instructissimus, & ingenii acuminis apprime clarus. Diu apud suos studiorum Moderator, Scholasticas Philosophias, ac Theologias fuditates magna cum præstantissimi ingenii laude docuit: ideoque merito Lectoris jubilati titulo cononestatus. In Morali etiam Theologia, ac Pontificiis Juribus veratissimus, eadem jura doctissime explanatis tradidit. Ad nonnullos honoris gradus doctrinæ promerita virum egregium evexere; nam cum Patres Genueſis Provincie ejus doctrinæ eminentiam deprehēdisſent, in Comitibus Provincialibus anni 1635. in Patre ejusdem Provincie cooptarunt, ac honorificis memoratæ Provincie nunciis cononestari posse concesserit: hinc Genueſis Provincie Definitor electus est; ibique etiam fuit librorum censor; & eandem Vicarii Generalis munere insignitus reſulſit. In Sicilia etiam fuit S. Officii Conſultor: aliisque Provincie suæ honoribus insignitus. A Messanenſi Urbe in Hispaniam aſſegatus ad gravissimam pertractanda negotia, cum ad patriam rediret, ad Insulam Sardinie apuſſus, decessit Calari circa annum 1648. Laudibus exornatæ à Placido Samperio in *Iconologia M. V. lib. 2. cap. 4. pag. 154.* Franciſco Lanovio in *Chron. Minor.* pag. 593. Placido Reina par. 2. vol. *Messanen.* pag. 521. Edidit

De Confessario abſente Sacramento Penitentie. Genueſ ex typographia Petri Jo: Calenzani, & Ioannis Mariæ Farroni 1636. in 4.

Legalem abortum, seu Juridicam demonstrationem pro valido regressu P. Gabrielis Lopez Ordinis Predicatorum. Matriti apud Viduam Hidelphonſi Martin 1633. in 4.

Juridicam lucubrationem pro diſſiſſione Provincia Siciliæ Ordinis SS. Trinitatis à reliquis Italia. Genueſ apud Joſephum Favonem 1624. in 4.

Summulas, seu Introductiones ad logicam juxta Aristotelis, & S. Thomæ Aquinatiſ geramanum seu

ſum. Genueſ typis Petri Ioannis Calenzani, & Ioannis Mariæ Farroni 1636. in 8.

Disputationes in libros Aristotelis Meteororum. Ibidem typis eorundem 1637. in 4.

Commentaria in Cæremonias Ordinis Minorum, De Horis Canoniciſ.

De Præceptis Ecclesiæ.

De Methodo ſtudenti

Pælo paraverat integrum Philoſophiæ Curſum, ſed cum Genueſ edendum, amandauer, navis quo vehabatur naufragium paſſa, quæ elaboraverat amiſit.

HIERONYMUS TRIOLUS ex oppido Calataniſis, natus 3. Auguſti 1607. jurisprudentiæ operam dedit, ac laureâ inſignitus, inter doctiſſimos cauſarum patros recensitus eſt, & in Tribunali S. Oſicii Siciliæ unus è ſecreſis carcerum Advocatis. Panormi fuit merito Pretorii Panormitani Jux, & Monteregali illius Urbis Archiepiſcopi Aſſeſſor. Obiit Monteregali circa annum 1684. Edidit

Reſponſum pro Magno Caſtella Admirato Comite Motya. Panormi typis Nicolai Bua 1653. in fol.

HIERONYMUS IURANUS in oppido Burgii natus, à prima ætate literis addiſtus, ne dum mitiores, ſed etiam & gravioreſ diſciplinæ ſumma cum ingenti laude aſſequutus eſt: ideoque doctrinâ inſigniter ornatus emeritum Sacre Theologiæ lauream accepit. Jurisprudentiæ ſtudiis dicatus, Doctoris inſignia continuit. Ad antenioribus etiam facultatibus non abhorruit; Muſas etenim, eloquentiæ, & eruditionis ſtudia non ſine literarum plauſu recoluit. Perpenſis ipſius doctrinæ, & ingenii viribus à Franciſco Ramiſſi Epicoſo Agrigentino, nonnullis benevolentiæ argumentis Hieronymum ad Eccleſiam ſuam traxit; ac paulo poſt Agrigentinum Canonicum conſtituit. Exinde ad munus Vicarii Generalis evehit: ideoque dum hæc ſcribimus anno 1707. Agrigentinam Diocceſim laudabiliter gubernat, ad ingenio, doctrinâ, virtute, aliſque egregiis corporis, animique doctibus veneratus. Edidit Italicè

Vita, & Viri della Venerabile ſerva di Dio Suor Maria Crociſſa della Concezione dell' Ordine di San Benedetto nel Monafterio di Palma. Agrigenti apud Felicem Marinum 1704. in 4.

HIERONYMUS VEGINTIMILLIUS nobiliſſimus Panormitanus ex Baronibus Gratterii, Caroli Viginſimilli Comitis Prades frater, Cleſicus Regularis: natus anno 1644. annum agens 13. Ordinis inſtitutum amplexus eſt Panormi in domo S. Joſeph 30. Aprilis 1657. ac ibidem ſolemnia emiſit vota 4. Julii 1660. Philoſophiæ, ac Theologiæ ſpatia emenſus ſub egregio Præceptore P. D. Alberſo Fardella, doctiſſimus evaſit Theologus, cujus doctrinam denigrata eſt Gallia, ubi diſſimulans, ac novas eximii Præceptoris ſententias eo propugnant plauſu, ut doctiſſimos Gallie viros ſummâ admiratione compleverit; ac ampliffimum nominis ſui famam excitaverit. Moderatorum juſſu in Hiſpaniam tr. jecit, & in Matritenſi domo S. Mariæ de Fervore Philoſophiam, ac ſcholasticam Theologiam cum ſingulari

Jari ingenii laude, ac non vulgari discipulorum profectui per multos annos docuit. Bis eandem domum præpositi munere guberavit; ac semel Generalis Visitator ejectionis Hispanam Provinciam perstravit. Eloquentiâ etiam claruit, inter præcipuos Verbi Dei Præcones merito recensendus; dicendi elegantia, eruditione, aliisque naturæ, ætque doctis abunde instructus, conciones habuit magno cum plausu: ideoque à Catholico Rege Philippo IV. Regii Concionatoris munere, ac titulo insignitus, ab ipso Rege, ac Regiæ aula Proceribus, non sine magna animi voluptate, semper auditus, ac maximâ veneratione prosequitur. Prudentiâ, morum gravitate, & eximia dexteritate munitus, Matrici degens in pertractandis magni momenti negotiis omnes aula Regiæ viros in sui admirationem traxit: ideoque permagna æstimatione valuit apud Hispaniæ Magnates, aliisque primarios illius Urbis Dynastas. A Galatæo Marti-cotto S. R. E. Cardinali, tunc apud Catholicum Regem Nuntio à suis censionibus delectus est: & pluries Episcopalem insulam in Regno Siciliæ sponte sibi oblata recusavit. In Italiam regressus præcipuos viros in ciarali jejuniis concionibus illustravit, magnâ consensuum frequentia, ac literatorum plausu ubique semper exceptus: ideoque nominis fama ultra montes dilapsa, à Leopoldo Imperatore in suum Concionatorem electus, Viennam accersitur, ut Dominici Adventus tempore, anno 1690. ac in quadragesimali curriculo anno 1691. ibi concionaretur: & quæ approbatione, au ipso Cæsare, & ab aliis consensibus in imperiali sacculo auclitus est, ut ipsemet Imperator, editis poetis ingenii monumentis, uo dedignatus in laudibus Hieronymum cumulare: aliisque ad ipsius laudes extimulare. Vidi ego libellum, et uisus carnibus refertum, cui titulus: *Assomblées de Cigales per celebrare i sudori Apostolici sparsi dal Reverendissimo P. D. Girolamo Ventimiglia Palermitano Chier. Reg. Testino, & Predicatore Ordinario del Re Cattolico nell' Augustissima Cappella della Sacra Cesarea Real Maestà dell' Imperadore Leopoldo l'Avvento, e la Quaresima 1690. e 1691.* Viennæ Austræ apud Joannem Van Ghelen 1691. in 4. Alium vero ita incipit: *Sonetto fatto sopra le Rime sfornate date dalla Maestà Cesarea all' Autore in appoggio alle bellissime Prediche fatte nell' Imperiali Cappella, e nell' Avvento, e nella Quaresima passata dal Reverendissimo P. D. Girolamo de' Principi di Ventimiglia Predicatore Ordinario della Maestà Cattolica.* Viennæ Austræ apud Susannam Christinam Viduam Matthæi Cosmeronii Typographi S. M. C. in 4. Romam cum noiter Hieronymus remcasset, ab Ordinis sui Moderatore vocatus, Procuratoris Generalis munere cohonestatus est: ac tandem ab Innocentio XII. Pontif. Max. Liparensis Episcopus eligitur anno 1694. Hanc autem Ecclesiam singulari prudentiâ, ac pastoralis vigilantia mune laudabiliter moderatur: cui nonnulla addidit ornamenta ad ipsius splendorem amplificandum. Cum autem anno Jubilæi 1700. Sacra limina visitaturus Romam contendisset, vacante

Apostolica sede ob Innocentii XII. mortem, ipse inter innumeros Præfules concurrentes delectus est, ut orationem ex more haberet ad S. R. E. Cardinales de eligendo Summo Pontifice: quam, non sine Patrum laude dixit; ac sui æstimatione jam diu doctrinâ, eloquentiâ, rebusque præclarè gestis conceptam, haud parum adauxit. Ad summum Ecclesiæ fastigium evectus Clemens XI. ab ipso inter Episcopos Pontifici assistentes adscriptus est. Vivit Præsul eximius dum hæc scribitur anno 1707. Ipsum laudant Marius Reitanus in poemate inscripto: *Il Rogiero in Sicilia lib. 10. st. 80. pag. 382. Bonifacius Bagatta in Vita Caroli Thomaſii par. 1. cap. 23. pag. 162. Bartholomæus Ferro in hist. Mission. Cleric. Regul. tom. 2. lib. 4. cap. 25. pag. 467. & lib. 5. cap. 8. pag. 563. Multa scripsit, æque edidit, hæc sunt:*

Sermo de eligendo Summo Pontifice habitus in Basilica Vaticana ad Eminentiss. & Reverendiss. S. R. E. Cardinales die 9. Octobris Anno Jubilæi MDCC. Romæ apud Petrum Oliverium 1700. in 4.

Italicè

Vita della Ven. feres di Dio Suor Giacinta Marti-cotti Monaca nel Monistero di S. Bernardino di Viterbo. Ibid. apud Marcum Ant. & Horatium Campanam 1695. in 4.

HILARION PERDICARUS Policiensis Ord. S. Joannis de Deo Sacerdos: nobili loco natus anno 1624. ad Ordinem accessit 14. Januarii 1642. Vir sanè doctrinâ, & eruditione insigniter ornatus. Policioibus literis clarus, inter Academicos Reacensos Panormi adscriptus est, inter quos Poeti, & eloquentia eminuit. Conciones habuit non vulgares, immò omni laudis præconio dignas. In Conobio, & Nofocomio Panormitano vicarias gessit curas; Angelicæ Rampulle pluries Ordinis Generali gratissimus. In Siculo S. Officii Tribunalis librorum censorem egit. Anno ætatis 49. obiit Panormi 21. Januarii 1674. Ipsum laudibus prosequuntur Placidus Reina in *hist. Messan. par. 2. pag. 91.* & Vincentius Auria in *Rosa Coelestis* pag. 37. Edidit Italicè

Il Fuoco Celeste Ragionamento per le lodi del B. Giovanni di Dio Fondatore della Religione di quelli, che curano gl' Infermi. Panormi apud Petrum de Mola 1659. in 12.

L'Iride Protetta sacro Ragionamento recitato nel sacro Tempio del Convento, ed Ospedale della Religione di quelli, che curano gl' Infermi di Palermo nel giorno della solennità quivi celebrata à 3. di Giugno del 1663. in onore di Nostra Sign. della Lettera. Ibid. apud Josephum Bilagnium 1663. in 4.

Cronologiche Notizie della Vita, Morte, e Miracoli del B. Giovanni di Dio Fondatore della Religione di coloro, che curano gl' Infermi, chiamati Fate ben Fratelli. Ibidem apud Augustinum Boffinni 1666. in 4.

Scripterat etiam Italicè

Cronica della Religione de' Fate ben Fratelli, Panegirici, & Sermoni vari. Discorsi Accademici.

HILARIUS. Inter S. Augustini epistolas, num. 88. extat Epistola ad S. Augustinum, sub Hilarij

nomine, cui Augustinus epist. 89. respondet. Hanc non Hilarii prædixi, sed alterius Hilarii multo recentioris esse rectè perpendit Bellarminus de *Script. Ecclesiast.* ubi de Hilario Pictaviensi scribit: in hac enim de Pelagianis agitur, qui post Hilarii Pictaviensis obitum exorti sunt. Idem Bellarminus de Hilario Arclatensi agens, ait: aliam epistolam (hanc libris S. Augustini *De prædestinatione Sanctorum* præfigitur) scriptam ad S. Augustinum de prædestinatione, cujus occasione Augustinus scripsit libros *De prædestinatione Sanctorum*, & *de bono perfectantia*, non esse Hilarii Arclatensis, sed laici cujusdam Hilarii. Bellarminum sequitur Philippus Labbeus de *Script. Eccles. tom. 1. pag. 453. & 457.* ubi de utroque Hilario Pictaviensi, & Arclatensi. Gulielmus Cave in *Scriptorum Eccles. historia literaria tom. 1. pag. 117.* de Pictaviensi Hilario pertractans, epistolas duas non Hilarii hujus esse ait: addique, quod videntur Hilarii Arclatensis esse, idque Bellarmino, & Labbeo: sed Bellarminus & Labbeus Arclatensis non esse, aperit, ut innuit, tradidere. Idem Cave *pag. 232.* ubi de Arclatensi agit, epistolas prædictas inter Augustini opera, quæ ejusdem libris de prædestinatione præfigi solent, non quidem esse scribit, sed laici cujusdam Hilarii. Joannes Gillotus, qui Hilarii opera edidit, in *commentatione de S. Hilarii* iisdem præfixa ait, epistolam prædictam, n. 88. inter D. Augustini epistolas, nonnullas adscribere etiam Hilario Syracusano, ad quem, & ad Prosperum libros de prædestinatione misit Augustinus. Et sanè Syracusis integritate, religionis studio, & pietate insignem vixisse ex eadem epistola, & ex Augustini responsione liquidò patet. Hunc ideoque Hilarium Syracusanum, ex archidiacono cum D. Augustino amicitia, virum doctrinâ clarum fuisse conjicere licet: at quæ scripserit, quæque gesserit, præter epistolas supra relatas, temporis injuriâ perire.

HIPPOLYTUS SICULUS, incertæ sedis in Sicilia Episcopus, claruit magnâ sanctitatis famâ, ac prophetico spiritu insigniter afflatus, antequam Saracenorum sævitia Siciliam occupasset; utriusque ante annum 827. ex Octavio Cactano *tom. 2. SS. Siculor. pag. 36. & in animad. pag. 14.* Episcopum hunc inter Siculos Præfules incertæ sedis meritò recenset Roccus Pirtus *lib. 2. Siciliæ Sacra pag. 463.* nam celi Stephanus Maurus in *sua Messana*, *cap. 26. pag. 252.* Messanensem Episcopum, in *Siciliæ Biblioth. Vet. pag. 141.* nisi quia bona derelicta primi occupantis sunt: aut quia bona propria liberorum ab intestato decedentium, parentibus obveniunt: eum verò Messanam Siciliæ parentem opinetur: quisquis Siciliæ Episcopus, sine peculiaris sedis nota appellatur, Messanensem Episcopum arbitrat: & Messanensem pro Siculo censendum putat. Ad cujus finit ponderis hæ rationes, prudentum judicio discutiendas remitto, à jurgiis inter Siculos alienus. Huic Hippolyto, Sancti titulum adscribere dubitavit Cac-

tanus in *Idea operis SS. Siculorum pag. 21.* at Ragusa cit. Sanctitatis nomen eidem ultro concessit. Scripsit Hippolytus.

Vaticinia, quibus sub ænigmatico velamine, multa prædixit: & in ipsa ex eventu fides maxima derivata. Hinc celebris ne dum inter Christi Fideles, sed etiam apud Saracenos refulsit: & tum in Sicilia, tum etiam in Orientales plagas Hippolyti nomen celebris fuit. Hæc Vaticinia apud Grecos, & Saracenos, unâ cum quibusdam oraculorum libris, quos Danielis Visiones vocabant, magnâ servabantur religione. Horum meminisse Luciprandus Episcopus Cremonensis in *legatione*, quam Octonum Augustorum nomine habuit anno 968. ad Nicephorum Phocam Constantinopolitanum Imperatorem: eamque edidit Henricus Canisius in suis auctoris lectionibus, & Baronius *tom. 10. annalium ann. 968. ubi an. 51.* de Hippolyti nostri vaticiniis, & Cactanus *tom. 2. SS. cit.* ibique aliquot ex prædictionibus ejus leges, cum Luciprandi interpretatione.

HIPPOLYTUS ARMINIUS Leontinus Sacerdos, & Poeta, vixit circa annum 1516. quo magnâ egregii Poetæ famâ claruit, ex Jo: Jacobo Adria in *topographia Mazaria.* Hujus meminisse Philadelphus Magnus in *epist. nuncup. de Raptu Proserpine pag. 10.* & Philadelphus Maurus in *bibl. SS. Alphi Phil. & Cirini lib. 1. cap. 10. pag. 72.* Scripsit carmine

Hippomachiam. Ex Jacobo Grassio in *Collectanea de laudibus Panormi*, apud Vincent. Aurium in *disc. de dignitate Prætoris, & Senatus Panormi, in sue Chronolog. Prolegum Sicilia pag. 221.* ubi nonnulla ipsius carmina exhibet.

HIPPOLYTUS FALCONE Nobilis Syracusanus Clericus Regularis natus 22. Novembris anno 1623 ex Lucio Falcone Carruba Barone. Adolescens, ut ea, quæ ex peregrinatione comparantur oblectamenta in se derivaret, Italianam peregrinationem aggressus, præcipuas hujus regionis urbes perlustravit: at dum in Galliam, transire neditabat, Genæ letali morbo correptus est: & cum in summo vice discrimine versaretur, voto se adstrinxit Clericorum Regularium institutum amplexurum si ad pristinam sanitatem restitueretur: hinc ex B. Andrea Avellani, quem ipse enixè invocaverat, patrocinio, ad optatam incolamitatem revocatur. Rejedis itaque cunctis vite commodis, ac omnia quæ & sanguinis splendor, & primogeniti jus eidem facillè spondebant, in eadem urbe Genæ Clericorum Regularium habitum suscepit, ac Panormi Solemnia emisit vota 3. Februarii 1647. Emensis Philosophiæ, ac Theologiæ spatiis, in quibus præstantissimi linguarum aciem derexit, sacris eloquentiæ studiis operam dedit: hinc disertissimus concionator evasit: ab orationis suavitate, eruditionis ubertate, eloquentiæ vi, ac aliis animi, corporisque dotibus, doctorum omnium calculo, inter præcipuos vii sui concionatores recensitus est, & egregias ubique promeruit laudes. E festu magno cum plausu semper auditus, in præcipuis Italici civitatis eloquentiæ lumine efful-

fit; ac duo & viginti annis quadragesimale curiculum declamando confecit. Cultiſſimi ingenii vires lyricis modulis probavit. Eximiam etiā prudentiam detexit, cum Syracuſanam domum rexit Præpoſitus, ac Sicilię, & Calabrię Viſitato-tem egit. Morum comitate, ac animi candore venerationem, amoremq; ſibi conciliavit. Demū dum, ceteri etate gravatus, indeſſo labore ingenii monumenta typis tradenda parabat, decēſit Panormi 30. Novembris anno 1699. in ædibus Divi Joſep̄hi non ſine magno Literatorum dolore. Hujus laudes recenſet P. Joſep̄hus Silos in *biſt. Cler. Reg. par. 3. lib. 12. pag. 380. & in Anaſtaſis epigr. cent. 3. pag. 104. & 105.* Joannes Baptiſta de Judice in *carum. par. 1. pag. 93.* Placidus Reina in *biſt. Meſſina par. 2. pag. 91.* Joannes Evangeliſta Panormitanus in *anagram. pag. 153.* Marcellus Cavalieri in *Peregrinus ad Garganum dial. 6. pag. 380.* Jo: Paulus ab Epiphania in libro: *Stravaganze della natura lib. 4. pag. 169.* Jacobus Lubraeus, ſub nomine Pauli Brinacci, in lib. *Scrinille Poetice pag. 252.* & Pyrrus Scittinus in *poef. pag. 90.* Editio Italicæ

Narciso al Fonte, cioè l'huomo che ſi ſpechia nella propria miſeria. Parte prima. Panormi apud Boſſum 1664. in 12. & iterum apud Colicchiā 1665. in 4.

Parte ſeconda. Panormi apud Colicchiā 1665. in 4. & Meſſinæ apud Paulum Biſagni 1671. in 4. Venetiis prima, & ſeconda pars apud Jo: Gabrielem Hertz 1702. in 4. Prodiit etiam hoc opus latinicè donatum.

La Nuova Oratione Panegirica delle lodi di San Paulo Apoſtolo predicante in Meſſina. Meſſinæ apud Paulum Bonacotam 1664. in 4.

Panegirici. Romæ apud Ignatium de Lazaris 1668. in 12.

Panegirici, e Declamazioni. Bononiæ apud Jacobum Montem 1672. in 12.

Vita di S. Leoluca Abate Protettore della Città di Monteleone. Neapoli apud Antonium Bullon in 12. ſine anno.

I Faſti dell' Arcangelo S. Michele Principe della Militia Ceſteſe cavati dal Teſtamento vecchio. Venetiis apud Nicolajum Pezzanum 1684. in 4. hoc opus recuſum fuit immutato titulo, nempe: *Lettere morali ſopra la Sacra Scrittura.* Venetiis apud eūdem 1694. in 4.

Il Pindo Sacro opera, in cui ſi deſcrivono i miracoli dell' Arcangelo S. Michele Principe della Militia Ceſteſe. Panormi Typis Caroli Adami 1691. in fol.

I Trionfi del Tebro ſuperati da quelli dell' Oreo nella ſolemnità dell' anno 1691. conferata alle Glorie di S. Roſalia V. Palermitana. Ibid. apud eūdem 1691. ſuppreſſo nomine.

La Granadiglia del Calvario, cioè la Paſſione di Gieſu Criſto. Ibid. apud eūdem 1694. in 4.

Della Reſurrezione di Gieſu Criſto, e di quel che fece in Terra fin che mandò lo Spirito Santo ſotto l' Allegoria dell' Amaro. Opera poſtuma. Ibidem apud Joſep̄hum Gramignanum 1701. in 4.

Compendio della Vita del Glorioſo S. Gregorio Taumaturgo, con la dicitone, che ſi deve fare à gloria di

coſi gran Santo. Panormi apud Joannem Adamum 1694. in 12. & iterum apud Joſep̄hū Gramignanum 1700. in 24. ſuppreſſo nomine.

Prælo parata reliquit hæc alia, quæ lucem aſpiciant, nempe

Il Giglio delle Convalli, cioè la naſcita di Criſto.

La Roſa eloquente, cioè la Predicatione di Criſto.

Vita di S. Maria Caraffa Sorella di Paulo IV.

Papa.

Seſſanta Panegirici.

Quareſimale.

Il Cerbero di Tre Capi, ovvero d'anni del Peccato.

La Filonela, ovvero del Purgatorio, e ſuffragio dell' Anime.

Sermoni del S. Sacramento.

*HIPPOLYTUS AB HIPPOLYTO Mazarenſis, Græcis, latinique literis apprīmè inſtructus, æmēiora ſtudia coluit. Cultiſſimi ingenii vir, tum latiā, tum etruſcā Poēſi egregie indolis elegantiam prodidit. Panotini magno proſequutus honore, non modò inter Academicos Accenſos recenſitus claruit, verū etiam, & ad ipſorum Principatum fuit evectus. Obiit Mazara 23. Julii anno 1579. Laudatur à Roccho Pirro not. Ercleſia Mazara pag. 543. Honorio Dominico Caramella in *Muſeo p. 116.* & Michaele Foſcareno in *notis ad eundem.* Editio*

Emblemata ad Joannem Auſtriacum. Panotmi apud Maydas 1574. in 4.

Italicæ

Poeſie. in libro: *Rime degli Accademici Accēſi di Palermo.* Panormi apud Maidam 1571. in 8.

Poeſie. in libro ſecundo eorumdem carminum. Panormi apud eūdem 1573. in 8.

HIPPOLYTUS MAJA Panormitanus Franciſci Ambroſii Maia (de quo ſuo loco) frater, annum ægens 17. literarum amore accenſus, cum matris blandimenta declinaſſet, Meſſanam contendit, ubi Jurisprudentiæ operam dedie. Exhausta abundè doctriā, Doctōrali laurea donatus eſt anno 1621. Tum ingenii ſublimitate, tum ſtudioſum laborem ad egregium doctriæ faſtigium elatus, cauſarum patrocinio nominis ſui famam ſatis perſpicuam effecit. Deſuncta uxore Eccleſiaſticæ militiæ nomen dedit, ac Sacerdotio inſignitus Cæſarei, ac Pontificiſ juris ſtudia proſequutus eſt. Hinc Romam profectus ab Uladerico de Carpineo S. R. E. Cardinale in ſuum Auditorem delectus fuit. A Coſma Torres Cardinale, & Montisregalis Archiepiſcopo Monteregali accenſus eſt, ut Aſſeſſoris munere fungeretur: quod non ſine doctriæ laude præſtitit. Deſuncto verò Archiepiſcopo ad Vicarii Generalis gradum evectus fuit. Undique à doctriæ ſplendore, ab uberi eruditionis theſauro veneratus reſuſcit. Jurisprudentiæ ſtudia æmēioribus literis exornavit: hinc tum in Reaccenſorum Academia, tum in Romanis literarum lycæis ingenii monumenta, ſive ſolū oratione, ſive numeris alligata, Græcā, Latinā, & Etruſcā linguā plauſibus excepere bonarum artium amantiffimi. Patriæ ſtudioſus Panotmi jura forti pectore, immò magni animi ardore ſæpè propugnavit. Tandem Panotmi de-

natus

natus est 25. Martii anno 1682. Hippolytum, laudat Fran. Ambrosius Maja ejus frater in *Vindicatione S. Catharinae Senensis* pag. 394. & Alphonfus Salvus in *suis Prosis* pag. 237. Editioe

Consultationum Juris Civilis practicabilem, ac decisivam Partem primam. Panormi typis Joan. Bap. Maringo 1631. in fol. & iterum Panormi apud Nicolaum Buzi 1656. in fol.

Additiones ad primam Partem Consultationum, locupletissimas. Ibidem apud Nicolaum Buzi 1656. in fol.

Observationes ex dispositionibus utriusque Juris selectas pro libro Primo, qui observationes in Bullam Clementis PP. VIII. super Reformatione Parochialium Urbis Panormi continet. Partem Primam. Ibid. apud eundem 1650. in fol.

Partem secundam. Panormi apud Didacum Buzi 1667. in fol.

Tertiam Partem praezlo paraverat: ut etiam

Observationes in Bullam Clementis VII. in fundatione Ordinis Clericorum Regularium.

HONORIUS DOMINICUS CAMELLA Panormitanus Sacerdos natus 15. Februarii 1623. à teneris unguiculis se totum literarum studiis addixit: eoque animi ardore, ut in gravioribus disciplinis ad ascendens ad doctrinæ fastigium perveniret: nam præter humaniores literas egregie acceptas, Philosophicas, ac Theologicis facultatibus abundè instructus, Doctorali laurea donatus est. Inde Mathematicas disciplinas à præstantissimo viro Carolo Maria Viginimillio didicit, qui Honorium ob ingenii elegantissimi felicitatem summè dilexit. Nec factarum literarum studia, quibus fuit versatissimus, prætermisit. At supremum amoenioribus literis animum admovebat: hinc ab eruditione, poësi latinâ, Etruscâ, Siculâ, solutaque oratione clarissimus, apud literatos magna valuit opinio: nec inter Academicos Reacenses Panormi, Incognitos Venetiarum, Humoristas Romæ, aliosque adscriptus, eximie æstimationis argumentis fuit exceptus. Vividâ, ac secundâ ingenii indole munitus, innumera cultissimè, acutèque concinnavit: etsi ad lepide concinendo naturæ quodam impetu traheretur, quo omnium animos sibi conciliabat: ideoque primatius ævi sui literatos in sui amorem traxit non modo Panormi, verum etiam Romæ, & Venetiis, ubi diu moras protexit: inter quos ex primis recensendi Petrus Michael, & Joannes Franciscus Lauredanus à Poësi, & eloquentia celeberrimi, Michael Fofcarenus, aliique litterarum amantissimi. Horû operâ Canonizatû in Ecclesiâ Bergomensi fuit Honorio oblatû: ipse sublimiorum honorum spe extimularus, cum amicorum studium grati animi significatione excepisset, Romam se contulit, ubi non modò primæ notæ literatis gratissimus fuerat, verum etiam & apud Bernardinum Spadam S.R.E. Cardinalem magnâ æstimatione vixerat: nec ambingendum quod Cardinalis, ejus virtutis, ac doctrinæ amantissimus, Honorium ad sublimiora evehere curasset, ut non obscure commonstrabat: sed mortis intempestivè sevitia omnia obtrunca-

vit. Obiit Romæ 10. Februarii 1661. Hujus laudes recensent Josephus Galeanus in *Musis Siculis* par. 2. tom. 1. pag. 152. Joannes Viginimillius in *Poësi Siculis* pag. 441. Joannes Franciscus Lauredanus in *epist. par. 1. p. 364.* Philippus Labbeus *Biblioth. Bibliothec.* pag. 86. Tanti viri prodire.

Museum illustrium Poetarum, qui ad hæc usque tempora latina carmina scripserunt, cum notis Michaelis Fostareni nobilis Veneti. Venetiis typis Omniboni Fetteri 1651. in 12. & iterum Venetiis apud eundem 1654. in 12. Hanc lucubrationem Etruscis carminibus expresserat Petrus Michael, cujus opus servatur m. s. apud me.

Sacra Romana Purpura, seu S. R. E. Cardinalium civitium laudes. Venetiis apud eundem 1654. in 12.

Carminum Juveniliū Centuria selecta. Venetiis ex typographia Juliāna 1655. in 12.

Prospero Philippo Balthassari Hispaniarum Principi Puerilis Nenia à Gloria decantata. Romæ typis Francisci Monetz 1658. in 4. Vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliāne. In *Musis Siculis* par. 2. tom. 1. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & iterum apud Josephū Bisagnū 1662. in 12. Italicè *Novelle Amoroſe* 35. & 36. In libro inscripto: *Cento Novelle Amoroſe degli Accademici Incogniti par. 3.* Venetiis apud Guerilios 1651. in 4. harû duo namq; 35. & 36. sunt nostri Honorii. Quæ vel jam absolvetas, vel elaborabat adhuc subincede, hæc sunt.

Carminum libri quatuor.

De Arcanis Naturalis Philosophiæ libri quatuor: Theocritus metro latino donatus.

Quod tanta casuum conscientia scriptorum copia magis conscientia noceat, quam proſite liber singularis. Gloria Militaris seu de Illustribus militiæ Ducibus, & fortitudine præstantioribus militibus, cum Antiquorum, tum Recentiorum Elegia, Tomis duobus distincta.

Ephemerides universalis historia ab anno 1623. quo natus auctor, usque ad hæc tempora Tomis decem comprehense.

Nulla dies sine linea, seu lucubrationes incepta ab anno ætatis auctoris 13. usq; ad hoc tempus. Tomo unico in fol.

Flores historiæ. Tom. I.

Historicorum historia. Tomi duo in fol.

Poetarum latinorum Vita. Tomus I.

Juristarum, & Medicorum Historia. Tomus I.

Pictorum, & Musicorum Elegia. Tom. I.

De Latinis Grammaticis, Rhetoribus, & Oratoribus insignioribus.

Notitiæ Historiæ. Tom. I.

Medicorum latinorum Græcorum, & Arabum historia. Tom. II.

De latinis Philosophis, & Theologis. Tom. I.

Latinarum Sacre Scripturæ Interpretum Elucidationes historiciæ. Tom. I.

De Mathematicis insignioribus Brevis historia. Tom. I.

Speculum Summorum Pontificum. Tom. I.

Serenissimorum Venetæ Republicæ Principum Elegia. Tom. I.

Sacra Romana Purpura, seu S. R. E. Cardinalium (quantum obscuritas temporum permittere potest) Gestis. Tom. 1. in fol.

Panegyrica oratio in laudem Ferdinandi Austriaci Hungaria Regis. Italicè verò

Rime Italiane libri quattro.

La Politica ridotta à questioni, è vero somma di Questioni Politiche libri tre.

Capricci poetici, è vero Rime burlesche

Consiglio fatto d'ordine d' Apollo da Medici pressantissimi, sopra le presenti infermità della Signora. eloquentia. Lettione Accademica.

Musica Pratica Politica, nella quale s'insegna a Principi Cristiani il modo di cantare un sol motetto in concerto. Lettione Accademica.

HONORIUS ANSALONIUS Panormitanus Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinensis. Claro genere exortus, solemnia emisit vota in Cœnobio S. Martini juxta Panormum 15. Novembris anno 1579. Eundem S. Martini Cœnobium, ut etiam aliud S. Flavie Calatanisset Prioris munere gubernavit. Vir doctus, Græcis, Latinisque literis satis exultus, sui opinionem excitavit. Claruit anno 1590. non anno 1570. ut ait Arnaldus Wion in *ligno Vitæ lib. 2. cap. 69. pag. 437.* qui scripsisse ait

Grammaticam Græcam. servatur m.s. in Bibliot. S. Martini.

HONORIUS alter Panormitanus ex familia DE JORLANDA, ejusdem Ordinis, ac Monasterii alumnus: solemnia concepit vota 9. Novembris anno 1533. Cœnobii S. Martini, & S. Nicolai de Arenis Catanæ Prioris munere præfuit. Vir fuit in Ecclesiasticis Ritibus, ac Cæremoniis, sacrisque literis versatissimus. Floruit anno 1540. Scripsit tractatum

De duabus Mariis, cujus pergrande volumen m. s. asservatur in Bibliotheca ejusdem Cœnobii S. Martini.

HONUPHRIA BONANNO Panormitana nobili genere exorta, literisque insigniter exornata. Etruscas coluit Musas, & haud exiguum laudem ab ævi sui literariis assequuta est. Floruit anno 1571. De ea Joannes Maria Amatus in *notis ad orat. 2. pro studiis Collegii Panormitani n. 50.* Scripsit Italicè

Rime. sed temporis injuria perire: solum pauca ejus carmina vidi in fine libri inscripti: *Rime dell' Accademia degli Ascefi di Palermo.* Panormi typis Jo. Matthæi Mayda 1571. in 8. quibus aliis respondet Antonini Alphani, qui pag. 8. Honuphriam Cœlesti Sposuo dicatam, à virtute, puritate, sanctimonie vitâ, aliisque animi dotibus laudat.

HONUPHRIUS CICALA Panormitanus Jurisconsultus doctissimus, ac præclarissimus causarum Patronus. Eruditione assatim refertus in ipsa adolescentia, egregias ingenii dotes, ac doctrinam non sine doctiorum admiratione, ac laude perfecit. In ipso ætatis flore vivis crepusc. 12. Maii an. 1648. in Ecclesia S. Dominici Fratrum Prædicatorum sepultus, conceptam sui spẽ

penitus delevit. Ipsum laudat Marius Giurba in *declis observationibus, obiter.* 116. n. 26. Editio

Commentaria in Titulum de Actionibus Institutionum. Panormi typis Nicolai Buz, & Michaelis Portanova 1642. in fol.

HONUPHRIUS FORTINUS Panormitanus Sacerdos, in lucem editus est die 12. Junii an. 1635. Emenfis humaniorum literarum spatii, eximias ingenii dotes ab adolescentia gravioribus Philosophiæ, & Theologiæ facultatibus summa cum laude devovit: ideoque doctrinâ insigniter instructus, emeritam lauream accepit. Cum autem Medicæ arti sedulam navasset operam, ingenio, studioque abundè suffultus, ad eam pervenit medicinæ peritiam, ut Doctoris insignis ornatus, inter præstantissimos Medicos adscriptus semper effluerit: ne dum enim communi omnium planctu civium langores curavit, verum etiam instaurandæ sanitati Princepum, Dynastarum, Præfulum, ac Regni Siciliæ Proregum per sepe adhibitus est, non sine ægotantium profectû, ac permaximâ nominis sui laude. Hos inter recensendi Franciscus Benavides S. Stephani Comes, Joannes Franciscus Pacicus Uzeda Dux, Petrus Colon Veraguz Dux, Joannes Emmanuel Fernandez Pacicus Marchio Villenz, Franciscus de Judice S. R. E. Cardinalis, & Isidorus de la Cueva Marchio Bedmar Proreges, qui in suum Medicum Honuphrium delegere, & ipsius doctrinæ præsidia experti, vel incolumes servati, vel pristinæ valetudini restituti: eundem maximis honorum argumentis affecere. Parochus Regii Castri ad mare Panormi anno 1675. electus, à apud Archiepiscopos Panormitanos eximiâ æstimatione valuit. Ab humanioribus literis non abhorruit: eruditione apprime ornatus inter Academicos Reacensos cooptatus claruit: & dum Panormi nonnulli vigeabant Academiæ, quas Ferdinandus Bazan Archiepiscopus Panormitanus in propriis ædibus excitaverat, Academiæ Theologiæ mysticæ præfuit. Restituta Panormi primævo splendore Jatrophysicorum Academia, in ea primus electus est Princeps: ac iterum, & tertio confirmatus, aliorum doctrinam utiliter, ac doctè fovere curavit. Dum hæc scribimus anno 1707. virtute, doctrinâ, aliisque naturæ bonis clarus, vivit Panormi. Edidit

De Natura, & salubritate Aeris Panormitani Expositionem. Panormi ex typographia Augustini Epiri 1704. in 4.

Excell. Domini D. Joannis Francisci Pacico Ducis Væda Elogium. Ibidem apud Joannem Adamum 1695. in 4.

HONUPHRIUS MALATESTA Panormitanus Ordinis S. Francisci Paulensis, natus 8. Septembris an. 1665. sacri Instituti insignia obtinuit 3. Decembris anno 1681. & eodem die anno 1682. solemnia emisit vota. Emenfis studiorum spatii, Philosophiam, ac scholasticâ, & Moralem Theologiam sodales suos docuit, ab ingenio, & doctrinâ laudatus. Quatriennio etiam sacras literas eruditione munitis explanavit. Concionatorem sacrâ eloquentiâ exornatus, utiliter egit: ideo-

Ideoq. Josephus Gafch Archiepiscopus Panormitanus dum Diocesim suam perlustraret, Honuphrium secum deduxit, Missionarii, ac Confessarii summunere, & titulo insigniri; cui gratissimus vivit. Tyrones, ac Ordinis Clericos ad instruti leges laudabiliter instruxit. Akamenſe Cœnobium semel, & iterum gubernavit: ut etiam Drepanitanum, & Panormitanum S. Olive, in quibus eximia prudentia valuit. In oppido Calatafimis triennio præfuit, ut tentatam ibi Cœnobii fundacionem. Superstes Panormi dum hæc typis traduntur an. 1707. multis vitæ integerrime, naturæq. bonis clarus, & summâ æstimatione uo immerito persequutus vivit. Prælo committet opus insignis, cuius initium edidit, nempe:

La Crusca della Trinacria, cioè l'Vocabolario Siciliano, in cui non solo le parole, ma ancora le frasi, & modi di parlare in questo Regno vi trasportano con proprietà alla favella Italiana, & nell' Idioma Latino: accresciuto in maggior copia di Metafore, Argutie, Moti, & Proverbi; ornato di Frasi Oratorie, & Poetiche, con Sinonimi, ed Epiteti, & ciò che appartiene all'Arts liberali, & Mechaniche. Con la notizia delle Città, Terre, Castelli, Monti, Fiumi dell' Isola, Nomi de' Titoli, & Famiglie, che n'ebbero l'investitura, & che oggi di le possiedono. Panormi typis Dominici Cocceii 1706. in fol.

HONUPHRIUS PARUTA Panormitanus, Philippi Paruta viri celeberrimi filius, Panormitanæ Ecclesiæ Canonicus. Huic merito suavisimo quodam amoris sensu memoratus Philippus cõpletebatur, ob egregiam ipsius indolem, & inscientiarum studia propensam animi voluntatem inerat enim ipsi literarum ardor eximius, ac paterna vestigia sequutus, eruditione, & gravioribus disciplinis animum instruxerat: ac mors vitum sanè inclytum ad sublimia properantem obruncavit, conceptam de ipso spem abruptit, ac Philippo patri funus maturavit. Decessit Honuphrius Panormi 12. Julii 1639. & in Ecclesia S. Francisci Minorum Conventualium sepultus est. Edidit Italicè

Descrizione dell' Arco Trionfale apparecchiato dalla Chiesa Metropolitana di Palermo per la venuta dell' Illustrissimo, & Reverendissimo Signore il Cardinal Doria Arcivescovo di Palermo. Panormi apud Joan. Bap. Maringum 1609. in 4.

Relatione delle Feste fatte in Palermo nel 1635. per lo Trionfo delle Gloriose Reliquie di S. Rosalina Vergine Plermitana. Ibidem apud Petrum Coppolanum 1631. in 4. opus posthumum, operâ Patris D. Simplicii Paruta fratris, Monaci Casinensis, qui ipsum perfecit.

HONUPHRIUS PUGLISIUS Panormitanus, vir amœnioribus literis, eruditione, ac Poesi insigniter excultus. Mathematicas, & Astronomicas coluit disciplinas, ut quas singulares promeruit laudes; ideoque literarum amorem in sui venerationem excitavit. Extrema clausit Panormi 11. Januarii anno 1679. & in Ecclesia S. Mariæ Gratiarum, quam vocant del Punticello, sepulturâ accepit. Edidit Italicè

Aritmetica divisa in tre libri, nella quale s'inse-

gua con facilità possibile la di lei pratica mercantile. Panormi apud Bisagnium 1654. in 4. & iterum Panormi apud Augustinum Boffium 1671. in 4. apud Petrum Coppolanum 1678. in 4. & apud Felicem Marinum 1702. in 4.

Prattica Economica Numerale, nella quale s'insegna il modo di tenere regolarmente i libri di conti, con l'esemplare di una scrittura signorile formata al moderno stile, che per maggior chiarezza contiene il Giornale, col libro Maestro. Panormi apud Boffium 1671. in 4. & iterum apud Petrum de Isola 1678. in 4.

Prælo paraverat Italicè

Aritmetica speculativa.

HONUPHRIUS VITA Augustanus, nobilis genete ortus anno 1634. Francisci Vita, de quo suo loco, frater: Juris utriusque doctor doctrinâ, & eruditione excultissimus fuit. Augustæ decessit 29. Aprilis 1676. & in Ecclesia S. Dominici sepultus jacer. Edidit Italicè

Il patrocinio dimostrato in honore del Patriarca S. Domenico Patrono, & Protettore della Veneranda Città d' Augusta. Messanz apud Petrum Bream 1657 in 12.

Reliquit m. ss. hæc alia nempe:

De Dilectatus in Jure dignitate, Excellentia, atque Præstantia. Opus ex Scriptis, Juribus, ac prudentum responsis, Imperatorum, Regum quoque decretis contextum, atque elaboratum: in quo selectiorum Jurisconsultorum Sincolorum Elogia inveniantur, & aliquantulum exscribuntur. m. s. in fol.

Ad Nostorum Principum placida Dicorum Fidei: derici II. Cesaris, Martini, Caroli V. Philippi II. & Philippi IV. Sicilia Regum inclytorum Augusta Urbis Siculæ, ejusque Civitatis indulta, sibi exilæ ex Juris Elementis, atque veterum rerum monumentis excerptæ. Cum annotationibus ad consuetudinem Præscrip. Jur. Prothom. & Consanguinit. & ad jura municipale mensura Augustana. m. s. in fol.

HORATIUS ALIMENA Nobilis Panormitanus, elegantissimi ingenii virne dum severioribus disciplinis animum abundè instruit: verum etiâ amœnioribus literis ingenium mirabiliter excoluit. Poësim præcipue coluit, quâ vividissimæ mentis vires patefecit: ideoque ea, quæ cecinit latinâ, Etruscâ, ac vernaculâ, linguâ, eximiam suavitatem redolentia, emeritis laudibus ab eruditis semper excepta. Hinc in Reacensorum Academia Panormitana inter præstantiores locum obtinuit. At non modò in facultatibus omnibus adipiscendis indefesso labore defudavit, verum etiam & aliorum ingenia ad literarum exercitationes semper excitavit: ideoque memoratam Academiam insigni animi ardore sæpius tepescens fovit; ac ipsius splendorem sedulo amplificare curavit. At hoc inclytum ejus studium eidem mortem acceleravit; cum enim quadam die ad diluenda corporis vitia medicam potionem suscepisset, nec statim depravatos humores dissoluisset; post prandium, insito ad literas amore, tractus, ut consuetis Academicæ exercitiis adesset, ad ipsam in Cœnobio S. Francisci se contulit: at dum ibi iuacare assisset, excussa bilis eâ vi Horatium

clum utgere cepit, ut paulò post in opinato interitu oppresserit in eodem Cœnobio 11. Junii 1670. non sine Litterarum dolore, & in Ecclesia S. Nicolai de Calcia sepultus est. Reacensuram Academia benemerentissimo sodali iusta perfolvit 5. Martii 1671. & in ipsius laudem funebrem orationem dixit Joannes Baptistà de Judice; alique verò Academici Defuncti virtutes extulerunt. Laudibus ornant Horatium Joannes Epistole in risposta all'Epistole di Antonio Bruni, hæc jam absolutæ, ac præzio paratæ.

Canzoni Sacre Siciliane. Panormi apud Josephum Bisagnium 1653. in 12.

Canzoni Siciliane Rerlesche. in eisdem Musis parte 3. Ibidem apud eundem 1651. in 12. Multa reliquit m. ss. Italicæ, præsertim

Epistole in risposta all'Epistole di Antonio Bruni, hæc jam absolutæ, ac præzio paratæ.

Poesie Liriche.

HORATIUS AMANTHIA Catanensis Juris utriusq. Doctor, antiquitatum sedulus percrucator. Doctrinâ apprinsæ excultus in Catanensi Academia legum feudaliû interpres, anno 1616. claruit. Edidit

Litanias, Preces, Rogationes ad lantes M. Agatha V. & M. Catanæ apud Joannem Rossi 1630. in 12.

HORTENSIUS SCAMMACCA Nobilis Leoninus Societatis Jesu, natus anno 1565. Josephi fratris natu majoris vestigia sèctatns Societatis habitum accepit anno 1582. cui solemnî vocorum Sacramento se addixit. Vir utrique incolu morum candore, ac prudentissimâ simplicitate insignis. Ob egregias ingenii dotes, severioribus disciplinis instructissimus, emittit; in amcenioribus autem singularis fuit: & in Græcis, Hæbraicis, & Arabicis literis mirificè versatus. Tragicam Poesim non sine laude coluit, iniquaque juxta severioris doctrinæ Aristotelicæ leges concinnavit. Sacras aliquandiu literas magno cum plausu explanavit. Eximius virtutibus ornatissimus refultit: Regularis observantiæ studiosus, ac tenuissimus paupertatis cultor egregius. In Deum, ac SS. Virginem ferventissimas amoris flammam enutivit: hinc assidue sacris precibus addictus: & de rebus divinis, non sine animi ardore, colloquia frequenter instituebat, quæ sæpius uberi lachrymarum copiâ abluēbar. Tandem in Collegio Panormitano annum agens 86. decessit 16. Februarii 1648. Hujus laudes habes apud *Bibliothecam Soc. Jesu* pag. 353. Carolum Ant. Conversanum in *Æthere Leoninor. Gloria* pag. 45. Pitrum not. *Ecl. Syrac.* pag. 140. Josephum Galeam in *Musis Siculis* p. 3. tom. 1. pag. 98. De eo etiam P. Angelicus Aprosio sub nomine Jo: Petri Jacobi Villani in libro *Visera alzata* pag. 70. Allatius in *drammaturgia ind.* 11. pag. 436. & Michael Fraxetza in *Vita S. Iosyfi la Nysa lib.* 1. cap. 1. pag. 6. Edidit Italicè partim sub aliorum nomine, partim sub proprio, Tragedias 44. in tomos 14. distributas, hoc ordine nempe:

Delle Tragedie Sacre Morali Tomo primo 1. L'Ami-

ra Trag. Mor. 2. *Il Chrisanto Trag. Mor.* 3. *L'Alfio Trag. Sacra.* 4. *la Rosalia Trag. Sacra.* Panormi apud Joannem Baptistam Maringum 1633. in 12.

Tomo Secondo. 5. *Hernando Trag. Mor.* 6. *La S. Lucia Trag. Sac.* 7. *Il Robozzo Trag. Sac.* Panormi apud eundem 1633. in 12.

Tomo Terzo. 8. *La S. Agata Trag. Sac.* 9. *La Teodolinda Trag. Moral.* 10. *La Demetria in Trabifonda Trag. Moral.* 11. *Il Crisfo Resuscitato Trag. Sac.* Panormi apud eundem 1633. in 12.

Tomo Quarto. 12. *Il S. Placido Trag. Sac.* 13. *Il Chrisfo Morto Trag. Sac.* 14. *La Demetria in Teodofia Trag. Sac.* Panormi apud eundem 1633. in 12.

Tomo Quinto. 15. *Il Consalvo Trag. Sac.* 16. *La Neomenia Trag. Sac.* 17. *Il Boemondo Trag. Mor.* Ibidem apud eundem 1633. in 12.

Tomo Sesto. 18. *I Santi Fratelli Trag. Sac.* 19. *Il Goffrido Tr. Mor.* 20. *La Sefanna Tr. Sac.* Ibidem apud eundem 1633. in 12.

Tomo Settimo. 21. *L'Apostolo delle Spagne Trag. Sac.* 22. *Il Giusino Trag. Sac.* 23. *L'Entropia Tr. Sac.* 24. *Il Parte della Fergine Trag. Sac.* Ibidem apud eundem 1633. in 12.

Tomo Ottavo. 25. *Il Conrado Trag. Sacra.* 26. *Il Filottete Trag. Mor.* Ibidem apud Hieronymum Roscellum. 1639. in 12.

Tomo Nono. 27. *Il Matteo di Termine Trag. Sac.* 28. *Il Giuseppe Venduto Trag. Sacra.* 29. *Il Polifemo Atione Satirica-Morale.* Ibidem apud eundem 1639. in 12.

Tomo Decimo. 30. *Il Gio: Decollato Trag. Sac.* 31. *Orlando Furioso Tr. Mor.* 32. *Il Giuseppe Riconoscito Tr. Sac.* Ibidem apud Nicolaum Buà, & Michaelem Portamnovam 1644. in 12.

Tomo Undecimo. 33. *L'Enfrazia Trag. Sac.* 34. *L'Elena Tr. Mor.* 35. *L'Ifigenia in Aulide Tr. Mor.* Ibidem apud Petrum Coppolam 1645. in 12.

Tomo Duodecimo. 36. *Il Tomaso in Canturbia Tr. Sac.* 37. *Il Tomaso in Londra Tr. Sac.* 38. *Il Tomaso Moro Tr. Sac.* Ibidem apud Decium Cyrillum 1648. in 12.

Tomo Decimo terzo. 39. *L'Euplio Tr. Sacra* 40. *Il Leone Tamarturgo Tr. Sac.* 41. *L'Oreste Tr. Mor.* Ibidem apud Buam & Portamnovam 1648. in 12.

Tomo Decimo quarto. 42. *La Margarita Tr. Sac.* 43. *La Trachinie Tr. Mor.* 44. *La Fenisse Tr. Mor.* Ibidem apud Decium Cyrillum 1648. in 12.

Servantur etiam m. ss. in Bibliotheca Soc. Jesu Panormi

Il Giusino) Tragedie.
Il Tomaso in Canturbia.)

HYACINTHUS AB ASCENSIONE Messanensis Ordinis Excalceatorum S. Augustini. Edidit Italicè

Il Pello d'oro arricchito d'arte ehirurgia, diviso in sette utilissimi trattati. Messanz apud Vincen-
tium Amicum 1693. in 12.

HYACINTHUS CAMPOLUS Messanensis Ordinis Prædicatorum natus 23. Julii 1646. vix ætatis annum 13. attingerat cum ad solius ejusdam Dominicani verbum misicè incensus, Ordinis Prædicatorum institutum se amplexurum decrevit, quod ei quidam Dei famula ejus con-
sanguinea ab ipsius nativitate non obscurè prædi-
xerat:

xerat: hinc à Thoma Lando viro virtutibus claro, ad inculpatam vitæ rationem institutus, exacto triennio 11. Aprilis 1662. in Cœnobio Tauro-menitano Religiosis habitum suscepit, & 13. Aprilis 1663. solemnia emisit vota. Studiis dicat- tus ob egregiam ingenii felicitatem, decursis lau- dabiliter Philosophiæ, ac Theologiæ spatii, an- no 1673. Lectoris munere insignitus est. Sed cū ex naturali quadam propensione ad divini verbi declamationem animus sese inflecteret, Sacræ Eloquentiæ studiis operam dedit: à teneris enim annis prædicationis suæ specimen præbuit: cū ab anno ætatis 12. ad familiares suos pueriles conciones habuisset. Hinc suscepto concionatoris munere, non sine plausu, ac animarum fructu, in cinerali curriculo conciones eloquentiæ, & erudi- tionis ceteras habuit per annos viginti, & ultra, præsertim Messanæ, Tauromenii, Pædis, Troinæ, Randarii, aliisque Siciliæ oppidis: ideoque anno 1686. in Generalibus Ordinis Conitiis Romæ coactis, Generalis Concionatoris titulo fuit co- honestatus. Apostolicas etiam Missiones habuit, quibus uberem animarum fructum collegit. Ab Archiepiscopo Messanenſi D. Francisco Alva- rez Missionarius pro tota Messanenſi Diocesi ren- duntur: et in eodem munere à D. Josepho Migliazzo, in Archiepiscopatu successore, confir- matus. Nonnulli etiam Ordinis sui Provinciales in Sicilia hoc eodem Missionarii ritu exorna- tum voluerunt. Cœnobium Bibonense, ac Myrten- se rexit Prioris munere: & in Messanenſi Cœno- bio S. Domini Subprioris, ut vocant, munere semel, & iterum præfuit. Vivit nunc vir ornatissi- mus dū hæc scribimus anno 1707. Edidit Italicè

Tesoro del SS. Rosario diviso in tre Parti. Messa- næ apud Vincentium Amicum 1698. in 4.

HYACINTHUS CIACCUS Caccabenſis Congregationis Oratorii Panormitani Sacerdos, severioribus disciplinis excoltus, sacræ Theologiæ laureâ acceptis doctrinâ, & eruditione clarus, in studiis assiduus, magnam sui venerationem concitavit. Obiit Panormi 7. Septembris 1681. Edidit Italicè suppressio nomine

Relazione delle Pompe festive celebrate in Palermo per la solenne Translatione dell' SS. Martiri Antimo, Macario, Teogeno, Mediato, Teodoro, & altre molte sacre Reliquie nella Chiesa di S. Ignazio M. della Congregazione dell' Oratorio la terza Domenica d' Ottobre del 1664. con la descrizione della famosa Cappella dell' istessa Chiesa dove si conservano le venerande Reliquie. Panormi apud Josephū Bisagnū 1664. in 4.

Vita di S. Ignazio Fescevo, e Martire. Panormi apud Petrum de Isola 1678. in 12.

HYACINTHUS COMPARTUS Panormi- tanus, poesi tum latinâ, tum vernaculâ insignis. Florentæ adhuc ætate obiit Panormi anno 1647. Ipsi laudat Josephus Galeanus in *Musis Sicul.* par. 2. tom. 1. pag. 304. ibique habentur Siculâ linguâ nostri Hyacinthi

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cy- rillum 1647. in 12. & iterū apud Josephum Bifa- gnium 1662. in 12.

HYACINTHUS GRIMALDUS Panormita-

nus, Medicus Doctor: aliquando Senatus Panor- mitani à Rationibus. Vixit eruditione, & do- ctrinâ munitus anno 1650. Edidit Italicè

Dell' Alchimia opera, che con fondamenti di buona filosofia, e perspicacia ammirabile tratta della realtà, difficoltà, e nobiltà di tanta scienza, delle maraviglie della natura, dell' arte, e de' metalli, e delle regole, e metodo da osservarsi nella compositione dell' oro alchi- mico. Panormi apud Alphonsū de Isola 1645. in 4.

HYACINTHUS MARIA FORTUNIUS Pa- normitanus Sacerdos, vir ingenio clarus, gravio- ribus disciplinis Philosophiæ præsertim, ac Theo- logiæ fuit apprime instructus: sed in ameniori- bus literis singularis. Eloquentiâ, eruditione, Poeti latinâ, etruscâ, vernaculâ nulli secundus, multa cum sui nominis gloria concinnavit, mul- ta cum eximii ingenii sui laudibus protulit. In Reaccenſorum Academia Panormitana recens- surus, vividissimas ingenii dotes detexit, ac litera- ros omnes in sui amore concitavit. Orator e- gregius è suggestu nonnulla, eloquentiæ nitore præclarâ, & eruditione ornatissima dixit: ac Pa- normi in Ecclesiæ Congregationis Oratorii qua- dragesimale curriculum confecit magnâ cum eruditorum frequentâ, ac plausu. Panormitanæ Ecclesiæ S. Mariæ de Itria iuxta portam Caſtri fuit Capellanus inde Operis disperſorum Reſtor, quo in munere non sine literatorum dolore de- cessit Panormi 2. Februarii 1671. & in Ecclesiâ Oratorii sepulture traditus est. Ipsum laudat Jo- sephus Galeanus in *Musis Siculis* par. 4. p. 127. ubi vernaculâ linguâ extant nostri Hyacinthi

Canzoni sacre Siciliane. Panormi apud Josephū Bisagnū 1653. in 12. Edidit etiam Italicè

Descrittione del Trionfo fatto in Palermo celebran- dosi à 15. di Luglio dell' anni 1651. e 1652. In- luvatione di S. Rosalia V. Palermitana liberatrice della Peste. Panormi apud eundem 1652. in 4.

Gli Osservii scilivi di Palermo, e le Pompe fatte à 13. 14. e 15. di Luglio 1653. per la sua Cittadina S. Rosalia liberatrice dalla Peste occorrendo l' annual solennità dell' Inventione del sacro Corpo di detta San- ta. Ibid. apud Buam 1653. in 4.

Gli Applausi di Palermo alla Maestà Cattolica di Filippo Quarto il Grande, e le feste celebrate in essa Città negli anni 1652. e 1653. per le vittorie di Bar- cellona, Caffale, e Dumecherche. Panormi apud Nico- laum Buam 1655. in 4.

La Mole Trionfale eretta in Palermo ad onore di Filippo IV. Gran Monarca delle Spagne. Poema latino recitato nella sala del Collegio di Palermo, da un Pa- dre della Compagnia di Gesù (cioè P. France- sco Cartera) e tradotto in ottava rima Italiana dal detto Fortunio. Ibidem apud Petrum de Isola 1663. in 4.

Le Scintille della Selce, Saggio dell' Accademia de' Raccetti di Palermo, cioè l' imprese degli Accademici. Ibid. apud Augustinum Bolfium 1658. in 12. Extat apud me opus egregium m. s. manu ejusdē auctoris exaratum, quod inscripsit:

Aurea Concha pretiosissimi ornata laudem gem- mis à Pontificibus, Imperatoribus, Regibus, ab Hispa- nicis, Cosmographis, Geographis, Chronistis, Commen- tato-

toribus, Poetis, Oratoribus, aliisque id genus auctoribus Graecis Latinis, Italis, Hispanis, & cujlibet idiomatis, quas è vetustissimo omnino serè Bibliothecarum Oceano balteus collegit. Hoc opus mortuus D. Vincenzio Auria patris amantissimo tradidit, qui & mihi perhumaniter largitus est: & addito tomo secundo, edendum spero. Prælo etiam paraverat

Quaresimale.

Pænegirici.

HYACINTHUS MARIA ROSCIANUS Panormitanus Ordinis Prædicatorum, insigni munitus ingenio studiorum curriculum non sine laude confecit. Lector electus Philosophiam fœdibus suis tradidit; & scholasticam Theologiam in Panormitano lyceo S. Dominici Regeneris munere docuit, à doctrinæ profunditate non immerito commendatus. Hinc Magistri laureâ donatus sui opinionem excitavit. In sacrarum literarum & SS. Patrum libris versatissimus, ecclesiasticâ eruditione refertus emulget. Apud SS. Inquisitionis Seatuam claruit Confessor, Qualificator, & librorum Censor. Panormitanum Cœnobium S. Dominici gubernavit. Conciones habuit eloquentiâ, & eruditione laudabiles. In sermonibus præfati SS. Rosarii Deiparæ, quos diu in memorati Cœnobii Ecclesia dixit, nitram sui pietatem erga Virginem semper dederit, ejus cultum amplificare studuit, ac promovere non cessat, dum hæc rypis traduntur anno 1707. Edidit Italicè

Rosario Annuale della Beatissima Vergine Maria. Madre di Dio; ovvero Meditazione perpetua dell' Quindici Misterii del Sacrosanto Rosario. Tomo Primo, che comincia dalla prima Domenica dell' Avvento, e termina nella Domenica, che precede la Pentecoste. Panormi typis Joannis Baptistæ Ajecardi 1705. in 4.

Tomo Secondo, che comincia dalla Domenica di Pentecoste, e termina nell' ultima Domenica, dell' Anno Ecclesiastico. Ibidem apud eundem 1706. in 4.

HYACINTHUS MONTALTUS Panormitanus Ordinis Prædicatorum; genetis claritatem doctrinæ, & eruditionis splendore illustravit. Prædicatoris Generalis titulo insignitus effulsit. Viuebat Panormi anno 1636. ut Rochus Pirrus tradit in *not. Eccl. Syracus.* pag. 206. Scripsit Italicè

Historia della Religione di S. Domenico nella Provincia di Sicilia. m.s. servatur in Bibliotheca Cœnobii Panormitani S. Dominici, quam citat Pirrus cit. & Ioannes Bap. de Franchis in *vita S. Petri Hieremia* pag. 85. 125. & *indice Aulorum.*

HYACINTHUS PENSABENE Abotensis Juris utriusque Doctor, primarius causarum Patronus, qui ob egregiæ doctrinæ splendorem ad multos honorum gradus merito evehctus, magnâ sui venerationem excitavit: pluries enim fuit Judex Prætorii Panormitani, ac Tribunalium Conciliorii Sacræ Regiæ Conscientiæ, & Magnæ Regiæ Curie inde Regii Patrimonii Fisci Patronus, ac tandem à Rationibus Magister. Inter forenses euras amceniores literas; præsertim Poesini coluit. Obiit Panormi 19. Novembris 1691. & in Ecclesia S. Mariæ de Remediis PP. Carmelitarum hæcælecatum sepelitur. Ipsum laudat Franciscus Strada in *libro Quæstionum* pag. 18. & Joannes Baptista de Judice in *carmin.* pag. 1. pag. 73. Multa Allegationum volumina scripsit, at tantummodo editæ extant quedam

Allegatos apud Paulum Petramutani in Consultis Juræconsultorum partis tertie tom. 2. Panormi apud Augustinum Boliium 1671. in fol. à pag. 22. & seq.

HYACINTHUS POTITUS Catanensis Ordinis Minorum S. Francisci Paulensis, Theologus, ac Concionator disertissimus: floruit anno 1643. Edidit Italicè

L'Aquila Nera funebre discorso nell' esequie dell' Em.e Reverendiss. D. Gio:annettino Doria Cardinale di S. Chiesa, col titolo di S. Pietro in Montorio Arcivescovo di Palermo. Panormi apud Nicolaum Buam, & Michaelen Portamnovam 1643. in 4.

HYACINTHUS SALEMIUS Motycensis, vitæ mitioribus literis apprime excultas: in Motycensi Academia Principem egit. Claruit anno 1673. quo in lucem emisit Italicè

Trattato della Bilancia delle voci Italiane. Panormi apud Petrum de Isola 1678. in 12.

HYACINTHUS TRABONA Polticiensis, natus 20. Augusti 1595. literisq; admotus, primum Clericali militiæ nomen dedit, & anno 1613. minoribus Ordinibus initiatus. Inde graviorebus disciplinis, & Medicæ facultati ingenium, devovit, ac Doctoris laureâ cohonestatus, doctrinâ inclaruit. Cephalædini diu inhabitavit, ubi usq; ad supremam vitæ lineam morbos curavit, summo cum ægrotorum profectu. Obiit Cephalædii 16. Februarii anno 1664. & in Ecclesia S. Catharinæ sepultus est. Edidit

De Medicamento purgante quarta die dissertationem, in qua cum Hippocratis, tum Galeni auctoritatibus, tumque calidissimis rationibus quarta die non esse purgandum statuitur. Panormi apud Alphonsum de Isola 1636. in 4.

I

ACOBUS AGLIATA Panormitanus, nobili genere ortus, pluries Senatoris munere patriâ gubernavit: Panormitana: tabulæ nummulariæ etiam præfuit, & anno 1624. cum in Urbem Panormi pestis grassaretur, Deputatus, urbis incolumitate nimium defudavit. Scripsit Italicè

ut vocant elcētus, pro miuum defudavit. Scripsit Italicè

Notamento di tutti i Capitani, Pretori, Giurati, e Governatori della Tavola della Città di Palermo dall'anno 1782. per tutto l'anno 1626. hæc Chronologia plurimorum manibus attrita, tandem edita est Panormi typis Petri Coppola 1697. in fol. in calce Historiæ Chronologicæ D. Vincetii Auria.

IACOBUS AMATUS Collesanensis Jorisconsultus, & Poeta; claruit anno 1612. Edidit Italicè

Poema Sacro della Vita, Martirio, e Morte della Gl. S. Christina V. e M. Protettrice, e Padrona della Felice Città di Palermo. Panormi apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrillum 1612. in 8.

JACOBUS BENDICIS Drepanitanus Sacerdos Sacræ Theologiæ Doctor, ac Concionator differtissimus. Edidit Italicè

Vita della Veneranda, & humil Serva di Dio Suor Angela Maria Carissima della Città di Trapani dell'Ordine de' Frati Minori Conventuali di S. Francesco. Messanæ apud Jo: Fraciscum Biancù 1633. in 4. Ex relatione mihi transmissa ab eximio viro Josepho Barlotta, Oratorii Drepanitani Præposito, protulit etiam quædam *Funebres orationes* diversis in locis editas, ac etiam scripsit: de modo predicandi *Evangelium liberos duos.*

JACOBUS BONANNUS Syracusanus vir nobilissimâ familiâ progenitus, Philippi Bonanni primi Montisalbani Ducis, & Antonia Romanæ Columnæ filius; hæreditario jure Dux & ipse Mōrisalban. Ne dum literis & eruditione additus, verum etiam & literarum studiosus fuit, quos liberalitate, & benevolentia complexus est. Prudentia, ac morum comitate refulsit, ac cum præcipuas Italiæ urbes percolasset, illustrum virorum, & præsertim Columnensium Principum, ac Petri Pauli Crescentii S.R.E. Cardinalis amorem sibi conciliavit. Vitam absolvit anno 1636. De eo Pirrus not. *Ecel. Syracus.* pag. 213. & Mugnòs in *Theat. Genesl.* p. 1. pag. 155. & 156. Sub ejus nomine extat Italicè

L' Antica Siracusa illustrata. Messanæ apud Petrum Breà 1624. in 4. Petrus Carrera in *hist. Biblioth. Siculæ Tom. I.*

tang lib. 1. cap. 1. pag. 8. & lib. 4. pag. 410. post Jacobi obitum se hujus operis auctorem jactat, quod multis arridet: sed Joannes Vigintimillius in Poet. Sicul. cap. 5. pag. 29. & 30. Carreræ jactantiam exprobat.

JACOBUS BONINCONTRUS Sidenfis Ordinis Minorum Observantium S. Francisci, inter quos Generalis Cōcionatoris titulo eminuit. Singularis Ecclesiastes, ob eximiam eloquentiam vim, & egregiam memoriæ felicitatem, omnes concionando in sui admirationem excitavit. Ex regulari Ordine egressus, ac clericali habitu insignitus, obiit mensis Junii 1637. ur habemus ex Rochcho Pirro not. *Ecel. Syrac.* pag. 256. Edidit Italicè

Sermone Funerale nell'esquie del Catalico Re di Spagna, e dell'Indie D. Filippo III. d' Austria recitato in Palermo nell'Oratorio della Bianchi d. di 8. d' Agostolo del 1621. Panormi apud Angelum Orlandum 1621. in 4.

JACOBUS CÆSARIUS Messanensis Juris utriusque doctor, Poeta eximius, & Officinæ Messanensis Academicus. Claruit anno 1670. Edidit Rime, in libro: *Duella delle Muse degli Accademici della Fucina. Trattenimento Terzo, & Quinto.* Neapoli apud Andream Colichiam 1670. & 1671. in 4.

JACOBUS CALDARONE Panormitanus, in lucem editus primo Januarii anno 1651. literisq; à teneris annis additus, non vulgarem eruditionem sibi comparavit. Philosophus, Medicus, Pharmacopola, & Chemicus expertissimus sui æstimationem excitavit. Botanica facultate dicatus, plantarum, herbarumque cognitionem assequutus est, earumq; naturam, ac vires scientificè calluit. A Siciliæ Archiatro Lectoris, Recognitoris, & Examinatoris Generalis Siciliæ, Insularumq; adiacentium munera promeruit. Amceniores literas non sine eruditorum commendatione coluit. Dum hæc typis traduntur Panormi laudabiliter vivit. Edidit Italicè

Epistola Botanica. In libro: *Bizzarrie Botaniehe di alcuni Semplici di Sicilia publicate, & dichiarate da Nicolò Cervasi.* Neapoli apud Novellum de Bonis 1673. in 4.

Prælia simplicium, ac compositorum medicaminum: de ordine, & mandato Ill. Pretoris, & Protomedici D. Joseph V. d. g. r. r. r. Principis Nixemi, &c. ab omnibus observanda. Panormi typis Petri Coppola 1697. in 4.

Scripsit etiam hæc alia, quæ evulgebit; nempe: *Examen, & Adipus Aromatariorum.* Italicè *Della natura, qualità, e virtù della terra di Baida chiamata fuori Panacea, e della Pietra di Montagna*

di *Cane detta la polvere di Chiaromonte*, è vero del Fondicaro, non ancor da alcuno descritte.

Del modo come è fatta la china china, con l'anatomia di essa, e vero modo di conserarla, e usarla.

JACOBUS CARDIA Messanenſis Soc. Jesu, vitæ gravioribus disciplinis egregie instructus; Philoſophiam, ac Scholaſticam Theologiam in Meſſanenſi Collegio docuit. Rexit domum Meſſanenſem Tertie Probationis. Dum hæc ſcribimus an. 1707. ingenio, ac doctrinâ conſpicuus vivit Meſſanæ. Edidit Italicè

Il Violemo Evangelico oratione Panegirica detta nell'Ingeſſoſa Città di Noto nel funerale del Pco. P. Diego Canas Eremita da Taormina preſente il Cadavere à 17. di Luglio 1694. Meſſanæ apud Antonium Maſſicum 1700. in 12.

JACOBUS CARIBDIUS nobilis Meſſanenſis Soc. Jesu, natus anno 1555. Societati nomen dedit anno 1569. in qua ob egregias ingenii vires, quibus à natura abundè munitus fuerat, non modò gravioribus Philoſophiæ, ac Theologiæ diſciplinis apprime instructus vixit, verum etiam Poeta, ac Orator ſingularis claruit. Philoſophiam, Romæ, & Meſſanæ docuit; inde Scholaſticam Theologiam, & lauream accepit. Sexennio collegium, & Domum Profeſſorum Meſſanæ, & alibi gubernavit magna cum prudentiæ laude. A virtutum ſplendore commendatus, in orationis studio aſſiduus, in paſſionibus inſurgendis oculatus, in proximis, præſertim ſibi adverſantes, beneticus fuit; alienæ derractionis impatiens, omnium lapſus excuſatione purgabat. Ab urbe Meſſanæ Romam miſſus anno 1609. ad Paulum V. ut Sanctorum exuvias Sociorù Placidi in ſecunda inventione repertas apoſtolice facultate ſignaret, omnia ex 10.0 obtinuit. Tandem Meſſanæ deceſſit 6. Auguſti 1620. ex Biblioth. Soc. Jesu pag. 361. vel 2. Anguſti ex Placido Samperio in *Iconolog. M. P. lib. 2. pag. 224.* De eo etiam vide Placidum Reinam in *biſſ. Meſſanæ par. 2. pag. 524.* Paulum Bellum in *Gloria Meſſan. lib. 1. c. 17. pag. 90.* Octavium Caetanum in *animad. ad to. 1. SS. Sicil. pag. 157.* Bonſilium in *narrat. triumphi pro 2. inventione SS. Placidi p. 13.* Philipp. Labbæu in *Chronolog. Pinacoth. Scrip. Soc. Jesu an. 1620. pag. 337.* ubi et typographi errore legitur Jac. Charibolius, & tandem Benedicium Chiarellum in *monum. Sacris Meſſanæ pag. 171.* Edidit

Orationem de Chriſti Domini morte ad Sixtum. V. P. M. anno 1586. Extat in libro inſcripto: Orationes quinquaginta de Chriſti Domini morte habita in die Sancto Paraſceves à Patribus Soc. Jesu in a Pontificio Sacello. Romæ typis Vitalis Maſcardi 1641. in 12.

Officium SS. Placidi, & Sociorum à Sacra Congregatione approbatum: ex Abb. Pirro lib. 4. pag. 244. Admonitionem, pro Epifſola Maria Virginis ad Meſſanenſes, apud Bellum in Gloria Meſſanenſium loc. cit.

Extat apud me oratio, cujus titulus:

Oratio de vera hominis felicitate Panormi habita in Invocatione Auditorum Collegii Soc. Jesu ad ſeſſionem ejusdem Urbis Senatuum anno Domini 1585. m. 2. in 4.

JACOBUS LO CASCIO Thermitanus. Claruit anno 1610. ediditque Italicè.

Deſcriptione dell' origine, vita, coſtumi, morte, e miracoli del B. Agofſino da Termene detto il Novello dell' Ordine Eremitano. Panormi apud Joannem Antonium de Francisſis 1611. in 4.

JACOBUS CATANZARUS Mylenſis, Juris utriuſq; Doctores Antonino de Amico in *diſſert. epiſt. pag. 26.* & Philippo Amico in *Reſ. hiſt. pag. 15. & 113.* ſcriptis opus, cui titulus:

Myſarum tripartita Ciceritas. m. 2.

JACOBUS DE CHIRCO Panormitanus, ut ex ejus reſſamento in tabulis Petri Craſſi 4. Decembris 1484. pater. Jurisconſultus magni nominis, doctrinâ celebris; qui pluries in Magnæ Regiæ Curie foro præſuit Judex, Regiuſq; Conſiliarius claruit. Magnificentiſſimas extruxit ædes Panormi, elegantis opificio, turricque ornatas contra S. Nicolai Sodalitium, ſive Andreæ Navatæ opus, quas non multis, ab hinc annis palatium ſuo addidit Podii Regalis Princeps. Supra harum ædium portam hæc legebatur inſcriptio.

Hanc ædem à ſolidis fundamentis conſtruxit D. Ja. de Chirco Judex Magnæ Curia an. D. M. CCCC. LXXIII ind. XII.

Hanc inſcriptionem retulit Petrus Cannizzarius in *lib. de Reliq. Panor. pag. 415.* qui addit Jacobum denatum anno 1484. in proprio Sacello in Eccleſia S. Francisſi Minor. Conventualium ſepulchrum. Hujuſce doctiſſimi Jurisconſulti extant:

Apoſtilla ſuper capitulis 139. & 140. Ritus Regni Sicilia. in Commentariis ſuper Ritu collectis à Marcello Converſano. Panormi apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrillum 1614. in fol.

Ad Bullam Apoſtolicam Nicolai P. & Reg. Pragmaticam Alphonſi de Cenſibus Annotationes. Apud Petrum de Gregorio de Cenſibus Panormi typis Io. Ant. de Francisſis 1609. in 4. & iterum typis Francisſi Ciotti 1622. in fol. Scripſit etiam

In Cap. Volentes de ſendis, quod opus citat Marius Muca in cap. Volentes Regis Frederici 28. num. 75. pag. 109. Francisſus Milanenſis diſſ. 1. lib. 1. num. 37. pag. 3. ideoq; à Camerario Beneventano in reſponſione ad Io. Anconium Cannetium in calce operis ejusdem Cannetii de ſendis pag. 369. inter doctos feudorum Scriptores recensetur.

Conſilium Comitatus Selafani. citatur à prædicto Milanenſe lib. 1. diſſ. 9. n. 107. pag. 68.

Allegationes in cauſa fluminis Dyoniſii. citantur à Muta tom. 2. in Cap. Regni cap. 75. Joſeph Xibecca in *allegat. Bntera pag. 18. & 62.* & Garſia Maſtrillo diſſ. 36. num. 30.

JACOBUS CITA Drepanitanus Ordinis Prædicatorum Sacræ Theologiæ Magiſter doctiſſimus, cujus meminit Rocchus Pirrus not. *Erel. Marzar. pag. 546.* Scripſit ex Joanne Michæle Pio de *Viris illuſtr. Ordin. Prædic. par. 2. lib. 4. pag. 378.* Italicè

Hiſtoria della Città di Trapani.

& ex relatione P. Joſeph Barlotta Congregationis Oratorii Drepanitani, ſcripſit etiam Philoſophiam, ac Theologiam. JA-

JACOBUS CONFORTUS Messanenſis Juris utriuſque Doctōr, & Poeta eruditus: inter Academicos Officinæ Meſſanenſis clauit an. 1670. Edidit

Rime, in libro: *Duello delle Miſe degli Accademici della Facina. Trattamento Terzo, Quarto, & Quinto.* Neapoli apud Andream Colicchiam 1670. & 1671. in 4.

JACOBUS CORSALIS ex quodam oppido juxta Catanam, Sacerdos eruditione clarus, & eloquentiā apprime inſtructus, elegantiores literas coluit, quibus non exiguum ſibi laudem comparauit. Idiomata Italum, Hiſpanum, ac Gallum egregie calluit. A D. Franciſco Branciforte S. Lucie Duce magnā æſtimatione proſequutus eſt, cujus à ſecreſis diu fuit. In hujus obſequium cum in Hiſpaniam velicaret ad petraſtandā magni momenti negotia, in navi N. Pappaccini vectus; huic navis gallica obuiam fuit, ac ex ſalutarionis contentione magnā vi decerantes, inter multos qui ex utraque parte miſere occubuerunt, fuit noſter Jacobus. Obiit menſe Junii anni 1688. Edidit Italicè

ſtoria della Vita, & Morie di S. Maria Madalena compoſta in lingua Franceſe dal R. P. Claudio Corteſe dell' Ordine de' Predicatori, & tradotta in Italiano dal Rev. Sac. D. Giacomo Corſale, con l'aggiunta del medefimo ſupra il Plede ſinistro della Santa conſervato nel Teſoro delle Reliquie della Chieſa Maggiore di Palermo. Neapoli apud Andream Colicchiam 1679. in 12.

JACOBUS CRASSUS Panormitanus Ordinis Prædicatorum, Scriptit

Colleſtaneam de laudibus Panormi, hoc opus citat Franc. Baronius de Maeſi. *Panorm. lib. 1. pag. 2. 15. & 24. & lib. 3. pag. 115. & 136.* qui & aliqua ejus fragmenta exſcribit. Fuit aliquando apud Abb. Antoninum Agraz, "ut teſtatur Vincentius Auria in *hiſt. Chronol. Præregum Sicil. pag. 238.* & forſan hodie ſervatur m. s. in Bibliotheca Marchionis del Carpio in Hiſpania; ipſe enim poſt memorati Abbatis obitum, ejus Bibliothecam obtrinit.

JACOBUS DIACETUS Panormitanus Soc. Jeſu, à virtutibus, ac doctrina commendatus. Clauit anno 1645. Edidit Italicè

Eſame per la Confeſſione generale di tutta la viſta, & di molto tempo. Romæ apud Franciſcum Cavalum 1645. in 12.

JACOBUS FUSCA Meſſanenſis Juris utriuſque Doctōr, ex Placido Reina in *hiſt. Meſſane par. 2. pag. 525.* Edidit Italicè

Regnaglio della pompoſa feſta di N. Sig. della Lettara, che ſi celebrò l'anno 1664.

JACOBUS GAGINUS Panormitanus Sacerdos, natus anno 1591. Eccleſiaſtica militiam ſequutus, Panormi Eccleſiæ S. Andreæ Capellani egit, ac denatus 12. Novembris anno 1644. in Eccleſia S. Ignatii M. Congregationis Oratorii ſepellitur, hac adjecta inſcriptione.

Di Jacobo Gagini Presbytero D. Joannes Baptiſta Perſini nepos, & hares, ut grates penſat hunc lapidem poſuit, ſibi que & ſuis, ut quos unus junxit

ſanguis, & unus amor, unus regat lapis, & urna. Obiit XII. Novembris an. Domini 1644. æt. ſua 53. Edidit Italicè

Vita di S. Joane Sac. & Confeſſore ſcritta in latino per Lorenzo Surio, & tradotta nell' Italiana lingua. Panormi apud Joannem Baptiſtam Maringam 1619. in 8.

JACOBUS GEMMA ex oppido Blanceville; Franciſci Gemma, de quo ſuo loco, filius. Amotiores literas, Muſaſque adamavit. Nunc ſuperſtes apud ſuos vivit. Edidit Italicè

Gl' Incanti coronati ne i triumph d' Offido Rè di Perſia. Opera Tragica di lieto fine. Panormi apud Joan. Adamum 1696. in 8.

JACOBUS HUMANA Netinus, vir doctus, & ab obitis in Eccleſiaſtico ordine muneribus clarus: ſuit etenim Abbas S. Spiritus Calaritanifectæ anno 1493. Episcopos Scutarenſis in Calcedonia; & vicariis geſſit curas Episcoporum Syracuſanorum Dalmatii de S. Dionyſio, Guilelmi Raymundi Centelles, & Perri Vries. Neri anno 1513. Eccleſiam S. Clare ſolemni ritu conſecravit; & Leonis X. juſſu feſtum Divi Conradi ibidem inſtituit. Demum cum Syracuſanam Dioceſim luſtraret, deceſſit Calatragirone 10. Auguſti 1517. Hujus meminitre Viceſimus Littara de rebus Netinis pag. 141. & 229. & Rocchus Pirrus not. Eccl. Syrac. pag. 182. 186. 187. & 224. & not. Eccl. Agrig. pag. 365. Scriptit

Miracula S. Conradi. ex Octavio Caetano tom. 2. SS. Sicular. pag. 249. & in *animadverſ.* pag. 86. nu. 16.

JACOBUS LA LOMIA Alicatenſis Ordinis S. Mariz de Monte Carmelo, vir doctiſſimus, ac celebriſ Sacra Theologiæ Magiſter. Magna cum nominis fama ſeveriores diſciplinās docuit in lyceis Patavio, Senenſi, & Florentino. Eccleſiaſtes etiam celeberrimus, eloquentiā, & eruditione clauit. Huiusſcribunt Petrus Lucius Belga in *Biblioth. Carmel. pag. 36.* Anton. Poſſevinus tom. 2. appar. ſacr. pag. 81. qui Jacobum à Leocata vocant; Rocchus Pirrus not. Eccl. Agrig. pag. 342. Daniel à V. M. in *ſpecul. Carmelitar. tom. 2. par. 5. lib. 5. num. 3707.* pag. 1068. & Carolus du Freſne in *Indice Auſtorum ad Gloſſarium in Auſtorum mediæ, & infimæ latinizati pag. 116.* Scriptit ex Lucio, & Poſſevino

ſuper Sententias.

In Metaphyſicam Ariſtotelis.

In Logicam.

Conciones per ſacrum Quadrageſimale tempus.

Sed ex his, quæ publici juris fecerit, ſe neſciſe ſententur Auſtores nuper citati: nec ego aliquod huiusſe auſtoris opus editum vidi.

JACOBUS LEONTINUS paſſim à LEONTINO dictus, Norarii artem eo tempore profeſſus eſt, quando Nobiles viri hoc munus exercere non dedignabantur. Fuit ex antiquis Poetis, qui Italicis numeris cecinere; Nicolaus enim Francus in *Petrarchiſta pag. 19.* unā cum aliis Etracſcis Poetis reſcenſit, qui ante Franciſcum Petrarcham floruerunt, nempe ante annum 1374. quo deceſſit Petrarcha. Petrus Bembus in *Proſis lib. 2.*

P p 2

cum

cum aliis enumerat, qui ante Dantem claruere, nempe ante annum 1351. tunc enim obiit Dantes, ex Joanne Villano in *Chron. lib. 9. cap. 135*. Nounomeo Friderici II. Imperatoris xvo vixisse dicit cum Joanne Caramuelo in *Rythmica cap. 8. pag. 104.* & claris. Joanne Mario de Crescimbene in *comment. hist. Poetis Vulgaris vol. 1. lib. 1. cap. 1. pag. 2.* Ex sanè Angelus Colacci apud Leonem Allatium in *epist. ad Leorem de antiquis Poetis pag. 35.* advertit Cium de Canno, de quo suo loco, nominallè F. Guittouem, & Leontinum, id est Jacobum Leontinum: hinc nonnulli deduci credent Cium, Guirtonem, & Jacobum. Leontinum coxvos fuisse: quod si hoc veritati consonum fuisset, tempus Jacobi nostri educere non dubitaret, nempe annu 1197. eo enim anno vixit Cium, ex eodem Allatio cit. *pag. 23.* At Allatio non ardet opinio, quod Jacobus unà cum Cium, & Guirtonem memoretur: immò Jacobum Cium posteriorem putat: quod ex ipsis Jacobi carminibus deduci posse non dabitur; nam artem Cium posteriorem redolent. Hinc rectius cum Crescimbene in *hist. Vulg. Poetis lib. 1. pag. 9. & 72. & lib. 4. pag. 170.* puto, Jacobum Francisci Barberini coxvum fuisse, qui eodem Crescimbene teste *lib. 4. pag. 168.* obiit an: 1348. etatis suæ anno 84. & Anxris documenta scribere exorsus est anno 1290. Eandem opinionem amplexus est eruditissimus Franciscus Redi in *annot. ad ditirambum* inscriptum: *Sacro in Testam. pag. 100.* Hinc cocludendum Jacobum Leontinum intermedio floruisse tempore, quod excurrit ab anno 1264. quo exortus Franciscus Barberinus, ad annum ejusdem æmortalum 1348. De Jacobo etiam Crescimbene cit. in *comment. lib. 1. cap. 1. pag. 4.* Dantes in *Purgatorio cap. 14.* sub Notarii nomine, Petrus Franciscus Giambullaris in *Gello pag. 61.* Vinc. Coronellus in *Biblioth. tom. 4. num. 2457. pag. 684.* aliique. Hujus Poetæ extant Italice

Poesie. In antiquis Poetis editis à Leone Allatio. Neapoli apud Sebastianum Alecci 1661. in 8. *pag. 398.* & à *pag. 416.*

Canzone in libro: *Sonetti, e Canzoni di diversi Antichi Autori Toscani.* Florentie apud hæredes Philippii Iuxta 1517. in 8. à *pag. 109.* Hanc citat Dantes de *vulgari eloquentia lib. 1. cap. 13.* suppresso Jacobi nomine, Joannes Georgius Trissinus in *Poesia pag. 23.* & 35. & Antonius Minturnus in *Poesia lib. 3. pag. 193. 200. 219. & 221.* qui nonnulla ejusdem carmina exhibebunt.

JACOBUS LONGUS Messanensis, ex eo Civium Ordine, qui ad Senatorum munus assumebatur, natus est 21. Aprilis 1658. Parentibus Antonio, & Maria Longo. Humanioribus literis apprime instructus, anno 1676. legali facultati operam dedit, in qua mirè profecit; ideoque publicè propagatis summa cum ingenii laude Juris Civilis conclusionibus, anno 1685. fuit meritorè Doctoris laurea insignitus. Panormum translatum causarum patrocinium suscepit, & breviter magno clientum numero stipatus, præstantiores Procerum Siculorum causas felici eventu defen-

dit. Hinc præclarissimè munitus doctrinâ inter primos Jurisprudentiæ candidatos cooptatus est. Religiosus veritatis cultor plures causas justitiæ carentes ingenue respuit: quietis studiosus persæpe Clientum animos pace sedavit: lites concordia sopivit. Meritis sanè excolentibus, ad honorum gradus vocatus, anno 1694. Judex Tribunalis Concistorii S. R. C. electus est; & in Sacri Regii Consilii Senatui accessit. Anno 1699 ad Judicis gradum Tribunalis M.R.C. Sedis Criminalis evectus, adeo justitiæ severitatem eximiam humanitate temperavit, ut fontibus timorem, innoxii levamen attulerit. Dum hoc Judicis munereungebatur, binas jussu Proregis habuit legationes, cum omnimoda gladii potestate: unam in oppido Medii Jussi, ubi plebs contra loci Principem concitata, rerum ordinem perturbaverat: ibi criminum reos penâ animadvercit: aliorum flagitia indulgentiâ diluit: populum annonâ placavit. Alteram in Civitate Corleonis, ubi nefarii multi bonorum depopulatores, viarumque gradatores, omnem Mazarinæ Vallæ conserraverant: eidem breviter justitiæ vi tranquillitatem restituit; fontes enim vel ultimo supplicio, vel renigandi penâ ad trirèmes missos profigitavit. Ideoque ob utramque legationem haud exiguum promeruit laudem. Inde cum novus Siciliæ Prorex Marchio Villenz anno 1701. adventisset, ac susceptis Panormi Regni habenis, exemplò Messanâ petisset, noster Jacobus ex cæteris M. Regis Curie Judicibus selectus est, ut discidium Proregem insequeretur: ideoque Messanæ per quatuor menses solus usque ad regressum, utriusque Aulæ supremi Tribunalis Magnæ Regiæ Curie negotiis incumbens, ingenti laborum copiâ pressus, mirâ dexteritate, ac prudentiâ excelluit: adeout omnium plausu, ac Proregis approbatione munus expleverit. Vix elapso biennio, anno 1703. ejusdem Tribunalis Judex electus, doctrinâ, integritate, ac prudentiâ inclaruit: hinc omnibus gratissimus, omnium laudes assequutus est. Poliores literas legales inter asperitates, & fortijurgia excoluit, ac provexit: hinc eruditione insigniter instructus effulget. Dum hæc prælo traduntur anno 1707. vivit Panormi vir ornatissimus, & vitâ superfluit, amplioribus cohonestandum honoribus, non dubitamus; id enim egregie animi dotes, & doctrinæ promerita, viro undique eximio pollicentur. Edidit quoque inscriptum:

Linea Triumphans de Gradu in Primogenialibus feudorum successibus; sive Decisio Supremi Tribunalis M.R.C. Regni Siciliæ, in causa successionalis Principatus Butera, Petrapertusa, Comitatus Mazaren, aliorumque feudorum, ac Tivolorum, cum dignitate Magnatis Hispaniarum. Panormi typis Honuphrii Gramignani 1706. in fol.

Habet sub pumice, ut in publicam lucem emittat:

Codicem rerum judicatarum Supremorum Regni Tribunalium ex causis executivis usu frequentibus compilatum: in antiquo vel nri Judex definitis, vel uti Advocatus obtinuit. in fol.

Scriptis præterea

Alle.

Allegationum Volumina XXII. in quibus sui caufarum Patronus pro clientibus declamavit.

JACOBUS LOREDANUS Messanenſis Sacerdos, D. Petri Loredani Jurifconfulti celebriſſi filius. Elegantiſſimas ingenii dotes polioribus literis ampliffimè detexit. Pluries è ſuſpectu auditus, præſertim à Sicilia Proregibus, ac primariis Regni Miniſtris, laudem promeruit non vulgarem; ingenio enim, eruditioe, & eloquentiâ excellens. Annum agens 34. diu pertinaci morbo elephatiaco dilaniatus, iâdem deceſſit Panormi 12. Januarii 1703. & in Eccleſia Immaculatæ Conceptionis Sciparæ Ordinis Reformatarum Sanctæ Mariæ de Mercede ſepultus eſt. Ipſum celebrat Auguſtinus Dentice in *Paraphraſi Evangel. in fine*. Edidit Italicè

L' Amazzone Celeſte trionfante del Mondo, della Carne, & del Demonio, Orazione Panegirica per la gloria di S. Roſalia V. Palermitana. Panormi apud Dominicum Agleſem, & Franciſcum Leonem 1690. in 4.

La Statua di Steſierate ideata nel Monte Pellegrino per le glorie di S. Roſalia liberatrice della Città di Palermo nell' univerſale tremoto della Sicilia alli 11. di Genaro del 1693. Orazione Enebariſta recitata nella Cattedrale della felice, & ſedeſſima Città di Palermo nel di anniverſario di detta liberazione l'anno 1698. Ibidem apud Joſephum Gramignanum 1698. in 4.

JACOBUS MAGDALENA Ordinis Prædicatorum, Lectoris munere functus, doctrinâ, ac pietate claruit anno 1600. Typis tradidit Italicè

Scienza, è vero parere del M. R. P. F. Vincenzo Giuſtinianno Maſtro in Teologia dell'Ordine de' Predicatori circa l'Imagine di S. Caterina di Siena, tradotto da Spignuolo in lingua Italiana. Panormi 1590. in 8.

La Vita, & Hiſtoria dell' Apoſtolo Predicatore S. Vincenzo Ferrer Valenziano dell' Ordine di S. Domenico, racolta dal M. R. P. M. Fr. Vincenzo Giuſtinianno, tradotta da Spagnola in lingua Italiana. Ibidem apud Ioannem Antonium de Franciſcis 1600. in 8.

JACOBUS MANGANUS Meſſanenſis Jurifconfultus, amœnioribus literis ſatis ornatus, inter Officiæ Meſſanenſis Academicos claruit anno 1670. Edidit Italicè

Rime. in libro: *Duello delle Muſe degli Accademici della Pucina. Trattamento Terzo, Quarto, & Quinto.* Neapoli apud Andream Colicchiâ 1670. & 1671. in 4.

JACOBUS DE MARIA Drepanitanus Jurifconfultus doctiſſimus, ac primarius cauſarum patronus. Floruit anno 1650. Multa in jure ſcripſit, ac ſolum extant

Allegationes. apud Paulum Perramutum in *Conſulti Juriconſultorum.* Panormi typis Auguſtini Boſſi 1671. in fol.

JACOBUS MASO Syracuſanus natus anno 1624. cum annum ægeret 16. in Societatem Jeſu aſciſtus eſt anno 1641. in qua quatuor votorum profeſſionem emiit. Mathematicas diſciplinâs egregiè calluit, ac ipſas magno cum plaufu do-

ctiffimè docuit in Collegiis Romano, Melitenſi, & Panormitano. E Societate egreſſus Canonico- rum Regularium S. Georgii in Alga inſtitutum amplexus eſt. Sed anno 1668. à Clemente IX. hoc Regularium Ordine delecto, Clericali habiitu inſignitus aliquandiu vixit, ac Syracuſis Parochi munere functus eſt in Eccleſia D. Thomæ; ibiq; deceſſit 6. Auguſti 1674. & in Sacerdotum ſodalitio conditus eſt. Ipſius meminit Biblioth. Soc. Jeſu pag. 378. & Athanaſius Kircherius in *Muſurgia tom. 2. l. 9. præſ. 3. pag. 193.* Ex integro curſu Mathematicarum diſciplinarum, in ſexdecim partes diſtributum, tantum edidit Italicè

Corſo Mathematico Parte Quarta Spherologica, nella quale con ogni facilità, & brevità ſi ſpiega ciò che appartiene alla Sfera Armillare, & cognizione di tutti i cerchi imaginati nel Cielo. Panormi apud Joſephû Biſagnium 1661. in 4. Suppreſſo uoſine

Tavola Eſattiſſima, & perpetua per gli Orioli à ſuono della Mezza notte, Natiſta del Sole, & Mezzo giorno. Panormi in 4.

Apud D. Antonium Pilum, Pili Marchionem ſervatur opus inſcriptum:

Trattato dell' Architetture Militare offenſiva, & deſenſiva diviſo in cinque parti. m. 2. in fol. Plura alia ſcripſit, præſertim Mathematica, inter quæ

Trattatum de Optica, ut etiam Philoſophiam.

JACOBUS MELATIUS Siculus Academicus-Tubieſina, ac idiomaticis Italicis, Galli, & Hiſpanici Magiſter. Sub hujuſce uoſine editus eſt liber Italicè ſcriptus, hoc titulo:

Le Memorie della Signora Dmbeſſa Mazzarini con alcune oſſervazioni. Coloniz apud Petrum Martellum 1678. in 12. ſuppreſſo uoſine Auſtoris inde ſub Jacobi Melatii nomine (quem alterius larvam ſuſpicor) reſcuſus Francofurti apud Chriſtophorum Zeicler 1681. in 12.

JACOBUS MONCADA ſeu MONTECATTI- NUS Meſſanenſis avito progenitorum ſanguine clariffimus, Parentibus D. Guilelmo Moncada Calvaruſi Principe, & D. Francisca Marini exortus 5. Septembris 1678. hæreditario ejuſdè Principatus titulo refulget. Præſtantiffimo ingenio ornatus, generis ſplendores literarum gloriâ amplificavit. In Meſſanenſi Academia Clitiæ aſcriptus fui æſtimationem egregiis ingeniû monumētis excitavit. Vivit uunc Meſſanz cum hæc ſcribimus anno 1707. Poeticis ſtudiis additiſ, annum agens vigeſimum, librum Apollineis floribus veruantem in lucem emiſit, cui tituluſ:

Il Giardino d' Amore. Meſſanz ex typographiâ D. Antonini Maſſici 1699. in 12. Edidit etiam

Epitalamio per l'auguſtiſſime Nozze della Sacra Catholica Real Muſſà di Filippo V. con la Sereniſſima Principeſſa Maria Gabriela di Savoia. Ibid. apud eundem 1701. in 12.

JACOBUS MORELLUS Panormitanus, vir ingenio clarus, literarû ſtudia ſûma ſui æſtimatione coluit. Frequentiſſimas vitæ ærummas, quibus ſuit

fulc diuexatus poeticâ suauitate delineare curauit. Obiit paulò ante annum 1647. Ipsum laudat Josephus Galeanus in *Musis Siculis* par. 2. tom. 1. pag. 310. & par. 4. pag. 139. Edidit verniculâ linguâ.

Canzoni Siciliane. In *Musis Siculis* par. 2. tom. 1. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Iosephum Bisagnium 1662. in 12.

Canzoni Sacre Siciliane. In eisdem *Musis* par. 4. Ibid. apud Bisagnium 1653. in 12.

JACOBUS MUCCIONIUS Nalensis Societatis Jesu, scripsit Italicè ex Octauo Caetano *in animad.* ad tom. 2. SS. *Siculor.* pag. 67. & Iosepho Perdicaro in *Visis SS. Siculor.* pag. 270.

Vita di S. Cono. exat m. s. in Bibliotheca Collegii Panormitani Soc. Jesu.

JACOBUS NEAPOLIS Messanenſis Sacerdos, Sacre Theologiæ Doctor, vir doctriâ, eloquentiâ, & pietate clarus. Edidit Italicè

Predica della B. Vergine Maria di Costantinopoli, ò par d' Eretia, detta vulgarmente d' Itria, fatta in Roma nella propria Chiesa. Romæ apud Ludovicum Grignani m. 1628. in 4.

JACOBUS PACTI Messanenſis. Hujus nihil aliud ad manus mra. peruenit, nisi quæ prolixe in libro scriptoris *Lucrentii Gambære Briziani Regum Sacrarum liber, signis anelis illustratus, cum Jacobi Pacti Siculi Memorini argumentis.* Anticipè typis Christo phori Plautini 1577. in 4. & iterum cum additione Romæ apud Vincentium Accoltum 1582. ex Leonardo Cozzando in *Biblioth. Briziani* par. 1. pag. 162.

JACOBUS PIRRONUS Messanenſis Sacerdos, vir Poeti clarus, & humanioribus literis apprinnè excultus. Hujus non sine laude meminit Iosephus Boasilius in *sua Messana lib. 7. pag. 54.* à quo inest illustres Messanenſes recensetur. Joannes Viginimilius in suo *Siculorum Poetarum catalogo*, ante suos Bucolicos Poetas prefixo, retulit. At quæ scripserit haud liquet solummodo aliqua edidisse carmina vidi in funere Christianorum missum, qui in navali certamine ad Echinadas insulas perpetrato anno 1571. fortiter pugando cecidere: & in funere Caroli Hispaniarum Principis, qui anno 1575. decessit; eaque exhibuit Bonitius cit. lib. 6. pag. 49.

JACOBUS PIZZOLUS ex oppido Savocæ Diocesis Messanenſis, Hieronymo Columnæ viro eruditissimo artibus amicitia vinculis confectus vixit. Antiquitatum fuit studiosus, laudæque dignus. Carmina etiam græcè concinnavit. Claruit anno 1590. Ipsum meminit Laurentius Craſſus in *hiflor. Poetar. Græcor.* pag. 255. qui testatur, Epigrammatum Scriptorem fuisse: ego verò aliud non vidi nisi epigramma græcum in memorati Hieronymi Columnæ laudem in vestitibus libri de Ennii fragmentis. Neapoli typis Horatii Salviani 1590. in 4.

JACOBUS PROPECTUS Netinus Philosophiæ, & Medicinæ Doctor, ac Poeta celestis. Diu Neapoli Philosophiam, ac Medicinam docuit magna cum laude; eaque doctrinâ instructus floruit, ut Medicum suum Paulus III. Papa delegerit. Vivebat anno 1536. Est Jacobi Men-

tio apud Vincentium Littaram *de rebus Netinis* p. 168. Rocch. Pirrus not. *Ecl. Syracus.* pag. 227. & Didacum de Mastro in *causa Medicorum Poetar.* pag. 57. Edidit

Symposium de Vinis. Romæ 1536. & Veneriis apud Jordanum Zilettum 1559. in 8. Ex Vanderlinden *de scriptis Medicis* pag. 491. prodiit hoc titulo: *de diversarum vini generum natura, liber.*

Cantica de Verbo Dei, & alia quedam addit Littara.

JACOBUS RIBALDUS Netinus Sacerdos, Juris utriusque Doctor, & Vicarius Generalis Dalmatiæ de S. Dionysio Episcopi Syracusani citra annum 1470. Hujus meminit Vincentius Littara *de rebus Netinis* pag. 143. Rocchus Pirrus Not. *Ecl. Syracus.* pag. 181. ubi Jacobum Raynaldum vocat, & pag. 228. & Octavius Caetanus in *animad.* ad tom. 2. *Sanct. Siculor.* pag. 85. qui scripsisse testantur

Historiam D'oi Contradi Ere mita.

JACOBUS ROMANUS Catanenſis Vincentii Romani eximii Iurisconsulti filius, ac Francisci Romani, de quo nos pag. 236. Frater, Cæfarei, ac Poeniciensis Juris Doctor scientissimus, causarum Patrocinium non sine laude egit Panormi. Graviori jurium doctrinâ, Musarum, ac ameniorum literarum studia, ex naturali quadam propensione alligavit: ideoque latinâ, etruscâ, ac verniculâ linguâ multa laudabiliter cecinit. Ad judicii dignitatem in Magnæ Regiæ Curiz subfessis evectus, dum adhuc eo manereungebatur, obiit Panormi 5. Julii 1648. & in Ecclesiâ S. Mariz de Nova tumulatur. Vide ejus laudes apud Iosephum Galeanum in *Musis Siculis* tom. 1. par. 2. pag. 137. ubi sub anagrammatico nomine Coni Amoromia Jacobi extant

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Iosephum Bisagnium 1662. in 12.

JACOBUS S. LUCIA Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci. Hunc Messanenſem putavit Rocchus Pirrus not. *Ecl. Messan.* pag. 362. & not. *Ecl. Pal.* pag. 410. Placidus Sanperius in *Iconolog. M. V. lib. 2. cap. 10. pag. 179.* & Stephanus Manrus in *sua Messana cap. 28. pag. 262.* At Philippus Cagliola in *manifest. Provincia Sclæ Ordinis Minor. Conces expler. 3. manifest. 1. pag. 88.* dubitat fuerit Messanenſis, an ex oppido S. Lucie Diocesis Messanenſis. Literarum studiis datus Philosophiam didicit: inde adoleſcens Minorum Conventualium institutum complexus, morum integritate animam instruxit: in studiorum verò curriculo ita profecit, ut socios omnes longè superaverit. Sixtus IV. Pontif. Max. habuit Magistrum, dum in Panormitano Lyceo Regentis muovereungebatur; ejusque amorem ob eximiam ingenii aciem promeruit. Sacre Theologiæ laureâ donatus, ac divini verbi declamator constitutus, magnam feli nominis famam comparavit. Messanenſe Cenobiû rexit, & Guardiani, ut vocant Guardianorum titulo insignitus, Generalibus Ordinis Comitibus interfuit; à quibus in Siciliam regressus est Vicarius Generalis. Ab an. 1460. Sicu-

Siculam Provinciam gubernavit, usque ad annū 1470. & ultra, quo in munere, gravissima perorando negotia, eximiam dexteritatem patefecit. A Sixto IV. qui Iacobum magnā estimatione prosequabatur, ad Archiepiscopalem Messanenſis Ecclesiæ sedem evehctus est; sed non fuit à Messanenſibus exceptus, ne regio iuri præiudicium inferrent: ideoque post nonnullas contentiones, Messanenſi Ecclesiæ præfuit Petrus Luna, Iacobus verò Patricius Episcopus elegit anno 1479. Sed ad Archiepiscopalem dignitatem anhelans, ad quam Sixtus vocaverat, spe illam repetendi extimulatus, Romam petiit anno 1485. ubi paulo post supremum clausisse diem creditur. Huius laudes recenseant Auctores supra relati: Cagliola etiam ipſius meminit *explor. 2. manif. 1. pag. 32. explor. 3. manif. 1. pag. 58. explor. 4. manif. 6. pag. 174. & explor. 6. manif. 10. pag. 180.* Ex Sampedro citato habemus edititile:

Theologica aliqua opera, quæ adhuc non vidi.

JACOBUS SCAPHIS Drepanitanus Poeta, edidit Italicè

La Visione Sacra Azione Sacra. Panormi apud Augustinum Boffium 1664. in 8.

JACOBUS SORTINUS Panormitanus Sacerdos, natus anno 1620. literis dicitur, Iurisprudentiæ lauream obtinuit. Ne dum gravioribus discipulis excultus clauit, verum etiam amonioribus literis, & eruditione insigniter instructus reſultit. Musas præferim coluit; ideoque vernaculis, etruſcis, latinisque numeris summa cum laude multa scripsit; ac nonnulla in Panormitana Reaſcenſorum Academia recitavit, non sine plaufu viri eruditissimi excepte. Mocum integritate, manſuetudine, poenitentia, aliisque virtutibus clarus, vitam inculpata, Sacerdote dignam, peregit. Demum apoplexiæ icu confectus vivere deſiit Panormi 14. Februarii 1703. anno ætatis suæ 82. Ipſum laudant Ioannes Baptista de Iudice in *carmin. p. 1. pag. 89.* & Iosephus Galeanus in *Musi Siculis tom. 1. par. 2. pag. 316.* ubi Siculo idiomaticè prodire nostri Iacobi

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cyvillum 1647. in 12. & iterum apud Iosephum Bifagnium 1662. in 12. Edidit etiam

Cancone all' Ill. Sig. D. Vincenzo Landolina Prestore della Città di Palermo. Ibidem apud Petrum Coppolan 1658. in 4.

Faville Spirituali Ottave Siciliane. Ibidem apud Iacobum Epirum 1684. in 16. sub nomine Astro-midi Conogi.

Sub prælo reliquit opus Carminum Siculorum.

JACOBUS SPINELLUS Panormitanus Societatis Iesu, natus anno 1639. Societatis nomen dedit 13. Maii 1656. Decursu cum ingenii laude, studiorum spaciis, doctrinâ, & eruditione ornatus inclauit: sed epileptici morbi vi severiores disciplinas declinare coactus, virtutum studia, præsertim patientiæ, amplexus est. Obiit in Panormitano Collegio 4. Ianuarii 1695. Edidit, suppresso nomine Italicè

Era Festiva de' Monti, che son risanare per il Mondo le Glorie, e i Trionfi della Gloriosa Patrona S. Ro-

ſalia Vergine Palermitana per le ſolemnità annuali dell' Invenzione di Lei, rinnovate l'anno 1689. Panormi apud Iosephum Barberam 1690. in 4.

Scriptis etiam

Vitam, Virtutes, & Miracula Ven. Hieronymi de Panormo Ecclesiæ Panormitanæ Canonici. m. s. in fol. extat in Bibliotheca Collegii Panormitani Societatis Iesu.

JACOBUS SYRACUSA Nobilis Panormitanus, Jurisconsultus, & causarum Patronus doctrinâ instructissimus. Nonnullis auctus honoribus claruit; fuit etenim Panormi Magister, ut vocant, Secretus, Armorum Dux, Viſitatoris munere Sicula frumenti Emporia perſuſtravit. Magistri, ut ajunt Portulani vices geſſit anno 1595. & 1597. & in Tribunali Concilio Sacræ Regiæ Conſcientiæ Iudex effuſit anno 1612. ex Augustino Inveges in *appar. tom. 3. annal. Panormi pag. 128.* Iudicem etiam Panormitani Prætorii, & Magnæ Regiæ Curiz, ac Panormitanæ Urbis Syndacum fuiſſe ceſtatur Franciscus Strada in *Quietationibus pag. 15.* Vitæ diem clauſit extremum Panormi 6. Ianuarii 1615. & in Ecclesiâ S. Dominici Fratrum Prædicatorum conditus est. Edidit

Allegaciones in causa propria. Panormi in fol. sine anno, & typographi nomine.

Addit Strada: multa scripsit egregiè, sed morte præventus typis non mandavit.

JACOBUS SYRACUSA alter nobilis etiam Panormitanus Societatis Iesu, natus anno 1620. Societatis insignia ſuſcepit anno 1635. ac ſolemnia emiſit vora primo Novembris 1653. Ob egregiam ingenii felicitatem, præter humaniores literas, Philoſophiam, ac Scholaſticam Theologiam magno cum plaufu, ac diſcipulorum utilitate doctiſſimè docuit. Collegium Môtregalenſe rexit, cui locupletiffimâ addidit Bibliothecâ; ut etiam Collegia Calarajeronenſe, Drepanitanum, & Panormitanum. Panormi etiam Domui Profeſſorum præſuit: hiſque in muneribus eximiam prædantiam, ac charitatem undique patefecit; ideoque ob insignis doctrinæ, virtutiſque ſeudores in ſui venerationem aliorum æſtimationem facile traxit. Divæ Roſaliæ ætrem in Monte Peregrino juxta Panormum diu gubernavit, tanquam unus ex Depotatis à Panormitano Senatu electus. Sodalitia Nobilium in Domo Profeſſorum, & Deiparæ Virginis à fervore in Panormitano Collegio maximo cum fructu moderatus est: inerat enim illi ea eloqui ſuavitas, ut cum de rebus divinis ſermonem Inſtitueret, ad Deum omnium corda raperet; raperetur & ipſe à Deo. Obiit tandem in Panormitano Collegio 31. Octobris 1687. Edidit ſuppreſſo nomine

Compendiarium Logicarum quaſtionum complexionem à Joſepbo Neapoli Maſarenſi publicè propugnatum 1654. Panormi apud Iosephum Biſagnium 1654. in 12.

Curſum Philoſophicum compendiarie tractatione digeſtum, & à Petro Curri Rachalmentenſi propugnatum 1656. Ibidem apud eundem 1656. in 12. Italicè

Il Campo Campidoglio, Panegirico nella Tradizione del Capo di S. Mamillano Cittadino, & Arcivescovo di Palermo. Ibidem apud Augustinum Bossium 1658. in 4.

Brevi Instrukzione di meditare cavata dal libro degli Esercizii di S. Ignatio. Ibidem apud Iacobum Epinum 1687. in 12.

IACOBUS DE THERMIS: an ex praelara Panormitanà familia de Thermes, an verò ex Urbe Thermarum, divinare non audeo. De eo ita Casmirus Oudin in supplemento de scriptoribus, & scriptis à Bellarmino omisiss pag. 582. Iacobus de Thermis Abbas Caroliloci Ordinis Cisterciensis in Episcopatu Silvanestensi, edidit anno 1311. tempore Concilii Generalis Viennensis.

Opusculum contra impugnantes exemptiones, & Privilegia Regularium, maxime contra Agidium Romanum Bituricensem Archiepiscopum. Habetur tom. 4. Bibliotheca Veterum Ord. Cisterciensis Scriptorum pag. 261. de qua sapius egimus. Hæc Oudin. Hæc autem Bibliotheca à Bernardo Tiffier collecta, varisque tomis distributa, edita est anno 1660. in fol. ex eodem Oudin. pag. 398.

IACOBUS TRAMONTANA nobilis Messanenensis Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinese, vir prudentia, ac virtute conspicuus. Gravioribus disciplinis abunde instructus, ab ætate literis non abhorruit; Musas etenim, ac eloquentie studia insigniter coluit. In rebus agendis eximia dexteritate monitus effloruit. Dum Prioris munere fungeretur in Montegatensi Cenobio, à Messanensi Urbe orator deligetur ad Philippum III. Hispaniarum Regem anno 1603. ut sacras Divi Placidi, & Sociorum Reliquias, elegantissimè occultas thecà, quam Messaneis Urbis Icona, auro, argentoque affabre confecta manibus gestabat, Regi dederet. In Hispaniam delato, jucundissima fuit Regi ne dum religiosissima Reliquiarum oblatio, quam Iacobi eloquentia cultissimè eteuli oratione legationis suam exposuit. Hinc à regia Philippi munificentia aliqua obtinuit in patriæ suæ beneficium, verò annua pensione aureorum septingentorum ex fructibus Agrigentinae Ecclesiæ donatus est. Regi, Magnatibus, ac primariis regis aulae Principibus gratissimus fuit: & in patriam regressus, magnà vixit apud omnes æstimatione. Claruit anno 1605. Ipsi laudes servantur apud Arnaldum Wion in ligno vite lib. 2. cap. 70. pag. 429. Iosephum Bonifilium bist. Sicilia par. 3. lib. 1. pag. 5. Placidum Samperium in Iconologia M. V. lib. 2. cap. 23. pag. 288. Rocchum Pirrum Sicilia Sacra lib. 4. pag. 280. Placidum Reinam in bist. Messan. par. 2. pag. 525. Iosephum Ambrosium in Relatione Solemnitatis Epistola Mariana pag. 387. & Benedictum Chiarellum in monumentis Sacris Messana pag. 173. Edidit

In Concessione Placentina Actis ad Illustriss. & Excellentiss. Officium Franciscum Placentia, & Parma Dnem Carmen Encomiasticum. Placentia apud Joannem Bazachium 1585. in 4.

Ferdine Pompani Sereniss. Margarite Austriacæ Farnesæ Caroli V. filia per RR. DD. Nomen: Cas-

neus in Monasterio S. Sixti de Placentia commorantes, celebratum anno Dom. 1586. d. R. D. Jacobo Tramontana &c. descriptam. Ibid. apud Antzeum Comitum 1586. in 4.

Brevem, & dilucidam narrationem ad Senatuum Nob. Urbis Messanæ de advectione, & oblatione Sacri Reliquiarii Sanctior. Placidi, & Sociorum Martyrum. Vallisolei apud Ioannem Godinez de Millis 1605. in 4.

Orationem de Sanctis Placido, & Sociis Martyribus ad Philippum III. Hispaniarum Regem. Hanc Italicè versam edidit Ioseph Bonifilium bist. Sicilia par. 3. lib. 1. d. pag. 8. ad 23. Scripsit alia nonnulla ex Wione cit.

IACOBUS VIRGA Camaratensis Sacerdos, Sacrae Theologiæ Doctor. Claruit anno 1598. ediditque Italicè

Historia di S. Stefano Protomartire, Panormi apud Ioan. Antonium de Francis 1598. in 8.

Compendio della Vita, e Miracoli del Glorioso San Gregorio Vescovo di Girgenti. Ibid. apud eundem 1597. in 8.

IACOBUS VITALIS Panormitanus Sacerdos, equestris familiæ ortus, doctrinà, ac morem integritate ornatus claruit. Postrema vite suæ spatia, Deo dicatur, in Congregatione Oratorii Panormitani S. Philippi Nerei produxit, in qua literas, & eruditionem virtutum studio illustravit. Obiit Panormi 3. Ianuarii anno 1673. Scriptit Italicè

Relatione del Trionfo fatto in Palermo nella solennità dell'Invenzione di S. Rosalia Vergine Palermitana. Extat apud Franciscum Baronium de Masei. Panorm. lib. 3. d. pag. 65.

IACOBUS VIVIANUS. v. Stephannus Vivianus.

IACOBUS URBANUS Panormitanus Societatis, vir sanè egregius, qui decursis studiorum, & patris, virtutum omnium splendore exornatus refulsit. Morum suavitatem ita vix insignis, ut tum in Societate, tum extra, veluti magnetica polle-ret virtute, omnium animos etsi ferreos, ad se dulciter attrahebat. Præstantissimum ingenio munitus, ejus felicitatem in graviorum disciplinarum palestra patefecit, sed ex naturali propensione ad eloquentiam studia protraxit, in concionibus habendis, ea ex ejus ore effluebat dulcedo, ut omnes faterentur, quod alius fuisset Christostomus, nisi fracta valetudo ab eo munere revocasset. Sacras literas Panormi è suggestu explicavit in Templo Domus Professorum magna cum auditorum frequentia, majori laude, ac maximo animarum fructu. Inter memorabilia virtutis illud non pratermittendum castitatis exemplum; cum enim eximio viro parentes, ut ipsius valetudinem iustauraret, opulentissimam offerrent sponsam, ab egregiis naturæ, & fortunæ donis commendatam, inulit Deo vitâ, immo mortem dicere; quàm ab ipso sejungi, cui trium votorum Sacramento se adstrinxerat. Obiit in Collegio Panormitano 7. Septembris 1653. Edidit orationem inscriptam:

Panormi Sicilia Caput studiis sapientia coronatur.

1765. *Oratio habita ad Illustriſſ. Senat. Panormitanum in Aula Collegii Societatis Jeſu ipſo anni literarii reſurrexſſis exordio à Patre Virgilio 1642. Panormi typis Decii Cyrilli 1642. in 4.*

JACOBUS ZUMMUS, vulgò *Giaino Zummo*, Syracuſanus Eques Militaris Ord. Hieroſolymitani, cui aſcriptus fuit anno 1592. Vir generis ſplendore clarus, ſed virtute, immò ſanctimoniz famâ longè clarior. Panormi in Eccleſia D. Vito ſacra, uñ cum fratre Nicolao Zummo, Cœnobium excitavit, quod ſanctimoniam redolce, cui nomen D. Mariæ de Conceptione, ſive de Gratia. Magnâ proſequutus veneratione vixit Panormi, ubi ſancti deceſſit circa annum 1640. Conſule Abb. Picrum *not. Eccl. Panorm.* pag. 223. & *not. Eccl. Melit.* pag. 655. Carolum de Amico in *Vita Philippi de Amico cap. 11. pag. 98. & cap. 26. pag. 284. P. Blaſium à Purificatione in Vita Soror. Mariæ Magdalene à S. Auguſtino lib. 1. cap. 10. pag. 62. Andreæ Minutolum in monum. Prioratus Meſſanenſis pag. 29. 47. & 244. qui Raimum vocat, & Joann. Mariam Amatium in Elogio Franciſci Seſaſani, quod vitz Sor. Eliſabeth à Paſſione præfixit. Ejus vitam ſcripſerat Pat. Glicerius ab Annunciatione Panormitanum Congregat. Matris Dei Scolaſium Piarum Sacerdos, quam edere curabat, vidique eo jam operis exordium typis traditum: collegat etiam hujus, & Nicolai fratris epiſtolas, quarum patrem jam editam habes hoc titulo:*

Lettere Spirituali di D. Giaino, e D. Nicolò Zummo. Panormi in 4. ſed libri ſinis deſideratur.

JANUS VITALIS Panormitanus Sacerdos nobili genere ortus, Theologus, & Poeta celeberrimus. Joannis nomine fuit verè inſignitus, quod in Janum inſlexit & ſloruit enim cùm ea invaleret infania apud litteratos, ut nomina in baptiſmate accepta, in alia inverterent: hinc Joannes Pontanus Jovianus vocari voluit: Jacobus Sannazarus Actii Sinceri, Petrus Valerianus Pierii nomina accipere, aliique alia, quod notavit Panlus Jovius in elogiis Sannazarù, & Callimachi, Ideoque noſter Vitalis Joannis nomen in Janum deſorſit. A teneris adhuc annis in Italiam diſgreſſus, diu Neapoli, & Bononiz, ac longius Romæ vixit: ibique eo animi ardore literarum ſtudia amplexus eſt, ut mirabiliter profeſſerit: egregio enim inſtructus ingenio graviſſoribus diſciplinis ſeipſum abundè locupletavit. At validiores ingenii vires Muſis devovit: eaque ubertate, lepore, cultu carmina latina concinnavit, ut à doctioribus ſummis laudibus, plauſique excepta, immortalem comparaverit ſibi gloriam. Leoni ex viro ne dum docto, verùm etiam literatorum ſtudioſo, in primis gratiſſimus fuit: hic enim cùm Jani poema de SS. Trinitate percurriſſet, ipſius ingenium, eruditionem, ac pietatem eximiiſ laudibus exornavit: præclariffimum Vatem præclaris muneribus magnificentiſſimè donatum voluit: ac inter alia palatinâ veſte exornavit, ut onnibus innotefceret, Janum ob egregiz virtutis, ac doctriſne dotes, inter ſuos amicos, familiarēſque adſcriptum: & Janus ipſe ab bonarum

diſciplinarum ſtudio, præmiõrum ſtimulis urgeretur. Inde etiam ab eodem Leone Comitè Palatini titulo fuit inſignitus. Romæ diu vixit celeberrimus, ampliffimâ veneratione proſecutus, & arctiſſimo federe cum præcipuis ſui ævi literatis devinctus, inter quos non ultimus Lilius Gregorius Gyraldus, & Joannes Pierius Valerianus: hic enim amore veluti fraterno unice Janum dilexit, ipſumque ob egregium ingenium, morum inavicatem, ac ſingularem vitz integritatem commendat. Romæ tandem deceſſiſſe non longè ab anno 1560. puto. Si ejus laudes cupis, conſule Gyraldum memoratum de *Poetis noſtrorum temporum dial. 1. pag. 396. & in epiſtola de incommodis urbanæ direptionis pag. 616. Honorium Dominicum Caramellam in Muſeo Poetar. pag. 136. & Michaelem Foſcarenum in noſis, Leonardum Orlandinum in diſcurſu de Sicil. pag. 81. Franciſcum Baronium de Maſſat. Panorm. lib. 3. cap. 3. pag. 113. Joann. Pierium Valerianum in Hieroglyph. lib. 40. ipſi nuncupato pag. 420. Sixtum Senenſem in Biblioth. Sanctæ lib. 4. pag. 252. Joannem Bap. Riccioium in Chronolog. Refor. tom. 4. ind. 2. pag. 247. Joannem Marthum Toſcanum in libro: *Peplis Italia lib. 4. num. 180. pag. 107. Petrum Angelum Specam de nobilitate Profeſſi. Grammat. lib. 4. pag. 287. Joſephum Galeatum in Muſis Sicul. tom. 1. par. 2. pag. 510. Ludovicum à S. Carolo in Biblioth. Pontif. lib. 2. pag. 343. Poſſevinum in apparatu ſacro tom. 2. pag. 90. Vincentium Auriam in Elogiis m. 22. Literatorum Panormitanorum, Achillem Bochiom in deſicili Poetarum Ital. pag. 452. Joannem Jacobum Hofmannum in lexico tom. 1. pag. 806. aliſque. Paulus Jovius in calce elogiorum ſcribit, Jani effigiem cum præſtantiffimis viris, literarum gloriâ conſpicuis, in ſuo Muſæo collocatſe, quorum laudes in ſecunda elogiorum parte paraverat. Hi autem ſunt Petrus Benibus Card. Baptiſta Egnatius, Iacobus Sadoletus Card. Georgius Trifiſimus, Hieronymus Fracaſtorius, Hieronymus Vida, Ioan. Pierius Valerianus, Romulus Amaſeus, Andreas Alciatus, Marcus Antonius Flaminius, Joannes Vitalis, Reginaldus Polus, Daniel Barbarus, Antonius Mirandula, Baſilius Zanchus, aliique. Edidit noſter Janus cœleſtiffima**

Epigrammata XXXIII. in libro: Deliciz CC. Italarum Poetarum hujus ſuperioris &c. ævi illuſtrum Colleſtore Rinaldo Ghero tom. 2. à pag. 1431. & ſeq. Proſtant in Officina Iona Roſæ 1608. in 16. & inter Ill. Poetas Italos.

Epigrammata XXVII. apud Paulum Jovium in Elogiis virorum literis illuſtrum. Antuerpiæ 1557. & Baſileæ ex typographia Petri Pernæ 1597. in fol. & alibi. Italicè vertit Hippolytus Orius Ferrarenſis. Veneriis apud Joannem de Roſſis 1558. in 8.

Epigrammata XIII. apud Paulum Jovium in Elogiis virorum bellicis virtute illuſtrum. Baſileæ typis Petri Pernæ 1596. in fol. & alibi: ex latina, in Italicam vertit linguam cum Jovii elogiis Ludovicus Domenichi. Veneriis apud Joannem de Roſſis 1557. in 8.

Hymnus de SS. Trinitate. Basilæ apud Oporinum cum aliis quibusdam, & Bononiæ apud Anselmum Giaccarellum 1553. in 8.

Elogia Romanorum Pontificum Maximorum, & in *Julii III. Pontif. Max.* electionem, & coronationem, & gratulationem. Bononiæ 1550. Hæc in suis Romanorum Pontificum vitis describit Alphòsus Ciaccionius.

Elogia Julii III. Rom. Pontificis, & Cardinalium ab ipso creatorum. Romæ 1553. in 12. ex Lud. Jacobo à S. Carolo in *Biblioth. Pontificia* lib. 2. p. 348. & Teislerio in *Catalog. librorum* pag. 153.

Meditationes in Psalmum Miserere. Bononiæ apud Anselmum Giaccarellum 1553. in 8. & ex Sixto Senensi in *Biblioth. Sancta* lib. 4. pag. 252.

Paraphrases in Psalmos de Profundis, & *Deus Misereatur nostri*. Bononiæ typis Anselmi Giaccarelli 1553. in 8. ex Possévino: in *Psalmos* 51. 66. & 113. Bononiæ excudit Ioannes Jaccarellus ex Biblioth. Classica pag. 535.

Hymnus in Angelos, & *Archangeli Poema*. Basilæ apud Rob. Winter. ex Gyraldo, Possévino, Gesnero, & Bibliotheca Exotica pag. 1156.

Epiboleum Christi, & *Ecclesiæ*. Bononiæ apud Giaccarellum 1553. in 8.

De Elementis, de Pietate erga Rempob. & *Hymnum de Pace*. Romæ 1554. ex iisdem, & *Bibliotheca Exotica* pag. 1160.

Thesauriziorum. Romæ 1514. (melius forsitan 1554.) ex Bibliotheca cit. Gesnero, & Fortunio Liceto de *Monstrorum natura* pag. 82.

Triumphum Ferdinandi Francisci Davall Aquinatis Magni Piscaria Marchionis, & *lacryma in eundem*. Romæ ex Possévino, & Gesnero.

Bellum Africa, quæ capta fuit à Sicilia Prorege Joanne Vega, ex Joanne Jacobo Adria de *Valle Mazaria*.

Tandem Ioannes Felix Aftolius in *offic. histor.* lib. 2. cap. 10. nostri Iani aliqua Italica adducit carmina, ex quo deducimus etruscis etiam numeris cecinisse.

IBYCUS celeberrimus Poeta Lyricus, de cuius patria longa apud scriptores disceptatio. Nōnulli in Rhegio Calabria urbe natum volunt, ut tradunt Cicero *Quest. Tuscul.* lib. 4. Neantes Cizicenus apud Athenæum lib. 4. cap. 23. pag. 175. & Idem Athenæus lib. 13. cap. 8. pag. 601. *Milianus de animalib.* lib. 6. cap. 51. Carolus Stephanus in *dition.* pag. 1095. Lilius Gregorius Gyraldus de *Poetar. hist. dial.* 9. pag. 341. Raphael Volateranus *antibropol.* lib. 16. Franciscus Patritius *Poetic. decad. histor.* lib. 1. pag. 67. Hieronymus Marabottus in *chron.* Calabria lib. 1. cap. 19. pag. 45. Faber de *Poetis Græcis* par. 1. pag. 36. His addit P. Ioannes de Flores in *Calabria Illustrata* lib. 4. cap. 3. 5. pag. 370. Laurétium Beyerlinck in *Theatro Vite hum.* Hieronymum Ruscellum in *Indic. Viror. Illustr.* Ravisium Text. in *officina tit. Historiographi*, Petrum Crinitum apud Politianum lib. 2. & Ughellum *Italia Sacra* tom. 9. Alii verò Siculum, & Messanensem putant, ut placuit Francisco Pharaonio in *Instit. Grammat. de Cosmographia*, Mario Aretio de *situ Sicilia* pag. 37. Fazello dec.

1. lib. 2. cap. 2. pag. 49. qui Laertium citat, Lafeari apud Maurolycum *hist. Sicilia* lib. 1. pag. 17. & 18. Bonifilio *hist. Sicilia* par. 1. lib. 1. pag. 25. (non in historia Messanæ, ut cit. de Flores) Ioanni Iacobo Adria de *Situ Vallis Mazaria* m. 1. Petro Ricordato *Histor. Monast.* die 4. pag. 446. Iosepho Carnilivario in *hist. Sicilia* lib. 2. pag. 178. Matthæo Silvagio de *trib. peregrinis* cap. 42. pag. 149. Vinc. Littara in *Conradide* lib. 3. pag. 152. Leonardo Orlandino in *descrip. Sicilia* pag. 74. Placido Reine in *hist. Messina* par. 1. pag. 118. Huberto Goltzio *hist. post. Sicilia* pag. 89. qui aliorum etiam opinionem pro Rhegio retulit, Placido Samperio in *Iconologia M. V.* lib. 1. pag. 32. Christophoro Scanello in *Chron. Sicilia*, Leandro Alberto in *descrip. Sicilia* p. 41. Thomæ Porcacchio in *Iesuldis* pag. 40. Carolo Ciagolino in *Hedergographia digress.* 3. cap. 109. pag. 734. Fulgentio Arminio in *Profr Officiis* lib. 1. pag. 46. Iosepho Ambrosio in *descrip. solemnitatis Epistolæ Mariæ* pag. 123. Hieronymo Raguse in *elogiis Sienor.* pag. 143. & in *Sicilia Biblioth. Veteri* pag. 144. Joanne Baptista Pacichello in *epist. fam.* tom. 2. pag. 163. aliisque. Ludovicus Morciris in *dition.* tom. 2. pag. 216. duos Ibyci nomine insignitos commemorat, quorum unum, suppresso patriæ nomine, à Latronibus interfectum prædicat, ut infra; alium Rhegium credit: at pag. 585. ubi de Messanæ, Messanensem fuisse scribit. Lascaris, & Samperius tradunt, ideo exorta opinio quòd Rheginus fuerit, quia ejus pater fuit Rheginus: & hoc innuere videtur Suidas tom. 1. pag. 1217. ubi ait: *Ibycus genere Rheginus*, idem origine, non patriâ Rheginus: licet Vossius de *hist. Græcis* lib. 4. cap. 1. pag. 432. & de *Poetis Græcis* pag. 91. & Gyraldus cit. contrarium velint: nempe, quòd pater Messanensis, Ibycus Rheginus fuerit. Lascaris verò, qui inter Siculos Ibycum collocat, inter Calabros etiam recenset. Messanæ fautoribus adherens Messanæ Ibycum adscribo. P. Joannes de Flores in *Calabria Illustr.* loc. cit. Messanensium rationes infringere conatur, ac Reimam oppugnare nititur; ait enim quòd cum Ibycus floruisse anno Mundi 3474. ex ejusdem Reinz sententia, cum adhuc hæc Urbs Zangla vocaretur, & Messanæ nomen anno 3551. accepisset, quomodo hoc componi potest ut ad Messanam Urbem Ibycus trahi possit. Sed huic primo argumento facillimè responderetur: Ippis enim, & tonforibus satis comperturn est, Messanæ, ac Zanglam eandem esse Urbem: hanc etenim Zanglam vocant, cum Messenii ex Peloponneso digressi in habitandam suscepissent, Messanam vocare: ideoque idem sonat Zanglus, ac Messanensis. Consulto scriptores, quos abundè congesti Reina cit. ann. 3551. pag. 139. Nec mirum scriptores Ibycum Messanensem non Zanglem vocasse, hi enim tunc scripsere, quando deleta jam Zanglæ nomine, Messanæ nomen vigeat. Hinc laude digni recentiores, qui Messanensem dixere Ibycum non Zanglem, quòd nomine magis vulgato appellaverint. Adde, quòd pervia est Acronismi, sive Prolepsis figura, quæ per anticipationem locum quemdam

eo vocatur nomine, quo ævo subsequenti fuit appellatus. Ita Oſtavius Caetanus *tom. 1. ss. Sienſer. pag. 35. & 36.* obſervat de S. Peregrino, quod cum Sanctus Tricolani veniſſet, actamen ejus vitæ ſcriptor per proſopium, in oppido Calarabillottæ, non dum in eodem loco condito, appuſiſſe tradit & in *animad. pag. 26.* ait, quod in actis S. Niconis, hunc Conſtantinopolim veniſſe legitur, cum veniſſet Bizantium, exinde Conſtantinopolim vocatum. De hac figura cōſule Udenum Niſietum, ſeu verius Benedictum Florettum *Progymnaſm. vol. 1. prog. 4. & ſeq. à pag. 27.* Joſephum Baptiſtam in *Poetica cap. 6. pag. 87. & 91.* & Vincentium Auriam in *obſervat ad Batillum Joſ. Bapt. de Judice pag. 392. & 393.* qui innumera ne dum Poetarum, verum etiam & aliorum exempla deferunt; nam ego ne extra chorum ſaltare videar, hoc unum noſtro Adverſario exemplum exhibeo ex Reina cit. p. 1. pag. 113. hic enī recte perpendit quod Euſebius, vel ejus interpret D. Hieronymus in *Chronica* de hac Urbe loquens a. Abrahamæ 250. tempore Sicano- rum ait: *Meſſana, que & Mawertia conditur;* cum hæc nomina poſterioribus ſæculis huic Urbi ob- tigeſſent. Ideoq; Reina pag. 118. ex Voſſio, & Gyraldo ſcribens, Ibycum Polizeli Meſſanenſis filium extitiſſe, haud ineptam protulit ſenten- tiam, quaſi dixiſſet, filium patre vetuſtiorē: ſci- licet quod Polizelus Meſſanenſis natus, ut ipſe putat, poſt annum 3551. cum hæc Urbs Meſſanæ nomen accepiſſet, haud poterat pater eſſe Ibyci, qui anno 3474. floruit, cum adhuc Zāgla voca- tur: hæc enim ineptiſſima Calabri de Flores inter- pretatio eſt. Quod autem Polizelus Meſſenſis ex Peloponneſo fuerit, ut eidem de Flores placet, hoc probandum, non tātūmodo proponendum. Sequitur de Flores, ait enim, ſi ex quo Patre Meſſanſe natus Ibycus, fuit Meſſanenſis, cur verius non dicendū, Ibyci pater fuit Cardans Rheginus, ergo Ibycus Rheginus? Cui ego ita reſpondendū puto: opiatio hæc, quod Ibycus Meſſanenſis fuerit non eo innixa eſt argumento, quod ejus pater Polizelus fuerit Meſſanenſis, ſed ſcriptorum auctoritate: hæc autem de Flores ratio prævaleret, ſi ut Polizelus fuit Meſſanenſis, ita fuiſſet & Cardans Rheginus: ſed antiquiorum nullus, qui Ibycum renunciat Cardantis filium, hunc Cardantem Rheginum dixit; excepto Hier. Marafoto in *Chron. Calab. lib. 1. c. 19. pag. 45.* qui ſine ullo auctoritate fulci- mento, Cardantem Rheginum protulit: Ideoq; haud affirmare licet, Cardans Pater Rheginus, ergo Ibycus filius Rheginus. Inſtat de Flores, quod ex Reina ſententiæ Ibyci pater fuit Rheginus, ex quo ortus error, ait Reina, quod Ibycus à perſis dictus fuerit Rheginus, qui verè fuit Meſſanenſis: hinc exaggeratas demirationes exhibet ob Sici- lani diſteticam, quā eſſormatum hoc argumen- tum putat: Polizelus Ibyci pater fuit Meſſanenſis; Cardans Ibyci pater fuit Rheginus, nec ideo Iby- cus fuit Rheginus, ſed Meſſanenſis. At hæc argu- mentandi ſpecies non Reina eſt, ſed Calabram, redolens ruditatem, ex Calabri de Flores capite exorta; qui Reinz falſo adſcribit. Reina enim

tantummodo primam ſcriptorum ſententiam re- tulit, qui Ibycum Rheginum voluit; mox alio- rum opinionem, qui Meſſanenſem putarunt; inde Laſcaris verba exſcripſit, qui Ibycum voluit Meſſanenſem patre Rhegino; ideoq; Rheginum exiſtimatum: inde alios detulit, qui patre Meſſa- nenſe Ibycum Rheginum dixere: demum Laſca- rem adduxit, qui inter Siculos, ac Calabros Ioy- cum receſſit: hinc Reina eorum veſtigia ſequu- tus, qui Meſſanenſem voluit Ibycum, inter Meſ- ſanenſes optimo jure collocavit: ac ad hujus ſen- tentiæ propugnationem vel rationem aliquam, vel argumentum addidit: ideoque argumenta- tionem à de Flores allatam Calabram, non Sici- lani diſteticam ſapiri nec Reinz opinionem ab auctoribus primū editam, ſine contrariæ ſen- tentiæ oppugnatione, tanto tadio Calabrum de Flores afficere poſuiſſe putaverim; cum & ipſe, etſi leviſſimis innixus conjeſturis, magnā vi, ſed fruſtra, nonnulla ad Calabros attrahere nitatur, quæ ad hitoriæ veritatis lumen penitus evaneſcunt. Sed de eo nunc fatis. Hinc ego gaviſſimos ſe- quutus auctores, qui Ibycum Meſſanenſem præ- dicant, Meſſanenſibus adſcribo: Polizelo Meſſa- nenſi hitoriico natus eſt, teſte Voſſio de *hiſtor. Græc. lib. 3. cap. 1. pag. 433.* poſt Gyraldum *dial. 9. de Poet. diſt. pag. 341.* & Suidam *tom. 1. pag. 1317.* etſi alii Phytii, alii Cardantis filium putent, ut Suidas, & Gyraldus tradunt. Ab avi- bus Ibycis, nuntitum, & nominatum ſcribit Bal- thazar Bonifacius in *hiſt. ludæa lib. 1. cap. 6. p. 9.* ubi nonnulla Ibyci colligit. Poeta fuit celeberrimus, & inter novem Poetas, qui lyricā gloriā clariores apud Græcos foruere, adſcriptus ex Iſacio Tzerze in *Caffand. Lycophronis*, Laſcare, & Fazello cit. Quoddam carminū genus adinvenit, quo amores ſuos cecinit; ab eo dicitur Ibycum, ut affirmat Franc. Patritius in *Poetica lib. 1. pag. 67.* Arnaldus Ponticus in *not. ad Euſeb. pag. 387.* & Craſſus in *hiſt. Poet. Græc. p. 292.* Fuit etiā & hitori- cus, ut teſtatur Laſcaris cit. Volaterranus, Mara- fots, & Sāperius cit. quibus addo Ravifſi Text. in *offic. tit. hiſtoriographi.* Inſanos ſequutus eſt amores ex Cicrone *queſt. Tuſcul. lib. 4.* Gyraldo, Sui- da, Athenzo, & Carolo Stephano cit. Ideoq; Græci nonnulli Poetæ epigrammata in ipſum acere, ut ait Reina cit. pag. 119. Adoleſcentum amore turpiſſimè exarſit ex Suida, Volaterrano, & Craſſo cit. qui ex Antologia de hac re nonnulla carmina exſcribit. Hæc autem fediffima amoris incendia niſi; ad ſenectutem ſovit. Hinc Placō in *Parmentide*, Manutius in *adverſis pag. 1656.* & Gyraldus cit. ſcribunt, quod cum longævum haberet equum, olympicis certaminibus jam detritum, & ad certamen iterum currui adjun- geret, hic omnis ſubito renebat; expectus enim diſ- ficillimam curſus aleam, vinitum pavidas labo- rum extrimeſcebat: ut ridenti populo ait Ibycus, Equus domino band abſimilis eſt; nam & ipſe jam ſenex ad amandam compellor. Ex quo ortum adagium: *Ibyci Equus*, quod dicitur de iis, qui inviti ſupra ætatem, viresque ad diſſicillima argen- tur. Huc Manutius loc. cit. obſervat, alluſiſſe

videtur Horatius epist. 1. lib. 1. v. 8.

*Solve fenestram mature sanus equum, ne
Preceat ad extremum ridendus, & illa ducat.*

Musicum instrumentum, Sambucam vocatum, ad-
invenit, quod lyrae triangularis speciem exprime-
bat, ut restantur Neantes apud Athenzum lib. 4.
cap. 23. pag. 175. Suidas, Volaterranus, Gyraldus,
cit. Patricius lib. 1. pag. 67. & lib. 7. p. 310. Laur.
Crassus hist. port. Graec. pag. 292. Coitizius hist.,
pass. Sicilia pag. 89. Hofmannus in lex. tom. 3.
9. Trigonum pag. 102. Lascaris apud Maurolycum
hist. Sicil. lib. 1. pag. 17. & 18. Fazellus, Saupre-
rius, Reina cit. & Celius Rhodiginus test. antiq. lib.
9. cap. 4. qui ex Athenzo Lyrophenicam appel-
lat. Erat Sambuca quatuor composita cordis, ac
sonum reddebat acutum. At Patricius cit. & cum
eo Marafietus in Chron. Calabria lib. 1. cap. 19.
pag. 45. eadem, vel simili formâ fuisse ait, quâ
est illud instrumentum, quod vulgo appellatur
Arpa. Fazellus cit. putat, duabus in longum ex-
tensis cordis conditum, profundum, ac tremen-
dum sonum edebat. Jam bycean vocabant alii,
ait Gyraldus ex Suida, nam cum ipsius sono jam-
bea caneantur. Aliud etiam musicum instru-
mentum excogitasse tradunt Suidas, & Gyraldus,
ab ipso Ibycium vocatum, quo Galli, & Ro-
mani in bello usi sunt. Horum instrumentorum,
cùm ingens numerus Romani adversus Celtas
adduxissent, nihil in proficere. Appellatur etiam
Ibycaneta ab Ibyco inventore. Omnium primus
etiam variantia quinq; Planetarum nomina ex-
cogitavit ex Vossio de Jdoletaria lib. 2. cap. 13. apud
Hofmannum in lex. tom. 1. pag. 895. E pa-
rida digressus Samum petiit, eo tempore, quo il-
lam Rempubliam Polycrates pater moderaba-
tur, & Crofi avo olymp. 54. ex Suida: vel circa
olymp. 50. ex Gyraldo. Cùm autem per non-
nullas Graeciae Urbes magnâ nominis gloria ex-
cursisset, tandem in Iatronum magus incidit, &
jam occidendus supe: volâtes Cruces obe: status est;
& ut esset mortis suae vindices obsecravit. Pau-
lo post cùm Iatrones in foro, vel ut aliis placet, in
theatro sederent, & rursus supervolantes transi-
rent Cruces, illorum unus alteri insurrexit: Ecce
Ibyci ultores, & testes: quod cùm quidam assiden-
tium accepisset, suspitione conceptâ, Iudicibus
restitit: ideoque in iudicium deducti Iatrones,
cormentorum vi facinus confessi, debitas poenas
Ibyco soluti sunt. Hoc autem aliquantulum di-
versè narratur à Statio lib. 5. Sylvaram in epico-
dio in patrem, Aufonio in Monosyllab. Plutarcho de
garrulitate, Antipatro, & alio in Anthologia n. 60.
& 61. S. Gregorio Nysseno lib. 8. qui ait, hoc di-
vinâ providentiâ obtigisse, Iosepho Barberio de
miseria Poetar. pag. 76. Suida, & Crasso loc. cit.
quibus adde Lascarem, & Samperium citat. qui
in Calabria hoc accidisse tradunt. At Gregorius
Nyssenus, & Faber de Poetis Graecis par. 1. pag. 19.
Corinthi vindictam Ibyci congrisse volunt. Pro-
loymus Ephraion apud Photium in Biblioth. cod.
190. pag. 478. scribit, quod Hercules Ibyci ser-
vum vivum concrematus est, quia cum Iatronibus
in Ibycum coaspiravit. Hinc in proverbium

abiere Ibyri *Gruces*, ut Suidas, & alii ex supracitatis
tradunt: dicitur autem quociens sceleribus impro-
viso evenit proditis, flagitiosis emeritis lumen
poenas lætis, ex Paulo Manutio in *edagiis* pag. 134.
vel ex Lascari apud Græcos, Larinoque Iurispe-
ritos frequens est hujus adagii usus, cùm occulta
res aliquibus indicii proditur. Floruit olymp.
50. ex Gyraldo, vel olymp. 54. ex Suida, Patri-
tio, & Crasso cit. vel an. 1. olymp. 60. ex Euse-
bio in *Chron.* & Joann. Bap. Riccio in *Chron.*
Refor. tom. 4. ind. 1. pag. 176. ante Virginis Deipa-
ræ partum 340. ex Morerio in *dist.* tom. 2. pag.
216. & Fabro cit. claruit tempore Crofi Regis;
hoc est, ante Christum natum annos circiter 600.
Dubitat Vossius de *Poetis Graecis* cap. 4. pag. 21. an
ille Poeta sub Hippici nomine Eusebio in *Chron.*
memoratus, sit noster Ibycus. Scripsit doricâ lin-
guâ

Novorum libros septem, ex Suida, Patritio, Cra-
so, aliis: sed libros octo ex Volaterrano *anthro-
pol.* lib. 16. qui perperam Suidam citat. Poemata,
cui nomen *Cerramius*, citatur ab Athenzo lib. 4.
cap. 21. pag. 173. at dubitat sine Ibyci, an Steli-
chori. Marafietus in *Chron. Calabria* cit. ait: *Cer-
ramius* lib. 1. X. scripsisse, citatque Athenzum
lib. 4. sed falsò; hoc enim apud Athenzum non
legas. Scripsit & alia tria Poemata ex Patritio,
Gyraldo, & Crasso, nempe

Gorgiam. Raptum Ganimedis. Pithonem.

Joannes Jacobus Adria de *fini Vallis Mariae*
scripsisse tradit:

Plura de Sicilia, & laudes Heroum Siculorum.

Nonnulla Ibyci fragmenta extant ab Henrico
Stephano collecta, ac edita cum Lyricorum Poe-
tarum fragmentis: & in libro: *Carmina novem il-
lustrum Faminarum, & Lyricorum Graecæ ex Biblio-
theca Fidei Ursini, & Latino versu reddita à Lau-
rentio Gábara Antuerpiz* ex Officina Plantiniana
1568. in 8. & Pindaro subjuncti. Alibi 1569. in 8.
Ibycum pluries citat Athenzus, ac aliqua ipsius
carmina adducit, nempe lib. 2. cap. 16. pag. 57.
ubi citat librum quintrum carminum, lib. 9. cap.
10. pag. 388. lib. 13. cap. 2. pag. 564. cap. 8. pag. 601.
& lib. 15. cap. 8. pag. 681. adducitur etiam sine
carmenis testimonio lib. 3. cap. 9. pag. 86. & lib. 13.
cap. 8. pag. 603. citatur etiam à Plutarcho in *Numa*,
Aelianus de *animalibus* lib. 6. cap. 51. Paulania
lib. 2. pag. 96.

JEREMIAS PANORMITANUS Ordinis Ca-
puccinorum ex familia de Gregorio natus anno
1645. Regularem disciplinam amplexus est in
Cœnobio Calatanisfese 23. Maii 1661. Gravio-
ribus facultatibus egregie excultas Philosophiâ,
ac Theologiam non sine magna ingenii laude
pluries docuit. Vir omnigenæ eruditionis thesa-
uro locupletatus, tum inter suos, tum extra Ordini-
is sui limines in Sicilia, & Italiâ magnâ estimâ-
tione prosequens est. Literarum, literatorumq;
studiosissimus, Cœnobii Panormitani Bibliotheca-
m nova semper librorum accessione ampli-
ficare curavit. Multa rexit Ordinis Cœnobii.
Custodis munere: pluries in Panormitana Pro-
vincia Defensor clauit, quàm etiam Provincia-
lis

lis munere textis: & ejusdem Provincie Custos in Generalibus Conatibus interfuit. Visitator Generalis electus Messanenſium Provinciam perſtravit. Doctrinā, morum ſuavitatem, ac prudentiā iuſtiguit inſtructus, venerationem laudem exiguam promeruit. Denum multis podagæ doloribus diu cruciatus, deceſſit Panormi 13. Decembris 1703. Ipſum laudat Dionyſius Genuenſis in *Biblioth. Capuicior. pag. 171.* qui edidiſſe teſtatur *Elogia varia, & Epigrammata lepida, & ingenioſa.*

IGNATIUS BALSAMUS Meſſanenſis Soc. Jeſu, alius ab Ignatio Baſſano Apuleniſ ex eadem Societate, qui obiit anno 1618. ex Bibliotheca Soc. Jeſu pag. 391. Fuit noſter Meſſanenſis magni ingenii vir, Eccleſiaſtes celebris, & omnium ſciētiarum ornamento inſtructus reſultit. Deceſſit in Collegio Saccenſi 10. Maii anno 1659. Ipſum laudat Placidus Reina in *hiſtor. Meſſanenſ. par. 2. pag. 526.* Edidit Italicę

Oratione per la ſolemnità della Lettera di Noſtra Signora alla Città di Meſſina. Meſſanz apud hæredes Petri Brex 1653. in 4.

Lettera di Noſtra Signora alla Città di Meſſina. Canzone. It. apud eodem 1653. in 4.

Martirio de' SS. Placido, & Compagni Canzone, & Rime. It. apud eodem 1653. in 4.

IGNATIUS CAMERATA Meſſanenſis Ordinis Minorum S. Franciſci Paulenſis, natus 22. Julii 1647. eimenſis Itadorum ſpatiis ſacri Orationis partes, non ſine hominis laude, ac famā explevit. Solitudinis amantiffimus literarum ſtudia impenſe excoluit. Pluries præſuit ſodalibus ſuis Correſtoris, & Viſitatoris munere. E viri nigravit Meſſanz 19. Auguſti 1706. Edidit ſub auguſtiniſtico nomine Gratiani Creinata librum Italicę inſcriptum:

Amoroſi Affetti, & ſpaſmi dell' Anima innamorata di Gieſu, eſercizi per l'intiore occupazione nel tempo della ſagra Communione. Meſſanz typis Vincenſii de Amico 1689. in 12.

ſcripſit hæc alia, quæ morte præventus in lucem emittere non potuit, nempe

De Eminentiſſis iudiciorum Dei erga Deiparam Virginem Mariam tam ad intra, quàm ad extra indicandorum libros II.

Normæ Parviſitæ.

IGNATIUS GALEANUS Panormitanus, Joſephi Medici celeberrimi filius, Monachus Benedicſtus Congregationis Caſinienſis, cujus habitum in Canobio S. Martini propè Panormum ſuſcepit 14. Septembris an. 1644. Ingenii eximii vires, ad amantiores literas proni, oratoriā, ac poetiā facultate inſigniter perfecit; & nonnulla concinnavit ornatiffima ingenii monumenta. In eadem Congregatione præſuit Decaui munere; dum Ordinis tyrones ad exactam perfectionis regulam inſtituebat, deceſſit Panormi 9. Decembris anno 1681. Ipſum laudant Joān. Evangeliſta Panormitanus in *anagamm. pag. 164.* & Joſephus Galeanuſ in *Muſis Siculæ par. 4. pag. 226.* ubi Ignatiū habentur veritaculā linguā

Canzoni ſacre Siciliæ. Panormi typis Joſephi Biſagni 1653. in 4.

IGNATIUS GASTONE nobilis Caranenſis, Inguſſi Baro, lucis uſuram accepit 7. Februarii 1640. patre Juripſepto Mario Gaſtone Ingenii Bazonē. Iuriprudentiæ ſtudiis eā animi contentionē operam dedit, ut Doſtoris laudē donatus, in doctiſſimorum Juriconſultorum catalogum ſit merito cooptatus, & ad honorem ſaſtigia eveſtus. Pontificia Jura in Caranenſi Academia ſeptēnio magna cū eruditione explanavit: ſepties etiā in patriæ Urbis Prætorio, ſemel Meſſanz præſuit Judex. Ad emiuentiores acceſſit dignitates, quadriennio Belliſci Conſilii ſuit Conſultor: & excitato novo in Urbe Meſſanz Tribunali, quod ſunctam vocant, ut bona Regio Fiſco adjudicata adminiſtraret, in eo etiam Juſdixit, ac Regii Patrimonii Fiſci Patronum egit: ibique tandem primus ejusdem Juridici Senatus Miſter electus eſt. In Magnæ Regiæ Curie Foro ter Judicis, ac Regii Conſilii dignitate cohoneſtatus claruit. In eodem Tribunali, & Regii Patrimonii ſubſelliis Fiſci Patronus, & à Rationibus Magiſter conſtitutus, longē, latēque eſſuſit. Tandem anno 1693. Conſiliorū Sacræ Regiæ Conſcientiæ Præſes, cum magna ſui gloria præſicte. Vir ſanē doctriā inſtructiſſimus, ne dum legali ſciētiā ornatus emiuit, verū etiam humanioribus litteris, & eruditione clarus eſſoruit. Poſſim præſertim latinam, ac civilem doctriam niſiſſe coluit. Eo mentis ardore literarum ſtudiis addiſus vixit, ut tunc quieti indulgere videbatur, cum detractis ſomno nonnullis horis, in libris evolendis, ac eruditis, doctiſſe lucubratiōibus exarandis deſudaret. Mores elegantia, & integritate præſtantiffimi egregio vico venerationem conciliarunt. Ut tanti vici promerita plenius cumularet honoribus Catholice Rex Carolus II. Marchionis titulum in ſui, ac poſteriorum ornamentum regiæ munificentia conceſſit. Elapſis demū paucis ab accepta Præſidis dignitate meſiſibus, vitæ ſpatium abſolvit Panormi 19. Auguſti an. 1693. & in Eccleſia Immaculatæ Conceptionis Patrum Reſormatorum S. Mariz de Mercede conditus eſt, ubi hæc legitur inſcriptio.

D. O. M.

Hoc ſilet ſub marmore

Siculorum eloquentiſſimus;

Quem ad incunabulis ſtudio adidiſſum

Patrio ubere lactavit Catina;

Ingenii Baro ingenii ſpecimen protulit,

Nunc jura miniſtrans in Prætorio, nunc tonans ex Cathedrali,

Et dicendi ſuſtinate,

Ut Aes in ejus ore mellicoſſe crederetur.

Humanioribus excultus literis, inter ſeria Politia ſtudia,

Muſarum luſus, & laxamenta non reſpuit.

Siculas adeo oras ſui nomine implevit,

Ut his Meſſanenſis, ter Magna Regia Curia Ausus

In Triumviratu ſedentem viderit.

Iude Zanclem reſeverſus,

Regiæ Juſſu ſiſcibus Olympiæ præſedit:

Cujus reditu Regni Caput Panormus

ſuſpiravit

Tan-

*Tantaque desideria
In Regii Patrimonii Senatu Fisci Patroni Curâ ex-
plecit.*

*Grassantibus inde prædonibus, turbato Siculorum quies,
In Criminalem Arcopagum advocavit.*

*Ubi
Fiscalis protegens Jura,
Bannitorum tempestatem extemplet
Palladio mentis Iride serenavit:*

*Hinc
Formidant fontes, insoutes pernamant,
Secorum in puniendo, placidum in absolvendo.*

*Patrimonialis Senatus ædum tam extimuit
Jura sibi merito reverendavit,
Collato Magistri Rationum munere:*

*Cui
Totius Trinacris tractus
Ad Tribuallia Consiliorii Sacre Regiæ Consentientia
gubernium assumpto*

*Benzemeritissimo placuit, gratatus est
Mansuetæ Regis voluntas
Tanti viri doctrinam, fidelitatem, labores,
Marchionis Titulo in posteris mansuro rependit.*

*Quæris nomen Patris?
Sat Fama tot operibus excusis
Ubique Terrarum*

*Vulgavit, aperuit, detexit:
Clarius expetit
D. Ignatius Gastone*

*Patritius Catinensis, Regiusque Consiliarius
Anno 1693. 19. Augusti
Deditus.*

Hujusce laudes leges apud Dominicum Guglielmum in *Catana destrata* pag. 122. Franciscum Mariam Pisani in *Anima*. Juris, *anwad.* 19. n. 63. pag. 408. Agetam ad *Motes par. 1.* in *notitia*. *Erarii Universitatis* 9.2. pag. 65. n. 4. & in *additi.* ad *quest.* 4. num. 12. pag. 20. Pasqualium in *Comme.* Pragm. Regii Neapol. pag. 510. Sanctorum Olivam in *alphabetica vir. illustr.* Corona, Scraphinum à S. Caclarina Senensi in *vita P. Petri à Ma-*
re Dei cap. 6. pag. 83. & Jacobum Longum in *linea triumphanti* pag. 7. & 23. Edidit

Consultationem pro stipendiis Militum, Messanzæ apud Vincentium de Amico 1687. in fol.

Disceptationes Fiskales notis politicis illustratas, & in supremis Siciliæ Prætoris definitis. Tomm. Primum, in quo Messanzensis Rebellionis series, & perfecti Principis Idea in civitate perduelli armis superata delineatur. Panormi typis Hæredum Porti de Isoia 1684. in fol.

Disceptationes Fiskales, & Civiles notis politicis illustratas, & in supremis Siciliæ Prætoris definitis. Tomm. Secundum posthumum. Ibidem apud Ignatium Calatrum 1696. in fol.

Disceptationes Juridicas notis politicis illustratas, in quibus propagatur antiquissimi, & famigerati Catancensis Gymnastii singularis erectio, & privata possessio, quo ad omnes alias Civitates in toto Siciliæ Regno. Messanzæ typis Vincentii de Amico 1686. in fol.

Juridicas disceptationes notis politicis illustratas, in quibus justæ, & rationabilis proponitur illustratio

Deputatorum Regii petitiõ super nova legi promulgatione: ut Dotes de Parago deliueps constituendæ descendens faminis, Baronum prole extirpata, ad fenda revertantur. Panormi apud Petrum Coppolam 1690. in fol.

Hispanicæ

Justificationes por la Regia Gran Corte. Matriti in fol. sine anni, & Typographi nomine.

Reliquæ etiam has alias lucubrationes m.ss. quas edere curat vit suæ insignis Franciscus Gastone ejus filius, de quo suo loco, nempe

Consultationes Politicas.

Disceptationes Criminales.

Disceptationes Patrimoniales.

IGNATIUS GUGLIELMUS Messanensis, natus anno 1622. Sacerdotio initiatus, apostolico spiritu unum in modum assuavit. Sodalitiam Messanzæ Jesu, Mariæque nomine insignita instauravit: ipse verò primario eorumdem diu præfuit, in quo animarum lucra sedulo curavit: in aliorum enim salute procuranda indefesso labore defudavit. Hinc innumeri viri, ac virginæ ad perfectam vivendi regulam ipsius monitis instructi, sæculi pericula effugientes, regulares Ordines illustrarunt. In Quadagesimali curiculo concionatoris officia magno co illustrium fructu utiliter explevit. Messanzæ præsertim in principe Tèplo, & Panormi in Ecclesiâ S. Ignatii Congregationis Oratorii summo cum plausu, & concursu conciones habuit, ac multos ad meliorem frugem revocavit. Egregias coluit virtutes: vigiliis, jejuniis, ciliciis, aliisque penitentiarum admirabilis operibus corpus macerabat: & sævissimis flagellis ita sua membra diveterebat, ut copiosus efflueret sanguis, & non immerito sui ipsius martyr vocaretur. Quotidie per integræ horæ spatium in sepulchrum descendens ibi, velut in sapientiæ scholz, æternæ vitæ documenta eliciebat. Eo animi ardore Deiparæ Virginis illibatam Conceptionem venerabatur, ut singulo anno in ejusdem festo, Vocum defendendi hoc Mariæ privilegium edebat, proprio subscriptum sanguine: quod in præcipuis Urbis viis publicè exponebat: alios verò ad eundem emittendum vocum verbo, & exemplo, ac solèmi fectorum pompa excitabat. Puellarum Virginum gynæceum, sub Immaculatæ Virginitatis nomine Messanzæ fundavit. Eximia manibus prudentiâ in conciliandis dissidentium animis, & in pertractandis magnæ momenti negotiis multum valuit: ideoque Principibus, ac Dynastiis gratissimus. Doctrinâ insignis apud S. Officii Judices Consultorem egit. Tandem numeris omnibus absolutus, magnâ sanctitatis famâ decessit Messanzæ 1. Decembris anno 1664. & in peculiar sepulchro conditus est: De eo Franciscus Andalobus in *Corona duodecim Stellarum* pag. 80. & Josephus Ambrosius in *relatione solemnitate episcopa Mariæ* pag. 238. & 509. Italicè edidit supposito nomine
Brevissime considerazioni della Sordidezza del Peccato. Messanzæ apud Jacobum Matthæi 1653. in 12
Orologio della Morte. Ibidem apud eundem. 1656. in 12.

IGNA-

IGNATIUS MAZZARA nobilis Siclensis, Sacerdotio insignitus non modò graviore Philoſophia, ac Theologiæ ſtudia, verum etiam & mathematicas diſciplinæ magna cum laude amplectus eſt. Elegantiffimas, vividasque ingeniî dotes poliſtoribus literis impenſè addiſtas, inſignitet patefecit. Muſas præſertim etruſcas mirificè coluit, ac quæ edidit ingeniî monumenta ejus ſtyli cultum, eruditionis ubertatem, leporeſque ad blandientes abundè teſtantur. Hinc magno cum plaſu in celebrioribus Italiz Academiis adſcriptus, literatorum amorem promeruit. Siclensis Eccleſiæ Cantor, vulgò *Cianiro*, electus, ejus poſſeſſionem litis jurgia exturbant. Ætate adhuc florente dum 26. ageret annum obiit Sici mense Junii 1696. Ipſum laudant Balchazar Piſanus in *armonis ſerialibus* p. 77. 222. & 336. & Franciſcus de Marinis in *epiſtolis* par. 1. pag. 244. 248. & 269. Edidit Italicè

De' Sudori al Mriggio Poëſie Liriche Parte Prima. Neapoli ex typographia Dominici Antonii Parrini, & Michaelis Aloyſii Mutii 1692. in 12.

Epistoſe Eroiche. Ibidem apud eodẽm 1692. in 12.

Enterpe Uſſicioſa Odi. Parte Prima. Ibidem apud eodẽm 1692. 12.

Irazo paraverat

Poëſie Parte Seconda, e Terza.

Plettro Simbolico. Elegie.

Epistoſe Eroiche.

Lettere miſſioſe tom. due.

IGNATIUS TEDESCHIUS, ET PATERNO' Catanenſis Patricius, nobili genere natus, vir Poëſi, ac æmœnioribus literis apprime ocnatus: in Catanenſi Academia Clarorum pluries Principem egit, ac literatorum laudes promeruit. Deceſſit Catanz 11. Januarii anno 1693. in honorifico Siciliæ terræmotu oppreſſus. Edidit Italicè

Il Creonte Drama per muſica. Catanz apud Biſagnium 1686. in 12.

Il Nerone. Catanz. Prælo paraverat

L' Elviſa Drama per muſica.

La Calpendra Tragedia Morale.

Rime varie.

IGNATIUS TIMPANARUS, Panormitanus Societatis Jeſu, cui ſe addixit 30. Novembris anno 1628. Doctrinâ, ingenio, & eruditione clarus humaniores literas Rhetoricam, ac Philoſophiam magna cum laude docuit. Obiit Panormi anno 1654. Edidit

Orationem in literarils anni Inſtralis auſpiciis ad Illuſtriſſ. Senatũ habitam in aula Collegii Panormiſani. Panormi typis Decii Cyrilli 1641. in 4.

IGNATIUS DE VIO nobilis Panormitanus Soc. Jeſu natus p̃mo Decembris 1659. Societatem ingreſſus eſt 27. Octobris 1675. in qua ſolemnia emiſit vota 2. Februarii 1693. Studiũ curriculum ſumma cum ingeniî commendatione conſecit, ac quatriennio humaniores literas docuit: Rhetoricam tum publicè biennio in Panormitano Collegio, tũ privarim per annum Societatis junioribus tradidit, quâ ingeniî elegantiam patefecit, ac ſummam ſibi laudem comparuit. In

eodem Collegio Motalem, & Scholaſticam Philoſophiam quatriennio non ſine plaſu docuit. Hebraicam linguam per anni cutum, ac Mathematicas diſciplinæ ſexennio explanavit, & nunè etiam, dum hæc typis conſignamus, doctiſſimè exponit. Ab ingenio, eruditione, eloquentiâ, morumque integritate non immeritò celebratur. Ipſum laudant Franciſcus Mannellus in relatione ſolemnitatis S. Joannis de Deo p. 85. & Vincentius Auria in *hiſt. Crucifixi Panor.* pag. 42. Edidit Italicè ſuppreſſo nomine

I Giorni d' Oro di Palermo nella Trionfale ſolemnità di S. Roſalia Vergine Palermitana celebrata l' anno 1693. Panormi apud Petrum Coppolam 1694. in 4.

Le Gare di ſtambiecole Amore tra la Roſa Verginale S. Roſalia, li Gigli Reali di Filippo V. Noſtro Signore, e l' Orto della Sicilia Palermo intrecciate nella ſolegne feſta di S. Roſalia Vergine Palermitana nell' anno 1702. Ibidem apud Joſephũ Gamignanum 1702. in 4.

La Mitologia Sacra, e vero il Panteon della Gentilità conſegrato alle glorie di S. Roſalia Vergine Palermitana nella Trionfale ſolemnità dell' anno 1703. Ibidem typis Cortefii 1703. in 4.

L'Emporio delle Glorie Palermitane, è vero il Cõpendio di molti pregi della Città di Palermo conſecrata à S. Roſalia Vergine Palermitana nella ſolemnità di queſt' anno 1704. Ibidem apud Dominicũ Coetefium 1704. in 4.

Brieve Ragnaglio delle virtù del Gran Serco di Dio il P. Gio: Scorſo della Compagnia di Gieſu. Editum libro ejusdem Scorſi inſcripto: *Varie Inſtruzioni per Inſtrizio ſpirituale della Congregatione della S. Vergine del Fervore.* Ibidem apud eundem 1704. in 12.

Prælo paratam habet

Vitam, & res geſſas P. Balchazaris Loyola de Mendez Societatis Jeſu, Faſſani, & Maroccani Regis Filii.

ILLUMINATUS MESSANENSIS Ordinis Capuccinorum ex nobili familia de Cuzanici exortus: vir doctinâ clariffimus, Theologus eximius, ac celeberrimus eccleſiaſtes. In ſua Meſſanenſi Provincia ad omnes honorem gradus eveſtus, demum Provincialis munere functus eſt anno 1622. Commiſſarius, ut vocant, & Generale Viſitatore egit in Caſtelliz Provinciis apud Hiſpanos, quo in munere zeli diſciplinam, ac juſtitiz leges ſumma cum laude omnibus palam fecit. In omnibus verò muniis inſignes virtutum ſplendores effudit. Demum in Meſſanenſi Cenobio fauorè deceſſit anno 1656. De eo Dionyſius Genuenſis in *Biblioth. Capuccinor.* pag. 173. qui edidiſſe teſtatur

Orationem de Immaculata Virginis Mariæ Conceptione, quam habuit Roma anno 1618. coram S. S. ac Beatiffimo Papa Paulo V. nec non ad Eminentiffimos Cardinales, omneſque S. R. E. Præſules.

ILLUMINATUS ODDUS Colleſanenſis Ord. Capuccinorũ, vir doctinâ excellentiffimus, qui diu in Meſſanenſi Cenobio Philoſophiam, & ſcholaſticam Theologiam ſodales ſuos docuit; ac ob ſub-

subtilissimas ingenii doctes non immerito laudes promeruit singulares. In Messanenſi Provincia, & alibi Concionatoris partes explevit, ac pluries Custodis, 2. Definitoris munere præſuit. Seditate laboravit; ideoque parvâ tubâ in ipſius aures voces inſinuabant; eâque cauſa ferventius ſtudiis incubuit. Virtutibus ornatus claruit; ac præcipuo cultu Deiparam venerabat; ante cujus imaginem in cubiculo magnâ animi demiffione pietatis officia exercebat: hinc in ſupremo vite ſux morbo enixè petiit, ut hanc Mariæ Virginis cuiſigie ipſius oculis objiceretur, quos per horas octo antequam animam eſſaret in ipſam deſixos tenuit; & balbutiendo, cû Virgine ſe alloqui, non obſcurè innuebat; vultus verò hilaritate animi ſuavitatē, & flagrantiffimum in Deiparam amorem ſaxis aperiebat. Demû dulciſſimo edicto riſu expiravit in Cœnobio Meſſanenſi anno 1683. Edidit

Logicam Peripateticam ad mentem Scoti, quâ ſubtiliſſimi doctriſina declaratur. Panoemi typis Petri de Iſola 1664. in 4. & Neapoli apud Novellum de Bonis 1670. in 4.

Phyſicam Peripateticam ad mentem Scoti. Meſſanzæ apud hæredes Petri Btez 1667. in 4.

Diſputationes de Generatione, & Corruptione ad mentem Scoti, cum reſolutione aliquorum dubiorum, ad libros de Meteoris ſpectantium, quibus additur diſputatio Meth. de principio individuationis. Neapoli apud Andream Colicchiæ 1672. in 4.

Diſputationes de Anima. Ibid. apud eundem. 1674. in 4. Italicè

La vera pace del Cuore. Meſſanzæ apud Vincen-
tium Amicum 1676. in 12. Panoemi apud Petrum de Iſola 1677. in 12. & iterum ibid. 1682. in 12.

Edendas reliquit

Diſputationes Methaphyſicæ.

ILLUMINATUS Panormitanus Ordinis Capuccinorum, ex nobili familia de Martio ortus, patre Auguſtino Martio Juſticeconſule eximio, de quo ſuo loco. Antequam ad Ordinem Regularem acceſſiſſet, Petrus Martius vocatus, Juſtiſtudientiæ ſtudiis incubuit, & Doctotis laureâ inſignitus eſt. Annus agens 19. Canonizatus S. Joan. de Eremitis in Panormitana Eccleſia cohoeſtat anno 1576. A literarum ornameto laudans floruit; ideoque Caſar Marullus Archiepiſcopus Panormitanus in ſuum Generalem Vicarium illum inſtitutum delegit anno 1582. quo in munere emineuit uſque ad annum 1584. Sed arſtoris vitæ deſiderio æſtuans, ſpretis ſæculi honoribus clam ad Fratres Capuccinos conſugit, & aſſumpto Illuminati nomine, inter eos vitæ innocentia, doctriâ, & virtutum ornameto mirum in modum refulſit. Theologiam magno cum plauiſu docuit: eruditione verò inſigniter excultus claruit. Honores quos extra Ordinis clauſura declinare ſtudebat, in Regulari Ordine accipere coactus fuit, ad moneta Definitoris Panormitanæ Provinciæ pluries aſſumptus; his eadẽ Provinciam rexit; & tandẽ ad Definitoris Generalis gradum virum eximium promerita evexere. Nec

ipſi ſupremum totius Ordinis Generale gubernium deſuiſſet, ſi morte præventus, vitam numeris omnibus abſolutam non reliquiſſet. Obiit circa. an. 1630. Hujusce laudes leges apud Roc. Pirri not. *Ecl. Panorm.* pag. 184. & lib. 4. de *Abbatib.* pag. 229. & Dionyſium Genuenſem in *Biblioth. Capuccinor.* pag. 174. & in *appendice*, ubi ex Marina familia ortum prædicat. Scriptit

Compendium Annalium Cardinalis. Baronii cum annotationibus, & gloſſis. m. 5. in fol. Authographum vidi in Bibliotheca Cœnobii Panoemitani: *Annales Eccleſiaſtici in duodecim Tomos diſtributos.* m. 55. in fol. Hoc opus non ſine ingenti labore, ac ſtudio ſcriptit, ad inſtar annalium Cardinalis Caſarii Baronii: & jam à ſuperioribus approbatum ſub Mediolanenſi prælo erat: ſed mors editionem abruptuit, & quæ ediderat folia, diu in officina typographica deliſſere. Hujus operis authographum m. 5. in eadem Bibliotheca Panormi aſſervatur.

INGHILFREDUS Panormitanus unns ex antiquioribus Poetis Etruſcis, qui unâ cum Friderico II. Imperatore, aliſque carmina condidit, teſte Vinc. Auria in *epiſt. ad lectorem in fine par. 1. carminum Jo. Baptiſte de Judice* pag. 478. & in *Sicilla Iacurice cap. 9. 5. 5. pag. 31.* Ex tudibus ipſius carminibus inter vetuſtiores Poetas recentiſſimum eſſe ſæcis liquet. Id ipſum putat Jo. Marius de Creſcimbenis in *com. hiſtor. Poetiſ. Vulgaris* vol. 1. lib. 2. *cap. 1. pag. 39.* qui inter antiquos etiam reponit in *eadem hiſtoria* lib. 4. pag. 278. Hujus etiam meminit Hieronymus Rag. uſa in *Elogiis Sicular.* pag. 144. at in nova libri editione inſcripta: *Siciliæ Bibliotheca Petus*, neſcio qua ratione è Siculorum ſicratorum albo deleuit; ni vetius dicas, ex ejus memoria Inghilfredum excidiſſe. Claruit circa annum 1240. Scriptit Italicè

Rime. Canticum quendam, ex his quæ ſcriptis, edidit Leo Allatius in *Antiquis Poetiſ.* Neapoli apud Sebaſtianum Alecci 1661 in 8. eadẽ etiam protulit paululum diverſim laudatus de Creſcimbenis in *com. tit.* Alia ipſius Catmina exſcribit Io. Georgius Tiſſians in *Poetica diſpoſ.* 3. pag. 31.

INNOCENTIUS MARCONIOTUS Calatæronenſis Ordinis Capuccinorum lucem aſpexit anno 1589. 24. Octobris, & in Ordinem admiſſus eſt anno 1607. Gravioſibus diſciplinis eruditus, Philoſophiam, ac ſcholasticam Theologiam doctiſſimè tradidit. Virtutes aſſequutus egregias, Eccleſiaſticæ egit ſerventiſſimum ſummum cum animarum fructu. Meritis abundè inſtructus, eadẽ pluries Provincialis munus exercuiſſet, tandem anno 1641. extra omnium expectationem ad ſupremum Ordinis ſaſtigium evectus eſt. Ea virtutum, prudentiæ, & ſancimoniz documenta in Ordine moderando exhibuit, ut adhuc regiminis ſui fama nunquam conſuetenda perduret. Deo enim, & hominibus dilectus vix credibile eſt, quod plauſus, ac venerationis argumenta in perſultandis Europæ Provinciis expertus ſit. Innumeri cujuſvis ordinis viri pet plura paſſum millia extra urbium mœnia egrediebantur, ut ipſum avidiſſimè

inē intuerentur, ac genibus flexis recolerent. In Transalpinis regionibus ipsius effigies æte insculpta, ac precarij corouæ ab ipso benedicti magnoprecio æstimabantur. Hanc venerationem egregio viro conciliarunt miracula, quibus Deus ipsius sanctimoniam illustravit. Principes, Dynastæ, Reges singularem obsequentis animi sensu Innocentium excepere; & præclara ejus gesta insperxere obstupescentes. Ferdinandus III. Imperator præcepit, ut dum urbem ingrederetur campanas pulsarent, et propriæ capellæ Musicorum chorus hymnum Te Deum decantaret: vetuit ne & Cœnobio discederet, sed præmisi auri velletis equite, inde sequenti die Cœnobium adit, Innocentium amplexus est: in Fratrū cœnaculo eum eodem Generali vires reficere voluit, & in ipsius cella in genua provolutus eundem compulit, ut sibi benedictionem impertiret. Inestimabile Sanctarum Reliquiarum Thesaurū à præcipuis Europæ Magnatibus accepit, dum Ordinē perlustraret, quod in Ecclesiâ patrū Cœnobii reposuit. Singulares ipsius virtutes Romæ Summi Pontifices, Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, ac Præsules admirati sunt. Insigni prudentiā instruxit, magni momenti negotia Innocentii X. jussu pertractavit: & ad Regem, Reginamque Galliæ, & Ducentam Aurelianensem legatus missus est, ex diplomate dato Romæ 20. Maii 1645. De munus sanctitatis famā celeberrimus obiit Calatajerone 16. Novembris an. 1645. Funus publico sumptu celebratum est summa pompa, ac magno confluentis populi concursu. Ipsius corpus post quatuor annos, totidemque menses integrū invenire, licet loci humiditate corrumpendum, sussisteret: tunc verò, ac reliquo corporis indumento in pulverem resolutis. Admiranda vitæ gesta Episcoporum auctoritate in publicis, juratisque actis digesta asservantur. De eo multi præsertim Eligius Bassens in libro *Flores satius Theologia editionis tertiæ*, Gregorius Ambianus in *scholiis*, & observ. in *Tertullianum Redivivum* tom. 2. Maximilianus Sandæus in libro *Religio S. Francisci*, Romanus Sambriocensis in *Reformat. Calendarij Gregoriani*, Ludovicus Franciscus Avenionensis in *Theatro Epidemico*, Joannes Burdigalensis in *synopsi Institutionum Hebræicarum*, Antonius à Cryptaleis in *Capuccino Scotico*, Lucas Wadignus tom. 7. *Annal. Minor. addit. tom. 4. in fine an. 1400.* apud Petrum Paulum Morrettam de *Calatagerano* c. 10. pag. 40. quibus addæ Joannem Rhō in *Varis Viruum historis lib. 3. cap. 5. pag. 320.* Michaelē Fraxetam in *Vita Bernardi Corlonensis lib. 2. cap. 9. pag. 114.* Benedictum Sanbenedictum in *Vita ejusdem lib. 1. cap. 4. pag. 20. & lib. 2. cap. 1. pag. 117.* Franciscum Prevum in *Vita B. Lucie Calatageronensis cap. 9. pag. 83.* Marianum Perrellum in *Vita S. Lucie* pag. 60. alioque. Scripsit ex Morretta citato pag. 39. Italicè

Itinerario della Vistra. m. s. apud Calatageronenses Capuccinos, in quo multa seitu digna, & Europæ memorabilia complacentur; ideoque publicè promeretur Incem. Editioni paratos reliquit Quaresimali Primo, & Secondo. m. 33.
Biblioth. Sicilia Tom. I.

Apud Perrellum citatur extract:

Epistola delle Reliquie di S. Lucia V. e M. Siraenima
INNOCENTIO ROCCAFORTIS Panormitanus, in lucem editus 5. Julii 1666. literisq; apprime addictus, Doctoris lauream accepit Calatanz anno 1686. ac eodem anno Cathedralis Ecclesiæ Catanenſis Canonicus electus est ab ejus avunculo F. Michaelē Angelo Bonadies, ejusdem Ecclesiæ Episcopus. In terræmotu anni 1693. immamizer concussa Civitas Catanenſis, in publicum everſe Urbis beneficium egregiam navavit operam. Joanni Roano Archiepiscopo Montisregalis gratissimus in nonnullis honorificè adhibitus est munus; nam anno 1696. ab ipso Visitator missus est, ut Monasterium SS. Salvatoris in oppido S. Marci lustraret. Anno 1698. Delegatum Apostolicum substituit in causa Abbatiz S. Iosephi in oppido Biscaris. Anno 1701. Vicarium Generalem, & Visitatorem præfexit in oppidis Brontis, & S. Marci: & pro eodem Archiepiscopo Metropolitanum Montisregalis Ecclesiæ jussu Romæ propugnavit; ubi Prothonotarius ex numero, ut vocant, Participantium constitutus est. Anno 1702. & 1703. Andreæ Regii Catanenſis Episcopi vices, Delegati munere, gessit Adernioni, & Platæ: & Capituli Ecclesiæ Catanenſis privilegia defendere curavit. Eruditione clatus; præsertim in Sicularum rerum versatissimus, apud literatos haud exiguum estimationem sibi comparavit. Nunc vir eximius, Catanz laudabiliter vivit, multis nature, ac doctrinæ bonis ornatus. Brevis evulgabit Italicè

Giornale storico di Sicilia dalla creazione del Monàdo fino all'anno 1700. Tomi due in fol.

Aggiunte alle Chianenze storiche di Sicilia di Don Pietro Carrera, cujus anthographum servat, cum aliis Sicularum rerum monumentis.

INVOLUTORUM ACADEMIA Siculenſis, vulgò degl' *Involuppati*, clauit in urbe Sicili. Quamquam ejus origo, & interitus penitus ignoretur, hoc attamen pro certo habemus, quòd ante annum 1673. jam ipsius gloria occubuerat. Ejus Pirenoschema Bòbyx erat proprios inter labores advolutus: lemma verò: *nisi quod prodest*. Polleiores litteras hujus Athenæi alumni apprime coluerunt; ac posteritati Italicè tradidere

Gli Honori de Valorosi Guerrieri restati in varie foggie di compositioni, e presentati dagli Accademici Involuppati della Città di Sicili all' Excell. Sign. Don Gio: Alfonso Enriquez de Cabrera Admirante di Castiglia. Panormi typis Decii Cyrelli 1639. in 4.

IOANNES Siculus historicus, qui circa annum 866. floruit, Joannes Gerardus Vossius de *historiis Græcis in addit. pag. 542.* dubitat sine ille, quā à Joanne Carapofata, & Cedreno in *proem. histor. Magister Siculus* appellatur; an verò intelligendum de Michaelē Glyca, vel Petro Siculo historicis: ac ipse in Joannem hunc propendit. Subdit verò idem Vossius *lib. 4. cap. 21. pag. 499.* ubi de Joanne Siculo scribit: Philippum Labbeum in *definitione apparatus ad historiam Bizantium pag. 44.* hanc dubitationem alibi se soluturum promississe. Sed Mathæus Raderus in *observationibus*

ad *Petrum Siculum de vana, & folida Manichæorum doctrina*, de Petro Siculo intelligendum suspicatur. Octavius Cæcilius in *animad. ad tom. 2. SS. Siculorum*. pag. 18. putat de Michael Glyca loquutos, additque quod hoc ex ipso historia Michaelis Glycæ sine, & ex alia Petri Siculi historia non obscurè colligitur. Præter Vossium cit. de Joanne Siculo scribit Sylburgius in *Saracenicæ præfatione* edita anno 1593. apud Vossium citatum. Scripsit Joannes

Chronicon usque ad tempus, quo Michaeli, Theophili filio, successit Basilis Macedo anno 866. Græcè m. s. servabatur in Bibliotheca Electorali Palatina, ex ejus indice digesto per Fridericum Sylburgium editum in libro: *Monumenta Pietatis, & literariae Viroorum in Republica, & literaria illustrum selecta* pag. 123. at nunc in Bibliotheca Vaticana Romæ, ut testatur Vossius. In Bibliotheca etiam Cæsarea Viennæ servatur m. s. in 4. ex Gesnero in *Biblioth.* pag. 496. qui Joannem Siceliotem vocat. Eandem opus puto, quod hoc titulo nempè: *Historia Ecclesiastica Græcæ m. s. enunciat* à Ludovico à S. Carolo in *Bibliotheca Pontificia lib. 2. pag. 374.* & ab Augustino Oldoino in *Athenæo Romano* pag. 676. & citatur ab Andrea Viçiorello in *additionibus ad Clacconium in Vitis Pontificum.*

JOANNES alter Siculus Astronomus. Scripsit *Tabulas Toletanas super Canonibus Arzachelis.* m. s. in fol. extant in Bibliotheca Veneta S. Antonii, ex Joanne Philippo Thomasio in *Biblioth. Venet.* m. ss. pag. 5.

JOANNES AGLIATA Panormitanus. Jurisconsultus Doctissimus, in Sicilia primarius causarum patronus: comite doctrinâ ad nonnullas Jurisprudentiæ dignitates evehctus est; nam pluries in Panormitano Prætorio, in Magnæ Regiæ Curia, & Concistorii Sacræ Regiæ Consuetudinis Subsellis præfuit Juxta. Inde Regii Patrimonii Fisci Patronus. Concistorii Præfex, ac tandem ejusdem Regii Patrimonii etiam Præfex electus fuit. Antiquissimo ingenio munitus, politiores etiam coluit literas: ideoque inter Recacensos Academicos Panormi recensitus, Italicus, ac verpaciulis pueris multa cum laude cecinit. Cum Mylis esset eo tempore, quo Regia Aula ibi conderet, ob bellum inter Hispanos, ac Gallos exortum, ea in Urbe decessit 6. Aprilis 1675. ejus verò cadaver Panormam translatum 29. Junii ejusdem anni, in Ecclesia S. Francischi Minorum Conventualium tumulatur. De eo Franciscus Strada in *quietationibus* pag. 14. & 15. Vincentius Auria in *hist. Chronolog. Proregum Sicilia* pag. 301. Joannes Baptista de Judice in *carmin.* par. 1. pag. 77. & Josephus Galeanus in *Musis Siculis* tom. 1. par. 2. pag. 323. ubi Joannis extant Siculo idiomate

Canconi Siciliæ. Panormi apud Decium Cyrellum 1647. in 12. & iterum apud Josephum Bifagnium 1662. in 12.

JOANNES ALBERGHINUS Panormitanus Tertii Ordinis S. Francischi, natus anno 1574. Ordinis insignia suscepit anno 1590. Vir docti-

na clarissimus adhuc adolescens Sacræ Theologiæ Magister, & Doctor renunciatus, studii Regentis munere præfuit. Philosophiam, ac scholasticam Theologiam summa cum laude tradidit, ac discipulos ita erudit, ut inde doctrinæ splendore Ordinem illustraverint. Eloquentiæ etiam enituit: ideoque non sine plausu conciones habuit, ac non vulgarem nomini suo gloriam. comparavit. Nonnullis fuit honoribus cohonestatus; plura etenim rexit Cœnobîa: Siculæ Provinciæ Definitorum egit: & eandem Provinciam semel, & iterum gubernavit. Panormitanum Cœnobium S. Mariæ de Misericordia nonnullis ædificiis exornavit. In propugnandis Fidei Catholicæ rebus zelo æstuavit insigni: & S. Officii Consultor, & Censor electus, eam in hoc Tribunali sapientiæ sublimitatem detexit, ut apud S. Inquisitionis Judices magna æstimatione valuerit: & in rebus difficillimis ad ipsum veluti ad oraculum, confugerint. Mirâ eminebat prudentiâ. Virtutes coluit egregias. Erga Deiparam præsertim singularem fovit amorem: in cujus obsequiū omnibus anni Sabbatis, & Marianarum festivarum pervigiliis pane tantum, & aquâ jejunabat. Demum cum nominis sui fama oblique diffusâ, effulgeret, obiit Panormi in Cœnobio S. Mariæ de Misericordia 26. Septembris anno 1644. Justa funebria amplissimâ pompâ celebrata sunt, præsentibus ad solemnitatem Inquisitoribus, ac Nobilium concursu. De sancti virtutis funebri oratione exornavit Ludovicus Monachò concionator celebris ex Clericis Minoribus. De nostro Joanne Franciscus Bordonus in *Chron. Tertii Ordinis* cap. 35. num. 79. pag. 456. & cap. 38. pag. 557. & Vincentius Coronellus in *Biblioth.* tom. 2. num. 2986. pag. 554. Edidit

Manuale Qualificationum SS. Inquisitionis, in quo omnia, quæ ad illud Tribunal, ac Hæresum censuram pertinent brevi methodo adducuntur. Panormi apud Decium Cyrellum 1642. in 8.

Nonnullas etiam edendas reliquit *Lucubrationes scholasticas, & Morales Theologia: & Breve Chronicon Tertii Ord. S. Francischi.*

JOANNES ALBERTUS ex oppido S. Stepliani Vallis Mazariæ, Medicinæ Doctor. Adhuc superstes medicam facultatem in patria non sine laude exercet. Evulgavit

Summam Tractatum Chirurgiæ Praxis, in qua continentur duo capita Chirurgiæ Praxis, in primo describitur de morbis Capitis soluta unitatis. In secundo de morbis externis humani corporis; comprehendendo quinque Tractatus, de Tumoribus, de Ulceribus, de Vulneribus, de Fracturis, & de Lætionibus. Panormi apud Felicem Marinum 1703. in 12.

JOANNES ALBERTUS A S. JOSEPHO Panormitanus Carmelita Excalceatus, ex familia Pasquali natus anno 1613. Ordinis habitum suscepit Panormi 19. Martii 1637. & 19. Martii 1638. solemniter emisit vota. In ipso regularis vitæ exordio contemplationis documenta mitum in modum hausit; ac breviter insigni regularis observatiæ studio, ad eam vitæ rationem pervenit, ut undique perfectionis argumenta diffunderet. In diri-

dirigendis ad Deum animabus singulares ipsi fuere doctores; Ideoque ad ipsum innumeri rerum coelestium amore zélantes, confuebant. Ordinis tyrones instruxit, ac magnâ solertia ad faruentioris vitæ institutum excitavit, non modo D. Theretiz doctrinâ, verum etiam & pzelaro virtutum exemplo. Matritum ablegatus, ut aliqua Provinciæ negotia pertractaret, ibi egregiis virtutibus exornatus ad Deum evolavit Mense Septembris anno 1678. Edidit Italicè

Spirito dell' azioni della vita humana. Panormi apud Petrum de Isola 1651. in 8.

La Pietà Palermitana per ajuto de' Moribondi. Ibidem apud Petrum Camagnam 1672. in 12.

JOANNES ALOYSIUS LELLUS Panormitanus, nobili loco natus, mathematicis, aliisque disciplinis abundè instructus, refulsit: quibus polliores literas, ac poesim addidit. A secretis fuit Ludovici Torres S.R.E. Cardinalis, & Archiepiscopi Montisregalis. Floruit an. 1594. & cum alieno ære gravatus in villâ suam propè Panormum cecidisset, reutus validissimus quadam nocte exortus, murum imminetent evertit, ac Aloysium oppressit, ut testatur Vincentius de Joanne in *Panormo Restaurata* m. s. lib. 2. qui etiam de eo in *Panor. Triumph.* pag. 127. & Ipsius eum laude meminere Rocchus Pirrus not. *Ecl. Montisregal.* pag. 435. Scriptit Italicè

Deferitione del Real Tempio, e Monasterio di S. Maria Nuova di Monreale. Romæ apud Franc. Zannetti 1588. in 4. & iterum cum additione Italica inscripta:

Vite degli Arcivescovi Abbati, e Signori di Monreale, e Sommario de i Privilegi dell' Arcivescovato di Monreale. Romæ apud Aloysiû Zannetti 1596. in 4. tandem cum additione eruditissimi P. D. Michaelis de Judice Panormitani Monachi Casinensis. Panormi apud Augustinum Epirum 1703. in fol. Ar non prætermittendum quod et si, ut Pirrus cit. restatur, aliqui hoc nostrî Lelli opus Ludovico Torres adscribant, ut inter alios P. Augustinus Oldoinus in *Athenæo Romano* pag. 471. Prosper Mandosius in *Biblioth. Romana* vol. 1. cent. 5. n. 6. pag. 384. & Antonius Teisserius in *Catalogo librorum* pag. 326. attamen compertum est apud eruditos, Ludovicum tantummodo aliquâ ex historicis notitiis Lello exhibuisse. Addit & Oldoinus cit. eundem Cardinalem sub nomine Aloysii Lelli *Vitam Joannis Vercore Poete Hispani* clarissimi edidisse, quæ an nostro Lello tribuenda, exploratum non est, cum eandem vitam nec viderim, nec rationis radium luceat. Scriptit etiam Lellus Italicè

Rime.

JOANNES ALOYSIUS DE SEPTIMO BARO Terræ, & Castri Sambucæ, nobilis Panormitanus, patrem habuit Nicolaum, avum verò Antonium, sive Antonium progenitum ex antiquis Comitibus de Septimo in præpotenti Republica Pisana; qui pluries in ea supremum gessere Magistratum, & deque eis monumenta leguntur ab anno Salutis 996. in quodam privilegio Imperatoris Othonis III. Postquam autem Urbs illa domi-

nio emulæ Reipublicæ Florentinæ prodita fuit, illustres familie servitutis impatientes, aliò transfugerunt: è quibus Antoninus de Septimo cum ibi supremum Prioris egisset Magistratum anno 1431. eo deposito, cum uxore, & liberis, tota: familia Panormum se contulit; ibique magnis domibus emptis domicilium fixit & acquisitâ per Alphonsi Aragonum Regis munificentia, pro filio Simonetto ejusdem Regis Cameraario, Baronii oppidi Jarratanz, quæ deinde anno 1569. fuit erecta in titulum Marchionatus, fato cessit anno 1457. & sepultus in abside Templi S. Domini ejus expensis extructa, sub lapide marmoreo jacet cum hæc epigraphæ. *Antoninus de Septimo Baro Jarratanz 1457.* Nicolaus alter ex filiis Antonii, uxorem duxit Aloysiam filiam Petri Caetani Baronis Clarimontis ejus consanguinei, pariter è Pisis Panormum profectus: creatus à Joanne Rege anno 1459. Vice-Magister Justitarius Regni Siciliæ, eoque in munere claruit usque dum vixit ad annum 1475. His natus parentibus Joannes Aloysius, & in puerili ætate, relictus, totum se dedit honestioribus disciplinis addiscendis, & præcipue Jurisprudentiæ; in qua tantum profectus ut omnibus xvi sui Jurisconsultis excelleret. Hinc Primarius causarum Patronus, ob singularem doctrinam non modò apud omnes maximâ valuit auctoritate, verum etiam Catholico Regi Ferdinando fuit summè earus, & amplissimis honoribus cumulatus: etenim in Panormitano Prætorio, & Magnæ Regiæ Curie subsellis anno 1510. Juxta sedit: anno verò 1511. ascitus à Rege fuit ad Sacrum Regium Consilium Magister Rationalis, diuq; Regium Patrimonium rexit. Inde ad Hispaniam evocatus, in supremo Aragoniæ coronæ Senatu Regentis munere præfuit. Anno 1514. coactis ab Hugone Moneta, Siciliæ Prorege Generalibus Regni Comitibus, ut leges in his sanctæ Regio assensu firmarentur, aliæque assequerentur, unanimiter à Præfultibus, Baronibus, & Regni Civitatibus Joannes Aloysius fuit electus Orator ad Regem, tanquam is, qui gratus admodum Regi, plenissimè intelligebat, quæ magis ad Reipublicæ beneficium conferrent. Fuerat enim pluries à præcedentibus Comitibus, nempe anno 1499. 1505. & 1508. (ut etiam anno 1518.) constitutus unus è duodecim viris Deputatis Regni, qui Rempublicam administrant. Ideoque Joannes Aloysius Regni Siciliæ Orator se contulit Burgos in Regno Castellæ ad Catholicum Regem Ferdinandum, ac sub dextertate, & prudentiâ die 24. Junii 1515. confirmationem obtinuit eorum omnium, quæ Regnum postulanda decreverat; ex Regni Capitalis in illis Ferdinandi cap. 75. Patrimonium à Nicolao patre sibi relictum adauxit, cui addidit novem *seuda nuncupata Serra d'Isaleo, Tarbina, la Salina, Salaci, Galliduro, Gratiño, la Pergola, & la Scala:* ut etiam oppidum Sambucæ. Honores merito assequens eximia virtutes illustravit, præsertim amor justitiæ integerrimus, singularis prudentia, munifica liberalitas, atque summa religio. Christianæ pietatis insignia monumenta re-

liquir: etenim anno 1499. unâ cum Aloysia matre fundavit, ac perfecit Panormi Monasterium. Montis Virginis Ordinis S. Francisci sub invocatione Divæ Mariæ de Gratia, sive de Nive. Ad ornandam supremam majoris Panormitanæ Ecclesiæ partem, quam Tribunal appellat, propriis expensis unam contulit ex elegantissimis statuis, quæ in circuitu demirantur: opus celeberrimi Antonii Gagini Panormitani sculptoris. In Tribuna Ecclesiæ b. Domini celsitudo ejus familiæ de Sepeimo, ex testamento in tabulis Joannis Francisci Formaggio 19. Decembris anno 1522. construendam duxit, sculpti opere è marmore, sacræ Domini Cenam, cum Jesu Christi, & Apostolorum iconibus, ut in eo marmoreo officio locaretur tabernaculum etiam marmoreum, ad aservandum sacrosanctum Panem Eucharisticum: ad hæc autem perficienda 375. aureos legavit, prout Antoninus ejus hæres, & filius perfecit. Tandem honoribus plenus Panormi ultimum clausit diem 23. Novembris anno 1525. ætatis suæ anno 60. & in memoratâ S. Dominici Tribuna in urna marmorea sepultus est. Uxorem duxerat anno 1490. Constantiam de Diana nobilem Panormitanam, Friderici de Diana Regii Militis filiam, ex qua filios suscepit Antoninum [hic anno 1531. supremum Urbis Magistratum Capiranci Juititarii gessit] Nicolaum, Petrum, & Lauriam nuptam Joanni Michaeli Spatafora Baroni Maleri, & Rocelle, è qua Principes Maleri, & Venerici, & Marchiones Rocelle descendunt. Hæc ex authenticis scriptis apud D. Hieronymum de Septimo Jarratanz Marchionem virum doctissimæ, & eruditione clarissimum, ac singulare suæ familiæ ornaamentum. Hujusce viri non sine laude meminere Franciscus Baronius de *Maest. Panorm.* lib. 3. cap. 5. pag. 119. Rochus Pirrus not. *Ecll. Panorm.* pag. 122. Andreas Marchesius in libro: *Parlamenti di Sicilia* pag. 377. & 378. Augustinus Inveges in *appar. tom. 3. annual. Panormi* pag. 125. Vincentius de Joanne in *Panor. Triumphant* lib. 12. pag. 126. Petrus Ansalonius de *sua familia* pag. 380. Franciscus Strada in *lib. quietationum* pag. 14. aliique. Quæ doctissimi hujus viri extant, hæc sunt.

Consilium. in selectis Consiliis Petri Lunæ. Panormi apud Erasmus de Simeone 1617. in fol. *Ad Bullam Apostolicam Nicolai V. & Regiæ Pragmaticæ Alphonsi Regis de Consibus Adnotationes.* apud Petrum de Gregorio de *Consibus.* Ibidem. typis Joan. Ant. de Franciscis 1609. in 4. & apud Franciscum Ciotti 1622. in fol.

Adnotationes super Ritum Regni Siciliae. in Commentariis super Ritu collectis à Marcello Conversano. Ibidem apud Angelum Orlandum, & Decium Cyrillum 1614. in fol.

Consilium. apud D. Marium de Gregorio in *consultatione super constitutione Præsidis Regni facta per Ducem Macheda in personam Marchionis Elisei.* Ibid. typis Joan. Ant. de Franciscis 1602. in 4.

In materia Prælationis inter Primogenitum imperfectum, & secundogenitum Tractatum. ex Baronio citat.

In Cap. Volentes de feudis. Hoc opus citant quamplures, inter quos Franciscus Milanensis *decis.* lib. 1. pag. 2. *decis.* 8. pag. 47. & 46. & alibi; Marius Muta in *Cap. Regni tom. 1. cap. 33. num. 203.* Cannetius in *cap. Volentes* 78. & 80. aliique.

Repertorium feudale. mss. citatur à Roccho Pirro in *Chronolog. Regum Siciliae* pag. 91. qui in prima editione ejusdem pag. 30. apud Josephum Centorbius Jurisconsultum Mazarensem aservatum; & non vulgari eruditione relictum testatur in epistola ad lectorem. Memoratur etiam à Francisco Milanense *decis.* 8. lib. 1. pag. 47. & Muta citat. *tom. 1. cap. 28. num. 65.* Hinc à Camerario Beneventano in quadam responsione edita à Cannetio cit. pag. 369. unâ cum aliis celeberrimis Siculis rerum feudaliū scriptoribus nominatur. Scripsit etiam

Allegationum Volumina varia, quæ per Jurisconsultorum Bibliothecas vagantur mss. horum quædam citantur à nonnullis Doctoribus, nempe *Allegationes Tommaria Pachini, seu Capi Passari,* ex Muta *tom. 5. in Cap. Regni* 456. num. 5. & Mastrillo *decis.* lib. 1. *decis.* 56. num. 17.

Allegationes in causa Naphsia, seu Naphetia. ex Mastrilli. *cit. decis.* 56. num. 30. & Cannetio pag. 334.

Allegationes Burgetti. ex Muta *cit. tom. 1. cap. 22. n. 25.*

Allegationes Linguagrossa. ex eodem *tom. 1. cap. 33. num. 56. cap. 59. n. 17. & alibi.*

Consilium in causa Sclafani. ex eodem *tom. 2. cap. 28. n. 104. 165. & alibi.*

Allegationes in causa Rocella. ex eodem *tom. 1. cap. 33. n. 216.*

Allegationes pro Marchione Feracia, in Successione Meami, & Caccabi. ex eodem *tom. 1. cap. 33. n. 524.*

Allegationes in causa Palazzoli. ex eodem *tom. 2. cap. 28. n. 97.*

Scriptis etiam *Apostillas ad Capitula Regni.* ex eodem *tom. 1. cap. 1. n. 1. & cap. 7. n. 1.*

JOANNES AMBROSIVS PRIAROGGIA Panormitanus, oelgine Genuensis, natus 16. Junii anno 1644. literisque humanioribus instructus ad graviora properavit studia. Jurisprudentiæ placita assequutus, ab ælimia doctrina clarus innotuit. Historicâ eruditione exornatus literarum amorem sibi devinxit. Tabellionis munere dum fungitur Panormi, publicæ fidei integritatem, ac doctrinæ præstantiam publicè profuseur anno 1707. quo hæc typis traduntur. Habet sub prelo opus inscribere:

Fasticulus Florum & thimerum Volutarum Theorica, & Practicæ ad usum publicorum Notariorum congestus. Panormi typis Joann. Bapt. Ajcaardi 1707. in 4.

JOANNES ANCONA Erycinus Sacerdos, Orator, & Poeta celebris, Ecclesiæ S. Mariæ Annuntiæ Drepani Capellanus. Obiit in patria sua 15. Maii 1593. & in majori ejusdem Urbis Ecclesiæ sepelitur: ut habeo ex Roccho Pirro not. *Ecll. Mazar.* pag. 569. & Relatione D. Viti Carvini Erycini. Edidit Dicit

Diei *Alberti Officium secundum Romanam Curiam ordinem approbatum, & indulgentiis decoratum.* Panormi pce Nob. Joannem Martharum Maidam 1557. in 8.

Historiam S. Alberti, & alia oratoria & poetica, inter quæ aliqua heroica poemata.

Joannes de Ancona citatur inter Summistas in *summa Angelica*, teste Gesnero in *Biblioth.* p. 399. sed alium à nostro puto.

JOANNES ANDREAS BARTOLUS Panormitanus Iurisconsultus. Edidit

Selectas Juris Quaestiones. Extant in libro inscripto. *Selecta Quaestiones Juris variae in utramque partem disputatae & ex veritate decisa diversorum clarissimorum I. C. Coloniz* 1570. in fol. ex Fontana in *Biblioth. legalis* par. 1. pag. 70. & 71.

JOANNES ANDREAS A CRUCE Panormitanus Carmelita Discalceatus, in saeculo Nicolaus Ruscianus, Ioannis Andreae Ruscijani Panormitani, de quo infra, filius. Natus anno 1640. regulari instituto nomen dedit Panormi 3. Maii 1656. ac solemniter nuncupavit vota 6. Maii 1657. Prudentiae, ac modestiae leges in eo mirifice effulserunt; adeoque externo conspectu animos rapiebat, moreque inuentum componebat. Enlunuit in egregio viro patientia; heroica enim simulatione inter nos etiam cruciatus constantissime toleravit; nam & suspiriis egressum denegabat, & levi hoc adiumento angores sibi lenire non permittebat, ut absolutissimum sui victoriam consequeretur. Regulari observantia singularis, constitutionum zelo flagravit, quas tyronum instructor vulgari idiomate loquentes faciebat, ac explanabat, ut in juniorum cordibus facilius imprimerethos autem ad emincensissimam perfectionis metam non modo verbis incendere curabat, verum etiam & exemplo omnes percurrerebat. Doctrinam instructissimum Theologiam sodales suos docuit, eloquentiam claris vividis ingenii vires in exornandis Sactorum laudibus & suggestu adhibuit, & eximii panegyristae laudes promeruit. Pluribus Prioris munere functus, disciplinae regularis zelum suavitatem temperavit egregia. Tandem virtutum splendore resurgens, dum Cenobium Catanensem moderabatur, praenunciato mortis die ante nonnullos menses, ad coelestem patriam evolvit 16. Augusti 1681. Edidit Italicè.

Il Secolo di ferro reso d'oro dalla vita, e virtù esemplari della Ven. Suor Geltruda di Gesù Maria. Malfeste Carmelitana Scalza. Romae apud Mancinum 1671. in 4.

Supplicio nomine

La Pace combattuta, o vero la Tranquillità di Catania combattuta da i vomiti di Mongibello, successo laggiromore dell' inondatione del fuoco del Monte Etna scappato alle falde di detto Monte à di là di Marco dell'anno 1669. Panormi apud Petrum de Isola. 1670. in 12.

JOANNES ANDREAS GATTUS nobilis Messanensis Ordinis Prædicatorum, natus anno 1440. Patre Gerlando Gatto Agrigentino, Messanæ incolæ. Ordinem ingressus, ac studiis addictus ob singularem ingenii sublimitatem, ad altissi-

mum doctrinæ fastigium ascendit. Scientiis propè omnibus instructissimus; Philosophus præsertim, ac Theologus nulli secundus, Mathematicus, Astronomus, Jurisconsultus clarissimus fuit, ac disertissimus Concionator. Hebraicis, Latinis, Græcisq; literis egregiè excultus, eruditionis, ac doctrinæ thesaurus meritò prædicabatur. Ut Græcas ediceret literas in Græciâ digressus est, ibiq; breviter iis abundè munitus Romam remeavit. Fuit illi ingenium præstantissimum, ac memoriz vis admiranda: hinc ea omnia, quæ semel legendo percurreret, constantissimè retinebat, & ex occasione fideliter reddere consueverat. Ideoque amicis sæpe dixit: si sacros libros amittere fortè contigerit, ob memoriz firmitatem omnes posse rescribere. In celeberrimis Bononiæ, Florentiæ, ac Ferrariæ Academicis diu zre publico Theologiam professus est, & per totam Europam in scolasticis concertationibus famigerans, omnibus admirationi fuit, & summam nominis sui gloriam comparavit. Cum in Generalibus Ordinis sui Comitibus Romæ coactis coram Nicolao V. Sum. Pont. acutissimè disputaret, ejus doctrinæ sublimitas inclytam Pontificis mentem in admirationem traxit: ipsumq; interrogavit an Doctoris Lauream publico decreto accepisset, cui respondens, se nulla ad huc doctoris insignia assequutum; ipsemet Pontifex ad doctoralem gradum evexit, imposito propriis manibus apice. Romæ magnâ floruit ælimatione præsertim apud Bafarionem Cardinalem, cui gratissimus fuit; ejusq; operâ Abbas electus est SS. Petri, & Pauli de Italia, & SS. Petri, & Pauli de Agrò in Sicilia anno 1468. ubi & contra hereticam pravitatem Inquisitorem egit. Ferdinando etiam II. Regi percarus, regiam ipsius munificentiam expertus, ad Episcopalem Cephalædi insulam evectus est, & à bis IV. P. M. inauguratus an. 1473. cui ab eodem Rege ter Orator missus fuit ad petrandam magni momenti negotia. Anno 1475. à memorato Pontifice ad Catanensem cathedram transfatus est, ac apostolicis literis datus 18. Decembris 1477. ad Clerum Catanensem, Joannis promerita exaltare curavit; ait enim: *dedimus Vobis in Episcopum, & Pastorem venerabilem Fr. Joannem Gattum virum magnæ doctrinæ, & probitatis, & omni honore dignum, &c.* Hanc Ecclesiam aliquandiu pastoralis solertia moderatus est: sed cum hanc electionem Rex egrè ferret, tum quia ad ipsum electionis jura spectabant, tum etiam quia alium ad hanc dignitatem evexerat, ad eliminandam jurgia inter Regem, & Pontificem exorta, anno 1478. noster Joannes relicta Catanensi Ecclesiâ, ad Cephalædensim regressus est, quam summâ cum laude rexit; ibique sui memoriam reliquit, extructo portica ante majoris Ecclesiæ januam. Senio confectus Messanam adiit, & in Cenobio S. Dominici, ubi religiosæ vitæ, ac doctrinæ exordium posuerat, letali morbo correptus anno 1484. vitam absolvit. Messanensis Civitas non sine lachrymarum copia Civi benemerenti justè persolvit, ac marmoreo extructo tumulo in Cathedrali Ecclesia, contra suggestum sepelivit: at decurso

decutto saeculo anno 1585. ad Ecclesiam amplifi-
candam, & exornandam, tumulo deleta, alibi
Joannis corpus translatus est. Multi emeritis
laudibus Joannem exornant, ut Rocchus Petrus
not. *Eccel. Messen.* pag. 362. not. *Eccel. Catan.* p. 58.
not. *Eccel. Cephal.* pag. 460. & lib. 4. de *Abbatibus*
pag. 106. & 113. Vinc. Fontana in *Theatro Do-*
minic. par. 2. cap. 5. tit. 152. pag. 161. tit. 159.
p. 164. c. 6. tit. 2. p. 331. p. 2. c. 6. tit. 4. p. 495. & p. 3.
c. 3. tit. 58. p. 598. & in *Monum. Dominicani* p. 3. c.
5. pag. 357. c. 6. pag. 364. & 366. & c. 7. pag.
371. Antonius Senensis in *Biblioth. Fernandez*
in *concert. predicat.* an. 1462. Sylvester Mauroly-
cus in *Mari Oceano* lib. 3. pag. 244. Benedictus
de Passafiumine in *orig. Eccel. Cephal.* pag. 70.
Io: Lopez in *hisl. S. Domini* par. 5. lib. 2. cap. 60.
pag. 369. qui in designando mortis anno lapsus
est, ait enim obisse anno 1500. contra omnium
Scriptorum mentem. Ambrosius Altamuranus in
Biblioth. Dominic. pag. 208. Placidus Sanperius in
Iconolog. M. V. lib. 1. pag. 101. & lib. 2. pag. 238.
Io: Michael Pius de *viris Illust. Ord. S. Domini*
par. 2. lib. 3. pag. 44. Lucius Marineus lib. 5. *epist.*
Bartholomaeus Carandinus in *descrip. Eccel. Cephal.*
pag. 18. & 124. Leonardus Orlandinus in *dist. de*
landib. Sicil. pag. 81. Stephanus Maurus in *sua*
Messana cap. 28. pag. 262. Iosephus Bonifilius in *sua*
Messana lib. 2. pag. 14. & lib. 7. pag. 54. & *hisl.*
Sicil. par. 1. lib. 1. pag. 62. Vincentius Autia in
hisl. Cephal. pag. 76. Io: Bapt. de Grossis in *decae.*
Cat. to. 2. cord. 10. pag. 165. & *Catan. Sacra* pag.
220. Placidus Reina in *hisl. Mess.* p. 2. pag. 518.
Iosephus Ambrosius in *descrip. solemn. Epistola Ma-*
riana pag. 317. & pag. 416. Fazellus de *reb. Sicil.*
dec. prima lib. 2. cap. 2. pag. 50. Maurolycus *hisl.*
Sicil. lib. 1. pag. 24. & 33. lib. 5. pag. 185. & 186.
Cl. Marius Aretius de *Situ Sicil.* pag. 33. Io: Mi-
chael Cavalierius in libro: *Galleria de Som. Pontef.*
Ord. dell'Ord. de Predicatori to. 1. *Chronol.* 1. p. 293.
& tom. 2. *Chr.* 2. pag. 16. alique. Scripsit ex Fa-
zello, Fontana, Pitto, Altamurano, & aliis ex su-
pra citatis

Orationes aliquot coram Romanis Pontificibus ha-
bitae, variâ eruditione, ac mirâ arte elaboratae. Has
autem editas nunquam vidi, sed in Bibliotheca
Panormitani Cœnobii S. Domitici Ord. Præ-
dic. in libro m. s. in 4. aliquæ Joannis orationes
servantur, nempe:

Joannis Gatti Praefuli Catanensis Oratio coram
Paulo Pontifice Maximo in festo Annuntiationis Do-
minicæ.

Ejusdem oratio coram Paulo Pontifice Max. in S.
Dominica de Passione.

Ejusdem oratio coram Sixto Pontif. Max. quando
Oratores Regis Aragonum obedientiam exhibuerunt.

Ejusdem oratio in funere Latini Cardinalis in æde
S. Salvatoris.

Ejusdem oratio in funere Alani Cardinalis in æde
S. Praxedis.

JOANNES ANDREAS ROSCIANUS Panor-
mitanus: ingenii aciem non modò Philosophiæ,
& Theologiæ addixit, verum etiam & Jurispruden-
tiæ, cujus lauream obtinuit. Gravioribus studiis,

mitiores Nitras intermiscere curavit: hinc Po-
esi latinâ, Etruscâ, & vernaculâ summa cum laude
lulit. Florentæ adhuc ætate obiit Panormi 1648.
Laudatur à Josepho Galcano in *Mosis Siculis* tom.
1. par. 2. pag. 342. & p. 4. pag. 145. Ipsius extant
Siculâ linguâ

Canzoni Siciliæ. In *Musis Siculis* to. 1. par. 2.
Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. &
iterum apud Josephum Bisagnium 1662. in 12.

Canzoni Siciliæ Burlesche. In *Musis Siculis* Par.
3. Panormi apud Bisagnium 1651. in 12.

Canzoni Sacre Siciliæ. In *Musis Siculis* par. 4.
Panormi apud eundem 1653. in 12.

JOANNES ANSALONIUS Catanenſis Juriſ-
consultus, à generis claritate, doctrina, animi-
que dotibus celeberrimus. Ad egregia horum
culmina virum egregium exevire promerita.
Familiam, novis acquisitionibus feudis, locupletavit.
Pluries Magnæ Regiæ Curie Judex electus efflo-
ruit, nempe annis 1482. 1489. 1493. & 1479.
hoc etiam anno Cefaragustæ apud Ferdinandum
Regem moras protrahebat, in petraſtandis ma-
gno momenti negotiis adhibitus; ut ex Regni
Capitulis an. 1479. patet, ubi cum primatibus Ro-
gni Proceribus obſignatum obſervo. Fuit etiam
Regni Siciliæ, ut dicunt, Magiſter Secretus; & au-
no 1458. & 1462. Regni Generalis Vicarius, ut
petditos viros ſuppliciorum terrore coerceret;
ac etiam anno 1485. eodem munere cohoneſta-
tus eſt, collatâ ſibi ampliffimâ juris licentiâ; qui-
bus ejus prudentia, juſtitiæ zelus, in Regis obſe-
quium fervor, ac aliz inclyti viri dotes, liquido
parent. Nonnulla feuda, & Pirtine oppidum,
pretio acquiſivit, quibus familiæ gloriâ ampli-
ficavit. Doctrinâ ſingularis inter ævi ſui Juriſ-
peritos emiuit, ac eloquentiâ, & eruditione
clarus mirum in modum reſulſit: hac ex cauſa ut
etiam ex corporis maeltate, ac elegantia alter
Apollus paſſim vocabatur. In conſiliis ne dum
matutitate, verum etiam, & celeſtitate adnitan-
dus fuit. Allegationes edidit doctrinâ referentiſ-
ſimas, quarum vi nonnulla Juriſconſultorum vota
revocavit. Vivebat anno 1493. ejusque laudes
poſt Marthæum Silvagium de tribus Peregrinis
cap. 44. pag. 164. & Joann. Bapt. de Groſſis in *de-
ſacord. Catan. cord.* 9. pag. 148. ipſum merito ex-
colliit Petrus Anſalonius in ſua familia pag. 101,
& ſeq. Scripſit ex Silvagio

Tractatum de feudis. ideoque à Joanne Antonio
Cannetio in extravag. *Friderici Volentis, & Jacobi*
ſi aliquem pluries citatur, ut etiâ à Joſepho Cu-
mila de ſucceſſione feudalium paſſim inter cele-
bres Juriſconſultos. Et licet Anſalonius cit. du-
bitet an Cannetius de hoc noſtro Joanne Anſa-
lonio ſcribat, an verò de alio ejusdem nominis
vetuſtiori, cum utriuſque meminere; attamen
de hoc noſtro intelligendum opinor, qui & cele-
brior, & Cannetii ævo propinquior. Idem Can-
netius, qui pag. 334. Regni Prothonotarium vo-
cat, ipſum citat cum Gualeteo in *quibuſdam con-*
ſiliis, de reb. feudalibus, quos ineditos puto.

Allegationes in cauſa Napſina de S. Angelo: ci-
tantur à Mario Maſtrillo deciſ. lib. 1. deciſ. 56.
nn. 22.

JOANNES ANTONIUS BRANDUS Salemitanus Tertii Ordinis S. Francisci, vir doctissimus, ac sanctimonius clarus. Siculum Salemitanum fuisse testantur Octavius Caetanus in *Idea Sancti Siculi*. pag. 42. Rocchus Pirrus not. Eccl. Mazari. pag. 570. Brane. Bordonus in *Chron. Tert. Ord. cap. 25. un. 2. pag. 413. un. 74. pag. 455. Cap. 38. pag. 558.* Leonardus Orlandinus in *discurso Sicilia* pag. 84. Hippolytus Marraccius in *Biblioth. Marian. par. 1. pag. 665.* & ipsemet in suis operibus editis iusta notandis; quibus adde Epiaphium sepulchri Romæ in Cænobio Sancto. Cosmæ, & Damiani, in quo legitur: *Joannes Antonius Brandi à Salem.* Hinc Wadigni lapsus facillimè deprehenditur, qui in libro de *Scriptoribus Minorum* pag. 190. (quæ sequitur Joannes Maria Vernoo in *Annal. Tertii Ord. par. 3. pag. 624.*) Joannem Siculum Salernitanum Diocesis Mazariensis prædicat: scripsit enim Salernitanus pro Salemitanus; Salemis enim Siciliæ oppidum est Mazariensis diocesis, ut omnibus compertum est. Hinc potius meum typographi incuria adscribendum. Sed omnino repellendus error Nicolai Topi, qui inter Neapolitanos scriptores Joannem recenset in *Bibliotheca Neapolitana* pag. 124. & Salernitanum renunciat, & in eundem errorem traxit Antonium Teüserium in *Catalogo Librorum* pag. 159. Fuit Joannes doctissimus Sac. Theologie Magister, Concionator disertissimus, Historicus, ac Poeta eximius. Ob egregiam doctrinam, eruditionem, vitæque integritatem magnâ veneratione ab omnibus prosequutus est. Rhetoricæ præcepta, Philosophiam, Theologiam, aliasque scientias docuit. Virtutes coluit singulares, quibus miscuè refulsit. In animarum salute curanda nimium defudavit. Conciones magno cum fructu, populi que frequentia Panormi, & alibi habuit. Regularis observantia cultor eximius fuit. Durissimas poenitentia regulas amplexus, asperum cilicium numquam deposuit. In rerum Cœlestium contemplatione, ac SS. Patrum lectione multus fuit; eaque vixit sanctimoniam, ut undique ejus fama diffusâ, Clemens VIII. Romanus advocaverit, ut ad aliquam Ecclesiasticæ Ordinis dignitatem pro animarum beneficio extolleret: ibique nonnullis honorificè obitis muneribus, in quibus profundæ humilitatis exempla reliquit. Letali morbo aggressus est. In ægritudinis incommodis nonnumquam læsulam molestiâ obrutum dinoveri perinfit: tunica semper præcinctus recubuit, quam nunquam in toto vitæ spatio dimisit. Propter mortis horam ea Divi Martini verba magno animi ardore ingeminabat: *Domine si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso laborem.* Deum unâ cum fratribus sibi assistentibus Psalmum 141. recitare curavit, & ad ea verba: *me expectant justi donec retribuas mihi, sancte decessit* Romæ 13. Maii anno 1608, non anno 1616. ut Wadignus placet. Evulgata ipsius morte, magnus populi concursus ad viri corpus conflavit: ideoque vix sequenti die sepulture tradi permissum fuit in Ecclesia SS. Cosmæ, & Damiani; & nonnulla edita miracula viri sanctimoniam prodide-

re. Hujusce viri laudes invenies apud auctores præcitatos; ut etiam apud Octavianum Potenzanum in *Poemate* de SS. *Decem millia Martyr. can. 5. pag. 73.* Leonardum Orlandinum in *Imaginib. pag. 44. & 67.* aliisque. Hic adverteendum Joannem Mariam Vernon in *annal. Tertii Ord. par. 1. pag. 30. & par. 3. pag. 624.* pluries per oscitantiam à vero aberrasse: ait enim pag. 30. de Cænobio Romano SS. Cosmæ, & Damiani: *Honestatur sepulchro Beati Joannis Baptiste Brandini, natione Siculi ex illustri familia de Provenzano Salernensi orimidi &c...* Beatus iste Pater bis Generalatus dignitatem administravit... eadem diem ultimum clausit an. 1500. exinde alia distinctè de Joanne Antonio Brando addit, quasi de alio scriberet: hinc ex Bordonus in *Chronologia* cit. pater, confundisse Joannem Antonium Brandum Salemitanum, cum Joanne Baptista Provenzano Drepanitano, de quo infra suo loco; hic etenim ex nobili familia de Provenzano, bis ad supremam Ordinis dignitatem evehitus est. Salernensem vocat Brandum, at pag. 624. Salernitanum fuisse tradit, diocesis Mazariensis: pag. 30. anno 1500. decessisse scribit, & pag. 624. anno 1616. sed ex Bordonus anno 1608. mortalitatem explevit. Hinc utriusque gesta juncta exhibere opus erat, ad erroris labem declinandum, ut Bordonus exponit, & nos hic, & ubi de Joanne Baptista Provenzano efficitur, Epiaphium, sub quo Joannes Antonius Brandus, & Joannes Provenzano jacent, quia adhuc integrum non habeo, forsân in operis appendice exhibeam. Joannes Antonius in lucem misit Italicè

Rosario di Maria Vergine Santissima Poema Sacro, & Eroico. Panormi apud Joannem Franciscum Carraram 1595. in 8. & Romæ apud Carolum Willietum 1601. in 16. cum aliquibus carminibus Italicis, & Latinis. Accessere secundæ editioni discursus aliqui à nonnullis literarum cultoribus edici in operis, & auctoris laudem.

Accorgimento fatto à i clarissimi Signori Venetiani. Viterbi, & Panormi apud Joan. Ant. de Francisci 1607. in 4.

Chronologia de' Sommi Pontefici. Romæ typis Hieronymi Discipuli 1608. in 4. Senis 1616. & alibi sæpe.

Vita, & Morte di S. Filippo d'Argirone. Romæ apud Carolum Willietum 1606. in 16. cum aliquibus carminibus in calce. Panormi apud Decium Cyrillum 1623. in 16. & iterum ibidem apud Buam, & Portamnovam 1646. in 12.

JOANNES ANTONIUS CANNETTUS Ragulanus Juris utriusque Doctor illustris, accelebratus. In Comitatu Motycæ Magnæ Regiæ Curia diu præfuit. Panormi aliquando delatus, Statim Regii Consilii honore cohonestatus fuit: anno 1544. in Magnæ Regiæ Curia Tribunali Fisci Patroum, & 1551. ac 1552. Judicem egit; & ob egregia doctrinæ eminentiam summâ estimatione prosequutus est. Primum Ragulæ N. Javæti, Caroli Javæti Baronis Buxelli sororē, uxorem duxit: quâ defunctâ secundo in oppido Claramontis

montis N. Eliam duxit, Matthæi Eliæ sororem cum ingenti dote; ideoque eo in oppido magnificentissimum sibi extruxit Palatium, ubi diu habitavit. Ex hoc orta opinio Cannelium Claramontanum fuisse, ut putavit Rocchus Pirrus not. *Etel. Syrac.* pag. 259. peperam verò à Placido Carafa in *Motura illustrata* pag. 98. Motycenis tennuclatur. Ragusanum fuisse elucet ex nonnullis innotentis, & ex relatione quorundam ejusdem familie, quæ mihi obtulit Clar. Franciscus Paternionius nobilis Ragusanus de patris rebus benemerentissimus. Obiit Cannelius Raguse ex improvisa morte circa annum 1580. & in Ecclesia S. Francisci Minorum Conventualium conditus est. Inscriptio ad lapideum ipsius sepulchrum temporis injuria delevis. Cannelii meminit præter citatos auctores Antonius Possevinus in *ap. par. sacro rom.* 2. pag. 107. & inter illustres Jurisconsultos recensetur à Joanne Clessio in *Elencho vir. literat.* pag. 215. Edidit

In *Extravagantem Volentes Friderici*, & in *Extravagantem si aliquem Jacobi Sicilie Regum enarrationes perspicuas*. Venetiis apud Guerrecos fratres, & socios 1576. in fol.

Consilium. apud Petrum Lunam in selectis Consiliis. Panoemi apud Erasumum Sinconem 1627. in fol.

JOANNES ANTONIUS GIUFFUS Panormitanus Jurisconsultus, & astronomicarum rerum peritissimus. Publici Juris soci

Tractatum de Eclipsibus, per quem videtur quid debeant considerare in pronosticatione Eclipsium. Neapoli ex typographia Octavii Beltrani 1621. in 4. Italice

Pronostico Perpetuo, e naturale per il quale si potrà sapere in ogni giorno la bontà del tempo, di serenità caldo, e siccità. Panormi 1597. in 8.

In Bibliotheca S. Josephi Patrum Clericorum Regularium Panormi servatur m. ss. Tomi duo de rebus Astrologicis in fol.

JOANNES ANTONIUS JOPPOLUS Ragusanus juris utriusque doctor, cum doctrinali ornatu inter eximios Siciliæ Advocatos effulsisset, multis Jurisprudentiæ honoribus cohonestatus fuit. In Panormitano Prætorio, in Magnæ Regiæ Curix, & Conciliorii Sacræ Regiæ Conscientiæ Foro pluries præfuit Index, & Regii Consiliarii honore illustratus claruit. Ob annorum egestatem Generalis, ut vocant Commissarius constitutus est, & ut tristici inopie consulere per Siciliam missus. Messanæ Generalem egit Vicarium pro adulterii moneræ correctione. Gentis bellicæ Generalis Auditor electus est; & in novo Tribunali Regiæ Junctæ bonorum confiscatorum Index, Fisci Patronus, & supremus Moderator. Exinde in Regii Patrimonii subfelliis Præsidis dignitate adausus est, & in magni momenti negotiis à Siciliæ Proregibus persæpe adhibitus. Denum in Hispaniam accessit fuit, ut in supremo Italiæ Concilio Recentis munere fungeretur, ubi dum hæc typis traduntur anno 1707. senex vivit, à prudentiæ doribus non immerito laudatus, & Ducis Cæsarò de Insula titulo insignitus. Ipsius laudant

Ignatius Gastone in *discept. Pistalib.* to. 1. *discept.* 4. n. 27. & Vincentius Auria in *hist. Chronol. Proregum Siciliæ* pag. 300. Editas vidi

Allegations in causa status Campi-Franci V. 9. D. D. Caroli Mirabella, & Jo. Ant. Joppolo. Messanæ ex typographia Jacobi Matthæi 1654. in fol.

JOANNES ANTONIUS PROVINA Netinus historicus, ac Geographus insignis; ob eximiam doctrinam, & in rebus agendis præstantiam, à Summo Pontifice Nuntius missus est in Hiberniæ Insulam. Fuit à secretis Ferdinandi Siciliæ Regis, floruitque circa annum 1494. Ipsius cum laude meminere Rocchus Pirrus not. *Ecel. Syrac.* pag. 227. & Vincentius Littara de rebus Netinis pag. 125. & 142. Scriptit

De Hibernia, & Thyles situ populorumque moribus, quem librum Ferdinando Acunæ Siciliæ Proregi nuncupavit, & in Cænobio Netino Fratrum Minorum de Observantia servabatur.

JOANNES ANTONIUS REITANUS Panormitanus Sacerdos, Sacræ Theologiæ Doctori vit gravioribus Philosophiæ, ac Theologiæ scientiis excultissimus, & historicæ eruditione clarus. Fuit Alicanensis Archiepiscopus, & in Diocesi Agrigentina Index, & Examinator Synodalis. Ut ex Synodo Agrigentina Frascisci Traiæ Episcopi. p. 147. & 149. patet. Obiit Leocare 29. Martii ann. 1640. & in Ecclesiâ majori sepultus est. Hujus meminit Rocchus Pirrus not. *Ecel. Agrig.* pag. 340. & Baronius in libro *Palermo glorioso* pa. 189. Scriptit De Adventu Pauli Apostoli Messanæ, de Barchylis à D. Paulo imposito Episcopo, deque Epistola, quam à Virgine striptam Antimanu Censurâ, atque Indictum. Extant in libro Francisci Baronii inscripto: *Vindicata veritas Panormitana*. Venetiis ad Candelitis Salamandram insignie 1639. in 4.

JOANNES ANTONIUS SALONIA Sicutus incertæ patriæ, humanioribus literis apprime excultus, Christophori Scobaris Hispani, Canonici Syracensani discipulus. Floruit anno 1520. Ipsius extat opusculum grammaticale inscriptum:

Joannes Antonius Salonia L. Christophori Scobaris discipulus in Cullis cærenomata elegans annotatio. Extat inter ejusdem Scobaris opera. Veneriis pet Bernardinum Bernalium 1520. in fol.

JOANNES ANTONIUS SCLAFANUS, alter SCROFANO Ragusanus, natus 4. Julii anno 1605. cum medicæ facultati operam dedisset, Messanæ Doctoris Lauream accepit 9. Maii 1635. Doctrinâ insignitè emulatus Acchiatri dignitatem in Motycensi Comitatu cohonestatus est anno 1645. Siciliensem Censuram aliquandiu inhabitavit, ubi uxorem it ibique in propitiis ædibus amoniorum lita. In Academiam excitavit: & elegantissimè linguæ dotes non obscurè detexit. Mathematicas, & Astronomicas facultates apprime coluit sub Joannis Baptiste Hodlerne discipulina. Musices etiam peritus nonnulla armonica instrumenta tractavit, ac modulis musicis suavia composuit. Poeta eximius plura cum laude cecinit. Morcy tandem vivere desit 14. Novembris anno 1681. & in Sacello, quod ipse ære suo edificaverat in Ecclesiâ S. Mariæ de Suci cursu sepultus est. In lucem missus

De Febri populari, quæ vagata est per totum Sicilia Regnum anno 1672. Epistolam. Panormi ex typographia Petri de Nola 1673. in 8.
Scriptis etiam Italicè

Il Santo *Mefio* dramma per musica. m. s. affertur Motyeg.

JOANNES ANTONIUS TRIGONA Platienfis juris utriusque Doctor celeberrimus, Mariani Soccini Iurisconsulti clarissimi in Academia Patavina discipulus, ut ipsemet in singularibus testatur. Ad eum doctrinæ fastigium sese extulit, ut somno cum plausu in eodem Patavino lyceo Cæsarea Jura doctissimè explanaverit. Floruit anno 1540. Consule Pittum not. Eccl. Catan. pag. 105. Jo. Paulum Chiarandani in hist. Plat. lib. 4. cap. 3. pag. 265. Franciscum Baronium in *Scula nobil.* ambit. ubi de Marco Trigona. Editio singulari. Venetiis 1541. & 1578. in 8. & in volumine secundo inscripto: *Singularia omnium Doctorum tunc temporis existentium collecta à Gabriele Sarayna.* Lugduni 1560. in fol. & ibid. 1570. in fol.

JOANNES ANTONIUS VIPERANUS Messanenensis, perperam à Nicolao Toppio in *Biblioth. Neapolit.* pag. 128. inter Neapolitanos recensitus. Messanensem proclamant Leonardus Nicodemus Neapolitanus in *Additionibus ad eandem Toppii Bibliothecam* pag. 110. qui Toppii errorem ipsiusmet Viperani testimonio evincit: hic enim in epistola nuncupatoria libri de conferenda historia à Cardinale Antonium Perenotum ait: Cum valetudinis causa me ad meos Messanensem recepissem incidi in ea tempora &c. Messanensem etiam renunciant Ferdinandus Ughellus in *Ital. Sacra tom. 7. de Episc.* *Juvenacensis* pag. 999. Petrus Angelus Spera de nobil. *Proffess. Gram.* lib. 5. pag. 576. & omnes Siculi Scriptores infra adducendi, ut etiam & ejus operum inscriptiones. Apud Antonium Possevinum in *appar. Sacro* tom. 2. pag. 107. legitur: Jo. Ant. Viperanus Messanenensis Siculus, pro Messanensis, ex typographi incuria; cujus errorem sequutus est Hippolytus Marraccius in *Biblioth. Marian.* par. prima pag. 665. & in libro *Antiquiss. Mariani* pag. 594. Natus Messanæ parentibus Nicolao Viperano, & Francisca Arculeo, sub patris disciplina, viri pietate inclyti, christianâ religione, ac virtutibus eruditus est, ut ipsemet in exordio libri de *Summo bono* testatur. Literis additus, ac clericali habitu insignitus Philosophicis, Theologicisq; scientiis eminuit. Orator etiam fuit desertiissimus. Poeta eximius, græcè, latineq; doctus; & omnigenâ eruditione repletus claruit. In Hispaniam delatus Philippo II. Regis æstimationem promeruit, qui in suum Regium Capellanum, & historicum delegit: & ab ipso primùm ad Cantoris dignitatem Regiæ Capellæ S. Petri in Palatio Panormitano evectus est anno 1581. Anno verò 1587. Canonicus in Ecclesia Agrigentina constitutus; & anno 1588. ad Episcopalem Juvenacensem Cathedrali in Apulea delectus, à Sixto V. P. M. an. 1589. consecratus est. Resulere in inclyto viro egregiæ virtutes, christiano Præsule dignæ præsertim humilitas, & in

Biblioth. Scula Tom. I.

Deiparam studium singulare. Vitæ integritas, verbo, & exemplo populos instruxit; & cum Ecclesiam sibi creditam per annos 21. laudabiliter gubernasset, senio confectus, Martio mense anni 1610. decessit, & in Sacello SS. Crucifixi in Cathedrali Juvenacensi sepelitur; ubi Julius Masius in Episcopatu successit, ad perennem tanti viri memoriam, hoc epitaphium inscripsit.

Glor. & Hon. Deo,

Et lux perpetua luceat ei, cujus cineres hic requiescunt.

Jo. Antonius Viperanus Messanen. doctrinâ, & integritate conspicuus de Philippo II. Hispan. Rege optimè meritis, ad ejusdem Regis nominationem Juvenacensis Episcopus, à Sixto V. Pontifice Maximo creatus, qui plurimum scientiarum libros edidit, Populæque verbo, & exemplo instruxit. X. XII. anno sui Præsulatus senio confectus obdormivit in Domino Anno M. DC. X.

Præter citatos Auctores de hoc Præsule scripsere Melchior Inchofer de epistola Beate Maria Virginis ad Messanensem cap. 98. pag. 297. Antonius Possevinus in *Bibliothec. lib. 16. sect. 1. cap. 7.* Placidus Samperius in *Iconolog. M. V. lib. 1. pag. 37. & 102.* Placidus Reina in *hist. Messana par. 2. pag. 227. & 517.* Stephanus Maurus in *sua Messana cap. 28. pag. 265.* Petrus Ansalonus de *sua familia* pag. 402. Joannes Vigintimilius in *Poetis Siculis Bucolicis* pag. 40. 87. & alibi, aliique. Viperani Vitam edidit Venetiis anno 1663. Antoninus Mirella, & Mora, ut patet ex *Bibliotheca Apostolica Angelici Apostoli* pag. 432. quam tamen diu perquisitam nunquam vidî. Publice luci tradidit

De Summo bono libros V. Neapoli ex officina Horatii Salviani 1575. in 8.

De Poetica libros tres. Antuerpiæ ex officina Christophori Plantini 1579. in 8.

De scribendis Virosrum illustrium Vitis sermonem; Perusæ apud Valentem Panutium 1570. in 8.

In M. T. Ciceronis de Optimo genere Oratorum Commentarium. Antuerpiæ ex officina Christophori Plantini 1581. in 8.

De componendis oratione libros tres. Ibid. apud eundem 1581. in 8.

Orationes VI. de Naturali sciendi methodo. De militate scientiarum. De consensu disciplinarum. De perfectio habitus hominis. De Philosophia. De Legibus. Ibid. apud eundem 1581. in 8.

De scribenda historia librum. Ibidem apud eundem 1569. in 8. Perusæ apud Valentem Panutium 1570. in 4. Basileæ 1576. in 8. & iterum Basileæ in opere inscripto: *Artis historica Penus.* 1579. tom. 1. à pag. 838.

De obtenta Portugallia à Rege Catholico Philippo historiam. Neapoli apud Horatium Salvianum 1588. in 4. & in Hispania illustrata. Francofurti apud Claudium Marinum, & Hieredes Joannis Aubrii 1603. in fol. tom. 2. à pag. 1031.

De ratione docendi librum. Romæ ex typographia Francisci Zannetti 1588. in 8.

De Divina Providentia libros tres. Romæ apud eundem 1588. in 8.

S s

De

De Virtute libros IV. Neapoli apud Horatium Salvanum 1592. in 4.

De Rege, & Regno librum ad Philippum Caroli V. Imp. filium. Autverpiz ex officina Christophori Plantini 1569. & 1618. in 8. & Perusie apud Valentem Panurium 1570. in 4.

Conciones aliquot celebrioribus anni festivitibus habitas. Venetiis apud Joannem Bapt. Ciottum 1599. in 8.

Orationum Dominicædium expositionem. Neapoli typis Horatii Salviani 1597. & 1600. in 8.

Laudationem funebrem Caroli V. Imper. habitam. Messana anno 1558. Messanzæ apud Petrum Spiram 1553. in 4. & in Volumine: *Germanicarum rerum Scriptores tom. 3. collectore Marquardo Frebero.* Hannoveriæ impensis Claudi Martii hæredum, Joann. & Andreæ Martii, & Consort. 1611. in fol. a p. 511. Hæc recusa, ut infra.

Laudationes tres habitas Messana in funere Caroli V. Imp. Philippi II. & Isabella Regina. Perusie apud Valentem Panurium 1570. in 4.

Ode Joanni Austriaco Turcarum Viceri. in libro: *In fides, & victoriam contra Turcas juxta finem Corinthiacum non. Octobris 1571. partem Poemata varia.* Venetiis ex typographia Guertæ 1572. in 8.

Carmina varia de Beata Maria Virgine. ex Maracci, & Ughellio.

Omnia Viperani opera, vel saltem eorumdem pars magna, in tria volumina distributa prodierunt hoc titulo.

Joannis Antonii Viperani Messanenſis Operum. Pars Prima, continens res Oratorias, Historicas, & Poeticas. Neapoli apud Joan. Anton. Carlinum. 1606. in fol.

Pars Secunda continens res Naturales. Ibid. apud eundem 1606. in fol.

Pars Tertia continens res Morales, atque Dialecticas. Ibid. apud eundem 1606. in fol.

JOANNES ARAGONA Siculus incertæ patris, ex Octavio Cactano tom. 2. Sanctor. Sienior. in animad. pag. 67. & Josepho Perdicarum in Vitis Sanctor. Sienior. pag. 270. Scriptis Italicis

Vita di S. Covad

JOANNES AURISPA Netinus Sacerdos, vir Græcæ, latineque doctissimus: ne dum politiciotibus literis, verum etiam & severioribus omnibus disciplinis instructissimus fuit, quibus summam nominis suo famam comparavit. Præcipue eximii Oratoris, ac Poetæ singularis gloria floruit, eo tempore, quo in Italia amensiores literæ penè inculte deliteſcebant. In patria primùm Cantoris dignitate cohonestatus est: inde Romam digressus, Jerecæ ingenii subtilitate, Poetæ Laureati titulo fuit insignitus, & ab Eugenio IV. Summo Pontifice à secretis Sedis Apostolicæ electus; in quo etiam munere à Nicolao V. confirmatus est: huic enim gratissimus fuit, immò ipsius familiaris, ejusque doctrinam magis fecit. Hinc anno 1449. ad Abbatiam S. Philippi de Grandis inde anno 1451. ad aliam pinguiorem S. Mariz de Roccarda Abbatiam in Sicilia exivit. Ferrariz diu vixit usque ad extremam senectutem, ubi

maximam Ferrariensium Ducum æstimationem expertus est, qui profusâ magnificentiâ Joannem locupletavit. Coævo etiam omnes literatos, per totam Italiam florentes, in sui amorem traxit. Apud Antonium Panormitam, cui erat arctissimæ amicitiz nexibus devinctus, nonnulla nostri Joannis testimonia leguntur: in epistolis enim, suis lib. 3. pag. 62. & 64. ait: jam Sacerdotio initiatum, ad Parochi munus Ferrariz evectum, fuisse: lib. 5. pag. 96. & 97. duobus epistolis ipsi datis, Joannem hortatur, ut Homerî vitam & græco in latinum sermonem vertat: pag. 105. cum jam ætatis annum 70. attigisset, Romam regressum maturasse testatur: pag. 110. cujus sciam militaris operis meminit, quod latinitate donabat, ac ut ad umbilicum perduceret Maria Alphonſi Regis filia exoptabat: pag. 112. Joannem suaderi conatur, ut jam senio confectum, relicta Ferrariâ, sub Alphonſi Regis patrocinio se reciperet; cum Alphonſus hoc ardentissimè concupisceret: ejus munificentia ad supremos honores facilliter extolendum non dubitabat: eique suam operam etiam promittebat. Ibidem aliâ epistolâ suasiones ingeminat, ut Neapolim veniat, ubi Alphonſus honores, suos supremis dignitatibus afficiendos meditabatur. Ad si ad Alphonsum venerit ex Panormitz epistolis haud elucet. Ad ipsum, contendisse puto, dum Pandolphus Colennianus in viſſ. Neapol. lib. 6. pag. 270. in Alphonſi Regis aula magnâ æstimatione floruisse testatur. Sed ubinam obierit, & quando incomptum est, Joannem nostrum celebrant auctores gravissimos, ut Antonius Panormita loc. cit. & in suis carminib. pag. 127. Jacobus Philip. Bergomensis in suppl. Chron. lib. 15. Aeneas Sylvius, inde Pius II. Franciscus Filelphus in suis epistolis, Leander Albertus in Inſultis pag. 56. Christophorus Scanellus in Chron. Sicilia, Raphael Volaterranus ambropol. lib. 21. Gesnerus in Biblioth. pag. 403. Laurentius Valla, qui se Aurispæ discipulum facetur, Thom. Fazellus de reb. Sienſ. dec. 2. lib. 4. cap. 2. pag. 109. Vincentius Littara de rebus Netinis pag. 103. Rochus Pirrus nor. Eccl. Syrac. pag. 225. & lib. 4. de Abbatibus pag. 97. qui Littaræ lapsum notat: hic enim obiisse ait anno 1416. cum Pirrus superstitenti anno 1457. ostendat Lilius Greg. Gyraldus de Poetis nostror. temporum dial. 1. pag. 386. qui Ioannis carmina improbat: sed tumida Gyraldi censure à Dominico Caramella, & Michaelē Foscareno in Museo illustrium Poetar. pag. 142. retunditur. Vide etiam Laurentium Crallum in biſſ. Poetar. Græcorum pag. 265. Vincentium Coronellum in Biblioth. tom. 4. num. 6900. pag. 1682. Josephum Perdicarum in vitis Sanctor. Sicul. pa. 300. & Philippum Brietium anal. tom. 7. an. 1459. pag. 18. Scripsit ex iisdem

Epigrammata.

Epistolarum opus egregium. Quædam Joannis Epistolæ extant in codice m. s. apud Patres Eremitanos Paravii, una cum aliis virorum illustrium, recte Apostolo Zeno viro clarissimo in Epistola ad Abb. *ſeſtium Fontaninum de Meditationibus Philosophicis Bernardi Tricifani Patrii Veneti*, & doctissimi p. 14.

Phi-

Philisici consolatorum M. T. Ciceroni dum in Macedonia exularet è graeco in latinum tradidit, Parisiis 1510. in 8. editum per Godofredum Torinium cum Probo de interpretandis Romanorum literis, aliisque opusculis.

Hieroclis librum in Pythagora aurea carmina latinisate donatum, Basilæ apud Henricum Petrum 1543. in 8. ex Gesnero.

Opuscula, ex Collenautio cit.

Transfuit etiam ex Gesnero cit. *Archimedis opera*, & ex Panormita *Homeri vitam*.

IOANNES BAPTISTA ARATA Panormitanus Clericus Regularis, Rapallo in ora Orientali. Ligustici maris oriundus, lucis usum accepit Panormi 23. Februarii 1621. parentibus Ioanne Angustino Arata, & Virginia Segni: Augustini Atata, de quo supra, Francisci Liparensis Episcopi, & Ioannis Vincentii Canonici Basilicæ Vaticane germinus frater. Clericorum Regularium institutum amplexus est mense Julio an. 1636. & solemnem votorum professionem se astrinxit Panormi in D. Iosephi Templo 25. Novembris 1637. Studiis additis ob ingenii præstantiam Theologus evasit egregius, ac verbi Dei Concionator eximius. Hinc evangelicè eloquentiâ, & animarum zelo primarius Italie Urbis illustravit: Neapoli enim, Bononiæ, Mediolani, Perusie, Romæ, & alibi non sine laude conciones habuit. Romæ Sacræ Congregationis Indicis librorum prohibitorum, & Sacrorum Rituum Consultor, diu non sine laude enituit. Ad multa etiam Ordinis sui Consulor, & Procurator Generalis: ac domum Romanam S. Andrea de Valle præpositus rexit: quibus in muneribus singularis prædixit, ac doctrinæ lumina patefecit. Anno 1690. cum sato cessisset Franciscus Arata Episcopus Liparitanus ejus frater, ejusdem Ecclesiæ infusum, ipsi spontè oblatam ab Alexandro VIII. P. M. constanter recusavit: ab honoribus enim alienus vixit. Tandem per anni curriculum ejus virtute ægritudinè molestis probatâ: præfectum stomachi doloribus cruciatus, totus in Dei voluntate conformis, obiit Romæ 5. Septembris anno 1696. in domo S. Silvestri anno ætatis suæ 75. magnamque sui desidietionem omnibus reliquit. Hujusce laudes invenies apud Iosephum Silos in *bist. Clericor. Regul. par. 3. lib. 12. pag. 587.* Michaellem Iustinianum de *Scriptoribus Liguriis* pag. 315. & in *epist. memorabil. par. 2. pag. 565.* & *par. 3. pag. 594.* Augustinum Oldoinum in *Athenis Ligustico* pag. 310. & Vincentium Coroneum in *Biblioth. anic. tom. 4. num. 1193. pag. 285.* Edidit Italicè

Orationi Sacre, Romæ apud Ignatium de Lazari 1659. in 4.

La Bocca della Verità all'orecchie, & à i cuori de' Prencipi, Discorsi Christiani-Politici, Romæ apud eundem 1669. in 4.

IOANNES BAPTISTA DE BALLIS Panormitanus Jurisconsultus doctrinâ præstantissimus, inter præcipuos causarum patronos innotuit. Nōnullos promeruit Jurisprudentiæ honores, præsertim in Magnæ Regiæ Curie Foro præfuit Ju-

dex anno 1575. 1593. & 1601. ut etiam in Concistorii Sacræ Regiæ Conscientiæ subseillis. Dum autem in memorato Magnæ Regiæ Curie Tribunali eximiâ effulgebat integritate, corporis exuvias Panormi deposuit 31. Martii 1603. & in Ecclesiâ S. Nicolai de Calcia sepultus est. De eo Philadelphus Magnòs in *Theatro Genealog. par. 1. pag. 98.* & Vinc. de Ioanne in *Panorm. Restaur. lib. 2. Edidit*

Allegationes in causa Feudi Favaretta, Panormi in fol.

Allegationes pro D. Baptista Cusello, Ibid. in fol. IOANNES BAPTISTA BASILIS Catanensis, Sacræ Theologiæ Doctor, Ecclesiæ Catanensis Canonicus, in Catanensi Diocesi Confessariorū, & ordinandorum Examinator. Apud patriæ Praesules magnâ æstimatione valuit. Eruditione refoctissimus: claruit & rerum Secularium scientissimus fuit. Obiit Catanz 21. Januarii anno 1692. & in Cathedrali Ecclesiâ sepultus est. Scriptit

Discursum sive salsam juridicam super concessionibus terrarum per Episcopos Catanenses per plura secula salis, Catanz typis Pauli Bisagni 1685. in fol. Innumera reliquit m. ss. præsertim de rebus, & familiis Siculis, quæ apud Catanensis Ecclesiæ Capitulum asservantur.

JOANNES BAPTISTA BISSUS Panormitanus Societatis Iesu, cui nomen dedit 6. Martii anno 1639. Præstantissimo ingenio munitus, egregiam sibi doctrinam comparavit. Hinc præter humaniores literas, Rhetoricam magna cum approbatione docuit: & non minores doctrinæ laude Philosophiam, ac Scolasticam Theologiam tradidit. Græcis, & Hebraicis literis instructissimus fuit, quas in Collegio Panormitano docuit: ubi etiam Sacras Literas diu explanavit. Morum integritate, ac animi candore præclarus, decessit Panormi in eodem Collegio 18. Januarii 1696. Septuagenario majore. Ipsum laudat Vinc. Auria in *hister. Crucifixi Panormita Eccl. pag. 240.* Edidit Italicè suppressio nomine

Palermo Festivo, o le feste nell' Invenzione di S. Rosalia Vergine, per protezione, e per nascita Palermiana, fatte in Palermo l' anno 1654. Panormi typis Nicolai Bua 1654. in 4.

Aliquæ ipsius inscriptiones extant in libro, cui titulus: *Dichiaratione del nuovo Teatro, che l' Illustr. Senato di questa felice Città di Palermo drizzò alla Invettissima Maestà del Re Filippo IV. il Grande*. Panormi apud Petrum de Isola 1663. in 4.

JOANNES BAPTISTA DE BLASCI Messanenſis, Iuris utriusque Doctor, celeberrimus causarum Patronus. Eximiâ doctrinâ claruit, quæ ad nonnullos honores virum incluyram non immerito evenit. Pluries in Messanenſi Foro Sraaricoi, & in supremis Magnæ Regiæ Curie, & Concistorii Tribunalibus Index integerrimus sedit. Præfuit etiam in Regiâ Patrimonii subseillis à Rationibus Magister; & ibidem Præsidis munere effulsit, hac dignitate 25. Novembris an. 1615. insignitus. Demum 15. Iunii 1619. Magnæ Regiæ Curie etiam Præfex electus est. Integritate conspicuus numquam à iustitiæ tramite deflectisse fama prædicat:

narrant etenim proprium filium, ob raptam quendam mulierem, morti damnaſſe: quam ſubſiſſet ni Protegis clementia, in tante virtutis gratiam, liberaſſet. Deceſſit Panormi 21. Octobris an. 1636. & in Eccleſia S. Iosephi Cler. Regul. ſepultus jacet, ubi hæc legitur inſcriptio:

Cineres
Eximii Primorum Tribunalium
Præſidis Bleſſi
Spiritus
Mediis Protovirgibus jugalibus
Verbi ſanguinem Agni miſericordias
Cauit:
In noſſimo
Idem Joannes Baptiſta
Glorioſus eadet.

De eo Franciſcus Baroniſ in *Scula Nobilitatis Amphitheatro* pag. 1. Vinc. Ferrarotius de *officio Sratitoti diſc.* 2. pag. 26. & *diſc.* 24. pag. 135. Marius Muta in *capit. Regni Siciliae* tom. 1. cap. 20. n. 16. Marius Curellus de *donationib.* tom. 1. tract. 1. diſc. 2. part. 6. n. 146. Vincentius de Ioanne in *Panor. Triumph.* pag. 126. Petrus Anſalonius de *ſua familia* pag. 239. Franciſcus Strada in *Quietationib.* pag. 19. & Vincentius Auria in *biſtor. Chronol. Præregum Siciliae* pag. 299. & 300. Multa ſcripſit, at ſolum editum vidi

Reſponſum pro luſignu Civitate Meſſane contra M.M. D.D. Hæredes D. Philippi Lucchini. in fol.

IOANNES BAPTISTA BONFANGES ex oppido Montismellis, vulgò Maſſomeli, Jurisconſultus doctrinâ inſigniter inſtructus. In patria Iudicem egit, claruitque anno 1650. ſcripſit

Allegatones, in quibus eruditè diſſeritur, quando adverſus executionem contractus bullæ, præventio locum habeat, & juramenti abſolutione iudicat præventus, ad intellectum Pragmaticis Conſtitutionis Comitum Caſtri 5. 3. Extrax in libro inſcripto: *Prælix circa modum procedendi Caroli Carſi.* Panormi apud Dominicū Anfelmum 1663. in fol. p. 365.

IOANNES BAPTISTA BRUNUS Ennenſis Ordinis Minorum Conventualium S. Franciſci natus 2. Iunii 1647. à teneris adhuc annis literis adnotus, humaniores literas, ac Philoſophiam, didicit non ſine ingenii laude. Anno 1666. Ordinis inſignia ſuſcepit, & anno ſequenti in patrio Cœnobio ſolemnia emiſſe vota. Decurſis graviorum diſciplinarum ſpatiis, Baccalautei gradum, & eximii inſtructus doctrinâ, ſodales ſuos Philoſophiam docuit Meſſanæ, Panormi, & Ennz. Sed cum nonnulli rerum eventus egregio viro ſtudioſum progreſſum interdiſſent, ad alias facultates ſe vertit: hinc Mathematicas diſciplinæ conſiit, & hæreditario quodam jure pingendi artificio amplexus eſt: ideoque penicillo indiguens, caloribus elegantiffimè illuſtravit Cathedralẽ Catanz Eccleſiam; alique ſui penicilli labores demirantur Platiz, Buterz, Terrenovz, & Panormi. Muſas etiam recoluit, & non in jucunda procul ingenii monumenta. Vivit di hæc pælo ſubmittunt vir eximius, morum integritate laudabilis. Edidit vernaculâ linguâ

Faſetto di Mirra, o vero Mazzetto di diverſe Canzoni Siciliane Sacre, Morali, & Proverbiali. Pa-

normi apud Felicem Marinum 1701. in 12. ſcripſit etiam hæc alia Italicè

Anatomia di Proſpettiva Ottica, Anottica, & Caſottica.

Idea de' Buoni Superiori.

Il San Clemenſe opera tragica in verſo drammatico.

IOANNES BAPTISTA CAMPANILIS Panormitanus Sacerdos, vit ingenio, ac memoriâ inclylrus, doctrinâ verò clariffimus. Adoleſcens in Panormitano Clericorum Seminario exceptus, doctrinæ eminentiam hauſit ex Collegio Panormitano Soc. Jeſu: & Theologicâ Doctõris laureâ donatus eſt. Inde aliquandiu in eodem Seminario Philoſophiam non ſine laude docuit. Jurisprudentiam, Altronomicas diſciplinæ, cæteræſq; ſcientias omniâ capax didicit. Sacræ eloquentiæ etiam operam dedit, ac ob floridam, cultanque dicendi copiam non vulgarem ſibi laudem conciliavit. Eruditione, ac priorioribus literis excultus, inter Panormitanæ Academiæ Recenſos adſcriptus, egregias ingenii dotes pateſcit. Hinc meritò nonnullis fuit cumulatus honotibus, primùm Eccleſiæ Panormitanæ, ut dicunt, Vivanderi; Hiſpanorum militum Sculæ legioniſ Capellanus, & à confeſſionibus, facticq; Cæremoniis D. Anelli de Moura, & Guſman. Caſtri Roderici Marchioniſ, & Sicilia Præregis, cui gratiffimus fuit; qui in ſingulari æſtimationis argumentum ad Judicis gradum Tribunalis Regiæ Monarchiæ evehit. Abbatè etiam S. Annæ de Monforte donatus, & Canonice Regiæ Capellæ S. Petri in Palatio Panormitano inſignitus fuit. Inde Parochus, primùm Eccleſiæ S. Hippolyti, inde S. Jacobi, nunc verò S. Crucis in Urbe Panormi electus inclaruit, quo in munere nunc landabiliter vivit. Aliis etiam exoratus eſt munis; Deputatum eum novarum veſtigialium pluries Panormi egit. Apud D. Ferdinandum, de Bazan Archiepiſcopum Panormitanum Conſeſſariorum, & Ordinandorum fuit Examinator, ac Monafteriorum Deputatus. S. Offici Sicilia Conſultor, & Regius Oeconomus. Vidimus tandem virum egregium à ſacris Cæremoniis Franciſci de Judice S. R. E. Card. Siciliæ Præregis. His verò aliſque præclarè geſtis ſui venerationem excitavit. Ipſum laudat Auguſtinus Dentice in *Paraphraſ. Evangelic.* pag. 301. 351. & in *ſine in epiftola ad Philippum Sidotem*, & Vincentius à Calabrò in *carminib.* pag. 89. Edidit Italicè

Il Fiore Oratione ſacra predicata nella Regia, & Imperial Capella di S. Pietro del Real Palazzo della felice Città di Palermo. Catanz apud Biſagnium 1680. in 12. inde in ſequenti libro recula.

I Tocci del Campanile diſtinti in Quareſimali, & ſeſtivi. Prediche della Quareſima recitate nell Imperial Capella di S. Pietro del Real Palazzo della Città di Palermo. Panormi apud Hæredes Inſulæ 1692. in 8.

I Tocci del Campanile. Panagiri, & orationi Sacre. Panormi apud eodem 1692. in 8.

Grandezze, & divotiõne del glorioſo S. Giuſeppe. Panormi apud Coppolam 1692. in 16.

Prælo paræ opus inſcriptum:

Parochus Panormitanus.

Et

Et Italicæ.

Palermo Antico riscontro al Moderno.

JOANNES BAPTISTA CARAMBA Catanensis Tertiæ Ordinis S. Francisci, vir sanè singularis, qui omnium bonarum disciplinarum encyclopædiæ instructissimus floruit: ideoque passim naturæ miraculum vocatus. In Philosophicis, ac Theologicis scientiis nulli secundus: in latinis, hebraicisque literis versatissimus; concionator item disertissimus fuit. Pluries sacram Theologiam in Caramensi Academia publicè docuit, ac per nonnullos annos Patres Casinenses in Cenobio Catanensi S. Nicolai de Arenis erudit. Romæ deirata est incomparabilis ejus doctrinæ profunditas, ac eruditio cum anno 1628. & 1638. in Generalibus Ordinis sui Coniitiis triduum in publicis disputationibus Philosophiæ, Theologiæ, Geometriæ, Astronomiæ, sacre Scripturæ, & Medicinæ conclusiones ipse solus problematice propugnasset, summo cum omnium plausu. Fuit ipsi memoriæ vis ad miraculum egregia, ideoque narrante, quod audita semel concione è suggestu è quodam verbi Dei Præcone, ipsam exscriptis, ne detorā minimā dictione, proprium ingenii factum fluxit, à Concionatore clam sibi sublatum; ut vanam ipsius jactantiam retunderet. Sed ne exinde Concionatoris opinio vilesceat, seu memoriæ beneficio id effecisse dextere. Aliquantū extra Ordinis claustra, depositis sui instituti insigniis, vias; sed ad illa regressus tandem Caramæ mortalitatem explevit anno 1646. in Cenobio S. Nicolai. Tanti viri meminere cum laude Ios Bapt. de Grossis in *decardor. Catan. tom. 1. cord. 2. modul. 8. excurs. 4. pag. 154.* Franc. Bordonius in *Coron. Tertiæ Ord. S. Francisci cap. 25. num. 16. pag. 431.* & *cap. 38. pag. 560.* Joannes Pettus Crecentius in *suo Præsidio Romano lib. 3. narrat. 2. num. 40. pag. 97.* & D. Joannes Brancaccio in *arte memoriæ vindicata cap. 3. pag. 173.* De Grossis ait: *scripsisse opera: & Bordonius: Volumen super sacram Scripturam, quod m. s. in Bibliotheca PP. Casinensi Caramæ servabatur.*

JOANNES BAPTISTA CARMINATA Panormitanus Societatis Jesu, vir à doctrinā, prudentiā, & vitæ sanctimoniam celebris, Theologus insignis, & eximius Ecclesiastes, illustrium virorem gloriam æquavit. Cum non adhuc Sacerdotii initiatus concionatoris munus accepisset, Apostolici viri partes usque ad supremam senectutem explevit summo cum animarum fructu. Ipse eloquentiam cum Sicilia, tum Italiæ mirabiliter detonantem audivit. Romæ annum, agens 26. in Ecclesiæ Professorum Societ. Jesu eā dicendi vi declaravit, ut S. R. E. Cardinales, ac litterarum studiosos ad ipsum audiendum confluentes in admirationem traxerit, & sui venerationem excitaverit. Ab hoc concionatoris munere nunquam cessavit: ideoque etsi senio gravatus, adeo ut vix se ipsum regere possit, bacillo innixus, suggestum ascēdebat, ut ad permaximā multitudinem, singulis quibusque festis diebus, conciones haberet. Prudentiā instructissimus Messanæ domum Professorum, & Collegium rexit; ubi magnā æstimatione profectus inclauit: ideo-

que ea in urbe, grassante pestilentia, ægrotorum curam ipsi demandarunt Civitatis Moderatores. Siculam Provinciam iteratō gubernavit: ejusdem Provinciæ Procurator electus est: Poloniam, Venetiam, ac Romanam Provinciam Vistoris munere perlustravit. Romę etiam in Assistentem, cooptatus est; ubi tum doctissimus Robertus Bellarminus, exinde S. R. E. Cardinalis, tum Præsules, & viri primarii ipsum frequenter consulebant. Scientiam moderandi Fidelium conscientias mitificè calluit. Rerum divinarum contemplatione insignis, severiorem disciplinam usque ad senectutem nunquam remisit. Humilitate admirabilis conceptum sui opinionem, & sanctimonie famam post mortem delere studiosè tentavit. Virgineam puritatem custodivit. In Divam Annam ferventissima fuit amoris officia, ejus cultum magno studio amplificare curavit, & ejus nomine multa admiranda patravit. Denique, ut omnia paucis absolvam, virtutum omnium ornamentis cumulatus mirum in modum, refulsit. Panormi sanctè decessit in domo Professorum 16. Junii anno 1619. gratis sue 83. Societatis 63. ejusque animam ad superos statim, evolanter SS. Ignacium, Franciscum Xaverium, & Aloysium Gonzagam excepisse tradunt. De eo Franciscus Baconius *De maxis. Panorm. lib. 3. cap. 6. pag. 125.* Placidus Samperius in *Iconologia M.V. lib. 2. cap. 13. pag. 214.* & *lib. 3. cap. 7. pag. 339.* Joannes Rhod. in *virt. histor. lib. 3. cap. 5. pag. 325.* & *lib. 7. cap. 10. pag. 848.* Joannes Nadasi in *ann. diar. memorab. pag. 317.* Dominicus Albertus in *histor. Sicul. Soc. Jesu par. 1. lib. 2. cap. 3. pag. 125.* *lib. 3. cap. 8. pag. 248.* *lib. 4. cap. 2. pag. 292.* *cap. 4. pag. 306.* *cap. 10. pag. 346.* *lib. 5. cap. 1. pag. 425.* *cap. 5. pag. 457.* *cap. 7. pag. 481.* *lib. 6. cap. 1. pag. 551.* *cap. 9. pag. 628.* qui in altera ipsius historiæ parte plura dabit. Exat ejus Vita m. s. ab Anonymo quodam condita, in Bibliotheca Collegii Panormitani Soc. Jesu. Baronius cit. ex aliorum relatione edidisse testatur.

In omnia Quadragesimæ Evangelia ad Concionatoris munus obviandum opportuna Volumina IX. at forsitan ea edenda reliquit, nunquam etenim lucem aspexisse scimus.

JOANNES BAPTISTA CASTELLUS nobilis Messanensis, juris utriusque Doctor, differtissimus causarum Patronus; ingenio, doctrinā, & integritate conspicuus, sui venerationem excitavit. Pluries Messanæ in Straticoti foro præfuit Jux, nempe annis 1617. 1621. 1625. 1627. 1634. & 1643. ex Antonino Ferrarotto in *libro de præminentis Straticoti* pag. 136. & 137. In supremis etiam Magnæ Regiæ Cnrix Subsellis Indicem egit. Claruit summa cum laude anno 1640. Ipsum celebrant Marius Glorba in *obsequ. decisis. obfer. 45. n. 26.* Marius Curellus de *donationibus tom. 1. tract. 1. dist. 2. partic. 6. n. 104.* Carolus Tapia *decis. 23. n. 39.* Franciscus Margaretus ad *consil. pragmat. dyvis Sermoneta 9. 2. obfer. 7.* Philadelphus Mugnòs in *Theatro Genealog. par. 1. pag. 243.* & Placidus Reina in *bist. Mess. Junæ par. 2. pag. 282.* Edidit

Responsum pro Nob. Urbe Messanae contra Regium Fiscum super impositione vestigialis exactionis scribi ex ejus portu indidit anno 1612. per Ill. & Excell. Officium Ducem. Messanae 1612. in fol.

JOANNES BAPTISTA CHIAVETTA Panormitanus Sacerdos, Sacrae Theologiae Doctor egregius. In Panormitano Clericorum Seminario doctrinae excellentiam hausit, quam eruditione tam sacra, tum prophanâ illustriorem reddidit in historiis praesertim antiquis, ac recentioribus vastatissimus sui opinionem apud literatos insinuat excitatione. In ecclesiastico ordine non tantum multo auctus est honoribus; priusquam etiam fuit unus ex his, quos in Panormitana Ecclesia Vivandieros vocant: inde ad Regium S. Petri Sacellum in Palatio Panormitano transiit anno 1636. ubi Conrendatus, ut dicitur, mox Scholae Magister electus, tandem ad Canonici gradum evehctus est. Ex hoc Regio Sacello ad Metropolitanam Panormi Ecclesiam rediit, Canonicus S. Joannis de Eremitis cunctatus. Ob eximiam doctrinam, quâ eminebat, & in rebus agendis dexteritatem, summam promeruit estimationem: hinc ab Aloyio de los Cameros Episcopo Paesensi, & inde Archiepiscopo Montisregalis in suum Vicarium Generalem pro utraque Ecclesia fuit assumptus; in coque munere obitu suo prudentiam singularem laudabiliter patefecit. Obiit decem Panormi primo Novembris ann. 1664. & in Cathedra Ecclesiae Canonicorum sepulture traditus est. Ipsum commendant Joannes Augustinus Lengueglia in *epist. ad Lectorem. par. 1. familia Moncada*, Augustinus Inveges in *Carthagine Sicula l. 2. c. 6. pag. 175. & 176.* & Joannes Evangelista Panormitanus in *anagramm. pag. 133.* In lucem emisit

Trutinam, quâ D. D. Joseph Balli sententia colibro contenta, cujus titulus est: Enigma dissolutum, de modo existendi Christi Domini sub speciebus Panis, & Vini in Augustissimo Eucharistiae Sacramento ad aequissimum examen expenditur. Montisregali apud Petrum Scaglioni anno 1643. in 4. Liber hic Romanam censuram expertus est, à Sacra Congregatione Indiciis prohibitus, ut ex indice librorum prohibitorum anno 1683. edito Romae pag. 289. pater

Notitiam Ecclesiarum Sicularum. m. s. in 4. Opus hoc, ut à P. Jeremia Panormitano Ordinis Capucinorum accepi, ad egregium virum Petrum Valerium Siciliae Visitatorem pervenit & cum libri editionem pararet, eidem Jeremie editionis curam demandaverat: sed discedente Valerio, opus ineditum apud ipsum servari putamus.

Genealogia della Famiglia Moncada Tomi duo. m. s. in fol. Hoc opus Inveges loc. cit. & Lengueglia saepiuscit, è cujus penni omnia historica, eruit Lengueglia, quibus suos de familia Moncada libros condidit, ut ipsemet fateatur in epistola ad lectorem. Servatur in Hispania apud Duces Montisalei.

JOANNES BAPTISTA CRISTADORUS Panormitanus Ordinis Minorum Conventualium.

S. Francisci natus anno 1597. adhuc tertium non attigerat lustrum, cum memoratum S. Francisci institutum amplexus est, & ad virtutes adipiscendas non impigre sese direxit. Vix expleto probationis anno, sacre eloquentiae studiis operam dedit, & anno gratias fuit 18. Quadreagesimales habuit conciones: exinde per annos 35. per Quadregesimale curriculum in precipuis Siciliae, & Italiae Civitatibus declamavit summo cum fructu, & plausu: eruditione etenim uberrima, eloquentia, ac politionibus literis ornatissimus claruit: diuvinis, humanisque literis abunde instructus. Profluens sacundiae saties summâ felicitate, ex insita uaturg vi, profundeabat: hinc saepius ad contemporanea orationes in Defunctorum laudem dicendas, in magnis temporis angustiis vocabatur: at nunquam sejunctus inventus, in sui laudem confluentes excitabat. Massis aliquando indulsit, & in Panormitana Receptorum Academia sua adscriptus. In gravioribus disciplinis eminuit: doctissimus enim Sacrae Theologiae Magister, Philosophicus, ac Theologicis disciplinis Regentis munere docuit in Panormitano, Messanensi, ac Mellitensi lyceis: cujus Discipuli insigniter edocui, singularem preceptoris doctrinam apertissime contestati sunt. Hinc Definitoris perpetui munere anno 1634. cohonestatus fuit. Apud S. Officii Siciliae Judices Consultoris, & Qualificatoris munus exercuit. Ordinis sui Conobium in oppido Sambucæ in commodiorem locum transferre curavit: ac tandem meritis plenus anno gratias fuit 60. decessit Panormi 8. Octobris 1651. Benemerenti viro iusta perfolvet magna cum pompa: haud neglexerunt sodales sui, & funebrem orationem in sui laudem habuit P. D. Andreas Ciriacus Cler. Reg. Messanensis. Hunc laudibus ornant Philippus Cagliola in *Manif. Provinciae Siciliae Min. Conv. explor. 2. manifest. 6. pag. 37. & 38. explor. 3. manifest. 1. pag. 87. & manifest. 2. pag. 98.* & Joannes Franchinus in *Bibliosophia n. 174. pag. 302.* Edidit Italice

Il B. Gerardo, detto l'Humile Eraltato, opera spirituale divisa in sette libri. Panormi apud Alphonsum de Isola 1644. in 4.

Il Festevo Trionfo per la Concellione dell'Immacolata Regina col Diadema di 12. Stelle, ondeggiante li 12. Privileggi rimembrati nella corona del SS. Stollario, celebrati à 28. d' Agosto 1644. nella Chiesa de' Minor. Conv. di Palermo. Ibid. apud eundem, 1644. in 4.

Franchinus edidisse ait:

Un Tomo di Orationi Funebril.

At ego, hæc typis tradidisse comperi, nempe *Oratione Funerale per la morte del M.R. P. M. Vincenzo Giannardo di Palermo Provinciale di Sicilia dell'Ordine de' Padri Predicatori.* Panormi apud Decium Cyrillum 1632. in 4.

Oratione Funerale nell'Esequio della Serenissima Infante Caterina Emmanuela de Savoia. Ibid. apud Alphonsum de Isola 1641. in 4.

Scriptis etiam:

Breve compendium totius Sacrae Theologiae sublimissimi Sacerdotis Italice

prediche diverse
Panegirici.
Quaresimale.
Annuale.

Hec m. ss. delitescunt.

JOANNES BAPTISTA DAVERUS Panormitanus, ingenio clarus Musas coluit Siculas. Vivebat anno 1647. ut ex Iosepho Galeano in *Musis Siculis* par. 2. to. 1. pag. 378. habemus: ibique extant vernacula lingua

Canzoni Siciliame. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & iterum apud Iosephum Bisagnium 1662. in 12.

JOANNES BAPTISTA DE FRANCHIS, ET SPINOLA Cephalodensis Ordinis Prædicatorum, vir doctissimus, & ab eximiiis virtutibus clarus. Nobili genere ortus anno 1594. adolescens Prædicatorum Institutio nomen dedit. Studiis admodum scientiarum omnium thesauro locupletatus refultit: in Rhetoricis præsertim, Poeticis, Philosophicis, Theologicis, Sacrisque Literis eminuit. Diu in Cœnobio Cephalodensi Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam summa cum doctrinæ laude tradidit: & eruditione, & eloquentiâ testetur non sine magno animarum fructu in multis Ordinis Ecclesiis conciones habuit. Fuit illi eruditio mirum in modum copiosa, quam in omni studiorum genere, indefesso labore desudando, sibi comparavit. Vitæ tenacissimæ memoriz, ideoque vix illi auctoris librum nominabant, cum statim quicquid complecteretur minutissimè enunciabat. In SS. Patrum lectione versatissimus cum multi aliquam eorum sententiam sæpeverissimè inquirent, illorum librum ubi comperienda esset fideliter innuebat. Per 40. annos Sanctiss. Inquisitionis Siciliæ fuit librorum Censor: & Pater Surdus passim vocabatur, audienti sensu orbat. Doctrinæ, vitæ integritatem, immò sanctimoniam devinxit, quâ Panormi magnâ veneratione apud omnes floruit. Diuturnæ orationis studio clarus, nonnullis sacris quotidie aderat, & in genua provolutus Canonicas horas quotidie persolvebat. Tandem virtutibus egregiis insigniter instructus, decessit Panormi in Cœnobio S. Dominici 13. Septembris 1660. anno ætat. 66. Evulgatâ morte, per omnium ota vox frequentissima invaluit: jam Sanctum obisse, magnusque populi concensus convent, ut viri corpus in Ecclesia expositum recoleret: tertio discissa ejus vestis, à confluentibus, ut frustula, veluti reliquias ferverent: ideoque intra Chori cancellos cum occludere opus fuit, ut de more Patres sacra solemnia celebrarent, quibus Fidei Questitores interfuere. Hujusce viri laudes leges apud Vinc. Aurii in *hisl. Cephalodii* pag. 70. Abb. Michaëlem Justinianum in *Scriptor. Liguri* pag. 325. quæ ex falsa aliorum relatione anno 1657. decessisse tradit obit enim ex P. Joanne Maria Bertino in fine indicis libri inscripti: *Sacratissima Inquisitionis Rosa Virgineæ*, teste oculato anno 1660. quod etiam Ordinis Patres mihi testantur; vide etiam P. Augustini Oldoini in *Athenæo Ligustico* pag. 319. in eundem errorem à Justiniano tractu.

Edidit Italicè

Brieve Relatione della felice morte di molti servî di Dio Domenicani, apportati negli atti del Capitolo Generale di Roma del 1650. Panormi apud Iosephum Bisagnium 1656. in 8.

I Sacri Misterii discorsi predicabili per la devotione del SS. Rosario Parte Prima. Ibid. apud Decium Cyrillum 1653. in 12.

Devotione dell XV. Santi Ausiliatori, e brieve racconto delle lor vite. Ibid. apud Iosephum Bisagnium 1657. in 8.

Vita, e Miracoli del B. Pietro Geremia dell'Ordine de' Predicatori di Patritia, e Senatoria famiglia Perlermitano. Panormi apud Augustinum Bossum 1658. in 8.

L'Assunta di M.V. SS. Madre di Dio opera drammatica. Ibidem apud Petrum Scaglionum 1646. in 8.

I sacri Raccconti della devotione dell SS. Nomi di Gesù, e Rosario. Ibidem in 8.

Prælo paraverat hæc alia.

De Passione Domini ad mores.

De Sacra Eucharistia.

Mystica Monstra.

Specielegum in Ryth, sive conceptus scripturales.

Italicè verò

Selva in lode di M. V.

Tre Ottave, e Tre Novene del SS. Sacramento.

Tragedia di S. Erasmo. cujus meminit Leo Alatiuz in drammaturgia indic. 6. pag. 596.

Discorsi, e concetti del SS. Rosario.

Trattati del Nome di Gesù.

Panegirici di S. Domenico.

Vita di S. Agnone nativo di Palermo Pontefice Romano.

Prediche Quaresimali.

Prediche de' Santi.

Commentarii sopra S. Matteo de Passione Domini.

Vita di S. Giacinto.

Giobbe figurato.

Historia sacra della Legione Tebea, quam citat Joseph Riccius in Idylliæ de S. Octavio pag. 72. Hæc omnia m. ss. asservantur Panormi in Bibliotheca S. Dominici.

Vita di S. Nicaso m. s. in 4. servatur apud Vincetium Auriam.

JOANNES BAPTISTA GIATTINUS Panormitanus Soc. Jesu vir doctissimus, lucis usuram accepit anno 1600. & quidquid honoris indoles egregia, & hæreditariæ opes ipsi facilliter promittebant constantissimè contemnens, ad Societatis asylum confugit, cujus habitum accepit 13. Octobris 1615. ac solemnia emisit vota anno 1634. Fuit Giattinus ingenium præstantissimum, omnium capax, quod indefesso excoluit studio: ideoque omnibus scientiis exornatus mirum in modum refultit, quas inde summa cum laude aliis explanavit. Panormi Rhetoricam docuit; Orator, & Poeta eminentioribus addendus. Inde in Collegio Romano Soc. Jesu Græcæ literæ; ubi etiam Mathematicas disciplinas quinquennio, Philosophiam novennio, Theologiam scholasticam octennio, Moralem triennio tradidit: & ingenii

genii eminentissimi dotes summo cum plausu se-
per parefecit. In eodem etiam Collegio usque
ad supremam vitæ lineam per annos tredecim
studiorum Præfectum egit. Eundem Societatis
lyceum ne dum doctrinæ splendoribus illustra-
vit, verum etiam & annuo sex milium auro-
rum proventu locupletavit: nam amplissimi pa-
trimonii opes unâ cum Vincentio parre, & An-
tonina sorore eidem Collegio legavit. Polyglo-
tus peritissimus Græcam, Hebraicam, Caldæ-
cam, Syriacam, Arabicam, aliasque minoris mo-
menti linguas egregie calluit. Hinc Pontificum
iussu unâ cum Athanasio Kircherio, Ludovico
Marraccio, aliisque doctissimis viris ad explican-
das Arabicas quasdam inscriptiones in Hispania
adinventas adhibitus: ut etiam eorumdem iussu
in Arabicæ Sacræ Bibliæ versione, ac editione
desudavit, & prævit: ac illius Congregationis
fuit Theologus, quam pro ejusdem Bibliæ edi-
tione, ac versione excitaverant Pontifices. Me-
chanicis etiam rebus industriis admoveit manus;
ideoque nonnulla artificiosa excogitavit, & ho-
rologia rotis circumacta concinnavit elegantissi-
ma. Virtutibus claruit egregiis: regularis pau-
peratis cultor insignis: in omnes beneficentissi-
mus: & in promovenda animarum salute servidus.
Hinc cessi ad innumeratas studiorum curas
vocatus, attamen, ut omnibus proderet, sæpius
magno cum ardore, ac fructu concionabatur: &
in excipiendo aliorum confessionibus parientiam
exposcere non prætermisit. Cum sexagesimum
ætatis annum excessisset, ab editis libris jam cla-
rus, ac Catholicæ fidei gloriam, non sine omni
admiratione, versionem Historiæ Concilii Tri-
dentini Card. Sfortiæ Pallavicini suscepit: quam
aggressus, felicissime absolvit. Tandem acerbissi-
mis calculi doloribus cruciatus, annum agens 72,
reliquos, ut vixeret, in Collegio Romano desce-
dit 19. Novembris 1672. Hujusce incliti viri lau-
des extant apud Biblioth. Soc. Jesu pag. 431. Hip-
polytum Marraccium in *Biblioth. Mariana* par. 1.
pag. 676. Franciscum Baronium de *Mart. Panorm.*
lib. 3. cap. 10. pag. 149. Hieronymum Genuinum
in *anagramm.* pag. 136. Diarium literatorum Ro-
mæ anno 1672. pag. 4. Thomam Strozium in *con-
trover. de Conceptione M.V.* par. 2. lib. 8. cap. 17. pag.
350. Sfortiam Pallavicinum in *epist.* pag. 51. & 311.
Edidit

*Perorationem sanguinis, orationem in Saeculo Vati-
caneo coram Urbano VIII. Pontif. Max. habitam an-
no 1637.* Romæ typis Francisci Corbellerti 1637.
in 4. & recusam in libro: *Orationes quinquaginta
de Christi Domini morte, habitæ in die festo Para-
scæves à Patribus Societ. Jesu in Pontificio sacello.*
Romæ typis Vitalis Mascardi 1641. in 12. &
tertiò in libro orationum ejusdem Giardini infra
notato.

*Pausides Apes earmina in laudem Francisci Car-
dinalis Barberini.* Romæ 1647.

*Orationes XXIV. habitas ad Summ. Pontifices, &
S. R. E. Cardinales.* Romæ typis Ignatii de Laza-
ris 1661. in 12.

Logicæ. Romæ typis hæredum Corbellerti
1651. in 4.

Physicæ. Ibid. iisdem typis 1653. in 4.

*Historiam Concilii Tridentini ex Italia Sfortiæ
Pallavicini translata.* Tomos tres. Antwerpæ ty-
pis Balduisaris Moreti 1672. in 4. & iterum in fol.

*Orationem habitam in Instratione studiorum in
Collegio Panormitano Soc. Jesu ad illustrissimum Se-
natum.* Panormi typis Decii Cyrilli 1630. in 4.

*Nascenti Virgini universitatis obsequia in Semina-
rio Romano habita.*

*Prima Innocentii Radium habitum in eodem Semi-
nario.*

*Galliam in laudem Magni Ducis Hettriciæ.
Florentiæ.*

Leonem Philosophum. Tragediam. Romæ typis
hæredum Corbellerti 1646. in 8. Hanc Italicè
vertit Nicolaus Bissi Bergomensis ex Do nato Cal-
vo in *Scena Literaria Scriptor. Bergomens.* par. 2.
pag. 49.

Castres. Tragediam quinqües habitam in Semina-
rio Romano. Romæ typis iisdem 1649. in 8. &
1651. in 8.

Antigonum Tragediam Moralem. Ibidem 1661.
in 8.

*Ariadnam Augustam Tragediam habitam in Se-
minario Romano anno 1662.* Ibid. typis Ignatii de
Lazaris 1662. in 8. Hæ Tragediæ quatuor (ni
sint aliæ) prodire simul Dilinguz 1682. in 12.
ex Bibliographia Anisifoniana 1702. pag. 353.

*Inclinationum Appendix, sive Epistolam de li-
bello.* Romæ typis hæredum Corbellerti 1650.

Italicè

*Relatione della gran Monarchia della Cina del P.
Alvaro Semedo dall' idioma Portoghese tradotta in
Italiano.* Romæ apud Erasmus Scheum 1643.
in 4.

Inedita hæc alia reliquit.

*Cyrelli Alexandrini in Evangelium secundum Jo-
annem librum quintum & sextum adveles Chio, qui-
bus usus est celeberrimus Cornelius de Lapide, quos
eum adhuc ineditos prælo pararet, præoccupavit edi-
tione alius.*

*Volumen Controversiarum contra Hæreticos hujus
temporis, quo prosequuntur est Controversias Roberti
Cardinalis Bellarmini.*

Tractatum de Horologiis.

*Tragediæ, & Comediæ plurimæ, quas ferè quot
annis agunt Romani Seminarii Adolescentes.* Harum
Tragediarum has protulit, præter supra allatas,
Leo Allatius in *dramaturgia* pag. 816. nempe

<i>Belisarius.</i>	} <i>Tragediæ.</i>
<i>S. Idam.</i>	
<i>Theodoberum.</i>	
<i>S. Procopredam.</i>	

Taudem

*Novam Aristotelis versionem latinam aggressus
fuerat, quam non absolvit.*

JOANNES BAPTISTA GRAPHEUS Mellä-
nensis Sacerdos, Sacræ Theologiæ Doctor, vir
humanioribus literis apprime excultus, quas in
Mellänensi Clericorum Seminario docuit magno
cum adolescentum profectu. Poesi rum etrusci-
tum latinæ valuit, multaque elegantissime protu-
lit laudibus excepta. Annum agens 45. obiit Mel-
sanæ anno 1698. Edidit

Humanitatis Cursus, cuius breviora ad bonum artium semita consequenda praecepta sexdecim annos Mamertina Palladis candidatis in eodem Seminario distaverat. Messanz typis Vincentii de Amico 1698. in 4. Italicè

Il Necessario esercizio de' Giovani per crescere nelle Scienze. Messanz apud Dominicum Costam 1688. in 8.

I Trionfi di S. Fede, o pure la mirabile conversione di Messina alla S. Fede, Dramma da Musica. Messanz 1692.

JOANNES BAPTISTA DE GROSSIS Catanensis Sacerdos, Prothonotarius Apostolicus, Sacer Theologiae, & Juris utriusque Doctor; natus anno 1605. ingenio eloquentia, doctrina, & eruditione clarus, aliquandiu in Catanensi lyceo publicè jura pontificia docuit, quibus instructissimus fuit: ideoque à Catanensis Ecclesiae Praeulibus merito nonnullis honoribus insignitus; Confessoriorum enim Examinator fuit, Curiae Episcopalis Adessor, Camilli Astalli S. R. E. Cardinalis, & Episcopi anno 1663. Vicarius Generalis in decursu Visitationis, & tandem Collegiatæ Ecclesiae S. Mariae de Eleemosyna Canonicus. Unà cū aliis Societatem Sacerdotum fundavit in Ecclesia S. Mariae de Auxilio, vulgò dell' Agiuto, cui addictissimus fuit. Obiit Catanæ 20. Augusti 1666. & in memoratam Collegiatam Ecclesiam tumulatur; cui D. Sanctioris Oliva ex sorore nepos, de quo suo loco, è marmore extruxit sepulchrum, cum ejusdem iconè, & hac inscriptione.

D. O. M.

Joannes Baptista de Grossis S. T. & V. J. D. Prothonotarius Apostolicus, ac Regia, & Insignis Collegiata Ecclesiae Canonicus, ut mente priusquam corpore lugrederetur saxeam hanc molem, sibi jam jam morturo vivens, moriens posuit Anno M. DC. LXXVI

Obiit die XX. Augusti ejusdem.

Offibus crevit tumulum, famaque figuram

Marmoris, ut celebrant saxa Joannis opus.

V. J. D. D. Sanctioris Oliva Eccl. Cathed. Inde Canonici

Nepos Amantissimus Anno M. DC. LXXXIV.

Idem Sanctior anno 1686. Catanè edidit Catalogum Auctorum, qui ejusdem doctrinam, ac promerita laudum praconibus celebrant, hoc titulo Alphabetica Virorum illustrum corona, quæ Jo: Baptista de Grossis S. T. & V. J. D. Prothon. Apostolici, ac Canonici Cat. frons redimita praemittit: ideoque ad ipsam lectores remitto; cui hos etiam addo Scriptores, qui Io: Baptista etiam laudant, nempe Dominicum Guglielminum in *Catena destruita* pag. 61. & 90. Ignatium Galone in *disceptat. Juridicti pro Studio Catan.* pag. 6. Marcellum Catanensem in *Apolog. pro Catanensi deitate*, Franciscum Priviteram in *Annua. Catanens.* pag. 235. & *Vita S. Agatha* pag. 36. Phil. Amicus in *Reflex. blist. Mylarum* pag. 3. Edidit

Catanensè Decacordum, sive novissima Sacra Catanensis Ecclesiae vestigia Tomum Primum. Catanæ typis Joannis Rossi 1643. in fol.

Catanensè Decacordum & c. Tomum posteriolem. Ibidem apud eundem 1647. in fol.

Abbatem Vindictatum, sive D. Nicolai de Iudicis Biblioth. Sicula Tom. I.

Siculi Catanensis S. R. E. Cardinalis Archiepisc. Paormitani Vitam. Florentiae typis Anatoris Maïa 1651. in 4.

De Appulsu Reliquiarum S. Agatha V. & M. Calipolim conjectionem. Licii apud Petrum Michael 1656. in 4.

Catanam Sacram, sive de Episcopis Catanensibus, rebusque ab illis praeclare gestis à Christianae Religionis exordio ad nostram usque aetatem. Catanæ typis Vincentii Petronii 1654. in fol.

Agatham Catanensem, sive de Natali Patria Di. Agatha dissertationem historicam, Apologeticam. Catanæ apud eundem 1656. in fol. cui abundè satisfecit P. Iosephus Bonafides in libro, cui titulus: Palermo Patria di S. Agata.

Theori-Praxis ad Constitutiones Pragmaticas Ill. & Excell. D. Comitibus Castrensis in hoc Sicilia Regno olim Proregis. Ibidem apud eundem 1651. in fol. & iterum Catanæ apud Iosephum Bisagnium 1667. in fol.

Controversiarum Forensium Judiciorum Tomum Primum. Ibidem apud Vincentium Petronium 1662. in fol.

Commentarium ad Cap. 78. Regni Caroli V. Caesaris de contrahibus per minores non celebrandis absque auctoritate Curatoris, vel Iudicis. Panormi apud Iosephum Bisagnium 1663. in fol.

Tamen Veritatis trium propositionum, quas in commentario ad cap. 78. Regis Caroli V. Caesaris semper Augusti de contrahibus per minores 18. annis non celebrandis absque auctoritate Iudicis, vel Curatoris ediderat. Messanz ex typographia Jacobi Matthei 1664. in fol.

Pregio paraverat hæc alia, nempe:

Gentilitia Celestis familia nobilitas.

Agathonem Restitutum.

Iura omnia Regia, atque insignis Collegiata Catanensis Ecclesiae B. Mariae de Eleemosyna.

Annales Catanenses.

Relectione in S. Divi Severus, & Antonius de I. filius familias fide legatis primis: quæ universa fidelicommissorum materia breviter, ac dilucidè explicatur.

Diarium Catanense, quem m. s. passim citat Franciscus Privitera in libro *Annuario Catanens.*

Lyceum Catanense, sive de Scripturibus Catanensibus: quod opus m. s. servat D. Innocentius Roccafortis Panoemitanus, ac Catanensis Canonicus. Hæc opera m. s. servabantur in Bibliotheca Seminarii Catanensis, cui unà cum Bibliotheca Io: Bapt. de Grossis legaverat D. Sanctioris Oliva nepos; sed anno 1693. in horistico Sicillæ terræmotu sub ruderibus sepulta Bibliotheca, ex Guglielmino cit. p. 61. nonnulla ab aliquibus eruta servantur.

JOANNES BAPTISTA GVARNERIUS Catanensis, vir politioribus literis excultus, Poesi etruscæ, & eruditione clarus: fuit à Secretis Catanensis Senatus, & inter Claros Catanæ Academicos recensitus. Occubuit Catanæ primo Augusti 1665. & in Ecclesia Ascensionis Societatis Jesu sepultus est. Ipsum laudat Io: Bapt. de Grossis in *Catan. decacord. tom. 2. pag. 152.* Edidit Italicè.

L' Amorofo Smanie Comedia. Catanæ apud Rufum

sum & Petronium 1659. in 12.

Il Precursor di Christo Tragedia Sacra. Ibidem apud Joannem Ruffum 1633. in 12.

Le Zolle storiche Catanee. Narrative. Ibidem apud eundem 1651. in 4.

La Penna ulrice. Inveniva agli Argomenti pubblicati dal M. R. P. Fulgencio Arminio, ebe S. Agata V. e M. non si muta nella Clarissima Città di Catania. Ibidem apud Vincentium Petronium 1656. in 4.

I Trofei della Prothomartire S. Agata Tragedia. Ibidem apud eundem 1659. in 4.

Esercizio d'una hora per la Commuione Spirituale ogni giorno avanti il Santissimo nell' Orazione di quarant' hore. Ibidem apud Joannem Ruffum 1636. in 24.

L'ossiquio di Gio: Battista Guarnieri alla Gloriosa sua Patrona S. Agata V. e M. Ibidem apud Vincentium Petronium 1659. in 16.

Scriptis etiam

L'Amicizia fatale Comedia. m. 5.

JOANNES BAPTISTA GUCCIONUS Viziensis. Edidit Italicis numeris

La Gloria di Beatrice Tragicomedia Heroica. Panormi apud Angelum Orlandum, & Decium Cytillum 1614. in 12.

JOANNES BAPTISTA HODIERNA Ragusanus Sacerdos natus 15. Aprilis anno 1597. à teneris annis litterarum studia amplexus est, & præstantissimo ingenio munitus ad doctrinæ fastigium sese eiecit. Hinc Sacre Theologiæ laureâ insignitus claruit, & diu in oppido Palmæ Archiepiscopi munere præfuit. Philosophicis studiis nimis addictus, à doctrinæ profunditate mirum in modum affulsit. Maximam verò sui gloriam Mathematicis, & Astronomicis disciplinis atque quæ, celeberrimam diuinam comparavit: ne dum enim in Sicilia apud viros doctissimos, verum etiam & extra Regni limites permagna æstimationem promeruit; præsertim apud Carolum Marianum Vigilium in Panormitanum, Jo: Alphonsum Boerellum Neapolitanum, laudatissimum Joannem Caramuelem, aliosq; doctrinâ instructissimos. Tanta apud omnes opinione valuit ob indefessum in astrorum contemplatione studium, & astronomicas prædicationes, ut communis omnium voce, Astrologi nomen vocaretur. Ingeniū vī multa in stellarum examine omnium primus adinvenit; nam Vincentius Auria in Sicilia *lucetrice* cap. 7. §. 13. pag. 19. tres stellas ex fixis primum observasse tradit; quibus & alias addidi in observationibus meis ad eandem pag. 132. ex opusculo ejusdē Hodierne *de Admirandis Cæli eventibus* sect. 4. pag. 30. Ipse etiam primus oculum mulæ, & viperæ dentem subtiliter examinavit: & primus Ephemerides Medicarum elucidavit, præcisus Magni Erruræ Ducis, quibus longè, latèq; enituit, ut in addit. ad eandē Siciliam cap. 20. pag. 238. scripsi. Eruditione refoctissimus claruit. Mechanicis etiam rebus Dædæas admovit manus; ideoque sibi astronomicas lineas, ac tabulas æri eleganter incidebat. Tum ob doctrinæ excellentiam, tum ob eximias virtutes, quibus ornatus vixit, ipsum magno in pretio habuere Carolus, & Julius Thomæus Pal-

mae Duces, viri sanctimonii insignes. Panormi quoq; magnam venerationem consequutus est à literatis, ubi in Reacensotum Academia recensitus innovit. Denum cum immortalæ sui gloriæ excresceret, summo omnium dolore in oppido Palmæ decessit 6. Aprilis anno 1660. ætatis suæ 63. ibique in principe Templo sepultus est. Ipsum laudant Franciscus Maria Magius in *Vita Alpii* à S. Josepho cap. 10. pag. 163. Auria loco citato, clarissimus Franciscus Redi in *observationibus de Viperis* pag. 162. 200. & 202. Michael Ersmullerus *disert.* 9. de *vorso viperæ* pum. 4. §. 4. & pum. 11. §. 2. & 4. Joannes Caramuel in *Mathesi* nova, in *metalogia* ar. 11. pag. 1331. de *Astronomicis* par. 2. n. 142. pag. 1499. ubi ait: D. Hodierna Astronomorum Chloriphan, qui omnium mortalium primus Medicarum Syderum Ephemerides in lucem edidit, & multis libris clarus Philosophiam quæ Scholasticam, quæ Mathematicam decoravit in epistola *Astrophilica* scripta Italicè 22. Julii 1659. & Roma edita eodem anno. Interim feliciter prodest discursus ille, & scholam illustrat, quidquid enim à tali ingenio prodit semper est magis laudatur etiam par. 3. n. 98. pag. 1615. & in proemio pag. 1365. Vide etiam *Miscellaneum Medicæ-Physicæ Academicæ Curiosorum Germaniæ* Ore. Parisiis an. 1672. pag. 57. Joannem Alphonsum Boerellum in *Theoricæ Medicarum Planetarum*, & Silvium Bocconum in *Musæo* pag. 224. ubi doctissimas Hodierne lucubraciones in testimonio Germaniæ, & Londini regionibus avidissime expetitas, & magni habitas tellatur: quod ex ejus ore etiam accepi. Multa scripsit Hodierna, sed quæ in lucem enisit hæc sunt.

Universæ scientiæ directorum Physiotheoricum, opus astronomicum in duas partes divisum, quarum prior de promissorum ad significatos progressibus physicè agit: posterior vero de circulis positionum sub qualibet horizontis obliquitate speculationem facit. Panormi typis Alphontii de Hila 1639. in 4.

Thaumantia miraculum seu de causis, quibus objecta singula per trigoni vitrei transpiciunt substantiam visâ, elegantissima colorum varietate ornata continentur. Opusculum opticum, vel manualium ad novam scientiam de causis colorum. Ibidem apud Nicolaum Buam 1652. in 4.

De Admirandis Phasibus in Sole, & Luna visis, ponderationes optica, physica, & astronomica. Ibid. apud eundem 1656. in fol.

Medicarum Ephemerides nunquam hællæus apud Mortales editæ cum suis introductionibus in tres partes distinctis. nempe

Metalogia Jovis compendium, seu Ephemerides Medicarum in ususdionum Pars prima. Ibid. apud Cyrillum 1656. in 4.

Introductio in Ephemerides Medicarum Pars secunda, in qua de latitudinibus, de illarum inconstantiis, de magnitudinibus periodicis, de causis apparentis Inæqualitatis illarum, de æquandis longitudinibus, & de causis eclipsum, deque illarum vicissitudibus. Ibid. apud eundem 1656. in 4.

Canonum, ac Tabellarum astronomicarum Series, Index, & Usus ad computandas Medicarum longi-

litudine: cum simplices, tum & apparentes, earumque ad invicem latitudines comparandas, vel etiam pro libitè, ac condendas, ac producendas Medicarum Ephemerides ciliens deducendas. Introductionum Part. tertia. Ibid. apud eosdem 1656. in 4.

Medicarum elaborata Ephemerides in sinu Jovis lucidissimo circumgredientium, ad mentis raptum, in profundum altissimi opificis contemplationem exhibitis observationibus sub meridiano XXXVII. Palma Sicula. Ibid. apud eosdem 1656. in 4.

De Systemate orbis Cometicì, deque admirandis Celi characteribus. Opuscula duo. Ibid. typis Nicolai Bua 1654. in 4.

Protei Caelis vertigines, seu Saturni systema. Ibid. apud eosd. 1657. in 4.

Dentis in Vipera virulenti anatomia. Panormi typis Decii Cyrilli 1646. in 4.

Novae Stella circumscriptio. Ibid. ex typographia Didaci Bua in folio expanso. Italicè

L'occhio della Mosca discorso fisico intorno all'anatomia dell'occhio in tutti gli animali analogi detti insetti. Panormi apud Decium Cyrillum 1644. in 4.

Opuscoli cioè: Il Nuntio della terra. La Nuvoletta pendente. L'occhio della Mosca. Il Sole del microscopio. Ibidem apud eundem 1644. in 4. Opusculum secundum recensum invenies apud Silvium Bocconum in Museo cit. pag. 225.

Archimede Redivivo con la scadera del momento, dove non solamente s'insegna il modo di scoprire le frodi nella falsificazione dell'oro, e dell'argento; ma si notifica l'uso della pesa, e delle misure civili presso diverse nazioni del mondo, e di questo Regno di Sicilia. Ibid. apud eundem 1644. in 4.

La Colomba Volante Cometa nuovamente comparso Mercoledì la notte dell'18. di Dicembre 1652. discorso fisico, morale, ed astronomico mistico. Ibidem apud Nicolaum Buam 1653. in 4.

Il Nuntio pio della stella nuova recentemente comparso nel Cielo nella via Lattea nella croce stellifera. Ibid. apud eundem 1659. in 4.

De Saturni satellite Epistola, extat apud Catamuelem in Mathesi nova syntag. 10. de Astronomia par. 3. pag. 1615.

La Stella nuova, e peregrina comparso l'an. 1600. sul petto del Cigno scoperta nuovamente. Romæ 1659. ex Caramuele Ibidem par. 2. num. 142. & 143. pag. 1499.

Apud eundem Catamuelem nonnulla extant Epistolæ de rebus Astronomicis præsertim par. 3. num. 98. pag. 1615. 1621. & 1625. ad eundem Caramuelem, Julium Thomassium, & Christianum Hugenum Batavum.

Huic nostro Hodiernæ, ab Hononymix vitio deceptæ, perperam adscribit Additiones ad decif. Surdi Joan. Baptiste Hodiernæ Neapolitani, Auditoris Indicis Bibliothecæ Collegii Panormitani Soc. Jesu pag. 356.

Prælo paraverat hæc Palma, quæ apud hæredes mss. servantur in oppido Almaz, nempe

Peram viatoriam peragrantum ad Sophiam, plurimis, ac variis ad animi lassitudines levandas, men-

temque refocillandam, Opsoniorum, vel Tragematum generibus refertam.

De præmeditandis mundanis excessibus, seu de septem Naturæ detrimentis, Fame, Peste, Bello, Terramotu, incendiis, diluviis, & Seltis.

Rerum Cælestium peculiare observationes.

De Objectu sensibili novam scientiam: videlicet, de causis Diaphanitatibus, & Opacitatibus. De causis Albedinis, & Nigredinis. De causis Caloris, & Frigiditatis. De causis Iridis, & Auriridis, & de causis colorum in genere, & in specie. De causis quarundam passionum in visione tum theoreticè, tum practicè.

De temporum dimensionibus ad præsentium effectuum producendorum ex ipsis Celi stellarum affinitatibus ad Astrophilos, ubi Luno, & Planetarum latitudines non simplices, sed apparentes considerandas esse demonstratur, atque scien digna considerantur.

De magnitudinibus stellarum inerrantium visis, non rectè suis quibusque ordinibus recensitis, & quod jubarum coloribus illarum facultates respondeant.

Floris, Mellis, & Apis Anatome, ubi Mellis scaturigine, non de floribus à rore, sed intrinsecus à stipite in calicem floris, fieri demonstratur.

Encomia Orbis terrarum, ubi cum Opticè, tum Geometricè, & Astronomicè molem Telluris, stella cuiusvis, vel omnium simul errantium, Sole excepto, magnitudinem physicam excedere demonstratur, ac convincitur.

Resolutiones compendiosas Problematum quorundam, quæ dum ab amicis proponuntur physicè, opticè astronomicè, vel astrophysicè solvenda veniunt.

De arcanis quibusdam Naturæ Intribus.

Calendarium Astrologicum ad auspicias mutationes temporum.

Italicè

Le cause della Gravità di tutti i movimenti fisici eorì elementari, come celesti.

L'Aria spirante)	Discorsi Meteorologici.
Il Tuono lampeggiante		
L'Acque scaturienti)	
La Stadera del tempo		
L'Empedocle Redivivo)	

L'Eguità della Natura in distribuire diverse corrette, e coprimenti à i frnti.

Le cause della tenacità nel Gesso, e in tutte le materie visose.

Discorso Meteorologico intorno alle cause d'una mostruosa apparizione, e ostento mirabile di cinque spaventevoli Dragoni aerei, detti nel greco idioma Typhoni, che à 29. di Settembre dell'anno 1648. si videro pendenti dalle nuvole sul mare di Montecchiaro al cospetto della Terra di Palma, che à gnisa di grandissime Balene, spargendo l'acque marine facevano di se orribil mostra.

Rutilio Benincafa Illustrato, e suo Almanacco Ristrato.

Rapimento della mente humana dalle bellezze delle cose sensibili alle intelligibili.

Il Cielo stellato distinto in cento mappe, à tavole, dove con facilità si insegna à conoscere tutte le costellazioni stellifiche nel Firmamento.

Le vere cause della falschezza del Mare.

Historia della Città di Sirgenti.

JOANNES BAPTISTA JALUNA Menensis Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci Sacre Theologiæ Magister, & celeberrimus Astronomus, quem laudant Rocchus Petrus not. Ecclesiæ. Syrac. pag. 242. & Philippus Cagliola in manifest. Provinc. Sicilia Ord. Minor. Conv. explor. 3. manifest. 4. pag. 131. qui edidisse tradit
Introductionem, Regulas, & Tractatus Astronomie.

JOANNES BAPTISTA DE JUDICE nobilis Panormitanus, D. Cxfuris de Judice Jurisconsultus, de quo suo loco, filius. Lucem asperxit vitalem 18. Februarii 1636. & Jurisprudentiæ admodum Doctorem accepit lauream. At ex naturali propensione ad amœnissimam Poesis Studiæ, & ad politiores literas animum appulit: hinc ex naturæ beneficio fecundâ, facilliquè venâ ditatus innumera vena, lepideque protulit: ejusque ingenii monumenta tum solâ oratione, eloquentiâ, & eruditione referta, tum lyricâ suavitare ornatissima in Academia Reacenforum Panormitana, cui nomen dedit, semper cum plausu excepta: ideoque eximium literarum, ac Principum amorem promeruit. Et cuncti ingenuâ morum leuitate, præcipuâ circa Deum, Deiparamque Religionem, & virtutum omnium concentum Panormi Conciues omnes allicuit; ita etiam extra Regni limites Exterorum, eruditione illustrum, animos sibi familiares, armonice Poesis lenocinio, devinxit. Librorum edendorum pro Regia jurisdictione tuenda fuit Censor, à D. Joanne Ramondetta Magnæ Regiæ Curie Præsidente electus, cui gratissimus fuit. Decessit tandem Panormi 5. Augusti anno 1686. anno sine literarum dolore. Hujusce laudes recensent P. Joannes Evangelista Panormitanus in anagram. pag. 154. Balthasar Pisanus in Poes. par. 2. pag. 157. & in armoniis serial. pag. 142. Augustinus Oldoinus in Athenæo Linguistico pag. 550. Josephus Galeanus in Musis Siculis tom. 1. par. 2. pag. 349. D. Vincentius Auria in epistola ad lesoarem in calce par. 1. Poes. ejusdem Joannis Baptiste, & Paulus Ortalis in relatione familiaris Dentis pag. 36. Edidit Italicè

Poesie Liriche. Panormi apud Buam, & Camagnam 1670. in 12. quarum magna pars fuit recusa in opere infra notato, nempe:

Poesie liriche Parte prima. Panormi apud Petrus de Isola 1678. in 8.

Poesie sacre, & morali Parte seconda. Ibid. apud eundem 1678. in 8.
 Vernaculâ linguâ edidit

Canoni Sicilliane. In Musis Siculis par. 1. tom. 2. Panormi apud Josephum Bisagnium 1663. in 12.
Li quereli Amarsi di Battilla Ecloga Pastorali. Ibidem apud Thomam Ronulum 1685. in 8. sub nomine Joann. Bap. Basilis.

La lontananza di Battilla Ecloga Piscatoria. Ibidem apud D. Cyllenium Hesperium 1684. in 8. sub eodem nomine. Hæc autem Eclogæ, unâ cum aliis duabus recuse sunt, hoc adjecto titulo:

Il Battillo Poema Bucolico. Ibid. apud Petrum Coppotam 1686. in 12. cui eruditissimas addidit observationes D. Octavius Bellia Baro Ca-

memi, D. Gutterra à Valle Baro Vallis aureæ & D. Vinc. Auria Panormitani, de quibus suis in locis.

I Trionfi dell' Innocenza riportate dal gloriosissimo Patriarca de' Monaci S. Benedetto nell'avvolgersi tra le spine Dialogo. Panormi apud D. Cyllenium Hesperium 1685. in 4. suppressio nomine.
 Extant præterea nostri Jo: Baptiste Argumenra ad Poema Heroicum Josephi Galeani inscriptum: *Il Pelegio*, editum Panormi apud Didacum Buam, & Petrum Camagnam 1670. in 8.
 Inedita reliquit hæc alia:

Poesie Tragiche, & Drammatiche.

Discorsi Accademici.

JOANNES BAPTISTA LARTIUS Nectinus, Philosophiæ, Medicinæ, & Jurisprudentiæ Doctor eximius: vir eruditior, solidique doctrinâ excellentissimus. Claruit anno 1590. quo in lucem emisit

De Perfectionibus humane mentis librum unum, ad Illustriss. & Reverendiss. Dom. D. Simonem de Aragona S. R. E. Cardinalem amplissimum. Venetiis apud Nicolaum Moretum 1590. in 4.

JOANNES BAPTISTA MACARELLUS Panormitanus Poeta, & Academicus Accensus Panormi. Obiit Panormi circa annum 1571. ut ex Antonino Alfano, Bartholomæo Bonanno, & Leonardo Orlandino colligitur, qui in Poes. Accensorum lib. 1. pag. 10. 78. & 131. ejus mortem, deplorantes, Joannem Baptistam laudant. Edidit Italicè

Rime. in libro: *Rime dell' Accademia degli Accesi di Palermo.* Panormi apud Mattheum Maidam 1571. in 8.

JOANNES BAPTISTA MIGNIA Panormitanus Sacerdos, Sacre Theologiæ Doctor; historiæ eruditione, & gravioribus disciplinis instructus claruit anno 1632. quo scripsit Italicè

Compendiosa Relatione della Nobilissima Famiglia del Bosco, Casa del Regno di Sicilia, da che se cambio dell' antichissimo, e proprio cognome di Ventimiglia in quel del Bosco. m. 1. in fol. Vidi in Bibliotheca D. Josephi de Bosco Catholice Principis. Hoc opus citat Augustinus Inveges in Appar. tom. 3. annal. Panormi pag. 44.

JOANNES BAPTISTA NICOLOSIUS Pater-nionensis Sacerdos, Sacre Theologiæ Doctor, & Geographus præstantissimus. Natus 14. Octobris anno 1610. literasque amplexus, ob ingenii perspicui nitorem, primò Sacre Theologiæ lauream obtinuit: inde eloquentiæ vi, ac omnimodâ eruditione instructus enituit. Linguam Italicam, Latinam, Hispanam, Gallicam, & Theutonicam egregiè calluit. Consilio plurimum valuit; & in rebus agendis eximiâ dexteritate excelluit; nam singulari prudentiâ munitus, res maximâ sedulitate aggredi, & feliciter absolvere consuevit. A veritatis tramite animum nunquam deflectit, ideoque amicis, Principibusque viris eâ libertate res aperiebat, vel scriptis tradebat, ut nunquam simulatione verum occultare permisisset. Ideoque iis sibi commendatis, vel; disciplinis imbutis susceptis, nil illi antiquius fuit, quàm tria hæc altè cordibus imprimere, nempe: Dei cultus, pro-

proprii uominis æstimationem; amoremque veritatis. Hinc ipsi veritatis amore veritas, & calumniarum insultus robusto, constantique pectore non semel sustinuit. Animus sui candor egregius liquiddo inter alios innotuit Sigismundo Chisio S. R. E. Cardinali, & Jo: Baptiste Burghesio Sulmonis Principi, qui ejusdem præclara merita, vitæque integritatem, innumeris argumentis probatam, summâ dilectione complexi sunt. Morum suavitatem, modestiâ, ac beneficiâ, æstimationem, amoremque omnium promeruit. Ejus ardor in Deum, religio in sacras ædes, charitas in proximos mirabiliter effulsere. In pauperes liberalis, verbo, & exemplo amicos, Magnatesque ad elemosynas erogandas extimulabat. Conscientiæ recessus nunquam gravi labe sædavit. Acerimus odiorum, simulationis, adulationisq; hostis fuit. Diuturnis morbis vexatus, patientiam mirabiliter expoliuit; ac, etsi durissimè excruciat, nunquam in ore querulam admittit notulam; sed ea tantummodo ingeminabat verba: si adhuc sum necessarius non recuso laborem: vel, fiat voluntas tua. Mathematicas disciplinas ardentissimè complexus, ex his Geographicum studium unicè dilexit; ideoque, eâ animi contentione illi mentis vires admoveit, ut brevi temporis intervallo, hac in facultate, litterarum omnium calculo, principatum obtinuerit. Hanc verò disciplinam aliis, præsertim viris principibus summo cum plausu Romæ docuit. Anno 1652. à Sacra Congregatione de Propaganda Fide electus est, ut Sacri Evangelii præconibus totum Orbem in plures, magnasque tabulas descriptum oculis obiceret, quod omnino sacris expeditionibus peruecessarium, decreverat: ideoque Nicolosius infra sesquiannū limites in decem tabulas, magnitudine admirabiles, totum Orbem distributum exhibuit: ab elegantia, & exacta descriptione à peritissimis Geographicis laudum præconiis commendatus. Alexandri VII. Pontificis meruit encomia, cum enim Raymundo Capisuechio, tunc Sacri Palatii Magistro, alloqueretur, hæc habuit de Nicolosio. *Sanè doctus ipse est & pius. cui respondit Capisuechius: quin immò Pater Sancte doctissimus, & quâ maximè docilis, affabilisque. Ac iterum alia de Geographicis subortâ differendi occasione, cum nescio quis, quædam in hac facultate versatum, extolleret, respondit Alexander: Plures quidem huic circa præxim nostrâ sunt; verum Nicolosius longè in Theoria, & Praxi excelluit. Clemens item IX. anno 1667. Nicolosii studium Geographicum demiratus, eidem Nicolosio ait: ipse quidem opus dignum perfecit, ac multum Republica eidem debere profitendum est, si nemè enim utile est, & Nobis acceptissimum. In eandem sententiam abiit Leopoldus Imp. alique viri sapientiâ, & eruditione præstantes, apud quos maximâ doctrinæ opinione valuit. Amicos nobilitate, moribus, doctrinâque præclaros sibi delegit; inter quos Magnates nonnulli resulsere: & in aula Romana Cardinales non paucos, ac Rotæ Auditores: & in diffitis etiâ regionibus Dynastias inelytos amicitie vinculis sibi devinctos habuit: nec inter ipsos ultimi*

recensendi Badenſis familie viri Principes, quibus omnibus summum, sincerumque amorem devovit; eorumque gratiâ, eximiâ alacritate difficillima aggressus est. Sed etsi Dynastiarum patrocinium, & venerationem sibi cõparavit, ac facili negotio ad primarias dignitates aditum sibi reſeratum vidisset; semper ambitionis stimulos neglexit; & majora, quàm promeruiſſet à Deo se accepisse prædicabat. In Germania aliquando profectus in aula Ferdinandi Maximiliani Badenſium Principis Oeconomum egit. Romæ in Basilica Liberiana, sive S. Mariæ Majoris pro Burghesiorum Sacello Capellanus fuit. Tandem multos ante annos jam ad mortem paratus, inter sacras allocutiones, & ferventissimis virtutum argumentis, erga Deum, ac Deliparam ejus Patronam editis, obiit Romæ 19. Januarii 1670. & in memorata Liberiana Basilica sepultura, jam ab anno 1663. sibi parata, traditus fuit; ibique hoc legitur epitaphium, quod ipsemet sibi inscripserat,

Joannis Baptiste Nicolosi
Saceri indigni, & Capellani
Virginis Sanctissimæ
Lipsana hic jacent.

Anima ad Deum rediit XIX. Januarii Anni

M. DC. LXX.

Hujus vita extat in ejus libro inscripto: *Hercules Siculus*: ipsius etiam meminit Michael Antonius Bandrand tom. 2. *Geograph. pag.* 446. & Vincencius Coronellus in *judice Antiorū in Atlantæ Vento*. Edidit

Hercules Siculum, sive studium Geographicum: Tomum Primum. Romæ typis Michaelis Herculis 1670. in fol.

Tomum Secundū continētē tabulas, sive descriptiones Geographicas. Ibid. apud eundem 1671. in fol. Italicè

Guida allo studio Geografico composta in gratia di coloro, che desiderano essere instruiti di quelle parti della Cosmografia, le quali si presuppongono dal Geografo. Romæ apud Virale Mascardum 1662. in 4.

La Teoria del Globo terrestre. Ibid. apud Manelfium Manelfi 1642. in 12.

Scriptis etiam alia non dum edita: nempe

Orbis descriptionem in decem magnas tabulas distributam, ac in aula S. C. de Propaganda Fide expositam.

Ecclesiasticæ divisionis descriptionem in magna tabula Alexandro VII. oblata: à adjecto libello m. s. ad ejusdem intelligentiam.

Regni Neapolitani descriptionem Leopoldo I. Imperatori oblata: addito item libello facilitatis gratiâ: quam tertio perfecit, ac tribus illius Regni Proregibus successivè obtulit, nempe Comitibus Castrilli, Pignorandæ, & Card. Aragonio. Quibus addi potest alia, quasi ad unibilibum perducta, cum Hispaniæ descriptione: hisque omnibus regulam addidit, Meridianâ mobilè distam, & ab ipso inventore Nicolosio, quâ omnia in tabulis contenta facillimè reperiuntur.

Tabulas quinque Geographicas.

Alexandrum Magnum, sive Q. Curtium notis Geographicis locorum, & Provinciarnum, de quibus in Alexandri vita loquitur, elucidatum.

Ser

Sex primos libros Metamorphoseos Ovidii notis Geographicis illustratos.

Italicè.

L'Arteglaria, e la ragione dell' Architettura militare, à sia fortificatione moderna.

La Sergentaria, o sia disciplina militare.

Interessi de' Regnanti d'Europa, e dell'Asia, e Religione degli Africani.

Riunghello del viaggio di Germania fatto dall'Autore in compagnia del Sereniss. Principe Ferdinando Massimiliano di Badera, communicato per diverse Lettere al Sereniss. Principe Cardinale Rinaldo d'Este.
Informazione dello stato antico, e presente della Sereniss. Casa di Baden.

Notitia della Persona, e stato del Seren. Principe Hermann di Baden.

Notitia della Persona, e stato del Ser. Sig. Principe Gustavo Adolfo.

Consulta data all' Ill. & Eccell. Sig. D. Paulo Giordano Orsino Duca di Bracciano sopra la destrizione fatta dell' Inferiore Etruria.

Risposta data all' Em. Sig. Cardinale Fabio Chigi, dopo l' essandro VII. sopra il sito de' Triburiani, e del Concilio Triburienese.

Le Contrarie Passioni.

Comedie.

L'Amore del Sangue.

L'Gatta.

Poemi.

L' Rogua.

Scriptit eandem, Opuscula quædam Arithmetica, & nonnulla alia, quæ omnia n. ss. asservantur Romæ apud Joannem Baptist. Nicolosum ejus nepotem.

JOANNES BAPTISTA PAGANUS Hyccarensis Tertii Ordinis S. Francisci, natus an. 1644. adolefcentis Ord. institutum amplexus est. Emensis studiosiorum spatiis Doceris, ac Magistri lauream obtinuit. Amceniores coluit literas; ideoque O-rator, & Poeta eximius in Reaccensorum Academia Panormitana recensitus inclauit. Severioribus facultatibus egregiè instructus, has aliis non sine laude explanavit. Philosophiam præsertim Panormi sodales suos, ac Patavii scholasticam Theologiam docuit. Ibi etiam per annos viginti Philosophiam tum Ordinis junioribus, tum exteris tradidit; è cujus schola doctissimi prodire, qui in publico illius Urbis lyceo scholasticas scientias docuere. Mathematicas quoque disciplinas, & Astronomicam facultatem insigniter callet. Hinc doctrinâ clarus, magnâ æstimatione prosequitur effulget. Fuit à secretis Bonaventuræ Guglieri totius Ordinis Generalis: & dum hæc typis configurantur anno 1707. vivit. Florente adhuc ætate edidit Italicè

Lo Sprone della Virtù, cioè l'utile che si cava dalle lingue maldicenti disorso Accademico. Panormi apud Petrum de Mola 1671. in 12.

Prælo paravit

De Cyclo Paschali Tractatum.

Dissertationem de Cyclo Paschali pro Calendarii Gregoriani correctione.

JOANNES BAPTISTA PANORMITANUS Ordinis Capuccinorum, vir pietate, & doctrinâ insignis; suppresso nomine edidit Italicè, ut poetis

numericis cordium affectus excitaret,

Orticello serrato, aperto solo à Dio, in cui si trova un frutto, che pascè l' Universo, coltivato per onor della Purissima Concezione di Maria. Panormi apud Jo: Bap. Aiccardum 1703. in 8.

JOANNES BAPTISTA PILUS Panormitanus Clericus Regularis, nobilissimo ortas genere, patre D. Vincentio Pilo Marchione Marini, & Capacii Comite, ac Julia Bononia matre, lucis infans accepit anno 1611. A teneris annis non obscura præbuit futuræ sanctitatis indicia. Ad pietatis enim studia pronus erumpentes vividissimæ naturæ motus ciliis, ac penitentis cohibuit; & inter corpulenti cruciatu innocentis cædorem intemperatum servavit. Duodecimum ætatis annum agens Regulari Ordini nomea dedit; eiq; à proposito vitæ ratione haud dimovere potuerunt, nec ægritudo, quâ in tyrocinio fuit aggressus; nec martis preces, & oblectamenta: ideoque solemnia cuius vote 24. Februarii anno 1627. Et si nimia corporis imbecillitate donatus, attamen nervosa animi firmare, regularis observantia labores ferventissimè amplexus est, & ad eminentissimum vitæ fastigium animi vites admovit. Hinc egregiis ditatus virtutibus, mirum in modum, omnibus venerabilis, refulsit. Nil illi suavis quàm humilitatis abjectiones, ac corporis divexationes. Orationis studio addictus, sæpius magnâ lacrymarum profusione Christi Domini cruciatu meditabatur; eoque sensu, ut ad solum passionis Dominicæ verbum, cor mirabiliter confusus in lacrymas erumperet. In Regulari disciplina excolenda exactissimus in observandis paupertatis legibus insignis; solitudinis, & cubiculi amantissimus, ac patientiâ clarus fuit. Virginealem puritatem usque ad supremam vitæ lineam intemeratam servavit, cujus candor eximius vel etiam in vultu elucebat. Dei, ac proximorum amore mirum in modum æstuvavit: ideoq; anno 1630. in Lombardiæ Provincia grassante pestilentia, ut allorum obsequia vitam dicaret, enixè esagitavit, ut ea in regione delatus, morbo affectis ministraret; & ut facilius facultatem obtineret ad hoc voto se adstrinxit: sed denegatâ ab Ordinis Generali facultate, eximio viro non defuere fervide voluntatis promerita. In recolenda Deipara singularis, ad cujus amoris officia incendenda mirincè profuit consuetudo cum P. D. Francisco Olympio Cl. Regesudenti Virginis studiosissimo. Obedientiâ admirabilis, ideoque scrupulorum angustiis excruciarus, ad solius superioris nutum conquiescebat. Et ut omnia verbo absolvam, Sanctos Patres, qui Eremum admirandis vitæ gestis illustrarunt, laudabiliter emulatus est. Hinc nōdum trigessimæ ætatis annum attinger, cūni satis idoneum, ut alios sanctis moribus informaret, arbitrati Patres domus Panormitanæ S. Josephi, anno 1638. comuni omnium calculo tytonum Magistrum elegerunt, ac ætatis dispensationem à Sacra Cardinalium Congregatione negotii Regularium præpositâ impetrarunt; nondum enim annos ad minus necessarios juxta Clementis VIII. Constitutio-

tionem expleverat. Munus, etsi cunctis humiliter nervis obstiteter, ex obedientia suscepit; & mirā prudentiā, sanctisque documentis sibi commendatis ad eximiam vitæ sanctimoniam direxit, summo cum Ordinis commodo. Demum numeris omnibus absolutus annum agens 33. decessit Panormi in domo S. Josephi 13. Februarii 1643. magno cum omnium dolore. Hujusce viri cum laude scripsit Josephus Silos in *histor. Cler. Regni. par. 3. lib. 3. pag. 73. & lib. 12. pag. 594.* Franciscus Maria Magius de *sacris Ceremoniis tom. 1. opus. 3. pag. 226.* & Philippus Setajolus in *hist. Catalana par. 2. in epist. ad lectorem, & pag. 154.* extat & ipsius vita in ejus libro posthumo Italicè scripto, cui titulus;

L'Eremo Sacro, & vero Fite de Santi, e Beati Eremiti, col modo di allontanarsi l'anima dal Mondo, e viver Romita al suo Dio tra le Piaghe del Crocifisso. Panormi apud Didacum Buam 1661. in 4.

JOANNES BAPTISTA PROVENZANUS Drepanitanus Tertii Ordinis S. Francisci, Patrio genere ortus, adolefcens Ordinis insignia assequutus est. Literarum studiis dicatus, doctrinā apprime insignitus claruit. Theologicā Magistri laureā donatus, inter egregios Theologos cooperatus est: & Sacrorum Canonum eruditione ornatus; quibus & politiores literas innoxuit. Ecclesiastes insignis conciones habuit magno cum auditorum fructu; & morum integritate conspicuus, regularis disciplinæ zelo æstuvavit. Hinc summam promeruit æstimationem; ac Paulus Æmilins Sfondraus S. R. E. Cardinalis, Gregorii XIV. nepos, in suum Theologum delegit. Ad totius Ordinis fastigium Generalis munere erectus est 9. Junii 1602. & iterum ad eandem dignitatem assumptus 25. Maii 1613. Dum Ordine laudabiliter gubernabat anno 1614. 11. Aprilis Romæ vivere desit, relictis sanctissimæ vitæ exemplis. Tanto viro à Paulo V. Pontif. Max. Vicarii Apostolici titulo, substitutus est usque ad generalia comitia proximè celebranda, P. Sanctorus Pecorella Siculus Salemitanus, vir morum innocentia, ac vitæ sanctimoniā insignis, qui Prior perpetuus constitutus est in Cœnobio S. Pauli ad Arenulā, quod ipse anno 1619. pro fratribus Siculis excitavit, ac ex bulla Pauli V. Siculæ Provinciæ adscriptam, & ab Innocentio XII. confirmatam; nunc sub parocchino Regum Hispaniæ, ex privilegio Philippi IV. Catholici Regis, claret; in eoque multi gravioribus scientiis, & regulari observantiā celebres efflorescere. De Joanne Baptista Provenzano Rocchus Pirrus not. *Ecl. Mazzar. pag. 551.* qui perperam Provinciale obisse tradit; Franciscus Bordonus in *Chronol. Tertii Ord. cap. 25. num. 2. & 6. & c. 13. num. 49. & 51.* Silvester Maurolycus in *Mari Octavo pag. 261.* Leonardus Orlandinus in *discrip. Drepani pag. 52.* Vincentius Nobilis in *Thesaur. abscondito cap. 23. pag. 780.* & Joannes Maria Veranon in *anal. Tertii Ordinis par. 1. pag. 30.* ubi Provenzanum cum Joanne Antonio Brando confundisse animadverti, supra, de Brando agens pag. 319. Edidit

Statuta Generalia, sive decreta Fratrum Tertii Ordinis S. Francisci. Rhegii apud Flavium, & Flaminium Bartholi 1601. in 4.

JOANNES BAPTISTA ROMANUS COLUMNA Nobilis Panormitanus, Resuttanæ Baro; poeticis numeris, vernaculā linguā edictis, eximiam pietatem patefecit: in explicandis enim ferventissimis animi affectibus admirabilis sese prodidit. Hinc religionis studio, aliisque animi, ac naturæ dotibus egregiis sui venerationē excitavit. Obiit Panormi circa annum 1640. Ipsum laudat Iosephus Galeanus in *Musis Siculis par. 4. pag. 3.* Siculā linguā scriptit

La Nenia della Beatissima Vergine, quando addormentava il suo benedetto Figlio Gesù Cristo Bambino. Panormi apud Rosellum 1630. in 8. Ibidem sapius recusa.

La Strada dell' Inferno delle Donne viene in ottava rima Siciliana. Ibidem apud eundem 1639. in 8. Sub nomine Vincentii Romani ejus filii.

Canti Spirituali in lingua Siciliana sopra alcuni Misterii della B. Vergine, e Cristo Nostro Signore. Ibidem typis Decii Cyrilli 1635. in 8. suppressio nominis; inde harum cationum selectiores recuse, appolito auctoris nomine, hoc titulo: *Canzoni Spirituali in lingua Siciliana di Cristo Nostro Signore, e Maria Vergine.* Ibid. apud Iosephum Bisagnium 1651. in 12. & apud Petrum Coppolā 1665. in 12. in hujus editionis principio Auctoris elogium invenies à Vincenzo Auria editum.

Canzoni Siciliane Sacre. In Musis Siculis par. 4. Ibidem apud Iosephum Bisagnium 1653. in 12.

JOANNES BAPTISTA ROMANUS COLUMNA nobilis Messanensis Juris utriusque Doctor, ac sedularum causarum Patronus. Doctrinā insignitus in Messanensi Academia tractatum de Feudis publicè explanavit. Nonnullos Jurisprudentiæ honores obtinuit; fuit etenim Urbis Messanensis perpetuus Advocatus, & ordinarius Assessor. Messanæ quoque in Regiæ Siculæ foro Fiscii Patronus, & Archimadriæ Assessor. In Straticotii Messanensis Tribunali Judicem egit, & Straticotii vices gessit. Pluries in omnibus causis loco Magnæ Regiæ Curiz, Regii Patrimonii, & Tribunalis Sacræ Regiæ Conscientiæ Iudex constitutus; aliaque assequutus est. Graviori Jurisprudentiæ facultati amceniores literas innoxuit, præsertim Poësis, ac eloquentiæ studia; ideoque in Messanensi Officiinæ Academia, & Panormitana Reacensorum, adscriptus, persèpe ingeoii monumenta cum literatorum laude exposuit. Exinde immutata rerum facie, inter belli turbine involutus, anno 1678. relictā patriā nonnullas Italiz urbes profugus petiit, & in Veneto foro Advocatum egit. Nūc Romæ vivit dum hæc scribimus anno 1707. apud Sacram Rotam causarum Patroonum. Ipsum laudant Macidus Reina in *hist. Messanæ par. 2. pag. 515.* & Angelus Mattheus Bonfantes in libro: *Cigno provocato pag. 30.* Edidit Italicè

Poesie, in libro inscripto: Poesie Volgari degli Accademici della Fucina Parte Seconda. Messanæ apud hæredes Brex 1658. in 12. & in libro: *Duello delle Muse Trattamento IV.* Neapoli typis Andreæ Collicchia 1671. in 4.

La Fede di Zangia Oratorio nella Solemnità della festa della Sacra Lettera scritta dalla Gloriosa Vergine Maria a i Messinesi. Panormi typis Nicolai Bua 1649. in 8.

La Sensualità depressa oratorio. Mellanz apud Amicum, & Juream 1662. in 4.

La Luna eclissata Ode Pindarica in lode dall' Ecc. Frà D. Gregorio Caraffi. Priore della Roccella, Generale delle Galere di Malta. Ioidem apud eisdem. 1658. in 4.

La Mamertina Colomba discorso augurico con accertimenti politici. Mellanz apud Marthzum la Rocca 1676. in 8.

La Sicilia ammiratrice, Orazione Panegirica. Ioidem apud eundem 1676. in 8.

Parte Prima della Congiura de i Ministri del Re di Spagna contro la Città di Messina Riconto Istorico. Mellanz apud Marthzum la Rocca 1676. in 4.

Parte Seconda. Ioidem apud eundem 1676. in 4.

Parte Terza. apud eundem 1677. in 4.

Sed ex Decreto Sacre Cōgregationis Indicis 18. Iunii 1680. hoc opus proscriptum: cui etiam respondit Franciscus Strada in libro: la Clementia Reale. Panormi apud Petri Coppola 1682. in fol. Eadem etiam

Allegationes Criminales contra Sistem. Panormi, & Melitane 1656. & 1658. in fol.

Et nonnullas etiam *Allegationes* editas Romæ quorū editionem uelocior & alia suppletio nomine. Scripuit etiam

Confutationes leges pite Animadversionibus Politicis exornatas ad exclusionem perditionis. & *La fa Musfatis criminalis.* in fol.

Apologem Juris. & *Fili aduersus disputationes Fideles D. Ignazil Gasto iis Catanensis.* in fol. Italicè *Messin abbimolata di i Francesi sotto il governo del Marescial Duca della Fogliata l'anno 1678.* in fol.

Cerberio Incatenno Risposta Apologetica. in fol.

Messagli d' Affari Politici. & *Precepti Morali con notizie storiche.* in fol.

Li quattro Elementi della Giurisprudenza tradotti in lingua Italiana. in fol.

Messin: Primogenita della Fede, e Chiave dell' Italia. in fol.

Il Profeto del Regio Erario nella Scala Franca di Messina. in fol.

JOANNES BAPTISTA LA ROSA Panormitanus Patricio ordine natus anno 1552. Sacerdos, Juris utriusq; Doctor, & Prothonotarius Apostolicus. Ob eximia promerita, quibus oratus testifit, multa in Ecclesiasticis ordinibus obtrunxit; fuit etenim Canonicus, Decanus, ac Thesaurarius Majoris Panormitanæ Ecclesiæ, Judex Synodalis, & Curie Archiepiscopalis Panormi Fisci Patronus. Vir apprime doctus, eruditioe clarus, & in historiis versatissimus. In propugnandis Patriæ Privilegiis, & Ecclesiæ juribus imperterrito pectore semper apparuit: ideoq; veluti Pater Patriæ, ac sedulas cultus demiratus. Obiit Panormi 30. Novembris 1637. & in Sacello S. Andrea in Ecclesia S. Nicolai de Calcia sepultus est, in cujus sepulchro è marmore hæc legitur inscriptio.

D. Joanni Baptista la Rosa, & Spatefora Patrio Panormitano Decano, Canonico, & Thesaurario Metropolitana Panormitana, Viri illibata veracitatis ad inuend Ecclesiæ Juris, & ceterum bonum publicum strenuo, Abbas D. Marcus Gezio Magister Cappellanus, Oeconomus Apostolicus Regius, hæres sui benevolentissimo, immortalis amoris, & doloris monumentum posuit. Obiit pridie Kalendas Decembris M. DC. XXXVII. ætatis LXXXV.

Ipsium laudant Franciscus Baronius in *Sicula nobilitatis Amphitheatro*, & Rocchus Pirrus not. Eccles. Panorm. pag. 207. & 209. Edidit Italicè

Discorso, & *Traditione per l'immagine della Gloriosa Vergine Maria Madre di Dio, la quale si ritrova nella Metropolitana Chiesa di Palermo.* Panormi apud Ioannem Antonium de Francis 1597. in 4.

Ipsius etiam servantur aliqua Volumina m. ss. in Thesaurio Panormitanæ Ecclesiæ de rebus ad Ecclesiæ, Urbemque Panormi pertinentibus. Ac librum etiam m. s. in 4. de eisdem rebus in Archivio Montis Pietatis Panormi.

JOANNES BAPTISTA RUBEUUS, alius à Joanne Baptista Rubeo Januense, de quo Michael Justinianus de Script. Ligur. pag. 343. & Angulianus Oldoinus in *Athenæo Ligustico* pag. 333. Prodiit noster Siculus ex oppido Milicelli Vallis Nepti Medicus, ac Philosophus fuit doctissimus. Claruit circa annum 1560. Hujus filius Joannes Rubeus Baro Nicchiare inter nobiles Leoninos adscriptus est: ideoque non immerito conjecimus, medicæ facultate familiâ extulisse suam. Ipsum laudat Petrus Carrera in *epigramm. lib. 3. pag. 130.* Edidit

Physicæ. Panormi apud Jo: Bapt. Maidam. 1559. in 8.

JOANNES BAPTISTA DE SEPTIMO Panormitanus ex nobili familia Panormitana, etiam notus, in lucem editus est. Perperâ à Philadelpho Mauro in *hist. ss. Alpini, Philadelphi, & Cyrii lib. 1. cap. 10. pag. 72.* inter illustres Leoninos recensitus. Panormitanum fuisse Joannis Baptiste gentiles testantur; quod ipsemet publicè ferebatur, ex Angelico Aprosio, sub nomine Joannis Petri Jacobi Villani in libro: *Visiera alzata pag. 115.* id ipsum prodit idem Aprosius in *indice sanctorum Bibliotheca Aprosiana pag. 39.* Joannes Maria Amatus in *notis ad orationem secundam pro studiis Collegii Panormitani num. 50.* & Vincentius Aurla in *elegiis m. ss. literatorum Panormi.* Ne dum armis, quàm literis illustris, in Germaniam profectus, ibi Martis studia amplexus est, & ob eximia animi fortitudinem Vexilliferi, ac Militum Ducis munere cohonestatus effulsit: ibique à Ferdinando III. Cesare Comes Palatinus electus est. In Italiam regressus amoeniores literas egregie coluit. Hiuc Venetiis ubi diu vixit, inter Incognitos Academicos adscriptus, cultissimus, lepidissime ingenii monumentis literatorum amorem assequutus est; & præsantiorum virorum benevolentiam sibi conciliavit: hos inter collocand Joannes Franciscus Lauredanus, Petrus Michael, Cyrus de Pers, Michael Angelus Torcilianus, alii.

aliquae multi literarum gloriâ effulgentes. Apud
v. incunum hâtenus Morine Duceum aliquando
vixit, cui gratissimus fuit, & ipsius à secretis.
Claruit anno 1650. Angelicus Aprosius loco cit.
nimum seve rensorâ virgula Joannem Bapti-
stam notat; virum etenim incunum vocat; addit-
que carminum librum, & Enonem infra notatos,
sub Joannem Baptista nomine editos, Petri Mi-
chaelis lucubrations esse. At Angelicum, virum
etiam clarissimum, in his, qui de nostro Joanne
Baptista scripsit, ab aliquo ipsius emulo forsan
deceperum patonissi dicas, in opusculum Angelici,
post decennium ab ejus morte editum, aliqua ab
alienâ manu immissa ex maledicendi libidine.
Ex his enim quæ hæcenus scripâ apertissimè li-
quet, Joannem literis instructissimum claruisse;
quibus addo aliorum testimonia: ipsum etenim
celebrat laudatus Petrus Michael in libro: *Memoria
di Cupido par. 2. pag. 214.* & in epistolis datis ad
Michaelem Angelum Torcellianum in libro ejus-
dem Torcelliani, cui titulus: *Eco Cortege par. 1. pag.
32. & 42.* Idem Torcellianus in Epistola ad li-
brum inscriptum: *Favole Boscareccie di Pietro
Michele.* hoc de Joanne Baptista scripsit: *Acchè
poi che l'opera compinta in tutte le sue parti rimana-
ga; bô procurato, ch'essa alla luce, accompagnata
dagli argomenti del Sig. D. Gio: Battista Settimo, Ca-
valiero d'ugual pregio all' armi, e alle lettere. Son
ben note à Vostro Eccellenza le condizioni di questo
soggetto; poichè da quel fuggio Poetico, pubblicato i
mesi addietro non senza applauso, & ammirazione del
secolo, quasi dal natiare condotto dall' Aquila à Men-
fi, burtâ potuto conoscere, quanto riguardevole sia-
la Rîdope; che la porta; onde per non dimostrarmi
sarebbero interessato attle sue glorie, trasfalo di què
registrarle. Hæc oculatus testis Torcellianus. De-
mum Clemens Barcera apud Scipionem Glaria-
num (sub hujus nominis Larva idemmet Angeli-
cus Aprosius latet) in libro inscripto: *Scudo di Ri-
naldo cap. 3. 2. pag. 233* Joannem Baptistam emeriti-
tis laudibus exornat. Edidit Italicè*

Poesie. Venetiis apud Guerilios 1642. in 12
Enone, & altre Poesie. Ibid. apud Franc. Valva-
senscm 1644. in 12.

Epitalamio nelle gloriose Nozze dell' illustriss. &
Eccellentiss. Signori D. Costanza Orsino, e D. Carlo
Carafa Signori della Casa, Duca d' Andria. Neapoli
typis Camilli Cavalli 1649. in 8.

Novella Settima, & Ottava in libro inscripto:
Cento Novelle Amoroze de i Signori Accademici
Incogniti. Parte seconda. Venetiis apud Guerilios
1651. in 4.

Argomenti alle Favole Boscareccie di Pietro Mi-
chale. Ibid. apud eisdem 1643. in 12.

JOANNES BAPTISTA SIDOTI Panormita-
nus Sacerdos, præstantissimum ingenio munitus à
teneris unguiculis literarum studia complexus
est; & gravibus disciplinis additus in Panor-
mitano Collegio Societatis Jesu Theologia lan-
reâ donatus. Adolescens Majoris Pauormita-
næ Ecclesiæ Vivandarius, ut vocant, electus est.
Juri Cæsareo, ac Pontifici etiam operam dedit,
& Romam delatus Doctoris insignia obtinuit:

Bibliotheca Sicula Tom. I.

ibique causerum patrocinio eximias ingenii do-
ctes, doctrinamque præclaram laudabiliter pate-
fecit; & in petraândis magni momenti nego-
tiis dexteritatem. Hinc præcellentes illius Ur-
bis viros in sui æstimationem traxit. Florenti
adhuc ætate à Thoma Maria Ferratio, flante ac
in Cardinalium Collegium anno 1695. fuit coop-
tatus, in suum Auditorem electus est. Severio-
ribus scientiis, amceniores etiam literas tum so-
luta oratione, tum poetica dulcedine insigniter
deviavit, quibus elegantissimo ingenio se instru-
tum demonstravit. Demum anno 1702. Caro-
lo Thomæ Maillard de Tournon Patriarchæ An-
riocheno additus est cum aliis Apostolicis Missio-
nariis in expeditione Sinesi: ideoque summa rei-
neris incommoda in Sanctæ Sedis obsequium ag-
gressus, dum hæc typis traduntur anno 1707. in
Sinesi Vineâ imperè defundat. Ipsum laudat
Marius Reitanus in poemate inscripto: *Il Regiero
in Sicilia, Cant. 10. Stanz. 61. pag. 277.* Hujus quoque
meminit Laurens Maillard in Relatione Itineris sui
pag. 7. Edidit

Orationem habitam in Sacello Quirinali coram SS.
D. N. Innocentio XII. Pontifice Maximo die S. Jo-
annis Apost. & Evangelist. Romæ ex typographiâ
Joannis Jacobi Komarek 1693. in 4.

JOANNES BAPTISTA SPINOLA nobilis Ce-
phalædes, Juris utriusque Doctor, & Poeta in-
signis; natus 9. Januarii 1609. eximiam ingenii
sui felicitatem amceniores literæ maxime proba-
runt. Inter Academicos Messanenpes in Regia Si-
cila fuit adscriptus; & in nobilium Messanensium
ordinè cooperatus. Decessit Cephala 22. Iunii an-
no 1643. Ipsum laudat Vincentius Auria in bist.
Cephala 22. cap. 9. pag. 70. Edidit Italicè

Il Belvedere Istituto Jovolsio. Messanz apud hære-
des Petri Breç 1632. in 12.

Scripsit & alia multa, quæ immaturâ morte præ-
ventus non absolvit: inter hæc

Il Regiero Rappresentazione Tragi-mari-satiri-co-
mica, quam ab inventione, artificio, stylique ele-
gantia plurimum laudat Auria citatus.

JOANNES BAPTISTA VALDINA filius no-
thus D. Caroli Valdina, Principis Valdina, ac Roc-
chæ Marchionis: natus in oppido Rocchæ cit-
ca annum 1624. ac literarum studiis admotus,
Juris utriusque Lauream accepit. Politioris etiâ
literas coluit, & in Messanensi Officiâ Academia
recensitus inclauit. Cum hæreditario jure titulus,
aliisque familiæ bonis successisset, paulo post
Messanz decessit 13. Decembris an. 1695. Edidit
Italicè

Il Canocchieale Siciliano, Oratione funerale per la
morte di D. Gio: Vattimiglia Cavalier della Stella:
ut etiam

Quanto sia fallace la speranza di trovar felicità
nella cognizione delle buone discipline; e quanto vana
quella di acquistar gloria nel possedimento della medesima, e
delle belle lettere discorsio. Extant in Prefat. Aca-
demici Officina lib. 1. Monteleoni apud Dominicum
Ferrum 1667. in 4.

JOANNES BAPTISTA VALLEGIVS Panor-
mitanus, à teneris annis literarum studiis inje-

V v

nii

ni excellentiam devorit; magnaque mentis felicitate Philosophiam, Theologiam, ac Jurisprudentiam didicit: ideoque in his omnibus, cum egregia doctrinae laude, Doctoris insignia obtinuit. Inde Regii Patrimonii negotiis addictus, in eodem à Rationibus fuit; & tum ob eximiam peritiam in pertractandis magni momenti rebus, tum ob morum integritatem à Sicilia Moderatoribus, ac supremis Tribunalis Regii Patrimonii Ministris magna æstimatione prosequutus est: Ideoque jam senescente, ut animi quietem assequeretur, ex eo munere, sese eripere curavit; at nunquam ejus preces à Iulio, ne tanto viro delitteretur Regis Patrimonium: sed tantummodo illi permissum, ut Ecclesiasticæ militiæ nomen daret, & Sacerdotio insignitus eodem munere fungeretur. Inter Fori negotiis graviora nunquam studia, & positiorum literarum vigilas intermisit: sui ingenii monumenta soluta oratione, numerosisque lyricis alligata in Reacensium Academia Panormitana temper eum laude excepit. Ubi eruditiois copia locupletatus refulsit: ideoque Literarum gratissimus vixit. Obiit Panormi 18. Aprilis anno 1673, & in Ecclesia S. Mariæ de Monte Carmelo sepultus est. Ejus laudes habes apud D. Alphonsum Salvem in *prosis* pag. 134. Jo: Baptistam de Judice in *carminibus* par. 1. pag. 93. 394. 401. & 406. Iosephum Galeanum in *lyricis* carminibus pag. 97. & in *Mythi* Strullis p. 2. tom. primo pag. 369. Angelum Mattheum Bonfantè in libro: *Cigno provocato* pag. 98. Edidit

L'eloggio Poema Buccolico in lingua Sirliana, con l'osservazioni del medesimo Autore. Panormi apud Buani 1660. in 4. sub anonymo nomine. D. Aloyii Gastoni, & Bavalotta.

Disorso à favore dell'Aqua fredda, con alcune Rime. Ibidem apud eundem 1664. in 4.

Canzoni Siciliane. In *Mythi* Siculis tom. 1. par. 2. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. sub nomine Jo: Baptistæ Silvagii, & iterum Panormi apud Iosephum Bisagnium 1662. in 12. sub nomine Jo: Baptistæ Hernandez Vallegio.

JOANNES BAPTISTA VIZZARI Messanenſis Ordinis Minimorum S. Francisci Pauleſis, vir muneribus, ac literis clarus. Lector Jubilatus, & in Messanenſi Lyceo Auditorum Regens: Messanenſis Provincie Definitor, & inde Provincialis anno 1673, Sacram eloquentiam professus, magno cum plausu conciones quadragesimales habuit pluries Messanz, & alibi. Obiit circa annum 1700. Messanz. Edidit Italicè

Il Cielo di S. Chiesa, il cui primo mobile è il Prete degli Apostoli S. Pietro, quattro altre Sferre I SS. Martiri Cirilla, Donato, Engenio, & Concordio, & il firmamento stellato le Sacrate Reliquie de Santi. Panormi in lode de Medesimi Santi recitato nella Chiesa Collegiata di S. Pietro di Modica. Neapoli apud Novellum de Bonis 1689. in 4.

La Regata de' Specoli Panegirico per le glorie della dolcissima Lettera scritta dalla Vergine SS. a' Messinesi. Messanz apud Dominicum Costà 1693. in 4.

La Felice Vittoria riportata sopra il Mondo, e uno piacere dalle nobilissime Signore D. Felice, & D. Vi-

goria Turingo de Bonfiglio, recitata nel monastero delle medesime. Messanz apud eundem 1697. in 4.

Genealogia della Casa Turingo de Bonfiglio. m. 2. servatur apud Principem Condorò.

JOANNES BERNARDINUS NOCETUS Messanz natus 22. Junii anno 1635. parentibus exteris, nempe Fulvio Noeeto Florentià oriundo, licet in Parmensi Urbe ortum habuerit, ac Livia de Rosis nobili Romana. Joannis Bernardini Genitor Fulvius clarissimam traxit originem ex Comitibus Nocetis, qui in Lunigiana Provincia, & valle Macre inter Etruriam, & Galliam Cisalpinam regiones, plurimum Oppidorum dominatum libere positi sunt, inter quos recensentur Ripola, le Taverelle, Tapouico, la Vela, Farano, Rocca Sigillina, una cum ejus Comitatu, Terra Bagnoni, ac etiam Clisaris Pontremolenſis. Anno 1469. præclarissima Familia hæc Reipublice Florentinæ aggregata dignoscitur, atque in ea viri floruerunt tam armis, quam literis perecelebres; & figurantur tres in Secretarii Status munere trium Summorum Pontificum univiersis additi, nimirum Nicolai V. Sixti IV. & Clementis VII. quibus addendus est Comes Petrus Franciscus, à Franciscis Primo Galliarum Rege Cubicularii sui, & Oratoris in Italian dignitate insigniter ausus. Cætera hujus persulce prosapie omitto monumenta, ne inſcripti mei excedam limites; ideoque lectores remitto ad Historicos Guicciardinum, Ammiratum, Adrianum, aliosque; atque ad authenticas tabulas, pro suæ nobilitatis vetustate fundanda, Messanz anno 1637. constructas, cum Fulvius prædictus (postquam ea in Urbem ur̄i Sereniss. Ferdinandi Cardinalis Infantis Hispaniarum Procurator Generalis domicilium fixerat) inter Nobiles Messanenſes cooptatus, atque ad munia in ordine Nobilium insensuam habilitis electus est. Vix Joannes Bernardinus quartæ ætatis annum attingerat, eum Romam delatus, sub Avunculi Mutii de Rosis directione, tunc unius ex duodecim Prælaris Signaturæ Vocantibus, exinde in Regno Neapolitano Theanenſis Episcopi, literarum studia amplexus est: ac præstantissimum ingenio instructus, gravioribus disciplinis seipsum abundè locupletavit. Hinc anno 1653. Romæ Jurisprudentiæ laurea donatus elauit; ac statim à laudato Mutio ejus Avunculo Theanum accersitus, anno ætatis suæ 18. ab eodem Generalis Vicarius Theanenſis Ecclesiæ constitutus est. Mense Decembris 1658. ad paternum bonorum nanctendam eum Messanz rediit: inde anno 1660. Panormum adijt, ubi cum Joanne Valdina Principe Valdina, Marchione Roetz, archissimæ amicitiæ nexum contraxit. Anno 1670. Archidiaconus Messanenſis Ecclesiæ electus est à Clemente X. Pont. Max., cui planè ipsius promerita innotuerant; antequam enim ad Pontificiæ sedis fastigium ascenderet, haud exiguo cordis affectu Joannem Bernardinum dilexerat. A præfato claræ memoriæ Joanne Valdina Principe, testamentariæ Ipsius voluntatis Executor destinatus, anno ab ejusdem Principis obitu, nempe 1693. Panormi iterum advenit, ut

hereditarias opes, piis operibus mancipatas, recuperaret, ac plurima super eis exorta litigia componeret. Honorificentissimo diplomate anno 1697, ab Innocentio XII. Pontifice, Prælati domesticis honore insignitus est. Ad Valdine Præfatum pro Nobilibus et Trinacria sub ejus Familie cognomen assumendi lege, ab eodem Principe institutum, fuit Joannes Bernardinus primo loco nominatus. Ipse verò in hac dignitate Marcellum Cremonam, ex sorore nepotem, in Romana Curia clari tunc nominis Advocatū, juxta sibi attributam à Testatore facultate, ac Sanctæ Apostolicæ Sedis accedente beneplacito, substituit anno 1699. Inerit litium molestias pro hereditatis prædictæ tuitione involutus, & à variis per sepe animi mororibus abstractus, nunquam tamen literarum studia neglexit, omniumque scientiarum genera appelmè excoluit: ac insigni doctrinā, & omnigenā eruditione instructissimus semper effulsit. In amoniorum etiam literarum misericie pronus, sui opinionem excitavit, & quotidie adauxit. Hinc in Officinæ Academia adscriptus, poetica, & oratoria ingenii monumenta summa cum laude protulit: ac tum in Sicilia, tum Romæ Literatos omnes in sui commendationem accendit. Musas enim Latias, & Etruscas ab adolescentia propitias habuit, quibus adhuc, ætate, curisque ingentibus gravatus, gratissimus vivit. Eloquentiæ leges insigniter callere, atque in scribendis epistolis, non tantum Italico, & Latino, sed etiam Hispanico, & Gallico idiomate, styli cultu, ac dictionis elegantia excellere, doctiores ultro fatentur. Vivit nunc Panormi vir undique egregius ab eximia doctrina, morum elegantia, alisque animi dotibus veneratus. Plura scripsit, verumtamen moderatissimè feriens de se ipso: nunquam induci potuit ad suas typis committendū lucubraciones, detecto in eis nomine, præter paucissimas, quæ inter Officinæ Academicorū poetica scripta adnumerantur. Nonnulla autem sub aliorum larva, sive supposito auctoris nomine, prodire. Quæ verò palam apparent, hæc sunt:

In honorem S. Philippi Neri Rhythmus, Romæ ex typographia hæred. Josephi Vannacci 1703. in fol. & in 4. In cujus calce hæc perleguntur, nempe: *Cum ad manus ejusdam Alumni S. Philippi Neri hic Rhythmus à Doctissimo, & Religiosissimo viro Joanne Bernardino ex Comitibus de Noceri Sanctissimi Domini Nostri Prælato Domestico, una cum Antiphona, & Oratione compositus, pervenisset, & magno bonitatem plausu fuisset exceptus, iccirco dignus visus est, qui vel infuso Authore, ad excusandam, evadendamque in eundem Sanctam omnium pietatem, luce publicè frueretur. Idem postea Rhythmus pluribus in locis denuò impressus, & præsertim Neapoli, & Venetiis, ab ipsomet Nocero Auctore mendis, quæ in impressuibus Romæ, & aliibi efformatis irrepererant, expurgatus, atque à se Italicis carminibus etiam Paraphrasticè, metro endecasillabo connectatus, prodit Panormi ex Typographia Dominici Cortesi 1705. in fol. Quia, verò Rhythmus idem Bononiæ ab*

ignoto Auctore in italicum sermonem poeticū, & laudabili paraphrasi, octosyllabo metro translatus, in lucem prodit Romæ 1706. typis Buzgii, illum Nocetus novā aqualis metri paraphrasi Italicā exornare voluit, quæ sub prælo est in præfati Cortesi typographia.

Melodramma cum insertione Rhythmi in honorem S. Philippi Neri. Panormi apud eundem Cortesium 1706. in 8.

Italicè

Rime. in libro: *Duglio delle Muse, d' vero Trattatimento Carnevaleschi degli Accademici della Fucina Trattenimento Terzo, Neapoli apud Andream Colicchi 1670. in 4.*

Dogmi di Amore, e di Dolor, insegnati al genere umano da un Monte di durissimo marmo, spezzatosi nella Morte del Redentore Crocifisso, e contemplati nel Monte medesimo, dedicato alla SS. Trinità, situato sopra la Città di Gaeta, da S. Filippo Neri nella sua prima giovinezza. *Meditatione Poetica, Panormi Typis Domini Cortesi 1707. in 4.* Amicis instantibus alia in lucem emittet, nempe *Rhythmicum latinum.*

Carmina, & Rhythmos varios.

Italicè

Tragedia Sacra sopra il Martirio de' SS. Placido, e Compagni.

Poesie diverse. Quibus carmina latina, & Etrusca adder Comitis Francisci Noceti Fratræ, de quo in Operis appendice.

Sermoni Sacri.

Discorsi Accademici.

Appendice, & Emendatione del Rimario di Girolamo Ruscelli, sì nell'aggiunta di molte voci mancanti, sì ancora ne i difetti, ed errori commessi dal medesimo Ruscelli circa le Rime tronche, e le voci stacciole.

Ponderazioni intorno ad essenziali circostanze nello stile Epistolare Italiano, per le proporzioni de' Vocaboli, con alcune formole di Lettere, istruzione circa il Titolario, e suoi annessi, ed osservazioni sopra la varietà dello stile ne i linguaggi Italiano, Latino, Spagnuolo, e Francese.

Riflessioni circa il Cerimoniale de' Vescovi nelle Sacre Funzioni alla presenza di uno, & più Cardinali.

Discorsi varii Apologetici.

Avvertimenti circa il fare con savia provvidenza le testamentario disposizioni, specialmente in beneficio dell' Anima. Quibus Allegationes nonnullas juridicas laudat Præfatus Marcelli olim Cremonensis, nunc Valdine, ejus Nepotis, intericiet.

Orazioni preparatorie, e ringraziatorie per la Messa, e Communionem, adattate alle Feste correnti del Signore, della Beatiss. Vergine, e de i Santi, spiegate in lingua Latina, e Italiana. Con un discorso intorno alla brevità & lunghezza nella celebrazione del Sacrosanto Sacrificio dell' Altare.

Notizia delle lodevolissime azioni del Venerabile Servo di Dio Giuseppe Filingeri Sacerdote Palermitano, Figlio Primogenito del Principe di Santa Floridia. Tandem alia nonnulla meditatur, quæ vitæ superfluit scitibere curabit præsertim

Astronomicas observationes, & descriptionem contra irrisiones gravium Auctorum circa Astrologiam, cum

aliquā methodo, ut ab ea nullitas prudenter extrahatur, & in nimiam credulitatem non labatur.

JOANNES BONAJUVUS Siculus æques incertæ patris, vir eruditione, & in rebus agendis dexteritate insignis. Claruit an. 1610. Edidit Hispano idiomate

Discurso para asseguar el Reyno de Sicilia, y Alvarado a su Magestad para la Reforma de la Milicia à si de a cavallo, como de a pìd eu el Reyno de Sicilia, sin detrimento del Patrimonio Real. Prodiit anno 1614. in 4. sine loci & typographi nomine.

JOANNES BONASERA Panormitanus Poeta clarissimus Poeticæ venâ dives, quæcumq; in vocis habebat, insigni facilitate omnia mirabiliter numeris alligata concinnabat, Musica nonnulla iustrius peritissimè pertractare consuevit, & ad cordarum sonum dulciter cantabat: hinc harum rerum leoncinio vitæ suppetias ab amicis ultra recipiebat. Denam in morbum lapsus diuturnum, cum utramque facultatem exercere hand posset, amore affectus obiit Panormi circa annum 1600. Ipsum laudant Vincentius de Joanne in *Panormo Restaurata* lib. 2. & Josephus Galeanus in *Misri Siculis* par. 1. pag. 158. ubi ejus ingenii extant vernaculâ lingua

Canzoni Siciliane. Panormi apud Buam, & Porramnovam 1645. in 12. & iterum apud Josephum Bisagnium 1662. in 12.

JOANNES BONONIA nobilis Panormitanus, Francisci Bononia Cephale, & Capaci Baroni filius, quarto loco genitus. Familiae claritate literarum splendore præclarus illustravit: nam gravioribus disciplinis admodum in Parisiensis lycei, ibi Baccalaurei manus exerceat, exinde Sacra Theologiæ lauream assequutus est. Theologicâ doctrinâ mirum in modum instructus, & in sacrarum literarum, Sacerdotumque Patrum libris verarissimè usus effulsit. Hinc merito ad nonnullos honorem gradus evehit efflorescere enim ætate in Majori Panormitana Ecclesia fuit Subcantor; inde in eadem Ecclesia Canonicus anno 1545. Thesaurarius, & tandem anno 1551. Archidiaconus. Petro Tagliavir Archiepiscopo Panormitano gratissimus, ab ipso in suum Generale Vicarium delectus est. Carolus etiam V. Imperator esimiam æstimationem, quâ Joannem prosequutus est, non obscure significavit, nam Capellani sui munere insignitus voluit. Anno 1544. SS. Trinitatis Delix Priorem constituit. Anno 1556. Abbatia S. Angeli de Brolo concessitavit cum fructibus sedis vacantis: ac annuis, pinguique pensionibus è mensa Episcopali Patensis, & Mazarenis educendis munificentissimè donavit. Viriutibus, meritisque clarus decessit Panormi 22. Maii anno 1564. ex Roccho Pirro lib. 4. de *Albais* pag. 85. ar. ex libris distinctorum Ecclesiæ Panormitanæ 20. Junii 1564. & in eadem Ecclesia sepultus est. De eo etiam idem Pirro in *not. Eccl. Panorm.* pag. 206. & 208. & *not. Eccl. Mazar.* pag. 573. Bernardinus Bononia in *descript. familia Bononia* pag. 35. Aubertus Miræus in *Biblioth. rom.* 2. esp. 63. pag. 56. Edidit

Compendium dialecticæ totius artis usum dilucidat

tradens. Lovanii ex officina Bartholomæi Gravi 1550. in 8.

* De æterna Dei Prædestinatione, & Reprobatione, & ex scripturis, & Patrum attestationibus depræptam sententiam. Ibidem apud Antonium Mariam Bergague 1554. in 8.

JOANNES BRANCACCIUS Nobilis Panormitanus natus 15. Octobris anno 1673. à teneris annis literarum studia amplectus est, & emiso Philosophiæ curriculo se totum Jurisprudentiæ tradidit. Doctoris laureâ insignitus, ac doctrinâ egregiè instructus, causarum patrocinium non sine laude, felicitate egit. Præstantissimi ingenii dores gravioribus aliis disciplinis admovit, & ætate prioribus etiam literis expoliit: hinc omnigenæ, ac singularis eruditionis copiâ refertissimus mirum in modum locupletatus effulsit. Memoriz vir celeberrimus undique iaculari: ipsius etenim facultatis præcepta sedulo persequutus, eâ animi contentione hujusce artis excellentiam sibi comparavit, ut admirationi sit omnibus: plura enim centena nomina semel audita, statim fidelissimè reperire, dum eodem ordine prolata, verum, etiam inverso, & interpositione adjecta, ut libere. Ex innumeris Cæsarei, ac Pontificii Juris legibus statim ac nomines unam, sine hesitatione ubi inveniendam, quibus concordandam exemplo innuer: ideoque tum in Sicilia, tum extra Regni limires sui admirationem excitavit. Anagrammarum artificio excellit, græcisque literis, sævis manibus effulget. Morum suavitate, ingenio, doctrinâ, & eruditione insigniter ornatus, omnibus gratissimus foret, & honorum gradus lætè promeretur. Nec silentio involvam, quod de literato Orbe benemerentissimus, ejus operâ hæc Sicula Bibliotheca evulgatur. Vivit vir egregius studiis impensè dicatus, & sui opinionem in dies adauget. Laudatur ab Auctore operis, cui titulus: *Galleria di Miura* tom. 4. par. 11. p. 224. à Vincentio Auria in *Sicilia Iuventute* cap. 11. §. 3. pag. 50. & in *meis ad ipsam observationibus* pag. 170. & 194. in *Actis Eruditorum Lipsiæ Mens. Februarii Anno 1703.* pag. 65. ad 68. & in *Monumentis Gallicis Trevolicianis* an. 1703. *mens. Maii* pag. 172. & *mens. Junii* an. 1706. à pag. 933. ad 941. Edidit

Artem Memoriam vivandam. Panormi typis Josephi Graminiani 1702. in 12. quam Actæ Lipsiæ citata non immeritò celebrant.

Ausgrammata Numeralia Purissima, quibus non solum Caroli II. Hispaniarum Regis absque sobole mors, & Serenissimi Philippi de Borbon legitima successio: verum etiam dies, mensis, & annus, quo ille mortuus, & hic Monarcha Hispaniarum futurus demonstratur. Ibidem apud eundem 1700. in fol. Hæc recendere curavi in opusculo meo inscripto: *Il Trionfo Palermitano nella solenne Acclamazione del Carolico Re delle Spagne, & di Sicilia Filippo V.* Panormi typis Felicis Marini 1700. in 4.

Prælo parat multa ingeniosissima, & præsertim Oberrimum Artis Memoria Tractatum tribus distinctum libris: quorum Primus quidquid ad eruditionem tam sacram, quam profanam pertinet, includit;

cabit: libellum etiam de naturali memoria fovendam, ex selectissimorum Medicorum mente excerptum superaddabit. Secundus Artis præcepta fusiſſimè expromet, & ita ut quilibet sine doctore illa, ex semetipſo percipiat, atque experiatur. Tertius præxim, sive expeditam methodum Artis applicandam in omnibus scientiis, artibusque liberalibus præfaciet.

Opus sanè à toto orbe literato desideratissimum: quidquid hujus Artis calumniatores insulse dicant, in quorum confusione verba, quæ in Actis Lipsienſibus loc. cit. pag. 68. leguntur, transcribere non gravabor. Ipſemet quidem Aulſon Pra-Nobilissimus: *Artem tam divinam latinè hic non persequitur: quia verò eam nemini invidere cupit, idcirco præ manibus jam habet uberrimum tractatum, in quo omnia, quæ ab aliis obscuritatem affligentibus hujus, methodo expedita, atque ad singulorum caput accommodata proponunt, multa utilissima, ac jucundissima, de quibus majores, ne cogitaverant, adjiciet, ita longissimam illi vitam apprecari debeamus, quo libro hoc proficua literata Rempublica beari queat. Ita de nostro Joanne, deque ejus Arte ite eruditissimè Viri non immerito loquuntur.*

JOANNES BURGII Calatajeronensis, vir sanè clarissimus, & in ecclesiastico ordine far notus. Patrio exortus genere, antequam clericali militie nomen dedisset, medicæ facultate excelluit: immo inter ævi sui Medicos primas obtinuit. Doctrinâ ornatissimus Principum estimationem, ac laudum præcoccia assequutus est. Patrii munere (juratum vocant) Calatejeronem pluries gubernavit: anno 1446. ibidem Syndicum egit, eoquo anno ab ipsa urbe Orator missus ad Alphonsium Regem Caetæ degentem, ab eodem multa in sui, ac patrii beneficium obtinuit. Ibi cum Alphonsus graviter egrotasset, medicæ Joannis ope saluti restitutus est. Hinc ecclesiastica habitu insignitus plura ab ipso in grati animi argumētum accepit, & Abbas Novæ Lucis electus est. Eo instante ad Nicolæ V. Pont. Max. Sipontinus Antistes constitutus fuit anno 1449. 12. Aprilis. Primum Sipontinum, exinde Manfredoniæ Archiepiscopum vocat Rocchus Pirrus not. Eccl. Panor. pag. 168. at Manfredoniæ Archiepiscopatus idem est ac Sipontinus: sedes enim Sipontina in novam Manfredoniæ urbem fuit translata, cum Manfredus Siciliæ Rex ob aeris inclementiam novam, ac propinquam urbem Manfredoniæ, à se appellatam, ædificasset, & Sipontinis in habitandam dedisset anno 1358. ex Joanne Antonio Summonte *Histor. Neapolit. tom. 2. lib. 2. p. 148. 149. & 156.* Ferdinando Ughello *Italia Sacra tom. 7.* & clariss. Pompeo Sarnello in *Chronolog. Episcop. & Archiep. Sipontinorum* p. 215. Ex facultate Calixti III. anno 1456. plures Sanctorum Reliquias, præsertim ossis frustulum de manu S. Jacobi Majoris Apostoli, Calatejeronensis Patroni, è Sipontina lapidotheca abstulit, & ad Cives suos tranſmisiſit, quas Nicolaus Monteneus, sive Monsleo Archidiaconus Garganicus, exinde Syracusanus Canonicus anno 1457. ad ipsos detulit. Cum Sipontinam Ecclesiam laudabiliter rexisset, anno 1464. ex

Pirro not. Eccl. Panor. pag. 168. & not. Eccl. Mazzar. pag. 514. sive anno 1458. ex Ughello cit. pag. 1167. & Sarnello etiam citato pag. 301. 25. Januarii, Ferdinandi Regis Neapolitani precibus, ad Episcopalem Mazariensis Ecclesiæ sedem trāsſertur, & Abbatiâ S. Annæ de Portella, sive de Scalas cohonestatus est. Anno 1465. in Generalibus Regni Conſitiis Orator electus est ad Joannem Siciliæ Regem, apud Terraconam in Hispania tunc agentem, ut Regni Capitula, & decreta regiâ auctoritate sanciret: & ab eodem Rege honorificè exceptus, omnia ex voto feliciter obtinuit: ac nonnulla in Ecclesiæ suæ commodum, & pro Calatejeronensibus, Nerinis, ac Mazariensibus accepit. Baffarioni Cardinali Nicæno gratissimus fuit, qui Abbatibus suis in Sicilia præficeret, ac vices suas præbuit. Paulo II. Pontifici etiam acceptissimus vixit, cui graviter egrotanti sanitatem restituit, ac à mortis limine revocavit: ideoque ab eodem anno 1467. ad Archiepiscopalem Panormi Ecclesiam evectus est, quam virtutum, ac doctrinæ splendore illustravit. Supremum vitæ diem ibi instare præſentis Calatejeronem adiit, ut in dulcissimæ patriæ sinu vitam absolveret: ibique decessit 16. Januarii 1469. & in majoris illius urbis Ecclesiæ sepultus fuit. At excusis 84. annis, cum Joannes Vega Siciliæ Prorex an. 1553. nimis humilem tanti Præſulis sepulchrum animadvertisset, iussit, ut ipſus cadaver effossum, ac integram adinventum, in elegantiore tumulum collocaretur, cui hæc addita fuit inscriptio.

*Illustrissimo, ac Reverendissimo Joanni Burgio
Episcopo Sipontino, Mazarenſi, & tandem
Archiepiscopo Panormitano,
Suorum Temporum toto ſerè Orbe celeberrimo,
Calatayeronenſi ornatissimo
D. Vespasiano Romano, Franciſco Rizzari,
Franciſco Monteleone, ac Nicolao de Monardo
Anno MDXXXIII.*

*Circaſtis Patres, antiquitatum non immerito
Tumbarum hæc inſtantate fecerunt.
Natura ceſſit anno MCCCCXVI.*

Sed mendum in annorum nota irreptis: obiit enim Joannes non anno 1446. sed anno 1469. ut supra innui. De eo Rocchus Pirrus locis citatis, & not. Eccl. Syrac. pag. 233. Vincentius Auria in *Chronolog. Archiep. Panorm. in fine hiſtor. Crucifixi Panormit.* pag. 207. Joannes Jacobus Adria in *topographia Mazariæ, Vinc. Littara de reb. Netinis* pag. 123. qui Jacobum vocat, Ughellus cit. pag. 1166. qui primum Saleutinum Episcopum, mox Sipontinum, inde Mazariensem Episcopum enunciat: id ipſum habent Pompeus Sarnellus in *Chronolog. cit.* pag. 298. & ſeq. Petrus Paulus Morretta de *Calatayirono* cap. 11. pag. 41. (qui de eo quoque cap. 12. pag. 53.) & eruditissimus Proſper Mandosius in libro: *Theatrum in quo maximorum Chriſtiani Orbis Pontificum Archiaſtorum ſpectandis exhibet* pag. 118. Sed advertendum Salentinâ, seu potius Selinuntinam Ecclesiam, eandem esse ac Mazariensem; Selinus etenim Urbs antiquissima ex Adria, & aliorum ſententia floruit ubi nunc Mazara: sed verius alii alibi conſtituit, nempe in loco

loco ubi everſæ urbis rudera ſpectantur, quam Terram Pulicorum vocant. Conſule Thomam Fazellum de Rebus Siculis dec. 1. lib. 6. cap. 4. pag. 148. & ſeq. & Philippum Claverium *Sicilia Antiqua* lib. 1. cap. 18. pag. 225. Hinc Joannes primum Eccleſiæ Sipontinæ, exinde Mazarenſis & tandem Panormitanæ præſuit. Adverte etiam, Ughellum, Sarnellum, & Mandosium ſcriptiſſe, à Joanne Vega Siciliæ Prorege Burgium in patria urbe ſepultum; inde anno 1543. in honeſtiori tantulo conditum: at ſcribendum, Burgium deſunctum, ac ſepultum anno 1469. Vegam verò meliorem ſepulchrum deſervivſſe poſt annos 84. non anno 1543. ut habet viſioſa inſcriptio apud Pirrum not. Eccl. Pan. pag. 169. Mandosium eit. & Hieronymum Ragulam in *Siciliæ Biblioth. veter.* pag. 150. (hic etiam annus mortis in epitaphio exſcriptus 1466. pro 1446. ut verò in inſcriptione mendosè legitur.) ſed anno 1553. ut tradit teſtis oculatus Gregorius de Auguſtino in ſupplemento m. 1. ad Fazellum in fine; & rectè; Vega enim ab anno 1537. ad annum 1557. Siciliæ præſuit ex Pirro in *Chronologia Regum Siciliæ* pag. 111. Antonino Amico in *Chronolog. Prorege Siciliæ* pag. 23. & 24. & Vinc. Auria in *hiſt. Chronolog. Prorege Siciliæ* à pag. 40. ad 43. Multa de re medica ſcriptiſſe, ac Mandosius citatus pag. 119. olim ſe vididiſſe teſtatur apud Franciſcum Falabellam, S. Severinæ Archiepiſcopum, olim Romæ degentem ingens opus m. 5. noſtri Joannis, cui titulus: *Secreta veriffima ad varios curandos morbos.* In hujus voluminis calce ſummarium Vitæ Joannis extabat ab Anonymo auctore exaratum.

JOANNES DE CAMPO Nobilis Panormitanus Poeta eximiis: eruditione, ac multiplici doctriinâ excultus clariſſ. Floruit circa annu 1570. Ipſum laudat Joannes Gnidicejus in *epiſt. ad Antonium Minturnum inter epistoſas XIII. Virorum Illuſtr.* pag. 91. ubi archididicis amicitie vineulis cum Hieronymo conjunctum ſe viſiſſe tradit. Scriptiſſe Italicè

Rime. Sed temporis injuriâ periere. Aliqua ipſius carmina habes in Antonii Minturni laudem, in Minturni carminibus pag. 74. & in libro: *Rime di diverſi Belli Spiriti della Città di Palermo in morte della Signora Laurea Serra, e Frias.* Panormi 1572. in 8.

JOANNES CARROZZA Meſſanenſis Philoſophiz, & Medicinæ Doctör eximius, natus 8. Iunii 1678. literarum ſtudiis ingenium devotens, humaniores literas, ac Philoſophiam cum laude didiciſſe. Sed dum ad alia properabat, à domeſticis curis abſtractus ſtudia intermiſiſſe. Exa. 30. biennio medicam facultatem aggregaſſe eſt ſub celeberrimi Dominiſci la Scala diſciplina. At eo Deſuncto, proprio ingenio duce, ac doctore, doctrinam de morbis, ac de febris, & chemicam artem didiciſſe. Medicus Civitatis S. Lucie electus, ibi triennio medicam opem egrotis cā ſollicitate attulit, ut ex quatuor miſſia incolarū, aliorumq; ex propinquis oppidis, ſolū ſexagenaria mulier extrema clauserit. Meſſanam regressus anno 1702. ac doctriinā, & omnigenā eruditione apprime in-

ſtructus publicas propugnavit theſes, hoc titulo editas: *Concluſio univerſalis, ideſt de omni ſibiſibili Meſſanæ typis Vincentii de Amico 1702.* in 4. Ludovicus Alexander Borbonius Toſoſavorum Comes, cui hanc concluſionem nuncupavit, Dominiū Leonardum Medicum Gallum miſiſſe, ut in literaria, ac publica concertatione argumenta obſiceret; ac ea in diſputatione ampliffimam mentem omnium ſcientiarum capacem omnibus patefecit. Vivit nunc vir eximius doctriinā ingenio, & eruditione inſtructiſſimus, gravioribus ſtudiis inſigniter additus; & vel aliis ſcientiis tradat, vel ægrotis medicam adhibeat curam, ſui opinionem excitat; ac mores Philoſopho dignas ſervare curat. Edidit

Contra vulgoſiſſimas acquiſitas per diſciplinam opuſculum. Rothomæ typis Leonardi Simonelli 1702. in 4.

Anthropologiam. Tomum Primum, in quo ſacilior, & utilior medendi Theoria, & Praxis palam ſit abſque Eleſtariis, Confectionibus, Lobot, Tabellis, Symplicis, Julep, Rob, Apozematis, Saccharis, Catharticis, Sternutatoriis, Maſſicatoriis, Epitheimiis, Sacculis, Veſicatoribus, Phlebotomia, tandem ſine quibuſdam Decoſtis, Vinis medicatis, Emplaſtris &c. Meſſanæ apud Dominicum Coſtam 1704. in 4.

In lucem emittet hæc alia:

De Vita, Tomum I.

De rerum initiis, Tomum I.

Galenæ quæſtiones contra Galeniſtas.

Præcepta moralla.

JOANNES CASTAGNA Panormitanus Jurifconſultus doctriinā excellentiſſimus, & eximius cauſarum patronus. Ob egregiam jurisprudentiæ eruditionem, quā inſtructus abundè clariſſ. ad Judicis gradum anno 1615. ſuit meritò evoctus in Magnæ Regiz Curiz ſubelliſſi. Regii Conſiliarii honore ecohoneſtatur vixit. Regiarum Tritemium Siciliæ, & Hiſpaniæ Auditor Generalis per annos quindecim, & Pauperum Advocatus electuſſeſſuſſe. Floruit anno 1626. Edidit

Tractatum de beneficio deducto ne egeat, ſive Quæſtiones utiles, & practicabiles, ſeu aures notabiles de iis, qui non tenentur ultra quod ſacere poſſunt iuxta eorum qualitatem. Panormi apud Joann. Baptiſtam Maringum 1626. in fol. & Romæ typis Nicolai Angeli Tinaſſii 1659. in fol.

JOANNES CRISPUS Drepanitanus, Philoſophus, ac Medicus doctiſſimus; inrer excellentiores ætatis ſuæ Medicos non inameritò recensitus elaruit anno 1630. Ipſum laudat Franciſcus Valcaſſar in oratione ſunebri pro Antonio Criſpo ejus filio pag. 23. Scriptiſt

De Aquis Thermalibus compoſitiones, quas edidit Antonius Criſpus in libro: de SS. Coſma, & Damiani Thermalibus Aquis. Drepani apud Joſephum Barberam 1684. in 4.

JOANNES DIES Catanenſis Poeta; vernaculâ linguâ multa cecinit, & ex Petro Carrera in *hiſt. Catana* vol. 2. lib. 2. pag. 240. & 358. & lib. 3. pag. 571. Scriptiſt

Martirio di S. Agata in Rima Siciliana. Meſſanæ 1499. in 8.

Idem Carrera cit. pag. 574. aliud opus de S. Agatha scriptis innuit.

IOANNES DOMINICUS BALLUS Panormitanus, Fabii Balli filius, de quo suo loco, Juris utriusque Doctor eximius, causarum patrociniū egit summa cum laude: inde Clericali militiæ adscriptus, Sacerdotio fuit insignitus. Poësi claruit; ideoque Latinā, Etruscā, ac vernaculā linguā magna cum ingenii vividissimā commendatione cecinit, ut testatur Josephus Galeanus in *Musis Siculis tom. 1. par. 2. pag. 381.* ibique extant Siculis numeris

Canzoni Sicilliane. Panormi apud Decium Cyrellum 1647. in 12. & iterum Ibid. apud Josephum Bisignium 1662. in 12.

IOANNES DOMINICUS CANDELA ex oppido S. Philadelphi Societatis Jesu, natus anno 1541. Societati nomen dedit anno 1563. in eaque non modò Theologus fuit eximius, verum etiam concionatoris gloriā mirificè claruit: per annos enim viginti Ecclesiastem magno cum fructu egit. Prudentiā insignis Collegium Panormitanum, Messanensē, ac Syracusanum, & domum Panormitanam Professorum gubernavit. Societatis Tyrone instruxit: ac tandem Siculam Provinciam moderatus est. Magna cum probitatis fama decessit Catanz 24. Augusti 1606. Hujus meminere Antonius Possivinus in *appar. sacro tom. 2. pag. 168.* Bibliotheca Soc. Jesu pag. 439. Philippus Labbeus in *Chronolog. Pinacotheca script. Soc. Jesu anno 1606. pag. 315.* & Dominicus Albertus in *hist. Sicula Soc. Jesu lib. 4. cap. 14. pag. 376. 377. lib. 5. cap. 1. pag. 423. & lib. 6. cap. 1. pag. 552.* Edidit Italicè

Del Bene della Verginità discorsi XIV. Panormi apud Jo. Rap. Maringum 1599. in 4.

Dello stato della Verginità. Ibid. apud eundem 1599. in 4.

De Costumi delle vergini. Ibid. apud eundem 1599. in 4. Hæc reclusi Moguncie 1613. in 8. ex Augustino Fontana in *Biblioth. legali pag. 181.*

IOANNES DOMINICUS CARDULLUS Messanensis, edidit Italicè

Terziade di Andromaco. Messanæ apud Petrum Becam 1637. in 4.

IOANNES DOMINICUS DE CAVALLARIS Panormitanus ex Francisco Strada in *sis quietationibus pag. 15.* Messanensis ex Vincentio Ferrarotto de officio, & præm. *Straalcol pag. 7.* & Petro Anselonio de sua familia pag. 59. ac verè Randaticiensis, & ductā vxore Marianā Bellone, Joannis Andreæ Mereurii Messanensis, S. R. E. Cardinalis, & Archiepiscopi Messanensis ex sorore nepote, inter Messanenses ascitus, ne ex Vincentio Auria in *hist. Chronolog. Proregum Sicilia pag. 299.* patet. Randaticensem etiam fuisse tradit Joannes Franciscus de Castillo *deici. 125. nn. 31.* jurisprudentiæ laureā insignitus à doctrina effulsit, inter celebres causarum patronos recensitus. Literarum studio impensè addictus vixit, cui omnia temporis spacia, quæ à negotiis supererant, magno animi ardore concedebat. In historiarum, ac nonnullis scientiis insigniter versatus incharuit: ac Græcam, & Gallicam linguā perfectè

calluit. Hinc meritò honoribus nonnullis cohonestatus effulsit: fuit etenim pluries Messanæ Judex, ubi Straticoci vices tenuit: ibique eo justitiæ zelo præfuit, ut bannitos, fontefque ab urbis finibus maximo labore penitus eliminaverit. Ideoque ad eminentiora vocatus, pluries Magnæ Regiæ Curia electus est Judex: in Regii Patrimonii foro Filici Patronus: Regni Siciliæ Deputatus: & tandem, concurrentibus doctissimis Jurisconsultis, ob eximias ipsius virtutes, ac insignem viri integritatem aliis prælatus, ad Præsidis dignitatem in Regii Patrimonii Senatu evectus est. Vir sanè integerrimus, morumque probitate clarissimus: ideoque apud Siciliæ Moderatores, & Regni Dynastas magnā estimatione valuisset ac per maximā veneratione ab omnibus prosequutus enituit. Panormi decessit 25. Martii anno 1590. reliquā insigni integritatis famā: hinc paupertatis incommoda cum virtutum exemplo, non bonorum copiam ad posteros transiit. Hujusce ornatissimi viri meminere præter auctores supra relatos, Placidus Samperius in *Iconologia M.F. lib. 2. pag. 103.* Andreas Marchesius in libro: *Parlamentis di Sicilia pag. 381.* Ferrarottus cit. etiam pag. 26. & 134. Anselonius cit. Conscriptorij Sacræ Regiæ Conscientiæ Præsidentem falsò scripsit, cum Regio Patrimonio præfuisse liquidò constet. Strada verò cit. in Prætorio Panormitano Judicem sedes ait: ambiguitate deceptum scimus; Perotta enim de Cavallariis Judex in Panormitani Prætorij Foro eluxit. Vide etiam de Joanne Dominico Testes receptos Panormi 21. Junii 1602. per Magnam Regiam Curiam, instante Josepho de Cavallaris ejus filio; ubi quæ jam de Joanne Dominico scriptimus testantur viri omni exceptione majores, inter quos Archiepiscopus Panormitanus Didaeus de Hajedo, Franciscus de Bosco Misilmerii Dux, Vincentius Bononia Marchio Marinei, alique. Horum testium exemplar vidi apud D. Franciscum de Cavallaris Jusconsultum Panormitanum, virum doctissimum, ab obitibus preclarè muneribus conspicuum. Io. Dominicus multa in jure scripsit, ac solum editum invenit

Consilium. In diversorum Illustrum Sicalorum Consiliis à Petro Luna collectis. Panormi apud Erasimum de Sinsione 1627. in fol.

Marius Muta tom. 4. *Capitulorum Regni Sicilia cap. 135. num. 23.* ipsius citat

Allegationes contra Baskonium.

IOANNES DOMINICUS EPISCOPUS Panormitanus, Philosophiæ & Medicinæ Doctor eximius, ob peritiam in restituendis sanitati egrotis meritò commendatus: ideoque ætate adhuc floreante Triemium Siciliæ Archiater electus fuit, magna cum laude, Politiores quoque clericos coluit, & latinā, etruscā, ac vernaculā linguā laudabiliter cecinit: ideoque magnā apud literatos estimatione effloruit propè annum 1647. Ipsum laudat Josephus Galeanus tom. 1. par. 2. pag. 388. *Musarum Sicalarum*, ubi Joannis extant

Canzoni Sicilliane. Panormi apud Decium Cyrellum 1647. in 12. & apud Josephum Bisignium 1662. in 12.

JOANNES DOMINICUS PROSIMUS Messanensis, Patrio genere ortus, Philosophiz, Medicinæ, & Jurisprudentiæ Laureâ insignitus claruit. Neapolim profectus, ibi Medicinæ præceptis apprime instructus, inter doctiores euitit. In Messanensi Academia publicè Methaphysicam docuit, ac magis in uisâ famâ, magnâque auctoritate excelluit. Obiit Messanæ anno 1671. Edidit.

De sanctorum & gutturis anginis, & pestiferis ulceribus Medicam Consultationem. Messanæ apud Joannem Franciscum Blancum 1633. in 4.

Pro calumnia orationem ad Illustr. & Excell. Dominum D. Petrum Faxardum, & Marchionem de los Velez in nobilissimo Sicilia Regno Regias vires, & clarum moderantem. Messanæ in 4.

Epistolam Medicam Clarissimo, Eruditissimoque Viri Antonio Santorello Neapolitani Gynasij Medicinæ Theorici Professori Primario. Ibidem in 4. Collegit, ediditque librum inscriptum.

Prima Messanensium Musorum Rudimenta, Proregis adventum extemporè plausu Urbi Patria gratulantium. Ibidem typi. Jacobi Matthæi 1674. in 4. in hoc libro extat Prodomi Oratio Illustr. & Excell. D. Antonio D. Petro Faxardo, Zunica, & Regesfian Marchioni amplissimo de los Velez Proregi, & Generali Capiti ideo Regni Sicilia.

Edidit etiam ex relatione D. Antonini la Guidara sacerdotis Messanensis:

Medicam consultationem de sanguinis missione.

Tractatum de Pleuritide.

JOANNES DONAPATER sive **DONAPATER** Siculus, cupit Patria, & ætas in obscuro est. Rhetorica eruditione, & pietate clarum visisse ex scriptis operibus colligitur; scripsit etiam Græcè.

In libris Hieronymi de Inventione. Extat m. s. Venetiis in Bibliotheca Bularionis Cardinalis ex Jacobo Philippo Thomasio in *Biblioth. Veneris* m. s. pag. 55. & in Bibliotheca olim Jacobi Barocci Patricii Veneris, postea Thomæ Comitæ Arundelliani, qui in Britaniam transiit, ex eodem Thomasio cit. pag. 76.

Scripsit etiam ex Octavio Gattano in libro nuper edito, cui titulus: *Tragœdia de historiam Sacram Siculam* cap. 42. num. 10. pag. 353. hæc alia, nempe:

De Universa Christi Oeconomia.

De Secundo Adam Christo.

De Vita Spirituali, & Angelica.

In Aphtonii prognymasmata.

JOANNES EVANGELISTA PANORMITANUS Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinensis, natus Panormi ex familia Florentina anno 1617. Ordinis insignia accepit in Panormitano Cœnobio S. Martini 30. Septembris 1632. Inter suos ab ipso ætatis flore usque ad supremam vitæ momenta, tanquam Regularis observantia exemplar effulsit præsertim à morum candore, virginali verecundiâ, & studii assidueitate conspicuus. Philosophiam, ac Theologiam per multos annos sodales suos docuit, non sine magna doctrinæ Jau de Latias Musas egregiè coluit: & à laborioso anagrammatico artificio celebris, undique innotuit. Quinquennio Ordinis tyrones instruxit. Prioris munere tum in patrio Cœnobio, tum ali-

bi pluries præfuit. Clarorum virorum æstimationem promeruit. Mutinæ ab Estense Cardinali, & Romæ ab Innocentio XI. Pont. Max. honorificè fuit vocatus, quibus gratissimus vixit. Ad Abbacis dignitatē evectus, sexennio Monasterium S. Martini, quatriennio Cœnobium SS. Benedicti, & Aloysii Panormi rexit. Tandem, ut ab omni humana cura solutus, Deo tantum viveret, dignitatem resignavit, & in patrio Cœnobio secessit, ubi editis supremis virtutum exemplis, inter eximia spiritualia exercitia sanctè decessit 5. Januarii anno 1694. Ipsum laudant Joannes Bap. de Iudice in *carmin. par. 2. pag. 388.* Joannes Andreas à Cruce in libro: *la Pace combattuta* pag. 77. Edidit.

Anagrammata Sacra Spiritualis Animæ desolatione velut in holos effructa. Panormi apud Dominicum de Anselmo 1661. in 8. Pluries cum nova anagrammatum accessione recusa. Messanæ 1671. Ticiini, Rhegii Mutinæ ex typographia Andreæ Cassiani 1671. in 8. cum anagrammatibus non sacris.

Musas Recentiores Sacras Morales jucundum animi oblectamentum. Panormi apud Petrum de Isola 1677. in 8.

Musas Regulares memoriales tyrannulorum instructiones. Ibidem apud Jacobum Epirum 1686. in 8. sub anagrammatico nomine Angelini Satavici.

JOANNES FILINGERIUS nobilis Catanensis è nostra Bibliotheca haud excludendus; hic enim familiæ splendorem rebus ptegrè gestis, eloquentiæ, ac Poësis studiis mirificè propagavit. Richardi Filingerii filius, primò uxorem duxit Richardam de Cavalieriis, quæ defuncta ad secundas transit nuptias, quas cum N. Spinola celebravit. Extra-Siciliam profectus tum in Cypro, tum in Armenia, & alibi contra Turcas strenuissimè pugnavit, & egregia bellicè fortitudinis edidit argumenta. Cypro ptegrè Gubernatoris munere: & Romæ sub Eugenio IV. & Nicolao V. Pöt. Max. emiuit alme Urbis Senator amplissimus. In Sicilia Comitibus S. Marci titulo primus effulsit. Tandem Panormi decessit circa annum 1450. ubi ab anno 1440. sepulchrum è marmore sibi construxerat in Cœnobio S. Francisci Minorum Conventualium, adiecto epitaphio, quod vernaculâ linguâ, rudique carmine sibi consecravit, ut ex Petro Cannizzario de Religione Panormi pag. 400. habemus, & hic exscribere non gravabor: nam anno 159. ut ipse Cannizzarius addit, amoto sepulchro, ut Societati Immaculatae Conceptionis Deiparæ cederet, & alibi non sine maxima incuria projecto, Epitaphium aureis literis exaratum Carolus Viginimillius, vir clarissimus, antiquitatis studiosus, à tempoeris injuriis vindicavit, eumque exscripsit, ac Cannizzario obtulit. En ipsum:

Christu pittafu su fattu pri Janni,

Lu figliu di Riccardu Filingeri

A milli quattru centu quarant' anni;

Xà c'è Riccarda di ll Cavalieri,

Kà c'è la bella Spinola Ginnisa,

Ci' intrambu cisti foru fci muglieri.

Christu su cistillu cbi pigliau l'imprisa

Contra la flola di lu gran Sultann
 Quando l'amara Nicotia fu prisa.
 Chistu fu Siricuri di Re Zann,
 E jin in Armenia contra di lu Turcu,
 L'ovu di campu lu gran Caraman.
 C'una galera m'ist' fetti a fulcu,
 E poi ci fici dari la prua in terra,
 Ch'a' so dispettu succursi lu Turcu.
 Piglian ebidda Citati, e ebidda Terra,
 Undi chi fetti lu montun fatatu,
 Caninni, e causa di l'antica guerra,
 Fu Siricuri di lu seimuratu,
 E penultimu Re di Lusignani
 Prist' di Mori, e poi fu riscattatu.
 Fu Scuturi fitta in Papatu
 Di Papa Eugeniu, e di Papa Nicola
 Deu lu piraduna d'ogni so peccatu.

Joannis cum laude meminerunt Matthæus Silvagi-
 us de tribus peregrinis Jo: Bap. de Grossis in de-
 cecordo Catan. cord. 9. pag. 157 & Petrus Ranza-
 nus tom. 8. annal. lib. 46. m. s. in Bibliotheca
 Cænobii S. Dominici Ord. Prædicatorum, cujus
 verba hic exseribere opere prætium duxi, cum
 Joannis doctrinam, ejusque ingenii monumenta
 detegant. Cum Catanem, ait, hoc anno VIII. Calen-
 das Octobris venissem, conveni Joannem Villagerium,
 virum, & Siculæ nobilitate, & excellenti ingenio
 præstantem. Hujus visendi studio es profectus sum,
 quæ viri nomen erat in omni Sicilia admodum cele-
 bre. Sæculo enim nostro in componendis vulgari lingua
 carminibus nemini secundus fuit. Eam ob rem Conter-
 vane mei omnes ipsam & mirifice diligant, & in
 primis admirantur. In quo autem scribendi genere
 versatur, tanto utitur artificio, adeoque est tersus,
 copiosus, gravis, & (ubi opus aliquando est) lascivus,
 & factus; ut poetica, oratoriæque virtute, quod maxi-
 me est mirum, sine literarum vel mediocri notitia,
 maxime præstare videretur. Extant quædam ejus penè in-
 finita opuscula magno apud Siculos, & usu & præ-
 tiorum habita. Reliquæ semâ incitatus cum ipsum ad-
 vissem, post multa ulro, citroque dicta, exhibuit nulli
 perlegendum opus quod scripserat

De bello in Cypto à Sultano gesto: quo ipsius
 Insule Rex Janus captus, & in Ægyptum à Sara-
 eenis diligenti custodia observatus transvectus est.
 Cujus rei historiam me supra scripsisse mihi memoria
 est. &c. Hæc Ranzanus. Joannis etiam meminit
 Joan. Vigintimilius in indice Poetarum, quem
 suo Poetarum Siculorum libro præfixit. Quæ scrip-
 sit Joannes omnia penitus perire.

JOANNES FORMICA Messanensis Ordinis
 Minorum Conventualium S. Francisci, Sac. Theolo-
 giæ Magister doctissimus, qui ob egregiam do-
 ctrinam in Salmaticensi Academia scholasticam
 Theologiam publice docuit. Siculam Provinciam
 anno 1397. moderatus est, & non sine nominis
 fama claruit. Hujus meminere Philippus Caglio-
 la in manf. Prov. Sicilia Ord. Min. Conven. explor. s.
 manifest. 1. pag. 31. & explor. 3. pag. 58. & Placidus
 Samperius in Iconolog. M. P. lib. 2. pag. 179. qui e-
 didisse testatur multa opera Theologica, quæ adhuc
 non vidi.

JOANNES DE FRANCHIS Catanensis Sa-
 biblioth. Sicula Tom. I.

certos, Sacre Theologiæ Doctor, & Prothono-
 tarius Apostolicus, vir humanioribus literis in-
 structissimus. Ut animæ profectum virtutum stu-
 dio plenius assequeretur, in Ereum S. Pauli,
 quam la Mecca vocant, juxta Catanam, secessit;
 ubi severissimas vitæ leges amplexus est. Catanam
 regressus primum Ecclesiæ S. Mariæ de Elecmofy-
 na, inde anno 1604. Cathedralis Canonici ele-
 ctus est: & ob egregiam virtutem, doctrinamque
 eximiam, venerationem assequutus, anno 1607.
 vacante Catanensi sede, Vicarius Generalis renun-
 tiatus effulsit. Hujus meminere Joannes Bap. de
 Grossis in decacord. Catan. tom. 1. cord. 2. moduli
 14. pag. 168. & tom. 2. pag. 152. & Hippolytus
 Marraeus in Biblioth. Mariana par. 1. pag. 729.
 Edidit Italicè

Di Santa Maria de Miracoli d' Andria libri tre: i
 Neapoli apud Tarquinium Longum 1606. in 4.
 JOANNES FRANCISCUS AMAGRIMA, vide
 Franciscus Maria Magius.

JOANNES FRANCISCUS ASSARUS Pla-
 tentis Medici, & Mathematici insignis. Anno
 1587. in publicis disputationibus Medicos cele-
 berrimos devicisse scribunt: adeoque ob egregiam
 doctrinam Comitæ Albailiæ Siciliæ Proregi ap-
 primè gratus vixit. Ipsius meminere Joannes Pau-
 lus Chiarandanus in hist. Platæ lib. 4. cap. 3. pag.
 264. qui scripserat tradidit Italicè

Historia della Città di Piazza, cujus fragmenta
 adducit lib. 1. cap. 6. pag. 27. & lib. 3. c. 1. p. 148.

JOANNES FRANCISCUS AURIA nobilis
 Panormitanus, origine Genuensis, Jurisconsultus
 doctissimus, Friderici Aurie, de quo suo loco,
 frater. Ob doctrinæ promerita multis ausus fuit
 honoribus. In Panormitano Prætorio quantum
 sedet Judex, nempe anno 1626. 1629. 1633. &
 1639. Claruit etiam Pauperum Advocatus, Re-
 gli Fiscæ Procurator, Sicularum Triterium Audi-
 tor Generalis, ac Sancti Officii in Siciliæ Regno
 Consultor. Doctrinam morum integritate illu-
 stravit, ac plura promeritis obiit Panormi pri-
 mo Februarii anno 1641. & in Ecclesia Januæ
 flum S. Georgii sepultus est. Hujus viti memine-
 re Hippolytus Maja in consultationibus par. 1. con-
 sult. unica n. 37. Iosephus Facella de rebus admini-
 str. Justitiæ pag. 20. & Augustinus Oldoinus in
 Athenæo Significo pag. 548. Multa scripsit ex eo-
 dem Oldoino, quæ m. ss. aservantur apud Vin-
 centium Auriam, ipsius ex fratre nepotem, nepe
 Repertorium legale in sex tomos distributū. in fol.
 Tractatum de Jure offendendi.

Allegationes Varias.

Repertorium feudale.

Tractatus de solutionibus. De Advocatis Panop-
 rum. De Procuratoribus Fiscali. De Auditore Camere
 De Vicario. De Assessore. De Cassibus militariibus.

Disputationem de Regum Siciliæ Mourchia adver-
 sus Cardinalem Baronium. Extat m. s. apud Petrum
 Guerrerum in supremo Italiæ Consilio Regentē,
 Italicè

Successi nel tempo della Peste di Palermo nel 1624.
 m. s. in fol. autographum servatur apud me ex
 dono laudati Vincentii Aurie.

Hæc omnia m. ss. Prodiere verò sub nomine Bernardi Rivalora Gennensis

Allegationes in causa Angelæ Mariæ Ricalora. Panormi in fol. quæ ex relatione ejusdem Vincentii, fuerunt scriptæ ab Antonio Bouonia, studio & labore Friderici, & Jo: Francisci Auria fratrum.

JOANNES FRANCISCUS DE CASTILLO Panormitanus: patre Balthasare de Castilho Hispano, militum Hispanorum in Sicilia degentium Instructore, & ut dicunt *Sergento Maggiore*, cujus descendentes titulo Marchionis S. Iudori insigniti resurgent. Jurisprudentiæ admodum, & Doctoris laureâ donatus, inter præclarioris Siciliæ Advocatos enituit. Ob egregiam doctrinam, integritatem, viræque probitatem eximiam, ad nonnullos Jurisprudentiæ honores fuit meritis evectus. Pluribus Prætorii Panormitani, & Tribunalis Concistorii Sacræ Regiæ Conscientiæ Judex, ac etiam tunc in Magnæ Regiæ Curie Senatu eodem munere præfuit. Archiepiscopalis Curie Panormitanæ Assessor, & copiarum Hispanarum, ac gentis bellicæ, quæ in Sicilia stipendia merent, Auditor Generalis, à Philiberto Emmanuele Sabauda Siciliæ Prorege electus est. Tandem Regii Patrimonii à Rationibus Magister renunciarius inclauit. His in muneribus ejus integritas, doctrina, viræque inculpatæ candor latissime effulsi. Obiit Panormi 31. Decembris anno 1632. & in Ecclesia S. Ignarii M. Congregationis Oratorii sepultus traditus est, ex libris defunctorum Majoris Panormitanæ Ecclesiæ. Hujusce laudes recensentur ab Augustino Inveges in appar. ad tom. 3. *annual. Panormi* pag. 61. Philadelpho Mugnos in *Theatro Genealog. par. 1.* pag. 253. Vincentio Auria in *Chronolog. Proreg. Sicil.* pag. 93. Mario Muta tom. 1. in *Capit. Sicil. cap. 21. num. 4.* Francisco Strada in *Quæstionibus* pag. 15. Mario Giurba decif. 52. num. 22. Francisco Merlino *controverf. Forens. to. 1. cap. 66. num. 28.* & Nicolao Antonio in *Bibliot. Hispan. tom. 1. pag. 528.* qui ex falsa aliorum relatione sexagenarium decessisse tradit 3. Januarii 1643. Edidit

Decissionum Tribunalis Concistorii Sacræ Regiæ Conscientiæ Regni Siciliæ librum Primum. Panormi apud Erasimum Simconem 1613. in fol. & iterum cum additionibus Panormi apud Angelum Oelandum 1626. in fol.

Decissionum Tribunalis Concistorii Sacræ Regiæ Conscientiæ Regni Siciliæ librum Secundum, quibus accedunt aliqua notabiles Decisiones, & præsertim Magnæ Regiæ Curie. Ibidem apud Joannem Franciscum Ciottum, ex typographiâ Angeli Orlandi 1622. in fol.

Decisiones Magnæ Regiæ Curie, quibus accedunt aliqua Casuum Delegationum. Ibid. apud Io: Bapt. Maringum 1629. in fol.

JOANNES FRANCISCUS MUSARRA Biddensis Societatis Jesu natus 18. Octobris 1649. Societatem amplexus est 3. Novembris 1664. cui solemnè votorum nuncupatione se adstrinxit. Humaniores docuit literas, & Rhetoricam Moeycz, Neri, & Caranz, & absoluto Theologiæ curriculum statim Philosophiam aliis tradidit, & septen-

nio Moralem Theologiam in variis Societatis Collegiis. Mathematicas disciplinas egregie callens; ideoque non sine plausu biennio eisdem explanavit in Panormitano Collegio. Inde Sinenfis expeditioni destinatus est, ut vineam illam laboribus suis excolendam susciperet, ubi & Mathematicæ facultates magnâ æstimatione prosequuntur. In Lusitaniam delatus, cum ejus digressioni nonnullæ detinerent difficultatum repagula; interim biennio Mathematicas facultates in Liborensi Collegio docuit. In Italiam reverfus, Regis Portugaliæ jussu, Conventui interfuit eorum, qui belli Seazarum constituunt, in ædibus illius, qui tunc à Regis secretis erat, ut de nonnullis, ad illius Regni propugnationem spectantibus, differeret. In Siciliam regressus Messinæ laudatas disciplinas exposuit, ut etiam nunc in Panormitano Collegio id ipsum magna cum laude præstat. Edidit

Introductiones ad Artem Oratoriam, & Poeticam. Genæv apud Antonium Calamarâ 1696. in 12. & Panormi typis Dominici Cortesii 1705. in 12.

Astronomiæ breviter expostit. Messinæ typis D. Antonini Maffei 1702. in 8.

Geometria Elementa, Theodosii spherica, Trigonometria, & Arithmetice præles. Panormi apud Dominicum Cortesium 1705. in 8.

JOANNES FRANCISCUS TURANUS. vide Franciscus Turanus.

JOANNES GATTUS. vide Joannes Andreas Gattus.

JOANNES GOTHUS nobilis Messanenſis, Poeta eximius, non sine plausu in Officiæ Messanenſis Academiæ semper auditus, apud eruditos innotuit. Ex parte prima carminum ejusdem Academiæ pag. 130. propè annum 1656. defunctum colligitur: ibique laudatur, ut etiam pag. 133. Ipſus etiam cum laude meminere Fulgentius Arminius in *Proſis Officiæ lib. 1. pag. 73.* sub nomine Academico dicto lo Stempere, & Carolus de Gregorio *lib. 2. eorumdem pag. 186.* Hujus extant Italicæ

Poesie. in libro: *Stravagante liriche degli Accademici della Fucina parte prima.* Bononiæ apud Joannem Baptistanum Ferronum 1642. in 4. & in libro: *le Poesie volgari degli Accademici della Fucina parte seconda.* Messinæ 1658. in 12.

JOANNES IACOBUS ADRIA Mazariensis Historicus, & Medicus celebris. Humaniores litteras didicit Mazariz, Rhetoricam Panormi, Philosophiam, & Medicinam Neapoli sub disciplina celeberrimi viri Augustini Niphi: & Doctoris lauream accepit Salerni anno 1580. Doctrinâ apprime excultus claruit; ideoque Carolus V. Imperator in Medicum suum delegit, qui Medici, & Equitis Imperialis titulo insignitus, voluit: & Regni Siciliæ Archiatrum constituit. Floruit magna cum laude Panormi, ubi ex privilegio, ejusdem Urbis Civis renunciatus est, & eximia æstimatione fuit prosequutus. Fato cessit anno 1560. & in Ecclesia S. Francisci Ord. Min. Conventualium tumulatus est, ubi hoc legebatur epitaphium.

Hic jacet in suo sepulchro excellens Artium, & Medicinae Doctor Joannes Jacobus Adria de Paulo Siculus, & Mozarenfis Miles, & Medicus Imperialis, Siciliæ Protomedicus, & Conciliis Panormitanus. Anno M D L X.

Celebrant Ioannem Roccius Pirrus in not. Ecc. Mozar. pag. 543. & Antonius Venetianus in operib. pag. 99. Edidit

Topographiam inelyta Civitatis Mazaria. Panormi apud Ioan. & Antonium Pastam 1515. in 4.

Epistolam ad Conjugem. Ibidem apud Antonium de Mayda 1516. in 4. carminibus concinnatam.

Scriptis etiam

De Situ Vallis Mazariae ad Heliorem Pignatellum Proregem. Hoc opus m. s. servatur, manu ipsius auctoris exaratum, in Bibliotheca Marchionis Madonæ Panormi, ut Augustinus Inveges in anal. Panorm. tom. 1. pag. 82. & Vincentius Auria in observat. ad Battillum pag. 331. testantur. Scriptis etiam ex Pirro, & topographia edita hæc alia, quæ inedita reliquit, nempe:

De laudibus Mazariae, illud forsitan opus citatum à Joanne Vigintimillio in suis Poetis Siculis p. 437. Legendam SS. Viti, Modesti, & Crescentia ad Mazarienses.

De laudibus Christi, & de laudibus B. Mariæ V. ad Clementem PP. VII. Panormi typis Antonii de Mayda 1529. in 4.

De conservatione Pestilentia ad Antonium filium. De Medicinis ad varios morbos hominum.

De Phlebotomia ad Carolum Imperatorem. Authographum m. s. in 4. servatur Panormi apud Ludovicum de Miceli.

De Bolnei Siculis ad Antonium filium. Addit Stephanus Maurus in sua Messana c. 2. p. 13. scripsisse

Historiam Siculam, quæ m. s. plurimorum montibus continetur, canque citat Albertus Piccolus de Mamertinis immunitatibus pag. 130.

JOANNES IACOBUS CUFFARUS ex oppido Nafi, Philosophus, & Medicus Doctor expertissimus: Poeta etiam non vulgaris. Floruit anno 1645. Ipsum laudat Didacus de Mastro in causis Poetarum Medicorum pag. 57. Edidit Italicè

I Biasmi del Tabacco, à vero luso pernicioso d'effo, distorso. Panormi apud Nicolaum Buam, & Michaelem Poetarnovam 1645. in 4.

Il Ritratto di San Francesco Saverio Pauperico. Messanæ apud hæredes Petri Brex 1635. in 12.

La Figura di S. Francesco d'Assisi. Messanæ apud eosdem 1635. in 12.

Vita del Glorioso S. Cono Nafitano Poemo sacro, Ibidem apud Ioannem Franciscum Biancù 1636. in 12.

JOANNES JARDINA nobilis Panoemitanus, Musas coluit Siculas, & amœniores literas. Obiit Panormi anno 1650. Ipsum laudat Iosephus Galeanus in Musis Siculis tom. 1. par. 2. pag. 809. ubi editas habes vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & iterum apud Iosephum Bisagnium 1662. in 12.

JOANNES JUFFREDUS Nobilis Panoemitanus, Argifiri Juffredi, de quo in hac Bibliotheca pag. 84. filius, Poeta præstantissimus; cujus cantiones vernaculâ linguâ concinnatas, juxta literatorum sententiam, secundum obtinent locum post celeberrimi Antonii Venetiani monumenta. Claruit anno 1610. Laudibus ornatur à Iosepho Galeano in Musis Siculis par. 1. pag. 163. ibique editas habes Siculâ linguâ

Canzoni Siciliane. Panoemi apud Buam, & Poetarnovam 1645. in 12. & apud Iosephum Bisagnium 1662. in 12. Harum aliquas invenies etiâ in libro: Raccolto di Canzoni Siciliane di diversi buoni Autori sopra diversi soggetti, scelta per Paulo Cesarea. Messanæ typis Hæredum Petri Brex 1638. in 12. ubi nonnullæ, in Musis non editæ, extant.

JOANNES DE LEONE Panormitanus Philosophia, & Medicinæ Doctor egregius: vivido exornatus ingenio enituit: & eundem amœnioribus licetis expolivit. Inter Academicos Reactos Panoemi relatus, Poësim Etruscam, Latinam, ac Siculam maxima cum sui laude coluit. Floruit anno 1660. & in oppido Partannæ decessit. Hujusce mentionem invenies apud Didacum de Mastro in causis Poetarum Medicorum pag. 56. & Iosephum Galeanum in Musis Siculis par. 4. pag. 179. ubi nostri Joannis invenies Siculâ linguâ

Canzoni Sacre Siciliane. Panoemi apud Iosephum Bisagnium 1653. in 12.

JOANNES LUCAS BARBERIUS Nerinus, claruit anno 1500. In Hispaniam profectus, ibi virtute insignis Catholico Regi innotuit. Lucas Marineus, cui amiciciæ vinculis adstrictus vixit, ipsum multis laudat in epist. lib. 16. & 17. Equitenti præsertim nobilissimum, præstantissimum, ac Regium Secretarium vocat. Hujus etiam meminit Rocchus Pirrus in epist. ad Heliorem Siciliæ Sacra, & lib. 2. pag. 461. Regiâ auctoritate scripsit Capibrevia Ecclesiarum: duo stillicet libri, in quos quidquid ad regium Ius Patronatus Ecclesiarum Sicularum pertinet, magno labore, & insigni solertia congestit. Authographum servatur in Regia Cancellaria Panormi, ex quo nonnulli exemplaria extraxerunt.

JOANNES MANNUS Drepanitanus Oedinis S. Mariæ de Monte Carmelo, vitæ doctrinâ, morumque innocentia clarus. Cœnobium Drepanitanum laudabiliter tenuit, ubi vitam traduxit regulati viro dignam: & ob egregias virtutes, quibus ornatus esset, magnâ apud omnes æstimatione valuit. Numeris omnibus absolutus Drepani fato cessit 25. Novembris anno 1646. In Ecclesia Cœnobii Drepanitani sepultus jacet, his carminibus laudatus.

Hic subsunt Manno Venerabilis ossa Joannis, Quem Drepanum genuit, Virginis Ordo tulit. Hujus laudes recentent Hippolytus Martaccius in Biblioth. Moriana par. 1. pag. 775. & Vincentius Nobilis in Thesuro abscondito cap. 23. pag. 775. & cap. 24. pag. 809. Edidit Italicè

Brieve Descriptione dell' Effigie della Gloriosissima sempre Vergine Madre di Dio Signora Nostra, e del modo, che s'è trasferita, e posta nel Venerabile Convent.

to dell' Annunziata de' Padri Carmelitani fuori della mura della invittissima Città di Trapani. Panormi apud Decium Cyfillum 1634. in 8.

IOANNES MARIA AMATUS Nobilis Panormitanus, Societatis Iesu, in lucem editus est 15. Iulii anno 1660. parentibus nobilitate clarissimis; mater enim ipsi fuit Francica Alliata Vilefrance Principis filia; pater verò Autoulus Amatus Galatis Princeps, Alcantaræ Eques, qui Panormitanum Diarium scripsit ab anno 1639. usque ad annum 1667. & prudenter clarus, Cato Siculus à Iosepho Amato Iurisconsulto Neapolitano appellatur in *Amanthea* Iaconis suo cap. 6. pag. 159. epulse eximias virtutes celebravit debeatianus Caroniri Soc. Iesu in funebri oratione, cui titulus: *Doppio tributo cordiale d' Amore, e dolore*. Ioannes ergo septennium Panormitanum Collegium Soc. Iesu adiit, ibique Grammaticæ, Humaniorum literarum, & Rhetoricæ cursum laudabiliter explevit. Mox ecclesiasticæ militiæ adscriptus 25. Novembris 1675. S. Mariæ Novæ Abbas insulatus electus est suo à parente, uti Caccabi Duce, qui huiusmodi Abbatiæ ius patronatus possideret. Spectis seculi curis, Societatis institutum amplexus est 21. Ianuarii 1677. & quatuor vororum professionem edidit 2. Februarii 1695. Scolasticis studiis addictus, ipsum bicanio humanioribus literis excoluerunt insignes duo præceptores Placidus Spataro, & Franciscus Carera, quorum lucubraciones typis vulgaræ in huius Bibliothecæ elogiiis recensentur. Exacto Philosophiæ, ac Theologiæ curriculo non sine ingenii laude, doctrinâ abundè instructus effulsit. In Panormitano Collegio prima literarum elementa, ac humaniores literas doctus; Rhetoricam etiam bicanio tradidit, & per annum Moralem Theologiam. Vivit nunc vir eximius eruditione omnigenâ tuâ sacrâ, tum profanâ larissimè refferens; præsertim in Siculis rebus versatissimus, & antiquitatis apprime studiosus, literarum, venerationem promeretur. De eo neminem Iosephus Amatus in *Amanthea* Iaconis suo loc. cit. Iacobus Calafatis in *disc. hist. de admirabili vocatione S. Rosalæ Virg. Panorm. pag. 35. Vinc. Auria in Præregum historia chronol. pag. 236. & in hist. Circifixi Panorm. Ecclesiæ ex tertia editione pag. 203. Homuphrisus Fortunius de natura, & salubritate veris Panorm. pag. 7. P. Anronius Ignatius Manculus Soc. Iesu in vita S. Rosalæ par. 3. n. 24. pag. 198. Ioseph Gargarozius in ode Sicula pag. 8. Anonymus in notis ad Isagogen Ollæli Cætam cap. 31. pag. 225. & ipsemet in melis ad Sicilliam Invenitricem observationibus cap. 2. §. 1. pag. 96. & §. 2. pag. 102. Edidit.*

Orationem Primâ in literariis anni renascentis auspiciis ad Illustriss. Senatuum Panormitanum habitam. Panormi typis Ioannis Baptistæ Ajccardi 1703. in 8.

Orationem Secundam in solemnî studiorum Instructione ad Illustriss. Senatuum Panormitanum habitam. Ibid. apud Thomam Pignatarum 1704. in 8. His orationibus, sub Anonymi Scriptoris nomine, Notas addidit omni eruditionum genere locupletissimas.

Italice suppressio nominis

La Conca d'Oro in tripudio per l' anno Ventesimo del Cattolico Re delle Spagne, e Gran Re di Sicilia Filippo Quinto nel dì 19. di Dicembre del 1703. Ibidem typis Ioannis Baptistæ Ajccardi 1703. in 4. Id opusculum citat Anonymus in notis ad Isagogen Ollæli Cætam cap. 43. pag. 373.

Elogio di D. Francesco Sclafani Sacerdote, e Cavaliere Palermitano: ejus operi præfixum, quod inscribitur: *Vita della Ven. Madre Suor Maria della Passione*. Ibid. apud eundem 1706. in 4. Habet sub prælo

Concilium Provinciale Panormitanum anno 1388. conflatu à Ludovico II. Bonito Panormitano Archiepiscopo, ac postea S. R. E. Cardinali, in cujus absolutissimi operis prodromo noticiam exhibet 20. Concilliorum Siculorum hæcenus incognitorum; & in ejus fine Notas addit utique copiosas ad sacram, profanamque historiam Siculam illustrandam.

Edet etiam

Sicilliam Numismaticam, seu de re nummaria Siculorum libros quinque, in quibus Nummorum tum veterum, ac recentiorum, tum aureorum, argenteorum, cupreorum, coracorum nomen, materia, forma, pretium, seu valor, antiquitas, ortus, interitus explicantur: adjectis ad singula dissertationis calcem observationibus ipsos ad nummos, & ad Sicilliam historiam pertinentibus.

De Magni Regis Sicilia Titulis, ubi sunt de ejus Regnis Italia, Sicilia, Hierusalem, Ducatu Apulia, Principatu Cupna, & Ducatu Athenarum, ac Neopatria.

Appendicem CCC. Numismatum ad Sicilliam Philippi Patris Nummis descriptam, etiam post additiones Leonardi Augustini, & Marci Mayeri.

Orationem Tertiam de Præstantia Ecclesiæ Montisregalensis ad Eminentiſs. Franciscum de Judice S. R. E. Cardinalem, & Archiepiscopum Montisregalensem, ejus notis.

Italice

Vite de' Gran Rè di Sicilia Normanni, Svevi, Aragionisi, Castigliani, ed Austriaci.

Historia della Generosissima Città di Caccamo illustrata con titolo di Duca.

Historia del Principato di Galati.

Oratione funerals di D. Giacomo Palasox, e Cardana prima Arcivescovo di Palermo, e dopo di Sicilia, tradotta dalla lingua Spagnola nell' Italiana. Ejus operâ nonnullæ prodire aliorum lucubraciones, aliasque edendas promittit; vulgavit ceterum

Dinos Quinterniones de antiquissimis Sicilia Fendatariis an. 1296. & 1408. qui sub Sicilia Nobilis titulo circumferuntur, ac typis tradidit pres Bartholomæi Mulfæ Caecalensis Archiepresbyteri nomine. Romæ apud hæredes Corbelletti 1692. in 8.

Della Cartagine Sicilliana di D. Agostino Inveges libro Terzo. Genovæ apud Dominicum Maringum 1706. in 4.

Vita della Veneranda Madre Suor Elisabetta Maria della Passione. Opera postuma del Sac. D. Francesco

scio Salsani, Panormi apud Joannem Baptistam Ajccardum 1706. in 4. cui addidit appendicem cujusdam Monialis de 88. gratiis ab eadem Elisabetha patris.

In Orationibus vulgaris, & in Concha Aurea, nonnulla edidit tunc antiquorum, tunc recentiorum Scriptorum monumenta apud ipsum asservata, & plura vita superflue dabit, nempe:

Alphonso Salvi Dottoris Panormitani dissertationem de antiqua religione Urbis Panormitane, quam ipse Amatus citat in notis ad orationem primam num. 26. pag. 30. & Anonymus in notis Ispagones Oslavi Caetani cap. 31. pag. 225.

Vincenzii Littari Netini dialogos quatuor de Aquila Panormitana.

Viti Sorba Drepanitani opusculum de rebus Drepanitinis.

Bartholomaei de Neocastro Alti perperussa Sicilia ab anno 1250. usque ad annum 1294. de Bartholomaeo, ejusque historia in hac Bibliotheca pag. 96. Fodis quinque Sicilia Urbium anno 1411. sanctum pro servanda fide Siculorum erga Regem in Caspensiibus Aragonia Comitibus eligendum.

Anonymi Chronicon Regum Sicilia, & suorum Sacerdotum, & illustriorum Principum ab anno Domini DCXXIV. ad usque annum MDX.

Vincenzii Leti Canonici Syracusani Inventarium S. Ecclesiae Syracusanae anno 1640.

Ubertini de Marinis Panormitani Archiepiscopi formulam juramenti prestandi à Baronibus Sicilia, & à Ferdinando I. Siciliæ Rege ad invicem.

Matthæi Ursini, & Ludovici Boniti Panormitani Archiepiscopi Bina Concilia Provincialia suis enim suffraganeis celebrata.

Joannis Paternioli Panormitani Archiepiscopi Allegationes de Primatu Ecclesiae Panormitane.

Monumenta Sicula Miscellanea, ac spectantia ad historiam Siculam profanam, ac sacram, in quibus coascervantur varia Regum privilegia, & epistola, testamenta, pacis tractatus, aliaque id generis.

Italicè etiam prælo committere

Discorsi di Antonio Venetiano sopra le Statue della Fontana della felicissima Città di Palermo, detta del Pretore.

Discorso di Filippo Paruta Palermitano del Titolo antichissimo del Senato di Palermo.

Brieve Cronica di Sicilia dall'anno 823. di Filippo Paruta.

Descrizione delle miglia del Regno di Sicilia, nella quale s'intende distintamente quante miglie sono da Città, da Città, e da loco, da loco, quanto gira per il suo maritimo di detto Regno, e dentro à terra: quante miglie sono da Città à Città, e da terra à terra, per ogni Diocesi di Arcivescovato, e Vescovato, e all'ultimo l'Archimandritato di Messina, cominciando prima il circuito di Mare: e di quanti Principati, Ducati, Marchesati, Contati, Vicecontati sono in detto Regno di Sicilia. Scrittore Anonymo.

Relazione di tutti li Arcivescovati, Vescovati, Badie, Priorati, Commende, e altri beneficii del Patronato Reale, loro introiti annuali, e gravetze, pensioni in esse situate, & esistenti dal giorno della possessione de' Prelati nell'anno 1698. di Andrea Salemi Paler-

mitano, Rationale del Real Patrimonio.

Vita di Cesare Valdivella, e Bologna Cavaliere di Palermitano. Anonymo Autore.

Historia delle cose occorse in Napoli dal tempo che vi fu Vicerè D. Pietro di Toledo Marchese di Villafrauca insino alla ribellione di Ferrante Sanseverino Principe di Salerno, e di altre occorrenze seguite, di Antonio Castaldo Napolitano.

Memorie della fondazione dell'Ospedale Grande della Città di Palermo, dotatione, e aggregazione di Abbazie, augmenti, eredità sopraggiuntelli, coll'annotazione di tutti li suoi privilegi, Bolle Pontificie, lettere Reali, e scritture, con un distinto ragnaglio della volontà de' Testatori, introiti annuali, e gravetze di esse, una con l'ascanzi liberi per l'Ospedale, e deteriorazioni secondo lo stato dell'anno 1697. di Antonino Giuseppe Casora Palermitano.

Diario di Sicilia dall'anno 1598. fino al 1614: Autore Anonymo.

Il Seftimi punto della Verità Dialogo di Giovanni de Ubertis, cioè Giuseppe del Foglia.

Joanni Mariz Amato sororeth addam, cui nomen ANTONIA FELIX AMATA: hac lifidem nobilibus parètibz orta Panormi 12. Octobris anno 1669. neglectis seculi pompis, ac nobilissimis nuptiis, septennis Panormitanum Monialium Gynæceum S. Catharinæ Ordinis Prædicatorum ingressa, deposito Rosalie nomine, cum Antoniz Felicis nomine Ordinis insignia accepit, ac solemniter emisit vota. Cœlesti Sponsa dicata, virtutum studio incubuit, & in corporis maceratione, vigiliis, & charitatis officiis omnem adhibuit curam. Divinz Palmodiz in Choro semper interfuit. Deiparæ Virginis adidiffima, ipsam ab omni labe immuncem, impensè coluit, ac intimo cordis sensu venerabatur. In ejus obsequium quolibet Sabbato solo panis frigidam adhibuit, etiam id medicis, & morborum molestiæ varent. Sororibus humillimè intersuebat, & pauperum inopiam profusè liberalitate levabat. Monestis tyrones instruxit, ac virtutum omnium splendore enituit. Denum relictis absolutissimè regularis vitæ exèplis piissimè decessit 22. Maii 1701. sollemnissimo SS. Trinitatis festo. Ad excitandam suam, aliorumque pietatem edidit Italicè

Ghirlanda Celeste di orationi devote per coronarne tutte le opere buone del giorno offerta alle Sacre Spese del Crocifisso. Genue apud Georgium Agnelfem 1692. in 16.

JOANNES MARIA BERTINUS Panormitanus Ordinis Prædicatorum; à teneris adhuc annis piè educatus, vix adolefcentiæ limites attingerat, cum regulari instituto nomen dedit. Ob ingenii excellentiam, studiumque diuturnum pollitioribus literis, ac severioribus disciplinis egregie instructus eminit. Emenis studiorum spatiis magna cum laude in Panormitano S. Dominici Cœnobio Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam Moderatoris, ac Regensis munere doctissimè tradidit ideoque Magistri laureâ merito donatus clauit. Eundem Cœnobium semel, & iterum gubernavit, & in SS. Inquisitionis Siculæ Tribunali Consultor, & Censor eximius doctrinâ

etiam refultat. In Sanctorum Patrum, ac faciarum literarum lectione multus fuit: & eximii concionatoris partes explevit. In Deiparam Virginem pietatis studium mirifice coluit, & animi sui ardorem in ipsa peripetia detexit, cum in precarie coronae recitatione verba ad populum haberet; tunc enim ad Deiparam eorum audientium animos singulariter incandebat. Charitate erga fodales suos emulavit, quos sollicitè levavit, ac eorum rebus magno cordis affectu consulabatur: ideoque ab ipsa charitatis studio, trita appellatione, Maris nomine vocabatur. Plura excitavit fodalitria in eodem Panormitano Conobio, nisi pro Anniabus in purgatorio igne cruciatis, & ab hominum memoria lapsis. Aliud in S. Petri Martyris obsequium. Tertium Sacerdotum in seculo degentium. Quartum SS. Nominis Jesu. Quintum nobilium mulierum, quae singulis Lunae diebus SS. Virginis Rosarium recitant in S. Domini Ecclesia. Ipse etiam piumissimum excoitavit ritum, ut postremo Jovis die Bacanatum tempore, SS. Eucharistiae sacramentum publice exponeretur in eadem S. Domini Ecclesia, ut à peccatis libertate populus averteret: & ut facilius civem amiceret, nuntiata argentea, vel aerea, fere extranea, concurrebantis dispendiebat. Regularis disciplinae observantissimus vixit. Contemplationis studio adfectus. Modestia, morum innocentia clarus, ceterisque virtutibus singulariter: ideoque Panormi magnà veneratione prosequutus curavit. Decessit vir eximius, numeris omnibus abfolutus, in memorato S. Domini Conobio 15. Februarii anno 1669. non sine sancitatis fama. Vixit à ipsius morte, magnus populi concitatus ad viri corpus exilavit; ejusque animae gloriam animi testem voluit. Deus, cum, ut narrat, quodam fodalit suo se spectabilem fecit. Hujus cum laude meminere Pius Co in libro cui ritulus: *le Vittorie delle Fesce Privati* l. b. 4. cap. 29. pag. 229. Josephus Marchesius in *memoriali Sacerdotum* *schol.* 4. pag. 175. & *schol.* 5. pag. 249. Placidus Carafa in *responsione* *schol.* 5. pag. 29. & Vincentius Coronellus in *Biblioth.* tom. 5. n. 3949. pag. 1293. qui, ex typographi forsitan errore, anno 1665. decessisse tradit. Quae edidit, sacra eruditione, & pietate referta, haec sunt.

Sacrofili Rosarii Hortus conclusus, in cuius eloquentissima solitudine divinus Amor loquitur ad cor ipsi cunctis animae, in contemplationibus sacris humiliter Deum venerant. Partis Prima contemplabilis Tomus Primus. Panormi apud Petrum de Nola 1667. in 12.

Sacrofili Rosarii Hortus, ex quo Rose mysteriorum nostra Catholica Fidei pro Divini Verbi Predicatoribus colliguntur. Partis Secunda Prædicabilis Tomus Primus. Ibidem apud eundem 1665. in 12.

Sacrofili Rosarii Hortus, ex quo Sacrarum Rosarum fasciculus ad languentis animae solamen coarctatur. Partis tertiae operabilis Tomus Primus. Ibidem apud Nicolaum Buam 1658. in 12.

Sacrofili Rosarii Hortus ad languentis animae solatium, quindecim mysterium fidei distinctis odoribus suavitissimis spirans. Partis tertiae

operabilis Tomus Secundus. Ibidem typis Augustini Bolli 1658. in 12.

Sacrofili Rosarii Hortus, in quo Catholica Fidei puritas efflorescit virginis dicitur, Dei Verbi, quod carne assumptis, divinitatis illucida rigata. Ibidem apud Petrum Coppolam 1662. in fol. Italicè.

Sacrofili Rosarii Hortus, in quo sacra solitudine Tomo Terzo. Panormi apud Dominicum de Anselmo 1669. in 12.

Teologia mistica secundo la dottrina di S. Tomaso. Ibid. apud eundem 1668. in 12.

Esotericum della Solitudine.

Reliquit m. ss.

Quaresimale, allaque.

JOANNES MARIA CALATANISSECTENSIS Ordinis Strictioris Observantiae S. Francisci, ex familia Amico ortus. Concionator, Lector, ac tyronum Magister: bis Provinciae Siculae Vallis Mazariae Definitor, & anno 1661. Commisarius, & Visitatoris munere in Cosentina Provincia cohoneitatus. De eo vide P. Petrum Tognolertum in *Paradiso Seraphico* par. 1. lib. 5. cap. 1. pag. 574. & cap. 7. pag. 590. qui scripsisse testatur.

Armentarium, sive regium ferè universale, pro tyronibus verbi Dei declamatoribus, in quo permixti undeque Sacre Scriptura conceptus à variis Auctoribus elaborati, consensu reperimur, ut facilius Concionatores suas valeant componere, & perficere conclusiones. Tomum primum, & secundum in fol. Italicè

Vita del V. F. Giovanni Dnas Scoto raccolta da vari Autori. m. s. in 4.

JOANNES MARIA FERRERUS Panormitanus Ordinis Strictioris Observantiae S. Francisci Concionator, & Lector; regularis vitae observantia clarus; anno 1656. Provinciae Vallis Mazariae praesuit. De eo citatus Tognolertus lib. 5. c. p. 1. pag. 575. Scriptis ex eo jam

De Septem Ecclesiae Sacramentis Tractatus octo, ad quos prater primum, compilatae resolutiones, & reducuntur sermones P. Diana resolutiones in duodecim partibus relatae m. s. Italicè

Fontallene di corretti scritturelle raccolti dal quadripartito summe del Terrestre Paradiso della Divina struttura, con la dottrina del sacri Dottori, diviso in due parti, secondo li due testamenti Mosaii, & Evangelico. m. s. in 4.

Vita della V. m. serva di Dio Suor Madalena Battaglia della Città di Termini Terziaria dell'Ordine del Carmine. m. s. in 4.

JOANNES MARIA HIERACENSIS Ordinis Capucinorum, in oppido Siculae Hieracis ex clara Prestiphilippi familia exortus, literarum studiis dicatus, Philosophiam, ac magnam Theologiam partem didicit. Inde Capucinorum institutum amplexus, pluries eisdem facultates non sine laude fodalibus suis tradidit, ac impensius virtutum studio incubuit. Vulgo inter suos *il Padre Pontone* vocabatur; cum enim Custodis munere Generalibus Ordinis Comitibus Romae coactis interfuisset anno 1613. ibi singulis noctibus, decan-

decentato matutino, nunquam quietis causa ad cellam revertebatur (ur ejus in propria Provincia mos erat) sed ibidem moras protraherebatur usque dum sacrorum celebratio ordiretur, & ab aurore ortu usque ad decimanonam diel horam, nā cum socio F. Bernardino Nicosini, Sacerdotibus sacrificia offerentibus interviebat. Et si etate consens, semper ingenua provolutus, in diurna oratione constanter perseverabat: ideoque sodales omnes in admirationem traduci dicebant: Pater hic Custos, Magnus est Pontifex. Hinc ad supremam Ordinis dignitatem ipsum extollere cogitabant: at quia Theologiae studiis destitutum arbitrabantur, conceptam opinionem deposuerunt. Pluries Custodis, & Definitoris munus exercuit. Semel, & iterum Messanensem Provinciam rexit, nempe ab anno 1614. & ab anno 1620. usque ad 1622. cum convocatis Provincie Consiliis in Cenobio Castriboni, dignitatis unicum remisit. In Panormitana Provincia Generalem Commissarium egit. Demum Nicosini Cenobium dum, Custodis munere, moderabatur, ibidem nonagenario major decessit anno 1640. Ipsum laudant Torrefiglia de excellentia Sacrae Religionis, & Dionysius Gennensis in *Biblioth. Capuccinorum*. pag. 193. Edidit Italicè sub nomine Philippi Platini ejus fratris

Il Carro del misficio Elia al Cielo, nel quale si dà il modo di ben orare, e sollevarsi à Dio. Messanae apud Petrum Brema 1620. in 8.

Alia scripsit, quæ non edidit, nempe

Opuscula Aëtica.

Disputationes varias Theologiae Scholasticae, & Moralis.

JOANNES MARIA NETINUS Ordinis Capuccinorum ex familia Minuti exortus an: 1563. à teneris annis futurae sanctimoniae argumenta prorsus; ab iscusnabilis enim admirabili abstinentia claruit. In Capuccinorum Congregatione cooperatus, in ea à doctrinā, sanctitatis opinione, ac obitus præclare muneribus celebris effulsit. In Syracusana Provincia Philosophiam, ac Theologiam docuit. Pluries Definitoris, & Provincialis munere innouit; & ob eximiam prudentiam, quā referissimus vixit, à Clemente Netino Ordinis Generali in suum Consultorem ascriptus est. Virtutibus, meritisque cumulat in Generalibus Comitibus an. 1615. Romæ coactis, ad supremum Ordinis culmen evehus est, ac Seographico Ordinem usque ad annum 1631. laudabiliter gubernavit; insigni enim animi magnitudine, pietate, vitæ austeritate ornatus, illustri virorum virtutes æquavit. Verbo, & exemplo plurimum valuit. Orationis studio præclarus, in ea perpe in exaltam raptus, cælestes dulcedines degustavit. Prophetico spiritu multa prædixit. Regularis disciplinae zelo mirum in modum æstuavit; ideoque in firmanda Ordinis observantia, & præsertim arctissima paupertatis lege totis animi nervis desudavit; & Capuccinorum familiam omnium virtutum splendore, ac sanctitatis exemplis, rarissimè illustravit. Post magnos exantlatos pro Ecclesiæ labores, numeris omni-

bus absolutus obiit vir egregius Neapoli 4. Februarii anno 1631. ætatis 68. Ad funeris celebrationem omnes confluxerunt, ab ipsius sanctitatis fama protracti: cor autem ejus in patriam delatum summo pietatis affectu à Netinis receptum, fuit: ejusque ope nonnulli ægroti, spe vitæ destituti, pristinae sanitati restituti sunt. De Joanne Roccius Pirrus not. *Ecl. Syrac.* pag. 220. & 225. Marcellinus de Pisc. tom. 3. annal. Capuccin. anno 1631. pag. 83.4. Dionysius Genuensis in *Biblioth. Capuccin.* pag. 195. & Petrus Antonius Venetus in *falsis Sacrae pag. 292.* Scripsit ex Dionysio loco cit.

Annotationes in octo libros Physicorum Aristotelis.
Annotationes in libros Metaphysicorum.

Annotationes in quatuor libros Sententiarum.

Epistolam ad universos Religiosis Capuccinis fratres, in qua de observantia altissime paupertatis, & de Regula Minoritana luculenter differt. Romæ 1628.

Cartamendia Patrum Capuccinorum. ex Francisco Maria Magio de sacris carem. tom. 1. pag. 136. & alibi sæpius.

JOANNES MARIA PRESTIPHILIPPUS v. Joannes Maria Hieracensis.

JOANNES MARIA TUSENSIS Ordinis Capuccinorum, ex familia Bruno in oppido Tuscanus anno 1532. statim ac Ordinis instituto nomen dedit Panormi 2. Februarii anno 1548. cā animi coactione observantia regulari operam dedit, ut breviter absolutissimæ perfectionis culmen attingeret. In ipso mirum in modum resisteret omnium virtutum splendores: contemplationis studio altè addictus, totam propè noctem (subducto perbreve tempore, quo somno indigebat) orationi vacabat: ab ipsa cælestes eruebat divini amoris flammam, quibus incensus, ad eminentissimum sanctitatis fastigium ardensque propebat. Quo verò igne fervesceret orantis præcordia, Dominus hoc prodigio ostendit: cum enim nocte quadam orabat Joannes in Ecclesia, nā cum Hieronymo Montessorano Ordinis Generali, ignis lucidissimus è tecti Ecclesiæ proflire visus: ideoque nonnulli putantes Ecclesiam lucendi, ad ipsam confluxerunt, urignem exringuerent; sed pervoluto Cenobio, & Ecclesia, aliud non invenerunt nisi Joannem, & Hieronymum, qui ferventissimo divini amoris igne succensi orationi incumbebant. Concionator egregius, apostolico zelo æstuavit; & per annos ultra 22. tum in Sicilia, tum extra in cinerali jejunio conciones habuit, & sacre eloquentiæ vi corda etiam durissima emollivit. Doctrinā, & eruditione claruit, sacris literis, ac pontificis jurisbus instructissimus. Ob eximias virtutes, animique doctes ne dum Custodem, tyronum institutorem, ac Definitem egit, verum etiam ad primariam Ordinis munia fuit admodum. Siculam Provinciā rexit anno 1565. dum adhuc Sicilia in res distincta parres tribus Moderatoribus non parabat. Post divisionem Provinciæ Panormitanæ, & S. Angeli præfuit. Totius etiam Ordinis Procurator Generalis, & tandem Generalis, anno 1581. 20. Mali electus est. Hæc Ordinis dignitates mie-

ad humilitate illustravit: id eoq; Gregorius XIII. Pont. Max. qui virum egregium summa æstimatione prosequeretur, cum Joannē alloquens eidē dixisset, quod in ipso caput purpurco galero dignum observabatur: istam Pontifici respondit: Patre Pater Beatissime: Deus, & Franciscus Pater meus, caput mihi dedere, ut Ordinis capacio tantummodo tegetetur. Tandem tum præclara virtutibus ornatissimus, tum etiam prophetiæ dono conspicuus, & miraculorum gloriā celebris, Romæ ad supremam vitæ luseam accessit: sed antequam animam efflaret, resumptis extemplo vitiis magnā animi exultatione exclamavit: Fratres nonne Patrem nostrum Franciscum, ac S. Antonium Patavinum videtis, qui me advocant, ut cum ipsis pergant? quo dicto felicissimē extrema clausit anno 1684. Ipsum celestis gloria redimitum vidit Sacerdos quidam Capuccinus, dum in Conventu Gibilmannæ apud Cephaladium orabat. Fuit niagno cum totius Ordinis dolore perfolutus, ejusque vices fœnebris oratione exornavit Petrus Trigofus. Capuccinus illustris. Scribant de Joanne Zaccarias Boverius in *annal. Capuc. tom. 2. an. 1584. n. 10. pag. 95.* Barczus Barczii in *Chron. Ord. S. Franc. par. 4. tom. 2. l. 7. cap. 44. pag. 376.* Rochus Pirrus not. *Ecl. Cephalad. pag. 421.* Toffianus in *hist. Seraph. lib. 2. pag. 201.* Josephus Cammaracensis in *suo moni- ro sarum pag. 307.* & Dionysius Genuensis in *Biblioth. Capuc. pag. 195.* qui scripsisse testatur doctē

Expositionem, sive Commentaria super Regulam Fratrum Minorum in 8. Italicè etiam scripsit *Quadragesimale m. s. in 4. extat in Cænobio Tufæ.*

JOANNES MARRASIUS Netinus Philosophiæ, & Medicinæ doctor insignis; ac Poeta, ab eximii ingenii monumentis per totam Italiam celebris. Floruit circa annum 1446. De eo Fazellus de *reb. Sicil. dec. 1. lib. 4. cap. 2. pag. 109.* quem sequitur Vincencius Littara de *reb. Neinit pag. 120.* & Pirrus cit. not. *Ecl. Syracus. pag. 226.* Ætate gravatus ex Fazello cit. scripsit opus, cui titulus:

Angelinetus poema amatorum elegiaco versa. Ad die Fazellus, Leonardum Aretinum in epistola ad Marrasium scripta, opus valde laudasse. Alia multa scripsisse testatur cum ingenii præclarissimi laude; subditque, quod primatū inter Poetas occupavit juxta litteratorum sententiam, nā severiora Medicinæ studia à Musarum cultu avertebant.

JOANNES MARTINUS DE AQUINO Patrius Panormitanus, utrinque Juris Doctor, à doctrina commendatus: humaniores literas caluit, ac nonnullis fuit cobonestatus honoribus: Comes enim Palatinus, Caroli V. Imp. vices gessit in munere Conservatoris: Procurator, & Judex bonorum fisco adjudicatorum pro S. Officii Siciliæ Tribunalis; S. Cruciatz, & Magnæ Regiæ Curiz Judex an. 1530. renunciatus est: tandē Regii Patrimonii à Rationibus Magister. Non longe ab anno 1540. decessisse opinor; prime

eam Novembris anno 1540. testamentum condidit, quo annuas uicias tres Panormitano Cænobio S. Cirz legavit, ut quotidie sacrum pro ejus anima celebraretur. De Joanne Philadelphus Magnus in *Teatr. General. par. 1. pag. 73.* Edidit *De Vita, & Gestis Regis Caroli V. Imperatoris Orationem.* Panormi 1538. in 4. line typographi nomine.

JOANNES MARTINUS GAGLIO Patensis Sacræ Theologiæ, & Medicinæ Doctor, decessit anno 1626. & ex Roccho Pirro in not. *Ecl. Pat. pag. 421.* Scripsit

De Semine.
De Febre maligna.
De Puerperis, & enixis.
Consilia Medica.

JOANNES MATTHÆUS GIBERTUS nobilis Panormitanus Episcopus Veronenfis, vir sanè celeberrimus, & ævi sui laudatissimum ornamentum. Præclariora Giberti tantum delibabo, in libro enim omnia luculenter enarrata coalescerent: utinam scribendi Præfulis hujus vicam aliquis curam subiret! Genuensem fuisse falsò putavit Josephus Silos in *hist. Cleric. Regular. par. 1. lib. 2. pag. 36.* & Antonius Possiveus in *appar. sacro tom. 2. pag. 219.* inter clariiores Ligures ab Oertero Foggietta in *elogis viror. illustr. Ligur. pag. 111.* recensetur. At Panormi exortum ne dum Sectiores Siculi tradunt, ut Rochus Pirrus lib. 4. *Sicilia sacra pag. 84.* Franciscus Baronius de *Mest. Panor. lib. 3. cap. 8. pag. 136.* Leonardus Orlandinus in *discurs. Sicil. pag. 81.* atque, verum etiam exteri, & cœvi Scriptores, & Giberto amicitia nexu cōjuncti, ut Jacobus Sadoletus *epist. lib. 3. pag. 108.* M. Antonius Flaminus lib. 1. *carm. in epigrapho in Gibertum*, Benedicinus Lampridius in *carmin. pag. 19.* Joannes Patavinus in *civit. matheia. pag. 204.* quibus adde Ferdinandum Ughellum *Italia sacra 155. p. 993.* & Scriptores Genuenses Michaelis Justinianum de *Scrip. Ligur. p. 392.* ac de *Episcop. & Gubern. Tivoris pag. 125.* & Augustinum Oldoinum in *Sibenco Linguistico pag. 360.* At forsitan inter Genuenses collocarunt, quia fuit origine Genuensis; patrem enim habuit Francum Gibertum Patritium Genuensem, (et si concubitu minus iusto natus) sub Julio II. classis Pontificis Præfatum ex Adamo Fumano in oratione apud Aloysium Novarinum in *opus. tom. 1. pag. 106.* Justiniano, & Oldoino cit. sed omnino à vero aberrat Joannes Matthæus Tofcanus in *Poplo Italia lib. 3. n. 145. pag. 87.* qui Gibertum Romæ natum scribit. Egregie munitis ingenio usq; ad duodecimum ætatis annum Panormi educatus, Etruscis, Latini, Græcisque literis operam dedit eo animi ardore, ut in præcipuis Italiæ Academiis omnibus ferè tum gravioribus, tum amœnioribus scientiis abundè instructus, omnium merita, ac famam, qui literatum gloriæ sæculum suum illustrarunt, breviter æquaverit. Immo litterarum Mœcenas omnes bonarum artium peticos summo fovit studio, in suam amicitiam traxit, & in sui laudem concitavit. Inter hos accensit Binum, Sangham, Zinos, & Berniam, Hercules Joanninus in *Petrar- chist.*

chiffa pag. 38. quibus addit Hieronymum Vidam, Petrum Beimbium, Jacobum Sadoletum, Joannem Casam, M. Antonium Flaminium, Joannem Pierium Valerianum, aliosque. Cæsares præferimus, ac Pontificii juris peritissimus, ac in SS. Patrum libris late versatus claruit. Mathematicas disciplinas, ac Latias Masas etiam coluit: in rebus agendis dexteritate instructus, singulari prudentia, ac consilio valuit: & veluti scientiarum oraculum longè, lateque effudit. Hinc perspecta Joannis præstantia primum Julii Medices S.R.E. Cardinalis à secretis electus est: qui sub Leone X. patruce Ecclesiasticarum rerum molem sustinuit. Exinde à Leone prædicto, & memorato Julio, Clementis VII. nomine ad summum Pontificis dignitatis fastigium assumptus, conferendorum beneficiorum præfectus (Datarium vocant) constitutus est. Ab his gravioribus Sedis Apostolicæ negotiis adhibitus fuit: ac ob morum integritatem, prudentiam, & doctrinam, singulari æstimacione ab ipsis profectus enituit. Sub Clemente præfectum (à quo Domesticus Præfatus electus fuit) omnia à Giberto moderabantur summam auctoritate, quam in eo collocaverat Pontifex; eique omnia iuris arcana familiariter communicabat, ut ipsius directione, ac consilio eundem rectius administraret. Hæc auctoritate sibi collata, ne dum literatorum, ac Principum, verum etiam S. R. E. Cardinalium, Regumque venerationem assequutus est, qui omnes in pertractandis magni momenti negotiis, ejus operam expetebant. Ab eodem Clemente Nuntii munere missus est in Angliam, & ad Franciscum I. Galliarum Regem, dum Ticinam obsidione premebat, teste Francisco Guicciardino in *hist. Italiae lib. 15. pag. 45* i. ut pacem inter Italici Principes pertentaret: Gibertum ad ipsum ablegavit, dum plene noverat eundem Franciscum gratissimum esse, & in his pertractandis rebus peritissimum. Caroli V. Imp. etiam æstimacionem promeruit, à quo Abbas S. Angeli de Brolo in Sicilia anno 1519. electus est, ex Pizzo loc. cit. In Barbonici exercitus irruptione, quæ Romæ vastitas illata, anno 1527. multa perpressus est, & cum aliis Præfatis obes datus fuit: sed à Pompeo Colonna à carcere ærumnis, ac viræ periculo piam fraude liberatus est. Ante Urbanam direptionem ex Abbate Rosarii anno 1524. 8. Augusti à Clemente VII. ad Episcopalem Veronensis Ecclesiæ sedem assumptus fuerat: ideoque à eatenis, & Romanæ aulæ negotiis crepus, ad Ecclesiæ suam regendam concessit, ubi sanctissimi Pastoris partes explere curavit: doctrinam, ac pietatis studio victiorum mala, quæ ob absente irreperant, eradicare profecit. Hinc accessit doctissimis, piisque viris horum industria insecutam ab Ecclesiastico ordine eliminavit; eumque pietate insigniter instruxit; aliosque ad rectam vivendi disciplinam inflexit. At hæc non sine magno labore, ac periculo perpetrata; nam inter ipsum, & Clerum, populumque nonnulla exorta discordia: quibus Clementi ipsius amantissimo relatis, Pontifex, ut Gibertum ab omni periculo solve-

Biblioth. Sicula Tom. I.

ret, Romam vocavit, primum Joannis Baptistæ Sanghez operam, qui tunc erat Pontificis ab epistolis; inde literis propria manu exaratis. At magna animi constantia, & S. Caetani Thienensis, ex Silos cit. lib. 4. pag. 135, vel Joan. Petri Carafæ operam, ex Ughello cit. pag. 1000. Veronensium animos flexit anno 1530. & sanctissimis rectè vivendi legibus subiecit. Ad Romanam aulam Pöfificis variis obundis muneribus Gibertum revocasse testatur Ughellus cit. pag. 993. & ne Veronensium Ecclesiæ suo destituta Pastore detrimentum pateretur, Joanni Petro Carafæ, uno ex Clericorum Regularium fundatoribus, inde Pauli IV. nomine ad Pontificis sedem evecto, Veronensis Ecclesiæ curam, & administrationem demandari curavit Gibertum, ex diplomate Clementis VII. apud Ughellum cit. pag. 994. Veronensem Diocesim egregiis operibus illustravit, in qua legatus Apostolici munus exercuit. In pauperes profusus, charitatis fodalitii fundavit, ut egentium inopiam levaret. Ecclesiis, sacrarum rerum ornamentis, veneratione conciliavit. Ecclesiasticam immunitatem imperterrito pectore propugnavit. Morum suavitatem, humilitatis, & patientiæ exemplis, aliisque virtutibus ornatus, ræquæ Sanctissimi Præfatis forma refulsit: ideoque Petrus Franciscus Zinus cum librum inscriptum, *Typus boni Pastoris* edidisset, omnem juxta Giberti vitam condidit, ut ipsemet in eo faceret. Et sanè ad ipsius exemplum Pastores multi tunc superstitis, ut etiam subsequenti, populorum reformationem in proprias Ecclesias invexere ex Posselino, Foglietta, aliisque citatis. Hoc unum ad perennem Giberti gloriam sit satis, quod S. Carolus Borromæus S.R.E. Cardinalis, antequam Mediolanensis Ecclesiæ clauum suscepisset, Veronam adiit, ubi paulo ante Gibertum decesserat, ac solertissimam inquisitione omnia exploravit, quæ in Ecclesiæ gubernatione pertraxerat: nonnullis ejusdem documentis, scriptisque instructionibus se se munivit, ut Ecclesiæ Mediolanensem Giberti exemplo sanctissimè regeret, ex Joanne Petro Giusiano in *Vita S. Caroli lib. 1. cap. 12. pag. 27. & lib. 2. cap. 2. pag. 35*. Carolo Bescapè in *ejusdem vita lib. 1. p. 17. & Silos cit. lib. 3. p. 89. qui addit lib. 4. pag. 135. quod ut præ oculis semper eundem haberet, inter paucas cubili sui imagines, Giberti effigiem servabat, ut ad magna perpetranda viri egregii forma vitam undique Sanctissimum extimularet. Hinc summum viri Gibertum in pretio habuere, minores verò veluti à Cælo delapsam suspexere, teste Toscano cit. in *Peple Italiae pag. 87. Paulus III. Pont. Max.* magnam etiam æstimacione Gibertum profectus, ipsum ad Datarii munus revocavit, ejus operam in Ecclesiæ totius beneficium apprime necessariam arbitratus est, ex Cosma Chero in *epist. ad Gibertum inter epistolas latinas illustr. citor. editas Venetiis 1568. pag. 54.* Paruit Gibertus: sed inde impetrata Pöfificis facultate ad Veronensem gubernium rediit, ex *Stos cit. lib. 6. pag. 223.* ab eoque multa in Ecclesiæ Veronensis neglecta privilegia accepit, & Apostolicum Legatum, ut vocant, à Latere constituit in sua Diocesi, annis*

Y Y

1536.

1536, ut Ughellus tradit pag. 1010. Eā vixit Giberthus Sapientia, ut inter Cardinales, & Præsules cooptatus fuerit ad petrastrandam ecclesiasticam reformationem constitutus, qui discutienda in Tridentino Concilio prævia meditatione disponentissimè multa Concilii Patres, iuxta constitutiones à Gibertho editas in Dierectis lue beneficium, instituerunt ex Foglietta, Silos cit. pag. 89. Ughello, & Justiniانو citatis. Hinc ob præclarissimam doctrinam, ac virtutum hinc in Cardinalium Segatum cooprascent Giberthum Pontifices, quod Clemens præsertim exoptabat, ni natalium rumor obstitisset, ex Justiniانو, & Silos cit. pag. 36. quod etiam innuit Sfortia Pallavicinus in *bist. Concilii Trident. lib. 4. cap. 5. pag. 357* Eximiam animi pietatem multis detexit: Clericorum Regulatum Ordo plurimum sibi debere faceret; ipse enim S. Caerani, & Joannis Petri Carasæ familiaris, nimium defudavit, ut in excitando eorum instructio obiectas difficultates dilueret: summo amoris affectu eundem apud Clementem VII. fovit, ipsum primo sub ævo propexit, profusā elemosynarum largitione levavit, Veronam invexit, & in ipsius splendorem ampliandum multa impetravit privilegia, teste Silos cit. pag. 35. 82. 140. & 141. Celeberrimæ Lauretanæ domus præfuit Protectoris munere ab an. 1527. ad 1534. ipsamque vigilantissimè custodivit, sacra Suppellectili ornavit, & ut ipsam Sacerdotes virtute præclari excolerent curavit: quibus sacræ edificationem adauxit, ex Horatio Turbellino in *bist. Lauret. lib. 3. cap. 23.* Antonio Solt in *Santuuario Lauretano* 5. 11. pag. 94. & 95. Silos par. 1. lib. 5. pag. 160. & Hippolyto Marraccio in *Pontif. Marianis cap. 82. pag. 176.* Demum condidit testamentum, quo pontificalia indumenta Ecclesie Veronensi legavit, & sex aureorum millia Charitatis Monti ad pauperum inopiam sublevandam, magno omnium dolore sanctissimè decessit Veronæ 30. Decembris anno 1543. magnificentissimo funere cohonoratus, in quo orationem in ejus laudem dixit Angelus Castilionus, editam Mediolani 1559. ex Justiniano in *Script. Liger. pag. 66.* Anno 1544. 2. Januarii aliam orationem protulit elegantissimam Adamus Fumanus Canonicus Veronensis, quam habes apud Novarinum in *opusc. tom. 1. ep. 100. pag. 106.* In sepulchro, quod Ludovico Canosæ Episcopo Bajacenſi excitaverat, conditus est, hac inscriptione insignitus.

*Juncta Canosa tuis sunt ossibus
Giberti*

*Quem pietate gravem, & meritis præclarissimum
Hæc seipſans omnis temperabitur
atq.*

*Obiit anno M. D. XLIII. III. Kal.
Januarii.*

Aliam edidit inscriptionem M. Antonius Flaminus, quam inter ejus carmina leges. De Gibertho præter Auctores supra relatos summa cum laude scripsit Jacobus Sadoletus in *epistolis lib. 1. epist. 1. pag. 1. & lib. 3. epist. 9. 10. & 11. d. pag. 106.* Petrus Bembo in *epist. tom. 3. lib. 3. pag. 34. &*

35. & in poemate inscripto Benacus, Jo: Pierius Valerianus in *carmin. lib. 4. pag. 61.* Lilius Gregorius Cyraldus in *epist. de incommodis Urbane directionis pag. 625.* Petrus Opmeerus in *opere Chronogr. pag. 484.* Joannes Genesius Sepulveda in *epistolis lib. 1. epist. 7. pag. 133.* Hieronymus Fracastorius in *carmin. pag. 102. & 213.* Hieronymus Vida in *epistola ad Giberthum, & in carmin. pag. 182.* Simon Majolus de *irregularitate lib. 1. cap. 9. n. 8.* Thomas Porcacchus in *annot. ad bist. Italia Guicciardini lib. 15. pag. 451.* Antonius Tiflesius in *epist. nuncupatoria libri de coronarum generibus, Horatius Fastellus, & Benedictus Lapidus in deliciis Poetar. Ital. par. 7. pag. 359. & 1296.* Julius Camillus in *carminibus, Claudius Tolomeus in epist. in libro epistol. 13. vir. illustr. lib. 12. pag. 381.* Franciscus Scotus in *Itiner. Italiae de Verona, Nicolaus Antonius in Biblioth. Hist. tom. 1. pag. 83. & aliis omisſis, Joannes Casa in Galeato, in quo multa Giberthi tranſtulit, ut morum elegantiam suaderet. Scripsit Giberthus*

*Constitutiones editas per Reverendiss. in Christo Patrem D. Io: Mattheum Giberthum Episcopum Veronensem, ac in Civitate & Dioc. Veronensi Legatum Apostolicum, ex SS. Patrum decretis, & Canonice Institutionis, ac variis negotiis quotidie occurrentibus, & longo rerum usu collectas, & in unum redactas, Veronæ apud Antonium Puteletum 1542. in 4. & iterum ab Augustino Valerio S.R.E. Cardinali, & Veronensi Episcopo recognitas, notationibus illustratas, atq; ad Concilii Tridentini decreta renovatas. Veronæ apud Hieronymum discipulum 1589. in 4. Quæ prædientia, ac doctrinâ has constitutiones scripserit ex Augustini Valentii verbis in nova editione exaratis, liquidò patet, ait enim: Suadebat ipsa meditato constitutionum à sapientissimo, & optimo Episcopo Joanne Matthæo Gibertho conditarum, quæ tantâ prædientia excogitata sunt, atque scriptæ, ut non modò Episcopi aliquot ex illis tanquam in fonte constitutiones suas derivaverint, verum etiam Sacrosanctum Concilium Tridentinum inter sua decreta, quandam ex illis constitutionibus serè de verbo ad verbum tranſtulit: ac proinde statui constitutiones Opbis notas recognoscere, typisque mandare, idque multas ob causas, primum quidem ut Jo: Mattheus Gibertho optimo Episcopo, quem mihi semper in administratione imitandum proposui, hac ratione debitum honorem præstem, cujus memoria in Veronensi Ecclesia conservare devotissimè percipio. Hæc Valerius vir doctissimus, qui de Gibertho forsan scripsit in libro de Episcopis Veronensibus, quem edidit, ex Augustino Odoino in *Atheno Romano* pa. 101. sed non vidi. De his etiam constitutionibus consule Obertum Fogliettam in *elogiis cit. pag. 112.* Scripsit etiam Italicè*

Constitutioni delle Monache per la Città, e Diocesi di Verona utili anco alle altre Città, Veronæ apud Antonium de Postice 1539. in 8.

Lettere. Extant in Variis Epistolarum collectionibus, nempe in epistolis XIII. Virorum Illustrium à Thoma Porcacchio editis Venetiis 1584. in 8. in epistolis selectis in lucem emissis Tarvisi apud Fabricium Zannettum 1603. ab Aldo Venetiis

netiis 1550. & 1551. in 8. in epistolis Principum lib. 1. Ibidem apud Franciscum Zilettum 1581. in 4. in epistolis facietis à Dionysio Athanasio editis ibidem 1572. & 1601. in epistolis latinis Clarorum Virorum ibidem 1568. & in libro Bartholomaei Zucchi inscripto *Idea del Secretario*. Venetiis apud Societatem Minimam 1606. in 4. in quo Giberti epistolae tanquam bene scribendi exemplum exhibentur; caeque etiam Panfilii Persicus laudat in libro cui titulus *usl Segretario lib. 2. cap. 6.*

Epigrammata Pastoralia, ex Benibo in *epist. lib. 3.* qui Gibertum monet, Leonicum Tomeum, virum graecis literis doctum, Romam petere, ibique Epigrammata Pastoralia ipsius Giberti, asferre, ab eodem in Graecam linguam versa. Denique addam quod Giberti operâ, ac sumpta libri S. Joannis Chrysostomi, aliorumque Auctorum graecâ lingua prodire, ex Matthaeo Toscano in *Peppo Italia cit. pag. 87.* & Sadoletto in *epist. lib. 3. ep. 9. pag. 106.*

IOANNES MELATIUS Mazariensis Sacerdos, vir doctrinâ excelsissimus, Sacrae Theologiae, & utriusque Juris Doctor, ac Apostolicus Prothonotarius. Nonnullis fuit meritis honestatus honoribus; Archipresbyter enim Tuneti, & Gulciz, ut etiam Calarachi Archipresbyter renunciatus est. Canonicus, & Cantor Mazariensis Ecclesiae, & Episcoporum ejusdem Affectus, electus inclamavit. Pluribus Vicarius Generalis, doctrinâ conspicuus longè, latèque enituit. In his omnibus obitus muneribus exultant medium eruditioem, verum etiam, & prudentiam singularem patefecit: dum ejusdem Mazariensis Ecclesiae Vicarium Generale ageret sede vacante, decessit Mazarinæ 16. Decembris anno 1679. ætatis circiter 58. & in Cathedrali Ecclesia sepelitur. Edidit *patrocinium in causa propria*. Romæ 1655. in fol.

Miscellanea Selectarum Juris utriusque Assertionum. Panormi apud Dominicum Anselmum 1670. in fol.

Partem secundam. Panormi in fol. opus abso-lutum, sed non dum publici juris, cum ob auctoris obitum deficiat libri facies, & indicis pars.

IOANNES MISTRETTA Calatajeronenfis Jurisconsultus doctissimus. Floruit circa annum 1550. ipsumque laudat Petrus Paulus Morretta de Calatajerono *cap. 12. pag. 52.* & 54. qui scripsisse ait:

Glossam ad patrias consuetudines, per quam diligen-ter exarata. m. s.

IOANNES MONTALTUS Syracusanus Jurisconsultus, ac Poeta Officinæ Messanenſis Academicus. Vivebat Messanæ anno 1673. Ipsum laudat Joannes Baptista de Iudce in *termin. par. 1. pag. 435.* Edidit

Poesis. in libro: *Poesis volgari degli Accademici della Fucina. Parte seconda*. Messanæ 1658. in 12. & in libro: *Duello delle Muse. Trattamento terzo*. Neapoli apud Andream Colicchiam 1670. in 4.

IOANNES NASO Corleonenſis, vir doctus,

ac eruditus: politiores literas, præsertim Musas summo studio coluit. Historica eruditione ornatus innovit. Panormitani Senatus fuit à feretris, & à bonarum artium peritis summa æstimatione profectus vixit. Celeberrimi Lucii Marini, de quo suo loco, Præceptor, ex Alphonsio Seguritano in *epistola de laudibus Lucii Marini*, inter ejusdem *epistolas lib. 6.* Claruit anno 1477. De eo idem Lucius lib. 5. *epist. in epistola ad Caltaldum Parisum*, in qua ait: *Obiit, & Joanes Naso, cui Siculus fuit agnomen, qui si non fuisset mortis præventus non dubito, quin poetica virtute, & carminibus mæstare cum aliis magnos Poetas, tum etiam Virgilium aequasset.* De eo etiam Vincentius Auria in *discursu de officio, & dignitate Prætoris Panormi*. pag. 237. Edidit.

De celebritate rerum, opus heroicum. Panormi ex Alphonsio Seguritano loco citato; ait enim, de Marineo scribens: *Post annum inde Panormum, ad Joannem Nasom cognomento Siculum transit.* Hic est ille Joannes Naso, cujus extat opus heroicum de celebritate rerum, quas Panormi edidit quum Barcinona Gothabana Civitas rebellis Joanni Regi in dedicationem post decem annos fu subjecta.

Consuetudines Felicitatis Orbis Panormi. Panormi apud Andream de Wormacia 1477. in 4.

Supplementum ad Christophorum Scobar de rebus præclaris Syracusanis. editum cum lucubrationibus ejusdem Scobaris. Venetiis per Bernardinum Benalium 1520. in fol. à pag. 9. ad Scobarem missum à Joanne Giarruto Patrio Syraculano, in cuius epistola anno 1519. scripta legitur: *Vir ille Siculus Joannes Naso nunquam pro merito satis celebratus distavit; reconditiora daturus si vixisset.* Scobar verò ibidem in responsione ad Giarrutum, Nasom *Virum consummatissimum* vocat. Inter Siculos Poetas à Joanne Vicintimilio recensetur in *Catalogo Poetarum Siculorum*, quem edidit in libro *Poetarum Bucolicorum* 1. at ex ejus cat. minibus solum superest distichum celeberrimum de Urbe Panormi, quod primum edidit Thomas Fazellus de *rebus Siculis dec. 1. lib. 8. pag. 170.*

IOANNES NATALIS Messanenſis vir ingenio, & doctrinâ præclarissimus, in lucem editus 16. Martii anno 1643. à teneris nguiculis literarum studiis admotus, in Messanenſi Soc. Jesu Collegio miores literas non sine laude didicit. Gravioribus scientiis additus, ex æto Rhetoricæ curriculum, Peripateticæ Philosophiæ animum adjecit. Inde sub celeberrimi Domini la Scala disciplina ne dum Hippocratis, & Galeni medicæ doctrinam plenissime assequutus est, verum etiam novis inventis appetimè eruditus fuit, quibus anatomia, & chemica ars recentior operâ illustrata, mirifice effulget. Ab eo etiâ Democraticæ Philosophiæ cognitionem accepit, eaq; ingenii vi hæc omnia amplexus est, ut ad summum medicæ facultatis fastigium sese extulerit. Hinc meritò Philosophiæ, ac Medicinæ laurea donatus est in Messanenſi lyceo 6. Octobris anno 1661. magno cumeratorum plausu, ac sine aliquo impendii genere, tanquam civis benemerentissimus: eoq;

æstimationis specimine omnium primus cohonestatus est. Genio indulgens amœniore literas coluit, & præstantissimorum literarum consuetudine, præsertim Joannis Viginthimilli, & Josephi Mariz Mazara Soc. Jesu, de quibus suo loco, mirificè profecit. Hinc elegantissimo ingenio multis inter eximios politioris literaturæ candidos cecidit: & in Messanenſibus Academijs Officinæ, Radicatorum, & tandem Cliriz recensitus, ingenii monumenta summa cum laude protulit, & literarum amorem, ac venerationem promeruit. Anno 1661. Messanenſis Magistratus à secretis electus est per quadriennium, ut moris erat, ac pluries confirmatus, denum anno 1673. perenni electione per omnem vitæ cursum eo in munere cõstiterus est; & à Prorege Claudio Lamoraldo Principe de Ligné eodem anno confirmatus: quod uri raro exemplo paritarum, ita honorificèntissimum non ambigendum. Sed hæc æstimationis argumenta à Messanenſi Senatu satis promeruerat Joannes, tum ob operam sæpius egregie exhibitam in Urbis obsequiis, tum ob literas, quibus ornatissimus semper cinxit. At muneris hujus nomen, & electio Joannes retinuit, administrationem, ac lucrî commodæ ex Senatus facultate Carolo Musarra concessit. Quâ virtute tuas in epistolis exarandis, tum aliis lucubrationibus condendis excellebat, incompertum est. A styli culta, dictionis elegantia, & eruditionis copiâ celebratus, à viris doctissimis laudes promeruit non vulgares; præsertim à D. Joanne Bernardino Nocero Pontificis Præfule Domestico, & P. Carolo del Voglia Congregationis Oratorii Panormitani sodale, in hoc scribendi genere nulli secundis. A Messanenſi Magistratu oblato Vincentio Gonzagæ Siciliæ Proregi supplicis libello, cum ipse scriptiõis nitorem considerasset, ac eundem Joannem condidisse intellexisset, hunc insigniter laudavit, ac Senatoribus commendare curavit. At præcipuum Joannis studium medicanæ facultatem inspicxit, eoque profectu ut færentur omnes, Joannem doctrinâ, & eruditione excelsissimum præstantioribus Medicis conferendum. Est jam abundè doctus, itaut jam Doctoris laureâ insignitus, ægoris medicam adhiberet manum, aramen descendit cupidus quadriennio, ab anno 1662, celeberrimum Marcellum Malpighium tunc in Messanenſi Academia præticæ Medicinæ Professore audit. Joannem Alphonſum Borrellum amicum, & familiarem habuit, qui nostro Joanni primos sex Euclidis libros exposuit. Nec Carolum Fracassatum medicum doctissimum, qui Malpighio successerat, audire neglexit. Unum hic silentio non involvam, quod cum Fracassato accidit, nam anno 1671. quæstione de sanguinis missione exorta inter hunc, & Joannem; Carolus Phlebotomia defendebat, Joannes verò Erasistrati, Elmontrii, & Præceptoris sui la Scala, aliorumque sectator, contrariam sententiam propugnabat: post multa ex utraque parte argumenta tandem Carolus ingenuè cõclusit, etſi ipse Phlebotomiam usum amplecteretur, attamen æquè

probabilè cõterari sententiâ arbitrabatur: quod nõ sine literarum tunc præsentium plausu, ac summa Joannis laude accidisse mihi testatur vitæ eximius Joannes Bernardinus Nocerus supralaudatus, qui inter alios literariæ pugnæ interfuit. Addam eundem Fracassatum, dum in publico lyceo aderat Natalis, lectionem de sanguinis missione iustituisse, & editis à Natali argumentis responsiones effusiores, cum summis Joannis laudibus, opposuisse. At absoluta lectione, Natalis grarias Carolo egit ob honorem sibi illatum, sed haud se victum declaravit, cum eundem Idæ capita obrucasse subdidit: & responsionibus enim suis plurima argumentorû capita exoriebantur obijcienda. Anno 1678, à Carolo Musarra relicto munere laudato, Joannes ad eundem revocatus, hanc Provinciam laudabiliter aggressus est, & primarius Philosophiæ Professor in Messanenſi Academia fuit honorificè designatus: etſi immutatâ rerum facie muneris electionem haud assequutus sit. In medica facultate impigre defudar non sine maximo ægotantium beneficio, qui ejus doctrinæ vi quotidie ad pristinam sanitatem revocantur: ideoque in Sicilia, & extra celeberrimus vivit; ac Principum, & Dynastarum summam venerationem expertus: perenniter expectetur, dum ejus fama nunquam consensces. Ipsum laudant Joannes Baptista de Judice in *curmimib.* pag. 338. Fulgentius Arminius in *Proſis Officinæ lib. 1.* pag. 73. Angelicus Aproſius, sub Oldauri Scioppii larva, in libro: *Bellezze della Belſa* pag. 3. Augustinus Scilla in libro: *Vana speculatione diſtinguata*, Carolus Balfamus Soc. Jesu in epistola ad Vincentium Alias ante Archimedeum, Maurolyci edita, & Silvius Bocconus in *Museo physico*. Edidit Italicè

Idea del perfetto Filosofo oratione funale per la morte di D. Giovanni Venimiglia. In *Proſis Officinæ lib. 2.* Neapoli apud Andream Colicchiæ. 1669. in 4.

Poſie. in libro: *Stravaganze liriche degli Accademici della Fucina Parte Terza.* Ibidem apud Sebastianum Alecci 1661. in 12. in libro: *Duello delle Muſe degli Accademici della Fucina Trattamentino Terzo, e Quinto.* Ibidem apud Andream Colicchiæ 1670. & 1671. in 4. in libro: *Faſtoſi Preſagi dell'Accademia degli Abbeſſicati per la naſſita del Principe delle Spagne*, Venetiis apud Bodium 1659. in 4. ac tandem in libro: *Applauſi del di Natalizio di Filippo V. Gran Monarca delle due Sicilie, e della Spagna, eſpreſſi ne' componimenti della Real Società degli Accademici della Clizia.* Messanzæ apud Dominicum Coſtam 1704. in 8. In publicam lucem emittet

Conſultationes Medicas, quas ad Medicos tum Siculos, tum externos ſcripſit. Italicè

Poſie,

Proſe,

Reſponſum de rebus Medicis ad Bernardinum Blancheinum, cujus authographum extat apud laudatum Bernardinum Nocerum.

Perſii Satiras etruſcis numeris concinnare meditabatur, quarum ultimam eleganter abſolverat, ac cum

ne cum Francisci Stellini versionem vidisset, ab incepto cessavit, ne actum ageret.

JOANNES NICOLAUS RIZZARI Patritius Cataneusis à Siculâ poesi clarus floruit ante celebrationem Antonium Venetianum, nempe circa annum 1570. & non sine laude carmina panxit, è quibus venustiore cantionum suarum formam eundem Venetianum hausisse opinatur Josephus Galeanus in *Musis Siculis* par. 1. pag. 153. qui ipsum laudat, ut etiam Jo: Baptista de Grolis in *Decagordo* Cat. tom. 2. cord. 9. pag. 152. Edidit vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliane. In *Musis Siculis* parte 1. Panormi apud Bnam & Portaninovam 1645. in 12. & iterum apud Josephum Bisagnium 1662. in 12.

JOANNES NICOLAUS RIZZARI nobilis Catajeroneusis, alter à supra relato, ex quo familia Rizzari nobilitate conspicua descendit, quæ Calajerone refulget. Fuit Joannes Juris utriusque Doctor, tum juris doctrinâ, tum Poesi introductâ, ac Siculâ clarus. Floruit circa annum 1568. Hujusce meminere Rocchus Pirrus not. *Ecll. Syracus.* pag. 233. & Petrus Paulus Morreeta de Calajerone cap. 12. pag. 52. & 54. Scripsit

Ad Consequendines Calajeroneuses Glossas.

Italicè etiam

Poesie.

JOANNES ONOFRIUS Panormitanus Societatis Iesu, natus anno 1607. Societatem ingressus est anno 1625. in qua solemnità evulsit vota 24. Junii 1640. Ingenio clarissimus præter humaniores literas, Rhetoricam, Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam summa cum præstantissimi ingenii laude docuit. Doctrinâ, eruditione, eloquentiâ enituit, quibus Poesim, Græcæque literas addidit. His autem, ut etiam singulari prudentiâ, aliisque virtutibus magnam sui æstimationem excitavit. Nonnulla muera, cum gravissimis laboribus perfuncta, exiniam sui prudentiam, animique constantiam illustrant. Rexit Collegium, & domum Professorum Panormi non sine laude, ac fructu. Molestiæ, quibus innoxius exagitatus est, ejus patientiam splendorebus exornarunt: adversa enim iusticiâ animi firmitate omnia pertulit. Sodalibus suis quibus præfuit eximium, sincerumque studium detexit, & ab iis nutuo prosequabatur amore. Egregiis munus virtutibus sui venerationem excitavit: & morum suavitatem, dulcique eloquentiæ vi iurificæ illorum animos alligabat, quos semel alloqueretur, eosque ad res etiam difficilissimas flectebat. Fato cessit. Panormi in domo Professorum 17. Decembris anno 1674. Ipsum laudat Vinc. Tancredus in *quest. moral.* p. 2. tr. 5. *quest.* 1. 4. p. 242. Edidit.

Orationem in solemnibus studiorum Institutione habitam in Aula Collegii Panormitani, Panormi typis Decii Cyrilli 1640. in 4. Italicè

Orationem Panegiricam nella solennità del B. Francesco Borgia. Ibidem apud Dominicum de Anselmo 1652. in 4.

Suppressio nomine etiam Italicè

Il Trionfo di Portolongone acquistato alla Corona del Nostro sempre Grande Cattolico Re di Spagna. Panormi apud Cyrillos 1650. in 4.

La Rosalia Guerriera in ajuto del Re Cattolico contro la forza di doppo nostro pessilenza, e ribellione, dialogo. Ibidem apud Nicolaum Buâ 1652. in 4.

La Torre di Babel abbattuta con la diversità delle lingue per lo ricevimento dell' Ecc. Sig. Cardinal Tesoro Principe Triculio Vicerè, e Capitan Generale del Regno di Sicilia nella Casa Professa de' PP. della Compagnia di Gesù di Palermo. Ibidem apud Decium Cyrillum 1648. in fol.

Servantur in Bibliotheca Collegii Panormitani Soc. Iesû m. ss. ut ex ejus indice patet

Physica.

Metaphysica.

JOANNES DE PATERNIONE Cataneusis, ex antiqua satis, ac nobilissimâ Paternionum familiâ natus, Benedictino Instituto in Cataneis Cœnobio D. Agathæ nomen dedit. Ibi doctrinâ, ac religiosis moribus apprime instructus, omnibus ad exemplum eluxit. Iurisprudentiæ laureâ insignitus, in eadem profundè versatus, solidissimâ doctrinæ splendoribus ita refulsit, ut à Siculis omnibus Jurisconsultis, Doctor. Fundamentalis appellaretur. Egregiâ doctrinâ viam ad emeritis dignitates adipiscendas sibi reservavit: hinc primo Vicarium Generale Ecclesiæ Cataneusis egit anno 1450. inde ejusdem Cathedralis Prior, & Archidiaconus electus est. Anno 1472. Prioris (non Abbatis, ut air Hieronymus Ragusa in *Sicil. Bibliot. Peter.* pag. 154.) munere Monasterii S. Leonis Assori functus, inclauit: & anno 1475. Abbas S. Mariæ Novæ Lucis cum annexione Abbatie S. Mariæ de Scalis constituit, sui opinionem firmavit. Anno 1478. ob singulares animi, doctrinæque dotes Episcopali Melitenis Ecclesiæ Insulâ coonestatur, & à Romana Sede Cameræ Apostolicæ Collectore renunciatus est, adjectâ facultate retinendi Abbatiam. Magnâ apud Ferdinandum Siciliæ Regem valuit auctoritate, à cuius munificentiâ quamplurima in Ecclesiæ beneficium obtinuit. Ecclesiæ sibi creditam non sine laude usq; ad annum 1490. rexit, cum novis cumulatius meritis, novis exornatur honoribus; nam ad Metropolitanicam Ecclesiæ Panormitanæ dignitatem bonis plaudentibus est evectus. In ea moderanda vigilatissimi Pastoris partes adamussim expressit. Ecclesiæ jura, ac bona fortiter propugnavit, & Ecclesiæ proventus amplificare curavit. Ad asservendam summâ veneratione SS. Eucharistiam, tabernaculum in Cathedrali est marmore excitavit: & ad augendam ejusdem Ecclesiæ maculatam, supremam ipsius partem, quam Tribunam vocant, marmoribus affabrè insculpsit vestivit; ubi 42. SS. Simulacra velut artis miracula demirantur. Opus roto orbe celeberrimum, ab Antonio Gagini Panormitano singularis ingenii sculptore, summo studio elaboratum, quo nihil magnificentius, ac elegantius. Palatium Archiepiscopale edificiorum magnificentiâ exornavit, ubi ejus stemmata adhuc spectantur, eique hortorum, ac fontium amœnitates edjeit. Ejus opera

opetâ ad Archiepiscopalem Ecclesiam postliminil jure rediit Monasterium S. Mariz Angelorum. Baidæ juxta Panormum, cujus ædificia iustauravit, ibique in Ecclesiâ janua ejus nomen, ac familiarit insignia insculpsit, ac addito Sacello S. Ioannis Baptistæ, huc usque S. Ioannis de Baida vocatur, ibi etiam Archiepiscopales sedes refecit, quæ nunc deliciis affluentibus ad levandas Præfalam molestias servantur, & gentilitiis testis insignitas sæpius vidi: aquæ fluentia adinvenit, quibus anteniores effecit. Dum ejusdem Metropolitanæ Ecclesiæ clavum tenebat, ter Siciliæ Regnum moderatus est, anno scilicet 1494. 1506. & 1509. Præfæ electus, eumque maxima cum laude rexit. Tandem cum 80. ætatis annum attingisset, Julius II. P. M. Romam accersivit, ut purpureo gallero exornatum, Cardinalium Collegio adungeret, sed antequam Romam peteret fato cessit Panormi 24. Januarii 1511. & in Cathedrali Ecclesia marmoreo sepulchro conditus est, in quo gentilitia stemmata, ac ipsius effigies spectantur. Sine sepulchrali epigraphæ jacebat; sed anno 1694. Nicolaus Marcorana Panormitanus, ejusdem Ecclesiæ Subcantor, ut tanti viri memoriam innovaret, sepulchro hanc inscriptionem apponi curavit.

Joannes de Paternione Panorm. Archiep. Ordin. S. Benedicti obiit anno M.D.XI. 24. Jan.
De Joanne vide Rocchum Pirrum in *Chronol. Regum Siciliæ* pag. 101. *not. Ecel. Panor.* pag. 170. *Catan.* pag. 93. 94. *Melit.* pag. 600. Jo: Bap. de Grossis in *decac. Catan.* tom. 2. *cord.* 9. *pag.* 143. & 148. Jo: Franc. Abela in *Melit. Illust.* lib. 3. *not.* 1. *pag.* 317. Marius Cutellus de *donationibus* to. 1. *tratt.* 1. *disc.* 2. *part.* 11. n. 80. *pag.* 354. Antoninus Amicus in *chronol. Prærog. Sicil.* pag. 15. & 16. & Vinc. Auria in *hist. chronol. Prærog. Sicil.* pag. 27. in *discursu de officio & dignitate Prætoris Panormi.* pag. 237. in *Gagino Redivivo* pag. 27. in *chronol. Archiep. Panor.* in *fine hist. Crucifixi Panor.* pag. 209. Ut Ecclesiæ suæ jurâ defenderet, scripsit

Allegationes de Primatu Ecclesiæ Panormitanæ, ut aliqui ex citatis Auctoribus testantur. Ipsos citat Franciscus Baronius de *maest.* Panorm. lib. 1. *cap.* 3. *pag.* 27. & alibi, qui aliqua earumdem fragmenta exhibuit; at Rocchus Pictus in *not. Ecel. Panorm.* pag. 171. apud Philippum Parotum servatas ait. Ego vero legi apud D. Franciscum Paternionem Ragusanum ejus gentilem, virum de rebus Siculis benemerentem. Ipsas etiam citat P. Jo: Maria Amatius in *notis ad orat.* 1. n. 38. *pag.* 36. qui eisdem in lucem emittere curat.

JOANNES PAULUS CHIARANDANUS Platensis Soc. Jesu, natus anno 1613. in Societatem cooptatus est anno 1631. in qua solemnia emisit vota. Absoluit studiorum spatii, aliis cum laude graviore disciplina tradidit biennio Philosophiam, septennio scholasticam Theologiam, ac novennio Moralem doctissimè docuit. Diu etiam Mathematicas disciplinas explanavit. Bis Collegium Platense rexit, & S. Officii Censorem egit. Eruditione, ac Arabicis literis apprime instructus claruit. Octogenario

major, decessit Platæ 12. Januarii anno 1701. De eo lege Biblioth. Soc. Jesu *pag.* 484. Josephum Muebriam in libro *Musa riveglia* *par.* 1. *pag.* 223 & Petrus Antonius Torminara in *Prosp.* 5. *Rosalia* *disc.* 2. *cap.* 12. *pag.* 246. Edidit Italicè

Piazza Città di Sicilia, Antica, Nuova, Sacra, e Nobile. Messanz apud hæres Petri Breg 1654. in 4. Prælo etiam praverat libros de rebus Mathematicis, nempe de *Horologii rotalibus*, & *Solaribus.* De *Segmentis*, seu *partibus circuli.* De *Sphæra.* De *modo erigendi figuram.* De *Astronomia.*

JOANNES PAULUS AB EPIPHANIA Panormitanus Carmelita Excalceatus, in seculo Antoninus Parisi: natus anno 1633. Regulare Institutum amplexus est Panormi 6. Januarii 1652. & solemnia emisit vota 25. Martii 1653. Iugenio præstantissimo, celerique munitus refectus; ad omnia studiorum genera complectenda egregiè efformatus. Exacto cum laude studiorum curriculum, Rhetoricam, Philosophiam, ac pluries scholasticam Theologiam docuit; præsertim Messanz, ac in sui admirationem alios traxit. Orator celeberrimus, eloquentiâ, & eruditione clarus, inter præcipuos Cōcionatores adscriptus est; & in exornandis Sanctorum gestis Panegyrista singularis existimatur. Ubicumque è suggestu ejus eloquentiæ suenta effudit, plausus in sui commendationem excitavit; præsertim Messanz, ubi doctitiaz profunditatem, & egregiâ eloquentiæ vi maximam sibi venerationem comparavit. Sacra, profanâque eruditione locupletissimus excelluit; & aliquando ad animi oblectamentum Musis indulgit. In regendo Motycensi Conobio prudentiani detexit eximiam. Virtutibus etiam eminuit: Religionis studium præsertim coluit, quo singulari spiritus fervore incrementum sacrificium quotidie offerebat. Heroicâ patientiâ insignis, labores, ac adversa æquo animo tolebat; & morti proximus compositis in crucis formam brachiis, totus juxta Dei voluntatem accommodatus, plissimè, ut vixit, fero cessit Panormi 4. Septembris 1676. ætatis 43. ac conceptam sui spem in literario Orbe amputavit. Virum hunc laudant Placidus Carafa in *responsio decisivo* *pag.* 7. & 27. & Placidus Reina in *hist. Messanz.* *par.* 2. *pag.* 81. Edidit Italicè

Le Stravaganze della Natura Pensieri sacri, morali, e politici. Panormi apud Camagnam 1671. in 12.

La Via Latta, arte breve di Predicare. Venetiis apud Joannem Antonium Hertz 1671. in 24. & Panormi apud D. Cillenium Hesperium 1684. in 12.

Le Nuove Muse del Paradiso. Elogii di Nuove Religiose Carmelitane Scalze nel Monastero di S. Teresa di Palermo. Venetiis apud Turinum 1672. in 4.

L'Arcopagita d'Onivvero Compendio historico della Vita del B. Gio: della Croce. Panormi apud Boffium 1675. in 12.

Panegyrici, ed Orationi Sacre. Ibid. apud eundem 1676. in 12.

Suppresso nomine etiam typis dedite,

L'Idée del Cavalier Gerolimitano mostrata nella Vita di F. D. Agostino Grimaldi, e Rosso. Mellanz apud Iacobum Matthæi 1662. in 4.

Il Basso della Fama Mamertina discorso sacro Accademico per la sacra Lettera scritta da Maria V. a' Messinesi, ed altri Panegirici. Venetiis apud Petrum Thomasinum 1664. in 12.

La Chiave d'Italia Compendio historico della Città di Messina. Ibidem apud Marcum Philippi 1670. in 4.

Il Cigno moribondo al fiume di cinque foci, è vero l'anima innamorata delle cinque piaghe del Crocifisso. Pensieri predicabili. Neapoli apud Novellum de Bonis 1671. in 12. sub nomine P. D. Victorii Constantis Canonici Regularis.

Il Grande Oratione funerale per la Morte di Filippo IV. Re delle Spagne. Ibid. apud eundem 1671. in 12.

Prælo multa parabat, partim jam absoluta, partim adhuc imperfecta, quorum nonnulla hæc sunt.

Commentaria in quinque libros Decretalium. Tomi IV. in fol.

Mundus eruditus, sive sylva eruditiorum. Tomi V. in fol.

Asatome Mundi. Tomi III. in fol.

Pantheon universæ moralitatis, sive totius Theologicæ moralis compendium.

Solomon proverbiales, seu flores Abbatis Trisemii, Philosophus Thomista Parvus. Tomi IV. in 4.

Theologus Thomista Parvus. Tomi V. in fol.

Miles Martyr armatus sub vexillis Angelici Preceptoris militans, seu Theologica disputatio de martyrio militum Regularium.

Tractatus de Divini Verbi Incarnatione. Italicè Quaresimale.

Avvento.

Panegirici Tomi sei.

La Regia di Sicilia Compendio historico della Città di Palermo.

L'Ombra sgherite, la Concessione di Maria V. difesa giuridicamente, con tre discorsi.

Gerone Monastico, formato con le parole, e dottrine della S. Madre Teresa.

Croniche de' Carmelitani Scalzi della Provincia di S. Alberto in Sicilia.

Palermo Austriaco.

Resiquario Palermitano, ove si notano tutte le Reliquie insigni, che si ritrovano in Palermo.

I Campi Elisi, cioè le delizie di Palermo.

Il Seminario d'Herói, Vita d'homini illustri Palermitani.

La Borsa dell' antichità, Medaglie di Palermo disincudate.

La Santità felice, Catalogo, ed Elogj de' Santi Palermitani.

JOANNES PETRUS CASTELLUS Messanensis Sacerdos, Francisci Castellii filius, ac Bartholomæi, de quo suo loco, frater. Vir pietate insignis. Edidit Italicè

Guida spirituale degli Afflitti condannati a morte, dove si trattan tutti gli ajuti necessarii per la salute d'no anima, di chi è vicino a morire. Mellanz apud Petrum Bream 1595. in 8.

Hoc opus perperam Petro Castello Medico celeberrimo adscribit auctor Indicis Bibliothecæ Barberianæ; Petrus enim Castellus Medicus, Romanus fuit, origine Messanensis, noster autem Joannes Petrus Messanensis.

JOANNES PETRUS CORILANZA Panormitanus, vir eminentissimi ingenii, quod primū Philosophicæ, ac Theologicis studiis mirificè decessit; inde Jurisprudentiæ addictus, ac Doctoris laureā insignitus ad eum doctrinæ fastigium ascendit, ut spem omnibus dederit non vulgarem, primariis dignitatibus exornandū; & sanè has accepisset, ni adversus quiddam ætæ ipsū ab aggresso Jucium studio aversisset. Aliquandiu jura Cæsarea, ac Pontificia non sine maxima laude docuit Panormi. Politioribus literis excultus, Receptorum, & Animosorum Academicis Panormi non modò dedit. Italicè, latinè, ac vernaculè linguā multa elegantissimè condita egregiè cecinit, & anagrammatum artificio singularis, magnam sibi laudem comparavit. Floruit anno 1640. Ipsum laudat Josephus Galeanus in *Musis Siculis* p. 2. tom. 2. pag. 188. ubi aliqua ex innumeris eius ingenii monumentis extant, nempe Siculè linguā

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cyrrillum 1647. in 12. & apud Josephum Bisagnium 1662. in 12.

Epigrammata. extant in libro Selecta Epigrammata. Panormi apud hæredes Jacobi Maringi 1656. in 12.

Servatur apud Vincentium Auria hæc alia m. ss.

Sollido S. Rosalia Panormitana. Carmina de D.

Rosalia. in 4. & Italicè

Panegirico in lode della Città di Palermo, nella quale conviene la Sapienza, come Capo del Regno,

in 4.

JOANNES PETRUS FLACCOMIUS Mylenensis Sacerdos, patritiæ exortus familiæ, literis excultus clarus. Musices periclitissimus, in Philippi III. Catholici Regis Sacello Musicam moderatus est. Sabaudix Duci gratissimus vixit, qui in suum elemosynarium delegit. Obiit Taurini an. 1627. Edidit opus inscriptum:

Concetus in duos distincti Choros, in quibus Vespera, Missa, sacraque cantiones in Nativitate B. Mariae Virginis, aliarumque Virginum festivitatis decantandi continentur. Venetiis apud Angelum Gardanum, & fratres 1611. in 4.

JOANNES PETRUS GRIPHEUS Panormitanus nobilissimo genere ortus, Ordinis Prædicatorum, Sacræ Theologiæ Magister doctissimus, virtutibusque eximiis ornatus. In nonnullis Siciliæ Cœnobiiis Philosophiam, ac scholasticam Theologiam docuit, & in Panormitano lyceo S. Dominici præfuit studiorum Regens. Clarissimè, solidèque doctrinā magnam sui estimationē excitavit. In Cœnobiiis Panormitano S. Dominici, & Augustiani Priorem egit. Consilio singularis, ad ipsum passim confugebant in difficillimis negotiis primariæ nobilitatis Dynastæ. A confessionibus fuit D. Francisci de Castro Comitissæ Castri, Siciliæ Proregis, apud quem magnā opinionē valuit eoque instante anno 1620. ad Episcopalem Nostram infusa

iusulam erectus est: ideoque Panormo discedens, ut Romæ consecrationem obtineret, cum Gaeta appulisset, ibi morbo aggressus decessit, annum agens 70. Est Joannis mentio apud Hippolytum Marraccinum in *Biblioth. Mariana* par. 1. pag. 777. Petrum Cannizarum de *Religione Panormi* m. 1. pag. 268. & Hyacinthum Montalium in *historia Dominicana Sicilia* m. 8. Edidit Italicè

Rosario della Gloriosissima Vergine Maria Madre di Dio. Panormi 1618. in 8. in cuius fine habes etiam: *Miracoli fatti da Dio per virtù del Rosario.*

JOANNES PETRUS MARCHESIUS nobilis Messanenſis, Poeta, & Orator eruditus, quem laudat Placidus Reina in *not. hist. Messana* par. 2. pag. 228. & 518. Edidit Italicè.

Brieve discorso delle vere qualità di Messina. Vicequens apud Josephum Cocchium 1584. in 4. & Messanz apud Petrum Bream 1622. in 4.

JOANNES PETRUS DE VILLADICANTIBUS nobilis Messanenſis, præstantissimi ingenii vir, quod studiorum exercitatione, Poeti, & eruditione exposuisset, ac abundè locupletavit. In historiis, antiquitatibus, & numismatum studiis versatissimus, Musæum in propriis ædibus extruxit nobilissimum, numismatum copiam, & variâ antiquitatum suppellectile refertissimum, quarum pretium 20. millium aureorum summam explebat. Hinc innumeri harum rerum studiosi à diffitis etiam Provinciis ad ipsum Messanz navigabant, ut thesaurum hoc celebre diligenter perlustrarent, in cuius laudem Rone ecloga quædam edita fuit. Magna apud literatos veneratione vivebat anno 1590. In huius viri laudem prodiit Messanz anno 1558. liber Epigrammatum, ut ait P. Placidus Samperius in *Iconologia M.V.* lib. 1. pag. 36. qui ipsum eximius laudibus ornat, & hæc scripsisse testatur Italicè

Della Vanità, e dispreggio del Mondo.

Della Vita, e Passione di Christo N. S. in Rima Siciliana.

La Vita di S. Raineri Eremita.

La Vita di S. Alberto Carmelitano in Rima Siciliana.

La Vita della B. Eustochia Calafato Fondatrice del Monasterio di Monte Vergine in verso Siciliano.

L'Incendio di Regio.

L'Antichità di Messina, e gli huomini illustri di essa.

Dell' Inferno.

Del male delle Donne.

Delle Guerre degli animali.

Vite de' Pontefici, Cardinali, Imperatori, Regi, Gran Maestri Gerusalemmitani, Stradici di Messina, de' Priori Gerusalemmitani di S. Gio: Battista di Messina, de' suoi Senatori antichi, delle Case, e Famiglie nobili, & in particolare di quelle, che si sono già estinte.

Vita, e Miracoli de' Santi Martiri Placido, e Compagni, e della loro famiglia antica. Arnaldus Wion in *ligno vite de familia Antia* 5. 7. citat Joannem Petrum in tractatu de *Inventione corporum S. Placidi Abbatis, & Martyris, ac Sociorum*, quem huic ipsum esse opinor. Idem Wion lib. 3. in not. ad 5. *Octob.* pag. 330. De hac re Epistolam ipsius exhibet

bet ad Patrem D. Michaelum Abreinaum.

Delle Reliquie de' Santi, che sono in diverse parti. La cornetta de' vocaboli Siciliani.

Idem Samperius loc. cit. & lib. 2. pag. 301. ait has lucubrationes temporis iunioris peritisse: at Placidus Reina in *hist. Messana* par. 2. pag. 518. ubi Joannem laudat, nonnulla ejusdem ingenii monumenta prodidisse testatur, quæ adhuc non vidi. Idem vero loc. cit. & pag. 465. Scripsisse tradit

Supplementum ad Historiam Siculam Abbatis D. Franc. Maurolyci, ubi aliqua ipsius fragmenta describit.

JOANNES PHILIPPUS BONUS Platensis, Philosophiz, & Medicinz Doctor præstantissimus, ob exaggeratam doctrinæ laudem inter celebriores ævi sui literatos cooperatus enituit. In Patavino Lyceo magna cum laude publice docuit. Poeticâ facultate insignis, Poetæ laureatæ titulum promeruit. Clarissimo nomine floruit anno 1573. Laudant Joannem Rocchus Petrus not. *Ecel. Catan.* pag. 105. Joannes Paulus Chiarandanus in *hist. Platina* lib. 4. cap. 3. pag. 265. & Didacus de Mastro in *causa Medicorum Poetar.* pag. 57. Edidit librum

De Concordantiis Philosophiæ, & Medicinæ. Venetiis 1573. in 4.

JOANNES PHILIPPUS INGRASSIA Rachabutenſis: nam etſi Franciscus Baronius de *maest. Panormi.* lib. 3. cap. 4. pag. 117. inter Panormitanos recenset; & ipsemet Ingrassia in libro de *Peste*, tum in *epist. nuncupat.* ad Philippum Catholicum Regem, tum etiam cap. 9. pag. 72. Panormum Patriam suâ appellet; at tamen ex Privilegio Panormitanum fuisse intelligendum, cum ipsemet aliſi ſe in oppido Rachabuti exortum scribat, quod nonnulli ejus infra notatis auctoribus tradunt. Doctor Medicus fuit celeberrimus, ingenii excellenti, doctrinæ soliditate, ac experientia nulli secundus. Ætate ad huc floreute in Patavina Academia Medicinæ studiis operam dedit, & anno 1537. Doctoris Laureâ insignitus enituit. Indeſſo studiorum labore ad illud absoluteſſiſſæ doctrinæ faſtigium pervenit, ut ipsum tanquam oraculum omnes recolerent: ideoque, publico ſtipeudio in Neapolitano Lyceo Medicinæ Theoricam, ac praxim, ut etiam anatomiam publicè docuit magnâ auditorum frequentia, ac ſingulari diſcipulorum beneficio. Ob egregiam, & nunquam ſatis laudatam doctrinam ad eum venerationis gradum pervenit, ut velut alter Galenus exiſtimatus eſſeſſet. Neapoli ad perennem nominis ſui gloriam ipſius ſimulacrum conſtituere, cui honorificentiffima inſcriptio adieſta fuit, in qua Divus appellabatur: cum hac etiam Epigraphæ

Philippo Ingrassie Siculo, qui veram Medicinam Artem, atque Anatomiam publicam enſerrando Neapoli reſtituit, diſcipuli memoria caſſa P.P. M. D. Ingeniū vi in re medica nova quædam adinventit: præſertim novam oſſis ſtructuram in humano capite, cui ob ejus formam, ſtapedis nomen donavit, teſte Gabriele Fallopio *inſtit. Anatomic.* tom. 1. traſſ. 2. pag. 48. & Petro Caſtellano in *Vitis illuſtr.*

Illustr. Medicor. pag. 308. qui de Ingarfia scribens ait: *Non ignobile instrumentum, quod Stapedem, aut à forma . . . appellant, primus invenit, & scripto celebravit. . . Præterea novum ossis lithmoedus structuram deprehendit.* Ex quo duo adinventiè innuit, nempe instrumentum, quod stapedem vocavit, & ossis structuram: at ex Fallopio ossis inventum, stapedis nomine donavit, ut innui in additionibus ad *Siciliam Inventricem Vlucentii Aurie* cap. 11. pag. 230. ubi hæc alia Ingarfia inventio addenda; ipse enim omnium primus vesiculas feminales observavit, ut tradit Leonardus de Capua in libro: *Parere discipulo in otto ragionamenti, ragion. 2.* pag. 45. Patrio amore extimulatus Neapolim reliquit summo totius populi, Procerumque dolore, qui non sine maximo profectu salubrem ipsius opem experiebantur: à quibus mirum in modum venerabatur. Panormi regressus insigni plausu, summisque æstimationis argumentis fuit exceptus, ob singularem doctrinæ excellentiam. Hic doctissimi Joannis opinio ita invaluit, ut diffusâ ejus nominis celebritate, ex ultimis terræ finibus passim ad ipsum confluebant ejusmodi ordinis viri eruditissimi, ut ipsum conspicerent, ac recolerent: ipse verò viros doctos quacunque optimâ disciplinâ instructos singularibus amoris officiis cōplectebatur; adeo ut ejus domus eruditioris Emporiorum vocaretur. Hinc merito anno 1563. à Philippo II. Hispaniarum Rege, Siciliæ, Insularumque adjunctarum Archiater constitutus est: eoque in minore, editis prudenissimis constitutionibus, eximianu vigilantiâ in omnium beneficio impendit. Salutari severitate munitis, neminem ad artem medicam exercendam admittebat, nisi pravo diligenti examine, hæc arte rectè fungi posse arbitraretur. Immo omnibus, et si Doctoris laureâ insignitis, medicinæ officia interdixit, nec eadem exercere alieni permisit, nisi prius medicas conclusionis publicè propugnasset: ad hoc verò omnes compellit impetrato Regis decreto. Doctrinæ suæ vires mirum in modum Panormi detexit, cum anno 1575. grassante in hac urbe, & in magna Siciliæ parte fœvissima Peste, ipse Deputationis, ut vocant, Sanitatis, primarius Consultor, ac Deputatus electus, eâ sapientie industriâ, prudentiâ, ac dexteritate Urbem Panormi moderatus est, ut contagiosam lucem penitus profligaverit: ac Hippocratis Siculi nomen sibi comparaverit, quo passim ab omnibus appellabatur. Hinc in grati animi significationem Panormitanus Senatus 350. aurea eidem singulo mense solvenda constituit: at ipse ex his solium accepit, quæ ad exultandum, & exornandum Divæ Barbaræ facellum intra claustra Cornobii Panormitani S. Dominici satis essent; cætera remisit. Urbis hujus amantissimus, editis sapientissimis consiliis, ejusdem ægris salubritati consuluit; præsertim ut lacum exsiccarent, quem juxta Urbis moenia Papiretiæque constabant, civium saluti nimidum infernum. Gravioribus Medicinæ studiis amœniores literas, ac Poësim ad animi remissionem coluit: & inter Accensos Panormi Academiæ recensitis, eruditione effulsit. Denum vir undi-

• Biblioth. Sicula Tom. I.

que celeberrimus maximo omnium dolore fæcessit Panormi 6. Novembris anno 1580. ætatis suæ 70. & in memorato D. Barbaræ facello sepultus est. Funerem pompam Medici omnes, ac Pharmacopolæ comitati sunt: at nominis fama nunquam sæculorum decursa decedet. Emeritis laudum præconiis Ioannem celebrant Rochus Pirrus not. *Ecl. Catan.* pag. 117. Franciscus Baroniuss loc. cit. Vincentius de Ioanne in *Panor. Triumphantæ* lib. 12. pag. 121. & in *Panormo restaurata* lib. 2. m. 1. Leonardus Orlandinus in *discursu Siciliæ* pag. 79. & in *Imaginib. var.* pag. 57. Fulgentius Caccabensis in *Vita Andrea de Guallo* §. 18. u. 6. pag. 100. Gesnerus in *Biblioth.* pag. 484. & 691. Antonius Vanderlinden *de scriptis medicis* pag. 658. qui mendosè in oppido Rachelburgi in Sicilia natum ait, Franciscus Flacculus in *Sicelide* sect. 3. pag. 38. Petrus Castellanus in *Vitis Illustr. Medicor.* cit. Vincentius Auria in *histor. Chronolog.* *Proregum Siciliæ* pag. 58. in *observ. ad Batillum Joanni Baptistæ de Indice* pag. 364. & in *histor. Crucifixi Panorm.* pag. 11. & 18. & Didacus de Mastro in *causa Medicor. Poetar.* pag. 55. Edidit in *Galenii librum de ossibus doctissima, & experientissima commentaria.* Nunc primum sedulo in lucem edita, & aptè naturam imitantibus iconibus insignita. Quibus appositus est Græcus Galeni contextus: nuda cum nova, & fideli ejusdem Ingarfia in latinn versione. Panormi apud Joannem Baptistam Marinum 1603. in fol. & Venetiis apud Societatem Venetam 1604. in fol.

De *Tumoris præter naturam Tomum Primum*, in quo generatim tumorum omnium præternaturalium species, præsertimque eorum nomina, & definitiones, atque etiam causæ, multaque generalia, declarantur. Græci, Arabes, & Latini quatenus adhuc ipsa pertinent evulscantur. Neapoli 1553. in fol. in hoc tomo alios sex tomos de eadem materia promittit. De eo verò consule Danielem Sennertum tom. 5. *opernum prætic. medic. lib. 5. par. 1. cap. 1.* ubi observat, quod eum Galenus 61. tumorum species invenerit, his 165. addidit Ingarfia.

Galenii Artem Medicam Joanne Philippo Ingarfia Siculo interprete, ac veluti novo plusquam commentatore. Venetiis Ioannes Græphius excudebat 1573. & 1574. in fol.

Jatropologiam. librum quo multa adversus barbaros Medicos disputantur, Collegisque modus ostenditur, ac multe quæstiones tam physice, quàm ehirurgice discutuntur. Quæstionem, quæ capituli vulneribus, ac phrenetidi medicamenta conveniant. Venetiis apud eundem 1544. & 1558. in 8.

Scholia in Jatropologiam. Neapoli apud Joannem Paulum Laganappum 1549. in 8.

De Frigidis post medicamentum purgans Epistolæ. Venetiis apud Franciscum Rampazetum 1575. in 4. & Mediolani 1586. in 4. ex Vanderlinden cit. pag. 660.

Prægrandem, utilemque Medicorum omnium declarationem: utrum in capitis vulneribus, Phrenetideque, atque etiam Pleuritide exsolvens nuncupatum medicamentum, an leniens dumtaxat congruens sit? Panormi apud Joannem Marthæum Maydam 1545. in 8. Z z Quod

Quod Veterinaria medicina formaliter sua, cademque cum nobiliore hominis medicina sit, materia duntaxat dignitate, seu nobilitate differens: ex quo Veterinarii quoque Medici, non minus quam nobiles illi hominum Medici ad Regiam Praeomedicatus officii jurisdictionem pertinent. Ibidem apud eundem. 1564. in 4. & Veneriis apud Angelum Patellinū 1568. in 4.

Questionem de purgatione per medicamentum, quae obiter etiam de sanguinis missione an sexta die fieri possint quā occasione de omnibus etiam aliis diebus designatur, quibus praecipue purgare, vel sanguinem mittere possimus. Illustris. Ducis Terracinae casus enarrationem, & curationem: de quibus tum penetrantis in thorace vulneris, tum fistula curandi methodos eluciscit. Questionem interum vitulus a principio ad statum usque procedere debeat subtilando, an ut multi perpetuo observant postius ingrossando. Veneriis apud Angelum Patellinū 1568. in 4.

Constitutiones, & Capitula, nec non Jurisdictiones Regii Praeomedicatus officii, cum Pandectis ejusdem reformatis, ac in pluribus renovatis, atque elucidatis. Panormi apud Joannem Mattheum Maydam 1564. in 4. & Ibidem typis Nicolai Bua 1657. in 4. à Paulo Pizzuto Archiatro in ampliorem formam redactae.

Indicem reformatissimum in omnes Galeni libros. Veneriis apud Juntas 1586. in fol. ut ex multorum Medicorum testimonio accepi, & praesertim Jo. Seppli Galeani Medici celeberrimi, & Francisci de Franco viri doctissimi. Editum sub nomine Antonii Musae Brasavoli Ferraricnsis, ejusdem Lingulae discipuli.

Italicè

Trattato assai bello, ed utile di due Mostri nati in Palermo in diversi tempi, ove per due lettere l'una volgare, e l'altra latina si determinano molte necessarie questioni appartenenti ad essi Mostri: aggiuntoci un ragionamento fatto in presenza del Magistrato sopra l'infermità Epidemiali, e popolari successi nell'anno 1558. in detta Città. Panormi apud Joannem Antonium Maydam 1560. in 4.

Informatione del pestifero, e contagioso morbo, il quale affligge, & haue afflitta la Città di Palermo, e molte altre Città, e Terre del Regno di Sicilia nell'anno 1575. e 1576. Ibidem apud eundem 1576. in 4. Quinta hujus operis pars recula prodit Panormi apud Angelum Orlandum 1624. in 4. & alibi; cujus doctrinā, grassante iterum Panormi peste anno 1624. Urbis a Medicis periculis moderata est. Lucet etiam asperit latinè hoc titulo: Methodum curandi Pestiferum contagium, ex Italico sermone in latinum conversa à Joachimo Camerario. Norimbergæ apud Catharinam Gerlachin 1583. in 8. cum Hieronymi Donzellini, Joannis Philippi Ingarfia, Casaris Ricelli, & Joachimi Camerarii synopsi commentariorum de Peste. ex Vanderlinden cir. pag. 508. Paschale Gallo in Biblioth. Medica pag. 187. & Bibliotheca Exotica. In Bibliotheca Francisci Marchesii eximii Canonici Panormitani, & Antonii Marchesii Iuriconsulti ejus fratris servatur opus egregium Ingarfia, cui titulus:

Methodus dandi relaxationes pro mutilatis torquentis, aut à tortura excusandis. Pro deformibus, venenatisque judicandis. Pro elephantiacis extra Urbem propulsandis, sive iutus Urbem domi sequestrandis, vel fortassis publice conversari dimittendis, ac pro semestrium, octimestrium, undecimestrium, ac aliorum sive majorum, sive minorum successoribus defendendis, deque frigidis, aut impotentibus, & maleficiatis, ac tandem pro gemellorum duorum, sive plurium primogenio determinandis. Joanne Philippo Ingarfia Autore anno Domini 1578. celeberrimum hoc opus parentum incuria neglectum, temporisque injuriā obessum V. J. D. Franciscus Garfia auctoris nepos pristino candori restituit anno 1637. m.s. in fol.

JOANNES PHILIPPUS DE LIGNAMINE nobilis Messanenſis, Doctus Medicus celeberrimus, vlt ab ingenio vehementi, acutoque laudatus. Medicam facultatem in Perusino lyceo magnā discipulorum frequentia publicè docuit. Arctissimas amicitiae leges cum Francisco de Ruvero Ordium Minorum Ministro Generali, inde S. R. E. Cardinali coluit. Hinc Franciscus ad summum Pontificis dignitatis fastigium euectus, assumpto Sisti IV. nomine, amicitiae memor, in Joannem Philippum eximia benevolentia arguēta, summamque estimationem parefecit: & Medicum suum delegit. Eo in munere doctrinā, eruditione, & prudentia ornatissimus refulsit. Romę Typographicam officinam in ædibus suis voluit, ex qua nonnullos proditiſſe libros plures vidi. Claruit anno 1481. ac hlium post se reliquit Antonium de Lignamine Messanenſem, qui an. 1514. patris suæ Archiepiscopus electus est, ex Rocho Pirro in not. Eccl. Messan. pag. 365. & Placido Samperio in Iconolog. M. V. pag. 97. Joannem Philippum laudat vir præstantissimus Prosper Mandosius in libro cui titulus: Theatrum, in quo Max. Christiani Orbis Pontificum Archiepiscopos exhibet pag. 128. & Ioannes Antonius Vanderlinden de scriptis Medicis pag. 660. Edidit Vanderlinden

De Conſervatione ſanitat. Romæ in domo Nobilis Joannis Philippi de Lignamine &c. 1475. in 4.

De unaqueque cibo, & potu utili homini, & nocivo, eorumque primis qualitatibus. Romæ in 4. ex Vanderlinden de script. Medicis pag. 661. & Gellero in Biblioth. pag. 484.

De Sybills. Romæ in ædibus ejusdem de Lignamine 1481. in 4.

Chronicon. citatur à Ioanne Bap. de Grossis in Abbate Vindicato pag. 70.

JOANNES PHILIPPUS PATERNIONUS Catanenſis nobilis, ac patritio genere ortus, Iuris utriusque Doctior celebris, Regius Conſiliarius, ac pluries Magnæ Regie Curia Index. Floruit anno 1537. Ipsum laudat Marius Cuiellus de donat. to. 1. traſt. 1. diſt. 2. parvcul. 1. in m. 80. pag. 354. Ioan. Bap. de Grossis in decacord. Catan. tom. 2. pag. 148. & Franciscus Milanenſis decif. lib. 2. dec. 1. num. 68. Hjus extant

Ad Bullam Apoſtolicam Nicolai V. & Reg. Prag. Alphonsi de Cenſibus Annotationes. Apud Petrum de Gregorio de Cenſibus. Panormi typis Ioann.

Anno

Antonii de Francis 1609. in 4. & iterum Panormi apud Franciscum Ciotturn 1622. in fol.

Apothila super Ritum Regni Sicilia. In Commentariis super Ritum collectis à Marcello Conversano. Panormi apud Angelum Orlandum, & Decisum Cyrillum 1614. in fol.

JOANNES PHILIPPUS TESTAT Panormitanus Jurisconsultus doctissimus: ob eximiam doctrinam inter præcipuos Regni Advocatos relictus: hinc meritò Regii Consilarii munere fuit insignitus: & in Prætorii Panormitani, ac Magnæ Regiæ Curie Subsellii Judex sedit. Floruit anno 1630. Ipsum laudat Franciscus Strada in libro: *Quæstiones* pag. 15. Edidit

Allegationes. Panormi typis Joann. Bapt. Marzino 1613. in fol. & Venetiis 1619. in fol. ex Fontana in *Biblioth. legali* par. 2. p. 349.

Allegationum librum secundum. Panormi apud Declum Cyrillum 1640. in fol.

JOANNES DE PLANIS Sicilensis Sacerdos, humaniorum literarum Professor eximius, Vincentii Littaræ Netini, de quo suo loco, Præceptor. Prioratum Sicilensem S. Laurentii obtinuit, ibique vivebat anno 1574. Hujus meminere Rochus Pirrus not. *Ecol. Syrac.* pag. 257. Petrus Angelus *perca de nobil. profess. Grammat. lib. 4. pag. 238.* & Joannes Baptista Riccioli in *principio Prosodie Refor.* Edidit

Limam, seu dictionarium Poeticum, ubi de Accentibus, & Syllabis, de nominum, verborumque incrementis, multisque regulis, & Metris Ciceronianis, Quintilianis, ac Seronis, ex Virgilio, & Poetarum fabulis collectis agit. Venetiis typis Dominici Gurgesi, & Joan. Bapt. Fratrum 1574. in 4.

JOANNES PRÆCOPUS Panormitanus Ordinis S. Benedicti, in Cœnobio S. Martini de Scallis juxta Panormum: Monasticum institutum amplexus, in eo scientiarum splendore refulsit. In regularibus institutionibus clarus, 8. Decembris anno 1386. Secundus Abbas perpetuus ejusdem Cœnobii, post ipsius instaurationem constitutus, Angelo Sineio successit, ejusque electionem Urbanus VI. Pont. Max. ratam habuit. Omnium Privilegiorum confirmationem, tum pro Cœnobio suo, tum pro Monasterio eidem annexo à Martino Rege anno 1392. assequutus est. A Siculis ad Gregorium XII. anno 1414. Ordinari nihil; isdem interdicti ab solutionem. Obtinuit, quo subjecbantur. Virtutibus insigniter instructus inclauit: in pauperes præsertim, peregrinos, & hospites omnia charitatis officia exercere, quorum pedes per se prælo manibus abluebat. Doctrinâ ornatissimus, Philosophiæ, Theologiæ, Sacræque Scripturæ studia suo in Cœnobio instituit, & aliquando easdem facultates aliis tradidit. Concionatoris munere functus, sacram eloquentiam professus est. Tandem postquam 32. annis eidem Monasterio præfuit, ibidem ultimum clausit diem 4. Septemb. 1418. & honorifice sepultus est. De eo Rochus Pirrus *lib. 4. Siciliæ Sacra* pag. 177. & 178. Scripsit: *Quæstiones Theologicas, & in Sacram Scripturam.* m. ss. servantur in Bibliotheca memorati Cœnobii.

Historiam instaurationis Sacri Gregoriani Monasterii S. Martini de Scallis. Hæc paucis versibus complexa prodit in calce libri de *Reedificatione Monasterii S. Martini.* Romæ apud Nicolaum Piccolotum 1567. in 4. Ibid. apud Aloysium Zanetti 1596. in 4.

JOANNES QUINTILES Panormitanus originè Hispanus, Iuris utriusque Doctor, litteris, ac morum integritate insignis: in Hispaniam ingressus, ibi Catholici Regis benevolentiam expetitus est, inter Regios Capellanos adscriptus. Ad Cantoris dignitatem in Sacello Divi Petri Regii Palatii Panormitani evectus, dum hæc typis committuntur, Panormi laudabiliter vivit. Ex Hispania in Italianam linguam vertit, ac superscripto nomine edidit

Mistica Città di Dio, Miracolo della sua Omnipotenza, & Abbis della gratia, Istoria divina, e Vita della Vergine Madre di Dio, Regina, e Signora Nostra Maria Santissima, Riparatrice della colpa d'Eva, e mezzana della Gracia. Manifestata in questi ultimi secoli per mezzo della stessa Signora alla sua serva. Suor Maria di Gesù Abbadessa del Monastero dell'Immacolata Concezione della Villa d'Agrida. Tomo Primo. Panormi typis Augustini Epiri 1701. in 4.

Tomo Secondo. Ibid. apud eundem 1701. in 4. *Tomo Terzo.* Ibid. apud eundem 1702. in 4.

Tomo Quarto. Ibid. apud eundem 1702. in 4. JOANNES RAINERUS Catanensis Sacerdos, vit eloquentiâ, & eruditione clarus, fuit in patria Magister Capellanus Ecclesiæ Cathedralis, Seminarii Clericorum Rector, & à Sacris Cæremonis Episcoporum Caranensem Marci Gussii, Camilli Astalli S. R. E. Cardinalis, & Michaelis Angeli Bonadies. Amoeniores literas coluit & inter Officinæ Mæssanensis Academicæ enituit. Obiit Catania 21. Decembris 1681. & in eadem Ecclesiâ Cathedrali sepultus est. Ipsum laudat Iosephus Muebreia in libro: *Musa risvegliata par. 1. pag. 224.* Edidit

Le Pompe Nuzziali Panegirico di S. Agata V. e M. Catania apud Vincen. Petronium 1652. in 4.

L'Agatee comeste della Verginità, Martirio, ed Amor della Patria nel dono sceso dal Cielo. Panegirico in lode di S. Agata V. e M. Ibid. apud eundem 1654. in 4.

Obelisco Gerolifico. Panegirico Quartodecimo in lode della Gl. S. Agata V. e M. Ibid. apud Bonaventuram la Rocca 1665. in 4.

La stabilità Fè del congresso dell' esemplarità Mameritina per l'accrecimento del culto Divino, & emendazione de' misfatti infedeli. Montelconi apud Dominicum Ferrum 1667. in 4.

Scripti etiam hæc alia, quæ m. ss. reliquit

La Notte Sacra.

Triunfo de Sette Martiri Catanesi.

JOANNES RAMONDETTUS S. MARTINUS Nobilis Caranensis, vir avito generis splendore clarus, sed doctrinâ, propriâque virtute inter præclarissimos Siciliæ viros merito referendus. Ramondetti S. Martini, Pardi Principis, frater secundo loco genitus, lucem aspexit anno

1630. Ineunte ætate gravioribus Regni muneribus laudabiliter functus, comparatâ haud vulgari nominis famâ, omnium venerationem sibi conciliavit. Præcipua hic tantum recenscamus, quæ viri egregii præstantiani satis detegent. Anno 1671. cum rei frumentariæ inopia Siciliam invasisset, ut famis angustias depelleret Claudius Lamoralis Princeps de Ligné, qui tunc Siciliæ Regum moderabatur, Joannem Neapolim misit Oratorem, duabus tirrenibus honorificè vestitus, ut suppeticas ab eo Regno impetraret: ibique perbenignè exceptus à D. Petro Antonio Aragouio Duce Segoræ Neapolitani Regni Protège, opportuna obtinuit auxilia in Siculorum beneficiis: ideoque & plausus promeruit eximius, & præclariorem sui opinionem excitavit. Anno 1674. ab ipso belli exordio, qui in Siciliâ quatuordecim æstuavit, apud Proreges semper adfuit, ac bellicis comitiis semper interfuit, in quibus auctoritate, & consilio nimium valuit. Hinc meritis anno 1676. Rationum Magister Regii Patrimonii electus, egregias prudentiæ, ac vigilantæ dotes mirum in modum patefecit. Exortis Agrirenti rerum turbationibus, ubi frumentiemporium defecerat, anno 1678. à Francisco Benavides Comite S. Stephani Siciliæ Prorege ibi missus est Vicarij Generalis monere insignitus, & per totam Mazarinæ Vallem, ut velut opus esset rebus confuleret: quod effecit, omnibus opportunè compositis. Anno 1679. Alicatæ etiam ab eodem Prorege missus Vicarius Generalis ad arduas res pertractandas: & anno 1680. ad curandam, in Regis obsequium Caratæ, & in alijs Civitatibus, Oppidisque Siciliæ magni momenti negotia, suprâ auctoritate munitus, delegatus est, quæ eximiâ prudentiâ peregit. His cum præclara promerita comparasset anno 1680. Matrimonium à Catholico Rege accersitus est, ut in Supremo Italiæ Concilio Regentis dignitate præfiteribique virtute refultet, ut ipsum variis donis, ac beneficiis Rex eximiâ munificentiâ exornaverit: ac præsertim ad augendû antiquissimæ, ac inclytæ suæ familiæ splendore, Ducis titulo S. Martini comitatus, ex Privilegio dato Matræ 30. Septembris 1682. Cum Gallij Regis copie Casalem in Italiâ invasisent, ac non modò Hispaniæ Regem, verum etiam, & Italos omnes innumeris suspicionibus turbassent: coactis Matræ hac de re nonnullis consiliis, tandem decevit Rex, Joannem nostrum Oratorem ablegare ad omnes Italiæ Principes, ut sedes contra Gallos inirent: ac etsi hujus electionis decretum, immutatâ rerû facie, haud exequutioni mandasset: attamen conceptum de Joanne egregiam opinionem, Rex ipse sat omnibus patefecit. Anno 1682. Magnæ Regiæ Curie Præses, & Regni Siciliæ Justitiarius electus, in Siciliam remeavit, ubi summâ integritate, & prudentiâ iustitiæ jura servare curavit. Tandem ab omnibus veneratus 17. Octobris 1690. magno omnium dolore Panormi vitam absolvit, & in Ecclesiâ S. Dominici Ord. Prædic. sepelitur: cui D. Vincens Ramundettus S. Martini filius Dux S. Martini, & Fabricæ, in sacello

Divo Dominico dicato, magnificentissimum extitit Mausoleum, marinoribus, & artificio conspicuum, hac adjecta inscriptione.

D. O. M.

D. Joannes Ramondetta S. Martini Dux ex antiquissimis Pardi, & Sibaridis Domini germen, sol præclarissimus, Familiam quam ex Vasconia Ducum sanguine sub Aragonum regimine in Trinacria transveclam habuit, novis virtutum omnium splendoribus illustravit. In Regis Aula Italiæ Supremi Concilii Regens, ex eadem prospiciæ secundus, Hispaniæ planius promeruit. Præses, ac Magister Justitiarius Siciliæ semper ingens vestigiis, Siciliæ venerationem aqne, ac amore est assequutus. Hæc tandem Regni totius oculis inter lacrymas meliori Celo oriturus. Panormi XVII. Octobris M. DC. XC. ætatis LX. Annullissimus Filius D. Vincens Ramondetta Dux Fabricæ, Eques S. Jacobi paterni nominis proprii: de oris non immemor, immortalitati monumentum posuit.

Emeritis laudibus egregium virum exornant Io: Baptista de Judice in *car. par.* 1. pag. 316. & 434. & par. 2. pag. 351. Ignatius Calhuc in *discept. pro studiis Catana discept.* 1. n. 18. pag. 9. Domini cus Antonius Parrinus in *Theatro Proregum Neapolis tom.* 3. pag. 337. Vinc. Aulia in *Chronolog. Proregum Sicilia* pag. 299. & 303. Franciscus Maria Pisanus in *Animad. juris animad.* 1. 3. pag. 299. & Bernardinus Masbèl in libro: *Destruzione, e relatione del Governo di Sicilia* cap. 16. pag. 48. Edidit

Responsione *Juridicæ super spoliis, ac fructibus Vinarum Ecclesiarum Regni Sicilia Sacra Catholica Majestati compendens ab omnibus Prælati, cæterisque Ecclesiasticis Beneficiis Regio Iuri Patronatus additis. An scilicet possit de iis in usus etiam merè profanos dispendere. Matræ ex typographia Francisci Sanz 1682. in fol.*

JOANNES REITANUS Messanenensis Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci, Concionator celeberrimus, à pusilla corporis mole Ioanpini nomine, ubique per Italiam notus, inclatrus. Eloquentiâ, & eruditione refertissimus cæc enituit dicendi vi, ut omnium laudibus elatus, mirificè effulserit. In præcipuis Siciliæ Civitatibus conciones habuit in cinerali jejunio, præsertim Panormi, in Ecclesiâ S. Francisci, in Cathedrali Messanæ, & alibi magnâ consuetudinem frequentia, & plausu. Cùm eloquentiæ suæ fama ad P. Jacobum Fabretum Ordinis sui Generalem Ministrum pervenisset, in Italiam accersuit Joannem, ut ibi eloquentiæ suæ fluentia & suggestio effunderet. Hinc Forumlivii, Ferrariæ, Veronæ, Banoniz, Florentiæ Mediolani, Taurini, Venetiis, Placentiæ, Parmæ bis, nempe in principe Templo, & in Cenobii sui Ecclesiâ, Romæ, Neapoli aliisque in Civitatibus quadragesimale curriculum, confect: cætæ eloquentiis celebritate, ac literatorum concursu, ut ubique laudes acceperit egregias, ac præcipuorum Oratorum gloriam haud

inamertito sibi vindicaverit. Eà tempestate P. Nicolaus Lepori Ordinis Prædicatorum, Concionatorum sumigeratissimus, florentissimæ orationis dictione florid exiguam æstimationem sibi conciliaverat: handis enim, ac lenociniis omnium aures capiebat, & in eo dicendi genere, primas obtinuerat. Hinc multos in hanc eandem viam pertraxit verbi Dei præcones, ut auditores oblectationibus allicerent, & laudes aneuparentur. Cùm autem in Italiam appulisset Reitanus, ut plaudentibus viris morem gereret, stylum minus ornatum, quo in Sicilia è suggestu declamaverat, in floridum immutavit & eo quo excelebat mētis acumine, conciones suas argutis, leporibus, floribusque conspersit. Hinc statim omnes in sui admirationem traxit; plausus sibi comparavit, & sui famā omnes explevit Italix fines. Ioannem ad nonnullos honores exere promerita: in patrio solo instituti sui Cenobio præfuit Custos, ubi & Commissarii, ut vocant, Generalis munus exercebat. In Sicula Provincia Definitoris perpetui honore insignitus eminebat, & Tribunalis Regis Monarchiæ Siculæ Theologus fuit. Tervisi Officii Consulorem egit. Apud conterraneos suos summo honore prosequutus, in Officio Messanenſis Academia recensitus floruit. Dum eloquentiæ studia profequebarur, Leontini anno 1693. 11. Ianuarii à memorandi terræmotus ruinis oppressus, non sine divini Numinis ope bis è ruderibus vivus effolus, paulo post morbo correptus eodem anno 1693. in eadem Urbe Leontini decessit. Ioannem laudant Placidus Reina, in not. hist. Messana par. 2. pag. 519. Io: Franchinus in bibliophila pag. 66. & 332. & Dominicus Guglielminus in Carana destruita pag. 144. Edidit Italicè

Il Sol Leone, Panegirico in lode di S. Dominico. Florentiæ sub signo stellæ 1664. in 4.

La Luna cadente, discorso Accademico in cui si mostra la vicina caduta dell' Impero Ottomanico. Venezijs apud Franciscum Valenssem 1665. in 4.

Predica in lode di S. Gio: Battista detta in Fiorentia la Domenica terza dell' Avvento. Fiorentiz.

La Lega della morte con la fortuna oratione funebre recitata nella Chiesa de' RR. PP. di S. Maria del Carmine nell' esequie dell' Illustr. Sig. Cesare Marullo Marchese di Condagusta Barone della Mola, & Cavaliere della Stella. Cofentiz apud Io: Bapt. Ruffum 1666. in 4.

Il Paradiso nella solitudine oratione Panegirica in lode di S. Rosalia V. Palermitana. Panormi apud Petrum de Hiola 1669. in 4.

L' Augusta fra i Santi Panegirico in lode di S. Augusta Cittadina, e Protettrice di Serravalle. Tervisi apud Pasqualinum de Ponte 1686. in 4.

L' Inverno Religioso, oratione Panegirica in lode di S. Corrado Protettore dell' Ingegno Città di Noto. Panormi apud Thomam Romulum 1689. in 4.

S. Rosalia, la di cui vita prodigiosa scrive l' Illustr. D. Felice Lucio Spinola, e Malo, &c. tradotta dalla lingua Spagnola nell' Italiana. Ibid. apud Petrum Coppolam 1688. in 8.

In lode dell' Impresa della Fucina, discorso Acca-

demico. Extat in libro inscripto: *Profe degli Accademici della Fucina libro primo.* Morelconi apud Dominicum Ferrum 1667. in 4.

I Felicissimi incontri dell' Asensione di Christo, e della Lettera di Maria scritta a' Messinesi oratione Panegirica. in libro: *Profe degli Accademici della Fucina libro secondo.* Neapoli apud Andream Collichiam 1669. in 4.

● *La vera Fortuna di Messina, Oratione Panegirica per la Lettera scritta da Maria a' Messinesi.* Extat in prædictis Profis, & seorsim edita, Monteleoni apud Dominicum Antonium Ferrum 1668. in 4.

Oratione Funerale nell' Essequie fatte in Messina al Re delle Spagne Filippo IV. Extat in libro Georgii Figheri Tauromentani, cui titulus: *La Cerra, sonora, e Lagrimevole.* Trani apud Hæredes Laurentii Valerii 1665. in 8.

JOANNES RICCA Netinus, nobili genere ortus, Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci, eximius Sacræ Theologix Magister, ob doctrix profunditatem præclarissimus. Anno 1396. à Nerina urbe ad Martinum Siciliæ Regem, ac Mariam Reginam Orator missus, ab ipsis privilegiorum confirmationem, ac Urbis immunitatem obtinuit. De eo vide Vincentium Littaram de Rebus Netinis pag. 8. & 94. Rocchum Pirrum not. Eccl. Syrac. pag. 219. & 225. Gesnerum in Biblioth. pag. 478. Antonium Possiveum in appar. sacro tom. 2. pag. 233. Philippum Castiglolum in manifest. Provincia Siciliæ Minor. convent. explor. 3. manifest. 4. pag. 126. Bartholomeum de Pilis in conform. S. Franc. an. 1365. Lucam Vuadignum in annal. Minorum tom. 3. anno 1344. num. 8. sed cavendus huius error, in libro enim de Scripturis Minorum pag. 216. de Ioanne loquitur, & Joannem de Noto, sive de Nostro vocat, ac scripsisse ait: *Summam de casibus* in summa Angelica citam: at pag. 222. Joannem Riccam, perperam, Syracusanum appellat, ac scripsit tradidisse rellatur *Commentaria in Magistram sententiarum, & libros de penitentia*: additque citari in summa Angelica: nam eundem esse Ioannem de Noto (non de Nostro) ac Ioannem Riccam Nerinuni, non Syracusanum clare liquet. Scripsit ex iisdem Auctoribus

Commentaria in Magistram sententiarum, citantur ab Angelo de Clavasio in summa Angelica, de Confessione.

De Penitentia. ex Pirro, & Vuadigno. *Summam de casibus.* ex Vuadigno, sed hanc eandem esse suspico, ac supra relaram.

JOANNES RUSTICI Collesanenſis Medicus Doctor insignis. Scripsit Italicè

Epistola al Dottor D. Angelo Matteo Bonfante. Edita in libro: *Bizzarie Botaniche di alcuni Semplifici di Sicilia publicæ, e dichiarate da Nicolò Geraci.* Neapoli apud Novellum de Bonis 1673. in 4.

JOANNES SCORSUS Panormitanus Societatis Iesu, natus anno 1599. à reneris annis pietatem eà solertiâ coluit, ne innocentiam à sacris baptismatis aquis acceptam nūquam fœdaverit. Societatem ingressus primo Ianuarii 1615. ab Ordinis legibus nec per unguem larum aberravit. Solemnia emisit vora 8. Septembris 1633. & per annos

annos 22. Sodalitio Delparæ Virginis à Fervore in Panormitano Collegio præfuit, & ita Sodalium animos incendit, ut innumeros ad Regularium Ordines transfunderet, quos virtutum studio illustrarunt. In SS. Virgine mirificè æstuavit amore, & ignem, quo ardebat, in aliorum corda, de ea frequenter loquendo, mirabiliter effundebat: ne dum enim ipsam tanquam matrem venerabatur, verum etiam, & innumeros speculabatur modos, quibus ejusdem cultum amplificaret. In Societatis Academia cultum instituit, quæ Floscolorum Delparæ vocatur, & ut scholarum magistros in Sodalitii Delparæ promoveret hortabatur. Humilitate inclauit in paupertatem inopense adamavit. Corpus, in mentemque à quacumque labeclula puram servavit; ejusque animi candor in externa corporis compositione elucebat. Obedientiæ addictissimus nec minima, nisi ad Superiorum utium, perpetrare audebat, & ut scholarum amoris igne flagravet, aliosque mirificè accendebat, ac oilam semper accensam communiter vocabant, nunquam enim tepescentem invenere. Hinc nil mirum si inter graviores corporis dolores, & in adversis, nihil nisi Dei laudes, & gratiarum actiones, divinæ voluntati penitus conformis eliceret. Sanctissimam Eucharistiam præcipuo quodam animi sensu prosequabatur, Divini honoris zelo accensus, ut ad Domini famularum animas deduceret, studiosè curabat. Sodalitium pro Sacerdotibus ubi, quando à studiis vacabant, convenirent, excitavit: ubi verò pro animarum salute sese protendere haud poterat, sodales suos emittebat, eosque ad Dei gloriam defudarent extimulabat: pro quarum salute ad sanguinem libenter effundendum se paratum aiebat. Inter Sanctos in Patronos delectos, S. Rosaliam tenerius cordis sensu recolerebat. Tandem numeris omnibus absolutus ad Cæli gloriam animi frenatib, crebrisque suspiriis anhelans, ad ipsam transit 20. Aprilis 1674. è Collegio Panormitano. Ad fantris celebritatem magnus effluxit populi concursus; ejusque vestium particulas, tanquàm sanctissimi viri reliquias omnes avidè diripere, ejusque sanctimoniz opinio, quæ virtutibus resectissimus vixit, adhuc viget. Ipsum laudat P. Ant. Natalis de *Calcei conversi*, par. 1. cap. 5. num. 55. pag. 41. ejusque vitæ relationem edidit P. Ignatius de Vio Soc. Jesu supposito nomine in libro P. Joannis Italici scripto, qui septimo in lucem prodit hoc titulo prænotatus.

Varie Istruzioni per indirizzo spirituale della Congregazione della SS. Vergine del Fervore nel Collegio di Palermo della Compagnia di Gesù. Panormi apud Dominicum Corseium 1704. in 12.

JOANNES SICULUS. v. supra pag. 313.

JOANNES STELLA Panormitanus, natus 9. Martii anno 1633. in ipso ætatis flore Jurisprudentiæ operam dedit, ac Romæ Doctōris lauream accepit in Sapientiæ Academia anno 1659. Cùm ameniores literas, & Etruscas, Siculasque Musas coluisset, in Recacensium Panormitanam Academiam adscriptus, ob eximias ingenii doctes, morumque gravitatem, omnium ætimationem promeruit. Romæ, & Martiri apud literatos

innotuit. Panormi nonnullorum Procerum à secretis fuit: ac tandem adversè fortunæ injuriis, & diuturni morborum vi confectus, obiit Panormi 16. Januarii 1700. & in Ecclesia SS. Cosmæ, & Damiani conditus est. Ipsum laudat Josephus Galeanus in *Massi Siculi romæ*, par. 2. pag. 331. ubi nostri Joannis extant vernacula lingua.

Canzoni Siciliane. Panormi apud Iosephum Bifagnium 1662. in 12.

Edidit etiam Italice

Erbilio Illio. Romæ apud Franciscum Moneam 1657. in 8.

La Colomba nelle rive d' Oreto discorso in lode di S. Rosalia Vergine Palermitana. Martiri apud Iosephum Fernandez de Buendia 1665. in 4.

Edenda reliquit

Panegirici sacri. Discorsi Accademici. Poesie.

JOANNES STORNIOLUS Messanensis Ordinis S. Basilii Sacræ Theologiæ Magister, vir doctrinâ, pietate, ac morum integritate conspicuus. Vivit, ediditque Italice

Vita di Suor Bessia nel secolo chiamata D. Francesca Vernazza, e Bruno dell' Ordine di S. Basilio Magno. Panormi apud Iosephum Gramignanum, & Dominicum Corseium 1701. in 4.

JOANNES ANTONIUS MONCATA Catanensis, præficus, præclarissimoque genere ortus; titulis, ac doctrinâ celebris longè, latèque refulsit. Natus patre Gulielmo Moncata Adernionis Comitæ, ac Magno Siciliæ Iustitiario; hereditario jure Adernionis, Calataiustici, & Augustæ Comes fuit; & avitum nobilitatis splendorem non modò servavit, verum etiam propria virtute, præclariorum effecit. A teneris annis ad iustitiam atranda animum appulit, & in ipsa aurore acerbitate nonnulla benevolentie argumenta ab Alphonso Sapientissimo Rege promeruit: nam, primùm annis mille aureis, ex camera Fiscali Regni Neapolis deducendis, ipsi munera vende an. 1444. Magni Siciliæ Quæstorè, vulgò *Camerlingo*, delegit quo munere, semper à viris græte jam confectis obito, non obscure manifestavit, Ioannem etatem adhuc florentem, meritis, dotibusque maturum: & ita sese omnibus patefecit; nam insigni prudentiâ instructus, ita numeris partes egregiè explevit, ut admirationi etiam invidis fuerit. Anno 1463. Ioannes Rex ad Magni Magistri Iustitiarii dignitatem exivit: ac Gulielmi Moncatæ patris socius, ut unâ cum ipso hoc frueretur honore regiâ munificentia indulgit. Ab eodem patre Siciliæ moderatore armorum Gubernator constituitur contra Turcarum vires, quibus Siciliæ excidium minabantur: eoque in munere Ioannes Rex ex eadem occasione anno 1485. Augustæ præficit. Anno 1470. & 1472. fuit Siciliæ Prorex designatus, ut Ximenio de Urrea succederet: & Sicilia discessuro: ac etsi Ximenii professio non cõtingeret, attamen magna nostri Joannis laus, dum dignum Rex existimavit, ut Ximenio viro egregio succederet, cuius prudentia eodem tempore Siculam, ac Neapolitanum Regnum summa cum laude rexit. Sed inde defuncto Ximenio anno 1475. ac etiam annis 1478. 1479. & 1494.

& 1494. Sicilianum Proregis munere felicissimè gubernavit. Doctrinà euitavit; nam literis addictus eruditissimi Poetæ, & Oratoris gloriā exornatus refulsit; literatosque eximii benevolentia prosequutus est. Deceffit, ut opinor anno 1501. nam eodem anno 24. Septembris Gulielmus Raymondus Moncata ejus filius possessionem titulum, & amplissimū patrimonii hereditario jure assequutus est. Hujus meminere Ant. Anicus in *Chronol. Proregum Sicil.* pag. 10. & seq. Rocchus Pirrus in *Chronol. Regum* pag. 101. & not. *Eccel. Catan.* pag. 95. Vincentius Auria in *Chronol. Proregum Sicil.* pag. 17. 20. 21. & 298. Lucius Marineus *epist.* lib. 5. ad *Cataldum Parisium*, Matthæus Silvagius de *tribus Peregrinis* cap. 44. pag. 165. Joannes Baptista de Grossis in *decard. Catan.* tom. 2. cord. 9. pag. 152. & post alios eruditissimè Augustinus Lengueglia in libro: *Ritratti della Prosapia*, & *Herói Monacadi* par. 1. *Imag.* 12. 2. pag. 439. post annos 119. ab ejus obitu prodire Joannis Thomæ *Epistolarum librestres*. Militeili apud Joannem Rossium 1620. in 16. quibus Italianum versionem, & annotationes addidit D. Petrus Carrera. Et iterum Valentiz per Bernardum Nogues 1658. in 24. unā cum prædicta traductione Carreræ, & versione in linguam Hispanam Laurentii Mattheu, & Sanz equestris Ordinis S. Mariz Môtellig.

JOANNES THOMAS LONGOBARDUS Messanenſis Poeta, edidit Italicè

Il Trionfo, Poema di S. Agata V. e M. nella Città di Catania. Catanæ apud Joannem Rossium 1628. in 4.

JOANNES TORNAMIRA Panormitanus, nobili genere ortus, Poeticæ facultati additus claruit anno 1660. Ipsum laudat Josephus Galeanus in *Musis Siculis* par. 2. tom. 2. p. 394. Multa numericis alligata scripsit, ad solum vernaculā linguā prodire in Musis citatis

Canzoni Siciliane. Panormi typis Josephi Bifangi 1662. in 12.

JOANNES VIGINTIMILLIUS nobilissimus Messanenſis ex Comitibus Vigintimillis, natus anno 1624. adolescens exiguum in ingenii præstantissimi cultu operam dedit: viro enim eximio ob virium imbecillitatem literarum studia interdixere parentes: at discendi amore apprime excitulatus ab eorum oculis sese eripiens, petiit ædium latebras penetrabat, ibique celeberrimū auctorum libros furtim percurtebat. Ineunte ætate ab aliorum cura solutus, se ipso præceptor, humaniores literas, Rhetoricam, aliasque amoeniora studia amplexus, in Oratoria, ac Poetica facultate mirum in modum profecit: ideoque eloquentiā, Poesi, ac uberi eruditionis copiā ornatus refulsit. In Officiis, & Radicatorum Academicis Messanæ adscriptus, ingenii monumenta tum soluta oratione, tum numeris protulit egregia, magno eum plausu semper excepta. Ut impensus in literarum cognitione proficeret, præcipuas Italiz Urbes, Academias, ac Bibliothecas perſtravit, non sine nominis laude, nam inter Oratores Academicos Neapoli fuit recentissimus, & Leonis Allatii vici celeberrimi, aliorum-

que eruditorum consuetudinem, amoremque sibi comparavit. Cum autem ad patriam remeasset eruditione locupletissimus, Philosophicæ palestræ ingenii vires dicavit & sub Alphonsi Borrelli celeberrimi Marhemarici disciplina, Geometricæ facultati incubuit, hisque egregiè instructus, doctrinā clarissimam enituit. Librorum hestulo, indefesso labore in feligendis rarioribus monumentis, præsertim Siciliæ gloriam spectantibus, defudavit. Cum eruditus, doctissimisque viris Siciliæ, & Italiz literarium fovit commercium, à literatis amatus, literatorum, & ipse amantissimus. Doctrinam moralibus virtutibus illustravit, quibus longè, latèque effulsit, ac sui venerationem excitavit. Tandem anno ætatis suæ 41. aliis 394 Pauormi letali morbo aggressus, ibidem vivere desiit 3. Octobris anno 1665. in Ecclesia S. Josephi Cler. Regularium sepultus est, summo cum literatorum dolore. Officiū Academia fodal benevolentissimo jussu perſolvit, & in ejus laudem eruditissimas edidere orationes Joannes Natalis, & Joannes Baptista Valdina, quos habes in Profis Officinz: harum prima hoc titulo proditi: *Idea del perfetto Filosofo*, alla inscripta: *Il Canocchieale Siciliano*: Antonius Mirella, & Mora tertiam addidit, cui titulum præfixit: *La Fama Oratrice*, ac Messanæ edidit anno 1665. Joannem laudant Vincentius Moutana in *carmin. vulgær. Officinz* par. 3. pag. 200. Scipio Glareanus, seu potius Angelicus Aprosius in libro: *Grillaja*, *Grill.* 45. pag. 515. in *Biblioth. Aprosiana* 222. 224. & 431. qui inter illustriores virorum icones in sua Bibliotheca Aprosiana, quam in Cenobio Vintimilliensi excitaverat, Joannis imaginem servabat, ut ex citatæ Bibliothecæ indice patet. Poetica etiā monumenta Andree Valfrè in eadem Bibliotheca habebat m. ss. in Joannis laudem, ut ibidem pag. 397. tradit: Ipsumque etiam laudat in libro: *Bellezze della Belisa* pag. 2. 8. & 131. ut etiam Placidus Reina in not. *bist. Messanæ* par. 1. pag. 229. & 254. & par. 2. pag. 520. Didacus de Mastro in epistola nuncup. libri inscripti: *La Causa de' Medici Poeti*, Carolus de Gregorio in *Profis Officinz* lib. 2. pag. 190. Augustinus Oldoinus in *Athenæo Ligustico* pag. 373. aliique apud ipsum. Edidit Italicè

Poesie, in libro: *Poesie Volgari degli Accademici della Fucina. Parte Seconda*. Messanæ 1658. in 4. & *Parte Tertia*. Neapoli typis Agidii Longi 1659. in 4.

Della Parentela de' Mamertini co' Romani, e offerta quatione sopra i libri di Cicerone de' Finibus. *Discorsi Accademici*. In Profis Officina libro secundo. Neapoli apud Andream Colicchiā 1669. in 4.

De' Poeti Sicilianii libro Primo, nel quale si tratta de' Poeti Bncalici, e dell'origine, e progresso della Poesia nell'Isola di Sicilia. Ibid. apud Sebastianum Alecci 1663. in 4.

Alia paraverat, nempe

De' Poeti Sicilianii Lirici libro Secondo m. s. in 4.

De' Poeti Sicilianii Eroici libro Terzo m. s. in 4.

Historia Geneologica della famiglia V. entimiglia m. s. in fol. servatur apud Hieracis Marchiones,

namque sepius citat Rogerius Viginetmillius in confutatione Genealogie Comitum Hieraci, ex qua nonnulla adducit fragmēta.

Annales Siciliæ. m.s. apud eodēdem. citantur ab eodēdem in libro laudato, præsertim pag. 1. 28. c. 41.

Discurso dell' origine della lingua Siciliāna, & del verbo origine l' italiana. ex eodēdem loc. cit. pag. 36. apud eundēdem.

Plura moliebatur ex Joanne Baptista Valdina. in oratione funebri in Profs Officina lib. 1. pag. 174. & itq. uempe

Della Poesia, & de' Poeti Siciliani Antichi Tomi IV.

Della Ritorica, dell' origine di quella, & de' Ritori Siciliani Tomi IV.

De' Filosofi, Medici, Mathematici Siciliani Tomi IV.

La Sicilia, in cui si comprendono gli Erol, Sibille, Reggi, Capitani, Legislatori, Vincitori in Olimpia, & Illustri, Pretori, Scultori, Musici, Sanatori, & altri hominū illustri della Sicilia, Tomi III.

Miscellanea Siciliāna, ovvero Notizie Siciliāne delle Leggi, Usi, Consuetudini, Riti, Costumi, Popoli, Città, Velli, Giochi, Sacrificii, Tempj, Fabrice, Magistrati, Governi, Sacerdoti, Arti, & cose più degne di memoria della Sicilia.

Ejus opēra prodire Poetæ Antiqui à Leone Alacio collecti, ac editi Neapoli typis Sebastiani Alecci 1661. in 8. ibique extat epistola ad lectorem pag. 59. nostri Joannis sub Academici occulto nomine.

JOANNES VIGINTIMILLIUS alter à supra relato, Panormitanus, filius nothus Francisci Viginetmillii Hieracis Marchionis, Jurisprudentiæ operam dedit, ac Doctoris laureā donatus, inter insignes causarum patronos fuit recensitus: hinc ad Judicis dignitatem in Magnæ Regiæ Curia, & Consistoriū Sacræ Regiæ Conscientiæ sublevis noui inmerito fuit evectus. Amantiores etiam coluit literas; Musas præsertim Italicas, Siculasque, quibus laudem laud vulgarem promeruit: dum autem magnā spē ad emineutiores Jurisprudentiæ gradus firebatur, expulso in eum sclopo peremptus, Panormi 12. Augusti 1673. in Ecclesia S. Mariæ de Misericordia sepultus est. Ipsum laudat Franciscus Strada in libro quietationum pag. 15. & Josephus Galeanus in *Musis Siculis* tom. 1. par. 2. ibique hujusce leges vernaculā linguā

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cyrellum 1647. in 12. & iterum apud Iosephum Bisignolum 1662. in 12.

Hippanice

Memorial Genealogico de D. Juan de Ventimilla, y Norman Conde de Ventimilla, Vigintimilla Còde, y Undécimo Marques de Grachi &c. (auctoris frater) Matrini apud Didacum Diaz della Carrera 1660. in fol.

Multi etiam scripsit in iure, quæ non prodire.

JOANNES VINCENTIUS ALISERUS Panormitanus Tertii Ordinis S. Francisci Theologus doctissimus; Græcæ, Hebræicæque literis apprime exultus. Concionator celebris, in Sicilia, & in præcipuis Italiæ Civitatibus magno cū plan-

fu, ac fructu prædicationis lumine effulsit. Romæ præsertim quinquies quadagesimalē curriculum non sine plausu confecit. Multa honorificè obivit Ordinis munera. Cenobia Panormitana S. Mariæ de Misericordia, & S. Mariæ Annunciationis Zife gubernavit. Fuit etiam à Secretis Generalis Ordinis, ac ipsius Ordinis Generalis Procurator. S. Officii Siciliæ Cōsultor, ac Censorem egit scientissimum. Dripare Virginius studiosus, in singulis ipsius pervigiliis jejuniū servabat, in quo solo pani frigidam addebat. Modestia, morum integritate, ac mirā suavitatē claruit; ideoque apud nobiles viros magnā æstimatione, ac consilio valuit. Tandem gravi morbo vexatus, ut aeris mutatione convalesceret, ad Cenobium Burgii delatus est, ubi ita invaluit morbi vis, ut supremam vitæ lineam expleverit 14. Septembris 1652. De eo vide Francicum Bordonum in *Chronolog. Tertii Ord. S. Francisci* cap. 13. num. 55. pag. 318. cap. 25. num. 80. pag. 456. & cap. 38. pag. 561. qui scripsisse testatur librum

De Sacramento Altaris vulgari stylo elegantissimo.

JOANNES VINCENTIUS VALENTI Alacerensis Sacerdos, Musices peritus, & in humanioribus literis versatissimus. Grammaticæ præcepta diu docuit in oppido Noaræ; tandem Milicelli decessit circa annum 1650. ætatis 49. Edidit

Grammaticæ Præcepta ex antiquorum Codicibus excerpta. Messanæ typis hæredum Petri Brex 1644. in 8.

Quorundam Grammaticæ Præceptorum ad tyronum instructionē breviter compendium, seu examen. Ibidem apud eodēdem 1644. in 8.

Italice

Catalogo de' Verbi.

JORDANUS ANSALONIUS didicus etiam Jordanus à S. Stephano, quia in oppido S. Stephani in Sicilia ortus, Ordinis Prædicatorum. Vix Ordinis habitum suscepit, cum statim divini honoris zelo, ac animarum salutē inculcavit; magisque couflagravit auditā Martyrum quorundam morte, qui propugnando Catholicæ religionis gloriam, sanguinem effudere. Hinc post iteratas preces, superiorum veniā, in Provinciam Castellæ in Hispania fē transtulit, ut inde ad Japoniam transfretaret; ideoque in Cenobio Salmaticensi S. Stephani exacto studiorum curriculum, tandem anno 1635. ut ad optatam Japoniā velificaret obtinuit hinc ad Philippinas Insulas iter direxit, ac in ea diuturna navigatione incommodis refertissima, charitatis speciem dedit tū sociis ministrando, tum navi vestis in fidei rudimentis erudiendo; ac virtutibus amplectendis. Eas ad insulas appulsi, ibique ex obedientia consistere compulsi Sinensium Xenodochium in Urbe Manilæ à Fratribus Prædicatoribus excitatum rexit, ubi charitatis officia in animarum beneficium exercuit: ferventissimè ægrois inservire, eosque in rebus fidei erudire consuevit. Tunc Sinensium linguam, etsi difficillimam, brevi temporis lapsu didicit, ut etiam illam novæ Segoviz, & Japoniæ, quas præter Italiam,

lati-

Latinam, Hispaniam, Græcam, perfectissime callebat. Mavis aliquibus annis, iussus ut in Japoniam navigaret, magnâ sui exultatione an. 1632. ad ipsam trāsīit, ubi unâ cum F. Thoma à S. Hyacintho ejusdem Ordinis sodale, statim laxatis ferventissime charitatis habentis, vastissimam. Christi vineam excelendam suscepit in animarum salute promovenda, & Fidei Catholicæ propagatione impiger desudavit: ac diuturna itinercum spatia, labores, pericula constanti pectore pertulit. Anspissimas lustrando provincias, eò petvenit, ubi Christi fideles octennio Catholicum Sacerdotem non viderant, ibique charitatis flammam longè, latèque diffusit. Contracto ob innumeros labores morbo, non alio augebatur dolore, nisi quod sine sanguinis effusione pro Catholica Fide decederet: sed Virginiis ope ad sanitatē restitutus, sевiente in Urbe Nangasacki contra Christianos persecutione, in carcerem coniectus est, magna cum persecutionum letitia, sed majori Jorjani gaudio. Apostolicâ fortitudine, coram Urbis Præfeco Catholicam religionem, falsus, concumelias, convicia, carceris grummas per menses tres, dieq; septem petulit blanditiis, miatq; omnes in superterritis pectore contempsit. Hinc novo Japonicæ crudelitatis invento tentatus est: immittit enim magnâ vi per os nimia aque copia, duabus tabulis interclusis, enormi impetu pedibus pressus est; adeo ut ex corpore mirum in modum transfacto aqua ne dum ex ore, verum etiam ex naribus, oculis, auribusq; unâ cum sanguine immixta refluat: quod totmeti genus pluries in ipsam ingeminarunt, usque dum semivivum in carcerem demerere. Nec expleta tyrannorum barbaries, nova adiecit tormentorum acuta arundinum frustula inter manuum ungues infixit: & cum inter cruciatum hilaritate profusum animadverterent, arundinibus pendula trāfixere. Tandem ejus constantiam proflernere, desperatis, mori damnatus est, & 69. Christianorum Coripheus constitutus: corpore itaque, inverso suspensus, & immenso lapidum pondere tractus, tormentis fortè animo per dies septem, toleratis, tandem ad insignem martyrii palmam in Cælum evolavit ab Urbe Nangasacki 18. Novembris anno 1634. Virtutibus egregiis ornatus, ac propheticò spiritu clarus floruit. Tanti viri scripsit Aduartes Episcopus in *Chroniciis Philippinis*, Dominicus Maria Matcheus in *diar. Domin.* tom. 6. pag. 91. Petrus Ansalonus in *sua familia* p. 106. & Viuentius Maria Fontana in *monum. Domini.* par. 5. cap. 2. pag. 626. Scripsit

Vitas Sanctorum Ordinis Predicatorum ex prima, & secunda Centuria R. P. F. Hernandi de Castillo: quod opus m. 3. à Fratribus ejusdem Ordinis in Cœnobio Hispalensi magnâ veneratione servatur.

De Idolis, Sælis, & superstitionibus Sinenſium, cum eorum confutatione. Hoc opus eundem puto, quod scripsit innuit Auctor *Apologie Missionariorum Sinenſium Ordinis Predicatorum*, editæ Coloniæ 1699. in 8. cap. 9. pag. 122. ubi inter Scriptores Ord. Predicatorum de rebus Sinenſibus Jordanum recenset.

Biblioth. Sicule Tom. I.

JORDANUS CASCINI Panormitanus Soc. Jesu, nobili loco natus 25. Novembris 1565. Societatem amplexus est anno 1587. in qua doctrinâ, moribusque eximie refulsit. Singulari præditus prudentiâ, ac pietate, nonnullis Societatis honoribus fuit insignitus. Bis enim tyrocinium, pluries, diuque Collegium, ac Domum Professorum Panormi rexit, ibique etiam Tertiz Probationis Patribus præfuit. Semel, & iterum Siculam Provinciam gubernavit, & extra Regni limites Venetam Provinciam moderatus est: quibus in muneribus per annos 36. ad miraculum, usque effulserunt tum excellæ ejus prudentiz dotes, tum morum integritas, ac in sibi commendatos ardentissimè charitatis officia: hinc illi, quibus præerat non ad moderatorem, sed veluti ad patrem amantissimum confugebant; omnesq; ipse magnâ suavitatè complectebatur. Virtutes sicut egregias, præsertim humilitatem. Paupertatis studio eminauit; ideoque libentius vestibus vilioribus, ac detritis gaudebat, quas nunquam deponebat, nisi clam sibi permutarent. Erga pauperes paterna fovebat præcordia, ipsos enim clemensius abundè levabat, & ut illorum nuditatem congregeret, non raro propria veste donavit: ideoq; meruit ut Angelo sub pauperis specie electi-mosynam erogaret. Pauperum etiam confessiones libentius audiebat, quibus sæpius pedes lavabat. Hanc autem vitæ rationem, honorificis muneribus collocatam, constantissimè servavit. Prudentiâ conspicuus ipsam sæpius consultabant Siciliæ Proreges, Panormitanus Senatus, Joannettinus Doria S.R.E. Cardinalis, & Archiepiscopus Panormitanus, ejus Vicarii Generales, alique. Apud Principes, Dynastas, ac primariæ nobilitatis viros magnâ valuit æstimatione. In discernendis spiritibus cœlesti lumine persusum prædicant. Anno 1624. invento divinitus corpore Divæ Rosaliæ Virginis Panormitanæ, ab eodem Joannettino Doria Archiepiscopo, tàmquam præcipuus Theologus fuit electus, ut consultationibus institutis interesset, ob examen Reliquiarum ejusdem Virginis: ac præ cæteris desudavit, ut rei veritas eluceret; & summo ejus studio, sapientiâ, ac singulari prudentiâ cutavit, ut Virginis Reliquias publice adorationi exponerentur: eaque Virginis opè Panormus, ac Sicilia ferè tota à peste liberata est: & Jordanus velut Patet Patriæ veneratus enituit. Ideoque insigni hoc beneficio eximio viro se devinsum ostendit Senatus Panormitanus, dum in ejus morte, quæ Panormi obigit 21. Decembris anno 1635. in Domino S. Francisci Xaverii, proprio sumpto iustis funebria civi benemerentissimo persolvit, ac Senatus ipse solemnî Missæ sacrificio, ac funebri orationi interfuit. Hujus laudes recensent P. Petrus Salernus in *epistola ad lectorem Vita D. Rosaliæ ejusdem P. Jordani*, Bibliotheca Soc. Jesu pag. 518. Sylvius Tornamira in *Prodigiis SS. Angelorum* cap. 5. pag. 101. Paruta in *triumph. D. Rosaliæ* pag. 14. 20. & 86. Joannes Nadasin in *ann. dier. memorab.* 21. Decemb. pag. 337. Philip. Labbeus in *Chronol. Pinacoth. Scrip. Soc. Jesu* pag. 382. Edidit

Vitam S. Rosalia Virginis Panormitanae Tabulis, & Parietinis, situ, ac vetustate obfistis, & faxis, ex antris, & videribus caeca olim oblivione conspuitis, & nuper in lucem evocatis. Romae per Valerium Regnartium 1627. in fol.

De Vita, & Inventione S. Rosaliae Virginis Panormitanae Commentarium Breve. Panormi apud Decium Cyrillum 1631. in 4. & iterum apud eundem 1643. in 4.

Italice prodit ejus opus posthumum.

Di S. Rosaliae Virginis Palermitana libri tre, nella quali si spiegano l'Invenzione delle Sacre Reliquie, la Vita solitaria, e gli honori di Lei. Panormi apud Cyrillos 1651. in fol.

Triumphalem Arcum Florentinorum anno 1625. in solemnitate Inventionis D. Rosaliae variis ingenii monumentis ornavit, quae exrant apud Parutam in *Triumpho D. Rosaliae*, edito Panormi.

JORDANUS A S. STEPHANO v. Jordanus Anafanous.

JORLANDUS BONAMANUS Poeta Siculus, edidit vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliane Burlesche. In Musis Siculis parte Tertia. Panormi apud Bisagnium 1651. in 12.

JORLANDUS MASCARDUS Agrigentinus Ordinis S. Mariae de Monte Olivero, vir doctus, ac pius. Obiit Panormi circa annum 1645. Edidit Italice.

Racconto delle Cerimonie da usarsi nella Solennità delle Quarant'ore. Panormi apud Alphonsum de Nola 1632. in 12.

JOSEPHUS ABBAS Alcamensis Ordinis Minorum S. Francisci Paulensis, natus 26. Februarii anno 1602. Regulare Institutum amplectus est. In ea claruit Theologus, ac Concionator doctus. Aritmetice fuit etiam peritissimus. Diu Canonibus Alcamensis rexit Vicarii manere summa cum laude: & ibidem extrema clausit 14. Decembris 1671. Edidit Italicè

Guida dell' Anima per la via del Cielo. Panormi apud Hieronymum Rossium 1646. in 12.

Stato dell' Animo doppo la prescate Vita, nel quale si tratta de' luoghi di quella, della venuta di Anti-christo, e del Giudizio universale. Panormi apud Augustinum Bossium 1662. in 8.

La venuta de' Mogi dall' Oriente all' Occidente, nel nascimento di Christo in Betlemme Rappresentatione historiale. Ibidem apud eundem 1660. in 8.

Compendio dell' Indulgenze dell' Ordine de' Minimi. Prælo parabat

Observationes pro majori commoditate celebrantis. Posttempo dell' *Aritmetica pratica.*

JOSEPHUS AGLIATA Panormitanus, ex Leone Allatio in *drammaturgia ind.* 6. pag. 607. (ubi opellas dramaticas ineditas annotat) scripsit Italicè

I Giovani contenti, Comedia in prosa.

JOSEPHUS ALBION CALASCIBETTA Platensis Baro Sabucis, & Limini, Juris utriusque Doctor; ne dum Jurisprudentiæ doctrinâ instructissimus, verum etiam eruditione, & politioribus literis ornatus innotuit. Inter Reacconenses Academicos fuit recensitus, & ad honorificâ munera. Judicis Concistorii Sacræ Regiæ Conscientiæ, &

Auditoris Generalis Bellicæ gentis. Decessit Panormi 25. Maii 1682. & in Cimiterio Capucinorum sepulture traditus est. Edidit Hispanâ linguâ sub anagrammatico nomine Sabini Olpheii *Mesina escarmentada de bajo de el yugo de la tirania de Francia. Relacion historico-politica.* Panormi apud Carolum Adamum 1675. in 4.

JOSEPHUS AMATUS Panormitanus J. U. Doctor, Antonini Amati celeberrimi Jurisconsulti, de quo suo loco, filius. Ingenio præstantissimo præditus, antenioribus literis sese addixit: historica eruditione, ac linguarum exoticarum varietate ornatus claruit. Musis coluit, præsertim Sculas. Obiit circa annum 1660. Ipsum laudant Alphonsus Salvus in *profs* p. 205. & Josephus Galeanus in *Musis Siculis tom. 1. par. 2. pag. 427.* ibique extant vernaculâ linguâ hujusce viri

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & iterum apud Josephum Bisagnium 1662. in 12.

JOSEPHUS DE AMBROSIO Messanenſis Sacerdos, ab adolescentia non modò humaniores literas, verum etiam & severiores disciplinas magnâ cum laude didicit. Sacræ Theologiæ, ac Jurisprudentiæ laureâ donatus, doctrinâ instructissimus enituit. In Messanenſi Academia aliquândiu Philosophiam publicè docuit, Lectoris extraordinarii munere insignitus. Ad Parochialem curam Ecclesiæ S. Leonardi, & S. Mariae la Porta Messanæ promerita egregia virum eximium evergere. Ibiq; virtute, animarum zelo, morumque integritate semper reſiſtit. Polioribus etiam, literis apprime excultus, in Officiis Messanenſis Academicis recensitus, Poeti, eruditione, & eloquentiâ egregias laudes in ſui exaltationem excitavit. Pluries fuit ſuſceſſu concionantem cum laude exceperè, & ab ingenio, & probitate clarus, adhuc ſuperſtes Messanæ veneratur. Edidit Italicè

Quattro portentosi della Natura, dell' Arte, della Grazia, e della Gloria, rappresentati dalla nobile Città di Messina nell' anno 1685. ne' festeggiamenti della Sacra Lettera, ebe scrisse Maria Vergine. Messanæ apud Vincentium Amicum 1685. in 12.

Le Gare degli Ossiqui ne' Trionfi festivi espasti dalla Nobile Città di Messina per l'acclamazione dell' Invittissimo Monarca delle Spagne, e di Sicilia, Ore. Filippo V. Borbone Duca d' Angiò il Grande, il Pio, il Magnanimo nell' anno 1701. Isorisa panegirica. Messanæ apud Antonium Arenam 1701. in 4.

Rime. In libro: *Duello delle Musi degli Accademici della Fucina Trattenimento Terzo.* Neapoli apud Andream Colicichiam 1670. in 4. & in libro *Stravaganze liriche degli Accademici della Fucina Parte Terza.* Neapoli apud Sebastianum de Aleccis 1661. in 12.

JOSEPHUS DE ANDREA Messanenſis Societatis Jesu, natus anno 1608. Societati nomen dedit 31. Martii 1626. in qua solemnità emiſit vota primo Junii 1648. Concionatoris munere ſuſcepit, eloquentiâ, & omninodâ eruditione reſeratiſſimus innotuit; & inter præſtantioreſ ævi ſui concionatoreſ adſcriptus eſt. In præcipuiſ Siciliæ, ac Ita-

ac Italix Civitatum conciones habuit magnā auditorum frequentia, omneque ad ipsum confluentes ad novam vitæ rationem, penitentiam, ac sanctimoniam excitabat. Humilitatis mirum in modum studiosus, undique fidei demissionem promovibat: inter ingentes omnium plausus, quibus ejus conciones excipiebantur, lacrymas frequare haud poterat: putabat enim Societati nimium detraxisse concionibus suis insulas quod indignè divinum Verbum disseminare; ac Dominici talenta improbè expenderet. Ad cæcessu libenter confugiebat tum ut Deo totus vacaret, tum ut villicos ad æternæ felicitatis consecutionem instrueret: & abiectâ ruditate expoliret. Virtutibus omnibus exornatus in tyrocinio Messanensi octogenario major decessit 12. Junii 1689. Ipsū laudat Placidus Reina in *Not. bist. Messanæ par. 2. pag. 521.* Edidit Italicè

Oratione fitta in onore della Sacratissima Lettera della Vergine scritta a' Messinesi recitata nel Duomo di Messina. Messanæ apud Hæredes Petri Brea 1650. in 4.

JOSEPHUS ANELLUS Mazariensis, insignis Poeta. Obiit anno 1550. Ipsum laudat Rochus Picrus *not. Eccl. Mazariæ. pag. 543.* qui hæc m. ss. reliquit, apud U. I. D. Josephum Centorbi servata, testatur, nempe:

Vitam SS. Plti, Modesti, & Crescentie.

De Arte Poetica Christiana lib. 2.

Epigrammatum lib. 2.

Carmina.

JOSEPHUS ARTALIS Mazarinensis, non Neapolitanus, ut somnians ait Nicolaus Toppius in *Bibl. Neapolitana pa. 168.* Auctor etenim ejus vitæ infra adductus Siculum fuisse evincit. Patre Josepho Artale lucis usuram accepit anno 1628. in oppido Mazarenæ, ut multis possem rationum testimonijs comprobare: sit pro omnibus tum publica ipsius oppidi fama, tum historia Siculæ Thomæ Fazelli in Cænobio Mazarinensi S. Dominici, ibi ex dono ejusdem Josephi asservata, in quo ipsius manu legitur: *D. Josephus Artalis Mazarinensis.* A teneris adhuc annis tum ad Poësim, tum ad arma miram animi propensionem detexit. Humanioribus literis excultus, vix annum decimum quintum attingerat, cum ense fe accinxit, & ad duellum vocatus à quodam, cujus verba per irrisionem dicta verberibus castigaverat, lethale illi vulnus infixit. Hinc ad Ecclesiæ asylum confugiens, ex occasione oblata Philosophiæ operam dedit. Defunctis parentibus, ac adversæ fortunæ injurias perpassus, extra Sigillam benigniorem Cælum petquirere statuit: hinc trirēmis Melitenibus vectus, transferavit in Cretam Insulam, tunc turcico furore oppugnatum; ibique Martis studia sequutus, propugnando Urbis incensia egregiam navavit operam, ac nonnulla edidit contra Barbaros fortitudinis argumenta. Illud præ cæteris non præteream facinus insigne in navali certamine patrum: etenim Navis, quo vehabatur, hostilem propriis aggressa navem, primus illam conscendit, ac paratissimo per inimicos gladios aditu, magnam turcarum cladem

edidit, accepto tantummodo vulnere levissimo: hinc in bellicæ virtutis testimonium meritò honorifico diplomate Eques militaris Ordinis Angelici-Aurari-Constantiniani S. Georgii fuit renunciatus, quo etiam facultas ipsi concessa ut usque coronâ redimere (ut erat vetustæ familix suæ tessera gentilitia) bicipitem Aquilam adjungeret. In Italiam regressus, monachia pluries decertare coactus, & multoties stricto contra multos ense, etiam dispari prælio, victor semper evasit, ac strenuissimi viri nomen sibi comparavit. Aliquando imperterrito pectore, quinque, & octo hominum viam repellere oportuit: ideoque multis inflicis, & aliquoties acceptis vulneribus, plurimorum sanguine cruentatus, formidabilis viri, ejusque enfem pertimescentes omnes, ad duellum provocare non audebant; in arte etenim gladiatoria, quam vernaculo nomine *Scherma* vocant, peritissimus fuit, iamò singularis, & concertationibus suis opinionem conceptam multimodis confirmavit; adeo ut celebris undique fuerit: pluraque parasset, nisi providi Numinis cura virum à Christiana mansuetudine abhorrentem, ab illa vitæ ratione avertisset: ab anno etenim quadagesimo ætatis suæ usque ad vitæ extremam, podagra, chiraagra, ac hæc veneræa discruciat, coactus fuit ab incæptis facinoribus desistere, quibus vel usque in aliquas Germanicæ regiones Eques sanguinarius vocabatur. In hastiludijs concertando etiam strenuissimè Equitis partes non sine laude, plausuque explevit, ac amplissimis præmiis fuit muneratus. A Principe Palatino Ernesto de Bransuich, & Lunenburgii Custodiz suæ Dux constitutus fuit, quo honorifico munere illi tantummodo operam dedit: cæterum semper ab omni cura solutus, nonnullis Principibus, ac Dynastis vel amicis, vel sociis claruit. A Martis studiis nunquam sejungit permisit Musarum cantus: hinc vel in ipsis bellici furoris ardoribus, etruscis carminibus luserit, & absoluto Cretensi bello in celebrioribus Italiæ Academicis fuit adscriptus; in quibus vividas ingenii dotes, non sine literatorum laude, detexit: ac in multis Princeps electus, ejus Poësis, ac eruditio singularis, laudibus, honoribusque fuit cumulata. Mæcenates meruit memoratum Principem Palatinum, ac Leopoldum Imperatorem: præter Principes, ac Dynastas primarios. Tandem vehementioribus podagra doloribus affectus, Ecclesiæ Sacramentis munitus, edificisque Christianæ pietatis argumentis, vitam absolvit Neapoli 11. Februarii 1679. & in Ecclesia S. Dominici Fratrum Observantium S. Francisci sepultus honorificè demandatus est. Academia, quam dicunt *degli Irriccati* tanto viro iusta funebria persolvit in Cænobio majori S. Dominici, in qua à Vincentio Antonio Capocio funebri Oratione, aliisque Academicorum laudibus fuit meritò cohonestatus. Ejus Vitam scripsit Vitus Cæsar Cabballone, sub anagrammatico nomine Cæronis Aurelii Clabbes, quam habes *par. 1. Enciclopedia poetica* nostri Artalis ipsumque laudant Joannes Franciscus Lauredanus in *epistolæ*,

Franciscus Martinus in *epist. par. 2. pag. 169. & 170. & in carmin. par. 1. pag. 181. Fridericus Menius in carmin. pag. 253. & 256. Balthasar Pisanus in carmin. lyric. pag. 180. Christophorus Jvanovich poef. pag. 111. Joan. Bap. Grappellus in carmin. pag. 88. clarissimus Caetanus Tromiglozzi in lib. Nuova staffetta di Parnasso pag. 245. alicui. Editio Italica*

Dell' Enciclopedia Poetica parte Prima. Penusae apud. heredes Petri de Thomasio 1658. in 8. & post alias alibi plures editiones, expolitam, & antiam quintam u. recusa Neapoli apud Antonium Bulifon 1679. in 12.

Parte seconda, quinta impressione. Neapoli apud eundem Bulifon 1679. in 12.

Parte terza, o vero l'Albero fruttuoso, seconda impressione. Ibid. apud eundem 1679. in 12.

Il Cordiarte historia favoleggiata. Venetiis 1660. in 12. & Neapoli typis ejusdem 1679. in 12.

Guerra tra l'Uci, e Morti, Tragedia. Neapoli apud eundem 1679. in 12.

La Piffa, ovvero l'Impossibile fatto possibile. Dramma per Miffa. Venetiis apud Jacobum Batturn. 1661. in 12. ex Leone Allatio in drammaturgia pag. 713. apud Nicolaum Toppa in Biblioth. Neapol. pag. 337. & Corocelli in Biblioth. tom. 4. pag. 921.

JOSEPHUS AUGUSTINUS Panormitanus Societatis Jesu, natus anno 1573. Societati nomen dedit anno 1590. cui quatuor solemnibus votis se adstrinxit. Romam missus, emenso studiorum curriculo, ob ingenii sollicitatem ad eminentissimum doctrinae fastigium pervenit: hinc Romae magno eum planctu, ac laude Philosophia sexennio docuit: inde Lugdunum, & Avinionem missus, ibi eadem auditorum frequentia Theologiae professus est, ut in Ecclesiis eam tradere compulsus fuerit, comparata sibi magni nominis fama. Molorum vi coactus Panormi remeavit, ubi per annos tredecim diffusam uniusque doctrinae solidissimam celebritatem, Theologiam docuit: ac per annos undeviginti in eodem Panormitano Collegio studiorum Praefecturam gessit. Apud S. Officii Siciliae Judices Censor, & Panormitanam Ecclesiam moderante Joannetrino Doria S. R. E. Cardinali, Examinator Synodalis constitutus, sui opinionem firmavit. Sapientiae preclarissima vitae inculpatæ exempla locavit: nunquam conscientiae candorem gravi labe sedavit: humilitatem magno coluit studio, omnesque plausus contempsit, & quo magis acclamatoribus ejus doctrinam omnes affliciebant, eo se ipsum deprimebat. Hinc haud typis commendasset ingenii monumenta, nisi obedientiae vis, virum egregium compulisset. Romae in Congregatione Procuratorum ex omnibus Provinciis Societatis interfuit Provinciae Siculae Procurator: sed statim ac Panormum repetiit, ardentius ac Celestem patriam æstuate cepit: ac paulo post ferventia ipsius desideria Deus explevit: religiosè enim decessit in Collegio Panormitano 29. Maii anno 1643. Funus non sine pompa celebratum, ac defuncti promerita funebri oratione exorna-

vit P. Paulus Garlanus ejusdem Societatis Ecclesiasticus celeberrimus. Hujusmodi laudes lege in Bibliotheca Soc. Jesu pag. 521. in oratione studiorum P. Caroli Paterni pag. 25. & 26. & apud Philippum Labbeum in *chronolog. Pinacotheca. Scrip. Soc. Jesu* pag. 399. Franciscum Bardum in *epistola ad lectorem libri de castitate*, P. Vincentium Cocconellum in *Biblioth. univ. tom. 2. nu. 1610. pag. 291.* & Michaellem Frazzettum in *Vita Aloysi la Nasa lib. 1. cap. 3. pag. 29.* Editio

*Brevem notitiam eorum, quae scitu vel necessaria, vel valde utilia sunt Confessoribus in primo ingressu ad audiendam confessionem. Prodiit primum Panormi apposito nomine Decii Cyrilli typographi 1638. in 16. Sub hujus nomine hoc opusculum laudat preclarissimus Joan. Caramuel in *Theolog. fundam. nu. 1926.* Inde recognitum, & auctum eum Auditoris nomine: nimisque utilitas celeberrimum effecit, ac centies & ultra recensum fuit Panormi Venetis, Auturpiæ, Lugduni, & alibi. Italicae etiam editum praedicant Venetis, sed non vidi.*

Commentarios in Primam Partem Summae S. Thomae. Tomus primus. Complectens Primas tredecim Quaestiones. Panormi typis Collegii Panormitani 1639. in fol.

Tomus Secundum complectens XIV. quaestiones, usque ad XXVII. addito impliciti Tractatu de Trinitate, & de Angelis. Ibidem eisdem typis 1643. in fol.

In Bibliotheca Collegii Panormitani Soc. Jesu servantur etiam mss. haec opera, nempe:

De Deo Uno, & Trino. De Angelis. De Beati tudine. De Voluntario, & Involuntario. De Vitiiis, Peccatis, & Gratia. De Fide, Spe, & Caritate. De Justitia, & Jure. De Incarnatione. De Sacramentis. De Penitentia. Logica, Physica, Metaphysica. De Generatione, & Corruptione.

JOSEPHUS AUGUSTINUS Panormitanus, alius forsitan à supradictis, scripsit Italica ex Leone Allatio in *drammaturgia ind. 6. pag. 607.* sed non edidit

Di Santa Lucia Martire, Tragedia sacra in verso.

JOSEPHUS BALLUS Panormitanus Sacerdos, nobili genere ortus: Gratiani Balli Calatruvi Baronis, & Alphonfinæ Agliata ex Principibus Vilefrancae filius primogenitus, lucis usum accepit Panormi 29. Julii 1567. Baronis, aliusque futuræ bonis uancio reniisso, Clericalem habitum accepit. Acutissimi ingenii, ac miræ ingenii vir, severioribus disciplinis admotus scholasticæ Philosophiæ, aliisque bonis literis impensè operam dedit, & in Hispaniam transvectus, sacras etiam literas excoluit. Theologiae lauræ insignitus, elaruit inter Theologos prestantissimos, nulli secundus. Mathematicis, & praesertim astronomicis disciplinis singe egregie excultus: & miris etiam literas coluit, ac Poesi praesertim latinæ ingenii dotes aliquando addidit. Eâ animi contentione scientias prosequatur, ut noctes studendo duceret infomnes. Literarum etiam Mecenas studiosissimus, omnes perbenigne amplectebatur, ac benificentia fovebat. Ejus doctrinae excellentia non modò Panormi, verum etiam, &

Ro-

Romæ, Patavii, & alibi demirata, planus promeruit non vulgaris. Ut exterarum regiones lustraret sic Sicilia digressus, cum Barium pervenisset, ibi aliquantulum moras protraxit, ac patefactâ doctrinæ singularis præfautiâ, Ecclesiæ Barenfis Canonice delectus est. Ad Regii Cappellani etiâ honorum, ex Philippo IV. Catholici Regis munificentia evectus, ne rerum familiarium curam abiceret, ad Regiam aulam non accessit. Barii sacris studiis egregias ingenii doctores devovit: præsertim singularem mentis aciem ad Theologicas meditationes adiecit, quas cû doctis viris diu cægitatas, tandem amicorum suasionibus, typis tradendas disposuit. Hinc anno 1635. ætate ingravescente, etsi vegetiore spiritu, Patavii petiit ingenti librorum scholasticorum mole refertus, & in Collegio Soc. Jesu domicilium obtinuit, ibique lucubrations suas jam ad umbilicum deducias protulit, & doctissimos viros in sui amicitiam traxit, inter quos non ultimus Joannes Philippus Thomasinus Patavinus, exinde Episcopus Ammonienfis, ab editis libris celeberrimus, qui & Josephi jam senis candidam fidem, morum bistariæ cum summa ingenii perspicuitate conjunctam, & memoriz firmitatem, quâ scholasticos omnes fideliter citabat, demitabatur. Hinc immutatis nominis sui literis, ingeniosâ transpositione *Phabus altissus* intimioribus amicis in amoris, & observantiz testem dicebatur. Barium regressus aliquandiu quieti vacavit: exinde ad editionem operis de Eucharistia animum appulit: ideoque licet ætate gravatus, Patavinum regressus est: ibique dum assidua curâ, summæque celeritate quotidie Typographos urgeret, vix librum absolverat, & evulgaverat, cum ex domicilii incommodis, & autumnali tempore, distillationem contraxit: exinde in febre incidit: hinc animæ salutem consulens se Deo, B. Virginî, ac Divo Nicolao ejus Patrono enixè commendavit, & condito testamento, Clericos Regulares Theatini librariz suppellectilis hæredes instituit, qui summæ animi pietate Josephum lethali morbo divextatum, in salubriorem domum transfulerunt, ac diu, nocteque sollicitè adfuerunt, ut salutem restituerent: at ingravescente morbo tandem pissimus vir, ac celeberrimus, magno literarum dolore 2. Novembris 1640. æt. an. 73. sanctissimè, ut vixerat, decessit, & in eorumdem Theatinarum Patrum templo conditus est: sed confanguinei, ut ejus memoria perenniter viveret, extruxerunt in Sacerdotis ejus familiz cenotaphium Alcameræ, in quo sub ejusdem effigie scriptum legitur: *Josephus Sacerdos Christiani filius*. Ipsum celebrat Franciscus Baronius de Masf. *Panor. lib. 3. ubi de familia Balli, Joan. Philippus Thomasinus in elog. par. 2. pag. 333. & seq. Ludovicus Morerius in dict. tom. 1. pag. 470. & Vincentius Coronellus in Biblioth. tom. 5. num. 693. pag. 323.* Edidit libros

De sacunditate Dei circa productiones ad extræ. Patavii apud Sebastianum Særdum 1635. in 4.

Demonstrationes de motu corporum naturali. Idid. typis Pauli Frambotti 1635. in 4.

Enigma dissolutum.

Resolutionem de modo evidenter possibili transubstantiationis Panis, & Vini in Sacrosancta Domini Jesu Corpus, & sanguinem, quam ex suis lucubrationibus non dum editis compendio proponit Sac. D. Joseph Ballus, &c. Patavii apud Sebastianum Særdum 1640. in 4.

Responsionem ad obiectiones, quâ Doctor Joseph Ballus, &c. summæ Sacrosanctæ Eucharistia enigma dissolutum adstruit. Ibidem apud eundem 1640. in 4.

Opus hoc de SS. Eucharistia Sacramento antiquam typis tradidisset per triginta annos secum revolvebat, ejusque sententiam, ait Thomasinus, Belarmino Cardinali sæpè communicaverat: cujus editionem suis adme votis superesse credidit. Ardum quidem videbatur hoc opus in publicum producere, at tamen cum difficultates omnes cum Romanis Theologis, cum Siculis pariter primi nominis evenisset, majori postveritatis studio, quàm valentinis aut etatis an. 1640. denno Patavinum accessit, ut commentaria sua in lucem proferret.

Assertiones Apologeticas cum suis dilucidationibus pro scholasticorum reverentia exaratas. Patavii apud eundem 1641. in 4.

Sub prælo reliquit magnum volumen in fol. de rebus Mathematicis & Astrologicis, non dum absolutum, aliasque lucubrations theologicas mss. Scripsit etiam de casu ligni Pontis Pavonis Poema. Carmina, & Anagrammata. Italicè etiam

Rhæm.

JOSEPHUS BARLOTTA Drepanitanus nobili genere ortus est (cujus familia stipes in Principe S. Josephi nunc elucet) Patre D. Carolo Barlotta Drepani 13. Decembris 1654. & anno ætatis suæ 13. Congregationem Oratorii Drepanitani ingressus est 17. Decembris 1667. Philosophiam, ac Theologiam tum scholasticam, tum moralem in Collegio Drepanitano Soc. Jesu didicit, in qua haud exiguum ingenii felicitatem patefecit: ac Doctoris lauream accepit in Congregationis suæ decreta obtinente. Ex quo fuit Sacerdotio insignitus sacre eloquentiæ studia, amplexus, in sermonibus, Sanctorumque Panegyricis vividos eloquutionis latices magna cum laude effudit. Musis etiam haud raro indulgit. Congregationem suam per decennium, & ultra rexit pluries ad Præpositi munus evectus: & per annos 24. Sodalicium S. Angelî Custodis apud ejusdem Congregationis zedes moderatus est. Virtute, doctrinâ, eruditione, moribusque inculparis floruit, maximeque apud suos æstimatione viget. Edidit Italicè.

Le Sacre Veglie discorsi per li Venerdì di Marzo. Drepani apud Josephum la Barbera 1686. in 8. in cujus calce extat: *Oratione funerale nella morte dell' Illust. D. Carlo Riggio Vescovo di Mazzara.*

Il Capriccio di Dio discorsi Accademici per la morte della Signora D. Caterina Burgo, e Vincenza. Ibidem apud eundem 1686. in 4.

Idea dell'Innocenza Panegyrici di Maria V. Immacolata. Parte Prima, e Seconda. Ibidem apud Bartholomæum Francum 1691. in 12.

Prediche Quaresimali. Parte Prima. Ibidem apud eundem 1693. in 4.

L'Euseb

L'Enfiacelo Dramm Melodragico. Ibidem apud eundem 1692. in 8.

Dialogos etiam prope centum edidit musicis numeris modulatos, ac Drepani, & alibi decaptatos: qui collecti magnum conflarent volumen. Nonnulli, qui ad meas pervenire manus, hic addant, nempe:

La Forza del Suffragio Dialogo. Drepani apud Iosephum la Barbera 1684. in 4.

L'Angelo Protettore Dialogo. Ibidem apud eundem 1685. in 4.

Il morire vittorioso dialogo per la solennità di S. Vittore. Ibid. apud eundem 1686. in 4.

In Casto Connubio dello spirito Dialogo. Ibid. apud Bartholomæum Francum 1691. in 4.

La voce del Verbo troncata in bocca al martirio a colpi dell' Incontinenza d'Erode. Ibid. apud eundem 1695. in 4.

L'Essai in prospettiva dell'Universo Dialogo. Ibid. apud eundem 1695. in 8.

Nunc habet Drepani sub prælo

Prediche Quaresimali Parte Seconda.

Elucubravit etiam, ut typis traderet

La scuola de' Gentili aperta a' Cristiani. Discorsi morali.

L'Orto de' Gigli Panegirici di Sante Vergini.

La Miniera dell' oro Panegirici diversi de' Santi.

L'Aspettato de' Spettacoli divini, Panegirici del SS. Sacramento.

Poesie consilienti in Sonetti, odi, e madrigali.

Serenate, e Canzate Tomi due.

JOSEPHUS BERNARDUS CASTELLUCIUS Panormitanus Sacerdos, morum integritate laudabilis. Arithmetices peritissimus fuit, & in computorum ratiocinatione versatus. Historiarum, ac antiquitatum Panormi impiger persecutor, apud bonarum artium peritos latissimè innotuit Panormi, & Romæ. Virtute, literisque ornatus, obiit Panormi 29. Januarii anno 1687. Laudatur à Vinc. Auria in *bislor. Crucifixi Panor.* pag. 44. Edidit Italicè

Trattato del modo come si deve operare la Tariffa perpetua per la maza delle racine, e vini del territorio della Felicissima Città di Palermo. Panormi apud Didacum Buam 1659. in fol.

Giornale Sacro Palermitano, in cui si descrivono tutte le feste de' giorni, che si fanno nelle Chiese dentro, e fuori la feliceissima, e fedelissima. Città di Palermo. Ibidem apud Petrum de Isola 1680. in 12.

JOSEPHUS BLONDUS Agrigentinus Soc. Jesu, natus anno 1537. Societatis insignia suscepit anno 1552, in qua votorum quatuor professionem emisit. Sacram eloquentiam professus, disertissimè concionatoris laude floruit, ejusque eloquentiæ diu applausit Neapolitanum Regnum. In Catacenſi Urbe incolarum animos incendit, ut Societatis Collegium, excitaret, quod jam fundatum ipse novennio rexit. Magna valuit auctoritate, ac prudentiâ; ideoque Collegia Neapolitanum, Lauretanum, Salernitanum, ac Bihonenſe in Sicilia moderatus est. Septennio Provinciæ Mediolanensis præfuit Provincialis, ac biennio Viſitatoris munere Provinciæ Neapolitanæ per-

functus est. Tandem honoribus plenus fatus cessit Neapoli 25. Junii anno 1598. Ex Biblioth. Soc. Jesu pa. 521. & Philippo Labio in *Pinaroth. Scrip. Soc. Jesu ann.* 1598. pag. 307. Scriptis librum.

Meditationum ad juvenidos, & promoveendis eos, qui in Spiritu proficere cupiunt. Italicè etiam

Esercitiis Spirituali del P. S. Ignazio. Mediolani apud Pacificum Pontium 1587. in 12.

JOSEPHUS BOCCADIVUOCO Platensis Clericus Regularis, clarissimis ortus parentibus, patrem habuit Joannem Boccadivuooco, & Annam Varesano. Ab ipsa infantia pietatem, literasque amplexus, haud obsecrum egregiè indolis specimen dedit. A teneris annis Religiosis habitum suscepit, ac solemnità edidit vota 17. Aprilis 1622. Præstantissimas ingenii vires in fevioribus disciplinis accipiendis detexit, ac egregiè claruit doctrinâ. Sacre eloquentiæ studia sequens inter egregios ævi sui Concionatores omnium calculo accessit. In sacris literis, Sanctorumque Patrum studis versatissimus, ecclesiasticam egit summa cum laude, ac fructu; conciones enim disertissimas, & quæ eruditissimas habuit in præcipuis Italic Civitatibus, quibus clarissimam nominis famam sibi comparavit. In consiliis edendis prudentiâ, & in rebus agendis dextérité valuit; hinc Principes, Dynastæ, alique nobiles viri ipsum passim consulebant. Archiepiscopi etiam Ecclesiæ Panormitanæ non semel S. Josephi domum, Clericorum Regularium petiere, ut difficillima negotia cum ipso consulerent conferrent. Ab Aloysio Moncata Montisalti Duce, ac Siciliæ Procege ad Vrbatum VIII. Sum. Pontific. missus à Teodoro Trivultio S. R. E. Cardinali Siciliæ etiam Moderatore, & à Senatu Panormitano ad Philip-pum IV. Catholicū Regē ablegatus est, ut gravissima negotia pertractaret, quæ singulari prudentiâ peregit. Insignia promerita virum egregium ad nonnullos honorum gradus exevire, nam pluries in Ordine sodalibus suis præfuit: apud S. Officii Questiores in Sicilia Consulor, & Cenfor, novarum veditagialium Panormi Depnatus inclaruit. Anno 1679. à Carolo II. Hispaniarum Rege Abbatia SS. Petri, & Pauli de Itala donatus, & anno 1684. ab eodem Rege Episcopus Mazariensis electus est. Sed hanc postremam honorem suorum metam, senio consecutus constantissimè reſpuit: & paulò post ad eminentiorem dignitatem in Cælum evocatus, Panormi decessit in Domo S. Josephi 28. Julii anno 1684. Funeraria non sine pompa solutis; ac defuncti laudes laudenti oratione protulit Petrus Paternianus Cl. Regularis, quam auctam typis dedit Panormi inſcripto nomine: *la Dea Pessa.* Ipsum etiam laudant Josephus Silos in *hiſt. Cler. Reg. par. 3. lib. 2. pag. 601.* Franc. Maria Magius in libro: *Propositi Beni Moriendi* pag. 50. & Philadelphus Mugnòs in *Theatr. Gencol. par. 2. pag. 127.* Edidit Italicè

Oratione nell'Eſequie del Ven. P. M. F. Decio Carrega dell'Ordine de' PP. Predicatori. Panormi apud Decium Cyrillum 1644. in 4. & iterum eodem anno apud Roſsellum in 4.

Prælo paraverat

Ideam Theologico-moralem, quæ Sacerdotum dignitas, ritus, carmonia, missæ stipendia explicantur.

JOSEPHUS BONFILIIUS Messanenſis Eques, Joannis Bonfilii Baroniſis Caſaliſi, & Feudi Trifini filius. Vir in rebus agendis verſatus, florent adhuc ætate militiam ſequutus in Belgio, in Catholicorum regnum obſequium arma non ſine fortitudinis argumento traſcivit: inde patriam tetepens, literas coluit, ac hiftoricam eruditionem deguſtavir. Vivebat Meſſanæ anno 1613. Ejus laudes habes apud Philippum Cluverium in *epiſtola nuncupatoria Sicilia antiqua ad Siculos data*, Placidum Samperium in *Iconologia M.V. lib. 1. cap. 5. pag. 37.* Melchiorum Inconferum de *epiſt. B.M.V. ad Meſſan. cap. 48. pag. 298.* Placidum Reinam in *hiſt. Meſſanæ par. 2. pag. 228. & 322.* Joſephum de Ambroſio in *deſcript. ſeſti Epifſolæ Mariannæ pag. 113. & 114.* & Io: Bapt. Ricciolium in *Chronol. Refor. tom. 4. ind. 2. pag. 250.* Evulgavit Italicè

Parte Prima, e Seconda dell' Hiſtoria Sicilianna, nella quale ſi contiene la deſcriptione antica, e moderna di Sicilia, le guerre, & altri fatti notabili dalla ſua origine per inſino alla morte del Catholicò Re Filippo II. diviſa in XX. libri, e due parti. Venetiis apud Bonificium Cieras 1604. in 4. Extrat, & in fine: *Oratioe factæ per la morte del Catholicò Re Filippo II. & deſcriptione degli avvenimenti miracoloſi di Meſſina per la fame.*

Dell' Hiſtoria Sicilianna Parte Terza. Meſſanæ apud Petrum Brean 1613. in 4.

La Meſſina Città nobiliſſima deſcritta in VIII. libri. Venetiis apud Io: Antonium & Jacobum de Fracchiſci 1606. in 4.

Brieve Ragguaglio del Ponte eretto dall' Illuſtr. Senato di Meſſina à ſua Eccellenza (D. Pietro Girou Duca d' Oſſuna, Vicerè di Sicilia.) E del ſolenne trionfo à Compagni di S. Placido nella ſeconda Invenzione. Meſſanæ apud Petrum Brean 1611. in 4.

Apologia alla Topografia dell' Iſola di Sicilia, nuovamente ſtampata in Palermo. Ibidem apud eundem 1611. in 4.

JOSEPHUS CAGIUS, ſive CAJUS nobilis Panormitanus, Sacerdos inclytus, & Sacræ Theologiæ Doctör. Theologiâ in primis, aliſque gravioribus diſciplinis apprime excultus claruit. A celeberrimo Franciſco Panigarolo concionandi præcepta accepit, eoque magiſtro Eccleſiaſtes eximius evaſit: hinc magno cum auditorum plaufu Panormi in principe Templo, & alibi conciones habuit, in quadageſimali curriculum; & ſacundiffimi, & venuſtiſſimi concionatoris laudes promeruit. Poſt reformationem Parochiarum Panormi fuit primus Parochus Eccleſiæ S. Nicolai de Albergaria, electus à Senatu Panormitano an. 1600. ſed an. 1611. cum Romæ concionandi cauſa petiſſet, falſus tumor invaluit, eâ in Urbe deſceſſiſſe: hinc Senatus Panormitanus in ejus Parochum ſucceſſorem alium delegit. Sed cum Panormi incolum ſineceſſer ad ſuam regendam Eccleſiam rediit. Vitam ab omni cultu alienam, & ut ajunt, philoſophicam duxit: omnem enim ſuperbiæ tumorem neglexit. Tandem ultimum

clauſit diem Panormi 29. Auguſti 1615. & in Eccleſia S. Mariz de Monte Carmelo ſepelitur. Edidit Italicè.

Oratione funerals publicamente recitata nella Chieſa di S. Giorgio celebrandoſi l' eſequie della Catholica Maieſtâ di Filippo II. Re di Spagna alli 22. d' Ottobre 1598. Panormi apud Jo: Ant. de Francisſis 1599. in 4.

JOSEPHUS CAJOLA ex oppido S. Philadelphi, vulgò S. Fradello, Societatis Jeſu: lucis uſuram accepit 4. Julii 1633. & in Societate Deo ſe dicavit 28. Septembris 1649. cui & votorum, quatuor ſacramento ſe adſinxit 2. Februarii 1667. Doctrinâ, ac virtute latiffimè refulſit. Saccepto Evangelici Oraoris munere, conciones habuit in cinerali curriculo eruditione, & eloquentiâ præclaras in præcipuis Siciliæ Civitatibus: ſemper cum plaufu, ac fruſtu auditus. In pertractandis graviffimis negotiis inſigni prudentiâ ſe munitione offendiſit: ideoque ad alios regendos admotus, Collegia Sytaculanum, Cataunenſe, Meſſanenſe, ac Sacceuſe non ſine laude rexit. Saccep etiam Patres Tertii Probationis inſtruxit, ac tyrones coadjutores inſtituit. Anno 1697. à Sicula Provincia electus eſt ut Romæ adreſſet in Generali Societatis Congregatione: in qua egregia humilitatis argumenta præbuit: nam cum omnes Collegii Catanenſis gubernium declinarent, ob horrificum terræmotum Siciliæ xre alieno gravari; ipſe relicto Reſtoris munere Collegii Meſſanenſis, onus libenter ſuſcepit. Inde anno 1698. Siciliæ Provincialis electus, uſque ad annum 1701. Provinciam gubernavit: à abſoluto munere paucos poſt meſes in tyrocinio Panormitano deceſſit 27. Decembris anno 1706. Edidit Italicè

Quarſimale. Meſſanæ apud Vincentium Amicum 1693. in 4.

JOSEPHUS CAMARATENSIS Ordinis Capuccinorum, natus anno 1599. in oppido Camaratæ ex familia Taberna, anno 1617. primo Januarii in patrio Cenobio Ordini nomen dedit, in quo doctrinâ elaruit: ſed præſtantius virtutum, ac ſanctimoniz ſplendoribus mirum in modum refulſit. Vitam ſervavit ab omni culpæ labe immunem. Nil illi antiquius quam arctiſſimæ paupertatis ſtadium: ſeveriſſimum vitæ genus auſteritatibus, pœnitentiis, jeſuniis, ciliciis reſertum amplexus eſt, quam duriffimæ vitæ rationem, uſque ad ſupremam vitæ lineam conſtante ſervavit: atque virtutes omnes probatiſſimo viro dignas coluit. Supernis donis virum egregium locupletavit Deus: nam prophetico ſpiritu, ac miraculorum gloriâ abundè dotatus euenit: ideoque maximâ veneratione proſequutus. Demum Panormi, cum undique ſanctimoniam redoleret, deceſſit 14. Decembris anno 1677. ætatis 78. De admirandæ vitæ geſtis, virtutibus, ac miraculis, Epifcopi auctoritate congeſti ſunt proceſſus. Decurſo decennio, die 8. Decembris 1687. à communi Capuccinorum ſepultura cadaver extractum, ſcorum ſepulchrum eſt in Sacello Sancti Michaelis Archangeli. Et ejus effigies typis tradita, hoc elogio lucè inſignita.

gnita. *P. eu. P. Joseph à Camarata Sacerdos omnibus fuit exceptio familiaris, Evangelica perfectione, & cordis puritate laudabilis: mortalitatis exortus inedia, paupertate, cilicio, penitentia consumptis, plis decem libris editis, charitate potius, quam literis, ad templum aternitatis evolavit Panormi 14. Decembris 1677. etatis sua 76. Religionis vero 60. Hujus meminere Dionysius Genuensis in *Biograph. Capueinor.* pag. 205. & Lucas Wadlingus in *Scriptor. Minor.* p. 230. qui mendose Josephum Bernà vocat. De tanto viro plura dabant Ordinis Chronologi. Ad aliorum utilitatem haec typis dedit: *Symphonia sacra lectionis, & libellus de cella sacrorum distinctionum prolatione.* Rhegii typis Jacobi Matthæi 1646. in 8. & Perusæ eodem anno in 8. Italicè*

Pietosi, & abundante sacroscro per l'anime tribulate, assistite, & agguizanti. Mellanæ apud Jacobum Matthæi 1646. in 8. & ibid. apud haeredes Petri Breç 1652. in 8.

Anti syrovi, e purgentissime spine, che sguagliano, e pungono i peccatori, e alcune considerazioni della Morte, del Giudizio, dell' Inferno, e del Paradiso. Panormi apud Dominicum Anselmum 1665. in 12. & post alias editiones sexto prodidit ibid. apud Buam, & Camagnam 1670. in 12. & Mellanæ typis D. Antonii Masci 1704. in 12.

Viaggio doloroso del Calvario, e brevisse raccolta de' patimenti di Christo in tutto il corso della sua Passione. Panormi apud Petrum de Isola 1665. in 8. apud Buam, & Camagnam 1667. in 8. & Carolinum Adamum 1692. Neapoli apud Michaellem Mutium 1693. in 12.

Vocabulario, & Ortografia Toscana. Ibid. apud Dominicum Anselmum 1666. in 4.

Copiosa raccolta di vaghi, e varii fiori nell' ameno campo de' Sacri Riti. Ibid. apud eundem 1669. in 4.

I Pessimi, che i devoti di Vergine vanno a darle per la morte del suo amatissimo figlio. Ibidem apud Anselmum 1673. in 12. & apud Michaellem Constantinum 1695. in 12.

Collana di Cento dieci Rose alla Gran Signora Maria. Le Rose Bianche sono Cento Capuecini devoti di detta Signora, e le dieci Rose tanti devoti del SS. Crocifisso, e della sua dolorosissima, & acerbissima Passione. Ibidem apud Petrum de Isola 1676. in 8.

JOSEPHUS CAPRI Tauromenitanus Sacerdos natus 18. Januarii 1664. literis ingenii præstantiam devovit, ac graviore Philosophiæ, & Theologiæ disciplinam didicit. Dum Catanæ severioribus studiis operam dabat à Matthæo Fatio Patensii Episcopo accessit, ipsius à secretis usque ad supremam vitam suæ lineam fuit. Neapoli politicioribus studiis intentus, eruditione, ingenio, & morum integritate clarus vivit: ibique Seminarii Averfæ Magister electus, onus subire noluit. Edidit Italicè

S. Pancratio Martire Fondatore della sede Sicula, Primo Vescovo, e principale Patrono della Notabile Città di Tauromina, la cui vita descrive Giusteppe Capri. Panormi apud Gramignanum 1700. in 12.

Vita, ed opere gloriose di S. Massimo Cittadino, e Vescovo di Tauromina da S. Pietro consacrato. Ibid. apud eundem 1700. in 12.

Alla sub prælo habet Neapoli.

JOSEPHUS CARUSUS Agrigentinus Jurisconsultus, Caroli, de quo suo loco, filius; ingenio, & doctrinâ instructus claruit. Obiit Panormi anno 1706. Edidit

Additiones ad Praxim circa modum procedendi in civilibus super Ritu Regni Sicilia Caroli Caroli ejus Patris. Panormi apud Petrum Coppolam 1655. & 1662. in fol. & tertio ibid. apud Dominicum Anselmum 1663. in fol.

JOSEPHUS CARUSUS atque Panormitanus Poeta, edidit Italicè

La Nisa d'Oreto, à zero l'Odio placato, Elogio. Panormi apud Josephum Bisagnium 1651. in 8.

JOSEPHUS CASTELLUS Mylenis Sacerdos, qui humaniores literas, ac Poësim coluit, ut ex literis D. Francisci Amici Mylenis, mihi datis accepit. Edidit librum

De septem B. Mariæ Virginis festivitatibus cernine exanetro. Italicè etiam

Esame delle Regole Grammaticali.

JOSEPHUS CASTILIONUS Panormitanus Sacerdos sacra Theologia, & utriusque Juris Doctor, vir doctrinâ instructissimus, claruit anno 1630. Librum Alphonsi de Leone de officio, & potestate Confessarii annotationibus illustravit, & edidit hoc titulo:

Alphonsi de Leone Neapolitani Cler. Reg. Recolletio communium confessionum de Officio, & potestate Confessarii tempore Jubilei extraordinarii in duabus hebdomadibus concedi soliti. Secunda editio, in qua non solum corriguntur menda, quibus scatebat prima editio, Veneta, sed etiam pluribus aucta Annotationibus per Josephum Castiglione Panormitanum, &c. Neapoli apud Lazarum Scoriggum 1629. in 8.

JOSEPHUS CELESTRIS Motycensis, sacra Theologiæ Doctor, Ecclesiæ Collegiaræ S. Mariæ la Nova Sicili Præpositus, Poeta eximius: doctrinâ, & eruditione clarus, floruit anno 1670. Edidit

Aborto di Filosofia all'inclita Regina, e Real Maestà della Regina di Suedia. Neapoli apud Andream Collicchiam 1676. in 4.

JOSEPHUS CENTORBUS Mazaricus Jurisconsultus, doctrinâ clarus, causarum Patrons insignis: pluries in patria præfuit Jux. Jurisprudentiæ, historiarum, ac antiquarum eruditionem copulavit. Obiit Panormi 17. Maii 1648. & in Ecclesiæ domus Professorum Soc. Jesu sepulture traditus est. Hujus meminere Marius Castellus in *Codice Legum Siculæ. ad leg. Jacobi cap. 25. num. 2.* & Rocchus Pirrus not. *Ecl. Mazar.* pag. 544. qui multa prælo parasse tradit

De Rebus Siciliæ.

Extat apud Vincencium Aurium *Topographia Mazarica Jo. Jacobi Adria cum additionibus, notisque Josephi, ipsius man exaratis.*

JOSEPHUS CICALA nobilis Panormitanus Clericus Regularis, natus ex Vincencio Cicala & N. Sarella ex Marchionibus Ispicifundi anno 1612. Cum annum 15. attigisset Ordinis habitum accepit 15. Martii 1626. & elapso tyocinii anno 11. Aprilis 1627. Panormi solemniter emisit vota.

voza. Decursus studiorum spatiis, gravioribus dis-
ciplinis apprimè extrinsecus refulsit. Inde egre-
gias ingenii vires ad sacram eloquentiam advo-
vit: ob eximiam eloquentiis vim, eruditione, ac
ss. Patrum copiâ referentissimam, magno cum
plausu declamavit in præcipuis Italiæ Civitati-
bus; præsertim in cinerale jejuniis Panormi, Mes-
sanz, Neapoli, Genæ, Mediolani, Florentiæ, Romæ,
in insula Melitæ, & alibi: ut etiam extra
quadagesimam sæpius per annum conciones dis-
sertissimas habuit. Hinc eruditorem omnium
calculo inter præstantissimos ævi sui Oratores
fuit merito recensitus, ac præclarissimum sibi
nomen comparavit. Panormi Domum S. Josephi
rexit Præpositi munere; & S. Officii Siciliæ fuit
Consultor, & Censor. Romæ verò Carolo Bouello
S. R. E. Cardinali gratissimus, ab ipso in suum
Theologum fuit delectus. In Hispaniam delatus
ibi statim ac ejus eloquentia innotuit, à Carolo
II. Catholico Rege Regiū Concionatoris munere
fuit insignitus. Ibi pluries Mattienfem Domum
S. Mariz de Fervore gubernavit; & ac inter Supre-
mæ Inquisitionis Hispaniarum Censores fuit ad-
scriptus. Doctrinâ, ac promeritis clarissimis cu-
mulatus anno 1670. ab eodem Rege ad Episco-
patum Mazariensem fuit promotus, & à Clemen-
te X. inauguratus: inde anno 1677. ad Archiepi-
scopalem insulam Ecclesiæ Messanenensis transla-
tus. Utramque Ecclesiâ singulari prudentiâ, ac
pastorali vigilantia moderatus est. Messanz Pri-
ncipem Templum marmoreis calce, picturis, mar-
moribus affabrè exculptis, aliisque ornamentis
maximo sumptu illustravit, ut ex hac inscriptio-
ne in eodem Templo liquè patet.

D. O. M.

Innocentio XI. Summo Pontifice

Carolo II. Hispan. ac Siciliæ

Rege invictissimo,

D. Joseph Cicala Starella

Panormit. ex Cler. Regni.

Mazariensis olim Antistes,

Nunc Archiep. Messanenensis,

Pictorum, Plastarumque opere

Propriis sumptibus perpolitam

Hanc Præmotrop. Basilicam

Sponsam Fxorem Agni

Lacteo candore exornatam

Voluit

Ab O. R. An. M. DC. LXXXII.

Sui Archiep. IIII.

Anno 1681. Diocesanam Synodum celebravit.
Cum in Divi Josephi Domum Panormitanam
ferventer ejus amor, ex qua prima regularis ob-
servantia clemētia hæserat, dum adhuc esset Epi-
scopus Mazariensis, magnificentissimum ejusdem
domus Templum solemnī ritu consecravīt 23.
Maii 1677. At ad Messanensem Cathedram trans-
latus, Sacellum D. Mariz Puritatis in eodem
Templo marmoribus, ac marmoreo pulvere au-
ro delinito, elegantissimè ornavit: & propè vitæ
finem condito testamento, nonnulla aureorum
millia ad ejusdem Templi ornatum legavit, qui-
bus in dies splendidius elucet. Obiit tandem Pa-

Biblioth. Sicula Tom. I.

stor optimus Messanz 28. Septembris 1685.
& in Ecclesia Sanctæ Mariz ab Angelo An-
nunciatæ Clericorum Regularium sepelitur.
De hoc Præfule vide P. Josephum Silos in *hist.
Cler. Regul.* par. 3. l. 12. pag. 601. Michaelē Ju-
stinianum in *litteris memorab.* par. 2. pag. 566. Jo-
sephum Castellucium in *Diar. Panor.* pag. 60. Jo-
sephum de Ambrosio in *Descript. solemn.* *Epistola
Mariana* pag. 438. Thomam de Gregorio in
poes. lyric. *Officina* par. 3. pag. 335. Placidum Rei-
nam in *hist. Mess.* par. 2. pag. 85. Antonium For-
tem in *Epigram.* pag. 26. & 61. Edidit Italicè

*Oratione dicta in S. Antonio di Milano a d. 20. di
Gingio 1644. nell' esteque di Monfig. Paolo Arelli
Vescovo di Tortona Teatino.* Mediolani apud Geo-
gium Rollam 1644. in 4.

*Il Ritratto di Christo oratione delle Stimate di S.
Francesco.* Ibidem apud eundem 1644. in 4.

*La Pianta della Vita Panegirico in lode di S. Aga-
ta.* Caranz apud Joannem Rossum 1636. in 4.

Dodici Discorsi Sacri. Messanz apud Vincentium
Amicum 1683. in 4.

Synodus anno 1681. die 20. *Aprilis Messanz ce-
lebrata.* Messanz typis Vincentii de Amico apud
Matthæum la Rocca 1681. in 4. quam P. Carolus
Trigona concinnavit.

JOSEPHUS COLLESANENSIS Ordinis Stri-
ctioris Observantiæ S. Francisci, ex familia Semi-
nara ortus. Vir apud suos insignis, Concionator,
ac Lector Generalis. Pro difficillimis negotiis ad
loca Hierosolymitana tuenda, orator missus Hie-
rosolymam, Bethlehem, Nazareth, ac Constans-
tinopolim. Comitibus Generalibus Ordinis, in
Hispania coactis, præfuit Vicarius Generalis. Vi-
carius etiam Provincialis Provincie Siciliæ
Vallis Dæmonis inclarnit. Anno 1667. superflus
vivebat Neapoli à confessionibus Monialium Re-
gii Monasterii S. Clare. De eo P. Petrus Tognol-
lectus in *Paradiso Seraphico* par. 1. lib. 5. cap. 1.
pag. 575. cap. 8. pag. 591. & cap. 10. pag. 592.
qui scripsisse ait Italicè

*Vite de' Frati, e Terziarii morti con fama di san-
tità per lo spazio di trenta anni nella Provincia del
Valdemone.* quæ m. ss. servantur in Archivio Co-
nobii Portus Salvī Messanz.

JOSEPHUS COLUMBUS Messanenſis edidit
Vita del Glorioso P. S. Calogero Anacora. Nea-
poli apud Andream Colicichiam 1669. in 12.

JOSEPHUS CORDICIUS ex oppido Erycis,
sive Montis S. Juliani, Ordinis Observantium S.
Francisci. Vir doctrinâ insignis, qui septennio
Theologiam docuit Parisiis, ubi & Theologicam
Doctores Lauream accepit. Obiit Neapoli anno
1545. Ipſius meminere Rochus Pirtus *not. Eccl.
Mazar.* pag. 569. & Lucas Wadigius in *Scrip. mi-
nor.* pag. 231. Edidit, ut hi testatur

Commentaria in logicam Aristotelis.

JOSEPHUS CUMIA Catanensis celebris Juris-
consultus, doctrinâ præclarus, Regius Consilia-
rius. Annis 1577. 1583. & 1589. & consequen-
tibus Judex Magnæ Regiæ Curie constitutus eni-
tuit. Apud Siculos in magna æstimatione floruit.
Ipſum laudant Rochus Pirtus *not. Eccl. Catan.*

Bbb pag.

pag. 94. Camillus Borrellius de Praest. Regis Cathol. cap. 40. n. 119. Marius Cutellus de donat. tom. 1. tr. 1. dist. 1. pag. 81. & 355. Nicolaus Integriolus de feudis cent. 2. art. 7. n. 2. Dominicus Baccalus voto 2. n. 19. Gesnerus in Biblioth. pag. 517. Jo: Bap. de Grossis in Decacord. Catan. tom. 2. pag. 148. Petrus Carcra in mem. Catan. vol. 2. l. 2. pag. 362. Edidit

In *Ritus Magnae Regiae Curiae, ac totius Regni Siciliae Curiarum Commentarii*. Venetiis apud Franciscum Guertziū & Jo: Bap. Fratrem 1578. in fol. Panormi apud Jo: Franciscum Carrarā 1588. in fol. fisdem apud Franciscum Clotum 1618. in fol. & alibi.

In *Ritus Magnae Regiae Curiae Regni Siciliae Praxim*. Venetiis apud Franciscum Guertziū 1578. in fol. & Panormi apud Jo: Franciscum Carrarā 1588. in fol. *praxim Syndicatus cum theoria*. Venetiis apud Guertziū 1574. 1575. & 1582. in 8.

In *Regni Siciliae Capitulum si aliquem de successione feudaliū repetitionem*. Catanæ 1579. in fol. & Panormi apud Erasimū de Simeone 1609. in fol. *Consiliorum Tomus III.* ex de Grossis cit.

Italice

Rime. Catanæ apud eundem auctore 1563. in 8. JOSEPHUS DE CURTIS Messanenſis Scriſtoris Observantia S. Franciscei, ad eliminandam potius melancoliam, quā ut ingenii vires detegeret edidit Italice

La *Costanza fedel* Li *Fede infida*, *Arcidramma musicale per la città di S. Basilla V. M. Padrona dell'Università di Collefano*. Venetiis apud Jo: Jacobum Hertze 1661. in 12. De hoc opere eruditissimus licerati Orbis lumen Jo: Marius de Crescimbene in eorum. *Poesis Pulgaris* vol. 1. lib. 6. cap. 12. pag. 345. scribit: *Poesia per ispravioni, e fantastichi maravigliosa*.

JOSEPHUS DENTE Messanenſis Societatis Iesu, natus 10. Augusti 1629. in Societatem admissus est 12. Januarii 1643. in qua quatuor votorum professionem nuncupavit 2. Februarii 1663. Emenſis studiorum spatiis, cum egregii ingenii laude, Philosophiam, ac Theologiam docuit Messan; ubi & studiorum Praefectus fuit. Ad aliorum regimen admotus per annos 22. Collegia Panormitanum, & Messanenſe, ut etiam Panormi Donum S. Franciscei Xaverii, & Tyrocinium rexir, & Messanæ Domum Professorum; in quibus moderandis non vulgare virtutis, ac prudentie specimen dedit; laudemque pariter, ac fructum. collegit. Anno 1687. à Sicula Provincia ad decimam tertiam Societatis Congregationem Generalem missus est. Nunc Septuagenario major Messan; vivit. Edidit

Argum triplicem Philosophicum, sive ternam Philosophicam propositionum centuriam. Colonie apud Jo: Baptistam Rossum 1669. in 12.

JOSEPHUS FACELLA Panormitanus, Iuris utriusque Doctor, apud Siciliæ subſellia præcipuum causarum patronus, doctrinā, prudentiā, & eruditione insigniter instructus claruit. Decessit Panormi 19. Iunii anno 1648. & in Ecclesia S. Michaelis Archangelī sepelitur. Edidit

Traſſatus quatuor de Reſta Administratione Justitiæ Principum, Iudicium aliorumq; officiorum, cum remediis, quæ adhiberi poſſunt pro deſenſione cauſarum tum civilium, tum criminalium. Pars Prima Tomi Primi. Panormi typis Antonii Martarelli 1643. in fol.

JOSEPHUS FARACIUS Thermitanus, ex privilegio Panormitanus, Jurisconsultus doctrinā excellentissimū, ac primarius cauſarum Patronus. Honoribus ornatus effulſit; fuit etenim pluries Prætorii Panormitani, Magnæ Regiæ Curiæ, ac Conciliorii S. R. C. Judex: inde Fiscī Patronus, ac tandem Regiū Patrimonii à Rationibus Magister. Vir utique integerrimus, virtutibus insignis, ac præsertim in ſervando justitiæ cōdore in comparabilis. Obiit Panormi 25. Novembris anno 1624. & in Ecclesia S. Mariæ Angelorum observantium S. Franciscei sepulchus est, ubi sibi paraverat sepulchrum: ibi enim legitur Epitaphium.

D. O. M.

Hoc est sepulchrum V. F. D. Joseph Faraci, & Suorum Heredum & Successorum M. D. III.

Elapſis nonnullis annis cadaver effossum odore effluat suavissimū, & conceptū præclarissimū viri integritatem firmavit. De hoc vide Philadelphū Mugnōs in *Theatr. Genealog. par. 1. pag. 340*. Vincentium Solitum in *hist. Thermar. tom. 2. pag. 135*. Franciscum Stradam in *quæſtionibus* pag. 19. & Marium Mutam tom. 1. in *capit. Sicil. cap. 53. num. 18*. Edidit.

Allegaciones pro Ill. Domino D. Antonio Quintanadueña Barone Foreſta cōtra Syndicos Terræ Utrici. in fol. sine anno, loco, & typographi nomine.

Allegaciones pro D. Francisco Cuffari contra Mag. Procuratorem Regiū Fiscī. Panormi typis Jo: Ant. de Franciscei 1610. in fol.

Consilium in Causa Florestæ. apud Paulum Peramutum in *Consiliis* par. 2. tom. 2. fol. 164.

Consilium cum Summario, & additionibus Laurentii filii. Apud Franciscum Baronium in *consiliis diversorum Siculorum super privilegium Fel. Urbis Panormi, quod Fiscus non possit principaliter agere contra Civem*. Ibidem apud Maringum 1656. in 4. Addit Strada cit. quod plura scripsit in jure, sed solū in Bibliothecis Jurisconsultorum vagantur in ss.

JOSEPHUS FAULISIUS ex oppido Petraliæ Supramæ, natus 19. Martii 1630. Medicinæ studii amplexus, Doctoris lauream accepit, ac inter Siculos Medicos doctrinā, & experimentis reſultat: Panormi, & alibi estimationem non vulgarem promeruit. In patria Archiatri, Proconservatoris, & Thesaurarii munera cum laude exercuit. Obiit in oppido Petraliæ 6. Decembris 1669. & in Ecclesia Montis Pietatis sepultus est. Edidit

De viribus Salapæ, quod non sit venenosa, neque hepatis, neque cordi, aut ventriculo inimica, nec denique nimis laxativa medicam distinctionem. Panormi apud Petrum de Isoia 1658. in 8. Plura etiam in Philosophia, ac Medicina elucubravit, quæ apud Hæredes m. ss. servantur.

JOSEPHUS FERNANDEZ DE MEDRANO nobilis Panormitanus, origine Hispanus, ex Valdoctræ Toparchis in Hispania, Marchio Monpellerii, & Feudorum Barbarigi, Chibò, & Chiapperie Baro. Panormi lucis usum accepit 13. Novembris anno 1651. & egregiâ ingenii indole ex naturæ beneficio dotatus, à teneris adhuc annis præter humaniores literas Rhetoricam, Philosophicas, ac Mathematicas disciplinas didicit, quibus insigniter imbutus enituit. Inde Jurisprudentiæ studiis additus, ac Doctoris laureâ cohonestatus, ab anno ætatis suæ 19. consularum patrociniū magna cum laude suscepit. Hinc doctrinâ cumulatus, meritisque undique munitus, in ipso ætatis flore ad præclarioris Jurisprudentiæ dignitates gradatim evectus est: his enim in Panormitano, ut etiam in Regiæ Siclæ foro Judicæ egit; inde semel, & iterum in primariis Magnæ Regiæ Curiz, & in Concistorii quoque Sacræ Regiæ Conscientiæ subfelliis Judex, ac Regius Consiliarius constitutus, intergerim simul, ac doctissimi viri laudes obtinuit. Ad eminentiora progrediens, Militum Hispanorum, qui in Sicilia stipendia mereant, Auditor Generalis electus est. Messanz in Regia Aula bonorum l'isco adjudicatorum, quam Junctam vocant, præfuit supremus Moderator. Magnæ Regiæ Curiz Fisci Patronus, Regii Patrimonii Rationum Magister, & Regni Deputatus renunciatus, longè, latèque inclauit. Tribunalis Consistorii Præses proclamatus est anno 1699. Demum Præsidis dignitatem in Regii Patrimonii Senatu anno 1703. assequutus, in eo singulari morum integritate, doctrinâ, aliisque præclarissimis animi dotibus nunc ornatissimus effulget. Vir itaque eximius omnium animos in sui obsequium excitavit, & summam Proregum Siciliæ estimationem expertus est: ab his enim in magnis, difficillimisque Regni negotiis adhibitus, singularem prudentiam, ac dexteritatem semper detexit. Nec minori opinione apud literatos præstat; eruditione etenim omnigenâ locupletatus doctos viros amat, & à doctis viris impensè amatur. Philosophicas, ac Mathematicas omnes facultates in deliciis habet. Bibliothecam selectissimis, rarioribusque libris cujuscumque disciplinæ abundè refertam, in sui, ac eruditorum commodum instruxit. Amceniores literas, ac Musas ab incunte ætate ad animi oblectamentum dilexit; & inter Panormitanæ Academiæ Recensitos adscriptus, cultissima ingenii sui monumenta pluries cum plausu protulit, multaque cum laude concinnavit. Ejus nominis fama extra Regni limites digressa in Orbe literato latissime inclauit. Inter Icuriosos Rosciani Academicos, Pigros Barii, Peregrinos, & Arcades Romæ, & in magna Florentina Academia recensitus, emeritis laudum præconiis celebratur. Vivit Panormi vir sanè egregius dum hæc typis traduntur, ab omnibus veneratus; ac diutius perenni gloriâ victurus; majora de se promittunt præcessa ipsius promerita. Laudibus exornatur ab Andrea Perruccio in *Idiis Musarum* pag. 138. 139. & 233. Balthasare Pifa-

no in *armonis feratibus* p. 93. eruditissimo Hyacintho Gimma in *elogiis Academicis Icuriosorum Rosciani* par. 2. *elog.* 35. pag. 75. Ignatio Galtone *discept. his.* 44. sub num. 33. in *su. tom.* 2. Francisco Maria Cirino in *Nexu rerum Eccles. Jurisdi.* cap. 4. num. 32. pag. 183. Josepho Precimonio in *elegia in calce cladi Innocentium* pag. 289. Francisco Strada in *quietationibus* pag. 20. & Joanne Wrancaccio in *epist. nuncup. libri*, cui titulus: *As memorie vindicata*. Edidit

Justificationes in causa Comitatus Isulli. Matriti in fol.

Italicè sub Academici Extincti nomine

Invito alli Signori Accademici Riaceffi di Palermo à ritornare à gli Studi Poetici da loro con tanta gloria esercitati, per il motivo d'haver successo alla Monarchia delle Spagne, e dell'una, e dell'altra Sicilia l'Augustissimo Filippo Quinto. Panormi typis Dominici Cortesii 1701. in 4.

Italicè etiam nonnullos edidit Dialogos musicis modularis notis.

In lucem emittet opus eruditissimum, cui titulus:

Synopsis Rerum Sicanicarum Historica, observationibus, ac nomenclatibus illustrata. Huc copiosas addidit notas, quibus Siculam historiam illustrabit.

Scriptit etiam

Allegationes varias.

Rime diverse Sacre, Profane, & Amæ.

JOSEPHUS FERRUCCIA ex oppido Re-phadalis Agrigentinz Diocesis, honesto loco natus 9. Januarii anno 1618. ad Societatem convolvit 8. Octobris 1634. Præstantissimum ingenii felicitatem in gravioribus disciplinis addiscendis palam fecit: in Theologiæ enim studiis omnibus sanctus est muneribus, quibus ingeniosiores: ideoque ad egregium doctrinæ fastigium ascendit. Sed laudabilis virtutibus, ac vitæ sanctimoniam refulset: nam Philosophiæ magisterium declinavit, & divini honoris zelo æstuans, ut sese totum sacris missionibus dicaret enixè petiit, & obtinuit. Iis eo studio animi vires devovit, & coque fervore, ut uberrimum animarum fructum collegerit, & omnium venerationem, ac sancti viri nomen sibi comparaverit. In apostolicis muneribus Ven. P. Aloysii la Nufa, ac P. Vitalis de Vitale egregiis operariis ferventissimus & ipse focus mirificè inclauit horum primis datis ad ipsum epistolis, ad munus amplectendum excitavit, hac freris spe, quod in animarum beneficium inter ipsos perpetuum, admirandumque sædus sanciretur. Alter verò ad exprimendum ejus fervorem, ignem semper actiuosum vocavit: ac talis profectò sese ostendit in apostolicis laboribus obeundis, quos læto, ferventique animo semper pertulit: igneo enim spiritu instructus, per annos 17. in quadragesimali curriculo conlectionibus habuit: ac extra ipsum sæpissimè, & non semel septies in die ad populum indefesso labore declamavit: semper eâ populorum frequentiâ, ut templa esset amplissima ad multitudinem capientem essent angusta: ideoque in mediis Ecclesiarum januis suggestum collocare cogebantur, ut

omnes ejus conciones exciperent. Concionum vi mirabiliter in cordium penetralia se infinuat, & ad ea quæ vellet, etiam difficillima omnes flebat. Sapius fune ad collum alligata, spinæ coronâ redimitus, de B. M. V. cruciatibus concionabatur magno Nobilium concursu, ac omni-um admiratione. Nil ipsi antiquius, quàm in-uitia, spretis scelestum minis, inperterritio-riore detonare. Totum vitæ suæ curriculum in Siciliam, insulasque adjacentes excurrere, soli-citus in missionum beneficio, & ampliatione im-pendit. Missiones exemplo, calamo, consilio mi-rum in modum fovebat: pro his nunquam seriatas, etiam cum Provincialis socium egit, & Pa-tres etiam Tertiæ Probationis instruxit. Viribus penitus fractis, ac penè immobilis, & elinguis, amplexibus, nutibus, vultusque hilaritate eorum progressum excitabat: & ut omnia verbo absol-vam, in proximorum salute vivebat, movebatur, ac totus erat. Tanti viri labores admirandis illu-stravit Deus. Effulere in egregio viro virtutes omnes, quæ ipsi venerationem, sanctique viri opinionem conciliant. Inerat semper ipsi ignitus vultus, quo internum amoris incendium probebat: ardentius verò conflagrare videbatur cum sacrum offerret: at morti proximus igni splendor insolitus accessit. Hujus fomenta dolo-res, laboresque erant: per annos etenim 40. mis-sionibus constantissimè incubuit: ex his autem 23. invidiâ animi fortitudine doloribus excru-ciatus insumpsit: nam in quodam animi deliquio magna aqua ebulliens copia in ejus coxam, cruremque effusa, vulnus aperuit insanabile, cu-jus dolores usque ad vitæ extrema pependit, eâ animi constantiâ, ut insensibilem credidisses: ad omni-um enim alacriter accurrebat, nec doloris, aut quæruis vocis vestigium cedeat. Humilitatis stu-dio insignis, vilioeibus ministris addictis infer-vebat: etiam doctissimus in rebus dabilis scholasti-cos consulebat, ac rejectis propriis opinionibus, eorum sententias amplectebatur: aliorumque censuræ conciones suas exponere. Ut Orphano-rum ascesterium Calatajerone instauraret, per ur-bem trabe onustus incescit: & cum ad omnia se penitus inutilem arbitraretur, Deum his verbis rogabat: Succide domine arborem infructuosum, ut quid terram occupat? Obediens clatus se-mel tantum ab oppido Sicis petiit amoveri, ut sul æstimationem ibi conceptam fugeret. In pau-peres beneficentissimus, sæpius elemosynas emē-dicabæ, ut eorum inopie consulere: præsertim eluxere ejus charitatis officia anno 1671. in Ur-be Messanæ, ubi dirâ famem 14. millia hominum vorasse dicunt: ipse enim per publicas Urbis vias, plateasque excurrere, & dextera Crucifixi Do-mini signum, humero panis saccum, ac vini va-sculum deducebat, ut corpora cibo, animas spi-ritualibus subsidiis reficeret. Prophetico spiritu claruit. Syracusis & terra sublimis pendere visus, & Crucifixi amplexibus frui. Tandem per totam Siciliam celeberrimus post diuturnam ægitudine, ad laborum præmium in Cælum evolavit & Collegio Panormitano 16. Decembris

1693. Ad funeris celebrationem magnus effluxit civium concursus: omnes verò ipsum Sanctum prædicabant. Inclyti viri res avidiſſimè expectæ, ves-tes discitæ; corpus seorsum sepultum: & in ejus sanctimonie laude nonnulla poetica, & oratoria encomia in aula, scholis, & cœnaculo Collegii recitata. Viri sanctimoniam admirandis nonnullis illustravit Deus; adhibitis enim ejus reliquiis, æ-groti sanitati restituti sunt. Hæc ex relatione Patrum Societatis, ac propriorum oculorum in-spectione. Plura dabunt Societatis historici. Edi-dit Italicè

L' *Arca Statua del Sole tramontato*, F. Ecc. 2

Rgo. Sig. D. Pietro Martinez Rubio *Arcevescovo di Palermo, e Supremo Ministro del Consiglio di Stato. Oratione Funerale detta in Lipari.* Neapoli apud Lucam Antonium Fulcum 1668. in 4.

Rigordi *Lusitani in Lipari.* Pauormi apud Petrum Isola 1688. in 12. suppressio nomine. Quæ m. s. reliquit, & in Bibliotheca Collegii Panormitani servantur, hæc sunt:

Præcis Sicularum Missionum. De Potestate Sicularum Missionis. Conciones Miscellaneæ. Conciones Quadregimales. De Adventu Christi. De Virgine SS. De SS. Eucharistia. Exhortationes domesticæ. Flores notabiliores tom. 2.

JOSEPHUS DE FLORES Cephalæditanus, nobili loco natus anno 1623. ab infantia Panormi translatus, ibi à teneris unguiculis ingenii subli-mitatem hand obscure omnibus aperuit in hu-manioribus literis addidiscens: sed excellentius in Rhetoricæ, ac Poeticæ studiis, quibus mirum in modum oblectabatur. Nec Philosophiam prætermisit, quam egregie calluit. Validiores acta-men ingenii vires Poëti tum Latine, tum Etruscæ dicavit: cū præstatoris Poetas sibi Duces præxisset, ad præcelsum Parnassi fastigium prope-ravit. Jurisprudentiæ adductus inter cogvos efful-sit, eo temporis tractu, quo illi incubuit: sed na-turæ vi tractus, ad Musarum cultum rediit. Tan-dem sciendi cupiditate extimulatus, astronomi-cis, ac Mathematicis disciplinis operam dedit: e-nullo alio quàm se ipso præceptore, breviter ple-nam illarum cognitionem assequutus est. His in-gigniter instructus, dum doctissimam lucubrati-onem meditabatur, ab iisdem studiis lethalis mor-bi vi fuit avulsus. Hinc vix profligatâ hæticæ fe-bbris molestiâ, ut plenus convalesceret, Cepha-lædium repetiit: ubi instauratis viribus, paulo post iterum in egritudine dilapsus ex quodam acris vitio, ibi decessit 30. Novembris an. 1646. annum agens 23. quod immaturæ mortis fatum astronomiâ cognitione jam antea amicis prædi-xerat. Hujus vitam scripsit Vincetius Auria, quam in suorum carminum vestibulo edidit. De eo etiâ idem Auria in *hisl. Cephalæd.* pag. 70. Josephus Galeanus in *Musis Siculis tom. 1. par. 2. pag. 441.* ubi Panormitanum ex diuturna habitatione, in-stante eodem Josepho, renuntiavit, ut etiam, Ioannes Marius de Crescimbenis in *hisl. Poësis Vulgaris lib. 4. pag. 276.* Honorius Dominicus Caramella in *Museo* pag. 169. & in *carminibus juvenil.* pag. 61. Prediere post ejus mortem

Carmina. Venetiis apud Turrinum 1651. in 12. Italicè.

Poesie. Ibidem apud eundem 1651. in 12. Has collegit, ac observationibus quibusdam illustravit Vincentius Auria ejus amicus.

Canzoni Siciliane. Extant in Musis Siculis *par. 2. tom. 1.* Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & iterum apud Josephum Bisagnium 1662. in 12.

JOSEPHUS FRASSICA Messanensis, claruit anno 1589. ex Octavio Caetano in *animad. ad to. 1. SS. Sicul. pag. 156.* ex eodem in *Animad. ad to. 2. SS. Sicul. pag. 15.* scriptis

Compendium Historiarum Messanae.

JOSEPHUS GALEANUS Panormitanus Philosophus, ac Medicus doctissimus, natus circa annum 1605. literarum studiis deditus, Sacra Theologia, Philosophia, & Medicinæ laureâ insignitus eminus. Ob singularem doctrinæ præstantiam ne dum Panormi, & in Sicilia, verum etiam, & in Italia, aliisque diffusis regionibus celeberrimus, doctioribus viris numeris omnibus absolutis, merito accensendus est. Apud Siciliæ Proreges, Præfules, Dynastas, ac supremi Ordinis viros veluti alter Galenus veneratus enituit. Elucebat eni in egregio viro tum singularis doctrina, tum praxis medica eximia, quam in publicis Nosocomiis Panormi, & in Principum, aliorumque ædibus, ad universalem omnium beneficium, salutarî experientiâ probavit. His accessit Anatomiz, ac plantarum plenissima scientia, quibus clarissimum sibi nomen vindicavit. Magno cum plausu Panormi Medicinâ docuit annis propè quinquaginta, & ex ejus scholâ Discipuli prodire doctissimi, qui Siciliam doctrinæ splendoribus illustrarunt: ejusque prælectiones hodie veluti medicinæ canones venerantur. In Panormitana Medicorum Academia ad Principis gradum fuit evehctus Panormitani Prætoris in rebus ad sanitatem spectantibus semel, & iterum Consultor electus innotuit: & apud viros sapientiâ illustres Medici præstantissimi opinionem occupavit. Hinc sæpius ad ipsum ex longinquis regionibus veluti ad oraculum confugere curarunt viri doctissimi in difficillimis medicæ facultatis questionibus: sæpiusque epistolis laudibus referentissimis ad ipsum datis ab Italia, Hispania, Gallia, Germania, aliisque remotissimis Provinciis doctrinæ suæ applausit medicorum præclarissimorum cœtus. Ingenium rerum omnium capax, Theologicis etiam, ac mathematicis disciplinis eruditus: & amœnioribus etiam literis ex naturali propensione excoluit: ideoque eloquentiâ, ac Poesi claruit: fecundissimâ enim venâ niuntus, Mnas Etruscas, Latinas, Siculasque egregie dilexit. Omnigenâ eruditione locupletatus mirum in modum effulsit: & in Panormitana Receptorum Academia ab omnibus literatis merito magna æstimatione prosequutus, eximius laudum præconiis, tamquam singulare elapsi sæculi ornamentum venerabatur. Moralibus virtutibus instructus effloruit: charitatis præsertim officia in pauperibus curandis adhibuit quos ut ad valetu-

dinem revocaret, pharmaca componebat idoneâ ut in illos erogaret. Mortis causam egregii viri Barbironforis incuriæ adscribunt: in morbum enim lapsus, cum venæ sectione salutî suæ confuisset, Barbironfor incisus frustulis aquâ madescentibus sectionem ocluse (quem absum ipse ab urbe Panormi edito libro, exterminaverat, utpote salutî noxiû) ideoque incallescere se brevitandè magno omnium dolore, jam senectutem adeptus, fato cessit Panormi 28. Junij anno 1675. & in Ecclesia Domus Professorum Soc. Jesu sepelitur. Filios post se reliquit Ignatium Ordinis S. Benedicti alumnus, de quo in hac Bibliotheca *pag. 309.* & Rosallam, primum una ex octo Fundatricibus Monasterii Panormitani S. Juliani, exinde quarta inter Fundatrices Eremitæ admirabilis, ac celebrissimi Ven. Ursulæ Benincasæ in Urbe Neapolis, ex Francisco Maria Magio in *Vita, & Eremitæ ejusdem Ursula pag. 258.* Josephum celebrant Cyprianus Maroja Philippi IV. Catholici Regis Medicus in *consul. Medic. lib. 3. pag. 100.* & 114. Gaspar Bravus Hispaniarum Archiepiscopus, & Caroli II. Regis Medicus in *resolut. medic. pag. 579.* Gaspar Caldera in *illustrationibus*, Joannes Lazarus Gutierrez in *febrilogia cur. 9. lect. 4. cur. 9. 5. 4. 5. & lect. 6. 5. nicae*, Joann. Alphonsus Borrellus de febre maligna, Petrus Castellus in *præstatione ab imminenti luc. pag. 4. & 22.* Gavinus Farina in *medicinali patrocinio pag. 211.* Nicolaus Gervasius in *succedanea pag. 93.* Joannes Paulus ab Epiphania in libro: *Stravaganze della Natura lib. 9. pag. 446.* Joan. Bapt. de Judice in *carmin. par. 1. pag. 83. & 95.* Balthassar Falaperla in *Poesi.* Joannes Bapt. Vallegius in *carmin. pag. 29. 30. & 34.* & in *Lelovagio pag. 54.* Didacus de Mastro in *causa Medicor. Poci. pag. 56.* Angelus Matthæus Bonfantes in libro: *Cigno Provocato par. 2. cap. 1. pag. 30.* Augustinus Oldoinus in *Athenæo Lignifico pag. 374.* qui origine Abintinilliensem fuisse tradit, Joannes Caramuel in *Rhythmica pag. 222.* Franciscus Maria Magius in *Vita, & Eremitæ Ursula Benincasæ pag. 259.* Angelicus Aprotius in libro: *Visera alzata pag. 99. & 126.* in libro: *Grillaja, Grill. 38. pag. 435.* & in *Biblioth. Aprosiana pag. 644.* qui ob egregiam æstimationem, quâ Galeannum probequebatur, ipsius Imaginem cum aliis celeberrimorum literatorum in eadem Bibliotheca, ad omnium venerationem, servabat: ibidem *pag. 203.* habetur epistola ad nonnullos viros à doctrina laudatissimos, inter quos noster Galeannus. Ejus Imago pluries rere insculpta prodiiit, hac inscriptione exornata.

Joseph Galeannus Philosophus, ac Medicus Siculus Panormitanus ætatis suæ ann. XXXVII.

Bis lauro cinctus, nam bis Galeannus Apollo est, Carmina seu pandas, Pharmaca seu tribuat.

Edidit

Epistolem medicam, in qua de Epidemica febre theoreticè, & practicè agitur, tum controversia omnes de diætâ, pharmaciâ, & chirurgia in malignis febribus enodantur. Panormi apud Alphonsum de Mola 1648. in 4.

Smilacis aspera, & Salsa parilia causam. Ibidem apud Decium Cyrillum 1653. in 4.

Po-

Politica Medicam pro leprosis. Apologerica. epistolam, in qua suavitati quacunq[ue] adversus sententiam italicè prius prolatam de explorandis leprosis latinè fuerunt impugnata expurgantur. Panormi apud Augustinum Boffium 1617. in 4.

Hippocratem Redivivum Paraphrasibus illustratum, seu *Aphorismorum Hippocratis Sectiones. Paraphrases Josephi Galeani*. Panormi apud Josephum Bisagnium 1650. in 12. apud Didacum Buam 1665. in 12. & ibid. typis Felicis Marini 1701. in 12.

Orationem de Medicina praestantia. Panormi typis Josephi Bisagni 1649. in 4. quam eodem anno Italicè versam edidit Panormi Didacus de Maistro Neapolitanus.

Italicè etiam in lucem emisit

La lepra unita col mal francese, è altro contagioso male, in quale degli Spedali debba curarsi. Dissertazioni, e decisioni medicuali. Panormi apud Augustinum Boffium 1656. in 8.

Idea del esser sangue. Ibid. apud eundem 1659. in 12. pluries recula.

Il Caffè con più diligenza esaminato in ordine al conservamento della salute de' corpi humani. Ibidem apud Dominicum Anselmum 1674. in 4.

Del conservar la sanità libri sei di Galeo. Panormi apud Nicolaum Buam 1650. in 8.

La S. Rosalia Panegirico. Ibid. apud Jo. Aut. de Francis 1626. in 8.

La Rosalia Triumfante Poema sacro. Venetiis apud Imbertos 1632. in 12.

La S. Rosalia Vierge Romita Palermitana descritta. Panormi apud Josephum Bisagnium 1653. in 12. & Genus apud Petrum Jo. Calenzanù 1662. in 8. & ibid. eodem anno addita est *Leggendario SS. Virginum*.

L'iride Colomba Ode Pindarica per la venuta dell'Illustri. & Em. Signore il Sig. Cardinal Principe Teodoro Trivulzio del Consiglio di Stato di S. C. M. e suo Luogotenente, e Capitano Generale nel Regno di Sicilia. Panormi apud Decium Cyrillum 1648. in 4.

Poesie Liriche. Ibidem apud Alphonsum de Isola 1634. in 12.

Il Triumfo di S. Casimiro Principe di Polonia celebrato per otto giorni nella Chiesa di S. Nicolò Tolentino de RR. PP. Scelti Agostiniani della Città di Palermo. Ibid. apud Antonium Martarellum 1636. in 4. sub nomine Josephi Sanclementis.

L'Aquila del Sole Austriaco Panegirico per la felicità del racquisto di Barcellona. Ibid. apud Petrum de Isola 1653. in 4.

Diporti Giovanili, compositioni Poetiche. Ibidem apud Buam 1661. in 12.

Il Pelagio, o vero la Spagna racquistata, Poema Eroico. Ibid. apud Didacum Buam, & Petrum Camagna 1670. in 8.

Il Mare amarissimo della Passione di Gesù Christo, Ponderationi devote. Ibid. apud Carolum Adamum 1674. in 8.

Sub nomine Bruni Cibaldi edidit, teste Angelico Aprosio, in libro: *Vissera alzata* pag. 99.

Del vero metodo di conservar la sanità, e di cura

re ogni morbo col solo uso dell' *Acquavita*, discorso di Bruno Cibaldi Romano. Panormi apud Petrum de Isola 1662. in 12.

Discorso intorno all'uso dell'Acquavita, nel quale si dimostra quante, e quali sian le condizioni della perfetta *Acquavita*, accioche se ne possano servire i corpi per conservamento della salute. Ibid. apud Boffium 1667. in 12.

Ex eodem Aprosio pag. 126. scripsit sub anagrammatica larva Pelagii Sugapene

Lettera del Dottor Pelagio Sugapene à Bruno Cibaldi in approvazione del suo discorso intorno all'uso dell'Acquavita. Ibid. apud eundem 1667. in 12. Ideoque Bruno Cibaldis ex *Biblioteca Romana* clarissimi Prosperi Mandosii tom. 1. cent. 4. num. 32. pag. 234. delendus: hæc enim opuscula Galeani fortis fuisse; tum ex Aprosio citato, tum ex omnium consensu, Panormi satis liquet. Collegit Cantiones celebrium Poetarum, qui Siculas Musas coluere, ac in quinque Tomos distribuit: & addito unicuique Auctori elogio sub Petri Josephi Sanclementis edidit, his titulis inscriptos:

Le Muse Siciliane, ovvero scelti di tutte le Canzoni della Sicilia Parte Prima, nella quale si contengono le più degne de' più famosi Autori Antichi, con una Grammatica Siciliana, e con due tavole, la prima delle Canzoni, la seconda delle materie. Panormi apud Buam, & Portamnovam 1645. in 12. & iterum apud Josephum Bisagnium 1662. in 12.

Tomo Primo della Seconda Parte, nella quale si contengono le più degne de' più famosi Autori Moderni. Ibidem apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Bisagnium 1662. in 12.

Tomo Secondo della Seconda Parte. Ibidem apud eundem 1647. & 1662. in 12. & in hoc Tomo edidit Cantiones suas sub D. Vincenzii Valguarneræ nomine, ut mihi testatur est Vincenzius Auri vir inregerrimus, Galeani amicus, ac familiaris.

Parte Terza, nella quale si contengono le più degne in stile burlesco de' più famosi Autori così Antichi, come Moderni, con una dichiarazione de' vocaboli più proprii, e più oscuri Siciliani, riscontrati co i Toscani. Ibid. apud Bisagnium 1651. in 12. hic etiam exstant ejusdem Galeani carmina sub memorati Vinc. Valguarneræ nomine.

Parte Quarta, nella quale si contengono le più degne de' più famosi Autori Antichi, e Moderni per eccitare l'anime de' Christiani alla devozione. Ibidem apud eundem 1653. in 12. in quo & proprias ejusdem Galeani invenies à pag. 186.

Advertendum hic puto, quod Augustinus Oldoinus in *Arbenæo Lignifico* pag. 374. ait, Galeamum in sui gloriam, posterorumque commodum opuscula plura Italicè, & Latinè scripsisse in quindecim Tomos collecta, studio Isidori Palleserros, edita apud Didacum Buam 1663. & opusculorū titulos exhibet: sed quamvis hanc editionem in 12. aggressus fuisset Isidorus Palleserros nostri Galeani Gener, cuius initium, titulo: *Vigilantium medicinalium incubrationes, cum Hippocrate Redivivo*, editum vidi, atramen editionem nec absolvit, nec

nec prosequutus est. In hac autem editione plura ex supra relatis recudere curabar, quorum titulos habes supra, alia tunc primum typis condecenda, quæ non prodire, hæc sunt:

De Colicis, & Vesicantium in malignis febribus medica amici contentio.

Academice lectiones, decisiones, & consultationes Medice.

Quotidiana Praxis de febribus in dies distincta. Selectorum, & secretorum medicinalium Partes tres.

Hippocrates Redivivus: Paraphrasis in omnia Hippocratis Prognostica.

Italice

Della Nobiltà del Medico Libri tre.

Del conservare la sanità in universale, & in particolare Libri tre.

Elucubraverat etiam hæc alia omnibus numeris absoluta: & jam jam seorsim typis tradenda, nempe

In Zacutum Lusitanum Tomo II. in fol.

Pulstantium Medicam Theoricam, & Practicam.

Tomus sex. in fol.

Estant in ss. apud me

Il N.fo.

Am. VIII.

L'Amante luntano.

Idilli in ottava Rima Siciliana.

JOSEPHUS GALLA Drepanitanus Sacerdos, vir humanioribus literis apprime excultus. Obiit Panormi anno 1651. Edidit Italice

Istruzione per ajutare li Giovanetti nell'acquisto della Grammatica con ogni facilità. Panormi apud Antonium Gramignanum 1661. in 8. secunda editio.

JOSEPHUS GALLETTUS Messanicus Soc. Jesu. Edidit Italice

La Miniera delle Pittorie, Oratione Panegyrica della sacra Lettera scritta da Maria Vergine d'Messinesi. Messanz apud Mattheum la Rocca 1677. in 4.

JOSEPHUS GALLUZZO Adernionensis Sacerdos, & Doctor. Humaniores literas coluit, quibus addidit Musas Latinas, Etruscas, Siculasque. Anno 1670. superstes Panormi vivebat Edidit.

Prosofiana, seu Artem Metricam. Panormi typis Bossii 1670. in 8. Italice

Decisione Poetica d'Amore, e Sdegno chi si sia più di loro potente sopra l'amicissima questione de' Poeti, alla quale s'accoppiano alcuni Sonetti, e Canzoni Siciliani. Panormi apud Petrum de Isola 1669. in 8.

Il Mongibello Parte Prima in rima sciolta. Neapoli apud Novellum de Bonis 1669. in 8.

Seconda Parte del Mongibello comitante fuoco, descriptione composta in ottava rima, covata dalla Prima Parte fatta in rima sciolta, ove si narrano i portentosi danni del detto fuoco avvenuti nel 1669. Ibid. apud eundem 1669. in 8.

Compositioni Spirituali. Panormi apud Petrum de Isola 1669. in 8.

Prelo paravertat

Il Pastor Fortunato, Tragicomedia pastorale.

L'Arianna.

JOSEPHUS GANGUTIA ex oppido Mistræ, Abbas S. Mariz de Plano Capituli. Obiit in patria, nescio qua ex causa interfectus circa annum 1660. Edidit Italice

L'Abbramo Poma dramatico. Panormi apud Josephum Bisagninum 1654. in 4.

JOSEPHUS GELOSUS Panormitanus, ex Josepho Silos, ac ejusdem Gelosi testimonio in operibus infca deferendis: non Savonenis, ut Augustino Oldoino placuit in *Athenæo Ligustico* pag. 376. & Raphaelæ Soprano de *Scriptor. Liguris* apud ipsum. Frater Jo. Antonii Gelosi Episcopi Paëncensis. Clericorū Regulariū Ordinem ingressus solemniter edidit vota Panormi 22. Octobris anno 1606. Graviore disciplina amplexus, ob egregiam ingenii indolem, assiduūq; studium, doctissimi Theologi gloriam, ac disertissimi concionatoris nomen consequutus est. Inter præstantiores verbi Dei Præcones recensitus, per annos 40. concionatoris munere summa cum laude functus, enituit: ex quibus 36. in quadragesimali cuerculo, & 35. per anni ambitum declamavit in præcipuis Siciliæ, & Italiz Civitatibus; præsertim Romæ, Neapoli, Venetiis, Mediolani, Rhegiæ, Modonæ, Panormi, Messanz, & alibi: ob eloquentiæ nitorem, eruditionis ubertatem, sacrarum literarum, Sanctorumque Patrum copia, (quorum testimonis, fuit instructissimus,) nunquam sine laude, plausuq; auditis. Obicia mania egregias viri dotes apud suos probavere: inter quæ in primis enumerandus Consultoris Generalis munus. Annum agens 63. apoplexiæ ictu enervatus, biennio elapso vitam absolvit Panormi 8. Martii anno 1657. Hunc laudatum invenies à P. Josepho Silos in *biss. Cler. Reg.* p. 3. l. 12. pag. 602. & Aloysio Novarino in *opuscul. tom. I.* p. 78. Edidit Italice

I Celesti Tesori delle incomparabili grandezze di S. Giuseppe Sposo della B.V. e Padre dell'Incarnato Dio. Panormi apud Alphonsum de Isola 1636. in 4.

Quaresimale, o vero discorsi sopra tutti i Vangeli della Quaresima, e Sermoni della Passione di Gesù Christo, e Eccellenze di M.V. Tomo Primo e Secondo. Panormi apud Petrum de Isola 1644. in 4. & Venetiis apud Paulum Balionum 1649. in 4.

Santorale discorsi de' sovrani lodamenti di Christo, dell' Eccellenze della Vergine, e delle Grandezze de' Santi nelle due Stagioni del Verno, e della Primavera. Venetiis apud Christophorum Thomasinum 1650. in 4.

Santorale discorsi de' sovrani lodamenti della Trinità ineffabile, dell' Eccellenze di Christo ascendente, dello Spirito Santo, e delle Grandezze del SS. Sacramento dell' Altare, con i ragionamenti per un' intera ottava Tomo Secondo. Panormi apud Josephum Bisagninum 1655. in 4.

Alia etiam 18. volumina de rebus concionatoriis in ss. reliquie

JOSEPHUS GENOVESA Messanicus, ut ex Profis Academiæ Officium habeo lib. 1. pag. 120. e 121. vir polidioribus literis excultus, ac memoratæ Academiæ Alumnus. Edidit

Per la Solennità della Lettera scritta da Maria Vergine a i Messinesi. Discorso.

Che

Che la Costanza, e Perfezione dello stato mondiale dipende dall' incoostante vicendevolezza del tempo. Discorso, Extant in Profs Academicorum Officinæ. Monrealeoni apud Dominicum Antonium Ferrum 1667. in 4.

L' Onore ridotto in punto per più agnoscere in noi il desio della gloria. Discorso. In eisdem profs lib. 2. Neapoli apud Andream Colicchiam 1669. in 4.

S. JOSEPHUS HYMNOGRAPHUS, ita ab hymnorum multitudine, quos decantavit, appellatus. Lucis usuram Syraculis accepit, natus ex Plotino, & Agatha patricibus virtute claris. Ab infantia morum maturitate, virtute, ac pietate, futuræ sanctimonie specimen dedit. Sacris additus licetis vitium in modum profecit, & non obscura celestis sapientiæ, ac divinæ eloquentiæ splendores edidit, quos præclarioribus virtutum incrementis effecit. Sed florente adhuc ætate cum Agatæni Syraculis occupasset, ut Barbarorum furorem declinaret, in Peloponnesum secessit, ubi relictiis genitoribus, in Deo liberius vacaret, Thessalonicam petiit, ibique monasticum D. Basilii institutum amplexus est in Cœnobio Latoni dicto. Eo animi fectore regularum disciplinam aggressus est, ut breviter perfectiōnis exemplum scire omnibus exhiberetur: humilitatis enim, obedientiæ, solitudinis, ac silentii studio incubuit: austeritate, contemplatione, charitate, aliisque virtutibus ornatus ita crescit, ut omnibus admirationi esset. Ex assidua sacrarum literarum, sanctorumque Patrum lectione, virtutum fomenta eliciebat, celestique primarios ne dum imitati conabatur, verum etiam & hymnis, aliisque ingenii monumentis extolere curabat. Hinc in sui amorem, ac venerationem omnes traherebat; dulcius autem cū sacrarum literarum arcana magnā suavitatē expendere. Sæpius celestis sapientiæ inbutus cōcionabatur, ac ad virtutes amplectendas auditorum animos excitabat: profluebat enim ex ore egregiū viri mellitæ eloquentiæ flumen, quo omnium corda, dulciter alliciebat. Ob egregiam vitæ sanctimoniam dignus existimatus quæ Sacerdotio initiaretur, licet humilitatis vires obfisterent, precibus, & obedientiæ cessis: ideoque hac dignitate insignitus ferventius virtutum studio incubuit. Duriore penitentis leges amplexus est, orationem protrahere diutius curavit, & ad sanctimonie fastidium omnibus animi nervis properare contendit. Cum autem Thessalonicam pervenisset, S. Gregorius Decapoliæ, qui sanctitatis, ac miraculorum gloria florebat, Josephi Sanctimoniam numeris omnibus absolutam, demitatus, cum illo artissimam familiaritatem contexit: adeout ab eo distrahi haud pateretur: hinc discedere coactus ad gravissimas res Constantinopoli pertractandas, Cœnobii moderatorem enixe rogavit, ut Josephum itineris socium adjunderet, & tandem obtinuit. Constantinopolim appulsus Josephus, Gregoriū continuò intuens, omnem vitæ suæ rationem in se fideliter transferre curabat: ac vitam potius angelicam, quàm humanam tradebat. Cum autem Leo (non Isauricus, ut habet

vita S. Iosephi apud Oshaviam Caetanum, tom. 2. ss. Siclor. pag. 46. sed Armenus, ut juxta temporis epochas rectè advertunt Godefridus Henschenius, & Daniel Papebrochius in *Actis* ss. 3. Aprilis in comm. prævio ad vitam S. Josephi 5. 1. pag. 266. & in annot. pag. 273.) immansissimus Constantinopolitanus Imperator, vesanā rabie in sacras imagines, earumque cultores sevirer, S. Gregorius Imperatoris furori se opponens, publicè Catholicam fidem propugnavit: hinc nonnulli viri religiosi ad Gregorium, tamquam ad Fidei Athletam cōfugiētes, sepius insisterunt, ut Romam ad Summum Pontificem S. Josephum mitteret, cui Ecclesiæ calamitates, ac fidelium pericula exponeret. Ideoque nosler Josephus Gregoriū jussu Romæ vellicavit in itinere ad Pyratia aggressus, captivus in Cēræ insulā adductus est, ubi in vincula cōiectus, obscuro carceri mancipatur. Sed inter catenas gessit, sociorū ligores mellitæ eloquentiæ vi emollebat, ac in fidei constantia confirmabat. Episcopum animi infirmitate laborantem, qui ut se à laboribus eriperet ad Imaginum contemptum jam propendebat, ita roboravit, ut pro Christi fide, ac Imaginum cultu sanguinem profundere paratum reddideret. Innumeros à Diaboli laqueis solvit, ac in fide fluctuantes firmavit, quorum nonnulli martyriū palmam assequuti sunt. Dum autem ita fructuosè vitam, etsi catenis victus traducebat, in natalitii Domini nocte, spiritualibus canticis productus usque ad galli cantum, D. Nicolaus Myrensis sese spectabilem fecit, ac Josephum nunciavit, Iconomachum Imperatorem jam defunctum; se autem Constantinopolim regredi opus esse, ut celestis sapientiæ Christi fideles confirmaret: inde libelli solium in ejus os immisit, in quo hæc legebantur verba: *Accelera tamquam misericors, & festina tamquam miserator in adiutorium nostrum, potes enim hic; hæc cum suavitatē decantasset, se celestis dulcedine perfusum sensit; ac compe-dibus solum, & per aerem raptum, statim à D. Nicolao Constantinopolim translatus est.* Cum ibi Gregorium jam defunctum deplorasset, in Ecclesiam S. Joannis Chrysostomi secessit, ubi populos ad Ecclesiæ confluentes celestis sapientiæ erudit, & ad omnium commodum Cœnobium extruxit, quod statim numerosis Religiosorum cœtus explevit. Accepta ex dono S. Bartholomæi reliquiā, ad ejus cultum Ecclesiam excitavit, ibique pluries S. Apostolus spectabilem Josepho dormienti se exhibuit, ei; abditā nonnulla mysteria, ac difficillima sacrarum literarum loca explanavit: celestibus benedictionibus, & charismatibus cumulavit. Ut terrarum Orbem cantionum suavitatē demulceret, Josephum supernā benedictione beavit, & in ejus linguam supernæ sapientiæ latices largiter influit. Ex tunc carmina panxit uberrimè eo nestare referta, lepotibusque concinnata, ut auditorum, ac legentium animos mirā dulcedine perfundant, & quocumque velint facillimè stectant: adeout ex istdem Cœlicolatum carotum melos effluere ad animarum solatium putes. Hinc meritò ejus hym-

hymni ab Ecclesia Græca in sacris divinarum Psalmorum locis translati ad Cœlum laudem decantantur. Multos in hæresim lapsos ad Catholicam fidem revocavit, multosque à sæculi illicebriis ereptos, monastica vitæ addidit. At dum in his sedulus infudabat, in cunctis viri labores exturbavit Theophilus Imperator (non Constantinus Capronymus, ut ex citata Henschenii, & Papebrochii correctione) qui & ipse sacris Imaginibus infensus, Josephum stantem libertatem concionantem, in exilium eiecit, in quo forti animo cæsiis grummas perpassus est, usque dum à Michaele Imperatore Constantinopolim revocatur. Inde spreto dignitatibus ultrò sibi oblatis, ecclesiasticæ suppellectilis custodiam accepit, ut Ignatio Patriarchæ obtemperaret: hic enim Josephi Sanctimoniam doctrinamque perpendens, in pertractandis Ecclesiæ negotiis ipsum adhibere cupiebat, quod ex collato munere obtinuit: ideoque in rebus difficillimis sæpius Josephum consultabat, & ab ejus ore dulciter pendebat. Acceptissimus etiam Phorio successori fuit, qui Josephum eâ prosequabatur æstimatione, ut ipsum appellaret Patrem Patrum, & Hominem Dei: tantquam Angelum venerabatur, cui & Ecclesiæ negotia demandabat, omnesque Ecclesiæ Primates horrabatur, ut eundem veluti Sanctissimum Patrem recolerent, & ipsi mentis arcana detegerent; quod libetis perpetrabat: prophetica enim luce perfusus experti sunt, quo cordium penetralia rimabatur: Josephus autem omnes ad rectam Domini viam dirigebat. Tandem undique celeberrimus, virtutibus, ac sanctimoniam clarissimus, ab Angelo communis est, sibi infusa mortis diem; ideoque omnibus reiectis curis, ad ipsam ferventius se paravit, ac tandem ad cœlum evolavit, in quo Deipara, Cælestique omnes, quorû elegia decantaverat, summo honore excepit.

3. Aprilis anno 883. Si plura tamen viri cupis, consule ejus vitam à Joanne Diacono scriptam, apud Octavium Caetanum in *Vitis SS. Siculorum* tom. 2. pag. 43. ab eo primum sub Anonymi scriptoris nomine editam, ex m. s. codice græco Monasterii S. Salvatoris Messanæ, ab Augustino Florito Soc. Jesu latinizate donatâ; exinde sub Joannis Diaconi nomine eandem in lucem emisit Henschenius, & Papebrochius in *Actis SS. 3. Aprilis* d. pag. 269. (Hæc vitam S. Josephi ex Synaxariis m. ss. edidere pag. 266.) eandem etiam ex perantico codice Bibliothecæ Vaticanæ in latinum translata à Ludovico Marraccio de Congregatione Cler. Reg. Matris Dei, edidit Hippolytus Marraccius frater, ejusdem Congregationis Sacerdos in Mariali ipsius S. Josephi, qui & ea, quæ in Græcorum Menzæ, ac Menologio de Josepho habentur, lectoribus exhibuit. De eo etiam Josephus Perdicarus in *Vitis SS. Siculorum* pag. 282. Hieronymus Bascapè Ephemer. Sacr. 3. Aprilis d. pag. 31. Simon Wangnerecklus in *prologomenis ad pietatem Marianam Græcorum* n. 22. qui duos distinguit Josephos Hymnographos, quorum unus S. Theodori Studitæ frater, Episcopus Thessalonicensis, alter noster Siculus: & huic Biblioth. Siculæ Tom. I.

adscribendos putat Canones, qui in Græcorum Menzæ nudum Iosephi nomen præferunt: ejusque sententiæ adherent Henschenius, & Papebrochius in *comment. prævio ad vitam S. 2. num. 10. & 11.* Vide etiam Jacobum Goar in *Glossario ad Rituale Græcorum*, Marraccium citatum in *Biblioth. Mariana* par. 1. pag. 822. Joannem Nadafi in *Anno Cælesti* 3. Aprilis, Leonem Allatum de *libris Ecclesiæ Græcorum* diff. 1. Franciscum Carreram in *Pamb. Siculo* pag. 75. Rocco Pirrum in *not. Eccl. Syracens.* pag. 139. Thomam Strotium in *Controversia Concept. par. 1. lib. 2. cap. 19. pag. 163. & cap. 20. pag. 165.* Michaelem Angelum Manchuram in *Kalendario Syracensano*, Caetanus cit. in *Isagog. ad hist. Sicæ* 36. n. 24. 25. alioque. Scriptis S. Josephus Hymnos innumeros, ex quibus Hymnographi nomen accepit. In Ecclesiasticis Græcorum libris CCCV. Hymnos (quos etiam Canones vocant) per dies dispositos, ac per anni ambitum ab Ecclesia Græca decantari solitos contineri testatur Caetanus cit. in *animad. tom. 2. SS. Siculorum* pag. 18. num. 20. & Perdicarus loc. cit. pag. 294. nempe *Canones LXXXXVI.* in Paraleitico. Liber est Græcorum, qui quotidie aliquod recitandum in Choro exhibet, ad aliorum librorum differenciam, quibus statutis temporibus utuntur, ex Leone Allatio de *libris Græcorum* diff. 1. pag. 68. *Canones XXXV.* in Triodio. Liber hic recitanda in Choro à Septuagesima usque ad Sabbatum Majoris Hebdomadæ complectitur, ex Allatio cit. diff. 1. p. 69. ad Marraccium in Mariali XXXVI. d. pag. 301. ad 322. ex eodem libro exhibet. *Canonem P.* in Panteocostario. Liber est, Græcorum, qui recitanda in Choro à Pascha, usque ad octavam Pentecostes continet, ex Allatio cit. pag. 77. & 78.

Canonem I. in Horologio, quod idem est ac latine Diurnum, ex eodem Allatio cit. *Canones CLXXVIII.* in Menzæ. Codices sunt duodecim, juxta duodecim anni menses disiecti, in quibus quotidie decantanda horis canonicis ad Dei, Deiparæ, ac Sanctorum laudæ continentur, ex Allatio cit. pag. 78. Sed haud pratermittendum puto ex eodem pag. 82. S. Josephi hymnos, omnibus aliorum Græcorum, qui in ipsis Menzæ compertiuntur, anteponeudos. Immo ejus vitæ Scriptores tradunt, Poetas, Scriptoresque omnes post ipsum florentes, quæ venustatis, ac concinnitatis habent, omnia ex Josephi hymnis, tamquam ex celesti aurifodina eruisse. Ex his omnibus libris, aliisque m. ss. codicibus celeberrimus vir, & Deiparæ cultor Inclytus Hippolytus Marraccius Lucensis, Hymnos collegit omnes Græcos, quos S. Iosephus in Deiparæ laudæ cecinit, & latinizate donatos ferè omnes à Ludovico Marraccio ejus fratre, edidit, notisque illustravit, hoc apposito titulo:

S. Josephi Hymnographi, Siculi, Syracensium, Ordinis D. Basilii Monachi Mariale, quo ejusdem S. Josephi de Augustissima Celli, Terraque Regina Deiparæ Virgine Maria opera omnia, quæ reperiri poterunt, ex Græcis m. ss. Codicibus collecta, Latine redditâ, notisque illustrata, nunc primò publicantur. Studio Ccc at la-

ac labore P. Hyppoliti Marratelli Lucensis è Congregatione Cler. Regul. Mariæ Dei. Romæ typis Ignatii de Lazzari 1661. in 8. Addit & ipse Marratellus in notis pag. 423. Hymnos multos reperiri in m. ss. codicibus Bibliothecæ Barberinæ, qui in editis Græcorum Menæis desiderantur: & pag. 488. & 494. ait, quod in Triodio m. s. Græco ejusdem Bibliothecæ n. 118. Hymni extant nonnulli, qui in impresso Triodio non reperiuntur. Apud Octavianum Cætanum in Viris SS. Sæculorum hæc in latinum versa ab Augustino Florio Soc. Iesu habentur, nempe

Antiqua odes fragmentum in S. Marciannum Episcopum Syracusanum. Tom. 1. pag. 7.

In S. Pontificem Pancratium Hymnus. Ibidem pag. 15.

In S. Nicodem Mart. Hymnus. Ibidem pag. 45.

In S. Euphim Hymnus. Ibidem pag. 110.

Hymnus Secundus in S. Martyrem Euphim. Ibid. pag. 112.

Hymnus in S. Fantinum ex m. s. Græco codicis Monasterii S. Philippi Fragdati. Ibid. pag. 161.

In S. Gregorium Agrigentinum Episcopum Hymnus. Ibidem pag. 218.

In S. Leonem Episcopum Catanensem Hymnus. Tom. 2. pag. 26.

Denique apud Lauræntium Sorinum in *Vitis SS. 24. Augusti pag. 254.* & Aloysium Lippomanum in *Vitis SS. 24. Augusti pag. 391.* ex Simone Metaphraste extat sermo inscriptus:

Josephi Humilis, & Minimi Laudatio in Sanctum Apostolum Bartholomæum. Hunc nostri Josephi factum putant Octavianus Cætanus in *animad. ad tom. 1. SS. Sæculor. pag. 134. n. 6.* & in *animad. ad tom. 2. pag. 18.* Iosephus Perdicaras in *Vitis SS. Sæculor. pag. 294.* Henschenius, & Papebrochius in *annot. ad vitam S. Josephi pag. 274.* hi vero in comment. præfatio ad eandem vitam S. 2. n. 11. ex Allatio in *dissert. de Græcor. libris pag. 11.* Iosephi nostri putant.

Canones de S. Nicolao. Servantur Græcè m. ss. Romæ in Bibliotheca Barberina.

JOSEPHUS JANUARIUS Panormitanus Sacerdos, natus 14. Junii 1647. ex Mariano Ianuario Neapolitano, qui Panormum appulit anno 1582. Literarum studia complexus, Sacræ Theologiæ lauream accepit. Anterioribus facultatibus dicatus, Musas familiares habuit, ac multa cum literatorum laude egregiè protulit ingenii monumenta. Vivit vir eximius Panormi anno 1707 quo hæc typis consignavit. Edidit Italicè

L' Humiltà Trionfante Tragedia Sacra della Gloriosa Vergine S. Rosalia Palermitana. Panormi apud Camagnam 1671. in 12.

La Colomba fugitiva ricoverata nel Pellegrino, Vita, e Morte della Gloriosa S. Rosalia Vergine Palermitana componimento per musica. Ibidem apud Anselmum 1679. in 12.

Dialogos etiam edidit musicis modulis decantatos, ac Panormi editos, nempe:

San Pietro Penitente.

Il Goliat.

L' Abbarco.

Il Trasfido del Glorioso Patriarca S. Giuseppe.

La Divina Provvidenza.

Il S. Michele Archangelo.

Il Mosè.

Pezzo paravie

Poesie liriche Tomi due.

Sonetti Tomo 1.

Canzoni Siciliane.

La Solimura.

La Gialippe Regina di Tripoli.) *Drame per musica, Latine*

Virgili Eclogas bucolicas, piscatorias saltas.

Sannazarii Arcadiam Latine.

Solimèidos Torquati Tassi cantus quatuor, ab eo ubi desit Vincentius li Bassi Poeta Panormitanus.

JOSEPHUS DE JUDICE Catanensis, musices peritissimus, ac Poeta insignis. Hujus meminit Josephus Galeanus in *Musis Siculis par. 1. pag. 184.* & Joannes Baptista de Grossis in *Decacordo Catan. tom. 2. cord. 9. pag. 152.* Vernaculâ linguâ scripsit

Canzoni Siciliane. In *Musis Siculis par. 1.* Panormi apud Buani, & Portanuovam 1645. in 12. & apud Josephum Bisagnium 1662. in 12.

JOSEPHUS DE JUDICE Panormitanus Sacerdos, & Sacræ Theologiæ Doctor insignis, Cesaris, de quo in hac Bibliotheca pag. 119. frater, vir politioribus literis excultus, Tragicè etiam Poeti clarus, cujus variaz Tragediaz ex Josepho Galeano in *Musis Siculis tom. 1. par. 2. pag. 349.* in elogio Joannis Bap. de Judice ejus nepotis, si dolenda jacturâ non periissent, non Urbeni, sed integram Provinciam illustrarent. Summæ Divi Thomæ, cum Cæterni Commencariis imprecis, continuas, ac doctissimas Postillas, & Annotationes addidit, ac manu propria exaravit: quæ ut virum eximium in sacris studiis infatigabilem, demonstrant, ita si diutius vitam produxisset, benemerentissimum Reipublicæ literariæ forsitan efficerent. Hæc lucubrationes in admirationem, & desiderium apud Antoninum de Judice Nepotem servantur. Obiit Panormi 8. Mali an. 1638. ætatis 54. & in Ecclesia Domus Professorum Soc. Jesu sepultus est. De eo idem Galeanus in *epistola ad lectorem carminum laudati Joann. Baptista de Judice.* Inter alia ex eodem scripsit Italicè

La Gloriosa Tragedia. Hæc, paucis annis post Auctoris mortem, Actores habuit Equites ex primaria nobilitate Panormitanos, qui insigni munificentia scenam exornantes, semel tantum genio indulgentes, ipsam magno fastu, plausuque peregerunt. Servatur m. s. apud Nepotem Antoninum de Judice.

La S. Rosalia Tragedia sacra. Hanc m. s. in 4. manu ejusdem Auctoris exaratam tango, quam ab optimo Amico Vincentio Auria acccepi.

JOSEPHUS DE JUDICE Panormitanus alter à supra relatis, in ipso ætatis flore Philosophiæ, ac Theologiæ operam dedit, ut etiam Mathematicis disciplinis, in quibus ingenii felicitatem patefecit. Inde Jurisprudentiæ incubuit, & Doctoris lauream accepit. Ad animi oblectamentum, & ad levandas curarum molestias, musica, sculptura,

prore, ac Italicis, Siculisque Musis indulſit. Vivebat anno 1665. De eo Joſephus Galeanus in *Muſis Siculis tom. 1. par. 1. pag. 452.* qui innumera metro alligata cum laude concinnaſſe teſtatur; præſertim muſicis modulis aptanda. Extant tantum vernaſculâ linguâ

Canzon Siciliane. In *Muſis Siculis tom. 1. par. 2.* Panormi apud Joſephum Biſagnium 1661. in 12. JOSEPHUS S. JULIANUS ex oppido Naſſi Ordinis Capuccinorum. Octavo Caetano teſte in *animad. ad 1. 2. SS. Siculor. p. 67.* & Joſepho Perdicaro in *Vitis SS. Siculor. pag. 270.* ſcripſit Italicè *Vita di S. Cono.*

JOSEPHUS LANDOLINA Nobilis Netinus Soc. Jeſu, natus anno 1602. ad Societatem acceſſit anno 1618. In ea præter humaniores literas Rhetoricam docuit. Prudentiâ eminuït, & eximiâ in rebus agendis dexteritate poſſuit: ideoque non ſine laude Collegia Thermitanum, Calatajeronenſe, Netinum, & Meſſanenſe rexit. In diſciplinis temporibus Domui Profeſſorum Meſſanæ præſuit; tunc ſcilicet cum nonnulla efferbuit jurgia inter Senatum Meſſanenſem, ac Societatis ſodales, de quibus conſule epistoſas P. Joannis Pauli Olivæ. Obiit Panormi in domo Profeſſorum 25. Aprilis anno 1676. De Joſepho Bibliotheca Soc. Jeſu pag. 523. Sub Idelphonſi Alagone nomine edidit Italicè

Il Mondo riſatto da Criſto Appaſſionato in ſei diſcorſi ſopra la Paſſione del Signore per li Venerdi della ſacra Quareſima, con altri due ſopra S. Agata V. e M. e S. Carlo Borromeo. Catanæ apud Vincen-
tium Petronium 1652. in 12.

Scriptit etiam, ſed non edidit opus inſcriptum

Maniera di rapacificare i Cavallieri.

JOSEPHUS LAURIA Calatajeronenſis in lucē editus anno 1612. Societatis inſignia accepit 10. Aprilis 1638. æquatour ſolemnia emiſit vorna primo Novembris 1646. Ab ipſo vitæ regularis exordio ſemper inſigni morum integritate oratus vixit, & ad clariffimum perfectionis gradum aſcendit; cui tutam aperuit viam exactiſſimæ obedientiæ ſtudium. Doctrinâ inſtructiſſimus, præter humaniores literas, Philoſophiam Panormi, Theologiam ſcholaſticam, & Moralem Meſſanæ, & alibi docuit, & doctri-næ ſoliditate, ac ingenii acumine laudatus. Singulari charitate, & eximiâ rectitudine Collegia Drepanitanum, Saccenſe, & Panormitanum rexit; & in magna temporum calamitate etiam Catanenſe. Tertiæ Probationis Patres inſtruxit Saccæ: & Panormi Tyrocinium, & Profeſſorum Domum moderatus eſt. Provincialis munere in Sicilia functus, ab eadem Provincia ad Procuratorum Congregationem Romam miſſus fuit. Tandem octogenario major Viſitatore Provincie Mediolanenſis egit. In his præclaris Societatis muneribus eâ prudentiâ, æt omnium approbatione eminuït, ut ſui admirationem excitaverit. Virtutes coluit egregias, quibus venerationem promeruit. Modetiâ, ac incomparabili humilitate clariuit: ideoque matrem ſuam pauperem in nobilium feminarum cubiculo admiſit, ac ſe indiguum illius filium omnibus aperuit. Duriffimis calculi doloribus

confectus, eâ animi conſtantiâ cruciatos toleravit, ut ne minimo ſigno eorum acerbicatem exprimeret: immo quo gravius urgebatur, eo in gratiarum actionem fuſius excurtebat, & cum Chriſto Domino cruci aſſixo ſuaviſſima edebat colloquia. Nil illi antiquius, quam veritatem in omnibus ſequi, eamque conſtanti animo propugnare: nec à recta agendi ratione avertere poſſe vel aliorum auctoritas, ſpes aliqua, vel al-cujus rei metus. Fiduciâ in Deum fretus Domui Profeſſorum abundè conſulebat, & deficienti pecuniâ, admirabili modo diviniæ experiebatur providentiâ. Ut hic omnia verbo complectar, ſuit virtutum omnium ſpeculum, quæ ad abſolutiſſimum perfectionis ſtigilium Joſephum eve-xere. Miris nonnullis Deus viri eximiî ſancti-moniæ probavit. Proreſis Spiculator, magnæ ora-tionis vir Joſephum in Regio Panormi Palatio vultu clariffimâ luce circumfulſo demiratus eſt. Toto tempore, quo in Mediolanenſi Provincia moras proraxit, ipſum ſingulis ſecundis feriis Panormi vidit Soror Paula Maria Grimaldi magnæ ſanctitatis monialis, dum ante SS. Euchariſtiam orabat, cui epistoſas ſibi miſſas oſtendebat, ac reſponſiones ad rectam animi directionem reddebat. Huic etiam poſt mortem apparuit ſpeciali aureolâ, nempe permagno monii ornatus, ac ipſum accepit ſaſus eſt in obedientiæ præ-nium; dum fractis omnino viribus, viſitationē Provincie Mediolanenſis ex obedientia ſuſcepit. Prophetico ſpiritu ſe muſitum oſtendit, dum anno 1693. horriſico terræmotu concuſſa Sicilia, (quo magnâ populorū clade multas Siciliæ Urbes, oppidaque delevit) omnes novas concessio-nes, novaque damna rimerent; ipſe conſtanter prædixit impoſſetum nullum aliud damnum illa-turum. Tandem dum Profeſſorum Domum moderabatur Panormi, ſanctè ut vixit mortalitatem exiit 9. Martii 1693. Hæc ex Patrum relatione. Edidit ſuppreſſo nomine

Aſſertiones ex univerſa Logica propugnatas ab Andrea Vecchi. Panormi typis Decii Cyrilli 1648. in 24. Scriptit Italicè

Vita della B. Lucia Caltagironeſe Tertiaria dell'Ordine di S. Franceſco.

JOSEPHUS LICATA Catanenſis, ſeu verius natus in oppido Monaſterii albi, vulgò *Miſſier bianco*, anno 1655. tunc Catanenſis diſtionis. Gravioribus diſciplinis dicatus, Sacræ Theolo-giæ lauream accepit Catanæ. Sacerdos morum, probitate conſpicuus, & in Domini vinea inſignis operarius, conciones habuit non ſine animarum beneficio. Egregius conſcientiarum moderato, & aſceticus pereximus hodie ſeptuagenario major Catanæ vivit, ſacrâ eruditione, & doctrinâ clarus. Edidit Italicè

Via illuminativa illuſtrata da Santi Padri, e Sacri Scrittori. Nel ſine l'aggiunta dell' Immacolata Con-ceptione di Maria Madre di Dio per li ſuoi affectionati ſervi. Catanæ ex typographia Biſagnii 1702. in 4. *Via Purgativa illuſtrata da Santi Padri, e Sacri Scrittori.* Ibid. apud eundem 1705. in 4.

In lucem emittet

Via Unitiva in 4.

JOSEPHUS MANCUSUS Panormitanus Medicæ facultatis, & Sacræ Theologiæ Doctus præstantissimus, Musas egregie coluit, & horuitque anno 1593. quo vernaculâ linguâ edidit.

Legenda della Gl. S. Ninfâ V. E. M. tradotta in ottava rima in lingua Siciliana. Panormi apud Jos. Aut. de Francis 1593. in 8.

JOSEPHUS MANCUSUS aliet Panormitanus, supralaudati nepos, vir doctrinâ celeberrimus, in lucem editus est anno 1598. Literarû studijs addictus, in gravioribus Philosophiæ, ac Medicinæ spatii præclarissimi ingenij vires insigniter detexit. Doctoris laureâ insignitus, & in Auditorum omniâ lectione probe versatus, inter præcipuos xvi sui Medicos iurificatus esset. Magno ægrotantium commodo valetudinis instantiæ, ac tædæ munus exercuit: ideoque illustiores Panormi familiæ sese in morbis curandis, tanto viro crediderunt: & in donibus fere omnibus Regularium medicam curam meritisimè tenuit. Adhuc juvenis Panormi medicinæ præcepta publicè docuit, & ejus schola doctissimi viri ad Siciliam illustrandam prodire. In Panormitana Medicorum Academia Principis honore claruit. Pauli Pizzuti Siciliæ Archizeri, cujus amicissimus fuit, vicem cum laude gessit ad Regni Urbes, & Oppida circumlustrandâ. Eximiâ religione, morumque integritate refutit. Cheltili Domini cruciatus apprime deditus, sub eorundem auspiciis vitam absolvere promeruit: cum enim ætate gravatus, eam, quæ Christo caput transiit, spinam, & per Urbem Panorani solemni, ac annuâ pompâ ex Carmelitætarum Ecclesiâ deductum, acensâ face comitari voluisset, febrili se citò flammâ consumi sensit: domumque reversus, paucis exinde elapsis diebus ad Cælum, ut piè credimus, placidissimè convolvit anno 1671. die 9. Maii, ætatis suæ 73. Sepultus est in Ecclesiâ S. Antonii Patavini Fratrum Strictioris Observantiæ, ubi ejus cadaver adhuc integrum perseverat. Josephum laudat Honuphrius Fortinus de natura, & salubritate aeris Panormitani sect. ultimâ num. 5. pag. 66. Extant de eo etiam præclara testimonia, quæ in operum suorum vestibulo videri poterunt ex doctissimis vitis Gerardo de Natali, Salvatore Corfello, Francisco Revellio, & Antonio Basilio. Unum hic non omittendum opes pretium dixi, quod anno 1666. die 28. Julii Mellanæ protulit Franciscus Avellinus pro laurea Doctores Jacobi Mancusi: & ejus oratione pauca referam: *Josephum Mancusum, ait, acerrimum humana vitæ vindicem, & severatorem interire: Josephum illum medicæ facultatis Herculem, qui tot horrenda morborum monstra perdomuit: qui quot sunt in Sicilia familia, tot sibi crexit de triumphata morte trophæa: quot in laqueantium domibus vestigia impressit, tot æterna sui nominis monumenta reliquit; quem ut nominasti, satis, superque laudasti; ut enim Mancusum, Galenum, Hippocratem, Esculapium dixi, Sicilia servatorem, Medicorum apicem, publico per manus Pbidæ arte, aut marmore æternandum dixi. Edidit De secunda cubiti sectione in omnibus febribus pu-*

tridis, vel malignis, & verè pestilentibus, præsertimque in epidemica febre, quæ Panormi invasit anno 1647. Panormi apud Cyrillum 1650. in 4.

De columborum attractione. Ibid. apud eundem 1650. in 4.

De partu dierum ducentorum, & triginta octo, quod non sit novimestris legitimus, naturalis, & civilis, sed octimestris, aut ad octimestrum spectans, minimeque civilis, Responsionem, & defensionem. Ibidem apud Nicolaum Buani 1651. in 4.

Prælo demandare statuerat volumen satis amplum

De Medicis institutionibus, quod fæto præventus ineditum reliquit.

JOSEPHUS MARCHESIUS Marsalensis Sacerdos; vir doctrinâ, & eruditione apprime exultans, Sacræ Theologiæ, & Juris utriusque laureâ insignitus, morum integritate claruit: ideoque ad nonnullos honorum gradus meritò evectus est. Fuit etenim Ecclesiæ Cephaladensis Canonicus, & Apostolicus Prothonotarius, & in Panormitana Cathedrali Ecclesiâ primum, ut vocant, Vivandus, ab Archiepiscopo Petro Martinez Rubio electus 2. Aprilis 1659. inde ejusdem Ecclesiæ Canonici Magnæ Viacæ ab eodè Archiepiscopo conlatus 27. Martii 1660. & tandem Subcantor. Abbas etiam S. Philippi à Denienna, Archipresbyter titularis Tuneti, & Gulestæ renunciatus, sui æliminationem exolevit. Diu etiam in Archiepiscopali Panotml Cnria Magistri Notarii munere fauctus est: & librorum edendorum Censorem egit, tum pro Regia jurisdictione tuenda, tum ex mandato Archiepiscoporum Panormitanorum, quibus acceptissimus fuit: & ipsi nonnullarum Ecclesiarum curam Deputati munere demandant. Obiit Panormi 31. Octobris 1687. Edidit

Memoriale Sacerdotum, ubi non solum ad Missæ preparationem prescripta perpenduntur, sed ritus ad Sacrosanctum Sacrificium præpositus mysteriis illustratur. Panormi apud Dominicum Anselmum 1668. in 12.

Italicè

Supplicio de Morti, o verò disinganno di coloro, li quali ricusano d'entrare nelle Chiese, dove s'han stati sepolti li loro parenti, e li più cari amici. Ibidem apud eundem 1663. in 12.

Prælo paravertat

Dissertationem sympathicam de Rege in Canone nominando.

JOSEPHUS MARESCA Panormitanus, natus, ex D. Leonardo Maresca Medicinæ doctore 6. Novembris anno 1616. humaniores literas, ac Philosophiam in Panormitano Clericorum Seminario non sine laude hausit inde egressus medicinæ operam dedit, ob egregiam ingenii indolem magnâ se instruxit doctrinâ: & Philosophiæ, ac Medicinæ laureâ donatus est Mellanæ. In ægris curandis sedulam navavit operam, ac Sicularum Triemum Archiatrum egit. Amoenioribus literis indulsit, præsertim Poeticis delictis: ideoque in Academiis Reacensorum Panormi, & Officinæ, & Radicatorum vulgò Abbar-

barbicati, Messanz magna cum laude ejus poetica ingenii monumenta excepta sunt, & in sui amorem litterarum benevolentiam excitavit. Vivit nunc in oppido Careni, ac publico stipendio zgotorum salutem curat. Edidit Italicè, *Maria Magnificata. Devoti offequii all'Immacolata Ckessione.* Panormi apud Bisagnii 1656. in 12. hoc opusculum etrusco carmine concinnavit.

Maria Purissima conceita. Panegirico. Panormi apud eundem 1656. in 12.

Poesie. in libro: *Falstaffi Presagi dell'Accademia degli Abbarbicati per la nascita felice del Principe delle Spagne.* Venetijs apud Bodium 1659. in 4. Praelo servat libros

De Febribus.

De Sanguinis circulatione.

Italicè

I Vagiti di Clio Poesie.

Il Zodiaco Armatario.

JOSEPHUS MARIA COSTA nobilis Messanensis Societatis Iesu, natus primo Junii 1637. Societatis accessit 27. Junii 1651. in qua sollemnitas vota dixit 15. Augusti 1670. concionatoresegit cum laude, & dum Rectoris munere in Urbem Nicca Collegium moderabatur, obiit 13. Augusti anno 1698. Edidit Italicè

L'Incantesmo Oratione Panegirica della Sacra Lettera scritta dalla B. Vergine a' Messinesi. Mellanæ apud Matthæum la Rocca 1676. in 4.

JOSEPHUS MARIA MALACRIA Thermitanus Ordinis Stricioris Observatiz S. Francisci, Sacrae Theologiae Lector, & Concionator. Magnæ dexteritatis vir in rebus agendis, nonnulla Ordinis Cænobia rexit, & Desinireorem Siculae Provinciae egit. Anno 1671. Siculae Provinciae Moderator electus, paulo post à Siciliæ Procege, Neapolim missus orator ad Regni Neapolitani Procegè, ut frumctariæ inopiz consuleret, Neapoli decessit 27. Novembris 1671. in Cænobia S. Crucis non sine Siculorum fratrum dolore. De eo Petrus Tognolettus in *Paradiso Seraphico* par. 2. lib. 6. cap. 9. pag. 26. qui de eo etiam par. prima, lib. 5. pag. 575. ubi scripsisse testatur, Italicè

Il Re David publico penitente espresso ne sette Salmen tradotti dalla lingua latina in volgare con sentimenti de' Santi Padri. m. s. in 8.

JOSEPHUS MARIA MAZARA Siclensis Societatis Iesu, natus 5. Martii 1619. Societatem anplexus est 22. Novembris anno 1637. cui votorum quatuor sacramento se adstrinxit primo Januarii 1655. Vir oppido eminentissimi ingenii, ac admirandæ memoriæ, eam enim abunde rauritus, inter mensis unius ambitum Graecam linguam plenissimè didicit. Satis erat semel scriptionem etiam prolixam percurrere, ut statim fideliter redderet, ac perpetuò memoriæ insculptam retineret. Ne dum gravioribus disciplinis exornatus resulset, verum etiam, & amoenioribus misericè claruit. In Collegio Panormitano ita diffusè de primæ operatione intellectus docuit, ut menses sex in ea expendenda insumpserit: ideoque è cathedra remotus est, uberrima enim ingenii sui copia, prope reddere discipulos, forumque ingenia, caligine circumfusa obrebrat. Messanam trans-

latus ibi nonnulla ad Messanenensium Gloriam edendo, ac majora promittendo in historiis Siculis, quas moliebatur, civium benevolentiam sibi conciliavit: ideoque extra Collegium in publica Messanenensi Academia Theologiae laureæ donatus est, ubi & passim Magistri titulum vocabatur. In eodem publico lyceo Philosophiam docuit, & inde primam Theologiae Cathedram, moderatus est. Eruditione, & historica supellectili instructissimus fuit. Eloquentia valuit, Musaeque coluit egregiè: multa magnà cum laude elegantissimè cecinit: & inter Officiæ Messanenensium Academicorum non sine plausu adscriptus est. Tandem à Societatis Moderatoribus, ex Urbe Messanæ extractus, Neti affixus est, ubi morore confectus obiit 7. Junii anno 1661. Hunc laudatum invenies à Jo: Vigintimillio in *Poetis Siculis* pag. 28. Placido Reina in not. *Messanz* par. 2. pag. 85. & Cæ. Carolo de Gregorio, & Francisco Alibrando in *Prosis Officina* lib. 2. pag. 124. & 189. sub nomine Temperati, Vincentio Tancredio in *quest. moral.* par. 2. tract. 5. quest. 47. num. 16. pag. 321. Hieronymo Ragusa in *elogijs Siculor.* pag. 90. & in *Siciliæ Bibliotheca veteri* pag. 73. Leone Alarico in *dramaturgia* pag. 607. & tandem ab eruditissimo Joanne Brancaccio in *Arte memoria* vindicata pag. 178. Edidit suppresso nomine Italicè

Dichiaratione dell'Arco Triomfale alzato dall'Illustriss. Senato di Palermo al ricevimento dell'Illustriss. & Eccellentiss. Sig. D. Rodrigo Mendoza, Rojas, & Sandoval Marchese del Genere, Duca dell'Infantado &c. Vicerè, & Capitan Generale in Sicilia. Panormi apud Cyrillos 1655. in fol.

I Tre Diademi freggio offerto à i Tre Gironi dell'Illustriss. & Eccellentiss. Sig. Duca d'Offina Vicerè, & Capitan Generale per Sua Maestà in questo Regno dell'Illustriss. Senato della Real Città di Palermo nell'apparecchio del suo Arco Triomfale. Ibidem apud Vetrum de Isola 1655. in 4.

La Mirra Palermitana freggio offerto all'Eccellentiss. & Reverendiss. Sign. D. Pietro Martinez Rubio Arcivescovo di Palermo, Luogotenente, & Capitan Generale per S. C. M. in questo Regno nel solenne giorno della sua entrata. Ibid. apud Augustinum Boffium 1658. in 4.

L'Eternità delle conversioni felici, discorso sopra la ragione delle feste, che celebra à S. Paolo Apostolo nel giorno della sua Conversione la Città di Messina. Messanz apud Paulum Boniacotam 1660. in 4.

Poesie. in libro: *Poesie volgari degli Arcademici della Fucina Parte Seconda.* Ibidem 1659. in 12. mentito nomine Pastoris Irmিনি: Irminius fluvius est, qui juxta Siclin adlabitur. Sub eodem nomine

Fremiti del Mar Sicuo Poema Ero-lirico. in iisdem carminibus Parte quarta. Neapoli apud Sebastianum Alecci 1660. in 12.

Pianta di Trionfi per la Santa Religione di Malta. In Bibliotheca Collegii Societatis Iesu extat m. s. opusculum in fol. quod unius noctis spatio clucubavit inscriptum:

De ritu exhibendo Christi Plagis seorsim sumptis. Alla-

Allius loc. cit. pag. 607. & 614. ait, quod scribebat opus dramaticum Italicis carminibus concinnatum, eumque non dum absolutum servabat Balthasar Mazara Societatis Jesu frater, nempè:

Il Pelagio.

Prælo etiam parabat

Annali Sicilicæ. Opus pergrande, & longè eruditissimum.

JOSEPHUS MARIA POLIZZIIUS Panormitanus Societatis Jesu natus 17. Maii anno 1640. in Societate: a scriptis est 18. Septembris 1655. in qua quatuor solennia edidit vota 15. Augusti 1675. Et animi contentione præstantissimi ingenii doctores studii devovit, ut egregie doctrinæ opibus locupletatus esset. Præter miores literas, sanum cum planu Rhetoricarum Patres Societatis, tum pulchre docuit. Hebraicas literas, Philosophiam quadriennio, ac Theologiam scholasticam sexennio in Panormitano Collegio tradidit, magna cum acclamatione, & fructu. Panormi domum S. Francisci Xaverii rexit, ac Collegium Panormitanum gubernavit. Vivit nunc vir doctissimus. Edidit opus inscriptum

Dicens Franciscus Borgia Caliser Atlas, à Collegio Panormitano Societatis Jesu in ejus Apoteosis gratulationem representatus, Panormi typis Petri Camagna 1671. in 4.

Italicè suppresso nomine

Brieve racconto delle feste celebrate nel Collegio di Palermo per la Canonizzazione di S. Francesco Borgia. Ibid. apud eundem 1671. in 4.

L' Aquile considerate entro i nemici della Religione Christiana, poste dall' Aquila Panormitana sotto la protezione della potentissima Patrona S. Rosalia nell' annual sua festa celebrata l' anno 1684. Ibidem apud Thomam Romulum, & Orlandum 1684. in 4.

L' Argo Nave riposta in Cielo, solenni esequie celebrate all' Excell. Signora Marchesa di Solera D. Teresa Cerda, & Aragona nella Cappella Reale di San Pietro di Palermo d. 4. di Maggio 1685. Ibid. apud Thomam Romulum 1685. in 4.

Gli Horti Esperidi tributati nella solennità dell' anno M. DC. LXXX. alla Vergine Patrona S. Rosalia liberatrice di Palermo sua Patria dal mortifero Dragone della Pestilenza, effuso dalla fragranza delle rivivute di lei odorose Reliquie. Panormi apud eundem 1690. in 4.

JOSEPHUS MARIA REQVESENS Panormitanus Societatis Jesu: ex Nobilissimis Co-syræ, vulgò *Pantellaria* Principibus ortus anno 1612. Societati nomen dedit anno 1629. cui se quatuor votorum Sacramento devinxit. Egregio ingenii acumine munitus, graviore disciplinas magnâ felicitate accepit, magnâque doctrinâ instructissimus longè, latèque retulit. Ethicam, & Philosophiam Romæ & Panormi annis septē docuit: ac Theologiam Scholasticam, & Moralem annis viginti semper summa cum ingenii laude, ac plausu. Eloquentiâ etiam, & eruditione plurimum valuit, ipsiisque concionantem Roma probavit. Honoribus nonnullis fuit meri-

tò cohonestatus; Sancti Officii Siciliæ Censoreni egit; Archiepiscopi Panormitani Theologus fuit, Examinator, & librorum edendorum censor. Romæ Generalis Societatis etiam Theologus, & ad libros à Societatis sodalibus edendos etiam censor. Magnâ æstimatione à S. R. E. Cardinalibus, aliisque viris doctissimis instructissimè prosequens. Obiit Romæ anno 1690. Ipsum laudant Bibliotheca Societatis Jesu pag. 523. Jo: Paulus Oliva in *epistolis*, Card. Sfortia Pallavicinus in *epist.* pag. 430. Edidit

Selectarum disputationum in Primam secundâ D. Thomæ libror quatuor. Panormi apud Andream Colicchiâ 1659. in fol.

Additionem ad quæstiones selectas in Primam secundâ D. Thomæ Romæ typis Varesii 1675. in 12.

Brevem disputationem Theologicam de honestate contritionis, & attritionis, earumque sufficientia ad remissionem culpe in Sacramento, vel extra Sacramentum Penitentia. Ibidem typis Jacobi Antonii de Lazaris Barelli 1679. in 4.

Opuscula Theologica olim impressa & in hac secundâ editione septem aliis opusculis locupletata. Ibidem typis Domini Antonii Herculis 1684. in 4.

Innocentia divina cum humano scelere certamen. Orationem habitam in die Parasceves ad S. D. N. Innocentium X. in Sacello Pontificum Vaticano. Ibidem typis Hæredum Francisci Corbelletti 1648. in 4. Italicè

Raccolta di Sermoni detti nel Palazzo Apostolico, & altri luoghi di Roma. Ibidem apud Angelum Barnabò 1683. in 8.

In Bibliotheca Collegii Panormitani Soc. Jesu servantur in. 55. tractatus

De Penitentia, & Matrimonio.

JOSEPHUS MARIA THOMASIIUS Alicatensis Clericus Regularis, nobili genere ortus, filius primogenitus Julii Mariæ Thomasi Palmæ Ducis, & Lampaduse Principis, cuius gesta, virtutesque descripsit P. Blasius à Purificatione in vita edita Romæ anno 1685. & Rosalia Trainæ miræ sanctimoniz mulieris. Lucis usuram accepit 12. Septembris anno 1649. & à pissimis genitoribus sanctè edncatus, spretis mundi illecebris, pietatis studia amplexus est. In ipso ætate flore nuncio remisso omnibus sæculi pompis, aliisque commodis, titulisque, ad quæ ipsum primogeniti jus vocabat, P. D. Caroli Thomasi, patris sui, viri sanctimoniz clarissimi, vestigia sequutus, Clericorum Regularium Ordini nomen dedit: ac religionis habitum suscepit Panormi 25. Martii 1666. Præclarè morum indole, & ingenii acuminè apprime instructus, graves didicit disciplinas, ac doctissimus Philosophus, ac Theologus efformatus, mirificè inclaruit. Antiquitatis India còptex in perscrutandis sacræ vetustatis archivis uberrima eruditione locupletatus est: & ad eruenda antiqua Ecclesiæ monumenta tenebris obrita operam navavit egregiam: ideoque in eo studiorum genere solertissimus, magnum sibi nomen adeptus, in literato Orbe longè, latèque resulget. Grati,

cis, latinisque literis apprime instructus enituit. Literis virtutum studia addidit, & ad absolutissimum regularis perfectionis fastigium ascendere curavit, ut virum religiosissimum decet. Nunc Romæ vir sanè egregius floret, & inter Sacre Congregationis Indicis Consultores adscriptus, doctrinæ præstantiam in Ecclesiæ bonum detegit: ac tum Præfultus, Dynastis, & S. R. E. Cardinalibus gratissimus, tum etiam à viris doctissimis veneratus, omnium æstimationem insigniter promeretur. Ipsum laudant Franciscus Maria Magius de Sacris Cæremoniis tom. 1. opuscul. 1. disq. 6. pag. 38. disq. 12. pag. 89. & opuscul. 4. pag. 332. & tom. 2. disquisit. 24. pag. 457. & in Carmelo Mariano benef. 12. §. 9. pag. 301. & seq. Josephus Mansi in vero Ecclesiastico ex octava editione lib. 5. cap. 5. pag. 692. Philippus Bonannus in Numismatibus Pontif. tom. 1. in Alex. VI. num. 3. pag. 118. Michael de Judice in notis ad descrip. Eccles. Montifregalis Alexii Lelli par. 1. pag. 60. & 75. Joannes Clampusius de perpetuo acinorum usu, & de cruce Stationali, Acta Eruditorum Lipsiæ, & Diaria Litterarum infra notata. De ejus pietate, ac virtute plura etiam habes in Epistolis Ven. Mariz Crucifixæ à Conceptione, sanctitatis famæ celeberrimæ ipsius sororis. Quæ typis tradidit hæc sunt:

Codices Sacramentorum nonaginta annis vetustiores, nimirum libri tres Sacramentorum Romana Ecclesiæ, Missale Gothicum, sive Gallicanum vetus, Missale Francorum, Missale Gallicanum vetus. Romæ ex typographia Angeli Bernabò 1680. in 4. Horum tres ultimi Codices recessi sunt opera P. D. Joannis Mabillonis Benedictini celeberrimi, in libro: de Liturgia Gallicana. Lutetie Parisiorum apud Viduam Edmundi Martin, & Joannem Boudet 1685. in 4. ex Diario Litterarum Parmæ an. 1686. pag. 139. & Actis Eruditorum Lipsiæ mens. Januarii 1686. pag. 21.

Psalterium juxta duplicem editionem, quam Romanam dicunt, & Gallicanam, und cum Canticis ex duplici item editione, & Hymnarium, atque Orationale. Editio ad veterum Ecclesiasticam formam ex antiquis M. SS. Exemplaribus digesta. Romæ typis Tinaffii 1683. in 4. laudatur in Actis Lipsiensibus tom. 1. supplem. febr. 9. pag. 486.

Responsoria, & Antiphonaria Romana Ecclesiæ à S. Gregorio M. disposita. Accessit Appendix varia continens monumenta vetera ad Antiphonas, Responsoria, Ecclesiasticoque versus pertinentia. Ex M. SS. Codicibus nunc primò prodeunt, schollis explicantur. Ibidem typis Josephi Vanaccii 1686. in 4. Hoc opus laudat Diarium Litterarum Parmæ an. 1686. pag. 151. & Acta Lipsiensia loc. cit. pag. 488. in Sacrorum Librorum juxta editionem seu LXX. Interpretum, seu B. Hieronymi, Veteres Tituli, sive Capitula, lectiones, & Stichometria, ex majore parte ante annos mille in Occidente usitata, und cum antiquis Prologis, argumentis &c. & M. SS. Codicibus prompta. &c. Pars Prior Vetus Testamentum completior, & Pars Altera Novum Testamentum. Ibidem ex typographia Heredû Corbellotti 1688. in 4. Landibus exornatur in iisdem Actis suppl.

tom. 1. pag. 490.

Antiqui Libri Missarum Romana Ecclesiæ, id est Antiphonarius S. Gregorii Papa, Comes ab Albino ex Caroli M. Imperatoris præcepto emendatus, und cum aliis titulis, & Capitulari Evangeliorum. Ex M. SS. Codicibus sive primò edita, sive emendata. Ibidem typis Josephi Vanaccii 1691. in 4. Præit operi disquisitio de antiquo ritum canendi in Missa. Capitularæ autem notis uberimè illustravit idè Thomæ. Celebratur hoc opus à Betnardino Bacchino in Diario Litterarum Mutina an. 1693. pag. 7. & ab Actis Lipsiensibus mens. Octobr. an. 1692. pag. 477.

Psalterium cum canticis, versibus prælo more distinctum, argumentis, & orationibus versutis, novag: literali explanatione brevissima dilucidatum. Ibidem typis Josephi Vanaccii 1697. in 4. Laudatur in Actis Lipsiensibus mens. Febr. an. 1698. pag. 62.

Officium Dominicæ Passionis Ferie Sexta Parasceve Majoris Hebdomadæ secundum Ritus Græcum, nunc primò latine editum. Ibidem typis ejusdem 1695. in 8.

Italice, & latine

Vera Norma di Glorificar Iddio, e di far Orazione, secondo la dottrina delle Divine Scritture, e de SS. Padri. Ibidem apud eundem 1687. in 12.

Breve Rispetto de' salmi, che comprende i versi di Oratione in quelli contenuti. Ibidem apud eundem 1699. in 8.

Scripti etiam ex Magio in Carmelo Mariano pag. 302.

Indicem Sanctorum ex Græcis voluminibus: sed an ediderit haud satis scio.

Multa etiam alia scripsit, ac molitur, quæ in lucem ab eximio Viro, Deo favente, emittentur.

JOSEPHUS MARICONDA Panormitanus Clericorum Regularium Minorum, vir eloquentia clarissimus, eximia cum laude, ac plausu conciones habuit in cinerale jejunio Panormi, Catanæ, Neapoli, Bononiæ, Romæ, & in aliis Siciliæ, ac Italiæ Civitatibus. Præpositi munere functus est Panormi, & Bononiæ, ut etiam Visitatoris, ab egregia prudentia, morumque integritate laudatus. Obiit Panormi anno 1671. Edidit Italicè

La luce annuvolata, le Nuove Illuminate. Panegirico di S. Filippo Neri. Bononiæ apud Joannem Bapt. Ferronum 1658. in 4. & Panormi typis Nicolai Bua 1659. in 4.

Panegirico di S. Antonio di Padova.

JOSEPHUS DE MARTINO Corlioneensis Jurisconsultus, & Poeta insignis, quem laudat Josephus Galeanus in *Missis Siculis* tom. 1. par. 2. pag. 466. ubi ipsius edidit vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & iterum apud Iosephum Bilagnum 1662. in 12.

JOSEPHUS MARTIUS Randatiensis Societatis Jesu, natus anno 1618. Societati se aggregavit Neapoli anno 1634. Egregio præditus ingenio Philosophiâ acutissime docuit Parmæ, scholasticam Theologiam Bononiæ, Moralem verò Ferrariæ, ubi diu sedulus operarius animarum curæ vacavit. Conciones eloquentiâ, & eruditio-

ne

ne præclarus sæpius habuit, non sine plausu auditus. Adhuc superstes vivebat anno 1676. De eo Bibliotheca Soc. Jesu pag. 524. Edidit Italicè

Primo saggio di Panegirici. Parmæ apud Marium Vignani 1654. in 12.

JOSEPHUS A MATRE DEI ex familia Tamagna, Messanenſis, Ordinis Excalceatorum S. Mariz de Mercede, natus anno 1615, regulari militiz nomen dedit anno 1631. Vir doctrinâ, & eloquentiâ præclarus, graviores Philosophiz, & Theologiæ disciplinas diu sodales suos docuit; ac studiis Regentis munere præfuit. Concionatorum quoque cum eloquentiâ plausu egit. Cenobium Messanense rexit: bis Provincialis, ut etiam Definitoris Generalis dignitatem obtinuit. In Cephalædenti Urbe Sodalitium Mariz Virginis excitavit. A regulari observantia, morumque probitate laudatus vixit. Dum Philosophiam Cephalædi explanabat, ibidem vivere desit 24. Februarii anno 1663. Hujus meminerit Hippolytus Marraccius in *Bibliotheca Mariana* par. 1. pag. 825. Placidus Reina in *not. hist. Messina* par. 2. pag. 523. & Dominicus Arganancius in *Pompis festivit* pag. 108. Edidit Italicè

Discurso sopra la lettera mandata alla Nobilissima Città di Messina dalla Gran Madre di Dio Maria Vergine. Meuzanz apud hæredes Petri Brex 1640. in 4.

Discurso per la solenneſſta della Lettera mandata alla Città di Messina dalla SS. Vergine. Meuzanz 1659. in 4.

Panegirico di S. Ageta. Catanæ.

JOSEPHUS MICHAEL MARQUEZ Ragusanus, Sacerdos pietate clarissimus, Juris utriusque Doctor, Eques Ordinis Militaris Constantiniani S. Georgii, ejusdem Ordinis Vicecancellarius, & S. Demetrii Baro. Apud Hispanos doctrinâ, & eruditiorie instructissimus, magnâ æstimatione profectus, vixit anno 1654. A Catholico Rege Philippo IV. Historiographi Regii titulo fuit insignitus; & ab eodem ad Episcopalem dignitatem designatus: sed antequam consecrationis beneficium accepisset, propinato ex invidia manu veneno, decessisse tradunt in Hispania. Hujus cum laude meminere Placidus Reina in *not. hist. Messina* par. 2. pag. 86. & Nicolaus Antonius in *Biblioth. Hispana* par. 2. pag. 355. Edidit

Lexicon Ecclesiasticum Latino-Hispanicum Auctore F. Didaco Jimenez Arias, aulico, & locupletatum à Doctore D. Josepho Michaelo Marquez. Marturii typis Melchioris Sanchez 1650. in fol. Hispanâlinguâ

Tesoro Militar de Cavalleria antigua, y moderna. Ibid. 1642. in fol.

El Cristal mas puro, representando imagenes de Divina, y humana politica, labrado de las acciones heroicas de Doña Isabel de Borbon Reina de España. Casaragustæ 1644. in 4.

Deleyte, y Amargura de las dos Cortes Celestial, y Terrena. Marturii 1642. in 4.

La Corte Confusa, y Agonizante, restaurada por Gnath Hebra. Ibid. 1646. in 4.

Imperio de Satanas abatido por la triunfante ri-

queza, solenizada en la Corte Celestial de Dios eterno, por el bien de la limosna. Ibid. apud Ioannem Sanchez 1643. in 4.

El Feulx Catholico D. Pelayo el Restaurador. Ibid. apud eundem 1648. in 8.

El Correo Penitente. Ibid. 1653.

Soliloquios Sacramentales en las quarentas horas. Ibidem.

Scriptis etiam, sed non edidit

Anuales Philippi IV. Catholici Regis.

Compendium Vitarum Summorum Pontificum.

JOSEPHUS MILLEMAGIUS ex oppido Farnaris, Dioecesis Messanenſis, Sacerdos, & Concionator celeberrimus. Natus 2. Septembris anno 1651. in Messanenſi Clericorum Seminario adscriptus, ibi ne dum humanas literas hausit, verum etiam & graviores disciplinas magnâ cum ingenii laude didicit. In Messanenſi Academia meritò Theologicâ Doctōis laureâ donatus, doctrinâ cumulatius inclauit. Elegantissimas ingenii dotes amonioribus etiam literis dicitur, & Sacre eloquentiæ studia amplexus, conciones habuit eo dicendi cultu, lepore, eloquentiâ, ac argutâ, nitidissimâque dictione, ut inter primarios verbi Dei præcones adfuerint; comparatâ tibi magnâ nominis famâ. In ciuerali jejunio bis Panonni in principe Templo, ac toridem in Ecclesia S. Ignatii Congregationis Oratorii; Messanz, etiam Neapoli, & Venetiis, & extra quadragesimam Romæ, Melitz, & alibi sæpius concionatus est, mirâ audientium voluptate, magnâ literatorum frequentiâ, ac plausu. In Recensioſorum Academia Panormitana recensitus, Mafis cum laude indulſit. Aliquando in Congregatione Oratorii Messanenſis vixit, quam Præpositi munere moderatus est. Anno 1691. Archiepiscopus in patria electus, apud suos magna æstimatione veneratus enituit; ibiq; maximo literatorum dolore decessit 15. Septembris anno 1702. Ipsum laudat Antonius Fortis in *Epigramm.* pag. 180. Edidit Italicè

Oratione ne funerali dell' Eminentiſſ. Cardinal. Carlo Cerasa. Neapoli apud Ludovicum Cavallû 1681. in 4.

Le Gare de' Nascondimenti per S. Rosalia la Reale Vergine Palermitana. Oratione Panegirica. Neapoli apud Antonianum Gramignanam 1683. in 4.

Edenda hæc alia reliquit, nempe

Panegirici.

Quaresimale.

JOSEPHUS MOLETIUS Messanenſis, natus anno 1531. eo ingenii conatu ad graviora scientiarum studia se contulit, ne dum Philosophicam, & Medicam eruditionem abundè adeptus sit, verum etiam & Mathematicis disciplinis instructissimus, singulari nominis celebritate clauerit. Hinc tum à singulari doctrina, tum à morum integritate, & comitate laudatus, doctis viris gratissimus vixit. Ipsius doctrinæ excellentiâ, ac famâ permotus Guillelmus Mantuz Dux, Josephum accersiv, ut Vincentium Principem ejus filium Mathematicis disciplinis imbueret, ipsoque erudiente mirum in modum profecit: ideoque

que Vincentius acquisitis hæreditario jure titulis, aliisque fortunæ bonis, amplissimis præmiis in Josephum collatis, grati animi officia ostendit, ac ipsum semper magni fecit, & suo patrocinio fovit. Ipsius nominis famâ latissimè diffusâ, à Veneta Republica electus est, ut in celeberrimo Patavino lyceo, amplissimo stipendio auctus, publice Mathematicas disciplinas exponeret. Ibi vel docendo, vel scribendo eâ doctrinâ, & eruditio- ne se instructum detexit, ut per maximam laudem promeruerit, & omnes, qui ea in cathedra ipsum præcelsere, longè superaverit. Veneti Senatus jussu, ut Gregorio XIII. Pontif. Max. noverem gere- ret, celebres tabulas Gregorianas dedegit, ut inde anni correctio nem perpetrare possent: ideo- que à Senatu, cui gratissimus fuit, in laboris præ- mium, ducentorum aurorum munus, & à Pon- tifice trecenta, ut vocant, Apostolicæ Cameræ scutaria dono accepit; majora se accepturum pro- mittentes, si has tabulas longius protraheret. Hinc inter anni correctores præstantissimos Jo- sephum receit Natalis Comes in *hist. suor. tem- por. lib. 33. an. 1582. apud Gimvâ eleg. p. 2. pag. 349.* Tandem annum agens 57. Patavii fato celsus an- no 1588. & in Ecclesia S. Francisci Majoris prop- ter Sacrarum tumultus, hac inscriptione coho- nestatus est.

Josepho Moletio

Missanensi

Doctrinâ, probitate, assiduitate

Viro Clarissimo

Post egressum operam datam

Vincenzo Maximo Principi Serenissimo

Ad Mathematicas disciplinas instituendo,

Fidem per annos XII.

In Gymnasio Patavio

Interpretandis operibus, & lucubrandis,

Kalendario ex voluntate Gregorii XIII.

Pont. Max.

Et Serenissime Venetorum Reip. corrigendo,

Ætate ann. LVII. extincto,

Procuratore hæreditatis

Anno M. D. LXXXVIII.

Lapis verò, qui Josephi ossa contegit, hæc habet:

Josephus Moletius

Mathematicus celeberrimus

Ossa hic reliquit

Anno M. D. LXXXVIII.

Ætatis sue LVII.

Ejus laudes leges apud Hieronymum Ghilinum in *Theatro Literarum* par. 1. pag. 262. Ioannem Philippum Thomasinum in *elog. illust. viror. par. 1. pag. 108. & par. 2. pag. 278. & in Gymnasio Patavino lib. 3. cap. 39. pag. 339. & lib. 4. pag. 424.* Ioannem Bapt. Ricciolum in *Almagesto Chron. Astronomor. par. 2. pag. 39. & in Chronol. Reform. tom. 4. ind. 2. pag. 250.* Ludovicum Moerium in *disquisition. tom. 2. pag. 614.* Ioannem Gerardum Vof- sium de *quatuor scient. popularibus* cap. 68. §. 10. pag. 400. ubi mendosè Meffageus vocatur, & cap. 70. pag. 417. & Auctorem libelli inscripti *Dies emortuales*, apud Ioannem Gualterium in *Biblioth. Sicula* Tom. I.

Chron. Chronicar. s. 2. pag. 1250. Quæ Edidit hæc sunt *Ephemerides annis viginti inservientes, incipien- tesque ab anno 1564. & desinentes ad annum 1584. ad meridianum inclute Vespertarum Orbis exaltæ supputatæ. Isagogica, sive introductiones additæ sunt. Venetiis in Officina Pacis apud Franciscum Francischium 1564. in 4.*

Tabula Geographica ex præntenis deducta pro motu octava sphaera, ac luminis. Ibid. 1580. in 4.

Josephi Scale Siculi Netini Artium, & Medicinæ Doctoris Ephemerides ad annos duodecim incipientes ab anno Domini 1589. mda cum Introductionibus Ephemeridum excell. D. Josephi Moletii Mathematici. Ibidem apud Iuntas 1589. in 4. Italicè

L'Efemeridi per anni XVIII. le quali cominciano dall'anno di Cristo 1563. e si terminano alla fine del- l'anno 1580. con ogni diligenza al meridiano della Magnifica, e felice Città di Venezia. Aggiuntovi Capuoli, e introductioni chiarissimamente scritte in lingua Italiana. Venetiis apud Vincentium Valgre- sium 1563. in 4.

Disorso universale al Sig. Federigo Morando, nel quale sono raccolti, e dichiarati tutti i termini e tutte le Regole appartenenti alla Geografia. Ibidem apud Vincentium Valgresi 1561. & 1573. in 4. Edrus est in fine Geographiæ Claudii Ptolomæi Italicè versâ à Hieronymo Rufello.

Emendavit etiam Geographiam ejusdem Ptolomæi latinitate donatâ à Bilibaldo Pircheimberio: nam cum multis Græcis codicibus collata, & expur- gata, ipsius studio prodiit. In primum etiam, & septimum librum amplissimum addidit Commē- tarium, quo à Ptolomeo diâa declarat, omiſsa supplet, & antiquis locorum nominibus recen- tiora apponit: & tandè XXVII. Tabulis Ptolomæi, XXXVII. novas ab aliis celebratas addidit, ex Vosio cit. pag. 417. Hanc edidit Venetiis typis Vincentii Valgresii 1562. in 4.

Ex Ricciolio scriptis etiam

De Kalendarii correctione, & compo. Ecclesiastico.

JOSEPHUS DE MONTAGNA Panormitanus Jurisconsultus, & Poeta argutissimus: variis ad- verse fortunæ fluctibus jactatus, in Hispania de- cessit anno 1650. De eo Josephus Galcanus in *Musis Siculis* tom. 1. par. 2. pag. 425. ubi ipsius ha- bes vernaculâ linguâ

Canzoni Siciliane. Panormi apud Decium Cy- illum 1647. in 12. & iterum typis Josephi Bisar- gni 1663. in 12.

Canzoni Siciliane Burlesche. in Musis Siculis par. 3. Ibid. apud Bisagnium 1651. in 12. sub ana- grammatis nomine Antonii Josephi Magadel. Eâdem linguâ etiam edidit e mentio nomine Jos- Bap. Basilis

La Cuccaga conquistata, Poema Siciliano in terza rima. Ibidem apud Alphonsum de Isola 1640. in 8. & apud Petrum Coppolam 1674. in 12.

La Musica Formica Poema Eroico. Ibid. typis Bi- fagni 1661. in 8.

JOSEPHUS MORADELLUS Panormitanus Juris utriusque Doctor, qui florentè adhuc ætate ad gradum Fisci Patroni, bellicarum gentium in Sicilia stipendia merentium eveetus fuit. Siculas

D d d

Musis

Musis coluit cum laude, & Panormi decessit anno 1651. Ipsū laudibus ornat Josephus Galeanus in *Musis Siculis* par. 2. tom. 1. pag. 471. ibiq; hujusce poetæ editas habes maternā linguā

Canzoni siciliane. Panormi apud Decium Cyrellum 1647. in 12. & iterum apud Josephum Bisagnium 1662. in 12.

JOSEPHUS MORELLUS Panormitanus Poeta insignis, & divite vana clarus: politioribus literis ornatus refulsit. Tum in Reaccensorum Academia Panormitana, tum in Hunoristarum Romæ ascriptus, Literarum amorē promeruit. In Hispaniā delatus Matriti decessit anno 1652. Hujusce laudes vide apud Josephum Galeanum in *Musis Siculis* to. 1. par. 2. pag. 476. & par. 4. pag. 195. Edidit.

Discurso spirituale. Panormi apud Decium Cyrellum 1640. in 16.

Canzoni Siciliane. In *Musis Siculis* par. 2. tom. 1. Ibidem apud eundem 1647. in 12. & apud Josephum Bisagnium 1662. in 12.

Canzoni Sacre Siciliane. Ibidem apud eundem Bisagnium 1653. in 12.

Prelo paraverat volumen inscriptum:

Poesie Italiane

JOSEPHUS MORSICATUS Panormitanus, diglandi arte peritissimus: ideoque non modo popularibus, verum etiam nobilibus acceptissimus fuit, quos hac arte apprime instruxit. Obiit Panormi 8. Julii 1686. & in Ecclesiā S. Francisci Paulentis humatus est. Edidit Italicē

La Scherma Illustrata, per la di cui Teorica, e Pratica si può arrivare con facilità alla difesa, ed offesa necessaria nell'occasione di assalti nemici. Parte prima. Panormi apud Dominicum Anselmum 1670. in fol.

La Scherma Illustrata Parte Seconda, ove si dimostra il vero maneggio della spada, e pugnale, & anco il modo come si adopera la cappa, il borchiero, e la rotella di notte. Ibidem apud eundem 1673. in fol.

JOSEPHUS MUNEGBIA Catanensis, claro loco natus, à teneris annis eximiam ingenii indolem in politioribus literis devovit, Musis præsertim Etruscis gratissimus: his aurem studiis præclarissimum sibi nomen comparavit. In celebrioribus Italiæ Academiis ascriptus, nempe Romæ, Neapoli, Panormi, Messanzæ, Catanzæ, & alibi ob culta, & amœnissima ingenii monumenta non vulgarē laudem in sui exaltationē excitavit. Majorē ætatis partē Romæ, & Neapoli transiit, evili doctrinæ, ac liberalibus studiis addictus, & viris principibus gratus: sed adversæ fortunæ ærumas perpeſsus, ad patriam remeavit, ubi Senatui Catanensis aliquandiu à Secretis fuit: & ab ipso in petraſcandis magni momenti negotiis adhibitus. Panormi etiam ab epistolis Emmanuelis Fardellæ Pacechi Principis constitutus, ejus benevolentiam expertus est. Tandem octogenario major Catanzæ decessit 19. Junii 1683. Ipsum laudat Josephus Galeanus in *carminibus lyricis* pag. 91. Edidit Italicē

La Musa Risvegliata. Messanzæ apud Hæredes Petri Breç 1656. in 8.

La Musa Verace. Ibidē apud eodē 1656. in 8. *La Musa Risvegliata Parte Seconda*. Panormi apud Petrum Ioliam 1668. in 12.

Poema Heroicum concinnaverat inscriptum:

Il Rugiero, o vero la Sicilia Liberata. Cujus tantum septimum cantum edidit in parte primā carminum, vcelo etiam paraverat

Historia Politica dell'Alpsia, opera politica morale.

La Sfera del Secretario di Stato, che contiene ogni genere di lettera

JOSEPHUS MUNI Siculus Ordinis S. Mariæ de Mercede, S. Theologiæ Magister, qui sui Ordinis Domum in oppido Montis Majoris rexit. Floruit anno 1633. quo typis dedit Italicē

Sermone funerale predicato nella morte dell'illustr. Signora D. Violante Migliaccio, e Marullo Prelapessa di Balcina, e Marchese di Montemaggiore. Panormi apud Alphonsum Ioliam 1633. in 4.

JOSEPHUS DE NEAPOLI Trainensis, Jurisconsultus primarius, nobilibus ortus parentibus, sanguinis claritati, doctrinæ splendorē adjuvens, mirum in modum effulsit. Ad omnes honoris gradus, quibus præcellentes insigniri solent Jurisconsulti, provectus est: pluries etenim Prætorii Panormitani Magnæ Regiæ Curiz, & Concistorii Sacræ Regiæ Conſcientiæ præfuit Index: Regii Patrimonii Fisci Patrouus, & ejusdem Tribunalis Rationum Magister, & tandem Præfēs electus 17. Junii 1619. Bis etiam Regni Siciliæ Deputati munere cohonestatus eniuit. Eā prudentiā, doctrinā, & integritatē eminus, ut omnibus admirationi esset: hisque permotus Philippus IV. Catholicus Rex ipsum in Hispaniam accerivit anno 1625. ut Regentis munere Supremum Italiæ Concilium moderaretur simul, & exornaret. Ibi vix doctrinæ excellentiā, prudentiæ maturitatem, animique doctes in petraſcandis gravioribus negotiis detexit, cum Margnatum, ac Sapientum omnium calculo, prius inter regios Consiliarios celatus fuit, & omni veneratione dignum æstimator omnes. Rex ipse Josephum magni fecit non ambigendum, nam perpenſo in sui amplitudinem permaximo studio, non tamquam sciculum, sed ut Hispanum virum perspexit, & ipsius prudentiæ graviora pacis, bellique negotia credidit, non sine ingenti Josephi gloria. Immo cum ad cōponendas aliquas Lusitanæ perturbaciones processisset, alium sibi non delegit, ut secum adduceret Consiliariū, nisi nostrum Josephum, cujus judicio omnia regeret. Idem Rex cum optimē agnosceret hujus operam quā maxime necessariam in Sicilia ad moderanda Regii Patrimonii bona: attamen nunquam Siciliæ reſtitui permisit, ne ejus oculatissimū consilio destitueretur Hispania: ubi 16. annis usque ad supremum diem eodem Regentis munere vixit. In Sicilia Campibelli, & Resuttanzæ oppida extruxit: & ab eodem Rege Ducis Campibelli titulo fuit insignitus ex regio diplomate dato Matriti 14. Aprilis 1638. Demum Matriti decessit anno 1642. cujus mortem, ut ajunt, acceleravit vir primarius ab ejus jura-

rix inflexo cultu perperam offensus. At regia-
munificentia in filios, alioque ipsius consanguineos se se effudit, quos permaximis muneribus, & honoribus latissime affecit. Uxorē duxit Lauream de Septimo, ex qua Hieronymū Refutantē Principem, Equitem Ordinis S. Jacobi suscepit; Franciscum Cler. Reg. Episcopum Belcastri, Carolum Abbatem S. Mariz de Noara, de quo in hac Bibliotheca pag. 129. & Antonium S. Stephani Principem, memoratū Ordinis Equitem: ideoque clarissimē familia propagata, nunc Panormi praeclarē effulget. Emericis laudibus ipsum exornat Franciscus Baronius in *Sicula nobilitatis Ampbit.* pag. 12. Vide etiam Rocchum Pirum in not. Eccl. Cephal. pag. 83. Vincentium Ferrarotum in *praemiensis offic. Straticosi* pag. 26. Andream Marchesum in libro: *Parlamenti di Sicilia* pag. 382. Vincentium Auriam in *hist. Chronol. Prorog. Sicilia* pag. 303. & Philadelphum Muggnos in *Theatro Genealog. par. 2. pag. 239.* Edidit *Allegationes pro impositione vestigialis extraxionis Serici ex portu Civitatis Messanae anno 1612.* Panormi 1612. in fol.

JOSEPHUS NOCERA Messanenſis Medicinæ Doctor eximius natus anno 1643. ac Medicinæ studiis addictus, Philosophiæ, ac Medicinæ laude insignitus est anno 1664. Doctrinā extructissimam salutarem opem in aegrotos contulit non sine laude. Hinc merito à D. Franc. Benavides Comite S. Stephani Siciliae Prorege anno 1679. Medicus, ut vocant, Deputationis Sanitatis constituitur; & eodem anno Messanē Archiatrē renunciatus fuit. Nec minori valuit opinione apud Joannem Franciscum Pacecum Uzeda Ducem Siciliae Moderatorem, à quo legionis militum Hispanorum in Sicilia degentium etiam Archiatrē electus est, cui & regii Nosocomii curam demandavit. Vivit Messanē literarum studiis apertimē dicatus. Edidit

Opus Medico-physicum contemplativum, in quo varia medicamentum scilicet circa Phlebotomiam, & Pharmaciam discutuntur, Systema de febribus nondum clarē divulgatum juxta Democriti, & Epicuri dogmata novis rationibus, & experimentis propugnatur. Messanē typis Vincentii de Amico 1695. in 8.

Alia prelo parat.

JOSEPHUS PALAZZOTTUS ET TAGLIA-
VIA Siculus Sacerdos, Sacræ Theologiæ Doctor, in Ecclesia Cephalēdenſi Archidiaconus, & Examinator Synodalis. Musices peritissimus fuit. Claruit anno 1645. Hujus cum laude meminit Benedictus de Passafiumine de origine Eccl. Cephal. pag. 25. Edidit Italicē

Madrigali concertati à tre voci libro terzo opera nona. Neapoli apud Octavianum Beltranum 1632. in 4.

Alia edidit, quæ adhuc non vidi.

JOSEPHUS PALUMBUS Panormitanus, natus die 10. Martii anno 1670. literis satis instructus, Tabellionis munus amplexus est; quod laudabiliter integritatis, ac doctrinæ notā nunc Panormi publicē exercet. Edidit opus inscriptum:

Notariorum Theorica, omnia luculenter ad Notariatus Artem attententia complectens. Atteſſerunt Regi Capisula, & Pragmatica de Notariorum officio. Panormi ex typographia Joannis Baptiste Aiccardi 1706. in 4.

JOSEPHUS PANORMITANUS, ex familia Giacalone Panormi ortus, Ordinis Strictioris Observantiæ S. Francisci, Concionator insignis. Plura Ordinis Cenobia in Provincia Sicula Vallis Mazarię moderatus est, eandemque Provinciam rexit Provincialis munere anno 1653. Deceſſit Panormi in Canobio S. Antonii Paravini anno 1665. Hujusce meminit P. Petrus Tognoleſtus in *Paradiſo Seraphico par. 1. lib. 5. cap. 1. pag. 574. & cap. 3. pag. 585.* Edidit Italicē

Le Grandezze della Serchia Fenire Francesco Santo, raccolte da gravi Autori, e divise in sedeci Sermoni. Panormi apud Petrū de Liola 1654. in 4.

JOSEPHUS IERDICARUS Panormitanus Societatis Jeſu, natus anno 1619. Societatem ingressus est anno 1635. in qua humanioris literas, & Rhetoricam docuit. Assumpto concionatoris munere, inter sacros Oratores eloquentiæ, & eruditione claruit: ideoque magna cum laude in præcipuis Siciliæ, & Italiæ Civitatibus conciones habuit, non sine doctiorum approbatione. Gravioribus etiam discipulis excultus, in Sicilia S. Officii Consultor, & Cenſor fuit, & à sacris confessionibus Fidei Quæſitorum. Annum agens 73. Panormi deſceſſit in Domo Profecorum 8. Februarii 1692. De eo Bibliotheca Soc. Jeſu pag. 525. Edidit

Mazzeſtatem, & Amorem in Sede Sapientie Catanenſis. Orationem habitam in annua Inſtauratione literarum, ad illuſtr. Senat. Caranz apud Joannem Roſſium 1644. in 4. Italicē

Panegyrici Sacri. Panormi apud Joſephum Biſagnium 1660. in 12. & Romæ apud Nicolaum Antonium Tinaſſium 1666. in 4.

Le Sette Giornate del Mondo, Iſola della Madre di Dio. Orationi Panegyriche dette in Roma, in S. Gio: de' Fiorentini. Romæ apud eumdem Tinaſſium 1664. in 4.

Ragionamento eſortativo deſſo nella ſolemnità dell'anno Centefimo celebrata dalla Compagnia dello Spirito Santo di Palermo. Panormi apud Roſſium 1660. in 12. ſuppreſſo nomine.

Oratione funerealē nell'eſequie dell' Illuſtr. & Ecc. D. Maria Mendoza, e Luna Marcheſa di Villafranca, celebrate nel Gieſu di Palermo dall' Eccell. Nipote il Sig. Duca dell' Inſantado Vicerè, e Capitani Generali del Regno di Sicilia. Panormi apud Nicolaum Bnam 1653. in 4. & inde in Tomo Orationum Panegyricarum.

Oratione funerealē nell' eſequie del Principe della Cattolica Pretore di Palermo. Ibidem apud eumdem 1654. in 4. & inde in eodem Tomo.

Vita di Ceſare Gaetano Noſtitio della Compagnia di Gieſu. Panormi apud Petrum de Liola 1669. in 12. latinitate donavit Franciſcus l'Hernitte Belga Soc. Jeſu, ac edidit Anverpij typis Plantiniani 1670. in 8. Idem etiam Belgicē reddidit, ac prelo dedit ibidem apud Cornelium Woens 1670. in 8.

Vita di S. Enfeim V. e M. Panormi apud Petrum de Isola 1675. in 4.

Martirio della S. Vergine Agrippina. Ibid. apud eundem 1676. in 8.

Brieve Raguglio della Vita del B. Stanislao Kostka. Ibidem apud eundem 1644. in 16. iterum. 1677. in 24. & tertio apud Adamum 1692. in 24.

Dodici Privilegii della Madre di Dio nella sua Immacolata Concezione. Neapoli apud Salvatore Castaldum 1681. in 8.

Vite de' SS. Sicilliani. Parte Prima. Panormi typis Thomæ Rumoli 1688. in 4.

Prælo parabat Partem Secundam, & Tertiam, quas morte præventus non absolvit.

JOSEPHUS PERRONUS Mylenensis Ordinis Minorum S. Francisci Paulensis. Edidit Italicè *La Fenice Panegirico. Messanz typis Dominiaci Fallapella in 4.*

JOSEPHUS PILAJA Messanensis Juris utriusq. Doctor celebris: vir doctrinâ instructissimus, cujus excellentiam diu Roma cum laude perspexit, dum ibi causarum patrocinium ageret. In publica Messanensi Academia leſtoris extraordinarius nuncet Iura Positivicia explanavit. Politicos literas etiam coluit, in Messanensi Academia Radicatorum, vulgò degli *Albarikati*, adscriptus. Obiit Messanz circa annum 1690. Ipsum laudat Placidus Reina in not. *biss. Messanz par. 2. pag. 523. Edidit*

Istituzioni ivm Decisiones Pontificias ex corpore Juris Canonici extractas, & in quatuor libros divisas. Messanz apud Patrum Bonaccorati 1664. in fol.

Tonium Secundum. Catanæ apud Ioan. Rosium 1669. in fol.

Additiones ad Tractatum de Protestatione Hieronymi de Franco. Valentis 1656. in 4. & Romæ sumptibus Iosephi Corbi 1673. in fol.

JOSEPHUS PITTALA Francavillensis Sacerdos, natus anno 1617. mense Augusti, Parentibus honestissimis Francisco Pittalâ, & Catharina Valori, usq. ad 12. ætatis annum humanioribus literis operam dedit, in quibus eximii ingenii indolem satis aperuit. Messanz delatus, in Societatis Iesu Collegio Rhetoricam, Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam magnâ animi contentione didicit, ac Theologica Doctoris laurea donatus est. Anno 1635. in patriam regressus ad sacræ eloquitiæ studia se vertit: ideoq. in cinerali jejunio conciones habuit summa cum laude, & ab eruditione, dicendi vi, dictionis nitore, aliisque dotibus commendatus, ab omnibus passim Cornelius Musus Siculo vocabatur. Cum in Ierusalē febrem incidisset, viso per somnium Divo Augustino ipsius animum instaurante, & fomno excitatus, votum assumendi insignia Ordinis S. Augustini statim edidit, quæ ut assequeretur, frustra Romam petiit: tunc enim urgebat Pontificis Decretum, quo vetabatur, ne aliquem in Ordinem admitterent. Ibi S. R. E. Cardinalium sanctæ cruci, & Pallaviæ, aliorumque Principum benevolentiam carminum elegantia sibi coparavit: at ab Aulicorum moribus abhorrens,

perluſtratis præcipuis Italiz civitatibus ad patriam remeavit. In ea pietatis studia complexus sodalium Deiparæ Virginis Refugii excitavit in Ecclesia S. Pauli: in ea verò aliisq. Ecclesiis concionum vi, piisque operibus magnum animarum fructum cōgessit. Cum Michaele Caracci conce amicitiam contraxit, cujus doctrinam, eruditionem, ac vix integerrimæ exempla æmulatus est. Ut otii turpitudinem declinaret, & civibus, nepotibusq. suis opitularetur, publicum in patria gymnasium aperuit, quod Apostolicū, Emmanuelicum, ac Pythagoricum vocavit. In eo dispartitis in classes pueris, ac adolescentibus, grammaticæ præcepta, humaniores literas, ac Philosophiam docuit. Inter scholæ suæ leges hoc solenne erat, ut nulli, etsi puerulo, nec verbum emittere, etiam in rebus familiaribus liceret, nisi latine eloqueretur. Hinc breviter ex ejus lyceo egressi prodire viri, qui exinde aliis gravioribus disciplinis dicat, doctrinæ splendoribus patriam illustrarent. Idiomata Italicum, Latinum, Græcum, aliaque miscere calluit: ideoque opus difficillimum aggressus est, in quo Prolegomena de literarum origine, & singularum affinitate disquirebat. Ex fervore huic operi omnes ingenii nervos admovit, ut in phrenesim prolapsus sit. Hinc subsecvis temporibus, ab anno 1660. usque ad 1677. mentis inopiâ laboravit, non sine civium dolore, præsertim Jacobi Ruffi Francavillæ Vicecomitis, à quo unice diligebatur. Neapolim translatus, sanitati restitutus est: ubi in publicis disputationibus, ac concionibus doctrinam, ac eloquentiam singularem cum omnium plausu detexit. Conciones extemporales insigni eruditione, ac Patrum sententiis reſertas de quacunque re perpèſe habebat cum magna consuetudine laude. Ideoq. anno 1672. Neapoli Ecclesiam Patrum Doctrinæ Christi ingressus, cum quidam verba ad populum haberet, ejusque sermonem nihilum Reſilem animadvertisset, petiit Patrum vniū, de re propofita cā eruditione, ac terum copiâ pròptè, ac mirâ facilitate dixit, ut in admirationem traxerit omnes: itaque permaximis venerationis officiis Josephum compulere, ut eorum Congregationi nonien daret. In eā exceptus, literarum, ac virtutum ornamentis enituit: hinc vix sexto clapo mense in oppidum Larianæ juxta Neapolim missus est, ut in alia ejusdem Instituti domo tyrones instrueret; ibique à confessionibus fuit Dominorum oppidi, quorum estimacionem promeruit. At ad ipsius Domus regimen evectus, cum in dirigendis sodalibus multum defudaret, ob diuturnas vigilias, ac studia, iterum vementiâ concepit, & inde Neapoli convaluit: sed Siciliam repetens, subito quodam terrore Messanz conſectus, tertio infans affectus, ad patriam deductus est: ibique dilucida intervalia expertus, tandem Mense Octobris anno 1677. è vitæ graminis solutus, decessit. Multa scripsit tum versu, tum etiam prosâ. Poeta etiam eximius Latias, Etruscas, Siculasque Musas impensè dilexit. Edidit Italicè

Panegirici diversi, & componimenti caril. Neapoli, & Messanz.

Com-

Componimenti in lode del Card. Pallavicino, Romæ 1640.

Scriptis etiam alia, quæ mss. servantur apud Iosephum Precisionum, virum egregium ejus pronepotem, nempe

Itinerarium suum Italia, historici, ac politici observationibus illustratum.

Epistolæ familiares Latinæ, Italicas, & Græcæ. Carminæ.

Italice

Quaresimale. Sermoni. Prediche. Panegirici. Poese Italiane, e Siciliane.

Prose diverse.

Scriptis etiam

Grammatica præcepta nova methodo concinnata. Hujus extant solum nonnulla fragmenta.

Prolegomena de literarum origine, & linguarum affinitate: opus non dum absolutum.

Scriptis alia: sed quadam nocte ab amentia, agitur, Carminæ Latina, ac Sicula innumera, cum aliis ingenii monumentis, exceptis supra notatis, in ignem proiecitur, una cum imaginibus quibusdam profanis.

JOSEPHUS PLANZONUS Nicolienfis, Abbas S. Elie Trainæ, & in patria Canonicus Ecclesiæ S. Nicolai. Claruit anno 1640. ediditque Italice

Riuguaglio dell'origine, ed antichità della Famiglia Diaceto. Romæ 1645.

JOSEPHUS POLITUS Mazarientis Iuriconsultus doctissimus, eximius causarum patronus, doctrinæ, & eloquentiæ clarissimus. Pluribus Pretorii Panormitani, Concistorii Sacræ Regiæ Conscientiæ, & Magnæ Regiæ Curię præfuit Iudex. Floruit anno 1650. Hujus meminit Franciscus Strada in quæstionibus pag. 15. & Franciscus Baronius de effectibus minoris ætatis effect. 13. n. 214. ubi editas habes

Allegationes.

JOSEPHUS POLIZZIUS Platiensis Societatis Iesu, natus anno 1603. Societati nomen dedit anno 1618. in qua doctrinâ insigniter excultus humaniores literas, & Rhetoricæ facultatem septennio docuit. Magno cum plausu Philosophiam octennio, scholasticam Theologiam decennio, ac Moralem per aliquot annos tradidit: in his enim gravioribus disciplinis egregias ingenii dotes, ac doctrinæ excellentiam mirificè patefecit. Ecclesiasticam aliquando egit: & Panormi in Ecclesiâ Domus Professorum sacras literas quadriennio cum laude exposuit. Demum senio confectus obiit in Collegio Panormitano 3. Augusti anno 1691. De eo Bibliotheca Societ. Iesu pag. 525. Edidit

Philosophiæ absolutissima Partem Primam complectentem Tractatus ad Logicam Aristotelis Speculationes. Panormi typis Dominici Anselmi 1671.

Philosophiæ absolutissima Partem Secundam in libros de Physico Auditu, de Celo, & de Generatione. Ibid. typis Petri Camagna 1671. in fol.

Philosophiæ Partem Tertiam, de Anima, & Metaphysicam. Ibidem typis Augustini Bossii 1672. in fol.

Prało parabat

Cursum Theologicum.

In Bibliotheca Collegii Panormitani Societ. Iesu servantur mss. Tractatus

De Gratia, de Incarnatione, de Justitia, & Jure, de Fide, Spe, & Charitate.

JOSEPHUS POMIUS, sive POMA in Civitate Castriveterani anno 1565. natus est, deductâ ex Urbe Mazarinæ origine, ubi inter præclaros ipsius Majores Marcus Poma Mazariensis recensetur, qui ab eadem Urbe anno 1483. Orator fuit missus ad Ferdinandum Castellæ, Aragonum, & Siciliæ Regem pro tuendis Partibus immunitatibus, & privilegiis, ut ex serie Privilegiorum ejusdem Urbis pag. 78. In patria primum ingenue educatus, & liberalibus disciplinis apprime eruditus, inde expleto ætatis suæ anno decimo-sexto, Neapolim profectus, Medicinæ, & Mathematicæ egregiam navavit operam: ideoque doctrinâ insigniter instructus, Salernum adiit, ubi an. 1585. Philosophiæ, ac Medicinæ laureâ cohortellatus, in patriam remeavit. Ut in ampliori theatro doctrinæ suæ promerita effluerent, Panormum domicilium transtulit, & Panormitanus civis ex Privilegio effectus, in ægrotis sedulo curandis haud exignam sibi laudem comparavit. Hinc apud Senatorem Panormitanum, alioque tum primarios Urbis viros, tum etiam literis ornatos magnâ opinione valuit, magnoque honore habitus est. Fuit etiam humaniorum literarum studiosus, & Musas præsertim Etruscas, Latinalque impense coluit. In maritali conjugio eâ morum honestate vixit, ut ex libro præcipue Epigrammatum Valerii Martialis turpia penitus verba deleverit qui liber apud ejus hæredes, tanquam ipsius integritatis testis fidelissimus servatur. Demum cum vix undecimum vitæ lustrum attigisset, ultimum clausit diem Panormi anno 1620. De eo Joann. Antonius Vanderlinden de scriptis Medicis pag. 710. qui scripsisse tradit

De curandis febribus putridis Artem Medicam. Panormi apud Joannem Antonium de Francis 1603. in 4.

Quando in febribus putridis medicandum, Quæstionem medicam ad Hippocratis, & Galeni mentem examinatam. Ibid. 1505. (rectius 1605.) in 4.

At solum vidi librum

De febribus putridis, cum duabus disputationibus. In saluberrimum sit mittere sanguinem: II. quando purgandum in eisdem febribus. Panormi apud Bartholomæum Gobettum 1606. in 4.

Scriptis etiam opus egregium, in quo universæ Medicinæ ampliore provinciam aggressus, uberiori calamo totum opus scriptis compleverat, verum morte præventus typis tradere haud potuit. Huic titulum præfixerat

Josephi Pomii Scluli Medicina quatuor Tomis absoluta.

Hujus operis fragmentum vidi apud P. Josephum Pomium Panormitanum, Congregationis Oratorii Panormitani Sacerdotem egregium ejus nepotem, de quo infra.

JOSEPHUS POMIUS, seu POMA Panormitanus

tanus supralaudati Josephi ex filio nepos. Parentibus Patriis Caltriveteranenſibus, ex diuturno domicilio civibus Panormitanis, in lucem editus est PANORNI 16. Novembri anno 1658. præstantissimo ingenio ex naturæ beneficio largiter munitus, in panormitano societatis Collegio literarum tyrocinium posuit; & in gravibus discipuliis addiscendis eximiam commendationem promeruit. Philosophiam summam cum Iuræ, peregit: exinde utrique Juri Canonico, ac Casuæ per aliquot annos solertissimè operam dedit. Sed ad eandem Academiam unde discere eam rediit, eamſem Sacræ Theologiæ curriculum, adhuc adoleſcens anno 1677. Philosophicæ, ac Theologicæ Doctores laureâ cohæcavit, inter eos discipuloſque insigniter emiuit. Iterum utriusque Juris studia amplexus, dum ad Jurisprudentiæ fastigium in propere exarabat, ac sui finem non obſcurè excitare videbatur, meliori consilio fretus, S. Philippi Neri institutum amplexus est, inter Patres Congregationis Oratorii Panormitani ædificus. In ea tuas virtutum studia, tum bonarum disciplinarum cultum magno animi ardore proſequutus, utrum in modum profecit: ideoque doctrinæ, & eruditione abundè locupletatus, in Congregationis ædibus bis Rhetoricam, tertio Philosophiam, semel, & iterum scholasticam Theologiam doctissimè tradidit: & tandem ad sacros Canones interpretandos deliquit, amplissimum sibi non en comparavit. Amceniores etiam literas non neglexit, quas à teneris angularibus, ex naturali propensione, summè dilexit: hunc elegantissimas Iugianæ dores oratorii, ac poetici radii devovit, & non sine plausu vividi nax ejus lucubratiões à doctissimis viris exceptæ. Multa juxta Congregationis sacre leges è fegitu discretissimè dixit, ab eruditione, itylliculta, ditionis concinnitate sapientissimè celebrata. Ne dum apud suo, verum etiam extra Congregationis limites summam ætimationem adeptus est: apud Siculos Fideles ad Consulatus, & Censoris munus, ipso penitus infuso, evocatus inclaruit: & coram Panormitano Archiepiscopo novissimè Examinator constitutus est. Vivit nunc vir ornatissimus, ingenio, doctrinæ, & eruditione sanè conspicuus; & motum suavitatem, ac virtutum splendore latissimè effulget: ab omni enim honoris specie alienus, literarum studia in deliciis habet: ideoque in Orbe erudito clarissimus, literatorum officia non immerito promeretur, & sui venerationem in dies amplificat. Ipsum sanctus Ioannes Steornios in vita Basilie Vernazza lib. 3. cap. 23. pag. 124. Edidit Italicè

L'Apoteosi della divozione rinnovata a Santi Gio: da Capistrano, e Pasquale di Bailon, oratione recitata nella Ven. Chiesa di S. Maria degli Angeli di Milnorri Offerenti nelle festività solennità celebrata per la Canonizzazione de' detti Santi. Panormi apud Thomam Romolom 1691. in 4.

La Morie Oratrice Oratione funebre per l'esequie della Signora D. Francesca Vernazza, e Bruno, detta poi suor Basilica recitata nella Chiesa del Monasterio de' Padri Basiliani in Palermo. Ibidem apud Ioa-

Adamum 1695. in 4. & iterum typis Iosephi Crainignani 1701. in 4.

Delle lodi del Gran Patriarca S. Filippo Neri Oratione Panegirica per la Solennità del Santo recitata nella Chiesa de' PP. della Congregazione dell'Oratorio di Palermo. Ibidem apud Thomam Ajccardum 1697. in 4.

Habet sub prelo librum, cujus titulus:

Mercurius elocens, sive Cathedra, & Magisterium Eloquente, synagmata in Universam Philologiam. Panormi in 4.

Editurus est etiam *Conciones de Tempore, & Festivitatibus Sanctorum*, quas in publicis Oratoriis juxta Congregationis instituta habuit, & fortè delectos habiturus est.

JOSEPHUS POMA Drepanitanus, longè alijs à supra laudatis, vernaculâ lingua edidit

L'Orrendo Terremoto successo nella nostra Sicilia alli 11. di Gennaio di questo presente anno composto in ottava rima Siciliana. Drepani apud Bartholomæum de Franco 1693. in 8.

IOSEPHUS PRECIMONIUS Francavillensis, parentibus honestissimis Petro Paulo Precimonio genere, literis, prudentiâ, aliisque moralibus virtutibus inclyto, & Nicolina Leticia muliere piissima natus, lucem aspexit 23. Julii anno 1669. A teneris angularibus literarum studiis addictus, elegantissimi ingenii vires aperit detexit, tum in primis literarum elementis ediscendis sub S. T. D. Euplio Leticia avunculo materno, inimitabilis ingenii viro, tum in Musicis modulis percipiendis sub Francisco Catalanoproavunculo materno, armoniæ moralis amantissimo. Exinde in Messanenſi Collegio Soc. Jesu humanioribus literis ab eruditissimo P. Josepho Ruvo loco acceptis, Rhetoricæ facultatem aldidit, quam ipsi tradidit P. Antonius Fortis, vir doctrinâ insignis, de quo suo loco: & ab egregijs lucubrationibus conspicuus, inter discipulos principem locum, ac ab eodem præceptore Antonio laudes obtinuit non vulgares. Philosophiæ postmodum cum ingenii commendatione operam dedit sub P. Thoma Castello Chiensis Philosopho, ac Mathematico profundissimo; & Geometriæ rudimentis satis instructus cavit. Catanæ Jurisprudentiæ dicatus, & ab eximijs præceptoribus, præcipè sub Sanctiori Oliva disciplina, insigniter doctus, ibidem Doctores lauream anno 1687. ætqueutus est, & virtutis, morumque præstantiâ in sui amorem omnes facillè traxit. Mox Panormi domitium transiit, ubi iurium studia prosequutus sub auspicijs Antonini Nigri, Jacobi Salva-gio, & tandem Jacobi Longo Jurisperitis scientissimis, ac integerimis; doctrinâ apprime cumularus, causarum patrocinium suscepit. Ab ingenio singulari, eruditione, & amceniorum literarum ornamento laudatus, primarijs Regni Ministris, ac Dynastis gratissimus semper vixit, & ipsorum æstimationem promeruit. Apud omnes, præsertim Tribunalium Præſides, ac Ministros hac tempeſtate efflorentes magnâ opinione valuit. Nonnullorum etiam Siciliæ Proregum amorem expertus, multa ipsis exposcentibus simul, & ap-

& approbantibus elegantissima edidit Ingenii monumenta: Regias enim, ac publicas solemnitates poeticis dialogis, poematibus in aulis, & scenis concuendis, inscriptionibus, aliisque lucubrationibus latinè & italice sepius illustravit. Regii Sindicaroris munus in Sicilia exercuit, & aliaque graviora negotia ex eorumdem Moderatorum facultate laudabiliter pertraxit. Ex naturali propensione Musas tunc Eruticas, tum etià Latinas, & sculacque impense coluit: ob styli concinnitatem, vitendi leporem, ac carminis elegantia præstantioribus poetis accensendus. Hinc Litteratorum, ac Poetarum benevolentiam, ac venerationem adeptus est: ne dum enim in Sicilia, verum etiam & in præcipuis Italiæ Civitatibus ejus nominis fama digressa inclaruit, & laudum præconiis celebratus enituit. Vix ejus Innocentium Cladis Romæ pervenit, cum statim in Infocundorum Academia scriptus est. Mellanæ etiam inter Cluæ Academicos recensitus emittitur. Cum eruditio omnibus, doctique viris scientiarum gloria celeberrimis, Panormi, & alibi degentibus, amicitiam contraxit acerbissimam; hos inter Franciscus Raymundus Panormitanus Soc. Jesu doctrinâ, & sanctimoniam insignis reponendus, à quo Græcæ literas, & Hebræicæ linguæ rudimenta percepit. Nonnullas etiam scientias, præstantissimum, quo pollet ingenio, amplexus est: & nunquam feriatas multa quotidiè scribit: à styli elegantia merito extollendus. Hæc itus scribendi notitiam etiam in Gallia demiratus, cum enim consultationem ad Parisienses Medicos scripsisset, quâ nihil sui ægrotantis mororum expoliret, Dominus Fagonius Ludovicus XIV. Christianissimi Galliarum Regis Archiater, atque doctissimi viri existimantes à Medico fortia conatuat, summe laudari feribendi elegantiam: diffusius verò, cum non à Medico, sed à Jurisconsulto ediram intellexere. Vivit nunc vicinque insignis Panormi, permixtis honoribus æquè dignus. Ipsum laudat Balthasar Pissanus in *Astronomiis serialibus* pag. 102. Edidit

Innocentium Cladis Equitis *Joann. Bapt. Marini Traductione*. Accessit Elegia quâ D. Clementis Fernandez Pellii venustissimi motum desceit. Panormi ex Typographia Thomæ Romali 1691. in 8. Hoc opus anno ætatis suæ 19, infra 38. dierum curriculum scripsit, quod magno cum planctu à præcipuis Italiæ Academicis exceptum fuisse ex epistolis celeberrimorum Litteratorum satis liquet. Neapoli etiam laudes promeruit singulares. At cum Andreas de Milo eximius Poeta Neapolitanus, instantibus quibusdam Academicis, nostro Josepho epistolam mitteret, quâ opus laudavit, sed novem ejusdem verba modeste notavit, quæ in meliorem formam vertere potuisset arbitrabatur, noster Josephus *Apologeticam Responsum* scripsit, eaque doctrinâ, & eruditione verba signata rectè traducta, nec meliori linguæ proprietate verti posse monstravit, ut laudes aliquas fuerit egregias ab eodem Milo, aliisque celeberrimis Poetis, præsertim Frederico Meninno, & Balthasare Pissano.

Sp. V. D. D. Jacobi Nicolai Salvago integerrimi, optimique Regii Consilarii elogium sepulchrale. Ibidem ex typographia Augustini Epirci 1697.

in 4.

Habet sub prelo

Declamationem Canonicam pro R. Sac. Th. Doflore D. Emilio Lucila digiori ad Patrum Francavolensis Ecclesie Archiepiscoporum ad S. Sede obtinendum, contra nullius Provium. Panormi apud eundem 1707. in fol.

Italice

I Trionfi del Divino Amore in socorso dell' Vmanità nell' infusione del sacramento Encharistici Dialogo. Neapoli apud Hyacinthum Pittantem 1693. in 4.

La Gara de' Finmi Serenata à 5. voci. Panormi apud Augustinum Epircum 1693. in 4.

La Nuova Stella Serenata. Ibid. apud eundem 1693. in 4.

La Nafita di Sansone annunziata dall' Angelo; figura della Sacratissima Annunziazione del Verbo Dialogo à 5. voci. Mellanæ typis Vincentii de Amico 1694. in 8.

L' Onnipotenza Glorificata di Tre fanciulli nella Fornace di Babilonia Dialogo à 5. voci per la Sacra Cena del Reintore. Neapoli apud Antoninum Gra nigrum 1695. in 4.

Il Trionfo degli Dei su l' Olimpo Serenata à 4. voci, due Chori, e 60. Strumenti per il Comple. A os dell' Eccellentissima Signora Donna Isabella Gioia, Pacecho Duchessa d' Oueda &c. Viceregina del Regno di Sicilia, Mellanæ typis Vincenzii de Amico 1695. in 4.

L' Iride Paciata Serenata. Panormi apud Epircum 1695. in 4.

Gli Angeli Salmisti per la Concezion di Maria Dialogo à 5. voci. Romæ ex Typographia Joann. Jacobi Komarek 1696. in 4. & in 8. sub anagrammatico nomine Pompei Genini de Crispis.

I Fiori in lite Dialogo. Panormi apud Josephum Gramignanum 1697. in 4.

Il Concorso di Pianeti Applauso. Ibid. apud eundem 1697. in 4.

La Triplata Venice Dialogo. Ibid. apud Augustinum Epircum 1699. in 4.

Il Fuoco Panegirista del Creatore nella fornace di Babilonia Dialogo à 5. voci. Ibid. typis ejusdem 1699. in 4.

La Ciosura de' Nativismi figura di Nostra Signora di Betlem Miracolissima Immagine venerata in Madrid con molta divozione nel Venerabile Convento di S. Gio. di Dio. Soteria armonica. Ibid. apud Josephum Gramignanum 1699. in 4.

La Notte Felice Serenata à 6. voci. Ibidem apud eundem 1700. in 4.

La Gara concorde nell' Universo nell' Acclamazione del Serenissi. Filippo Quinto alla Monarchia delle Spagne &c. Ode Melodrammatica. Ibid. apud eundem 1701. in 4.

La Crisi Vitale del Mondo languente nel sudor di sangue del Redentore in Gerusalem. Oratorio à 3. voci. Mellanæ typis Vincenzii de Amico 1701. in 4.

Il Mare illuminato nella Notte Natalizia del Redentore.

deniore *Dialogo Pestatorio*. Panormi ex Typographia Augutini Epiri 1703. in 4. sub nomine Pompei Genini de Crispis.

I Miracoli della Provvidenza, espressi nelle Spighe Eucharistiche, e delineati dalla sacra Storia in Ruth Mobabile. Oratorio à 5. voci. Ibid. apud haredes Gramignani 1703. in 4.

Il Tripudio delle Ninfe nella piazza di Mare Dolce; Serenata à 3. voci, e più stromenti. Ibidem apud Dominicum Cortesium 1704. in 4.

Il Giudizio di Salomone nella contea delle due Madri, Sacro trattenimento armonico Ibidem apud Augustinum Epirum 1705. in 4.

La contea de Numi in celebrare l'augustissimo Nome della Real Maestà di Maria Luisa Regina delle Spagne N. Sig. Serenata. Ibidem apud eundem 1705. in 4.

La figlia unigenita di Geste, sacrificata a Dio dal Padre, in voto della Vittoria, ottenuta contro gli Ammouiti, Dialogo à 5. voci. Ibid. apud eundem 1705. in 4.

Le Virtù in Gara. Trattenimento armonico à 4. voci. Ibid. apud Antoninum Epirum 1706. in 4.

Il Latte di Faele, figura dell'Eucharistia Sacrosanta, e dell'immacolata Purità di Maria Vergine. Oratorio à 5. voci, e più stromenti. Ibid. apud eundem 1706. in 4.

L'impegno della Divina Costanza nell'Instituzione della Sacratissima Eucharistia, Idea armonica per la funzione della Sacra Cena. Mellanz apud Vincetium de Amico 1707. in 4.

L'Amor Divino Trionfante della Colpa in soccorfa dell'Amorità. Oratorio à 4. voci, e più stromenti. Panormi apud Dominicum Cortesium 1707. in 4.

Prologos nonnullos etiam dramatis quibusdam addidit, in Panormitano Musico:um Theatro, & alibi decantatis, nempe

Alla Teodora Augusta Drama per Musica, Prologo allusivo a detta opera, ed al complesso di Carlo II. Re delle Spagne. Panormi apud Michaelcm Constantium 1694. in 12.

Alla Virtù Trionfante dell'Amore, e dell'Onore, Prologo allusivo al cenato drama, e alla Conferma del Viceregnato di Sicilia per l'Ecc. Sig. Duca di Veragua. Ibidem apud eundem 1699. in 12.

Al Domizio Drama, Prologo allusivo al medema rappresentato nella santiosa Galleria del Regio Palazzo, e alla comitiva de Virtuosi di Sua Ecc. il Sig. Duca di Veragua. Altro Prologo all'istesso Drama, la seconda volta rappresentato in Teatro di S. Cecilia co' nuova allusione all'arrivo in Palermo della Squadra delle Galee di Malta scampate dalla tempesta. Ibidem apud Gramignanum 1700. in 12.

A gl'Innamorati felici Drama, Prologo allusivo alla recuperata salute del Re N. S. Carlo II. d'Austria Monarca delle Spagne. Ibidem apud eundem 1700. in 12.

Alla Generosa Gare Drama, Prologo allusivo al felicissimo di Natale della Sacra Maestà di Filippo V. Ibidem apud Cortesium 1705. in 12.

Edidit denique *Elogia multa & Carmina Italica* in foliis expansis Panormi apud eundem typo-

graphos in nonnullorum laudem. Quorundam etiam Epitaphia, & Inscriptiones scripsit, quae in sepulchris, ac publicis aedificiis Panormi, & alibi spectantur.

Multa etiam concinnavit, quae in lucem, Deo volente, emittentur; haec verò sunt:

Epigrammata, Disticha, Elegiae, Eclogae Bucolicae, & Maritima, Satyra VII. in septem vitia capitalia, Panegyrici, Gentilibus Epithalamia, aliaque.

Carmina Italica epihorum, Sculae Cantiones Antonii Venetiani, Simonis Rso, aliorumque latino versu donata.

Inscriptiones, Elogia, Epitaphia, Emblemata, & alia id generis lapidaria.

De natura, situ, & incendiis Etnae opus historicum, ac physicum, in quo de Sicilia Terremotis, praefertim an. 1693.

Allegationes Variæ, & praecipuarum legum interpretationes, & materiae lucubrations.

De Fideicommissis. Compendium.

Ritus Regni Sicilia Summa

Apologietum opusculum medicum, in quo clare & lepidissime probavit Chalybem solam Scyrro incipit competere.

Aliaque latina aeniorum stylo poetica, & oratoria. Italice verò:

Poesie liriche, in cui si comprendono quattro centurie di sonetti. 40. odi Pindariche. Idillii, Madrigali, Serenate, Drami, e Cantate per musica.

Origine, aumento, ed ordine delle Poste, e specialmènte di quelle d'Europa, Italia, & Sicilia, et alia quæ plurima.

JOSEPHUS QUARTARARUS Castrorvetanensis Sacerdos vixit sanctimoniam celeberrimus, qui Panormum, ubi dia vixit, virtutum splendoribus illustravit; charitate enim, Orationis studio, patientia, humilitate longè, latèque effulsit. Animarum zelo succensus innumeros è peccatorum turpitudine ad Dei cultum revocavit. Multis Dei charismatibus largitus cumulasse tradunt. Supra Demones admirandum dominium exercuit: prophetiae dono perfusus multa praedixit: pluries supernis apparitionibus beati meruit. Sodalitium S. Iosephi ab Arimathea pauperibus sepelientis additum Panormi excitavit anno 1639. ut etiam Sodalitium SS. Salvatoris, seu scholæ virtutum christianarum anno 1663. Decessit Panormi 10. Januarii 1668. magnâ sanctitatis famâ, quæ adhuc superthes mirifice viget; & in Ecclesiis Iosephi ab Arimathea sepultus jacet. Ejus vitam scripsit Franciscus Daga Sacerdos Panormitanus, quæ inedita delitescit. Hujus meminit Franciscus Maria Magius in *Crucifixu Panormi* pag. 151. Ad pietatem fovendam scripsit

Eserciti, & Orationi spirituali per suffragio degli Agonizanti. Post innumeras editiones proliit Panormi typis Anselmi, & Epiri 1685. in 16.

Vita di S. Giuseppe Abbarimata.

JOSEPHUS QUARTARARUS Panormitanus, Magnæ Regiæ Curiz, ut vocant Formularius. Vixit anno 1660. ediditque Italice

Practica copiosissima di Commissarii Esecutivi. Panormi apud Petrum de Isola 1660. in 4.

JOSEPHUS RAGUSA ex oppido Julianæ, Societatis

cietatis Jesu: et si ex diuturna forsan habitatione inter Panormitanos recentiat Franciscus Baroni-
us de Maest. Panorm. lib. 3. pag. 125. Natus an-
 no 1561. Societati nomen dedit anno 1575. ac
 solennia emisit vota anno 1595. Tum doctri-
 na, tum virtutum ornamēto inclaruit: vir enim
 eminentissimi ingenii Philosophiā Parisiis, scho-
 lasticam Theologiam Patavii, Messanae, & Panor-
 mi per annos 14. singulari ingenii praestantissimi
 laude, doctissime tradidit: & in Panormitano
 Collegio octennio studiis Praefecti munere prae-
 fuit. Prudentia singularis memoratum Collegiū
 Panormi rexit. Junior Ecclesiastice egit magno
 cum plausu, ac in hortationibus suis marā dicēdi
 vi excelluit. In liberandis a scrupulorum angus-
 tis conscientias insigni dextertate emineuit. In
 consulendo tatus, ac prudens, sui aedificationem
 excitavit. Animo permagno munitus, in aggre-
 diendis, superaudisque difficillimis negotiis in-
 consutus animi fortitudinem detexit. Nonnul-
 las vivendi leges sibi constituit, & quid singu-
 lis diebus, ac horis peragendum esset: nec a sibi
 praescriptis per unguem latum egrediebatur; &
 adeo ut vel etiani horarum canonicorum pensum
 singulis horis suis perolveret. Aequi, rectique
 amantissimus fuit, motique inculpatus seque
 fuisse, quos eximia charitate exornavit. His sibi
 venerationem comparavit, pieque decessit in
 Collegio Panormitano 25. Septembris an. 1624.
 posteritati relicto egregio virtutum exemplo.
 Virum hunc laudant Franciscus Baroni-
us loc. cit. Bibliotheca Soc. Jesu pag. 525. Rocchus Pirrus
not. Eccl. Agrig. pag. 358. Franciscus Bardus in
 epistol. ad lectorem libri de conscientia, Philippus
 Labbeus in *Chronol. Pinacotheca Scrip. Soc. Jesu an-*
no 1624. pag. 349. Joan. Bapt. Ricciolus in *Chron.*
Reform. tom. 4. lib. 2. pag. 250. In lucem emisit
Commentaria, ac disquisitiones in Tertium D. Tho-
ma Partem. Tomum Primum, quo sacra Incarnati
Verbi mysteria pertrahat. Lugduni per Horatium
Cardon 1619. in fol.

Tomum Secundum. De Christo Domino per se, hoc est
de ejus Unitate, Officio, &c. Lugduni 1620. in fol.
 In Bibliotheca Collegii Societatis Jesu Panormi
 haec alia servantur mss. nempe

De justificatione. De Penitentia tom. 2. De Bap-
tismo. De Eucharistia. Commentaria in Primum Se-
cundae. De Natura, & Gratia. De Sacramentis.

JOSEPHUS RICCARDUS Alcarensis Ordinis
 Minorum Conventualium S. Francisci, Sacrae
 Theologiae Magister doctissimus, in Romano S.
 Bonaventurae Collegio egregiam doctrinam sibi
 comparavit, quā latissime effudit. Concionator
 celeberrimus sacrae eloquentiae laudes in praeci-
 pui Siciliae, & Italiae Civitatibus summo cum
 plausu effudit. Apud suos magno honore pro-
 fectus vixit; ac tandem obiit in Civitate Man-
 fredonae anno 1652. De eo meminit Joannes
 Franchinus in *Biblioth. Scrip. Ord. Minor. Conven-*
num. 205. pag. 341. & Philippus Cagliola in *ma-*
nifest. Provinc. Sicil. Ord. Minor. Convent. explor. 2.
manif. 5. pag. 36. Edidit

Orationem in festivo gaudio pro Invisibilissimi Joannis
Biblioth. Sicula Tom. I.

Casimiri nativi Sueciae Regis in Poloniae eloc-
atione dignissima, in Templo Sertor. S. Mariae semper
Virginis coram omnibus Christianorum Principibus
ad Serenissimum Venetorum Rempubliam legatis Ve-
netiis habitant 10. Februarii 1648. Venetiis typis
Francisci Milochi 1648. in 4.

JOSEPHUS RICCIUS ex oppido Clusae, Juris
 utriusque Doctor, doctrinā praeclare resectus, &
 Poeta insignis, in Reacensiorum Panormitano
 lyceo Academicus eruditissimus ascriptus, ab e-
 ruditis viris haud exiguum promeruit lau-
 dem. Clauit anno 1660. Edidit libros

De Publicis Judiciis in Genere. Panormi apud
Didacum Buam 1656. in fol.

De Publicis Judiciis in Specie. Ibid. apud eun-
dem 1664. in fol. Italicè

Le fortunate disavventure Tragicomedia. Ibidem;
apud Buam & Portamnovam 1647. in 12.

La Rosa Tragedia. Ibid.

Il funerale di Giesu Tragedia. Ibid.

Epitalami. Ibid.

La Lucce Imbrunuta Dramma musicale. Panormi
apud Nicolaum Buam 1657. in 8.

La Vita Tragedia Sacra. Panormi apud eun-
dem 1655. in 8.

Il Purgatorio Idillio Sacro. Ibidem apud eun-
dem 1657. in 8.

La Fede coronata nel Martirio de' Santi Ottavio, e
Compagni. Idillio Sacro. Venetiis apud Nicolaum
Pezzanam 1659. in 8.

Idillii Sacri, e Morali. Ibidem apud eundem
1659. in 8.

Il Principe Casimiro. Dramma per musica. Ibidem
apud eundem 1659. in 8.

L'Immensità Pigmea per la nascita di Christo N.S.
Dramma. Panormi apud Buam & Camagnam
1668. in 8.

JOSEPHUS RICCIUS ex oppido Buccheris
 edidit

Opera Tragica del Glorioso S. Vito Martire. Pa-
normi apud Josephum Barberam 1690. in 12.

JOSEPHUS RIDULPHUS Leontinus, vir
 humanioribus litteris apprime excolptus, qui &
 Musas tum Latinas, tum Graecas adamavit. In
 patria concives suos diu erudit, & ejus schola
 viri prodierunt docti: ideoque nominis, ac litera-
 rum famam posteritati reliquit. Hunc citat Pe-
 trus Carrera in *Memor. Cataniae vol. 1. in epist.*
nuncupatoria: at quæ ediderit numquam vidi.

JOSEPHUS ROMANUS Bibonensis Philoso-
 phus, ac Medicus Doctor insignis magno agro-
 tantium beneficio medicinam fecit. Ecclesiam
 Immaculatae Conceptionis a fundamentis exci-
 tavit in oppido Bibonae. Poeta etiam uberrime
 vixit, ac carmina Latina, Italica, Sicula cum
 laude panxit. Obiit Bibonae anno æt. 68. circa
 annum 1679. Josephi Galeani laudes promeruit
 in *Musis Siculis par. 4. pag. 206.* ubi & ipsius ex-
 tant vernacula lingua

Canzoni Sacre Siciliane. Panormi apud Jose-
phum Bisagnium 1653. in 12. Edidit etiam

Brieve Compendio dell' ammirabile Vita della
Serva di Dio Suor Maria Reccasorte Vergine Bibo-
nese.

neſe dell' Ordine di S. Benedetto. Ibidem apud Petrum de Iſola 1678. in 8.

JOSEPHUS ROTELLA v. Seraphius Rotella. JOSEPHUS SAIDT Platiensis Doct̃or Medicus, & Historicus Doct̃issimus, cujus meminere Rocchus Pirrus mor. Eccl. Catan. pag. 105. & Io: Paulus Chiarandanus in *hisl. Platenſi*. 4. cap. 3. pag. 264. Scitpfit.

De Antiqua Platiā, & de Translatione B. Virginiis Platiensis. Hec m. ss. anno 1595. servabat Antonius Pizzutus Medicus Platiensis, ex Pitro cit.

JOSEPHUS SALA Panormitanus, etate floreſcente vividam ingenii indolem Poeti devoverat, & ad ſingulare hujus amoenissimi ſtudii faſtigium proſectō perveniſſet, ni moris acerbæ caſus ē vivis eripuiſſet, dum annum ætatis vigefimum vix exceſſerat. Obiit circa annum 1646. Ipſū laudat Joſephus Galeanus in *Muſſi Siculis* 10. l. p. 3. p. 480. ubi ipſius habes veruaculā linguā

Canzoni Siciliæ. Panormi apud Decum Cyrrillum 1647. in 12. & iterum apud Joſephum Biſagnium 1662. in 12.

JOSEPHUS SANCETTA Panormitanus, ex Rogero Vicintiniſſimo in *conſutatione Genealogie Conſum Hieracis* pag. 101. fuit puer aulicus Petri Cardonii, qui anno 1517. clariuit, ex Thoma Fazello de reb. Siculis dec. 2. lib. 10. pag. 600. Librum ſcripſit Italicè, cui titulus:

Inſigne de' Signori di Sicilia. Hunc m. s. citat Auguſtinus Inveges in *epiſtola ad leſtorem Panormi Nobilis* p. 10. & alibi ſæpius, & apud ipſum r̃c aſſervatum fatetur. Citatur etiam à Petro Cartera tom. 2. *hiſt. Catan.* pag. 372. Petro Anſalonio in *ſua ſamil.* pag. 105. & Petro Cannizzaro de *Relig. Panor.* m. s. ſepius.

JOSEPHUS SCALA Nerius, natus 28. Auguſti 1536. em̃:ariſſimo ingenio à natura donatus, cum ſtudiis operam dedidiſſet, ad Doct̃iſſimi Philoſophi, Medici, ac Mathematici gradum aſcendiſſet ac proprio ingenio duce, ac Doct̃ore, nonnullis aliis ſcientiis ſe ipſum inſtruxit. Ideoq; in præcipuis Italiæ Civitatibus patefacto ingenii ſui acumine, literarũ diſputationibus ſui admirationem excitavit. Græcis, latinisq; literis appr̃imè ornatus clariuit: & cum anno 1556. in Parvina Academia Doct̃oris lauream accepiſſet, eodem anno 7. Julii acerbiffimo funere ſublatus eſt, annum ægeus 25. prout multo ante ſibi prædixerat. De eo vid: Vincentium Littaram, de *Rebus Netinis* pag. 185. & Rocchum Pirrum mor *Eccl. Syracuſ.* pag. 227. Scitpfit

In *Dialeſtica facultate*.

De *Arte medendi*.

JOSEPHUS SCALA Netinus præcedentis filius poſthumus, Medicus & ipſe, Philoſophus, & Mathematicus inſignis. Geometriam, Aſtronomiam, ac Arithmeticam, ſine Magiſtro præunte didiciſſet, ac doct̃rinā inſigniter cumulatus patrem ſuperavit. In certiffimis rerum prædictionibus eidem longè prævit: eſſi linguæ ornatu, ac rerum naturalium cognitione patre inferior. Scientias, quarum diſcipulus non fuit, doct̃iſſimè docuit Syracuſis, Catanzæ, & in Gallia Togata: ubi

ſuaſu, & expenſis D. Michaelis Spatafora Rocellæ Marchionis ſe tranſtulit, ut medicæ facultati operam navaret. Ad publicum Patavii lyceum acceſſit, ut ibi mathematicas diſciplinās doceret, ac Academiam doct̃rinæ ſplendoribus illuſtraret, ire noluit, nām ſupremum vitæ diem ſibi imminentem ſentiebat, ut multis ante annis prædixerat. Demum annum, agens 29. Sabionethæ, ubi illius oppidi Dux ſecum adduxerat, ſaro ceſſit anno 1585. De eo cit. Littara pag. 186. Pirrus cit. pag. 228. & Io: Bap. Riccioli in *Almageſto, in chronico Aſtronom.* par. 2. pag. 39. & in *chronol. Reform.* tom. 4. ind. 2. pag. 250. Hujus extant

Ephemerides ad annos duodecim incipientes ab anno Domini 1589. nūc cum introductionibus *Ephemeridum* excell. D. Joſepbi Moleti Mathematici. Venetiis apud Juntas 1589. in 4. Joannes Mollerus de *Scriptoribus Homonymis* cap. 7. n. 116. pag. 719. rectè advertit Henricum Witenium dec. 1. *memor. philoſoph. renov.* pag. 43. & 44. & T. L. D. B. ad an. 1609. perperam hoc opus Joſepho Scaligero attribuit. Edidit etiam

In *Maginam Aſtologiam*.

Alia etiam aggreſſus fuerat, quæ non abſolvit.

JOSEPHUS SCAMMACCA vobilis Leontinus Soc. Jeſu, vir ſanctitæ vitæ celeberrimus: natus 2. Nov. anno 1550. ad Societatem acceſſit anno 1567. In ea ita ad virtutum ſtudium animum appulit, ut breviter ad perfectionis faſtigium aſcendiſſet. Virginealem candorem intermeratum ſervavit, nec unquam in ſe niſius honeſtū corporis motum ſenſit: (immò quod adnitiſſimus) viſā humanā pulchritudine, ardentius in Dei amorem efferebatur. Ab exacta obſervantiæ regularis via nunquam deſlexit, nec unquam aliquod niſi Superiorum nutu perpetravit. Primam innocentæ ſolam in baptiſmate acceptam uſque ad ſupremam vitæ ſuz metam ſervavit, ac ita, à culpiſ, eſſi levioribus, animam ſervavit immunem, ut ſæpiſſimè conſeſſari quid abſolverent non invenerint. Omnia ejus verba, omneque animi ſtudio in Dei amorem in ſe ampliſcandum redebant, cujus ardore mirum in modum reſuabatur. Virz ſanctiſſimam præclariorem cumulata doct̃rinā effecit, quā in proximorum ſalutem deſudavit: concionibus enim addiſcit per annos 45. apoſtolico ſpirita munitus, Eccleſiaſtem egit ex his 40. quadregiſimale curriculum cōſecit in præcipuis Siciliæ, & Italiæ Civitatibus, quibus ardentiffimum ſuum. Divini honoris zelum patefecit, & celeberrimum animarum fructum collegit. In viria vehementer declamabat; in ea præſertim, quæ ad Reipublicæ perniciem tendunt: nec ab ipſa concionis vi Joſephum avertibat vel terrenæ potentæ metus, vel humanæ prudentiæ ratio; ad ea enim redarguenda, ſupernā Dei virtute ſe extrimulatum ſentiebat. Er proſectō hand ambigendum, quia Deus ad ipſius conciones aſſiſteret: nam concionando non ſemel Columbæ ejus vertici inſidere demirari ſunt nonnulli: & Templi tholo lucis radius proſilire viſus ad ejus faciē illuſtrandam.

dam. Egregie doctrinæ, christianam simplicitatem mirabiliter copulavit. In Deiparam Virginem ardentissimo ferebatur amore: hinc nunquā vel dulcius, vel uberius quā de Maria laudibus concionabatur. Ipsi Deiparæ salutarem opem contra Dæmonum insidias pluries expertus est. Præcipuo quodam amoris sensu D. Augustinum recolēbat, quem Doctorem Maximum vocabat: ut etiam D. Agatham, & D. Rosaliam Panormitanas Virgines; ac de eorum rebus gestis non sine tenerrimo cordis sensu loquebatur. Inter alia admiratione digna hoc præterire nefas; quod cum adire cuperet Peregrini Montis Speluncam juxta Panormum, ubi D. Rosalia angelicam duxit vitam, nec equitare posset, nec pedestrē itinere. Illuc ascendere valeret, bajulos advocavit, ut illum deferrent: & cum eosdem exterritis tum ex prærupto, ac longo itinere, tum ex corporis mole, ut alacriter eorum subirent suaves, opus aggressi sunt; & admirandā prorsus facilitate, magnam corporis virtutem per montis saltus ad plura milliaria portatili sella detuleret, ac iterum Panormum devexere, non aliud onus experti, nisi solius vacui sellæ. Ingravescēte ætate ardentius ad Dei complexum affluere cepit. Hinc nullo morbi vestigio affectus, Provincie Moderatorem adit, ac ut lecto decumberet veniam petiit: veniit tempus, ait, cum decedere vellet; ac ne, præter consueta Societatis medicamina alia adhiberent rogavit sibi in morte præritum P. Jacobum Dominicum Domus Præpositum, mox se secuturum constanter assistit. Decubuit igitur nullo mortis signo tentatus: & inerat illi solimodo moriendi voluntas, ac extremi gaudii solatium. Excursus 10. diebus febriculā correptus est, quam exultans excepit; aiebat enim illam secundum ventum esse, quo ad portum felicissimè adveniret; hæcenus remis adnavigasse, ex tunc remis, velisque navigaturum. Interim ne otio torperet doctissimas homilias in Evangelium *Misus est*, dictabat. Demum postridie Epiphaniæ Dominicæ, magnâ perfulsus lætitiæ medicum rogavit, ut se sacro Viatico solari dispo- neret: quod cum obtinisset, Ecclesiæ Præfecto ait; hodie sacro Eucharistiæ pabulo refectus, cras extrema unctione munies, inde discedemus. Suscepit devotissime SS. Eucharistiā, cum omnes animarum negotia ipsi commendarent, omnia excipiebat, ac tanquam jam gloriæ candidatus, commissa negotia cum Deo peragenda, se facturum promittebat. Mortis contemtor, interim aliqua D. Augustini soliloquia ut sibi legerentur voluit: edito salutationis Angelicæ signo cum postremo sacramento inungere vellent, mane, ait, mane: ac dicentibus periculum adesse: obediens ergo, addidit, citius me expellam. Inde institutus cum Deo colloquens, inter amoris Divini incendia elanguescens, sepius repetebat: fuleite me floribus, stipate me malis: & decursis tribus post mediam noctem horis, placidissimè animam efflavit Panormi in Domo Professorum 8. Januarii anno 1637. ætatis 77. Statim ut ejus mors innotuit, ob sanctimonie famam factus

est ad cadaver ingens hominum cujusque Ordinis concursus, ac certatim omnes ipsius vestes ad venerationem dilaniarunt. Funus septimo die publico Senatui Panormitani sumptu, repetitum: panegyrica oratione & fugestu laudatus est, & Nobilitum, Regularium, ac populi frequentia, ut templum etiam laxissimum omnes capere haud valeret. Corpus seorsim sepultum; ac Deus innum- eris signis supra nature vires patris, viri sancti- moniam illustravit, ex quibus magnum volumen constatum. Tanti viri scripsere Bibliotheca Soc. Jesu pag. 525. Rocchus Pirrus in not. Eccl. Syrac. pag. 240. Paruta in *Triumpho D. Rosalia* pag. 65. Hippolytus Marracius in *Bibliotheca Mariana* par. 1. pag. 825. Carolus Antonius Conversanus in *Æthereæ Leoniorum Gloria* pag. 25. 26. & 195. Franciscus Maria Magius in *Societate Jesu Mariana* pag. 154. ubi perperam Panormitanum dicit, Joannes Nadasi in *anno diem memorabilium* 8. Jan. pag. 15. Aloysius Juglares in *elogiis*; Laurentius Finicchiarius in *Vita Remigia Scammacca* lib. 2. cap. 11. d. pag. 291. P. Eusebius Nierembergh de *Viris illust.* Soc. Jesu, Phil. Labbaeus in *Cronolog. Pinsacch. Scrip. Soc. Jesu* pag. 377. Joan. Rhô var. *virtut. hist.* lib. 1. cap. 1. pag. 19. cap. 3. pag. 55. lib. 2. cap. 3. pag. 222. lib. 7. cap. 1. pag. 730. Felix Giralduus in *diar.* 8. Jan. pag. 36. Vincent. Nobilis in *thesauro abscondito de Virg. Drepani.* cap. 24. pag. 801. Franc. Marchesius in *diar. M.V.* 8. Jan. pag. 30. Joan. Bap. Ricciolius in *Chronol. Reform.* tom. 4. ind. 2. pag. 250. aliiq; Scripsit

Centum propè volumina de rebus divinis sanctis, solitaque oratione: inter hæc
Homilias in Cantica Canticum,
Homilias super *Misus est*,

Italice

Predicæ diversis Tomi.

Hæc in Bibliotheca Domus Professorū Soc. Jesu Panormi in pura volumina digesta, & propria Auctoris manu exarata (exceptis Homiliis super *Misus est* amanuensi dictatis) vidi m. ss. Addit Bibliotheca Soc. Jesu edidit

Demonstrationem, quid 8. Agatha sit patria Catanensis, quam exhibet Petrus Carrera in volum. 2. hist. Catan. lib. 1. pag. 176. sed nonnulli aliorum opus putant, Josepho adscriptum, ut operi pondus adderent.

JOSEPHUS SCIMECA Panormitanus, Poeta ornaticus, inter præstantiores qui vernaculā linguā carmina cecinere merito ascribendus: à ludica præsertim poesi summè laudatus, literarum amorem sibi devinxit. In Mfas à teneris unguiculis, ex quadam insita natura vi, ferebatur, quas semper coluit, et si à nonnullis adversæ fortunæ injuriis agiturus. In nummularia Panormi Tabula unus ex his fuit, qui computa curant. Lepido, ac Philosophico more vixit: ac mox illi fuit post colloquutionem cum amicis, aliisque, sine ulla urbana salutatione discedere: unde in proverbium abiit: *Scimecha licentiā discedere, quod adagium usque modo viget.* Obiit Panormi anno 1646. Ipsū laudat Josephus Galeanus in *Mfas Siculis* tom. 1. par. 2. pag. 484. ibiq; hujus ætatis

Canzoni Siciliann, Panormi apud Decium Cy-
rillum 1647. in 12. & iterum apud Josephum
Bisagnum 1663. in 12.

Canzoni Siciliann Burlesche. In Musis Siculis par-
te tertia. Panormi apud Bisagnum 1653. in 12.
Scriptis etiam eadem lingua.

Le Bellezze d' Aurillo Idillio.

La Germolinda Idillio.

Servantur m. 66. à Vincentio Auria Jurisconsulto,
to Panormitano.

JOSEPHUS SCOMA ex oppido Calatabilla-
na, Juris utriusque Doctor eximius. Jurispru-
dentia operam dedit, ac cumulatissimâ docri-
nâ, & eruditione instructus, causarum patroci-
nium suscepit; inter primarios Siciliæ Advoc-
atos merito cooperatus. Doctrinâ comite ad hu-
norum gradus viam sibi aperuissit: eremni plu-
res Panormitani Prætorii Judex: pluries etiam
Magnæ Reg. Curie, & Tribunalis Councillorij Sacræ
Reg. Conscience Judex, Regiusq; Councillarius inde
Fisci Patronus in supremis Regij Patrimonii, &
Magnæ Regiæ Curie Subsellis postmodum Re-
gij Patrimonii Rationum Magister, & tandem
ad supremum Jurisconsultorum fastigium in
Siciliâ evectus est, Præsidis dignitate Magnæ Re-
giæ Curie insignitus. Ejus ingenium præstantissi-
mum, egregia doctrina, morumq; integritas, in
obitu muneribus demirata sunt: ideoque à Sici-
liæ Moderatoribus magnâ æstimatione prose-
quutus, qui & ipsius dexterarum magni momenti
negotia perractanda ereditore. Inter hæc enu-
meranda seditio popularis in Narensi Civitate
excitata, ibi enim Vicarii Generalis munere ab-
legatus à Prorege Duce Uzede cum omnimoda
potestate, breviter eximia prudentiâ popularem
commotionem sedavit, & optatè tranquillitati
civitatem restituit. Ideoque tum Protegis, tum
Caroli H. Regis laudes promeruit egregias.
Amœnioribus literis etiam ornatus effulsit: Mus-
as præsertim coluit: & eruditione conspicuus
apud literatos inclauit. Demum comparatâ sibi
omnium veneratione, Panormi decessit 18.
Aprilis anno 1696. & in Ecclesiâ S. Antonii
Fratrum Strictioris Observantiæ S. Francisci so-
pulture mandatus est. Ipsum laudat Franciscus
Strada in libro *Quæstionum* pag. 19. Franciscus
Magretti in *obseruat. ad Pragmat. Ducis Sermonetæ*
§. 2. obser. 31. pag. 111. Bernardinus Agliara
in *allegations in causa præcedenti Ipsi nuncupati*,
Andreas Petrucci in *Ideis Musarum* pag. 137. &
Vincencius Auria in *hist. Chronologica Proregum*
Siciliæ pag. 299. ubi ex typographi errore anno
1695. obisse dicitur. Multa Scripsit in Jure, at
tantum hæc edidit

Allegations ad intellectum statuti de insinuandis
subjectionibus. Panormi apud Augustinum Bos-
sionum 1663. in fol.

Patrocinium Regij Patronatus Ecclesiæ S. Mariæ
Magdalene de Kalga. Ibidem apud Didacum
Buam 1664. in fol.

Patrocinium Regiæ Jurisdictionis in causa Immu-
nitate Ecclesiæ. Ibidem typis Jacobi Epiri 1688.
in fol.

Allegations in causa criminali conclusa contra
Joseph de Leo artis Medicinæ Doctorem de Veneti
fabricatione inquisitum, illiusq; usq. & pravo exerci-
tio. Ibidem apud eundem 1689. in fol.

Allegations pro Ven. Conventu S. Mariæ Montis
Carrelli Civitatis Suetra contra Sororem Annam
Mariam de Jovenio. extant apud D. Franciscum
Magretti in *Observationibus ad Consil. D. Francis-*
ci Caetani Ducis Sermonetæ §. 2. obser. 31. pag. 111.
Hispanâ lingua

Patrocinio de la Jurisdiction Regia, y de los de-
rechos tocantes al Rey Nuestro Señor en las Iglesias
Cathedrales, y otras de su Real Patronazgo en este
Reyno de Sicilia. Panormi apud hæredes Petri
de Nola 1686. in fol.

Ajunta a la Chronologia de los Virreyes de
Sicilia de D. Antonino de Amico dall' año 1642. alla
l' año 1687. Ibidem apud Iacobum Epirum
1687. in 4.

Italicè suppresso nomine

La Vittoria della Nobilissima Vergine Rosalia
nella partita dalla Corte al Monte Quisquina Orato-
rio. Panormi apud Barberam, Rumulum, & Or-
landum 1680. in 8. & ibidem apud Epirum
1687. in 8.

Trionfo della Fede nella Vittoria navale dialogo à
5. voci per la Concerione purissima della Vergine
Ibidem apud Barberam, Rumulum, & Orlan-
dum 1680. in 8. & apud Epirum 1681. in 8.

JOSEPHUS SEMINARA. v. Josephus Col-
lesanensis.

JESEPHUS SEVERINUS Messanensis, Musis
gratissimus vernaculâ linguâ carmina scripsit
cum laude, ut testatur Academicus Aldeanas,
sive Nicolaus Villanus in *discurso de Poeti Ludicra*
pag. 74. qui ipsum cum aliis Siculis Poetis ad-
ducit: at quæ scriptis nec ipse aperuit, nec ego
vidi.

JOSEPHUS SPATAFORA nobilis Messanen-
sis ex Clericis Regularibus Minoribus. Natus an-
no 1605. æt Ordinem amplexus, in ea doctrinâ,
prudentiâ, ac virtutibus, claruit. Concionaror dis-
sertissimus eximia cum laude conciones habuit
in præcipuis Italiæ, & Siciliæ Civitatibus. Præ-
positi munus Pauormi, Messanz, & Bononiæ
exercuit. Magnam promeruit æstimationem cum
Bononiæ apud S. R. E. Cardinales ibi legatus,
& Catanz apud Marcum Antonium Cusum,
Episcopum Catanensem, in utraque enim Urbe hy-
ter Examinatores Synodales cooperatus est. Tandem
Catanz decessit anno 1664. Hujus laudes
habet apud Hippolytum Matræcium in *Biblioth.*
Marianæ par. 1. pag. 826. & Placidum Reinam in
not. Messanz par. 2. pag. 514. Edidit Italicè

Predica della Lettera di Maria Vergine scritta à
Messinesi. Messanz apud hæredes Petri Brea 1643.
in 4.

JOSEPHUS SPINA Ennenfis Poeta. Claruit
anno 1590. quo edidit

Variarum Epigrammatum librum. Messanz apud
Faustum Bufalinum 1590. in 8.

JOSEPHUS SPUCCE Panormitanus, Socie-
tatis Jesu, natus anno 1599. Deo se in Societate
dica-

dicavit anno 1615. Præstantissimo ingenio instructus, emensis studiis spaciis, in omnium scientiarum genere ornatissimus apparuit: ideoque doctrinâ inclutus, maximâ laude humaniores literas, Mathematicas disciplinas, & Ethicam docuit. Philosophiam verò sexennio, Theologiam septennio in Collegio Panormitano tradidit. Ob ingenium vividum, acutissimumque quod docendo semper patefecit, celeberrimum nomen adeptus, tum in scholastico pulvere, tum in Morali Theologia micisic effuluit. His uberrimum eruditionis ornamentum addidit, ex facto profanoque thesauro exhaustum; græcæque literas insignite coluit. In rebus agendis egregias animi dotes non raro detexit, & magni ponderis negotia ipsi credita singulari prudentiâ absolvere consuevit. Hinc Panormi passim in gravioribus rebus ipsum consulebant Præsules, Magistratum Moderatores, Regni Procures. A Panormitano senatu ad difficillima superanda pluries in Romanam, ac Hispanam aulam felicissimo exitu abhibitus est. Eloquentiâ etiam valuit: ideoque conciones disertissimas, eruditione refertas habuit. In Hispaniam delatus, ibi magno cum plausu per annos plures Molealem Theologiam in Collegio Matricense docuit, ubi studiorum Præfectum egisse tradunt. Ibi demirata ejus doctrinæ excellentia clarissimum hominis sui famam excitavit: & apud supremæ Inquisitionis Iudices fuit Consultor, & Censor. Philippo IV. Catholico Regi gratissimus visit: qui in suum Concionatorem delegit, magnæque æstimatione apud ipsum floruit, ut etiam apud Hispaniæ Magnates, qui sæpius ejus consilia expetebant. Inter hos non ultimus recensendus D. Aloysius Moncada Panormitanus, Dux Montis Alti, qui moderatè magnâ prudentiâ laude Siciliæ, Sardinie, & Valentiniæ Regni, tandem inter Purpuratos Ecclesiæ Patres relatus est; hic enim in Hispania degens, nil nisi ex Josephi consilio peragere consuevit. Tandem ubique clarus, multisque virtutibus apprime excultus, Matriti denatus est 4. Januarii 1668. Emeritis laudibus Josephum exornarunt Biblioth. Soc. Jesu pag. 527. Hippolytus Marraccius in Biblioth. Mariana par. 1. pag. 826. Ant. Cotonius in controu. celebribus lib. 1. controu. 5. cap. 3. n. 43. pag. 49. Vincenz. Auria in Chronol. Proregum Sicilia pag. 107. Augustinus Inveges in Panormo Sacra pag. 11. & in Castigione Sicula lib. 1. cap. 5. pag. 31. Card. Sfortia Pallavicinus in epist. 49. & 328. Joan. Bapt. Ricciolus in Chronolog. Refor. tom. 4. ind. 2. pag. 250. Honuphius Fortinus de natura, & salubritate aeris Panormitani scilicet. 7. pag. 50. & Antonius Ignatius Mancus in Vita S. Rosalia par. 1. num. 23. pag. 81. & 82. Typis demandavit hæc, quorum aliqua suppressio nomine, nempe Italice

Discurso del modo di componer la Tragedia. In Tomo 3. Teagondiarum P. Hortesii Scammacca. Panormi apud Jo. Bapt. Marium 1637. in 12.
Oratione funebre dicta nella Real Cappella di San Pietro di Palermo per l'essequie dell' Eccell. Sig. Marchese di Tariffa. Panormi apud Decium Cyrillum 1623. in 4.

Mercurio Panormo, o vero l'Admirante in Palermo ricevuto quando egli ne' 16. di Gignio del 1641. prese primariamente il governo del Regno di Sicilia. Ibid. apud eundem 1641. in fol.

Prædica del SS. Rosario di Maria Vergine. Ibid. apud Alphonsum de Isola 1644. in 4.

Panegirico in honore, & esaltatione dell'Immacolata Concezione della Gran Madre di Dio Maria.

Ibid. apud Dominicum Anselmum 1654. in 4. & Hispanâ linguâ donatus à Christophoro Bignone cum eodem editus est eodem anno.

Vita di S. Rosalia V. Palermitana. extrat in Santuario Panormitano edito Panormi apud Petrum de Isola 1666. in 12.

Vita di S. Oliva V. e M. Palermitana. Ibid. apud Nicolaum Buam 1659. & 1670. in 12. & in eodem Santuario.

Vita de' SS. Martiri Palermitani, S. Mamiliano Arcivescovo di Palermo, S. Ninfia V. S. Procula, S. Enfioto, e S. Golvodo. Ibidem apud Nicolaum Buam 1658. in 12. & in Santuario prædicto. His Sanctorum Vitæ eruditissimas addideat annotationes: eas verò m.ss. citat Augustinus Inveges in Panormo Sacra, at ineditas in Hispania reliquit.

Memoriale della Città di Palermo, e Deputazione del Regno alla Maschâ Catholica del Re Filippo IV. intorno alla Residenza della Corte di Sicilia. in fol. & in 4. sine anni, & loci nota.

Relatione più distinta della Conversione alla Fede del già Mamet Celebi, hoggi D. Filippo Primogenito d'Amat Dai Re di Tunisi, aggiuntovi il Bartogismo nella Chiesa del Gesù di Palermo il 6. di Maggio 1646. Panormi apud Nicolaum Buam, & Michaelæm Portamnovam 1646. in 4. Hispanâ linguâ

Resusa de la Vida, Invenion, y Milagros de S. Rosalia Virgen Palermitana. Matriti apud Julianum Paredes 1652. in fol.

Crisol de Verdades para las Razoner, que la Deputacion del fidelissimo Reyno de Sicilia, y la Ciudad de Palermo presentan a Su Magestad contra la confirmacion del contratto de Residencia que pretende la de Mecina. Matriti in fol. sine anno.

Marraccius cit. scripsit testatur

Pro Conceptione Immaculata Deipara Virginie Traharum, quem non edidit. Italicè etiam

Historia della Compagnia di Gesù in Sicilia, & alia erudito illius calamo digna ex Biblioth. Soc. Jesu, in Hispania vel deperdita, vel delitescens.

In Bibliotheca Collegii Panormitani Soc. Jesu servatur m. s.

Tractatus de Sacramentis.

JOSEPHUS SQUILLACTUS Catancensis vir politioribus literis egregiè excultus, Poesi insignis, inter Claros Catanz Academicos relatus rehusit. Notarii munere functus est in Episcopali Catancensi Curia cum Card. Camillus Allalus, & Michael Angelus Bonadies Catancensem Ecclesiam moderabantur. Eo tempore quo fervebat bellum in Sicilia inter Hispanos, & Gallos ob Messanenium defectionem, fuit etiam Magister

Nota.

Notarius Gubernatorum Catanz: ibique decessit 13. Maii 1678. anno ætatis suæ 60. Ipsum laudat Josephus Munebria in *Musa excitata* par. 2. pag. 261. Edidit Italicè

La Scagata Tragedia sacra. Catanz: apud Vincentium Petronium 1663. in 8.

Le fortunate disavventure Comedia. Ibidem apud eundem 1663. in 12. & Panormi apud Thomam de Alccardo 1704. in 12.

Gli strani avvenimenti Comedia. Ibid. apud Bonaventuram la Rocca 1666. in 12.

La Sabina, ò vero la pudicitia costante. Ibid. apud eundem 1669. in 8.

Ex supra relatis opellis edidisse etiam comperi hæc alia, quæ adhuc non vidi: nempe

L'Adamo.

L'Enerlinda.

La Gluditta Triasfante.

El scherzi di Fortuna, e d'Amore.

L'Adriano.

L'Astute.

Gl'Inganni.

JOSEPHUS TAMAGNA. v. Josephus à Matre Dei.

JOSEPHUS THOMAS RIOTTA Drepanitanus, Ord. Prædicatorum, natus 27. Martii 1667. regulare institutis amplexus est 19. Martii 1683. ac solemniter emisit vota 19. Martii 1684. Exactis cum ingenii laude studiorum spatiis, ac doctrinâ insigniter excultus, ad Lectoris gradum evehctus fuit: ideoque cum præstantissimi ingenii commendatione, ac plausu triennio Philosophiam, quadriennio scholasticam Theologiam docuit. Ecclesiasticæ egregius, conciones eloquentiâ, & eruditione præclaras habuit, quibus clarissimum sibi nomen comparavit. Admirandâ memoriâ excelluit: uberi eruditionis copiâ, politicioribus literis, ac Medicinæ cognitione effulsit: ac sibi venerationem conciliavit. Dum studiis indefesso labore incumbbat, ac multa in orbe literato promittere videbatur, Panormi decessit anno ætatis suæ 40. in Cœnobio S. Cite anno 1707. mense Ianuarii. Edidit Italicè

La morte avvivata Oratione funereal recitata nel Convento di S. Zita in Palermo nelle pompe funebri di S. Relligiosi Domenicani oppressi dalle rovine d'un Terremoto successo in Sicilia à gl' 11. di Gennaro del presente anno 1693. Panormi apud Petrum Copolam 1693. in 4.

Il Sole Rinascente Oratione funereal recitata nel Convento de' Padri Agostiniani alli 14. Marzo 1694. nelle pompe funebri celebrate in omaggio del M. R. P. Melchione Minutilla su Provinciale de' Padri Agostiniani, & Esaminatore Sinodale. Ibid. apud Bartholomæum 1694. in 4.

Nella Morte il fumo della Vita Oratione funereal. Ibid. apud Thomam Alccardum 1697. in 4.

La Fénice del nuovo secolo avvivata sul feretro di Carlo II. Monarca deglissimo delle Spagne. Neapoli apud Dominicum Parrinum 1703.

Quaresimale. Drepani typis Bartholomæi Franchi 1704. in 4.

Prælo paraverat

Il Crociera del nuovo Mondo per l'acquisto della Perfectione. in fol.

Teatro di Meraviglie esposto all'occhio dell'unicersa. Panegirici. in 8.

Teatro Apologético su le massime della Verità in 4.

JOSEPHUS TRISTAINUS ex oppido Melillis, Poeta insignis, amceniores literas coluit, & inter Reaccesos Panormitanæ Academiæ recensitus inclauit. In patria ingenio, eruditione, aliisque animi dotibus apprime ornatus vivit. Laudatur à Jo: Baptista de Judice in *carmin.* pag. 341. Italicè scriptis

L'Ekmere di Parnasso Poese. Panormi apud Buam, & Camagnam 1669. in 8.

L'Adolfo Tragedia. Ibidem apud eundem 1669. in 8.

L'Amor Vendicato con l'infamia opera Scenica. Caranz apud Bisignium 1674. in 12.

Prælo paravit

Vienna liberata Poema Eroico.

Il S. Sebastiano Tragedia Sacra.

Il Ristato del genere humano per la morte di Christo Tragedia Sacra.

Le vicende del fato Dramma Musicale.

Poesie Liriche.

Hæc omnia carmine etrusco: prosâ verò scriptis *Idea dell' Amicitia, o vero gl' Amici vincitori di loro stessi Opera Scenica.*

L'Avventurate frodi della Fortuna Opera Scenica. Il Dispiaccio della Penna inquieta, lettore di Capriccio.

JOSEPHUS VADASUSUS Mazariensis Ordinis Carmelitarum, Sacræ Theologiæ Magister, natus anno 1637. adolescens Carmeliticæ familiaris institutum amplexus est. Literarum studijs magnâ animi contentione operam dedit, & cumulatissimâ doctrinâ locupletatus, in omni propè scientiarum genere enituit. Sacrâ eloquentiâ claruit, & inter Academicos à vividis ingenii monumentis laudatus eminuit. Conciones in præcipuis Siciliæ Civitatibus non sine plausu habuit: ac dum Regentis munere Drepani Sacram Theologiam tradebat in Cœnobio SS. Annunciatæ, ibidem obiit 13. Octobris anno 1683. Edidit Italicè

La Rosalia Vergine Palermitana Panegirico. Panormi apud Petrum de Isola 1669. in 4.

Alia in lucem emississe tradunt, quæ non vidi.

JOSEPHUS VASSALLUS Siculus Sacræ Theologiæ, & utrinq; Juris Doctor, edidit Italicè

Genealogia della Casa, e Famiglia de' Miccibè. Panormi apud Decium Cyrillum 1639. in 4.

JOSEPHUS VILLARDITA Nicolensis, in arte gladiatoria magister peritissimus decessit Panormi 10. Februarii anno 1675. & in Sodaliatio S. Alberti sepultus est. Edidit Italicè

La Sclerna illustrata ridotta in compendio. Panormi apud Buam, & Camagnam 1670. in 8.

JOSEPHUS VINCENTIUS MARASCIA Panormitanus, Patre Vincenzio Marascia Jurisconsulto, egregio causarum Patrono exortus, florenter adhuc ætate Jurisprudentiæ operam dedit & cum

cum ea in facultate insigniter profecisset, Doctoris laurea donatus est. At ex natura vi ad amatoria studia protractus, politioris literas, ac Poësim impense coluit. Ob cultissima, vividaque ingenii monumenta, Etruscis, Latini, Siculisque numeris edita, ac uberrima eruditionem, literatis viris gratissimus vixit. In Panormitana Rea-
centorum Academia ascriptus, æstimationem promeruit non vulgarem. Anagrammatum conditor singularis, plausus non raro promeruit. Romæ delatus illius urbis literatos eruditionis ornameto in sui admirationem traxit. Sed cum adversæ fortunæ conditionem experiretur, Ecclesiasticæ militiæ nomen dedit; ac Sacerdotio initiatus anno 1657. virtutum studia amplexus est. Hinc aulæ fides declinare statuit, & inter Sacerdotes S. Hieronymi de Charitate ascriptus anno 1658. aliquandiu inter eos vixit, eamque vitæ rationem aggressus est, ut tum morum integritate, tum doctrinâ, & in concionibus habendis præstantiâ, venerationem permaximam sibi conciliaverit. Patrochus Ecclesiæ Messanen-
sis S. Marthæ electus, possessionem haud accepit. Cum patriæ desiderio (cujus amantissimus fuit) æstueret, Ven. P. D. Carolus de Thomasio Cler. Reg. ut nepotibus suis, Julii Mariz de Thomasio Ducis Palmarum filii, in Siciliam remeantibus sese comitem, & Ducem adderet, enixe rogavit: ideoque Panormum appellus, resolutatis patris Laribus in oppidum Palmarum cum ipsis transiit, mox in patriam reversus. At vix ibi pervenit, cum ex itineris labore contracto lethali morbo, paulo post vitam absolvit non sine ingenti amicorum dolore 17. Julii anno 1669. & in Ecclesiæ S. Rosalizi sepultus est. Hujusce meminere cum laude Josephus Galeanus in *Musis Siculis* par. 2. tom. 1. pag. 497. Ludovicus Jacobillus in *vitis SS. Umbriae* tom. 3. pag. 486. Antonius Casalettus in *Relatione solennitatis D. Rosaliae* an. 1661. pag. 15. Vincentius Auria in *histor. narratione Crucifixi Panorm.* ex tertia editione pag. 169. & 174. Auctor operis inscripti: *Galleria di Minerva* tom. 4. par. 11. pag. 225. & *Monumeta Gallica Trevolesiana* an. 1701. tom. pag. Edidit

Relatione de' fuochi artificiali, e feste fatte in Roma per la coronazione in Re de' Romani di Ferdinando IV. Re di Ungheria, e di Boemia Primogenito della Maestà Cesarea di Ferdinando III. Austriaco dall' Em. e Rev. Principe il Sig. Girolamo Cardinal Colonna Protettore del Sacro Romano Imperio. Romæ apud Ignatium de Lazaris 1653. in 4.

Relatione delle feste fatte in Roma per la Coronazione in Re de' Romani di Ferdinando IV. Re d'Ungheria, e di Boemia dall' Em. e Rev. Cardinal Teodoro Trivulzio. Ibidem apud eundem 1653. in 4.

Relatione dell' electione del Sommo Pontefice Alessandro VII. Panormi apud Bisagnium 1655. in 4.

De' Due Santi Mamiliari Arcivescovi, e Cittadini di Palermo Ristione Historica. Ibidem apud Michaelem Constantium 1701. in 4.

Hoc opus historicæ eruditione refertissimum, decurris 31. annis ab Auctoris morte, ne am-

plius cum ejusdem famæ jactura delitesceret, in lucem emittere curavi, cui Vitas eorumdem Sanctorum addidi.

Vernacula lingua scriptæ

Canzoni Siciliane. In *Musis Siculis* par. 2. tom. 1. Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Josephum Bisagnium 1662. in 12. Demum servantur apud me ejusdem Josephi manu exarata

Anagrammata. m. 35. in 8.

JOSEPHUS VISTARCHUS Messanen-
sis, vir politioris literaturæ ornameto conspicuus. Musas præsertim magnâ cum laude coluit; & inter Officiæ Messanen-
sis Academicæ recentius floruit circa annum 1640. Ipsum laudibus ornant Placidus Reina in *hist. Mess.* par. 2. pag. 524. & Benedictus Salvagus in *Carmin. Officina* par. 4. pag. 335. Typis dedit Italicè

Il Gareggiamento delle Muse Poetiche in lode dell' Illust. & Excell. Signori D. Federico Colonna Principe di Paliano &c. & D. Margarita d' Austria, & Branciforte Principessa di Butera. Messanzæ apud Jo. Franciscum Bianco 1625. in 12.

Amor Poeta Epitalamio nelle nozze de' fortunatissimi sposi il Cavalier D. Pietro Campolo Barone di S. Teodoro, e Principe dignissimo dell' Accademia della Zecca in Messina, & D. Silvia la Rocca, e Lanza. Messanzæ apud eundem 1627. in 12.

Il Filoro Epitalamio nelle nozze de' felicissimi Sposi D. Lorenzo Alberti, & Saccone Marebese di Pintodato, & D. Gio: Mancuso, & Averna. Ibidem apud eundem 1627. in 12.

Venero Placata Epitalamio nelle nozze de' Signori D. Placido Ventimiglia, & D. Paula Campolo. Ibid. apud Petrum Brean 1628. in 12.

Il Polifemo Poemetto. Ibidem apud eundem 1628. in 4. & in libro: *Stravaganze liriche degli Accademici della Fucina.* Neapoli apud Sebastianum Alecci 1661. in 12. ubi etiam extant

La Fama Panegirico del Sereniss. Principe Filiberto di Savoia, &c.

Il Proteo Panegirico in lode dell' Ill. e Rever. Sign. D. Blaggio Proto Arcivescovo di Messina. Edidit etiam

Panegirico per il Sign. Cola Maria Ciampoli. Poësia. extat in vestibulo libri: *Poesie di Girolamo Pre-
ti.* Messanzæ apud Petrum Brean 1630. in 8.

Poesie. In libro: *Poesie della Fucina* par. 4. Neapoli apud Sebastianum Alecci 1660. in 12.

Argomenti della Babilonia destrutta Poema Eroico di Scipione Henrico. Romæ apud Franciscum Corbelletti 1626. in 12. & alibi.

Alia scriptis testatur Reina cit. inter quæ de *Epistola B. M. V. ad Messanenses*, aliaque ut typis traderet expunicabar.

JOSEPHUS VITA Calataficebensis Ordinis Prædicatorum, Panormitani Cenobii S. Cîte filius: vir eminentissimi ingenii, doctrinâ instruatissimus vixit. In Theologicæ areanis perfundè versatus, familiarem D. Augustini, ac Angelici præceptoris sapientiam habuit, ac tritas aliorum vias prætergressus est. Ita ejus doctrinæ opinio valuit, ut Panormi viti doctissimi, ac Regularium Ordi-

Ordinum præclarissimi Præceptores in difficultis Theologiæ questionibus ipsum consulerent, ac tanquam veræ sapientiæ Magistrum venerantur: ipse verò ingenii sui lumina abstrusas scholarum tenebras facili negotio elucidabat. Doctrinam semper D. Thomæ auctoritate confirmare consuevit, in cuius operibus ita versatissimus fuit, ne vix præfacto volumine, ad oculi ictu locum à se citatum, non sine admiratione, fidelissimè indigeret. At tum ob doctrinæ excellentiam, tum ob sui contemptum Panormi, ubi diu moras protraxit, passim non alio, quam Philosophi nomine vocabatur. Quæ typis nãdavit in eundem persecutionem concitavit, (ut ipse prædixerat) nam Thomisticæ doctrinæ adversari opinabantur: ideoque ad Generalem Ordinis Magistrum delatis quærimoniis, Romam accersitus est. Ibi omnia ipsi objecta, splendidiorem doctrinæ suæ excellentiam efficere: præfacti ætænam Romæ doctrinæ suæ profunditate, in sui admirationem præfatiore Urbis ingenia excitavit. Inter sui admiratores non ultimus recensendus Joannes Caramuel, elapsi seculi singulare ornamentum, qui sæpius ipsam adit in proprii Cenobii septis, ut ejus doctrinæ splendorem recoleret: & à nonnullis Præfatis, ac S. R. E. Cardinalibus magnâ æstimatione prosequutus est. Doctrinam virtutibus illustravit: observantia regularis fuit cultor eximius: paupertatis studiosissimus: Joannis D. Augustini, & D. Thomæ opera, in quibus maletus erat, apud se retinebat: Humilitate claruit: ideoque ab honoibus quibuscumque abhorruit, solum Baccalaurei titulum contempsit: honores à Cathedrali assuetus studiosè declinavit. Cellæ, & secessu amantissimus, sæculari oculo fugiebat. Nunquam penitentia: asperitates deposuit: à carnalium esu semper abstinuit: & usque ad supremam vitæ lineam cilicio munitus, nunquam lecto decubavit: & integras per sepe noctes in rerum cœlestium contemplatione impendebant, uberrimâ lacrymarum copiâ persusus. Necessitate compulsi, si brevissimo somno indulgebat, id vel in Ecclesiæ loco, ubi fidelium confessiones excipiebantur, vel in aliqua Cellæ sede efficiebat. Deipara Virgini addictissimus, singulis sabbati diebus antiphonam Salve Regina cum sodalibus suis de more decantans, inardebat vultus, & oculum incendium prodebat. Ut corporis, animæque candorem illibatum servaret nunquam nisi ex obedientia confessionibus virorum tantum aures præbuit: aliasque egregias coluit virtutes. Pluries in summo vitæ discrimine divinam opem expertus est: & tandem numeris omnibus absolutus cum ad vitæ metam pervenisset, Ecclesiæ Sacramenta expetiit, ac magno pietatis sensu accepit: inde Confessarium rogavit, ne dum animam ageret, D. Augustini versus ex ejus sequentia, ipsi legeret, (cui ipse addictissimus fuit, ac ab ipso vitam aliquando accepisse tradunt) quibus ad finem perductis, placidissimè decessit Panormi in Cenobio S. Citar 8. Januarii anno 1677. relicta eximia sanctimonie famâ. Ad viri cadaver permagna populi

concurfus cõfluxit, qui ejus vestes discerpserit, ad quarum contactum nonnulla admiranda enarrantur. Nec desuit, qui pio ausu, elapsis à morte 24. horis, pedis digitum ipsi rescaverit, à quo sanguis effluxit: ideoque seorsim ab aliis conditum fuit. Hæc ex relatione P. Jo: Bap. de Castilho Panormitani Ord. Prædicatorum. Typis tradidit

Tempus Primum. Tractatum de proprio, & per se principio, unde provenit peccatum in actionibus voluntariis continet, in duas partes divisum. Panormi apud Andream Colicchiann 1665. in fol. Subsequentes Tomi in. ss. in Archivo Romano Ord. Præd. servantur.

De objecto Logice. Romæ apud Paulum Moneatam 1670. in 8.

JOSEPHUS VITALIS nobilis Panormitanus vivo, egregioq; ingenio munitus, possum tum etruscum, tum vernaculum coluit. Scientiis nonnullis, ac morum integritate effulsit. Anno 1652. publici Panormitani ærarii, vulgò Tabulam dicunt, Gubernatorem egit: & diu Hospitalarii munere Magnam Panormi Nosocomium moderabatur, ibidem decessit 15. Decembris 1657. & in Ecclesia S. Mariæ Angelorum Fratrum Observantium S. Francisci tumulatus est. Ipsum laudant Josephus Galeanus in *Musis Siculis tom. 1. par. 2. pag. 510. & par. 4. pag. 218.* Alphonsus Salvus in *prosis pag. 223.* & Antoninus Tantillus in epist. nuncupatoria operis inscripti: *La Cetra Oratiana.* Edidit

Cautioni Siciliæ. In *Musis Siculis par. 2. tom. 1.* Panormi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Josephum Bisagnium 1662. in 12.

Cautioni Siciliæ Burlesche. In eisdem *Musis par. 3. Ibid.* apud Bisagnium 1651. in 12. Edenda reliquit Italicè

Rime,

Discorsi Accademici.

JOSEPHUS DE VOGLIA Eques Panormitanus vir ab elegantissimo ingenio, morum probitate, ac prudentia laudatissimus. Ab inenue ætate literarum studiis dicatus, Jurisprudentiæ laureâ insignitus est. Gravioribus etiam disciplinis apprime excultus inclauit: & amenciores literas sibi familiares habuit. Eruditione præsertim instructissimus, in antiquis, ac recentioribus literatæ Orbis monumentis versatissimus emicuit, quibus doctiorum venerationem assequutus est. Tum versu, tum prosâ plurimè valuit: & eruditæ vitorum amator, tum apud hos, tum apud Regni Proceres, ac etiam Supremos Moderatores summa æstimatione valuit. Patriæ amantissimus in propugnandis ejusdem privilegiis, & amplificanda ipsius gloria pluries desudavit, ac benemerentissimi civis laudes promeruit. Panormitanæ Raccenorum Academiæ primùm nomen dedit inde cum aliis ornatissimis Patriæ viris anno 1642. novam excitavit Academicam, cujus candidati *Animosus Oreti* vocabant. Hujus Academiæ phrenoschema erat Apum examen; lemma verò illud Virgilii Georg. 4. v. 83.

Ingentes animas angusto in pectore versant.

De-

Defuncti ejus uxore Congregationem Oratorii Panormitani ingressus, in ea per aliquot annos Sacerdotio initiatus laudabiliter vixit. Tandem octogenario major Panormi decessit 3. Septembris anno 1705. Ipsum laudant Alphonsus Salvus in *prosis* pag. 15. & Augustinus Inveges in *Panormo antiqua* pag. 545. Edidit Italicè sub Natalitii Adonii nomine

Lettera in difesa di Palermo contro D. Ferdinando Comitelli. Venetiis apud Babam, & Juuiccas 1648. in 4.

Scriptum etiam

Il Seflini punito dalla Verità dialogo. Hunc sub nomine Galvani de Vbertis in publicam lucem emittere statuerat anno 1648. Placido Samperio Soc. Jesu dicatum, qui sub Marci Antonii Seflini quosdam dialogos, dicacitate refertos, contra Panormum protulit. Authographum m. s. in 4. servatur apud P. Joannem Mariam Amatium Soc. Jesu virum eruditissimum.

JOSEPHUS VOLLARUS Panormitanus, unus ex præcipuis Panormi Tabelionibus: ex naturali propensione Poësim, præsertim comicam, cum laude coluit. Decessit Panormi 29. Novembris 1696. Edidit Italicè

Le Pazzie per vendetta dramma per musica. Panormi apud Jacobum Epurum 1682. in 12.

L'Aureolis dell' Impero dramma per musica de. rappresentarsi nella Sala del Regio Palazzo per le solennità, e pompe nelle Nozze del Re N. S. Carlo II. Panormi apud Angeliolum, & Varesium 1690. in 12.

JOSEPHUS XIBECCA Panormitanus Juris utriusque Doctor eximius, edidit

Responsum pro Sp. Domino D. Joanne Pinaeiro adversus D. Cesarem Cauxa, & Regium Fiscum in recuperatione Cohortis armigerorum Regni Neapolis. editum anno tertio sui doctoratus. Panormi apud Jo. Mattheum Maydan 1567. in fol.

JOSEPHUS XIBECCA Panormitanus, alter à supra laudato, Jurisconsultus & ipse egregius, ac doctissimus, & equè disertissimus causarum Patronus: ideoque præcipuas Siculorum Procerum causas feliciter propugnavit. Ob insignem doctrinam suam praeclarè estimationem; ac merito ad nonnullos honorum gradus fuit evehctus. In Panormitano Pretorio, & in Magnæ Regiæ Curie subsellis Judex sedet. Præfuit etiam Fisci Patronus Regiarum, ut vocant, Tandarum in Regia Juncta. Demum nominis celebritate clarissimus Panormi decessit anno 1661. Laudatur à Francisco Strada in *quietationibus* pag. 15. Philippo Cammarara in *Allegat. in causa Butera* pag. 2. & Jacobo Longo in *linea triumphantis* p. 26. Multa scripsit, ac solum edidit

Allegationes in causa possessionis summarii Principatus, & Status Campisfranci pro D. Stephano Riggio, & Campo. Panormi typis Nicolai Bua 1653. in fol.

Allegationes in causa retentionis possessionis Principatus, Butera, & Petrapertie, cum dignitate Magnatis Hispaniarum, ac Marchionatus Millitelli, aliorumque oppidorum, nec non Tindorum, Baronia-Biblioth. Sicula Tom. I.

rum, & Feudorum in literis mentionis contentorum pro Ill. D. Josepho Branciforte Comite Mazzaroni. Ibidem apud Dominicum Anselmum 1660. in fol.

ISAAC sive ISAACUS Agycensis, Monachus Ordinis S. Benedicti, ex Arnaldo Wion in *insigne Vita lib. 2. cap. 70. pag. 432.* vel rectius S. Basilii ex Roccho Piro not. *Ecel. Catanen. pag. 109.* Vir sanè doctissimus, Barlaami Discipulus, Astrohomicas, ac Mathematicas disciplinas insigniter calluit. Poësi etiam excultus, sacræque literis apprime instructus inclaruit. Floruit ex Christophoro Clavio in *Calendario Romano*, Josepho Blanco in *Chronolog. Mathemat. pag. 57.* Gerardo Leo Volsio de *scien. Mathem. cap. 40. §. 25. pag. 227.* & cap. 62. §. 13. pag. 359. & Io: Bap. Riccioli in *Chronie. Astronomorum ante Almagestum par. 2. pag. 39.* sæculo post Christum natum undecimo: & ex Claudio Francisco Millier in *curso Mathematico tom. 1. in tract. proœmiali pag. 83.* signanter propè annum Domini 1050. At rectius Josephus Scaliger de *emend. tempor. lib. 4. pag. 331.* observat, quòd idemmet Isaacus se scriptisse ait anno 6885. æræ græcæ: ideoque anno salutis 1372. floruisse concludit. Dionysius Petavius de *doctrina temporum tom. 1. lib. 5. cap. 1. pag. 405.* claruisse tradit anno Græcorum 6881. Christianæ æræ 1373. quòd ex eodem Isaac de dedeclo idque iterum confirmat lib. 5. cap. 16. pag. 449. Petavius sententiam sequitur Henricus Wharton in *append. ad bist. literariam Guilelmi Cave pag. 43.* & Robertus Gerius in *append. ad par. 2. ejusdem bist. pag. 286.* Duos Isaac nomine retulit Riccioli cit. in *Chronol. Reformata tom. 4. ind. 2. pag. 251.* quorum unus anno 1040. alius 1372. floruisse putat, quòd apud alium forsitan non invenies. De Isaac etiam Rocchus Pirrus not. *Ecel. Catan. pag. 109.* Hofmannus in *lexic. tom. 1. pag. 857.* Ludovicus Moretus in *diß. tom. 1. pag. 233.* Cefnerus in *Biblioth. pag. 520.* Sixtus Senensis in *Biblioth. Sanctæ lib. 4. pag. 270.* Vincencius Coronellus in *Biblioth. tom. 4. num. 2329. pag. 634.* aliiq. infra citandi. Quæ Isaacus scripsit hæc sunt.

Computus Græcorum de Paschate celebrando, Andronico Urbis Aeni Prasæfio inscriptus. Excusus est primùm græcè cum latina interyretatione Jacobi Christinanni, & cum ejusdem scholiis Heidelberg. 1611. in 4. (Augustæ etiam in 4. ex indice Bibliothecæ Bodlejanzæ pag. 36. & indice Bibliothecæ Barberinzæ tom. 1. pag. 69. & 268.) Inde à Dionysio Petavio editus in libro inscripto: *de doctrina Temporum Tomo III.* Lutetiz Parisiorum sumptibus Sebastiani Cramoisy 1630. in fol. in eo extat à pag. 359. cum hoc titulo, nempe: *Isaci Monachi Argyri ad Ornentem D. Andronicum, qui ratione traditis methodos protulerat solis, ac Lunæ Cyclorum, & eorum quæ ex his consequuntur Dionysio Petavio interprete.* In eo omisit Petavius operis Epilogum, ut ad vertit Wharton citatus.

Computus alter: editus ab eodem Petavio in opere laudato à pag. 384. ex Regis Galliz Bibliotheca

thea beneficio Nicolai Rigaltii, Excerpta quædam unius ex his computis, notis illustravit Josephus Scaliger, ediditque Citz-lat. Lugduni Batav. 1595. in 4. ex Gerio cit.

Scholia in Euclidis elementorum Geometria sex priores libros, per Conradum Dapsodium in latinum sermonem translata. Argentorati in 8. ex Gesnero in Biblioth. pag. 520.

Multa alia Græcè scripta Isaacus, quæ in nonnullis Bibliothecis delitescunt, nomina hæc sunt.

Geodesia, sive Terra divisio. m. s. servabatur in Bibliotheca Hurtadi Mendoza, Catholici Regis Oratoris ad Venetos, ut testatur Vossius cit. cap. 27. §. 9. pag. 116. & cap. 54. §. 21. pag. 331. & Gesnerus in Biblioth. pag. 520.

Astronomica. m. s. Augustæ Vindelicorum aservata, ex Vossio cit. cap. 62. §. 13. pag. 359. & Gesnero loc. cit.

Methodus inveniendi latera quævis tum irratiabilium definiturum. m. s. in Biblioth. Regis Christianissimi, ex Vossio cit. cap. 54. §. 21. pag. 331. & Gesnero cit.

De Triangulis, & Rectangulis. m. s. in eadem Bibliotheca, ex Vossio, & Gesnero cit. etiam m. s. in fol. in Bibliotheca Veneta Barociana hoc titulo: *Doctrina de Triangulis non rectangulis reducendis ad triangula rectangula, & de aliis figuris Geometricis*, ex Jacobo Philippo Thomasio in Biblioth. Venetis m. ss. pag. 77. & in Bibliotheca Palatina Electorali, ex Catalogo condito per Fridericum Sylburgium, editum in libro: *Monumenta pietatis, & literaria Virorū in Rep. par. 1. p. 23.*

De dimensione agrorum. m. s. in Bibliotheca ad S. Antonium, ex Vossio, & Gesnero loc. cit.

De ratione mensurandi plana, & solida. m. s. in eadem Bibliotheca, ex Vossio, & Gesnero cit.

De oppositione, & conjunctione Solis, & Lune, & circuli solaribus, & lunariibus. m. s. in eadem Bibliotheca ex Gesnero cit. ibidem etiam eodē teste, *Argentarii disciplinæ rationabilium solarium, & De Planetis.* m. s. in 4. in Biblioth. Imper. Viennæ, ex eodem Gesnero.

Scholium Græcum in primam figuram descriptionis in plano, & carmina de duodecim Ventis. Vtrumque opus m. s. servabat Venetiis memoratus Didacus Hurtadus, ex Gesnero cit. & Arnaldo Wion loc. cit. & scripsisse etiam addunt hæc alla, nempe

Solutionem quæstionis cujusdam Palæmetica.

Encomium Martyris Demetrii. ita etiam ex Gerio cit.

Homiliæ in sententiam Joannis Apostoli: Præcipio vobis, ut ametis vos mutuo: ita & Sixtus Senensis in Bibliotheca Sancta lib. 4. pag. 270.

Vaticum. m. s. in fol. extat Venetiis in Bibliotheca S. Antonii ex Thomasio in Biblioth. Venetis m. ss. pag. 1.

Tabular. m. s. in fol. ibid. ex eodem loc. cit. p. 4. *Methodum de Sole, & Luna, & aliis consequentibus.* Item: *Transitus de perfectis regulis Astronomicis cum tabulis.* m. s. in Bibliotheca Veneta Card. Bassarionis ex Thomasio cit. pag. 49.

Geometria, Stereometria, Arithmetica, Archi te-

ctura. m. s. in Bibliotheca Vespæta Vincentii Grimali, ex eodem pag. 110. His adde

Tractatum de Metris Poeticis, m. s. in Bibliotheca Joannis Sambuci ex Gesnero cit. & in Bibliotheca Palatina Electorali ex ejus indice cit. pag. 123.

Varia astronomica, & inter alia apparatus Astrologii, servantur in Bibliotheca Vaticana ex Gesnero cit. At ea, quæ in Bibliotheca Vaticana extant, ita distinctè indiguit Antonius Possivinus de m. ss. *Græcæ ejusdem Bibliotheca in fine tom. 3. appar. sacri pag. 13.* ait enim ibi custodiri nostri Isaacii:

Methodum, & interpretationem Paschaliū, & aliarum necessariorum rerum.

Methodum Solarium, & Lunarium Cyclorum, & eorum qui hoste sequuntur.

De inventione quadrangularium laterum, eorum qui non dicuntur quadrati numeri.

Methodum de Inventione pleuileviorum, & regulis, quæ extant in syntaxi, translata ad Martyrologium Bizanti.

Regulam, sive Canon diurnam, mensuram, & annum, quibus nunc utimur.

Regulam ingressus principii temporis, & Mensuram Arabum.

Regulam longitudinis, & latitudinis insignium Urbium Europæ, Africa, & Asia.

Methodum, quæ consiliendus est Horescopus, sive Astrologium.

Regulam ingressus principii temporis, & mensuram apud Græcos. Prolegomena metæ Synaxeos. Contra Judæos alicujus viri eximii ad quemdam suum familiarem. Hæc in Bibliotheca Vaticana. His tamen adde

Canonum Persicorum expositionem. m. s. in Bibliotheca Palatina Electorali ex ejus indice cit. pag. 83.

De regimine Novitiorum librum. m. s. in Bibliotheca Bodlejana cod. 5. ex Gerio cit. qui addit, in eadem Bibliotheca asservari Jacobi Anachoretæ, fortè nostri, tractatus

De Monastice Politiciæ de Phrentibus, & Vitili: & expugnationem superbia.

ISIDORUS CARBONARUS Messanenensis Ord. Minim. S. Francisci Paulensis, Theologus insignis & Orator, eloquenti clarissimus, Hunc Franciscus Lanovius in Chron. Minimorum pag. 595. rotius Italice decus vocat. Ordinis sui Collegium Messanæ excitavit: Siculam Provinciam rexit: & ad Machetæ Ducem, Siciliæ Proregem pro arduis negotiis à Civitate Calatajeroneusi orator missus est. Magnâ nominis famâ claruit anno 1600. De eo etiam Placidus Samperius in Iconolog. M. V. lib. 2. pag. 154. & Aubertus Miræus in Biblioth. tom. 2. cap. 183. pag. 202. Edidit ex auctoribus citatis

Rationale Sacrorum Canonum.

Consequentes Ordinis Minimorum.

ISIDORUS DE CASTILLO nobilis Penormitanus, primus Vacci Baro, inde hæreditario jure Marchio S. Isidori ingenii præstantiam, etsi in ipso ætatis flore lethalius morbis plurimum vexatus,

zatus, tum amœnioribus literis, tum gravioribus disciplinis insigniter expolivit. Musas præsertim coluit, ac historiarum cognitione animum instruxit. Prudentiâ, pietate, morumque integritate effulsit. Obiit Thermis circa annu 1660. Ipsu laudat Josephus Galeanus in *Musis Siculis* p. 4. pag. 234. ubi hujusce viri extant vernacula linguâ

Canzonî Sacre Siciliane. Panormi apud Josephu Bisagnium 1653. in 12.

ISIDORUS PANORMITANUS ex familia Comitina Ordinis S. Benedicti Congreg. Casinensis, vir doctrinâ, & multiplici scientiarum ornameuto insignis: graviore disciplinas publicè docuit in Cœnobio S. Benedicti extra Mantuam. In pertractandis negotiis magnâ dexteritate, polluit, & motum suavitatis conspicuus omnium benevolentiam sibi devinxit. Abbatis dignitate, Cœnobio Panormitano S. Martini præfuit ab anno 1583, usque ad 1587. & anno 1589. usque ad 1593. Eo in regimine prudentiâ, ac virtute, apprime euitit: in pauperibus, ac hospitibus benignè amplectendis liberalitatem dedit eximiam. Memoratum S. Martini Cœnobium uovis ædificiis splendidiorum constituit; ejusque Ecclesiæ profusâ magnificentiâ perfecit. De eo Petrus Ricordatus in *hist. Monast.* pag. 466. Petrus Antonius Tornamira in *orig. Congr. Casin.* to. 2. lib. 3. pag. 453. & Rocchus Pirrus de *Abbatibus* p. 190. qui in eodem Cœnobio ejus m. ss. asservari testantur.

ISIDORUS SICILENSIS Capuccinus ex familia Spinelli, Poeta non vulgaris, floruit an. 1630. Hujus meminit Pirrus cit. not. Eccles. Syrac. pag. 257. Sub nomine Julii Xist fratris sui in lucem emisit Italicè

La nuova settimana divisa in sette giornate, Poema Sacro, nell'eguale si ragiona della Vita, Morte, e Miracoli del Gl. Eremita B. Guglielmo Patrone, e Protettore di Scirilli. Panormi apud Alphonsum Isolan 1632. in 12.

JULIANUS CALAGIURA Panormitanus Pharmacopola celebris: in plena plantarum cognitione peritissimus. Pharmacopolis Panotimianis Consulibus munere præfuit. Musas Siculas adamavit, ac carmina lepidissima non sine laude, ac nominis gloria concinuit. Obiit Panormi 15. Julii anno 1647. & in Ecclesia S. Antonii Patavini Fratrum Minorum Strictioris Observantie sepultus est. De eo Josephus Galeanus in *Musis Siculis* par. 2. t. 1. p. 412. Edidit vernacula linguâ

Canzonî Siciliane. In eisdem Musis Panotimi apud Decium Cyrillum 1647. in 12. & apud Iosephum Bisagnium 1662. in 12.

JULIANUS FALCIGLIA Salemitanus, Ordinis S. Augustini, Sacre Theologie Magister, vir à doctrinæ splendore quo insigniter emulit, & ab egregiis virtutibus meritò laudatus. In corporis sui castigatione multus fuit, & in exactissimè regularis observantie cultu claruit: hinc nonnullis honoribus fuit cumulatus, nam Vice-Procuratoris Generalis munere functus est anno 1433. quo insignitus Concilio Basiliensi interfuit. Vicarius etiam Generalis Ordinis constitutus est tum Romæ, tum per totam Italiam à Mattheo Jatrodo, & Christiano Pedemontano totius

Ordinis Moderatoeibus: ac tandem in Comitibus Generalibus Senis coactis 9. Junii 1443. totius Ordinis Generalis electus est. Pluries in eodem gradu cōfirmatus, Ordinem suum per 15. annos summa cum laude rexit: in eoque merendo præclarissima edidit exempla virtutum. Omnia instituit Cœnobia per totu Orbem dispersita, pedestri itinere, pedibus nudis, solo baculo innixus, raro exemplo illustravit. Decessit Mesianæ, ubi insigni sepulchro conditus est, cujus epitaphium temporis injuriâ oblitteratum, haud legere licet. Mortis tempus variè narratur à Scriptoribus in diversas sententias distractis, nam Thomas Hertera in *suo compendio ad annum 1443.* obiisse ait anno 1459. Placidus Samperius in *Iconologia M. V.* lib. 2. cap. 16. pag. 244. anno 1449. Rocchus Pirrus not. Eccles. Mazar. pag. 570. electum Generalem ait anno 1445. ac annis 26. Ordini præfuisse, ideoque defunctum renunciat an. 1471. Iosephus Panphilius in *Chronica. Ord. S. August.* pag. 79. ad Generalis munus assumptum tradit anno 1443. & per tria luita ordinem moderasse, & pag. 83. addit anno 1459. Alexandrum Olivam ob noitei Iuliani obitum ad Generalatum evectum; ideoque Iulianus anno 1458. vel 1459. obiisse deducimus. Tandem Stephanus Maurus in *sua Messina* cap. 22. pag. 211. ex auctoritate Io: Petri Villadicane in *supplemento ad Maurolycum* pag. 181. decessisse ait 18. Aprilis 1458. De hoc inclyto viro etiam Iosephus Ambrosius in *relat. solemnitate epistole Mariana* pag. 312. Stephanus Anna in *discursu pro Rosario* p. Brandi pag. 583. Thomas Gratianus in *Anstasi Augustiniana* pag. 127. Gesnerus in *Biblioth.* pag. 524. qui Iulianum Salentinum vocat. Carolus du Fresnoy in *indice auctorum ad Glossarium scriptor. medii & infimæ latinitatis* pag. 124. qui Ioannem Salentinum, Siculum vocat. Scripsit Iulianus ex Pirro cit. *plura volumina*; & Ambrosius Coriolanus apud Possevinum in *Apparatu Sacro* tom. 2. pag. 303. ait *plurimos peperisse commentarios*: at Gesnerus cit. Possevinum, quem sequitur Thomas Gratianus in *Anstasi Augustiniana* pag. 128. hæc edidisse testatur, nempe.

De sensu composito lib. 1.

De Medio demonstracionis lib. 1.

De Sophistarum regulis lib. 1.

Alia scriptis Theologica Possevinum opinatur. Addunt Gesnerus, & Gratianus, quod in lucem etiam emisit

Terminorum moralium librum unum.

Commentarios plures.

JULIANUS MAYALIS Nobilis Panormitanus Ordinis S. Benedicti Congregationis Casinensis & Monasterio Panormitano S. Martini vir à vitæ sanctimonia, ac summo rerum usu celeberrimus: apud Alphonsum Regem, ejusque Fratrem Ioannem, ac Pontifices Eugenium IV. Nicolaum V. & Calistum III. magnâ æstimatione valuit. Ab Alphonsò, ac Panormitano Senatu magnificentissimas ædes, olim Matthæi Sciasani Comitis Hadriani accepit, ut in his Monachorum suorum Domitilium excitaret: ac monachis

F f f 2 à regia

regie Urbis strepitu abhorrentibus, Julianus pietatis studiosus, ut in magnam Valetudinariam converterentur, in quod omnia Panormitana Nosocomia coalescerent, exquiri, & obtinuit, ex literis Eugenii IV. & Alphonsi Regis. Julianus verò illius Protector, & perpetuus Administrator constitutus est: qui ad optimum ipsius regimen instructionibus, & capitulis ab eo scriptis inunivit, ab eodem Alphonso 17. Junii 1433. Regia auctoritate firmatis. Ab eodem Rege ad Octomanum Bosfori Tuneti Regis filium Orator missus est anno 1438. ut eum eo perenne pacis fecedis, iniret, & omnia juxta Regis vota, & Siciliae utilitatem feliciter concludit. Ibi eidem Regi gratissimus triennio moras protractit: gravissima pertractavit negotia: ac barbaram regionem virtutum exemplis explevit. Ideoque summo Tunetani Regis dolore, ac Maurorum plausu, scriptis arabicis ad Alphonsum de Juliano laudibus literis, in Siciliam remeavit: & secum muneribus, aliisque serica deferens, non sine permaxima laude in patriam se recepit. A primariis Regni Proceribus, & Senatu, populoque Panormitano ad Alphonsum prædictum, & Joannē Regē Alphonsi fratrem Cactæ, & Neapoli degentem pluries Orationis missus est pro Regni Capitulis approbandis, ac rebus gravioribus pertractandis, & ab eodem multa in patriæ beneficium obtinuit: ideoque passim Patris Patriæ vocabatur. Alphonsi Regis jussu Calistum III. adiit ad ardua pertractanda, à quo magnis benevolentie argumentis exceptus est, eique, ac Monasterio suo multas Sanctorum reliquias largitus est, præsertim Spinam ex Christi Domini corona, & septem salutiferæ Crucis frustula. Ab Eugenio IV. in perage udis rerum negotiis adhibitus fuit, ejusque jussu una cum Ambrosio Isfar, & Corrigies Panormitano, Cœnobii S. Martini Abbate, Benedictina Siciliae Cœnobio perulstravit. Anno 1446. cum eodem Judex Conservator Presbyterorum S. Georgii de Alga in Sicilia constitutus est. Dum ætate gravatus, negotiorum molestias declinare statuit, ideoque ad desertos Ciambrazum montes aufugiens, ibi ædiculam, mysteriis Dominicæ Passionis ornata, ad Missæ sacrificium celebrandum extruxit, quam adhuc Eremitæ domum vocant, cui duas addidit cellulas. Hic eremiticam egit vitam, severiores penitentiae leges observavit, ac folis herbis, radicibusque vixit, inter rerum cœlestium contemplationes pro annos sex usque ad annum 1470. cum 4. Octobris ad perennem gloriam evolavit. Virtutum exempla, sanctimonie fama, ac miraculorum gloria eximio viro Beati nomen compararunt. De eo Octavius Cactanus in *Idea SS. Siculorum* pag. 35. 57. & 66. Rocchus Pirrus not. *Ecl. Panor.* pag. 217. & lib. 4. de *Abbatibus* pag. 179. 180. 195. 197. 203. 265. & 266. Thomas Fazellus de reb. Siculis dec. 2. lib. 9. cap. 9. pag. 591. Seraphinus Gonzales in *declaratione Arthuri Monast.* pag. 88. Petrus Antonius Tornantia in *Juditha Panormitana* pag. 206. & seq. & alibi, Placidus Samperius in *Iconologia Maria Virginis* lib. 2. pag. 283. & 287. ubi falsè Romanum

vocat, Josephus Bonifilius in *sua Messana* lib. 8. pag. 63. alique. Scriptis

Institutiones, & Capitula pro Oeconomico regimine Magni Nosocomii Panormitani.

De conformitate vite spiritualis ad primum exemplar Jesu Christi. extat m. s. in Bibliotheca Cœnobii S. Martini.

JULIANUS MONTEFUSCUS ex oppido Nafsi, Ordinis Observantium S. Francisci, scriptis ex Octavio Cactano in *animad.* ad tom. 2. SS. *Siculorum* pag. 67. & Josepho Perdicaro in *Vitis SS. Siculorum* pag. 270.

Vitam S. Coni.

JULIUS LO CAMPO ex oppido Noaræ, maternâ lingua, ac carmine lucido lepidissimè cecinit: ideoque cum aliis hujus generis Poetis Siculis recensetur ab Academico Oldeauo, idest Nicolao Villano in *discursu de poetis Indicia* pag. 74. sed quæ in lucem emiserit nec ipse innuit, nec ego vidi.

JULIUS FIRMICUS MATERNUS Siculus, sed incertæ patriæ, vir celestis. An autem Julius Firmicus Maternus, qui de *profanarum Religionum Erroribus* scriptis, idem sit ac ille, qui *Astronomicos libros* edidit, non vulgaris est apud Scriptores controversia: diversi enim diversa opinantur. Aliqui enim duos fuisse non antiquiorem, & Christianum, alium juniorem Ethnicum volunt: sed nonnulli contrarium sentiunt. Duos fuisse scribunt Baronius *annal.* tom. 3. ann. 355. num. 1. Antonius Possevinus in *appar. sacr.* tom. 2. pag. 304. Octavius Cactanus in *animad.* ad tom. 2. SS. *Siculorum* pag. 206. & in *Isag.* ad *bibl. sacræ Siculæ* cap. 42. num. 7. pag. 351. Gelferus *Biblioth.* pag. 525. Jacobus Tirinus in *indice auctorum cit. in sacræ Scripturæ*, Balh. Bonifacius in *bibl. Indicia* lib. 15. cap. 5. pag. 591. Joannes Bapt. Ricciolus in *Chronico Astronomico* apud *Almagestum* par. 2. pag. 39. & in *Chronol. Refor.* tom. 4. ind. 2. pag. 252. Petrus Lambecius lib. 1. *Commentar. de Augustiss. Biblioth. Cesar.* pag. 29. Aubertus Miræus in *aust. Biblioth. Ecclesiæ*, qui bis de Firmico scribit, nempe cap. 27. pag. 182. & cap. 37. pag. 184. nec quicquam assert nov, nisi quod cap. 27. ex scripto Bellarmini elogio de *Scriptoribus Ecclesiæ*, vocem senioris addidit, quo duos Firmicos innuit, ut observavit Labbeus de *Scrip. Ecclesiæ* tom. 1. pag. 660. Eundem fuisse non magnopere dubitavit Christophorus Cellarius in *curis posterioribus de Barbarismis, & idiotismis sermonis latini, in prologomnis* p. 36. nec tamen certissime affirmavit. Alii verò eundem fuisse volunt, qui primum ethnica superstitione foedatus, de Astronomia, sive Mathesi scriptis: inde catholicæ fidei lumine illustratus, de erroribus profanarum religionum, librum edidit. Hanc opinionem sequuntur Philippus Labbeus in *Script. Ecclesiæ. Biblioth. Chronol.* pag. 31. de *Script. Ecclesiæ* pag. 660. & in *Chroniæ Techn. adversus Calvinismum*, Auctor Catalogi Auctorum Bibliothecæ Patrum. tom. 1. ejusdem Bibliothecæ præfixi in editione Lugdunensi anno 1677. Joannes Albertus Fabricius in *Biblioth. Latina* pag. 164. & 166. Gulielmus Cave in *bibl. literaria*

veraria Script. Eccles. saecul. 4. pag. 110. qui observat in libro de errore prof. relig. pag. 7. Firmicum scripsisse: se nunc sacrarum literarum institutionem formatum perditos homines religiofo sermone convenire: inde ardens illi Gentiles ad fidem Christi perducendi desiderium. ad probandum duorum diversitatem Baronius loc. cit. ait, quod librum suum de Marthei Julius Firmicus scribere aggressus anno 354. cum Lollianus Consul designatus est, eundem absolvit ante sequenti, post ejusdem Consulatum, nempe anno 356. cui librum suum inscripsit, ut ex ejusdem praefationibus liquet. Hinc diversum hunc Iulium colligit ab eo, qui de errore profanarum Religionum scripsit ad Constantinum, & Constantem, Constantini Magni filios, qui ab anno 340. ad annum 350. Imperii fauces praetulerunt. Longe enim, ait, abesse videtur, ut qui adeo differet, atque pie de Christiana Religione adversus Gentilium superstitionem tractatum edidit, idem postea de Marthei omni ex parte impium scripserit. At Philippus Labbeus in *Chron. Techn. cit. contra Calvium*, ejusque sectatores demonstrat, libros Firmici de marthei compositos, ante librum de errore profanarum Religionum inter annum Christi 334. quo coeigit solis eclipsim, ab ipso Firmico memorata, tunc Optato, & Paulino Consulibus; & annum 337. quo decessit Constantinus Magnus. Id ipsum reperit in libro de *Scriptoribus Ecclesiasticis tom. 1. pag. 660.* quem sequitur Fabricius cit. pag. 164. & 166. ubi etiam pag. 167. observat, quod memorans Firmicus solis eclipsim Optato, & Paulino Magistratum gerentibus anno 336. lib. 1. cap. 2. novissimè accidisse affirmat. Addit & Fabricius quod opinio docens utrumque opus ab eodem Firmico scriptum, jam receptum inter eruditos sententia. Supposita igitur firmiore opinione unum extitisse Firmicum, dicendum virum fuisse consularem, & clarissimum, ac forensibus patriis additum: quibus relictis, ut ipsemet in limine lib. 4. ait, mathematicis disciplinis ingenium devotit: ac anno 336. vel 337. sub Constantino, Magni Constantini filio, quem in fine libri primi celebrat, scripsit Marthei librum. Inde evangelica luce illustratus, & gentium erroribus, ad catholicam veritatem fugavit, & ab ethnicis deliriis abhorrens, etate jam provectior, de erroribus profanarum religionum egregium scripsit volumen ad Constantini Magni filios. Hinc merito Bellarminus de *Script. Eccles. & Cave* cit. sub anno 340. Firmicum collocat, & *Milliet cap. 37. pag. 184.* sub anno 350. Catholice fidei zelo flagrans ex eodem libro planè constat: in eo enim eruditè, graviter, zeloque zstuans christianam causam agit contra Gentiles: hos ad veram fidem amplectendam vehementer cohortatur, ac Imperatores ipso urget ad delenda profana Gentilium Sacra: & ex ardenti desiderio ducendi Gentiles ad catholicam fidem, sacris literis instructissimus, hos Religiofo sermone conveniebat. Refellenda hic Volaterrani sententia, qui lib. 16. *anthropol. ait* Maternum Firmicum, mathematicum, scriptorem libri in prognostica

genethliaca sub Caesare Augusto floruisse; confundit enim Julium Firmicum Maternum, cum Julio Materno Poeta Tragico, qui sub Augusto floruit, ut ait Gesnerus in *epit. Biblioth. pag. 115.* de quo Tacitus, vel Quintilianus, vel quis fuerit Auctor dialogi de oratoribus, Lilius Gregorius Cyraldus de *Poetar. bist. dial. 8. pag. 317.* alii que. Vossius de *quatuor erroribus popularibus cap. 37. §. 12. pag. 207.* ait, quod primus astrologice artis patrociniū suscepit: sic tamen, ut callide negaret imperatoriam genituram esse astrologorum regulis subiectam: & Pescennius Franciscus Niger in praefatione, Firmici libris praefixa, scribit, primum omnium de astrologia latine scripsisse. Octavius Caetanus in *Idea SS. Scriptorum pag. 15. & 125.* inter Sanctos Siculos Sanctum Iulium Maternum Archiep. Mediolanensem adscribit, quem Siculum exilimavit: & pag. 12. quæ rationes ad id suaserint in operis notis sic allaturum promittit: at forsan rematurus considerara, ab ejus opere exclusit, nec de eo in notis loquitur. Caetanum forsan olim permoverat dubium à Baroulo anno 337. num. 74. exhibitum, quod lectoribus resolvendum exponit. Sufpicatur Baronius, an Julius Mediolanensis Episcopus, qui Concilio Romano sub Julio II. Pontif. interfuit anno 337. idem sit ac Maternus Episcopus Mediolanensis inter Sanctos relatus, & noster Julius Maternus, qui de erroribus profanarum Religionum scripsit *Quamobrem*, ait Baronius, cum Iulianum hanc confidit suspitione interdum pulsor, nam idem hic sit cum Materno ejusdem Civitatis Antistite antiqui scripti, & memorat annuversariè ex tabulis Ecclesiasticis celeberrimos; idemque cognominatus fuerit Iulius Maternus; atque fortasse idem ille sit, cujus extat nobilissimus commentarius hoc titulo inscriptus: *Iulii Firmici Materni V. C. de Mysteriis, & erroribus profanarum Religionum ad Constantinum, & Constantem Augustos liber.* Nominis quidem consensum, & tempora aequè conveniunt, licet in titulo illo nomen tantum Episcopi desideretur, errore forsan librarii ommissum. Volumus hęc innuisse solum: prudens verò lector accuratè judicet. Hanc Baronii conjecturam, quam sequitur Severinus Binius in *notis conciliar. relict. Labbeus cit. de script. Eccles. pag. 661.* & Edmundus Aubertinus apud ipsum, Guilielmus Cave in *bist. literaria script. Eccles. pag. 110.* & Joannes Mollerus de *scriptoribus Homonymis cap. 6. n. 64. pag. 594.* & meritò, nam S. Maternus Episcopus Mediolanensis floruit sub Diocletiano, & Maximiano Imp. ut ex actis S. Victoris Mart. apud Surium 2. Maii, & Martyrologio Romano 18. Julii colligitur; & ad martyrii palmam evolavit circa annum 307. 18. Julii ex Ferd. Ughello tom. 4. Italia Sacra pag. 62. etfi Joannes Franciscus Boffozus in *bist. Pontific. Mediolan. n. 9. pag. 15.* sub anno 311. statuat. Iulius verò, sive Iulius Maternus, qui Romano Concilio interfuisse dicitur sub Iulio II. Pontif. purum signum putat Aubertinus cit. apud Labbeum. Praeter citatos auctores Firmici meminere Iosephus Blancanus in *clarorum Mathematicorum chronologia pag. 52.* Claudius Franc. Milliet in *capit.*

carſu Mathematic. tom. 1. traſſ. proemial. pag. 81. Cardanus in 4. Ptolom. contextu 74. qui iplum. laudat ob lingue candorem, & memoriam veſtutaſtis, Tobias Magius in Eponymologia critico pag. 82. Hoſinnannus in lexic. tom. 1. pag. 872. Moretius in diſt. tom. 1. pag. 1252. alique. Scriptiſt Mathæſeos, ſive de vi, ac poteſtatiſtis ſtellarum, ex Ægyptiorum, & Babyloniorum doctrina libros octo, ad Mavorium Lolhanum Aſie Proconſulem. Primum excuſos Venetiis 1499. in fol. ex Guilelmo Cave cit. à Peſcennio Franciſco emendatos. Edi- dit unâ cum Maniliæ Aſtronomicis, Atari Phœ- nomenis, cum Theonis commentariis Græcis Aldus Venetiis 1501. in fol. Excudit etiam Her- vagius cum aliis aſtologicis libris, ab innumeris mendis expurgatis à Nicolao Prucknero aſtro- nomo Baſileæ 1553. in fol. iterum Baſileæ 1591. & ſæpius unâ cum Manſſio, & Ptolomæi aſtologi- cis libris latine tranſlatiſtis.

De errore Proſanarum Religionum ad filios Con- ſtantini Mægri Conſtantinæ, & Conſtantem Ang- loſum librum. Primum ex m. 2. Mindenſi vulgavit Matthias Flacius Argeutorati 1562. in 8. inter mythologos latinorum curâ Hieronymi Commelini Heidelb. 1599. in 8. Pariſiis 1575. 1589. & 1610. ex recenſione Joannis Wowerii, ab eodem eru- ditiſtis notis illuſtratum Hamburgi apud Proben- nium 1603. in 8. Lugduni Batavorum ex Offici- na Juſti Livii 1645. in 12. & ex Officina Kackia- na 1673. Sæpius quoque cum Minutio Felice de Idolorum vanitate proditiſtis Pariſiis 1643. ex Lab- beo de Scrip. Eccl. tom. 2. pag. 93. & 94. & per- ſerſum accedente curâ Jacobi Oiſſeli Lugduni Batavorum 1652. in 4. & 1662. in 8. Oxoniæ typiſis L. Lichfield 1678. cum Minutio Felice, & Cæſilio Cypriano de Idolorum vanitate, ex dia- rio literatorum Romæ an. 1679. pag. 137. Item, in calce operum S. Cypriani ex recenſione Phi- lippii Priorii, Pariſiis apud Joann. Depuis 1666. in fol. ex Oudin in ſupplemento de Scripturis vel ſcriptis Eccleſiaſt. à Bellarmino omiſſiſtis pag. 19. & in calce eorundem operum S. Cypriani, quæ edi- dit Nicolaus Rigaultius Pariſius 1664. & eodẽ Oudin pag. 27. Item in Bibliotheca Patrum nov- iſſimæ editionis Lugdunenſis an. 1677. in fol. tom. 4. pag. 164. Quædam hujus libri loca caſti- gat & illuſtrat Io: Fridericus Gronovius in Mo- nobiblo Obſervationum Eccleſ. cap. 9. Scripti etiam Singularem librum de Domino geſitare, & chro- niſtatore, ut ipſemet teſtatur Mathæſeos L. 4. cap. 14. Pollicetur etiam lib. 5. c. 1. Alios 12. Aſtro- logia libros. & libro 7. cap. 6. librum ſuum citat de vitæ ſine.

JULIUS FRONTINUS v. Sextus Julius Fron- tinus.

JULIUS JANDADONUS Saccenſis Ordinis Prædicatorum, gravioribus ſtudiis expertiſtis, Bac- calaurei munere ſuit inſignitus. Vir præceſſa con- templationi additus, à morum integritate, ac ſolidarum virtutum ornamento commendatus enituit. Superiorum juſſu Monialium conſcien- tias ſub regula S. Dominici degentiũ Sacce moderatus eſt: & Panormi in Cœnobio S. Citæ reli-

gionis tyrones inſtruxit, ut etiam Romæ in Cœ- nobio S. Sabinæ ubi egregiis meritis cumulatus placidiſſimè deceſſit circa annum 1680. Edidit Italicè

Faſcetto di Roſe raccolto dall' Evangelio, e ſſ. Pa- dri, per poter meditare con devotione li Miſterii del ſſ. Roſario. Panormi apud Buam, & Canagnum 1670. in 12. & iterum Ibid. apud Dominicum. Anſelmum 1682. in 12.

JULIUS MAZARINUS Panoemitanus Soc. Je- ſu, Cenâ oriundus, vir eloquentiâ clariffimus; qui nepotes ex fratre habuit celeberrimum Juſti Mazarinum, & Michaelẽ Mazarinum S. R. E. Cardinales. Natus Panoem anno 1544. anno 1559. Societatem amplexus eſt. In ea conſecto ſtudioſum curriculum inter illuſtiores ævi fui an- numeratus, pietate, doctrinâ & eloquentiâ mi- rabiliter excelluit. Philoſophiam Panormi, Theo- logiam Pariſiis maxima cum ingeniũ laude, plu- ruſque docuit. Prudentiâ ſingulari præditus Colle- gia Genuenſe, & Ferrarienſe, ac Domum Pro- feſſorum Panoemitanam gubernavit. Studia in- nonnullis Siciliæ locis excitavit. Cum quodam Epifcopo diſceptum luſtrando multa incommoda, & Hæreticorum moleſtiis in Valletellinâ paſſus eſt. Acri, ſaciliſque pollebat ingenio, ad quæcunque, licet ardua, petraſtanda egregio. Cum aurea ſummâ prudentiæ, ac doctri- næ opi- nione apud omnes polleter, paſſim ipſum de rebus gravioribus conſultabant. In ſtudio, & labo- re indefeſſus, otii hoſtis acerrimus ſeſe detexit. In concioniſtis ad populum habendis omnium, calculo ſuo tempore princeps: ejus enim oratio- nis cultus, verborum copia, ac ſuavitas demita- bantur, quibus auditorum animos devinciebat, & quocumque vellet ſeſtebat: ad hæc veluti à natura mirabiliter efformatus. In celebrioribus Siciliæ, & Italiæ Civitatibus per quadraginta annos concionatoris munere ſunctus, plauſibus, & mirâ populorum frequentiâ ſemper auditus, immortalẽ ſibi nominis famam, Patriæ, ac So- cietati ſingularẽ opinionem, & gloriã com- paravit. Bononiæ totis 16. annis continuò in- Majori D. Petronii Templo conciones habuit, ſemper laudibus cnumulatus, ac eâ doctiſſimorum hominum approbatione, ut ipſorum nonnulli li- berè aſſerere non dubitaverint, Societatem Jeſu difficiliter alium, qui Juſio ſuccederet, inventu- ram. Tandem immortalĩ redimitis gloriã, Bo- noniæ apoplexiã icu conſoſius quatuordecim ſæto ceſſit 23. Decembris an. 1622. ætat. 78. Huiusce laudes leges apud Bibliothecam Societ. Jeſu pag. 534. Franciſcum Baronium de Maſſ. Panoem. lib. 3. cap. 3. pag. 122. Hippolytum Matriacum in Bi- blioth. Mariana par. 1. pag. 838. Ioan. Bap. Mari- num in libro inſcripto: Galleria par. 1. pag. 169. in Lyra par. 3. pag. 128. & in Epifola ad Claudiũ Achillinum, præfixa libro, cui titulus, la Sampogna. Secundum Lancelloctum in libro: Hoggi di par. 2. diſſing. 1.1. pag. 170. Ioan. Cleſſium in elenchio viro- rum literator. pag. 544. Michaelẽ Juſtinianum, de Scrip. Liguriſtis pag. 467. Auguſtium Oldoinum in Athenæo Liguriſtis pag. 384. Ioan. Bapt. Riccio- lium

lium in Chron. Refor. tom. 4. ind. 2. pag. 252. Philip. Labbeum in Chron. Pinacoth. Script. Soc. Jesu pag. 345. Indovicum Morerium in diction. tom. 2. pag. 551. Joann. Mollerum de Script. Homonymis feli. 1. cap. 3. num. 15. pag. 67. Felicem Gerardum, diar. 22. Decem. pag. 232. Edidit Italicè

David di Giulio Mazarini della Compagnia di Gesù. Cento discorsi su' cinquantefimo Salmo, e' suo titolo intorno al Peccato, alla Penitenza, e alla Santità di Davide. Romæ apud Aloylium Zannetrum 1600. in 4. & Venetiis apud Societatem Venetam 1602. in 4.

David dirizzato. Parte Seconda de' discorsi su' cinquantefimo Salmo, nella quale trattasi d'una parte della Giustizia, e ebbedi la remissione del peccato. Ibid. apud eisdem 1600. e 1602. in 4.

David Risolto, la Terza Parte de' discorsi su' cinquantefimo Salmo, nella quale trattasi dell'altra parte della Giustizia, che mira il bene, chiedendosi da Dio varie grazie, e sangli diverse proferte. Romæ apud Zannetrum 1600. in 4.

Hoc opus scriptum l'aruitate donavit Henricus Paludanus Ordinis Minorum, & Ernestus Cholnus Wirthii Canonici Colonienfis, æreisque figuris perpulchris ornantur. Coloniz apud Bernardum Gualterium, & Joannem Crikthium. 1611. in 4.

La Quarta Parte de' discorsi su la conclusione del Salmo Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto. Romæ apud Bartholomæum Zannetrum 1609. in 4.

De' discorsi sopra la conclusione Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto &c. con quattro indici copiosi. Venetiis apud Bernardinum Iuntum, Ioan. Bap. Ciottum, & Socios 1611. in 4.

Somma della Vangelica osservanza. Ragionamenti sopra il sermone del Signore, in cui si contiene la somma del giusto, e costumato vivere Cristiano. Parte Prima, nella quale per incidenza si tratta delle pratiche giuste, e de' particolari accorgimenti per lodevolmente esercitare il mestiere del sermonare. In fine una breve Pratica del predicare, ricavata da detti ragionamenti. (in hac praxi cap. 14. extat oratio Panegyrica de S. Agatha V. & M. Panormitana) Venetiis apud Ioannem Guerillum 1615. in 4. Hanc concionandi praxim laudat P. Claudius Acquaviva Præpositus Generalis Soc. Iesu in epitola sua ultima, quam omnibus Societatis Provinciis dedit anno 1613. Hac autem praxis seorsim edita est Brisgoiz apud Ioannem Dulckin 1621. in 8. ex Bibliotheca Classica pag. 134.

De' Ragionamenti su' sermone del Signore in Monte Parte Seconda, nella quale si spiegano le quattro prime beatitudini della Povertà, della Mansuetudine, del Lutto, e della Fame. Venetiis apud Ioannem Guerillum 1615. in 4.

De' Ragionamenti su' sermone del Signore in Monte, Parte Terza, nella quale si spiegano altre tre beatitudini della Misericordia, della Manditù, e della Pace. Bononiæ apud hæredes Iulii Rossi 1618. in 4.

De' Ragionamenti su' sermone del Signore in Monte Parte Quarta, nella quale si spiega l'ottava beatitudine delle Perfectioni, e si dà innanzi al rimanente del sermone. Ibid. apud eisdem 1618. in 4.

Il Colosso Babilonico delle Considerazioni mistiche su' sogno della Statua di più metalli, che hebbe il Re Nabucodonosore di Babilonia, e scrisse Daniello. Parte Prima. Ibid. apud eisdem 1619. in 4.

Il Colosso Babilonico &c. Parte Seconda. Mediolani apud Pontium, & Piccali 1625. in 4. opus posthumum.

JULIUS MORA nobilis Syracusanus Eques Hierosolymitanus, in Equitum albo ascriptus anno 1590. literarum gloria enituit. Musas recoluit, & inter Incognitos, & Cruicanos Academicos relatus, sui opinionem exciravit. Hujus meminit Andreas Minutulus in not. Prioratus Messanenfis pag. 47. & 235. Edidit Italicè

Armida moribunda Idillio. Medianæ apud Petrum Bream 1614. in 12.

Alia in lucem emisisse tradunt, quæ non vidi.

JULIUS ORISTANEVS Drepanitanus, Organicus peritissimus in Regio Sacello Panormi. Ejus meminit Leonardus Orlandinus in descript. Drepani pag. 53. Edidit.

Responsoria Nativitatis, & Epiphania Domini, quæ autem vocibus concinuntur. Panormi apud Io. Aut. de Francis 1602. in 4. Italicè

Primo libro de' Madrigali à 5. voci. Venetiis apud Angelum Cardanum 1588. in 4.

In libro etiam inscripto: Infidi lami Madrigali à 5. voci di diversi Autori Siciliani. Panormi typis Io. Bap. Maringo 1603. in 4. extat aliqua ejusdè Julii.

JULIUS PHILOTEUS, DE HOMODEVS Siculus, cujus patria in obscuro est: edidit Italicè

Della notabile, e famosa historia de' felici amori del Delfino di Francia, e di Angelica Loria nobile Siciliana libro primo, nuovamente ritrovata, e dall'antica lingua Normanna tradotta nell'Italiana. Venetiis apud Lucium Spinedam 1609. in 8.

Libro secondo, Terzo, e Quarto. Ibid. apud eundem 1609. in 8.

JULIUS DE SIMONE Siculus incertæ patris, Poeta, & Orator insignis. Literatis viris gratus, Romæ claruit anno 1520. & in quadam Academia Romana ascriptum tradunt. Edidit

Orationem de Poetica, & Musarum triumpho, Roma die S. Luca in Templo D. Eustachii habitanti. Romæ apud Iacobum Mazochium 1518. in 4.

Panegyricum gratulatorium in laudem Justitiae Adides Academia Romana alumni, anno 1523. ad Pontificatum eveliti Clementis VII. nomine, ejusdem Academia nomine dicatum. extat m. s. Neapoli in Bibliotheca Cænobii S. Dominici Majoris vol. 7. ex Michaeli Iustiniano de Script. Liguris pag. 310.

Carmina de Epulo à Paulo II. Pont. Max. Populo Romano dato. ex Philippo Bonanno in libro: Nominata Pontificum tom. 1. pag. 87. ubi de Paulo II. ait: Italia rebus compositis, ut Populo Romano amoris argumenta praberet, Paulus dedit illi epulum lautissimum, ut narrat Platina, in adibus apud S. Marcellum, versibus à Julio Simone Siculo expressum id fuit. Hoc prius scripserat Andreas Victorinus in addit. ad Claronum de Vitis Pontif. ex editione Augustini Oldoini tom. 2. pag. 1079.

Carmina in laudem Andrea Jacobati Desacetis

scilicet in ejus libro inscripto *Indomitos*, servantur in. ss. Romæ in Bibliotheca Palatii de Alteris S. R. E. Cardinalis, teste Clari Prospero Mandosio in *Bibliotheca Romana* vol. 7. n. 60. pag. 111.

JULIUS THOMASUS, & **CARUS** Dux Palmæ, Lampadusæ Princeps, Baro. Montis Clari, Eques S. Jacobi de Spada, vir sanè omni laude dignissimus, in hac Bibliotheca non ultimam sibi vindicæ locum. De ejus nobilitatis genere, virtutibus, rebusque gestis omnia I. cupis, consule ipsius vitam à P. Blasio à Purificatione Carmelita! Euclileator editam Romæ anno 1685. paucæ hic summis digitis, juxta mei instituti rationem attingant. Natus Ragusæ 17. Octobris anno 1614. parentibus Ferdinando Thomasio Montis Clari Barone, & Isabella Relitia nobilitate præclarissimâ tenetis natis sanctè educatus, pietate enituit. Parentibus defunctis sub Marii Thomasilpæ cui cura virgini cùm autem Carolus frater geminus, de quo supra pag. 130. condito Palmæ oppido, jam Ducis titulo insignitus mudi illecebras declinasset, Clericorum Regularium institutum amplexus, nostro Julio omnia familiaria bona accessere. At amplissima dominationis fortunæ à virtutum studio Iulii animum haud avertere valuerunt; domesticas enim res ita disposuit, ut palatii sui ædes regularis Conobii claustra æmularètur, ipsè verò virtutes omnes eâ animi fidelitate amplexus est, ut omnibus exemplo fuerit. Fugantissimum erga Deum anforem, egregiam erga proximos, præsertim pauperes, & egrotantes, charitatem detexit. Religione, corporis maceratione, humilitate, ac morum innocentiâ mirum in modum effulsit. Dominica pietati tenerrimo cordis sèssu venerabatur, præcipue verò Christum patientem impensè recoluit. Singulari Religione Delparam Virginem prosequutus, ab ipsâ nonnullis beneficiis auctus est. Publicam subsidiorum curam pietate, manufacturæ, ac prudentiâ ita condidit, ut omnes non, ut ad Dominum, sed ad patrem confugebant. In oppido Palmæ multa exiavit pietatis fundamenta; ac profusâ liberalitate sacra ædificia sanctè fundavit, nempe, Monistum gyveucum, Eremitum Montis Calvarii pro Clericis Minimis, Dominicæ passionis cultui, aliisque piissimis operibus addictam, in quam ad spiritualia exercitia obunda seplis secedebat; Principem Ecclesiam, Montem Pietatis, puellarû orphanarum Domû, Ecclesiam S. Mariz Lauretane, Nofocomium, pro pauperibus egrotantibus, ac fiscalia nonnulla crexit. Ven. F. Alipius à S. Iosepho Panormitanus Ordinis Execlileatorum S. Augustini, (hic Lepri Magna in Numidia anno 1645. 17. Februarii à Barbaris in odium fidelis interemptus est, ejus ossa in Siciliam delata Iulius accepit) ut in Sanctorum albo relatus publicam venerationem assequeretur apprime curavit. Sobolem, quam à Rosalia Traina uxore piissima acceperat eo studio educavit, ut omnes ad sanctimoniz culmen direxerit. Iosephus enim primogenitus, sæculi rebus nuncio remisso, Clericorum Regularium institutum amplexus est. De eo su-

pra. pag. 382. Ferdinandus, ut vixit, sanè è decessit, ejusque vitæ relationem Rontæ edidit anno 1685. laudatus Blasius à Purificatione. Maria Crucifixâ à Cœptione, famulatis famâ celeberrimâ monialis, cujus vitâ nuper scriptis Hieronymus Turanus, & in lucem emisit Agrigentii anno 1704. de qua suo loco. Aliæ tandem ejus filie in Religiosissimo Monasterio Palmæ, virtutes latissime redolentes, vivunt. Superstite adhuc uxore castitatis votum edidit; eaque celebrationis Monasterium ingressâ, ipse impensius christianæ perfectioni incubuit. His egregie perperant, ne dum in Sicilia, verum etiam alibi venerationem prouerit, præsertim à S. R. E. Cardinalis, à quo stultas Sanctorum Reliquias accepit, præcipue corpus S. Traipadani Martyris, cujus translationem magnificèntissimè celebravit. Magnâ etiam estimatione vixit apud Hyacinthum de Samioe Marchionem Patrizem. A Carolo II. Catholico Rege Principis Lampadusæ titulo auctus est ex privilegio dato Martii 13. Augusti anno 1667. Tandem mortis plenus in eodem Palmæ oppido non sine sanctitatis opinione decessit 21. Aprilis anno 1692. Magnâ pompâ, & uberimis oppidanorum lacrymis parecuratus in Ecclesia Montalium sepultus est, in qua hæc legitur inscriptio marmorei insculpta.

Julius Thomasus, & Carus,

Ut Vita fabula, ævi ambra, & fatis dies,

Menti assidua recordatione

Obscureantur.

Vixens sibi posuit.

Præter laudatam Blasium à Purificatione, ipsam laudant Stortia Pallavicinus in *epistolis* pag. 30. 265. & seq. usque ad 294. Franciscus Maria Magius de *sacris Cæremoniis* tom. 1. opus. 1. disp. 12. pag. 89. 90. & 91. opus. 4. pag. 333. & tom. 2. disp. 11. pag. 433. & disp. 24. pag. 461. & seq. de pluribus in *Vita Alipii à S. Iosepho* per totum, Hieronymus Turanus in *Vita Maria Crucifixæ à Conceptione* l. 1. c. 1. & seq. & l. 1. c. 1. Bonifacius Bagatta in *Vita Caroli Thomæ par. 1. cap. 1. & seq. Scriptis* Italianè

Brieve notiziâ de Cavalieri di S. Giacomo. Extat in *Vita ejusdem* edita à laudato Blasio à Purificatione. Romæ typis Iosephi Vannacci 1685. in 4. lib. 1. cap. 22. pag. 111.

Instructioe data à D. Ferdinando suo filio per il Viaggio d'Italia, e di Germania. Sentimenti, & proponimenti spirituali. Ibidem in fine à pag. 350. & alibi in eadem *Vita*.

Lettere. In eadem vita, ut etiam apud Franciscum Mariam Magium in *vita Ven. F. Alipii à S. Iosepho* esp. 10. à pag. 148. & seq.

JULIUS XIPO, v. Julius Sicelensis.

JUNIPERUS DREPANITANUS Ordinis Strictioris Observantiz S. Francisci, vir doctissimus Philosophiam, ac scholasticam Theologiam docuit, & à doctrinæ profunditate in Hispaniâ, & Italiz lyceis celebris vixit. Eâ mentis contentione in graviorum scientiarum speculationibus se-

se immergebat, ut multoties à sensibus penitus abstractum, ac naturali extasi affectum observaverint. Concionator etiam non vulgaris, inter eximios Oratores enituit. Ad nonnullos honorum gradus virum egregium evexere doctrinae promerita; nam Romæ in Basilica S. Joannis Lateranensis Penitentiarius egit. A confessionibus fuit Ducis Olivarenfis, Mediolanensis Provincie Gubernatoris, qui insigni æstimatione Juniperum prosequutus est. A Laurentio Campegio Episcopo Senogalliensis, Apostolico Delegato, missus est Commissarius, & Apostolicus Vlit. ut Comitibus Provincie Carthaginensis in Hispania preesset. Fuit etiam Provincie Siculae Vallis Mazarin Desinitor, ejusdem Provincie anno 1643. ut ajunt, Custos Vocalis, & tandem anno 1647. Provincialis. Sed dum eandem Provinciam laudabiliter moderabatur, non sine fodalium suorum dolore Panormi decessit 24. Augusti 1648. De eo scripsere Lucas Wandigus de *Scriptor. Minorum* p. 233. Petrus Tognolettus in *Paradiso Seraphico* par. 1. lib. 5. c. 1. p. 573. c. 3. pag. 585. c. 6. pag. 589. c. 7. pag. 590. cap. 9. pag. 592. & cap. 11. pag. 593. & par. 2. lib. 7. c. 67. pag. 393. & cap. 74. pag. 418. Edidit *Disputationes Commentarias pro Juri Pontificii defensione in novum Urbanum VIII. extensionem revocatorie Constitutionis omnium Privilegiorum vici vocis oraculo salutorum Gregorii XV. in quibus Summi Pontificis legislativa potestas inferendis, revocandisque favorabilibus legibus contra nonnullos defenditur.* Lugduni sumptibus Laurentii Durandi 1637. in 4.

De *Casibus Reservatis, sive de Regularium Prælatorum Jure reservationis, juxta formam Clementis VIII. super casuum reservatione ab omnibus Regularium Superioribus observandam; Tractatum.* Vinctiis apud Turrinum. 1653. in fol. Reliquit etiam m. ss. hæc alia, nempe

De *Immunitate, & libertate Ecclesiastica,* in fol. *Tractatus Theologiae Moralis omnium controversiarum securiores sequendas conclusiones,* in fol.

JUSTINUS, sive ut aliis placet, JUSTINIANUS Episcopus in Sicilia, claruit anno 483. sub Felice III. Pontifice, & Concilio Romano interfuit ab eodem Pontifice coacto contra Petrum Fullonem, dictum Gnaphrum, Antipatriarcham Antiochie, quidolo eam in Ecclesia sese intrusur post exilium Calcedoniensis Patriarchæ. Ab ea cathedra hæresis venenum Petrus evomuit, ac sese detexit hæresi Eutyriana, Apollinari, & Sabelliana sedatus: nam celesti Trisagio *Sandus Deus, Sandus Fortis, Sandus Immortalis,* addidit, *qui passus est pro nobis,* quo Triadi Dominicam Passionem adscribit: ideoque Felix Pontifex unum cum Romano Concilio Petri errorem damnavit, ut ex Baronio *tom. 6. ad ann. 483. num. 63.* habemus: Aliqui Episcopi Orthodoxæ fidei zelo flagrantes nonnullas Epistolas Petro dedere, ut ipsum ab hæresi revocarent, quas legere est *tom. 2. Conciliorum Generalium.* Horum unus fuit Justinus Episcopus in Sicilia, cujus Epistola extrat in eodem *tom. Conciliorum Generalium,* ex editione Coloniz Agrippinæ 1606. pag. 225. ita inscripta: *Biblioth. Sicula Tom. I.*

Epistola Justinii Episcopi in Sicilia ad Petrum Fullonem, quoniam non oportet additionem Crucis esse in Trisagio, ut non inducas duos filios. Hic extat latine edita, sed ipse Cæcæ scripsit: & in Italcam linguam vertit Augustinus Inveges in *Panormi Sacra* pag. 407. Hanc Justinii Epistolam, cum aliis sex Episcoporum, nempe Quintiani Ausculani Episcopi, Authconis Arimæ Episcopi, Faustini Apolloniadis, Amphili Abydorum, Asclepiadis Tralliarum, & Flacciani Rhodensis Episcopi, quæ ibidem extant, suppositas esse contendit Valefius in *disert. in Petrum Fullonem* cap. 4. pag. 177. ad finem vol. 3. *bibl. Ecclesiæ.* ac Gulielmus Cave in *Scriptorum Ecclesiasticorum historia literaria* pag. 362. Valefii argumenta facis infirma solvit: & iisdem Episcopis vindicare studet: sed hoc cum eodem affirmat, quod supradictæ epistolæ non ex Græco in latinum, sed vice versa translatæ fuerint. Cum autem nomen Urbis, cui præfuit Justinus deficiat, Siculi Scriptores certantes, de ejus sede contendunt: nam Albertus Piccolus de *Antiquo Jure Ecclesiæ Siculae* par. 1. cap. 22. pag. 58. quem sequuntur Carolus Morabitus *annal. Ecclesiæ Messanen.* tom. 1. pag. 372. Placidus Reina in *not. bibl. Messan.* par. 2. pag. 397. Stephanus Maurus in *ss. Messanen.* cap. 26. pag. 250. Josephus Ambrosius in *solemn. Epist. Mariana* pag. 420. & Hieronymus Ragusa in *Elogiis Siculorum* pag. 169. (qui ibidem Joannem Baptista de Grossis citat in *Catanensi Decacordo corda* 9. ubi nec verbum de Justinio: at in Sicilia ver. *Bibliotheca* pag. 168. delecto Archiepiscopi Messanenfis nomine, Episcopum tantum nominavit) Archiepiscopum Messanensem fuisse contendit: immò Metropolitico Jure Siciliæ potitur: hoc autem probare conatur, primò, quia in epistola allata: *Episcopus Siciliæ* renunciatur: quo innuit Siciliæ Metropolitanam fuisse, nam moris fuisse, ait, veteri ævo Metropolitanos solo Provincie nominare, non Urbis, qui præerant designari. Secundò, quia in epistola scribit Justinus: *Si autem non velis in, Fratemitas mea innocens eris, & ego cum ipsis, qui una mecum scripserunt, custodiemus non ipsos ab scandalis.* E quibus verbis deducit eas literas de communi Prælatorum Siculorum sententia scripsisse tamquam ipsorum caput. Ideoque si Metropolitanus Justinus, concludit Piccolus, ergo & Messanenfis: nam Metropolitanus Luca ævo præter Messanensem Antii i est, solum Syracusana Ecclesia præterendere poterat: ad huc tunc præerat Eulalius. Hæc ex Piccolo: sed ipse loquendi cario à Roccho Pirro in *not. Eccl. Panor.* pag. 59. irridetur: & rejicitur ab Augustino Inveges in *Panorm. Sacra* ad annum 483. pag. 409. & in *Panorm. Nobil.* pag. 304. nam primò scribunt, in epistola Iustini non legi: *Justinii Episcopi Siciliæ,* ut legunt Piccolus, ejusque sectatores, sed *Episcopos in Sicilia,* ut legere est in Concilii editionis Coloniz Agrippinæ ann. 1606. *tom. 2. pag. 225.* cui addo Baronium *tom. 6. annal. an. 483 n. 57.* ex eodice Vaticano: sequebatur, ait, in codice post Quintiani literas *epistola Justinii Episcopi in Sicilia.*

Sicilia ad eundem Petrum: ita etiam Octavius Cæcilius tom. 2. SS. Sicul. in animad. pag. 106. qui scribit: extant Græcæ Epistolæ Iuliani in Sicilia Episcopi. & in *Isidore ad histor. Siciliam* cap. 42. num. 9. pag. 352. & Guilelmus Cave in *Scriptorum Ecclesiasticorum hist. literaria* an. 484. pag. 262. qui ait: *Justinus urbis consulum in Sicilia Episcopus*. Hinc mendacii nota, quam Morabitus cit. pag. 375. & Reina cit. pag. 400. contra veritatis candorem Augustino Inveges appingere audent, contra ipsos retorquetur: cum ex adductis locis, in epistola Iuliani, ab omnibus legere est: in *Sicilia Episcopi*, non *Sicilia Episcopi*. Ideoque cum eodem Inveges in *Panor.* Sæc. pag. 410. puto, ex epistolæ titulo non deduci diguitatem in totam Siciliam, sed domicilium in Sicilia. At esto dicat Episcopus Sicilia, ait Pirrus in *not. Eccl. Panor.* pag. 59. neque ea appellatio significat illam totius Siciliæ Metropolitam fuisse: quod etiam ex his quæ scripsit idem Pirrus in *not. Eccl. Messan.* pag. 266. & seq. patet. Ad secundam verò rationem, nempe quod Episcoporum Siculorum nomine scripserit, utpote Metropolitani, respondendum: scripsisse non omnium nomine, sed omnes scripsisse Episcopos Siculos; & ipsi cum aliis, & forsitan aliorum epistolæ deperditæ sunt, ut innuit rectè Inveges cit. pag. 410. At mihi indubitarum videtur, Iulianum è Romano Concilio scripsisse: & cum meminerit Episcoporum fratrum, innuere voluisse, Patres ibi in Concilio coactos: nam quâ occasione Iuliani epistola in Actis Concilii Romani servatur, nisi in eo fuerit scripta? Baronius autem tom. 6. ad an. 483. num. 58. ait: Flaccianum Episcopum Rhodopensem etiam ad Petrum Fullonem aliam scripsisse epistolam in actis ejusdem Concilii scriptam, qui eidem interfuit. Ad tertiam rationem, sive illationem, quod cum Iustinus Siciliæ Episcopus fuerit, dicendus Episcopus Messanensis; nam Messanâ Siciliæ Metropolim putari recipiatur primò, Iustinum, ut dixi, non fuit Metropolitani: secundò, esto fuerit Metropolitani, non ideo fuit Episcopus Messanæ: nam ex Pirro *not. Eccl. Panor.* pag. 60. *not. Eccl. Mess.* ad an. 594. & Inveges in *Panor. Nob.* pag. 304. & 305. clarè liquet, quod Messanensis Ecclesiâ tunc metropolitica dignitate haud fruebatur: hinc ad ipsos lectorem remitto, ne in longum hujus Episcopi notitiam proteram. Exclusâ igitur Ecclesiâ Messanensi, alia sunt dicenda de Ecclesiis, quibus ascribitur. Pirrus *not. Eccl. Panor.* pag. 59. & cum bo Vincent. Auria in *Chronologia Archiepiscoporum Pan. in fine hist. Crucifixi Panor.* pag. 179. inter Archiepiscopos Panormitanos Iulianum collocat, non quia Panormitanum Præfulem putet, sed cum ignoretur ejus Ecclesiâ, ne hujus memoria excideret, rectè putavit, reponendum inter Archiepiscopos Panormi, utpote Regni Capitis. Hinc perperam Inveges in *Panor. Sacra* pag. 409. & cum eo Morabitus cit. pag. 375. Pirrum refellit, dum putat, Pirrum ideo inter Panormitanos annuerasse, quia per hæc tempora Theodoricus Gothorum Rex captâ Siciliâ, Regiam suam Panormum constituit;

quod errorem sapit, nam Theodoricus Siciliam in sui Dominium redegit an. 515. At ambiguitate laboravit Inveges, & cum eo Morabitus: nam id Pirrum permovet: ne ejus Episcopi nomen interderet: nec ipse ad Theodorici evu Iulianum rejicit, sed ante ejus tempora constituit, nêpe anno 480. at cum ipsi post Iustinum alia non occurrerint scribenda, ad Theodorici imperium transiit: ideoque lapsus Invegium censeo, qui ex falsa interpretatione, Iustinum ab Ecclesiâ Panormitana expungit: sicut enim incerta est Iuliani Ecclesiâ, ita possibile est fuisse Panormitanâ. At omnino à vero aberravit Morabitus cit. pag. 374. qui ad excludendam Panormitanam Ecclesiâ ait: Panormi tunc Episcopum fuisse Gratianum, qui ab anno 451. usque ad 503. Panormitanam rexir Ecclesiâ; & anno 503. Romanæ Synodo interfuit sub Symmacho Pœfice: nam licet certum sit Panormi Episcopum fuisse Gratianum anno 451. ex Pirro cit. pag. 59. at falsum omnino est, usque ad annum 503. vixisse, & in Concilio Romano interfuisse, ut sine ullo auctoris suffragio Morabitus scripsit: nam in actis ejusdem Concilii Gratianus Episcopus Panormitanus non legitur. Ad quod anno 455. post Gratianum Panormitanam moderatus est Ecclesiâ S. Mamilianus Archiepiscopus Confessor, ut habemus ex Ludovico Jacobillo t. 1. SS. Umbria p. 563. & t. 3. p. 484. Vinc. Auria in *Relat. Crucifixi Panor.* pag. 219. & Josepho Marascia in *resolus. histor. de duobus SS. Mamilianis*, aliisque Scriptoribus apud ipsum. Idem Inveges cit. pag. 411. perpendens, quod Iustinus Ecclesiæ suæ nomen sub silentio præterit, suspicatur, non Ecclesiæ primariæ Episcopum fuisse, sed alicujus obscuri nominis Ecclesiæ, puta Tauromeni, Tricolæ, Hyccaræ, Thermarum, Halcæ, vel Tyndaris: sed infirma videtur Invegi conjectura: nam ut Morabitus pag. 376. indicat, alii Episcopi, qui Ecclesiis forsan inferioribus præfuerunt, urbes suas etsi minus conspicuas, nominare non neglexerunt: immò quia in tanti ponderis rescriptis, & ita doctè, ac sapienter, conscriptis rectè potest, Urbis cujusdam Principis Antistitem fuisse. Hinc euevatur Vincentii Soliti conatus in *hist. Thermar.* tom. 1. par. 3. cap. 6. pag. 111. qui Invegi conjecturæ inuixit, Iustinum Ecclesiæ Thermitanæ Episcopum proponere: tñ fateri non præterit rem dubiam esse. Demum ut digressioni finem imponam, rem incertissimam esse concludo: ac diuina audeat, qui in re tenebris undique obsita, sententiam proferre vellet: ideoque dum veritatis lumen non elucet, hujus exami Præfulem Ecclesiâ incertam esse concludo. Extat liber Iuliani inscriptus:

Questionum CXLVI. Responsiones ad Orthodoxos, inter opera Iuliani Martyris. Non esse hujus Martyris fortum liquet: in eo enim Origenem, & Irenæum citat, ipso posteriores, ut observant Bellarminus de Scriptor. Ecclesiâ. Guilelmus Cave in *Scriptor. Ecclesiâ. hist. literaria* an. 140. pag. 28. & Labbeus de Scriptor. Ecclesiâ. tom. 1. pag. 669. alique apud ipsos. At Henricus Dou-

davel.

duvillus differt. 3. ad Irenaeum apud eundem. Cave, & Joannes Mollerus de Scriptur. Homonymis cap. 5. num. 47. pag. 497. opus hoc nostri Justini Siculi fuisse censent.

JUSTINUS FIMIA Catanensis Societatis Jesu, natus anno 1608. Societati se adjunxit anno 1625. in eaque quatuor votorum professionem emisit. Tum doctrinā, tum morum integritate emittit. Præter humanas literas, Rhetoricam docuit; & ætatem literaturæ gallicæ eruditionem addidit. Pietate conspicuus, in divinis

laudibus, & gratiarum actione multus erat; omnemque propè vite suæ curriculum in animarum beneficio impendit, magno cum labore; ac fructu. Obiit Panormi, relicto nimio sui desiderio, in Domo S. Francisci Xaverii 30. Februarii anno 1641. Edidit

Orationem in universaria studiorum institutione habitam in Aula Collegii Panormitani Societatis Jesu. Panormi apud Decium Cyrillum 1635, in 4.

FINIS TOMI PRIMÆ

627418

LAUS DEO, ET MARIAE VIRGINI!

Graviora Typographiæ errata, obiter observata, quæ in opere eudendo irreperere, hic necessario corrigenda adnotantur: leviora Lectoris industria facile corriget.

Prior numerus designat Paginam, Secundus Columnam, Tertius Lineam.

P. C. L. Error	Corr. filio.	P. C. L. Error	Corr. filio.	P. C. L. Error	Corr. filio.
3.1.6. Cronem	Creonem	62.2.49. exlatina	Ex Italica in	80.1.34. Joannes	Joanne
5.2.58. in ferias	inferias	in Italica latinā linguam		80.1.59. Sine suis	Sinesium
6.1.51. Guilieinus	Guilielmus	& c. corrige vertit Speculationi morali del SS.		80.2.33. ingenia	ingenia
7.1.37. revocare	revocari	Sacramento dell' Encharistia del P. Benedetto Fedele		83.1.62. cap.	cit.
7.2.55. celebrior	celebrior	& hoc titulo edit suppressio nomine. Theorematum moralium &c. Panormi apud Hier. de Rosellis 1638. in 4.		83.2.3. nitorem	nitore restituit
11.2.34. Hofveydus	Rosveydus			83.2.18. iudice	iudice
12.1.17. severiores	severiores			84.1.61. parrix	etatis
14.1.62. veracem	voracem			84.2.50. insignitus	insignitos
14.2.3. amatoris	amatorii			85.1.15. puto	putant
16.2.1. Concilii	Concilii			85.1.41. annum	ante annum
Ibid. Satribus	Patribus			88.1.13. doctrina	doctrinam
19.2.13. codibus	codicibus			88.1.21. Antonius	Antonium
22.1.52. sumptibus	sumptibus			90.1.34. Senenfen	Senense
24.1.14. commemorans	commemorans			90.1.43. amissionē	amissio
24.1.41. Difcordes	Difcordes			91.1.23. elegantior	elegantius
25.1.40. auctorem	auctorem			91.2.16. meditabat	meditabatur
26.1.56. amovisset	amovisset			91.2.26. meminere	meminit
28.1.44. exiguum	exiguum			91.2.36. Lyciz	Allici
61. fuit	fuerit			94.1.42. Montis fisonis	Montis falisci
2.14. post animam	animam			94.1.61. inflammationem	inflammatio
29.2.14. minifter	minister			97.1.27. uberem	uberrimum
30.2.47. omnium	omnium			97.1.63. donatum	donata
40.1.54. iustu	iustu			97.2.42. Venetiarum	Veneriarum
41.2.18. fevioribus	severioribus			98.2.16. in Regiam	in Regia Aula:
43.1.4. autographū	autographū				Aulam
44.1.30. donata	Donata			98.2.24. in proem.	in poem. de
2.21. reticiam	reticem			de SS. Decem milia	SS. Decem mil-
2.53. scorum	scorum				libus
45.1.6. lingua	lingua			101.2.21. prophetis	prophetis do-
45. 2.16. Monachii	Monachii			in signum	no insignitum
45.2.32. Gregorius	Georgius			101.2.42. utroque	utroque
47.1.16. Antuerpiensis	Antuerpiensis			102.2.52. maruras	maturus
47.2.19. domesticis	domesticis			102.2.60. callat	callet
50.1.1. penicelli	penicilli			104.1.14. toornamētis	toornamentis
52.1.22. servabat	servabat			104.1.14. toornamētis	toornamētis
54.1.27. varior.	varior.			107.2.11. Fabarie	Fabarie
55.1.58. Bononiz	Bononiam			107.2.54. nepote	nepte
56.2.5. eodem	eodem			108.2. 1. venerabun-	veneraban-
62.1.45. sculpata	sculpta			tur	sue

Pag. C. L. Error	Correctio.	Pag. C. L. Error	Correctio.	Pag. C. L. Error	Correctio.
109. 2. 61. sublatum	sublatus	186. 2. 21. frade	fraude	332. 2. 61. imbundis	inbundis
110. 1. 39. integer	integrum	189. 1. 28. fupicare	fupicari	333. 1. 17. adulationis	adulationis
112. 2. 20. cum aliis	cum aliis	190. 1. 58. casu	casui	335. 1. 48. XII.	Undecimi
112. 2. 22. scribi	scribere	192. 1. 24. muneribus	munera	335. 2. 56. Patronum	Patronus
112. 2. 37. epistolas	epistolar	192. 1. 23. Minorum	Minimorum	336. 2. 37. Panortanus	Panormita-
	gratulation-	207. 2. 46. Princeps	Principes		ex nobili fa-
	nibus cu-	212. 2. 56. regularem	regulare		nili familia
	mularas	212. 2. 23. illice fudi	lingue gro-	337. 2. 33. Cephalzi	Cephaledi
112. 2. 43. ejusdem	eidem		vulgo Spac-	338. 2. 48. D. Caroli Val-F. D. Caro-	dinae Princi-
113. 2. 54. Patritius	Patritius		aturuo		pis Valdinz, Equitis Hie-
	Spalatenfis	218. 2. 39. fractos	fractas		ac Rocche zofolymita-
		225. 1. 17. nullus	nullum		Marchionis ni.
		225. 1. 33. ad nostrum noitro	Frä-		
114. 1. 13. Sactæ Con-	Thomæ Fer-		Franciscum cisco	338. 1. 48. Jubilatarus	Jubilatus
	gregatio-	225. 1. 55. multitudo	multitudine	340. 1. 3. æques	Eques
	nus iudicis	225. 2. 42. Parquetis	Parquetis	340. 1. 51. pinguifque	pinguibufq;
	juffu	226. 1. 56. refugebant	refugebat	341. 2. 25. majoris	majori
		226. 2. 28. effectus	effectus	341. 2. 28. humilem	humile
		231. 2. 14. fculpit	fculpit	342. 1. 6. Mazarenis	Mazarenis
		231. 2. 27. Mocyentis	Motycentis	342. 1. 13. meliorem	melius
114. 1. 15. Merel	Marcel	234. 1. 1. Podius Pomius		342. 1. 40. Hieronymo Joanne	
114. 1. 26. Orvietana	Urbevetana	239. 2. 63. de S. Stepha-	de Stepha-	342. 1. 60. millia	millibus
115. 1. 18. Sacramen-	Sacramentū		no	343. 1. 39. recusi	refusa
	tum	240. 1. 5. 1638.	1636.	344. 2. 2. Mutine	Mutinam
		240. 1. 26. 26.	16.	344. 2. 3. Romæ	Romam
115. 1. 29. deligunt	delegerunt	240. 1. 62. vividum	certiã verò ab	344. 2. 37. bellicè	bellicæ
117. 2. 43. in Judeam	in Judæa		obitu die	349. 1. 63. Palermitano	Meffinefe
118. 1. 59. Regentis	Leñoris		vividum	350. 1. 37. quodam	cuidam
118. 1. 50. perfectus	proficius	240. 2. 4. Hunc	Hæc	352. 1. 17. 1684.	1584.
119. 2. 37. duobus	duobus	241. 1. 55. horum	harum	353. 1. 16. affumpso	affumpto
120. 2. 38. occurrebant	occurrebant	241. 2. 56. post reggēdi	adde ipū	353. 2. 59. Pontificis	Pontificis
120. 2. 44. affilit	attitit	242. 1. 45. cōpescendo	cōpescenda	356. 1. 28. excellēt in-	excellit cō-
120. 2. 43. decifet	decifet	255. 1. 61. prolafus	prolafus		competum petrum
125. 1. 13. addictam	addicta	262. 2. 32. ejusdem	ejusdem	356. 2. 16. eundem	idem
126. 2. 51. Mocyētiis	Motycentis	266. 1. 23. Petrarchifta	Petrarchifta	357. 2. 5. doppo	doppio
130. 1. 46. quas	quæ	275. 1. 60. Prefationū	Prefationē	357. 2. 27. fervavit	referavit
131. 1. 43. Valdarico	Vldarico	280. 1. 51. mortali	moralī	357. 2. 35. confutit	confuturus
131. 2. 57. Cellibeta	Qvolidibeta	285. 1. 59. dele	ut	358. 1. 5. infculpit	infculptit
134. 2. 34. Caranētiis	Ragalbutētiis	291. 2. 29. nampē	nampē	358. 1. 42. ipfos	ipfas
135. 2. 7. Nicolauum	Nacalem.	295. 2. 61. laudem	laudum	360. 2. 43. abfolutiffimæ	abfolutiffi-
136. 1. 27. fpectatur	fpectamus	297. 1. 41. eruditione	eruditioni		mæ
137. 1. 10. opinio	opinionem	297. 2. 60. evulgebit	evulgabit	361. 1. 62. coluit	univit
137. 1. 43. evomat	evomat	302. 1. 55. vellituro	vellituro	362. 2. 60. Hius	Hujus
137. 1. 63. Magiftratū	Magiftratū	302. 2. 35. anagramma-	anagram-	371. 1. 52. benigniorē	benignius
	a civibus o-		matico	374. 2. 42. novarum	novorum
	bediendam,bediendam,	303. 1. 2. pettrando	pettracādo	375. 1. 60. Panormi	Panorum
	a nandum eū:quam audī-	307. 1. 57. Meffanfe	Meffanefe	377. 1. 30. pricipem	princeps
145. 2. 29. de ordinis	de ordine	307. 1. 39. Rhēginus	Rhēginus	380. 1. 3. cruremque	crasq;
146. 2. 46. affecitile effecit		307. 2. 23. graviffimos	graviffimos	380. 1. 40. infructuosū	infructuosū
148. 1. 15. ob	ab	310. 2. 26. utiliter	utiliter	381. 1. 29. univerfalē	univerfale
149. 2. 20. Junonius	Junonius	311. 1. 37. honorifico	horrifico	381. 2. 16. celeberrimi	celeberrimæ
152. 2. 59. Milliel	Millier	311. 1. 63. comparuit	comparavit	383. 2. 3. enamerada	enamerada
153. 2. 18. hi	hos	312. 2. 17. abruptuit	abrupit	385. 1. 50. perantico	perantiquo
153. 2. 34. aliiſque	aliquæ	315. 2. 41. Banonibus	Baronibus	390. 1. 50. veſtigia	veſtigia
156. 1. 32. nonnullas	nonnullæ	316. 1. 11. Sepeimo	Septimo	391. 2. 9. Bernardino	Benedicto
158. 2. 45. eodem	eidem	319. 2. 3. millia	millibus	400. 2. 16. terremotis	terremotib;
158. 2. 5. utroque	utrique	320. 1. 15. infcriptio	infcriptionē	401. 1. 14. mirā	mirā
164. 2. 19. expulſus	appulſus	321. 2. 3. 21.	23.	402. 2. 47. ſalutem	ſalutem
174. 1. 41. regularem	regulare	323. 2. 19. germanus	germanus	403. 2. 57. mox	mos
174. 1. 57. oblegatus	ablegatus	324. 1. 1. quemdam	quamdam	405. 2. 5. Roſario	Stellario
177. 2. 1. fractā	fractā	324. 1. 6. infcriptio	infcriptio	408. 1. 4. lumina	lumine
181. 1. 49. multiplici-	multiplici-	324. 2. 37. novarum	novorum	409. 2. 35. unus. alius unū.	aliū
tas	tatem	326. 1. 52. difcedente	diſcedente	416. 1. 46. monilium	monialium